MYTHOGRAPHI LATINI.

C. JUL. HYGINUS.
FAB. PLANCIADES FULGENTIUS.
LACTANTIUS PLACIDUS.
ALBRICUS PHILOSOPHUS.

Thomas Munckerus omnes ex libris MSS. partim, partim conjecturis veriſimilibus emendavit, & commentariis perpetuis, qui inſtar bibliothecæ hiſtoriæ fabularis eſſe poſſint, inſtruxit.

Præmiſſa eſt diſſertatio de auctore, ſtylo, & ætate Mythologiæ, quæ C. Jul. Hygini Aug. Liberti nomen præfert.

AMSTELODAMI
Ex Officina viduæ JOANNIS à SOMEREN
A. C. CIϽ IϽC LXXXI.

Iſidorus Orig. Lib. xv. cap. 1.

Nec hiſtoricos, nec commentatores varia dicentes imperitè condemnare debemus, quia antiquitas ipſa creavit errorem.

THOMAS MUNCKERUS, *Gymnaſii Delphenſium Rector, & Collegii Literarii, quod apud eosdem est, Moderator.*

N. Cauſſe fecit

Ampliſſimis, Spectatiſſimis, plurimumque Reverendis

VIRIS,

ADRIANO BOOGAERT I.U.D.
Domino de *Belois* & *Nattairs*, Reip. Delph. Conſuli optimè conſulenti, nec non rerum Indiæ Orientalis Præfecto longè æquiſſimo;

NICOLAO ab ASSENDELFT I.U.D.
Reip. Delph. Senatori, ac Judici nuper admodum religioſiſſimo;

ANTONIO HEINSIO I. U. D.
Reip. Delph. Syndico præclarè merito, atque indies plurimum merenti;

DAVIDI CLINQUANTIO,
Veræ religionis cultorum Myſtagogo exoptatiſſimo;

Gymnaſii & Collegii Literarii, quæ ſunt apud Delphos Batavorum, Curatoribus, literarum & literatorum patronis ſummis; dominis ſuis benigniſſimis,

THOMAS MUNCKERUS,

S. P. D.

Cum Vertumnum jam & Ianum, ut cum Lyrico illo Venuſino ita loquar, ſpectarent Mythographi mei, erant ex amicis nonnulli, qui perſuadere mihi, ut vel literato alicui Principi eos, vel viro certè, qui auctoritate in Gallis aut Britannis polleret non vulgari, oblatum irem, modis omnibus conarentur: multo enim pluris apud illos populos, quam in Bataviâ noſtrâ hæc fieri ſtudia, adeo ut dubitare nullus poſſem, quin multo gratiſſimum futurum eſſet munus meum; adhoc ſpem eſſe non exiguam, fore ut caput referrem haud paullo inde unctius. Homines quidem illos longè mihi amiciſſimos certo ſcio, quicquid dixerint, id omne optimo dixiſſe animo, & ex affectu perquam benevolo. Verum enimvero, ut dicam ſimpliciter quod res eſt, ſpe argentariâ qui ducere me ſperat, is multum fallitur, quod cum major mihi ſemper animus pecuniâ fuit, tum & veſtrâ benignitate ea nunc eſt fortuna mea, ut cauſſam inveniam nullam cur invidere, id quod præfiſcini dixerim, cuiquam debeam. Quod ſi autem quis me

roget (nam rogare quid non audeat invida curioſitas?) quo tandem merito meo favorem eum veſtrum nactus fuerim, reſpondebo illi paucis & ore libero, neminem poſſe cogi ut felicitatis ſuæ reddat rationem. Cæterum de majori literarum apud exteros pretio quod ajebant, id etſi movit aliquantulum animum, efficere tamen tantum apud me neutiquam potuit, ut, quod vobis religioſè voveram, immo & debebatur, cum quicquid ego poſſim, id omne veſtrum ſit, intercipi temerè ab aliis ſinerem. Ne dicam jam, & vos noſſe quid lupinis æra diſtent, nec repertum iri quenquam, à quo vel veſtra ipſorum, vel municipum veſtrorum in æſtimandâ eruditione accuſari jure merito malignitas queat. Ut enim præ aliis vicinorum permulti hoc in oppido inſigniter quà divitiis luculentis, quà generis ſplendore ac antiquitate excellunt, ita & fuere ſemper & adhuc ſunt, qui literarum cultu & peritiâ vix cuiquam concedant, humanitate vero & comitate, quæ doctrinæ liberaliſque educationis comites eſſe individuæ ſolent, neminem non à tergo quam longiſſimè relinquant. Nihil do auribus ve-

ſtris,

ſtris, ſed ex animi mei ſententiâ homo ad nullam rem minus, quam ad adulationem, factus, affirmo id, quod toties apud alios prædicavi, per ipſos me annos ſexdecim tam vixiſſe libenter apud Delphos, ut interea temporis tam ambitum omnem, quam ambitores ignoraverim, immo votis omnibus ſedem hanc ſenectæ meæ optaverim. Verum ut res meas natas video, hoc eſt, corpuſculum mihi eſſe non valdè firmum, ſed cauſſarium, etſi non ſenecta forte, attamen oſſa heic mea, ſi propitiâ aure preces noſtras audierit ἐπανάγαθος Deus, ſedem ſuam habebunt. Anima ut redeat illuc, unde venit, Deo curæ erit, donec aliquando in ſtupendâ illâ πάντων ἀποκαταστάσει corpore rurſus ſuo induta, cœleſte illud cum omni credentium populo in æternum canat τρισάγιον. Vobis autem, DOMINI MEI, ſi dedecori nunquam ſcholæ veſtræ fui, ſed benè ſemper mereri de juventute ſtudui; vobis, inquam, juxta filium meum unicum, hic etiam qualiſcunque ingenii noſtri fœtus commendatus eſto, quo utrumque, ubi quid aliquando me fuerit, pro ſolitâ illâ benignitate veſtrâ à ſæculi hujus, quod

propemodum nihil novit, niſi meliores carpere, malitiâ & invidiâ defendatis. Interim ſic vivere ſtudeamus, ut vita noſtra innocenter acta nec timeat ultimam neceſſitatem, nec optet. Quod ſupereſt, Deus immortalis, qui ſuper nos noſtra curat, omnia vobis, quæ pro bonis habentur, proſperè ſemper fluere faciat, & ſeram illam velit eſſe diem, quæ vos civitati huic inviſura ſit: cumque ſummus ille Imperator ex hac mortalis vitæ ſtatione evocaverit, pares vobis Delphi habeant, quia nec meliores poſſunt, nec utiliores. Præter votum hoc nihil habeo, niſi animum tantum non Soldurioru in morem vobis dicatiſſimum,

Scribebam Delphis Bat. a. d. x. Calendas Januarias anni CIↃ IↃC LXXXI. qui feliciter vobis exoriatur & decurrat.

LECTORI BENEVOLO
S. D.

SEptennium jam eſt, ex quo in Hygini fabulas, quas juventuti id temporis prælegebam, neſcio quid notularum & animadverſionum emiſi, quæ adjectæ viſuntur ad calcem editionis Schefferianæ. Verum nimiſquam feſtinatæ eæ curæ quod nemini minus, quam mihi, placerent, cœpi ad incudem revocare id, quod minus exactum hactenus videbatur. Evolvi ergo quicquid antiquitatis Mythicæ exſtare noveram, Scholiaſtas præſertim cum Latinorum, tum Græcorum poetarum, ex quibus iſta Mythologiæ, quæ Hygini nomen præferunt, meo quidem judicio, magnam partem aut compilatæ ſunt, aut converſæ. Quo ſucceſſu id fecerim, quantumque inde non tantum mendorum ex Hygino ſuſtulerim, ſed & lucis omni hiſtoriæ fabulari fœneraverim, judicabunt illi, quibus livor oculos non faſcinavit. Conſcius certè mihi ſum etſi jucundi quidem, attamen permagni laboris, quem in commentariis hiſce conſcribendis exantlavi, quos fabularum ſi appellavero bibliothecam, haud valdè ambitioſè fecero. Quamobrem indices etiam ſic ſatis copioſos, in quibus quicquid notatu in illis occurreret, congererem, conficere in animo habebam. Verum cum per valetudinem, quæ per ipſum biennium nimis adverſa mihi fuit, laborem ſuſcipere tam tædioſum neutiquam potuerim, alterius uti operâ coactus ſum, qui exſpectationi tuæ ut ſatisfecerit multum vereor, certè meæ non ſatisfecit. Scriptum fabularum Hygini codicem in his oris non audivi ullum eſſe, niſi penes

Cl.

Cl. Berkelium, ſed mutilum eum, ut ajunt, iis omnibus capitibus, quæ & in vulgatis deſiderantur; adhoc infimæ etiam vetuſtatis, utpote circa ea ſcriptum tempora, quibus inventa ars typographica. Si credere famæ licet, emendaverat jam olim eaſdem fabulas ex Vett. libris, & Hamburgum, ut ibi publicarentur, miſerat Joannes Pricæus. Verum curis illis viri doctiſſimi quid factum ſit, aut unde libros iſtos antiquos nactus ille fuerit, ignorare me fateor juxta cum ignariſſimis omnium. Fuere etiam, qui perſuadere mihi voluerint Mucium de Berettis, Nobilem Placentinum, manuſcriptum Hyginiani Mythologici habere librum; immo ipſum ſcripſiſſe id ad neſcio quem in Batavis typographum. Vix crediderim, cum ad me quoque Mucius ille non ſemel cum de notis meis in Hyginum, tum de opere ſuo, quod de Origine Deorum & Heroum à ſe inſcribi ait, literas dederit, nec tamen unquam ullius ſcripti codicis vel minimam fecerit mentionem; immo rogatus, ut iſtiuſmodi librum alicunde mihi erueret, reſcripſerit: dum ego è contra Hygini ſcripta reperire conabor, ſi in hac Italiâ noſtrâ reperire ea fortuna mihi conceſſerit. *Sed quamvis nullo uti mihi licuit MS. abuſum me tamen operam non ſpero, dum Servium, Lactantium Placidum, Anonymum Germanici Interpretem, alioſque id genus ſcriptores cum Hygino contendi, & vel illos ex Hygino, vel Hyginum ex illis emaculare ſtudui. Quoties, & ubi Fabulæ iſtæ excuſæ ſint, ſcire haud multum refert. Sufficit ſi ſcias primitus Baſileæ unà cum aliis nonnullis ſcriptis Mythologicis anno* CIϽ IϽ XXXV. *publicatas eſſe à Jacobo Micyllo, qui eas nactus videtur*

tur

tur ex bibliothecâ Friſingenſi. Eam editionem ſequuti ſunt paſſim per Europam typographi. etiam ipſe Commelinus, quem gratis audaciæ in novandis nonnullis abſque neceſſitate accuſat Cl. Schefferus. Nihil ille vir ſibi juris ſumſit, niſi in pauculis iiſque perquam manifeſtis operarum erroribus corrigendis. Sed & de hoc, & de aliis non paucis longè, opinor, aliter judicaturus fuiſſet ὁ μακαρίτης Schefferus, ſi ei plus otii nacto δευτέρας dare φροντίδας licuiſſet.

In Aſtronomico Hygini recenſendo uſus ſum excerptis quinque codicum MSS. quorum quatuor Ianus Vlitius, unum neſcio quis vir eruditus cum editis contulerat, quem ideo literâ A. vel Anonymi vocabulo deſignavimus. Ea excerpta quam non contemnenda fuerint, quantumque eorum nomine debeamus Illuſtri Viro Nicolao Heinſio, ex cujus inſtructiſſimâ bibliothecâ ad me pervenere, judicabis ipſe, mi lector. Exemplarium autem illorum, quibuſcum Aſtronomicum commiſſum erat à Vlitio, tria Petaviana fuere, Regiæ bibliothecæ apud Pariſios quartum. Inter editiones, quas conſului, præcipuæ ſunt, Veneta anni M CCCC LXXXII. *& quam Coloniæ Agrippinæ anno* M IↃ XXXV. *emiſit Soter, ex optimis codicibus emendaſſe ſe illud ſcriptum præfatus. Nec mentitus profecto eſt. Longè enim à tergo relinquit, quicquid editorum ante eum idem publicavit. Eam ergo editionem tantum non κατὰ πόδα ſecutum deprehendi Morellium anno* M IↃ LIX. *Sanctandreanam autem anno* M IↃ LXXXIX. *expreſſam ex Morellianâ. Adhoc hic illic non pauca ita video cum à Sotere, tum à Morellio repræſentari, ut ea in Novantiquis reſtitutum it Modius. Quid dicemus? Neu-*

Neutram ex illis editionibus vidit Modius, an viſas à ſe diſſimulavit? Illud affirmabit, qui candorem hominis noverit. Interim gaudeo me deprehendiſſe, unde orta ſit illa tam felix ſæpe, quam audax; tot locorum caſtigatio, quam in Sanctandreanâ concoquere non poteſt Cl. Schefferus. Nam ab Aldo, quem etiam anno M CCCC XCVII. *idem Aſtronomicon ſuis typis deſcripſiſſe ajunt, profectam eam non ſit mibi veriſimile, cum nunquam ejus operam in Hygino audiverim celebrari. Omnino à Morellio eſt: nam in officinâ Sanctandreanâ religioſè ſecutas eſſe operas textum Morellianum vel inde liquido apparet, quod recudere denuo mendas manifeſtas typographicas; quam immutare quicquam, maluerunt. Exempli gratiâ facere non poſſum quin unum alterum de iſto genere proferam. Legitur ſub finem Lib.* I. Efficit: media finem temperatum, *pro* efficit mediam finem *&c. Lib.* II. *cap.* 15. Vacuum omni alligationi futurum, *pro* omni alligatione. *Cap.* 18. Neque longè jam abeſſet, deſpiciens jam ad terram, *pro* deſpiciens ad terram. *Cap.* 34. Et de inſulâ ejectus. Exiſtimatur autem Lemnum; *pro* ejectus, exiſtimatur Lemnum *&c. Lib.* III. *cap.* 9. In quadrato qua ſella deformatur, in angulis, *pro* in quadrato, quo ſella deformatur, una, in angulis *&c. Cap.* 11. Inclinatus caput verſus, *pro* inclinatur ad caput verſus. *At in nullâ editione, niſi in Morellianâ & Sanctandreanâ cum hæc ſphalmata, tum & alia nonnulla his non diſſimilia deprehendes, ita ut Sanctandreanam, id quod dicebam modo, ex Morellianâ expreſſam, adhoc errare illos, qui vel à Scaligero eam, vel alio aliquo ex doctis, re-*

cen-

cenſitam velint, exiſtimare debeamus. Venetam illam modo laudatam intra triennium, anno videlicet M CCCC LXXXV. *eadem in urbe repetiit idem ille, qui & priorem dederat; homo Germanus, Erhardus Ratholt: necquicquam in eâ mutatum, ut nec in Pariſienſi, quam Lud. Vives anno* M IↃ XXXVI. *procuravit, quanquam lucem jam anno* M IↃ XXXV. *vidiſſet Baſileæ Hervagiana à Micyllo recenſita, & nonnullis annotatiunculis in margine adjectis exornata. Micyllum ſecutus deinde, pauculis tantum, & quæ nullius ferme momenti eſſent, novatis, anno* M IↃ LXXVIII. *Jacobus Parantius, qui una cum Hygini fabularum libro, aliiſque Mythographis, adjunctâ etiam Micylli præfatione, Lutetiæ Pariſiorum Aſtronomicon hoc edidit: id quod & Lugduni anno* M IↃC VIII. *Joannes de Gabiano fecit, eadem illa, quæ Pariſienſis ille Parantius dederat; recudens. Atque hujus editionis exemplum ſequi in ſuo Hygino maluit Cl. Schefferus, quod ei Morellius & Commelinus temerè multa novaſſe viderentur. De Commelino antea vidimus. Quod ad Morellium attinet; iviſſe eum per veſtigia Soteris dixi modo. Nec tam temerè, quam viro clariſſimo viſum eſt, multa à Morellio immutata eſſe licuit mihi* IV. *Codicum MSS. excerpta, quæ margini editionis Parantii illita erant, cum Morellianâ editione contendenti; adeo ut conſilium, quo initio aliquam ex vetuſtioribus editionibus revocare ſtatueram, abjecerim, cum perquam multa cum texto, quod Morellius dederat, convenire deprehenderem. Hoc textum ergo Morellianum, ſive Soterianum eſt, heic tibi, ut cæteris multo caſtigatius, denuo exhibendum duximus. Nos nihil, vel parum admo-*

modum nobis permiſimus: certè nihil, niſi te ante admonito, immutavimus. Sed hæc hactenus. Unum illud doleo, quod tunc demum, cum jam prælo ſe ſubduxiſſet Hyginus meus, pervenerint in manus meas humaniſſimi doctiſſimique viri, Evaldi Rulæi, vett. membranæ, quæ Poetici Aſtronomici librum tertium & quartum, nec non partem majorem ſecundi continebant. Nam etſi manu eæ valde properante ſcriptæ ſunt, ex optimo tamen codice deſcriptas vel inde liquet, quod cum præcipuas lectiones Morellianorum & Vlitianorum codd. plerunque confirmant, tum & loca nonnulla vel deſperata hactenus feliciter ſanitati reſtituant, vel malè affecta reddant meliora; tanquam cap. XV. *Lib.* II. *quod in illis primum eſt, cæteris injuriâ temporum, ut videtur, deperditis, pro iſtis*, Ejus filium patre fore laude clariorem, *membranæ venuſtius*, patriâ fore laude *&c. Pro iſtis*, ut & draconem, de quo ante diximus, interfectum diceret, *membranæ eædem*, ut aquilam, de quâ ante diximus, interfectam diceret. *Optimè mehercules, niſi quod pro* diceret *cum Rulæo malim* dat et. *Pro iſtis*, Quâ dimiſſa, homines inſtituerunt *&c. eædem membranæ* quo dimiſſo: *quod omnino melius, & confirmatur ab uno de codicibus Vlitianis. Quod ſi tam diu ſupereſſe me voluerit Dei benignitas, ut denuo, auctioribuſque notis inſtructum proferam illud Aſtronomicon, exhibebo tibi quicquid præterea boni in illis inveni. Ut Nicolai Heinſii tam notum ubique ſit nomen, quam ipſorum humanitatis ſtudiorum, nec quiſquam, qui quidem literas ſciat, id ignoret, merita Illuſtris illius Viri in literas præclariſſima effecere. Verum quantopere in eo cum multifa-*

riâ

riâ illâ exactiſſimaque doctrinâ incomparabilis quædam certet comitas, credere vix quiſquam poteſt, niſi expertus. Is ergo Heinſius non ſolum Excerpta illa jam ſupra laudata benignè obtulit, verum etiam variis nos libris, quos datâ occaſione laudari audies, nec non conſilio, ſicubi hæreremus, inſigniter adjuvit: id quod tanto accidit mihi gratius, quanto indignior aliorum ſcurrilis petulantia eſt, qui ſeſe mirificè ſperant rem geſſiſſe, ubi rabidi canis inſtar exertâ linguâ aliorum deriſerint conatus. Quantum autem præter Heinſium Hygini hanc editionem ornaverit optimus doctiſſimuſque Jacobus Perizonius noſter, commentarii mei te docebunt, quibus exquiſitas quaſdam obſervationes ab eo nobis ſuppeditatas videbis inſertas. Principem fabularum editionem diu quæſitam nactus ſum tandem ex bibliotheca patrui mei Philippi Munckeri, Gymnaſii, quod apud Harlemenſes eſt, moderatoris prudentiſſimi; cui quantum adoleſcentia noſtra, nimis cito paternâ curâ orbata, debeat, nec hæc capit charta, nec ille ambitioſè vult cantari. Obtulit etiam nobis pro cætero ſtudio ſuo ornandi bonas literas librum fratris ſui Alexandri Cl. Jacobus Tollius; in quo quicquid annotatum inveni, quod luce non indignum, nec à me vel aliis erat occupatum, optimâ tibi fide repræſentatur. Quod ad Icones attinet, quas Aſtronomici libro III. *inſertas vides, eæ ad illas informatæ ſunt, quas è MS. codice Suſiano olim edidit Hugo Grotius. Quod diſcrepare illas interdum ab Hygini deſcriptione objicies forſan mihi, id inficias nullus eo. Sed nec tu inficiaberis, quæ vulgo cum eo edantur, non ex antiquo aliquo codice, ſed ingenio editorum depromptas. Ne dicam jam, tam variè in MSS.*

Hygini libris ſtellarum fieri enumerationem, ut nihil certi, etiamſi maximè velis, de iconibus ſtatuere poſſis: id quod & Soterem, credo, movit cur ipſe eas non tam ex Hyginianâ expreſſum iverit, quam Ptolemaicâ διαγραφῇ. Atque hæc ſunt, mi lector, quæ ſcire te volebam, antequam ad Hygini noſtri lectionem accederes. De Fulgentio, Lactantio Placido, & Albrico vide, ſi tanti putes, quæ diximus in præfatione tomo alteri præfixâ.

D I S S E R T A T I O

de

Auctore, *ſtylo*, & *ætate Mythologiæ*, *quæ* C. Julii Hygini *Auguſti Liberti nomen præfert.*

FAbularum hic ſcriptor, qui ab aliquo jam tempore non parum exercitum me habuit, C. Julii Hygini Auguſti Liberti ſibi arrogat nomen: an merito, nec ne, fidenter pronunciare, poſt tot & tam diverſa doctorum hominum de eo judicia, non eſt meum; certè liquido jurare haud poſſum. Eſt ubi blanditur, & neſcio quid antiquitatis lectori pollicetur; eſt contra, ubi adeo ſui, & melioris ævi diligentiæ eſt diſſimilis, ut pæne ad barbarorum ſubſellia detrudendus videatur. Cur ita judicem facile intelliget, qui paucula iſta, quæ ex multis inter legendum ὀυκ ἀναμφισβήτητα in eo obſervavi, ſine præjudicio mecum examinabit. Sed ante, quam in rem veniamus præſentem, patere ut præmittam, mi lector, non unum in veterum laudari ſcriptis Hyginum: id quod & Cl. Scriverii pridem animum advertit, cujus commentatiunculam de Hyginis haud contemnendam ex libro, quem nunc nobilis & eruditi viri Guilielmi Goeſii bibliotheca poſſidet, à me deſcriptam tecum communicabo. Cajus Julius Hyginus Augusti Libertus. Huic duo nomina propria ſunt à patrono Cajo Julio Cæſare Octaviano Auguſto. Tertium valde variat in MSS. utique in iis occurrit Hyginus, Higinus,

 Igi-

Iginus, Hygenus, & Yginus, quomodo bis terve apud Servium ſcribitur. De Hygini ſcriptis vide Indicem Gellii: de hoc Caio Julio Auguſti Liberto Suetonium de claris Grammaticis. Iginus nomen aliquoties in veterum monumentis occurrit. L. Iginus Plinta, Q. Iginus Merops, & Q. Iginus Stevinus. Ex illis omnibus placet mihi Hygenus ſeu Higinus; undecunque tamen ſit neſcio. Hoc ſcio ita etiam in vett. monumentis legi, & maximè in Veronenſium marmoribus. Scripſit hic, ut opinor, de origine & ſitu urbium Italicarum, ſive de urbibus Italicis; quo titulo citantur à Servio Virgiliano interprete, & Macrobio. Commentaria & ejus eſſe cenſeo ad Æneida, quorum Gellius & Servius meminerunt. Ejus & eſſe Mythologicon poteſt, & utile illud Aſtronomicon Poëticon de mundi & ſphæræ enarratione ad M. quendam Fabium; quem eſſe Quintilianum, quod vult Raphael Volaterranus, perſuadere mihi nondum potui. De diis Penatibus & proprietate deorum laudat libros Macrobius. Præterea Hyginum ſcripſiſſe de ſignis cœleſtibus opus in IV. libros diſtinctum tradunt urbana commentaria. Chariſius de Agriculturâ citat, & in Cinnæ propemptico. Non omittenda heic inſignis allucinatio viri cætera doctiſſimi Raphaëlis Volaterrani, qui libellos Gromaticos, ſive de limitibus conſtituendis, adſcribit huic Cajo Julio Hygino; cum alium omnino eſſe conſtet ex ipſo illo Hygino, qui ſic inquit: *Nuper ecce quidam evocatus Auguſti, vir militaris diſciplinæ, profeſſionis quoque noſtræ capaciſſimus, quum in Pannoniâ agros veteranis ex voluntate & liberalitate*

te imperatoris Trajani Auguſti aſſignaret. Inſignis, inquam, allucinatio. Ex hoc loco vir ille conjecturam facere potuit, non ſub C. Julio Cæſare Octaviano Auguſto, verum ſub Trajano vixiſſe, qui annis poſt natum Chriſtum plus centum imperare cœpit. At Julius Higinus annis jam multis ante Chriſtum natum illuſtris erat, ut Chronica Euſebii teſtantur. Hæc SCRIVERIUS. Operis Julii Hygini de Agriculturâ non unus Chariſius, ſed & Columella Lib. I. cap. I. meminit: de Arte militari Sarisberienſis, ſed ex Gellio, ad cujus indicem, ſi plura deſideres, cum Scriverio te remitto. Scripſiſſe præter illa, quæ à Gellio laudantur, Hyginum de Familiis Trojanis docet nos Servius ad Æn. V. vers. 389. *Sanè*, inquit, *ſciendum hunc ſecundum Iginum, qui de Familiis Trojanis ſcripſit, unum Trojanorum fuiſſe, de quo Virgilius notat Hiſtoriam. Iginius* ſcribitur apud eundem ad Æn. VII. vers. 47. *Sed quia temporum ratio non procedit, illud accipiendum eſt Iginii, qui ait Latinos plures fuiſſe. Iginus* pro *Hyginus* reperitur quoque apud Phocam in Arte. Sed *Hyginus* rectius putem. Inſcriptio urnæ apud Rhodium in Scribonium Largum pag. 76. HYGINO. I. TESTAMENTO FIERI JUSSIT. Incertum ex quo opere depromptum ſit, quod in Gloſſario Philoxeni inveni: *Paleta*, σφενδόνη δακτυλίου, ὡς τ' γῦγου ἐν τῷ. Leg. *Palà*. Cicero III. Offic. *Gyges cum palam ejus annuli ad palmam converterat.* Gregor. Naz.

Θέλεις τὰ Γύγεω σοι
Τοῦ Λυδίου γενέσθαι,
Καὶ δακτύλῳ τυραννεῖν,

Τὴν σφενδόνην ἑλίσσων
Κρύπτουσαν, εἰ κρύπτοιτο &c.

Quod putat Scriverius opus illud de ſignis cœleſtibus in IV. libros diſtinctum aliud eſſe ab Aſtronomico, in eo vereor ne fallatur. Quis enim neſcit in Aſtronomico, quod in quatuor libros antiquiſſimæ editiones tribuunt, ſigna cœleſtia tantum non utramque paginam facere? Innuit idem Hygini ſcriptum etiam Sarisberienſis, cum ſcribit Policrat. Lib. II. cap. 18. *Eorum, qui ſcientiam profitentur aſtrorum, alii opinionis errore prolabuntur ad fabulas, in quo deprehenditur & Hyginus.* Iſidorus vero in libro de Naturâ rerum tota interdum capita ex Hygini Aſtronomico tranſſcribit. Sed de eo dicetur inferius. Cæterum rectè Scriverius cenſet, ſcriptorem illum rei agrariæ alium ab eo eſſe Hygino, cujus Euſebii meminere Chronica: quos itidem, ut Volaterranus, perperam confundit Dial. XVIII. Giraldus. Interim pariter & Giraldus & Scriverius errant, quod hunc Mythographum exiſtimant fuiſſe libertum illum Octaviani Auguſti à Suetonio & Euſebio laudatum: in quo etiam errore cum Scioppius in Diſſertatione de Stylo Hiſtorico, tum Voſſius in libris de Hiſtoricis Latinis verſantur. Errorem voco illam quantumlibet doctorum hominum ſententiam, cum nihil minus, quam Auguſtæum ævum ſapiat ſtylus ejus, qui fabellas iſtas conſarcinavit. Ut donem ei, quod, quaſi ſui oblitus, bis interdum idem narret, & ἀσύστατα non ſemel loquatur, quanquam homini polito, quem Illuſtribus Grammaticis annumeret Tranquillus, parum conveniat; concoquere tamen

men non poſſum illam tam apertè ſolœcam, ſive ἀνακόλουθον dicam, orationem: tanquam fab. 174. *Illa timens puerum in terram deponere, apium altiſſimum erat ad fontem, in quo puerum depoſuit.* Fab. 164. *Quam pater gladio feriens, Adonis exinde natus eſt.* Fab. 45. *Procne cognita ſorore, & Terei impium facinus, pari conſilio machinari cæperunt regi talem gratiam referre.* Aſtron. 11. 40. *Demiphonta permotum ferunt miſiſſe ad Oraculum Apollinis, remedium quærens vaſtitatis.* Nec ſtribliginis notam effugiunt loca illa, in quibus copula & diverſos modos conjungit, ut fab. 27. *Cum productus eſſet, ut mendacium morte puniretur, & illa aliter eſſe vidit.* Fab. 165. *Minerva & Venus cum eam irriderent, quod & cæſia erat, & buccam inflaret.* Plura vide annotata à nobis ad fab. 148. Nec ſana utique, ubi *qui* pro *is* vel *& is* uſurpatur, de quibus egimus ad fab. 4. & 21 ubi habes, *Qui cum caſus ſuos expoſuiſſent Iaſoni, ſe cum ad avum Athamanta feſtinare et ire, naufragio facto ibi eſſe ejectos, quos Iaſon receptos auxilio juvit.* Nihilo meliora hæc talia: Fab. 55. *Exporrectus jacere dicitur, & ſerpens ei appoſitus eſt.* Fab. 84. *Dicitur aquam recedere. Item poma ei ſuper caput pendent.* Fab. 3. *Dicitur veniſſe juſſitque* &c. ad quæ verba pluſcula id genus congeſſi. Jam de illis quid dicemus, ex quibus hæc ſunt? Fab. 19. *Ab Jove eſt excæcatus, & appoſuit ei Harpyias.* Sc. Jupiter. Fab. 56. *Apud Buſiridem Neptuni filium cum eſſet ſterilitas, ex Græcia augures convocavit.* Sc. Buſiris. aliaque complura, quæ ad Fab. 8. conſtipavi. Certè Auguſtæi ſæculi non eſt rectam oratio-

nem immiſcere obliquæ, ut fab. 185. *Cui reſpondit ſe in compreſſione nocturna neſcio cui eduxiſſe* &c. Nec *navigium* dicere pro navigatione, ut prolixè oſtendit vir ſummus Joh. Fredericus Gronovius Obſervat. in Eccleſ Script. cap. 25. Facit id tamen Hyginus Aſtron. II. 25. *Neque navigio quenquam uſum eſſe, ſed agris colendis vitam agere conſueviſſe.* Vel *crucifigere* pro agere in crucem, quod invenitur fab. 194. Plura proferre exempla nihil, opinor, attinet. Iſtiuſmodi crebra eſt ſtribligo apud τȣ̀ς ό, qui ſolœciſmos non erubeſcunt. I. Reg. cap. XIX. 19. Καὶ ἀπηγγέλη Σαȣ̀λ, λέγοντες, ἰδȣ̀ Δαβὶδ ἐν ναυὰθ ἐν ῥαμᾶ. Crederes de rudi & indoctâ plebe aliquem fuiſſe Hyginum. Idiotæ, quorum ſermo ſolœcus ſæpe & barbarus, in antiquis tumulis: *Se vivus fecit ſibi. Se vivos fecerunt* &c. Inſpice indicem magni operis inſcriptionum Gruteri, & fæcis hujus ingentem ibi invenies modum. Idiota erat Trimalchio, idiotæ etiam ejus ſocienni, quos propterea deridiculi gratiâ barbarè loquentes in feſtivo illo convivio introduxit Petronius, quemadmodum primus rectiſſimè obſervavit incomparabilis ille Nic. Heinſius. Non debebant ergo docti homines mutare illa pag. 36. Edit. Blav. *Quibus præ mala ſua cornua naſcuntur.* pag. 40. *Scimus te præ literas fatuum eſſe.* Sed quod ſtudio peccat Petronius, id ignorantiæ vitium eſt in vetere interprete Coſmographiæ à Godofredo edit. pag. 19. *Tamen viros ſapientes præ omnem mundum Ægyptus habundat.* Cl. Schefferus in Hygino, quis ſtylus verè humilis ſit & plebeius, apparere contendit. Qui, quæſo, magis,

quam

quam in Servio, Luctatio ſive Lactantio, Scholiaſte Germanici, & id genus aliis ſcriptoribus? Humilem novi ſtylum Terentii, Nepotis, Phædri; verum quam longè ab Hygino abſunt illi, tam longè Hyginus ab optimo ævo. Tamen ita loquebatur plebs Antoninorum ætate, circa quam vixiſſe Hyginum hunc credit vir clariſſimus. Verum plebs rudis & literarum expers, quæ ita ſolœciſſabat, non iis de rebus, quæ ad hæc humanitatis pertinent ſtudia, ſcribebat libros. Plebeitatem vocat, quæ mihi ſtribligo eſt. Sed cur plebeitatem illam exemplis illorum, qui circa Antoninorum vixere tempora, non adſerit? Fieri hoc potuiſſe dicet forſan aliquis, ſi aliorum plebeiorum, qui iſto ſcribillabant ævo, opuſcula ad nos perveniſſent. Divinare hoc, non probare eſt. Migratur lex metrica fab. 221.

Mileſiuſque Thales ſponſori damna minatur.

Plures eſſe malos Bias autumat ille Prieneus.

Quemadmodum per συνιζήσεις & συστολὰς excuſari iſta poſſint non ignoro. Sed an is ſcriptor hic eſt, vel verſificator iſte, unde gnomas illas ἐμμέτρους adducit, qui tam artificioſè peccaſſe videri debeat? Tamen auctores habet poetas vel optimos, vel non contemnendos. Nam, ut de poſteriori aliquid dicam, quoniam in primis τὸ as in *Bias* corripi mirum videri poſſit; ita ultimam ſyllabam in *poteſtas* corripuit Prud. Cath. VI. vers. 6. *Vis ac poteſtas una.* Salmaſius, notante Nob. Heinſio Auſonii addiderat locum:

Majeſtas uniuſmodi
Sociata Sancto Spiritu.

 At

At tu *Bias*, ut monoſyllabum, legi malis, quemadmodum *frui* in horridâ illâ inſcriptione, quam Comi in Inſubriâ repertam ajunt:

Cum frui debueram ætate, horrida fata negarunt.

Et in iſtâ:

Digna quidem frui perpetua de luce benigna.

Suo in hac:

Anchialus dulcis cum ſuo homine Spurio.

Ita dedit Fabricius. Sed Gruterus, *cum ſuave homine.* Sic diſſyllaba ſunt in aliis tumulis *diebus*, *Lælia*, triſyllaba *luctuoſus*, *factionis*. Hoc ſynizeſeon genus non animadverſum fecit, ut corruptè hodie legatur Catal. Pith. Lib. III. Labbæi Theſ. Epitaph part. I. 168.

Exercere tuo quondam data munera ſumptu
Plaudentis populi gaudia per cuneos.

Lege *exercuere* per quatuor ſyllabas, ut triſyllabum eſt *connubio* apud Virgil. Æn. I. 77. quanquam Servius ibi annotat: *Nu brevem poſuit, cum naturaliter longa ſit.* Verum ſynæreſin agnoſcit in iſtâ voce etiam Scholiaſtes Statii ad illa Theb. II. vers. 340. *Connubiiſve ſuper moveor, viduaque juventa.* Prorſus barbara ſunt Fab. 14. *Gubernator navis Argo.* Fab. 224. *Arcas Jovis & Calliſto filius.* Nam quod apud Prudent. Lib. I. contr. Symm. vers. 117 legitur, *In tranſtris jactatæ efferbuit Argo:* id libenter cum Illuſtri Heinſio mutem in *Argus*. Vide tamen quæ annotavimus ad locum Hygini poſteriorem. Sed hæc talia non optimæ notæ facile illis redimi dicas, quæ, ceu gemmulæ quædam, paſſim huic operi interſperſa viſuntur. Offendunt tamen valde me iſta, & Hebraicum neſcio

ſcio quid, etſi forſan nihil minus, quam Hebraicè, noverit hic ſcriptor, olere videntur. Fab. 126. *Cui cum ululatet* (ita corrigit Barthius) *Ulyſſes ei os compreſſit.* Fab. 152. *Cui cum flagraret, montem Ætnam ſuper eum impoſuit.* Sic phraſes Hebraicas Græcis verbis ſuo more exprimunt οἱ ό. Pſ. 146. vers. 5. Μακάριος ὃ ὁ θεὸς Ἰακὼβ βοηθὸς αὐτοῦ. Joſ. cap. 2. vers. 10. Οὓς ἐξωλοθρεύσατε αὐτούς. Quod autem Heraldus ad Arnob. Lib. IV. in quo, *Quod quanam ratione iſtud dicatur.* Et poſt paullo, *Quæ tamen hæc ipſa, quæ læva appellamus;* helleniſmum reſipere hujuſcemodi pleonaſmos cenſet, me judice, error eſt, non judicium. Probatum it ſententiam ſuam ex digeſti Lucæ cap. 3. Ὃν ὑμεῖς παρεδώκατε καὶ ἠρνήσασθε αὐτόν. Quaſi vero quicquid Græcè exararint ſacri illi ſcriptores, helleniſmus eſſet. Sed dabitur de his alibi diſſerendi locus commodior. Interim conſule Gatakerum in Diatribe de Stylo novi Inſtrumenti, & Salmaſium in Helleniſticâ; quæque nos ad loca illa, quæ Hebraiſſare videntur, annotavimus. Ad genuinum ἑλληνισμὸν majori jure referas iſta Fab. 92. *Ut deducas eas in Ida monte.* Fab. 186. *Cum in venatione exirent.* multaque id genus alia. Homer. A. vers. 593. Κάππεσον ἐν Λήμνῳ. Ammonius in vitâ Ariſtotelis pag. 13. Ἐπανήρχετο ἐν Μακεδονίᾳ. Verum, ut verum animi mei ſenſum tibi fatear, non adeo mihi neceſſe videtur ad helleniſmum heic confugere, cum Latini non minus crebro, quam Græci, hac circa communes præpoſitiones uſi fuerint licentiâ. Vide Serv. ad Virgilii illa Lib. 1. Æn. *Rapuitque in fomite flammam.* Et inter recen-

centiores Heraldum ad Arnob. Lib. I. qui hoc amplius inferioris illud ævi ſcriptoribus, quam vetuſtioribus, eſſe familiarius obſervat: in quo

Et ſapit, & mecum facit, & Jove judicat æquo.

Nollem tamen, ut nuper factum, tanquam minus Latinum, in Petronio damnatum: *Vetui hodie in hoc diverſorio quenquam mortalium admitti.* Multo minus illud, *Benè mane ſurrexi.* Benè adverbium αὐξητικὸν eſt, ut *pulcrè* & *probè*. Phædrus, *Pulcrè intelligo.* Plautus, *Appotum probè.* Confer Laurenb. Antiquar. in BENE. Loquantur ſanè ita hodie Gallo-Franci. Quid tum poſtea? Aliud ἰδιώτης, ut ita loquar, aliud ἰδιωτισμός. Atque hæc ὡς ἐν παρόδῳ. Nunc ad Hyginum revertamur. Quod *Amazona* pro *Amazon*, *Briſeida* pro *Briſeis*, *Chryſeida* pro *Chryſeis*, *Ortyga*, pro *Ortyx*, *æga* pro æx vel αἴξ, *Sphinga* pro *Sphinx* uſurpat, forſan non magnam meretur reprehenſionem, cum, ut ad Flor. Lib. IV. cap. 11. annotat Salmaſius, etiam veterum quidam nominandi caſu dixerint *Leucada*, *Elida*, *Chalcida*, *Tritonida*. Referenda huc & illa à me obſervata, tanquam *Salamina* apud Hieron. Epiſt. pag 475. & 592, ed. Caniſ. & Juſtin. Lib. XLIV. quæ Ptolemæo eſt Σαλαμίς. *Lampada* pro *lampas* apud Fulgent. Lib. I. Mythol. Et *Gorgona* pro *Gorgon*. *Perſeum*, inquit, *ferunt Meduſæ Gorgonæ interfectorem.* Ita etiam Hyginus Aſtron. II. *Gorgonam ſomno ſopitam interfecit.* quanquam ortum hoc ex Græco Γοργόνη videri poteſt, quo uſa interdum ſequior ætas. *Hebdomada* eſt apud Cic. Lib. XVI. epiſt. 9. pro *hebdomas*. *Narbona* apud Vibium Sequeſtrum, Eutropium & Ammia-

mianum ex Gr. ναρζων. *Calcedona* pro *Chalcedon* apud Leon. Epiſt. Decret. XLVII. *Træzena* pro *Træzen* apud Lactant. Lib. XV. Argum. Ovid. Met. fab. 14. *Crotona* apud Juſtin. pro *Croton* XX. 4. Qua analogia tolerari poſſit *Icona* pro *Icon* in Cæſario Lib. VIII. Mir. cap. 76. quamvis inter barbara numeret Voſſius. Sanè *Sphinga* pro *Sphinx* reperitur etiam apud Sidonium Lib. V. epiſt. 7. Auguſt. C. D. XVIII cap. 13. *Striga* pro *Strix* in Capit. Caroli Magni & Gloſſ. Phil. ubi legas, *Striga*, γυνὴ φαρμακίς. *Tomica* pro *tomex* & alia nonnulla in veterum ſcriptis obſervata apud Rutgerſ. Var. Lect. Lib. III. cap. 9. *Perſida* pro *Perſis* apud Iſidor. Orig. Lib. XIV. cap. 3. & XVI. 13. Etiam apud Frontin. Lib. II. cap. 3. MSS. 4. Reg. & 3. Hill. habere *Perſidam* obſervavit Clariſſimus Tennulius noſter à recto *Perſida*. quod fruſtra refugerunt editores. *Thebaida* apud Marcellin. Lib. XXII. *Ptolemaida* apud Vet. Interpret. Actor. XXI. 7. pro *Thebais* & *Ptolemais*. *Chlamyda* pro *Chlamys* eſt apud Apul. Met. Lib. X. pag. 233. ed. Pric. *Lacedæmona* apud Dictyn Cretenſ. Lib. I. pag. 6. & 12. *Nereida* pro *Nereis* apud eundem Lib. VI. pag. 147. *Aulida* p. 20. Lib. I. *Syringa* pro *Syrinx* apud Serv. ad Ecl. II. vers. 31. & Lactant. Argum. Lib. I. fab. 12. Metam. ubi plura hoc genus invenies à me annotata. *Sirena* pro *Siren* apud Hieron. epiſt. pag. 225. ed. Caniſ. *Eleuſina* pro *Eleuſin* p. 132. & Dictyn Cretenſ. Lib. VI. p. 145. *Cratera* apud noſtrum Aſtron. II. 40. & *Tritonida* ejuſdem Libri cap. 12. Adde his, quæ congeſſit Grotius ad Capellam pag. 302. Feſtus: *Caſſilam antiqui pro Caſſide ponebant.* Puto legendum

dum *Caſſidam.* quo uſus Virgil. Æn. XI. 775. Propert. Lib. III. El. 9. Agnoſcit etiam Chariſ. Lib. I. adducens loca illa Virgilii & Propertii. Erravit ergo Servius, cum accuſativum pro nominativo poſitum cenſebat. In fragmento Veteris Grammatici, quod publicavit Barth. Adverſ. Lib. XXXVII. 13. *Caſſidem dicimus nos ab eo, quod eſt hæc caſſis, ſed multi caſsidam dicunt. Propert. Aurea .... quam nudavit caſsida frontem. Et Virgilius: Aurea vati caſsida.* Locum Propertii corruptum ita reſtituc, *Aurea cui poſtquam* &c. In pleriſque Davidis Hymnorum argumentis apud Apollinarium legas Δαβῖδος ἀντὶ τοῦ Δαβίδ. *Danielus* apud Prudent. IV. Hymn. Cathem. vers. 70. *Caninefati* apud Vellej. Lib. II. cap. 105. Feramus ergo etiam in noſtro cap. 150. & 167. *Titani* pro *Titanes.* Sic Scholiaſt. German. Capricorno: *Ad Titanorum bellum cum Jove eſſe profectum.* Immo & Plautus eo uſus eſt, ut & Ennius apud Lactant. Firm. Lib. I. cap. 14. At prorſus alienum eſt ab uſu aſſiduorum & locupletum ſcriptorum *exulari* pro pelli in exilium cap. 26. licet & Fulgentius ita loquatur Prolog. Lib. I. Myth. *Alexandriæ conciliabula exulata poſſederam.* Et Dictys Lib. V. pag. 124. *Antimachum ex omni Phrygiâ exulandum. Remediari* pro *ſanari* cap. 101. Nec ſuſpicione caret *æſtimare* pro *exiſtimare* quod cap. 27. 29. 88. 106. 191. legitur. Victoris epitomatorem cap. 8. ſcribentem, Æſtimantem ex animo eum longâ oratione imperialis moleſtiæ magnitudinem declinare, nihil moror. Multo minus Alcuinum: Sem, ut æſtimant, Aſiam, Cham Africam, Japhet Euro-

ropam ſortitus eſt Vel Valerianum in de Bono Diſciplinæ pag. 13. ed. Gold. *Nemo illum homicidii crimen evaſiſſe æſtimet* &c. Vel Celſum in Rhetor. *Nos primum æſtimamus actorem quaſi membra quædam facere debere.* Vel Solinum cap. 28. *Æſtimant enim quidam ſinus iſtos à Gaditano freto naſci.* Vel Marcellinum Lib. XVI. *Aſylum mundi totius adeſſe æſtimabat.* Lib. XVII. *Accidit autem, ut opiniones æſtimant* &c. Vel Ambroſ. Hexaëm. Lib. III. cap. 7. *Beatus populis æſtimatus.* Vel Junil. Comment. in Geneſ. pag. 42. *Neque huic ſententiæ contrarium debet illud æſtimari.* Loquitur tamen ſic & Phædrus optimæ notæ ſcriptor Lib. III. cap. 5. *Ridiculè magis hoc dictum, quam verè, æſtimo.* Sed dubitat Schefferus, an non ſcripſerit Hyginus *extimo* pro *exiſtimo.* quo uſum Bapt. Mantuanum video Ecl. III, *Extimo nil duros hominum curare labores.* Et Capellam Lib. II. pag. 25. ed. Grot. *Prudens Samius extimavit.* Sed membranæ Leid. Biblioth. *æſtimavit.* quod præferam, cum frequenter admodum *æſtimo* pro *exiſtimo* apud eum occurrat. Macrob. Lib I. Sat. 6. *Admoneor non ludicræ (ut extimo) quæſtionis.* Cap 7. *Mellis & fructuum repertorem Saturnum extimantes.* Et poſt paulo, *ut nonnulli extimant.* Cap. 11. *Illa origo verior extimatur.* Omitto prudens complura alia loca, in quibus vetuſtiſſimæ ejus ſcriptoris editiones, & inter illas etiam illa, quæ MS. inſtar eſt, & Venetiis prodiit anno 1482. *extimo* diſertim repræſentant. At id an rectè mutaverint in *æſtimo* editores poſteriores ipſi viderint. Ego ſcire non poſſum, cum nullum Macrobii codicem MS. inſpexerim.

Poſ-

Poſſit per compendium ſcripturæ corruptum videri ex *exiſtimo.* Simili certè errore depravatum eſt illud in vet. verſione Concilii Epheſini pag. 57. ed. Contii: *Dicentes vero, erat quando non erat, & quia de non extentibus factus eſt* &c. pro *exiſtentibus.* Hoc ſcio *æſtimo* pro *exiſtimo* uſurpatum jam olim ab Attio in Hellenibus apud Feſtum in PROBRO. *Qui, niſi probrum, alia omnia indelicta æſtimant.* Et à Salluſt. 1. Hiſtor. *Ne aut ipſi, nefanda quæ æſtimatis, ea parum credendo de aliis, circumveniamini.* Nec non à Munatio apud Aſcon. in orat. pro Milone: *Apud quæſtorem æſtimare futurum* &c. Paulus Feſti Compilator: Prox bona vox, ut extimo, quaſi proba vox. Ita MS. Leid. non *exiſtimo*, ut editum. Gloſſ. Philox, *Inextimabilis*, ἀνείκαςος. Contra *exiſtimo* pro æſtimo Livium, Ciceronem, & Trogum uſos oſtendit Vir Celeberrimus I. F Gronovius ad Liv. Lib. XXXIV. cap 2. Addas illis licet Terentium Phorm. A. I. ſc. 1. vers. 11. *Haud exiſtimans, quanto labore partum.* Ibi Donatus: *Pro æſtimans. Salluſtius. Si, Quirites, parum exiſtimatis* Salvianus in Præfat. ad Salonium. *Omnia enim admodum dicta tanti exiſtimantur, quantus eſt ipſe, qui dixit.* Cæterum ridiculum illud dictum apud Phædrum, *Quale caput eſt, talis præſtatur ſapor*, nondum vidi, qui rectè interpretaretur. Exiſtimo jocantem lanium hoc dicere: *Qualis ſpecies eſt cujuſque rei, talis & ſapor.* Quali ſit forma ſimius, vides ipſe: meliorem eſſe ejus ſaporem cave præſtaturum me tibi credas. Simile eſt illud, quod de ipſomet Æſopo dixit quidam è Xanhti convivis: οἵα ἡ μορφὴ, τοια-

τοίαδε καὶ ἡ ψυχή. Sed nos ad Hyginum revertimur. Non quantivis porro illa pretii? Cap 125. *Ad priſtinam figuram reſtituere*. Et, *hoſpitio liberè accipere*. Cap. 61. *Quadrigam ſedere*. Cap. 18. *Extra venatum exire*. Cap. 92. *Præſtare præter alios*. 107. *Abjurgata ab Agamemnone* pro *abjudicata*. Sed duo illa poſtrema, licet nullo, quod ſciam, auctore dicta ſint, habent tamen neſcio quid veneris. Nec *venire ad Italiam*, quod cap. 260. legitur, exemplis caret. Ita inter alios etiam Servius ad Æn. 1. 574. In hoc autem monte dicitur etiam Anchiſes ſepultus, licet ſecundum Catonem ad Italiam venerit. Totidem planè verbis Hyginus noſter, ut utervis ex altero ſua deſcripſiſſe non heic tantum, ſed & cap. 164. 177. 258. & 259. videatur. Quod quo minus mirere, confer cap. 130. & 194. cum Scholiaſte Germanici in Cane & Orione, & utramque inde totam tantum non ad verbum mutuatum dicas hunc ſcriptorem, ut & ex parte cap. 197. ex eodem in Piſcibus, niſi potius furti reum Scholiaſten iſtum, vel utrumque ex eodem libro, qui jam interciderit, furatum iviſſe iſta, ſtatuere velis: de quorum quidem alterutro tanto minus tibi repugnavero, quod hominem illum meum ἐπ' αὐτοφόρῳ deprehendi in notis ad cap. 183. At enim Germanici ipſius nomine laudat eum Lactantius. Dederim hoc tibi libentiſſimè; ſed ita, ut viciſſim mihi concedas, ſcriptum aliquod Germanici exſtare potuiſſe, unde verba illa, quæ adducit Lactantius, ſublegerit homo meus manibus ſuis piperatis. Quod ſi tamen Germanici eſſe eam

enarrationem, quam hodie habemus, propter Lactantii auctoritatem pertinaciter defendere quis voluerit, fatendum ei erit, miſerabiliter eam eſſe deformatam, ita ut vix vola vel veſtigium eorum, quæ dederat Germanicus, appareat amplius. Chriſtianum ſe eſſe & barbarum oſtendit iſtis verbis, ubi de Lunâ agit: *Jam vero quia de ejus curſu vel ordine ſub brevitate diximus, reſtat, ut quid de eâ gentiles ſenſerint edicamus.* In Eridano: *A quibuſdam vero Nilus, qui & Gion, exiſtimatur.* Quod ex Geneſ. cap. 2. hauſiſſe videtur. Certè barbarum eſt *ſub brevitate* pro *breviter*. Caſſianus, Gregorius, Victor, & id genus alii ſcriptores ita loquuntur, non Latini. Victoris eſt in de Perſecut. Vand. Lib. III. *Sub feſtinatione viro dimittuntur.* Marcialis epiſt. ad Burdigal. *Sub omni celeritate tanquam oriens ſol* &c. Et poſt paullo, *Petranſibunt ſub omni celeritate.* Gregorii Dial. Lib. I. *Patri Equitio ſub celeritate nunciatum eſt.* Et poſt paullo: *Ut ipſum ad ſe ſub celeritate perducerent.* Ejuſdem eſt *ſub feſtinatione* pro *feſtinanter*, *ſub aſperitate* pro *aſperè*, & alia talia non pauca in iiſdem dialogis. Germanicum nemo dixerit parum noviſſe Græcè. At hic commentator perſæpe παρερμηνεύει, velut in Argo: *In ſingulis temonibus quinque.* ἐν ἑκάϛοις πηδαλίοις. h.c. *guberbernaculis.* In Arctis: *Quam Sidones aſpicientes continuo navigant.* Quaſi εὐθὺ, vel εὐθύντατα Arati idem eſſet, quod εὐθύς. Calpurnio ergo Baſſo, non Germanico, commentarium iſtum Delrio, Vectio Baſſo adſcribit P. Valerianus. Fulgentio Plan-

cia-

ciadæ Barth. Adverſ. Lib. XLVII. cap. 18. quod & ambitio utriuſque ſcriptoris & ſtylus ſit ſimilis. De ſtylo pernego. Ambitionem fateor parem videri, quod & hic æquè ac Fulgentius tot Græcos ſcriptores Latinè loquentes introducat. Sed hoc inde arbitror ortum, quod iſta enarratio ex Græcis ſcholiis traducta ſit magna ex parte in Latinam linguam. Laudat Iſidorum in Naturalibus fab. Hydræ; quem Hiſpalenſem à primo putabam Iſidorum eſſe, cujus liber exſtat de Naturâ rerum, in quo crebro Hygini Aſtronomicon laudatur, immo compilatur, ut in notis meis ad illud ſcriptum demonſtro; verum, quod inde adducit, apud Hiſpalenſem illum nondum inveni. Caput Mythologiæ 181. quin ex Lactantio Placido, qui Ovidii Metamorphoſeon concinnavit argumenta, depromptum ſit, negari haud poteſt. Certè ex Fulgentio hauſta ſunt, quæ cap. 164. leguntur. Adeo ut non fruſtra Barthius Adverſar. V. 2. & Reineſ. Var. Lect. Lib. III. has fabulas ab aliquo literione non ex uno Hygino, ſed & aliis in unum faſciculum collectas, cenſuerint. Locutio porro iſta *ſimultatem conſtituere* adeo ei placet, ut tantum non in eâ faciat delicias. Vide cap. 22. 84. & 185. Sed qui veterum ita loquatur inveni hactenus neminem. *Nuptiarum conditionem* in re ſimili appellat interpres vitæ Apollon. Tyrii à Marco Velſero editus: *Rex* inquit, *ut audivit, quæ audire nolebat, reſpiciens ad juvenem, ait, noſti nuptiarum conditionem?* Cujus aures non radat illud cap. 257. *Exclamat à longe?* Barbarorum

hæc lingua eſt. Albricus de imaginibus deorum cap 4. *A longe vero Python ſerpens maximus.* Vetus interpres Pſalm. 137. vers. 7. *Alta à longe cognoſcit.* Et 138. vers. 2. *Intellexiſti cogitationes meas de longe.* Scio Græcos dicere ἀπὸ μακρόθεν. Latinè ergo dicas *à cœlitus?* Atqui hoc eorum linguâ eſt ἀπ' οὐρανόθεν. Apollinarius Metaphraſi Pſalm. 148. Μελψαλέ μοι κῦδος ἀπ' οὐρανόθεν βασιλῆος. Ita Alcimus Avitus Lib. II. *ex tunc* pro *ex illo tempore*, quia Græci ἐκ τότε:

Ex tunc paulatim retro ſublapſa referri.

Et Fortunatus:

Sumpſit ab ipſo extunc Adam patre terra dolorem.

Eugeſippus de diſtantiis locorum Terræ Sanctæ: *Ex tunc uſque ad tempus Theodoſii Imperatoris.* Auguſtin. Soliloq. *Ex tunc confitear tibi in æternum.* Sed ἐκ τότε apud Græcos etiam Attici damnarunt, ut docet Phrynnichus, pro quo ἀπὸ τότε legas apud Matth. cap. XVI. vers. 21. *Ex hoc nunc* interpres vetus Pſalm. 112. vers. 2. quod Græcè eſt ἀπὸ τοῦ νῦν. quod Luc. cap. v. vers. 10. vertitur, *ex hoc jam. De peregrè* Interpres Coſmographiæ à Godofredo editæ pag. 35. quod Græcè eſt ἀπὸ ξένης. *Amodo* pro ἀπ' ἄρτι, vel ἀπαρτὶ, de quo Schol. Ariſtoph. ad Act. 1. ſc. 3. Hieron. vitâ Hilarionis: *Amodo videre deſiderans, quos horrebat audire.* Cyprian. Sermone de Nativ. Chriſt. *Ipſi gloria & imperium à modo & uſque in ſempiternum.* Adde quæ annotavi ad Hygini modo adductum locum, & Fulgent. Lib. III. cap. 6. Mythol.

thol. nec non ad Libellum de Priſco Sermone. Ποιητικώτερα etiam videri poſſint illa *Euandrus*, *Periandrus*, *Meandrus*. Chariſ. Lib. I. Omnia, quæ apud Græcos per γρος, aut per τρος, aut per δρος, aut per κρος efferuntur, hæc omnia, amiſſâ Græcâ extremitate, & per ER elata, ut ſecundæ declinationis declinantur, ut ἀγρὸς, ager agri, Ἀντίπατρος, Antipater, trj. Μένανδρος. Menander, dri. Τεῦκρος, Teucer, cri. Quanquam Virgilius extulit Teucrus, Euandrus. Imitatur id Ψευδώνυμος ille Cres Dictys Lib. I. Theſſandrus Polynicis. Cenſorinus in de die Natal. Caſſandrus. Schol. German. Leone. Periandrus Rhodius. Immo & Varronis eſt de R. R. Lib. I. Ariſtandrus. Juſtini Lib. VI. Piſandrus. Vellej. Lib. I. Menandrus. Teſtem laudat Ovidium cap. 184. Et cap. 80. verbis iſtis, *ideoque dicitur alternâ morte redemptus*, alludit ad verſum Virgilii Æn. VI. *Si fratrem Pollux alternâ morte redemit*. Quod quam conveniens ſit utriuſque æquali, judicent Critici. Ego, ſi ἐμέψηφον aliquem invenirem, libenter hoc opuſculum non Auguſti Liberto, ſed terrigenæ alicui Aviano, qui tempore propemodum jam emorientis rei Romanæ undique illud ex veteribus utriuſque linguæ ſcholiaſtis & mythologis conſarcinaverit, adſcribendum cenſerem, cum ob dictionem ipſam, quæ non plebeitatem tantum, quâ unâ videri pöſſit aſſumptum referre patronum Hyginus iſte, ſed peregrinitatem nonnunquam & barbariem ſapit; tum quod clarè in Barthii membranis viſatur: *Explicit feliciter Avianus de fabulis poetarum & He-*

 ſio-

ſiodi. Hæc ſcripſeram, cum illa inveni apud Thomam Gale virum doctiſſimum Diſſertatione de Scriptoribus Mythologicis cap. 5. *Ut autem Apollodorus Anaximenem Lampſacenum habuit, quem ſequeretur, ita & Diodorus & Hyginus (cujus Genealogiæ epitomen tantum habemus, quam Grammaticus quidam penes V. D. Iſaacum Voſſium ait ſe feciſſe Maximo & Apro Coſſ.) utrumque videntur expreſſiſſe.*

Ut credamus ergo bonam partem harum fabularum ex Hygino eſſe deſumptam, negari tamen haud poteſt, cum non pauca illis eſſe alicunde aſſuta, tum nonnulla ab homine Græce non valde docto in Latinum ſermonem verſa, ut liquet ex iis, quæ annotavimus ad Mythol. cap. 3. 14 & 31. & Aſtron. cap. 2. Lib. II. Et tu jam oſcitas forſan, mi lector, & me tædet quoque diutius his immorari. Suſtine, oro te, adhuc pauliſper: paucis te abſolvam. Si librum hunc fabularum & poeticon Aſtronomicon ejuſdem eſſe volumus parentis fœtum, id quod præter Volaterranum etiam Scaliger, Schefferus, aliique exiſtimarunt, tenemus impoſtorem, tanquam ſoricem ſuo ſe prodentem indicio. Lib. IV. ubi de planetis agit, hi Prudentii verſus ex Lib. I. contra Symmachum leguntur:

Eſt qui conſpicuis ſuperos quaſivit in aſtris,
Auſus habere deum ſolem, cui tramite recto
Conditio impoſita eſt vigilem tolerare laborem.

Sequuntur paulo inferius etiam iſti ex eodem libro:

Ce-

Denique cum Luna eſt, ſubluſtri ſplendet amictu:
Cum ſuccincta jacit calamos, Latonia virgo eſt:
Cum ſubnixa ſedet ſolio, Plutonia conjux.

Quid dicemus? Alterutrum profecto, aut è margine in textum irrepſiſſe eos verſiculos, aut Prudentii ævo inferiorem eſſe Hyginum fatearis neceſſe eſt.

Sed, ut verum tibi fatear, prius verius eſſe puto, cum nec in Veneta editione anni 1482. quam principem eſſe cenſemus, nec in MSS. 2. Vlitianis compareant. Procul dubio nec in ſuis eos invenit Morellius, cum & ipſe omiſerit. Teſtatur tamen Barthius ad Stat. Tom. II. pag. 1079. codicem chartaceum ſibi eſſe ante ducentos annos ſcriptum, in quo utrumque locum tueantur Prudentiani illi verſus, quorum poſtremum ex Manil. Aſtron. Lib. IV. adducit Vlitius ad Nemeſ. pag. 342. verum memoriâ lapſus, ut apparet. Etiam in Scholiis in Germanici Aratea, ſed perquam appoſitè, iidem verſus adducuntur de Lunâ: *Diana autem Luna dicta eſt, quaſi Duana, eo quod die ac nocte appareat ipſa, & Luna eo quod luceat* &c. Vide ibi reliqua, quæ exſcribere operæ non eſt. Animadverti etiam τὸν πάνυ Gronovium plumbei plura, quam aurei ſæculi, veſtigia in hoc deprehendiſſe ſcripto, cum hæc notaret ad Virgilii vitam: *Facclinam puto reliquiſſe auctorem, etſi Faſcelitis dicatur à Servio in proœmio ad Bucolica, & ad Æn* 11. *ut & Hygino fab.* 116. *quorum utervis, quod ibi habet, ex altero deſcri-*

 pſit,

pſit, & juvari uterque ex altero poteſt. Dubitat, ut vides, utrum Hyginus, an Servius cenſendus ſit antiquior. Quid ? quod & Voſſius, re, ut videtur, poſtea accuratius penſitata, mutavit ſententiam illam ſuam, qua Auguſtæo ævo vixiſſe illum prius cenſuerat, ita ſcribens in libro de Scient. Mathem. pag. 170. *Auguſti etiam Libertus fuiſſe creditur C. Julius Hyginus, cujus habemus Aſtronomicum poeticum, ſive hiſtoriam ſiderum: item de ſideribus fabulas. Sed cum meminerit imperatorum, poßit videri ſub Antoninis vixiſſe; quæ ſuſpicio Barthii eſt Lib.* 11. *Adverſar. cap.* 20. &c. Circa Antoninorum tempora Schefferus quoque vixiſſe eum autumabat. Barthius ſibi non conſtat. Ad Stat. Tom. III. pag. 1493. Pauſaniâ, qui ſub Antonino vixit, antiquiorem facit. Verum Hyginum iſtum Tertulliani ævo inferiorem fuiſſe liquet ex illis verbis: *Ubi ſacrificii conſuetudo adoleſcentum verberibus ſervabatur; qui vocabantur Bomonicæ, qui aris ſuperpoſiti contendebant, qui plura poſſet verbera ſuſtinere.* Loqui eum vides de illâ flagellatione tanquam re jam deſitâ, quæ tamen Tertulliani ævo adhuc in uſu erat. Audi eum Lib. ad Martyr. cap. 4. *Nam quæ hodie apud Lacedæmonios ſolennitas maxima eſt διαμαστίγωσις, id eſt, flagellatio, non latet.* At ſi conſideres, quæ habet cap. 71 & 68. non tantum parentationem ad buſta Eteoclis & Polynicis etiamnum fieri ſolitam, ſed & oleam illam à Minervâ olim Athenis ſatam, ſtetiſſe adhuc creden-

dendum videtur. Sed iſti ſequioris ævi ſcriptores integras periodos ſæpe ex aliis ita ſuis inferciunt narrationibus, ut non tam ipſi loquantur, quam illi, unde ſua ſublegerunt. Voſſius certè in Comment. de vit. Sermon. Lib. I I I. cap. I 2. in Barthii ſententiam, quod epitome ſit ab Aviano vel Ammiano ex Hygini opere confecta, diſcedit. Cæterum incomparabilis ille Nicolaus Heinſius de Hygino quid ei videretur, à me conſultus, ea reſpondit, quibus, quod ſententiam meam mirificè adſtruant, concludere non malè poſſe videor hanc diſſertatiunculam. *Apud Hyginum*, inquit, *offerri non pauca parum Latina & faces ſequioris ævi redolentia ſatis eſt manifeſtum: tum frequenter illum in narratione fabularum diſſentire à ſemetipſo, ac variare. Unde convinci poſſit interpolatus non ab una manu, Scholiaſtas poetarum ac Mythologos præſertim Græcos compilante.* Sic in pervetuſtis Puteaneæ bibliothecæ membranis cum Arateorum Germanici Scholiaſten inveniſſem Latinum, ab edito ſatis diverſum, jamque deſcribendum hunc mihi propoſuiſſem, deprehendi paullo poſt eſſe Græcum Arati Scholiaſten Latinitate donatum. Certè ſi ita ſcripſit ut nunc circumfertur nobis, Hyginus ille, quicunque is tandem eſt, vix ad Theodoſii junioris tempora aſſurgit. Sed cum & Servius & reliqui poetarum Latinorum commentatores adeo mutili ac interpolati ad nos pervenerint, ut vix umbram ſuimet ipſorum circumferant,

po-

potuit id ipſum fati Hyginus quoque ſubiiſſe. Hactenus Heinſius: cujus nos ſententiæ lubentes meritoque ſubſcribimus. Atque hæc exercitii cauſſa dicta ſunto. Tu interim, lector benevole, contentus iſto hoc Catone. Plura his & meliora tibi dabit, qui ab ingenio & doctrinâ, quibus nos æſtivè nimis viaticati ſumus, copioſius inſtructus eſt. Cæterum loca illa, quæ hic obiter tetigimus, accuratius à nobis in ipſis animadverſionibus ad Hyginum examinabuntur.

INDEX SCRIPTORUM

Veterum, non prorſus omnium, qui paſſim à nobis laudantur, ſed eorum duntaxat, quos vel emendare, vel explicare in commentariis Hygi- nianis conamur.

Numerus paginas deſignat. Verum paginâ eadem ſæpe idem ſcriptor bis terve emaculatur.

ÆLiani interpres reprehenſus pag. 78. 162.
Æſchyli Scholiaſtes emendatus p. 7.
Ampelius emendatus p. 168. 236. 277. 290. 292.
---- Reprehenſ. 335.
Anthologia Græc. Epigr. emendata p. 113.
Antoninus Liberalis emendatus p. 38. 222.
Apitius emend. p. 192.
Apollodorus emend. p. 2. 3. 30. 33. 41. 42. 51. 69. 72. 105. 109. 128. 154. 178. 228. 231.
---- Ejus lectio vetus defenſa 125. 233.
---- Interpres reprehenſ. 121.
Apollonii Scholiaſtes emendatus p. 32. 38. 129. 231. 233.
Arati Scholiaſtes emend. p. 129. 271. 275. 362. 367. 371. 375. 407. 408. 438.
---- Reprehenſ. 74.
Ariſtoteles emend. p. 86.
Arnobius tentatus p. 3.
Auctor Orig. Gent. Rom. emendatus p. 51.
Auctor Eleg. de Obit. Mæc. explicatus p. 94.
Avienus emendatus p. 58. 106. 289.
Auſonius emend. 289. 303.
Callimachi Scholiaſtes emend. p. 207. 208. 265.
---- Ejus interpres reprehenſ. p. 114. 406.
Capella emend. p. 19. 62. 71. 92. 230. 292.
---- Reprehenſ. 475. ut & ejus Gloſſ. 412.
Catalect. Vett. poët. emend. p. 10. 162. 181. 380.
---- Illuſtrata 132.
---- Eorum lectio defenſa 28.
Chariſius emend. p. 17. Reprehenſ. 292.
Corippus emend. p. 112.
Conon emend. p. 227. 318.
Ejus interpres reprehenſ. 250.

Cy-

Cyprianus emend. p. 37. 51. 112. 127. 330.
Dares emend. p. 153.
Demetrius emend. p. 95.
Demophili interpres repreh. p. 1.
Diaconus emend. p. 8. Repreh. p. 64.
Dictys Cretenſ. emend. p. 170.
Diodorus emend. p. 78. 121. 227. Tentat. p. 225.
Diomedes emend. p. 244.
Eratoſthenes emend. p. 229. 372. 386. 401. 421. 459.
Etymologici magni auctor emend. p. 4. 73. 195. 236. 255. 268.
Euphorbus emend. 289.
Euripidis Scholiaſtes emend. p. 119. 184. 213. 240. 335.
Euſtathii interpres repreh. p. 235.
Feſtus Paulli emend. p. 21. 57. 89. 91. 108. 137. 150. 161. 199. 257. 284. 286.
Germanici Scholiaſtes emend. p. 7. 11. 18. 49. 97. 129. 198. 224. 228. 249. 254. 264. 273. 275. 277. 292. 318. 356. 358. 362. 379. 394. 398. 399. 400. 401. 402. 404. 406. 407. 409. 415. 420. 425. 435. 449. 452. 458. Defenſus p. 200.
Reprehenſ. p. 361.
Gloſſ. Philox. emend. p. 9. 18. 54. 61. 63. 73. 95. 104. 114. 157. 205. 241. 255. 272. 279. 325. 326. 419. Ejus lectio defenſa p. 57. 263.
Gloſſarium Iſidor. emend. p. 63. 94. 119. 131. 149. 258. 272. 328.
Gloſſat. Barthii emend. p. 288. 291.
Gloſſæ Nomicæ emend. p. 169.
Gloſſ. Vett. in Virgil. emend. p. 197. 198. 219. 280. Reprehenſ. p. 325.
Heraclitus emend. pag. 12. 221.
Heraclides emend. p. 73.
Herodotus tentatus p. 20.
Heſiodi Scholiaſtes emend. p. 207. 240.
Heſychius emend. pag. 113. 114.
Hieronymus emend. p. 112.
Homeri Scholiaſtes emend. p. 55. 78. 102. 111. 113. 119. 128. 135. 153. 157. 167. 186. 194. 195. 208. 209. 223. 247. 251. 271. 279. 281. 325. 327. 359. Ejus interpres reprehenſ. p. 244.
Horatius illuſtratus p. 94. Ejus Scholiaſtes emend. 23. 180. 227. 240. 245.
Re-

Reprehenſ. p. 296. 330.
Interpres vetus Bibliorum defenſus p. 292.
Iſidorus emendatus p. 18. 72. 223. 268. 289. 291. 350. 353. 407. 484. Reprehenſ. p. 37. 199. 335.
---- Ejus lectio vetus defenſa p. 73. 119.
Juſtinus emend. p. 61. 67. 75. 286. Illuſtratus p. 233.
---- Ejus lectio vulg. defenſa p. 158. 171. 301. 308. Reprehenſ. 143.
Juvenalis Scholiaſtes emend. p. 48. 87. 119. 268. Repreh. 290. 294.
Lactant. Firm. emendat. p. 203. Tentat. 205.
Lactant. Placid. emend. pag. 268.
Lucianus emend. p. 83. Ejus interpres reprehenſ. p. 97.
Macarii interpres reprehenſ. p. 49.
Moſchi interpres reprehenſ. p. 76.
Nemeſianus tentatus p. 104.
Nepos tentat. p. 21.
Nicandri Scholiaſtes emend. p. 47. 407. 408.
Notæ Tyronis emend. pag. 119. 192. 289.
Obſequens emend. p. 301. Ejus lectio Vulg. defenſa p. 51.
Oroſius reprehenſ. p. 335.
Parthenius emend. p. 52. 84. 408. Ejus interpres reprehenſ. p. 68. 320.
Petronius emend. pag. 127. 192. 194. 286. Ejus lectio Vulg. aſſerta p. 91.
Philargyrius emend. p. 45. 304. 322.
Pindari Scholiaſtes emend. p. 79. 109. 126. 129. 139. 296. 333.
Plinius emend. p. 97. 358.
Plutarchus emend. p. 305.
Pollux emend. p. 268.
Priapeia emend. p. 114.
Priſcianus emend. p. 45.
Proclus emend. pag. 38. 64. 273. 406.
Propertius illuſtratus p. 85.
Publius Syrus emend. p. 351.
Quintilianus emend. p. 83. 139. 163. 220. 263. 276. 286. 293. 298. 348.
Sammonicus emend. p. 163.
Sariſberienſis emend. p. 114.
Sedulius emend. p. 289.
Seneca emend. p. 190.
Septuaginta Interpretum verſio defenſ. p. 266.
Servius emendatus p. 8. 9. 17. 27. 32. 45. 55. 57. 58. 68. 71. 82. 91. 100. 101. 103. 104. 111. 144. 164. 171. 172. 174. 180. 186. 193. 195. 202. 204. 207. 217. 218. 219. 245. 254. 270.

270.271.272.273.274. 275.279.283.292.294. 301.306.324.330.331. 336. Repreh. p. 376.
Sidonius emend. p. 289.
Statii Scholiaſtes emend. p. 16. 18. 24. 27. 29. 30. 43. 68. 77. 78. 82. 86. 96. 102. 103. 105. 110. 115. 116. 121. 125. 126. 127. 135. 159. 167. 169. 188. 195. 211. 217. 218. 219. 221. 230. 232. 239. 242. 245. 248. 259. 275. 279. 282. 283. 298. 313. 318. 330. Reprehenſ. p. 159. 325.
Stephanus emend. p. 333.
Sulpitiæ Satyra explicata p. 191.
Tatianus emend. p. 184.
Theocriti Scholiaſtes emend. p. 41. 105. 113. 196. 229. 235.
Theophilus emendatus pag. 261.
Tzetzes emend. p. 13. 14. 30. 36. 37. 39. 44. 64. 67. 75. 81. 105. 113. 128. 131. 138. 146. 153. 163. 177. 182. 186. 194. 214. 217. 222. 229. 230. 231. 248. 279. 293. 304. 315. 323. 331. 333. 367. 411.
Valerius Max. tentatus pag. 317.
Varro emend. p. 209.
Vellei lectio vulg. defenſa p. 124. 435.
Vibius ſequeſter emend. p. 32. 252.
Victorinus emend. p. 335.
Virgilius illuſtratus pag. 1. 131. Emend. p. 260.

F A-

FABULARUM HYGINI per CAPITA INDEX.

1 *Themiſto.*
2 *Ino.*
3 *Phryxus.*
4 *Ino alia Euripidis.*
5 *Athamas.*
6 *Cadmus.*
7 *Antiope.*
8 *Eadem Euripidis.*
9 *Niobe.*
10 *Chloris.*
11 *Niobidæ.*
12 *Pelias.*
13 *Juno.*
14 *Argonautæ convocati.*
15 *Lemniades.*
16 *Cyzicus.*
17 *Amycus.*
18 *Lycus.*
19 *Phineus.*
20 *Stymphalides.*
21 *Phryxi filii.*
22 *Æeta.*
23 *Abſyrtus.*
24 *Iaſon Peliades.*
25 *Medea.*
26 *Medea exul.*
27 *Medus.*
28 *Otus & Ephialtes.*
29 *Alcumena.*
30 *Hercules athla XII. ab Euryſtheo imperata.*
31 *Parerga ejuſdem.*
32 *Megara.*
33 *Centauri.*
34 *Neſſus.*
35 *Iole.*
36 *Deianira.*
37 *Æthra.*
38 *Theſei labores.*
39 *Dædalus.*
40 *Paſiphae.*
41 *Minos.*
42 *Theſeus apud Minotaurum.*
43 *Ariadne.*
44 *Cocalus.*
45 *Philomela.*
46 *Erichtheus.*
47 *Hippolytus.*
48 *Reges Athenienſes.*
49 *Æſculapius.*
50 *Admetus.*
51 *Alceſtis.*
52 *Ægina, Mirmidones.*
53 *Aſteria.*
54 *Thetis.*
55 *Tityus.*
56 *Buſiris.*

57 *Sthe-*

57 *Sthenobœa, Bellerophon.*
58 *Smyrna.*
59 *Phyllis.*
60 *Siſyphus & Salmoneus.*
61 *Salmoneus.*
62 *Ixion.*
63 *Danae.*
64 *Andromeda.*
65 *Alcyone.*
66 *Laius.*
67 *Oedipus.*
68 *Polynices.*
69 *Adraſtus.*
70 *Reges ſeptem Thebas profecti.*
71 *Epigoni.*
72 *Antigona.*
73 *Amphiaraus, Eriphyle, & Alcmaon.*
74 *Hypſipyle.*
75 *Tireſias.*
76 *Reges Thebani.*
77 *Leda.*
78 *Tyndareus.*
79 *Helena.*
80 *Caſtor.*
81 *Helenæ proci.*
82 *Tantalus.*
83 *Pelops.*
84 *Oenomaus.*
85 *Chryſippus.*
86 *Pelopidæ.*
87 *Ægiſthus.*
88 *Atreus.*
89 *Laomedon.*
90 *Priami filii & filiæ, numero* 54.
91 *Alexander Paris.*
92 *Judicium Paridis.*
93 *Caſſandra.*
94 *Anchiſes.*
95 *Ulyſſes.*
96 *Achilles.*
97 *Qui ad Trojam expugnatum ierunt, & quot naves.*
98 *Iphigenia.*
99 *Auge.*
100 *Teuthras.*
101 *Telephus.*
102 *Philoctetes.*
103 *Proteſilaus.*
104 *Laodamia.*
105 *Palamedes.*
106 *Hectoris lytra.*
107 *Armorum judicium.*
108 *Equus Trojanus.*
109 *Iliona.*
110 *Polyxena.*
111 *Hecuba.*
112 *Provocantes inter ſe, qui cum quo dimicarunt.*
113 *Nobilem quem quis occidit.*
114 *Achivi qui quot occiderunt.*
115 *Trojani qui quot occiderunt.*
116 *Nauplius.*
117 *Clytæmneſtra.*
118 *Proteus.*
119 *Oreſtes.*
120 *Iphigenia Taurica.*

121 *Chry-*

121 *Chryſeï.*
122 *Aletes.*
123 *Neoptolemus.*
124 *Reges Achivorum.*
125 *Odyſſea.*
126 *Vlyſſis agnitio.*
127 *Telegonus.*
128 *Augures.*
129 *Oeneus.*
130 *Icarus, Erigone, & Canis.*
131 *Nyſus.*
132 *Lycurgus.*
133 *Hammon.*
134 *Tyrrheni.*
135 *Laocoon.*
136 *Polyidus.*
137 *Merope.*
138 *Philyra, quæ in tiliam verſa eſt.*
139 *Curetes.*
140 *Python.*
141 *Sirenes.*
142 *Pandora.*
143 *Phoroneus.*
144 *Prometheus.*
145 *Niobe, ſive Io.*
146 *Proſerpina.*
147 *Currus Triptolemi.*
148 *Vulcanus, Harmonia.*
149 *Epaphus.*
150 *Titanomachia.*
151 *Ex Typhone & Echidna geniti.*
152 *Typhon.*
153 *Deucalion & Pyrrha.*
154 *Phaeton Heſiodi.*
155 *Jovis filii.*
156 *Solis filii.*
157 *Neptuni filii.*
158 *Vulcani filii.*
159 *Martis filii.*
160 *Mercurii filii.*
161 *Apollinis filii.*
162 *Herculis filii.*
163 *Amazones.*
164 *Athenæ.*
165 *Marſyas.*
166 *Erichthonius.*
167 *Liber.*
168 *Danaus.*
169 *Amymone.*
170 *Filiæ Danai, quæ quos occiderint.*
171 *Althæa.*
172 *Oeneus.*
173 *Qui ad aprum Calydonium ierunt.*
174 *Meleager.*
175 *Agrius.*
176 *Lycaon.*
177 *Calliſto.*
178 *Europa.*
179 *Semele.*
180 *Actæon.*
181 *Diana, & Canum nomina.*
182 *Oceani filiæ.*
183 *Equorum Solis & Horarum nomina.*
184 *Pentheus & Agave.*
185 *Atalanta.*
186 *Melampe.*
187 *Alope.*

188 *Theophane.*
189 *Procris.*
190 *Theonoe.*
191 *Rex Midas.*
192 *Hyas.*
193 *Harpalycus.*
194 *Arion.*
195 *Orion.*
196 *Pan.*
197 *Venus.*
198 *Niſus.*
199 *Scylla altera.*
200 *Chione.*
201. *Autolycus.*
202 *Coronis.*
203 *Daphne.*
204 *Nyctimene.*
205 *Arge.*
206 *Harpalyce.*
207 *Macareus.*
208 *Rhodos.*
209 *Cyrene.*
210 *Hecatea.*
211 *Herſe.*
212 *Endymion.*
213 *Atys.*
214 *Narciſſus.*
215 *Hermaphroditus.*
216 *Eurydice.*
217 *Maleas.*
218 *Hyacinthus.*
219 *Archelaus.*
220 *Cura.*
221 *Septem Sapientes.*
222 *Septem Lyrici.*
223 *Septem opera mirabilia.*
224 *Qui facti ſunt ex mortalibus immortales.*
225 *Qui primi templa deorum conſtituerint.*
226 *Quæ mortales cum Jove concubuerint.*
227 *Quæ cum Apolline.*
228 *Quæ cum Neptuno.*
229 *Quæ cum Mercurio.*
230 *Quæ cum Libero.*
231 *Quæ cum Marte.*
232 *Quæ cum Aquilone.*
233 *Quæ immortales cum immortalibus concubuerint.*
234 *Qui patres ſuos occiderunt.*
235 *Qui matres ſuas occiderunt.*
236 *Qui fratres ſuos occiderunt.*
237 *Patres qui filios ſuos occiderunt.*
238 *Qui filias ſuas occiderunt.*
239 *Matres quæ filios interfecerunt.*
240 *Quæ conjuges ſuos occiderunt.*
241 *Qui conjuges ſuas occiderunt.*
242 *Qui ſe ipſi interfecerunt.*
243 *Quæ ſe ipſæ interfecerunt.*
244 *Qui cognatos ſuos occiderunt.*

245 *Qui ſoceros & generos occiderunt.*
246 *Qui filios in epulis conſumpſerunt.*
247 *Qui à canibus conſumpti ſunt.*
248 *Qui ab apro percuſſi, interierunt.*
249 *Faces ſceleratæ.*
250 *Quadrigæ quæ rectores ſuos perdiderunt.*
251 *Qui licentia Parcarum ab inferis redierunt.*
252 *Qui lacte ferino nutriti ſunt.*
253 *Quæ contra fas concubuerunt.*
254 *Quæ piiſſimæ fuerunt, vel qui piiſſimi.*
255 *Quæ impiæ fuerunt.*
256 *Quæ caſtiſſimæ fuerunt.*
257 *Qui inter ſe amici & conjunctiſſimi fuerunt.*
258 *Atreus & Thyeſtes.*
259 *Lynceus.*
260 *Eryx.*
261 *Agamemnon, qui Dianæ cervam ignarus occidit.*
262 *Noctua.*
263 *Ceres.*
264 *Qui fulmine icti ſunt.*
265 *Qui à Neptuno perierunt, vel à Mercurio, vel à Minerva.*
266 *Qui ab Apolline perierunt.*
267 *Quæ bellicoſiſſimæ fuerunt.*
268 *Qui fortiſſimi Heroes fuerunt.*
269 *Qui ampliſſimi fuerunt.*
270 *Qui formoſiſſimi fuerunt.*
271 *Qui ephebi formoſiſſimi fuerunt.*
272 *Judicia parricidarum, qui in Areopago cauſam dixerunt.*
273 *Qui primi ludos fecerunt, uſque ad Æneam quintum decimum.*
274 *Quis quid invenerit.*
275 *Oppida qui quæ condiderunt.*
276 *Inſulæ maximæ.*
277 *Rerum inventores primi.*

Omiſſa & Commiſſa.

Numeri Romani paginas, barbari verſus, literæ a b columnas deſignant.

I. A. 10. Ἀχλὺν Heſiodus. *add.* Non ignoro tamen, ἀχλὺν apud Heſiodum non *Caliginem* eſſe, ſed *Dolorem*, rectè eſſe jam pridem in notis ad Longinum obſervatum à Cl. Tanaq. Fabro.

Ead. pag. b. 9. Ed. Morell. *add.* Verum turbat τὸ *Diſcordia*, quod mox ſequitur.

II. b. vers. ult. Thebaid. Lib. II. vers. 4. *add.* Cæterum *Argus* perperam dicitur Cyclops ille apud Athenagoram, qui *Arges* Heſiodo eſt. Verum *Gyges* apud eundem, non *Gyes* celebratur: quo magis adhuc de mendâ ſuſpecta mihi Apollodori lectio.

V. b. 11. ἐρχατιάδην ποταμοῖο. *add.* Doctè, ut omnia, vir ille incomparabilis. Sed apud Plutarchum in libello de Fluviis p. 76. ed. Mauſſ. inveni Axenum dictum fuiſſe olim Acheloum. Ἔῤῥιψεν ἑαυτὸν, inquit, εἰς ποταμὸν Ἄξενον, ὃς ἀπ' αὐτοῦ μετωνομάσθη. Προσηγορεύθη δὲ Ἀχελῷος ἀπὸ τοιαύτης αἰτίας &c. Hinc ſuſpicio mihi incidit, vel τὸ *Acheloum* à gloſſâ eſſe forte, vel hunc ſcriptorem putaſſe Axenum & Acheloum diverſos eſſe fluvios, cum unus idemque fluvius & Axeni & Acheloi vocabulo fuerit appellatus.

XIV. a. 6. Nota præterea &c. *Dele iſta, & repone*, Nota præterea Learchum aliter Clearchum dictum.

XVIII. a. 38. Capta manu. *add.* Pertinent huc & illa interpretis Abdiæ Babylonis Lib. III. p. 23. ed. Laz. *Ingreſſuſque Helleſpontum fretum navigabat.* Nec non iſta in Vitâ Clementis p. 135. *Aut trans Pontum mare in heremo, quod adjacet civitati Cerſonæ, ſubire exilium.*

XXVIII. a. 16. amaram aquam. *add.* Ambroſ. Hexaem. Lib. 1. cap. 3. *Petra aquas fluxit.* Feſtus v. MANALEM. *Eumque, quod aquas manaret, manalem lapidem dixere.* Junil. Præfat. Comment. in Geneſ. *Quorum primus libris novem; ſecundus, veſtigia ejus ſequens, libris ſex; tertius libris* XII. *& rurſum aliis duobus ſpecialiter adverſum Manichæos deſcriptis, prolixa legentibus doctrinæ ſalutaris fluenta manarunt.* Petron. Frag. Tragur. p. 55. *Amphoras copioſas gypſatas, quæ effluant vinum.* Quem locum fruſtra tentarunt homines docti.

XXXII. a. 3. hac de re notamus. *add.* Corruptus procul dubio Homeri Scholiaſtes ad Odyſſ. M. vers. 70. Αἴσονος δὲ καὶ Πολυμήλας γίνεται Ἰάσων. Corrig. Πολυμήδης.

LIII. b. 23. mutaverat in *caſtum*. Scribe *caſtu*, & *add.* Non malè. Seneca Epiſt. LXXXVIII. *Quid prodeſt multos vincere luctatione, vel caſtu, & ab iracundiâ vinci?*

LXXXIII. a. vers. ult. porrexit induendam. *add.* Niſi *veſtire veſtem* dixit, ut *calceare caligas* Vet. Interpr. Act. cap. XII. vers. 8. *Calcea te*, inquit, *caligas tuas.* Atque ita legitur etiam apud Caſſian. in de Habit. Monach. Lib. 1. cap. 3.

LXXXVII. a. 10. Cromyona colonus. *add.* Veruntamen an mutari quicquam debeat, facit ut dubitem Stephanus. Κρεμμύων, inquit, κώμη Κορίνθου &c.

CXLVII. b. 23. *Hercius.* quod idem eſt. *add.* Perperam Ἕρμειος editum eſt apud Ariſtoph. Scholiaſt. in Act. v. ſc. 3. Pluti, Μαρτύρεται δὲ Ζηνὸς Ἑρκίου χύτρας.

CLXXXIX. b. 12. Κρήδεμνον αὐτῆς. *add.* Hinc λιπαροκρήδεμνος apud Hom. Schol. ad Iliad. Σ. 382. Alluſit ad fabulam Max. Tyrius Diſſert. 1. Ἐς αἳ αὐτῇ φιλοσοφία ὑποδείξαντες ὑπαλλάξουσι τοὺς ἑαυτῆς λογισμούς, ὥσπερ τὸ κρήδεμνον Ὀδυσσεῖ ἡ Λευκοθέα. Gloſſ. Labb. κεφαλοδέσμιον, *reticlum*, leg. *reticulum*. Κεφαλόδεσμος, *frontale*, *capitale*. Κεφαλόδεσμον, *capitulare*.

CCV. b. 14. *Lanæ, ceræ* &c. *add.* De cedriâ notabilis eſt locus apud Scholiaſten Horat. in Artem Poët. p. 634. Ed. Raphel. Cedrus eſt arboris ſpecies, cujus reſina nigri coloris eſt, quâ

quâ quicquid fuerit oblitum nunquam putreſcit: unde nobilium poëtarum chartæ hac oblinebantur, ne corrumperentur à tineis. Hac etiam vidimus particulas ſanctæ crucis oblitas, quarum color velut Indicus apparebat. Cupreſſus autem eſt cedri ſpecies, unde confici ſolent capſulæ, in quibus reponebantur ſcripta poëtarum contra tineas. Ut hoc loco, ita & pag. 633. oſtendit ſe Chriſtianum fuiſſe: *Divus*, inquit, *Auguſtinus in libro de doctrinâ Chriſtianâ dicit hic in primis legendum eſſe hunc poëtam.*

CCXIII. a. 7. leg. *retrimentum add.* Invenitur tamen *recrementum* apud Prudentium pro purgamento p. 213.

CCXX. a. 27. *fines territabat. add.* Phædrus Lib. IV. cap. 25. *Quum jam deſierit eſſe beneficium utile. Et mors vicina flagitabit debitum.* Terent. Andr. IV. I. *Ah neſcis quantis in malis verſer miſer, Quantaſque hic ſuis conſiliis mihi confecit ſolicitudines Meus carnifex.* Cic. Lib. II. Fin. *Num P. Decius, cum ſe devoveret, & equo in in mediam aciem Latinorum irruebat, de voluptatibus cogitabat?* Adde his, quæ præterea notavi ad Fulgent. Lib. II. cap. 9.

CCLIII. a. 27. Pauſan. Lib. VI. *add.* Firmat emendationem meam Pollux Lib. V. cap. 5. Τὰ μὲν δὴ τῆς Ἀκταίωνος κυνῶν ὀνόματα καὶ τὴν τῆς Ἀρκάδος δόξαν κόρης, Ἅρπυια, Χάρων, Λυκαστής.

CCLIV. b. 21. *à Nyſa nutrice dicto. add.* Niſi τὸ *dicto* intelligendum potius exiſtimas. Lactant. Argum. Ovid. Met. Lib. XIV. fab. 16. *Aventinus, à quo mons, urbis Albæ accepit imperium.*

CCLVIII. b. 35. *ſe vindicavit. add.* Interpres Vet. I. Reg. XXIV. 3. *Ut ulciſcatur me dominus ex te.* Luc. XVIII. 3. *Vindica me de adverſario meo.* Interpres Abdiæ p. 32. Ed. Laz. *Ulciſcemur nos in te.*

CCLXXVI. a. 36. *te juſſi. add.* Cicero apud Lactant. Lib. VI. Div. Inſtit. cap. 8. *Quæ* (lex) *tamen neque probos fruſtra jubet aut vetat* &c.

Quod Commentarii in Hygini fabulas manu non valdè peritâ ex adverſariis noſtris deſcripti eſſent, & abſente nobis typis excuſi, tametſi præter votum quidem, non præter exſpectationem tamen accidit, ut ſphalmata nonnulla in eos irrepſerint. Illa ut ante corrigas, quam ad Hygini lectionem accedas, etiam te atque etiam, mi lector, rogo. Pag. II. b. 5, inverſa C. *ſcrib.* Ↄ. XVI. a. 3. Inoni heic. *leg.* Inoni heic Hyginus. XXVII. b. 14. Ovid. II. Met. *leg.* XI. Met. XXXI. a. 14. Juvenal. Schol. 130. *leg.* Schol. Vet. XXXIII. b. 21. *Caledonio. leg. Calcedonio.* Ead. Col. vers. 12. Schol. Λ. leg. Odyſſ. Λ. XXXVIII. b. 29. pro *Amymones. leg. Amymomes.* XXXIX. b. 21. Perizonius quod. *Scrib.* Perizonius. Quod &c. XLII. a. 19. *Varius acer.* Scrib. *Varius.* XLVII. a. 24. Scholiaſta. *leg. Scholiaſte.* LI. a. 38. p. Ed. Cont. 160. *leg.* p. 160. Ed. Cont. LIII. b. 23. In *caſtum. leg. caſtu.* LXIII. b. 35. Steph. p. 35. *leg.* p. eadem. LXV. a. 19. Videndus Sotionis. *leg.* videnda &c. C. a. 30. ejus Eurymedonis. *leg.* Myrmidonis. CXIX. b. 25. *aprugneum. leg. aprugnem.* CLXXI. a. 3. ventricoſum. *leg.* ventroſum. CLXXXIX. b. 12. & pag. 232. *leg.* 132. Κράδεμον. leg. Κράδημον. CCLXXIV. b. 20. In in Bœotiâ. Dele alterum *in.* CC LXXIX. a. 32. Lib. VI. fab. 20. *leg.* Lib. VII. CCLXXXVIII. a. 26. Variorum. *leg.* Variarum. CCCI. a. 25. Ἀσίῳ τῷ ἱερεῖ. *leg.* Ἀσίῳ. CCCXVII. b. 21. captam fuiſſe. *leg.* captum. CCCXVIII. a. 3. *tunc Endymion. leg. tunc Endymion.* CCCXXXV. b. 7. apud alii Syros. *leg.* alii apud Syros. CCCLXXX. b. 6. mecum *curſus.* leg. vocum *curſus* &c. In dedicat. Aſtron. præfixâ leg. *Callipiden* pro *Callipedem*, & *accepi* pro *accepi.*

JUDICIA
De
HYGINI SCRIPTIS.
De
FABULIS.

Jacobus Micyllus in Epiſtola Nuncupatoria.

EST hic auctor ut quidem non ita purus atque elegans, adeo ut in quibuſdam parum etiam Latinus videri queat, ita vetus tamen, & à reliquis Hygini ſcriptis, quæ quidem ad nos pervenere, non omnino abſimilis aut abhorrens, præcipue autem utilis iis, qui in humanioribus hiſce ſtudiis multum ac diligenter verſantur. Ex hoc enim non pauca, quæ tum apud Ovidium, tum apud alios pleroſque Poëtas minime hactenus, aut certe perperam intellecta ſunt, intelligi & explicari tandem poſſe videntur, multaque hic plana jam atque expedita reperias, quæ dudum magnos atque eruditos quoque viros varie ac miſere torſerunt,

Scioppius in Judicio de Stylo Hiſtorico, ubi de Argentea Scriptorum ætate.

Et Auguſtales Liberti, Phædrus & Hyginus, etſi in hunc poſteriorem, quemadmodum & in Aſconium Pedianum, poſterioribus ſæculis nonnulla minus Latina irrepſiſſe palam eſt.

Scaliger ad Euſeb. Chronic. p. m. 10.

Verum eſt, Deorum generationes & archæologias in hac parte recenſitas fuiſſe, & Hyginum mythologum ſingulas hiſtorias τῶν μυθολογουμένων conſcripſiſſe. *Et paulo poſt.* Non invitus concedam, Hyginum hunc mythologon ex Græco converſum fuiſſe.

Idem ibidem ad num. CCXI. poſt adductum Scholion ad Statii lib. IV.

Sed hæc omnia collegit ex Hygino. Nam & de Junone, & de regno Hyginus ita. Et ſane Scholia illa in Thebaidem Statianam majorem partem ſunt centones ex Servio, Hygini Mythologicis, & Aſtronomico ejuſdem Arateo.

Barthius lib. V. Adverſar. c. 2.

Eſt ſimilis ſibi hic ſcriptor, licet minimè ûnius auctoris liber ſit, ſed Epitoma ex Hygino & aliis contracta.

Idem lib. VI. c. 22.

In uno tamen eorum (codicum) Hygini fabularum partem inveni, ut captum videas, Aviani aut Avieni nomine præſcripto.

Idem lib. VIII. c. 6.

Quæ phraſis ſtylique facies in Hygini fabulis, & multa in ea notanda ſunt ab uſu Latinitatis hodiernæ remota, quæ tamen Barbariæ damnare non poſſis, multa ob elegantiam commendanda.

Et lib. X. c. 12.

Hygini nomine proſtantem librum ego Rhapſodiam ex omnibus hinc inde Mythologorum libris concinnatam eſſe arbitrer. Nam apud Fulgentium integræ periodi ſunt, quæ hic extant. Niſi tamen ille Hyginum potius exſcripſit.

Ejuſdem libri c. 20.

In fine perveterum membranarum, quæ in noſtram poteſtatem pervenerunt, ita ſcriptum calamo: ***Explicit feliciter Avianus de Fabulis Poëtarum & Heſiodi.*** Cum vero & in aliis docti Hygini titulum invenerint, quis non dabit ſuſpicioni locum, ex Hygino & aliis Avianum hæc excerpta conſtipaſſe?

Et lib. XXIII. cap. 11.

Non inelegans ſcriptor eſt Lactantius ille, ſive Lutacius, qui argumentis Ovidianos Metamorphoſeon libros enarravit. Stilus vero ſimillimus earum fabularum, quæ vulgo Hygino adſcribuntur; ſed utique in compendium à neſcio qûo redactæ ſunt, & fortaſſis ab eodem hoc ſcriptore, qui Epitomas concinnare conſûeverat.

Reineſius lib. III. variar, Lect. p. 372.

Sunt in iſto faſciculo (Hygini) nonnulla, quæ vix infima Latinitate ſubſiſtant. *Et paulo poſt:* Sunt in iſtum fabularem librum veterum dramatum argumenta, quæ interpretes Poëtarum Grammatici tradiderant, conſtipata, eo plane modo, quo periochas in Homeri Iliada & Odyſſeam dedit Auſonius, fabularum Menandri Hypotheſes Homerus Gellius Grammaticus, & Metamorpheſeos Ovidianæ epitomen Lactantius Placidus. Id vero in Pſeudo-Hygino oſtendemus.

Idem

Idem lib. III. c. 8.

Judicium in Grammatico, qui fabularum librum capitum ducentorum ſeptuaginta ſeptem conſtipavit, & præfixo Hygini nomine ætatem mentitus eſt & auctoritatem, merito requiramus multis de cauſis.

DE POETICO ASTRON.

Antonius Riccobonus in Fragmentis Hiſtoricorum.

Julius Hyginus ſcripſit ad M. Fabium Quintilianum, cui familiariſſimus fuit, de mundi & ſphæræ ratione utile ſane Aſtronomicum. Præterea de ſignis cœleſtibus opus, iu quatuor libros diſtinctum.

Modius epiſt. 9. Novantiquarum Lect.

Nota magis nulli domus eſt ſua, quam Hygino cœlum.

Scaliger ad Manilium, p. 34.

Ita omnes veteres, præter Hyginum, qui τὸ ἔσχατον τοῦ πηδαλίου Canopum vocatum ſcribit. Et idem ſcribit Capella ab Hygino mutuatus. *Idem p.* 372. Hyginus enim, qui ex Eratoſthene & antiquioribus Aſtronomicon ſuum concinnavit, vocat eam Sagittarii coronam.

Idem in Notis ad Euſebium num. CCCXL.

At Hyginus in aſteriſmo Ophiuchi eum Triopæ filium facit, cujus verba huic hiſtoriæ illuſtrandæ perneceſſaria apponam.

Scioppius in Infamia Famiani p. 17.

Hygini eſt in Aſtronomico, Herculem inopia armorum defeſſum ſe ingeniculaſſe, multis jam vulneribus acceptis. Id autem, ut alia Hygini multa, plebejum ſapit. *Idem ibidem p.* 49. Hyginus quoque plebejus bonæ ætatis ſcriptor, obſervantia pro cuſtodia dixit.

Barthius lib. XXII. Adverſ. c. 22.

Hyginus, ſeu ejus potius Epitoma lib. II. Aſtronomici, c. 43.

Palmerius in Exercitationibus ad Laert.

Nec in eo fidem adhibeo Hygino, qui Aſtronomicorum II. c. 3. hæc ait: &c. & *poſt:* quot verba, tot errores, &c.

C. JULII HYGINI, AUGUSTI LIBERTI, FABULARUM LIBER.

EX CALIGINE, CHAOS.
[a] Ex Chao & Caligine, Nox, Dies, Erebus, Æther.

Ex Nocte & Erebo [b] Fatum, Senectus, Mors, [c] Lethum, [d] Continentia, Somnus, Somnia, [e] id eſt, Lyſimeles, Epiphron, Dumiles, Porphyrion, Epaphus, Diſcordia,

a *EX Chao & Caligine*] Aliter γενεαλογεῖ Heſiod. Θ. 124. cui ex Chao Erebus & Nox: ex Nocte autem Æther & Dies naſcuntur. Aliter etiam Varro, ſecundum quem Nox non ſoror, ſed filia eſt Erebi. Quâ de re videndus Victorius Var. Lect. lib. III. cap. 4. Feſtus in *Erebum*. Caliginem εἰδωλοποιεῖ heic Hyginus, ut in Aſpide Ἀχλὺν Heſiodus. Heraclid. Alleg. Hom. p. 143. ed Geſn. Πρὶν ἢ διακριθῆναι τὰ νῦν βλεπόμενα, νὺξ ἦν τὸ σύμπαν, ὃ δὴ χάος ποιητῶν ὀνομάζουσι παῖδες.

b *Fatum*] Cum & hoc, & quæ deinde ſubjunguntur, earum ſint rerum vocabula, quæ inter εἴδωλα repoſuerunt olim οἱ ἔξωθεν, majuſculis à capite literis pingenda omnia cum Cl. Scheffero duxi.

c *Lethum*] Hinc lucem verbis illis Virgilii Æn. VI. vers. 278. *Tum conſanguineus Lethi Sopor*, fœnerat Turneb. Adv. lib. XXVIII. 43. Celeberrimus Schefferus mallet, *Lethe*, propter illud præcedens *Mors*. Et ſanè non de nihilo dubitat. Videntur tamen mihi, dum intentius cogito, Hyginiana iſta, *Fatum, Mors, Lethum*, exprimere velle illa Heſiodea, Μόρος, Κῆρ, Θάνατος. Mythol. illam, quâ ſomnus lethi frater dicitur, eleganter alluſit Demophilus in Sent. Pyth. Ἄγρυπνος ἴσθι κατὰ νοῦν. συγγενὴς γὰρ τοῦ ἀληθινοῦ θανάτου ὁ περὶ τοῦτον ὕπνος. Interpres, *morti affinis eſt*. verte, *mortis conſanguineus*.

d *Continentia*] Puto legendum, *Contentio*. Iſta παρ' ἱμερίῃ κρίσις eſt Ἔρις Heſiodi, vel Νεῖκος Empedoclis, de quo præter alios Clemens Paræn. pag. 42. Ed. Morell.

e *Id eſt, Lyſimeles &c.*] Cl. Schefferus emendat, *item Lyſimeles*. Sive gloſſatoris hæc, ſive Hygini ſint, mihi docere nos velle videtur, quæ ſomniorum ſint vocabula. Ita mox habes: *Parcæ tres, id eſt, Clotho. Lacheſis, Atropos*. Et paulo inferius: *Furiæ tres, id eſt, Alecto, Megæra, Tiſiphone*. Cap. 24. *Peliades, id eſt, Alceſtis, Pelopia*. &c. 178. *Quinque ſuperfuerunt, id eſt, Chthonius, Udæus*, &c. 276. *Inſulæ ſunt novem, id eſt, Andros, Micos*, &c. Protenus iſtas voculas, *id eſt*, expellerem, niſi illis ad eundem modum etiam uſum Fulgentium animadvertiſſem. velut lib. I. *Equis condigna ſic poſuerunt nomina, id eſt, Erythreus, Actæon, Lampos, Philogeus*, lib. II. *Filias ſolis amore ſuccendit, id eſt, Paſiphaen, Medeam*, &c. Servius eo ſenſu τὸ *ut* uſurpat ad Ecl. VI. 52. *Sobolem ejus inhoneſtis amoribus ſubjecit, ut Circeen, Medeam, Paſiphaen* Naſoni lib. XI. Met. Fab. 10. Somnia dicuntur *Iceloſ, Phobetor, Morpheus, Phantaſos*. Pro *Dumiles*, quod mihi valde ſuſpectum,

A vide

dia, Miſeria, Petulantia, Nemeſis, Euphroſyne, Amicitia, Miſericordia, Styx, Parcæ tres, id eſt, [f] Clotho, Lacheſis, Atropos: Heſperides, Ægle, Heſperie, [g] Ærica.

Ex Æthere & Die, Terra, Cœlum, Mare.

Ex Æthere & Terra, Dolor, Dolus, Ira, Luctus, Mendacium, Jusjurandum, Ultio, Intemperantia, Altercatio, Oblivio, Socordia, Timor, Superbia, [h] Ingeſtum, Pugna, Oceanus, Themis, Tartarus, Pontus, & Titanes, Briareus, [i] Gyges, Steropes, [k] Atlas, Hyperion, & [l] Pto-

vide an reſtitui Hygino poſſit, *Bumeles* vel *Epimeles*.

f *Clotho*] Non inſulſa eſt horum nominum ἐτυμολογία, quam ad Eurip. Oreſt. vers. 130. dat Scholiaſtes, ſed hauſtam, ut poſtea deprehendi, ex auctore libri de Mundo. Invenies eandem apud Diacon. in Heſiod. Aſpidem pag. 208. Edit. Heinſianæ, & anonym. in Θεογ. pag. 249. Adde Phornutum c. 13. Tzetz. in Lycophr. pag. 29.

g *Ærica*] Ut nihil certius, quam corruptum hoc eſſe vocabulum, ita, quemadmodum reſtitui debeat, incertum. Vide tamen, an fuerit *Erythis* vel *Heſtia*: niſi mavis, *Veſta*, ut digammos ſit adjecta, quemadmodum Servius loquitur ad Æn. I. 296. Apollodorus l. II. Ἑσπερίδες Αἴγλη, Ἐρύθια, Ἑςία, Ἀρέθουσα. Apollonio l. IV. vers 1427. ſunt Αἴγλη, Ἑσπέρη, Ἐρυθηΐς. Lactant. ad II. Stat. Theb. vers. 285. *Ægle, Heſperie, Arethuſa*. Fulgentio Virgil. Continentiâ, *Ægle, Heſperie, Meduſa, Arethuſa*. Sequitur Heſiodum heic Hyginus Θ. vers. 215. Alii Heſperi vel Atlantis filias faciunt Heſperidas. vide Serv. ad Æn. IV. 484.

h *Ingeſtum*] Nobiliſſimus Heinſius legit, *Inceſtum*. Cl. Schefferus, *Vis*, *Bellum*. Heinſianam conjecturam præfero; quam & margini libri olim ſui, quem nunc poſſidet vir Ampliſſ. Wil. Goeſius, illeverat Joſ. Scaliger. Ortum arbitror vitium ex corruptâ pronuntiatione, quâ ſeducti librarii veterum ſcriptorum loca non pauca corruperunt. Servius ad Georg. I, I. v. 194. *Amurca per C ſcribitur, & per G pronuntiatur, C. Gajus, Cn. Gneus*. Quint. l. I. 7. *Quid quæ ſcribuntur aliter, quam enuntiantur? Nam & Gajus C litterâ notatur, quæ inverſa C mulierem declarat*. Hinc eſt ergo, quod *Lygurgus* in vetuſtis Petronii & Macrobii editionibus; *Pyragmon* apud Servium, *Progne* apud noſtrum Hyginum; *Curgulio* legitur apud veterem Horat. Commentatorem. Talia ſunt, *Satirigon* pag. 171. *Verruga* 80. *Carruga* 181. not. Tyr. & Senecæ. *Tegmeſſa* pro *Tecmeſſa*. Dict. lib. II. Lexicon Cyrill. Ἐλαίας τρυγία, *amurga*. Adde not. ad Cap. 45.

i *Gyges*] Ita Heſiodus Θ. 149. Palæphatus cap. 20. Schol. Apollon. ad lib. I. Argon. Æſchyli ad Prometh. vers. 351. Servius ad Æn. X. v. 565. Etymol. magni Auctor in τριτοπάτορες. Schol. Nicandri pag. 42. Sen. Herc. Oet. 177. Apollodoro autem lib. I. eſt Γύης. fors fuat an librarii vitio, quanquam Horatianam lectionem, lib. II. Od 17. *Centimanus Gyas*, illo Apollodori loco defenſum eat Muret. Var. lect. VI. 12. Confer omnino, quæ ad lib. II. Amor. El. I. & lib. IV. Triſt. El. 7. notavit nobiliſſimus Heinſius.

k *Atlas*] Atqui Atlas inferius ex Japeto & Clymene dicitur natus. An *Arges* fuit? Cyclops enim ille & Steropis ſocius. Non dixerim. Nam Atlantem Titanorum ducem facit c. 150. ut & Lactantius ad Stat. Thebaid. lib. II. v. 4.

l *Ptolu*]

& [l] Ptolus, Saturnus, Ops, [m] Moneta, Dione, [n] Furiæ tres, id eſt, Alecto, Megæra, Tiſiphone.

Ex Terra & Tartaro, [o] Gigantes, Enceladus, [p] Coemſe, [q] Lenteſmophius, Aſtræus, Pelorus, [r] Pallas, Emphitus,

l *Ptolus*] Etſi idem videtur, non eſt tamen, qui mox, ut & cap. 140. *Polus* audit. Heſiodi Theogoniam ſi ſequare, *Cœus* reſcribendum dicas. Sed ille inferius ponitur inter Gigantes. At etiam apud Apollodorum lib. I. inter natos ex Cœlo & Tellure bis comparet. Verum priore loco, ubi Centimanos recenſet, pro Κοῖον cenſeo reponas Κόττον ex Heſiod. Θ. Κόττος τε Βριάρεώς τε Γύγης θ', ὑπερήφανα τέκνα. *Pholus*, qui propius ad Hygini ſcripturam accedit, Centauris accenſetur à Mythologis. Ne alios nunc memorem, noſtrum vide Aſtron. II. 38. Supereſt ergo, ut *Cottus* & heic ſcribatur.

m *Moneta*] Illa eſt *Mnemoſyne* Heſiodo & Apollodoro. Vidit id Turnebus, cum ſcriberet Adverſ. l. XXVIII. 3. *Moneta Hygino eſt, quæ Mnemoſyne à Græcis vocatur.* Confirmant id Gloſſaria Steph. *Moneta*, Μνημοσύνη. *Muneta*, μνημοσύνη. Μνήμη appellatur Anthol. lib. I. ſect. VIII. I. *Memoria* Arnob. lib. III. Alia *Dea Moneta* eſt, cujus meminit Schol. Juvenal. ad Sat. XI. v. III. Arnobii, quem adduxi locum ex lib. III. pag. 121. Ed. Leid. *Jovis cæteri prædicant ex Memoriâ uxore vel mente.* corruptum eſſe cenſet nobiliſſ. Heinſ. legitque, *vel Mneme.* Vide quæ idem huc facientia notavit ad lib. V. Met. v. 268. Iſidor. lib. I. Orig. c. 14. *Inde à Poetis Jovis & Minervæ eſſe eas filias conſtitutum eſt.* Nimirum Minervam quidam memoriam eſſe dixerunt. Arnob. pag. 118. lib. III. *Unde ipſum nomen Minerva, quaſi quædam Meminerva formatum eſt. Quod ſi ita eſt, nulla eſt ergo Mentis filia, nulla Victoriæ, nulla Jovis enata de cerebro.* An & heic reponendum *Mnemes filia?* Sane Minervæ puerorum memoriam forte hac de cauſa attribuerunt. vide Auguſt. C. D. c. 3. lib. VII. Sed verius puto *Metis filia*, de qua paulo inferius.

n *Furiæ*] Secundum Æſchylum Nox eſt Furiarum mater, ut ad Æn. III. 212. notavit Serv. Ab Æſchylo rurſus abeunt Epimenides & Iſter apud Sophocl. Schol. Oedip. Colon. v. 41. Tzetzes ad Lycophron. pag. 72. Κατὰ μὲν Ἡσίοδον, αἱ λοιπαὶ ἐκ τῶν σταγόνων τοῦ αἵματος τῶν αἰδοίων τοῦ Κρόνου ἐγένοντο vide Heſiod. Θεογ. vers. 183. Erravit ergo Criſpinus, ſive alius eſt, qui Theogoniam in tabulas redegit, quando inter natos ex Cœlo & Terrâ Furias, Gigantas & Melias ponit; quos omnes Terra ex guttis ſanguinis genitalium Cœli produxit κατὰ τὸν Ἡσίοδον.

o *Gigantes*] Hi alii ſunt à Titanibus. Nam Terra irata, quod in Tartarum conjeciſſet Titanas Jupiter, Gigantes produxit. Ita docet Scholiaſt. Apollon. ad lib. II. 40. Hinc ergo Γηγενεῖς Græcis, & *Terrigenæ* Latinis. Gloſſ. Iſid. *Terrigenæ*, *Gigantes*. Servius ad Æn. VI. 580. *Titanas contra Saturnum genuit: Gigantes poſtea contra Jovem.* Iſacius in Lycophron. a Terra productos ait Titanibus iratâ. vide pag. 16. Sed monſtra illa ut συγγενῆ ſunt, ita confundi ſæpe animadvertas. Procopius Gazæus ad lib. II. Reg. cap. 5. τοὺς γίγαντας καὶ τιτᾶνας ὀνομάζουσιν οὓς ῥαφαεὶν Ἑβραῖοι φασιν. Iſidor. lib. XV. cap. I. *Hanc conſtruxiſſe perhibentur Titanes, id eſt, gigantes.* Juſtin. XLIV. 4. *In quibus Titanas bellum adverſus Deos geſſiſſe proditur.* Imo Heſiodus ipſe Θεογ. v. 207. Gigantas cognomento Titanas vocatos a Cœlo ait.

p *Coemſe*] Micyllus, *Cœus.* Et ita legendum eſſe velle videtur Virgil. Æn. IV. v. 179. *Extremam, ut perhibent, Cœo Enceladoque ſororem Progenuit.*

q *Lenteſmophius*] Cl. Schefferus conjicit: *Helenius. Ophius.* Niſi *Ophius* idem eſt qui *Ophion*, malim *Ophion.* Apud Apoll. enim lib. I. v. 503. Titanum quidam *Ophion* celebratur, cujus & Homeri Scholiaſtes meminit ad Iliad. Θ. 479. & Claud. R. P. III. 348.

r *Pallas*] Agnoſcit illum inter gigantes.

phitus, [s]Phorcus, [t]Jenios, Agrus, [u]Alemone, Ephialtes, [x]Eurytus, Effra, Corydon, Pheomis, Theodamas, [y]Otus, Typhon, [z]Poliboetes, Menephiaraus, Abſeus, [a]Colophomus, Japetus.

Ex Ponto & Mari piſcium genera, Oceanitides, [b]Heſtyæa, [c]Melie, Janthe, [d]Admeto, Siluo, [e]Paſithoe, [f]Polyxo, Eurynome, [g]Euagoreis, Rhodope, [h]Lyriſcitia. [i]Teſch:-

tes. Claud. Gigant. v. 95. Etymol. auctor in Παλλάς. *Emphytum*, qui mox ſequitur, non invenio apud alios. *Hippolytus* eſt apud Apollodorum.

s *Phorcus*] Hic Ponti & Terræ eſt filius aliis. Forte *Phratus* reponendum, quem inter gigantes numerat Heſiod. Schol. ad Θεογ. pag. 248. ed. Heinſ.

t *Jenios agrus*] Repono, donec alter melius divinet, *Clytius*. *Agrius*. hi enim apud Apollodor. inter Gigantes recenſentur. Tum *Agrius* ſane perquam aptum viro feroci nomen. Cap. 175. *Agrius Parthaonis filius*. Nec aliam ob cauſam, quam ob ferocitatem, cani datur. 181.

u *Alemone*] Volui antehac *Alemon*, delero τὸ *E*. quod ex ſequenti voce adhæſiſſe mihi videbatur. Sed cum inter Gigantum vocabula necdum illud nomen repererim, adſentior non invitus Cl. Scheffero reponenti, *Alcyoneus*; niſi mavis, *Alcon*. Uterque enim Gigas fuit.

x *Erytus*, *Effra*, *Corydon*] Lego, *Eurytus* ex Apollodoro, & mox *Echion* pro *Effra*. De *Corydone* dubito. Γρατίων eſt Apollodoro. ſed & ille mihi ſuſpectus.

y *Othus*] Scribe ſine aſpiratione, *Otus*. Cap. 28. Oton & Ephialten Aloei & Iphimedes facit filios. Sequitur heic Eratoſthenem, qui & ipſe inter Terrigenas memoravit olim Oton & Ephialten. Quod autem ab Aloei uxore eſſent educati, inde fictum Aloei eſſe liberos. vide Schol. in Apollon. lib. 1. v. 482.

z *Poliboetes*] Lego *Polybotes* ex Apollod. *Menephiaraus*, *Aſius*, pro *Menephiarus*, *Abſeus*.

a *Colophomus*] Mallem, *Polyphemus*, vel *Colophemus*. Alia gigantum nomina, ſi deſideres, invenies apud Heſiod. Schol. in Theog. pag. 248. Edit. Heinſianæ. & Claud. in Gigantom.

b *Heſtyæa*] Corruptum hoc vocabulum arbitror. *Petræa* ex Heſiod. Θ. v. 157. vel *Idothea* ex cap. 182. libenter reſcripſerim.

c *Melia*] Meliæ arborum Nymphæ ſunt, de quibus Tzetzes ad Heſiod. p. 48. & Call. interpretes ad Hymn. 1. & 4. Scribas heic *Melie*. Nomen id muliebre, quod occurrit etiam infra c. 17. Nec movet me, quod *Melie* Apollodoro Nereiſin accenſetur. Hæc enim cognatorum numinum vocabula confundit non ſemel in his Indiculis Noſter. Auctor Etymol. in Ἀπία. Τὸ γὰρ παλαιὸν ἐκαλεῖτο Αἰγιάλεια ἀπὸ Αἰγιαλέως, τοῦ υἱοῦ Ἰνάχου τοῦ ἐν Ἄργει ποταμοῦ, καὶ Μελέης τῆς ὠκεανοῦ. lego Μελίης. Μελία vocatur à Tzetze & Scholiaſt. Euripidis.

d *Admeto*] Gr. Ἀδμήτη. An ergo *Admete* ſcribendum? dubito. Inferius *Xantho* habes ex Græco Ξάνθη.

e *Paſiphe*] *Paſiphae* eſt in Oceanitidum Catalogo apud Heſiodum. atque ita heic reſcripſerim.

f *Polyxo*] Malis forte *Pluto* vel *Calypſo* ex Heſiod. Θ. 359. Cave tamen quicquam temere mutes. Vide noſtrum cap. 182.

g *Euagoreis*] Scribo ex Heſiodo & Apollodoro *Euagore*, quanquam inter Nereidas eam, ut & *Menippen*, uterque numerat.

h *Lyriſcitia*] Cl. Schefferus, *Lyſianaſſa*. Non improbo. invenitur enim ininter Nereidas apud Heſiodum & Apollodorum. Suſpicatus tamen ſum aliquando *Liriopen* & *Criſien* in unam iſtam vocem coaluiſſe.

i *Teſchi-*

[i] Teſchinoeno, Clitemneſte, [k] Piecus, Menippe, Argia. Ejuſdem ſeminis flumina, Strymon, Nilus, Euphrates, Tanais, Indus, Cephiſus, [l] Iſmarus, [m] Axenus, Achelous, Simois, Inachus, Alpheus, Thermodoon, Scamandrus, Tigris, [n] Mæandrus, Orontes.

Ex Ponto & Terra [o] Thaumas, [p] Tuſciverſus, Cepheus.

Ex Nereo & Doride Nereides quinquaginta, Glauce, [q] Thalia, [r] Cymodoce, [s] Neſæa, Spio, Thoe, [t] Cymothoe, [u] Actæa,

i *Teſchinoeno*] Lego *Tyche*, *Phæno*. Et mox pro *Clitemneſte*, *Clytie*, *Mneſtho*. ex Græc. Κλυτίη, Μνηϑώ. utraque eſt apud Heſiodum.

k *Piecus*] Suſpicor ab Hygini manu eſſe, *Perſeis*, ex Heſiod. Θ. ubi Περσηΐς.

l *Iſmarus*] Merito probat Micylli conjecturam, *Iſmenus*. Cl. Schefferus, non enim Iſmarus fluvius, ſed mons, urbs, & palus eo nomine.

m *Axenus*] Cl. Schefferus, *Axius*. quod amplector. Facit ejus mentionem Anton. Liberalis c. 8. Euſtath. p. 272. Homerus Iliad. Φ. 141 & 157. ubi Schol. Ποταμὸς Παιονίας. Sed cum heic nonniſi nobiliſſimi fluvii recenſeantur, Axius autem ignobilis ſit, Pontum Euxinum denotari cenſet Nob. Heinſius. Rationem reddit in ſuis ad me literis, ex quibus, quæ huc faciunt, excerpta tecum, lector, communicabo. Sic ergo ille: Hygini cum non longè ab initio operis *Axenum* recenſeat inter fluvios, locum vacare mendâ alias, puto, ſubindicavi: deſignari enim hoc nomine pontum Euxinum, qui Ἄξεινος, & licentia Poëtica Ἄξενος olim perhibebatur, uti teſtantur cum alii ex antiquis, tum Naſo in Ponticis. *Frigida me cohibent Euxini littora ponti: Dictus ab antiquis Axenus ille fuit.* Uti inde liqueat Hyginum hoc, ut multa alia, hauſiſſe è Græcorum Commentariis. Hyginum dico, vel quicunque ſub hoc nomine auctor Mythologiæ deliteſcit. At quis locus, inquis, Euxino inter tot flumina? Fluvii nomen cum ſeſe latius extendat apud Poëtas Græcos, quam Latinos, eorum auctoritati id datum ab Hygino crediderim: præſertim cum Euxini aquam marinâ dulciorem eſſe, ac proinde gelu facilem in modum concreſcere veteres obſervent, compluribus ſeptentrionis fluviis in eum ſeſe exonerantibus. Magis mirum utique, quod Heſiodus in Θεογονίᾳ dixit ὠκεανὸν ποταμὸν, & de Ægæo mari Apollonius l. IV. Αἰγαίου ἰδάμενος ἐν ἐρυσεμένοιο ποταμοῖο.

n *Meandrus*] *Mæandrus* ſcribendum, Servat ſuo more Græcam terminationem. Μαίανδρος enim Græce dicitur.

o *Thommas*] Lege *Thaumas* ex Heſiod. & Apollodoro.

p *Tuſciverſus*] *Cepheus*. Ex conjecturâ emendare iſta, quæ aliena partim, partim monſtroſa ſunt, ſi liceat, legerim, *Ceto*, *Nereus*, *Phorcus*. Alius eſt Phorcus, cujus inter Gigantes eſt facta mentio. Ita, ut emendavi, tantum non ſcribendum clamant Heſiod. Θ. 233. & ſeqq. Apollod. lib. 1. pag. 5. Edit. Commel. Schol. Æſchyli ad Prometh. v. 792. Tres enim illos, quos reſtitui Hygino, præter Thaumantem, ex Ponto & Terrâ genitos tradunt.

q *Thalia*] *Halia* eſt Apollod. p. 5. Nihil tamen mutaverim. Tzetzes ad Heſiod. de Θαλείᾳ p. 39. Αὕτη δὲ ἡ εὐωχία καὶ ἡ χαρὰ καὶ ἡ Νηρηΐς.

r *Cymodoce*] Homero eſt Κυμοδόκη. nec quicquam mutandum.

s *Neſæa*] Maro Georg. IV. 338. & Æn. v. 826. *Neſæe*, *Spioque*, *Thaliaque*, *Cymodoceque*.

t *Cymothoea*] Lego, *Cymothoe* ex Græ-

[u] Actæa, Limnoria, [x] Melite, Jæra, Amphithoe, Agave, [y] Doto, [z] Proto, Pheruſa, [a] Dynamene, Dexamene, Amphinome, [b] Callianaſſa, Doris, [c] Panope, Galatea, [d] Nimertis, Apſeudes, [e] Clymene, [f] Janira, [g] Panopea, [h] Janaſſa, [i] Mæra, Orithya, [k] Amathea, [l] Drymo, Xantho, Ligea, Phyllodoce, [m] Cydippe, Lycorias, [n] Cleio,

co Κυμοθόη. Virg. Æn. I. v. 148. *Cymothoe ſimul & Triton.* Claud. Epith. Honor. v. 166. *Cingula Cymothoe*, &c. Propert. II. 20. *Candida Neſæe, cærula Cymothoë.* Non ignoro tamen, quomodo vulgatum defendi poſſit. Didici enim de Servio Latinos in Græcis, quæ in η deſinunt, illud η plerunque vertere in IA, addere debuiſſet, vel EA. Talia ſunt *Hippodamia* pro *Hippodame*, & *Penelopea* pro *Penelope.* Unde hoc autem? nempe inde, quod Græci id genus vocabula ſine diſcrimine in η vel εια terminent, ut Περσεφόνη, Περσεφόνεια· Πηνελόπη, Πηνελόπεια· Εὐρώπη, Εὐρώπεια apud Moſch. Eid. II. Sed enim cum in cæteris nominibus id non frequentetur Hygino, quamobrem heic admitti debeat, non video. Adde notas ad cap. 28. Obſervo præterea, cum quinquaginta ex Nereo & Doride natas dicat, hoc indiculo quadraginta novem tantum recenſeri. Quamobrem ſuſpicor, quod eadem eſſent proxime præcedentis vocis ſyllabæ, *Thoen* omiſiſſe librarium. Repono ergo, *Cymothoe. Thoë.* Numeratur utraque inter Nereidas ab Homero. Ἰλιάδ. Σ. In numero Nereidum deſignando forte ſequitur Euripidem in Iphig. cui itidem ſunt πεντήκοντα κόραι Νηρῆος. Propertio lib. III. El. 6. & aliis nonnullis ſunt centum.

u *Actea. Lymnorea*] Scrib. *Actaa, Limnorea* ex Græc. Ἀκταίη, Λιμνώρεια. Apud Apollodor. hæc, illa apud Heſiodum eſt.

x *Melite, Jara. Amphithoe*] Homero Μελίτη, Ἴαιρα, Ἀμφιθόη ſunt Il. Σ. Ergo nihil mutandum. *Melites* meminit quoque Virgil. Æn. v. 825.

y *Doto*] Virg. IX. 102. *Nereia Doto.* Ubi male quidam *Clotho.* Claud. Epithal. Honor. 169. *Vellitque Coralia Doto*, Δωτὼ eſt Heſiodo, Homero, & Apollodoro.

z *Protho*] Lege *Proto* ſine aſpiratione ex Græc. Πρωτώ, Homeri, Heſiodi, Apollodori. Pariter peccatum in *Galathea* & aliis.

a *Dynemene*] Lege *Dynamene* ex Homer. Heſiod. & Apollodoro.

b *Callianaſſa*] Nihil muta. Καλλιάνασσα eſt Homero Ἰλιάδ. Σ.

c *Pocnope*] Refingas, *Panope*, ex Homero, Heſiodo, Apollodoro & Val. Flacco.

d *Nimertis*] Ita ſcribit more ſui ſæculi, pro *Nemertes* ex Gr. Νημερτής. Solebant η Græcum exprimere in multis per ι Latinum. Vide notas ad cap. 31.

e *Clymene*] Celeberrimus Grævius rectè, *Eulimene.* Sequitur enim inferius *Clymene.*

f *Janira*] Ἰάνειρα inter Oceaninas eſt Heſiodo Θ. Homerus autem Iliad. Σ. cum noſtro Nereiſin eam annumerat.

g *Panopea*] Cl. Schefferus, *Panope.* Sed Panopea eadem, quæ Panope, ut Penelopea, quæ Penelope. Panope autem cum jam præceſſerit, quærendum aliud. Puto cum Cl. Grævio ſcripſiſſe, *Pontoporia.* Nereis enim illa in Apollodori indiculo.

h *Janaſſa*] Ἰάνασσα Homero eſt. nihil ergo mutandum.

i *Mera, Orithya*] Scribe *Mæra, Orithyia.* Μαῖρα & Ὠρείθυια Homero ſunt.

k *Æmathea*] Scribe *Amathea.* Ἀμάθεια enim Homero eſt.

l *Drimo, Xantho, Phyllodoce*] Virg. Georg. 4. 336. *Drymoque, Xanthoque, Ligeaque, Phyllodoceque.*

m *Cydippe, Lycorias*] Virg. *Cydippe & flava Lycorias.*

n *Cleio*,

[n]Cleio, Beroe, Ephyre, Opis, [p]Aſia, Deiopea, Arethuſa, Clymene, Crenis, [q]Eurydice, Leucothoe.

[r]Ex Phorco & Ceto, Phorcides, [s]Pamphede, Enyo, Cherſis. Pro hac ultima [t]Dino alii ponunt.

Ex Gorgone & Ceto, [u]Stheno, Euryale, Meduſa.

[x]Ex Polo & Phœbe: Latona, Aſterie, Aphirape, Perſes, Pallas.

[y]Ex

n *Cleio, Beröe*] Virgilius Oceanitidas facit. *Clioque & Beroe ſoror Oceanitides ambæ.*

p *Aſia, Deiopea*] Vide Turneb. Adv. lib. 28. cap. 143.

q *Eurydice*] Doctiſſimus Grævius emendat, *Eunice*. Et ſane ea eſt Nereis, non Eurydice, Heſiodo & Apollodoro.

r *Ex Phorco & Tetoä*] Mycillus: *Ceto fortaſſe. Sic enim Heſiodus habet.* Atque ita res eſt. Vide Θ. v. 270. Ex Phorco & Ceto cum Φορκυάδας illas Γραίας, tum Gorgonas natas vult non ille tantum, ſed & Apollodorus lib. II. ἐπὶ Φόρκυ γίνε(ται) θυγατέρες, Ἐνυὼ καὶ Πεμφρηδὼ καὶ Δεινώ. ἦσαν δὲ αὗται Κήτους καὶ Φόρκυ Γοργόνων ἀδελφαὶ γραῖαι ἐκ γενετῆς. Leg. παραγίνε(ται) cum Fabro.

s *Pamphede, Enyo*] *Pephredo & Enyo* eas appellat Heſiodus. Atque ita reſcriberem apud Apollodorum, niſi Ἐνυὼ & Πεμφρηδὼ eas quoque Apolloniano Scholiaſtæ ad lib. IV. 1515. appellari obſervaſſem. Zenobio ſunt Ἐννὼ, Μιμφρήδη, καὶ Δεινώ. Unde *Memphede* ſcripſiſſe Hyginum ſuſpicor.

t *Dino alii ponunt*] Zenobius & Apollodorus, ut jam vidimus. Quibus adde Æſchyl. Schol. ad Prometh. 792. Καὶ αἱ μὲν Φορκίδες ἦσαν τρεῖς, ἡ Ἐνυὼ, ἡ Πεφυδὼ, (ſcrib. Πεφρηδὼ) καὶ ἡ Δεινώ. Totus hic locus, ut ei cum Heſiodi Θεογονίᾳ conveniret, poſſet ita conſtitui: *Ex Phorco & Ceto Memphede, Enyo, Grææ: & Gorgones Stheno, Euryale, Meduſa.* Pro *Cherſis* repoſui *Grææ*. Duas enim Græas tantum narrat Heſiodus Πεφρηδὼ & Ἐνυώ. Deinde pro *ex Gorgone* legi, *& Gorgones*. Illa vero *& Ceto* malè ex præcedentibus huc tranſlata videri poſſunt à librario. Denique iſta *pro hac ultimâ*, &c. pro gloſſemate habet Schefferus. Sed nihil eſt mutandum. Gorgonem enim Meduſæ patrem etiam Cap. 151. facere hunc ſcriptorem videas.

u *Sthenno*] Corruptius German. Scholiaſt. Perſeo. *Stenio*. *Stheno* ſcribe ex Heſiodo, Apollodoro, Palæphato, Fulgent. lib. I. 26. Servio ad Æn. VI. 289. Schol. Pindari ad Pyth. Od. 12. qui & Σθενναίαν appellatam eandem ibidem tradit. Σπενὼ eſt Zenobio Cent. I. 41. Ἀσθενὼ Schol. Æſchyl. ad Prometh. v. 792. Apud Tzetzen præterea Chil. v. 22. Μορμολύκεια & Μορμόνας dictas iſtas Gorgonas invenies. Etymol. Magn. Sylb. Γοργεῖα, τὰ τραγικὰ προσωπεῖα. ἔνιοι μορμολύκεια.

x *Ex Polo & Phoebe*] *Polum* appellat, qui Cœus eſt Apollodoro, Heſiodo, Diodoro, Scholiaſtæ Homerico, Etymologicographo, aliiſque. Unde & Κοιωνίς audit Latona Callimacho Hymn. IV. 150. Sed Κοιηΐς rectius ſcribas cum viris doctis. Schol. Κοίου γὰρ καὶ Φοίβης θυγάτηρ Λητώ. Vix ergo me ſuſtineo, quin etiam Hygino reddam, *Ex Cœo & Phœbe*. Apollodorum audiamus Lib. I. *Ex Cœo & Phœbe Aſterie & Latona: ex Crio & Eurybeâ Ponti filiâ nati ſunt Aſtræus, Pallas, Perſes.* Eadem Heſiodus habet Θ. 2:9. niſi quod pro Εὐρυβοία nobis Εὐρυβίην exhibet. Videtur ergo non tan-

y Ex Japeto & Clymene, Atlas, Epimetheus, Prometheus.

z Ex Hyperione & Æthra, Sol, Luna, Aurora.

Ex Saturno & Ope, Veſta, Ceres, Juno, Jupiter, Pluto, Neptunus.

Ex Saturno & Philyra, Chiron, Dolops.

a Ex Aſtræo & Aurora, Zephyrus, Boreas, Notus, Favonius.

Ex Atlante & Pleione, Maja, b Calypſo, Alcyone, Merope, Electra, Celæno.

c Ex Pallante gigante & Styge, Scylla, Vis, Invidia, Poteſtas, d Victoria, Fontes, Lacus.

Ex

tum vitioſus. ſed etiam mancus heic Hyginus, & ita ſupplendus ac corrigendus: *Ex Cœo & Phœbe Latona, Aſterie: ex Crio & Eurybie Aſtræum, Perſes, Pallas.* Atqui Aſtræus jam inter Gigantes fuit. Quid tum poſtea? Etiam *Pallas.* quod tamen vocabulum heic iterum vides poni. *Atlas* eſt inter Titanes & natos ex Japeto & Clymene. Corruptus Diaconus in hac fabula in Heſiodi Θεογ. pag. 266. Edit. Heins. ἡ Φοίβη τῷ Βίῳ συνελθοῦσα τὴν Λητὼ τίκτει. Lege τῷ Κοίῳ. Hypoth. Pyth. Pind. Λητὼ ἡ Κοίου τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ Γῆς, καὶ Φοίβης τῆς Κρόνου.

y *Ex Japeto & Clymene*] Proclus in Heſiod. p. 23. ὁ δὲ Προμηθεὺς ἦν παῖς Ἰαπετοῦ καὶ Ἀσώπης, ἢ Κλυμένης, ἢ Θέμιδος. Vide ibi plura. Secundum Tzetzen in Lycophr. p. 189. Ex Japeto & Aſiâ. quod & alii voluere.

z *Ex Hyperione & Æthrâ*] Heſiod. Θ. 371. Schol. Hom. ad Iliad. Θ. 480. Schol. Pind. ad Iſth. Od. v. pag. 352. Apollodorus. Lib. I. *Ex Hyperione & Thiâ.* Atque ita forte heic ſcribendum. Confirmatur ea conjectura ab Etymol. magni Auctore: Θεία, inquit, σημαίνει τὴν μητέρα Σελήνης καὶ Ἡλίου. Vocabulum illud nonnulli ἀπὸ τῆς θέας, alii ἀπὸ τοῦ θεῖν derivant, ut annotat Pindaricus interpres.

a *Ex Aſtræo & Aurorâ*] Apollod. lib. I. Ἠοῦς δὲ καὶ Ἀστραίου ἄνεμοι καὶ ἄστρα. Etiam virgo *Aſtræa*, teſte Arato Phænomenis. Servius ad I. Æn. 136. *Aſcræus* (Leg. *Aſtræus*) *unus de Titanibus, qui contra Deos arma ſumpſerunt, cum Aurorâ concubuit: unde nati ſunt venti ſecundum Heſiodum.*

b *Calypſo*] Hæc inter Pleiades non comparet apud Diodor. lib. III. nec apud noſtrum cap. 192. Sed ejus loco *Taygeten & Steropen* habes. Erat tamen Atlantis filia. Vide Tib. Panegyr. Meſſall. noſtrum cap. 125. & 243. Inter Oceaninas eam numerat Heſiodus Θ. 359. Apollodorus lib. I. aliique.

c *Ex Pallante & Styge*] Notat ad hunc locum Micyllus *In vetuſto exemplari legebatur: ex Pallante Gigante, Scylla, Stygia vis. quæ verba nos ex Heſiodo transpoſuimus.* Hæc ille. Scripſerat nimirum auctor: *Ex Pallante & Stygâ Vis, Invidia, Poteſtas, &c.* Talia ſunt *Syringa, Sirena, Striga,* & alia. de quibus in diſſertatione noſtra egimus. Deinde *Scyllam* ut non ex Pallante, ſed librariorum ſupinitate natam, expellendam hinc cenſeo. Auctor ipſe ex Typhone & Echidnâ natam eam dicit; ne dicam jam nec ab Heſiodo, nec ab Apollodoro inter γεννήματα Pallantis agnoſci. *Poteſtas* eſt Hygino, quæ illis Κράτος. *Robur* eorum interpretes reddunt. minus rectè, ut arbitror.

d *Victoria*] Vid. Serv. ad Æn. VI. pag. 423. Edit. Genev.

e *Amphi-*

Ex Neptuno & [e] Amphitrione, Triton.
Ex Dione & Jove, Venus.
[f] Ex Jove & Junone, Mars.
[g] Ex Jovis capite, Minerva.
Ex Junone [h] ſine patre, Vulcanus.
[i] Ex Jove & Eurynome, Gratiæ.

e *Amphitrione*] Repono cum Micyllo, *Amphitrite*, donec me aliquis *Amphitriten* etiam *Amphitrionen* dici doceat. Tzetzes in Lycophron. pag. 144. Τρίτων κυρίως υἱὸς Ποσειδῶνος καὶ Ἀμφιτρίτης κατὰ Κόλλυθον. Soror ea Tethyos fuit, vel Tethys ipſa, ut alii volunt. Aceſander Neptuni & Celænus eum facit filium apud Tzetzen. Serv. ad Æn. I. 148. *Triton ſimilis Deus Marinus, Neptuni & Salatiæ* (ſcrib. *Salacia*) *filius Dea marina ab aquâ ſalſâ dicta.* De Tritone præterea conſulendus Phornutus cap. 22. Gloſſ. Philox. *Salmacia*, ἀμφιτρίτη. Leg. *Salacia* Varro IV. L. L. *Salacia Neptuni ab ſalo.* Corrupta & illa in eodem Gloſſario: *Salmacidum.* ἁλμυρόν. Leg. *Salinacidum.* quod dictum ut *Dulcacidum. Dulcacidum*, ὀξύγλυκον. Leg. ὀξύγλυκυ cum Vulcanio. Sammonicus: *Dulcacidum laticemque cumini ſemine junges.* Γλυκύπικρον transfertur in Cyrilli lexico. Corrigenda ergo & illa: *Salmacia aqua* ἁλμυρὸν ὕδωρ. Lege, *Salinacida.* Neque enim amplius ſe mihi probat, quod antehac conjeceram, *Salinacea*; quamvis ſciam, ut à vinum, vinaceus, à ſalum ſalacius, à roſa roſaceus, ita à ſalina ſalinaceus, vel ſalinacius poſſe deduci. Nam in his talibus licentia derivationis eſt, ut loquitur Servius ad Æn. I. 181. Notavit idem Grammaticus ad Georg. I. 31. quam Tethyn vocent alii, à Cicerone in Timæo appellari Salaciam. Ni fallor, hæc verba reſpexit: *Oceanum Salaciamque cœli terræque conceptu generatos editoſque memoremus.* Adhæc ad v. 724. Æn. I. *Venerem meretricem Salaciam dictam veteribus.* Gloſſ. Iſid. *Venilia, unda quæ ad littus venit. Salacia, quæ ad mare redit.* Quæ ex Varrone habet, cujus verba laudat Auguſtinus C. D. VII. 22. Confer Feſtum in *Salacia*, qui à ſalo ciendo dictam eam divam autumat.

f *Ex Jove & Junone Mars*] Quidam matrem ejus *Enyo* faciunt. Vide Phornutum cap. 21. Schol. Hom. Iliad. E.

g *Ex Jovis capite*] Hinc cognominata *Coryfaſia* Minerva, teſte Arnobio lib. IV. Vide Phornut. cap. 20. Niſi potius à matre *Coryphe* illud cognomentum traxiſſe dicendum eſt, de quâ Cicero III. Nat. Deor. & Clemens Protrept. Quare ex Jovis capite orta fingatur, non male explicat Euſtath. ad Hom. Iliad. pag. 93. Alii ex *Metide* & Jove natam volebant. qua de re idem pag. 63. Edit. Baſ. Apud Euſeb. Præp. Ev. lib. II. pag. 38. ex Jove & Themide naſcitur. Ipſum adi. Vide & præter Heſiodum Scholiaſt. Hom. ad Il. A. v. 195.

h *Sine Patre*] Ita Heſiod. Lucianus περὶ Θυσ. Περὶ τῆς Ἥρας ᾄδουσιν ἄνευ τῆς πρὸς τὸν ἄνδρα ὁμιλίας ὑπηνέμιον αὐτὴν παῖδα γεννῆσαι τὸν Ἥφαιστον. Alii ex Jove & Junone editum eum tradidere, ut Phornut. cap. 19. Homerus: Ἥρη δ' Ἥφαιστον Κλυτὸν οὐ φιλότητι μιγεῖσα Γείνατο.

i *Ex Jove & Eurynome*] Ita Apollodorus quoque lib. I. & Heſiod. Theog. Sed alii Veneris & Liberi eſſe filias, alii ex Jove quidem natas, ſed matrem earum *Eurydomenen* vel *Eurymeduſam* tradunt, ut Phornutus cap. XV. περὶ χαρίτων. Nec deſunt, qui Jovis & *Eunomia* filias faciant, ut Orpheus in Hymnis. Catalectorum, quæ Pithæus edidit lib. 4. Legitur vulgo epigrammate de Charitibus: *Jupiter eſt genitor: peperit de ſemine Cœli Hemonia, & Veneris turba miniſtra fuit.* Corrigo,

Ex Jove rurſus & Junone, [k] Juventus, Libertas.
Ex Jove & Themide, Horæ.
Ex Jove & Cerere, Proſerpina.
[l] Ex Jove & Moneta, Muſæ.
Ex Jove & Luna, Pandion.
Ex Venere & Marte, Harmonia & [m] Formido.
Ex Acheloo & Melpomene, Sirenes, Telxiepia, [n] Molpe, Piſinoe.
Ex Jove & Clymene, Mnemoſyne.
Ex Jove & Maja, Mercurius.
Ex Jove & Latona, Apollo & Diana.

[o] Ex

Eunomia; niſi mavis *Harmonia*. Lactantius ad 1. Stat. Theb. v. 286. *Nomina Gratiarum ſunt tria, Paſithea, Aglaie, Euphroſyne, Jovis & Harmiones filiæ. Coronidem* earum matrem appellat Nonnus Dionyſ. lib. VIII. Pro *Paſithea Pithonem* exhibet Proclus ad Heſiod. pag. 30. Alii *Thaliam*.

k *Juventus*] Privigna Jovis eſt apud Ovid. IX. Met. vers. 417. Vide Natal. lib. II. 5. Volui antehac *Juventas*. Auguſtinus C. D. lib. IV. II. *Dea Juventas, quæ poſt prætextam excipiat Juvenibus ætatis exordia.* Et lib. VI. cap. I. *Et multi colentes Juventatem Deam minime in illâ ætate viguerunt.* Agrætius in Gloſſis: *Juventus ipſa hominis ætas. Juventas Dea* Ἥβη. Adde, quæ ad Flor. lib. I. cap. 7. notavit Freinshemius. Nunc nihil neceſſe puto. Vide quæ ad Antonin. Liberalem. cap. 41. ſcripſimus. Servius ad Æn. I. v. 594. *Juventus eſt multitudo Juvenum: Juventas Dea, ſicut Libertas: Juventa vero ætas. Sed hæc à Poëtis confunduntur plerunque.* Præferunt eam confuſionem etiam vett. Gloſſæ, in quibus legas: Νεότης, *Adoleſcentia, Juventas, Juventus.* Γῆρας, *Senecta, Senectus, Senectas, Senium.* Et Servius ipſe ad Æn. v. 134. *Hebe Græce eſt Juventus, filia Junonis.* Feſtus: *Juventutis ſacra pro Juvenibus ſunt inſtituta.* Plinius lib. XXXV. cap. 10. *Supra ædiculam Juventatis.* Quanquam *Juventatis* ibi Plinio reſtituit Gronovius. Ejus ſoror Εἰλείθυια, de quâ Pind. Nem. Od. 7. Sed cum Diana confundunt eam nonnulli. Vide Horat. Carm. Sæc. & ibi Schol. Lactant. Argum. lib. IX. Met. Ovid. Euſeb. Præp. Euangel. pag. 52. Edit. Steph.

l *Ex Jove & Moneta*] De duplici Muſarum geneſi conſulendus Apollon. Schol. ad v. 1. lib. I. Phornut. cap. 14. Diodorus initio lib. IV. Livius Odyſſ. *Nam diva Monetas filia docuit*, h. e. Muſa. Vide Scal. ad Feſt. in *Corniſcarum*. Euſeb. Præp. lib. II. pag. 35.

m *Formido*] Schol. Æſchyl. ad Ἑπτ. v. 46. Φόβος καὶ Δεῖμος θεράποντες Ἄρεως. Adde Heſiod. Aſpid. v. 188. Θ. 934. Eſt nempe *Formido* Hygino, quod Δεῖμος Heſiodo. & Schol. Homer. ad Ἰλιάδ. Δ. 440.

n *Melphetes, Tione*] Repono. *Molpe, Piſione.* Et pro *Teles, Raidne, Telxiepia*; niſi mavis *Telxiepe*. quod Cl. Scheffero venit in mentem. Controverſa Sirenum origo, controverſa etiam nomina. Servius ad Æn. V. vers. 864. & Lactantius in argumentis lib. V. Metam. Ovidianarum Calliopes Muſæ & Acheloi fuiſſe filias ſcribunt. Apollodorus autem lib. I. pag. 8. cum noſtro Acheloi & Melpomenes; at pag. 25. quoſdam ex Sterope eas natas velle. Schol. Hom. ad Odyſſ. M. 39. Κατὰ μὲν τοὺς πολλοὺς Ἀχελώου καὶ Στερόπης τῆς Πορθάονος αἱ Σειρῆνες, κατ' ἐνίους δὲ (Apollonium certè libr. IV. 895.) Ἀχελώου καὶ Τερψιχόρας μιᾶς τῶν

Mu-

[o]Ex [*Demogorgone*] & terra, Python, [p]draco divinus.
[q]Ex Thaumante & [*Electra*] Iris, Harpyiæ, Celæno, Ocypete, [r]Podarge.
Ex Sole & [ſ]Perſa, Circe, Paſiphae, Æeta, Perſes.
Ex Æeta [t]& Clytia, Medea.
Ex Sole & Clymene, Phaethon & [u]Phaetontides, Merope, Helie, Ætherie, Dioxippe.

Ex

Μουσῶν. Ὀνόματα αὐτῶν Ἀγλαοφήμη, Θελξιέπεια, Πεισινόη, καὶ Λίγεια. Alia nomina ex aliis tibi dabit Natalis lib. VII. Myth. cap. I. Tzetzæ Chil. I. 14. & VI. 15. Iſacio ad Lycophr. pag. 116. Scholiaſtæ Apolloniano ſunt, Θελξιόπη ἢ Θελξινόη, Μολπὴ, Ἀγλαόφωνος.

o *Ex Demogorgone & Terrâ*] Quis eſſet Demogorgon ille, quem heic, ubi aſteriſcum poſuerat Micyllus, Commeliniana & quæ eam ſecutæ ſunt editiones, repræſentant, diu quæſiveram, cum tandem hæc mihi ſuggeſſit Statii Scholiaſtes ad IV. Theb. v. 516. *Dicit Deum Demogorgona ſummum, cujus nomen ſcire non licet.* Sed quis præter Hyginum ex ſummo illo Deo ortum Pythona dixit? Terræ filium dicit cap. 140. Pythonem, nec patrem nominat. Etiam Ovidio ex ſolâ terrâ naſcitur I. Met. Quocirca Cl. Scheffero τὸ *&* videtur delendum. Ego ἐπέχω. Heraclides Alleg. Hom. pag. 75. *Draco tellus eſt, utpote indigena & e terrâ natus.*

p *Draco divinus*] H. e. Μαντικός. Heſych. Πύθων, δαιμόνιον μαντικόν. Gloſſ. Philox. *Divinum*, θεῖον, καὶ μαντικόν.

q *Ex Thaumante & Electrâ*] Ita ex conjectura Micylli ſuppleverunt. Convenit hoc cum illis, quæ Heſiodus habet Θ. 265. & Apollod. lib. I. Alii Ponti & Terræ fuiſſe filias volunt. Vide Servium ad Æn. III. 241. Jovis canes cur ab Apollonio dicantur, egregiè explicat Heinſius ad Heſiod. interpretes pag. 89.

r *Podarce*] Repone *Podarge*. vide quæ notamus ad cap. 14.

ſ [*Perſa*] *Perſeis* eſt Heſiodo. Ciceron. III. Nat. Deor. & noſtro cap. 156. ad quod diximus, cur tamen nihil ſit heic mutandum. Sed in Schol. recent. ad Olymp. Od. 13. *Antiope* appellatur Æetæ mater. Quod habet ex Chio Eumeli. Vide Schol. Lycophr. pag. 35. Edit. Steph.

t *Et Clytiâ*] Reſcribas *Idyia* ex Heſiod. Θ. 960. Cicer. III. Nat. Deor. Atque ita ab Hygino ipſo appellatur c. 25. ut jam Cl. Schefferus obſervavit, & nobiliſſ. Heinſius Not. in Ovid. Epiſt. Heroid. XVII. 232.

u *Phaetontides*] An *Phaethontiades*, ut aliis appellantur? Non opus videtur. Sic Φορκίδες ſunt Heraclito & Eratoſtheni, quæ Heſiodo Φορκυάδες; *Thaumantis* Statio II. Achill. v. 23. quæ aliis *Thaumantias*; *Heliconides* Feſto, quæ Græcis *Heliconiades*. *Atlantis Calypſo* Tibullo, quæ non paucis *Atlantias*, ut notavi nuper ad Anton. Liberal. pag. 336. Adjungamus his *Phaſis* & *Phaſias* pariter indifferenter poëtis uſurpata. Tzetzæ quinque ſunt *Phaëthontides*, *Ægle*, *Lampetie*, *Phaëthuſa*, *Hemithea*, *Dioxippe*. Ovid. lib. II. Met. tres tantum. Noſter cap. 154. ſeptem numerat; Scholiaſtes German. Eridano octo. Verba ejus adſcribam: *Sorores quoque Phaëtontis in arbores populos verſæ ſunt, lacrymæque earum in electrum durare* (lege *durari*) *dicuntur, Heliadeſque appellatæ, ipſas autem nomina habuiſſe. Merope, Helie, Ægle, Ægiale, Petre, Phœbe, Cherie, Dioſippe.* Lege, *Dioxippe*, quomodo recte exhibet Sanctandr. Editio. In Hygino hoc loco *Merope* pro *Merore*, *Ætherie* pro *Etherie* reponendum ex cap. 154. Nam quod ibi legitur, *Phoebea*, *Etherie*, peccatum eſt librariorum;

Ex Typhone & [x] Echidna, Gorgon, Cerberus, [y] Draco, qui pellem auream arietis Colchis ſervabat: Scylla, quæ ſuperiorem partem fœminæ, inferiorem canis habuit, quam Hercules interemit: Chimæra, [z] Sphinx, quæ fuit in Bœotia: Hydra ſerpens, quæ novem capita habuit, quam Hercules interemit: & [a] draco Heſperidum.

Ex Neptuno & Meduſa, Chryſaor, & equus Pegaſus.

Ex Chryſaore & Callirhoe, [b] Geryon trimembris.

F A-

rum: tu ſcribe *Phœbe*, *Ætherie*. Corruptum prius vocabulum etiam Heracl. περὶ Ἀπίστων cap. 36. Φόϐη, Λαμπετὼ, Αἴγλη. Scribe Φοίϐη, ut recte noſter habet cap. 156. Lactantius Arg. lib. II. Met. Ovid. *Sorores Phaëtontis, Phaëthuſa, Lampetie, & Phœbe, quam quidam Lampetuſam appellant.* Cæterum Λαμπετὼ eadem eſt, quæ Λαμπετίη, quam cum Phaëthuſâ ex Neæra ſuſcepiſſe Solem canit Homer. Odyſſ. M. Meminit quoque ejus Heſychius: Λαμπετίη, Ἡλίου Κόρη. Adde quæ ad Fulg. lib. I. c. 15. notavi.

x *Echidna*] Filia hæc Phorcynis erat, ut vult Pherecydes ad Apollon. lib. II. 1752. quod firmatur ab Heſiodo Θ. 295.

y *Draco, qui pellem*, &c.] Eum natum Typhonis ex ſanie eſſe, quæ de vulnere ejus, cum à Jove eſſet fulminatus, manarit, Apollonianus Scholiaſtes tradit ad lib. II. 1214. Nicandri Gloſſographus hoc amplius omnia δάκνοντα ex Typhonis ſanguine orta tradit. *Dracones dicti ſunt* ἀπὸ τοῦ δρακεῖν, *quod eſt videre. Clariſſimam enim dicuntur habere oculorum aciem. Quâ ex cauſâ eos theſauris incubantes cuſtodiæ cauſâ finxerunt antiqui.* Feſtus. Adde Macrob. Sat. I. cap. 20.

a *Draco Heſperidum*] De eo Ovid. conſulendus lib. IV. Met. 646. Probus ad Virgil. I. Georg. 205. *Ladonem* eum nominat Apollonius lib. IV. vers. 1396. Ad quem verſum non perdideris operam, ſi inſpexeris, quæ Scholiaſtes annotavit. Heſiod. Θεογ. 333. ex Phorco & Ceto natum hunc vult.

z *Sphinx*] Alii ex Chimærâ & Typhone natam eam tradidere, ut Diaconus in Heſiod. pag. 261. Edit. Heins. Heſiodus ipſe v. 326. Θ. ex Ortho & Chimæra ortam refert. De Chimærâ vide noſtrum cap. 57.

b *Geryon trimembris*] H. e. tricorpor. Loquitur ſic etiam cap. 30. Et Serv. Æn. VII. 631. *Geryones Rex fuit Hiſpaniæ, qui ideo trimembris fingitur*, &c. Gloſſ. Philox. *Bimembres*, δίμελοι, δίμορφοι, δίσωμοι. *Triformis* eſt Senec. Agam. 841. Τρικέφαλον alii, ut Heſiod. Θεογ. 287. Alii *tergeminum* appellant. Lucret. lib. 5. *Quidve tripectora tergemini vis Geryonai.* Symm. lib. I. Epiſt. I. *Eruta Geryonis de Lare tergemini.* Heſiod. Θ. 287. Χρυσάωρ δ' ἔτεκε Τρικέφαλον Γηρυονῆα. Juſtinus lib. 44. cap. 4. *Geryonem non triplicis naturæ*, &c. Aliâ notione *bimembris Peliacus* dicitur Chiron Sidonio Carm. 23. quod ſemifer ſcilicet eſſet, ut *bimembres* pro centauris apud Ovid. XV. Met. fab. 9. Et *nubigenæ bimembres* apud Claudian. I. Ruf. 331. quemadmodum ex MSſ. reſtituit Nobiliſſ. Heinſius. Fabulam ſuo more explicat Apoſtolius verbis Palæphati. Cent. XIX. 64. Heſiod. Theog. eandem Geneal. tradit. Quid ergo ſibi vult Diaconus in ſuis allegoriis? Ἡ Καλλιρόη ἡ τοῦ Ὠκεανοῦ θυγάτηρ χρυσάορα Πηγάσῳ μιγεῖσα Γηρυόνην φύει. Chryſaor idem eſt qui Pegaſus? Nec prætereundum, quod *Geryon* Latine dicatur, qui Græcis eſt Γηρυόνης. Seneca Hercule Furent. v. 487. *Nec unâ Geryon victus manu.* Quem locum opportune nobis ſubjecit Nobiliſſimus Heinſius,

Sic

FABULA PRIMA,

Themiſto.

ATHAMAS Aeoli filius, habuit ex [a] Nebula uxore filium Phrixum, & filiam Hellen: & [b] ex Themiſto Hypſei filia, filios duos, [c] Sphincium & Orchomenum. Et ex Ino Cadmi filia, filios duos, Learchum [d] & Meli-cer-

Sic *Bellerophon* cap. 57. & apud Fulgent. lib. III. cap. I. qui Græcis eſt Βελλεροφόντης. Quanquam Βελλεροφῶν πτεροσούλλαβον agnoſcit etiam Euſtath. ad Iliad. π. 488. Edit. Baſ. & Γηρύων Schol. Heſiod. pag. 310. Imo & Euſtath. in Dionyſ. pag. 81. Λέγεται δὲ, inquit, καὶ Γηρυὼν, καὶ Γηρυόνης, καὶ Γηρυονεύς. De Callirhöe fabulam non protritam habes apud Servium ad Æn. IV. vers. 250. Albricus quoque cum Hygino: *de quo ſcribitur, quod ipſe Geryon habebat*, &c. Et Feſtus Avienus Orâ maritimâ pag. 436. Ed. Pith. *Geryona quondam nuncupatum accepimus.* Atque hæc dicta mihi ſunto ad Hygini Genealogiam, ſive potius Epitomen ejus. Nam, referente Thomâ Gale viro doctiſſimo Diſſertat. de Scriptoribus Mythologicis cap. v. Epitomen iſtam à ſe factam ait Grammaticus quidam in Iſacii Voſſii Bibliothecâ Maximo & Apro Coſſ. niſi potius totum ille hoc mythicum opuſculum eo vocabulo deſignavit: id quod verius puto.

Ad CAP. I.

a *Nebula*] Νεφέλη nomen eſt proprium, quod minus recte *Nebula* Latine efferrevidentur Hyginus & Germanici Scholiaſtes. Quod notatum quoque Barthio video ad Stat. pag. 1607. Tom. III. Secutus illos Lactantius ad Stat. I. Achill. v. 65. Cui illa *Nephele Nubes* eſt. Ut & noſtro Aſtron. II. 21. Et tamen non indoctus auctor, Ambiunm dico, quo tueri ſe poſſint. *Mnemoſynen* enim ille Muſarum matrem *Memoriam* lib. II. appellat. Cui accedit Auguſtin. de Ordin. cap. 14. & Capella, cui Eris *Diſcordia* eſt lib. I. Nupt. Philol. Imo nec illis tantum, ſed & aliis hæc talia frequentantur. Hinc ergo Phryxus *Nubigena* Columell. lib. X.

b *Ex Themiſto filios duos*] Herodorus autem apud Scholiaſtem Apollonii ad lib. II. vers. 1147. ait ἐξ Ἀθάμαντος καὶ Θεμιστοῦς γενέσθαι παῖδας Σχοινέα, Ἐρύθριον, Λεύκωνα, Ποῖον. νεωτέρους δὲ, Φρίξον καὶ Ἕλλην. Apollodor. lib. I. καὶ γήμας Θεμιστὼ τὴν Ὑψέως, ἐγέννησε Λεύκωνα, Ἐρυθροίην, Σχοινέα, Πτῶον. Niſi tu nevis, Lector, corrigam ex Herodoro Apollodorum, & reſcribam apud eum, Ἐρύθριον & Ποῖον. Sed retrahit nos Pauſanias in Bœoticis: Εἶναι δὲ Ἀθάμαντος καὶ Θεμιστοῦς παῖδα τὸν Πτῶον. Quam putem omnium certiſſimam eſſe ſcripturam. vel certe Πτῶιον ex Nonni Dionyſiac. extremo lib. IX. Ubi dicuntur Σχοινεύς, Λεύκων, Πορφυρέων, Πτῶος. Τίπτινον eum appellat Tzetzes in Lycophronem pag. 7. Verba ejus adſcribam: Ἔσχε δὲ γήμας Θεμιστὼ τὴν Ὑψέως, γεννᾷ Λεύκωνα, Ἔρυθρον, Σχοινέα, Τίπτινον. Lege Σχοινέα pro Σχοινόα. & Ἐρύθριον, pro Ἔρυθρον.

c *Sphincium*] Infra. cap. 239. *Plinthium* appellat. Utrum rectius ſit, nondum habeo dicere. Et forte neutrum rectum, & *Schœneus* in locum *Sphincii* ſubſtituendus.

d *Et Melicertem*] Etiam filiam Euricliam, ut vult Zenobius Cent. IV. 38. qui Themiſtonem ignorat, ut Nephelen Herodorus. Quam mirè in hac fabula varient veteres, diſcere potes ex

certem. Themiſto, quod ſe Ino conjugio privaſſet, filios ejus interficere voluit. Itaque in regia latuit clam, & [e] occaſione nacta, cum putaret ſe inimicæ natos interfeciſſe, ſuos imprudens occidit, à nutrice decepta, quod eis veſtem perperam injecerat. Themiſto cognita re, ipſa ſe interfecit.

II. *Ino.*

INO Cadmi & Harmoniæ filia, cum Phrixum & Hellen ex Nebula natos interficere voluiſſet, iniit conſilium cum totius generis matronis, & conjuravit, [a] ut fruges in ſementem quas darent, torrerent, ne naſcerentur: ita ut, cum ſterilitas & penuria frugum eſſet, civitas tota partim fame, partim morbo interiret. De ea re Delphos mittit Athamas ſatellitem: cui Ino præcepit, ut falſum reſponſum [b] ita referret: Si Phrixum immolaſſet Jovi, peſtilentiæ fore finem. Quod cum Athamas ſe facturum abnuiſſet, Phrixus ultro ac libens pollicetur ſe unum civitatem ærumna liberaturum. Itaque cum ad aram cum infulis eſſet adductus, & pater Jovem comprecari vellet, ſatelles miſericordia adoleſcentis, [c] Inus Athamanti conſilium patefecit. Rex facinore cognito, uxorem ſuam Ino,

ex Scholiaſte Pindari ad Pyth. Od. IV. Ταύτην ὁ μὲν Πίνδαρος Δημοδίκην φησὶν, Ἱππίας δὲ Γοργῶπιν. Σοφοκλῆς δὲ ἐν Ἀθάμαντι, Νεφέλην, Φερεκύδης δὲ Θεμιστώ. Nota præterea, Learchum & Melicerten eundem eſſe quibuſdam. Tzetzes in Lycophr. Εἶτα γήμας Ἰνὼ, γεννᾷ Κλέαρχον, τὸν δεύτερόν ποτε Λέαρβον, καὶ Παλαίμονα, τὸν καὶ Μελικέρτην. Pro Λέαρβον malim Λέαρχον, quemadmodum aliis appellatur.

e *Occaſione nactâ*] Ita etiam cap. 8. 28. 120 & 140. loquitur, ut nihil opus ſit *inventâ* Micylli.

Ad CAP. II.

a *Ut fruges torrerent*] Ita etiam narrat Tzetzes ad Lycophr. pag. 7. Schol. Stat. I. Achill. 65. Apollod. lib. I. Zenobius loco cap. I. adducto. Scholiaſtes Homeri ad Iliad. H. v. 86. Aliter Apoſtolius ex Sophocle Cent. XIII. 46.

b *Ita referret*] H. e. iis verbis, quæ mox ſubjiciuntur. Sic habes cap. 69. *Atque ita interrogavit.* 171. *Cui fata ita cecinerunt.* 125. *Quos illâ conditione ita differt.* Albricus cap. 20. *Cui ſic reſpondet, nil in hoc ei poſſe præſtare.* Schol. Stat. Thebaid. I. v. I. *Cui ita locuta eſt.* Adde notas ad cap. 69.

c *Inus conſilium patefecit*] Euſtath. ad Iliad. pag. 242. narrat, ancillam Ἄλλον μηνῦσαι τὴν Ἰνὼ φρύγειν τὰ σπέρματα, hoc eſt, prodidiſſe. Mentio hujus fabulæ, quod fugit hactenus viros doctiſſimos, fit quoque Aſtron. II. 20. Ubi de Ariete ait: *Habere tempus anni, quo frumentum ſeritur. Ideo quod ortum ſeverit ante, quæ maximè fugæ fuit cauſa.* Sanctandr.

quod

Ino, & filium ejus Melicerten Phrixo [d] dedidit necandos. Quos cum ad ſupplicium duceret, Liber pater [e] ei caliginem injecit, & Ino ſuam nutricem eripuit. Athamas poſtea ab Jove inſania objecta, Learchum filium interfecit. At Ino cum Melicerte filio ſuo in mare ſe præcipitavit. Quam Liber [f] Leucotheam voluit appellari: nos matrem Matutam dicimus: Melicerten autem Deum Palæmo-

quod hortum ſeverit. At legendum. *Quod id Ino toſtum ſeverit.* Duxit me ad eam conjecturam, cum ipſa fabula, tum editio Veneta anni 1485. *&* τὸ *ortum quod ſeverit.*

c *Inus*] Infr. cap. 186. *Perfidia Theanus.* Gloſſ. Steph. *Gorgus*, Γοργύνιος. Virgil. Æn. x. 199. *Fatidica Mantus, & Tuſci filius amnis.* Ad quem verſum Servius Danielis: *Mantus vero Græcè declinavit; nam ſi Latine vellet, Mantonis diceret, ut ait Plautus* Jonis. Chariſius lib. I. *Quæ ideo quidam Græcè declinare maluerunt, hujus Didus, Sapphus, Inus. Sed melius eſſet ſecundum Latinam conſuetudinem hujus Sapphonis & Didonis dicere. Nam & Pacuvius ſic declinat:* Filios ſibi procreaſſe per eandem Calypſonem autumant. Capella lib III. pag. 72. *Ea vero, quæ primam ſui poſitionem integram ſervant, ut Io, Ino, Græco more declinantur, ut faciant in genitivo*, Ius, Inus. Priap. Carm. LXVII. *Penelopes primam Didus fac prima ſequatur.* ita legit Nobiliſſ. Heinſius, non, *Didonis prima ſequatur.*

d *Dedidit necandos*] Donatus ad Terent. Andr. 1. 2. Dare *eſt quod repetas*: dedere *eſt ad perpetuum.* Damus *amicis*: dedimus *tantum hoſtibus.* Horat. III. od. 27. *Si quis infamem mihi nunc juvencum dedat iratæ.* Hyginus tamen infr. cap. 8. *Dirce uxori Lyci data erat in cruciatum.* Salluſt. in Cat. 45. *velut hoſtibus ſe prætoribus dedit.*

e *Ei caliginem injecit*] Caligo eſt ἀορασία. Moſchopulus in Heſiod. Ἔργ. A. Ἐνδυσαμένη ἀορασίαν, *tecta caligine.* Poeta dixerat, Ἠέρα ἑσσαμένη. minus expreſſè interpretes, *aëre induta.* Οἱ ό Gen. XIX. 11. Τοὺς δὲ ἄνδρας ἐπάταξαν ἐν ἀορασίᾳ ἀπὸ μικρῦ ἕως μεγάλυ. Ἀποτύφλωσις dicitur Zachar. XII. 4. Gloſſ. vett. *Caligo*, σύγχυσις ἀορασίας. Noſter c. 24. *Caliginem eis objecit, & ex venenis multa miracula fecit.* 98. *Diana virginem miſerata eſt, & caliginem eis objecit.*

f *Leucotheam*] Male infr. cap. 125. & 224. *Leucothoam* eam fecerunt librarii, ut demonſtravimus ad Anton. cap. 15. Idem vitium occupavit Servium ad I. Georg. 437. *Ino & Melicerta filius, poſtquam ſunt in numina commutati, Græce Palæmon & Leucothee ſunt appellati: Latine Portunus & Mater Matuta.* Et Lactantium quoque lib. I. cap. 21. *Ino, poſtquam ſe præcipitavit, Leucothea, Materque Matuta, & Melicertes filius ejus Palæmon, atque Portunus.* Ovid. VI. Faſt. 545. *Leucothee Grajis, Matuta vocabere noſtris.* Nec aliter Cicero I. Tuſcul. & III. Nat. Deor. Conſentiunt vett. Gloſſ. Steph. ſive Philoxeni: *Mater Matuta*, Λευκοθέα. *Portunus*, Δαίμων θαλάσσιος. Nempe qui portubus præeſt, ut ait Serv. ad Æn. V. 241. Quo loco recte non *Leucothoam*, ſed *Leucotheam* ejus matrem appellat. ut & Cyprianus Tract. IV. Stat. IX. Theb. 402. Auguſtin. C. D. lib. XVIII. 14. Dictam illam divam etiam *Albuneam* docent me laudatæ modo Gloſſæ. *Albunea*, Λευκοθέα. Gloſſarium Cyrilli: Λευκοθέα, *Albunea*, *Mater Matuta.* Gloſſ. Iſid. *Albuna*, *Mater Matuta.* Malim *Albunea.* Βύνη eſt Græcis. Vide Schol. Lycophr. pag. 23. Adde, quæ habet Feſtus in *Mane* & *Matrem Matutam.* Feſta ejus Deæ dicta Matralia, ut docet Lactant. lib. I. cap. 6. qui & Tiburtem Sibyllam Albuneam dictam autumat. Nonnulli Leucotheæ nomine au-

læmonem, [g] quem nos Portunum dicimus. Huic quinto quoque anno [h] ludi gymnici fiunt, qui appellantur ἴσθμια.

III. *Phrixus.*

PHRIXUS & Helle, [a] inſania à Libero objecta, cum in ſylva errarent, Nebula mater eo dicitur veniſſe, & arietem inauratum adduxiſſe Neptuni & Theophanes filium, eumque natos ſuos aſcendere [b] juſſit, & Colchos ad regem Æetam Solis filium tranſire, ibique arietem Marti immolare. [c] Ita dicitur eſſe factum. [d] Quo

auroram appellant. Capella lib. 11. *An Leucothea ſuccenderet facem lumenque purpureum.* Cæterum quod Inoni heic, id Thaliæ tribuit Diodorus lib. v. Unde dicta ſit Leucothea, invenies apud Hom. Schol. Odyſſ. E. 334. Nonn. Dionyſ. lib. x.

g *Quem nos Portunum*, &c.] Portuni nomen non Palæmoni tantum, ſed & Neptuno eſſe tributum ad Capell. lib. 1. obſervat Grotius. Cæterum hunc Melicertem à matre etiam *Inoum* fuiſſe dictum notat Horat. vetus Scholiaſtes, in Art. Poet. In quo tamen falli eum libens credo Illuſtri Heinſio. Virg. 1. Georg. 437. *Inoo Melicertæ.* Servius recte: *Inoo Patronymicum eſt à matre Ino: Melicerta proprium numinis.* De eo numine in Gloſſ. MSS. 1. Georg. *Unam clavem tenens pingi ſolet.* Notandum heic, quod obſervat Lactant. lib. 1. cap. 21. *Solent mortuis conſecratis nomina immutari.* vide ibi ſeqq.

h *Ludi Gymnici*] Vide infr. cap. 273.

Ad CAP. III.

a *Inſania objecta*] Sic infr. cap. 166. *Illa à Minervâ inſaniâ objectâ in mare ſe præcipitarunt.* 184. *Per inſaniam à Libero objectam.* Aſtron. 11. 13. *Inſaniâ à Minervâ injectâ.* Hoc eſt, quod Ovidius dicit. 1. Met. 725. *Oculis Erinnyn objectare.*

b *Juſſit*] Schefferus, vir celeberrimi nominis, emendat *Juſſiſſe.* Et ſane ita poſtularet politior Syntaxis. Eſt tamen, cur dubitare poſſis, an non & hoc cæteris, quæ, ut leniſſimè dicam, ἀνακόλουθα ſunt apud hunc ſcriptorem, ſit annumerandum. Cap. 55. *Experrectus jacere dicitur. Et Serpens ei appoſitus eſt*, &c. 84. *Dicitur aquam recedere. Item poma ei ſuper caput pendent.* 14. *Lynceus ſub terrâ latentia quæque vidiſſe dicitur, neque ullâ caligine inhibebatur.* Imo Lactantius ad Stat. 11. Theb. 281. qui hanc fabulam ex Hygino tranſſcripſit, tantum non vetat quicquam mutari: *Phrixus & Helles* (ſcrib. Helle) *inſaniâ à Libero objectâ, cum in ſylvâ errarent, Nebula mater eorum veniſſe dicitur, & arietem aureo vellere inſignitum exhibuiſſe, in quo prædictos filios aſcendere juſſit.*

c *Ita dicitur eſſe factum*] Non ſine cauſa videntur mihi hic aſteriſcum poſuiſſe, non quod aliquid deeſſe, ſed quod locum non omni ex parte ſincerum eſſe putem. Quem enim ſenſum, quem uſum hoc loco habent frigida & inſulſa illa: *Ita dicitur eſſe factum.* Quid liberis præceperit mater, utique in proxime ſuperioribus abunde exponitur. Quam ſtudioſe vero illi ejus auctoritati obtemperaverint, in ſequentibus declaratur. Conjunctis igitur omnibus, & unâ tantum additâ litterulâ, ſenſum iis reſtituo, ni valde fallor, commodiſſimum: *Ita dicitur eſſe factum, quod, cum aſcendiſſent & ar. e. i. p. d. Helle de ariete decidit:* Senſus eſt. Ea re, hac de cauſa, hoc pacto dicitur eſſe factum, quod Helle decidit de ariete, cum in eum aſcendiſſent ipſa & Phrixus ex præcepto matris. Dixiſſent forſan alii, *ut decideret*; ſed alterum æque probum eſt, licet minus

fre-

[d] Quo cum aſcendiſſent, & aries eos [e] in pelagus detuliſſet, Helle de ariete decidit, ex quo [f] Helleſpontum pelagus eſt appellatum. Phrixum autem Colchos detulit. Ibi

frequentatum, & utrumque nominativi loco ponitur. Sic fere Virgil. xi. Æn. v. 177. *Quod vitam moror inviſam Pallante perempto, Dextera cauſſa tua eſt.* hoc eſt, per dexteram tuam fit, quod vitam moror, ſeu ut vitam morer. Terent. Hecyra, v. 1. 1. *Non hoc de nihilo eſt, quod Laches nunc me conventam eſſe expetit.* Phorm. v. 8. 9. *Non pol temere eſt, quod tu tam times.* Plaut. Mercat. iii. 5. 10. *Id illi vitium maximum eſt, quod nimis tardus eſt. Ita* vero tam frequenter cauſſam notat, ut inde *itaque* pro conjunctione cauſſali habeatur Liv. I. c. 22. *Satis ſciebat Albanum negaturum. Ita pie bellum indici poſſe.* Cap. 26. *Provoco, inquit. Ita dein provocatione certatum eſt.* Phædr. fab. 30. *Ita pertinet furor illorum ad nos.* Jacobus Perizonius. Mihi hæc verba gloſſam reſipere, & è margine in textum irrepſiſſe videbantur. Innuere voluit gloſſator ille. ita factum eſſe etiam ab aliis dici.

d *Quo cum aſcendiſſent*] H. e. in quem arietem. Aſtron. II. 40. *mare, quo ille projectus eſt.* Et poſt paulo: *delium eſſe, quo Mars ab Oto & Ephialte ſit conjectus.* Non agnoſco heic ellipſin; certè neceſſe haud arbitror ad eam confugere. Adverbia locorum pro relativis pronominibus ponere ſolemne eſt optimis ſcriptoribus. Virg. Ecl. I. 21. *Quo ſæpe ſolemus Paſtores ovium teneros depellere fœtus* Ad quem locum Servius: *Quo, id eſt, ad quam; nam adverbium poſuit pro nomine, ut.* Genus unde Latinum, *id eſt à quo.* Sic apud noſtrum cap. 53. *Hæc mobilis fuit, quo poſtea Latona ab aquilone vento delata eſt.* cap. 112. *Hectori donavit baltheum, unde eſt tractus.* Vide ibi notata à nobis. Nec aliter *inde* uſurpatum Curtio viii. 9. *Terra lini ferax, inde pleriſque ſunt veſtes.* Plaut. Amphitr. I. 273. *Cadus erat vini, inde implevi hirneam.* Ubi pro *in quo* apud Servium ad Georg. I. 166. *Nonnulli Liberum patrem, apud Græcos λικμητὴν dici adſerunt: vallus autem apud eos λικμὸς dicitur, ubi de more poſitus eſſe dicitur.* Hunc locum eo libentius adduxi, quam ullum alium, quo eum maculis aliquot in tranſitu purgarem. Repono ergo *vannus* pro *vallus*, λίκνον pro λικμὸς, & pro λικμητὴς denique λικνίτης. Conſule Heſychium in Λικνίτης. & Schol. Callim. ad Hymn. Jov. 48. λίκνῳ ἐνὶ χρυσείῳ. ad cujus lucem facit illud Chariſii apud Scott. Obſ. I. cap. 14. *Cunæ*, λύκνον. Leg. λίκνον. Schol. Arat. pag. 37. Ed. Lond. Λίκνον δὲ τὸ κυνίον φησί. Niſi jam dudum clamas, *ohe jam ſatis eſt*; adde & iſta cap. 199. *Quo Scylla cum deſcendiſſet*, h. e. in quam aquam. cap. 219. *Foveam juſſit fieri, & multos carbones eo ingeri.* Ovid. vii. Met. 781. *Tollor eo* h. e. in eum collis apicem. Gloſſ. Philox. *Extar, olla, ubi exta coquuntur.* Schol. Juvenal. ad Sat. viii. 84. *Habeas licet tripodas æneos, ubi Heroes lavabantur.* Lactantius in hac fabulâ habet: *Qui cum ex præcepto matris aſcendiſſent.* Ut non male forte reponas: *Qui cum*, &c.

e *In Pelagus*] Tzetzes in Lycophr. pag. 7. per aërem ab eo vectos memorat. Et Auguſtinus C. D. xviii. 13. Quod vecti ariete volaverint.

f *Helleſpontum Pelagus eſt appellatum*] Apollod. Lib. I. Ὤλετο εἰς βυθὸν ἡ Ἕλλη. Κἀκεῖ θανούσης αὐτῆς, ἀπ' ἐκείνης Ἑλλήσποντος ἐκλήθη. Scholiaſt. German. Ariete: *Quod Pelagus ab Helles nomine Helleſpontus vocatur.* Eadem habes apud Æſchyl. Schol. ad Perſ. v. 70. Quis non inde *Helleſpontus* ſcribendum, eſſe cenſeret? Vel *Helleſpontiacum*, ut eſt apud Solinum cap. 36. vel *Helleſpontium*, ut apud Tzetzen in Lycophronem. Sed locum illum cap. 3. *In Helleſpontum mare ſe præcipitavit*. illum locum, inquam, dum conſidero, incipio dubitare, an non *Helleſpontum mare*, ut *mare Euxinum* cap. 21. dixerit; idque

Ibi matris præceptis [g] arietem [h] immolavit, [i] pellemque ejus inauratam [k] in templo Martis [l] poſuit. Quam ſervante dracone Jaſon Æſonis & Alcimedes filius dicitur petiſſe. Phrixum autem Æeta libens recepit; filiamque [m] Chal-

eo magis, quod & Servium ita loqui obſervaverim ad Georg. III. 152. *Tranſit*, inquit, *per mare anguſtum, quod Boſphorum appellatum eſt, nunc Helleſpontum appellatur.* Et Lactant. ad I. Stat. Achill. 28. *Unde mare Helleſpontum nominatum eſt.* Nec diſſimile illud Catulli carm. 114. *Uſque ad Hyperboreos, & mare ad Oceanum.* vel Ampelii cap. I. *Aqua ex quâ mare Oceanum.* cap. 7. *Mare, quo cingimur, univerſum vocatur Oceanum.* Schol. Juv. ad Sat. I. 160. *Inſula Britanniæ in Oceano mari.* Nimirum alterum ſubſtantivum adjectivi naturam induit: quâ de re egit Voſſius in de Conſtruct. cap. 2. Et nobiliſſ. Heinſ. ad Epithal. Honor. vers. 88. ubi *littus Oceanum, Oceanum pelagus. Oceanus fluctus, Oceana aqua*, & alia id genus dixiſſe veteres nos docet. Stant præter Servium & Lactantium ab Hygino etiam Gloſſ. MSS. in Lib. I. Georg. Virgil. *Helle in fretum decidit, quod Helleſpontum dicitur.* Si diverſa eſſe contendas *mare Oceanum* & *mare Euxinum*, dicam ſubſtantivè ſumptum & neutraliter prolatum τὸ *Helleſpontum*, ut *Peloponneſum* cap. 84. *Cataclyſinum* cap. 153. *Macaroneſum* apud Iſidor. Orig. XIV. 6. *Lecythum* apud eundem Lib. XX. cap. 7. Ita enim ibi legendum, non *Lichitum*. *Pentateuchum* Lib. VI. cap. I. *Theſaurum* in Fragmento Petron. *Baptiſmum* apud Cyprianum & Ruffinum. *Calathum* apud Feſtum in MS. Leid. in *Talaſſionem*. *Boſporum* apud Propertium III. 9. *Et modo Pompei Boſpora capta manu.*

g *Arietem*] Chryſomallum nempe, qui corruptè *Chryſovellus* dicitur à Germanici Scholiaſte. *Genitum autem*, inquit, *hunc arietem dicunt ex Neptuno & Theophane Altidis* (Hyg. cap. 188. *Biſaltidis*) *filiâ: quam cum adamaſſet, in inſulam Chriniſſam traduxit, inque Jovem* (leg. ovem) *convertit. cum quâ in arietem mutatus concubuit: ex quâ aries Chryſovellus natus.* Niſi ſatis placet *Chryſomallus* Junii Animad. Lib. V. 12. legerim *Chryſovillus*. Villos enim pro lanitio & velleribus rectè ponas Virgilio auctore Georg. III. 383. Ovid. Epiſt. Medeæ: *Aureus ille aries villo ſpectabilis aureo.* Gloſſ. Philoxeni, *Bivilles*, διμαλλοι. leg. *bivilles* cum Vulcanio. Corruptum etiam, quod ſubjungit Gloſſographus: *Bicerres*, διμαλλοι, δικροσσοι. Explicat Vulcanius, *qui ſectos villos habent.* quod minus capio, quid ſibi velit. Puto legendum, *Bicirres*. *Cirrus* enim κροσσὸν notat. Confer annotat. ad cap. 188.

h *Immolavit*] Cui autem? Τῷ Ἄρει, ἢ τῷ Ἑρμῇ, ait Apoſtolius Cent. XIII. 46. Tzetz. in Lycophr. & Apollod. Lib. I. Διὶ φυξίῳ. Lact. ad Stat. Achill. I. 65. *Phrixus ad Colchos delatus, arietem, quo vectus erat, mactavit. Et ejus vellus Marti conſecrant* (leg. *conſecravit*) *quod draco cuſtodiebat informis.* Leg. *inſomnis*. Confer. Schol. Arati. pag. 112. Ed. Valderii.

i *Pellem inauratam*] Euripides Med. vers. 5. πάγχρυσον δέρας appellat. Vide ibi Scholia.

k *In templo Martis*] Tzetzes & Apollon. II. 406. in luco Martis. Conſule ad eum locum Scholiaſt. & ad Pyth. Pind. Od. IV. Tzetzæ verba ſunt in Lycophr. pag. 36. Ἐν Ἄρεος ἄλσει τοῦτο ἀπεκρέμασεν.

l *Poſuit*] H. e. ἀνιέρωσε, ἀνέθηκε. Ovid. Heroid. Ep. I. *Ponitur ad patrios barbara præda Deos.* Sulpitius Severus Hiſtor. Sacr. Lib. I. *Gladium poſtea in templum poſuit.* Nepos Pauſan. cap. I. *Quod ex prædâ tripodem aureum Delphis poſuiſſet.* Schol. Horat. Lib. II. Sat. 5. *Veteribus iſta conſuetudo fuit, ut rerum primitiæ Diis Laribus ponerentur.* Frequens vox eſt in vett. Inſcript. Catal. Pithoei Lib. IV. *Accipe, quæ pietas ponis tibi dona merenti.* Item: *Hæc tibi, diva*

m Chalciopen dedit ei uxorem. Quæ poſtea liberos ex eo n procreavit. Sed veritus eſt Æeta, ne ſe regno ejicerent, quod ei reſponſum fuit ex prodigiis, o Ab advena Æoli filio mortem caveret. Itaque Phrixum interfecit. At filii ejus

diva Venus, deponit munera Sulla. Noſter Aſtron. II. 20. *Arietis interfecti pellem in templo fixiſſe.* Diodorus Lib. IV. pag. 250. Ἀναθεῖναι τὸ δέρας εἰς τὸ τοῦ Ἄρεος ἱερόν. Quod Sulpicius dicit, ita expreſſit Joſephus: Τὴν ῥομφαίαν ἀνέθηκε τῷ θεῷ. Imo & ſimplex τίθημι ita uſurpabant Græci. Euripides Phoeniſſ. vers. 579. Θήβας πυρώσας, τοῖσδε Πολυνείκης θεοῖς Ἀσπίδας ἔθηκε.

m *Chalciopen*] Ita repoſui ex cap. 14. & 21. Apollon. Lib. II. & Tzetze.

n *Procreavit*] Sic infra. cap. 25. *Medea cum ex Jaſone filios procreaſſet.* 109. *Quem ex Polymneſtore procreaverat.* 186. *A conjuge Theano petebat, ut ſibi liberos procrearet.* Aſtron. II. 8. *Ovum procreavit.* Virg. Æn. X. 705. *Ciſſeis regina Parin creat.* XII. 271. *Quos fida crearat* &c. Capella Lib. I. *Ut neque de ullâ commixtione progenita, neque ipſa procreare quicquam, Arithmeticâ teſte, monſtretur.* Ita habet MS. Biblioth. Leid. quo ad tempus uſus ſum, non *procreari.* Ad eundem modum de ſexu ſequiore *generare* uſurparunt. Feſtus: *Prægnans quaſi occupata in generando.* Servius Æn. VIII. 51. *Alii de eâ ſue dicunt, habuiſſe tam Trojanos, & ubi primum generaſſit, ibi certam ſpem ſedis concepiſſe.* Et ſuum γεννᾷν Græci. Judic. cap. XI. vers. I. Ἐγέννησε τῷ Γαλαὰδ τὸν Ἰεφθάε. Imo & τεκνοποιεῖν. Gen. XI. Καὶ ἦν Σάρρα στεῖρα, καὶ οὐκ ἐτεκνοποίει.

o *Ab advena Æoli filio mortem caveret*] Acriter me primò aſpectu torſit hic locus. Perſpicuum erat, ſimul & de Phryxo capi poſſe oraculum, & tamen eo ſignificari Jaſonem, cum is fab. 245. memoretur inter illos, qui ſoceros ſuos occiderint (licet Juſtinus aliique & ipſe Hyginus aliter tradant) & Æetæ fab. 22. *reſponſum fuiſſe dicatur, tamdiu eum regnum habiturum, quamdiu ea pellis, quam Phryxus conſecraverat, in fano Martis eſſet.* Quæ & Servius tradit ad II. Georg. v. 140. Sed tamen non Æoli erat filius Jaſon, verum Æſonis, quod nomen propter Phryxum, ut ad quem nihil pertinet, ſubſtituere non licebat. Expediit tandem me Tzetz. ad Lycophr. pag. 35. ubi ſimile reſponſum Peliæ datum refert. ᾧ (Peliæ) χρησμὸς ἦν ὑπό τινος τῶν ἐξ Αἰόλου θανεῖν, ὧν εἷς καὶ Ἰάσων. Et, ὡς γοῦν πάντας ἀνῄρει τοὺς Αἰολίδας ὁ Πελίας, ἔμελλε δὲ καὶ τὸν Ἰάσονα ὡς Αἰολίδην ἀναιρεῖν. Hinc deprehendiſſe me puto & Hygini errorem, & unde in hanc fabulam venerit *Æoli filius.* Scilicet ex Græco hæc in Latinum vertit, & cum illic ſimiliter inveniſſet Αἰολίδην, vel τινὰ τῶν ἐξ Αἰόλου, male, & parum conſiderate tranſtulit advenam *Æoli filium*, cum debuiſſet advenam ex Æoli poſteris, vel progenie, ut fab. 27. *Perſi reſponſum fuit ab Æetæ progenie mortem cavere*, ubi intelligitur Æetæ ex filia nepos. Ita nec Phryxus, nec Jaſon Æoli erat filius, ſed uterque tamen Αἰολίδης. Ille Athamantis filius, Æoli nepos, hic vero Æſonis filius Crethei nepos, Æoli pronepos. Nec eſt, ut quis dicat Hyginum volentem & ſcientem filium poſuiſſe pro nepote vel pronepote Quam enim inepta & incerta hæc foret ſcribendi ratio? Quis non noſtrum tantum, ſed & ipſius æqualium, niſi ex aliis auctoribus rem planius cognitam haberet, ex illis verbis non certo exiſtimaret, & Phryxum, & eum ipſum, qui oraculo deſignabatur, vere eſſe Æoli filium? Nec ullum veterum ita locutum eſſe credo, ut unum hominem dixerit filium illius, cujus erat nepos vel pronepos. Aliud longè eſt, quando aliquid legatur alicui & *filiis ejus*; qua

 le-

ejus, Argus, Phrontis, Melas, [p] Cylindrus, in ratem conſcenderunt, ut ad avum Athamantem tranſirent. Hos Jaſon, cum pellem peteret, naufragos [q] ex inſula Dia ſuſtulit, & ad Chalciopen matrem reportavit: cujus beneficio [r] ad ſororem Medeam eſt commendatus.

IV. *Ino Euripidis.*

ATHAMAS in Theſſalia rex cum Inonem uxorem, [a] ex qua duos filios, * periſſe putaret, duxit [b] Nymphæ filiam Themiſtonem uxorem: [c] ex ea geminos filios procrea-

locutione Ictus *& nepotes accipi, & omnes, qui ex nobis deſcendunt contineri* vult Dig. de verb. Sign. L. 220. §. 1. & 3. licet ipſe Juſtinianus Inſtit. qui teſt. tut. dari poſſunt: §. 5. aperte doceat. *Cæterum ſi filios dixerit, non continebuntur nepotes: aliter enim filii, aliter nepotes appellantur.* Negligentiam quoque ſuam, ne de ea dubitemus, Hyginus certiſſimo argumento in eo prodit, quod fab. 273. ait Cloanthum accepiſſe præmium talentum argenti, & auratam chlamydem, cum tamen ex Virg. lib. V. ex quo ſolo hæc habere potuit, talentum argenti datum eſſe claſſicis militibus, qui certamen navale certaverant, clariſſime pateat. Alia vero dona dedit Æneas ipſis ductoribus, & Cloantho chlamydem auratam. Tum Eurytionem galeam muneri accepiſſe dicit, cum tamen Virgilius munus non expreſſerit, ſed è galea ſortes duxiſſe eos ſcribat, quam Hyginus malè ad munus tranſtulit. Perizonius. Cautius ergo Schol. Stat. Lib. 11. Theb. 281. *Ut ab advenâ Æoli progenie mortem caveret Phryxum interfecit. At filii ejus ratem aſcenderunt, ut ad avum Athamantem tranſirent: quos naufragos Æſon excepit.* leg. *Jaſon.*

p *Cylindrus*] Sic quoque cap. 14. & 21. eum appellat Vide an reponi debeat *Cytorus* ex Apollodor. Lib. 1. & Strabon. Lib. XII. vel certè *Cytiſorus.* Nam *Cytiſorus* idem eſt. qui *Cytorus*, Apollon. Lib II. & Melæ Lib. 1 cap. 19. *A Cytiſoro Phryxi filio poſitus Cytoros.* quam lectionem fruſtra olim ſollicitabam. Majori forte jure Κυτίσωρον Herodoti Lib. VII. in Κυτίσωρον, quomodo ſcriptum in vitâ Apollonii, transformes. Tzetzes in Lycophr. p. 7. Chalciopes filios nominat Ἄργον, Μέλανα, Κάτιν, Φρόντιν, Σῶρον, καὶ Ἔλλην.

q *Ex inſulâ Diâ*] Sic infr. quoque habes cap. 14. 20. 21. Apollon. II. 1033. Ἀρητιάδα νῆσον. Scholiaſtes Ἄρειος νῆσον vocitat ad vers. 1092.

r *Ad ſororem Medeam commendatus eſt*] H. e. ſorori Medeæ, apud ſororem. Vide Cl. Schefferum Indice Hyginiano, & Celeberrimum Gronovium, Lib. III. Obſerv. cap. 23. Ubi multa hoc genus locutionum exempla invenies. Uſus eâ loquendi formulâ etiam Servius ad Æn. 11. 477. Scyria pubes.) *à Scyro inſulâ unâ de Cycladibus, in quâ fuit Lycomedes pater Deidamiæ, quam Achilles, commendatus ibi a matre Thetide vitiavit, unde Pyrrhus natus eſt.* Noſter cap. 45. *Philomelam mandat ad Lynceum Regem.* Vide Nobiliſſ. Heinſ. ad Raptum Proſerpinæ Claud. Lib. III. 214. qui *mandare* pro *amandare*, Ciceronem quoque uſum obſervat. Adde quæ notamus ad cap. 72.

Ad CAP. IV.

a *Ex quâ duos filios*] Supple *ſuſceperat*, vel ſimile quid.

b *Nympha filiam*] An ſcribendum? *Hypſei filiam.* Ita ſane Hyginus ipſe vult cap. 157. 239 & Apollod. Lib. 1. pag. 33. aliique.

c *Ex eâ*] An *& ex eâ*? Non putem, cum

creavit. Poſtea reſciit Inonem in Parnaſo eſſe, * [d] quæ bacchationis cauſa eo perveniſſe. Miſit qui eam adducerent. Quam adductam celavit. Reſciit Themiſto eam inventam eſſe, ſed quæ eſſet neſciebat. [d] Cœpit velle filios ejus necare. Rei conſciam, quam captivam eſſe credebat, ipſam Inonem ſumpſit & ei dixit, ut filios ſuos candidis veſtimentis operiret, Inonis filios nigris. Ino ſuos

cum ſolemne ſit huic ſcriptori omittere copulativam particulam. Inſpice, ut hoc credas, cap. 24. 27. 29. 30. 35. 38. 61. 66. 92. 103. 127 130. 148. 176 178. 197 &c. Nec Scheffero id non viſum, ut liquet ex ejus notis ad cap. 92.

d *Qua bacchationis*] Cl. Schefferus trajectè: *bacchationiſque*. Micyllus: *atque bacchationis*. Forte verius eſt, *Quam bacchationis*; ut illud *quam* poſuerit pro *eamque* Geminum prorſus & germanum eſt illud II. Aſtron. cap. I. *Quam Dianæ venanti, ut eam interficeret, demonſtraſſe.* Item: *Ad Dianam ſe applicuiſſe, à qua non mediocriter eſſe dilectam.* Apud Feſtum *in Roma*: *Eumque habuiſſe conjugem Romam, à quo, ut Italiâ ſit potitus, urbem condiderit, quam Romam appellaviſſe.* Pro *à quo* puto legendum *à qua* h. e. ex cujus nomine. Anton. Liberal. cap. 8. Ἐκ ταύτης καὶ Λοκροὶ πόλιν ἐν Ἰταλίᾳ Σύβαριν ἔκτισαν Juſt. Lib. XXX. cap. ult. *Ex nomine ducis gentes Rhætorum condiderunt.* Scholiaſtes German. Fabulâ Arctorum: *Cynoſuram dicit Jovis fuiſſe nutricem unam ex Ideis Nymphis, à qua in Creta oppido Hiſtoe Nicoſtratus conſtituit portus*, &c At Hyginus in eadem narratione Lib. II. Aſtron. cap. 2. *Ex cujus nomine.* Vetus interpres Coſmographiæ à Godofredo editæ p. 35. *Opus qualecunque in nomine ſuo facit.* In Græco eſt, Ἔργον ὁποῖόν τι ἐν ὀνόματι ἑαυτοῦ ἐργάζεται. Juſtinus modo laudatus Lib. XXIII. cap. I. *Urbem ex nomine uxoris Laviniâ condidit.* Feſtus Paulli in *Indiges*: *In cujus nomine etiam templum conſtruxit.* Et apud Servium ad Ecl. VI. 42. *Ignem de cælo ſubripuiſſe ferunt, & ideo à Jove religatum ad Caucaſum, & volucribus objectum; quem poſtea ab Jove ipſo reſolutum, quod eum monuiſſet Themide abſtinere.* Nec non Fulg. lib. I. cap. 4. *Filium genuiſſe, quem velut enormis ſubſtantia ſucceſſorem ineffabili, ultra quam paternitas exigebat, affectu erga filium deditum.* Sic *qua* habes pro *eaque* cap. 28. *Hi cum Dianam comprimere voluiſſent, qua cum non potuiſſet viribus eorum reſiſtere, Apollo inter eos cervum miſit.* Cap. 29. *Senſit Amphitryon numen aliquod pro ſe fuiſſe, ex quâ die cum eâ non concubuit.* Cap. 91. *In quiete vidit, ſe facem ardentem parere, ex quâ ſerpentes plurimos exiſſe.* Nepos Themiſt. cap. 7. *Nam illorum urbem, ut propugnaculum, oppoſitum eſſe barbaris, apud quam jam bis claſſem regiam feciſſe naufragium.* Leid. Ed. *Claſſis regia feciſſet.* temere, ut puto. Sed pro *oppoſitum* legendum *oppoſitam*, & locum, ut à me factum, interpungendum cenſeo. Adde notas ad Cap. 21. Nec contemnenda Barthii conjectura eſt: *Qua Bacchationis cauſa eo perveniſſet.* Sic ſane Aſtron. II. 24. *Septem ſtellas oſtendit, quas eſſe crinem fingeret.* Imo hanc genuinam eſſe lectionem perſuaſiſſimum habeo. Nec aliter emendaverat in orâ codicis ſui Nob. Heinſius.

d *Cœpit velle*] H. e. voluit. Infr. cap. 122. *Regnum Mycenis obtinere cœpit.* pro quo dicit cap. 67. *Regnum occupavit.* Helleniſmum reſipit, quo præter alios perquam crebro utuntur Petronius & noſter Hyginus. Lucas Act. I. vers. I. Περὶ πάντων, ὧν ἤρξατο Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν: *de omnibus, quæ Jeſus fecit & docuit.* Vide Gatakerum Cinn. Lib. I. cap. 3. qui originem ejus locutionis ex Hebraiſmo arceſſit. Geneſ. I. vers. 3. Ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὧν ἤρξατο ὁ Θεὸς ποιῆσαι.

 e *Pal-*

ſuos candidis, Themiſtonis [e] pullis [f] oppoſuit. Tunc Themiſto decepta, ſuos filios occidit. Id ubi reſciit, ipſa ſe necavit. Athamas autem in venatione per inſaniam Learchum majorem filium ſuum interfecit. At Ino cum minore filio Melicerte in mare ſe dejecit, & dea eſt facta.

V. *Athamas.*

SEMELE, quod cum Jove concubuerat, ob id Juno [a] toto generi ejus fuit infeſta. Itaque Athamas, Æoli filius, per inſaniam in venatione filium ſuum interfecit ſagittis.

VI. *Cadmus.*

CADMUS Agenoris & [a] Argiopes filius, ira Martis, quod

e *Pallis*] Quis ſit *pullus color* non malè explicat Alciatus Parergon Lib. II. cap. I.

f *Oppoſuit*] Scio quomodo hoc verbum explicet Cl. Schefferus. Malebam tamen, *operuit*, vel *cooperuit*, περιέβαλε, quod & in margine libri ſui notaverat Tollius. Sed retrahit me Horatii Scholiaſtes in Art. Poët p. 626 ed. Cruq. *Eique nubes in ſpeciem Junonis oppoſita eſt.* Cæterum filii illi, quos imprudens occidit, Πορφυρίων & Πτῶος fuiſſe dicuntur Nonno IX. Dion. Addo, ὡς ἐν παρόδῳ *oppoſuit* reſtituendum eſſe Feſto in *Plutei* pro *appoſuit*, ex MS. Leid. Bibl.

Ad CAP. V.

a *Toto generi*] Archaiſmus eſt, de quo Giphanius indice Lucretiano, & Scioppius Suſp. Lect. I. epiſt. I. Meurſius ad Catonem R. R. Pœne putidos eſſe videas in id genus archaiſmis affectandis quoſdam ſequioris ævi ſcriptores. Fulgentius Virgil Continentiâ: *Eſto Euryſtheus alterfortiori.* Item: *Nullo omnia vera noſſe contingit.* Titinnius Barbato: *Namque uni collegii ſumus.* Plura congeſſimus ad Fulgentium in Contin. Virgil.

Ad CAP. VI.

a *Agriſopes*] Micyllus in margine ſuæ editionis curavit appingi, *Argyopes. Ita à Pherecyde appellatur.* Hoc debet Natali Lib. VIII. Myth. cap. 23. *Cadmum Pherecydes* Lib. IV. *Hiſtor. ex Agenore & Argyope Nili fluvio natum eſſe tradidit.* Noſter cap. 178. & 179. *Agriopen* appellat. Ubi vitioſè *Argyrope* margo habet. Nempe Pherecydes Ἀργιόπη ſcripſerat, non Ἀργυόπη. Repone ergo Ἀργιόπη cum Cl. Scheffero, niſi mavis *Antiope* ex Scholiaſte Euripidis ad Phoeniſſ. vers. 5. Λιβύης τῆς Ἐπάφου καὶ Ποσειδῶνος Ἀγήνωρ καὶ Βῆλος. Ἀγήνορος καὶ Ἀντιόπης τῆς Βήλου Κάδμος. Sed *Argiope* rectum eſt. Habet hoc Natalis ex Schol. Apollon. ad Lib. III. 1185. Φερεκύδης δὲ ἐν δ' οὕτω φησίν. Ἀγήνωρ δὲ ὁ Ποσειδῶνος γαμεῖ Δαμνὼ τὴν Βήλου. τῆς δὲ γίνονται Φοῖνιξ καὶ Ἴσαια, ἣν ἴσχει Αἴγυπτος. καὶ Μελία, ἣν ἴσχει Δαναός. ἔπειτα ἐνίσχει Ἀγήνωρ Ἀργιόπην τὴν Νείλου τοῦ ποταμοῦ. τῆς δὲ γίνεται Κάδμος. *Agriopen* tamen, ut noſter bis, Lactantius quoque appellat ad II. Thebaid. 289. ut nec illud *Agriope* temerè forſan ſit damnandum; quo nomine & Orphei uxorem Mimnermus vocat.

b *Dra-*

quod [b] draconem fontis Caſtalii cuſtodem occiderat, [c] ſuorum prole interempta, cum [d] Harmonia Veneris & Martis filia uxore ſua [e] in Illyriæ regionibus, in dracones [f] ſunt converſi.

VII. *Antiopa.*

ANTIOPA [a] Nyctei filia, ab [b] Epapho per dolum eſt ſtuprata. Itaque à Lyco viro ſuo ejecta eſt. Hanc viduam Jupiter compreſſit. At Lycus Dircen in matrimonium duxit, cui ſuſpicio incidit, virum ſuum clam cum Antiopa concubuiſſe. Itaque imperavit famulis, ut eam in tenebris vinctam clauderent. Cui poſtquam partus inſtabat, effugit ex vinculis Jovis voluntate in montem Citheronem. Cumque partus premeret, & quæreret ubi pareret, dolor eam in ipſo bivio coegit partum edere. Quos

b *Draconem*] De illo vide, ſi tanti putes, quæ ad Anton. Liber. cap 2. notavi. Martis & Furiæ Tilphoſæ eum facit filium Schol. Sophocl. ad Antig. vers. 130.

c *Suorum prole*] H. e. τῶν οἰκείων, vel *eorum* ἀρχαϊκῶς. de quo vide Meurs. Crit. I. 4. Douſ. Plautin. Explic. pag. 72. Lactant. Arg. IV Met. 15. *Eveniſſentque multa filiabus ac nepotibus infortunia.* Si quid mutari velis, non male reſcripſeris, *ſuâ omni prole.*

d *Harmoniâ Veneris*] Schol. Euripid. ad Phoeniſſ. 7. Ἔνιοι δὲ αὐτὴν Ἀρμονίας Ἠλέκτρας γῆμαι αὐτὸν φασί. Schol Apollon. ad Lib. I. 916. Harmoniam Electræ filiam facit, eamque duxiſſe Cadmum ait, & à matre ejus Thebanam portam Electridem denominatam. Sed præter Heſiodum Θ. 975. Lactantium Lib. I. 17. etiam noſter Geneal. Harmoniam Venere editam tradit. Scholiaſt. Horatii in Art. Poet. *Cadmus & Hermione* (Scrib. *Harmonie*) *in angues converſi ſunt. Nam Hermione filia Martis & Veneris dicitur fuiſſe. Dicuntur autem in angues converſi propter occiſum draconem, qui erat Marti conſecratus.* Hephæſtion tamen in leones transformatos eos narrat Lib. I. Vid. Phot. pag. 473.

e *In Illyria regionibus*] Earum enim Rex fuit. Vide Apollod. Lib. III.

f *Converſi ſunt*] Poeticam magis, quam pedeſtrem orationem ſapit. cap. 79. *Theſeus cum Pirithoo rapuerunt.* & cap. 127. *Quem poſtquam cognovit, qui eſſet, juſſu Minerva cum Telemacho & Penelope in patriam redierunt.* Lactantius ad Stat. Thebaid. III. 290. *Cadmus fugiens infortunia Thebarum, exiſtimans ſe cum loco etiam fortunam mutare, cum Harmonie conjuge converſi ſunt in dracones.* Capella. Lib. I. *Cum virtute Mercurius conſtiterunt.* Et Lib. III. *Cum ſponſo Delius annuebant.* Salluſt. Jug. 100. *Bocchus cum peditibus poſtremam Romanorum aciem invadunt.*

Ad CAP. VII.

a *Nyctei filia*] Sic & Apollodorus Lib. III. pag. 144. & Propert. Lib. III. eleg. 13. *Aſopi* filiam facit Apollon. Lib. I. 735. Ubi Scholiaſtes: Δύω Ἀσωποὶ ἐγένοντο. ὁ μὲν Νυκτίως, ὁ δὲ Ἀσωπῦ, ἧς καὶ Διὸς Ἀμφίων καὶ Ζῆθος, οἱ καὶ Θήβας ἐτείχισαν. Apollon. ſequutus eſt Tzetzes in Lycophr. pag. 77. Ita famam non ſemper veri nunciam tuliſſe, notavit quoque in Corinthiacis Pauſanias.

b *Epapho*] *Epopeo* ex Pauſaniâ Micyllus. Nec aliter eum appellat Apollodorus Lib. III. vel Schol. Apollon.

Quos paſtores pro ſuis educarunt, & appellarunt [c] Zeton, ἀπὸ τοῦ ζητεῖν τόπον. Alterum autem Amphionem, ὅτι ἐν διόδῳ ἢ ὅτι ἀμφὶ ὁδὸν αὐτὸν ἔτικεν, id eſt, quoniam in bivio eum edidit. Qui poſtquam matrem agnoverunt, [d] Dircen ad taurum indomitum deligatam vita privarunt. Ex cujus corpore in monte Citherone fons eſt natus, [e] qui Dircæus eſt appellatus, beneficio Liberi, quod ejus baccha fuerat.

VIII. [a] *Eadem Euripidis, quam ſcribit Ennius.*

NYCTEI regis in Bœotia fuit filia Antiopa. Ejus [b] formæ bonitate Jupiter adductus, gravidam fecit. Quam pater cum punire vellet, propter ſtuprum [c] minitans, periculum, Antiopa effugit. Caſu in eodem loco, quo illa per-

ad Lib. IV. 1090. Non nuperum hoc eſſe vitium patet ex Lactantio in Stat. IV. Theb. vers. 570. qui, ut alias multas, ita etiam hanc fabulam ex Hygino transſcripſit. *Antiopa*, inquit, *Nyctai* (ſcrib. Nyctei) *regis filia ab Epapho per dolum ſtuprata eſt*, &c. Ἐπωπεὺς Σικυώνιος eſt Hephæſt. Lib. I.

c *Zeton* ἀπὸ τοῦ ζητεῖν] Interpretationes has ab intempeſtivo aliquo interprete adjectas cenſet Cl. Schefferus; Certè hæc abſurda mihi videtur. Neque enim Ζῆτος Græcè, ſed Ζῆθος ſcribitur, unde *Zethus* apud Horat. Lib. I. epiſt. 18. vers. 42. Male *Zetus* ſcribitur apud Servium ad eclog. II. 24. Ita ludit more ſuo Fulgentius Lib. II. Mythol. *Tereſiam in modum temporis poſuerunt, quaſi* θέρους αἰὼν, *id eſt, æſtiva perennitas.* Placuit tamen iſta alluſio veteribus. Vide Etymol. Magnum in Ζῆθος.

d *Dirce ad taurum*] Vide Schol. Euripidis ad Phoeniſſ. pag. 280. Edit. Steph. & Apollon. loco modo adducto.

e *Qui Dircens*] Scribe, *Dircæus*, ut apud Horat. eſt & Virgil. ex Græc. Διρκαῖος. Schol. Euripid. ad Phoeniſſ. 102. Καὶ ὁ ποταμὸς, ἔνθα ἰσύρου, Δίρκη καλεῖται, καὶ ὁ ποταμός. & ad vers. 650. Δίρκη δὲ ποταμὸς Θήβης, ὁμώνυμος τῇ πηγῇ.

Ad CAP. VIII.

a *Eadem Euripidis*] Laudat eam in Εὐθυδήμῳ Heſychius.

b *Forma bonitate*] H. e. præſtantia. Phædrus Lib. IV. 8. *Tanta bonitas eſt aquæ. Dignitatem* noſter appellat cap. 106. & 78.

c *Minitans*] Barthius *vitans* conjecit. Tollius, *inſtans*. Ego antehac *imminens*. Nunc verum mihi videtur, quod divinat Cl. Schefferus, poſt τὸ *minitans*, ponendum eſſe inciſum. Scribe ergo, & diſtingue etiam poſt τὸ *vellet*: *Cum pater punire vellet, propter ſtuprum minitans, periculum effugit.* cap. 10. *In aquilam commutatus mortem effugit.* Apollodorus certe, quod vir clariſſimus vidit, id firmat, ita ſcribens: ἡ δὲ ὡς ἔγκυος ἐγένετο, τοῦ πατρὸς ἀπειλοῦντος, εἰς Σικυῶνα ἀποδιδράσκει. Sed illuſtri Heinſio *minitans periculum* videtur dictum ut *minitantia fata* apud Silium. Et ſic nihil medicinæ flagitat hic locus, niſi ut inciſum poſt τὸ *periculum* tollatur.

d *Sta-*

perveneràt, Epaphus Sicyonius [d] ſtabat. Is mulierem [e] advectam domo matrimonio ſuo junxit. Id Nycteus ægre ferens, cum moreretur, Lyco fratri ſuo per obteſtationem mandat, cui tum regnum relinquebat, ne impune Antiopa ferret. Hujus poſt mortem Lycus Sicyonem venit. [f] Interfecto Epapho, Antiopam vinctam [g] adduxit in [h] Citheronem: [i] parit geminos, [k] & reli-

d *Stabat*] H. e. commorabatur, diverſabatur, manebat dum domo aberat. Hinc *ſtabulum & Statio* pro taberna & diverſorio apud Veteres. Et *ſtabularius* πανδοχεὺς ſive caupo apud Junilium & Cyprianum Lib. III. epiſt. 13. *Stabularia mulieres* apud Auguſt. C. D. XVIII. 18. copæ. Prævivit nobis ad hanc explicationem Barthius. Ita σταθμὸς accipitur interdum Græcis. Vide Jerem. cap. x. 5. Heſych. Σταθμοὶ, ἐπαύλεις. Gloſſ. vett. *Stabulum*, πανδοχεῖον, Cyrill. Στάσις, καταμονὴ, *Statio*. Tertull. Sodom. *Hoſpitioque vocat longè ſtabulare parantes*. Confer quæ ad Suet. Neron. cap. 37. notavit Torrentius.

e *Advectam domo*] H. e. domum. *Domo* dixiſſe dandi caſu Catonem & Horatium notavit Voſſius, quem figuratè nonnunquam poni pro accuſativo volunt. Infr. cap. 14. *Delatum fluctibus Lilybæo ſervavit*. niſi placet ablativum eſſe per defectum præpoſitionis ſubaudiendæ in iſtiuſmodi locis poſitum. Vide notata ad cap. XV. quo multa id genus congeſſimus. Cl. Schefferus emendat, *domum*. ἀρχαϊκῶς.

f *Interfecto Epapho*] Ante hæc verba ponendam curavi πλείω στιγμὴν, poſtulante omnino id ſententia.

g *Adduxit*] *Adducere* pro *abducere* habes etiam cap. 64. 84. 121. 122. 173. & apud Ovid. I. Met. 677. in quibuſdam editt. Juſtin. Libr. XVIII. I. Utrumque certo reſpectu tolerari poſſe exiſtimat Berneccerus. Sed ille, ut video, ſolus relinquitur. Corrige ergo cum Cl. Scheffero, *abduxit*.

h *Citheronem*] Putet aliquis ſcribendum eſſe *Citharonem* & heic & in præcedentibus; Sed *Citheron* pro *Citharon* effert etiam Auſonius Grypho Ternario, quaſi in Græco eſſet κιθηρὼν non κιθαιρὼν: quod & Lactantius ſibi permiſit. Lib. I. 22. *Qui* (mons) *cum cithara cantu perſonaret, Citheron appellatus eſt*. Servius ad Æn. IV. 469. *Comperit eum in Citherone monte eſſe*. Obſervavit Feſtus ruſticorum eſſe non pronuntiare diphthongos.

i *Parit geminos*] Cl. Schefferus ita diſtinguit: *vinctam abduxit. In Citherone ea parit geminos*. Fateor minimam iſtam mutationem multum lucis attuliſſe. Poteſt tamen conciſa oratio videri. qua τὸ *Antiopa* ex præcedentibus ſubaudiendum relinquatur. Similiter ex præcedentibus ſubaudiendum relinquitur cap. 53. JUPITER. *A quo* (Jove) *in avem ortygiam commutata eſt, quam nos Coturnicem dicimus, eamque in mare abjecit*. cap. 19. *Ab Jove eſt excæcatus, & appoſuit ei Harpyias*. cap. 56. BUSIRIS. *Apud Buſiridem Neptuni filium cum eſſet ſterilitas, ex Græciâ augures convocavit*. cap. 72. FILIUS. *Quæ cum filium procreaſſet, & ad puberem ætatem perveniſſet*. cap. 77. LEDA. *Jupiter Ledam compreſſit, & ex eo peperit Pollucem & Helenam*. cap. 105. PRIAMUS, *In quâ ſcriptum fuit; Palamedi à Priamo miſſa; tantumque ei auri pollicetur*, &c. cap. 106. AGAMEMNON. *Achilles cum Agamemnone redit in gratiam Briſeidamque ei reddidit*. cap. 126. MNESTERES. *Quem cum Eumæus ad Mneſteras perduxiſſet, & cum ancillis diſcumberent, ait ad illos*. cap. 178. CADMUS. *A Cadmo lapide eſt interfectus; denteſque ejus, Minervâ monſtrante, ſparſit & aravit*. cap. 198. PATER. *Illa ſe in mare præcipitavit, ne perſequeretur*. cap. 30. IS. *Veſtigia ejus afflabat, & malorum cruciatu moriebatur*. Tale eſt

 & il-

[k] & reliquit. Quos paſtor educavit, Zetum & Amphionem nominavit. Antiopa Dircæ uxori Lyci data erat in cruciatum. Ea occaſione nacta, fugæ ſe mandavit. Devenit ad filios ſuos. Ex quibus Zetus exiſtimans fugitivam, non [l] recepit. In eundem locum Dirce per bacchationem Liberi [m] illuc delata eſt. Ibi Antiopam repertam ad mortem extrahebat. Sed ab educatore paſtore adoleſcentes certiores facti, eam eſſe matrem ſuam, celeriter conſecuti matrem, eripuerunt. Dircen ad taurum crinibus religatam necant. Lycum cum occidere vellent, vetuit eos Mercurius, & ſimul juſſit Lycum concedere regnum Amphioni.

IX. *Niobe.*

AMPHION & Zetus Jovis & Antiopes Nyctei filii, juſſu Apollinis Thebas muro circumcinxerunt uſque ad [a] Semelæ buſtum, Lajumque Labdaci regis filium in exilium ejecerunt. [b] Ipſi ibi regnum obtinere cœperunt. Amphion in conjugium Niobam Tantali & [c] Diones filiam

& illud Scholiaſtæ German. Orione: *Cum putarent Arionem obiiſſe, & de monumento prodiiſſet.* ſc. Arion. Neque non iſtud Lactant. ad 11. Stat. Thebaid. vers. 4. *Quos Juno cauſâ Epaphi ex Jove nati contra Jovem excitavit arma ſuſtollere. Unde illi poenas dederunt adjuvantibus Diis, & Atlanti cæli onus impoſuit.* ſcil. *Jupiter.* Fulgent. Lib. II. cap. 15. *Jupiter cum Semele concubuit, de qua natus eſt Liber pater, ad quam cum fulmine veniens, crepuit.* ſcil. *Semele.* Et Lib. I. cap. 27. *Admetus Apollinem atque Herculem petiit, & ei ad currum leonem & aprum junxerunt.* Ita habet MS. Leid. & Baſil. Edit. vetus, non *qui ei.* Loqui ſic nonnunquam etiam Græcos animadverti. Parthen. Erot. cap. 15. Δι' ἣν αἰτίαν μάλα καθυφίμιος ἣν Ἀρτέμιδι, καὶ αὐτὴν ἐπέσχε βάλλειν ἐποίει, nempe Ἄρτεμις. Hæc ſtatim ſub initium heic conſtipare volui, ut, cum toties iſta orationis forma in hoc ſcripto deprehendatur, examinet lector, librariiſne ea, an auctori ipſi ſit tribuenda. Confer notas ad cap. 54.

k *Et reliquit*] Malim, *relinquit*, propter τὸ *parit*, quod præceſſit.

l *Recepit*] Vetus *recipit*, inquit vir doctus, *quod magis probo.* Atqui Micylli editio, quæ prima eſt, *recepit* exhibet: nec, cur valde improbem, video.

m *Illuc*] Quia præceſſit, *in eundem locum*, deletam vellem hanc voculam.

Ad CAP. IX.

a *Semeleduſtum*] Turnebus, *Semelæ buſtum*, Adverſ. Lib. 28. 43. Quod & Barthio ac Cl. Cupero Obſerv. Lib. III. cap. 17. venit in mentem. Atque ita emendaverat quoque olim in Libro ſuo Salmaſius.

b *Ipſi ibi regnum*] Τὸ *ibi* non agnoſcere vetuſtiores ait vir Cl. Sed vetuſtiſſima Micylli omnino agnoſcit. Nec cauſam video, cur aliæ expulerint.

c *Dionei*] Scribe *Diones*, Vide infr. cap.

liam accepit. Ex qua procreavit [d] liberos ſeptem totidemque filias. Quem partum Niobe Latonæ antepoſuit, ſuperbiuſque locuta eſt in Apollinem & Dianam: quod illa [e] cincta viri cultu eſſet, & [f] Apollo veſtem * deorſum, atque crinitus; [g] & ſe numero filiorum Latonam ſuperare. Ob id Apollo filios ejus in ſylva venantes, ſagittis interfecit in monte Sipylo. Et Diana filias in regia ſagittis interemit, præter Chloridem. At genetrix liberis orba, flendo lapidea facta eſſe dicitur [h] in monte Sipylo. [i] Ejuſque hodie lachrymæ [k] manare dicuntur. Amphion

cap. 82. & 83. Longe aliter de Niobe fabulatur Parthenius Erot. cap. 33. Diones vocabulum reſtituendum etiam Lactantio in Stat. Theb. Lib. IV. vers. 576. *Niobe*, inquit, *filia Tantali & Penelopes.* Lege, *Diones.*

d *Liberos ſeptem*] H. e. ſeptem filios. Veteres τὸ *liber* ſingulari numero pro filio poſuiſſe probat aliquot exemplis Voſſius Analog. Lib. I. cap. 42. & Schottus ad Victoris Cæſar. cap. 26. quibus nos præter hoc Hygini illud quoque Solini addimus cap. 8. *Tres liberos in Italia procreavit, Tiburtum, Coram, Catillum.* Plinius Lib. I. ep. 10. *Liberi tres, duo mares, quos diligentiſſime inſtituit.* Si enim ſingulari numero careret hoc nomen, non *tres*, ſed *ternos* vel *trinos* dixiſſent. Vide Varron. L. L. IX. pag. 136. Quintil. decl. II. *Liberi ac parentis non alius mihi videtur affectus*, &c.

e *Cincta viri cultu*] H. e. Altè cincta, ut viri ſolent. Petit à Jove & impetrat apud Callim. Hym. III. ἐς γόνυ μέχρι χιτῶνα ζώννυσθαι λεγνωτόν. Ovid. X. Met. *Nuda genu veſtem ritu ſuccincta Dianæ.* Ad illum virilem cultum reſpexit Petronius: *Et præcincti certè altius eramus.* Minutius Felix: *Diana interim eſt altè cincta venatrix.* Imo & *bis cincta.* Auſon. epigr. 38. Claud. P. R. II. vers. 33. *Criſpatur gemino veſtis Gortynia cinctu, Poplite fuſa tenus.* *Succincta* eſt Ovid. III. Art. A. 143. & Amor. II. El. 2. *Incincta* Heroid. IV. 87. Alte cincti imprimis venatores, alte etiam viatores. Horat. Lib. I. Sat. V. 5. *Hoc iter ignavi* divisimus, *altius, ac nos, Præcinctis unum eſt.* Corrige ex hoc loco Servium ad Æn. I. 214. *Accinctos autem induſtrios dicimus, ut Horatius:* Altius ac nos præcincti ſumus. Lege, inquam, *Præcinctis unum eſt.*

f *Apollo veſtem deorſum.* Supplet Micyllus, *haberet.* Sed tu repete potius cum Scheffero τὸ *cinctus* ex præcedentibus. id quod jam antea Barthius quoque monuerat. Pingit habitum Citharœdicum. Tib. III. 4. *Ima videbatur talis illudere palla.* Pariter de eodem Apolline Ovid. II. Met. 166. *Verrit humum Tyrio ſaturatâ murice pallâ.*

g *Et ſe*] Cl. Schefferus, *at ſe*, quod hoc ſit efficacius. Sed *&* pro *at* ita ſæpe in hoc ſcripto poſitum deprehendo, ut vix quicquam mutare audeam. Inſpice cap. 21. 26. 31. 67. 82. 122. 125. 154. &c. Etiam Græci καὶ pro δὲ non raro ponunt, ut obſervat Pſochen. Diatrib. de ſtyl. nov. Inſtrum. Tm. 58. Ne dicam jam τὸ *&* non incommodè explicari heic poſſe per *etiam* vel *inſuper.*

h *In monte Sipylo.* Propert. Lib. II. 16. *Nec tantum Niobe bis ſex ad buſta ſuperba Sollicito lacrymas depluit à Sipylo.*

i *Ejuſque hodie*] Mallem, ſi addicerent MSS. *Ejus hodieque.* Ovid. VI. Met. 310. *Liquitur, & lacrymas etiam nunc marmora manant.*

k *Manere*] Præferam *manare.* quod Cl. Tollio eſſe viſum ex Cl. Schefferi notis didici. Sen. Agam. 378. *& adhuc lacrymas Mæſta æternum marmora manant,* Etiam *fluere* active comperi uſurpatum. Iſidor. Orig. XVII. 8.

Cujus

phion autem cum templum Apollinis expugnare vellet, ab Apolline ſagittis eſt interfectus.

X. *Chloris.*

[a] CHLORIS Niobes & Amphionis filia, quæ ex ſeptem ſuperaverat. Hanc habuit in conjugem [b] Neleus Hippocoontis filius. [c] Ex qua procreavit liberos maſculos duodecim. Hercules cum Pylum expugnaret, Neleum interfecit, & filios ejus decem. undecimus autem [d] Periclymenus, beneficio [e] Neptuni avi in aquilæ effigiem com-

Cujus virgula inter canicula ortum catervatim lacrymas fluunt. Catal. Pith. Lib. I. *Effluas dulcem ſaporem comparandum nectari.* Quem verſiculum fruſtra emendare nituntur. *Effluere* eſt producere heic & gignere, ut *emanare*. Incertus auctor de orthograph. in Corpore vett. Grammat. *Emanat fons ſive terra aquam*, id eſt, gignit ac producit. Contrarium eſt *influere*. Cyprian. Lib. II. ep. 2. *Quod in mentes noſtras indulgentia cœleſtis allapſu clementer dominus influxit.* Minucius Felix Octavio: *Mare influxerit liquor.* Leo papa de conflictu Vit. & Virt. *Nunquid fons de eodem foramine emanat dulcem & amaram aquam?* Apollod. Lib. III. Καὶ χεῖται δάκρυα νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν τοῦ λίθου. Adde quæ annotat Schol. Homeri ad Iliad. Ω. 602. Perquam elegantes ſunt hi verſiculi Callimachi Hymno Apollinis: Καὶ μὲν ὁ δακρυόεις ἀναβάλλεται ἄλγεα πέτρος Ὅστις ἐνὶ Φρυγίῃ διερὸς λίθος ἐςήρικται, Μάρμαρον ἀντὶ γυναικὸς ὀϊζυρόν τι χανούσης. Haud abſimile eſt, quod de Columnâ ſalis, in quam Lothi uxor converſa eſt, memorat Tertullianus: *Dicitur & vivens alio jam corpore ſexus Munificos ſolito diſpungere tempore menſes.* Unde orta ſit fabula, indagat Euſtath. ad Dionyſ. pag. 18.

Ad CAP. X.

a *Chloris in urbe Sethi*, &c.] Barthius ad Statium, *in urbe Zethi*, *hoc eſt*, *Thebis*. Salmaſius in margine libri olim ſui, quem pro benignitate ſuâ utendum nobis dedit Cl. Blancardus, appinxerat, *Niobes & Amphionis*. quod omnino probandum. &, ut video, probat mecum Schefferus, idem conjiciens, Sed Schol. Homeri ad Odyſſ. Λ. vers. 280. longè aliter ξυσαλογεῖ, matremque Chloridis Περσεφόνην appellat. ipſum adi. Nihil tamen movere debet hoc lectorem. Corrigi ita vult Hyginus ipſe cap. 14. *Periclymenus Nelei & Chloridis Amphionis & Niobes Amphionis filiæ filius.*

b *Neleus Hippocoontis*] Scholiaſtæ Homer. loco modo laudato cum aliis non paucis eſt Ποσειδῶνος καὶ Τυροῦς παῖς.

c *Ex quâ*, &c.] Idem Scholiaſtes ex Chloride tres tantum procreaſſe eum tradit, reliquos vero ex diverſis matrimoniis. Calculum illi dat Apollonianus Scholiaſtes ad Lib. I. 156. Νηλεὺς ἔσχε παῖδας ἐκ μὲν Χλωρίδος Νέστορα, Περικλύμενον, Χρόμιον. Ἐκ δὲ διαφόρων γυναικῶν Ταῦρον, Ἀστέριον, &c. Habes ibi & cæterorum nomina.

d *Periclymenes*] Micyll. Editio exhibet, *Periclymenis*. ſcribe, *Periclymenus*, Apollon. I. 156. Περικλύμενος Νηλεΐος. Interfectum eum ad illum locum narrat Scholiaſtes, ut & Apollodorus Lib. I. pag. 36. ac Tzetzes Chil. I. 45. Nonnus Dionyſ. μγ. Ovid. XII. Met. fab. 6.

e *Neptuni avi*] Atqui modo Hippocoon-

commutatus, mortem effugit. Nam duodecimus Neſtor [f] in Ilio erat, qui tria ſecula vixiſſe dicitur beneficio Apollinis. Nam quos annos [g] [h] Chloris & fratrum, Apollo eripuerat, Neſtori conceſſit.

XI. [a] *Niobidæ*.

[b] THERA, Tantalus, Iſmenus, [c] Eupinytus, Phædimus,

coontis eſſe filium Neleum dixit. In tam brevi narratione diverſas miſcere opiniones, vix veniam mereri videtur. Cæterum συνεμίχθησαν τῷ Νηλεῖ τρεῖς θεοί, Ποσειδῶν, Ἥρα, Ἀϊδωνεύς. Vide Schol. Hom. Iliad. Λ. 689.

f *In Ilio erat*] Barthius commentario ad Stat. emendat, *in exilio erat*. Convenire hoc aliquatenus videtur cum verbis Apollodori: Ἐπειδὴ παρὰ Γερηνίοις ἐτρέφετο. & Scholiaſt. Homeri. ad Iliad Λ. 691. Τὸν Νέστορά φησι περιλειφθῆναι τῶν Νηλέως παίδων. ἤτοι νέος ὑπάρχων ἔξω ἐτρέφετο παρὰ τοῖς Γερηνίοις, &c. Si hoc tamen minus placeret forte, examinandum offert lectori, *Gerenii*. Sed me judice, durum alterum, alterum nimis à vulgatâ ſcripturâ remotum. Scribo: *In Pylo non erat*. Ita infr. habes cap. 254. *Anchiſes item in Ilio*, &c. 273. *fecit in Ilio*. Confer notata ad cap. 243. Interpres Concil. Epheſin. pag. 76. Edit. Contii: *Synodus congregata in Epheſo*. Nec aliter Plaut. Bacch. Act. II. ſc. 3. Adde, quæ Voſſius habet conſtruct. pag. 167.

g *Chloris*] Scribo *Chloridis*. Nihil mutarem, niſi haberetur infr. cap. 14. *Ampyci & Chloridis filius*. Legimus enim in vett. inſcript. *Iſis* pro *Iſidis*, *Iſi* pro *Iſidi*. In Veneris Pervig. *Facta Cypris de cruore deque Amoris oſculis*. Sic & *Adone* pro *Adonide* dixit Lactant. Lib. I. 17. & Arnobius Lib. IV. *Arſiſſe Proſerpinam in Adonem*, niſi iſta ſunt à recto *Adon*, quo utitur Capella. Lib. II. Sidonius carm. 2. *Quicquid laudatum eſt Scythicis Anacharſis in oris*, ἀντὶ τοῦ Anacharſidis. Talia ſunt iſta apud noſtrum cap. 97. *Alceſtis Peliæ filiæ filius*. 157. *Buſiris filia*. 189. *Munera Procri dat*. Chariſius Lib. I. *Non eſt neceſſe conſuetudinem ratione reformare, præſertim cum adſit auctoritas. Nam & Varro de vitâ ſuâ, non tantum hujus Serapis declinavit, ſed & Iſis, quod paulo eſt durius*, &c. Quamobrem nollem hanc declinandi rationem tantopere improbaſſet πολυΐστωρ ille Voſſius.

h *Chloris & fratrum*] Utique nullos Chloridi eripuerat annos Apollo, qui filios Niobes occidit, non filias, quas Diana interemit, & has quidem *præter Chloridem*, fab. 9. *Quæ ſola ex ſeptem ſuperavit* hac ead. fab. Delenda omnino copula, legendumque *Chloridis fratrum*. Cæterum Neſtorem Gerenii fuiſſe, capta Pylo, docet & Pauſan. Lacon. extr. ἐν ταύτῃ τῇ πόλει (Γερηνίᾳ) Νέστορα οἱ μὲν τραφῆναι λέγουσιν, οἱ δὲ ἐς τοῦτο ἐλθεῖν φεύγοντα τὸ χωρίον, ἡνίκα Πύλος ἡλίσκετο ὑπὸ Ἡρακλέους. Similiter Scholiaſt. Homeri. Il. B. v. 33. E. v. 392. & Λ. v. 691. Unde & ab Homero ſæpiſſime vocatur Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ. Jac. Perizonius.

Ad CAP. XI.

a *Niobidæ*] Diverſas auctorum opiniones de numero liberorum Niobes congeſſere Bernartius ad Stat. Theb. III. 198. Clariſſimus Cuperus obſervat. Lib. III. 17. Natalis Lib. VI. 13. & jam olim Scholiaſtes Euripidis ad Phœniſſ. vers. 162. Ælian. var. Hiſt. XII. cap. 36. Euſtath. ad Il. 52. pag. 1506. Ed. Baſ. Cum Hygino facit Schol. Juv. ad Sat. VI. vers. 174. & Laſus apud Ælianum.

b *Lerta*] Scribo *Thera* ex Apollodor. Lib. III. pag. 145. & ipſomet Hygino, qui non *Lertam*, ſed *Theram* agnoſcit cap. 69. Sed Stat. Schol. ad Lib. III. Theb. 191. *Neeram* appellat. unde *Neæra* faciendum. Νίαιρα enim eſt in MSS. 2. Apollod.

c *Eupinus*] Apollodoro eſt *Minytus*,

Ma-

dimus, Sipulus, [d] Chiade, Chloris, [e] Aſtycratia, [f] Siboe; [g] Sictothius, [h] Cleodoxa, [i] Archenor, [k] Ogygia. Hi ſunt filii & filiæ Niobæ uxoris Amphionis.

XII. *Pelias.*

PELIÆ. [a] Crethei & Tyrus filio [b] reſponſum erat; ut Neptuno ſacrum faceret. Et ſi quis [c] monocrepis, id eſt, uno pede calceatus ſuperveniſſet, tum mortem ejus appropinquare. Is cum annua ſacra faceret Neptuno, Jaſon Æſonis filius, fratris Peliæ, cupidus ſacra facien-

Malim utrobique ſcribi, *Eupinytus* ex Tzetze. quod & Lactantius ad Stat. III. Theb. 191. ſuadet, apud quem minus corrupte *Epinites* appellatur.

d *Chiade*] Κιόνη eſt Hellanico apud Euripid. Scholiaſten ad Phoeniſſ. vers. 162. *Aſtyoche* Apollodoro & Tzetzæ. ſed heic *Chias* videtur reſcribendum ex cap. 69.

e *Aſtygratia*] *Aſtycratia* ſcribe ex Apollodoro. quod jam præter Schefferum etiam doctiſſimo Cupero veniſſe in mentem video. Addo Hellanicum quoque, & ipſum Hyginum ita velle cap. 69. Nec non Lactantium ad Statium, qui *Aſticratiam* vocat.

f *Siböe*] *Phthiam* pro hac exhibet Apollodorus. Hyg. cap. 69. *Aſtynomen*. Lactantius, *Phegam*.

g *Sictothius*] *Damaſichthon* emendat Celeberrimus Schefferus. Et ſane hic apud Ovidium, Apollodorum, & Tzetzen eſt, nullus *Sictothius*. *Xenarchus* eſt Lactantio.

h *Eudoxa*] *Cleodoxa* eſt Apollodoro, Tzetzæ & Hygino cap. 69: *Cleodoxe* Lactantio. quod idem eſt. Non dubitabo ergo & heic reponere *Cleodoxa*.

i *Archenor*] *Alphenor* eſt Ovidio. Cl. Schefferus corrigit ex Apollodoro *Agenor*. Ego nihil mutaverim. nam *Archenorem* inter Niobes filios numerat etiam Hellanicus. *Archemorus* eſt Lactantio.

k *Ogygia*] *Egyge* eſt Tzetzæ. Ὠγῦα Hellanico, Ὠγύγα Apollodoro. Malim Ὠγύγεια, & Ὠγύγη in Tzetze, heic *Ogygia*, præſertim cum cap. 69. *Oggygia* dicatur. Pœne innumeris locis y & i confundi, & negligi aſpirationes diphthongoſque notavi. Corruptus heic quoque Lactantius, qui *Ogimen* nominat.

Ad CAP. XII.

a *Cretei*] Scribendum *Crethei*. Græce Κρηθεὺς dicitur. Κρητεὺς autem Minois filius natu maximus fuit, & regni ſucceſſor, de quo Mercerus ad Dict. Cretenſ. Lib. I. Noſter cap. 157. Crethea facit Neptuni filium. Scilicet Neleum & Pelian à Neptuno virginem compreſſam enixam Tyronem, quæ poſtea nupſerit Cretheo. Vide Diodor. Lib. IV. Genealogiam accurate tradit Pindari Schol. ad Pyth. Od. IV. pag. 204. Edit. Francof. Perperam Κριθεὺς dicitur in Schol. Lycophr. p. 35.

b *Reſponſum erat, ut Neptuno ſacrum faceret. Et ſi quis*, &c. Ex ſequentibus apparet non extraordinaria eum juſſu oraculi feciſſe Neptuno ſacra, ſed *annua*. Unde puto conjunctè legendum, licet de eo cum quoquam nolim contendere: *Reſp. erat, ubi Neptuno ſacrum faceret, ſi quis*, &c. Hoc ſenſu: mortem ejus appropinquare, ſi quis uno pede calceatus interveniſſet, cum primum ipſe Neptuno ſacra faceret. Perizonius. Probam hanc ejus eſſe emendationem videre licet ex Lact. ad III. Theb. Stat. vers. 516.

c *Monocrepis, id eſt uno pede calciatus*] Mihi videntur iſtæ Græcanicarum vel alias non ſic ſatis uſitatarum vocum explicationes multis in locis

faciendi, dum [d] flumen Euhenum tranſiret, calceamentum reliquit: quod, ut celeriter ad ſacra veniret, neglexit. Id Pelias inſpiciens, memor ſortium præcepti, juſſit eum pellem arietis, quam Phryxus Marti ſacraverat, inauratam, Colchis ab rege Æeta hoſte petere. Qui convocatis Græciæ ducibus, Colchos eſt profectus.

XIII. *Juno.*

JUNO cum ad flumen Euhenum in anum ſe convertiſſet, [a] & ſtaret, ad hominum mentes tentandas, ut ſe flumen

cis à gloſſâ eſſe. Vide not. ad cap. 92. Fabula hæc eſt apud Apollodor. Lib. 1. pag. 41. Apollon. initio Lib. 1. Zenob. IV. 92. alioſque. Scholiaſtes Pind. ad Od. IV. Pyth. pag. 198. Τὸν μονοκρήπιδα. Τὸν μονοσάνδαλον. Κρηπὶς γὰρ τὸ βῆμα, καὶ εἴρηται παρὰ τὴν βάσιν. Parthen. cap. 8. ἐν ταῖς κρηπῖσι τῶν παίδων. *in calceis ſervorum.* Μονοπέδιλος eſt Iſacio. Cæterum *calciatus* & *calciamentum* deterius ævum arguunt, ut *calcius* & *calciamentum*, in notis Tyronis pag. 161. calciarii apud Juvenal. Schol. 130. ad Sat. V. vers. 20. Quibus adde Feſtum Pauli *in Balatrones.*

d *Flumen Euhenum*] Ita fluvium quoque illum appellat Hygini compilator Lactantius ad V. Theb. Stat. vers. 345. ubi tamen MS. habere *Anaurum* teſtatur Tiliobroga, ut fortaſſe ita quoque apud Hyginum ſit ſcribendum. Certe Zenobio, Pherecydi, Apollodoro, Apollonio I. 9. eſt *Anaurus*. Annotat. Scholiaſtes: Ἄναυρον λέγει τὸν χείμαρρον, οἱ γὰρ ἐξ ὑετῶν συνιστάμενοι ποταμοὶ οὕτω καλοῦνται. Cujus ſententiam amplectitur Hœlzlinus. ut & Lampertus ad Valer. Flacci Lib. 1. vers. 84. ubi *Enipeus* appellatur; non etiam Biſetus, quem manu ſuâ ad hunc Apollonii locum notaſſe deprehendo. quæ tecum communicabo. *Malim*, inquit, *hoc loco* Ἄναυρος *pro nomine proprio accipi. Eſt enim in Theſſaliâ fluvius, ſic dictus, quod neque auram neque nebulam emittat. Philoſtratus, de eadem re loquens:* λέγεται γάρ, inquit, ὡς τὸν Ἄναυρον διαβαίνοντος αὐτοῦ τὸν ποταμόν, ἐνεχίθη κρηπὶς τῷ ῥεύματι. *Hujus fluvii meminit Heſiodus ſub finem Clypei his verbis:* Τοῦ δὲ τάφον καὶ σῆμ' ἀϊδὲς ποίησεν Ἄναυρος Ὄμβρῳ χειμερίῳ πλήθων. Et Lucanus Lib. VI. *Quique nec humentes nebulas, nec rore madentem Aera, nec tenues ventos aſpirat Anaurus.* Hæc Biſetus. Ad Heſiodi locum annotat Tzetzes: Ἄναυρος ποταμὸς Θεσσαλίας. Καλοῦσι δὲ καὶ ἀναύρους τοὺς χειμάρρους. Ποταμὸν quoque appellat Iſacius ad Lycophr. pag. 35. Scholiaſtes ad Callim. Hymn. Dian. vers. 101. Vibius Sequeſter: *Anaurus Theſſaliæ ita denominatus, quia ex ſe neque auram neque nebulas emittat.* Adde quæ Palmer. Exercitat. pag. 815. obſervat. Initio *Lycormas* dictus eſt ille Fluvius, ut Lactant. Argum. fab. 11. Lib. IX. Met. Ovid. obſervat, & Schol. Homeri ad Iliad. I. vers. 553. Cæterum *Euhenus* ſcribit pro *Euenus*, ut *Phrahates* Tacitus Lib. II. Annal. cap. 1. & Juſt. Lib. XLI. qui Græcis Φραάτης. Agnoſcis Æolicum digamma ut in *perihodos* apud Feſtum.

Ad CAP. XIII.

a *Et ſtaret*] Cl. Schefferus, *& oraret.* Quod non parum firmant illa cap. 22. *Anum ſe ſimulavit, & rogavit, ut ſe*

men Euhenum transferrent, & id nemo vellet, Jaſon Æſonis & [b] Alcimedes filius eam tranſtulit. Ea autem irata Peliæ, quod ſibi ſacrum intermiſerat facere, effecit ut Jaſon unam crepidam in limo relinqueret.

XIV. *Argonautæ convocati.*

JASON Æſonis filius & Alcimedes Clymeni filiæ, & Theſſalorum dux. Orpheus [a] Oeagri & Calliopes Muſæ filius, Thrax, [b] urbe Flevia, quæ eſt in Olympo monte, ad flumen Enipeum, [c] Martis cithariſta. Aſterion

ſe transferret. Servius hac de re ad Ecl. IV. 34. *Pelias cum accepiſſet reſponſum ab Apolline, fore, ut ab eo regno privaretur & vitâ, qui altero pede nudo ei occurriſſet, forte vidit Jaſonem nudo pede veniſſe, qui dum Junonem transformatam in anus ſpeciem, credens mortalem, per vadum fluminis transferret, alteram ex caligis in limo amiſerat. Igitur Pelias, metuens ex reſponſis facta* (lege *fata*) *juſſit eum Colchos proficiſci*, &c. Nobil. Heinſius minori mutatione: *& inſtaret.* Corippus Lib. I. *Duram rem petitis fruſtraque inſtatis amici.*

b *Alcimedes*] Ita etiam cum Apollon. Ovid. Epiſt. VI. Heroid. 105. Diodoro Lib. IV. *Amphinome eſt.* Tzetzes ad Lycophr. pag. 142. Edit. Steph. ὧν εἰς Ἰάσων ἦν παῖς Αἴσονος ὑπάρχων, Καὶ Πολυμήδης τῆς Αὐτολύκου ἦν κατά τινας Ἀρνῆς, ἢ Σκάρφης: Polymeden matrem etiam appellat Apollodorus Lib. I. Forte ergo corruptus Apollonii Scholiaſtes ad Lib. I. vers. 45. Ἱστέον δὲ ὅτι Φερεκύδης μὲν συμφωνεῖ Ἀπολλωνίῳ λέγοντι Ἀλκιμέδην μητέρα εἶναι Ἰάσονος, τὴν Φυλάκου θυγατέρα. Ἡρόδωρος δὲ Πολυφήμην φησὶν εἶναι τὴν Ἰάσονος μητέρα, θυγατέρα δὲ Αὐτολύκου. Vide ibi plura. & quæ infra hac de re notamus.

Ad CAP. XIV.

a *Oeagri & Calliopes*] Sequitur Apollon. Lib. I. 23. & Conon. cap. 45. & Prop. Lib. II. el. 23. Herodorus, ut notat ibi Scholiaſtes. Apollinis & Calliopes. alii Oeagri & Polymniæ faciunt filium. Fuerunt etiam, qui matrem ejus Menippen appellarent. Vide Tzetzen. Chil. I. 12. Oeagrius cithariſta eſt Capellæ Lib. I. Οἰαγρίδης Nicandro θηρ.

b *Urbe Fleviâ*] Micyllus, *Pimplea fortaſſis:* Sic enim Apollon. Nempe Lib. I. 25. natum eum dicit prope ſpeculam Pimplæ. Intellexit ergo montem. Strabo Lib. VII. vicum facit. Ἐν ᾗ ἡ πόλις, inquit, τὸ Δῖον κώμην πλησίον Πίμπλειαν, ἔνθα ὁ Ὀρφεὺς διέτριβεν. Tzetz. ad Lycophr. pag. 53. eſt πόλις ἐστὶ Κρώνε, καὶ ὄρος Μακεδονίας. Cl. Schefferus mallet *Pieriâ*. Id firmat Apollonius ejuſdem libri v. 34. ubi de Orpheo dicit. Δέξατο Πιερίη Βιστωνίδι κοιρανέοντα. Tertullian. Apolog. *Orpheus Pieriâ, Muſæus Athenis, Melampus Argis, Trophonius Bœotiæ initiationibus homines obligaverunt.* In Pieriâ collocat eum etiam Conon narrat. I. Capell. Lib. 6. In *Spartio* Promontorio Thraciæ vixiſſe eum tradit. *Sperchium* appellat Solinus cap. XV. Maxim. Tyrius Diſſert. XXI. Ἐγένετο δὲ ἐν Θρᾴκῃ ἐν τῷ Παγγαίῳ ὄρει. Παγγαῖον τὸ Θρᾴκιον appellat Ælian. Anim. III. 21. De loco Solini conſule Salmaſ. pag. 159.

c *Martis Cithariſta*] Cl. Schefferus emendat. *arte cithariſta.* malim, *acris* vel *magnus cithariſta.* Prius præfero. Illud

rion [d] Pyremi filius, matre Antigona Pheretis filia, ex [e] urbe Peline. Alii ajunt Priſci filium, urbe Pireſia, quæ eſt in radicibus [f] Phyllei montis, qui eſt in Theſſalia. [g] Quo loco duo flumina, Apidanus & Enipeus, ſeparatim projecta, in unum conveniunt. Polyphemus, Elati filius, matre Hippea Antippi filia, Theſſalus, ex urbe Lariſſa, [h] pedibus tardus. Iphiclus [i] Phylaci filius, [k] matre Periclymene Minyæ filia, ex Theſſalia, avunculus Jaſonis. Admetus Pheretis filius, matre Periclymene, [l] Minois filia, ex Theſſalia, monte [m] Chalcodonio, unde oppidum & flumen nomen traxit. Hujus Apollinem pecus paviſſe ferunt. [n] Eurytus & Echion, Mercurii & [o] Antreatæ Mereti [p] filiæ filius, ex urbe Alope, quæ

Illud *in* ex voce proximâ adhæſit. Nob. Heinſio rectius videtur, *artis citharistica*.

d *Pyremi filius*] Apollonio, Valerio Flacco, & Apollodoro eſt *Cometæ* filius.

e *Urbe Peline*] Scribo, *Pellene*. Confundit duos *Aſteriones*. Cometæ filius erat ex urbe Pireſia, teſte Apollon. 1. 37. Alter Hyperaſii, quem corrupte *Priſcum* appellare Hyginum exiſtimo, ex urbe Pellene, quemadmodum nos docet idem Apollon. 1. 178.

f *Phyllas montis*] Scribo *Phyllei*. Non enim φυλλαιον Græcè, ſed φυλλήϊον dicitur. Schol. Apollon. 1. 37. Τὸ δὲ Φυλλήϊον, ὄρος Μακεδονίας. ἡ δὲ Πειρεσία χώρα ἢ πόλις, ἧς ἐγγὺς ἐστὶ τὸ Φυλλήϊον.

g *Quo loco duo flumina*, &c.] Hoc ſic expreſſit Apollonius: Ἔνθα μὲν Ἀπιδανός τε μέγας καὶ δῖος Ἐνιπεὺς Ἄμφω συμφορέονται, ἀπόπροθεν εἰς ἓν ἰόντες. Valerius Lib. 1. 357. *Segnior Apidani vires ubi ſentit Enipeus.*

h *Pedibus tardus*] Quia jam ſenior erat ſcilicet. Apollon. Τὸν δ' αὖ βαρύθεσκέ οἱ ἤδη Γυῖα.

i *Phylaci*] Corruptum hoc nomen apud Apollodor. Lib. 1. pag. 37. ubi φυλάκου ὕδατος legas pro Φυλάκου. Φυλάκου eſſe ſcribendum cum Palatinus codex monet, tum jubent illa, quæ inferius paulo ibi ſequuntur pag. 38. Θαυμάσας δὲ Φύλακος. Vide Tzetz. Chil. 1. 42. Schol. Theocrit. ad Id. 11. 43. Hinc *Phylaccia conjux* Laodamia Ovid. v. Triſt. 14.

k *Matre Periclymene*] Micyllus ex conjectura, non ex vetuſto exemplari, *Clymene*. ὀρθῶς. Schol. Apollon. ad 1. 45. Ἴφικλος υἱὸς ἐστὶ Φυλάκου καὶ Κλυμένης τῆς Μινύου. nec aliter Hom. Schol. Λ. 325. In errorem induxiſſe videtur librarium illud *Periclymene*, quod mox ſequitur; quanquam nec illud eſt ſine mendæ ſuſpicione. Nam Scholiaſtes Euripidis ad Alceſt. vers. 17. *Clymenen* etiam illam appellat, non *Periclymenen*.

l *Minois*] Suſpicatus Micyllus ſubditiuium eſſe pro *Minyæ*. nec de nihilo.

m *Calcodonio*] Scribe *Chalcodonio*. ex Schol. Apollon. 1. 50. Τὸ χαλκωδόνιον ὄρος ὑπὲρ τὸν φερῶν.

n *Eurytus*] Ita & infr. cap. 160. ſed corruptè *Echo* pro *Echion*. *Eurytum* appellat quoque Pindarus Pyth. od. IV. *Erytus* eſt Apollon. Lib. 1. 52.

o *Antreata Mereti*] Optime ex Apollon. 1. 56. reſtituit Cl. Schefferus, *Antianiræ Meneti*.

p *Filiæ filius*] Vel ſcribe, *filiæ filii*; Ἑρμείαο enim υἱέες Apollonio ſunt; vel ἀπὸ κοινοῦ repete illud *filius*.

quæ nunc vocatur [q] Epheſus. Quidam autores Theſſalos putant. Ethalides Mercurii & Eupolemiæ Myrmidonis filiæ filius. [r] Hic fuit Lariſſæus. [s] * Urbe Gyrtone, quæ eſt in Theſſalia. [t] Hic oſtendit nullo modo Centauros ferro ſe poſſe vulnerare, ſed [u] truncis arborum in cuneum adactis. Cæneus Elati filius, Magneſius. hunc nonnulli fœminam fuiſſe dicunt. Cui petenti Neptunum, propter [x] connubium, [y] optatum dediſſe, ut in juvenilem

Vellejus II. 8. *Porcio Marcioque Coſ. deducta Colonia* &c. niſi illud *Coſ.* explicandum eſt conſulibus cum Scalig. in vett. inſcript. Gruteri indice. Sed *Coſſ.* habent caſtigatiores editt.

q *Ehesus*] Schefferus ex Plin. v. 29. *Epheſus.* ὀισίχως profecto.

r *Hic fuit Lariſſæus*] Poſt hæc verba ponendam curavi πλείω στίχων.

s * *Urbe Gyrtone*] Hunc locum aſteriſco notavi. Rectè enim vidit celeberrimus Schefferus excidiſſe hinc *Coroni* nomen, quem præter Apollon. I. 57. etiam Apollodorus l. I. inter Argonautas numerat: Καινέως, inquit, Κόρωνος. ſcribe ergo: *Coronus Cænei filius, urbe Gyrtone.* Adde quæ notamus infra ad illa: *Cæneus alter Coronis filius.*

t *Hic oſtendit*] Nempe Cæneus pater Coroni, cujus præceſſerat mentio, ut vides ex ſupplemento meo. Totam hanc periodum, uſque ad illa, *Cæneus Elati*, gloſſatoris eſſe credo, & ex Apollonio huc tranſlatam. Vide ipſum Lib. I. v. 59. Et confer, quæ notamus inferius ad illa, *Hic conceſſa* &c.

u *Truncis arborum in cuneum adactis*] Cl. Schefferus *in cumulum adjectis.* Mihi verius videtur, *truncis arborum in eum conjectis*, vel, ſi mavis, *congeſtis.* Lactantius Argum. Met. Ovid. XII. *Congeſtis in eum arborum truncis ſpiritum reddere coactus eſt.* Hoc eſt quod dicit Ovidius: *Obrutus immani cumulo ſub pondere Cæneus Æſtuat arboreo* &c. Apollonius. Θεινόμενος στιβαρῇσιν καζίσθη ἐλάτῃσιν. Schol. Homer. ad Iliad. A. 264. Βάλλοντες γὰρ αὐτοῦ δρυσὶ καὶ ἐλάταις ἤρεισαν εἰς γῆν. Similiter Servius ad Æn. VI. *Crebris ictibus fuſtium paulatim fixum in terrâ eſſe* notat Cæneum; quod quia fieri non potuiſſet, niſi arbores vel fuſtes fuiſſent acuti, vulgatam lectionem non ſollicitandam cenſet Ampl. Cuperus. Sed horridè dicitur *adigere in cuneum.* mallem, *in cuneum adacutis.* Hæc ſcripſeram, cum legi apud Propert. III, el. 20. *In faciem proræ pinus adacta novæ.* Quæ verba unicè ejus ſententiam confirmant.

x *Connubium*] H. e. concubitum. Prudent. I. contra Symm. *Mortalis inire connubium.* h. e. cum mortali fœmina concumbere. Lactantius ad Stat. I. 69. CONNUBIUM. *Concubitus matris.* Argum. Lib. II. Met. fab. I. *Agnitusque eſt ab eo connubii indicio.* Ita γάμος pro μίξις apud Ariſtænetum Lib. I. epiſt. 21. Hinc *nubere* etiam ad pecora transfertur, quibus nihil nuptiarum, niſi coitus, notum, ut obſervaſſe video ad illum Ariſtæneti locum etiam Mercerum. Apulejus de Aſino ſuo Lib. VII. pag. 197. Edit. Flmenhorſt. *Invitat ad nuptias.* Pithæi Cat. Lib. IV. *Hæ ſunt ambigenæ, quæ nuptu diſpare conſtant.* h. e. coitu diſpare. *Conjugium* appellat Virgil. III. Georg. 374. *& ſæpe ſine ullis Conjugiis gravidæ.* Lactantius Argum. Ovid. Met. IV. cap. 19. *Conjugium Neptuni effugere non potuit*, Adde, quæ notavi ad Anton. Liberal. cap. I. Niſi in mendo cubat Scholiaſtes Juvenalis ad Sat. III. vers. 17. *Cum quâ Numâ & concubium & colloquium ſe habere ſimulavit*, unicâ litterâ mutatâ ſcribere poſſit, cui iſta explicatio mea non arridet, *concubitum.*

y *Optatum dediſſe*] H. e. quod petierat.

lem ſpeciem converſus, nullo ictu interſici poſſet. [z] quod eſt nunquam factum nec fieri poteſt, ut quiſquam mortalis non poſſet ferro necari, aut ex muliere in virum converti. Mopſus Ampyci & Chloridis filius. Hic augurio doctus ab Apolline, ex Oechalia, vel ut quidam putant, [a] Titarenſis. Eurydamas Iri & Demonaſſæ filius. [b] Alii ajunt Ctimeni filium, [c] qui juxta lacum Xynium [d] Dolopeidem urbem inhabitabat. [e] Theſeus Ægei & Æthræ Pitthei filiæ filius, à Trœzene: alii ajunt ab Athenis. Pirithous Ixionis filius, frater Centaurorum, Theſſalus. Menœtius Actoris filius. [f] Amponitus. [g] Eribotes Teleontis filius. [h] Ameleon. Eurytion, Iri & Demonaſſæ filius. [i] Ixition ab oppido Cerintho. [k] Oileus Leodaci & Agrianomes Perſeonis filiæ filius, ex urbe Na-

tat. Τοῦτο γὰρ ᾔτησε, καὶ ὑπηρετήσατο. Ita Schol. Apollonii. unde hæc tranſlata ſunt. Adde Phleg. Trallianum cap. 5. Servium ad Æn. VI. 448. Cap. 47. *Optavit à Neptuno patre filio ſuo exitum.*

z *Quod eſt nunquam factum*] Gloſſemata, mihi crede. Singulis ferme paginis, ſi Palæphati more iſtiuſmodi uti animadverſionibus voluiſſet, ad eum modum cenſorem egiſſet.

a *Lyparenſis*] Imo *Titarenſis*. Hygine. Τιταρήσιος eſt Apollonio. quod obſervatum video etiam Micyllo. Addo idem firmari ab Heſiodo Aſpidis vers. 181. Confer Tzetzen ad Lycophr. pag. 143. Edit. Steph.

b *Alii ajunt*] Inter illos eſt Apollon. Lib. 1. 67.

c *Quia*] Rectè *qui* Cl. Schefferus.

d *Dolopeidem urbem*] Ctimenen videlicet. Κτιμένην Δολοπηΐδα appellat Apollonius. Scholiaſtes annotat: Κτιμένη πόλις Θεσσαλίας. Δολοπηΐδα δὲ τὴν Θεσσαλίαν εἶπε.

e *Theſeus*] Theſea & Pirithoum non fuiſſe expeditionis hujus ſocios vult Apollon. Lib. 1. 101. Vide ibi Scholiaſten.

f *Amponitus*] Scribe, ut corrigit Schefferus: *Menœtius Actoris filius, Opontius.* Schol. Pindari ad Olymp. IX. Αἴγινα γὰρ μετὰ τὸ τεκεῖν τὸν Αἰακόν, ἦλθεν εἰς Θεσσαλίαν, καὶ ἐγαμήθη Ἄκτορι. ἐξ οὗ ἔσχε Μενοίτιον, ὃς ἐπῴκησε τὴν Ὀποῦντα ἀναστὰς ἀπὸ Θεσσαλίας. Schol. Hom. ad Iliad. Π. 14. Μενοίτιος ἀποικίσας εἰς Ὀποῦντα, Πάτροκλον ἐπιχνῶσι. Fuit autem *Opus* urbs Locridis. Confer. quæ ad Iliad. Σ. 10. idem notavit.

g *Eribotes*] Sub finem ejus capitis *Euribatem* appellat. *Eribotes* eſt etiam Apollonio. Sed Herodorus, ut notat Scholiaſtes, in Argonauticis *Euribaten* nominat, & facit eum Teleontis filium.

h *Ameleon*] Quid hoc vocis ſit ignoro, niſi corruptum eſſe certum habeo. Cl. Schefferus tentat, *Amilius.*

i *Ixition*] Hunc nemo, quod ſciam, inter Argonautas numeravit. Canthus erat ex hoc oppido oriundus, ut jam Cl. Schefferus & Micyllus notarunt. An ſcripſit igitur? *Canthus Cerionthis filius, ab oppido Cerintho.* Sanè *Cerionthis* filium dicit inferius Canthum. Sed Apollon. 1. 77. *Canethi* eſt filius.

k *Oileus Leodaci*] Editor nuperrimus Fragm. Stephani ex Euſtathio emendat, *Odœdoci.* Vide ejus notas pag. 60.

Naricea. Alii ajunt ex Eubœa. Clytius, & Iphitus, Euryti & [l] Antiopes Pylonis [m] filiæ filius, [n] reges Oechaliæ. [o] Hic conceſſa ab Apolline ſagittarum ſcientia, cum autore muneris contendiſſe dicitur. Hujus filius Clytius ab Æeta interfectus eſt. Peleus & Telamon Æaci & [p] Endeidos Chironis filiæ filii, ab Ægina inſula. Qui [q] ob cædem Phoci fratris, relictis ſedibus ſuis, diverſas petierunt domos: Peleus Phthiam, Telamon Salaminam, quam Apollonius Rhodius [r] Atthida vocat. Butes Teleontis & Zeuxippes Eridani fluminis filiæ filius, ab Athenis. Phaleros [s] Alconis filius, ab Athenis. Tiphys [t] Phorbantis & Hymanes filius, Bœotius. is fuit gubernator navis Argo. Argus [u] Polybi & Argiæ filius: alii

l *Antiopes Pylonis*] *Pylaonis* mallet Cl. Schefferus. Hæreo. Scio quidem Euryti uxorem *Antiopen* etiam Apolloniano Scholiaſtæ dici: ſed Heſiodo eſt *Antioche* filia *Aubolida*. Ἀντιόχη κρείνοντα παλαιὸν γένος Ἀυβολίδαο. Ita habet Aſcræi ſenis fragmentum, quod apud Sophocl. Schol. ad. Trachin. vers. 269. invenio. Alii inter Heſiodea λείψανα ex Æſchyli interprete adducunt.

m *Filiæ filius*] *Filiæ filii* ſcriberent potius alii. Erant enim Clytius & Iphitus ambo Euryti filii. Notavi jam ſuperius. Et invenies mox denuo: *Caſtor & Pollux Jovis & Ledæ Theſtii filiæ filius.*

n *Reges Oechaliæ*] Οἰχαλίης ἐπίκεροι. Poſt hæc verba inſerenda illa alieno loco poſita clauſula, quæ modo præceſſit. *alii ajunt ex Eubœa.* Videtur enim reſpexiſſe Apollonii, quem in hoc indiculo frequenter ſequitur, Scholiaſten: Οἰχαλίαν δὲ μὲν νεώτεροι ἐν Εὐβοίᾳ φασὶν εἶναι.

o *Hic conceſſa* &c.] Quis ergo? nempe Eurytus Clytii & Iphiti pater. E hæc lacinia aſſuta Hygino ex Apollon. Lib. 1. 88. ut & altera illa, *hujus filius*, &c.

p *Peneidos Ceptionis*] Scribe *Endeides Chironis* ex Apollodor. Lib. III. pag. 185. Pind. Nem. od. v. Schol. Homeri ad Iliad. O. Venit idem in mentem Micyllo & Scheffero. Corrigendus ergo Tzetzes ad Lycophr. Αἰακοῦ γὰρ καὶ Δηΐδος παῖδες Τελαμὼν καὶ Πηλεὺς, καὶ Φῶκος ἐκ Φαρμάθης μιᾶς τῶν Ἐρεννύων. ſcribe, Ἐνδηΐδος. & Ψαμάθης μιᾶς τῶν Νηρηΐδων. Ipſum vide pag. 15. edit. Steph. Adde Anton. Liberal. cap. 38.

q *Ob cædem Phoci*] Vide præter Apollonium Anton. Liber. cap. 38. Apollod. Lib. III.

r *Atthida vocat*] Ἀτθίδα νῆσον appellat Lib. 1. 93.

s *Alcontis*] Scribe *Alconis*. Ἄλκων, ωνος, inflectit Schol. Apollon. ad vers. 97. Lib. 1.

t *Phorbantis*] *Agnii* filius eſt Apollodoro & Apollonio.

u *Polybi filius*] Phrixi filius eſt Apollod. Lib. 1. pag. 42. *Danai* noſtro ſub finem hujus capitis. *Areſtoris* Apollon. 1. 112. Schol. ejus ad vers. 4. Ὁ μὲν Ἀπολλώνιος καλεῖ μὲν τὴν Ἀργὼ ἀπὸ Ἄργου τοῦ κατασκευάσαντος. Φερεκύδης δὲ ἀπὸ Ἄργου τοῦ Φρίξου. Ταύτην δέ φασι πρώτην ναῦν γενέσθαι μακράν. Ἄλλοι δὲ λέγουσι Δαναὸν, διωκόμενοι ὑπὸ Αἰγύπτου, πρῶτον κατασκευάσαι, ὅθεν

alii ajunt Danai filium: hic fuit Argivus x pelle taurina lanu-

ὅθεν καὶ Δαναὶς ἐκλήθη. Adde Probum ad Ecl. v. Virg. verſ. 34. Tzetzes in Lycophr. pag. 143. Ἀργὼ ἐκλήθη ἢ ἐκ τοῦ Ἰάσονος ναῦς. ἢ ὅτι κατὰ Ἀπολλώνιον αὐτὴν ἐναυπήγησεν ὁ Ἔστορος ἢ Ἀλέκτορος υἱός. ἢ ὅτι ἐν Ἄργει ἐναυπηγήθη, ὥς φησιν Ἡγήσανδρος ὁ Σαλαμίνιος. Illud Ἔστορος vel Ἀλέκτορος corruptum. pro alterutro reponendum, Ἀρέστορος. Ἀρεστορίδης enim eſt Apollonio. Pherecydes autem apud Apollodor. Lib. II. quem alii Areſtoris, Inachi facit filium. Forte ergo ſcripſit pro *Danai, Inachi filius* Hyginus.

x *Pelle taurinâ lanugine*] Etiam hoc tranſlatum ex Apollon. Lib. I. 324. Δέρμα δ' ὁ μὲν ταύροιο ποδηνεκὲς ἀμπέχετ' ὤμοις Ἄργος Ἀρεστορίδης λάχνῃ μέλαν. Hæc verba ſi conſideres attente, legendum dicas: *pelle tauri nigra lanugine.* atque ita omnia clara ſunt & aperta. Vult pelle taurina, quæ nigram lanuginem haberet, coopertum fuiſſe Argum. Matth. de Joanne Baptiſtâ cap. 3. Εἶχε τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ ἀπὸ τριχῶν καμήλου, hoc eſt, *pelle cameli pilis hirſutâ*; cujuſmodi geſtamen erat prophetarum. Nam quod annotat Theophylactus: εἰς μετάνοιαν παρεκάλει ἐκ τοῦ σχήματος. πενθικὴν γὰρ εἶχε τὴν στολήν. id neutiquam probem. Alluſit ad hiſtoriam Euangelicam Nazianzenus στίχοις: Τὸ δ' ἔσθος ἦν καμήλων Τρίχες, νόμος δικαίων. Ἦ καὶ δέρος παλαιᾶς Γυμνώσεως κάλυμμα. Sed diſtinguit, ut vides, pellem à veſte è pilis camelinis rudi-ter textâ. Veſtis tamen Eliæ, qui typum Baptiſtæ geſſit, μηλωτὴ, h. e. ovilla vel caprina pellis, appellatur Βασ. Δ. cap. II. 8. & ipſe ἀνὴρ δασὺς ejuſdem libri cap. I. 8. Sic Zachar. cap. XIII. 4. δέρρις τριχίνη prophetarum eſt veſtis. Δέρρις autem, docente Heſychio, inter alia ſignificat παχὺ ὕφασμα, ὃ εἰς περιπέτασμα ἐχρῆτο. Iſtiuſmodi παχὺ ὕφασμα videtur innuere Nazianzenus ille. Sed non valde neceſſaria erat iſta diſtinctio. Setas pro ipſa pelle potuit poſuiſſe Euangeliſta. Virg. Georg. III. 383. *Et pecudum fulvis velantur corpora ſetis.* Sidonius de Eliâ c. XVI. *Theſbiten cum forte ſenem jam flammeus axis Tolleret, & ſciſſam linquens pro munere pellem* &c. *Pelliceum ependyten* appellat Hieronymus in vitâ Hilarionis; *pellem caprinam* Caſſianus in de Hab. Monach. cap. 8. *meloten* Gregor. dialog. Lib. II. 6. Quamobrem aſſentior viro reverendo, & amico noſtro Petro Texelio. qui verba illa Matth. VII. 15. Προσέχετε ἀπὸ τῶν ψευδοπροφητῶν, οἵτινες ἔρχονται πρὸς ὑμᾶς ἐν ἐνδύμασι προβάτων, de veſtitu prophetico accipienda exiſtimat. Nec abſurdè idem Epiſt. ad Hebr. cap. XI. verſ. 37. per μηλωτὰς & αἴγεια δέρματα non miſeriam fidelium denotari ſuſpicatur, ſed profeſſionem muneris eorum prophetici, & infidelium malignitatem. Tollit ergo inciſum ante τὸ ὑστερούμενοι, & vertendum cenſet cum vulgatâ: *Circuierunt in melotis, in pellibus caprinis deſtituti* &c. Dum hæc ſcribo, venit in mentem, quod legi nuper in cœnæ illâ diſpoſitione, quæ Cypriano falſo adſcribitur, Joanni datam veſtem *triclinam.* Quod nihili eſt verbum: corrige, *trichinam.* τριχίνην. *Rhenones* appellabant Latini veteres veſtes iſtiuſmodi pelliceas. Salluſtius: *Veſtes de pellibus Rhenones appellantur.* Iſidorus Lib. 19. cap. 24. *Melotes, quæ etiam pera vocatur, pellis eſt caprina, à collo pendens, præcincta uſque ad lumbos. Fiebat autem prius, ut quidam exiſtimant, de pelliculis melonum, unde & melotes vocatæ ſunt.* Miſereor boni patris. Admodum familiaris mos ille tegendi corpora pellibus antiquis fuit. Hinc λεοντῆ Herculis, αἰγὶς Jovis:

lanugine adopertus. [x]Is fuit fabricator navis Argo. [y]Phliaſus Liberi patris, & Ariadnes Minois filiæ filius, [z]ex urbe Phliunte, quæ eſt in Peloponneſo. alii ajunt Thebanum. Hercules Jovis & Alcmenæ Electryonis filiæ filius, Thebanus. Hylas [a]Theodomantis & [b]Menodices nymphæ, Orionis filiæ filius, ephebus, ex Oechalia: alii ajunt [c]ex Argis comitem Herculis. Nauplius Neptuni & [d]Amymomes Danai filiæ filius, Argivus. Idmon Apollinis & [e]Cyrenes nymphæ filius: quidam Abantis di-

hinc *ſcutum* à *σκύτος*, quod ex corio, *galea* ex *γαλῆ*. quod ex pelle muſtelæ antiquitus fieret. Tegmen lupæ Romulo Virgil. Æn. 1. 270. Homerus Agamemnoni leonis tribuit Iliad. K. 23. Pardi Menelao ejuſdem libri vers 29. Paridi Iliad. Γ. 17. Nimirum heroum, paſtorum, & venatorum erat geſtamen pellis. Vide Virg. Æn. 1. 327. v. 37. vii. 66. Immo mortalium primi & antiquiſſimi omnes ſolebant *διφθεροφορεῖν*. Qua de re vide egregie diſſerentem virum Illuſtr. Ezech. Spanhem, in de Numm. pag. 345. Feſtus: *In pelle lanata nova nupta conſidere ſolet, vel propter morem vetuſtum, quia antiquitus homines pelle erant induti* &c. Idem alibi. *Pellem habere Hercules fingitur, ut homines cultus antiqui admoneantur.* Sanè *ἔνδυμα* ex pelle capræ Jovi ipſi dat ad Autolycum Lib. 1. p. 75. Theophilus.

y *Phliaſus*] Ab Apollonio *Phlias* appellatur.

z *Ex Phliunte*] Schol. Apollon. 1. 115. *Phliuſam* iſtam urbem vocat, & dictam ita ait à Phliunte Bacchi & Chthonophyles filio. Non facit Chthonophylen Phliantis, ut putavit Micyllus, ſed Phliuntis matrem. Certum interim habeamus non unam urbem fuiſſe in Peloponneſo Φλιοῦντα. Forte illam intellexit Hyginus de quâ Schol. Pind. ad Nem. od. vi. Πλησίον δὲ ἔστι πόλις ὁμώνυμος, ἡ πρότερον Ἀραιθυρέα καλουμένη.

a *Theodamantis*] Ita & infr. Hyginus cap. 271. & alii, quos recenſui ad cap. 26. Anton. Liberalis. qui Ceycis eum fuiſſe filium narrat ex Nicandri ἑτεροιουμένων δ΄, ut hactenus editum. perperam omnino. Scribendum β. auctore Scholiaſte Apollonii ad Lib. 1. 1236. Καὶ Νίκανδρος ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν ἑτεροιουμένων (leg, ἑτεροιουμένων) ὑπὸ πασῶν φησιν αὐτὸν ἁρπαγῆναι τῶν νυμφῶν. Cum Hygino facit quoque Probus ad Virg. Georg. iii. 6. *Hylas*, inquit, *Theiodamantis filius Dyropum regis.* lege, *Dryopum* ex Apollon. 1. 1218.

b *Menodices Nymphæ, Oreonis filia*] Puto ſcribendum ex Tzetz. Chiliad. 1. 43. *Mecionices Nymphæ, Orionis* &c. Cæterum Thiodamantem Hellanicus Thiomeneten appellat apud Scholiaſt. Apollon. 1. 131. Ὕλας Ἡρακλέους ἐρώμενος, υἱὸς Θειοδάμαντος τοῦ Τρύοπος. οὕτω Μνασέας. Ἑλλάνικος δὲ Θειομένην αὐτὸν Θειοδάμαντος καλεῖ. pro Τρύοπος puto legendum Δρύοπος. Vide eundem Schol. ad vers. 1218.

c *Ex Argis*] Sanè Ἀργεῖον παῖδα nominat eum Theocritus Eidyll. xiii. 49.

d *Amymones*] Ita reſcripſi pro *Amymones* ex cap. 169. Schol. Apollon. ad vers. 133. Lib. 1. Ἀπόγονος τοῦ Ποσειδῶνος υἱοῦ καὶ Ἀμυμώνης τῆς Δαναοῦ.

e *Cyrenes Nymphæ*] *Aſteriam* appellat Pherecydes apud Apollon. Schol. ad vers. 139. Lib. 1.

f *Quam-*

dicunt; Argivus. Hic augurio prudens, [f] quamvis prædicentibus avibus, mortem ſibi denunciari intellexit, fatali tamen militiæ non defuit. Caſtor & Pollux Jovis & Ledæ Theſtii filiæ filius Lacedæmonii: [g] alii Spartanos dicunt; uterque imberbis. His eodem quoque tempore ſtellæ in capitibus ut viderentur, accidiſſe ſcribitur. [h] Lynceus & Idas Apharei & Arenæ [i] Bibali filiæ filii, [k] Meſſenii ex Peloponneſo. Ex his Lynceus ſub terra quæque latentia vidiſſe dicitur, neque ulla caligine inhibebatur.

f *Quamvis prædicentibus avibus*] Valerius Flaccus de Idâ iſta memorat Lib. I. vers. 360. *Hinc quoque miſſus adeſt, quamvis arcentibus Idas Alitibus.*

g *Alii Spartanos dicunt*] Infr. cap. 139. *Qui Græcè Curetes ſunt, alii Corybantes dicuntur.* lege, *dicunt.* Sed ut illud tolerabile; ita hoc nimis putidum gloſſema videtur. Iidem enim Lacedæmonii, qui Spartani.

h *Lynceus & Idas Apharei & Arenæ Bibali filiæ filii*] Lege, *Oebali.* Nam is Arenes pater fuit, ut & Tyndarei, idem vitricus Apharei, & maritus Gorgophones. Pauſan. Meſſen. non longe ab initio. Ἀφαρεὺς πόλιν ᾤκησεν Ἀρήνην ἀπὸ τῆς Οἰβάλου θυγατρὸς, αὐτοῦ δὲ γυναικὸς, τῆς αὐτῆς &c. Tzetzes ad Lycophr. v. 512. pag. 89. Ἀφαρέως καὶ Ἀρήνης τῆς Οἰβάλου, ἢ Ἄρνης τῆς Αἰόλου λυγκεὺς ἐ Ἴδας. Hic tamen in eo errat, quod Tyndareum non Oebali ſed Perieris filium ibidem facit. Rectius Hyginus fab. 78. *Tyndareus Oebali filius*, & Pauſanias Lacon. init. Hinc Caſtor & Pollux Oebalidæ vocantur Ovid. Faſtor. 6. vers. 705. ab avo haud dubie, licet Servius ad Virg. 4. Georg. vers. 125. *Oebalidas fratres* dici illos à patriâ Laconiâ, quæ & Oebalia, cenſeat. Majori jure, & verius forſan id ſtatui poſſet de Hyacintho Amyclæ F. quem Ovid. 10. Metam. in eadem fabula modo *Amycliden* v. 163. à patre, modo *Oebaliden* v. 197. à patriâ, ut equidem arbitror, appellat. Nam Pauſan. Lacon. initio, ubi majores Hyacinthi recenſet, nullum Oebalum inter eos nominat. Et forte idem paſſus eſt Hyginus, quod ſupr. ad fab. 3. de *Æoli filio* obſervavimus cum hunc Hyacinthum fab. 271. *Oebali filium* dicit, ut, quod de patriâ intelligendum erat, de patre ejus acceperit, *Oebalidæ* nomen. Quod tamen ut non ſine magnâ dubitatione ponam, facit Servius, qui ad Virg. XI. Æn. v. 69. ait: *Sane Hyacinthus, puer fuit Eurotæ, vel, ut quidam volunt, Hybabili filius.* Manifeſtè hic quidem hallucinatur, niſi pluſcula deſint, doctiſſimus Grammaticus. Nam ſecundum Pauſan. d. l. Eurotas pater fuit Spartes, quæ Hyacinthi avia. ſed tamen pro *Hybabili* ex Hygino videtur leg. *Oebali.* Atque ita habebimus locum, ubi Hyacinthus hic idem Oebali filius dicatur, niſi ſi ſtatuere audeamus ejuſdem negligentiæ adfinem hoc in loco eſſe Servium. Hæc Perizonius quod Perieris faciat filium Tyndareum Tzetzes, in eo ὁμόψηφον habet Apollod. Lib. I. p. 34. ed. Comm. Diſcrepantia ſcriptorum inde orta, quod Gorgophone, Periere mortuo, nupſerit Oebalo.

i *Bibali*] De illo Bibalo nihil hactenus comperi. Lego *Oebali* ex Pauſan. Lib. IV. Tzetzes in Lycophr. pag. 89. Ἀφαρέως καὶ Ἀρήνης τῆς Οἰβάλου, καὶ Ἄρνης τῆς Αἰόλου Λυγκδὺς καὶ Ἴδας. lege λυγκεὺς.

k *Meſſenii*] An ex Apollonio ſcribendum *Arenii*? nihil eſt neceſſe. Meſſenia enim regio Peloponneſi. Schol. Hom. ad Iliad. Λ. 722. πόλις τῆς Πύλου eſt Ἀρήνη.

tur. alii ajunt Lynceum [l] noctu nullum vidiſſe. Idem ſub terra ſolitus cernere dictus eſt ideo, [m] quod aurifodinas norat. Is cum deſcendebat, & aurum ſubito oſtendebat, ita rumor ſublatus, cum ſub terra ſolitum videre. [n] Item Idas acer, ferox. Periclymenus [o] Nelei & Chloridis Amphionis & Niobes filiæ filius: hic fuit Pylius. [p] Amphidamas & Cepheus [q] Alei & Cleobules filii de Arcadia. Ancæus Lycurgi filius: alii nepotem dicunt; Tegeates. [r] Augeas Solis & Naupidames Amphidamantis filiæ filius. hic fuit [s] Eleus. Aſterion & Amphion [t] Hyperaſii filii, alii ajunt Hippaſi, ex Pellene. [u] Euphemus Neptuni & Europes Tityi filiæ filius, Tænarius. [x] Hic ſuper aquas ſicco pede cucurriſſe dicitur. Ancæus alter Neptuni filius, matre [y] Alta Catheſti filia, ab Imbraſo inſula,

l *Noctu nullum vidiſſe*] Barthius conjicit, *nocte illuni*. vel *novilunio*, vel, ſi forte cætera non ſatisfacerent, *nocte multum vidiſſe*. quod præfero. Invenies ſub finem hujus capitis: *Lynceus Apharei filius, qui multum videbat.*

m *Quod aurifodinas norat*] Vide Palæph. cap. 10. unde hæc videntur hauſta: quæ pro gloſſematis ne habeam, nemo, opinor, intercedet. Tzetzes in Lycophr. pag. 95. Τοῦτο δὲ περὶ τοῦ Αἰγύπτιοι παῖδες ἔφασαν εἶναι Λυγκέως, ὅτι καὶ τὰ ὑπὸ γῆν ἔβλεπε, διὰ τὸ ἰχνεύειν πολλὰ τῶν μετάλλων.

n *Item Idas, acer, ferox*] Merito de gloſſâ hæc habet ſuſpecta Schefferus. Ut multa alia hoc capite, ita & hæc ex Apollonio huic catalogo nimis impudenter adſuta. *Acer* eſt σφοδρὸς, δριμὺς, ut exponunt Vett. Gloſſæ. Convenit huic loco poſterior explicatio. Servius ad Æn. VIII. 614. *Proprie apud nos acer eſt, qui apud Græcos δεινὸς dicitur. nam fortem & vehementem δεινὸς, & aſperum & amarum poteſt ſignificare.*

o *Nelei*] Ita ſcripſi pro *Nilei*. Apollon. Περικλύμενος Νηλήϊος. Corruptius infr. *Mileus* pro *Neleus*. Paſſim η Græcorum per ι Latinum expreſſum hoc ſcripto animadvertas, ut jam ſuperius monui, & pluribus oſtendam ad cap. 31.

p *Amphidamus*] Lege, *Amphidamas* ex Apollonio.

q *Egei*] Lege, *Alei*. Apollon. I. 163. υἷε δύω Ἄλεῦ.

r *Augeas*] Hic fuit ille, cujus bovilia purgavit Hercules, ut obſervat Apollonii Scholiaſtes.

s *Electus*] Micyllus, *Eleus*. *matrem alii Hyrminen vocant*. Nil pote melius. Vide Apollon. I. 173. & ibid. Scholia.

t *Ypetacli*] Scribe, *Hyperaſii* ex Apollon. I. 176. deinde pro *Hipaſi* ſcripſerim *Hippaſi*. Cæterum Aſterion Apollonio eſt *Aſterius*. Nihil tamen heic eſſe mutandum diſces ex Scholiis.

u *Euphemus*] Micyllus: Apollonius autem *Polyphemum* vocat. videlicet Lib. I. 179. Sed vide quid ad eum locum obſervet Hoelzlinus. Pindarus cum Hygino facit Pyth. od IV. Εὔφαμος ἐλθών, ὃς Ἱππάρχου Ποσειδάωνος ἄναξ, Τόν ποτ' Εὐρώπα Τιτυοῦ θυγάτηρ Τίκτε Καφισοῦ παρ' ὄχθαις.

x *Hic ſuper aquas* &c.] Ex Apollon. Lib. I. 182. Idem tradit apud Pindari Scholiaſten Aſclepiades pag. 194. Tzetzes I. 43. Iſacius ad Lycophr. pag. 128. Edit. Baſ.

y *Alta Catheſti filia*] Aſtypalæa Phœnicis

la, quæ Parthenia appellata eſt, [z] nunc autem Samos dicitur. Erginus Neptuni filius, [a] à Mileto: [b] quidam Periclymeni dicunt; Orchomenius. Meleager Oenei & Althææ Theſtii filiæ filius: quidam Martis putant; Calydonius. Laocoon [c] Parthaonis filius, Oenei frater, Calydonius. Iphiclus alter Theſtii filius, matre Leucippe, Althææ frater [d] ex eadem matre, Lacedæmonius. Hic fuit

nlcis filia erat, ſi credimus Apolloniano Scholiaſtæ ad Lib. 1. 868. Nobil. Heinſ. in ora codicis ſui, *Althaa Theſtii.*

z *Nunc autem Samos dicitur*] Vide Scholiaſt. Apollon. ad Lib. 1. vers. 186. Lactant. Lib. 1. cap. 17. Ortel. Theſaur. in *Samos*. Etiam fluvius in Samo erat Imbraſus, & Parthenius. Schol. Heſiod. in Theog. pag. 261. Ὁ δὲ ἐν Σάμῳ Παρθένιος καὶ Ἴμβρασος καλεῖται.

a *A Mileto*] Dicta ita iſta *urbs* à Mileto Apollinis filio, de quo inter alia & hæc tradit Scholiaſtes Apollonii ad Lib. 1. 186. Τοῦτον ἀνδρωθέντα καὶ φθονούμενον ὑπὸ τοῦ Μίνωος ἀναχωρῆσαι εἰς τὴν Σάμον, ἀφ' οὗ ὁ τόπος ἐστὶ Μίλητος. καὶ ἀπὸ τῆς Σάμου μεταβὰς εἰς τὴν Καρίαν, ἔκτισε πόλιν, ἀφ' ἑαυτοῦ καλέσας. In Cariâ Miletum conditam etiam præter Ptolemæum Apollodorus tradit Lib. III. ad quem Faber: *Miletum Cariæ urbem facit, quæ Jonica fuit: neque tamen peccat: nam quæ ſcribit multo ante migrationem Jonicam evenerunt.* Ante puta quam Jones migrarent in Cariam, profecti Athenis. Nimirum duæ fuerunt Cariæ, ut opportune me monuit clariſſimus Ryckius, vir bonus & fidelis amicus. Altera earum, ſed quæ heic non intelligitur, inter Joniam & Lyciam ſe extendit: altera Joniæ eſt, & circa Miletum, quam Cares quondam incoluerunt. Stephanus: Μίλητος πόλις ἐπιφανὴς ἐν Καρίᾳ τῶν Ἰώνων. Strabo Lib. XIV. Ταύτης δέ φησι Φερεκύδης Μίλητον μὲν, καὶ Μυοῦντα, καὶ τὰ περὶ Μυκάλην καὶ Ἔφεσον Κᾶρας ἔχειν πρότερον. Anton. Liberal. qui & ipſe in Cariâ Miletum cap. 30. collocat, ita conciliari poterit cum aliorum ſententiis, qui in Joniâ eam urbem collocant. Conon apud Photium cap. 2. Ὤικουν δὲ Μίλητον τῆς Ἀσίας, ἣν ὕστερον μεθ' Ἴωνες οἱ ἀπ' Ἀθηνῶν μετὰ Νηλέως ὁρμηθέντες ᾤκησαν. τότε δ' ἐνέμοντο Κᾶρες, ἔθνος μέγα κωμηδὸν οἰκοῦντες. Schol. Homer. ad Iliad. B. ſub finem: τῆς Καρίας περὶ Μίλητον, &c. ῥέων διὰ Καρίας εἰς θάλασσαν πλησίον Μιλήτου. Mileti mater, ut ἐν παρόδῳ hoc addam, *Acacallis* dicitur Pauſan. & Anton. Liberali. *Acallis* perperam in ſcholiis editur Theocrit. ad Eid. VII. vers. 11. & *Hecale* apud Apollod. Lib. III. Cæterum Erginum hunc inter Argonautas agnoſcunt Pind. Schol. ad Olymp. IV. Apollon. Lib. 1. vers. 185. ut & Apollodorus Lib. 1. quem fruſtra corrigere intendit vir doctiſſimus, qui hiſtoriæ poeticæ ſcriptores edidit nuperrimè.

b *Quidam Periclymeni*] An fuit, *Quidam vero Clymeni?* Ita ſane vult Schol. Apollon. Lib. 1. 185. & Pindari ad Olymp. IV. uterque enim patrem ejus Κλύμενον appellat. Sed potuit noſter alios ſequutus fuiſſe auctores. Putarem intelligi illum Periclymenum, qui fuit Neptuni filius ex Chloride Tireſiæ filiâ. De quo Schol. Pind. ad Nem. od. IX. pag. 315. Edit. Franc. Sed tempora non congruunt.

c *Parthaonis*] Cap. 129. 175. 239. *Parthaon* dicitur. *Portheus* eſt Anton. Liberal. cap. 2. & Homero.

d *Ex eadem matre*] Schol. Apollon. ad Lib. 1. 201. Ἀλθαία καὶ Ἴφι-

 κλος

fuit [e] Arcas curſor, jaculator. [f] Iphitus Nauboli filius, Phocenſis: alii Hippaſi filium ex Peloponneſo fuiſſe dicunt. [g] Zetes & Calais Aquilonis venti & Orithyiæ [h] Erechthei filiæ filii. Hi [i] capita pedeſque pennatos habuiſſe feruntur, crineſque cæruleos, qui pervio äere uſi ſunt. Hi aves Harpyias, tres Thaumantis & [k] Ozomenes filias, [l] Aëllopum, Acholoen, Ocypeten, fugaverunt à Phineo Agenoris filio, eodem tempore, quo Jaſoni comites ad Colchos proficiſcebantur. Quæ inhabitabant inſulas Strophadas in Ægæo mari, quæ Plotæ appel-

κλος ἀδελφοὶ ἐκ Δηϊδαμείας τῆς Πιερίας. Suſtuli inciſum ante iſta verba, *Frater ex eadem matre* eſt ἀδελφὸς ὁμομήτριος.

e *Arcas*] Si Lacedæmonius, quomodo *Arcas?* Lego, *acris*, id eſt, velox, ὀξὺς, Gloſſ. Philox. *Acre*, ὀξὺ, δριμύ. Ὀξὺς ὁ ταχὺς, ὀξύτης ὠκύτης Græcis interdum. *Acupedius*, teſte Feſto, dicitur, cui præcipuum in currendo acumen pedum. Virg. Georg. III. *Calidumque animis & curſibus acrem.* Serv. ad illa Virgilii. Æn. I. 224. Acris Oronti: *Fortis*, *alias velocis. Quidam acrem in unamquamque rem vegetum & nimium tradunt.* Nimirum *acer* eſt, qui Græcis δεινὸς dicitur, ut ad Lib. VIII. idem Grammaticus obſervat. Ita *varius acer* a vetuſto commentatore *vehemens* exponitur Lib. I. Sat. 10. Horat. Micyllus conjicit *artificioſus*. Clariſſim. Schefferus, *arte curſor*. Fulgent. Lib. III. Myth. c. 6. *Magnificus jaculator.* Atque ille idem eſt, qui *acris jaculator*.

f *Iphitus Nauboli*] Apollod. Lib. I. 43. Ἴφιτος Ναυβόλου. Sed hoc vitioſum ſine dubio, Lege, Ἴφιτος. Vide Apollon. I. 207.

g *Zetes*] *Zetus* eſt Fulgentio. Lib. III. *Zethus* Servio ad Æn. III. 209. Sidonio. Carm. 5. & Philargyrio in IV. Georg. Virg. 463. Sequuti forte Palæphatum ſunt, qui & ipſe hunc *Zethum* appellat cap. 23. Non probo tamen, cum paret confuſionem. Alius enim *Zetes*, alius *Zethus*.

h *Erichthei*] Scribe, *Erechthei*. Ἐρεχθέως. Ita Apollonius, Simonides, Ovidius. Scholiaſt. autem Apollonii ex Cecrope natam eam tradit. Aliquoties in ſeqq. vitioſè ſcriptum hoc nomen deprehendes, quod ortum exiſtimo ex vocalium I & E cognatione. Donatus ad Phorm. I. I. *Propter cognationem E & I literarum non dubitaverunt antiqui* HERE *&* HERI *dicere, &* MANE *&* MANI *&* VESPERE *&* VESPERI. Adde Fabium Lib. I. cap. 4.

i *Capita pedeſque pennatos*] Pedes pennatos illis tantum tribuit Apollon. I. 219. Unde hæc partim deſumpta videntur. Pindarus dorſo eorum alas affingit; humeris Lactantius Argum. Ovid. Lib. VI. Met. fab. 8.

k *Ozomenes*] *Electram* earum matrem alii faciunt. Vide not. ad Geneal. *Ozomenen* hanc nuſquam hactenus inveni. Placet divinatio Doctiſſ. Jacobi Perizonii, *Oceanines*. Electra enim Oceani filia. Ὠκεανῖναι Oceani filiæ Homero & Heſiodo, ut *Nerina* Nerei. Virgil. Eccl. VII. 37. *Nerine Galatea*. Vide ib. Servium.

l *Alopien*] *Aëllopum* hanc appellat Apollodorus pag. 47. Edit. Commel. Atque ita heic putem ſcribendum. Schol. Hom. ad Iliad. Π. 150. Ἅρπυιαι δαίμονες ἀρπακτικοὶ, ὧν τὰ ὀνόματα Ἀελλὼ, Ὠκυπέτη, Ποδάργη. Servius ad Æn. III. 209. *Aëllo*, *Ocypeten*, & *Celano* appellat.

m *He*

pellantur. [m] Hæ fuiſſe dicuntur capitibus gallinaceis, pennatæ, alaſque & brachia humana, unguibus magnis, pedibuſque gallinaceis, pectus album, ſeminaque humana. Hi autem Zetes & Calais ab Hercule telis occiſi ſunt: quorum in tumulis ſuperpoſiti lapides flatibus paternis moventur. Hi autem ex Thracia eſſe dicuntur. Focus & Priaſus Cænei filii ex Magneſia. Eumedon Liberi patris & Ariadnes Minois filiæ filius, à Phliunte. Palæmonius Lerni filius, [n] Calydonius. Actor Hippaſi filius ex Peloponneſo. [o] Therſanon Solis & Leucothoes filius ex Andro. [p] Hippalcimos Pelopis & Hippodamiæ Oenomai filiæ filius, ex Peloponneſo à Piſis. Aſclepius Apollinis & Coronidis filius. [q] * Atriacha Theſtii filia, Argivus.

m *Hæ fuiſſe dicuntur*] Cl. Schefferus locum hunc ita conſtituit; *Hæ fuiſſe dicuntur pennatæ, aliſque & unguibus magnis, pedibuſque gallinaceis: brachia humana, pectus album, ſeminaque humana habuiſſe.* Ego ſine MS. affirmamare nihil auſim.

n *Calydonius*] Videtur ex Apollon. Lib. I. vers. 202. reſcribendum *Olenius*. *Palæmon* hic eſt Apollodoro Lib I. pag. 43. Sed *Palæmonius* cum Hyg. Apollonio.

o *Therſanon*] *Philammona* cap. 161. hunc dici, & matrem *Leuconoen* obſervat Cl. Shefferus. Sed ibi pro *Leuconoe* ex hoc loco, & Ovid. IV. Met. 208. repoſuerim, *Leucothoe*.

p *Hippalcimos*] Cap. 84. & 97. *Hippaleus* dicitur. *Hippalmus* eſt Apollodoro & Zenobio Cent. XVIII. 7. *Hippalcimus* Scholiaſtæ Pindari ad Olymp. I. pag. 15. Edit. Francof. Omnium optimum cenſeo *Hippalcimos*, vel *Hippalcimus*. Vide not. ad cap. 97.

q * *Atriacha Theſtii filia*] Aſteriſco notavi locum. Abeſſe obſervat Cl. Schefferus filii & patris nomen. Verum eſt deſiderari ea in ſequentibus. Sed τὸ *Atriacha* corruptum, pertinetque ad præcedentia. Scribe, *Coronidis filius, a Tricâ* Vide quæ notamus inferius ad illa cap. XCVII. *Machaon Aſclepii & Coronidis filius à Tricâ*. Cum aſpiratione primitus *à Tricha* ſcriptum fuit. Inde *Atriacha* conſlatum, & locus vitiatus. In ſequentibus lacunam optimè ſupplet doctiſſimus Perizonius hunc in modum: *Amphiaraus Oiclei filius matre Hypermeſtra (vel ex Hypermeſtra) Argivus.* Merentur adſcribi verba ejus, quibus rationem hujus ſupplementi reddit. Fuiſſe, inquit, Amphiaraum inter Argonautas non modo ex Apollodoro Lib. I. diſcimus, ſed & ex Statio Lib. 3. Ubi Amphiaraus ipſe vers. 518. *Primâ cum pube virentem Semideos inter pinus me Theſſala reges Duceret*, &c. Jam vero mater ejus Hypermeſtra *Theſtii filia* fuit. Interpres Statii ad I. Theb. vers. 42. *Laurigeri) hoc eſt Amphiarai Lyncei & Hypermeſtræ filium dicit*. Niſi leg. *Oiclei* vel *Cynthii* h. e. Apollinis ex Hyg. fab. 70. erravit Scholiaſtes. Lyncei enim Ægypti filii non hæc, ſed Hypermeſtra Danai filia fuit uxor. Apolod. Lib. I. pag. 24. Θεϛίῳ δὲ ἐγένοντο θυγατέρες μὲν Ἀλθαία, Ὑπερμνήστρα. Diodorus Siculus Lib. 4. Οἰκλέους δὲ καὶ Ὑπερμνήστρας τῆς Θεσπίου (lege Θεστίου) Ἰφιάνειρα ἢ Πολύβοια καὶ Ἀμφιάραος ἐγένοντο. Ex eodem loco, qui longus eſt, patet Amphiaraum hunc fuiſſe Argivum. quod & cæteri tradunt, ut mirer ab Hygino fab. 70. eum Pylium vocari, cum tamen fab. 72. filium ejus Alcmæonem *Argivum* quoque dicat. Apollod. Lib. I. pag. 27. Ἀμφιάραος

vus. [r] Neleus Hippocoontis filius, Pylius. Jolaus Iphicli filius, Argivus. Deucalion Minois & Paſiphaes Solis filiæ filius, ex Creta. Philoctetes Pœantis filius, à Melibœa. [s] Ceneus alter Coronis filius, [t] Coryna. Acaſtus Peliæ & [u] Anaxibiæ Biantis filiæ filius, ex Jolco, duplici pallio coopertus. Hic voluntarius Argonautis acceſſit, ſponte ſua comes Jaſonis. Hi autem omnes [x] Minyæ ſunt appellati, vel quod plurimos eorum filiæ Minyæ pepererunt,

Οἰκλέυς ἐξ Ἄργυς. Similiter Lib. 3. pag. 152. Servius ad Æn. vi. *Eriphylen) Hæc Amphiarai Auguris Argivi uxor fuit.* Horat 3. Od. 16. *Concidit Auguris Argivi domus.* Cum igitur Argivus fuerit, matrem habuerit Theſtii filiam, & ab aliis inter Argonautas numeretur, adeoque omnes hujus deſcriptionis reliquiæ in eum conveniant, ne dubitemus eum hoc loco ab Hygino memoratum eſſe

r *Neleus Hippocoontis*] Ita reſcripſi pro *Mileus* ex cap. 10.

s *Ceneus alter Coronis filius*] An hoc ergo eſt, quod dicit Apollodorus Lib. 1. pag. 43. Καινέως Κόρωνος? Interpres tranſtulit, non *Cæneus Coronis*, ſed *Cænei Coronus*. Quod ſane convenit cum Homeri Catal. vers. 253. ubi Κόρωνος eſt Καινείδης, hoc eſt, Καινέως παῖς, ut & apud Apollon. Lib. 1. 57. An vero ſcribendum? *Atracis filius*. Duplex fuiſſe Cæneus videtur, *Elati* alter, alter *Atracis* filius; duplex etiam fama de ſexus ejus mutatione. Quam Elatidæ alii, Atracidæ tribuit Liberalis cap. 17. Sententiam utramque videri poſſit miſcere Ovidius. Lib. xii. Met. 189. *Elateia proles* audit. at vers. 209. *Atracides*. vel ſimpliciter, quod verius putem, dicendum controverſum eſſe Cænei patris vocabulum. Sed hæc acutiores, quam ego ſum, excutiant accuratius alii. Scio quid ad Ovidium ſcribant commentatores; ſed non placet. Quod ſi mihi jus cenſendi dederis, dixerim Hyginum vel vitioſè ſcriptum inveniſſe apud Græculum aliquem Καινίδυς Κόρωνος, vel malè vertiſſe illa, Καινέως Κόρωνος. Non eſſe ſanè ἀναμφήριστον hunc ſcriptorem liquido comperiſſe videor. Vide annotata ſuperius ad cap. 3. & infr. ad cap. 31. nec non Aſtron. 11. cap. 2.

t *Corynâ*] *Coryna* eſt urbs Joniæ Pomponio Lib. 1. cap. 7. Sed non videtur heic locum habere poſſe. *Gyrtone* conjicit Schefferus. Sanè inde oriundus erat apud Apollon. 1 57. *Coronus Cænei filius*. Dedit forte: *Cæneus alter Coroni filius, Gyrtone*. quanquam ſic abit a cæteris mythologis, qui ſcripſiſſent *Coronus Cænei filius, Gyrtone*. Atque ita ſcribere quoque Hyginus debuit, quem Græca verba Καινέως Κόρωνος male vertiſſe cenſeo, atque inde finxiſſe nobis alterum *Cæneum*, quem nemo veterum novit.

u *Anaxibiæ Dymantis*] Recte ex Apollodoro Cl. Schefferus: *Anaxibia Biantis*. Atque ita ſcribendum eſſe docuit me etiam Tzetzes Ch. 11. 53. Tollenda eadem macula infr. cap 51.

x *Minyæ ſunt appellati*] Vide quæ commentati ſumus hac de re ad Anton. Liberal. cap. 26. Schol. Pind. ad Pyth. od. iv. Μινυᾶν δὲ τῶν Ἀργοναυτῶν φησι, ὅτι οἱ πλείους αὐτῶν εἰς Μινύαν τὸν Ποσειδῶνος καὶ Τελεγονείας τοῦ Αἰόλου τὸ γένος ἀνῆγον. Confer quæ Ariſtodemus apud eundem tradit ad Iſth. od. 1. Tzetzes ad Lycophr. Μινυᾶν, τῶν Ἀργοναυτῶν, ὅτι οἱ πλείους αὐτῶν, ἐξ Ὀρχομενοῦ τοῦ Μινυείου ἦσαν. δύο δὲ Ὀρχομενοί, ὅ, τε ἐν Βοιωτῃ (leg. Βοιωτίᾳ) ὅ τε ὁ Μινύειος, καὶ ὁ πολύμηλος, ὁ ἐν Ἀρκαδίᾳ. Lactant. ad Lib. v. Thebaid. Stat. vers 347. *Minyæ. Theſſali, à Minyâ rege Theſſalorum, à cujus nomine*

runt, vel quod Jaſonis mater [y] Clymeni & Minyæ filia erat. Sed neque Colchos omnes pervenerunt, neque in patriam regreſſum habuerunt. Hylas enim [z] in Mœſia, à nymphis [a] juxta Cion flumenque Aſcanium raptus eſt; quem dum Hercules & Polyphemus requirunt, vento rapta navi [b] deſerti ſunt. Polyphemus ab Hercule quo-

mine omnes Argonautæ Minyæ appellati ſunt.

y *Clymeni & Minyæ filia erat*] Scribo: *Clymenes Minyæ filiæ filia erat.* Ita ſane diſerte tradit Apollon. Schol. Lib. I. 230. Jaſon enim filius fuit Alcimedes, quæ filia Clymenes Minyæ filiæ erat. Confirmat me in hac conjectura Cl. Schefferus, cui, ut non paucis aliis in locis, ita & heic idem venit in mentem. Non male etiam ſcripſeris, *Clymenes Minyæ filia erat*, ſubaudito Græco more τὸ *filiæ*. ut cap. IX. *Amphion & Zetus Jovis & Antiopes Nyctei filii.* Vide notas ad cap. 81. Immo hanc veriſſimam dixeris conjecturam; adeo ut initio hujus capitis forte etiam ſit ſcribendum, *Alcimedes Clymenes Minyæ filiæ.* Nam ut varient multum veteres, nemo tamen Alcimedæ Clymenum patrem dedit. Confer Nob. Heinſ. ad Heroid. Ovid. VI. 105. Vindicavimus eundem helleniſmum non uno loco Lactantio in Argumentis Fabb. Met. Naſ. quo ſcriptore neminem reperias Hygino ſimiliorem. Vid. not. ad Lib. VI. fab. 3.

z *In Mœſiâ*] Cl. Schefferus emendat, *in Myſiâ*. Recte quidem, ſi reſpicias Apollon. Schol. I. 117. Propert. Lib. I. el. 20. ſed non admodum neceſſario. Confundunt enim utrumque nomen poſterioris ævi tam Græci, quam Latini ſcriptores, ut ad Dict. Cretens. Lib. II. obſervavit pridem Joſias Mercerus. Eandem confuſionem notavimus etiam nos quoque cap. 99. Videtur vicinitas ſoni τῦ *y* & *œ* eam peperiſſe. Scribit enim alicubi Victorinus Afer, ſi y in Latium non fuiſſet receptum, pro *Hylas* dicendum fuiſſe *Hœlas*. Benè Servius ad Georg. I. 102. Mœſiam à Myſia diſtinguit: *Mœſia provincia eſt Thraciarum vicina Scythiæ: Myſia vero civitas Phrygiæ, haud longè à Trojâ.* Idem tamen ad Ecl. VI. *Juxta Mœſiam* raptum hunc contigiſſe memorat. Atqui *Aſcanius Myſiæ fluvius eſt*, ut recte Vibius Sequeſter. Melius Philargyrius ad Georg. III. 270. *Aſcanius amnis eſt Myſiæ, ſed quia in Aſia eſt.* Legendum putem, *ſed quæ in Aſia eſt.* Innuit ſcilicet etiam Myſiam eſſe in Europâ. quod & Euſtathius in Dionyſium docet pag. 46. & quos ibidem laudat auctores. Confer Breulium ad Orig. Iſidor. Lib. XIV. cap. 4. Facit huc inprimis quod idem Iſidorus habet XVII. 9. *Venit ſæpe probabilior ex Myſiâ Aſiæ.*

a *Juxta Cion Aſcaniumque amnem*] Vide commentatores ad illud Propert. Lib. I. 20. *Crudelis Minyis dixerit Aſcanius.* Corruptus in hac fabula Servius ad Ecl. VI. Virg. *Apud fontem Calciamnis, cum aquatum iſſet, à Nymphis raptus eſt.* Lego *Aſcanii amnis*. Duæ in unam voces coaluerunt, ſicut factum etiam exiſtimo ad illa Virg. Æn. VI. 67. *Animamque ſepulcro condimus. Rite ergo*, inquit, *redditâ legitimâ ſepulturâ, redit anima ad quietem ſepulchri, quam Stoici herciſcundi, id eſt, medium ſecuti, tamdiu durare dicunt, quamdiu durat & corpus.* Quid eſt, *herciſcundi?* Lego, *Quam Stoici ſepulcris condi, id eſt, medium ſecuti, tamdiu* &c. De ſententiâ Stoicorum conſulendus Gatakerus ad Antoninum Philoſoph. pag. 139. de Cio Schol. Theocriti ad Eidyll. XIII. 30. Κιανοὶ οἱ τὴν Κίον οἰκοῦντες, ἥτις νῦν καλεῖται Πρῦσα, ἀπὸ τοῦ τῶν Ἀθηναίων βασιλέως Πρυσίου. Κίος δὲ ἀπὸ Κίου τοῦ υἱοῦ Ὀλύμπου, ἀφ᾽ οὗ τὸ ὄρος ὁ Ὄλυμπος. Malè *Chius* appellatur in Priſcian. Periegeſi: *Qua Chius egregia decurrens murmurat unda.* Fuit enim & fluvius eodem nomine.

b *Deſerti ſunt*] Varias variorum hac de re ſententias corraſit Apollon. Schol. ad Lib. I. 1290.

c *Con-*

quoque relictus, [e] condita in Mœſia civitate, perit apud Chalybas. Tiphys autem morbo abſumptus eſt, [d] in Mariandynis in Propontide, apud Lycum regem; pro quo navem rexit Colchos Ancæus Neptuni filius. Idmon autem Apollinis filius ibi apud Lycum cum [e] ſtramentatum exiſſet, ab apro percuſſus [f] decidit. Ultor Idmonis fuit Idas Apharei filius, qui aprum occidit. Butes Teleontis filius quamvis cantibus & [g] cithara Orpheia vocabatur, victus tamen eſt dulcedine Sirenum, & natatu-rus ad eas in mare ſe præcipitavit. Eum Venus delatum fluctibus [h] Lilybæo ſervavit. Hi ſunt qui non pervenerunt Colchos. [i] In reverſione autem perierunt. Euribates Teleontis filius, & [k] Cantus Cerionitis filius interfecti ſunt in Libya, à paſtore Cephalione Naſamonis fratre, filio Tritonidis nymphæ & Amphitemidis, [l] cujus fuſte pecus depopulabantur. Mopſus autem [m] Ampyci filius ab

c *Condità civitate*] Schol. Apollon. ad Lib. IV. 1470. Ἐν κλήσει πόλει Κίον, τὴν οὕτως ὀνομασθεῖσαν ἀπὸ τοῦ παραῤῥέοντος ποταμοῦ.

d *In Mariandinis*] Schol. Apollonianus: Ἀναιρεῖται δὲ Ἴδμων ἐν Μαριανδυνοῖς ὑπὸ κάπρου. Scribendum ergo eſſet, *Mariandynis*. Sed ſolenne eſt huic ſcriptori vel librariis I cum Y permutare.

e *Stramentatum*] Cap. 18. habes, *Extra venatum*. cap. 248. *Extra metam*. Rectius putabam antehac ubique ſcribi, *Extra venatum*: quod vidi poſtea etiam placuiſſe Cl. Scheffero. *Exire* ergo poſuit pro *ire*, ut cap. 120. *Nequis extra urbem exiret*. Nunc præferam *ſtramentatum*, ut innuat eum iviſſe collectum ſtramenta, in quibus cubare ſoliti veterum heröes. Vide Schol. Hom. Iliad. Δ. 383. Theocrit. Eidyll. XIII. vers. 34. Gloſſ. vett. *ſtramentum*, χορτόσμαρα, στιβάδες. *ſtramenta*, χορτόστρωτοι στιβάδες. Certè de venatione apud Lycum inſtituta nihil hactenus comperi. Sequutus heic eſt Hyginus Apollon. Lib. II. 817. qui itidem ab apro in Myſiâ occiſum eum memorat. Flaccus Lib. V. peſtiferâ lue extinctum refert.

f *Decidit*] H. e. *cecidit*. Claudianus præfat. in Ruff. *Phœbeo domitus Python cum decidit arcu*. Vetus interpres Pſalm. VII. 4. *Decidam merito ab inimicis meis*.

g *Citharà Orpheià vocabatur*] Cl. Scheffferus emendat, *Orphei avocabatur*. quod probo.

h *Lilybæo*] H. e. *ad Lilybæum*. Virg. Æn. V. 451. *It clamor cœlo*.

i *In reverſione autem perierunt*] Schefferus mallet *hi perierunt*. ponenda præterea erat poſt hæc verba πλεῖα σιγυνὴ, ut fieri curavi.

k *Cantus Cerionitis*] Apollon. Lib. I. 78. eſt *Canthus Canethi filius*.

l *Cujus fuſte pecus depopulabantur*] Ego antehac conjectavi, *cujus furtis pecus* &c. Flor. Lib. IV. cap. 4. *Lacerare furtis hæreditatem*. Cl. Schefferus trajecta cenſet verba, legitque; *fuſte cujus pecus* &c. Sed Apollon. Lib. IV. 1489. lapidis jactu interfectum Canthum tradit. Nobiliſſ. Heinſ. pro *fuſte* reſcripſerat *forte* in libro ſuo. Tollius, *fuſe*.

m *Ampci*] Rectè *Ampyci*. Cl. Schefferus. Ita enim eſt in præcedentibus, & cap. 128. Μόψος Ἀμπυκίδης He-

ab ſerpentis morſu in Africa obiit. Is autem in itinere acceſſerat comes Argonautis,[r] Ampyco patre occiſo. Item acceſſerunt ex inſula Dia Phrixi & Chalciopes [n] Medæ ſororis filii, Argus, Melas, [o] Phrontides, Cylindrus. [p] ut alii ajunt vocitatos, [q] Phronius, Demoleon, Autolycus, Phlogius. Quos Hercules cum eduxiſſet habiturus comites, dum [r] Amazonum balteum petit, reliquit terrore perculſos [s] à Daſcylo qui regis Manſuaden * filia. Hi autem, cum exirent ad Colchos, Herculem ducem facere voluerunt. Ille abnuit, [t] ſed potius Jaſonem fieri oportere, cujus opera exirent omnes. Dux ergo Jaſon

Heſiodo Aſp. vers. 181. ubi Schol. οἷα Ἄμπυκος υἱός. Eſt ergo rectus caſus *Ampyx*, qui & apud Pauſaniam occurrit. Sed in recto Ἄμπυκος legitur etiam apud Schol. Lycophr. pag. 127. quod videtur Joniſmum reſipere. Schol. Apollon. ad Lib. I. 132. Ἰωνικῶς ὁ φύλακος, ἀπὸ τοῦ φύλαξ, ὥσπερ καὶ τὸ μάρτυρος.

n *Medeæ*] Ita reſcripſi pro *Medæ*. Vide cap. 21.

o *Phrontides*] Malim *Phrontis*, ut habetur cap. 3. & apud Apollod. Lib. I. pag. 32. Sed cap. 21. rurſus *Phrontides* audit. Vide notas ad cap. 3.

p *Ut alii*] Cl. Schefferus, *at alii*.

q *Phronius*] Hic non comparet apud Apollon. Lib. II. 958. Sed tres tantum, *Autolycus*, *Phlogius*, *Deileon*. de quibus poſtremus forte in locum Demoleontis ſubſtituendus.

r *Amazonum balteum*] Malim *Amazonum* vel *Amazonis*. Deſumpta hæc ex Scholiaſtâ Apollonii: Οὗτοι καταλειφθέντες ὑπὸ Ἡρακλέους ἐπὶ τὸν τῆς Ἀμαζόνος ζωστῆρα κεχωρηκότος.

s *A Daſcylo qui regis Manſuaden * filiâ*] Micyllus: *à Daſcylo regis Mariandyni filio*. Ego hoc amplius cenſeo, *à Daſcylo Lyci regis Marriandyni filio*. Daſcyli erat filius is Lycus, & filium itidem Daſcylum habebat. Vide Apollon. Lib. II. 805. & Schol. ad vers. 754. Περίλαον Lyci filium habes apud Nicandri Schol. pag. 65. Ὁ δὲ Περίλαος, inquit, υἱὸς Λύκου Βασιλέως Μαριανδηνῶν (leg. Μαριανδυνῶν) ὃς ἀπέθανεν ἐν Ἡρακλείᾳ τῇ Ποντικῇ.

t *Sed potius Jaſonem fieri oportere*] Vir doctus ſupplet, *oportere dixit*. Ego ſubaudire malim. Novimus iſta ſcriptorum etiam politiſſimorum τὰ ἀνεπιτήδευτα compendia. Plinius Panegyrico. *Cum abactus hoſtium exerceret, omniaque dextra lævaque attrita*. H. e. attrita jacerent vel eſſent. Cic. ad Att. Lib. x. ep. 4. *Horum ego ſummorum imperatorum non modo res geſtas non antepono meis; ſed ne fortunam quidem ipſam, quâ illi florentiſſima, nos, duriore conflictari videmur.* Subaudiendum extrinſecus, *uſi ſunt*, quaſi ſcriptum eſſet, *quâ illi florentiſſimâ uſi ſunt*. Ut heic Hyginus, ita eodem prorſus modo Juſtinus Lib. XXXI, cap. I. *Negantes eum æquo animo ſub legibus vivere aſſuetum imperio, & immoderatâ licentiâ militari; ſemperque tædio quietis urbanæ, novas belli cauſas circumſpicere*. Subaudi *dicentes*. Phædrus Lib. 4. 17. *Non veto dimitti, ſed cruciari fame*. ſc. *jubeo*. Vide ibi Fabrum. Cæterum fuiſſe tamen qui Herculem Argonautarum ducem fecerint, diſces ex Apollod. Lib. I. Diod. Lib. IV. Anton. Lib. cap. 26.

u *Ar-*

Jaſon regnavit. Faber [u] Argus Danai filius, [x] cujus poſt mortem rexit navem Ancæus Neptuni [y] filius. Proreta navigavit Lynceus Apharei filius, qui multum videbat. [z] Tutarchi autem fuerunt Zetes & Calais Aquilonis filii, qui pennas & in capite & in pedibus habuerunt. Ad proram & remos ſederunt Peleus & Telamon. [a] Ad pitulum ſederunt, Hercules & Idas. Cæteri ordinem ſervaverunt. [b] Celeuma dixit Orpheus, . [c] Oca-

u *Argus Danai*] Vide ſupr. *Argui Polybi.*

x *Cujus poſt mortem*] Ante hæc verba deeſſe quædam docent tum illa, quæ præceſſerunt, tum quæ habentur cap. 18. Puto ſcripſiſſe Hyginum: *Gubernator fuit Tiphys, cujus poſt* &c. Tzetzes ad Lycophr. pag. 143. Μετὰ δὲ θάνατον αὐτοῦ ἐκυβέρνα Ἀγκαῖος τὴν Ἀργώ.

y *Filius. Proreta navigavit*] Ita ex ſententiâ Cl. Schefferi diſtinxi hæc verba. Nam Lynceum, quod viſu acerrimo eſſet præditus, veriſimile eſt Proretæ obiiſſe munus. Apud Pindarum tamen Pyth. od. IV. πρωρεὺς eſt Euphemus.

z *Tutarchi*] Refingendum *Tœcharchi.* Τοίχαρχος, qui præeſt remigibus, qui ſunt in lateribus navis. Ita correxeram, ſed jam occupatus à magno Turnebo, cum vidi Cl. Schefferum eruditi operis de Mil. navali Lib. IV. cap. 7. legere *Tocarchi.* Adi ipſum. Vetuſtiſſimorum ſcriptorum fuit ſane ſine adſpiratione ſcribere *Caron* pro *Charon*, & ſimilia. Imitata eſt id non raro inferior ætas. Fulgent. præfat. Lib. 1. *Quo ferant Caronem citius ſopiturum.* Schol. Juvenalis ad Sat. III. vers. 266. PORTHMEA. *Carinam.* lege, *Caronem* h. e. Charontem.

a *Ad Pitylum*] Quid *Pitylus* ſignificet, explicat Turnebus Adverſ. Lib. 28. cap. 43. Petavius ad Syneſium pag. 32. Schol. Æſchyl. ἑπτ. vers. 862. Κτο ναυ interpretatur. Cl. Schefferi curas ſecundas de Mil. navali, in quibus iſtam ſe lectionem explicare ait, nondum vidi. Barth. ſuſpicatur, *ad placitum.* Doctiſſ. Pittenius emendat, *tutelam,* locumque hunc Hygini ita conſtituit, ut ad Antonin. Liberal. monet Cl. Berkelius: *Ad proram ſederunt Peleus & Telamon, ad tutelam Hercules & Idas. poſt relicto eo ab Hercule, loco ejus ſedit Peleus Æaci filius. Cæteri ad remos ordinem ſervaverunt.* Tranſpoſitionem probo. Ab emendatione ejus parum abit conjectura Cl. Tollii, *ad puppim.* Ego aliquando conjeceram *portiſculum*, quod ſequeretur, *relicto eo.* & intelligerem, *portiſculo* Sed nunc minus placet. Schefferus: *relicto Ida.* Sed nullus dubito, quin veriſſima ſit conjectura doctiſſ. Jacobi Perizonii, *relicto ab eis Hercule.* Schol. ad Stat. Theb. v. 453. *Quem dum Hercules quærit, relictus ab Argonautis in Myſiâ eſt.*

b *Celeuma*] Grotius ad Capell. Lib. I. & Savaro ad Sidonium adducunt *celeuſma.* Sed *celeuma* bene habet. Rutilius Lib. I. *Dum reſonat variis vile celeuma modis.* Apollin. Sidonius Lib. II. epiſt. 10. *Amnicum celeuma.* Atque ita habent quoque antiquæ editiones Martial. Lib. III. 67. Nempe κέλευμα pro κέλευσμα dicunt etiam Græci. Magno clamore id dicebatur. Unde Macarius eos, qui magno clamore inter precandum utuntur, comparat Celeuſtis Hom. VI. Οἱ γὰρ, inquit, κραυγαῖς κεχρημένοι κελευσταῖς ἐοίκασι. Interpres imperitè: *Proretis ſimiles ſunt.* Alius *Proreta*, alius *Celeuſtes.* Huc faciunt illa in Actis S. Genovefæ virginis cap. 7. *Pariterque omnes cum eo in modum celeuma concinentes magnificaverunt Deum, in cælum clamore ſublato.* Aſcon. in Divin. *Cani remigibus celeuſma per ſymphoniacos ſolebat, & per aſſam vocem, id eſt, ore prolatam, &, ut in Argo navi, per citharam.*

c Oca-

[c] Oeagri filius. Poſt, relicto eo ab Hercule, loco ejus ſedit Peleus Æaci filius. Hæc eſt navis Argo, quam Minerva in ſideralem circulum retulit, ob hoc, [d] quod ab ſe eſſet ædificata. ac primum in pelagus deducta eſt hæc navis, in aſtris apparens à gubernaculo [e] ad velum. Cujus ſpeciem ac formam Cic. in Phænomenis exponit his verſibus:

At canis ad caudam ſerpens [f] prælabitur Argo,
[g] Converſam præ ſe portans cum lumine puppim.
Non aliæ naves ut in alto ponere proras
Ante ſolent, roſtris Neptunia prata ſecantes.
[h] Sicut cum cœptant tutos [i] contingere portus,
Obvertunt navem magno cum pondere nautæ,
[k] Averſamque trahunt optata ad littora puppim:
Sic converſa vetus ſuper æthera labitur Argo.

[l] *Inde*

c *Oeagri filius*] Vide Philargyrium & Servium ad Virg. Georg. IV. 524. & quæ notavi ſuperius.

d *Quod ab ſe eſſet* &c.] Non malè corrigit diſtinctionem Cl. Schefferus: *Quod ab ſe eſſet ædificata, ac primum in pelagus deducta. Eſt hæc navis* &c. Cæterum pro *primum* mallem *prima*. Manil. Lib. I. *In cælum ſubducta mari, quod prima cucurrit.* Ovid. VIII. Met. 302. *Primæque ratis molitor Jaſon.* Aſtron. II. 37. *Hanc autem primam in mari fuiſſe complures dixerunt.* Schol. German. *Quæque prima ab eâ fabricata eſt* &c. Eratoſthenes καταστερ. cap. 35. Πρώτη τὸ πέλαγος διεῖλεν ἄβατον ὄν. Catull. Carm. 65. *Illa rudem curſu prima imbuit Amphitriten.* Schol. Arat. ed. Lond. Ὅτι πρώτη ναῦς ἐδείχθη παρ' αὐτῆς. Adde Phædrum libr. IV. c. 6. Ovid. II. Amor. el. XI. vers. I. Verius tamen eſt, quod apud Plin. VII. cap. 56. tradit Philoſtephanus, *longâ nave Jaſonem primum navigaſſe.* Pro vulgata lectione adducere poſſis illud Sulpicii Hiſt. Sacræ Lib. I. cap. 2. *A quo primum civitas condita eſt.*

e *Ad velum*] Eratoſthenes: Οἱ δ' οἴακές εἰσιν ἕως τοῦ ἱστοῦ ἀπὸ τῆς πηδαλίοις. Etſi parum refert, prætulerim tamen *ad malum*. Noſter Aſtron. II. 37. *Diviſa eſt à puppi uſque ad malum.* Schol. German. *Quam notatam in cælo figuravit, ſed à gubernaculis uſque ad malum.* Pro *notatam* Boſchartus *mutatam* reponit Hieroz. Part. II. Ego legerim, *non totam*. Forte eſt, ut ita habeat Sanctandreana editio, quæ paucis hebdomadis poſſeſſa in piperatam manum incidit. Sed nihil mutare heic eam mihi affirmant, à quibus eſt inſpecta. Hyginus Aſtron. II. 37. *Hujus non tota effigies inter aſtra videtur.* Scripſeram hæc, cum inveni cap. 12. Lib. IV. *Navis Argo ſine totius veli.* Nihil ergo mutandum.

f *Prælabitur*] Quædam Ciceronis editiones habent, *prolabitur*.

g *Converſam præ ſe*] Conſule ſummi viri Gron. Obſerv. Lib. IV. cap. 26.

h *Sicut cum* &c.] Ante hunc verſum inſerendus eſt ille ex Cicerone: *Sed converſa retro cæli ſe per loca portat.*

i *Contingere portus*] Recte *contingere* Hyginus, non *conſtingere*, ut apud Ciceronem diu lectum fuit. Germanicus: *Optatam cupiens contingere terram.*

k *Adverſamque*] Rectè emendat

 avir-

[l] *Inde gubernaclum* [m] *tendens à puppe volante*
Clari poſteriora canis veſtigia [n] *tangit.*

Hæc navis habet ſtellas in puppe quatuor, [o] in gubernaculo dextro quinque, in ſiniſtro quatuor, conſimiles inter ſe omnino tredecim.

XV. [a] *Lemniadæ.*

[b] In inſula Lemno mulieres Veneri ſacra aliquot annos non fecerant, cujus ira viri earum [c] Threſſas uxores duxerunt, & priores ſpreverunt. At Lemniades ejuſdem Veneris impulſu conjuratæ, genus virorum omne, quod ibi erat, interfecerunt, præter Hypſipylen, quæ patrem ſuum Thoantem clam in navem impoſuit, quem tempeſtas in [d] inſulam Tauricam detulit. Interim Argonautæ præ-

averſamque Grotius. Germanicus: *Averſamque ratem vetis damnatus ad oram Praligat.* Theon in Aratum pag. 143. Ὄπισθεν φέρεται ἡ Ἀργὼ περὶ πρύμναν ὁμοίως ταῖς καταγομέναις ναῶν.

l *Inde gubernaclum*] Ante hunc verſum omiſſi rurſus duo illi, *Atque uſque à prorâ ad celſum ſine lumine malum. A malo ad puppim cum lumine clara videtur.*

m *Tendens à puppe volante*] In Cicerone eſt: *Diſperſo lumine fulgens.*

n *Tangit*] In Cicerone eſt *condit.* Sed Hyginianam lectionem merito cum Grotio & Scheffero præferas.

o *In gubernaculo dextro*] Habuit igitur in puppi duo gubernacula. Petronius: *Nunc per puppim, per ipſa gubernacula dilabendum eſt.* Conſule Schefferum. Milit. Nav. Lib. II. cap. 5. Scalig. ad Manilium pag. 368. Boſchartum Hieroz. Part. II. Lib. IV. c. 2. ubi Pœnorum naves duplici inſtructas fuiſſe gubernaculo oſtendit. Hygin. Aſtron. Lib. III. *Hæc habet in puppi ad ſingula gubernacula, ad primum ſtellas quinque. ad alterum quatuor: circum carinam quinque. & ſub rejectum quinque, ad malum quatuor.* Si idem eſt Hyginus. ſequutus heic eſt, ut ſæpe ſolet, diverſos auctores.

Ad CAP. XV.

a *Lemniadæ*] An *Lemniades?* non dixerim. Vide notata à nobis ad Fulgent. prol. Lib. I. cap. 2. Lib. III. & quæ in diſſertatione diximus, nec non infr. ad cap. 155.

b *In inſulâ Lemno*] Narratunt præter Hyginum hanc fabulam Schol. Apollon. ad Lib. I. 209. Homeri ad Iliad. H. 467. Euripidis ad Hecub. vers. 887. Statii ad V. Theb. 29. Antigon. Hiſtor. Mir. 130. Apollod. Lib. I. Apoſtolius Cent. XI. 96. Valer. Flaccus Lib. II. 113. Verba Statiani interpretis ad Lib. V. Th. vers. 59. exſcribi merentur: *Quia*, inquit, *adulterium Veneris in honorem Vulcani damnaverant, inde nulla Veneris ſedes in Lemno eſt. Unde iratum numen odorem feminis hircinum immiſit, ob quam cauſam horruiſſe viri dicuntur uxores.*

c *Threſſas uxores*] Ancillas αἰχμαλώτους è Thraciâ avectas. Horat. III. 9. *Me nunc Threſſa regit Chloe.* Valerius: *Has agimus longè famulas tibi præmia belli.*

d *Inſulam Tauricam*] *Oeneam* appellat Apollon. I. 623. Addit etiam *Sicinum* poſtea appellatam. Euſtathius in Dionyſium: *Tauri populi à tauro animali vocantur, eo quod Oſiris ibi juncto bove*

prænavigantes, [e] Lemno acceſſerunt. Quos ut vidit Iphinoe, [f] cuſtos portæ, nunciavit Hypſipylæ reginæ; cui [g] Polyxo ætate conſtituta dedit conſilium ut [h] eos laribus hoſpitalibus obligaret, [i] hoſpitioque invitaret. Hypſipyle ex Jaſone procreavit filios [k] Euneum & [l] Deiphilum. Ibi

bove terram araverit. apud quos eſt inſula Taurica, quæ & Mæotica, magna & celebris. De iſta inſula loquitur heic Hyginus.

e *Lemno acceſſerunt*] Figuratè, ajunt Technici, dativus pro accuſativo. Infr. cap. 108. *Tranſtulerunt Tenedo.* Sulpic. Severus Lib. 1. *Rubo acceſſit.* &, *Ægypto advenerat.* Vict. Illuſtr. 77. *Truncus jactus Nilo.* Imo & Græcè Muſæus, ἔῤῥιψε θαλάσσῃ. Virg. Æn. 1. 293. *Accipies cælo.* XII. 256. *Projecit fluvio.* 380. *Effudit ſolo.* Ecl. 2. 30. *Compellere hibiſco,* ubi Servius: *Sic dixit hibiſco, ad hibiſcum, ut, it clamor cælo, pro ad cælum.* Horat. 1. 24. *Nigro compulerit gregi.* Phædr. Lib. IV. *Cælo receptus propter virtutem Hercules.* Auctor Orig. gentis Rom. *Creditum eum vivum abſumptum cælo.* Lego, *adſumptum.* Contrarium vitium occupavit Cyprianum Tract. de Eleem. cap. 6. *Feciſſet ſubcinericium panem, quo adſumpto moritura cum liberis eſſet.* Lege, *abſumpto.* Sulpicius in hac hiſtoriâ Lib. 1. *Quo abſumpto una cum filiis mortem exſpectaret.* Peccatum pariter à librariis Aſtron II. cap. 16. *Vivam arreptam ad inferos eſſe.* Lege *abreptam.* Silius Lib. XV. *Ire ſorori,* pro ad ſororem. Terent. And. 1. 1. ſi Nonio fides habenda, *Commigravit huic viciniæ.* Obſequens prodig. cap. 43. *Ne unquam Romæ reverteretur.* niſi *Romam* ibi reponendum cum Scheffero. Pſeudo-Cyprianus in Revelatione capitis J. Baptiſtæ: *Quemadmodum Hieroſolymis iverit orationis gratiâ.* Et interpres Concilii Epheſini p. Ed. cont. 160. *In juge exilium Petræ deduci jubeat.* Sic *ubi* pro *quo* in modo laudato Tractatu Cyprianus: *Pergens illico, ubi juſſus fuerat.* Haimo Homil. pag. 37. *Cum ibi Jacob veniſſet.* Gajus Digeſt. Lib. 1. Tit. 11. parag. 1. *Cum ibi venerimus.* Gregor. dial. Lib. 1. *Ubi vis ire?* Adde not. ad Lact. Argum. Lib. XIV. fab. 1. Sed in multis ablativum per ſubauditam præpoſitionem, quam ſæpe addi ad cap. 92. oſtendo, pro dativo perperam acceptum credo. Hyginus cap. 9. *Regiâ recepit.* 125. *Caſâ recepit.* Hieron. ad Furiam: *In ſinu Abrahæ recipitur.* Fulg. 1. 2. *In mari projecta ſunt.* Quod tamen apud Dictyn legitur Lib. V. *Reliquias aureæ urnæ conditas,* vitioſum non puto, cum apud Prudentium ſimiliter dictum reperiatur Pſych. vers. 105. *Condere vaginæ gladium.* Et apud Florum Lib. 1. c. 13. *Partim in doliis defoſſa terræ recondunt.* Auſon. epigr. 94. *Zonæ textum elegeion erat.* Lactant. Argum. Lib. IV. 5. *Quam ille cum terræ defodiſſet.* Apulej. III. Met. *Tonſtrinæ reſidentem conſpexit.* Feſtus: *Stipes fuſtis terræ defixus.* Vide quæ præterea notamus ad cap. 108.

f *Cuſtos portæ*] Urbis videlicet Myrinæ. Apollon. 1. 634.

g *Polyxo ætate conſtituta*] Anus Hypſipyles nutrix. Apollon. 1. 664.

h *Eos*] Ita repoſui pro *eae*, poſtulante id ſententiâ.

i *Hoſpitio invitaret*] H. e. in hoſpitium. Gregor. Dial. 1. *Requirens hunc invitavit hoſpitio.* Dictys Lib. III. *Qui cum eo venerant, cibo invitantur.* Noſter cap. 18. *Recepit hoſpitio.* 186. *Duxit conjugio.*

k *Euneum*] Scribe, *Enneum.* Εὔνηος eſt Homer. Iliad. H. 469. Εὔωνος Straboni Lib. 1. Εὔνηος Apollod. Lib. 1. & Apoſtolio Cent. XI. 98. Sed nullus dubito, quin corrigendus ſit uterque, & legendum. Εὔωνος vel Εὔνεως, quod idem eſt, Vide Etym. Magnum in Εὐωνεῖδαι. Non malè Lactantius ad VI. Theb. 342. ita dictum cenſet *boni ominis cauſâ à patre navigaturo.*

l *Deiphilum*] Rectius ſcripſeris, *Deipylum.* pro quo *Nebrophonen* Apollodorus, Statius *Thoantem* habet VI. Theb. 342. *Nomen avo gentile Thoas, atque omine dictus Euneos Argoo.*

Ibi cum plures dies retenti eſſent, ab Hercule objurgati diſceſſerunt. Lemniades autem poſtquam ſcierunt Hypſipylen patrem ſuum ſervaſſe, conatæ ſunt eam interficere. illa fugæ ſe mandavit. Hanc prædones exceptam Thebas deportarunt, & [m] regi Lyco in ſervitium vendiderunt. Lemniades autem quæcunque ex Argonautis conceperunt, eorum nomina filiis ſuis impoſuerunt.

XVI. *Cyzicus.*

CYZICUS [a] Euſori filius rex [b] in inſula Propontidis, Argonautas hoſpitio liberali excepit. Qui cum ab eo diſceſſiſſent, totumque diem navigaſſent, nocte tempeſtate orta, ad eandem inſulam ignari delati ſunt. Quos Cyzicus [c] hoſtes Pelaſgicos arbitrans eſſe, cum eis noctu in littore arma contulit, & ab Jaſone eſt interfectus. [d] Quod poſtero die cum prope littus appropinquaſſet, & vidiſſet ſe regem interfeciſſe, ſepulturæ eum tradidit, atque filiis regnum tradidit.

XVII. *Amy-*

m *Regi Lyco*] Ita hunc Regem appellat quoque cap. 74. & 273. Apollodoro Lib. III. pag. 152. eſt *Lycurgus*. Vide notas ad cap. 74.

Ad CAP. XVI.

a *Euſori*] *Euſori* ex filiâ nepotem fuiſſe refert Apollon. I. 948. Parthenius Cyzicum facit υἱὸν Αἰνέω cap. 28. corruptè. Lege, Αἰνέος ex Scholiis Apollon. ubi Αἰνεὺς audit; unde Κύζικος Αἰνείδης neſcio cui poëtæ. Apollinis filius eſt Cononi cap. 41. apud Photium. Apollon. Scholiaſtæ Æneus Apollinis & Stilbes filius.

b *In inſulæ Propontidis*] Cyzico nempe, quæ olim *Dolionis* dicta, & incolæ ejus *Doliones*. Unde *Dolionum rex* dicitur Cyzicus Apollod. Lib. I. pag. 44. Etiam urbs Cyzicus dicta eſt, teſte Apollon. II. 767. Tò *in* videtur ex ſeq. ſyllabâ natum. malim. *inſula Propontidis*, ut habet cap. 18.

c *Hoſtes Pelaſgicos*] Macrones, qui Euborum, qui quondam Pelaſgi dicti, erant coloni. Apollon. Lib. I. vers. 1024. Aliter hæc narrat Conon.

d *Quod poſtero die cum*] Trajectio eſt, ἀντὶ τοῦ, *Quod cum poſtero die.* Sic cap. 79. *Quod Jovis eos cum vidiſſet.* Cenſui antehac illam particulam *quod* eleganter παρέλκειν, & ad fulciendam periodum adſumptam. Atque ita viſum quoque video Scioppio Veriſ. Lib. I. cap. 3. quo multa id genus congeſſit. quibus nos non pauca addere poſſemus. Horat. I. od. I. *Quod ſi me Lyricis vatibus inſeres.* Epod. X. *Opima quod ſi præda curvo littore Porrecta mergos juverit.* Martial. Lib. VIII. 30. *Quod niſi rapta foret nolenti pœna.* Nepos Hannib. I. *Quod niſi domi debilitatus eſſet.* Cicer. XIV. ep. 4. *Quod utinam minus vitæ cupidus fuiſſem.* Vell. I. 3. *Quod ſi quis a Theſſalo Herculis eos appellatos Theſſalos dicet.* Salluſt. Jug. 14. *Quod utinam illum eadem ſimulantem videam.* Liv. XLI. 10. *Quod cum milites conſulis imperio dicto audientes ſeſe futuros dicerent.* Fulg. Lib. I. *Quod itaque ſi velut Deus Jupiter judicaſſet.* Curt. Lib. IX. 3.

XVII. *Amycus.*

AMYCUS Neptuni & [a] Melies filius, Bebryciæ rex: In hujus regna qui venerat, [b] cæſtis cogebat ſecum contendere, & devictos perdebat. Hic cum Argonautas provocaſſet ad cæſtus, Pollux cum eo contendit, & [c] eum interfecit.

XVIII. *Lycus.*

LYCUS rex inſulæ Propontidis, Argonautas [a] recepit hoſpitio, [b] in honorem, eo quod Amycum interfe-

ce-

IX. 3. *Quod ſi adhuc penetrare in Indiam certum eſt.* Confer Noſtr. cap. 52. 63. 69. 103. 108. &c. Clariſſimus Schefferus obſervat in id genus locutionibus *ob* intelligendum eſſe. Certe neceſſario ſubanditur in obteſtationibus, qualis eſt illa Horatii Lib. 1. epiſt. 17. *Quod te per Genium, dextramque, Deoſque penates Obſecro.* Imo & pleriſque aliis in locis, ubi eo, quo dixi, modo quaſi πλεοναστικῶς ponitur. Conſule Sciop. Suſp. Lect. Lib. 1. epiſt. 17. & Servium ad Æneid. I. 141. Adde quæ notamus ad cap. 34. & 108.

Ad CAP. XVII.

a *Melies*] Apollon. Lib. II. 4. Βιθυνὶς Μελίη. Ubi vide Scholiaſten, qui dubitat utrum ſit proprium. Βιθυνὶς accipit pro proprio Apollod. Lib. 1. pag. 45. Ἧς ἐβασίλευσεν Ἄμυκος Ποσειδῶνος παῖς καὶ Βιθυνίδος. Servius autem cum noſtro facit ad Æn. v. vers. 373. *Amycus fuit Neptuni filius & Nymphæ Melies, qui à Polluce victus eſt pyctali certamine. Bebrycia autem ipſa eſt Bithynia.* Eadem invenies apud Lactant. in III. Theb. Stat. vers. 353. Tzetzes ad Lycophr. pag. 193. Βέβρυκες οἱ νῦν Μυσοὶ, ἐνδότεροι Μυσῶν ὄντες. Cæterum ex Apollodoro unam vocem excidiſſe cenſet nobil. Heinſius, ad Ovid. III. Amor. El. 6. ſcribitque, ut cum Apollonio & Hygino ei conveniat, καὶ Μελίης Βιθυνίδος.

b *Cæſtis*] Atqui inferius habet *cæſtus.* Declinationem in tam exiguâ narratione mutaſſe ſcriptorem cum non ſit veriſimile, lubens adſentior Cl. Scheffero reponenti ibi *cæſtos.* quanquam quartæ formæ eſt Virgil. Æn. v. 69. ubi Servius videndus. Ita ſecundæ inflexionis eſt *lacus* Catal. Pith. Lib. IV. *Fundit at October vina Falerna lacis.* Legebam à primo *labris*, quod ſcirem in iiſdem Catal. dixiſſe Hilaſium: *Labra per autumnum vino ſpumantia fervent.* Nunc nihil muto. Gregor. Dialog. Lib. II. cap. 6. *Super ipſam laci ripam jacebat.* Iſidorus Lib. XIII. cap. 19. Orig. *In Indiâ omnibus lacis ſalubrior.* Vetus interpres Eſai. cap. L. vers. 1. *Ad cavernam laci, de quâ præciſi eſtis.* Prætulit alteram inflectionem Chryſol. Serm. 66. *Qui vini lacus, ne guttam daret, incluſit.* Seriverius in libro Nob. Senatoris Wil. Goeſii τὸ *cæſtis* mutaverat in *cæſtibus.* Lector judicet, utra conjectura ſit melior.

c *Eum interfecit*] Ergo inventor invento ſuo periit. nam cæſtus Amycus ille inveniſſe dicitur. Clemens Strom. Lib. 1. pag. 307. Edit. Morel, Ἄμυκος ὁ Βεβρύκων βασιλεὺς ἱμάντας πυκτικοὺς πρῶτος εὗρε.

Ad CAP. XVIII.

a *Hoſpitio recepit*] Dictys Lib. 1. *Spartæ in domum Menelai hoſpitio receptus.* Vide notas ad cap. 15.

b *In honorem*] Hoc eſſet, *honoris gratiâ.* Gloſſema eſſe exiſtimat Barthius: cui & Cl. Schefferus adſentitur. niſi

 quis

cerant, [c]quod eum ſæpe inficiaretur. Argonautæ dum apud Lycum morantur, & extra venatum exiſſent, Idmon ab apro percuſſus interiit. In cujus dum diutius ſepultura morantur, [d]Tiphys Phorbantis filius moritur. Tunc Argonautæ [e]Ancæo Neptuni filio navem Argo gubernandam dederunt.

XIX. *Phineus.*

PHINEUS Agenoris filius, Thrax, ex [a]Cleopatra habuit [b]filios duos. Hi à patre [c]novercæ [d]crimine excæcati

quis exiſtimet legendum, *hoſpitii in honorem.* quod rectius eſt. Recipere enim in hoſpitium & in honorem idem ſignificant, ut obſervat Tomaſinus in de Teſſ. Hoſp. cap. 5.

c *Quod eum ſæpe inficiaretur*] Ita princeps editio habet, non *per eum.* Barthius notat in libris neſcio quibus vetuſtis legi, *infeſtaretur.* Fecerim inde *infeſtaretur.* quod idem eſt, quod *infeſtaret.* Cap. 37. *Itineri infeſtabantur*, lege, *itinera.* Non inſolens noſtro iſtiuſmodi enallage. Cap. 273. *Certati ſunt curſu.* 274. *Gladio belligeratus eſt.* *Infeſtare* eſt lædere, vexare, populari. Gloſſ. Steph. *Endofeſtabat.* σίνετε. Vulcan. σίνοντι, vel σίνεσι. Prius probo. Inde σίνις, *fur*, *latro.* Eædem Gloſſ. *Infeſtantes*, σινῦντες, δηϊοῦντες. Lego, σίνοντες. Etiam apud Græcos paſſivæ formæ quæ ſunt, activè ſumuntur Atticè, ut notat Hom. Scholiaſtes ad Iliad. *β.* vers. 99.

d *Tiphys*] Ita reſcripſi pro *Iphis* ex cap. 14. Apollod. Lib. I. *Hic Idmon vates ab apro percuſſus interiit. Tiphys hic etiam moritur.* Adde Apollon. II. 856. Tzetzen in Lycophr. pag. 128.

e *Ancæo*] Ita etiam Apollon. II. 896. Herodorus autem Ergino id tribuit in Scholiis. Quis ſit ille Ἄζωρος, quem κυβερνήτην τῆς Ἀργοῦς facit Heſychius, nondum comperi.

Ad CAP. XIX.

a *Cleopatra*] Ita eam quoque appellat Schol. Apollon. ad I. 211. & II. 238. Hom. Odyſſ. M. 70. Diodorus Lib. IV. pag. 247. Schol. Sophoclis ad Antigon. vers. 1095. Servius autem ad Æn. III. 209. *Cleobulam.* quod mihi ſuſpectum eſt.

b *Filios duos*] *Orythum & Crambin* vocat Schol. Apollon. ad vers. 178. Lib. II. ex Sophocle. ad verſum autem 140. *Parthenium & Crambin.* Sophoclis Schol. eo, quem laudavi modo, loco *Plexippum & Pandionem*; additque à quibuſdam *Gerymbam* & *Aſpondum* eos nominari.

c *Novercæ*] *Idæam* vocant Diodorus Lib. IV. Sophoclis Scholiaſtes, nec non Apollonianus ad II. 140. Sed hic variat, & ad ejuſdem libri vers. 178. *Diam* eam appellat. Schol. Homeri ad Odyſſ. M. 70. *Eurytiam.* Servius ad Æn. VIII. 344. *Danaen.* Sunt etiam, qui *Idotheam* eam Cadmi ſororem fuiſſe velint, ut Sophoclis annotat Scholiaſtes. Uſque adeo nihil certi eſt in fabulis.

d *Crimine*] H. e. criminatione. Criminata eſt autem ſe de ſtupro à privignis fuiſſe appellatam. Horat. Lib. II. ep. 18. *Ut penitus notum, ſi tentent crimina, ſerves.* Pub. Syrus: *Difficilem oportet aurem habere ad crimina.* Gloſſ. vett. *Crimen*, ἔγκλημα, διαβολή. Cyrill. Διαβολὴ, *obtrectatio*, *criminatio*, *crimen.* Adde quæ Goldaſtus ad Doſitheum notavit pag. 38. Arnob. initio Lib. III. *Jam dudum quidem criminibus his omnibus reſponſum eſt.* h. e. accuſationibus. Nepos Epam. cap. 7. *Criminibus adverſariorum.*

e *Ab*

cati ſunt. Huic etiam Phineo Apollo augurium dicitur dediſſe. Hic deorum conſilia cum enunciaret, [e] ab Jove eſt excæcatus: [f] & appoſuit ei Harpyias, quæ [g] Jovis canes eſſe dicuntur, quæ eſcam ab ore ejus auferrent. Huc cum Argonautæ deveniſſent, & cum iter ut demonſtraret rogarent, dixit ſe demonſtraturum, ſi eum pœna liberarent. Tunc Zetes & Calais, [h] Aquilonis venti & Orithyiæ filii, qui pennas in capite & in pedibus habuiſſe dicuntur, Harpyias fugaverunt in inſulas [i] Strophadas, & Phineum pœna liberarunt. Quibus monſtravit quomodo Symplegadas tranſirent, ut columbam mitterent: [k] quæ pe-

e *Ab Jove* &c.] Conveniunt cum Hyginianis, quæ Apollonius tradit Lib. II. 3. 3. Serv. ad Æn III. 209. Aliam cauſam affert apud Apollon. Scholiaſten Heſiodus ad Lib. II. vers. 181. A quo rurſus abit Iſter apud eundem ad Lib. ejuſdem vers. 207. Adde Apollod. Lib I. pag. 46.

f *Et appoſuit ei Harpyias*] Sequi debuiſſet, *& appoſita ei Harpyia.* vel, *qui appoſuit* &c. Sed vide quæ notavimus ad cap. 8.

g *Jovis canes*] Serv. ad Æn. III. 209. *Ut autem canes Jovis dicerentur, hæc ratio eſt, quia ipſæ furiæ eſſe dicuntur.* Tzetzes ad Lycophr. p. 34. Ἐμυθεύσαντο δὲ τὰς τοῦ Φινέως θυγατέρας Ἐρέσειαν καὶ Ἀρπύρειαν ὄρνεα εἶναι, ἁρπάζοντα τὴν τροφὴν ἀπὸ στόματος τοῦ γέροντος.

h *Aquilonis venti*] Delectatur noſter iſtiuſmodi appoſitionibus. Vide notas ad cap. 140. Serv. in hac fabula ad Æn. III. 209. *Quare irati Dii, vel ut quidam volunt, Aquilo veneno, propter nepotum injuriam, eum cæcavit.* Puto ſcribendum, *Aquilo ventus.* Fulgent. Myth. Lib. III. *Aquilonis venti filii.* Noſter cap. 140 *Ventus aquilo.* Lemma eſt cap. 61. Lib XII. variæ Hiſtor. Ælian. Περὶ βορρᾶ ἀνέμου τιμῆς.

i *Strophadas*] Virg. Æn. III. 210. *Strophades Grajo ſtant nomine dictæ.* Prius *Plotæ* dicebantur. Vide Apollon. II 297. & ibi Scholia. Servius: *Quorum converſio, ſtrophe, nomen inſulis dedit.*

k *Quæ petra cum concurriſſent*] Cl. Schefferus locum hunc ita conſtituit: *tranſirent, & columbam mitterent, quo, petræ cum concurriſſent, in receſſu illi retro ne fugerent.* Meo judicio, qui ſtylo, quam Hyginus, paulo puriore uteretur, ita ſcripſiſſet: *quomodo Symplegadas tranſirent: ut columbam mitterent, ea petræ cum concurriſſent, & in receſſu earum illico trafugerent.* Atque ita ſuadet partim Homer. Schol. ad Odyſſ. M. 70. ubi corruptè Φινεὺς dicitur hic Phineus. Ἐκέλευσεν ἀφεῖναι περιστερὰν κατὰ συμβολὴν τῶν πετρῶν. Κἂν μὲν μεσολαβηθῇ, μὴ πλεῖν. ἐὰν δὲ σωθῇ, τότε περαίνειν τὸν πλοῦν. οἱ δὲ ἀκούσαντες ποιοῦσι. καταχισθείσης τῆς περιστερᾶς διὰ τῆς οὐρᾶς, προσέβαλλουσι τῇ Ἀργῷ διοῖν πληγάδες πέτραι συνελθοῦσαι τῆς νεὼς συμμύουσιν, αὐτοὶ δὲ σώζονται. Corrupta & tranſpoſita heic quædam, quæ ita reſtituo: προσβάλλουσι τῇ Ἀργοῖ πληγάδες πέτραι, καὶ συνελθοῦσαι τὸ πτερὸν τῆς νεὼς συμμύουσιν. Gloſſ. Steph. *Apluſtra*, πτερὸν πλοίου. & alio loco, *Apluſtra*, ἄσφαλτον, ἢ τὸ ἄκρον τῆς πρώρας. Lege ἄφλαστον cum Vulcanio. Sed falſum eſt fuiſſe ἄφλαστον ἄκρον πρώρας. Schol. Apollon, ad Lib. I. 1089. Ἔστιν οὖν τὸ ἄφλαστον σανί-

petræ cum concurriſſent, in receſſu earum, [l] illi retro refugerent. Argonautæ beneficio Phinei Symplegadas tranſierunt.

XX. *Stymphalides.*

ARGONAUTÆ cum ad inſulam [a] Diam veniſſent, & aves [b] ex pennis ſuis eos conficerent pro ſagittis, cum multitudini avium reſiſtere non poſſent, ex Phinei monitu clypeos & haſtas ſumpſerunt, exque more Curetum ſonitu eas fugarunt.

XXI. *Phrixi*

σανίδιον κ̀ τὴν πρύμναν. Tzetzes in Lycophr. pag. 57. *Τὰ μὲν ἄφλαςα πρυμνήσια, τὰ δὲ κόρυμβα πρωρήσια.* Schol. Juvenal. ad Sat. x. 136. *Aplustra tabulatum ad decorandum navis ſuperficiem adpoſitum, alii dicunt roſtra, navis ornamentum puppis, ἄφλαςα.* Confer Apollod. Lib. I. Ut probare ſe iſta aliquatenus poſſint, dictionem tamen Hygini ſi attendas, malis forte: *quomodo Symplegadas tranſirent, & columbam mitterent. Quæ petra* &c. Atque ita, *quæ* valebit idem quod *ea*, ut *quis* pro *eos* habes cap. 21. Vide ibi notas.

l *Illi retro fugerent*] Barthius ex ſcedis MSS. *illico traſugerent.* quod probandum exiſtimo. *Fugere* eſt celeriter navigare. Serv. ad Georg. I. 286. *Fugam de profectione & curſu legimus, ut: ſimul arva fugâ, ſimul æquora verrunt. Unde velocem equum fugacem dicimus.* Horat. III. od. 2. *Spernit humum fugiente pennâ.* Vide præterea Virg. Georg. IV. 19. Æn. V. 151 & 243. Nobil. Heinſium ad Ovid. Heroid ep. 4. *Illico traſugere* eſt *περαιοῦν τὸ πλεῖν.* Gloſſ. Cyrilli, *διαβάλλω, διαπερῶ, tramitto, tranſmitto. Traſugio* dictum, ut *traluceo* apud Fulgent. Lib. I. cap. 15.

Ad CAP. XX.

a *Diam*] Mirificus eſt in hac narratione de Stymphali avibus Hyginus. Inſula, in quâ degebant, non *Dia*, ſed *Aretias* vocabatur, ſi credimus Apollonio & ejus Scholiaſtæ ad vers. 384. & 1092. Lib. II. Inferius cap. 30. in Inſula Martis ab Hercule ſagittis interfectas memorat. Apollonii Scholiaſtes, quem alias ſequi non raro ſolet, longe aliter; non interfectas eſſe, ſed crotalorum ſonitu ex Stymphalo lacu in eam inſulam fugatas. quicum facit Etym. magni auctor in voce *Στυμφαλίδες.* Apollodorus autem fugatas partim, partim interfectas refert Lib. II. p. 94. *Inſula Martis* eſt *Aretias*, *Ἀρεος νῆσος* Scholiaſtæ Apolloniano. Verum ibi non Hercules, ſed Argonautæ congreſſi fuerunt cum his monſtris. Plura de Stymphalidibus ſi deſideres, adi Schol. Apollon. ad II. Lib. vers. 1055.

b *Ex pennis conficerent*] Lege *configerent* cum Nobil. Heinſio, hoc eſt, *vulnerarent.* Nepos Datam. cap. 9. *Confixi ceciderunt.* Curt. VII. 5. *Sagittis configerent barbari.* Noſter cap. 24. *Ex venenis multa miracula fecit.* 30. *Ex felle ejus ſagittas tinxit.* 88. *Veſtem ex cruore pecudum inquinavit.* In tumulo militis Batavi Lib. III. Cat. Pith. *Dum pendet in aëre telum Et redit, ex aliâ fixi fregique ſagitta.* Schol. German. *Aquilâ. Dicitur ſagitta Apollinis fuiſſe, cum quâ Cyclopas interfecit.* Arnob. Lib. I. *Sequentium ſe millia quinque ſaturavit è panibus.* Dictys Lib. I. *Aliquid ex oratione profuturus.* In Teſtam. Porcell. *Volo mihi fieri monumentum ex literis aureis ſcriptum.* Auctor Tract. de Sinâ & Sion: *De arundine caput ei quaſſabant.* Apulej. de Herbis cap. 18. *Circumſcribes tam cum annulo aureo.* Tertull. de Cor. Mil. cap. 12. *Ex myrto ait milites redimi ſolere.* Arnob. Lib. I. *In incudibus*

XXI. *Phrixi filii.*

Argonautæ cum per [a] Cyaneas cautes, quæ dicuntur [a] Petræ [b] Symplegades, intraſſent mare, quod dicitur Euxinum, & errarent, voluntate Junonis delati ſunt ad inſulam Diam. Ibi invenerunt naufragos nudos atque inopes Phrixi & Chalciopes filios, Argum, [c] Phrontiden, Melam, Cylindrum. Qui cum caſus ſuos expoſuiſſent Jaſoni, ſe, cum ad avum feſtinarent Athamanta ire, naufragio facto ibi eſſe ejectos, [d] quos Jaſon receptos

Deos & ex malleis fabricare. Ad quem locum conſule Heraldum, & Salmaſium ad Pallium Tertulliani pag. 115. Ad eundem modum σὺν inſtrumentis addunt nonnunquam Græci. Theognis vers. 41. Καὶ σὲ σὺν αὐλίσκοισι λιγυφθόγγοις νέοι ἄνδρες ἄσονται. Vel ἐν. Diaconus ad Heſiodum: Ἐκαθέζετο ὁ Ἀπόλλων ἐν χρυσῇ λύρᾳ. Ex idiotiſmo ſequioris ævi id eſſe obſervat magnus Heinſius in notis ad Heſiodeos interpretes pag. 119. Nonnum tamen & Antoninum Liberalem ita loqui non dubitaſſe notavi ad hujus caput 13. Quibus addo Lucianum Proteſilao: Καθηκόμενοι ἐν τῇ ῥάβδῳ. Bianorem Anthol. 1. Sect. 33. num. 15. Ἐν ποσὶ λὰξ πατέοντα. Heſych. in Κνῆσις. quem vide. Gloſſ. Steph. *Axungia*, λίπος, ἐν ᾧ τοὺς ἄξονας χρίουσι. Delet, me invito, τὸ ἐν Vulcanius. Immo Atticiſmum reſipere illam λέξιν idem ille modo laudatus Heinſius poſtea, & rectius cenſuit not. ad Poët. Ariſtotel. p. 325. Imitatus eſt Græcos vulgatus interpres Gen. XLVIII. 22. *Quam tuli de manu Amorrhæi in gladio & arcu meo.* Exod. IV. 17. *Virgam quoque hanc ſume in manu tua, in quâ facturus es ſigna.* Si membranis vett. bibliothecæ Leidenſis accedimus, etiam Paulus in excerptis Feſti: *Ceſtus vocantur, & in quibus pugiles dimicant, & genus quoddam muliebris ornatus.* Sed de eo ut nonnihil, ita quin in voce *Candicaria* ei ſui ſæculi vocabulum reſtitui debeat, nullus dubito: *Candicariæ naves, ex tabulis groſſioribus factæ.* Ita Cod. Leid. Adde not. ad Aſtron. II. 4.

Ad CAP. XXI.

a *Petras Cyaneas*] Πέτρας Κυανέας. Apollon. Lib. II. 317. Schol. Κυάνεαι ἐκαλοῦντο διὰ τὸ χρῶμα. Ovid. I. Triſt. IX. 34. *Tranſeat inſtabiles ſtrenua Cyaneas.* Juvenal. Sat. XV. 19. *Concurrentia ſaxa Cyanes* ab inſulâ Cyane appellat. Schol. Theocrit. ad Eidyll. XIII. 22. Τιμαγήτης δέ φησιν ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ ὡσεὶ στάδιον, εἶναι νησίδιον σκοπελῶδες. καλεῖσθαι δὲ τὰς τούτου ἄκρας Κυανέας. Confer quæ congeſſit ad Ovid. Met. Lib. VII. v. 62. Nob. Heinſ.

b *Symplegades*] Συμπληγάδες vel Πληγάδες dictæ ſunt παρὰ τὸ συμπλήσσεσθαι. Corruptè *Sympligiades* appellat Serv. ad Æn. III. 109. Schol. Euripidis ad Med. vers. 2. Ὁ Σιμωνίδης συνορμάδας φησίν. Ἐρατοσθένης δὲ ἐν γεωγραφουμένοις φησὶ τὸν πλοῦν στενὸν εἶναι καὶ σκολιὸν, δι' οὗ φαντάζεσθαι τοὺς πλέοντας τὴν ἀπέκλεισιν τῶν πετρῶν. Confer Tzetzen in Lycophr. pag. 190.

c *Phrontiden*] *Phrontides* & ſupr. c. 14. appellatus eſt. Rectius *Phrontis* appellatur cap. 3. quod Apollodorus & Apollonius comprobant.

d *Quos*] Sequi omnino debuiſſet,

 eos,

ptos auxilio juvit: qui Jaſonem Colchos perduxerunt per flumen Thermodoontem. Et cum jam non longe eſſent à Colchis, juſſerunt navem in occulto collocari, & venerunt ad matrem [e] Chalciopen Medeæ ſororem, indicantque Jaſonis beneficia, & cur veniſſet. Tunc Chalciope [f] de Medea indicat, perducitque eam cum filiis ſuis ad Jaſonem. Quæ cum eum vidiſſet agnovit, quem in ſomnis adamaverat, Junonis impulſu, omniaque ei pollicetur, [g] & perducunt eum ad templum.

XXII. *Æeta.*

[a] ÆETÆ Solis filio [b] erat reſponſum, tam diu eum regnum habiturum, quandiu ea pellis, quam Phrixus conſecraverat, in fano Martis eſſet. Itaque Æeta Jaſoni hanc

c ſi-

eos, ut emendatum it Cl. Schefferus. Verum ſi heic quicquam mutes, neceſſario omnibus locis, ubi *qui* pro *is* ponitur, eadem adhibenda eſſet medicina; non enim heic tantum, ſed etiam cap. 19. 28. 34. 79. 80. 91. 185. & Aſtron. II. I. aliiſque locis illa permutatio facta eſt. Quid quod vir Clariſſimus ipſe ad cap. 34. plebejum id eſſe annotavit? Quamobrem parum abeſt, quin eam loquendi rationem non à librario, ſed ab ipſo eſſe Hygino perſuaſum habeam. Utitur eâ etiam auctor Gloſſarum MSS. in Virg. I. Georg. *Et poſtmodum cum filia ejus Erigone mortem quæreret, quæ cum reperiſſet corpus ejus*, pro *& ea*. Adde not. ad cap. 4. ubi ſatis multa id genus reperies.

e *Chalciopen*] Ita repoſui pro *Chalciopem*. Vide notas ad cap. 137.

f *De Medeâ indicat*] Cl. Schefferus, *idem Medea indicat*. quod probarem protinus, niſi magis arrideret Heinſianum, *rem Medeæ indicat*.

g *Et perducunt*] *Ipſa* puta & *ſoror Chalciope*. niſi *perducit* præferas, quod Cl. Scheffero viſum. Infr. cap. 127. *Quem cum cognovit qui eſſet, juſſu Minervæ cum Telemacho & Penelope in patriam redierunt*. Diximus de iſtâ ſyllepſi jam ad cap. 6.

Ad CAP. XXII.

a *Æeta Solis filio*] Ex *Perſe* ſecundum noſtrum. *Perſeidem* appellat Heſiodus. *Æetam* autem hunc regem vocavit Servius cum Philargyrio ad Georg. II. 140. & 142. Item ad illa Æn. II. 490. *Amplexæque tenent poſtes atque oſcula figunt. Apollonii*, inquit, *locus, in quo inducitur Medea patrio* * *Æta relinquens domum, ita facere*. Lege, *patris Æta*, & tolle aſteriſcum. Locus ille, quem tangit, legitur Lib. IV. 26. Rutil. Lib. I. *Crebra relinquendis infigimus oſcula portis*. Cæterum τῷ *Æta*, quod mirabar antehac, video etiam uſum Ovid. VII. Met. 170. ut quidem vulgatæ editiones repræſentant, *Diſſimilemque animum ſubiit pater Æta relictus*. Et Solinum cap. VIII. ubi *Oeta* multæ editiones perperam habent. Sed ut Solino, Servio, & Philargyrio id donetur, in Ovidio tamen non ferendum cenſet Nob. Heinſius. Delet ergo auctoribus MSS. libris τὸ *pater*. Conſule eum ad Heroid. epiſt. VI. Cæterum quod *Æta* pro *Æeta* dicerent poſterioris ævi ſcriptores, anſam præbuit librariis corrumpendi Avienum Perieges. pag. 424. ed. Pith. *Has poſt in terras pinu ſubivit Etine, Inſedstque locos*. Lege, *ſubiit Æetine*, vel, *ſubit Æetine*. h. e: Medea.

b *Erat reſponſum*] Ab Apolline nempe. Servium vide ad Georg. II. 140.

c *Si-*

c ſimultatem conſtituit, ſi vellet pellem auratam auferre, tauros d æripedes qui flammas naribus ſpirabant, jungeret e adamanteo jugo, & araret, f denteſque draconis ex galea ſereret: ex quibus gens armatorum ſtatim g enaſceretur, & ſe mutuo interficeret. Juno autem Jaſonem ob id ſemper voluit ſervatum, quod, cum h ad flumen ve-

c *Simultatem conſtituit*] *Simultas* jurgium & contentio eſt Donato ad Phorm. act. II. ſc. I. Sed id minus heic quadrat. Exprimere Hyginum voluiſſe puto, quod in hac narratione dixit Apollon. Schol. ad I. III. Ἄθλας αὐτῷ προστάτῃς μεγάλους. Utitur hac phraſi etiam noſter cap. 50. 67. 84. 185. Scioppius ad Sanct. Minervam Lib. IV. *Videtur*, inquit, *antiquitus ſignificaſſe pactum, ſive quod inter duos ſimul conveniſſet, quaſi ſimulitas.* Cl. Schefferus interpretatur *legem ſive conditionem ex ſimultate profectam.* In Gloſſ. MSS. Fauſti, *Dolus* exponitur, ut obſervat Barthius. Sed nec id heic quadrat. In Gloſſis Cyrilli invenio, Δασμὸς, *ſimultas.* Δασμὸν ſcimus inter alia deſignare *ſtipendium & tributum.* Innuere ergo videtur ſive Cyrillus, ſive alius gloſſographus eſt, per ſimultatem laborem aliquem ſive athlum, qualia duodecim Herculis ſtipendia ſunt, quo quis peracto, ferret propoſitum præmium. Vide quæ præterea notamus ad cap. 84.

d *Æripedes*] Melius foret, *Ænipedes.* Vide Heinſ. ad modo laudatæ epiſtolæ verſum 32. Sed *æripes cervus* legas etiam apud Auſon. Eid. XIX. Virgil. Æn. VI. 802. Verum eum per epiſynalœphen ita dictum pro *aëripedem* volunt Servius ad eum verſum & Diomedes Lib. II.

e *Adamanteo jugeo*] Ita *tunica adamantina* apud Horat. I. od. 6. pro duriſſima & imperforabili. Adamantina ſunt chalybea, & quæ ex ferro duriſſimo conficiuntur. *Adamas* enim chalybs ſive ferrum duriſſimum, ut notarunt Apollonii & Heſiodi Scholiaſtes non unus. Quibus & Theocriteus accedit ad Eid. B. 34. Heſych. Ἀδάμας, γένος σιδήρου. Unde *textus adamas* pro catenâ è ſolido ferro Senec. Herc. Fur. 808. Nam de adamantis lapidis duritie quod ſcripſit Plinius jam pridem exploſit doctiſſimus Faber. Nugatur ergo etiam Servius ad illa Virg. Æn. VI. 552. *Solidoque adamante columnæ.* Schol. Æſchyl. ad Prom. vers. 9. Fulgent. Virg. Continentiâ, Tzetzes ad Heſiodum, & Iſidorus Orig. XVI. 14. Priſcianus ſub finem Periegeſ. Schol. Horat. I. od. 6. Confer celeberrimi Grævii Lectiones Heſiodeas pag. 95. Pari modo *ahenenm* vocitabant quicquid firmiſſimum eſſet. Vide Horat. Lib. I. Epiſt. I. vers. 60. & Lib. III. od. 3. 65. Conjunxit utrumque Tertull. de Reſurr. Carn. cap. 44. *Adamantinas mortis & æneas ſeras inferorum.* Ovidius in hac fabulâ Met. VII. *Ecce adamanteis Vulcanum naribus efflant.* Propert. Lib. III. el. 9. *Colchis flagrantes adamantina ſub juga tauros Egit* &c. Adde Alardi Epiphyll. Philol. cap. 3.

f *Draconis dentes*] Tzetz. in Lycophr. pag. 36. Σπείρει τοὺς δράκοντος ὀδόντας, οὓς εἶχεν αὐτὸς ὁ Αἰήτης, τὸ Ἀθηνᾶς δόσεις αὐτῷ μέρος ἐκ τῶν ἐν Θήβαις σπαρέντων τοῦ Κάδμου.

g *Enaſcerentur*] Aut *enaſceretur* heic legendum, aut mox *interficerent*, ut ſit dictum, quemadmodum illud Apuleji: *Ingens hominum frequentia convenere.* Frequens hæc figura Græcis. Iudic. cap. II. 4. Ἐπῆρεν ὁ λαὸς τὴν φωνὴν αὐτῶν. Cap. V. 10. Καὶ πᾶσα ἡ γενεὰ προσετέθησαν πρὸς τοὺς πατέρας αὐτῶν. I. Reg. XXV. I. Συναθροίζονται πᾶς Ἰσραήλ. Matth. XXI. 8. Ὁ δὲ πλεῖστος ὄχλος ἔστρωσαν.

h *Ad flumen veniſſet*] Lege cum Nob. Heinſio, *ad flumen Evenum veniſſet.*

i *Anum*

veniſſet, volens hominum mentes tentare, [i] anum ſe ſimulavit, & rogavit ut ſe [k] transferrent; cum cæteri, qui tranſierant, deſpexiſſent, ille tranſtulit eam. Itaque cum ſciret Jaſonem ſine Medeæ conſilio imperata perficere non poſſe, petit à Venere ut Medeæ amorem injiceret. Jaſon à Medea Veneris impulſu amatus eſt. [l] Ejus opera ab omni periculo liberatus eſt. Nam cum tauris araſſet, & armati eſſent enati, Medeæ monitu lapidem inter eos abjecit: illi inter ſe pugnantes, alius alium interfecerunt. Dracone autem venenis ſopito, pellem de fano ſuſtulit, in patriamque cum Medea eſt profectus.

XXIII. *Abſyrtus.*

Æeta ut reſciit Medeam cum Jaſone profugiſſe, nave comparata, miſit Abſyrtum filium cum ſatellitibus armatis ad eam perſequendam. Qui cum in Adriatico mari in Hiſtria eam [a] perſecutus eſſet ad Alcinoum regem, & vellet armis contendere, Alcinous ſe inter eos interpoſuit, ne bellarent: quem judicem ſumpſerunt, qui eos in poſterum diſtulit. Qui cum triſtior eſſet, & interrogatus eſſet à conjuge Arete, quæ cauſa eſſet triſtitiæ, dixit, ſe judicem ſumptum à duabus diverſis civitatibus, inter Colchos & Argivos. Quem cum interrogaret Arete, quid nam eſſet judicaturus, [b] reſpondit Alcinous, Si virgo fuerit Medea, parenti redditurum: ſin au-

i *Anum ſe ſimulavit*] Non neceſſe eſt quidem, poterat namen abeſſe τὸ *ſe*. & quidem eleganter. Ovid. VI. Met. 26. *Pallas anum ſimulat.* Flor. I. 7. *Ut ſimulanti transfugam hinc fides eſſet.*

k *Transferret*] Mallem ex cap. 13. *transferrent*, ſcil. *homines*, Curt. VII. 2. *Parmenioni Polydamanta veniſſe nunciaverunt.* Vide Voſſium in de Conſtruct. cap. 19. Præterea ſublatâ τελεία στιγμῇ, ſcribo: *transferrent: cum cæteri* &c.

l *Ejus opera*] Melius foret, *ejuſque opera*. Sed vide not. ad cap. 4.

Ad CAP. XXIII.

a *Perſecutus eſſet ad Alcinoum Regem*] Inciſum poſt τὸ *eſſet*, quod non de nihilo Cl. Schefferum offendebat, ſuſtuli.

b *Reſpondit parenti redditurum*] Ellipſis eſt accuſativi reciproci, uſitata etiam politiſſimis. Curt. VII. 5. *Operam navaturos pollicentur.* VIII. 11. *Conſtituit daturum.* Ter. Eunuch. I. 2. *Venturum ad me conſtituit.* Andr. II. 3. *Pollicitus ſum ſuſcepturum.* Tibull. I. 7. *Et ſimulat tranſire domum.* Apulejus: *Quam ego pollicitus ſum curaturum.*

c *Mu-*

autem [c] mulier, conjugi. Hoc cum audivit Arete à conjuge, mittit nuntium ad Jaſonem; & is Medeam noctu in antro [d] devirginavit. Poſtero autem die cum ad judicium veniſſent, & Medea mulier eſſet inventa, conjugi eſt tradita. Nihilominus, cum profecti eſſent, [e] Abſyrtus timens patris præcepta, perſecutus eſt eos in inſulam Minervæ. Ibi cum ſacrificaret Minervæ Jaſon, & Abſyrtus interveniſſet, ab Jaſone eſt interfectus. Cujus corpus Medea ſepulturæ dedit, atque inde profecti ſunt. Colchi, qui cum Abſyrto venerant, timentes Æetam, illic remanſerunt, oppidumque condiderunt, quod ab Abſyrti nomine [f] Abſorin appellarunt. Hæc autem inſu-

la

c *Mulier*] Opponitur virgini. Apollodorus: Εἰ μὲν ἤδη συνεληλύθει Ἰάσονι. Notum illud Ciceronis: *Cras mulier erit.* Et *mulierem fieri* pro *virum pati* apud Ulpianum. Arnobius Lib. v. *Cum in Sicilia pratulis purpureos legeret nondum mulier flores, & adhuc virgo Proſerpina.* Unde *de virgine exire* dicitur apud Tertull. quæ mulier fit. Vide Salmaſ. ad Pall. 169. Sic γυνὴ παρθένῳ opponitur apud Græcos, vel κόρη. Vid. Laert. in Democrit. p. 656. ed. Steph. Schol. Apollon. ad Lib. IV. vers. I. unde hæc Hyginiana ſumpta videntur: Ὁ δὲ (Ἀλκίνοος) ὑπερθέμενος τὴν κρίσιν εἰς τὴν αὔριον, ἔφη παρθένον μὲν οὖσαν τῷ πατρὶ ἀποστέλλεσθαι δεῖν. εἰ δὲ γυνὴ εἴη, παραδιδόναι τῷ ἀνδρί. Antiphanes Anthol. Lib. I. Sect. XXIII. 7. Ἦν δὲ γυναικὸς Ἐλπὶς ἰδεῖν, αἴφνης ἔχομεν οὐδὲ νίκην. Confer Theophyl. in Matth. cap. XI. Nimis argutatur Philargyr. ad Ecl. III. *Ad ſecundum partum virgo dicitur, poſtmodum mulier.*

d *Devirginavit*] Cap. 33. *Cum Deianiram devirginaſſet.* Petron. *Devirginetur Pannychis noſtra.* Vetus interpres Siracid. XX. 3. *Concupiſcentia ſpadonis devirginabit juvenculam.* Gloſſ. Cyrilli: Διαπαρθενευτής, *devirginator.* Διαπαρθενεύω, *devirgino.* *Decalantico* diceret Lucillius. Haimo Homil. p. 80. *Qui devirginati erant non viderunt.* Gloſſ. Iſidori: *Devirginat, corrumpit.* Adde, quæ in Lexico Scriboniano annotavit Rhodius. Malè *divirginat* editum in Philoxeni Gloſſario. Ad eundem modum *devirare* dixit Auctor Ovidii Vetulæ, *evirare* Schol. Horat. ad Epod. XII.

e *Abſyrtus*] Hic Juſtino Lib. XLII. 3. eſt *Ægialius.* ubi tamen ſcribere malim, *Ægialeus.* Αἰγιαλεὺς enim appellatur à Diodoro Lib. IV. pag. 248. Cicero III. nat. *Quid hujus Abſyrto fratri, qui eſt apud Pacuvium Ægialeus?*

f *Abſorin*] *Abſyrtin* malim ex Strabonis Lib. VII. p. 367. Apollod. Lib. I. pag. 53. Euſtath. in Dionyſ. pag. 69. & Apollod. l. I. pag. 53. quia addit de Abſyrti nomine oppidum illud appellatum. Id ſi probes, ſcribendum etiam cap. 26. *Abſyrtidem* pro *Abſoridem*, & pro *Abſoritani* cap. 26. *Abſyrtitani.* Vide & Etym. mag. in Ἄψυρτοι. Priſcian. Periegeſi: *Abſyrtidas æquor ad ortus Circuit.* Etiam fluvius Colchorum Abſyrtus fuit. Vide Sequeſtr.

g *In*

la poſita eſt g in Hiſtria h contra Polam, i juncta inſulæ Cantæ.

XXIV. *Jaſon Peliades.*

JASON cum Peliæ patrui ſui juſſu tot pericula adiſſet, cogitare cœpit, quomodo eum ſine ſuſpicione interficeret. Hoc Medea ſe facturam pollicetur. Itaque cum a jam non longe ab Jolco eſſent, navem juſſit in occulto collocari, b & ipſa ad Peliæ filias pro ſacerdote Dianæ venit: eis pollicetur ſe patrem earum Pelian ex ſene juvenem facturam. c Idque Alceſtis d major filia negavit fieri poſſe. Medea quo facilius eam perduceret ad ſuam volun-

g *In Hiſtriâ*] Hiſtri ſuboles Colchorum ſunt. Vide Juſtin. Lib. XXXII. cap. 3.

h *Contra Pola*] Græcis eſt ἡ Πόλα. *Polam* ergo ſcribendum ex Strabonis Lib. V. Mela lib. II. 3. *Pola, quondam à Colchis, ut ferunt, habitata (in quantum res tranſeunt!) nunc Romana colonia.* Lycophroni ea urbs eſt Πόλαι. Annotat Tzetzes: Κολχίδι φωνῇ Πόλαι καλεῖται. Τὸ δὲ Πόλαι Κολχικῶς φυγάδας σημαίνει.

i *Juncta inſulæ Cantæ*] *Curictæ* reponere Cluverium Lib. I. c. 21. Ital. Antiq. didici de Cl. Cupero. Illuſtris Heinſius ſublato τῷ *inſulæ*, legit, *Juncta continenti.* ponte videlicet. Cantæ enim nomen nuſquam apud antiquos comparet.

Ad CAP. XXIV.

a *Jam longe à Colchis eſſent*] Lege, *cum jam non longè ab Iolco eſſent.* Verba illa cap. 21. *cum jam non longe à Colchis eſſent*, anſam præbuerunt huic loco corrumpendo. Ovid. VII. Met. 58. *Victor Iolciacos tetigit cum conjuge portus.* Diodorus Lib. IV. pag. 253. *Noctu portum quendam non longè ab urbe ingreſſus.*

b *Et ipſa*] Cl. Schefferus, *at ipſa.* Non valde neceſſe eſſe puto. Vide notas ad cap. 8.

c *Idque Alceſtis*] Cl. Schefferus, ut nexus orationis ſit aptior, mallet, *id quia.* Mutanda eſt ergo diſtinctio. & ſcribendum: *Id quia Alceſtis major filia negavit poſſe fieri, Medea, quo facilius eam perduceret ad ſuam voluntatem, caliginem* &c.

d *Major*] Comparativum pro ſuperlativo poſuit, ut Dares: *Quæ in Græcia formoſior videretur.* h.e. *formoſiſſima.* Capella Lib. I. *Quippe Pronoe major eſt filiarum,* lege, *Pronæa* ex MS. Leid. Grotius ex ſuo libro reſtitui volebat, *Pronœa.* perperam. *Pronæa* inde faciendum erat. Idem Capella Lib. 4. *Bromius, qui facetior eſt Deorum.* Lib. VIII. *Virgo ſiderea pulchriorque dotalium.* Chryſol. Serm. XII. *Hoc Ioannem in natis mulierum fecit eſſe majorem.* Vet. interpres Siracid 1. vers. 4. *Prior omnium.* Fulgentius lib. I. c. 26. *Tres filias locupletes dereliquit. quarum major Meduſa.* Apulej. in de Dogm. Plat. *Omnium gignentium eſſe ſeniorem.* Iſidorus Lib. XVIII. *Reſina terebinthina omnium præſtantior.* Prudent. Hym. Cathem. XII. 185. *Prior Indicum.* ad quem locum conſule Nobil. Heinſii notas. Græcis id uſitatius eſt, quam Latinis. Apollod. Lib. II. pag. 62. Ὑπερμήστρα μὲν ἐν πρεσβυτέρων ἐξεῖλε Λυγκεῖ. Gen. 43. v. 3. Ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος. Jobi cap. I. 13. Ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν τοῦ πρεσβυτέρου. Scholiaſt. Hom. ad Iliad. E. 392. Δίχα τοῦ πρεσβυτέρου Νέ-

luntatem, caliginem eis objecit, & [e] ex venenis multa miracula fecit, quæ veriſimilia eſſe viderentur, arietemque vetulum [f] in aënum conjecit, unde agnus pulcherrimus proſiluiſſe viſus eſt: eodemque modo [g] inde Peliades, id eſt, Alceſtis, Pelopia, Meduſa, [h] Iſidoce, Hippothoe, Medeæ impulſu patrem ſuum occiſum in [i] aëno coxerunt. Cum ſe deceptas eſſe viderent, à patria profugerunt. At Jaſon ſigno à Medea accepto, regia eſt potitus,

Aca-

Νέςορος. Confer Tzetz. ad Heſiod. p. 49. Edit. Heinſ. Voſſ. in de conſtruct. pag. xv. Nec contemnendum, quod notat Eurip. Schol. ad Phœn. 1578. Ἔνθ᾽ ὅτι τὰ συγκεκριμένα ἐξ ἀνομοίων γίνεται, ὡς τὸ πρεσβυτέρα παίδων. οὐχ ὡς ἐκ τῶν ἄλλων παλαιῶν ὄντων.

e *Ex venenis*] H. e. διὰ φαρμάκων, arte magicâ. Præter carmina venenis fuiſſe uſas iſtas ſagas quis ignorat? *Pharmacus* & *veneficus* eſt magus, & φαρμακεία, *magia* Paulo ad Galat. cap. v. 20. φαρμακοὶ *præſtigiatores* Malach. cap. III. 5. φαρμακεύεσθαι, *incantare*. Pſ. 58. vers 5. φαρμακὶς & φαρμακεύτρια *ſaga*. φάρμακα *præſtigiæ* Mich. cap. v. 12. Immo voces iſtas φαρμακεία, φάρμακοι, φάρμακος, nuſquam in vet. vel novo inſtrumento aliter, quam magiæ ſignificatu reperias. Quamobrem miror, quid interpretes Belgas moverit, ut in epiſt. ad Galat. & Apocalypſ. ix. 21. φαρμακειῶν verterint, *venijngevinge*. Unus eſt locus, quo forte tueri eos velis, quemque opportune nobis ſubjecit venerandus amicus noſter Petrus Texelius. II. Maccab. x. 13. Πτολεμαῖος Μάκρων ὑπ᾽ ἀθυμίας φαρμακεύσας ἑαυτὸν, ἐξέλιπε τὸν βίον. Sed enim is, ut maximè eorum verſioni favere videatur, defendere eam tamen neutiquam poteſt.

f *In aenum*] An *aënum*? Equidem puto rectius: Ovid. in hac fabula VII. Met. 263. *Interea validum poſitum medicamen aëno Fervet & exultat.* Noſter cap. 125. *Cum coquerent in aheno.* Gloſſ. Philoxeni: *Aëna*, λέβης. leg. *aënum*. Χάλκειον Græcis eſt. I. Eſdr. I. 12. Ἐν χαλκείοις καὶ λέβησι. Servius ad Æn. I. vers. 217. *Sane* aëna *abſolutè dixit, ſicut Græcè* χάλκεια. *ut*, Coſtis undantis aëni, *&*, aëna undantia flammis. Idem tamen, pro diſſyllabo habet, & per diſſolutionem fieri triſyllabum putat ad Æn. I. 361. SUADET. *Secundum naturam*, inquit, *duæ ſunt ſyllabæ, ſed multi triſyllabum putant: quod etiamſi inveniatur, diſſolutio dicenda eſt. quomodo dicimus* æna *&* ahena. Pro diſſyllabo habuiſſe etiam Iſidorum patet ex ejus Gloſſis. *Ennlum, caldarium.* Lego, *aenulum*. Sic in Fragm. Tragur. *Mei coci etiam vitulos aeno coctos facere ſolent.* Rectius inferius in eodem Fragm. *Trimalchio juſſit, ut aëno coctus fieret.* Apicius Lib. v. cap. I. *Caponis aeno cocti jure conditis*, & VIII. *Porcellum aeno coctum ſic præpares.* Sanè *aenum* legas quoque in not. Tyronis p. 164.

g *Inde Peliades*] Recepi in textum Barthii conjecturam. Male ediderunt hactenus, *unde*.

h *Iſidoce*] *Piſidice* eſſe ſcribendum bene monet ad Palæph. p. 244. Tollius. Πεισιδίκη enim Græcis eſt. Vide Schol. Lycophr. pag. 35. Edit. Baſ. Steph. pag. 35.

i *Aëno*] Ita reſcripſi pro *aeneo*. Neſcio tamen an debuerim. Certè *aeneum* pro caldario occurrit quoque cum apud Gregor. Turon. tum legis Salicæ Tit. LV.

Ad

Acaſtoque Peliæ filio fratri Peliadum, quod ſecum Colchos ierat, regnum paternum tradidit: ipſe cum Medea Corinthum profectus eſt.

XXV. *Medea.*

MEDEA Æetæ & [a] Idyiæ filia cum ex Jaſone jam filios [b] Mermerum & Feretum procreaſſet, ſummaque concordia viverent, objiciebatur ei, hominem [c] tam fortem, ac formoſum, nobilem, uxorem advenam, atque veneficam habere. Huic Creon [d] Menœcei filius rex Corinthius filiam ſuam minorem [e] Glaucen dedit uxorem. Me-

Ad CAP. XXV.

a *Idya*] In Græco eſt diphthongus. Scribendum ergo, ut rectè edi curavit in Cicerone ſuo Lib. III. de nat. deor. Gruterus, *Idyia*. Stultè ex Idyia Ἰδύιαν facit Diaconus in Theog. p. 308. Ed. Heinſ. Apollod. Θυγάτηρ Αἰήτου καὶ Ἰδυίας. Pariter vitioſè ſcriptum apud Probum. ad IV. Georg. 463. *Orithya*, & ſimilia alia non uno loco apud Servium. Cæterum, quam non de Medeæ matre convenerint veteres, diſces ex Scholiaſt. Apollon. ad Lib. III. vers. 242.

b *Marcerum & Feretum*] Cap. 239. *Macareum & Pheretum filios ex Iaſone.* Scribere malim, *Mermerum* & *Pheretem* vel *Feretem*. F & PH confundi notius eſt, quam ut admoneri debeat. Apollod. Lib. I. Τούς τε παῖδας, οὓς εἶχεν ἐξ Ἰάσονος Μέρμερον καὶ Φέρητα ἀπέκτεινε. Et ſic etiam Pauſanias, ut advertit jam Micyllus. Ferri tamen etiam *Feretum* poteſt. Schol. Eurip. ad Med. vers. 117. Λέγει δὲ παῖδας Μέρμερον καὶ Φέρητον. Scholiaſt. Horatii ad ep. III. & Art. Poet. *Medum* & *Mermerum* eos vocitat. Diodorus Lib. IV. pag. 257. *Theſſalum*, *Alcimenem* & *Tiſandrum*. Tzetzes ad Lycoph. Μόρμορον καὶ Φέρητα. Scrib. Μέρμερον. Corruptius idem pag. 167. Μέρμερον καὶ Φέρητα.

c *Tam fortem ac formoſum, nobilem*] Trajectas eſſe voces cenſet Cl. Schefferus, & ſcribendum: *Tam fortem, formoſum, ac nobilem.* Mihi aliquando viſum fuit τὸ *nobilem* à gloſſâ eſſe, & primitus fuiſſe ſcriptum, *tam fortem ac famoſum. Famoſus* eſt nobilis, celebris. Corruptum idem vocabulum etiam cap. 92. ubi editum, *formoſiſſimum inter mortales futurum*, pro, *famoſiſſimum* Cl. tamen Schefferi conjecturam non parum juvat, quod inter formoſos Jaſon quoque celebratus fuit olim. Schol. Pind. ad Pyth. od. V. ὅτι δὲ εὐπρεπὴς ἦν ὁ Ἰάσων, δῆλον ἐκ τοῦ καὶ τὴν Ἥραν κατά τινας αὐτοῦ ἐπιμανῆναι. Hinc ergo *candidum ducem* eum appellat Horatius Epod. 3. hoc eſt, pulchrum, ut exponit Scholiaſtes. Adde Ovid. VII. Met. vers. 27.

d *Menæci*] *Menæcei* ſcribendum. Vide notas ad cap. 76.

e *Glaucem*] Scribendum *Glaucen.* Præter Nemeſ. Cyneg. Auſon. Epigr. 130. Schol. Horat. ad epod. 5. Lucian. περὶ ὀρχησ. Tzetzen in Lycophr. Eurip. Schol. Hypoth. Med. ita eam etiam appellat Apollodorus Lib. I. Alii *Creuſam* faciunt. Schol. modo laudatus ad Med. vers. 19. Περὶ δὲ τῆς Κρέοντος θυγατρὸς οὐχ ὁμοφωνοῦσι τῷ Εὐριπίδῃ οἱ συγγραφεῖς. Κλειτόδημος μὲν γὰρ Κρέουσαν φησὶ καλεῖσθαι, γήμασθαι δὲ Ξοῦθον, Ἀναξικράτης δὲ Γλαύκην. Facile ex iſta diſcrepantiâ

Medea cum vidit ſe erga Iaſonem benemerentem tanta contumelia eſſe affectam, [f]coronam [g]ex venenis fecit auream, eamque muneri juſſit filios ſuos novercæ dare. Creuſa munere accepto, cum Iaſone & Creonte conflagravit. Medea ubi regiam ardere vidit, natos ſuos ex Iaſone Mermerum & Feretum [h]interfecit, & profugit Corintho.

XXVI. *Medea exul.*

MEDEA [a]Corintho exul, Athenas ad Ægeum Pandionis filium devenit in hoſpitium, eique nupſit. Ex eo natus eſt Medus. Poſtea ſacerdos Dianæ Medeam exagitare cœpit, regique negabat ſacra caſte facere poſſe, eo quod in ea civitate eſſet mulier venefica & ſcelerata. Tunc

triâ te expedies, ſi legas, quæ eruditè Exercitat. p. 370. ſcripſit Palmerius.

f *Coronam*] Ovid. Ib. 606. *Ut nova Phâſiacâ comprenſa eſt nupta coronâ.* Pallam fuiſſe Horatius vult Epod. 5. Schol. *Sunt qui Medeam, non pallam, ſed coronam Glaucæ dediſſe volunt.*

g *Exuens fecit*] Barthius optimè, *ex venenis.* Apollodorus Lib. 1. Τῇ γαμουμένῃ πέπλον μεμαγμένον φαρμάκῳ ἔπεμψε. Præterea pro *fecit* malit quis *infecit*. Vide Sen. Med. Act. 3. 575. Naphthâ autem ad eam rem uſa eſt. Plutarchus de Naphthâ: Τοῦτό φασιν εἶναι τὸ τῆς Μηδείας φάρμακον, ᾧ τὸν τραγῳδούμενον στέφανον καὶ τὸν πέπλον ἔχρισε. Hinc Suidas Naphtham Μηδείας ἔλαιον appellatam annotat. Videndus Sotionis περὶ ὑδάτων παραδοξολογούμενα, & Schol. Nicandri pag. 80. ed. Colon. Nemeſianus Cynegetico: *Colchides iratæ ſacris imbuta venenis Munera non canimus.* Schol. Horat. ad Epod. 3. *Hæc illi dedit tunicam veneno infectam.* Cl. Schefferus retinet τὸ *fecit*, & explicat *coronam auream venenatam fecit.* Quod firmari poſſit optimè ex cap. 73. *Monile aureum ex gemmis fecit.* & cap. 166. *Soleas aureas ex adamante fecit.* Nihil ergo mutemus. niſi tamen ſic ſatis placet illuſtris Heinſii conjectura, *ex veneficiis.* ut innuat magicam fuiſſe coronam, quæ non erat, quod videbatur. Luctatius ſive Lactantius in Argumento Medeæ Senecæ: *Pallam quandam veneno tinctam carminibuſque conſecratam dedit.*

h *Interfecit*] Liberat hoc crimine Medeam apud Euripidis Scholiaſten Parmeniſcus. Interfectos enim ejus filios à Corinthiis ait; ſed quinque talentis ab illis corruptum Euripidem in Medeam tranſtuliſſe eam cædem. Adde quæ in Variis ſuis tradit Ælianus Lib. v. c. 21.

Ad CAP. XXVI.

a *Corintho exul*] Poſſis tollere inciſum poſt τὸ *exul*. Amat enim iſtas verborum trajectiones noſter. Sed rectius dixeris τὸ *exul* cum ablativo eum junxiſſe, ut *exterris* apud Fulgentium Lib. III. cap. 6. *Domo exterris.* Salluſt. Jug. 14. *Exul patriâ, domo.* Nepos Attic. cap. 20. *Exul tum his terris.* Ambroſius Hymn. 1. de Opere Creat. *Vita ſit exul munere.* Horatius genitivum prætulit Lib. II. od. 16. *Patriæ quis exul Se quoque fugit?*

Tunc iterum [b] exulatur. Medea autem [c] junctis draconibus ab Athenis Colchos redit: [d] quæ in itinere Abſoridem venit, ubi frater Abſyrtus ſepultus erat. Ibi Abſoritani ſerpentium multitudini reſiſtere non poterant. Medea autem ab eis rogata, lectas eas in tumulum fratris conjecit, quæ adhuc ibi [e] permanent. Si qua autem extra tumulum exit, debitum naturæ perſolvit.

XXVII. *Medus.*

PERSI Solis filio, fratri Æetæ, reſponſum fuit, ab Æetæ progenie [a] mortem cavere. ad quem Medus, dum matrem perſequitur, tempeſtate eſt delatus; quem ſatellites comprehenſum ad regem Perſen perduxerunt. Medus Ægei & Medeæ filius, ut vidit ſe in inimici poteſtatem veniſſe, Hippoten Creontis filium ſe eſſe mentitus eſt. Rex diligentius quærit, & in cuſtodiam eum conjici juſſit. Ubi ſterilitas & penuria frugum dicitur fuiſſe. Quo Medea in curru junctis draconibus cum veniſſet, & re-

b *Exulatur*] H. e. in exilium ejicitur. Fulgent. Præfat. Lib. I. Myth. *Alexandria concilliabula exulata poſſederam.* & Lib. III. cap. 6. *Ne noſtra opera aut propriis exularemus officiis* &c. Auctor Paſſ. Cyprian. *Fecit eum in civitate Furabilitanâ exulari.* Mallem, *civitatem Furabilitanam.* Anaſtaſius Exilio Martin. *In Cherſonam exulatur.* Ac ibidem; *Ut fineretur in eâdem cuſtodiâ, quouſque exularetur.* Chryſologus Sermon. II. *Fames revocat, quem ſaturitas exularat.* Hinc *exulatitius*, Φυγάς, in Gloſſ. Philoxeni. Ejuſdem farinæ eſt *exiliare.* Doſitheus Lib. III. *A quo exiliatus eſt?* Auctor Hermeneumatum Goldaſto laudatus: *Exterris, exiliatus.*

c *Junctis draconibus*] Nam, ut venefica, poteſtatem in ſerpentes habebat, unde *Anguicia* dicta. Silius Lib. VIII. *Æetæ prolem Anguiciam mala gramina primum Monſtraviſſe ferunt.* Cœlius tamen Anguiciam à Medea diſtinguit apud Solinum cap. 8. Adi ipſum. Gloſſ. Cyrilli: Μήδεια, *Anguitia.*

d *Quæ in itinere*] Latinius foret: *Quâ in itinere.* nihil tamen muto.

e *Permanentes, ſi quâ*] Si ἀνακόλουθον qualitercunque evitare velis, ſcribendum: *permanent. & ſi qua autem.* Sed illud & negligentius ſic poſitum dicas. An natum eſt ex ultima vocis præcedentis ſyllaba? Ita cenſere videtur Cl. Schefferus, cum legat: *permanent. Si qua autem.*

Ad CAP. XXVII.

a *Mortem cavere*] Ita & infr. cap. 84. *Quod ſibi reſponſum erat mortem cavere.* Cap. 166. *Inſtigavit Vulcanum Minervam petere in conjugium.* Servius ad Ecl. VI. 42. *Quod eum monuiſſet à Thetide abſtinere.* Dictys Lib. II. pag. 67. *Qui eum imperatorum verbis atque exercitus peterent, remittere iras, ac repetere ſolitam cum ſuis gratiam.* Helleniſmum reſipit. Apollod. Lib. I. Ἐθέσπισεν ὁ Θεὸς τὸν μονοσάνδαλον φυλάξασθαι. Magis Latinæ conſtructioni conveniret, *caveret.* cap. 127. *Quod ei reſponſum erat*

regi ſe ſacerdotem Dianæ ementita eſſet, dixit [b] ſterilitatem ſe expiare poſſe. Et cum à rege audiſſet, Hippoten Creontis filium in cuſtodia haberi, arbitrans eum patris injuriam exequi veniſſe, [c] ibique imprudens filium prodidit. Nam regi perſuadet eum Hippoten non eſſe, ſed Medum Ægei filium, à matre miſſum ut regem interficeret: petitque ut interficiendus ſibi traderetur, æſtimans Hippoten eſſe. Itaque Medus cum productus eſſet, [d] ut mendacium morte puniretur, [e] & illa aliter eſſe vidit, quam putavit, dixit ſe cum eo colloqui velle, atque enſem ei tradidit, juſſitque avi ſui injurias exequi. Medus re audita, Perſen interfecit, regnumque avitum [f] poſſedit, ex ſuo nomine [g] terram Mediam cognominavit.

XXVIII. *Othos*

erat à filio mortem ut caveret. cap. 91. *Imperavit quicquid pareret, necaret.*

b *Sterilitatem expiare*] H. e. piatione numinum avertere.

c *Ibique*] Illud *que* heic prorſus otioſum. Poſtulat orationis nexus, quod Cl. Scheffero viſum eſt, *ibi imprudens.* vel quod mihi in mentem venit, *ipſa imprudens*; niſi pro *arbitrans* ſcribere mavis, *arbitrata eſt*, & pro *ibique*, *itaque.*

d *Ut mendacium*] Subaudi *ejus. Punire peccatum, maleficium,* & ſimilia etiam Cicero & alii frequentarunt. Quamobrem ad ellipſin heic confugere non arbitror neceſſe. Quemadmodum puniri peccata, ita & illis ignoſci dicitur. Vellejus II. 83. *Dilitans illud probatum à Cæſare, cui ille ignoverat.* Petronius: *Deos roga, ut illi facto tuo ignoſcant.* Plautus Amphitr. I. I. *Ut ignoſcamus peccatum ſuum.*

e *Et illa aliter eſſe vidit*] Sequi debuiſſet, *vidiſſet.* Sed vide Notas ad cap. 148.

f *Poſſedit, ex ſuo*] Vix audeo affirmare ſcribendum eſſe, *poſſedit. & ex ſuo*, cum tot locis particulam illam copulativam omitti in hoc ſcripto videam. Vide notas ad cap. 4.

g *Terram Medea cognominavit*] Lego, *terram Mediam cognominavit.* Apollod. Lib. I. Τὴν ὑφ' ἑαυτοῦ χώραν ἅπασαν Μηδίαν ἐκάλησε. *Medus* hic Μήδειος eſt Heſiodo, ut Juſtino *Medius.* Lib. XLII. cap. 3. *Medius, inquit, æmulus virtutis ejus in honorem matris Medeam urbem condidit, regnumque ex ſuo nomine Medorum conſtituit.* Scripſerim, *Mediam urbem.* Cognominis enim regioni urbs illa fuit. Vid. notas ad cap. 276. Probus ad II. Georg. 126. *Pars Parthorum Media appellata eſt à Medo filio Medea & Ægei, ut exiſtimat Varro, qui quatuor libros de Argonautis edidit.* Tzetz. Chil. VI. 72. Μηδίας χώρας Μῆδον δ' ἦτε σὺν τῷ Ἰᾶσι, Ἀπὸ τοῦ Μήδου τοῦ παιδὸς Μηδείας χώρης καλοῦσιν. Calculum ſuum dat Diodorus Lib. IV. pag. 259. Corruptè ergo Iſacius in Lycophronem? Τὴν ὑπ' αὐτὸν Μηδείαν ἐκάλεσεν. Dubitandi non videtur locus. Nam quod promiſcuè in MSS. *Media* & *Medea* reperiatur, id ad Colchida illam, non regionem, referam. Euſtath. tamen in Dionyſ. p. 129. Ὡς ἐν Μηδείᾳ τείχη πλεονάζουσι.

XXVIII. *Otos & Ephialtes.*

[a]Otos & Ephialtes, Aloei & Iphimedes [b]Neptuni filiæ filii, mira magnitudine dicuntur fuiſſe. Hi ſinguli [c]ſingulis menſibus novem digitis creſcebant. Itaque cum eſſent annorum novem, in cœlum aſcendere ſunt conati, [d]qui aditum ſibi ita faciebant. [e]montem enim [f]Oſſam ſuper Pelion poſuerunt, [g]unde etiam Pelion Oſſa mons appellatur, aliosque montes conſtruebant: qui ab Apolline [h]nacti, ſunt interfecti. [i]Alii autem auctores dicunt Neptuni & Iphimedes filios fuiſſe [k]atrotos. Hi cum

Ad CAP. XXVIII.

a *Othos*]. Scribe ſine aſpiratione, *Otos & Ephialtes Aloei & Iphimedes.* Parthenius Erot. cap. 19. Τὴν Ἀλωέως γυναῖκα Ἰφιμέδην. Cornarius; *Iphimeden, Halothei uxorem.* Scribe ſine aſpiratione *Aloei.* quanquam Ἀλωίως & Ἀλωάδαι apud Pindari quoque Scholiaſten legiſſe memini ad Pyth. od. IV. Servio ad Æn. VI. 582. mater eſt *Iphimedia*, ut Apollodoro Ἰφιμέδεια. Heſychius: Ὦτος ἢ Ἐφιάλτης Ἀλωέως καὶ Ἰφιμεδείας υἱοί. Nempe ut *Caſſiope Caſſiopea, Panope Panopea, Euryale Euryalia, Penelope Penelopea. Perſephone Perſephonea, Euryale Euryalia*, ita *Iphimede Iphimedia.* Adde quæ notavimus in Genealog. ad vocem *Cymothea.* Idem ſcripturæ vitium eſt in Servio & Statiano interprete ad Lib. X. Theb. v. 445. *Othus & Ephialtes Aloi filii.*

b *Neptuni filia*] Triopis filia fuit ſecundum Apollodorum Lib. I. pag. 22.

c *Singulis menſibus novem digitis*] Apollodorus: Καθ' ἐνιαυτὸν ηὔξανον πλάτος μὲν πηχυαῖον, μῆκος δὲ ὀργυιαῖον

d *Qui aditum*] Nob. Heinſius emendat. *quo aditum.* quod probo.

e *Montem enim*] Illud *enim* videtur ex literis præcedentibus natum. certe otioſum heic eſt.

f *Oſſam ſuper Pelion*] Sic & Senec. Thyeſt. v. 812. Alii Pelion Oſſæ impoſitum dixerunt, quos inter Propertius Lib. II. el. I. *Non ego Titanas canerem, non Oſſan Olympo Impoſitum, ut cœli Pelion eſſet iter.* Apollodorus Lib. I. *Olympo Oſſam impoſuerunt, Pelioque Oſſa impoſito, cum in modum cœlum conſcendere minabantur.* Adde notas Nob. Heinſ. ad I. Met. Ovid. v. 155.

g *Unde Pelion Oſſa mons appellatur*] Pro gloſſemate hæc habet Cl. Schefferus. Nec ego intercedo.

h *Nacti*] Micyllus: *Aut fortaſſe legendum.* Minimè: παθητικῶς uſurpat hoc participium, ut cap. I. & 8. *occaſione nacta.*

i *Alii Neptuni*] Schol. Hom. ad Il. E. 385. Γόνῳ μὲν ἦσαν Ποσειδῶνος, κατ' ἐπίκλησιν δὲ Ἀλωέως. Nec aliter γενεαλογεῖ Apollod. Lib. I. Heſiodus apud Schol. Apollon. ad Lib. I. 482. Servius ad Æn. VI.

k *Atrotos*] H. e. invulnerabiles. Quomodo ergo alter alterum jaculis interfecerunt? reſpondeo cum Palæphato: *Ajax Telamonius etiam invulnerabilis audiit, licet ſibi ipſe ferro vitam ademerit.* Vide eum cap. XII. & Schol. Hom. ad Iliad. Ψ. 821. Tzetzen ad Lycophr. p. 81. Ed. Steph. Si parum hoc videatur tibi, dicere poſſum, ab illis tantum, qui Neptuni eos faciant filios, invulnerabiles prædicari.

Qua

eum Dianam comprimere voluiſſent, [l] quæ cum non poſſet viribus eorum reſiſtere, [m] Apollo inter eos cervam miſit: quam illi, furore incenſi, dum volunt jaculis interficere, alius alium interfecerunt. Qui ad inferos dicuntur hanc pœnam pati: ad columnam, averſi alter ab altero, [n] ſerpentibus ſunt deligati. [o] Eſt ſtyx inter columnam ſedens, ad quam ſunt deligati.

XXIX. *Alcumena.*

AMPHITRYON cum abeſſet ad expugnandum Oechaliam, Alcumena, æſtimans Jovem conjugem ſuum eſſe, eum thalamis recepit. Qui cum in thalamos veniſſet, & ei referret, quæ in Oechalia geſſiſſet, ea credens conjugem eſſe, cum eo concubuit. qui tam libens cum ea

l *Quæ cum non poſſet*] Qui paulo elegantius loquitur, ſcripſiſſet, *eaque non poſſet*. Nihil tamen muto. Vide notas ad cap. 4. Etiam τὸ *cum* negligentius heic repetitum, ut cap. 34. *Hoc Hercules cum interveniſſet, & Deianira cum fidem ejus imploraſſet.* Confer annot. ad Lactant. Argum. Lib. I. fab. 12.

m *Apollo inter eos*] Dianæ hoc tribuit Homeri Scholiaſtes, Scholiaſtes Pindari & Apollodorus hoc amplius, Dianam ipſam cervæ figuram aſſumſiſſe fabulantur. Apollodorus in hac narratione ut ſatis emendatus ſit, vereor. Ἀνεῖλεν, inquit, τοὺς Ἀλωείδας ἐν ἀμφάξῃ δι' ἀπάτης. An ſcribendum ἐν τῇ Νάξῳ? Ibi enim interfecti ſunt, teſte Pindaro Pyth. od. xv. Nihil tamen affirmo, cum utrumque poſſit eſſe verum. Venit eadem emendatio in mentem Thomæ Gale viro doctiſſ. ut poſtilla didici ex ejus notis ad Apollodorum.

n *Serpentibus ſunt deligati*] Poſt hæc verba deeſſe quædam cenſet Cl. Schefferus. Non accedo. Accipio dandi caſu τὸ *ſerpentibus*, ut ſit, εἰς βορὰν ὄφεων, *in pabulum ſerpentum*. Infr. cap. 89. *Si Trojanorum virgines ceto eſſent religata.* Ita cenſebam à primo. Poſtea mutavi ſententiam ex Virg. Culice: *Nam vinctus ſedet immanis ſerpentibus Otos.* Vide pag. 170. Serpentes ergo loco funium fuerunt.

o *Eſt ſtyx inter columnam*] Barthius emendat: *Eſt ſtrix viſcera columnam ſedens.* Τὸ *ſtyx* non debebat mutari. Nam eſt & *ſtyx* inter aves. Anton. Lib. cap. 21. Πολυφόντη μὲν ἐγένετο στὺξ φθεγγομένη νυκτός. Heſych. Στὺξ Κρήνη ἐν ᾅδου, ἢ ὁ σκὼψ τὸ ὄρνεον. Vide num placere poſſit: *Eſt ſtyx ſuper columnam ſedens.* Infr. cap. 57. *Hanc ſuper Pegaſum ſedens interfecit.* *Eſt ſedens* pro *ſedet* helleniſmum reſipit. Cic. de Orat. *Eſt his ipſis verbis loquens Socrates.* Claud. Mamertus Lib. 1. *Eſt quærens ſe.* Capitol. vitâ Anton. Philoſ. cap. 20. *Erat emendans.* Ad quæ verba conſule Caſaub. commentarium. Quæres forte, quid illa avis ſuper columnam ſedens, actura ſit. Convicium, inquam, auribus eorum interim, dum ita miſerabiliter vincti ſedent, infauſto clamore faciet. Hæc ſcripſeram, cum legendum ſibi videri mihi indicat Nobiliſſ. Heinſ. *Eſt ſtyx inteſtina columnam* &c.

ea concubuit, [a] ut unum diem uſurparet, [b] duas noctes congeminaret, ita ut Alcumena tam longam noctem ammiraretur. Poſtea cum nunciaretur ei, conjugem victorem adeſſe, minime curavit, quod putabat ſe conjugem ſuum vidiſſe. [c] Qui cum Amphitryon in regiam intraſſet, & eam videret [d] negligentius ſecuram, mirari cœpit, & queri, quod ſe advenientem non excepiſſet: cui Alcumena reſpondit, Jam pridem veniſti, & mecum concubuiſti, & mihi narraſti, quæ in Oechalia geſſiſſes. Quæ cum ſigna omnia diceret, ſenſit Amphitryon numen aliquod fuiſſe pro ſe, [e] ex qua die cum ea non concubuit. Quæ ex Jove compreſſa, [f] peperit Herculem.

XXX. *Herculis* [a] *athla* XII *ab Euryſtheo imperata.*

INFANS cum eſſet, dracones duos duabus manibus neca-

Ad CAP. XXIX.

a *Ut unum diem uſurparet*] Heic latet aliquid, quod tamen cujuſmodi ſit ſine melioris codicis ope vix invenias. An ſcripſit? *Ut unum diem exſtirparet.* Nocturno ebrio ſtertente ſcilicet, nec ſurgente ad lucem apportandam. Senec. Hercul. Fur. 24. *In cujus ortus mundus impendit diem.*

b *Duas noctes congeminaret*] Tres noctes geminaſſe eum ſcribunt Apollod. Lib. II. pag. 82. Servius ad Æn. VII. Euſeb. Præp. Lib. II. pag. 35. Lucian. Dial. Deor. & Homeri Schol. ad Iliad. Ξ. 323. Τριέσπερος inde dictus Hercules, & Τρισέληνος Pallad. Lib. I. Anthol. Sect. 38. 9. Arnob. Lib. IV. continuis novem noctibus pervigilaſſe eum facit. Ad quem locum conſule Elmenhorſt. & Schol. Heſiod. ad Θ. 56. Cum Hygino facit Ovid. Lib. I. Amor. Eleg. 13. *Ipſe Deum genitor, ne te tam ſæpe videret Commiſit noctes in ſua vota duas.* Hieron. contra Vigilantium: *In Alcmena adulterio duas noctes Jupiter copulavit.* Capella Lib. II. pag. 39. *In Herculis exortu geminatæ noctis obſequium.* Propert. Lib. II. El. 18. *Jupiter Alcmenæ geminas requieverat noctes.* Veriora ſuot, quæ hac de re narrat Pherecydes apud Homer. Schol. ad Od. Λ. 265.

c *Qui cum Amphitryon*] Aut ſcribendum, *quod cum* aut τὸ *Amphitryon*. quod è gloſſâ marginali in textum irrepſiſſe videri poteſt, delendum. Similis incuriæ librariorum exempla reperies cap. 119. & 257. Τὸ *qui* heic ſumere pro *quare*, quod in Indice Cl. Schefferus volebat, nimis durum videtur.

d *Negligentius ſecuram*] Barth. ad Stat. Tom. III. pag. 452. *Negligentius ſe curantem.* Premo utrumque pollicem. Vide Plaut. Amphitr. Act. III. 2. 48. Apollod. Lib. I. 48. Ὡς οὐχ ἑώρα φιλοφρονουμένην πρὸς αὐτὸν γυναῖκα. Vidit eam emendationem quoque Cl. Schefferus.

e *Ex qua die*] Barth. *Exque eâ die.* Et ſaoè ita vel ſcripſit, vel certè ſcribere debuit Mythol. hujus pater. Cur tamen oihil mutem, intelliges ex illis, quæ ad cap. 4. & 21. ſcripſi.

f *Peperit Herculem*] Ex Jove nempe; ex Amphitryone autem Iphiclem. Schol. Pind. ad nem. X. Ὡς καὶ Ἡρακλῆς μὲν ἐξ Ἀλκμήνης καὶ Διός. Ἰφικλῆς δὲ ἐξ Ἀμφιάρεως. Corr. Ἀμφιτρύωνος.

Ad CAP. XXX.

a *Athla*] H. e. ἄθλους, ſtipendia ſive labores. Ampelius cap. 2. *Quod ſimi-*

necavit, quos [b] Juno miſerat, unde [c] primigenius eſt dictus. Leonem [d] Nemeæum, quem [e] Luna nutrierat [f] in antro Amphriſo [g] atrotum necavit. Cujus pellem [h] pro tegumento habuit. [i] Hydram Lernæam Typhonis filiam cum

ſimilia athla ſint adepti. Ἄθλον idem eſſe quod ἀγώνισμα interdum Græcis etiam oſtendi ad Anton. Liberal. cap. XIII. *Ærumnas* appellat Petron. Fragment. Tragur.

b *Juno miſerat*] Mallet, quod efficacius ſit, *immiſerat* Cl. Schefferus. Si politior hic eſſet ſcriptor, probarem protinus. Frequens enim id verbum in tali re ſcriptoribus bonis. Ut alios omittam, vide Juſtin. Lib. IX. 7. Sed Hygin. noſter Aſtron. II. 15. *admittere* eo ſenſu uſurpat; imo & ſimplex *mittere* cap. 145. Quod cum in Indice vir Cl. ipſe annotaverit, cauſa non erat, cur heic mutaret. Servius cum noſtro ad Æn. VIII. 300. *Propter cujus necem Juno ei inſaniam miſit.* Expreſſit Græciſmum Hyginus. Ælian. Anim. XII. 5. Καὶ τοῦτο γε ὑμνημένους δράκοντας ἔπεμψεν ἡ Ἥρα αὐτῷ.

c *Primigenius*] Herculis primigenii meminit vetus inſcriptio apud Gruter. pag. 315.

d *Nemæum*] Mallet aliquis, *Nemeum*, vel *Nemeæum*. *Moles Nemeæa* Ovid. IX. Met. 197. Sed *Nemæus* legitur etiam apud Hieronymum contra Vigilantium, ut & Νεμαῖος apud Theocriti Scholiaſten pag. 195. Edit. Commel. Stephanus tamen non agnoſcit, niſi duo ἐθνικὰ, Νέμεος & Νεμεαῖος. Schol. Heſiod. ad Theog. vers. 329. Ἐν τοῖς γυμναζίτοις τόποις κατῴκησε τῆς Νεμέης, ὅ ἐστιν ὄνομα σπηλαίου ἢ μᾶλλον τοῦ ὄρους.

e *Luna*] Servius ad Æn. VIII. 295. *Nemea eſt ſylva vicina Thebis, in quâ Hercules interemit leonem, qui Luinæ filius & invulnerabilis dictus eſt.* Pro *Luinæ* ſcribendum cenſeo *Lunæ*. Senec. Hercul. Fur. 83. *Sublimis alias Luna concipiat feras.* Schol. Stat. Lib. II. *Poëtæ denique omnes aſſerunt leonem de his polis ortum, quem Hercules proſtravit.* Vide ibi reliqua, & quæ de hac fabula habet Ælianus Anim. Lib. XII. cap. 7. Etiam apud Plutarch. in Libello de Flum. p. 61. Luna leonem producit, ſed alium atque hunc.

f *In antro Amphriſo*] Nullum in iſtâ regione novi antrum *Amphriſum*. Ἀμφίστομον σπήλαιον appellat Apollod. Lib. 2. Ut ſolet Græcanica vocabula ſæpe uſurpare noſter, forte *Amphiſtomo* ſcripſit. Cui ſimile eſt ἄντρον διθύραμβον in Procli Chreſtomathiâ. Scholiaſt. German. Leone de hac ſpeluncâ, *quam quidam Aphriſo dicunt.* Sed & iſtud corruptum procul dubio. Grotius notis ad Imagines Arateas emendat, *Amphryſon*, additque, *notum eſt tres plures locos eo nomine inſignitos.* Non perſuadet.

g *Atrotum*] H. e. *invulnerabilem.* Vide Apollod. Lib. II. Tzetz. Chil. VII. 101. Τοῦτον κατεπλήγνυεν τις λέων τῶν ἀτρώτων. Micyllus edidit *ac tropum.* unde Grotius facit *ad Clitorium.* Fruſtra. utitur iſto Græcanico vocabulo etiam noſter cap. 28. Iſacius in Lycophr. p. 81. Edit. Steph. Λέων ἦν ἄτρωτος σιδήρῳ καὶ βολαῖς παντοίαις.

h *Pro tegumento habuit*] Capella de Hercul. Lib. I. *Sed ejus rictus Cleonæos lenis Juno cernebat.* Corrigo *ſublimis* ex MS. Leid. hoc eſt, modicè tortis & obliquis, ut rectè exponit Gloſſa interlinearis. Omittit Bœotium Leonem heic Hyginus, cujus occiſi pelle etiam pro veſte uſus eſt. Vide Apollod. Lib II. Stat. I. Thebaid. 485.

i *Hydram*] Latini *excetram* vocant. Gloſſ. Cyrill. Ὕδρα, *excetra.* Servius ad Æn. VI. 287. *Latinè excetra dicitur, quod uno capite caſo, tria excreſcebant.* Ampelius cap. 2. *Ad hydram Lernæam, quam nos excetram dicimus, interficiendam.* Corrigendus ergo Iſidor. Lib. XI. cap. 3. *Dicunt hydram ſerpentem eſſe cum novem capitibus, quæ Latine*

cum [k] capitibus novem ad fontem Lernæum interfecit. Hæc tantam vim veneni habuit, ut afflatu homines necaret: & ſi quis eam dormientem tranſierat, veſtigia ejus afflabat, & [l] malorum cruciatu moriebatur. Hanc, Minerva monſtrante, interfecit, & exenteravit, exque ejus felle ſagittas tinxit. Itaque quicquid poſtea ſagittis fixerat, mortem non effugiebat; [m] unde poſtea & ipſe periit. Aprum in Phrygia [n] Erymanthium occidit. [o] Cervum velocem in Arcadia cum cornibus aureis vivum in con-

ne ſcedra dicitur, quod uno caſo tria capita excreſcebant. Tertull. de Pat. cap. 5. *Excetra delictorum.*

k *Capitibus novem*] Tot capita ei etiam tribuit Alcæus. Octo tantum Zenobius Cent. VI. 26. Septem nummi Græcorum, ut teſtatur Vir Ampliſſ. Spanhemius in de Num. Præſt. pag. 230. Diodorus Lib. IV. Centum. Simonides quinquaginta apud Schol. Heſiod. in Theog. pag. 257. Edit. Heinſianæ. Conſer Nob. Nic. Heinſ. notas ad Ovid. Met. IX. v. 71.

l *Malorum cruciatu*] Barth. legit, *malo cum cruciatu.*

m *Unde poſtea & ipſe periit*] Felle nempe ſive veneno hydræ hujus. Vide cap. 34.

n *Ermachum*] Scrib. *Erymanthium.* Malè *Erymantheum* Cl. Schefferus & Micyllus. Ἐθνικὸν enim Ἐρυμάνθιος Græcis. *Erymanthus* autem non Phrygiæ, ſed Arcadiæ erat mons. ſcribendum ergo præterea eſſet *Arcadiâ* pro *Phrygiâ*. Ovid. IX. Heroid. 87. *Ut Tegeæus aper cupreſſifero Erymantho.* Met. IX. 192. *Arcadiæ vaſtator aper.* Senec. Hercul. Fur. 228. *Solitumque denſis Erymanthi jugis Arcadia quatere nemora Mænalium ſuem.* Sed rem exactius dum penſiculo, videtur tranſpoſitio heic mihi facta, & τὸ *Phrygiâ* ex *Cerynitâ* corruptum, quod ad proximè ſequens athlum, ut huc *Arcadia*, quod illic viſitur, pertinet. Perperam Albricus cap. 20. In regione *Calydonia* aprum hunc collocat.

o *Cervum*] *Cervam* appellat quoque Auſonius Eidyll. XIX. *Æripedis quarto tulit aurea cornua cervi.* *Cervam* autem Claud. Præf. II. R. P. Sen. Agam. verſ. 832. cum Virgilio Æn. VI. 802. qui ſequutus videri poteſt Græcos, qui de utroque ſexu ἡ ἵππος, ἡ ἔλαφος, ἡ ἄρκτος dicere ſolent. Schol. Eurip. Phœn. verſ. 3. Ἔθος δὲ τοῖς ποιηταῖς θηλυκῶς λέγειν τὰς ἵππους. Doricum id alii, alii Atticum volunt. Ionibus & Atticis vindicat Euſtath. ad Hom. Iliad. A. p. 53. Edit. Baſil. & pag. 1281. Τὸ δὲ πώλοιο, inquit, θηλυκῶς προῆκται κατὰ Ἴωνας. Sed cum apud omne genus ſcriptores, tam qui ſoluto, quam qui ligato ſermone uſi ſunt, talia deprehendantur, difficile eſſe non immerito cenſet certi aliquid ſtatuere Gatakerus Cinn. Lib. II. cap. 8. Adde Swart. Anal. Lib. I. cap. 2. Spanhemium in de Numm. Præſtant. pag. 164. Comment. ad Valer. Flacc. Lib. VI. vers. 71. & quæ nos annotavimus ad Anton. Liberal. cap. 21. Ubi ἡ ἄρκτος, pro *urſo*. Diſertim Ariſtoteles Lib. IV. Hiſt. Anim. cap. ult. Κέρατα ἔλαφος θήλεια οὐκ ἔχει. Apollod. Lib. II. in hac narratione: Τρίτον ἆθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὴν κερύνην ἔλαφον εἰς Μυκήνας ἔμπνουν ἐνεγκεῖν. Lege, Κερῖτιν. Ὁ κερίτης, ἢ κερῖτις, ut ὁ ἀποστάτης, ἢ ἀποστάτις. Eſdr. cap. VI. 12. Sed Palat. Codex κερυνῆτιν habet. Unde κερυνῖτιν faciendum. Nam & Servius ad locum Virgilii modo laudatum *Cerinitim* eam cervam à loco appellatam autumat. Vide Callim. Hymn. Dianæ vers. 109. Κεραυνίαν ἔλα-

conſpectum Euryſthei regis adduxit. p Aves Stymphalides in inſula Martis, quæ emiſſis pennis ſuis jaculabantur, ſagittis interfecit. q Augiæ regis r ſtercus bovile uno die purgavit, majorem partem s Jove adjutore, t flu-

ἔλαφον appellat Heraclides Alleg. Hom. p. 329. ed. Geſn. perperam. Vide Salmaſ. in Solin. pag. 139. In Parthenio nemore eam collocat Ovid. IX. Met. 188.

p *Aves Stymphalides*] Vide quæ notavimus ſuperius ad cap. 20. Servius ad Æn. VIII. 300. *Stymfalides aves, quæ alumnæ Martis fuiſſe dicuntur.* Merito alumnas Martis vocat pugnaciſſimas illas aves, quarum unam galeatam exhibet nummus antiquus apud Spanhemium pag. 226. Iſidorus Lib. XII. 7. *Stymphalidæ aves à Stymphalidibus inſulis appellatæ, ubi plurimum abundant: adverſus quas Hercules ſagittis uſus eſt.* *Stymphalides* corrigit temere Breulius, dum non attendit ad ævum ſcriptoris, quo nihil frequentius fuit, quam Græcis vocabulis Latinam aptare terminationem. Sic *Heroida* pro *Heroides* habes apud Fulgentium præfat. Lib. I. ubi pluſcula id genus à me annotata invenies. Myth. Etym. Magni Auctor pag. 567. vers. 12. Λιοσῇ.] Λιοσῇ ἐπικέκλητ) νήσῳ. λεοσὸν τὸ ὁμαλὸν, παρὰ τὸ λίαν ἴσον. Ἀμιρείας δὲ ἐπὶ τῆς ὑψηλῆς αὐτὸ λαμβάνεται. αὕτη δὲ ἡ νῆσος ὄρνιθας εἶχε τοξευούσας τοῖς πτεροῖς ὡς βέλεσι, τὰς καλουμένας Στυφιλίδας. ἡ δὲ νῆσος καλεῖται Ἄρεια. ἐπειδὴ ἐν αὐτῇ ἐστιν ἐπιφανέστατον ἱερὸν Ἄρεως. Sumſit hæc Etymologicographus ex Apollon. Lib. II. vers. 386. & ſcholiis ad eum locum. Scribe ergo pro ἐπικέκλητ), ἐπικέλσαντι, pro Στυφιλίδας, Στυμφαλίδας, & pro Ἄρεια, Ἀρητιάς. De Stymphalidibus plura qui volet, adeat Bernartium ad Stat. Thebaid. Lib. IV. vers. 299.

q *Augei*] Scribe, *Augeæ* vel *Augiæ*. Græcis enim Αὐγείας eſt. Pariter peccatum cap. 50. Ubi Alceſtin *Pelei* filiam appellat, cum fuerit *Peliæ*. Nolo tegere ignorantiam meam. Iſta cum ſcripſiſſem, docuit me Nob. Heinſius τὸ *Augei* in libris MSS. & neſcio apud quem veterem Grammaticum à ſe repertum. Repperi poſtea & ego in antiquis edd. Auſonii Eidyll. XIX. *Septima in Augei ſtabulis impenſa laboris.*

r *Stercus bovile*] Τὸ *ſtercus* ex ſequentibus malè huc tranſlatum exiſtimat Cl. Schefferus. quod non improbo. Servius ad Æn. VIII. 300. *Ovilia Elidenſium Regis repurgavit.* Legendum cenſeo, *bovilia*. Nam κόπρος βοῶν erat, quem egeſſit Hercules. Vide Schol. Homeri. ad Catal. vers. 136. Si Varronem audiamus, etiam *bubilia*, non *bovilia*, ſcribendum eſſet. Certe *bobile* exhibet princeps Mythologiæ hujus editio. Nota literarum V & B permutatio. Sed *bovile* non indignum Servio vocabulum, & reperitur quoque apud Phædrum Lib. II. cap. 9. Sic *caprile* caprarum ſtabulum. Gloſſ. Cyr. Αἰγὼν, ἡ μάνδρα, *caprile*. Gloſſ. Philoxeni: *Bovilia*, Βοοςασια. Puto ſcribendum, Βουςάσια, (vel βοοςάσια, ut eſt apud Callim. Schol. Hymn. IV. 102.) *bovilia*. Sic ἱπποςάσια dicuntur equilia apud Schol. Pind. ad Nem. od. I. Gloſſ. idem, *Buſtra*, Βουςάσιον. Puto *Boſtar* rectius eſſe. Gloſſ. Iſidori, *Boſtar, locus ubi ſtant boves.* Si cui placet τὸ *ſtercus* retinere, ille τὸ *bovile* mutare in *bovili* debet, ut ſubaudiatur *à*. Feſtus: *Eodem modo in Faſtis notatur dies, quo ſtercus purgatur ab æde Veſtæ.* niſi τὸ *bovile* ad ſtercus referendum, ut ſit τὸν βόειον κόπρον ἀνεκάθηρε. Ita loquitur Schol. Hom. Iliad. Λ. 697. Quid ſi τὸ *ſtercus* mutemus in *ſervus*? Quod ſi placuerit, Nob. Heinſii debebis ingenio.

s *Jove adjutore*] Corruptum hoc ſine dubio. Videtur ſcripſiſſe *Jolao adjutore*. Habuit enim multorum laborum ſocios Telamonem & Jolaum Hercules.

t flumine ammiſſo totum ſtercus abluit. u Taurum, cum quo Paſiphae concubuit, ex Creta inſula Mycenas vivum adduxit. Diomedem regem Thraciæ & equos quatuor ejus, qui carne humana veſcebantur, cum Abdero famulo interfecit. Equorum autem nomina, x Podargus, y Lampon, Xanthus, Dinus. z Hippolyten Amazonam, a Martis & Otri-

tanquam in domanda Hydra & aliis. Vide Schol. Nicandr. p. 45.

t *Flumine ammiſſo*] Perperam majuſcula literâ à capite *Ammiſſo* in Micyll. & Commel. editt. ſcriptum viſitur. Micyllus in margine notaverat, *immiſſo*. Servius; *Immiſſo Alfeo flumine*. Diodorus Lib. II. Ἐπαγαγὼν τ̃ Πηνειὸν καλλίῤῥοον ποταμόν. Uterque verum dicit. nam utrumque immiſit. Vide Apollod. Lib. II. pag. 91. Tzetzen in Lycophron. pag. 107. Retineri tamen *ammiſſo* poteſt pro *admiſſo*. Supr. cap. 29. *Tam longam noctem ammiraretur*. Cap. 185. *Ammiratur aurum*. Servius ad Æn. III. 50. *Quæ flumine admiſſo munitiorem redderet civitatem*. Noſter Aſtron. II. 15. *Aquilam ei admiſit* pro *immiſit*. Cæterum ut *ammitto*, ita *ammoneo* in ſermone Auguſtini de Cypriano. Fulg. epiſt. II. Origine G. R. Etiam Virgil. Ecl. VI. ut obſervat Pierius. Capella Lib. I. *Deorum ſenatum juſſit ammitti*. Ita habet MS. Bibliothecæ Leidenſis. non *admitti* ut ediderunt. Apicius Lib. IV. cap. 5. *Folia malvarum ammiſcebis*. Omitto prudens ſexcenta alia. Cæterum quod *Ammitto* majuſculâ literâ in primâ mythologiæ hujus edione viſatur, non parum firmat Nob. Heinſii conjectura, *flumine Alfeo ammiſſo*. Imo quin ſcripſerit ita Hyginus, nullus dubito; ſi ſcripſit tamen, nec à gloſſatore iſta ſunt, *flumine ammiſſo totum ſtercus abluit*. H. e. ἐκκάθαρε τὴν κόπρον, ut loquitur Tzetz. in Lycophr. p. 107.

u *Taurum, cum quo Paſiphae*] Cenſet Cl. Tollius ad Palæph. pag. 159. Herculi tribui, quod eſt Theſei. non ego. Servius ad Æn. VIII. 294. *Cretenſem taurum non mactavit: ſed cum eum incolumem ad Euryſthenem perduxiſſet, ille eum, licet flammas vomuiſſe dictus ſit, inlectus pulchritudine, in Atticam regionem reliquit: qui cum Marathonem vaſtaret, à Theſeo poſtea occiſus eſt*. Eadem narrat Diodorus Lib. IV. pag. 262. Adde Anonym. in Laudibus Herculis vers. 118. Lactantium ad V. Theb. 441. Senec. Agam. vers. 833. Lucianus περὶ ὀρχήσ. Τὴν Πασιφάην καὶ τοὺς δύο ταύρους. Errat Theo in Aratum pag. 24. cum Cretenſem & Marathonium diverſos facit tauros.

x *Podarius*] Barthius ad Stat. Tom. III. 531. *Podargus*. quod procul dubio rectum eſt, ab ἀργὸς *celer*. unde & una de Harpyis dicta Ποδάργη.

y *Lampon*] Mallem, *Lampos*. ut cognominis fuerit uni de equis Solis. Vide notas ad cap. 183.

z *Hippolyten Amazonam*] Sic cap. 241. *Antiopam Amazonam*. Tertull. adverſ. Marcion. Lib. I. cap. I. *Hamaxobio inſtabilior, Maſſageta inhumanior, Amazonia audacior*. Quo loco ſi *Amazona* quis malit, ei non refragabor. Huc revocat ex ſeqq. Barthius ad Stat. Tom. III. pag. 1518. illud *tum*, legitque, *Tum Hippolyten* &c. Subaudi ex præcedentibus, *interfecit*. Interfectam enim Hippolyten præter Apollod. etiam Zenobius Cent. V. 33. & Tzetzes ad Lycophr. diſertis verbis ſcribunt. Verba Tzetzæ ſunt: Καὶ Ἀπολλόδωρος μὲν καὶ λοιποὶ ἀναιρεθῆναί φασιν ὑφ' Ἡρακλέους τὴν Ἱππολύτην. Ipſe Tzetzes pag. 196. ed. Steph. dimiſſam Hippolyten ab Hercule vult, accepto pro redemptionis pretio à ſorore ejus Melanippe balteo.

a *Martis & Otrira*] Græcum nomen Ὀτρήρη ſi reſpicias, *Otrera* ſcribas oportet, ut rectè ſcriptum cap. 112. Vide notas ad cap. 31. Conjugem Martis facit Otreram inferius quoque cap. 112, 223, & 225. at Apollon. Scholiaſt. II. 1033. filiam Martis. Ex Harmoniâ au-

& Otriræ reginæ filiam : [b] cui reginæ Amazonis balteum detraxit, tum [c] Antiopam captivam Theſeo donavit. Geryonem Chryſaoris filium trimembrem uno telo interfecit. Draconem immanem Typhonis filium, qui [d] mala aurea Heſperidum ſervare ſolitus erat, ad montem Atlantem interfecit, & Euryſtheo regi mala attulit. Canem Cerberum Typhonis filium ab inferis regi in conſpectum adduxit.

XXXI. *Parerga ejuſdem.*

ANTÆUM Terræ filium in Libya occidit. Hic cogebat hoſpites ſecum luctari, & delaſſatos interficiebat. hunc luctando necavit. Buſiridem in Ægypto, qui hoſpites immolare ſolitus erat. Hujus legem cum audiit, paſſus eſt ſe cum infula ad aram adduci. Buſiris autem cum vellet Deos imprecari, Hercules cum clava ac miniſtros ſa-

autem Naide & Marte Amazonas editas cum Apollonio apud eundem Pherecydes tradit ad ejuſdem libri vers. 992. ut & Euſtath. ad Iliad. Υ. pag. 305. Juſtin. Lib. II. 4. *Ne ſucceſſibus deeſſet auctoritas, genitas ſe Marte prædicabant.* Homeri Scholiaſtæ ad Iliad. Γ. vers. 189. Martis ſunt & Veneris filiæ.

b *Cui reginæ Amazonis*] Barthius emendat: *cui necatæ Martium balteum.* Quid ſi ſcribas? *cui reginæ Amazonum* vel *Amazoniæ*, ut declaret, qualis iſta Amazona fuerit, regina nempe Amazonum reliquarum. Βασίλισσαν Ἀμαζόνων in hac fabulâ etiam Zenobius appellat.

c *Antiopam*] Faciunt cum Hygino Diodorus Lib. IV. & Tzetzes ad Lycophron. pag. 167. Edit. Baſ. nec non Servius ad Æn. XI. 661. *Hæc* (Hippolyte) *Amazonum fuit regina, cui victa Hercules balteum ſuſtulit: hujus filia Antiopa, quam Theſeus rapuit, unde Hippolytus.* Diſſenſionem ſcriptorum in hiſtoriâ ulterius exequitur Bernartius ad Stat. Lib. XII. Theb. 543. Sanè alii ſororem ejus Hippolyten fuiſſe, eamque ceſſiſſe Theſeo memorant. quos inter Juſtinus Lib. II. c. 4. *In his duæ Antiopæ ſorores captæ ſunt, Menalippe ab Hercule, Hippolyte à Theſeo.* Mallem iſto loco legere *Melanippe.* Ita enim Apollon. Lib. II. 968. & Poëta ille neſcio quis apud Pindari Scholiaſten ad Nem. od. III. pag. 274. Edit. Francof. Κτείνας ἀνδρολέτειραν ἀμώμητον Μελανίππην Αὐτοκασιγνήτην χρυσοζώνοιο ἀνάσσης. Laudat eoſdem verſus Tzetzes ad Lycophr. pag. 168. ubi tamen perperam ediderunt ἀνδρολέτηραν pro ἀνδρολέτειραν. Quid quod & Diodoro Lib. IV. ex quo falſo *Menalippe* adducit Barthius, Μελανίππη dicatur? Quibus accedit Homer. Scholiaſtes ad Iliad. γ. vers. 188. & Euſtath. loco modo laudato, qui & ipſi Μελανίππην eam appellant. Ulterius hæc exequimur ad cap. 186.

d *Mala Heſperidum*] Vide Palæph. cap. 19. qui μῆλα illa Heſperidum oves fuiſſe autumat. in quo ὁμόψηφον habet Agrœtam Lib. II. rerum Libycarum, cujus Scholiaſtes Apollonii meminit ad Lib. IV. vers. 1396. Quibus adde Diodorum Lib. IV. pag. 232. Servium ad Æn. IV. 484. Alii μῆλα χρυσοῦ

ſacrorum interfecit. Cygnum [a] Martis filium armis ſuperatum occidit: [b] quo cum Mars veniſſet, & armis propter filium contendere vellet cum eo, Jovis inter eos fulmen miſit, atque ita eos diſtraxit. [c] Cetum, cui Heſione fuit appoſita, Trojæ occidit. Laomedontem patrem [d] Heſiones, quod [e] eam non reddebat, ſagittis interfecit. [f] Æthonem aquilam, quæ Prometheo cor exedebat, ſagittis interfecit. Lycum Neptuni filium, quod Me-

σαῖ interprerantur *τὰ ἄστρα*, & Herculem pro Sole accipiunt. Vide Schol. Heſiod. pag. 249. Ed. Heinſ. Facit ambiguitas vocis *μῆλον*, ut interdum in Græcorum interpretatione miſerè impinganr homines docti. Moſchus Epitaph. Bionis: *Μάλων σὺν ἔῤῥευσε καλὸν γλάγος, ὐ μέλι σίμβλων.* Vertit Witſordus: *Candida poma rubor non tingit.* Non vidit ellipſin præpoſitionis, ut in Megarâ: *Τὰ δὲ οἱ θαλερώτερα δάκρυα μήλων Κόλπον ἐς ἱμερόεντα κατὰ βλεφάρων ἐχέοντο.* Quem locum non minus infeliciter vertit Eobanus Heſſus: *Sed ſimul undanti demiſit lumine guttas Plus pomis viridi lectis de fronde recentes.* Atqui *μῆλα* ibi *mala* non *mala* ſunr. Vid. Iſidor. Orig. XVI. I. Parthen. de Affect. Amat. cap. VI. *Δάκρυα δὲ πολλὰ ἐχεῖτο τῶν παρειῶν.* Homer. Iliad. B. 266. *Θαλερὸν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ.* Schol. rectè, *θαλερὸν, θερμὸν, ἀκμαῖον, ἤγουν ἁδρὸν, πολύ.* Simile huic eſt illud Geneſ. 46. v. 39. *Ἔκλαυσε κλαυθμῷ πίονι.* quanquam Etymologicographus in *θαλερὸς, θαλερὸν δάκρυ*, inquit, *τὸ ἁπαλόν.* Plura de malis Heſperidum ſi deſideres, conſule Spanhemium in de Num. Præſtant. pag. 295. Meurs. Lacon. I. 12. Pierii Valeriani Hierogl. p. 76.

Ad CAP. XXXI.

a *Martis filium*] Ex Pelopiâ ſcilicet. Vide Apollod. Lib. II. pag. 118. Schol. in Hypotheſi Trachin. Sophoclis.

b *Quo cum*] Rectè Cl. Schefferus dictum id cenſer pro *ex quo*. Vide ejus notas, & quæ nos obſervavimus ad cap. 34. In epitaphio Vitalis Mimi Lib. III. Catal. Pithœi: *Quo vos tam triſti turbatus deprecor ore.*

c *Cetum*] Habes fabulam infr. cap. 89.

d *Heſionis*] Ἀντὶ τῆς *Heſiones.* Obſervo in hoc ſcripto frequenter τὸ I poni, ubi in Græco eſt *η*. quod deterioris ævi ſignum eſt. In Genealogiâ habuimus *Nimertis* pro *Nemertes.* Cap. 14. *Nilei* pro *Nelei.* Cap. 30. *Otrira* pro *Otrera.* quod etiam cap. 223. invenies. & cap. 52. *Myrmices* pro *Myrmeces.* 184. *Meropis* pro *Meropes.* Talia ſunt apud Capellam Lib. VI. *Hermionis* pro *Hermiones.* & Lib. I. *Imarmine* pro *Imarmene*, quomodo minus vitioſè exaratum vidi in membranis Bibliothecæ Leidenſis. Apud Sidonium Carm. 23. *Hippocrenis.* Apud Servium ad II. Georg. 389. *Erigonis.* & ad III. 274. *Leucatis.* ad II. Æn. 514. *Daphni* pro *Daphne.* Apud Schol. Germanici Arcto, *Helicis* pro *Helices.* Apud veterem Commentatorem ad Horat. od. 33. Lib. I. *Myrtalis* pro *Myrtales.* Apud Pontium Paſſione Cypriani *Cimiteria* pro *Cœmiteria*, ejuſdem ſunt generis: ut & illa apud Prudentium *Joannis* & *Erimus* ex Græco *ἔρημος* Pſychom. vers. 371. quorum prius eſt etiam apud Hieronym. Epitaphio Paulæ alioſque. apud Gregor. Dialog. III. cap. 33. *Syncopin.* apud Probum ad III. Georg. 293. *Muſigetes.* & in canonibus Eccleſiaſticis *Paraclitus* ex Græco *παράκλητος*. Vide quæ præterea hac de re notavi ad cap. 223. & Salmaſ. ad Pall. pag. 307.

e *Eam*] Fort. *Mercedem.* Tollius.

f *Æthonem aquilam*] Micyllus. *ἀετὸν*

Megaram Creontis filiam uxorem ejus, & filios [g] Therimachum & Ophiten occidere voluit, interfecit. Achelous fluvius in omnes figuras ſe immutabat. Hic cum Hercule [h] propter Deianiræ conjugium cum pugnaret, in taurum ſe convertit, cui Hercules cornu detraxit, quod cornu [i] Heſperidibus, [k] ſive nymphis donavit: [l] Quod Deæ pomis replerunt, & [m] cornu copiæ appellarunt. Neleum Hippocoontis filium cum decem filiis occidit, quo-

aëton fortaſſe legendum. Non improbo quidem; ſed addiderim *id eſt*, & ſcripſerim, *aëton, id eſt, aquilam.* quod à more Hyginiano non eſſe alienum. diſces ex iis, quæ ad cap. 126. dixi. *Æton* autem dictum puta pro *aëton*, ut *Phaton* pro *Phaëton* apud Publium Varronem, obſervante Fabio Lib. 1. cap. 5. Sed dixi jam ſuperius ad cap. 12. iſtas Græcanicarum vocum explicationes magnam partem gloſſemata mihi videri. Certè τὸ *aquilam* etiam heic gloſſema viſum Cl. Scheffero, dum legit, *aëton eam. quæ.* Cæterum aquilam eam Typhone & Echidnâ natam credere nos vult Pherecydes apud Apollonii Scholiaſten ad Lib. 1. vers. 1252. Hæc ſcripſeram, cum καινή τις ἰδέα in mentem mihi venit. Hyginum forſan, qui ex Græcorum monumentis procul dubio harum fabularum partem non minimam collegit, deceptum fuiſſe Græco epitheto αἴθων, quo ἀετὸν ornant Poetæ, ut Homer. Iliad. O. 685. putaſſe, inquam, proprium eſſe nomen, cum adjectivum eſſet τὸ αἴθων in Græco ſcriptore, ubi hanc fabulam invenit. Si injurioſum hoc exiſtimas, & ab Hygini doctrinâ alienum, puta Græcum eum epitheton retinuiſſe, ut cap. 30. *Leonem atrotum* dixit.

g *Theremachum*] Sic etiam cap. 32. & 72. Cap. autem 162. *Theromachum* appellat. Sed ex Apollodoro reſcribendum *Therimachum*, vel *Therimachus* ex Scholiaſt. Hom. ad Odyſſ. Λ. 269. qui pro *Ophite Creontiadem* nobis exhibet. *Hodites* videri poſſet fuiſſe, niſi ille Diodoro Lib. IV. non ex Megara, ſed Deianirâ ei natus diceretur. *Oxeas* eſt Statiano interpreti ad Lib. X. Theb. vers. 896. Sed vide notas ad cap. 162.

h *Propter Deianiræ conjugium*] Fabulam accuratè narrat Schol. Hom. ad Iliad. Φ. 194.

i *Heſperidibus*] Lactantius Argum. Lib. IX. Met. *Najades fluminis filiæ id cornu, quod ereptum capiti erat, omnibus copiis autumnalibus repleverunt.* An ergo ſcribendum *Naidibus?* non dixerim, cum nimis hoc ab alterâ ſcriptura remotum ſit.

k *Sive Nymphis*] Gloſſam iſta reſipiunt. niſi putas diverſas eum conjungere opiniones voluiſſe.

l *Quod Deæ*] Cl. Schefferus, *Quod ex pomis.* Si quid putes mutandum, legerim, *Quod eæ pomis.*

m *Cornucopiæ*] *Cornu Fortunæ* appellat Horat. Schol. ad Lib. I. od. 17. & Arnob. Lib. VI. Lactant. ad Stat. Thebaid. Lib. IV. 106. *Hercules autem dicens, ſe etiam tauros domuiſſe; cornu illius fregit, quod deſcendente* (Leg. *deſcendens*) *Cerberum rapturus ſecum tulit. Illud Nymphæ omnibus bonis repleverunt, datumque eſt Copiæ, quæ eſt miniſtra Fortunæ. Unde in Boëtio legitur: Copia pleno cornu.* Ex his verbis contendit Tiliobroga ætate poſteriorem eſſe Boëtio Statianum interpretem. De quo licet non valde contenderim, puto tamen præſentem locum ad hoc evincendum non valde eſſe idoneum; imo corruptum heic cenſeo Lactantium, & in *Boëtii* locum *Horatium* ſubſtituendum. Quod autem *pleno cornu* dixit, cum in Horatio Lib. I. od. 17. legatur *benigno cornu*, ἁμάρτημα dicas μνημονικὸν, qualia apud ſequioris ævi ſcriptores non pauca invenias. Sed eo confugere nihil eſt neceſſe. Leguntur hæc Carm. Sæcul. vers. 59. *Apparetque beata pleno Copia cornu.* Aliter de hoc cornu fabula-

quoniam is eum purgare n ſive luſtrare o noluit, tunc cum Megaram Creontis filiam uxorem ſuam, & filios Therimachum & Ophiten interfecerat. Eurytum, quod Jolen filiam ejus in conjugium petiit, p & ille eum repudiavit, occidit. Centaurum Neſſum, quod Deianiram violare voluit, occidit. Eurytionem centaurum, quod Deianiram q Dexameni filiam ſperatam ſuam uxorem petiit, occidit.

XXXII. *Me-*

latur Scholiaſtes Sophoclis in Hypotheſi Trachiniarum. Adde quæ de eodem congeſſit eximius Theologus Fred. Spanhemius Hiſt. Job. cap. xv. Albricus; *Et tandem cornu dextrum evulſit, quod & Copiæ Deæ divitiarum dedicavit*. Schol. Hom. ad Iliad. φ. 194. Φασὶ δὲ αὐτὸν τὸν Ἀχελῷον παρ' Ἀμαλθείᾳ (leg. Ἀμαλθείας) λαβόντα δοῦναι τῷ Ἡρακλεῖ, καὶ τὸ ἴδιον ἀπολαβεῖν. Et Tzetzes in Lycophr. p. 14. Καὶ δοὺς πάλιν τοῦτο αὐτῷ, ἔλαβε παρ' αὐτοῦ τὸ τῆς Ἀμαλθείας κέρας, τῆς Ἁρμονίου θυγατρός. Ita illi cum Schol. Sophoclis, ut & Euſtath. in Dionyſ. p. 62. ed. Steph.

n *Sive luſtrare*] Dele hoc. Non enim Hygini, ſed gloſſatoris eſt.

o *Noluit*] Ita ſcripſi pro *voluit*, poſtulante id fabulâ. Vid. vet. Scholiaſt. Pind. & Triclin. ad Olymp. 9. Tzetz. Chil. I. 36. Apollodorus Lib. II. Ἀπαρνησαμένου, inquit, αὐτὸν Νηλέως διὰ τὴν πρὸς Εὔρυτον φιλίαν. Notatum id jam Micyllo, Barthio, & Scheffero. Ælian. Var. Hiſtor. IV. 5. Νηλέως αὐτὸν οὐ βουλομένου καθῆραι. Imperitè interpres: *Cum Neleus hoſpitio eum recipere noluiſſet.*

p *Et ille eum repudiavit*] Sic mox cap. 35. *Ille eum repudiaſſet*. Cl. Scheſſerus utrobique legit, *illa eum*. Dubito an ſit neceſſe. Ut Herculem heic Eurytus, ita apud Antoninum Liberal. cap. 21. Nicocreon repudiat Arceophontem; & Pelias infra apud noſtr. cap. 50. & 51. procos. Schol. Euripidis ad Hippolyt. vers. 545. Ἔνιοι μὲν οὖν φασιν ἀτιμασθέντα τὸν Ἡρακλέα ὑπὸ Εὐρύτου καὶ ἀδελφῶν αὐτοῦ (οὐ γὰρ ἔδωκαν αὐτῷ τὴν κόρην) πορθῆσαι τὴν Οἰχαλίαν. Etiam apud Diodorum Lib. IV. ab Euryto repulſam patitur. Adde Schol. Hom. ad Odyſſ. φ. vers. 23.

q *Dexameni filiam*] *Oenei* filia eſt Apollodoro Lib. I. pag. 25. & Hygino ipſi cap. 36. Alios tamen velle ait eam ex Dionyſo & Althæa natam. Puto tamen reperiſſe auctorem, quem heic ſit ſecutus Hyginus. Is eſt Bacchylides apud Hom. Scholiaſt. ad Odyſſ. φ. 295. Βακχυλίδης δὲ διάφορον οἶδε τὸν Εὐρυτίωνα. Φησὶν γὰρ ἐπιξενωθέντα Δεξάμενος ἐν Ἤλιδι ὑβριστικῶς ἐπιχειρῆσαι τῇ τοῦ ξενοδοχοῦντος θυγατρί. Καὶ διὰ τοῦτο ὑπὸ Ἡρακλέους ἀναιρεθῆναι καιρίως τοῖς οἴκοις ἐπιστάντος. Quid ſibi vult heic illud Δεξάμενος? Scribo, Δεξαμένῳ. h. e. *hoſpitio ſuſceptum à Dexameno*. Reſtituit idem vocabulum Palmerius Diodoro Lib. IV. pag. 238. Ἄπρακτος ἐπανῆλθε πρὸς Δεξάμενον, cum antea legeretur προσδεξάμενον. Ergo leviter emendandus Lactantius ad Stat. V. Thebaid. 263. qui *Dexaminum* hunc appellat. Dexameni cujuſdam meminit quoque Etym. auctor in Βοῦρα, vel Callimachus apud eum Hym. IV. 102. Βοῦρά τε Δεξαμένοιο Βοόστασις οἰνάδεσο. Immo is ipſe eſt, cujus filiæ petiiſſe nuptias heic Hyginus, & Apollod. Lib. II. pag. 192. tradunt. Adde Heinſ. notas ad Ovid. Lib. vers. 404.

Ad

XXXII. *Megara.*

HERCULES cum ad canem tricipitem eſſet miſſus ab Euryſtheo rege, & Lycus Neptuni filius putaſſet eum periiſſe, Megaram Creontis filiam uxorem ejus, & filios Therimachum & Ophiten interficere voluit, & regnum occupare. Hercules [a] eo intervenit, & Lycum interfecit: poſtea ab Junone inſania objecta, Megaram & [b] filios Therimachum & Ophiten interfecit. Poſtquam ſuæ mentis compos eſt factus, ab Apolline petiit dari ſibi reſponſum, quomodo ſcelus purgaret. Cui Apollo ſortem quod reddere noluit, Hercules iratus de fano ejus [c] tripodem ſuſtulit, quem poſtea Jovis juſſu reddidit, [d] & nolentem ſortem dare juſſit. [e] Hercules ob id à Mercurio Omphalæ reginæ in ſervitutem datus eſt.

XXXIII. *Cen-*

Ad CAP. XXXII.

a *Eo intervenit*] Cl. Schefferus explicat *eo tempore*. Ego verius putem, *ex eo, eâ de cauſâ*. cap. præced. *Quo cum Mars veniſſet*. cap. 120. *Quo Rex cum interveniſſet*. Vide præterea Notas ad cap. 34. Gloſſ. Philox. *Intervenit*, βοηθεῖ. Poſſis alioqui dicere *eo* eſſe dictum pro *ea* ἀρχαϊκῶς. ut & *quo* pro *ad qua*. Vide Sciopp. Gramm. p. 44.

b *Filios interfecit*] Non conveniunt in narratione hac mythologi. Schol. Pind. ad Iſthm. od. IV. Περὶ τῶν ἐκ Μεγέρας (Leg. Μεγάρας) Ἡρακλέους παίδων Λυσίμαχός φησι τινὰς ἱστορεῖν, μὴ ὑπὸ Ἡρακλέους, ἀλλ᾽ ὑπό τινων δολοφονηθῆναι ξένων. οἱ δὲ Λύκον τὸν βασιλέα φασὶν αὐτοὺς φονεῦσαι. Σωκράτης δὲ ὑπὸ Αὐγία (Leg. Αὐγείου) φησὶν αὐτοὺς δολοφονηθῆναι &c.

c *Tripodem*] Servius ad Æn. 3. 360. *Tripodes fuerunt menſæ in templo Delphici Apollinis, quibus ſuperpoſitæ Phœbades vaticinabantur.* Μαντικὸν τρίποδα vocat Pindari Scholiaſt. ad Olymp. IX. προφητικὸν Hypoth. Pyth. *Cortinam* Virgil. Æn. III. 92. Ubi in vocis originem inquirit Servius, ut & Varro L. L. VI. Gloſſ. Philox. *Cortina*, Δελφικὸς τρίπους Ἀπόλλωνος. quod convenit cum illis, quæ Plinius habet Lib. XXXIV. 3. Plura ſuppeditabunt de tripode Rhodiginus Lib. VIII. 16. Savaro ad Sidon. Lib. VIII. ep. 9. Oecum. in cap. XVI. Act. Bernartius ad Stat. I. Thebaid. 509. Lactantius notat ibi, *Tripodem eſſe ſpeciem lauri, tres habentem radices, Apollini conſecratam propter triplicem vim divinationis. Nam & ſol*, inquit, *præterita videlicet & præſentia cernit, & futura viſurus eſt.* Hoc habet ex Fulgentii Lib. I. cap. 16. *His Tripum quoque Apollini adjiciunt, quod ſol & præterita noverit, & præſentia cernat, & futura viſurus ſit.* Adde quæ notamus ad illa Fulg. verba. Tripodem è lauru fuiſſe oſtendit Paſchal. Coron. Lib. VIII. cap. 13.

d *Et nolentem*] *Apollinem* nempe, quam vocem hinc excidiſſe cenſet Cl. Schefferus.

e *Hercules ob id*] Pherecydes apud Hom. Scholiaſt. ad Odyſſeæ φ. 23. quod Iphitum Euryti filium occidiſſet.

Ad-

XXXIII. *Centauri.*

Hercules cum in hoſpitium ad Dexamenum regem veniſſet, ejuſque filiam Deianiram devirginaſſet, fidemque dediſſet, ſe eam uxorem ducturum, poſt diſceſſum ejus Eurytion Ixionis & Nubis filius, Centaurus, petit Deianiram uxorem: cujus pater vim timens, pollicitus eſt ſe daturum. Die conſtituto, venit cum fratribus ad nuptias. Hercules intervenit, & Centaurum interfecit, [a] ſuam ſperatam abduxit. Item aliis in nuptiis Perithous [b] Hippodamiam Adraſti filiam cum uxorem duceret, vino pleni Centauri conati ſunt rapere uxores Lapithis. [c] Eos Centauri multos interfecerunt, ab ipſis interierunt.

XXXIV. *Neſſus.*

Nessus Ixionis & Nubis filius, Centaurus, rogatus

Adde Tzetz. Ch. I. 36. Diodor. Lib. IV. pag. 236. Cicerone auctore Lib. III. Nat. Deor. alius ab Alcmenæ filio hic fuit Hercules, qui cum Apolline de tripode concertavit.

Ad CAP. XXXIII.

a *Suam ſperatam*] H.e. ſperatam uxorem ſuam, ut plenè loquitur cap. 31. τὴν μνηστευομένην. Non curat diſtinctiunculam Grammaticorum. Nonius cap. 3. *Virgo antequam petitur, ſperata dicitur, dehinc promiſſa, vel pacta, vel ſponſa dici poteſt.* Arnob. Lib. IV. *Habent ſperatas, habent pactas, habent interpoſitis ſtipulationibus ſponſas?*

b *Hippodamiam Adraſti filiam*] *Hippocatiam* appellat Schol. Stat. I. Theb. 106. & Atracis facit filiam. Vide Apollod. Lib. II.

c *Eos centauri*] Ante hæc verba poſuerim πλεῖστοι σὺν μὲν. Deinde legerim: *Eo Centauri multos interfecerunt; at ab ipſis interierunt.* vel, *& ab ipſis &c.* ut plurimos ex utraque parte cecidiſſe innuat. Schol. Homer. ad Odyſſ. φ. 295. Ὑπὸ μέθης δὲ οἱ Κένταυροι ἀναπλησθέντες τῶν Λαπιθῶν ἁρπάσαι τὰς γυναῖκας ἐπεχείρησαν. οἱ δὲ ὀργισθέντες ἀνεῖλον τοὺς Κενταύρους. Cl. Schefferus emendat: *eos Centauri multos interfecerunt; interfecti ab ipſo interierunt.* per *ipſum* intelligi volens Herculem. *Sed interire ab aliquo* ſatis Latine dicitur. Lactant. ad Stat. IV. 785. *Ne à Saturno interiret.* & Argum. Lib. XI. Met. fab. 9. *Quod Phocus à ſe interiiſſet.* Plinius de M. Marcello: *Periit ab Hannibale.* Lucanus: *Quis nollet ab iſto enſe mori?* Salluſt. Jug. 17. *Niſi qui ferro aut à beſtiis interiere.* In fabularum Indice huic libello præfixo habes lemmate cap. 265. *Qui à Neptuno perierunt.* Cap. 266. *Qui ab Apolline perierunt.* Probare tamen poſſis, *ab ipſo*, ſi cogites illud non jam tum ſtatim, ſed poſtea accidiſſe. Vide Horatii interpretem veterem ad Lib. II. od. 12. Sed intercedit Lactantius ad Stat. Theb. V. vers. 263. qui has fabulas Hygino ſublegit. Cæterum, quam heic Hippodamiam vocat Hyginus, *Deidamia* eſt Plutarcho in Theſeo, *Iſchomache* Propert. Lib. II. el. 2. Sed ab Hygino ſtat Ovid. XII. Met. vers. 210.

Ad

tus ab Deianira ut ſe flumen [a] Euhenum transferret, quam ſublatam, in flumine ipſo violare voluit. [b] Hoc Hercules, cum interveniſſet, & Deianira cum fidem ejus imploraſſet, Neſſum ſagittis confixit. Ille moriens cum ſciret ſagittas Hydræ Lernææ felle [c] tinctas quantam vim haberent veneni, [d] ſanguinem ſuum exceptum Deianiræ dedit, & id [e] philtrum eſſe dixit. Si vellet ne ſe conjunx ſperneret, eo juberet veſtem ejus perungi. Id Deianira credens, conditum diligenter ſervavit.

XXXV. *Jo-*

Ad CAP. XXXIV.

a *Euhenum*] Vide Schol. Apollon. ad Lib. I. 1211. Serv. ad Æn. VIII. 300. Perperam *Νέσσος* & *Εὔηνον* ediderunt in Lycophr. Scholiaſte.

b *Hoc Hercules*] H. e. propter hoc. Cap. 188. *Hoc Neptunus ut vidit in pecora commutatos conſumi, procos in lupos convertit.* Sic *quod* pro *ob quod*, de quo dictum ad cap. 16. *Id* pro *ob id* cap. 108. 103. & 144. ubi & nos iſtam ellipſin antehac in notulis noſtris odorati fuimus. Nec malè *ex* vel *ab* ſubaudias. Infr. cap. 191. *Quo Midas petiit, ut* &c. 274. *Quo judices cum conſediſſent.* Catull. Carm. 14. *munere iſto Odiſſem te odio Vatiniano.* Tertullianus lib. Contra Marc. *Hac cauſâ vos connubio privavit honeſto.* Nep. Themiſt. 8. *Hoc crimine abſens proditionis eſt damnatus.* Quintil. declam. 318. *Hoc legato patroni veſtri neceſſe eſt utrumque veſtrum diligentius vivere.* Addit præpoſitionem Seneca Lib. I. Clem. cap. 20. *Duabus a cauſis punire princeps ſolet.* Ad eundem modum ſuum τῷ uſurpant Græci pro propterea. Vide Apollon. I. 1025. II. 15.

c *Tinctas, quantam* &c.] Cl. Schefferus emendat, *tinctas, ac quantam.* Micyllus continenter ſine inciſo & voculâ unâ auctius edidit: *cum ſciret ſagittas Hydræ Lernææ felle tinctas quantam vim haberent veneni.* Quod eſſe rectè dictum ſimilia ejus locutionis exempla declarant. Plaut. Poenul. V. 2. 106. *Patrem atque matrem viverent vellem tibi.* Varro R. R. Lib. II. pag. 387. *Armentarium meum crebro ut aliquid legat curo.* Ter. Ad. V. 7. *Demiphonem ſi domi eſt viſam.* Idem alibi: *Scin me in quibus ſim gaudiis?* &, *Obſerves filium quid agat.* Eadem ratione dictum illud cap. 129. *Fructumque ejus ex nomine hoſpitis Oeneos ut vocaretur inſtituit.* Cyprian. Tractat. I. *Cum conſpexeris & audieris deos tuos quid ſint.* Confer Pomp. in de uſu Antiq. Locut. pag. 94. Helleniſmum eſſe recte obſervat Linacer Lib. VI. p. m. 496. Joan. cap. IX. 29. Τοῦτον δὲ οὐκ οἴδαμεν πόθεν ἐστίν. Sed noli dubitare, quin genuinam Hygino reſtituat lectionem Illuſtr. Heinſii emendatio, *tincta*, h. e. quæcunque tincta eſſent.

d *Sanguinem ſuum*] Diodorus Lib. II. *Semen, quod ipſe in terram effudiſſet, cum ſanguine, qui ex vulnere ſpiculi manaſſet, miſcere juſſit.* Schol. Horat. ad Epod. 3. *ſuo ſanguine tinctam lanam dediſſe Deianiræ* ait, *& ex eâ juſſiſſe confici tunicam.* Euſeb. Præp. Lib. II. pag. 36. Παρεκελεύσατο οὖν λαβοῦσαν τὸν ἐξ αὐτοῦ πεσόντα γόνον, καὶ τούτῳ προσμίξασαν ἔλαιον, καὶ τὸ ἀπὸ τῆς ἀκίδος ἀποσταζόμενον αἷμα, χρίσαι τὸν χιτῶνα Ἡρακλέους.

e *Philtrum*] Ovid. II. Art. A. 105. *Pallentia philtra venenis.* Gloſſ. Cyrill. Φίλτρον, *amatorium.* *Amoris venena* venuſtè appellat Horatii Scholiaſtes in Epod. 17. Ipſe Poëta epod. 5. *Amoris poculum.* *Irritamen amoris* Ovid. IX. Met. vers. 133. Φιλίαν ἐπισπᾶσθαι δυνάμενον Tzetz. in Lycophr. p. 14. *Amatorium poculum* Paul. Recept. Sent. Lib. V. Tit. 23. Abſolutè *amatorium* Plin. Lib. XXV. 3. & Quintil. Declam. XV.

XXXV. *Iole.*

HERCULES cum Iolen Euryti filiam in conjugium petiiſſet, [a] ille cum repudiaſſet, Occhaliam expugnavit. Qui [b] ut à virgine rogatur, parentes ejus coram ea interficere velle cœpit. Illa animo pertinacior, parentes ſuos ante ſe necari eſt perpeſſa. [c] quos omnes cum interfeciſſet, Iolen captivam ad Deianiram præmiſit.

XXXVI. *Deianira.*

DEIANIRA [a] Oenei filia, Herculis uxor, cum vidit Iolen virginem captivam eximiæ formæ eſſe adductam, verita eſt ne ſe conjugio privaret. Itaque [b] memor Neſſi præcepti, veſtem tinctam centauri ſanguine Herculi qui ferret nomine [c] Lichan famulum miſit. inde paululum, quod in terram deciderat, [d] ut id ſol attigit, ardere cœpit. Quod cum Deianira vidit aliter eſſe, ac Neſſus dixerat, intellexit: & qui revocaret eum, cui veſtem dederat, miſit. Quam Hercules jam induerat, ſtatimque flagrare cœpit. Qui cum ſe in flumen conjeciſſet, ut ardorem extingueret, major flamma exibat. Demere autem cum vellet, viſcera ſequebantur. Tunc Hercules Lichan, qui

Ad CAP. XXXV.

a *Ille cum*] Rurſus omiſſa particula *&*, quæ forte abſorpta eſt à ſyllaba præcedente. Certe cap. 31. ubi eadem, quæ heic, narrantur, addita eſt.

b *Ut à virgine rogatur*] *Rogaretur* emendat Cl. Schefferus. Vide ejus notas. Nobil. Heinſius conjicit, *objurgatur.* Æque ſane illa, ac pater, ut ex ſequentibus pateſcit, ſpernebat Herculem.

c *Quos omnes*] Ante hæc deeſſe quædam videntur, in quibus fratrum Joles facta fuerit mentio. Eurytum enim Hercules cum quinque filiis intereniſſe fertur. Vide Tzetz. Chil. 1. 36. Serv. ad Æn. VIII. 291.

Ad CAP. XXXVI.

a *Oenei filia*] Et *Althææ*. Anton. Liberal. cap. 2. Perperam *Aithesia* dicitur apud Schol. Stat. 11. Theb. 165.

b *Memor Neſſi præceptis*] Lege, *præcepti.* nempe ejus, quod dederat ille ἱπποκένταυρος cap. 34. Supr. cap. 12. *Reſponſi memor.* Cap. 69. *Memor ſortium ſuarum.* 174. *Memor Parcarum præcepti.* Aſtron. II. 1. *Jupiter memor peccati.* Cyprianus de Bon. Pat. *Adam præcepti immemor, & data legis transgreſſor.* Video *Neſſei præcepti* correxiſſe etiam Nob. Heinſium in orâ libri ſui.

c *Lichan famulum*] Serv. ad Æn. VIII. 300. *Veſtem tinctam Neſſi ſanguine Lichæ ſervo ad eam (leg. eum) perferendam dedit* Scholiaſt. Apollon. ad Lib. 1. 1211. pædagogum Hylli Herculis filii facit.

d *Et id ſol attigit*] Lego & diſtinguo: *Inde paululum, quod in terram ceciderat, ut id ſol attigit, ardere cœpit.* Venit idem in mentem Cl. Scheffero.

e Ro-

qui veſtem attulerat, [e] rotatum in mare jaculatus eſt; qui quo loco cecidit, petra nata eſt, quæ Lichas appellatur. Tunc dicitur Philoctetes Pœantis filius [f] pyram [g] in monte Oetæo [f] conſtruxiſſe Herculi, eumque [h] accendiſſe mortalitatem. Ob id beneficium Philoctetı Hercules arcus & ſagit-

e *Rotatum in mare*] E Bœotiâ in mare Euboicum. Apollod. Lib. I. Ovid. IX. Met. 218. *Corripit Alcides, & terque quaterque rotatum Mittit in Euboicas tormento fortius undas.* Sen. Hercul. Fur. 105. *Et circa furens Bis ter rotatum miſit.* Quintil. Declam. XVII. *Rotatos per abrupta molis jactus explicuit.* Lege, *mollis.*

f *Pyram conſtruxiſſe*] Hanc ab Hercule ipſo conſtructam, a Pœante ſuccenſam narrat Apollod. Lib. II. Zenobius Cent. I. 33. Scholiaſt. Hypoth. Trachin. Sophoclis. Sed hoc cum Hygino Philoctetæ tribuit Hom. Scholiaſtes ad Iliad. Z. Μηδενὸς θελήσαντος ἄλλου ὑφάψαι ἐν τῇ Οἴτῃ Ἡρακλέους πυρὰν ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ, ὑφῆψεν ὁ Φιλοκτήτης. Quod firmant Tzetzes ad Lycophr. pag. 131. Diodorus Lib. IV. pag. 243. Ovid. Lib. IX. Met. 234. Servius ad Æn. III. 402. VIII. 300. Lactant. Lib. I. cap. 9. Cicero Tuſcul. II. Dictys Lib. I. *Pœantis Philoctetes, qui comes Herculis poſt diſceſſum ejus à Diis ſagittas indeſeſſas præmium accepit.* Tzetzes ad Lycophr. p. 14. Ed. Steph. Τὰ δὲ τόξα αὐτοῦ Ἡρακλῆς τῷ Φιλοκτήτῃ καταλιμπάνει, ὡς τοῦ πατρὸς Φιλοκτήτου Ποίαντος τῷ πλούτῳ ὑπαλγήσαντος. Adde Brodæum Miſcell. cap. 5. Lib. I. Morſimo Trachinio triſte id miniſterium dat Hephæſtion. Illas ſagittas apud Sybaritas in Apollinis Halii templo conſecraſſe eum narrat Ariſtoteles Admirand. pag. 882. Edit. Caſaub. Confer Juſt. Lib. XX. I. Juvenalis Schol. de hac ſabulâ ad Stat. XI. vers. 63. *Qui in Oetâ monte ſe incendit, non tolerans ardorem veſtis, quam in ſanguine Neſſi tinctam uxor ſua cauſſa pellicis Deianira porrexit veſtiendam.* Scripſerim: *uxor ſua Deianira cauſa pellicis porrexit induendam.*

g *In monte Oetæo*] In cacumine montis Oetæ, quæ Φρυγία dicta. Schol. Callim. ad Hymn. III. Φρυγία ὄρος Τραχῖνος, ἔνθ᾽ ἐκάη ὁ Ἡρακλῆς. Arrianus apud Euſtath. in Dionyſ. p. 107. Φρυγία καί τις τόπος Εὐρυμαῖος περὶ τὴν Οἴτην τὸ τῆς Τραχῖνος ὄρος, οὕτω κληθεῖσα διὰ τὸ ἐκεῖ πεφρύχθαι τὸν Ἡρακλέα καυθέντα.

h *Aſcendiſſe mortalitatem*] Micyllus in margine notavit, *& exuiſſe, vel ſimile quid forſan deeſt.* Editio Leidenſis exhibet *accendiſſe.* Atque ita legendum monuerat in Erratis Commelinus. forſan non malè: ut per mortalitatem innuat, quod mortale erat, & à matre traxerat. Vide Ovid. IX. Met. 252. Infr. cap. 102. *Cum humanum corpus eſt exuſtum & ad immortalitatem traditum.* Cyprian. Tract. IV. *Hercules ut hominem exuat, Oeteis ignibus concrematur.* Lucianus Hermotimo: Καὶ γὰρ ἐκεῖνος ἀποβαλὼν ὁπόσον ἀνθρώπειον εἶχε διὰ τῆς μητρὸς, καὶ καθαρόν τε καὶ ἀκήρατον φέρων τὸ θεῖον ἀνέπτατο εἰς τοὺς θεοὺς διευκρινηθὲν (leg. διευκρινηθεὶς) ὑπὸ τοῦ πυρός. Atque ita *poſt corporea membra factus eſt Deorum curialis*, ut loquitur Capella Lib. I. Quid ſi in Hygino legas, *aſcendiſſe immortalitatem?* hoc eſſet, aſcendiſſe cœlos ad immortalem vitam inter Deos agendam. Confer Zenob. I. 33. Apollod. Lib. II. pag. 120. Lactant. Lib. I. cap. 18. *Hunc a rogo, quo ſe vivum combuſſerat, aſcendiſſe in cœlum putaverunt.* Nubes nempe cum tonitru ſublatum eum in cœlum vexit. Quibus non diſſimile eſt, quod de Ieſu noſtri ἀναλήψεως narrat B. Lucas Act. I. 9. Confirmat me in iſtâ conjecturâ Cl. Schefferus, qui & ipſe idem di-

ſagittas donavit. Deianira autem [i] ob factum Herculis ipſa ſe interfecit.

XXXVII. *Æthra.*

NEPTUNUS & Ægeus, Pandionis filius, in fano Minervæ cum Æthra [a] Pitthei filia una nocte concubuerunt. Neptunus quod ex ea natum eſſet, Ægeo conceſſit. Is autem poſtquam à Trœzene Athenas redibat, [b] enſem ſuum ſub lapide poſuit, & præcepit Æthræ, ut [c] tunc eum ad ſe mitteret, cum poſſet eum lapidem allevare, & gladium patris tollere: ibi fore [d] indicium cognitionis filii. Itaque poſtea Æthra peperit Theſeum. Qui cum ad puberem ætatem perveniſſet, mater præcepta Ægei indicat ei, lapidemque oſtendit, ut enſem tolleret, & jubet eum

divinarat. Cyprian. Tract. 1. *Ad immortalitatem ſub ipſâ morte tranſitur.* Ad eundem modum *humanitatem* dixit eam vitam, quæ inter homines agitur Servius ad Æn. VIII. 300. Vide heic vanitatem mythologorum: cœlum aſcendiſſe Herculem narrant; quem tamen Homerus conveniri apud inferos facit ab Ulyſſe, ſicut cæteros, qui exceſſerant vita, ut Cicero obſervat Lib. III. de Nat. Deor. Veram tamen lectionem, ut finem aliquando faciam, putem, *accendiſſe mortalitatem.* Ita Lactantius dixit Argum. Lib. XIV. Met. *mortalitatem abluere.*

i *Ob factum Herculis*] Doctiſſimus Jacob. Perizonius legit: *ob fatum Herculis*: i.e. mortem, exitium. Sic fab. 141. *Quibus fatalis fuit Hercules.* H. e. cauſa exitii. Probo conjecturam. Nihil frequentius iſtâ locutione cum apud alios quoſvis ſcriptores, tum præſertim poëtas. Ad eundem modum locum hunc emendaverat in libro ſuo Nob. Heinſius. Lactant. eâ de re in Argum. Lib. IX. Met. *Deianira re auditâ ipſa ſe interfecit.* Suſpendiſſe ſe narrat Apollod. Lib. II.

Ad CAP. XXXVII.

a *Pitthei*] Ita repoſui pro *Pithei* ex cap. 79. Græcis eſt Πιτθεύς. *Pitheus* vitioſe etiam Lactantio dicitur Lib. VII. Met. Argumentis, ubi hanc fabulam habes; ut & apud Apollod. Lib. III. Etym. Αἴθρα τὸ κοινόν. καὶ Ἀττικὸν αἴθρη. σημαίνει δὲ δύο. κύριον ὄνομα Αἴθρη Πιτθέως θυγάτηρ. Ovid. Heroid. X. 131. *Nec pater eſt Ægeus, nec tu Pittheidos Æthræ Filius.*

b *Enſem ſuum*] Et *calceos*, ut volunt Apollodorus, Lactantius, Plutarchus, Etymol. Auctor, Euſtath. in Dionyſ. p. 129. & Callimachus apud Tzetzen in Lycophr. nec non Crates apud Hom. Schol. ad Iliad. A. 740. Lapidem, ſub quo poſuit, πέτραν κολουραίαν vocat Callim.

c *Tunc eum*] Præceſſit, *quod ex ſe natum eſſet.* Sententiam ergo magis, quam verba reſpexit.

d *Indicium cognitionis*] Inſignia ingenuitatis appellat cap. 187. γνωρίσματα Græci. Parthen. Erot. cap. 1. Περιελόμενος τὴν ζώνην δίδωσι τῇ κόρῃ, κελεύων ἡβίσαντι (leg. ἡβήσαντι) τῷ παιδὶ φυλάττειν, ὅπως ἔχῃ γνώρισμα ὁπότ' ἂν ἀφίκηται πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ εἰς Καῦνον. Cap. 3. συμβόλαια appellat. Pertinet huc hiſtoriola illa, quam in voce Κελβὶ narrat Etymologicographus. ubi notandum Πρέπενον ab eo

ap-

eum Athenas ad Ægeum proficiſci, [e] eosque, qui illic tum [f] itinera infeſtabantur, omnes occidit.

XXXVIII. *Theſei labores.*

CORYNETEM [a] Neptuni filium armis occidit. [b] Pityocampten, qui [c] iter gradientes cogebat, ut ſecum arborem pinum ad terram flecterent: [d] quam qui cum eo prenderat, ille eam viribus miſſam faciebat, [e] ita ad terram [f] graviter elidebatur, & peribat; hunc interfecit. [g] Pro-

appellari, qui Βερβενιὸς eſt Parthenio cap. 30.

e *Eoſque qui*] Cl. Schefferus emendat: *qui eos, qui illic* &c. Micyllus quædam deeſſe cenſet.

f *Itineri infeſtabantur*] Cl. Schefferus emendat: *Itinera infeſtabant vi.* Mihi perſuaſiſſimum eſt debere legi, *itinera infeſtabantur.* Vide Notas ad cap. 18. Lactantius: *Multos latrones Iſthmum obſidentes interfecit.*

Ad CAP. XXXVIII.

a *Neptuni filium*] Apollod. Lib. III. pag. 206. & Hygino ipſi cap. 158. eſt Vulcani filius: quibuſcum facit Ovid. Lib. VII. Met. 438. *Clavigeram vidit Vulcani occumbere prolem.* Κορυνήτης dictus eſt à κορύνη, quam ῥόπαλον interpretatur Hom. Schol. ad Iliad. H. 141. Verum hominis nomen erat *Periphetes.* Lactant. Argum. Met. Ovid. *Periphitum latronem Vulcani filium juxta Epidaurum.* Leg. *Periphetem.* Heſych. Περιφήτης, ὁ Κορυνήτης.

b *Pityocampten*] Pityocamptes is *Sinis* eſt. Schol. Pind. Hypoth. Iſthmion. Pindari: Ὁ δὲ Σίνις Ποσειδῶνος παῖς, ὃς δένδρα κάμπτων, εἶτα συνδεσμῶν εἰς ταῦτα τοὺς παριόντας, ἀθρόως ἀφιεὶς τὰ δένδρα, οὕτω διέφθειρεν. Σίννις per duplex ν ſcribitur apud Ariſtotelem, Euripidem & Xenophontem. Ovid. VII. Met. 441. *Occidit ille Sinis, magnis male viribus uſus.*

c *Iter gradientes*] H.e. viatores. *viantes* dicerent Apulejus & Prudentius. Παραπορευόμενοι τὴν ὁδὸν appellant οἱ ό. Thren. 1. 12. Opportunè Cl. Schefferus ita *viam gradi* dixiſſe Columellam obſervat. Propert. Lib. I. El. I. *Nec meminit notas, ut prius, ire vias.* & Lib. III. El. 15. *Scironis medias ſic licet ire vias.* Ita corrigit Nob. Heinſ. ad Ovid. Met. p. 392. Confer Sanct. Lib. III. in verbis *Ambulo* & *Eo.* Heinſ. notas ad Ovid. I. Faſt. 122. Cyprianus Tract. I. *Ambulavimus ſolitudines.* Apul. Met. II. *Sed cum primam plateam vadimus.* Propert. Lib. I. El. 8. *Deſtitit ire novas Cynthia noſtra vias.* & Lib. II. El. 10. *Memento Hoc iter ad lapides cana venire meos.* Ita legere malim, quam *itere.* Willer. paraphr. Cant. Salom. pag. 41. *Iter arctum progredientes.* Apulejus Libr. de Philos. *Qui per hæc profectus ſecuro gradu virtutis viam graderetur.* Ita legit Stewechius, non *vid.* Excerpta Feſti MSS. *Profecturi viam Herculi aut Sanco ſacrificabant.* Barthius corrigi vult, *ibi tragredientes.* Atqui eâ ſic potius ſcripſiſſet. Cap. 187. *Theſeus cum ea iter faceret.*

d *Quam qui cum eo*] An ſcripſit, *quam quum quis cum eo?* Ita ſanè poſtulat ſententia; vel *ubi quis cum eo.*

e *Ita ad terram*] Et heic more ſuo omittit copulam *&*. Paulo aliter & verius hæc narrat Diodorus Lib. IV. pag. 262.

f *Graviter elidebatur*] Mallet Cl. Schefferus *illidebatur.* Sed ſic *allidebatur* potius dicendum eſſet. Seneca Tranquill. Cap. 3. *Qui non alliſerit virtutem, nec abſconderit.* Lactant. Lib. IV. cap. 21. *Diripi pueros, allidi parvulos.* Pſ. 101. 11. *Elevans alliſiſti me.* Dubito tamen an quicquam mutari de- beat.

g Procruſten Neptuni filium: ad hunc hoſpes cum veniſſet, ſi longior erat, minori lecto propoſito, reliquam corporis partem præcidebat: ſin autem brevior ſtatura erat, lecto longiori dato, incudibus ſuppoſitis extendebat eum, uſque dum lecti longitudinem æquaret: hunc interfecit. Scironem, qui ad mare loco quodam prærupto ſedebat, & qui iter gradiebatur, h cogebat eum ſibi pedes lavare, & ita in mare præcipitabat: hunc Theſeus pari leto in mare dejecit, ex quo i Scironis petræ ſunt dictæ. k Cercyonem Vulcani filium armis occidit. Aprum qui

beat. cum & aliis pro *ad terram dari & affligi* poni animadvertam. Fulgent. ad Monimum pag. 21. Edit. Baſ. *Prævenit eliſum ut ſurgat: ſubſequitur elevatum ne cadat.* Fulgent. Planciades Contin. Virg. *Exaltatus quis in ſuperbiam duplum eliditur.* Myth. Lib. II. 17. *Subito erectiones, ſubito eliſiones ſuſtineant.* Vetus interpres Eccleſiaſtici cap. I. vers. 39. *Et revelet Deus abſconſa tua, & in medio ſynagoga elidat te.* Græca exemplaria habent, καταβαλεῖ σε. & cap. VIII. vers 19. *Ubi non eſt adjutorium, elidet te.* Ubi idem verbum occurrit in Græcis exemplaribus. Fulgent. Ruſpenſ. Epiſt. VI. *Profecto invenies & præcedentem gratiam, quâ poteſt eliſus ſurgere.* Auctor Cœnæ Cypriano adſcriptæ: *Ad terram eliſit Daniel.* Chryſol. Serm. XV. *Ut levaret jacentes, eliſos erigeret.* Ita & apud Tertull. de Reſurr. Carn. cap. 34. τῷ *relevare*, cap. 47. τῷ *ſuſcitare* opponitur *elidere*. Plura ad Fulgent. Pauſanias Corinthiacis narrat victos eum a ſe curvatis ad terram diverſarum pinorum ramis alligaſſe, ut, cum ad ſuam naturam rediiſſent arbores, diſcerperentur. Sed idem, quod aliis fecit, ipſe à Theſeo paſſus eſt. Unde *curvatas in ſua fata trabes* merito dixit Propert. Lib. III. 20.

g *Procruſten*] Pauſan. Lib. I. Περὶ τούτου τοῦ Κηφισοῦ λῃστὴς Πολυπήμων ὄνομα, Προκρούστης δὲ ἐπίκλησιν, Θησέως ἀπέκτεινε. Sed quæ de Procruſte heic narrat Hyginus, Sinidi tribuuntur ab Euripidis Schol. ad Hippol. vers. 977. Ἦν, inquit, ὁ Σίνις οὗτος τῆς Πήμονος, περὶ τὸν Ἰσθμὸν ξενοκτονῶν, ὁ καὶ Πιτυοκάμπτης. Vide ibi cætera.

h *Cogebat eum*] Suſtuli, quod inter has voces erat, comma. Atque ita hic locus perſpicuus eſt, nec trajectione ullâ indiget. Ad verbum pæne ex Diodoro hæc eſſe tranſlata notavit Barthius ad Stat. Tom. II, pag. 104.

i *Scironis Petræ*] *Infames Scirone petras* appellat Stat. I. Theb. 339. Ubi Schol. *Hic Sciron hoſpites ſuos vel tranſeuntes ſaxo reſidens cogebat ſibi pedes lavare, & eos ex improviſo præcipitabat.* Confer Ovid. VII. Met. 448. Schol. Euripid. ad Hippol. 980. Σκειρωνίδες πέτραι ſunt Diodoro & Lucian. Tom. I. pag. 200. Edit. Bened. Corruptè *petra Scyrades* ediderunt apud Lactant. ad III. Theb. pro *Scironides*, quomodo & heic forſan reſtituendum, quanquam non valde eſt neceſſe. Schol. Nicandr. pag. 16. Ed. Col. Σκείρων γὰρ ὅστις μεταξὺ Μεγάρων καὶ Κορίνθου κείμενος, ὅπου τὰς Σκειρωνίδας πέτρας καλοῦσι. Lactant. in Argum. Ovid. Met. Lib. VII. *Unde Scironides petra ſunt nominatæ ab ejus nomine.* Σκειρωνίδες legitur in ἀνέμων θέσ. Ariſtotelis. perperam. Senec. Hippol. 1033. *Et ſcelere petra nobiles Scironides.* Vers. 1225. *Scironia ſaxa* appellat.

k *Cercyonem*] Ovid. *Cercyonis letum vidit Cerealis Eleuſin.* Vide noſtrum cap. 187. Neptuni eum facit filium Gellius Lib. XV. 21.

1 Cre-

qui fuit [l] Cromyone, interfecit. Taurum, qui fuit Marathone, quem Hercules [m] à Creta ad Euryſtheum adduxerat, occidit. Minotaurum [n] oppido Gnoſi occidit.

XXXIX. *Dædalus.*

Dædalus [a] Euphemi filius, qui fabricam à Minerva dicitur accepiſſe, [b] Perdicem ſororis ſuæ filium propter artificii invidiam, quod is primum [c] ſerram invenerat, [d] ſummo tecto dejecit. Ob id ſcelus in exilium ab Athenis Cretam ad regem Minoem abiit.

XL. *Pa-*

l *Cremione*] Ita & Lactant. Argum. Lib. VII. Met. Ovid. Sed perperam. *Crommyone* Vir Cl. Κρομμυῶνα ſcio appellari Diodoro Lib. IV. & Plutarcho in Theſeo. Minori tamen mutatione heic legas, *Cromyone*. Κρομμυὼν eſt Pauſaniæ pag. 86. Edit. Wechel. quod convenit cum Ovidiano verſu, qui eſt Lib. VII. Met. 436. *Quodque ſuam ſecurus arat Cromyona colonus.*

m *A Cretâ*] Pro *ex Creta*. Sic Flor. I. 24. *Allatas à Græciâ leges decem principes lecti, jubente populo, conſcripſerant.* Juſt. XII. 14. *Se à Macedoniâ evocatum arbitrabatur.*

n *Oppido Gnoſi*] Illud *oppido* pro gloſſemate habet Cl. Schefferus. non accedo. Cicero V. ad Atticum epiſt. 18. *In oppido Antiochiæ*. Vide Voſſ. de Conſtruct. cap. 2.

Ad CAP. XXXIX.

a *Euphemi*] Correxeram cum Micyllo *Eupalami*, quod ita Apollodorum Lib. III. pag. 205. Diodorum Lib. IV. pag. 276. Serv. ad Æn. VI. 14. Lactant. Argum. Lib. VIII. Metam. imo Hyginum ipſum cap. 244. & 274. velle obſervaſſem. cum *Euphemum* ejus patrem etiam à Tzetze appellari docuit me Cl. Schefferus. Sed locum invenire hactenus non potui. Certè Chil. I. 19. & XI. 394. Eupalamo eum natum cum aliis ſcribit. Quærant alii felicius.

b *Perdicem ſororis ſuæ filium*] Ita & infr. cap. 2-4. eum juvenem appellat: nec non cap. 244. ubi iſta legas: *Dædalus Eupalami filius Perdicem ſororis ſuæ filium propter artificii invidiam.* Cl. Schefferus emendat: *Perdicis ſororis.* filium enim *Attalum* vel *Accalum*, ſororem *Perdicem* vocari obſervat. Sane ſororem Dædali *Perdicem* appellat ſub finem Lib. III. Apollodorus, filium autem *Talum*. A quo longe alius eſt, qui corruptè *Talris* dicitur a Juven. Schol. ad Sat. XIII. vers. 97. Hellanicus vero apud Eurip. Schol. ad Oreſt. 1650. *Tantalum*, Suidas Κάλων, ut & Lactantius loco modo adducto. qui patrem illum Perdicis fuiſſe vult; Tzetzes *Attalum* vocat. Ἀττάλε, inquit, παῖδα Πέρδικος ἀδελφῆς κεκλημένον Ἄτταλον. nihil tamen mutandum. Nam Perdicem inveniſſe ſerram cum Hygino cap. a-4. ſcribit etiam Fulgent. Lib. III. Myth. at matrem ejus non *Perdicem*, ſed *Polycaſten* facit. De Perdice ſerræ inventore præterea conſentiunt Gloſſ. MSS. ad Virg. Georg. I. 143. & Servius itidem, cujus hæc ſunt verba: *Dicitur Perdix Sororis Dædali filius circinum & ſerram inveniſſe.* Ft ad Æn. V. 14. *Occiſo Perdice ſororis ſuæ filio.* Adde his Ovid. Lib. VIII. Met. 237. Sidon. Lib. IV. epiſt. 3. & quæ notavit Meurſ. Athen. Att. Lib. II. cap. II.

c *Serram*] Et *circinum*. Hyg. 274. Lactantius & Servius iis, quos modo dixi, locis.

d *Summo tecto*] *Ex arce Minervæ*, ut eſt in Gloſſ. Virgilianis, &, quod idem eſt, ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως Ovid. *Dædalum invidit, ſacraque ex arce Minervæ Præcipitem miſit.*

Ad

XL. *Paſiphae.*

PASIPHAE Solis filia, uxor Minois, ſacra [a] deæ Veneris per aliquot annos non fecerat. Ob id Venus amorem infandum illi objecit, ut taurum, [b] quem ipſa amabat, alia amaret. [c] In hoc Dædalus exul cum veniſſet, petiit [d] ab eo auxilium. Is ei [e] vaccam ligneam fecit, & veræ vaccæ corium induxit, in qua illa cum tauro con-

cu-

Ad CAP. XL.

a *Deæ Veneris*] An *Veneri?* Sed ut heic, ita & infr. cap. 143. *Quod Junonis ſacra primus fecit.* & cap. 260. *In quo Æneas Veneris templum conſtituit.* Quemadmodum Avianus in fabulis Æſopicis: *Continuo ſupplex Telluris conſtruit aras.* Vellejus Lib. II. 81. *Templumque Apollinis & circa porticus facturum promiſit.* Lactant. Argum. Lib. XII. Met. fab. 1. *Cum in Aulide Jovis ſacra miniſtraret.* Ita MS. Julius Obſequens cap. 106. *Aruſpices ſacra Apollinis litanda, & de lege, quæ ferebatur, ſuperſedendum, pronunciarunt.* Cap. 108. *Cupreſſea ſimulacra Junonis Reginæ poſita.* Quanquam iſtis locis *Apollini* reſcribendum cenſet ad eum ſcriptorem Schefferus. Cap. tamen 15. dixit noſter, *Veneri ſacra per aliquot annos non fecerant.* 274. *Phoroneus Inachi filius Junoni arma primus fecit.* Quomodo alterum utcunque tolerari poſſit, oſtendi ad Liberal. cap. 6. Attamen inſolens illud nimium forte. corrige ergo, *Veneri.* Hom. Odyſſ. 114. Ῥέξας ἱερὰ καλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι.

b *Quem ipſa amabat, alia*] Non de nihilo de gloſſa hæc verba ſuſpexit Barthius. Qui laciniam iſtam Hygino adſuit, reſpexiſſe videri poteſt illud Virgil. Ecl. VI. *Aut aliquam in magno ſequitur grege.* Poſſes tamen retinere, ſi ita legas, *ut taurus, quem ipſa amabat, aliam amaret.* vel ſublatâ tantum diſtinctione, *ut taurum quem.* ſicut cap. 274. *Caper autem vitem quam prærœſerat plenius fructum protulit.* Ad Virgil. Servius: *Ac ſi diceret, habes aliquid ſpei, ſi quidem noveris amare, quem diligis.* Duplici ergo nomine infandus erat amor Paſiphaes; primo quod in tauro ureretur; deinde eo quidem tauro, apud quem potior erat vacca aliqua, quam ipſa. Unde Propertius Lib. III. el. 17. *Teſtis, Cretæi faſtus quæ paſſa juvenci* &c. Cl. Schefferus nobiſcum heic non facit, ſed legit, *ut taurum, quem ipſe mandarat ali, amaret.* Quod convenit cum illis, quæ de eo tauro Tzetzes tradit Ch. I. 18. Lactant. ad Stat. V. Theb. 441. Quamobrem ſubſcribo ejus conjecturæ.

c *In hoc*] Explicavi antehac, *in eo tempore*, ut cap. 46. vel *ſub eodem tempore*, ut cap. 69. loquitur. & ita ἐν τῷ τέῳ Græci dicunt. Vide notas ad cap. 33. Anton. Liberal. Clar. Schefferus copulat hæc verba cum ſequentibus, ut ſit, *petiit in hoc auxilium ab eo.* i. e. in eam rem. quod neſcio quomodo nunc magis, quam antehac, arridet. Tertull. Exhort. ad Caſt. cap. 2. *In hoc probatur noſtra in Deum mens.* Horat. Epod. ult. *Ingrata miſero vita ducenda eſt in hoc.* h. e. *propter hæc*, ait Scholiaſt. Juſtin. Lib. II. cap. 15. *Legatos eorum in hoc pignus Athenis retentos.* & Lib. XXIV. 2. *In hoc mitteret arbitrum juris jurandi.* Ovid. X. Met. 408. *In hoc mea (pone timorem) Sedulitas erit apta tibi.* Lactant. Argum. VI. Met. fab. 1. *In hoc ad eam venit.* Phædr. Lib. V. 1. *In hoc, ut aisis eſſet materia ſatis.* Juſtin. 38. cap. 3. *In quod tum miſſi Aquilius & Manlius Malcinus legati.*

d *Ab eo*] Ita repoſui pro *ab eâ.* Apollod. Lib. III. pag. 132. Συνεργὸν λαμβάνει τὸν Δαίδαλον.

e *Vaccam ligneam*] Eleganter Clemens Paræn. pag. 39. Edit. Morell. Ἡ δὲ βοῦς ἡ Δαιδάλου, ἡ ἐκ τοῦ ξύλου πεποιημένη, ταῦρον εἷλεν ἄγριον,

καὶ

cubuit. ex quo [f] compreſſo Minotaurum peperit, capite bubulo, parte inferiore humana. Tunc Dædalus [g] Minotauro Labyrinthum inextricabili exitu fecit, in quo eſt concluſus. Minos re cognita, Dædalum in cuſtodiam conjecit. At Paſiphae eum vinculis liberavit. Itaque Dædalus pennas ſibi & Icaro filio ſuo fecit, & accommodavit, & inde avolarunt. Icarus altius volans, à ſole cera calefacta, decidit in mare, quod ex eo [h] Icarium pelagus eſt appellatum. Dædalus pervolavit ad regem Cocalum in inſulam Siciliam. [i] Alii dicunt, Theſeus cum Minotaurum occidit, Dædalum Athenas in patriam ſuam reduxit.

XLI. *Minos.*

MINOS Jovis & Europæ filius cum Athenienſibus belligeravit, cujus filius Androgeus [a] in pugna eſt occiſus.

καὶ κατασκευάσασα ἡ τέχνη πλανή-σασα ἐράσης ἐπιβῆναι γυναικός.

f *Compreſſo*] Malim *compreſſu* ex cap. 60. & 63. Schol. German. Ophiucho: *Domum cum ipſo fulminis ictu percuſſit.* & illic reponam *ictu*, ut factum jam video in Sactandreanâ Edit. Eſt tamen nonnihil cur dubites, ſi legas, quæ in Lucretiano Indice ad voces *concurſo* & *culto* annotavit Giphanius. Sic *inſtructo* pro *inſtructu* archaicam eſſe ſcripturam obſervat in Catullo Scaliger. Feſtus in ENDOPLORATO. *Implorare namque eſt cum fleto rogare.* Ita Cod. Leid. non *fletu*. Etiam *juſſo* pro *juſſu* dixiſſe Siſennam obſervat Nonius pag. 130. Edit. Mercer.

g *Minotauro*] Cognomentum hoc erat, verum ejus nomen fuit *Aſterius*, ut docet nos Apollod. ſub initium Lib. III.

h *Icarium pelagus*] Ita & Ovid. Heſychius p. 779. aliique. Ab Icaro inſulâ ſecundum quoſdam Icarium pelagus eſt dictum, Euſtathio teſte ad Periegeten p. 75. & Iſidoro Orig. Lib. XIV. cap. 6. qui Icarum ibi naufragio periiſſe addit, & de exitu hominis impoſitum nomen loco. Adde Euſtath. in Iliad. p. 146. Ed. Baſ. Lactant. Argum. Ovid. Met. VIII. 3. Icaron inſulam ab Icaro Dædali filio ibi à patre ſepulto nomen adeptam autumat. Antea *Ichthyuſa* dicta eſt, teſte Heraclide in Politiis.

i *Alii dicunt Theſeus*] Ad plebejas locutiones hæc refert Cl. Schefferus. Si quis tamen heic *quod* inſerere maluerit, me non nolente hoc fecerit. Ita Aſtron. II. 24. *Nonnulli dicunt, quod hæc prima fuit Herculis concertatio.* & cap. 31. *De ceto dicitur, quod à Neptuno ſit miſſus, ut Andromedam interficeret.* Loquitur tamen cum Hygino auctor Gloſſ. MSS. in I Georg. Virg. *Alii dicunt, poſt mortem regis Latini quæſierunt eum in terrâ & in mari, & nunquam inventum eſt corpus ejus; quæſierunt eum in aëre, & ſuſpendiſſe laqueo inventum eſt.* Imo noſter ipſe ad eundem modum Lib. II. Aſtron. cap. 18. *Alii dicunt: quo tempore* &c. Cap. I. *Sed alii dicunt: cum Caliſtonem* &c. Nihil ergo mutandum.

Ad CAP. XLI.

a *In pugnâ eſt occiſus*] Aliter cum aliis Schol. Hom. ad Iliad. Σ. Ἐπειδὴ τὸν δρόμον οἱ Ἀθηναῖοι τοῦτον ἐπὶ τῷ δεδολοφονηκέναι Ἀνδρόγεων

ſus. Qui poſteaquam Athenienſes vicit, [b]vectigal Minois eſſe cœperunt. Inſtituit autem, ut anno unoquoque [c]ſeptenos liberos ſuos Minotauro ad epulandum mitterent. Theſeus poſtea quam à Trœzene venerat, & audiit quanta calamitate civitas afficeretur, voluntarie ſe ad Minotaurum [d]pollicitus eſt ire. Quem pater cum mitteret, prædixit ei ut, ſi victor reverteretur, vela candida [e]in navem haberet. Qui autem ad Minotaurum mittebantur, velis atris navigabant.

XLII. *The-*

τὸν παῖδα Μίνω ἀγωνιζόμενον καὶ νικήσαντα παρ' αὐτοῖς τὰ Παναθήναια. Eadem habet Servius ad Æn. VI. 14. Lactant. ad I. Achil. Stat. 192.

b *Vectigal*] An *vectigales*? Cæſar IV. B. C. *Eos cum finibus expellere non potuiſſent, tamen vectigales ſibi fecerunt.* Juſtin. I. 7. *Urbes Perſarum tributariæ.* II. 3. *Aſiam vectigalem fecere.* Curt. X. 2. *Perſarum tributarii.* Sed quod heic *vectigal fieri*, id pari ratione εἰς φόρον γίνεσθαι dicunt Græci interpretes Judic. cap. I. 28. & 29. Thren. I. 2. Certè nihil heic video, quod valde flagitet criticum ferrum. In veteri decreto arbitrium finium regundorum pag. 204. Inſcript. Grut. *Is ager vectigal nei ſiet Langatium.* h. e. *vectigalis.*

c *Septenos*] Sequitur Virgil. qui Æn. VI. 21. *Tum pendere juſſi Cecropidæ juſſi (miſerum) ſeptena quotannis Corpora natorum.* Quidam ſeptem pueros & ſeptem puellas miſiſſe eos quotannis tradiderunt. Vide Serv. & Lactant. Statii interpretem. Aſtron. II. 5. *Cum Theſeus Cretam ad Minoa cum ſeptem virginibus & ſex pueris veniſſet.* Cæterum Naſo Met. Lib. VIII. verſ. 171. ut & Plutarchus in Theſeo, nono quoque anno ſolutum id tributum tradunt ab Athenienſibus.

d *Pollicitus eſt ire*] Sic infr. cap. 92. *Se in conjugium dare promiſit.* 129. *Simulatque ſe ſacra facere.* 219. *In conjugium dare pollicetur.* Novè, inquit Barthius, utitur infinitivo. Quaſi vero non ita crebro etiam alii ſcriptores loquantur. Plaut. Ciſtell. II. 2. 7. *Promiſi dare.* Moſtell. V. 2. *Autumo me ire.* Aſin. II. 4. 36. *Ajebat reddere.* Ovid. III. Heroid. *Quin etiam fama eſt, cum craſtina fulſerit Eos, Te dare nubiferis linea vela notis.* Virg. Æn. I. 23. *Progeniem ſed enim Trojano à ſanguine duci Audierat.* Avianus fabulis Æſopicis: *Grande ratus pretium volucris de morte referre.* Similia exempla, in quibus præſens paſſivum ponitur pro futuro, apud noſtrum habes cap. 68. 98. 257. Sic apud Cyprian. Tract. I. *Hoc ſcias eſſe prædictum, in noviſſimis temporibus multiplicari mala.* Fulgent. Lib. I. cap. ult. *Ergo mens præſumptionem ſperans, ſibi conjungi duas feras ſuo currui ſubjungat.* MS. Leid. Biblioth. *ſibi conjungi.* Perperam. Mutanda eſt diſtinctio, ut in Edit. Henrici Petri; *Ergo mens præſumptionem ſperans ſibi conjungi, duas feras &c. conjungi* eſt conjunctum iri. Ambroſius Hymnis: *Per quem & nos reſurgere Devota mente credimus.*

e *In navem*] Pro *in navi.* Helleniſmum cenſet eſſe Linacer Lib. VI. pag. 498. Nimirum Græci εἰς pro ἐν interdum uſurpant. Johan. cap. I. 18. Ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ πατρός. Invenies alia id genus ſexcentis locis apud alios. Creberrimè ita noſter loquitur. Vide cap. 51. 82. 105. 122. &c. Nec refugerunt alii non infimi cenſus apud Latinos. Curt. X. 2. *Regni ſolium in Aſiam habere.* Quadrigarius apud Gellium XVII. 2. *Nos in medium relinquemus.* Juſtin. XLIII. 5. *In Hiſpaniam tunc temporis bellum gerentem.* niſi *in Hiſpania* ibi legendum eſt, vel *in* pro *contra* accipiendum. quod verum puto. Idem licere ſibi quoque putarunt illi deterioris ætatis heroes. Dictys Lib. II. *Militem frequentem in arma habuere.* Julius

Ob-

XLII. *Theſeus apud Minotaurum.*

THESEUS poſteaquam Cretam venit, ab Ariadne Minois filia eſt adamatus, adeo ut fratrem proderet, & hoſpitem ſervaret: ea enim Theſeo monſtravit Labyrinthi exitum. Quo Theſeus cum introiſſet, & Minotaurum

Obſeq. cap. 20. *Ut jacentibus in publicum cadaveribus qui funerarent defuerint.* Complures, qui iſtam locutionem illuſtrarint, in Curtiano Indice congeſſit Freinshemius ad illa *IN Ciliciam fore.* Adi ipſum, & Popmam in de Antiq. Locut. Lib. II. cap. 7. Laurenb. Antiq. voce *IN. Feſtus: Labes, macula in veſtimentum dicitur.* Ita membranæ Leid. cod. Item: *Latinè loqui à Latio dictum eſt, quæ locutio adeo eſt verſa, ut vix ulla pars ejus maneat in notitiam.* ita & heic eædem membranæ, non *in notitia.* Et *in* MUNIFICIOR. *Quamvis munificens non ſit in uſum.* Fruſtra ergo *in navi* corrigi heic vult Micyllus, neque non immerito Petron. eadem conſtructione utentem ſuggillat quidam. Certè *tam valde*, cui nigrum theta idem præfigit, Ciceronem habet auctorem Lib. v. Fin. 31. *Etſi quidem hoc eſt in vitio diſſolutionem naturæ tam valde perhorreſcere. Tam magnum*, quod itidem vapulat, eſt apud Catull. carm. 87. *Nulla in tam magno eſt corpore mica ſalis.* Curt. Lib. VI. 9. *In quos tam magna contuleram.* Suet. Tib. 33. *Neque tam parvum quicquam, neque tam magnum publici privatique negotii fuit.* Schol. Juvenal. ad Sat. XV. 65. *Non tam magna ſaxa jactant, qualia antiqui.* Cicero pro Marcell. *Quæ quidem ego niſi tam magna eſſe fatear, ut* &c. Sic *tam grande* apud Flor. II. 6. *Cui tam grande de Africâ nomen fata decreverant. Ditis*, quod velut inauditum, & à nullo alio dictum notat, agnoſcitur à Servio ad Æn. VII. 273. *Dicimus*, inquit, *hic Dis & hic Ditis.* Et ad I. Georg. 43. *Februus autem eſt Ditis.* Ad Æn. XI. 185. *Ditis pater Soranus vocatur.* Apulej. Lib. VI. Metam. *Charon ille, Ditis pater.* Gloſſ. Steph. *Ditis pater*, ὁ Πλούτων. *Deſpiter*, ὁ Χάρων. Vulcanus corrigit, *Dieſpiter.* malim, *Diſpiter.* ſequitur enim poſt paulo, *Ditis*, Χάρογγος. *Orcus*, Χάρων. *Diſpiter* dictum ut *Marſpiter* in ambarvali ſacrificio apud Catonem cap. 141. Not. Tyronis & Sen. 97. *Ditis pater.* Nihili eſt ergo obſervatio Capri: *Dis pater, non Ditis.* Agnoſcit tamen τὸ *Dieſpiter* pro Plutone Iſidor. Orig. Lib. VIII. cap. XI. *Pluton Græce, Latine Dieſpiter vel Ditis pater. quem alii Orcum vocant, quaſi receptorem mortium; unde orca nuncupatur vas, quod recipit aquas. Ipſe & Græce Charon.* Gloſſ. Nom. Ὄρκος λιβερτὸς, Χαρωνιανὸς ἀπελεύθερος. Ὄρκος γὰρ ὁ Χάρων. Lactant. I. 14. *Pluton Latine eſt Dieſpiter. alii Orcum dicunt.* Sic *glis*, & *hic gliris* veteres dixiſſe obſervat Chariſius Lib. I. Nimis quoque feſtinavit ille, qui phraſin illam *alabaſtris unguenti*, non aliunde, quam è B. Luc. cap. VII. depromptam eſſe pronunciat, neque ejus exemplum apud profanos ſcriptores ullibi reperiri. Servius tamen, a quo Lucæ euangelium eſſe lectum credere eum haud credo, eâ utitur ad Æn. III. 279. *Venerem mutatam in navis* (Leg. *anus*) *formam gratis tranſvexit. quapropter donatus ab eo unguenti alabaſtro, cum ſe indies inditum ungeret, feminas in ſui amorem trahebat.* Pro *inditum ungeret*, puto legendum, *inlitum ungeret*, vel *inde inungeret.* Prius prætulerim. Capella Lib. II. *Irrorati liquoris illinebat unguentum.* quanquam codex biblioth. Leid. habet, *allinebat.* Ovid. Medic. Fac. 97. *Tempore ſit parvo mollem licet illita vultum.* Cic. II. Acad. *Quibus alabaſter plenus unguenti putere videtur.* Rogo non idem *alabaſter plenus unguenti*, quod *alabaſter unguenti*? Horat. IV. od. 12. *Nardi parvus onyx.* h. e. ampulla marmorea, ut recte exponit vetus interpres. Petron. in Fragmentis pridem editis: *Affer nobis alabaſtrum*

Co-

rum interfeciſſet, Ariadnes monitu [a] licium revolvendo foras eſt egreſſus, eamque, quod fidem illi dederat, in conjugio ſecum habiturus, avexit.

XLIII. *Ariadne.*

THESEUS in [a] inſula Dia tempeſtate retentus, cogitans, ſi Ariadnen in patriam portaſſet, ſibi opprobrium futurum; itaque in inſula Dia dormientem reliquit. quam Liber amans, inde ſibi in conjugium abduxit. Theſeus autem cum navigaret, oblitus eſt vela atra mutare: itaque Ægeus pater ejus, credens Theſeum à Minotauro eſſe conſumptum, in mare ſe præcipitavit; [b] ex quo Ægeum pelagus eſt dictum. Ariadnes autem ſororem Phædram Theſeus duxit in conjugium.

XLIV. *Co-*

Coſmianum. Theocrit. Eid. xv. 114. Συρίω δὲ μύρω χρύσει' ἀλάβαστρα. Vide ibi Schol.

Ad CAP. XLII.

a *Licium revolvendo*] H. e. ἀνελίσσων τὴν ἀγαθῖδα, ſive filum, quod januæ affixerat, relegendo. ut loquitur Ovid. VIII. Met. 173. Nam labyrinthum fuerat ingreſſus τὴν ἀρχὴν ἐξάψας τῆς ἐξόδου τῆς ἀγαθῖδος. *Glomum fili* vocat Schol. ad Stat. Theb. Lib. XII. 676. Rectius *glomum* vocaſſet. Gloſſ. Philox. *Glomera* & *glomus*, ἀγαθίς. Plin. XXXVI. 14. *Sine glomere lini exitum invenire nequeat.* Confer Schol. Hom. ad Iliad. Σ. 590. & Odyſſ. Λ. 320. *Filum* eſt Catullo, *linum* Propertio Lib. II. El. XI. *ſtamen* eidem Lib. IV. El. 4.

Ad CAP. XLIII.

a *Inſula dia*] Gloſſ. Steph. *Dia*, νῆσος Διονύσου. Hom. Schol. ad Odyſſ. Λ. 324. Δῖα νῆσος πρὸς τῇ Κρήτῃ, ἥτις Νάξος καλεῖται. ἱερὰ δὲ αὕτη Διονύσου. Diod. Lib. IV. τὴν τότε μὲν Δίαν, νῦν Νάξον προσαγορευομένην. Primitus Στρογγύλη fuit dicta, ut idem docet Lib. V. pag. 324.

b *Ex quo Ægeum pelagus*] Ita quoque Servius ad Æn. III. 74. Schol. Horat. ad Lib. II. od. XVI. & Nicocrates apud Schol. Apollon. ad Lib. I. 831. Οὐκ εὖ, ait Scholiaſtes. πολὺ γὰρ ἀπέχει ἡ ἀκρόπολις τῆς θαλάσσης παραπλέοντι. Ipſe ergo derivat à νήσου αἰγῶν. Atque ita etiam Pind. Schol. ad Nem. od. V. Et ſanè, cum non Αἰγεῖον, ſed Αἰγαῖον mare hoc vocitent Græci, libens eam præferam etymologiam. Inter Latinos Capella Lib. VI. & Solinus cap. 15. ab inſulâ Antandro, quæ capræ ſimilitudinem præferat, ita dictum cenſent. Capellæ verba mendoſa ſunt: *Cujus dexterior*, inquit, *Antandros exiguitas inſularum. Denique à navigantibus capræ ſimilitudine divulgatur, ab eaque Ægeum pelagus appellatur.* Pro *exiguitas* puto legendum, *exiguiſſima.* Hinc nempe ſaxum verius, quam inſula, Solino judice, meruit cognominari. Alias originationes ex aliis ſi deſideres, ſuppeditabunt tibi Demetrius apud Schol. Apollon. ad Lib. I. 1165. Boſchartus Can. Lib. I. 13. Torrentius ad Horat. II. od. 16. Varro R. R. II. cap. 1. Fe-

XLIV. *Cocalus.*

Minos, quod Dædali opera multa ſibi incommoda acciderant, in Siciliam eſt eum perſequutus, petiitque à rege Cocalo ut ſibi redderetur. Cui cum Cocalus promiſiſſet, & Dædalus reſciſſet, ab regis filiabus auxilium petiit. [a] illæ Minoem occiderunt.

XLV. *Philomela.*

Tereus Martis filius Thrax, cum Procnen Pandionis filiam [a] in conjugium haberet, Athenas ad Pandionem ſocerum venit rogatum, ut Philomelam alteram filiam ſibi in conjugium daret: Procnen ſuum diem obiſſe dicit. Pandion [b] ei veniam dedit, Philomelamque & cuſtodes cum ea miſit: quos Tereus in mare jecit, Philomelamque invitam in monte compreſſit. Poſtquam autem in Thraciam redit, Philomelam mandat ad Lynceum regem, cujus uxor Læthuſa, quod [c] Procnæ fuit familiaris, ſtatim pellicem ad eam deduxit. Procne cogni-

Feſtus in ÆGÆUM. Tzetzes in Lycophr. pag. 27. & 72. Ed. Steph. Euſtath. in Dionyſ. p. 22.

Ad CAP. XLIV.

a *Illæ Minoem occiderunt*] Quæ heic narrat Hyginus, invenies apud Pindar. Schol. ad od. IV. Nemeon. Diodor. Lib. IV. Schol. Hom. ad Iliad. β. 145. Meminit etiam Ariſtoteles Polit. Lib. II. Τὸν βίον ἐτελεύτησεν ἐκεῖ περὶ Κάμικον. Strabo πληθυντικῶς τοὺς Καμίκους appellat. Lib. VI. Vibius Sequeſter: *Camicos Siciliæ, ex quo urbs Camiceos.* leg. *Camicos.* Adde Cononem cap. 25. apud Photium. Plutarchus ſubmerſum eum narrat in mari juxta Siciliam.

Ad CAP. XLV.

a *In conjugium haberet*] Juſtin. Lib. VII. cap. 6. *In matrimonium habet.*

b *Ei veniam dedit*] H. e. conceſſit, quod petebat. Cicer. V. Att. epiſt. 21. *Dedit veniam homini impudenter petenti.* Terent. Andr. Act. 5. 3. *Æquum poſtulat, da veniam.* Donatus, *concede, indulge.* Dictys Lib. II. *Quod Ajax cognatione fretus impetraturus veniam facilius videbatur.* Apulejus V. Met. *Novæ nuptæ precibus veniam dedit.* Lactant. Argum. Lib. XIV. Met. fab. 18. *Geminum petiit auxilium: datâ ergo veniâ* &c. & Lib. I. fab. 7. *Veniam acceperunt per preces generandæ prolis.* Nepos Dion. cap. 2. *Dedit ergo huic veniam.*

c *Progne*] Scribendum *Procne* vel *Procnes.* Gr. enim Πρόκνη dicitur. Servatur recta ſcriptura in not. Tyr. & Sen. p. 190. *Procne. Philomela.* Errorem ortum eſſe ex pravâ pronuntiatione oſtendi in notis ad Genealog. Sic *Sygambros* vocat Horat. Scholiaſt. ad Lib. IV. od. 2. qui *Sycambri* erant. *Agaton* in laudatis modo notis pro *Acatus.* 178. Contra C pro G non raro poſitum deprehendas, Gloſſ. Iſid. *Cloaca,* *Bur-*

gnita ſorore, [d] & Terei impium facinus, pari conſilio machinari cœperunt regi [e] talem gratiam referre. Interim Tereo oſtendebatur in prodigiis Ity filio ejus mortem à propinqua manu adeſſe: quo reſponſo audito, cum arbitraretur [f] Dryantem fratrem ſuum filio ſuo mortem machinari, fratrem Dryantem inſontem occidit. Procne autem filium Itym, ex ſe & Tereo natum, occidit, patrique in epulis appoſuit, & cum ſorore profugit. Tereus, facinore cognito, fugientes cum inſequeretur, deorum miſericordia factum eſt, ut [g] Procne in hirundinem com-

Burca. Lege, *Burga.* Sic *inceſtum* pro *ingeſtum* perperam diu lectum apud Claud. Epith. Celerin. vers.77. De quo conſule Nob. Heinſii notas ad eum locum.

d *Et Terei impium facinus*] Syntaxis poſtularet, *& Terei impio facinore*. ſed Barth. ad Stat. Tom. III. pag. 84. emendat, *ad Terei impium facinus.* Scio *ad* pro *contra* uſurpare Virg. Æn. II. 443. *Clypeoſque ad tela ſiniſtris Protecti objiciunt.* Et noſtrum cap. 91. *Gladium ad eum ſtrinxit.* Mallem tamen *ob.* Sed *ad* & *ob* confundi à veteribus jam olim notavit Douſa Explic. Plautin. Lib. I. & II. Eſſet igitur *ad Terei impium facinus*, quod Græci dicunt, δι' ἄμυναν. Schol. Horat. ad Lib. IV. od. 12. *Pro ſtupro ſororis Philomela ad vindictam.* Livius Lib. I. cap. 7. *Cum boves quadam ad deſiderium cæterarum mugiſſent.* h. e. *ob deſiderium.* Chryſologus Serm. I. *Patris fatigatur ad vitam.* Non liberat tamen ab incommodo nexu orationem nec Barthiana illa emendatio, nec mea explicatio.

e *Talem gratiam*] Malim *parem gratiam.* Aſtron. II. 15. *Pro quo Jupiter facto mortalibus parem gratiam referens.*

f *Dryantem*] Ita reſcripſi pro *Driantem.* Δρύας enim Græcum eſt nomen, non Δρίας.

g *Procne in hirundinem*] Ita fabulantur vulgo. Apollodorus autem Lib. I. *Procne fit luſcinia, Philomela vero in hirundinem transformatur.* Cum Apollodoro facit Tzetzes Chil. VII. 142. & in Heſiod. p. 130. Gabrias fab. 43. & Euſtath. ad Odyſſeam p. 710. ed. Baſ. ubi dignissimus lectu eſt. Pentadius de veris adventu: *Jam Philomela gemit modulis Ityn impia mater.* Videtur reſpexiſſe locum Horat. Lib. IV. od. 12. *Nidum ponit Ityn flebiliter gemens Infelix avis.* Sed Flaccus ibi non luſciniam, ſed hirundinem intelligi voluit. Prov. vetus eſt: *Una hirundo non facit ver.* Unde de hirundine auctor El. de Ob. Mæc. *Verberat egelidos garrula vere lacus.* h. e. lacunaria, interprete Viro Illuſtri. Non accedo. Verberant ſtagna hirundines alis, ut alas madefaciant, cum pulverem colligunt ad nidos faciendos. Dicere non potes τὸ *Philomela* heic eſſe nomen κύριον, cum non ea, ſed Procne fuerit mater. Calpurnius Ecl. V. *Vere novo cum jam tinnire volucres Incipient, nideſque reverſa lutabit hirundo.* Anthol. Lib. I. Sect. 56. Num. 5. Ἤδη ᾗ πλάσσεται μὲν ὑπωρόφια χελιδὼν Οἰκία. Erravit ergo Pentadius, nec cepit mentem Horatii? non dixerim. Æquè enim bene de luſcinia, ac de hirundine accipi poteſt Horatii ille locus. Tam enim luſcinia, quam hirundo veris titulus. Sappho: Ἦρος ἄγγελος ἱμερόφωνος ἀηδών. Senec. Agam. vers. 670. *Non quæ verno mobile carmen Ramo cantat triſtis aëdon, Ityn in varios modulata ſonos.* Martial. Lib. X. ep. 51. *Ridet ager, veſtitur humus, veſtitur & arbos: Iſmarium pellex Attica plorat Ityn.* Etiam *gemere* rectè dicitur. Varro Lib. IV. L. L. *Luſcinia; quod luctuoſè canere exiſtimatur, atque ex Atticâ Procne in luctu facta avis.* Anthol. Lib. I. cap. 20. Num. 16.

Eu-

commutaretur, Philomela in luſciniam: Tereum autem [h] accipitrem factum dicunt.

XLVI. [a] *Erechtheus.*

Erechtheus Pandionis filius habuit filias quatuor, quæ inter ſe conjurarunt, ſi una earum mortem obiſſet, cæteræ ſe interficerent. In eo tempore Eumolpus Neptuni filius Athenas venit oppugnaturus, quod patris ſui terram Atticam fuiſſe diceret. Is victus cum exercitu, cum eſſet ab Athenienſibus interfectus. Neptunus, ne filii ſui morte Erechtheus lætaretur, expoſtulavit, ut ejus filia Neptuno immolaretur. Itaque [b] Otionia filia cum eſſet immolata, cæteræ fide data ſe ipſæ interfecerunt. Ipſe Erechtheus ab Jove, Neptuni rogatu, fulmine eſt ictus.

XLVII. *Hippolytus.*

Phædra Minois filia, Theſei uxor, Hippolytum privignum ſuum adamavit. Quem cum non potuiſſet ad ſuam

Ἔνθαὶ ἀηδονίδες μινυρίσμασιν αἰλαχῶσι. Hinc mulier lugens ejuſdem operis Lib. III. ἀηδὼν eleganter appellatur. De Procne in luſciniam converſâ conſentit etiam Apollodoro Ariſtophanis Scholiaſt. in Aves pag. 551. Servius præterea ad Ecl. VI. etiam Ityn in *Faſſam* narrat mutatum. *Faſſa* autem Græcum eſt φάσσα, *palumbes*. Gloſſ. Steph, *palumbis*, φάσσα. *Paſſa.* εἶδος ὀρνέου. Lege, *Phaſſa.* Gloſſ. Cyrill. Φάσσα *palumbas*, *palumbes.* Sed Lactant. Argum. Lib. VI. Met. Ovid. Ityn *in phaſianum* transformatum refert. Φασιανοὶ ſunt Phaſidis aves. Utervis certè ex altero eſt corrigendus. Anton. Liberál. in hac fabula & circumſtantias & perſonas mutat. Vide eum cap. XI.

h *Accipitrem*] Ovidius, Pauſanias, Horat. Scholiaſtes, Tzetzes, Servius, Ælianus, Virgilius, & alii upupam faciunt. Etiam Philocles Tragicus fabulam hujus argumenti inſcripſit Τηρεὺς ἢ Ἔποψ. Nihil tamen mutandum. Demetrius Ἱερακοσόφ. de quodam genere accipitrum: Κορυδαλῖς δ' εἰσὶν ἔτι, ἢ χελιδόσι πολέμιοι. Καὶ ταύτῃ γε αὐτοὺς συγγενεῖς ἄν τις εἴπῃ Τηρέως. Lege, Τηρέως. Tereum enim accipitrem factum innuit.

Ad CAP. XLVI.

a *Erichtheus*] Scribe *Erechtheus*, & hoc & aliis locis, niſi forte confugere lubet ad illam omnibus notiſſimam vocalium I & E confuſionem: quam tamen in propriis nominibus, præſertim Græcis, neutiquam admiſerim.

b *Otionia*] Cap. 238. *Colophoniam* appellat. Utrobique ſcribendum eſſe *Chthoniam* docet nos Meurſius Att. Lect. Lib. II. cap. 21.

Ad

ſuam perducere voluntatem, tabellas ſcriptas ad ſuum virum miſit, ſe ab Hippolyto compreſſam eſſe, ſeque ipſa ſuſpendio necavit. [a] & Theſeus re audita, filium ſuum [b] manibus excidere juſſit, & optavit à Neptuno patre filio ſuo [c] exitum. Itaque cum Hippolytus equis junctis veheretur, repente è mari taurus apparuit: cujus mugitu equi expavefacti, Hippolytum diſtraxerunt, vitaque privarunt.

XLVIII. *Reges Athenienſium.*

[a] Cecrops Terræ filius, Cephalus [b] Deionis filius, [c] Ægeus Pandionis filius, [d] Pandion Erichthonii filius, Theſeus Ægei filius, Erichthonius Vulcani filius, Erechtheus Pandionis filius, [e] Demophoon Theſei filius.

XLIX. *Æſcu-*

Ad CAP. XLVII.

a *Et Theſeus*] Dele τὸ *&*. natum eſt ex ultima vocis præcedentis ſyllaba. Monuit jam Cl. Schefferus.

b *Manibus excidere*] Micyllus, *Manibus excedere*. Cl. Schefferus, *manibus excedere*. Quod omnino probandum. Hoc enim idem eſt, quod dicit Scholiaſtes Hypothes. Hippolyti Euripidis, ἐπέταξε φεύγειν. Ovid. xv. Met. 504. *Immeritumque pater projecit ab urbe Hoſtilique caput prece deteſtatur euntis.* Berkelius ſuum MS. habere ait, *laribus excedere*. Sed Ovid. ſuadet, ut Schefferi conjecturam præferamus. Fruſtra heic eſt Barthius. Ne de ἀνιστορησία dicam, cujus aures ferant, *maribus excidere aliquem*, pro *caſtrare*?

c *Exitum*] Probo & ego Micylli conjecturam, *exitium*.

Ad CAP. XLVIII.

a *Cecrops*] Antiquiſſimus ille. Anton. Liberal. cap. VI. Πρόσθεν ἢ φαι-νῆναι Κέκροπα τῆς γῆς. Adde Euſtath. Hexaem. pag. 2.

b *Deiones*] Scribe, *Deionis*, ex cap. 189. 241. & 273. Anton. Liberal. cap. 41. Κέφαλος ὁ Δηΐονος, qui à Tzetze & Apollodoro Δηϊονεὺς dicitur. Vide notas Nob. Heinſii ad Met. Ovid. pag. 187. qui jam pridem ita reſtituendum eſſe Hygin. monuit. Nec malè tamen Micyllus *Deionei*.

c *Agorem*] Rectè *Ægeum* Cl. Schefferus. Ita Hyginus ipſe vult cap. 37. & præter Apollodorum ac Strabonem, quos Vir Cl. adducit, Euripidis Scholiaſtes ad Phœn. vers. 861. Ἐρεχθέως μετὰ τὸν Πανδίονα, ὁ Αἰγεὺς, ὁ Θησεύς. & in Hypotheſi Medeæ: Ἀποδιδράσκει εἰς Ἀθήνας. κἀκεῖσε Αἰγεῖ τῷ Πανδίονος γαμεῖται. Calculum quoque dat Hieron. Chron. Euſebiano. & Tzetzes in Lycophr. pag. 194. Ὁ δὲ Αἰγεὺς Πανδίονος υἱὸς ἦν, ἀλλ' ὁ Φημίου.

d *Pandion Erichthonii*] Ab illo arcem Athenienſem *montem Pandionium* dictum cenſet Schol. Stat. ad Theb. 11. 720. *Pandionium*, inquit, *montem dicit*, *à Pandionis filio Ericthonii*. Corrige ex Hygino. Duo fuere Pandiones inter Athenienſium reges. Vide Catalogum apud Euſebium.

e *Dedophon*] Lege, *Demophoon* ex cap. 59. Juſt. 11. 6. Tzetze Chil. 1. 4. Ovid. 2. Heroid, aliiſque. Vidit id vitium quoque, & correxit Micyllus.

XLIX. *Æſculapius.*

Æsculapius Apollinis filius [a] Glauco Minois filio vitam reddidiſſe, ſive Hippolyto, dicitur, quem Jupiter ob id [b] fulmine percuſſit. Apollo, quod Jovi nocere non potuit, eos, qui fulmina [c] fecerunt, id eſt, Cyclopes, interfecit. Quod ob factum Apollo datus eſt [d] in ſervitutem Admeto regi Theſſaliæ.

L. *Admetus.*

Alcestim [a] Peliæ filiam cum complures in conjugium peterent, & Pelias cum multos eorum repudiaret,

Ad CAP. XLIX.

a *Glauco Minois*] A Polyido huic vita reſtituitur cap. 59. & 251. ut & apud Palæph. cap. 27. Non convenit heic inter mythologos. Scholiaſt. Pindari ad Pyth. od. 3. *Αἰγλ*] ὁ Ἀσκληπιὸς χρυσῷ δελεασθεὶς ἀναστῆσαι Ἱππόλυτον τεθνηκότα, οἱ δὲ Τυνδάρεων, ἕτεροι δὲ Καπανέα, οἱ δὲ Γλαῦκον &c. Video ex illis corrigere poſſe Plinium Lib. XXIX. cap. 1. *Quoniam Tyndaridem revocaſſet ad vitam.* Lego, *Tyndareum* cum Pintiano. Nam *Theſiden*, quod vett. habere annotant, probare non poſſum, eum poetarum ſit pro Hippolyto. Lucian. Dial. de Saltat. Tom. 1. pag. 953. Edit. Bened. Τὴν Τυνδάρεω ἀνάστασιν, καὶ τὴν Διὸς ἐπὶ τούτῳ ὀργήν. Non intellexit Benedictus cum verteret, *Tyndari inſtaurationem.* De Hippolyto auctor etiam Servius ad Æn. 6. 398. Lactant. Lib. 1. cap. 10. Plures adhuc opiniones recenſet Schol. Euripid. ad Alceſt. vers. 1. Nec de cauſâ ſervitutis Apollinis conveniunt. Sunt qui ob interſectum Pythonem; alii, qui ob amorem ſerviſſe velint. Aliam cauſam alterius ſervitutis habes apud Hom. Schol. ad Iliad. A. 400. Quod ita diſſentiant heic auctores; inde ortum putem, quod plures ſuſcitaverit Æſculapius. Ultimus eorum fuit Hippolytus, referente Eratoſthene Καταστ. cap. 6.

b *Fulmine percuſſit*] Vide Zenob. cent. 1. 18. Diodor. Lib. IV. pag. 273. Sidon. Narbon. vers. 200.

c *Fecerunt*] Mallem, *fecerant.* Schol. German. Sagittario: *Jaculum autem ejus. ex quo dicunt omnes cygnos ab Apolline interſectos, qui Jovis fulmina fuerant, abſconditum.* Lege, *Cyclopas* pro *cygnos*, & pro *fuerant*, *fecerant.* Prius vitium video jam correctum in Sanctandr. Edit. Idem in Aquilâ: *Sagitta autem, quam tenet in pedibus, dicitur Sagitta Apollinis fuiſſe, cum quâ Cyclopas interfecit, eo quod Jovis fulmina fecerent, quod eo telo Æſculapius ejus filius à Jove eſſet interſectus.* Sed ut heic, loquitur etiam Aſtron. 11. *Hos Apollo Cyclopas interfecit, qui fulmen Jovis fecerunt, quo Æſculapium interſectum complures dixere.* Et cap. XV. *Quæcunque ex Argonautis conceperunt eorum nomina filiis ſuis impoſuerunt.* Cap. XIV. *Qui ob cædem fratris Phoci, relictis ſedibus ſuis deverſas petierunt domos.* ἀντὶ τοῦ *petierant*, & *conceperant.* Cæterum Pherecydes apud Euripid. Schol. ad Alceſt. vers. 1. non Cyclopas, ſed eorum filios interſectos memorat.

d *In ſervitutem*] Integri anni, ut Zenobius tradit.

Ad CAP. L.

a *Peliæ*] Ita repoſui pro *Pelei* ex cap. ſeq. & 24.

ret, ſimultatem his conſtituit, ei ſe daturum, qui feras beſtias ad currum junxiſſet. [b] Is quam vellet aveheret. Itaque Admetus [c] ab Apolline petiit, ut ſe adjuvaret. Apollo cum ab eo eſſet liberaliter tractatus, cum in ſervitium fuit ei traditus, aprum & leonem ei junctos tradidit, quibus ille Alceſtim [d] in conjugium avexit.

LI. *Alceſtis.*

ALCESTIM Peliæ & [a] Anaxibies Biantis filiæ filiam complures proci petebant in conjugium. Pelias vitans eorum conditiones, repudiavit, & ſimultatem conſtituit ei ſe daturum, qui feras beſtias ad currum junxiſſet, & Alceſtim in conjugio avexiſſet. Itaque Admetus ab Apolline petiit, ut ſe adjuvaret. Apollo autem, quod ab eo in ſervitutem liberaliter eſſet acceptus, aprum & leonem ei junctos tradidit, quibus ille Alceſtim avexit. Ea illud ab Apolline accepit, ut pro ſe alius voluntarie moreretur. Pro quo quum neque pater, neque mater mori vo-

b *Is quam vellet*] Micyllus: *Et is, quo vellet, aveheretur.* Schefferus: *Qui feras beſtias ad currum junxiſſet, iis, quum vellet, aveheret.* Putem ſcripſiſſe Hyginum: *Qui feras beſtias ad currum junxiſſet, & iis, quum vellet, eam aveheret.* vel, *junxiſſet, iiſque eam aveheret.* Nam τὸ *vellet* ex ſequenti *aveheret* per librarii oſcitantiam videri poteſt natum.

c *Ab Apolline petiit*] Fulgent. Myth. Lib. I. *Admetus Apollinem atque Herculem petiit, qui ei ad currum leonem & aprum junxerunt.*

d *In conjugio avexit*] Ita mox cap. 52. *In præſidio daret.* 92. *Ut deducat eas in Ida monte.* 186. *Cum in venatione exirent.* Fulgent. Lib. I. cap. 27. *Ipſe illam in conjugio accepiſſet.* Petron. Fragm. Trag. *Jubemus in balneo ſequi.* Virg. Æn. I. vers. 180. *Rapuitque in fomite flammam.* Vide Servium ibi, qui ad ductis aliquot exemplis, antiquam hanc eſſe circa communes præpoſitiones licentiam obſervat. Adde Linacr. Lib. VI. Emend. Struct. Ad eundem modum ἐν pro εἰς interdum Græci ſcriptores cum alii non pauci, tum ſacri præſertim. Vide Judic. cap. XI. 18. IX. 26. Eſai. VII. 19. Johan. V. 4. Pſ. I. I. Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν. quod vulgata transfert, & Fulgent. Myth. Lib. II. cap. I. *Beatus vir, qui non abiit in conſilio impiorum.* Ad quod Hymnographi dictum alluſit Gregorius Nazianzenus in Gnomis: Ἵστασο μή ποθ' ὁδῷ κακῶν, καὶ εἰς βυθὸν ἕρπειν. Ita lego iſtum verſiculum, qui corruptus in Hoeſchelii & Langii Edit. exhibetur. Adde quæ notamus ad cap. 92.

Ad CAP. LI.

a *Anaxebies*] Vide notas ad cap. 14. ubi *Anaxibies Biantis* ſcribendum eſſe jam monitum à nobis. Atque ita video jam olim hunc locum emendaſſe etiam doct. Tollium ad Palæph. pag. 244. Firmat eam conjecturam Tzetzes ad Lycophr. p. 35. Edit. Baſ. & Steph.

b *Her-*

voluiſſent, uxor ſe Alceſtis obtulit, & pro eo vicaria morte interiit, quam poſtea [b] Hercules ab inferis revocavit.

LII. *Ægina.*

JUPITER cum Æginam [a] Aſopi filiam vellet comprimere, & Junonem vereretur, detulit eam [b] in inſulam Delon, & gravidam fecit: unde natus eſt Æacus. Hoc Juno cum reſciſſet, ſerpentem in aquam miſit, quæ eam venenavit: ex qua qui biberat, debitum naturæ ſolvebat. [c] Quod cum amiſſis ſociis Æacus præ paucitate hominum [d] morari non poſſet, formicas intuens, petiit ab Jove ut homines in præſidio ſibi daret. Tunc Jupiter for-

b *Hercules ab inferis revocavit*] Fabulam ita narrat Tzetzes ad Lycophr. Παραγενηθεὶς (Hercules) ἐπὶ τοῦ μνήματος, καὶ ἐξελθόντος τοῦ ᾅδου ἅψασθαι τῶν θυσιῶν, ἐκρότησεν αὐτὸν σφόδρα, μέχρις ἂν τὴν γυναῖκα ἀπέδωκε. Sed *Erybeam* illam, non *Alceſtin* vocat. Credamus potius Plutarcho, cum ita graviter ægrotaret Alceſtis, ut depoſita jam & deſperata eſſet, veniſſe Herculem, & medendi arte, quâ excellebat, ei valetudinem priſtinam reddidiſſe.

Ad CAP. LII.

a *Aſopi filiam*] Ovid. VI. Met. 113. *Aureus ut Danaen, Aſopida luſerit ignis.* Vid. & Anton. Liberal. cap. 38.

b *Inſulam Delon*] Micyllus, *Oenonen.* Rectè. Oenone enim primitus dicta Ægina. Pindar. Iſthm. od. V. Ἀλλ' ἐν Οἰνώνῃ μεγαλήτορες. Schol. Τυπεῖσιν ἐν τῇ Αἰγίνῃ. οὕτω γὰρ τὸ πρότερον ἐκαλεῖτο, πρὶν ἀπὸ Διὸς Αἴγιναν τὴν Ἀσωποῦ τοῦ Βοιωτικοῦ ποταμοῦ αὐτόθι ἐνεχθῆναι. Idem interpres ad Nem. od. 4. Οἰνώνη πρότερον ἐκαλεῖτο ἡ Αἴγινα ἀπὸ Οἰνώνης τινός. Οἰνώνης puta τῆς Βυδίωνος θυγατρὸς, καθά φησι Πυθαίνετος ἐν τῷ τρίτῳ τῶν Αἰγινητῶν, ut ait Schol. Lycophr. pag. 37. Immo ad Nem. od. VIII. ἀπὸ τῆς νήσου καὶ τὴν ἡρωΐδα Οἰνώνην ὠνόμασεν. Eadem eſt inſula, quæ Iſthm. od. ultimâ Οἰνωπία audit. Confer Steph. in Οἰνώνη.

c *Quod cum*] H. e. *ob quod.* Vide notas ad cap. 16. & 34. Sed poſt τὸ *morari* excidit particula *ibi.* Ita ego commentabar, cum me docuit Nobil. Heinſius legendum, *quo cum* i. e. ubi.

d *Morari non poſſet*] Ita Micylli editio princeps. Cl. Schefferus mallet, *armari* vel *arare.* Mihi hæc Hygini videtur eſſe ſententia: Cum in iſtâ inſulâ per ſolitudinem, quod agri jacerent deſerti, & milite eſſet orbatus, morari, hoc eſt, habitare ſive vivere non poſſet, nec regnum obtinere &c. Horat. II. od. 3. *Sub dio morari.* Juſtin. XII. cap. 5. *Qui in radice Caucaſi morabantur.* Tertull. de Anim. cap. 33. *Qui integrè morati commendaverint judici vitam.* Lactant. Lib. I. cap. 10. *Fuiſſe autem Meſſenium, ſed Epidauri moratum.* Phædr. IV. 23. *Moror inter aras.* Pſeudocypr. de Singul. Cleric. *Ne clerici cum feminis commorentur.* Noſter cap. 190. *Ubi & Theonoe morabatur.* Geminum prorſus & germanum eſt illud cap. 153. *Hi propter ſolitudinem cum vivere non poſſent, petierunt ab Jove, ut aut homines daret, aut eos pari cala-*

formicas in homines transfiguravit, qui [e] Myrmidones ſunt appellati, quod græce formicæ myrmices dicuntur. Inſula autem Æginæ nomen poſſedit.

LIII. *Aſterie.*

[a] JOVIS cum Aſterien Titanis filiam amaret, illa eum contempſit, à quo [b] in avem Ortygiam commutata eſt, quam nos coturnicem dicimus, [c] eamque in mare abjecit,

mitate afficeret. Tzetzes de Æaco Chil. VII. 133. Ὃς αὐξηθεὶς κατὰ τὴν χάλλιν ὢν ἐν τῇ νήσῳ μόνος. Iſacius ejus frater in Lycophr. pag. 37. Διὰ τὸ διατρίβειν μόνον ἐν τῇ νήσῳ ἀχειρείνοντα.

e *Myrmidones*] Ovid. VII. Met. 655. *Myrmidonaſque voco, nec origine nomina fraudo.* Idem, quod Ovidius, fabulatur Hom. Schol. ad Iliad. A. 180. Fabulam de formicis non male explicat Diogenes apud Pind. Scholiaſt. ad Nem. od. 3. Variat in circumſtantiis Servius ad Æn. IV. 402. Idem ad Æn. II. 7. *Myrmidones*, inquit, *ſunt Achillis ſocii, à rege Myrmidone dicti, Jovis & Eurymedontis filio.* Hæc corrupta ſunt. Lego: *A rege Myrmidone Jovis & Eurymeduſa filio.* Clemens Parænes. pag. 25. Ἐπεὶ τὸν Δία μεμαθήκασιν ὁμοιωθέντα μύρμηκι τῇ Κλήτορος θυγατρὶ Εὐρυμεδούσῃ μιγῆναι, καὶ Μυρμιδόνα γεννῆσαι. Eadem habes apud Arnob. Lib. IV. ubi *Clitor* eſt, qui Clementi Κλήτωρ, quâ de mutatione dictum jam ſuperius ad cap. 31. Iſidorus Etym. Lib. IX. 2. *Eratoſthenes autem dicit dictos Myrmidones à Myrmidone duce Jovis & Eurymeduſæ filio.* Meminit ejus Eurymedonis etiam Euſtath. ad Iliad. A. pag. 85. Edit. Baſ.

Ad CAP. LIII.

a *Jovis cum Aſterien*] Quidam ipſam Latonam in coturnicem verſam tradiderunt. Vide Servium ad Æn. III. 72. Schol. Hypoth. Pind. Pyth. Λητὼ ἡ Κοίου τοῦ οὐρανοῦ καὶ γῆς, καὶ Φοίβης τοῦ Κρόνου, ᾗ ὁ Ζεὺς ἐμίγη, ὄρτυγι εἰκασθείς.

b *In avem Ortygiam*] Ita & Lactant. ad IV. Theb. Stat. vers. 796. Micyllus emendat *Ortygem.* Lege, *Ortygam.* Ita *Striga, Gorgona, Sirena, Syringa* in recto caſu veteres dixerunt: de quibus egimus in diſſertatione noſtrâ.

c *Eamque in mare abjecit*] Legit & diſtinguit Cl. Schefferus: *dicimus. Eam cum in mare abjeciſſet, ex eâ inſulâ eſt enata.* Micyllus: *Ea ſe in mare abjecit.* Mihi videtur tolerari poſſe vulgata lectio, non tam, quod Latina ſit, quam quod Hyginiana. Supr. cap. 19. *Ab Jove eſt excæcatus; & appoſuit ei Harpyas.* Si vitium eſt in Hyginianâ iſtâ dictione, ſanè vetus eſſe oſtendit Hygini exſcriptor Lactant. ad Lib. IV. Stat. Theb. 796. *Jupiter cum Aſterien Titani filiam amaret, & illa eum contemneret, in avem Ortygiam converſa eſt, quam nos coturnicem dicimus, eamque in mare dejecit. Unde inſula Ortygia dicta eſt. Poſtea ibi Latona enixa eſt Apollinem & Dianam, quibus natis inſula Delos eſt nominata.* Sed audiamus Barthium, qui producto hoc Lactantii loco: Scribe, inquit, ex MS. commentario: *ea poſtquam ſe ipſam in mare dejecit, inde inſula Ortygia eſt dicta.* Servius ad Æn. 3. 73. *Cum vellet maria transfretare, quod coturnicum eſt, afflata à Jove, & in lapidem converſa, diu ſub fluctibus latuit.* Et hæc, & quæ deinde addit, tranſtulit in ſuum commentarium Schol. Stat. ad II. Achill. vers. 9. Unde diſcas in Servio pro *terram naturalem* legendum eſſe *terram natalem.* Confer notata ad cap. 8. A Tzetze in Lycophr. p. 71. *ſemet ipſa* dicitur *convertiſſe in coturnicem & in mare deſiliiſſe.*

d *Orty-*

cit, & ex ea inſula eſt enata, quæ [d] Ortygia eſt appellata. Hæc mobilis fuit: quo poſtea Latona ab Aquilone vento delata eſt, juſſu Jovis, tunc cum eam Python perſequeretur. [e] ibique oleam tenens Latona peperit Apollinem & Dianam. Quæ inſula poſtea Delos eſt appellata.

LIV. *Thetis.*

THETIDI Nereidi fatum fuit, qui ex ea natus eſſet, fortiorem fore quam patrem. Hoc præter Prometheum cum ſciret nemo, & Jovis vellet cum ea concumbere, Prometheus Jovi pollicetur ſe eum præmoniturum, ſi ſe vinculis liberaſſet. Itaque fide data, [a] monet Jovem ne cum Thetide concumberet, ne, ſi fortior naſceretur, Jovem de regno dejiceret, quemadmodum & ipſe Saturno fecerat. Itaque datur Thetis in conjugium Peleo Æaci filio, & mittitur Hercules, ut aquilam interficiat, quæ ejus cor exedebat: eaque interfecta, Prometheus poſt triginta annos de monte Caucaſo eſt ſolutus.

LV. [a] *Ti-*

d *Ortygia eſt appellata*] Servius ad Æn. 3. 72. *Poſt partum * vero Latonæ, quod Dianam & Apollinem peperit, Ortygia dicta eſt, quæ ante Delos nominabatur, & poſtea Delos, cum eam Apollo revinxiſſet Gyaro & Mycone altiſſimis montibus.* Tollendus aſteriſcus. nihil enim deeſt, ſed pro *quod* ſcribendum *quo.* Turbant tamen illa, *quæ ante Delos nominabatur.* Delos enim appellata eſt, cum ſtabili terrâ revincta eſſet; ut & ſtatim ſequitur, & Hyginus noſter infr. cap. 140. tradit. Hypoth. Pyth. Pind. Ἐν Δήλῳ τῇ πρότερον Ὀρτυγίᾳ καλουμένῳ. Forte ſcripſit, *quæ ante Aſteria nominabatur.* Tria enim iſtius inſulæ fuerunt nomina, *Aſteria, Ortygia, Delos.* Schol. Apollon. ad Lib. 1. vers. 308. Δῆλος μία τῶν κυκλάδων νήσων ἱερὰ Ἀπόλλωνος, ἡ πρὶν Δῆλος, ὕστερον δὲ Ἀστερία, διὰ τὸ χῶμα. Πάλιν δὲ Ὀρτυγία ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς τῆς Λητοῦς. Ἀστερίη eſt apud Heſychium. Sed de Ortygiæ cognomento conſulendus Nicander apud eundem Scholiaſt. ad Lib. 1. vers. 419. Pind. Nem. od. 1. *Ortygiam* Deli ſororem appellat vers. 4. ubi mirificè ſe torquet vetus interpres. Confer Iſidor. Orig. Lib. XIV. cap. 6. Callim. Hym. IV. 37. Sed quid multa? Veram, opinor, ſcripturam nos docuit Barthius ad Stat. Tom. II. 1272. *Quæ antea Cynthos nominabatur.* Vide Steph. in Δῆλος.

e *Ibique oleam tenens*] Vide cap. 140.

Ad CAP. LIV.

a *Monet Jovem*] A Themide monitum Jovem narrat Lactant. Lib. 1. cap. 11. & Serv. Ecl. VI. 42. Sed ut heic, ita & Aſtron. II. 15. Proteo id tribuit Ovid. XI. Met. 7. Confer Tzetzen in Lycophr. p. 38.

LV. [a] *Tityus.*

LATONA quod cum Jove concubuerat, Juno [b] Tityo Terræ filio [c] immani magnitudine [b] juſſerat, ut Latonæ vim afferret: [d] qui cum conatus eſſet, [e] à Jove fulmine eſt interfectus, qui novem jugeribus ad inferos exporrectus jacere dicitur. [f] & ſerpens ei appoſitus eſt, [g] qui jecur ejus exeſſet, quod cum Luna recreſcit.

LVI. *Buſiris.*

IN Ægypto apud Buſiridem Neptuni filium cum eſſet ſterilitas, & Ægyptus annis novem ſiccitate exaruiſſet, ex

Ad CAP. LV.

a *Tityus*] Ita repoſui pro *Tytius* ex Gr. Τιτυός. Vid. de ejus origine Hom. Schol. ad Odyſſ. H. 324. quo loco corruptè ejus mater Ἐλάρα pro Ἐλάρα appellatur. Confer Apollon. interpretem ad Lib. I. vers. 761. qui rectè obſervat monſtroſo corpore homines terræ facere filios poëtas.

b *Tityo juſſerat*] Vide Voſſ. de Conſtruct. cap. 36. qui hanc locutionem adductis exemplis illuſtrat: ſed quod ibidem *jubeo te, ut hoc facias*, Latio exturbat, in eo non accedo ipſi. Hygin. cap. 196. *Pan juſſit eos, ut in feras beſtias ſe converterent.* Vide ibi notas noſtras.

c *Immani magnitudine*] Schol. Hom. ad Odyſſ. Λ. 576. Λέγει δὲ ὅτι τοῦ Τιτυοῦ τὸ σῶμα ἐννέα ἐπεῖχε πλέθρα, ὥστε κατέχειν τόπον ἑνὸς ἡμίσεως σταδίου. Adde Virg. Æn. v. 596. Ovid. IV. Met. 457.

d *Qui cum*] Malim, *Quod cum.*

e *A Jove fulmine*] Pindarus Pyth. od. IV. a Dianâ ſagittis confixum canit. Schol. ὅτι δὲ ὑπὸ Ἀπόλλωνος ἢ Ἀρτέμιδος ἐπελθόντα τοξευθεὶς φονευθῆναι φασίν. Schol. Hom. ἐτοξεύθη ὑπὸ Ἀπόλλωνος.

f *Et ſerpens ei appoſitus eſt*] Cl. Schefferus emendat, *appoſitus eſſe.* Et ſane ita poſtularet limatior ſyntaxis. Sed vide not. ad cap. 3. ubi parem habes anomaliam. Cæterum pro ſerpente *vulturem* nominant Virg. Æn. VI. Apollod. Lib. I. Ovid. in Ib. vers. 182. Schol. Juven. ad Stat. XIII. 51. aliique. Alii duo vultures ei appoſuerunt, ut Lucillius Anthol. II. Τὸν Τιτυὸν κατὰ γῆς δύο γῦπες ἔδουσιν. Et Propert. Lib. II. el. 16. *Atque inter Tityi volucres mea pœna vagetur.* Idque Homero auctore Odyſſ. Λ. 577. Quem ſecutus & Seneca eſt Thyeſt. vers. 10. *Viſceribus atras paſcit effoſſis aves.* nec non Ovid. X. Met. 43. *Nec volucres carpſere jecur.* Cum Hygino faciunt Scholia recentiora Pindari ad Olymp. A. Τιτυοῦ δὲ ὡς καὶ θεῶν μανέντος ὄφεις τὰ σπλάγχνα ὑπτίου κειμένου κατεσθίουσιν ἀνακαινιζόμενα ἀεὶ κατὰ τὸ Προμηθέως ἧπαρ.

g *Qui jecur ejus exeſſet*] Schol. Stat. ad Theb. Lib. I. 700. *Ab Apolline victus eſt, & deductus ad Tartara, cujus jecur à vulture tunditur* (Leg. tondetur) *in æternitatem ſupplicii pullulantibus fibris.* Hoc ideo fingitur, quia jecur eſt libidinis ſedes. Vid. Horat. Lib. I. od. 25. vers. 15. Serv. ad Æn. VI. 596. Vett. Schol. in Perſ. Sat. I. vers. 26. & Horatii ad adductum locum. Heraclidem Alleg. Hom. p. 25. Achill. Tat. Lib. VI. pag. 401.

Ad

ex Græcia augures [a] convocavit. [b] Thaſius Pigmalionis fratris filius Buſiridi monſtravit, immolato hoſpite, venturos imbres, promiſſiſque fidem ipſe immolatus exhibuit.

LVII. [a] *Sthenobœa.*

BELLEROPHON, cum ad Prœtum regem exul in hoſpitium veniſſet, adamatus eſt ab uxore ejus Sthenobœa: qui cum concumbere cum ea noluiſſet, illa viro ſuo mentita eſt, ſe ab eo compellatam. At Prœtus re audita, conſcripſit tabellas de ea re, & mittit eum ad [b] Iobaten regem, patrem Sthenobœæ: quibus lectis, talem virum interficere noluit, ſed ad Chimæram eum interficiendum miſit,

Ad CAP. LVI.

a *Convocavit*] *Buſiris* puta, quem ſuo more ex præcedenti narratione lectori ſubaudiendum relinquit. Vid. not. ad cap. 8. Cl. Schefferus cenſet ſcripſiſſe Hyginum *convocati*.

b *Thaſius*] *Thraſius*, quod volebat Micyllus, merito probat Schefferus. Vide Apollod. Lib. II. pag. 104. Edit. Comm. Ovid. I. Art. A. vers. 651. Probus ad II. Georg. Virg. ἀπαίνθρωπον illud ſacrum Pygmalionem ſuaſiſſe Buſiridi tradit. Cæterum pro *fratris* legebat *Vatis* Nob. Heinſius.

Ad CAP. LVII.

a *Sthenobœa*] Ita ſcriptum hoc vocabulum etiam apud Juvenal. Sat. x. 327. Schol. Horat. ad Lib. III. od. 7. & Statianum interpretem ad Theb. Lib. IV. vers. 586. Sic *Caſſiopeia* cum aliis, tum Hygin. Aſtron. II. 10. quæ Græcis Κασσιέπεια. *Beronice* Juſtino Lib. XXVI. 2. Schol. Juvenal. ad Sat. VI. vers. 157. quæ illis Βερενίκη. Invenio tamen etiam Κασσιόπεια apud Lucian. Περὶ Ὀρχήσ. pag. 933. Edit. Bened. & Βερονίκη apud Theocrit. Eidyll. XVI. 107. quanquam Scaliger ad Manil. τὸ *Caſſiopeia* damnat. Servio *Sthenebœa* eſt ad Æn. v. 118. ut Heſychio Σθενέβοια in Κοραννῶσιν, & Apollod. Lib. II. p. 70. Luciano in Deâ Syriâ. *Antiam* cum Homero appellant Fulgentius Lib. III. & Zenob. Cent. II. 87. Tzetzes in Lycophr. p. 5. Ed. Steph. Ἄντεια, ἢ ὡς Στενέβοια. ſcrib. Σθενέβοια. quomodo & apud Euſtath. legitur ad Iliad. ζ. p. 488. Edit. Baſ. Libidinoſarum mulierum, quæ ſceleſtè criminatæ ſunt eos, à quibus ſpretæ erant, octo congeſſit exempla Muretus Var. Lect. Lib. I. cap. 12. quibus ego non pauca poſſem addere, ſi opus eſſet.

b *Diobatem*] Adhæſit D ex præcedenti voculâ. Lege, *ad Iobatem* ex Servio, vel *Iobaten*, ex Apollodoro & Zenobio. Infr. cap. 143. *Sthenobœa Iobatis filia*. Ad formam tertiæ inflexionis declinavit, ut *Alcidis*, *Thyeſtis*, *Oreſtis*, & alia id genus complura apud veteres gignendi caſu; niſi *Iobati* ibi ſcribere mavis. Nam *Iobates* ille etiam Ἰόβατος dictus eſt Græcis. Vide Pindari Schol. recent. ad Olymp. od. XIII. Corruptiſſimè *Adjuvarces* dicitur Schol. Statii ad Lib. IV. Theb. vers. 589. *Prœtus ad Ajuvarcem ſocerum ſuum miſit*. Tolle alterum *ad* & ſcribe, *ad Iobatem*. MS. habuit, *Adjuvatem*. Tiliobroga Fulgentium & Hyginum ſcribere *ad Chimæram* annotat. Non vidit vitium. *Iovates* ſcriptum fuerat, ut apud Servium ad Æn. v. 118. pro *Iobates*.

miſit, quæ [c] tripartito ore flammam ſpirare dicebatur. [d] Idem [e] prima leo, poſtrema draco, media ipſa chimæra. Hanc ſuper Pegaſum ſedens, interfecit: & decidiſſe dicitur in campos [f] Aleios, unde etiam coxas [g] ejeciſſe dicitur.

c *Tripartito ore*] Quia triplex caput ei dederunt nonnulli. Vide Schol. Horat. Lib. 1. od. 27.

d *Idem prima*] Scribo, *item*. Occurrit idem vitium in Gloſſis Steph. *Idem*, ὁ αὐτός. *Idem*, ὁμοίως. ſcribe, *Item*. Infr. cap. 82. *Item poma ei ſuper caput pendent: quæ cum vult ſumere, rami vento moti recedunt. Item ſaxum ſuper caput ejus ingens pendet.* Cl. Schefferus legit & diſtinguit: *flammas ſpirare dicebatur identidem.* Sed forſan veravit Illuſtr. Heinſius, cum reſcribendum cenſuit, *id eſt*.

e *Prima leo*] Expreſſus hic verſiculus ex illo Heſiodi Theog. 323. vel Hom. Iliad. Z. 181. Πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα. H. e. *capra*. Sed Hygino aſſutus à gloſſatore aliquo videtur. Certè addúcit eum tanquam notiſſimum Hieron. Epiſt. Select. Lib. II. 13. Edit. Caniſ. *Ut ex contrariis diverſiſque naturis unum monſtrum novamque beſtiam diceres eſſe compactam, juxta illud Poëticum: Prima leo, poſtrema draco, media ipſa chimæra.* Nimirum Lucretii eſt Lib. v. pag. 675. ed. Lambio. In Catal. Pith. Lib. IV. dicitur *ore leo, tergoque caper, poſtremaque ſerpens.* Corruptus in hac fabula Servius ad Æn. VI. 288. *Chimæra Titonis & Cheldriæ filia, ore leo, poſtremis partibus draco, media capra ſecundum fabulas fuit.* Scribe. *Typhonis & Echidnæ filia* ex Hygini Geneal. Apollodoro, aliiſque. Idem ad Æn. v. vers. 128. In medio habuiſſe capræ caput, atque inde efflaſſe ignem ſcribit. Hinc ergo Ovid. IX. Met. 648. *Quoque Chimæra jugo mediis in partibus ignem, Pectus & ora leæ, caudam ſerpentis habebat.* Schol. Horat. ad Lib. 1. od. 21. in Crago monte Lyciæ collocat hoc monſtrum. Quem refellere potes ex illo Ovidii loco. Habet tamen ille ſuos auctores. Vide Euſtath. ad Dionyſ. pag. 112. ed. Steph.

f *Aleios*] Ita rectè conjecit Micyllus pro *alienos*: quem ſecuti ſunt, qui deinde has fabulas vulgarunt. Cic. III. Tuſc. *Qui miſer in campis mœrens errabat Aleis.* Ἀλήϊον πεδίον dicti illi campi ἀπὸ τῆς ἄλης, quod ibi erraverit Bellerophon, ut vult Homeri Schol. ad Iliad. Z. 155. Tzetzes in Lycophr. p. 5. Καὶ δὴ περὶ τὸ Ἀλήϊον κατενεχθέντος Βελλεροφόντου, καὶ περιπορευομένου τυφλοῦ ἀπὸ τῆς πτώσεως. Pro τυφλοῦ an legendum χωλοῦ? Non eſt neceſſe. Schol. recent. in Olymp. Pind. XIII. Φασὶ γὰρ ὡς Βελλεροφόντης πρὸς οὐρανὸν ἀναπτῆναι σὺν τῷ Πηγάσῳ ἐξοιστρηθέντος τοῦ ἵππου παρὰ τοῦ Διὸς, πίπτει καὶ χωλοῦται. κατὰ δέ τινας καὶ τυφλοῦται καὶ ἐκπλανᾶται κατὰ τὸ Ἀλήϊον χωλὸς. Ovid. in Ib. vers. 257. *Quique ab equo præceps in Aleia decidit arva. Aleius ceſpes* eſt Avieno Perieg. Adde quæ obſervavit Ampliſſ. Spanhemius in de Numm. præſtant. pag. 230. & Incomp. Heinſius ad Ovid. Ib. vers. 257. Heſych. & Etymol. in Ἀλήϊον.

g *Ejeciſſe*] Lego, *eliſiſſe*. quod video etiam Scheffero viro Cl. placere. *Elidere* eſt frangere. Nemeſ. Ecl. III. *Vix hæc ediderat, decerpunt vitibus uvas, Et portant calathis, celerique illidere planta Concava ſaxa ſuper properant.* Legerim & ibi *elidere*. Vellejus Lib. 2. cap. 4. *Ut quædam eliſarum faucium in cervice reperirentur notæ.* Cyprian. Tract. 1. *Ne converſi elidant vos. Elidere* dixit, quod Matth. cap. VII. vers. 6. Græcus codex ῥήξωσιν, Vulgata tranſtulit *dirumpere*. Si non hæc, certè vera lectio eſt illuſtris Heinſii *fregiſſe* Not. ad Ovid. Ib. vers. 257. Sed idem ille Heinſius poſtquam hæc ſcripſeram, a me forte ſalutatus, *ejicere* pro *luxare* alicubi a ſe lectum cum mihi narraret, conſului veteres medicos, ſi reperire poſſem,

citur. At rex virtutes ejus laudans, [h] alteram filiam dedit ei in matrimonium. Sthenobœa re audita, ipſa ſe interfecit.

LVIII. [a] *Smyrna.*

SMYRNA [b] Cinyræ Aſſyriorum regis & [c] Cenchreidis filia, cujus mater Cenchreis ſuperbius locuta, quod filiæ

poſſem. & reperi, ecce, apud Scribonium Largum Compos. 206. *Ad luxatum omne, & ejectum, & repoſitum, articulamentum benefacit.* Maneat ergo ſarta tecta Hygino lectio vetus. *Extorquere* eo ſenſu invenias uſurpatum in Fragm. Dalmat. Petron. & Sulpic. Sev. Lib. I. Hiſtor. Sacr. *decutere* apud Jul. Obſeq. *excutere* in lege Salicâ.

h *Alteram filiam*] Quænam eſt illa altera filia? *Anticliam* appellat Pind. Schol. ad Olymp. XIII. Unde facile perſuadeor ſcripſiſſe Hyginum *Anticliam filiam*, vel *alteram filiam Anticliam*. Nempe, ut alteram vocem omitteret librarius, ſimilitudo literarum fecit. Supr. cap. 45. *ut Philomelam alteram filiam ſibi in conjugium daret.* Quam Anticliam Pind. Schol. eam Hom. ad Iliad. Z. v. 153. *Caſandram*, Apollodor. Lib. II. pag. 71. *Philonoen* facit, ut & Tzetzes in Lycophr. Scholiaſt. Stat. ad Lib. IV. Theb. vers. 589. *Virtutem ejus laudans alteram filiam Alchimenem ei dedit uxorem.* Legerim, *Anticliam*.

Ad CAP. LVIII.

a *Smyrna*] Ita & cap. 271. & 275. Sed cap. 251. *Zmyrna* dicitur. Cap. 164. *Myrrha*, ut & apud Serv. ad Æn. v. 62. Nempe Σμύρνα & Μύῤῥα dicunt etiam Græci: quorum poſterius Latini uſu ſuum fecerunt. Gloſſarium editum à Barthio Adverſ. Lib. XXVIII. 9. *Smirna vel mirrha Latinis dicitur.* Adde Servium ad Ecl. X. 18. Anton. Liberal. cap. 34. Athen. Lib. XIV. Μύῤῥα γὰρ ἡ Ζμύρνα παρ᾽ Αἰωλεῦσι. Tzetzes in Lycophr. Μύῤῥα δὲ Θείαντος θυγάτηρ ἐγένετο. αὕτη ἐρασθεῖσα τοῦ πατρὸς, καὶ λάθρα μιχθεῖσα αὐτῷ, καὶ ἔγκυος (Leg. ἴσ-κυος) γενομένη, αἰσθομένου τοῦ πατρὸς, ηὔξατο τοῖς θεοῖς εἰς ἑτέραν φύσιν μεταλλαγῆναι, ἤτοι μήτε μετὰ ζώντων εἶναι, μήτε μετὰ τεθνεώτων. Ὅθεν εἰς δένδρον αὐτὴν μετέβαλε (Leg. μετέβαλον) τὸ ἀπ᾽ αὐτῆς λεγόμενον μύῤῥαν, ἤτοι σμύρναν αἰολικῶς. Sed Σμύρνα quamvis Æolicum ſit, uſurpat tamen Matth. cap. 2. vers. 11. Aliter hæc paulo narrat Theocrit. Schol. ad Eid. I. vers. 107. Κινύρου τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ Σμύρνης θυγάτηρ Μοῖρα, ἥτις κατὰ μῆνιν Ἀφροδίτης ἠράσθη τοῦ πατρὸς, ὅτι λύσασα τὰς τρίχας, οὐδὲ Ἀφροδίτην ἔφη ἔχειν τοιαύτας &c. Sub finem fabulæ lege ibi, ἐφ᾽ οἷς ἀχθομένη, ἢ αἰσχυνομένη, ηὔξατο εἰς ὁμώνυμον φυτὸν μεταλλαγῆναι.

b *Cinyræ Aſſyriorum Regis*] Apud Apollodor. Panyaſis *Thoantem* appellat. *Theiantem* Anton. Liberal. cap. 34. rectius. Atque ita ſcribendum apud Apollodor. Vide Euſtath. ad Iliad. Λ. p. 759. Ed. Baſ. De genealogiâ & regno hujus *Cinyræ* dixi ad Antonin. nonnulla, quibus non diſſimilia eſſe, quæ Lib. II. Cypri ſuæ habet Meurſius, poſtmodum comperi. Ne quis tamen à me ejus ſcrinia compilata exiſtimet, moneo heic lectorem, eodem protuliſſe anno opuſculum illud Celeberrim. Grævium, quo meus prodiit Antoninus, tametſi novitatis gratiam aucupaturus Typographus annum CIƆ IƆC LXXVI. ei præfixerit.

c *Cenchreidis*] Ita & Lactant. Argum. Lib. X. Met. fab. 9. *Myrrha Cinyræ*

filiæ ſuæ formam Veneri antepoſuerat. Venus matris pœnas exequens, Smyrnæ infandum amorem objecit, adeo ut patrem ſuum amaret: quæ ne ſuſpendio ſe necaret, nutrix intervenit, [d] & patre neſciente, per nutricem cum eo concubuit, ex quo concepit: idque ne palam fieret, pudore ſtimulata, in ſylvis ſe abdidit. [e] Cui Venus poſtea miſerta eſt, & in ſpeciem arboris eam commutavit, [f] unde myrrha fluit, ex qua natus eſt Adonis, qui [g] matris pœnas à Venere eſt inſequutus.

LIX. *Phyl-*

ra & Cenchreidis filia, Gloſſa Codicis Neapolitani *Cenchreidem* dictam vult Cinyræ uxorem, quod pater ejus fuerit *Cenchrus*.

d *Et patre neſciente*] Cl. Schefferus ſcripſiſſe noſtrum ſuſpicatur, *intervenit. Ita patre neſciente* &c. Quomodo tamen. quod in textu eſt, defendi poſſit, oſtendi ad cap. 8.

e *Cui Venus miſerta eſt*] Vid. Mariang. de Fano Benedicti Auctar. Epiſt. 4. Servium ad Æn. I. v.601. Edit. Fabric. Voſſium Conſtruct. cap. 39. Diomedes Lib. I. *Moderor, miſereor tibi.* Cyprian. Tract. I. *Nolite miſereri ſenioribus atque juvenibus.* Corippus Lib. I. *Supplicibus miſerere tuis.* Qui & *miſerari* cum dandi caſu jungit cum aliis locis, tum Lib. II. *Sponte ſua dominus ſervis miſeratus egenis.* Auguſtin. Meditat. *Miſerere nobis, miſerere mihi peccatori*, & alia talia non pauca. Berkelius ſuum MS. exhibere *cujus* ait. Sed ego illud alterum Hygino puto eſſe non indignum. Vetus interpres Pſalm. 59. vers. I. *Iratus es, & miſertus es nobis.* Math. XVII. 15. *Miſerere filio meo.* Siracidæ XII. 3. *Miſertus eſt pœnitentibus.* & 13. *Quis miſerebitur incantatori* &c. XXXVI. 14. *Miſerere plebi tuæ.* Et ſic identidem ille.

f [*Unde myrrha fluit*] Ovid. X. Met. vers. 500. *Eſt honor & lachrymis, ſtillataque cortice myrrha Nomen herile tenet. Lacrymas* vocat illum humorem, quem ſudat arbor, Græcorum more. Tzetzes ad Heſiod. pag. 20. Edit. Heinſ. Μίλας τε μίξας, καὶ τὸ μήκωνος δάκρυ. Hinc *lacrymoſum ſtipitem* ei adſcribit Avienus Periegeſ. p. 421. ed. Pith. *Prorumpit lacrymoſo ſtipite myrrha, Myrrha furor quondam Menyreus.* Lege, *Cinyreius.*

g *Matris pœnas à Venere eſt inſequutus*] Transferam huc, quæ de hoc loco ad Anton. Liberal. cap. 34. notavi. Explicat Cl. Schefferus: *Secutus eſt, poſt eſt natus, quam puniretur mater.* At in Indice voce EXEQUI producit ex hoc capite, *exequi pœnas matris.* Prorſus ut ego iſta interpretanda arbitratus ſum in meis ad Hyginum notulis. Nec ſententiam adhuc muto. Nam *inſequi pœnas* videtur dixiſſe, ut *perſequi injurias* cap. 116. niſi ſi *exequi* reſcribere malis. Sed nihil opus eſt. Sic Aſtron. II. cap. 4. *Niſi Icarii mortem perſequuti, & eum forent ulti.* Dares Phrygius: *Decreverant injurias Trojanorum perſequi.* quod *defendere injurias* initio libelli ſui dixit. Lactant. Argum. XI. Met. 9. *Ne ultra perſequeretur admiſſum.* Ita repone ex MS. Salluſt. Catil. 9. *Acceptâ injuriâ, ignoſcere, quam perſequi malebant.* & Jug. 14. *Tuaſne injurias perſequar.* Noſter cap. 140. *Matris pœnas eſt executus.* Ad quem locum notavi: *Pœnæ matris ſunt, quas Python matri debebat.* Paria in Indice Cl. Schefferus voce POENA. Sed cum *exequi* pro *ulciſci* ponatur, (vid. Gronov. ad Liv. Lib. I. cap. 59.) rectius forte *pœnas matris* dixeris illa mala, quibus mater à Pythone erat exagitata. Pœna enim pro quovis malo nonnunquam ponitur. Lucan. Lib. VIII. 195. *Mors ultima pœna eſt.* Notanda hæc locutio, *matris pœnæ à Venere.* Sic cap. 88. *Cupiens à fratre ſuo Thyeſte injurias exequi.* Utramque phraſin indici Hyginiano vellem inſeri. Sed quomodo, dices,

LIX. *Phyllis.*

DEMOPHOON Theſei filius in Thraciam ad [a] Phyllidem in hoſpitium dicitur veniſſe, & ab ea eſſe amatus. Qui cum in patriam vellet redire, fidem ei dedit, ſe ad eam rediturum. Qui die conſtituta cum non veniſſet, illa eo die dicitur novies ad littus cucurriſſe, [b] quod ex eo [c] Enneados Græce appellatur. Phyllis autem ob deſiderium Demophoontis [d] ſpiritum emiſit. Cui parentes cum ſepulchrum conſtituiſſent, arbores ibi ſunt natæ, quæ certo tempore Phyllidis mortem lugent, quo folia areſcunt & [e] diffluunt. Cujus

ces, ultus eſt pœnas matris Adonis? Quod vivus ſui amore, mortuus dolore Deam torſit. Ovid. de Adonide Lib. x. Met. 524. *Jam placet & Veneri matrisque ulciſcitur ignes.* Ita pridem commentabar. Nihil habeo, quod addam præterea, niſi, dum intentius cogito, videri mihi illos ablativos à *Venere*, & à *Matre* etiam referri poſſe ad verba *inſequi* & *exequi*. Certè paulo ſuperius in illis verbis, *matris pœnas exequens.* & cap. 73. *Ut poſt ſuam mortem pœnas à matre exequeretur. Exequi* pro *exigere* poſuit. Juſtin. XLII. cap. I. *Diu cupitam captivitatis ultionem exequuti ſunt.* Atque ita *pœna matris* erunt, quas Venus & Python matri debebant. Cæterum *inſequi* pro *exequi* uſurpavit etiam Juſtinus Lib. 38. cap. 6. *Non delicta regum illos, ſed vires & majeſtatem inſequi.* Confer notata ad cap. 119.

Ad CAP. LIX.

a *Phyllidem*] Sithonis filiam. Vide Servium ad Ecl. v. vers. 10. ubi hanc fabulam habes. Tzetzes ad Lycophr. pag. 80. Edit. Baſ. Steph. autem p. 87. Acamanti tribuit, quod alii Demophoonti.

b *Quod ex eo*] Ita repoſui ex conjecturâ Cl. Schefferi, pro *ex eâ*.

c *Enneados*] Ἐννέα ὁδοὶ Meurſius. Quod cur cum Cl. Scheffero non probem, cauſam non habeo. Adde Nobil. Heinſii notas ad Lib. III. Amor. vers. 37. Etymol. Magn. in Ἀμφίπολις. Coluthus Helenæ raptu δρόμον ἐννεάκυκλον appellat; ad quem locum plura Brodæus ſuppeditabit, quæ hanc emendationem adſtruant. Adſtruit etiam, ut opportunè me monuit Chriſtophorus Sandius, Henricus Valeſius. Ut Sandium ipſum audias, excerpam ex ejus literis, quæ huc faciunt. Eodem modo, inquit, locum hunc reſtituit Henricus Valeſius not. MSS. in Harpocrat. v. Ἀμφίπολις. Certe Harpocration d. l. de Amphipoli ſcribit, quod πρότερον Ἐννέα ὁδοὶ ἐκαλεῖτο. De ea Thucydides lib. 4. ſcribit, Agnonem οἰκιστὴν, qui eo Athenienſes deduxit, urbem prius Ἐννέα ὁδὸς dictam vocaſſe Amphipolin. At idem Harpocration v. Ἐννέα ὁδοί. Αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς παραπρεσβείας ἀπολογίᾳ. τόπος ἐν Θρᾴκῃ περὶ τὴν Ἀμφίπολιν. Vide Diodorum Siculum Lib. 11. p. 117. & quæ ibi jam laudatus Valeſius annotavit.

d *Spiritum emiſit*] Ἐξέπνευσεν, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα, ut loquitur Evangeliſta. Idem eſt *dimittere vitam* & *deponere animam* apud Nepot. in Annib. cap. 1. & 12. *Spiritum deponere* in veteri inſcript. apud Gruterum. *Dimittere animam* apud Martial. I. epigram. 79.

e *Diffluunt*] Mallem, *defluunt*. *Defluere* eſt ſenſim decidere. Contrarium eſt *affluere*. Tertull. de Anim. cap. 51. *Vel affluit capillago, vel defluit.* Ita & *defluere capillus* dicitur apud Plinium.

Sam-

Cujus ex nômine folia græce [f] Phylla ſunt appellata.

LX. *Siſyphus & Salmoneus.*

SISYPHUS & Salmoneus Æoli filii inter ſe inimici fuere. Siſyphus petiit ab Apolline, quomodo poſſet interficere inimicum, [a] id eſt, fratrem. Cui reſponſum fuit, ſi ex compreſſu Tyronis Salmonei fratris filiæ procreaſſet liberos, fore ultores: quod cum Siſyphus feciſſet, duo ſunt filii nati: quos Tyro mater eorum, ſorte audita, necavit. At Siſyphus [b] ut reſciit, * qui nunc dicitur ſaxum, [c] propter impietatem, adverſus montem ad inferos cervicibus volvere, quod cum ad ſummum verticem perduxerit, rurſum deorſum [d] poſt ſe revolvatur.

LXI. *Sal-*

Sammonicus: *Defluit expulſus morbo latitante capillus.* Καταῤῥεῖν eadem notione uſurpant Græci. Jer. cap. VIII. 13. Καὶ τὰ φύλλα κατεῤῥύηκεν. & ἀποῤῥεῖν Pſalm. 1. τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀποῤῥυήσεται). Vulg. interpres, *Folium ejus non defluet.* Et Eſai. cap. 1. vers. 30. *Cum fueritis velut quercus defluentibus foliis.* Loquitur ita quoque Theophylact. in Matth. cap. XV. Iſidorus Orig. XVII. 6. *Flores nominati; quod cito defluant de arboribus, quaſi fluores.* v. 35. *Unde & tunc folia arborum defluunt.* Non ignoro tamen nobiliſſ. Heinſium apud Prudent. obſervaſſe *diſpuere* pro *deſpuere*, & *diſtruere* pro *deſtruere.* Quibus, ſi velis, poſſis vulgatam lectionem in Hygino defendere. Feſtus: *Amicinum utris pediculum, ex quo vinum diffunditur.* Lege, *defunditur* cum Leid. Cod. Item, *dirunciunt, depurgant.* idem Cod. *deruncinunt.*

f *Phylla ſunt appellata*] Servius: *Unde etiam Phylla dicta ſunt à Phyllide, quæ antea Petala dicebantur.* Converſam Phyllidem in amygdalum fabulantur. Unde Phyllida bis dixit amygdalum Palladius Lib. XIV.

Ad CAP. LX.

a *Id eſt fratrem*] A gloſſâ hæc eſſe cenſet Cl. Schefferus.

b *Ut reſciit* *] Deeſt heic, ut rectè obſervat Cl. Schefferus, quid in Tyronem perpetrarit.

c *Propter impietatem*] Servius ad Æn. VI. 614. Quod Deorum conſilia publicarit. Homer. Schol. Iliad. A. 180. & Z. 153. Quod Aſopo filiæ ejus eſſe raptorem Jovem indicaverit. Atque ita etiam Apollod. Lib. 1. pag. 33. & Schol. Horat. ad od. 14. Lib. II. Quod crudeli latrocinio homines prægravans ingenti ſaxo necaret. Schol. Statii ad Lib. II. Theb. 380. Quod Plutonem deceperit. Schol. Pind. ad Olymp. od. 1. pag. 104. Edit. Francof. Si impietas & ea dicenda eſt, etiam vinxit Plutonem apud Euſtath. in Il. Z. pag. 487. Ut multum varient in hac fabulâ veteres, conſtat tamen inter omnes illum iſtum longum laborem ſuum malarum artium retuliſſe mercedem. Nota eſt vetus illa parœmia, Σισύφου μηχαναί. Syneſius Epiſtol. 121. Σὺ Κύκλωπα μὲν ὄψει τῇ τόλμῃ, Σίσυφον δὲ τοῖς ἐγχειρήμασι δίκη μετῆλθε.

d *Poſt ſe*] H. e. *poſt eum.* Corippus Lib. 1. *Somnus ſe veniente fugit*, pro *eâ.* Fulgent. Lib. III. 10. *Ne ſe converſum aſpiceret*, pro *eam.* Noſter Aſtron. II. 15. *Sibi lapide & ferro digitum vincire juſſit.* Capitol. Pertin. cap. 3. *Et ſeditiones quidem contra ſe compeſcunt.* Vide ibi Salmaſ. Ita contra *eum* pro *ſe* poſuiſ-

ſe

LXI. *Salmoneus.*

SALMONEUS [a] Æoli filius, Siſyphi frater, cum tonitrua & fulmina imitaretur Jovis, [b] ſedens quadrigam faces ardentes in populum mitteret, & cives, ob id à Jove fulmine eſt ictus.

LXII. *Ixion.*

IXION [a] Leontei filius conatus eſt Junonem comprimere. Juno Jovis juſſu nubem ſuppoſuit. Quam Ixion [b] Junonis ſimulacrum eſſe credidit. ex ea nati ſunt

c Cen-

ſe eundem in vita Maximi & Balbini cap. 12. obſervat Caſaubonus. Adde Heinſii Apol. adverſus Croium pag. 108. Eraſmum in verbis Cypriano peculiaribus. Cæterum Siſyphi hoc ſaxum tantum fuiſſe ait Schol. Hom. ad Il. A. 180. quantum fuerat illud, in quod ſe, ne ab Aſopo deprehenderetur, transformaverat Jupiter.

Ad CAP. LXI.

a *Æoli filius*] Apollodor. de Æolo Lib. 1. pag. 21. Edit. Comm. Καὶ γήμας Ἐναρέτην τὴν Δηϊμάχου, παῖδας μὲν ἐγέννησεν ἑπτὰ, Κεϑέα, Σίσυφον &c. Lege, Κρηθέα. Schol. Pind. ad Pyth. od. IV. pag. 204. Edit. Francof. Αἰγεῖ δὲ ἡ μήτηρ Κρηθεῖ τε Σαλμωνεῖ Ἐνάρεια &c. ſcripſerim. Ἐναρέτη ex Apollodoro.

b *Sedens quadrigam*] Deeſt ante hæc verba *&*, quod huc revocandum videtur ex ſequentibus. Nam τὸ *cives* interpretamentum τοῦ *populum* eſſe ſuſpicor. quanquam notavi jam ſuperius ad cap. 4. illam copulam ſæpe à noſtro omitti. Vet. Epigram. quod Senecæ tribuitur: *In populum ſic tu verba maligna jacis.* Micyllus corrigi volebat, *& aſcendens quadrigam.* Sed nihil eſt mutandum. Epitaphio Apollinaris Sidonii: *Summi pontificis ſedens cathedram.* Ad quem verſiculum conſule Savaronem, ſi hujus locutionis exempla deſideres: quibus nos hæc addimus. Fulgent. Lib. III. *Qualem equum ſedet, niſi Pegaſum?* Lactant. ad Stat. Theb. IX. *Tydei equus, quem Hippomedon ſedebat.* Gregor. Dial. Lib. I. *Quia Conſtantius presbyter equum, quem ſedere conſueverat, vendidiſſet.* Et Lib. III. cap. 2. *Equum, quem pro magnâ manſuetudine conjux ejus ſedere conſueverat.* Apul. X. Mileſ. *Quibus protinus dignitatis jure conſueta loca reſidentibus.* Spart. Adrian. cap. 22. *Sederi eques in civitatibus non ſivit.* Vide ibi Caſaub.

Ad CAP. LXII.

a *Leontei*] Non immerito de integritate hujus lectionis dubitat Cl. Scheſſerus. Schol. Pind. ad Pyth. od. II. ubi varias Ixionis genealogias refert, Leontei nullius meminit. Τὸν δὲ Ἰξίονα, inquit, οἱ μὲν Ἀντίονος γενεαλογοῦσιν, ὡς Αἰσχύλος. Φερεκύδης δὲ Πεισίωνος. ἔνιοι δὲ Ἄρεος, οἱ δὲ Φλεγύα. Quicunque illi ſunt, Phlegyæ filium cum illis facit etiam Hom. Schol. ad Iliad. A. 268. Serv. ad Æn. VI. 618. Lactant. ad Stat. Lib. IV. 539.

b *Junonis ſimulacrum eſſe*] In ſchedis MS. haberi ait Barthius Adverſ. Lib. VI. 22. *Juno Jovis juſſu ſimulacrum nubem ſuppoſuit, quam Ixion, Junonem eſſe ratus, coiit.* At Lib. VIII. 6. ex conjectura emendat, *Quam Ixion ignarus eſſe ſimulacrum coiit.* Ego cogitaveram aliquando, *Quam Junonem, non ſimulacrum eſſe credidit*; ut lectori

ſubau-

ᶜ Centauri. At Mercurius Jovis juſſu, Ixionem ad inferos in rota conſtrinxit, ᵈ quæ ibi adhuc dicitur verti.

LXIII. *Danae.*

DANAE Acriſii & ᵃ Aganippes filia. Huic fuit fatum, ᵇ ut quod peperiſſet, Acriſium interficeret. Quod timens Acriſius, eam in muro lapideo præcluſit. Jovis autem ᶜ in imbrem aureum converſus, cum Danae concubuit, ex quo compreſſu natus eſt Perſeus. Quam pater ob ſtuprum, incluſam ᵈ in arca cum Perſeo in mare dejecit. Ea voluntate Jovis delata eſt in inſulam Seriphum, quam ᵉ piſca-

ſubaudiendum relinquat. *atque ita coiit.* Schol. Hom. Μιχθεὶς τῇ νεφέλῃ ὡσανεὶ τῇ Ἥρᾳ, ἔσχε παῖδα Κένταυρον, ἀφ' οὗ τὸ Κενταύρων γένος. Plenius rem narrat idem Schol. ad Od. φ. 304. Fulgent. Lib. II. cap. 17. *Illa nubem ornavit in ſpeciem ſuam, cum quâ Ixion coiens, centauros genuit.* Ut autem tantum flagitium auſus fuerit, ebrietas fecit. Ita jocatur Lucianus, apud quem Jupiter: Εὖγε, inquit, ὁ καλὸς ἐραστὴς ἐπ' ἐμὲ αὐτὸν, καὶ μίχθει τῆς Ἥρας γάμων; τοσοῦτον ἐμεθύσθη τοῦ νέκταρος. Furori adſignat Pind. Schol. ad Pyth. od. II.

c *Centauri*] Serv. ad Æn. VIII. 293. *Pindarus ipſum, cum equas paſceret, inceſtaſſe eas, inde Centauros natos dicit.* Adde Etym. magnum in voce Κένταυρος.

d *Qua ibi*] Lege *quâ* cum Nob. Heinſio.

Ad CAP. LXIII.

a *Aganippes*] *Eurydicen* eam appellat Apollod. Lib. II. pag. 68. Schol. Apollon. ad Lib. IV. vers. 1090. & Tzetzes in Lycophr. pag. 135.

b *Ut quod peperiſſet Acriſium tolleret*] Ἀντὶ τοῦ *interfecturum eſſe.* Sic Fulgent. Lib. III. *Promittens ei, ut eum participem regni efficeret.* Adde Not. ad cap. 139. Lactant. ad Stat. Lib. I. 255. *Acriſius pater Danaes, qui oraculum accepit cauſam mortis ſibi futuram, quiâ ex filia naſceretur.* Lege *qui* pro *quia*.

c *In imbrem aureum converſus*] Abbas Columbanus: *Non Jovis auri Fluxit in imbre: Sed quod adulter Obtulit aurum, Aureus ille Fingitur imber.* Fulgent. Lib. I. *Danae imbre aurato corrupta eſt non pluviâ, ſed pecuniâ.* Lepidè Donatus ad Terent. Eun. III. 5. *Quod in gremium Danaæ Jupiter ut ſplendidus imber illabitur, nonne videtur meretrix dicere adoleſcentibus, illam partem auctore Jove inauratam fuiſſe?* Lact. Lib. I. cap. II. *Danaen violaturus aureos nummos in ſinus ejus effudit.* Non. Dionyſ. Ἀλλὰ πατὴρ Περσῆος Ὀλύμπιος, ὄμβρος ἐρώτων Χρύσεος ἐς γάμον ἦλθε, καὶ οὐ φλογόεις παρακοίτης. Anthol. Lib. VII. 198. Ἄρκει σοι χρυσός; ἤρκεσε καὶ Δανάῃ. Hinc χρυσόπατρος Perſeus non inficetè dicitur Tzetz. in Lycophr. p. 135. Pindarus ἰδίως λέγει τὸν Δία ὕσαν χρυσὸν νίφα τῇ Ἀλκμήνῃ ἐμίγη. Schol. Pind. ad Iſthm. od. VII. Adde Iſidor. Etym. VIII. cap. XI. Auguſtin. C. D. XVIII. 13.

d *In arca*] Λάρνακα appellant Græci. *Scrinium* non male vertit Schottus Cent. I. 41. Zenob. ubi hanc fabulam narrat. Gloſſ. Cyrill. Λάρναξ, *arca, riſcus.* *Riſcus* autem eſt *ſcrinium* in Gloſſis Latinis.

e *Piſca-*

[e] piſcator Dictys cum inveniſſet, [f] effracta, vidit mulierem cum infante, quos ad regem Polydectem perduxit, qui eam in conjugio habuit, & Perſeum educavit in templo Minervæ. Quod cum Acriſius reſciſſet eos ad Polydectem morari, repetitum eos profectus eſt. [g] Quod cum veniſſet, Polydectes pro eis deprecatus eſt. Perſeus Acriſio avo ſuo fidem dedit, ſe eum nunquam interfecturum. Qui cum tempeſtate retineretur, [h] Polydectes moritur. Cui cum funebres ludos facerent, Perſeus diſco miſſo, quem ventus diſtulit in caput Acriſii, [i] & eum interfecit. Ita, quod voluntate ſua noluit, deorum [k] factum eſt. Sepulto autem eo, Argos profectus eſt, [l] regnaque avita poſſedit.

LXIV. *An-*

e *Piſcator Dictys*] Convenlens quidem piſcatori id nomen, ſed præter Apollod. Lib. II. pag. 72. Tzetz. ad Lycophr. p. 135. & Zenob. Cent. I. 41. etiam Hom. Scholiaſtes ad Iliad. ξ. 319. Dictyn Polydectæ regis fuiſſe fratrem refert. Σωώϑη, inquit, τὸ παῖδα ἀναπλαφθῶναι παρὰ Πολυδεύκῃ (Leg. Πολυδέκτῃ) ἢ ὥς ἔνιοί φασιν, ὑπὸ Δίκτυος τοῦ ἀδελφοῦ Πολυδεύκους. Lege & heic Πολυδέκτου. Πολυδεύκης enim Pollux eſt. *Polydectæ* nomen reſtituendum quoque Servio ad Æn. VI. 286. ubi corruptè *Polydiotes* appellatur. Suſpicabar aliquando gignendi caſu *Dictyos* ſcripſiſſe Hyginum. Eſſet ergo *piſcator Dictyos*, ἁλιεύς τις Δίκτυος. Ut illud non valde vero diſſimile tunc viſum fuit, ita nunc nullus dubito, quin piſcator ille natus ſit ex verbis Pherecydis apud Apollon. Schol. ad Lib. IV. vers. 1090. Καὶ ἐξέλκει αὐτοὺς Δίκτυς ὁ Περισθένους, δικτύῳ ἁλιεύων. Nihil ergo mutandum. Quanquam Germanici Scholiaſtes in Perſeo, qui ita, ut Hyginus, inventam à Piſcatore Danaen, & oblatam regi Polydectæ ſcribit, Dictyos nomen non addit, ut nec Lactant. ad Stat. Th. Lib. II. vers. 220.

f *Effracta*] Cl. Tollius, *effractâ eâ.*

g *Quod cum veniſſet*] Tametſi ſecus videtur Cl. Scheffero, puto tamen rectius eſſe, quod Mycillus volebat, *quo cum* &c. Sic cap. 64. *Eo cum veniſſent*, & cap. 91. *Quo cum ſatellites miſſi veniſſent.*

h *Polydectes moritur*] Hoc verius ſane, quam quod in lapidem ex conſpectu Gorgonei capitis eum converſum Apollodorus, Pherecydes, Zenobius, & Ovid. Lib. VI. Met. 249. fabulantur. quos tamen ſequitur noſter cap. 64.

i *Et cum*] Cl. Schefferus, *ita cum.* Barth. ex MS. *avum.* quod firmatur quodammodo illis cap. 273. *Percuſſit Acriſium avum ſuum.* Conſtabit etiam ſententia, ſi tantum τὸ *&* expellas. Lactant. ad Stat. Theb. I. vers. 255. objecto Gorgonis capite à Perſeo, in ſaxum converſum ſcribit. percuſſum pedem Acriſii diſco Tzetz. in Lycophr. p. 136.

k *Factum eſt*] Barth. ex MS. *factum vidit.* Nihil opus erat. Cap. 273. *Quod ſuâ voluntate noluit, in deorum factus eſt numero.* ſcrib. *id Deorum factum eſt numine.*

l *Regna avita*] H. e. avi ſui. Flor. I. 7. *Regnum avitum rapere maluit.* Juſtin. Lib. XXIII. 3. *Heleno filio Siciliæ velut avitum, Alexandro autem Italiæ regnum deſtinat.* Corippus Lib. II. *Regnum nobis conceſſit avitum.* Juſtin. II. 10. *Materno ſe tamen jure & avito vincere.* Auctor. Orig. G. R. *Qui avi-*

tus

LXIV. *Andromeda.*

Cassiope filiæ ſuæ [a] Andromedæ formam Nereidibus antepoſuit. Ob id Neptunus [b] expoſtulavit, ut Andromeda Cephei filia ceto objiceretur. Quæ cum eſſet objecta, Perſeus [c] Mercurii talaribus volans eo dicitur veniſſe, & eam liberaſſe à periculo. Quam cum [d] abducere [e] vellet, Cepheus pater cum Agenore, [f] cujus ſponſa fuit, Perſeum clam interficere voluerunt. Ille cognita re, caput Gorgonis eis oſtendit, omneſque ab humana ſpecie ſunt [g] informati in ſaxum. Perſeus cum Andromeda in patriam redit. [h] Polydectes ſive Prœtus, ut [i] vidit Perſeum tantam virtutem habere, pertimuit, eumque

tas perſequeretur injurias. Gloſſ. Steph. *Avitus*, παππῷος. Ovid. IX. Met. 709. *Vota pater ſolvit, nomenque imponit avitum.*

Ad CAP. LXIV.

a *Andromedæ*] Ita repoſui pro *Andromadæ*. quod perperam, ut mox *Andromads*, heic excuſum fuerat. Pariter vitioſè apud Hieron. Epitaph. Paulæ Edit. Caniſ. *Præligata ad ſaxum Andromades ſpectatricem*. Contrarium mendum fœdavit Corippum Lib. IV. Edit. Ruizianæ. *Mille ſecant in fruſta trabes, tonat æthere pulſans Malleus.* Leg. *æthera*, Eodem libro dicit: *Agnoſcunt dominum. pulſantque balatibus auras.*

b *Expoſtulavit*] Supr. cap. 46. *Expoſtulavit. ut filia ejus Neptuno immolaretur.* Schol. German. Caſſiepeiâ: *Expoſtulatamque Andromeden & ceto propoſitam.* Cypr. Sermon. de Eleemos. *Hac nocte expoſtulatur anima tua à te.* Secundum Ovid. IV. Met. 670. & Apollod. Lib. II. pag. 75. ex reſponſo Jovis ceto objecta eſt.

c *Mercurii talaribus*] Tzetz. ad Lycophr. πτερωτὰ ὑποδήματα Νυμφῶν appellat. Vett. Gloſſ. *Talaria*, πέδιλα. Vide quæ notamus ad Fulgent. Lib. I. cap. 19.

d *Adducere*] *Abducere* eſſe reponendum jam monuit Micyllus. Infr. cap. 89. *Ut ſecum eam in patriam abduceret.* Vid. Not. ad cap. 8.

e *Vellet, Cepheus pater*] Ita diſtinxi, ſententiâ id poſtulante. Monuit Cl. Schefferus. Nec mihi non viſum fuit antehac, tametſi id genus ἐπανορθώσεις, quod editioni ipſe præfuturus non eſſem, annotare plerunque neglexi.

f *Cujus ſponſa fuit*] Ovid. V. Met. vers. 8. & Apollod. Lib. II. p. 76. Phinea ejus fuiſſe ſponſum volunt. Cohon cap. 40. duos habuiſſe eam procos Phinea & Phœnicem narrat.

g *Informati*] *Informare* eſt *formare*. Plin. Jun. Lib. VII. epiſt. 9. *Et nunc informet Martem caſtamque Minervam. Nunc Venerem effingat, nunc Veneris puerum.* Cic. Orat. *At ego in ſummo oratore fingendo talem informabo, qualis fortaſſe nemo fuit.* Arnobius Lib. I. pag. 22. *Quis ipſum finxerit hominem, quis informarit.* Forte ſcripſit *transformati.*

h *Polydectes ſive Prœtus*] De Polydecte & Prœto Ovid. Lib. V. Met. fab. 2. & 4. ne eundem putes eſſe, ut videntur hæc verba velle. Acriſius & Prœtus Abantis filii & fratres fuere. Quamobrem accedo Cl. Scheffero illa *ſive Prœtus* à gloſſâ eſſe cenſenti.

i *Vidit*] Ne dubites ſcribere, *ut vidit*. Supr. cap. 25. *Quos ut vidit Iphinoe.* Micyllus in margine: *videtur deeſſe ubi*, vel *poſtquam*.

Ad

que per dolum interficere voluit. Qua re cognita Perſeus, caput Gorgonis ei oſtendit, & is ab humana ſpecie eſt immutatus in lapidem.

LXV. *Alcyone.*

[a] CEYX Heſperi [b] ſive Luciferi & Philonidis filius, cum in naufragio periiſſet, Alcyone Æoli & [c] Ægiales filia, uxor ejus, propter amorem ipſa ſe in mare præcipitavit: qui deorum miſericordia ambo in aves ſunt mutati, quæ Alcyones dicuntur. Hæ aves nidum, ova, pullos [d] in mari [e] ſeptem diebus faciunt hyberno tempore. [f] Mare his diebus

Ad CAP. LXV.

a *Ceyx*] Hanc fabulam paulo aliter narrat Hegeſander in proverbiis è Suidâ collectis à Scotto Cent. II. 9. Ariſtophanis Scholiaſt. pag. 552. Hom. Schol. ad Il. I. 558. Sed vitioſè ibi Κύηξ apppellatur. Quod vitium tam conſpectum miror tam pertinaciter in omnibus ejus, quas quidem viderim, hæſiſſe editionibus, ut & apud Theocrit. Schol. ad Eid. VII. 57. & Tzetz. in Lycophr. p. 69. Edit. Steph.

b *Sive Luciferi*] Heſperus enim idem eſt, qui Lucifer. Catull. c. 63. *Nocte latent fures, quos idem ſæpe revertens, Heſpere, mutato comprendis nomine eoſdem.* Horat. II. od. 9. *Nec tibi Veſpero Surgente decedunt amores, Nec rapidum fugiente ſolem.* Servius ad Georg. I. 250. VESPER. *ſtella, quæ & Venus & Lucifer dicitur.* Idem ad Æn. VIII. 590. *Venus in cælo unam habet ſtellam, quæ oriens Luciferum, occidens Veſperum facit.* Adde Noſtr. Aſtron. II. 42. Senec. Hippol. vers. 750. Lactant. in Stat. VI. Theb. vers. 239. Schol. Hom. Iliad. Δ. 226. Varronem, III. R. R. p. 105. Feſtum in *Jubar*. Hinc *Nocturnum* pro Lucifero ponere auſus eſt Plautus Amph. I. I. Vide ibi Taubmanni commentarium. *Noctiferum* appellat Catull. carm. 63. ut & Calpurn. Ecl. V. vers. ult.

c *Ægiales*] Ita reſcripſi pro *Ægyales*. I & Y, Æ & E, confunduntur in hoc ſcripto miſerabiliter. Theocrit. hanc Καναϰέλω appellat.

d *In mari*] In ſcopulis puta. Prop. Lib. III. 5. *Ah miſer Alcyonum ſcopulis affigar acutis.*

e *Septem diebus*] Ita & Lactant. ad Lib. IX. Theb. Stat. vers. 361. Gloſſ. MSS. ad Lib. I. Georg. Ovid. XI. Met. 746. De numero dierum non convenit inter veteres. Conſule Hegeſandrum loco modo adducto, Schol. Apollon. ad Lib. I. vers. 1085. Schol. Ariſtoph. p. 552. Edit. Caldor. Schol. Hom. ad Iliad. I. 558. Sariſberiens. Pol. Lib. II. cap. 2. Plin. Lib. X. cap. 32. Heſych. in Ἀλκυονίδες. Etym. in Ἀλκυών.

f *Mare his diebus tranquillum eſt*] Eſt elegans hac de re Apollonidæ epigr. Anthol. Lib. I. Sect. 55. num. 10. ex quo facere non poſſum, quin in tranſcurſu turpiſſimam eluam maculam. Ἀλλὰ ϗ ξείνη γαῖα ϗ ὠδίνουσιν ἀπήμων Αὐχεῖς, σῷ φέρτῳ δύσας Ἀερσομβήλῳ. Quando terram ſe jactat mare? Emenda mecum μαῖα, & ſententia erit venuſtiſſima. Obſtetricatur mare halcyonibus, quoniam, quo tempore illæ pariunt, tranquillum eſt. Ad eundem modum ejuſdem Lib. 58. Sect. num. I. Delon μαῖαν Latonæ idem appellat Apollonides, ut τιθήνην Callim. Hymn. IV. 10. Et ſane μαῖα non γαῖα curæ ὠδῖνος, utpote, κυήματα & τοκετοί, ut recte exponit Heſychius, qui corruptus tamen in hac voce: Ὠδῖνες, πόνη, ἀλγηδόνες. Leg. πόνοι. Malè ergo interpres Cal-

bus tranquillum eſt, quos dies nautæ g Alcyonia appellant.

LXVI. *Laius.*

LAIO a Labdaci filio ab Apolline b erat reſponſum, de

llm. Hym. IV. 120, Ὠδῖνας ἀπηρείσαντο λέαιναι, *dolores effuderunt leænæ.*

g *Alcyonia*] Vid. Apoſtol. Cent. II. 51. Suidam apud Scottum Cent. II. 9. Ariſtophanis Schol. Ἀλκυονίτιδας, Lycophron. ac Theocrit. Scholiaſtæ, & Lucianus Ἀλκυονίδας appellant. Varro L. L. V. p. 99. de Halcedine: *Hæc hieme quod pullos dicitur tranquillo mari facere, eos dies Halcyonios appellant.* Sariſberienſis loco modo laudato: *Dicunturque dies Halcyonitæ, quibus vix tennis aura ſentitur.* Dicas corrigendum eſſe *Halcyonides.* Plin. *Fatiſcant brumâ, qui dies Halcyonides vocantur.* Sed vera ſcriptura eſt *Halcyonida*, ut *Heroida* pro *Heroides*, *Stymphalida* pro *Stymphalides.* De quibus egi ad Præfat. Lib. I. Fulgent. Mythol. Reſpexit hanc fabulam Vet. Gloſſ. auctor, qui Philoxenus habetur. *Tranquilla.* Ἀλκυών. ὀρχαίως. Γαλήνη. Confer Ariſt. Lib. V. Anim. Hiſt. Plin. Lib. X. 32. Ælian. Hiſt. Anim. Lib. I. cap. 37.

Ad CAP. LXVI.

a *Labdaci*] Sic repoſui pro eo, quod hactenus editum eſt, *Labdacis.* Cap. 76. *Labdacus Polydori.* 85. *Laius Labdaci filius.* Certè Λάβδακον, non Λαβδάκιδα appellant Græci. Eurip. Phœn. 808. Λαβδακίδαις πολυμόχθοις. Schol. τοῖς Θηβαίοις. Πρόγονος γὰρ Θηβαίων Λάβδακος. Facit hic *Labdacus*, ut *Landaces* mihi veniat in mentem, de quâ quid faciant, neſcire videntur interpretes Priap. 78. *Nunc miſella Landace Vix poſſe jurat ambulare præ foſſis.* Scaliger volebat *Labdace.* Legendum omnino *Landicæ.* Gloſſ. à Stephano vulgatum eo capite, quo ſuis nominibus nominantur membra corporis humani: *Landica*, ἐσχαράδιν. Corruptè procul dubio. Niſi duo vocabula in unum coaluerunt, ſcribendum, ἐσχάριον, vel ἐσχαρίδιον, quod ὑποκοριστικὸν eſt ab ἐσχάρα. ἐσχάραι autem φύσεις γυναικῶν, ut notavit Heſychius, cujus verba adſcribam: Ἐσχάραι, πυραὶ ἐπὶ ἐδάφους ἀνθρακιαὶ, καὶ αἱ φύσεις γυναικῶν, ἐξῶσται τετράγωνα. Diſtinguendum poſt τὸ ἐδάφους. deinde ex τετράγωνα faciendum τετράγωνοι. Vult enim, ut mihi quidem videtur ἐσχάρας etiam dici *Meniana quadrata.* Gloſſ. Steph. *Mænianum*, ἐξῶστα. Cyrill. Ἐξώστης, *Menianum.* Similia illa fuerint baſi quadratæ altaris, quæ ἐσχάρα appellatur. Schol. Euripid. Phœniſſ. 291. Ἐσχάρα δὲ, ἡ ἐν τετραγώνῳ τῇ γῇ βάσις βωμοῦ, τάξιν ἔχουσα ἄνευ ἀναβάσεως. Suppoſititius ille Soranus epiſtolâ ad Cleopatram: *Cujus fons vel labra Græcè πτερυγώματα vel pinnacula dicuntur. Infra vero, quod à ſuperiore parte deſcendit in medio dicta eſt landica.* Erit ergo *præ foſſis landicæ* idem, quod *præ foſſis inguinis*, quas habes epigr. 48. Sed *præ foſſis non poſſe ambulare* duriter nimis dicitur. Lege ergo cum Nob. Heinſio, *præ ficis.* de quibus Carm. 41. & 50. Cur autem ἐσχάρα ponatur pro natura muliebri, inde ortum videtur, quod ἐσχάρας medici vocare ſoleant νοσήλα ἕλκη ἐν τῷ σώματι, ut eſt apud Etym. magni auctorem.

b *Erat reſponſum*] Reſponſum illud habes ſubjectum argumento Phœniſſ. Euripidis. & apud Zenob. Cent. II. 68.

de filii ſui manu mortem ut caveret. Itaque [c] Iocaſta [d] Menœcei filia uxor ejus, cum peperiſſet, [e] juſſit exponi. Hunc [f] Peribœa Polybi regis uxor, cum veſtem ad mare lavaret, expoſitum ſuſtulit, [g] Polybo ſciente. [h] Quod orbi erant liberis, pro ſuo educaverunt; cumque, quod pedes [i] transjectos haberet, Oedipum nominaverunt.

LXVII. *Oedipus.*

POSTQUAM Oedipus Laii & Iocaſtes filius ad puberem ætatem pervenit, fortiſſimus præter cæteros erat: eique per invidiam æquales objiciebant, eum [a] ſubditum eſſe Polybo, eo quod Polybus tam clemens eſſet, [b] & ille impudens: quod Oedipus ſenſit non falſo ſibi objici.

c *Iocaſta*] *Epicaſta* eſt Hom. Odyſſ. Λ. 270. Sed *Iocaſtam* vocant Tragici, ut annotavit ibi Scholiaſtes, apud quem hanc fabulam, ut & ſequentem habes. Lactant. ad Stat. III. Theb. 286. *Sineneam* appellat neſcio quo auctore: *Jovis*, inquit, *filius Elem; Elei Belus; Beli & Libya Agenor, Danaus & Ægiſtus; Agenoris Cadmus; Cadmi Polydorus. Polydori Labdacius* (Leg. Labdacus) *Labdacii Laius; Laii Oedipus; Oedipi & Sinenea Antigone, Etheocles, Polynices.* De illa Iocaſtâ ænigma habet Diomed. Lib. II. *Avia filiorum eſt, quæ mater mariti.*

d *Menyci*] Ita & cap. ſequent. Sed *Menecei* ſcribendum. Græcis Μενοικεὺς dicitur. Mirificè variat ſcriptura in hoc libello. cap. 72. eſt *Menetius.* 242. *Menicus.* 243. *Menæcus.* Male *Menetius* ubique ſcribi jubet Micyllus. Juvenal. Sat. XIV. 240. *Dilexit Thebas, ſi Græcia vera, Menæceus.* Stat. XII. Theb. 696. *Flentemque Menæcea cernit.* Lact. Firm. III. 12. *Voluntariæ ſe morti obtulerunt, ſicut Thebis Menæceus.*

e *Juſſit exponi*] Micyllus *natum*, Barth. *puerum*, addi jubent. quod etſi probavi antehac, nunc tamen Cl. Scheffero accedo. qui illud ſubaudiendum cenſet. Expoſitus eſt autem in monte Cithærone. Vid. Schol. ad Sophocl. Oedip. Tyrann. vers. 1096.

f *Peribœa*] *Merope* dicitur à Schol. Eurip. ad Phœniſſ. vers. 1050. & Piſandro apud eundem ſub finem fabulæ. quibuſcum facit Seneca Oedipo vers. 272.

g *Polybo ſciente*] Poſt hæc verba *πλείων σίμλω* ponendam curavi. Cæterum Polybum illum non regem, ſed paſtorem nominat Diodor. Lib. IV. Scilicet paſtores fuiſſe antiquiſſimos regum.

h *Quod orbi*] Cl. Schefferus emendat, *qui quod orbi.* Ego ellipſin tantum eſſe putem copulæ, de quâ ad cap. 4. nobis dictum.

i *Transjectos*] H. e. *perforatos.* Gloſſ. Cyrill. Διαπεπαρμένος, *trajectus, transfoſſus, transfixus.* Vide Zenob. Cent. II. 68. Lactant. in Argum. Oedipi Senecæ: *In monte Cithærone expoſuit, plantis ignito ferro perforatis.* Vide Poëtam ipſum vers. 812. Curt. IV. 6. *Per talos ſpirantis lora trajecta ſunt.*

Ad CAP. LXVII.

a *Subditum eſſe*] Gloſſ. Steph. *Subditus*, ὑποβολιμαῖος. *Subditivus*, ὑποβολιμαῖος, ὑπαλλαγμαῖος. Ter. Heaut. V. III. vers. II. *Subditum ſe ſuſpicatur.*

b *Et ille impudens*] Vereor quicquam mutare. Vid. Not. ad cap. 8. Cl. tamen Schefferus mavult, *at ille.*

ci. Itaque Delphos eſt profectus [c] ſciſcitatum de * in prodigiis oſtendebatur mortem ei adeſſe de nati manu. Idem cum Delphos iret, obviam ei Oedipus venit. quem ſatellites cum viam regi dari juberent, neglexit. Rex equos immiſit, & rota pedem ejus oppreſſit. Oedipus iratus, inſcius patrem ſuum de curru detraxit, & occidit. Laio occiſo, Creon Menœci filius regnum occupavit. Interim [d] Sphinx Typhonis in Bœotiam eſt miſſa; quæ agros Thebanorum vexabat. Ea regi Creonti ſimultatem conſtituit, ſi carmen, quod poſuiſſet, aliquis interpretatus eſſet, ſe inde abire: ſi autem datum carmen non ſolviſſet, eum ſe conſumpturam dixit, neque aliter de finibus exceſſuram. Rex re audita, per Græciam edixit, qui [e] Sphingæ carmen ſolviſſet, regnum ſe & [f] Io-

c *Sciſcitatum* &c.] Cl. Schefferus verba iſta, *in prodigiis oſtendebatur, mortem ei adeſſe de nati manu*, tanquam ex præcedenti capite malè huc tranſlata, inducit, idque eo libentius, quod à membranis ſuis abeſſe ea teſtetur Barthius. Conſtituit ergo locum totum hunc in modum: *eſt profectus ſciſcitatum de eodem. Cum Delphos iret, obviam ei Laius venit, quem ſatellites cum viam regi dare juberent, neglexit.* At Laius non obviam venit Oedipo Delphos tendenti, ſed jam inde redeunti. Vide Zenob. Cent. II. 68. Apollod. III. pag. 147. Schol. Æſchyl. Hypoth. τῶν ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις. Barthii membranarum, cum & ipſe dominus parvi eas faciat, non ægre feret, ſi nec ego magnam habuero rationem. Exiſtimo ergo locum hunc non uno laborare vitio, hoc eſt, cum corrupta quædam eſſe, tum quædam omiſſa. Si venia detur, ita legam: *Profectus eſt ſciſcitatum de origine ſuâ. Laius, cui in prodigiis oſtendebatur, mortem ei adeſſe de nati manu, itidem cum Delphos iret, obviam ei Oedipus venit.* Atque ita hiſtoria exigit. Senec. Oedip. 276. *Frondifera ſancta nemora Caſtaliæ petens* &c. Apollodor. Lib. III. Ἀφικόμενος εἰς Δελφοὺς περὶ ἰδίων ἐπυνθάνετο γονέων. *Sciſcitari* eſt quod Græci interpretes dicunt ἐρωτᾷν διὰ τοῦ θεοῦ. 1, Reg. XXI, 10. ἐρωτᾷν διὰ τοῦ κυρίου. ἐρωτᾷν ἐν τῷ θεῷ. Jud. XX. 18. ἐκζητεῖν πρὸς θεόν. Jeſ. VIII. 19.

d *Sphinx in in Bœotiam eſt miſſa*] Lycus in Thebaicis à Dionyſo immiſſam eam refert, ut notavit Heſiod. Schol. in Theog. p. 261. Ed. Heinſ. De illa ita Schol. in Phœniſſ. vers. 45. Τὴν δὲ Σφίγγα οἱ μὲν ἔχειν πρόσωπον παρθένου, στῆθος δὲ καὶ πόδας λέοντος, πτερὰ δὲ ὄρνιθος. Σωκράτης δὲ ἐγχωρίαν αὐτήν φησι χρησμολόγον δύσγνωστα μαντευομένην. Τινὲς δέ φασι, ὅτι μία τῶν σὺν αὐτοῖς Κάδμου θυγατράσι μανεισῶν, μετεβλήθη εἰς τὸ ζῶον σφίγγα. Simiæ eſſe genus docet illuſtr. Spanhem. de numm. p. 211. & Vives ad Auguſtin. C. D. Lib. XVI. c. 8. Idem jam veterum quidam ſuſpicati ſunt. Schol. Stat. I. Theb. 66. *Alii dicunt, quod Sphinx ſimia violoſa ſit.* leg. *villoſa ſit.* Confer Plin. Lib. VIII. cap. 54. Schol. Heſiod. Ἡ δὲ Σφὶγξ πραγματικῶς μὲν γυνὴ ἦν λῃστρὶς, ἣ εἶχε πολλοὺς σὺν αὐτῇ τοὺς συναρπάζοντας.

e *Sphinga carmen*] Ænigma hoc cujuſmodi fuerit præter alios docebunt

to

& [f] Iocaſtam ſororem ei in conjugium [g] daturum. Promiſſi cum plures regni cupidine veniſſent, & à Sphinge eſſent conſumpti, Oedipus Laii filius venit, & [h] carmen eſt interpretatus. Illa ſe præcipitavit. Oedipus regnum paternum, & Iocaſtam matrem inſcius accepit uxorem, ex qua procreavit Eteoclem & Polynicem, Antigonam, & Iſmenam. Interim Thebis ſterilitas frugum & penuria incidit ob Oedipodis ſcelera. interrogatuſque Tireſias, quid ita Thebæ vexarentur, reſpondit: Si quis [i] ex Draconteo genere ſupereſſet, & pro patria interiiſſet, peſtilentia liberaturum. Tum [k] Menœceus Iocaſtæ pater ſe de muris præcipitavit. Dum hæc Thebis geruntur, [l] Corintho Polybus decedit. Quo audito, Oedipus moleſte ferre cœpit. æſtimans patrem ſuum obiiſſe, cui Peribœa de ejus ſuppoſitione palam fecit: [m] id Itemales ſenex, qui eum expoſuerat, [n] ex pedum cicatricibus & talo-

te Eurip. Scholiaſt. Zenobius, Auſon. Eid. xv. Tzetzes ad Lycophr. p. 3. & Apollodorus. Viſitur Phædri libellis in Meurſii editione ſubjectum. *Carmen* dicit, quemadmodum ξωωετὸν μέλος Euripides Phœniſſ. 1511. Schol. Τὸ αἴνιγμα λέγει, ἐπεὶ μετὰ μέλους προέφερεν αὐτὸ ἡ Σφίγξ. quam inde & ἀοιδὸν appellat idem poëta. Senec. Oedip. 98. *Carmen popoſci: ſonuit horrendum.* Fabula inde orta, quod αἴνιγμα λόχον dicant Thebani,

f *Iocaſtem*] *Iocaſten* vel *Iocaſtam* ſcribendum. Vide Not. ad cap. 137.

g *Daturum promiſit: cum plures*] Elegans, & vera, opinor, Cl. Scheſſeri eſt correctio: *daturum. Promiſſi cum plures* &c.

h *Carmen eſt interpretatus*] Hinc Οἰδιπόδα σοφίαν dixit Pindarus Pyth. od. IV. pro ænigmate; ut in vett. Epigr. *ænigmata Sphingis* pro *obſcuriloquio*, quemadmodum ænigma interpretatur Iſidorus in Gloſſis.

i *Ex draconteo genere*] H. e. ex genere τῶν Σπαρτῶν: illorum videlicet, qui ex ſatis dentibus draconis illius à Cadmo interfecti erant nati. Vid. Eurip. Phœn. vers. 944.

k *Menyceus Iocaſtæ pater*] Hoc non concoquo. *Menœceus* ille, qui ſe de muro præcipitavit, Creontis erat filius, teſte Apollodoro Lib. III. p. 155. Etymol. in ἀλλήλους, & Euripide Phœniſſ. Creon autem frater Iocaſtæ. An ergo hæc ſunt ab inepto gloſſatore? Non dixerim, cum idem narret cap. 142. Tribuit ergo avo, quod alii nepoti. Stemma vide apud Eurip. Schol. ad Phœniſſ. vers. 949.

l *Corintho decedit*] Sic apud Juſtin. xx. 3. *Corintho nunciata victoria eſt.* Vid. Notas ad cap. 247.

m *Id Itemales*] Cl. Schefferus corrigit, *idem Itemalis.* Non foret deterius *item*, de quo vide Not. ad cap. 57. Quid ſi explices illud *Id* per *ob id*? Conſule Not. ad cap. 8. & 122. Cæterum a Piſandro apud Eurip. Schol. ſub finem Phœniſſ. ſenex hic dicitur γέρων ἱπποβουκόλος ἀπὸ Σικυῶνος. Suidas, qui in hac narratione multum ab Hygino abit, Μέλιβον appellat agricolam, à quo ſublatus & eductus hic Oedipus. Confer Senec. Oedip. act. IV.

n *Ex pedum tumore*] Virg. Æn. II. *Per talos trajectus lora tumentes.*

talorum agnovit Laii filium eſſe. Oedipus re audita, poſtquam vidit ſe tot ſcelera nefaria feciſſe, ex veſte matris fibulas detraxit, & ſe luminibus privavit, regnumque filiis ſuis alternis annis tradidit, & à Thebis Antigona filia duce profugit.

LXVIII. *Polynices.*

POLYNICES Oedipodis filius, anno peracto, regnum ab Eteocle fratre repetit. Ille cedere noluit: itaque Polynices, Adraſto rege adjuvante, cum ſeptem ductoribus Thebas oppugnatum venit. Ibi [a] Capaneus, quod contra Jovis voluntatem Thebas ſe capturum diceret, cum murum aſcenderet, fulmine eſt percuſſus: Amphiaraus terra eſt devoratus: Eteocles & Polynices inter ſe pugnantes alius alium interfecerunt. [b] His cum Thebis parentaretur, etſi ventus vehemens eſſet, tamen fumus ſe nunquam in unam partem convertit, ſed alius alio ſeducitur. Cæteri cum Thebas oppugnarent, & Thebani regibus ſuis diffiderent, Tireſias [c] Eueris filius augur præmonuit, ſi ex Dracontea progenie aliquis interiiſſet, oppidum ea clade liberari. Menœceus cum vidit ſe unum civium ſalutem poſſe redimere, [d] muro ſe præcipitavit; Thebani victoria ſunt potiti.

LXIX. *Adra-*

Ad CAP. LXVIII.

a *Capaneus*] Serv. ad Æn. I. 48. *Ardea in templo Caſtoris & Pollucis in læva intrantibus Capaneus pictus eſt, fulmine per utraque tempora trajectus.* Unde fabula illa originem traxerit, docebit te Vegetius Lib. IV. 21.

b *His cum Thebis parentaretur*] Barth. ad Stat. Tom. III. p. 1493. locum hunc ita conſtituit: *His cum Thebis parentatur, etſi ventus vehemens exſtet.* Ego exiſtimem Hyginum loqui de ſolenni iſtâ parentatione ut jam deſitâ. Nam quod cap. 71. hac de re legitur, id non Hygino, ſed gloſſatori alicui, qui illud αὐτολεξεὶ ex antiquiore ſcriptore tranſtulit, debemus. Repugnare tamen dicas ſuſpicioni meæ τὸ *ſeducitur*: & quod cap. 164. ſuâ adhuc ætate ſtetiſſe dicat oleam illam, quam Athenis ſeviſſe olim Minerva perhibetur. At cap. 261. deſiiſſe jam innuit flagellationem ad aram Dianæ, quam Tertulliani etiamnum ævo fuiſſe in uſu oſtendimus in diſſertatione noſtrâ, ubi plura huc pertinentia invenies.

c *Eurii*] *Euri* habet Micylli editio, qui in margine adſcripſit, *Eurimi.* ſed *Eueris* legendum vel *Eueri*, ut ἀρχαϊκῶς ſcriptum apud Lactant. Arg. Lib. III. Met. Apollod. Lib. III. Μάντις Τειρεσίας Εὐήρυς καὶ Χαρικλοῦς Νύμφης. Hinc μάντις Εὐηρείδης dicitur Theocrito Eid. XXIV. 70.

d *Muro ſe præcipitavit*] Ante portas ſe mactavit, ut vult Apollod. Lib. III. pag. 155. Aliam voluntariæ hujus mor-

tis

LXIX. *Adraſtus.*

ADRASTO, [a] Talai & Eurynomes filio, reſponſum ab Apolline fuit, cum filias ſuas Argiam & [b] Deipylam apro & leoni daturum in conjugium. Sub eodem tempore Polynices Oedipodis filius, expulſus ab Eteocle fratre, ad Adraſtum devenit. [c] & Tydeus ſimul Oenei & [d] Peribœæ captivæ filius, à patre, quod fratrem Menalippum in venatione occiderat, fere ſub eodem tempore venit. Quod cum ſatellites Adraſto nunciaſſent, duos juvenes incognita veſte veniſſe (unus enim [e] aprinca pelle oper-

tis cauſam adducit noſter cap. 67. & 242. Secutus eſt ergo diverſos auctores. Confer Schol. Euripid. ad Phœniſſ. vers. 1018.

Ad CAP. LXIX.

a *Talai*] Stemma ita habet, ut refertur ab Eurip. Schol. ad Phœn. vers. 423. Ἀιόλυ Κρητεὺς, οὗ Ἀμυθάων, οὗ Βίας, οὗ Ταλαὸς, οὗ Ἄδραστος. Pro Κρητεὺς ſcribe Κρηθεύς. Vide Not. ad cap. 12.

b *Deiphilam*] Ita exaratum hoc vocabulum etiam apud Stat. Schol. ad II. Lib. Theb. vers. 159. Serv. Æn. I. v. 101. alioſque. Quod imputandum poſteriori ævo, quo ut aſpirabant non aſpiranda, ita contra adſpirationem illis detrahebant, quæ cum maximè eam requirebant. Originem ſi reſpicias *Deipyla* ſcribas oportet. Corruptè Διϊπύλη excuderunt in Hom. Scholiis ad Iliad. Δ. 376. Ὀνομαστικῶς dictam eam ab aliis Ἀργείαν tradit Theocrit. Interpres ad Eidyll. XVII. v. 53. Contrarium vitium eſt apud Iſidor. Orig. Lib. XX. cap. II. *Spingæ ſunt, in quibus ſunt ſpingatæ effigies, quos nos griphos appellamus.* Corrig. *Sphingæ* & *Sphingatæ.*

c *Et Tydeus*] Forte melius, *eo Tydeus.* Hiſtoriam vide apud Homeri Schol. ad Il. ξ. 120. Apollod. Lib. I. pag. 30. Schol. Stat. ad Theb. Lib. I. 402. *Quia occiderat avunculum ſuum Thoantem, matris fratrem, vel ut quidam volunt, Apharea. Manifeſtius tamen eſt, quod Menalippum fratrem ſuum, dum venaretur, occidit.* Idem tamen ad vers. 280. *Toxeum* eum fratrem appellat.

d *Peribœa*] Ita quoque eam appellant Diodorus Lib. IV. pag. 240. Apollodorus Lib. I. pag. 28. Schol. Stat. ad Theb. Lib. I. v. 41. *Eurybœam* vocat.

e *Aprinca pelle*] Analogia poſtulare videtur *aprinâ*. ut *à caper caprinus, fiber, fibrinus, ita ab aper aprinus.* Gloſſ. Iſid. *Caſtorinum, vebrinum.* Lego, *fibrinum.* Schol. Juven. ad Sat. XII. 34. *Caſtorem bebrum dicit.* Reſtituo & ibi *fibrum.* Lucill. *Viſcus aprinum.* Gloſſ. Cyrill. Συάγριον, *aprinum.* Capella Lib. II. *Nunc criſtæ cum aprinis dentibus videbantur.* Varro IV L.L. *Porcus aprinus.* Apicius Lib. VIII. cap. I. *Condimentum aprinum, perna aprina.* Confer Charis. Lib. I. Eſt tamen, cur non nihil addubites, ſi examines iſta in notis Tyronis & Senecæ p. 159. *Iantinum, Iantineum. Aprana, Aprugineus.* (Leg. *aprugneum*) p. 175. quibus addere poſſumus, *coccinus* & *coccineus.* Schol. Juven. ad Sat. III. 283. *Quod Græci coccinum ſive cocceum dicunt, Latini veteres birrum vocarunt.* Lego *coccineum.* quod invenies apud Vet. interpret. Joſ. cap. 2. Quanquam triplici terminatione a *Carbaſus* formarunt *Carbaſeum, Carbaſinum,* & *Carbaſineum*: quorum poſtremum Varronis eſt apud Non. cap. XIV. Ita non tantum *ruſſus*, ſed & *ruſſeus* dixerunt. Petron. *Tunicâ veſtitum ruſſeâ.* Damnat tamen τὸ *ruſſeus* Chariſius Lib. I. Non curat ergo Grammaticos Palladius

opertus, alter leonina.) Tunc Adraſtus [f] memor ſortium ſuarum, jubet eos ad ſe perduci: [g] atque ita interrogavit, quid ita hoc cultu in regna ſua veniſſent. Cui Polynices indicat ſe à Thebis veniſſe, & idcirco [h] ſe pellem leoninam operuiſſe, quod Hercules à Thebis genus duceret, & inſignia gentis ſuæ ſecum [i] portare. Tydeus autem dicit ſe Oenei filium eſſe, & à Calydone genus ducere, ideo pelle aprina ſe opertum, ſignificans aprum Calydonium. Tunc rex reſponſi memor, Argiam majorem dat Polynici, ex qua naſcitur Therſander: Deipylam minorem dat Tydeo, ex qua naſcitur Diomedes, qui apud Trojam pugnavit. At Polynices rogat Adraſtum, ut ſibi exercitum commodaret, ad paternum regnum recuperandum à fratre: cui Adraſtus non tantum exercitum dedit, ſed etiam ipſe [k] cum aliis ducibus profectus eſt, quoniam Thebæ ſeptem portis claudebantur. Amphion enim qui Thebas muro cinxit, ſeptem filiarum nomine portas conſtituit. [l] Hæ autem fuerunt, [m] Thera, [n] Cleodoxe, Aſtynome, Aſtycratia, Chias, [o] Ogygia, Chloris.

LXX. *Re-*

Lib. IV. Tit. 13. *Colores hi præcipui, badius, aureus, albineus, ruſſeus* &c. Nec Apul. Lib. 11. Met. *Ruſſea faſciola succinctula.* In Judicio Coci & Piſtoris, *Cervinam Actaeon tollit, Meleager apruinam.*

f *Memor ſortium ſuarum*] Extant illæ apud Eurip. Schol. ad Phœniſſ. v. 415. ubi hanc fabulam habes, ut & apud Zenob. I. 30. Apollod. Lib. III. p. 150.

g *Atque ita interrogavit*] Cl. Schefferus mallet, *atque irâ ſive iratè interrogavit.* Nihil muto. Vide Not. ad cap. 2. Infr. cap. 89. *Apollo iratus ita reſpondit: Si Trojanorum* &c.

h *Se pellem leoninam operuiſſe*] Malim, tametſi probet illud Cl. Schefferus, *pelle leonina*, cum præceſſerit modo, *pelle leoninâ opertus.* Si retinere tamen velis, non male illud Græcorum κατὰ ſubaudieris. Hieron. Epit. Paulæ: *Quis inopum moriens non illius veſtimenta obvolutus eſt?* Ita edidit Caniſius. ſed perperam, opinor, cum alii dederint, *veſtimento.* De pelliceo amictu audi diſ-ferentem Ampliſſ. Spanhem. in de Numm. Præſt. p. 345.

i *Portaret*] Aſſentior Scheffero reponenti, *portare.*

k *Cum aliis ducibus*] Εὐστόχως idem, *cum aliis ſex ducibus.* quod & Cl. Tollio venerat in mentem.

l *Hæ autem fuerunt*] Longè alia portarum nomina dedit Pauſan. pag. 555. Edit. Wechel. & Apollod. Lib. III. pag. 154. Stat. VIII. Theb. vers. 353. & ſeqq..

m *Thera*] Perperam *Lerta* dicitur cap. XI. Vide Apollodor.

n *Cleodoxe*] Κλεόδοξα eſt Apollodoro & Tzetzæ. Vide quæ notavi ad cap. XI.

o *Oggygia*] Scribe *Ogygia.* Schol. Stat. ad VII. Theb. 33. *Una enim porta ex ſeptem Ogygia nuncupatur.* Etymol. Mag. Ὤγυγος, ἀρχαῖος βασιλεὺς Ἀθηναίων, ἀφ' οὗ καὶ Ὠγύγιαι πύλαι ἐν Θήβαις.

LXX. *Reges ſeptem Thebas profecti.*

Adrastus Talai filius ex Eurynome Iphiti filia, Argivus. Polynices Oedipodis filius ex Iocaſta, Menœcei filia, Thebanus. Tydeus Oenei filius ex Peribœa captiva, Calydonius. Amphiaraus [a] Oeclei, vel, ut alii autores dicunt, Apollinis ex [b] Hypermeſtra Theſtii filia, Pylius. [c] Capaneus Hipponoi filius ex Aſtynome [d] Talai filia, ſorore Adraſti, Argivus. Hippomedon [e] Neſimachi filius ex Mythidice Talai filia, ſorore Adraſti,

Ad CAP. LXX.

a *Oeclei*] Stemma ita recenſet Pind. Schol. ad Nem. od. IX. Μελάμποδος Ἀντιφάτης, οὗ Ὀϊκλῆς, οὗ Ἀμφιάραος. ut & Euſtath. ad Iliad. p. 239. Edit. Baſ. An legendum *Oiclis?* Apollod. Lib. III. Ἀμφιάραος Ὀϊκλέους. Malè interpres, *Oicleis filius.* Ὀϊκλέης. *Oicles*, ut *Themiſtocles* Θεμιστοκλέης. Poſſis tamen reſcribere ἀρχαϊκῶς *Oicli*, ut *Chryſi* infr. cap. 106. & *Themiſtocli*, aliaque id genus obſervata à Victorio in Cicerone. Conſule Popm. in de Antiq. Locut. Lib. I. cap. 9. Gronov. Obſerv. in Eccleſ. Script. Lib. I. cap. XI. Indicem magni operis inſcriptionum Gruteri, ubi *Iſidi*, *Nepoti*, *Jovi*, *Tonanti*, & ſimilia gignendi caſu uſurpata habes, ut *Chremi* apud Terent. Andr. II. 2. 31. Servius ad Æn. I. 34. *Detrahitur autem S tertiæ declinationis genitivo.* Immo tolerabile etiam *Oiclei*, ut *plebei* in vett. inſcript. & Vell. Lib. II. 44. *Herculei* in Catull. Carm. 36. quod ab *Herculeus* Æolicâ terminatione tractum procul dubio. *Oielei* ergo genitivus erit ob *Oileus*. Quod ſi vel per ſomnium veniſſet in mentem veteri Horatiano Comment. non ſcripſiſſet ad od. 15. Lib. I. *Achillei & Ulyxei veteres dixerunt ad ſimilitudinem fortaſſis diei & faciei.* Melius alter, qui ſe Acronem facit: *Veterum declinationes iſta habent, Achillei, Ulyſſei, ab Achilleus, Ulyſſeus.* Certè à recto Ὀϊκλῆς declinaſſe Ὀικλέα videri poteſt Apollod. ipſe Lib. III. pag. 160. Πρὸς Ὀικλέα παραγίνει). Sed rectius ab Ὀϊκλῆς dicas eſſe. Imo Ovid. ſi audias Lib. III. ἐρωτοτεχνίας vers. 13. nihil mutes: *Sic ſcelere Oeclides Talaoniæ Eriphyles Vivus, & in vivis ad Styga venit equis.* & Lib. VIII. Met. v. 316. *Et adhuc à conjuge tutus Oeclides.* Lactant. ad III. Theb. Stat. 620. *Oeclides. Amphiaraum dicit Oeclei filium.* Perperam ergo apud eundem ad Lib. I. 42. *Lyncei & Hipermneſtræ filius* dicitur, Quanquam ſynæreſis illa ligatæ magis, quam ſolutæ orationi conveniat. Sic *Phaeton* pro *Phaëton* dixit apud Quintil. Varro, & Ovid. Metam. ſi vulgatis edd. credas, *Æta* pro *Æeta*. Ab Euſtath. ad Hom. Catal. vers. 73. Ἰοκλῆς hic Oecleus dicitur. Adde quæ notamus ad cap. 128.

b *Hypermeſtra*] Ita & cap. 73. ſed cap. 250. matrem ejus *Clytemneſtram* appellat. Ὑπερμνήστρα eſt Diodoro Lib. IV. & Theſpii filia, quem in Theſtium mutat Palmerius, & rectè quidem. Vide Apollod. Lib. I. pag. 24. & quæ dicta ſunt ad cap. 14.

c *Capaneus*] Schol. Stat. ad Theb. Lib. I. vers. 45. *Capaneus, ut alii putant, Hippote Aſtimoniæ filius.* Lege, *Hipponoi & Aſtynomiæ.*

d *Talai*] Schol. Hom. ad Od. Λ. 325. Ἴφιος θυγατέρα facit.

e *Neſimachi*] *Ariſtomachus* hic eſt Apollodoto Lib. III. Nihil tamen mutandum. Schol. Stat. ad Lib. I. Theb.

ſti, Argivus. Parthenopæus, [f]Meleagri filius, ex Atalanta Jaſii filia, ex monte [g]Parthenio, Arcas. Hi omnes duces apud Thebas perierunt, præter Adraſtum Talai filium: is enim [h]equi beneficio ereptus eſt. qui poſtea filios eorum armatos ad Thebas expugnandas miſit, ut injurias paternas vindicarent, eo quod inſepulti jacuerant Creontis juſſu, qui Thebas occuparat, fratris Jocaſtes.

LXXI. *Septem [a]Epigoni, id eſt, filii.*

Ægialeus Adraſti filius ex [b]Demoanaſſa, Argivus. Hic ſolus periit ex ſeptem, qui exierant: quia pater [c]exuperaverat, pro patre [d]vicariam vitam dedit. cæteri ſex victores redierunt. Therſander Polynicis filius ex Argia Adraſti filia, Argivus. Polydorus Hippomedontis filius, ex Euanippe Elati filia, Argivus. Alcmæon, Amphiarai filius, ex Eriphyle Talai filia, Argivus. [e]Theſimenes Parthenopæi filius ex Clymene nympha, Nyſius. * Poly-

vers. 44. *Hippomedon Neſimachi & Nauſicæ filius.* An & in Hygino pro *Mythidice* reponendum ſit *Nauſicâ* vel *Nauſicae*, examinandum relinquo lectori.

f *Meleagri filius*] Vid. Not. ad cap. 99. Sunt qui *Talai* fuiſſe filium tradiderint. Vid. Schol. Sophocl. ad Oedip. Colon. vers. 1316. Cum Hygino facit Schol. Stat. ad I. Theb. vers. 45.

g *Partheno*] *Parthenio* ſcribendum ex cap. 99. quod viſum quoque Cl. Scheffero eſt.

h *Equi beneficio*] Quem longe velociſſimum habuit ex ſeminio Arionis, ut ſcribit Philargyrius ad Lib. III. Georg. 122. Stat. IV. Theb. vers. 43. & Hom. Iliad. ψ. 346. Propert. Lib. II. El. 25. Apollod. Lib. III. Arionem ipſum ei dant. Conſule ad Homeri locum Schol. & ad Heſiod. Aſp. pag. 197. Edit. Heinſ. Tzetzen ad Lycophr. p. 123.

Ad CAP. LXXI.

a *Epigoni*] Ἐπιγινόμενοι Eratoſtheni Καταστερ. cap. 25. Οἱ υἱοὶ Heſychio in Κάδμειοι. Vid. Homeri Schol. ad Iliad. Δ. vers. 405. Uſurpant id vocabulum, ut Latinum, etiam Cicero & Mela. Pariter Juſt. XII. 4. *Hæc ſuboles nomen habuit Epigoni.*

b *Demoanaſſâ*] Malim, *Demonaſſa.* quod vocabulum occurrit cap. 14. 97. & 102.

c *Exuperaverat*] Barth. ex membranis ſuis: *quia pater ſex ſuperaverat.* Haud dubito, quin verior futura ſit lectio, ſi ſcripſeris: *quia pater ex ſeptem ſuperaverat.* Nam præter Adraſtum ἐν τῇ προτέρᾳ στρατείᾳ οἱ μὲν ἄλλοι ἓξ στρατηγοὶ ἀπώλοντο, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ὅτε οἱ ἐπίγονοι, μόνος ὁ Ἀδράστου παῖς Αἰγιαλεὺς ἀπώλετο, ut præter alios tradit etiam Pind. Schol. Hyg. cap. 10. *Quæ ex ſeptem ſuperaverat.*

d *Vicariam vitam dedit*] Vicarium eſt, quod quis vicem alterius facit. Sic cap. 51. *Uxor ſe Alceſtis obtulit, & pro eo vicariâ morte interiit.* Cap. 243. *Vicariâ morte obiit.* Apulej. II. Metam. *Vicariam pro me lanienam ſuſceptavit.*

e *Theſimenes*] *Promachum* hunc appel-

[f]Polynices Oedipodis filius, anno peracto, regnum ab Eteocle fratre, Adraſto Talai filio adjutore, repetit, cum ſeptem ductoribus, & Thebas oppugnarunt. Ibi Adraſtus beneficio equi profugit. Capaneus contra Jovis voluntatem Thebas ſe capturum dixit: & cum murum aſcenderet, fulmine ab Jove eſt percuſſus. Amphiaraus cum quadriga terra eſt devoratus. Eteocles & Polynices inter ſe pugnantes, alius alium interfecerunt. His inferiæ communes cum fiunt, Thebis fumus ſeparatur, quod alius alium interfecerunt. reliqui perierunt.

LXXII. *Antigona.*

CREON Menœcei filius edixit, ne quis Polynicen, aut qui una venerunt, ſepulturæ [a]traderet, quod patriam oppugnatum venerint. Antigona ſoror & Argia conjunx, clam noctu Polynicis corpus ſublatum, in eadem pyra, qua Eteocles [b] ſepultus eſt, impoſuerunt: quæ cum à cuſtodibus deprehenſæ eſſent, Argia profugit, Antigona ad regem eſt perducta. Ille eam Hæmoni filio, cujus ſponſa fuerat, dedit interficiendam. Hæmon amore captus, patris imperium neglexit & Antigonam [c]ad paſtores demandavit; ementituſque eſt, ſe eam inter-

pellat Apollod. Rectè vidit Cl. Schefferus duos heic deſiderari, *Diomeden* Tydei, & *Sthenelum* Capanei filium. Apollodorus, omiſſo Polydoro, Hippomedontis filio, pro eo duos alios, Amphilochum alterum Amphiarai, & Eurypylum Meciſtei filium Epigonis accenſet, atque adeo octo numerat. Euſtath. ad Hom. Iliad. p. 323. Edit. Baſ. Stratolaum appellat Parthenopæi filium, & Epigonos novem agnoſcit.

f *Polynices*] Et hoc eſſe ex illis, quibus hic ſcriptor ſtolidè à gloſſatore aliquo interpolatus eſt non uno loco, libenter credo Cl. Scheffero. Spuriam hanc eſſe laciniam ſatis arguit cap. 68.

Ad CAP. LXXII.

a *Traderent*] Lego, *Traderet*. Præceſſit enim, *ne quis*. De figurâ illâ, quâ nomen multitudinis licet ſingularis formæ ſit, cum plurali interdum verbo convenit, non puto heic cogitandum.

b *Sepultus eſt*] Cl. Scheffeꝛus mallet, *repoſitus eſt*. Non puto eſſe neceſſe. Nam etiam combuſtio eſt ſepultura. Vide Cl. Cuperi Obſervat. Lib. I. cap. 7. & Borremanſii Var. Lect. cap. 9. Florus Lib. III. cap. 21. *Tantum non eodem igne ſepelitur*. Noſter infr. cap. 171. *Ne ab igni obrueretur.*

c *Ad paſtores demandavit*] Notat Barth. Adverſ. Lib. VIII. 6. *demandare* huic ſcriptori eſſe ablegare. Cap. 199. *Oreſten Ægiſthus necandum demandavit*. Cap. 117. *Demandavit in Phocide Strophio.* Ita & *mandare* uſurpat cap. 184. *Merope filium, quem ex Creſphonte habebat, abſconſe ad hoſpitem in Ætoliam mandavit.* Eadem ſignificatione

τὸ

terfeciſſe. Quæ cum filium procreaſſet, [d] & ad puberem ætatem veniſſet, Thebas ad ludos venit. Hunc Creon rex, quod ex Draconteo genere omnes in corpore inſigne habebant, cognovit. Cum Hercules pro Hæmone deprecaretur, ut ei ignoſceret, non impetravit. Hæmon ſe & Antigonam conjugem interfecit. At Creon Megaram filiam ſuam Herculi dedit in conjugium: ex qua nati ſunt [e] Theremachus & Ophites.

LXXIII. *Amphiaraus*, *Eriphyla*, *&* *Alcmæon.*

AMPHIARAUS Oeclei & Hypermeſtræ Theſtii filiæ filius augur, [a] qui ſciret, ſi ad Thebas oppugnatum iſſet, ſe inde non rediturum, itaque celavit ſe conſcia Eriphyle conjuge ſua, Talai filia. Adraſtus autem, ut eum inveſtigaret, [b] monile aureum ex gemmis fecit, & mune-

τὸ dare venit Fulgentio cap. 7. Lib. III. *Unde & ad Lycomedis regiam datur.* Adde quæ notavimus ad cap. 3.

d *Et ad puberem*] Barthius ad Stat. Tom. II. 923. *Iſque ad* &c. nihil mutem. Vide Not. ad cap. 8. & 77.

e *Theremachus & Ophites*] Ita nominat quoque eos cap. 31. & 32. Sed vide quæ obſervavi ad locum priorem.

Ad CAP. LXXIII.

a *Qui ſciret*] Micyllus conjicit, *cum ſciret*. Cl. Schefferus, *quia ſciret.* Sed nihil mutandum. *Qui* heic valet idem, quod *quia* vel *eo quod*. Nepos: *Atticus, qui civitatem ſervatam cuperet, pecuniam numeravit de ſuo.* Eodem ſenſu *ut qui* uſurparunt. Quod etſi notiſſimum eſt, non advertit tamen Criticos in loco Vellejano Lib. II. cap. 38. *Ut quæ facilius, quam partibus, ſimul univerſa conſpici poſſint.* Quis non aliquid conjecturatum huc, velut in ſymbolam, contulit? Atqui locus ſatis apertus eſt, nec ullâ indiget emendatione. Hoc enim dicit: *Quoniam ea in unum locum contracta facilius, quam per partes & variè diducta, capi animoque infigi poſſunt.* Curt. Lib. V. cap. 3. *Ut quibus etiam cum loco dimicandum eſſet.* Juſtin. Lib. II. cap. II. *Cadunt, ſternuntque omnia, ut qui ſciant ſe pugnare non ſpe victoriæ, ſed in mortis ultionem.* Plin. Lib. V. ep. 8. *Ut qui ſermunculis etiam fabelliſque ducantur.* Sed abire in alia omnia Nobiliſſimum Heinſium video in caſtigationibus ſuis; cujus nos judicio libenter cedimus. Idem tamen haud ægrè dat nobis cap. 17. non fuiſſe ſollicitandum iſtum locum, *petenſque conſulatum pæne omnium civium ſuffragiis factus eſt.* hoc eſt, conſul factus eſt. Ellipſis hæc tam elegans, quam non protrita. Victor Cæſar. cap. 37. *Poſt quem Probum in Illyrico factum accepere.* h. e. imperatorem factum. Cælius ad Ciceronem epiſt. 4. *Inde Hirrum cuncti jam non faciendum flagitare.* h. e. non faciendum ædilem. Fruſtra heic ſunt viri eruditi. Optimus verborum ſuorum interpres ipſe Cælius. cujus ſunt illa epiſt. 3. *Nam me, ſi fio, forſitan cum locupletiore referam.* Epiſt. 6. *Optimus quiſque eum non fecit.*

b *Monile aureum ex gemmis*] Si aureum, quomodo ex gemmis erat factum? Scilicet *ex gemmis facere*, nihil aliud eſſe, quam cum gemmis ſive gemmatum facere, gemmis diſtinguere. Ge-

muneri dedit ſorori ſuæ Eriphylæ: quæ doni cupida, conjugem prodidit. Amphiaraus Alcmæoni filio ſuo præcepit, ut poſt ſuam mortem pœnas [c] à matre exequeretur. qui poſtquam apud Thebas [d] terra eſt devoratus, Alcmæon memor patris præcepti, Eriphylen matrem ſuam interfecit; quem poſtea furiæ exagitarunt.

LXXIV. *Hypſipyle.*

SEPTEM ductores qui Thebas oppugnatum ibant, devenerunt in Nemeam, ubi Hypſipyle Thoantis filia in ſervitute puerum [a] Archemorum ſive Ophelten, [b] Lyci regis filium, nutriebat. Cui reſponſum erat, ne in terra

Geminum germanum eſt illud cap. 166. *Soleas aureas ex adamante fecit.* Ter. Eun. v. 4. *Quo pacto ex jure heſterno panem atrum vorent.* Donatus: *Ex pro cum poſitum eſt.* Varro R. R. III. *Pullis opponitur naſturtium ex aquâ in vas.* Nihil hac locutione frequentius apud Sammonicum, Plinium, Celſum, Scribonium Largum, & Macrum etiam; ut cap. 12. *Omnia deinde ſimul bene trita ex melle jugabis.* Quin aureum fuerit illud monile dubitandum non eſt. Poëta neſcio quis apud Clementem Strom. II. pag. 388. Ἣ χρυσοῦν φίλου ἀνδρὸς ἐδέξατο τιμήεντα. Quantorum malorum poſt Eriphylæ mortem extiterit cauſa, legere eſt apud Parthenium cap. 26. Erot. Non ab Adraſto, ſed Vulcano confectum hoc monile narrat Lactant. II. Th. Stat. vers. 272. ubi plenam hujus infauſti cimelii hiſtoriam habes.

c *A matre exequeretur*] H. e. *exigeret.* Vide notata ad cap. 58.

d *Terrâ eſt devoratus*] Schol. Pind. ad Olymp. od. VI. Ἀμφιάραος γὰρ κατεπόθη σὺν τοῖς ἵπποις ἐν Ὠρωπῷ πόλει τῆς Βοιωτίας. Hinc ludi in illâ urbe inſtituti, quos Ἀμφιάρεια appellarunt, ut idem annotat ad od. VIII. Locum, ubi terræ hiatu fuit abſorptus cum curru Ἅρμα vocatum tradit Pauſanias Bœot. Urbem facit Hom. Schol. ad Catalog. vers. 6. ut & Lactant. ad Stat. Theb. VIII. vers. 206. appellatque *Amphiarma* cum Homero, ut ait. quod falſum eſt. Ἅρμα enim à poetâ vocatur loco modo laudato. Corrige ergo *Harma.* quo nomine & ab Heſychio & Etymologo quoque ſignatur in voce Ἅρμα. Caſum hunc infelicem eleganter deſcribit Stat. ſub finem Lib. VII. Theb.

Ad CAP. LXXIV.

a *Archemorum ſive Ophiten*] Lege *Ophelten* ex Tzetze in Lycophron. Apollod. Lib. I. pag. 40. & III. 152. Schol. Pind. Hypotheſi Nem. Lactantio in Stat. Theb. Lib. IV. 717. Apollodor. Ἀμφιάραος δὲ εἶπεν ἐκείνοις τὸ σημεῖον τοῦτο τὰ μέλλοντα προμαντεύεσθαι. Τὸν δὲ παῖδα Ἀρχέμορον ἐκάλεσαν. Notat Faber: Ἀγχέμορον *legi debet propter Etymologiam.* Audacter fatis. *Archemorus* enim ab omni antiquitate appellatur. Schol. Pind. Hypothes. Nemeon. Ἀμφιάραος δὲ τούτοις μαντευόμενος Ἀρχέμορον αὐτὸν ἐκάλεσεν, ὅτι αὐτοῖς ἀρχὴ μόρου ἐγένετο ὁ τοῦ παιδὸς θάνατος. Hæc ergo eſt Etymologia.

b *Lyci*] *Lycurgi* filius eſt ſcriptoribus, quos modo adduxi. Suſpicatur Cl. Schefferus vitium eſſe ortum ex ſcripturæ compendio, quod vero valde

ra puerum deponeret, antequam poſſet ambulare. Ergo ductores ſeptem, qui Thebas ibant, aquam quærentes, devenerunt ad Hypſipylen: eamque rogaverunt ut eis aquam demonſtraret. Illa timens puerum in terram deponere, [c] apium altiſſimum erat ad fontem, in quo puerum depoſuit: quæ dum aquam eis tradit, draco fontis cuſtos puerum exedit. At draconem Adraſtus & cæteri occiderunt, & Lycum pro Hypſipyle deprecati ſunt, ludoſque puero funebres inſtituerunt, qui [d] quinto quoque anno fiunt, in quibus victores [e] apiaciam coronam accipiunt.

LXXV. *Tireſias.*

[a] In Monte Cyllenio Tireſias [b] Eueris filius, paſtor, [c] dra-

de eſt ſimile. Hyginum, ni fallor, intellexit quoque Schmidius Prolegom. in Nemeonicas: *Alii Lyri & Eurydices (puto eſſe perperam lectum Lyri pro Lycurgi) fuiſſe filium volunt.* Sed & ipſe perperam *Lyri* pro *Lyci* legit. Deprehendes idem vitium cap. 273. & 15. In honorem Pronactis ludos ab illis inſtitutos quidam voluere. Vide Ælian. Var. Hiſt. Lib. IV. cap. 5.

c *Apium altiſſimum erat ad frontem, in quo*] Scribere debuiſſet, *quod apium altiſſimum erat ad fontem, in eo* &c. Fontem illum *Langiam* appellat Statianus interpres.

d *Quinto quoque anno*] Hoc falſum eſt. Schol. Pind. Hypoth. Nem. Καὶ ἔςι τριετὴς, πολύμηνος μὲν πανέμῳ. Scribendum ergo eſſet, *tertio quoque anno.* Intra quam periodum recurrebant etiam Iſthmia, de quibus tamen Plinius Lib. IV. cap. 5. *Iſthmi pars altera cum delubro Neptuni quinquennalibus inclyto ludis.*

e *Apiaciam coronam*] Vide Epigram. Archiæ Lib. I. Anthol. Heſych. Σελίνου ϛέφανος, ποιὸν ἐϛεφάνωσαν. Διὰ τοῦτο καὶ ἐν τῷ Ἰσθμικῷ ἀγῶνι ἐχρήσαντο αὐτῷ. Hypoth. Nem. Pind. Ὁ δὲ ϛέφανος ἐκ χλωρῶν πλέκεται σελίνων. Διαφέρει δὲ τοῦ κατὰ τὸν Ἰσθμόν. Καθόσον ἐκεῖνος ἔχει τὰ σέλινα *. Scrib. ξηρὰ σέλινα. Adde Suid. Parœm. à Scotto coll. Cent. XII. 65. Schol. Pind. Διὰ τὸ παραχθόνιον εἶναι τὸ φυτόν. Νίμειον ἄνθος appellat Sibylla Lib. V.

Ad CAP. LXXV.

a *In monte Cyllenio*] Hom. I. Schol. ad Odyſſ. Κ. 499. & Tzetzes in Lycophron. in *Cithærone* contigiſſe id ſcribunt. Lactant. ad Stat. Theb. Lib. II. vers. 96. cum Hygino, unde cum non paucis etiam hanc fabulam tranſcripſit: *In monte Cyllenio Tireſias dracones coeuntes calcaſſe dicitur.* Etiam Apollod. Lib. III. Κυλλήνην appellat.

b *Eurimi*] Etiam heic *Eueris* vel *Eueri* reponendum, ut cap. 68. quod & Meurſius ad Phlegontis cap. 4. vidit, ubi corruptè *Eumaris* dicitur filius, ut *Pericli* adhuc vitioſius apud Lactant. *Eurymi* filius fuit Telemus, de quo cap. 128. *Eueri* ἀρχαϊκῶς, ut *Achilli*, & ſexcenta alia, per apocopen, ut cenſet Donatus.

c *Dra-*

[c]dracones venerantes dicitur baculo percuſſiſſe, [d] alias calcaſſe: ob id in mulieris figuram eſt converſus: poſtea monitus à ſortibus, in eodem loco dracones cum calcaſſet, [e] redit in priſtinam ſpeciem. Eodem tempore inter Jovem & Junonem fuit jocoſa altercatio, quis magis de re venerea voluptatem caperet, maſculus, an fœmina: de qua re Tireſiam judicem ſumpſerunt, qui [f] utrumque erat

c *Dracones venerantes*] Recte Micyllus: *Venerantes pro coeuntes videtur poſuiſſe à Venere deducto verbo.* Anton. Liber. cap. 17. Τοὺς ἐν τῇ τριόδῳ μιγνυμένους ὄφεις ἐντυχὼν ἀπέκτεινε. Barthius: *Venerantes hujus ſcriptoris phraſi eſt Venerem exercentes, cujus ego verbi exemplum, nuſquam tamen vidiſſe memini.* Scioppius ſic plebem Romanam locutam cenſet in Famiani Infamiâ, ſed unico hoc Hygini exemplo nixus, quem Auguſtæi ævi ſcriptoribus parum criticè accenſet. Opportunè me monuit illuſtris Heinſius huc pertinere illa ex Gloſſ. Vett. Ἀφροδισιαστής *veneroſus.* & *veneroſus* Ἀφροδισιαστής. Sed illis, opinor, magis adhuc iſta Petron. Fragm. Trag. p. 49. ed. Blau. *Sed ego non mehercules corporaliter autem, aut propter res venenerarias curavi.* Pro *autem*, quod omiſerunt Patavini, legerim, *eam*. Cyprianus de Aleatoribus: *Sciens quoniam feris maleficus & venerarius.* Quo loco *venerarium* eſſe putat Pamelius, qui veneratur idola. At mihi certum legendum, *venenarius* h. e. φαρμακός. Occurrit ea vox apud Sueton. Neron. cap. 33. Apul. Apolog. & Schol. Juv. ad Sat. 3. vers. 33. Reſpexit locum Apocalypſ. cap. XXII. vers. 15. Sixtus II. Serm. de Divit. *Quo magis augetur, & cum ſuis amatoribus venerata fuerit.* Quem locum debemus Reineſio.

d *Alias calcaſſe*] Cl. Schefferus legendum arbitratur: *percuſſiſſe alias, alias calcaſſe.* Potuit ſane fæminino genere τὸ *draco* (quanquam poſteriores maluerunt *dracæna*, ut *leæna*) uſurpaſſe, ut olim, *hic* & *hæc leo, latro, fullo, nepos, gallus, lupus* veteres frequentabant, obſervante Servio ad Georg. III. 245. Æn. V. 610. VIII. 64. XII. 519. Quibus addi poſſunt, quæ Feſtus notavit in *Maſculino genere* & *Recto fronte.* Sed Ovid. III. Met. 324. Phlegon cap. 4. Fulgent. Lib. II. Mythol. Schol. Hom. ad Odyſſ. K. 499. duos tantum fuiſſe angues tradunt, quos percuſſerit Tireſias. Quamobrem ſuſpicor illa, *alias calcaſſe* à gloſſâ eſſe ejus, qui voluerit diverſas conjungere ſententias, ut factum cap. 14. & 139. niſi mox inferret, *cum calcaſſet.* Quod tamen Tiliobrogam in Obſ. ad Lactant. comment. non movit, quo minus, ut gloſſema, delere iſta verba & ipſe quoque juberet. Potuit ſane percuſſiſſe eos prius, quos poſtea calcaverit. Non recuſo ergo, quin cancellentur, vel certè illa, *percuſſiſſe alias.* Nam in Lactantio ſolius calcationis fit mentio.

e *Redit in priſtinam ſpeciem*] Lactantius: *deinde monitus ſortibus in eundem locum * rediit in figuram priſtinam.* Suppleo lacunam ex Hygino: *in eundem locum reverſus dracones cum calcaſſet, rediit* &c. In Hygino reſcribo ex Lactantio *rediit.* quod & Schefferus maluerat. Tzetzes: Ἀνεῖλε τὴν θήλειαν, καὶ γέγονε γυνή. εἶτα τὸν ἄῤῥενα, καὶ ἐγένετο πάλιν ἀνήρ. Eadem invenies apud Didymum ψευδώνυμον.

f *Utrumque erat expertus*] Lactantius: *Qui expertus fuerat utrumque ſexum.* Et in Argum. Lib. III. Met. *Qui utramque naturam maris ac feminæ fuerat expertus.* Inſerendum ergo Hygino τὸ *ſexum.* Hom. Schol. μετέσχε ἑκατέρων, ἀνδρὸς puta καὶ γυναικός. vel legendum, *utramque*, & referendum ad voluptatem rei Venereæ. Ovidius: *Venus huic erat utraque nota.* Κοινωνεῖν Ἀφροδίτης ἑκατέρας id dicit Ælian. Anim. I. 25.

g *Cum*

erat expertus. Is [g] cum ſecundum Jovem judicaſſet, Juno irata, [h] manu averſa eum excæcavit. At Jovis ob id fecit, ut [i] ſeptem ætates viveret, vateſque præter cæteros mortales eſſet.

LXXVI. *Reges Thebanorum.*

Cadmus Agenoris filius, Amphion Jovis, Polydorus Cadmi, Laius Labdaci, Pentheus Echionis, [a] Creon Menœcei, Oedipus Laii, Polynices Oedipi, Lycus Neptuni, Eteocles Oedipi, Zethus Jovis, Labdacus Polydori.

LXXVII. *Le-*

g *Cum ſecundum Jovem judicaſſet*] Lactantius: *cum Jovi judicaſſet*. Lege *adjudicaſſet* cum Nob. Heinſio. Sententia eſt, cum victoriam litis Jovi decreviſſet, cum ſecundum illum litem dediſſet. Sic cap. 164. *Secundum eam judicatum eſt*. Fulg. Lib. II. *Dixit tres uncias habere virum amoris, & novem fœminam*. Phlegon: *Decem in partes voluptate iſta diviſâ, unam viro, novem mulieri obtingere*. Lactant. *Novem partibus libidinis dixit fœminam potiorem, & unâ virum*. Quæ conveniunt cum verſibus, qui ab Apollodoro referuntur: *Οἴην μὲν μοίρην δέκα μοιρῶν τέρπεται ἀνὴρ, Τὰς δὲ δέκ' ἐμπίμπλησι γυνὴ τέρπουσα νόημα.* Sed quomodo eos cum proxime præcedenti narratione conciliabis, *novem partes mares, decem mulieres ſentire*? Scribendum ergo *λείπεται ἀνὴρ*, aut ſtatuendum aliquid deeſſe, quo alios aliter ſentire indicaverit. Sed verius puto illos verſiculos à Gloſſatoris alicujus manu eſſe, qui apud Hom. Schol. ita leguntur: *Οἴην μὲν μοῖραν δεκαμοίρων τέρπεται ἀνὴρ, Τὰς δέκα δ' ἐμπίπλησι γυνὴ τέρπουσα νόημα.* Corrige *δέκα μοιρῶν*. Docti viri inter *λείψανα* Heſiodi ex Lycophr. Schol. hos verſus citant. Ego illos pag. 100. Edit. Baſ. hunc in modum adduci inveni: *Καὶ ὁ τῆς Μελαμπόδος* (Leg. *Μελαμποδίας*) *ποιητὴς ὡς ἀπὸ Τειρεσίου φησίν. Οἴην μὲν* &c. In cæteris *συμφωνεῖ* Didymo illi perſonato, non Apollodoro. Dicat etiam ſententiam ſuam Juvenalis Schol. *Una*, ait ad Sat. VI. 753. *uncia libidinis eſt in maſculis, undecim in fœminis*. Iſidor. Lib. XI. cap. I. *Libidinoſiores viris fœminæ ſunt tam in mulieribus, quam in animalibus. Unde nimius amor apud antiquos fœmineus vocatur.*

h *Manu averſâ eum excæcavit*] Statianus Schol. Lactantius: *Illa irata manus ejus præcidit, & excæcavit*. Quis præter hunc Grammaticum manus ei præciſas dixit? Videtur deceptus fuiſſe Græcâ voce, *πηρὸς*, quæ & cæcum & mutilatum ſignificat.

i *Septem ætates*] Lactant. *Jupiter fecit, ut ſeptem ætates viveret, vateſque præter cæteros mortales veraciſſimus haberetur*. De ſeptem ætatibus conſentit Phlegon cap. 4. Notat ibi Meurſius Agatharchidem quinque tantum, Lucianum ſex ei tribuiſſe. Addo ego ex Tzetze in Lycophr. p. 112. à quibuſdam dictum eum novem vixiſſe ætates.

Ad CAP. LXXVI.

a *Creon Menœtii*] *Menœcei* eſſe legendum dictum jam ſuperius. Habuit hic Creon etiam filium *Menœceum* avo cognominem. Vide Pauſan. pag. 577. & quæ notavi ad cap. 67.

Ad

LXXVII. *Leda.*

JUPITER Ledam [a] Theſtii filiam, [b] in cygnum converſus, ad flumen Eurotam compreſſit, [c] & ex eo peperit Pollucem & Helenam, ex Tyndareo autem Caſtorem & Clytemneſtram.

LXXVIII. *Tyndareus.*

TYNDAREUS, [a] Oebali filius, ex Leda Theſtii filia

Ad CAP. LXXVII.

a *Theſtii*] Apollon. Scholiaſtes ad Lib. 1. vers. 146. *Theſpiam* appellat. perperam, ut puto.

b *In cygnum*] Illâ in anſerem commutatâ. Virg. Ciri: *Ciris Amyclæo formoſior anſere Leda.* Vide Not. ad Aſtron. II. 8.

c *Et ex eo peperit*] Barthius corrigit, *& ex eâ peperit*, notatque etiam parere de viris dici. Id licet veriſſimum ſit, heic tamen locum habere non poſſe liquet ex membro ſequenti. Melius Cl. Schefferus, *ea ex eo.* vel Micyllus, *quæ ex eo.* Ego tamen non audeo quicquam mutare. Supr. cap. 72. *Quæ cum filium procreaſſet, & ad puberem ætatem perveniſſet.* Ut ibi *is*, ſive *filius*, ita heic *ea*, vel *Leda* ſubaudiendum puto. Nec abſimile illud cap. 191. *Quem hoſpitio excepit, atque ducem dedit.* pro *ei dedit.* Lactant. ad 1. Theb. Stat. *Huic filia Pſamate fuit, cum quâ Apollo concubuit, de quo compreſſu edidit* &c. ſubaudi extrinſecus, *ea.* Vet. Interpres Luc. cap. 15. *Et adhæſit uni civium regionis illius. & miſit illum* &c. Intellige, *& is* &c. Sulpicius Severus Lib. 1. Hiſtor. Sacr. *Si quis ſervum proprium ſervamve percuſſerit, exque eo ictu obierit.* ſc. *is.* Vide & Not. ad cap. 8. Ad fabulæ accuratiorem intellectum conſulendus Tzetzes in Lycophr. p. 21. Edit. Baſil. Vinetus ad Auſon. Epigr. 55. Hyg. Aſtron. II. 8. Eratoſthenes Καταστερ. cap. 25. Schol. Arat. p. 38. Ed. Lond. ubi corruptè Νεμέσαν pro Νεμέσεως ediderunt. Schol. Callim. ad Hymn. Dian. vers. 232. Ῥαμνοῦς δῆμος Ἀττικῆς, ἔνθα τῇ Νεμέσει ὁ Ζεὺς συνεκαθεύδησεν. ἥτις ἔτικεν ᾠόν. ὅπερ εὑροῦσα ἡ Λήδα ἐθέρμανε, καὶ ἐξέκαλε τοὺς Διοσκούρους καὶ Ἑλένην. Schol. German. Cycno. *Cycnum dicunt inter aſtra conſtitutum, eo quod Jupiter in cygnum transfiguratus evolaverit in ramum Atticæ regionis. ibique compreſſerit Nemeſin, quæ & Leda dicitur (ut refert Crates Comœdiorum ſcriptor) quæ enixa eſt ovum, unde nata eſt Helena.* Pro *ramum* lege *Rhamnunta.* Quod video jam obſervaſſe Adr. Junium Animad. Lib. 1. cap. 15. ubi optimè auctorum diſcordiam conciliat de Ledâ fabuloſâ & Nemeſi Helenæ matribus. Schol. Pind. ad Nem. od. x. pag. 326. Ὁ μὲν Ἡσίοδος ἀμφοτέρους Διὸς εἶναι γενεαλογεῖ. ὁ δὲ Πίνδαρος ἑτέροις τῶν ἱστορικῶν ἐξακολουθήσας, τὸν μὲν Πολυδεύκην ἐκ Διός, τὸν δὲ Κάστορα ἐκ Τυνδάρεω εἶναί φησιν. ὡς καὶ Ἡρακλῆς μὲν ἐξ Ἀλκμήνης καὶ Διός, Ἰφικλῆς δὲ ἐξ Ἀμφιάρεως (Leg. Ἀμφιτρύωνος). λέγεται γὰρ τοῦτο, ὅτι Πολυδεύκης καὶ Ἑλένη ἐκ Διός εἰσι καὶ Λήδης. Κάστωρ δὲ ἐκ Τυνδάρεω. ὁ μέντοι Ἡσίοδος, οὔτε Λήδας, οὔτε Νεμέσεως δίδωσι τὴν Ἑλένην ἀλλὰ θυγατέρα Ὠκεανοῦ καὶ Διός. Locus defectus eſt. Deeſt nomen filiæ Oceani. Schol. Horat. in Art. Poët. *Gemino ovo dicit reſpiciens ad cygnum. Duo enim ova peperiſſe dicitur Leda, alterum ex Jove, ſub ſpecie cygni, ex quo nati ſunt Pollux & Helena; alterum ex Tyndaro, ex quo Caſtor & Clytemneſtra.*

Ad CAP. LXXVIII.

a *Oebali*] Filius hic Perieris erat. Vide genealogiam apud Euſtath. in Il. p. 221.

lia procreavit Clytemneſtram & Helenam. Clytemneſtram Agamemnoni Atrei filio dedit in conjugium. Helenam, propter formæ dignitatem, complures [b] ex civitatibus in conjugium proci petebant. [c] Tyndareus cum repudiaret filiam ſuam Clytemneſtram, & ab Agamemnone vereretur, timeretque ne quid ex ea re diſcordiæ naſceretur, monitus ab Vlyxe, jurejurando ſe obligavit, [d] & arbitrio Helenæ poſuit, ut, cui vellet nubere, cororam imponeret. [e] Menelao impoſuit, [f] ut cui Tyndareus eam dedit uxorem, regnumque [g] moriens Menelao tradidit.

LXXIX. *Helena.*

THESEUS, Ægei & Æthræ Pitthei filiæ filius, cum Pirithoo Ixionis filio Helenam Tyndarei & Ledæ filiam virginem, de fano Dianæ ſacrificantem rapuerunt, & detulerunt [a] Athenas in pagum Atticæ regionis. Quod Jovis eos cum vidiſſet tantam audaciam habere, ut ſe ipſi ad periculum offerrent, in quiete eis imperavit, ut peterent ambo à Plutone Pirithoo Proſerpinam in conjugium.

b *Ex civitatibus*] Barth. ex MS. *ex vicinis regibus.* Cl. Schefferus conjicit, *ex vicinis civitatibus*, vel *vicinitatibus.* Si tam prope ad vulgatam ſcripturam accederet, non deterius foret, *optimatibus.* Hom. Schol. ad Iliad. B. 339. Τῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἀρίστων ἐπὶ μνηστείαν τῆς Ἑλένης παρόντων διὰ γένος καὶ κάλλος.

c *Tyndareus cum*] Difficillimus locus, quem ſatis clarum fore cenſet Cl. Schefferus, ſi ita conſtituas: *Tyndareus cum (repudiarat filiam ſuam Clytemneſtram) & ab Agamemnone peteretur, timeretque* &c. Ego ἐπέχω. Tantum moneo τὸ *&* poſt *Clytemneſtram* non comparere in Micylli editione. Apertius hæc narrantur ab Apollod. Lib. III. & Scholiaſte Hom. loco jam dicto.

d *Et arbitrio.*] Fort. *& in arbitrio.*

e *Menelao impoſuit*] Ante hæc verba pro inciſo poſui τελείαν στιγμήν. Conjicit præterea Micyllus legendum eſſe, *Qua Menelao.* Schefferus, *ea Menelao.* Geminum & germanum huic eſt, quod de Segobrigiorum regis filiâ narrat Juſtin. XLIII. 3.

f [*Ut cui Tyndareus*] Τὸ *ut* delet Cl. Schefferus. Poteſt ſanè videri ex ultima ſyllaba vocis *poſuit* natum. Tollius conjicit, *cui &.*

g *Moriens Menelao*] Deleatur τὸ *Menelao*, præſertim cum abſit à membranis Barthii. Reſtat ergo, ut legatur: *Menelao impoſuit, cui Tyndareus eam dedit uxorem, regnumque moriens tradidit.*

Ad CAP. LXXIX.

a *Athenas in pagum Atticæ regionis*] Aut illud *Athenas* delendum, aut legendum *Aphidnas.* Vide Senec. Hippolyt. vers. 24. Schol. Hom. ad Iliad. Γ. v. 244. Lucian. Charidemo. p. 1027. Tom. I. Edit. Bened. Tzetzes in Lycophr. Πειρίθους Θησεὺς ἐπλάσαντο ταύτην ἁρπάσαντες, καθώς φησι Δοῦρις ὁ Σά-

gium. Qui cum [b] per inſulam Tænariam ad inferos deſcendiſſent, & de qua re veniſſent indicarent Plutoni, à Furiis [c] ſtrati, diuque lacerati ſunt. Quo Hercules ad canem tricipitem ducendum cum veniſſet, illi fidem ejus implorarunt. Qui à Plutone impetravit, [d] eoſque incolumes eduxit. [e] Ob Helenam Caſtor & Pollux fratres belligerarunt, & Æthram Theſei matrem & * [f] Phiſadiem Pirithoi ſororem ceperunt, & in ſervitutem ſorori dederunt.

LXXX. *Ca-*

Σάμ⊙. ἀφαιρεθεῖσαν δὲ αὐτὴν ἐν τῷ πολιορκηθῆναι ὑπὸ Πολυδεύκους καὶ Κάστορος τῶν αὐτῆς ἀδελφῶν ἐν Ἀφίδναις πολίχνῃ (ita lego pro πόλει λυχνίῳ) τῶν Ἀθηνῶν, γεννῆσαι Ἰφιγένειαν, ἣν θετὴν παῖδα Κλυταιμνήστρα ποιεῖται. Ἄφιδναν appellat Euſtath. ad Iliad. p. 215. Edit. Baſ. Quanquam Stephanus *Aphidnam* differre ab *Aphidnis* docet. Eſt ergo hæc προτέρα Ἑλένης ἁρπαγή, de quâ Lucian. Dial. de Salt.

b *Per inſulam Tænariam*] Atqui *Tænarus* eſt promontorium Laconiæ, non inſula. Puto ſcribendum *ſpeluncam Tænariam*. Senec. Hippolyt. v. 1211. *Tænarei ſpecus*. Deſcribit ſpecum illum graphicè idem Hercul. Fur. v. 662. & ſeqq. Lactantius ad Lib. 1. Stat. v. 96. *Malea eſt promontorium Laconiæ, in cujus radicibus locum quendam profundum Tænarum vocant, in quo dicitur eſſe aditus inferorum.* Confer Tzetzen in Lycophr. p. 20.

c *Strati diuque lacerati ſunt*] Ita Micyllus edidit, qui pro *ſtrati* mallet *proſtrati*. Non erat cauſa. In tumulo Achillis Euſebii: *Qui ſtravi toties armis victricibus hoſtes.* Et in alio Vet. Epigram. Lib. 11. Catal. Pith. *Audet qua proprium ſternere calce virum.* Virgil. Æn. XII. 97. *Da ſternere corpus.* Chryſol. Sermon. p. 103. *Sternit ſuperbiam.* Auſon. Epigram. 3. *Cade, fuga, flammis ſtratos periiſſe Suevos.*

d *Eoſque incolumes eduxit*] Ex inferis ſcilicet. Mallem, *reduxit*. Sed Theſeum tantum reduxit, ut tradit cap. 251. Apollod. Lib. II. p. 107. Schol. Hom. ad Iliad. Θ. 268. & Diodorus Lib. IV. Sed, ut idem memorat, μυθολογοῦσι quidam neutrum inde reverſum tradiderunt. Quos ſecutus eſt Virgil. Æn. VI. 617. *Sedet æternumque ſedebit Infelix Theſeus: Phlegyaſque miſerrimus omnes Admonet.* *Phlegyas* nominandi caſu accipio cum Lactant. ad Stat. 1. Theb. v. 703. *Phlegyas*, inquit, *filius Martis, qui apud Delphos templum Apollinis incendit: cujus Virgil. meminit* Phlegyas &c. Reſpexit procul dubio Virgilii locum Iſidorus in Gloſſis: *Phlegya, Martis filia.* Lego, *filius*.

e *Ad Helenam*] Ante hæc verba ponendam arbitror τελείαν στιγμὴν, & legendum, *ob Helenam*. Concedes mihi id, ſi inſpexeris noſtrum Aſtron. II. 22. & Lucian. Tom. I. p. 931.

f *Phiſadiem*] *Phiſadien* eſſet ſcribendum. Sed cap. 92. *Thiſadien* appellat. Fortè neutrum rectè habet. *Clymene* eſt Homero & Dicty Lib. 1. *Ipſamque & domo ejus multas opes aufert. Æthram etiam & Clymenam Menelai affines, quæ ob neceſſitudinem cum Helena agebant.* De Æthra conſentit Schol. Apollon. Lib. 1. & Tzetzes in Lycophr. Ἁρπάσας τὴν Ἑλένην μετὰ τριῶν ταλάντων χρυσίων, καὶ πέντε θεραπαινῶν, ὧν μία ἦν Αἴθρα ἡ μήτηρ Θησέως. Confer Schol. in Eurip. Hecub. vers. 125. Incomparabilis ille Nic. Heinſius, ſuper hoc à me dubio conſultus, quid cenſeat, tecum communicabo: *Clymenes* ait in ſuis ad me literis, *& Æthræ in comitatu Helenes ad Trojam profectarum meminit Homerus quoque, & Naſo. Sed nec hanc Theſei matrem, nec illam Perithoi ſororem opinor fuiſſe, etſi cognomines & huic & illi, cum tempora non ſatis congruant. Theſidæ enim Demophoon & Acamas,*

LXXX. *Caſtor.*

Idas & Lynceus, Apharei filii, ex Meſſenis habuerunt ſponſas Phœben & [a] Lairam Leucippi filias. Hæ autem formoſiſſimæ virgines cum eſſent, & eſſet Phœbe ſacerdos Minervæ, Laira Dianæ, Caſtor & Pollux amore incenſi eas rapuerunt. Illi amiſſis ſponſis, arma tulerunt, ſi poſſent eas recuperare. [b] Caſtor Lynceum in prælio interfecit. Idas amiſſo fratre, omiſit bellum & ſponſam, cœpitque fratrem ſepelire. Cum oſſa ejus collocaret [c] in pila, intervenit Caſtor, & prohibere cœpit monumentum

quorum avia Æthra, bello Trojano interfuere, non Theſeus ipſe, multo minùs Ægeus Theſei pater. Notanda egregia obſervatio propter unicum poetam Iliad. Γ. vers. 144. quem dormitare aliquando jam olim notarunt critici. Sed liberat eum à culpâ cum Heinſio Euſtath. cujus verba exſcribere operæ pretium duxi. Sic ille ergo ad locum modo laudatum: Κατὰ δὲ ἑτέρες ἄλλη ἐστιν αὕτη Αἴθρα. δίλη τῷ ὄντι. & poſt paulo. ἡ γὰρ Αἴθρα αὕτη, ἢ ὁ Πιτθέως ἦτο, ὁμώνυμος τοῖς διηγεῖσιν Ἑλληνικοῖς. Benè habet. Verum ad illa Euſebii in Chronico quid reſpondebit Euſtathius? *Si inter Argonautas fuerunt Caſtor & Pollux, quomodo poteſt illorum ſoror Helena credi, quæ poſt multos annos rapitur virgo à Theſeo?* Reſpondet Servius ad Æn. 11. 601. *Si immortalis Helena non fuiſſet, tot ſine dubio ſeculis durare non poſſet.*

Ad CAP. LXXX.

a *Lairam*] Micyllus emendat *Ilairam.* Et ſic ſane alii eam appellant. Vide Paſſerat. ad Propert. Lib. 1. El. 2. & Tzetzen Chil. 1. 48. Meurſius Miſcellan. Lacon. Lib. 11. 15. primam ſyllabam aſpirat. in quo ὁμόψηφον habet Hom. Schol. ad Iliad. Γ. 243. Ἐλάειρα eſt Pindari Scholiaſtæ ad Nem. od. x. vitioſè, opinor, pro Ἰλάειρα. Sed hoc jam notavit Nob. Heinſius ad Ovid. v. Faſt. v. 708.

b *Caſtor Lynceum interfecit*] Ita & Theocritus Dioſcuris. Sed apud Ovid. v. Faſt. 711. Lynceus Caſtorem, Pollux Lyncea interficit. Confer Apollodor. Lib. III. Tzetzen in Lycophr. p. 96.

c *In pilâ*] H. e. in monumento. *Columellam* appellat Varro: *Lucilli columellâ hac ſitus Metrophanes.* Serv. ad Æn. VIII. *Mortuis nobilibus columnæ ſuperponuntur ad oſtendendam eorum columen.* Cic. II. Leg. *Si quis buſtum, aut monumentum, aut columnam violarit.* Στήλη eſt Græcis. Anthol. Lib. III. Sect. VI. num. 56. Τύμβος ἐπὶ στήλη φῆσιν τ' Ἀναξιάδης. Lactant. Lib. 1. cap. 15. *Qui columnam in foro, id eſt, titulum ejus evertit.* Hom. Iliad. Π. 457. & 675. Τύμβῳ τε στήλῃ τε, τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων. Sed hac de re jam fuſè egere Kirchmannus Fun. Rom. L. 3. cap. 16. & Gutherius in de Jure Manium Lib. II. cap. 23. Sed præterit eos *cippum* ipſum etiam *titulum* vocari. Euſthenius tumulo Ciceronis. *Hunc Lamia ille pio ſuppoſuit titulo.* Vet. Inſcript. apud Gruterum: *Hunc tibi nunc titulum ſtatuo cariſſima conjux.* Sic *titulum lapideum* habes Gen. cap. 35. v. 14. Στήλην λιθίνην appellant οἱ ό. Sulpicius Sever. Hiſt. Sacr. Lib. 1. *Titulum ſibi domus domini futurum.* h. e. *ſtelen, pilam.* Habet ex Geneſ. cap. 28. vers. 22. Quamobrem propemodum adſentior Bœclero reponenti apud Nepotem in Epam. *Ut in titulo ſuo, conſcriberent.* Sed *titulum* non cum illo pro inſcriptione, ſed ipſo cippo accipio, cum Ælianus & Plutarchus in iſtâ hiſtoriâ habeant, ἐπιγράψαι τῇ στήλῃ. Accedunt Gloſſæ Vett. quæ etiam *titulum* interpretantur στήλην. Στήλη, *cippus, titulus.*

d *Ca-*

tum fieri, quod diceret ſe eum quaſi fœminam ſuperaſſe. Idas indignans, gladio, quo cinctus erat, [d] Caſtori inguina trajecit. Alii dicunt, quemadmodum ædificabat pilam, ſuper Caſtorem impuliſſe, & ſic interfectum: quod cum [e] annunciaſſent Polluci, accurrit, & Idam uno prælio ſuperavit, corpuſque fratris recuperatum ſepulturæ dedit. Cum autem ipſe ſtellam ab Jove accepiſſet, & fratri non eſſet data, ideo quod diceret Jovis, Caſtorem ſemine Tyndarei & Clytemneſtram natos: ipſum autem & Helenam Jovis eſſe filios. Tunc deprecatus Pollux, ut liceret ei munus ſuum cum fratre communicare: cui permiſit, ideoque dicitur [f] alterna morte redemptus. Unde etiam Romani ſervant inſtitutum, cum deſultorem mittunt, unus duos equos habet, pileum in capite, [g] equo in equum tranſilit, quod ille ſua & fratris vice fungatur.

LXXXI. *Proci Helenæ.*

[a] ANTILOCHUS, Aſcalaphus, [b] Ajax Oileus, [c] An-

d *Caſtori inguina trajecit*] Alios ſequutus ergo auctores Schol. Hom. Od. Λ. 300. Ἀναιρεθέντος Κάστορος ὑπὸ Μελεάγρου ἢ Πολυδεύκους.

e *Annunciaſſet*] Leg. *annunciaſſent*, & ſubaudiendum *homines*. Catull. Carm. 2. *Ut ſolatiolu ſui doloris Credunt*. Vid. & Voſſ. Construct. cap. 19.

f *Alternâ morte redemptus*] Reſpexit verſum Virgilianum Æn. VI. 121. *Si fratrem Pollux æternâ morte redemit.* Quintil. Declam. IX. *Inter fratres quoque illa maximè admirabiles, tamen alterna mors eſt.* Lucian. Tom. I. p. 185. Edit. Bened. Ἐξ ἡμισείας ἄρτι μὲν νεκρὸς, ἄρτι δὲ θεός ἐστιν ἅτερος αὐτῶν. Lactant. Lib. I. cap. 10. *Hos tamen Homerus ambos ſimpliciter (non ut poetæ ſolent) mortuos eſſe teſtatur.* Vid. Il. Γ. 243. Ubi ſepulti fuerint, docet ex veteribus Meurſius Lacon. II. 15.

g *Equo in equum*] Quod conjecit Cl. Schefferus, *de equo in equum* firmari poteſt Iſidori verbis Orig. Lib. XVIII. 39. *Deſultores nominati, quod olim, prout quiſque ad finem curſus venerat, deſiliebat & currebat, ſive quod de equo in equum tranſiliebat.* Sed, ut ipſe poſtea vidit, eſt ellipſis præpoſitionis, qualis cap. 68. *Muro ſe præcipitavit.* pro quo dicit cap. 67. *ſe de muris præcipitavit.* Laudat hunc Hygini locum Scaliger ad Manil. p. 391. ubi de deſultore agit. Gloſſ. Steph. *Deſultor*, μεταβάτης. *Deſultor*, ζεύξιππος.

Ad CAP. LXXXI.

a *Antiochus*] *Antilochus* Micyllus. Rectè. Apollodor. Lib. III. p. 175. ubi procorum nomina recenſet, Ἀντίλοχος Νέστορος.

b *Ajax Oileus*] Cur non *Oilei*? Hom. Iliad. Γ. Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας. Quem Græciſmum non abhorrere ab Hygini ſtylo oſtendi ad cap. 14. Virg. Æn. I. *Unius ob noxam & furias Ajacis Oilei.* Ad quem verſum Servius: *Eſt figura Græca, ut ſi dicamus*, Æneas Anchiſæ, *& ſubaudiamus* filius. *Hac autem figurâ utimur circa patres & maritos tantum, ut Virgilius*, Deiphobe Glauci, *id eſt filia.* Hectoris Andromache, *id eſt uxor.* Imo de Latinis ſi quæris, Servi, circa ſervos eâ etiam utimur. Varro: *Lucilii Metrophanes.* Circa urbes.

[c] Antimachus, [d] Ancæus, [e] Blanirus, Agapenor, Ajax Telamonius, [f] Clytius, Cyanæus, Menelaus, Patroclus, Diomedes, Peneleus, Phemius, Nireus, Polypœtes, [g] Elephenor, Eumelus, Sthenelus, Tlepolemus, Proteſilaus, Podalirius, Eurypylus, [h] Idomeneus, [i] Leonteus, [k] Thalpius, Polyxenus, [l] Prothous, Mneſtheus, Machaon, Thoas, Ulyſſes, Phidippus, Meriones, Meges, Philoctetes. [m] Alia veteres.

LXXXII. *Tantalus.*

TANTALUS [a] Jovis & [b] Plutonis filius, procreavit ex

bes. Curt. III. 8. *Damaſcus Syriæ.* Victor Cæſar. cap. 39. *Ægypti Alexandria.* Lactant. Argum. Lib. VI. Metam. fab. 3. *Sipylo Lydiæ orta.* Et cur non facerent? Græcos circa fratres quoque frequentare eam video. B. Lucas cap. VI. 16. Ἰούδας Ἰακώβου. ſc. ἀδελφός Circa matres. Coluthus Helenæ raptu: Ἁρμονίης Ἀφροδίτη, *Harmoniæ mater Venus.* Circa montes. Ælian. ποικ. ἱσ. Lib. I. cap. 15. Ἔρυξ τῆς Σικελίας. ut Flor. Lib. III. cap. 5. *Libanus Syriæ.* Circa maria. Anton. Liberal. cap 3. Ἀφίκοντο τῆς Ἰταλίας παρὰ τὸ Ἀδρίαν. Circa reges. Ælian. multifariæ hiſtoriæ Lib. XIII. 18. Διονύσιος ὁ τῆς Σικελίας. Sed ut heic noſter, etiam Cretenſis Dictys Lib. I. *Oileus Ajax quadraginta.* Qui tamen ejuſdem libri pag. 14. varians ſtylum, *Ex Athenis*, inquit, *Mneſtheus, & Ajax Oilei ex Locride.* Dares: *Ajacem Oileum quadratum.* Immo Servius ipſe ita loqui ſibi permittit ad Æn. II. 414. *Acerrimus Ajax Oileus*, inquit, *ſine dubio, quia Telamonius judicio ſuperatus jam ſe peremerat.* Nihil ergo mutandum. Nec hi minorum gentium ita locuti tantum ſcriptores, ſed & Cicero ipſe II. de Orat. cap. 67. *Multos poſſum tuos Ajaces Oileos nominare.* Quem locum mihi ſubjecit J. Perizonius, juvenis eruditiſſimus. Ita *Orphéus* ab *Orpheus* Ovid. X. Met. v. 3. *Perſêus* a *Perſeus* formavit Propertius Lib. III. el. 2. ut idem me docuit. Addo his *Theſêus* à *Theſeus* ex Statii Epithal. Stellæ.

c *Antimachus*] Cl. Schefferus, *Amphilochum.* Sed quia hic longius abit à vulgatâ ſcripturâ, malim *Amphimachus.* Is certè numeratur inter Græciæ Principes, de quibus Helenæ erant proci, ab Homero Catalog vers. 127. Nec me movet, quod ab aliis non accenſeatur illis, qui ſciam quantopere in his fabulis diſſenſerint veteres, quorum pars nimis quam exigua ad nos pervenit.

d *Æcaus*] Cl. Schefferus *Ancæum.* quod probo.

e *Blanirus*] Ex hoc fecerim *Ialmenum* Apollodoro memoratum.

f *Clytius Cyanæus*] Puto ſcriptum fuiſſe, *Clonius, Guneus.* Erant hi, ut ex Homero ſcimus, inter Græciæ optimates.

g *Elephemor*] Scrib. *Elephenor*, ut appellatur cap. 97. ex Græco Ἐλεφήνωρ.

h *Idomeneus*] Cl. Schefferus, *Ialmenus.* Sed nihil mutandum. cap. 270. *Idomeneus, qui Helenam amavit.*

i *Teleontes*] Micyllus *Leontem.* quod probo. Agnoſcit eum Apollodorus.

k *Tallius*] Scribe, *Thalpius.* Θάλπιος eſt Apollodoro.

l *Protus*] Accedo Micyllo reponenti, *Prothous.*

m *Alia veteres*] Leg. ajo, vel invitis MS. *Helenæ Mneſteres*, hoc eſt, proci. cap. 126. *Quem cum Eumæus ad Mneſteres perduxiſſet.* Solenne eſt huic ſcriptori uti vocabulis Græcanicis, qualia ſunt cap. 30. *atrotus.* 31. *athon.* 12. *monocrepis.* 71. *Epigoni.* 91. *Athlum.* 126. *Sybotes.* 188. *Chryſomallus.* 190. *Mantis.* 199. *Zelus.* &c.

Ad CAP. LXXXII.

a *Jovis*] Apoſtolius Cent. XVIII. 7. & Euripid. Schol. ad Oreſt. vers. 5. *Tmoli* filium faciunt.

b *Plytones*] Puto ſcribendum *Plutonis*,

ex Dione Pelopem. Jupiter Tantalo concredere ſua conſilia ſolitus erat, & ad epulum deorum admittere: quæ Tantalus [c] ad homines renunciavit. Ob id dicitur [d] ad inferos [e] in aquam [f] media fine corporis ſtare, [g] ſemperque ſitire: & cum hauſtum aquæ vult ſumere, aquam recedere. [h] Item poma ei ſuper caput pendent: quæ cum vult

τὶς, ut ſcriptum eſt cap. 155. Πλουτὼ enim appellant Apoſtol. Cent. XVIII. 7. Schol. Pind. ad Olymp. I. & Eurip. ad Oreſt. vers. V. Anton. Liber. cap. 36. Tzetz. Chil. V. 10. Heſiod. Θεογ. vers. 355. ubi Schol. Πλουτώ τε βοῶπις) ἡ Ταντάλου μήτηρ, διὰ τὸ πλουτίζειν &c. Uſus heic Latinâ inflexione Hyginus, de qua egimus ad cap. 2. Et talia ſunt *Themiſtonis*, *Inonis*, cap. 4. Lactant. ad Stat. II. Theb. v. 436. *Tantalus Jovis & Plotidis Nymphæ filius*. Leg. *Plutonis*. Verba Scholiaſtæ Hom. ad Odyſſ. Λ. 581. qui modo laudatis accedit, adſcribam, ut eadem operâ turpiſſimas quaſdam inde maculas tollam. Τάνταλος Διὸς καὶ Πλουτοῦς συνδιατρίβων τοῖς θεοῖς καὶ συνεσθιόμενος αὐτοῖς, ἀπλήστως διετέθη. Κλέψας γὰρ τὸ νέκταρ καὶ τὴν ἀμβροσίαν, ὡς ἐξὸν αὐτῷ, ἔδωκε τοῖς ὁμήλιξιν (Leg. ὁμήλιξιν). ἐφ' οἷς ἀγανακτήσαντα τὸν Δία ἐκβαλεῖν αὐτὸν τῆς ἐν οὐρανῷ διαίτης, καὶ ἐξαρτῆσαι ὑπ' ὄρους ὑψηλοῦ ἐκδεδεμένον τῶν χειρῶν, καὶ τὴν Σίπυλον, ἔνθα ἐκεκαθίσατο, ἀνατρέψας. Lege, τὴν Σίπυλον, ἔνθα ἐξεδιώκετο, ἀνατρέψαι. Etiam pro συνεσθιόμενος reſcripſerim, συνεσθιόμενος. ἔσθειν enim poëticum, ut notat Moſchop. ad Heſiod. Ἔργ. a. p. 63. ed. Heinſ. quanquam ἔσθοντες legitur quoque Eccleſ. cap. V. verſ. 11.

c *Ad homines renunciavit*] Vid. Schol. Euripidis ad initium Oreſtæ, & Didymum ad Odyſſ. T. v. 518.

d *Ad inferos*] Serv. ad Æn. I. 28. Apud *ſemper in loco ſignificat*: ad *& in loco & ad locum*. *Cicero*: Decem fiſcos ad ſenatorem quendam relictos. *Item*: Ad Marcum Leccam habitare velle te dixiſti.

e *In* * *aquam*] Servius ad Æn. VI. 673. *In Eridano inferorum*, de quo idem conſulendus ad ejuſdem Libr. vers. 659. Tollendus ex Hygini iſto loco inutilis aſteriſcus. Vide quæ notavi ad cap. 41. & de poenâ Tantali ad Anton. Liberal. cap. 36. Quibus adde Schol. recent. ad Pind. Olymp. A. Fulgentius in hac fabulâ Lib. II. cap. 18. eadem utitur conſtructione: *Tantalum dicunt in lacum infernum depoſitum*. Ita habet MS. Leid. non *Lacu inferno*, ut edidit Commel. De Eridano inferorum quod ait Servius, in memoriam mihi revocat verba Scaligeri ad Manilium p. 58. *Ἠριδανὸν autem & Ῥοδανὸν confundebant vetuſtiſſimi illi, ut Italiam & Galliam. Hanc κατάχρησιν invenies apud Apollonium Rhodium. Quin etiam Ῥοδανὸν apud inferos collocat Homerus*. Eadem ad Harpocrationem p. 393. notavit Mauſſacus. Reſpexerunt verſum 576. Iliad. Σ. Πὰρ ποταμὸν κελάδοντα, παρὰ ῥοδανὸν δονακῆα. Ad quem vide annotata Euſtathii & Didymi.

f *Mediâ fine corporis*] Hoc eſſet, uſque ad medium corpus. At Schol. Pindari, μέχρι τοῦ πώγωνος. Vellejus II. Lib. c. 118. *In mediis finibus Germaniæ exercitui præeſſe*. Quem locum nobis ſubjecit Nob. Heinſius. Noſter Aſtron. III. 12. IV. 12. *Gennum fine*, & *fine totius veli*.

g *Semperque ſitire*] Unde proverbium, quod refert Pind. Scholiaſtes, Ταντάλου δίψα. Non inſcitè Fulgentius Lib. II. cap. 18. *Ita ſe illi unda fallax præbet, ut ſitiat: ita ſe poma ingerunt, ut eſuriat*. De pomis idem: *Poma quoque fugitivis cinereſcentia tactibus facie tenus apparent*. Inſtar ergo habuerunt pomi Sodomorum, de quo Solinus cap. 48.

h *Item pendent*] *Item pendere* ſequi debuiſſet. Vide notas ad cap. 3. Sed à gloſſa hæc eſſe, ut & ſequentia, ſuſpicor.

vult ſumere, rami vento moti recedunt. Item [i]ſaxum ſuper caput ejus ingens pendet, quod ſemper timet ne ſuper ſe ruat.

LXXXIII. *Pelops.*

PELOPS Tantali & [a] Diones Atlantis filiæ filius, cum eſſet in epulis deorum [b] à Tantalo cæſus, [c]brachium ejus Ceres conſumpſit; qui à deorum numine vitam recepit: cui cum cætera membra, ut fuerant, coiſſent, humero [d] non perpetuo, eburneum ejus loco Ceres aptavit.

LXXXIV. *Oenomaus.*

OENOMAUS, Martis [a] & Aſteropes filiæ filius, habuit

i *Saxum*] Montem alii faciunt, & Σίπυλον appellant. Vide Liberal. cap. 36. & quæ ad illud notavi. Ἡ Σίπυλος eſt Pindaro. Τὸ Σίπυλον ejus Scholiaſtæ. Ὁ Σίπυλος Antonino, Luciano, & Pauſaniæ. Sed urbs jam eâ voce denotatur, jam mons. Ταντάλου λίθον eleganter impendentis belli metum appellat Pindar. Iſthm. H. Adde Suid. Prov. à Schotto collect. Cent. XIII. 9.

Ad CAP. LXXXIII.

a *Diones*] Apoſtol. Cent. XVIII. 7. matrem Pelopis *Euprytonem* vocat. A quo multum abit Euripid. Schol. ad Oreſt. vers. 11. Ἐξ Εὐρυθεμίστης τῆς Ξάνθου, ἢ Κλυτίας τῆς Ἀμφιδάμαντος, ὡς ἱστορεῖ Φερεκύδης, ὁ Τάνταλος ἐγέννησε τὸν Πέλοπα. Et inde forte *nothum* dixit Lactant. Argum. VI. Metam. fab. 6. Tzetz. autem in Lycophr. *Euryanaſſam* Pactoli filiam ejus matrem facit p. 15. Edit. Steph. Atque ita quoque Euripidis interpres ad laudatæ modo fabulæ vers. 5. unde ſua hauſit magna ex parte Apoſtolius.

b *A Tantalo cæſus*] Serv. ad Georg. III. v. 7. *Tantalus pater Pelopis, volens Deorum tentare divinitatem, invitatis iis, filium ſuum epulandum appoſuit.*

c *Brachium ejus abſumpſit*] Lucianus περὶ Ὀρχήσ. Καὶ ἡ Πέλοπος κρεουργία, καὶ ὁ ἐλεφάντινος ὦμος αὐτοῦ. Ὠμοπλάτην appellat Tzetzes in Lycophr. Ὠμοπλάται autem *armus & ſcapula* exponitur in Gloſſ. Vett. Celſus Lib. III. cap. 2. ὠμοπλάτας interpretatur *ima oſſa ſcapularum*. Latè ergo accipe τὸ *brachium*, ut etiam humerum complectatur. Coſtæ eburneæ meminit Plinius Lib. XXVIII. cap. 40.

d *Non perpetuo*] Volui antehac, *non reperto*. Nunc Cl. Schefferus fecit, ut nihil mutem. Explicat ille, *corrupto & biante propter brachii abſentiam*. Mallem, *non continenter ſequente, non continuo*. Aberat enim humerus quoque. Schol. recent. in Pind. Olymp. A. Ἐμβαλόντες οὖν αὐτὸν εἰς λέβητα, καὶ ὁλόκληρον αὐτὸν συμπήξαντες. ἐπεὶ δ᾽ ὦμος ἀπῆν, ἐλεφάντινον αὐτῷ ἔθηκεν. διὸ καὶ οἱ ἀπὸ Πέλοπος καταγόμενοι τοιοῦτον εἶχον τὸν ὦμον. Vide Giphan. Indic. Lucret. in PERPETUUS. Ita & *continens* & *continuum* uſurpant. Curt. V. cap. 1. *Nec omnia continua ſunt*. Vell. II. 109. *Continentes ſylvæ*. Ovid. VIII. 988. *Continuam deduxit humum*. Iſidor. Orig. XIV. 8. *Continens terra perpetua*. Curt. V. 3. *Perpetuum dorſum in Perſidem excurrit*. Hinc *perpetuitas* apud Quintil. Declam. 1. *Si veſtigia parietis perpetuitate dirigeret*.

Ad CAP. LXXXIV.

a *Et Aſteropes*] Deeſt nomen patris Aſteropes. Scribo, *Aſteropes Atlantis filia*

buit in conjugio Euareten Acriſii filiam, ex qua procreavit [b] Hippodamiam virginem eximiæ formæ, quam nulli ideo dabat in conjugium, [c] quod ſibi reſponſum fuit, à genero [d] mortem cavere. Itaque cum complures eam peterent in conjugium, [e] ſimultatem conſtituit, ſe ei daturum, qui ſecum quadrigis certaſſet, victorque [f] exiſſet, (quod is [g] equos Aquilone velociores habuit) victus

filiæ filium. Aſtron. II. 21. ubi de Atlantis filiabus agit: *Martem autem ex Aſterope Oenomaum procreaſſe.* Aliter illi, de quibus Serv. ad Æn. VIII. 130. *Alii ita tradunt, Steropes & Atlantis filios Oenomaum & Majam fuiſſe, Oenomai Ippodamiam filiam, unde Atreus natus.* Sed cum Hyg. facit Hom. Schol. Iliad. Σ. 486. Στερόπην συγγενέσθαι Ἄρει, ὧν Οἰνόμαος. Tzetzes in Lycophr. p. 29. Edit. Steph. Πληϊόνης ϗ Ἄτλαντος ἑπτὰ θυγατέρες, ὧν μία ἡ Στερόπη. Στερόπης ϗ Ὑπερόχου, ἢ Ἀρπίνης τῆς Ἀσωποῦ θυγατρὸς ϗ Ἄρεος, Οἰνόμαος. Οἰνομάου δὲ Ἱπποδάμεια. Sterope autem eadem, quæ Aſterope, ut demonſtro ad cap. 183. & 192. In alia omnia abit Apollodorus Lib. III. Steropen Atlantis ab Oenomao ipſo ductam ſcribens. Quod traditum fuiſſe à quibuſdam nec noſtrum fugit Aſtron. II. 21, Adeo difficulter ſe cum fabulis conciliat certitudo. Cæterum matrem Oenomai Pind. Schol. ad Olymp. XIII. cum Iſacio Harpinam facit. Apollon. Interpres ad Lib. I. v. 752. dubitat. Ὁ γὰρ, inquit Οἰνόμαος Ἄρεως ἦν παῖς ϗ Ἀρπίνης τῆς Ἀσωποῦ, ἢ Εὐρυθόης τῆς Δαναοῦ. Vide ſis apud eum ſequentia, in quibus hanc fabulam exequitur. Harpinam nominat quoque Diodorus Lib. IV. Eurythoam autem Danai ſiliam Oenomai conjugem facit Tzetzes p. 31.

b *Hippodamiam*] *Hippodamen* nominat Virgil. III. Georg. 7. Sed bene Servius: *Græca, quæ in η exeunt, plerumque ipſum η in IA ſolvunt, ut Hippodame, Hippodamia.* Ionum eſt illa terminatio. Euſtath. ad Dionyſ. p. 26. Ὥσπερ Ὑψιπύλη Ὑψιπύλεια, Ἀπάμη Ἀπάμεια, Πηνελόπη Πηνελόπεια, Λαοδίκη Λαοδίκεια, Ἑρμίη Ἑρμίεια, Κολαίνη Κολαίνεια. οὕτω ϗ Εὐρώπη Εὐρώπεια. ὁ δὲ χαρακτὴρ Ἰώνων. Adnotata ſuperius in Geneal. ad vocem *Cymothoa.*

c *Quod ſibi reſponſum fuit*] Hanc cauſam adducit etiam Apollon. Schol. At conſarcinator Scholiorum recent. ad Pind. Olymp. A. Ἐρῶν, inquit, αὐτῆς διὰ χάλλος ὑπερβολήν. Quod firmat Lucianus in Charidemo.

d *Mortem cavere*] Helleniſmum reſipere dixi ad cap. 27.

e *Simultatem conſtituit*] H. e. legem ſive conditionem propoſuit. *Nuptiarum conditionem* in re ſimili appellat Hiſt. Apollonii Tyrii interpres. Servius in hac fabulâ: *Procos, inquit, filia multos necavit, ſub hac conditione provocatos ad currule certamen, ut aut victus traderet filiam, aut victor necaret.* Sidon. carm. 14. *Non hic Oenomai cruenta circo Audit pacta Pelops. Edictum* dicitur Fulgentio Lib. I. cap. 27. Adde quæ notavi ad cap. 22. Feſtus Pauli in hac voce corruptus eſt, vel defectus potius: *Simultas, id eſt, odium, dicta ex contrario, quia minimè ſint ſimul.* Lege cum Leid. Cod. *quia minimè ſunt odientes ſe ſimul.* Supplendus idem in SILERE. *Silere, inquit, tacere ſignificat ficto verbo ab s litera, quæ nota ſilentii eſt.* Scribe ex Leid. Cod. *Quæ initium & nota ſilentii eſt.*

f *Exiſſet*] Magis ex uſu bonorum auctorum eſſet, *extitiſſet, abiiſſet*, vel *diſceſſiſſet.* Sed *exire* pro *evadere*, quanquam diverſo ſignificatu, uſurpatum video etiam Vellejo Lib. 2. cap. 82. & Stat. IV. Theb. 601. *Exiſtis caſum.*

g *Equos aquilone velociores*] Φύλλαν & Ἅρπινναν appellat Lycophron. p. 35. Uſitatiſſima poëtis hyperbolica illa comparatio. Leonteus Anthol. Lib. I. ſect. 33. num. 25. Πῶλος ὁ πρὶν πνοιῆς ἶσα δραμὼν ἀνέμοις. Virg. Æn. XII. vers. 84. *Qui candore nives, anteci-*

victus autem interficeretur. [h] Multis interfectis, noviſſime Pelops Tantali filius cum veniſſet, & capita humana [i] ſuper valvas fixa vidiſſet, eorum, qui Hippodamiam in uxorem petierant, [k] pœnitere eum cœpit, regis crudelitatem timens. Itaque [l] Myrtilo aurigæ ejus perſuaſit, regnumque ei dimidium pollicetur, ſi ſe adjuvaret: fide data, Myrtilus currum junxit, & [m] clavos in rotas non conjecit: itaque equis incitatis currum defectum Oenomai equi diſtraxerunt. Pelops cum Hippodamia & Myr-

teirent curſibus auras. Qui verſus expreſſus ex illo Homerico Iliad. K. 437. Ἀελλόποδες χιόνος, θείειν δ' ἀνέμοισιν ὁμοῖοι. Ejuſdem libri xII. vers. 334. idem ille vatum Latiaris authenta: *Ante notos Zephyrumque volant.* Confer, quæ in de Num. Præſt. pag. 236. ſcripſit vir Ampliſſimus Spanhemius. Nec aliâ de cauſâ, quam ut velocitatem denotaret. Zephyro prognatos Achillis equos finxit Homerus Iliad. T. vel *Aquilo* & Αἰητὸς inter equorum nomina apud veteres memorantur, vel ventorum nominibus curſores ſuos vocitavit Ælius Verus, ut in ejus vitâ cap. 5. narrat Spartianus.

h *Multis interfectis*] Tredecim interfectos memorat Pindarus, quorum nomina invenies in Scholiis ad Olymp. A. Schol. Apollon. ad Lib. 1. 752. Ἀνεῖλε τρεῖς καὶ δέκα, ὡς Πίνδαρος ἱστορεῖ. Corruptus ergo in hac fabulâ Iſacius in Lycophron. qui pro ιγ exhibet ιβ. Perperam quoque χαυεγκλόνον Οἰνόμαον excuderunt pro χαμβεγκλόνον.

i *Super valvas*] Ita repoſui pro *balbas*. Monuit id pridem Barthius, & ante eum Micyllus. Nec mihi non venerat in mentem, cum apud hiſtoriæ Apollonii Tyrii interpretem, quem Symphoſium eſſe cenſet Goldaſtus, legerem; *Quæſtiones vero proponebat, dicens, ſi quis quæſtionis meæ nodum vel ſolutionem invenerit, filiam meam in matrimonium accipiet, alioqui decollabitur. Plurimi undique Reges & Principes patriæ propter incredibilem & inauditam puellæ ſpeciem, contemptâ morte, properabant. Et ſi quis forte prudentiâ literarum quæſtionis ſolutionem inveniſſet, quaſi nihil dixiſſet, decollabatur, & caput ejus ad faſtigia portæ ſuſpendebatur, ut advenientes imaginem viderent mortis & conturbarentur, ne ad talem conditionem venirent.* Pind. Schol. ad Iſthm. od. IV. Ἴδιον τὸ Ἀνταίου φασὶ τῶν ξένων τῶν ἡττωμένων τοῖς κρανίοις ἐρέφειν τὸν τοῦ Ποσειδῶνος ναόν. Τοῦτο γὰρ ἱστοροῦσι καὶ Θρᾷκα Διομήδην ποιεῖν. Βακχυλίδης δὲ Εὔηνον ἐπὶ τῶν Μαρσιανῶν (Leg. Μαρπήσσης) μνηστήρων. οἱ δὲ Οἰνόμαον, ὡς Σοφοκλῆς. De Thracio Rege Diomede Ovid. IX. Heroid. 86. *Non tibi Threiciis affixa penatibus ora, Non hominum pingues cæde tacentur equæ.*

k *Pœnitere eum cœpit*] Cur τὸ *eum* excludi velit Barthius, cauſam non video. Voſſio certè iſtam conjecturam neutiquam probaverit, ut cui Latinum vix videatur *pœnitere* pro *pœnitudine duci.* Apulejus tamen Metam. Lib. V. *Cum cœperis ſero pœnitere.* Vetus Interpres Siracidæ cap. XLVIII. 16. *Non pœnituit populus.* Reperitur etiam bis apud Juſtin. Lib. XI. 8. & XXXVII. 10.

l *Myrtilo*] Filius hic erat Mercurii ex Phaethuſâ unâ de filiabus Danai, vel Myrtone Amazone, ut alii volunt. Vid. Schol. Apollon. 1. 752. Quoſdam Jovis & Clymenes fuiſſe filium tradere annotat Schol. Eurip. ad Oreſt. vers. 1002. Adde not. ad cap. 224.

m *Clavos in rotas non conjecit*] Quos *clavos* hic Hyginus, ἐμβόλους appellat Hom. Schol. ad Iliad. β. 104. ἥλους Tzetzes. πασσάλους Euſtath. ad Iliad. p. 139. Edit. Baſ. περόνας Parthenius Affect. Amat. cap. 6. ubi ſimile habes exemplum. Quidam clavos illos ex cerâ fuiſſe factos tradidere. Vide Schol. Apollon. & Lycophr. locis mo-

Myrtilo domum victor cum rediret, [n] cogitavit ſibi opprobrium futurum, & Myrtilo fidem præſtare noluit, eumque in mare præcipitavit: à quo Myrtoum pelagus eſt appellatum. Hippodamiam in patriam [o] adduxit ſuam, [p] quod Peloponneſum appellatur. ibi ex Hippodamia procreavit [q] Hippalcum, [r] Atreum, Thyeſten.

LXXXV. *Chryſippus.*

Laius Labdaci filius Chryſippum Pelopis filium [a] nothum pro-

modo adductis. Sidon. Carm. 2. *Nata quem fraude cadentem Cerea deſtituit, reſolutis axibus, obex.*

n *Cogitavit ſibi opprobrium futurum*] Aliam necis cauſam affert Sophoclis Scholiaſt. ad Elect. vers. 505. Καθ' ὅσον, inquit, καταλαβὼν αὐτὸν περιϊόντα πρὸς τὸ φιλῆσαι αὐτὴν, ἔῤῥιψεν εἰς θάλασσαν. Schol. Homeri, quod falſo ab Hippodamiâ de petito concubitu accuſatus fuiſſet. Schol. Horat. ad Lib. 1. od. 1. *Quem, quod peteret ex pacto uxoris ipſius Hippodamiæ primum oſculum, in pelagus præcipitavit.*

o *Adduxit*] Et heic *abduxit* legendum. Propert. 1. El. 2. *Avecta externis Hippodamia rotis.* Quintil. Declam. XIV. *Homo ab omnibus gaudiis in contubernium doloris adductus.* Ita quidem & Colonienſ. anni 1521. Sed legendum utique *abductus*, ut Pariſ. habet Colinæi.

p *Quod Peloponneſum appellatur*] Merito de gloſſâ hæc ſuſpicit Cl. Schefferus. De variis nominibus Peloponneſi conſulendus Hom. Schol. ad Il. A. v. 30. Si retinere tamen quis malit, adducere poſſit Iſidorum Lib. XIV. 6. *Hæc primum a temperie cœli Macaroneſum ſive Μακάρων νῆσος appellata eſt.* Quo loco ſimiliter neutro genere dictum *Macaroneſum* vides. Sic *Pentateuchum*, apud eundem Lib. VI. cap. 1. *Theſaurum* apud Fulgentium, *Baptiſmum* apud Cyprian. aliaque apud alios habes, de quibus egi ad cap. 3. Addenda illis hæc veteris interpretis Coſmogr. Anonymi à Godofr. ed. p. 37. *Poſt hanc eſt Helleſpontum.* 39. *Inde Oceanum eſſe dicitur.*

q *Hippalcum*] Vel *Hippalcmum* ex Schol. Pind. vel *Hippalmum* ex Apollodoro & Apoſtolio videri poſſet legendum. Sed optimum eſt *Hippalcimum*. Vide Notas ad cap. 14. & 97.

r *Atreum*] *Letreum* ex Pauſaniâ ſcribi jubet Cl. Schefferus. non accedo. Vide cap. 85. & 86. Cum noſtro inter Pelopis filios etiam Atreum numerant Apollodorus, Apoſtolius, Servius, Scholiaſtæ Pindari & Euripidis, aliique.

Ad CAP. LXXXV.

a *Natum*] Merito lectionem MS. Barthiani *Nothum* probat Cl. Schefferus. Natus enim Chryſippus, ut quidam voluerunt, non ex uxore ejus Hippodamiâ, ſed Aſtyoche nymphâ, ut refert Pind. Schol. ad Olymp. A. Apoſtolius diſertim Cent. XVIII. 7. Καὶ ἔκ τινος Ἀξιόχης νόθος γεγονώς. Idem totidem verbis apud Schol. Euripid. ad Oreſt. vers. 5. à quo eadem ferme, quæ heic ab Hygino, referuntur, invenies, ut & apud Tzetzen Chil. 1. 18. Feſtus: *Nothum Græci natum ex uxore non legitima dicunt, qui apud nos ſpurio patre natus eſt.* Leid. Cod. *natus dicitur.* Idem vitium viſum mihi aliquando inſediſſe Lib. 11. Aſtron. cap. 25. *Heu, heu genus hominum* * *natum.* Tollebam aſteriſcum, & legebam, *nothum* h. e. degener & adulterinum. Germanicus: *Patrum ſoboles oblita priorum, Degeneres quæ habuit, ſemperque habitura minores.* Solinus de elephantis cap. 38. *Duo eorum ſunt genera: nobiliores indicat magnitudo, minores nothos vocant.* Non diſſimiliter *adultera culta* dixit Prudentius pro corruptis.

Sed

propter [b] formæ dignitatem Nemeæ ludis rapuit. quem ab eo Pelops bello recuperavit. hunc Atreus & Thyeſtes matris Hippodamiæ impulſu [c] interfecerunt. Pelops cum Hippodamiam argueret, ipſa ſe interfecit.

LXXXVI. *Pelopidæ.*

Thyestes Pelopis & Hippodamiæ filius, quod cum [a] Æropa Atrei uxore concubuit, à fratre Atreo de regno eſt ejectus. At is Atrei filium Pliſthenem, quem pro ſuo educaverat, ad Atreum interficiendum miſit: quem Atreus credens fratris filium eſſe, imprudens filium ſuum occidit.

LXXXVII. *Ægiſthus.*

Thyesti Pelopis & Hippodamiæ filio reſponſum fuit, quem ex filia ſua Pelopia procreaſſet, eum fratris fore ultorem. [a] Quod cum audiſſet, * puer eſt natus, quem Pelopia expoſuit: quem inventum paſtores capræ ſubdiderunt ad nutriendum. Ægiſthus eſt appellatus, ideo quod Græce capra æga appellatur.

LXXXVIII. *Atreus.*

Sed vera lectio eſt, *æneum genus hominum natum.* Vide quæ ibi annotavimus.

b *Formæ dignitatem*] H. e. ſingularem eminentiam. Quod vulgo docent Grammatici, *dignitatem* virorum eſſe, *venuſtatem* mulierum ſe, id non curat Hyginus noſter. Cap. 78. formæ dignitatem etiam Helenæ tribuit, ut & Briſeidi cap. 106.

c *Interfecerunt*] Piſander apud Eurip. Scholiaſt. pag. 402. Edit. Steph. ipſum præ pudore intuliſſe ſibi manus autumat. Confer Schol. Hom. ad Iliad. B. v. 105.

Ad CAP. LXXXVI.

a *Æropa*] Quia Græcis eſt Ἀερόπη, malim ſcribere *Aëropa*, ut ſcribitur apud Serv. ad Æn. x. 262. Sed *Æropa* pro *Aëropa* uti videbis etiam Dictyn Lib. 1. Adhoc *Aërope* repræſentant etiam quædam editiones Gellii Lib. VII. cap. 3. Obſervavimus jam de iſto genere ſuperius *Ætos*, *Phæton*, *Æta*, pro *Aëtos*, *Phaëton*, *Aëta*. Hinc *Erope* exararat librarius Argum. Lact. Lib. XII. Met. fab. 1. Etiam infr. cap. 97. *Prothœnor* invenies pro *Prothoënor*. Adde Not. ad Fulgent. Lib. 1. cap. 15.

Ad CAP. LXXXVII.

a *Quod cum audiſſet*] Defectus ille locus Micyllo & Scheffero videtur. Barthius τὸ *audiſſet* exponit, *accepiſſet*, *ratum habuiſſet*. Sic ſane Cicer. pro Marcello: *Sed tum id audirem, ſi tibi ſoli viveres.* Plinius Epiſt. 2. Lib. II. *Non ſum auditurus: non eram Romæ* &c. Chryſol. Sermon. 79. *Petrus fœminam non facile audit.* Sed cur non potius *et rei obtemperaſſet, & obediſſet*? ut I. A. 6. *Ne ego iſtam ſapientiam non audiam.* Eſt omnino ſic explicandus iſte locus, quem neutiquam defectum eſſe credo: vel corrigendum, *tum accidiſſet*,

LXXXVIII. *Atreus.*

ATREUS Pelopis & Hippodamiæ filius, cupiens à Thyeſte fratre ſuo injurias exequi, in gratiam cum eo rediit, & in regnum ſuum eum reduxit, filioſque ejus infantes [a] Tantalum & Pliſthenem occidit, & [b] epulis Thyeſti appoſuit. qui cum veſceretur, Atreus imperavit brachia & ora puerorum afferri. Ob id ſcelus etiam ſol [c] currum avertit. Thyeſtes ſcelere nefario cognito, profugit ad regem Theſprotum, ubi lacus Avernus dicitur eſſe. Inde Sicyonem pervenit, ubi erat Pelopia filia Thyeſtis depoſita. Ibi caſu nocte cum Minervæ ſacrificaret, intervenit: qui timens ne ſacra contaminaret, in luco delituit. Pelopia autem cum choreas ducit, lapſa, veſtem [d] ex cruore pecudis inquinavit: quæ dum ad flumen exit ſanguinem abluere, tunicam maculatam deponit, [e] capite obducto Thyeſtes è luco proſilivit, [f] & ea compreſſione gla-

ſet, vel, *cum auſus fuiſſet*. Serv. ad Æn. XI. 262. *Cum Thyeſtes poſt cognitum facinus requireret ultionem, ei Apollo reſpondit, poſſe alio ſcelere illius facinoris vindictam nanciſci, ſcilicet ſi cum Pelopeiâ filiâ ſuâ concumberet. Quo facto, natus eſt Ægiſthus, fatalis in geminam Atrei ſobolem.* Sed ſatius erit, ut nihil mutemus. Schol. in I. Theb. Stat. vers. 684. *Cum reſponſum accepiſſet Thyeſtes, aliter malorum remedium inveniri non poſſe, niſi cum Pelopeia filia concubuiſſet, paruiſſetque reſponſis, natus eſt ex eâ Ægyſthus.* Eſt ergo *audire* heic *obtemperare*. Salvian. III. de Provid. *Si juſſiones ſuas ſervi ex parte audiant, ex parte contemnant.*

Ad CAP. LXXXVIII.

a *Tantalum & Pliſthenem*] Ita & cap. 244. & 246. eos nominat. Sed filios Thyeſtæ ab Atreo occiſos Aglaum, Orchomenum, & Calaum appellat Schol. Eurip. ad Oreſt. v. 813. Atque ita etiam Tzetzes Chil. I. 18. niſi quod pro *Calao* tertium nominat *Calleum*. *Pliſthenes* Atrei fuit filius, ut Hyginus ipſe tradit cap. 86. & Schol. Eurip. ad Oreſt. v. 5. Schol. Horat. in Art. Poet. *Atreus autem filium fratris de eadem ſuâ uxore natum interfectum epulandum patri appoſuit.* Etiam noſter cum Servio cap. 258. unius tantum meminit.

b *Epulis appoſuit*] Cap. 45. 83. & 244. *In epulis.*

c *Currum avertit*] Infr. cap. 258. *Quo ſol, ne pollueretur, aufugit.* Schol. Eurip. Δι' ἃ ὁ ἥλιος μὴ στέρξας τὸ γινόμενον, μιᾶς ἡμέρας ἀπὸ δυσμῶν πρὸς ἕω ἀνέδραμε. Vide notas ad cap. 258.

d *Ex cruore pecudis*] Cl. Schefferus *pedis* mallet. Nihil mutaverim. Pecudis enim nomine hoſtiam mactatam deſignare videtur. Sic apud Virg. Æn. V. 332. Niſus *Pronus in ipſo Concidit immundoque fimo ſacroque cruore.*

e *Capite obducto*] Cujus? Pelopiæ, ut cenſet Cl. Schefferus. Diſtinguit ergo: *tunicam maculatam deponit capite abducto, Thyeſtes.* Mihi veriſimilius videtur, Thyeſten obvolviſſe caput, ne agnoſceretur: unde illa inferius ait, *ſe in compreſſione nocturnâ neſcio cui èduxiſſe.*

f *Et eâ compreſſione*] Defecta hæc eſſe Micyllo videntur. Vide ergo, an legi poſ-

gladium de vagina ei extraxit Pelopia, & rediens in templum, ſub acropodio Minervæ abſcondit. Poſtero die rogat regem Thyeſtes, ut ſe in patriam Lydiam remitteret. Interim ſterilitas Mycenis frugum ac penuria oritur ob Atrei ſcelus. Ibi reſponſum eſt, ut Thyeſtem in regnum reduceret. Qui cum ad Theſprotum regem iſſet, æſtimans Thyeſtem ibi morari, Pelopiam aſpexit: & rogat Theſprotum, ut ſibi Pelopiam in conjugium daret, quod putaret eam Theſproti eſſe filiam. Theſprotus, ne qua ſuſpicio eſſet, dat ei Pelopiam, quæ jam conceptum ex patre Thyeſte habebat Ægiſthum. Quæ cum ad Atreum veniſſet, parit Ægiſthum: quem expoſuit. At paſtores capræ ſuppoſuerunt: quem Atreus juſſit perquiri, & pro ſuo educari. Interim Atreus mittit Agamemnonem & Menelaum filios ad quærendum Thyeſtem: qui Delphos petierunt ſciſcitatum. Caſu Thyeſtes eo venerat [g] ad ſortes tollendas de ultione fratris. Comprehenſus ab eis ad Atreum perducitur: quem Atreus in cuſtodiam conjici juſſit, Ægiſthumque vocat, æſtimans ſuum filium eſſe, & mittit eum ad Thyeſtem interficiendum. Thyeſtes cum vidiſſet Ægiſthum, & gladium, quem Ægiſthus gerebat, & cognoviſſet quem in compreſſione perdiderat, interrogat Ægiſthum, unde illum haberet. Ille reſpondit matrem ſibi Pelopiam dediſſe: quam jubet [h] accerſiri. [i] cui reſpondit, ſe in compreſſione nocturna, [k] neſcio cui, eduxiſſe, & ex ea compreſſione, Ægiſthum concepiſſe.

Tunc

poſſit non inſulſè, *& eam compreſſit. eâ compreſſione* &c. Videri certe poſſit ſimilitudine ſyllabarum deceptus librarius partem omiſiſſe. Cl. Schefferus tantum τὸ *&* expellit. Subaudiri itaque, ut liquet, vult iſta, *& eam compreſſit.* Similem reticentiam animadvertas cap. 62.

g *Ad ſortes tollendas*] Cic. Div. cap. 41. *De ſortibus Prœneſtinis, quæ hodie fortunæ monitu tolluntur.* Ampel. cap. de miraculis mundi. *Unde eſt & ad inferos deſcenſus ad tollendas ſortes.* Quæ loca ſuggeſſit nobis doctiſſ. Jacob. Perizonius. In eadem re ἀναιρεῖν & ἀναιρεῖσθαι uſitatum Græcis. Explicat uberius hanc phraſin Scaliger ad Tibull. Lib. 1. p. 110. Confer Etymol. magn. in Ἀνελεῖν.

h *Accerſiri*] Agnoſco inveteratum errorem, quo *accerſo* pro *arceſſo* dicunt.

i *Cui reſpondit*] Nempe Pelopia. Multo apertior eſſet narratio, ſi legeretur; *quæ ei reſpondit.*

k *Neſcio cui*] Debuiſſet ſcribere, *neſciam cui.* & forte ita ſcripſit, niſi rectam orationem obliquæ miſcuit, ut facere videtur cap. 186. Quo in genere non parum peccavit Juſtinus, velut

Lib,

Tunc Pelopia gladium arripuit, ſimulans ſe agnoſcere, & in pectus ſibi detruſit. quem Ægiſthus è pectore matris cruentum tenens, ad Atreum attulit. Ille æſtimans Thyeſtem interfectum, lætabatur: quem Ægiſthus in littore ſacrificantem occidit, & cum patre Thyeſte in regnum avitum redit.

LXXXIX. *Laomedon.*

NEPTUNUS & Apollo dicuntur Trojam muro cinxiſſe. His rex Laomedon vovit, quod regno ſuo pecoris eo anno natum eſſet, immolaturum. Id votum avaritia fefellit. Alii dicunt, [a] parum eum promiſiſſe. Ob eam rem Neptunus cetum miſit, qui Trojam vexaret. Ob quam cauſam rex ad Apollinem miſit conſultum. Apollo iratus ita reſpondit: ſi Trojanorum virgines ceto religa-

Lib. XXII. 5. *Quibus omnibus, non ſibi tantum in alios, ſed & aliis in ſe ſentient patere bella.* pro, *ſenſuros eſſe.* Lib. XXXVIII. 4. *Cæterum quia non id agitur, an liceat quieſcere.* pro *non id agatur.* & poſt paulo: *Gallorum autem nomen, quod ſemper Romanos terruit,* pro *terruerit.* Item: *Ac ne veteribus immoremur exemplis,* pro *immoraretur.* Cap. 5. *Raptam autem ſibi victoriam ejus ab illis, quorum nihil eſt niſi bello quæſitum.* pro. *nihil ſit, vel eſſet.* cap. 7. *Tantumque ſe avida expectat Aſia, ut etiam vocibus vocet: adeo illis odium Romanorum incuſſit rapacitas proconſulum, ſectio publicanorum, calumniæ litium.* Debebat ſcripſiſſe, *exſpectare Aſiam,* &, *incuſſiſſe rapacitatem proconſulum, ſectionem publicanorum, calumnias litium.* Lib. IX. 2. *Qui nuncient Athea, dum Byzantium obſidet voviſſe ſe ſtatuam Herculi, ad quam in oſtio Iſtri ponendam ſe venire, pacatum acceſſum ad religionem Dei petens* &c. pro, *petentem.* Utrum ipſi Juſtino illa ſtribligo ſit tribuenda, an vero ejus librariis, Critici judicent. Nos ad Hyginum revertimur. Ut heic ille, ita Claudianus Mamertus in de Stat. Animæ Lib. I. cap. 6. *Sed ſubjicis à neſcio quibus.* & cap. 7. *Adjiciens teſtimonium ſui, neſcio cujus, auctoris.* Habet heic locum illa Minucii invectiva in Octavio: *Dum Venerem promiſcuè ſpargitis, dum paſſim liberos ſeritis, dum etiam domi natos aliena miſericordia exponitis, neceſſe eſt in veſtros recurrere, in filios inerrare.*

Ad CAP. LXXXIX.

a *Parum eum promiſiſſe*] Barth. ad Stat. Tom. II. pag. 232. *aurum.* Quod convenit cum verbis Ovidii Met. XI. 203. *Mortalem induitur formam, Phrygioque tyranno Ædificat muros, pacto pro manibus auro.* Lactant. *Pactum aurum Laomedon negavit.* Ego antequam in illos Barthii commentarios incidiſſem, conjectaveram, *pecuniam certam promiſiſſe.* ex Servio ad Æn. II. 610. *Hoc autem habet fabula, quod Neptunus cum Apolline Troja fabricati ſint muros. Sed conſtat Laomedontem diis certam voviſſe pecuniam ad ſacra facienda.* Illuſt. Heinſio ſcriptum fuiſſe videtur, *non parum auri promiſiſſe.* Conjungit diverſas opiniones, ut cum cap. 14. & 28. cum aliis locis factum. Cæterum hæc verba poſt τὸ *immolaturum* eſſe collocanda recte vidit Cl. Schefferus.

b He-

religatæ fuiſſent, finem peſtilentiæ futuram. Cum complures conſumptæ eſſent & [b]Heſionæ ſors exiſſet, & petris religata eſſet, Hercules & Telamon, cum Colchos Argonautæ irent, eodem venerunt, & cetum interfecerunt, Heſionenque patri, pactis legibus reddunt, ut cum inde rediiſſent, ſecum in patriam eam abducerent, & [c] equos, qui ſuper aquas & ariſtas ambulabant. [d]Quod & ipſum Laomedon fraudavit, neque Heſionen reddere voluit. Itaque Hercules [e]ad eos navibus comparatis, ut Trojam expugnaret, venit, & Laomedontem necavit, & [f]Podarci filio ejus infanti regnum dedit, qui poſtea Priamus eſt appellatus, ἀπὸ τ͂ πρίασ. Heſionem recuperatam Telamoni conceſſit in conjugium, ex qua natus eſt Teucer.

XC. [a]*Pria-*

b *Heſione ſors exiſſet*] Quod antehac conjectavi, *Heſionæ ſors exiſſet*, id ideo nunc magis placet, quod & Cl. Scheffero placere videam. Hor. II. 3. *Omnes eodem cogimur, omnium Verſatur urna ſerius, ocyus Sors exitura.* Diodorus Lib. 4. p. 246. *Univerſis igitur ſortis judicio ſubjectis, regiæ filiæ Heſiones nomen exivit.* Poſſis etiam non male legere, *Heſionen ſors expetiſſet.* Vide Serv. ad Æn. III. 3. Apollod. Lib. II. pag. 98. Sed priorem conjecturam præfero.

c *Equos*] Immortales illos, quos Troi pro Ganymede dederat Jupiter. Hom. Iliad. Υ. 145. Apollod. Lib. II. pag. 99. Tzetzes ad Lycophr. p. 92. ed. Steph.

d *Quod & ipſum fraudavit*] Mortales equos loco immortalium dediſſe Herculi apud Homeri Scholiaſten tradit Hellanicus. *Fraudare* eſt heic ἀποστερεῖν. Cæſar. B. C. *Fraudavit ſtipendium militum.* Juſtin. XLIII. 1. *Propter fraudatas Laviniæ nuptias.* Vetus interpres Siracidæ. cap. 4. vers. 1. *Eleemoſynam pauperis ne fraudes.* Gr. habet. τὴν ζωὴν τ͂ πτωχῦ μὴ ἀποστερήσῃς. Sic *defraudare* pro diminuere apud Auſon. epiſt. 3. & 21. Deponentaliter. ſi ſanus eſt locus, Chryſologus Sermon. L. *Sicut furem lucerna prodit, ita ſol eos, qui fraudantur, accuſat.*

e *Ad eos*] Quid ſi ſcribas? *Ob eos*, hoc eſt, equos illos & Heſionen. vel *ad eum* i. e. contra Laomedontem. Sed nihil forte mutandum. *Ad* pro *Ob* uſurpaſſe interdum veteres oſtendi ad cap. 45. Cl. Schefferus arbitratur illud *eos* natum ex literis numerum navium exhibentibus. VI. eas alii, alii XIIX. fuiſſe volunt. Ita fluctuabamur, cum veram, opinor, ſcripturam eruit Nob. Heinſius, *ad hoc.*

f *Podaci*] Atqui Græce Ποδάρκης appellatur. Scribe ergo *Podarci.* Vide Apollod. Lib. II. pag. III. Tzetzes ad Lycophr. pag. 62. Τότε δ' Ἡρακλῆς καὶ Ἡσιόνῃ χαρίζεται, ὃν ἂν θέλῃ τ͂ αἰχμαλώτων αἰτήσασθαι. ἡ δ' τὴν ἑαυτῆς δῶσα καλύπτραν τ͂ ἀδελφὸν αὐτῆς Ποδάρκην ἐπρίατο, ὅθεν ἐκλήθη ὁ Πρίαμος. Eadem habes apud Euſtath. ad Iliad. A. pag. 21. ed. Baſ. Paulo aliter Servius ad Æn. I. 623. *Tunc Hercules Priamum quoque redemptum à vicinis hoſtibus in paterno regno locavit. Unde & Priamus dictus eſt ἀπὸ τ͂ πρίασθαι, emo.* Corrupta multipliciter ſunt, quæ deinde ſubjungit, *Ceterum quæ de liberata dicunt Heſiona* &c. Legendum ibi in ſeqq. *Quod Tecmeſſam concubinam; vel ejus & fratris filium Euryſacem ad avum* &c.

Ad

XC. [a] *Priami filii & filiæ, numero* 54.

HECTOR, Deiphobus, [b] Cebriones, Polydorus, Helenus, Alexander, [c] Hippoſidus, [d] Antinous, Agathon, [e] Diaſtor, [f] Lyſide, Polymena, Aſcanius, [g] Chirodamas, Euagoras, [h] Drypon, [i] Aſtynomus, [k] Polymetus, Laodice, [l] Ethionome, Phegea, Henicea, [m] Demnoſia, Caſſandra, Philomela, [n] Polites, Troilus, [o] Palæmon, Briſſonius, [p] Gorgythion, Protodamas, [q] Atreus, Dolon, Chrœreſus, Chryſolaus, Demoſthea, [r] Doricops, Hippaſus, [s] Hyperiſcus, Lyſianaſſa,

Ad CAP. XC.

a *Priami filii & filiæ*] Dares: *Ilium petit cum Hecuba uxore & liberis. Hectore, Alexandro, Deiphobo, Heleno, Troilo, Andromacha, Caſſandra, Polyxena. Nam erant & alii filii ex concubinis nati.* Præter hos ex Hecuba natos vult Apollodorus Lib. III. p. 182. Pammonem, Politen, Antiphum, Hipponoum, Polydorum, Creuſam, & Laodicen. Tzetzes Chil. VII. 135. ex Hecuba ſuſcepiſſe eum ſcribit τέκνα ἐννέα & δέκα.

b *Geryones*] *Cebriones* habet margo libri Salmaſiani, quod rectum eſt. Κεβριόνης eſt Apollodoro.

c *Hippoſidus*] Coaluerunt heic, ſi quid judico, duo vocabula. Lego, *Hippothous, Iſus.* qui ambo inter Priami filios numerantur ab Apollodoro. Commendat eam conjecturam noſtram lemma ipſum 54. promittens. Atqui in Hygini hoc indiculo non niſi 53. comparent. Duos ergo heic in unum coaluiſſe non de nihilo ſuſpicamur.

d *Antinous*] Schefferus: Forte rectius eſt, *Antiphonus.* Immo rectius eſt. Vide Hom. Iliad. Ω. 250. niſi mavis *Antiphus* ex Apollodoro.

e *Diaſtor*] Idem Schefferus: Videtur & heic rectius eſſe *Meſtor.* Firmat ejus conjecturam Hom. ejuſdem libri vers. 257. Dictys Lib. II. pag. 66.

f *Lyſide, Polymena*] Schefferus: *Lycaſte, Polyxena.*

g *Chirodamas*] Hic *Cherſidamas* eſt Apollodoro Lib. III. pag. 183.

h *Drypon*] Videri hunc Apollodoro *Dryopa* eſſe annotavit Schefferus. Agnoſcit illum *Dryopa* etiam Dictys Lib. IV. pag 103.

i *Aſtynomus*] Cl. Schefferus: *Hic Aſtygonus Apollodoro.* Sed *Aſtymenes* eſt Dicty Lib. IV.

k *Polymetus*] Hic *Polymedon* eſt Apollodoro. quod rectius puto.

l *Ethionome*] *Detone* mallet Clariſſimus Schefferus.

m *Demnoſia*] Forte, *Demonaſſa.*

n *Polipes*] Margo libri Salmaſiani habet *Polites*; quod & Cl. Schefferus conjecit ex Pauſaniâ & Apollodoro. Quibus addi poſſunt Homerus Iliad. Ω. 250. & Dictys Lib. II. pag. 66.

o *Palæmon*] Liber Salmaſii, *Pammon.* Et ſane Pammona, non Palæmona, Priamidis accenſent Dictys & Homerus locis modo laudatis. *Philæmon* eſt Apollodoro, ut jam notavit Cl. Schefferus.

p *Gorgition*] Scribe *Gorgythion.* ex Hom. Iliad. θ. 303. & Apollodoro.

q *Atreus*] An *Areius* ex Dictyos Lib. IV? Ἄρητος eſt Apollodoro, quem in Ἄρητον transformat Mercerus ad Dictyn.

r *Doricops*] *Doryclum* hunc eſſe Apollodoro obſervat Cl. Schefferus. Addo ita eum à Dicty quoque Lib. III. pag. 79. & Hom. Iliad. λ. 489. appellari, ut nullus dubitem, quin ex illis corrigendus ſit Hyginus.

s *Hyperiſcus*] Credit hunc *Hypirochum* Apollodoro vocari Cl. Schefferus.

naſſa, Iliona, Nereis, Euander, [t] Proneus, [u] Aromachus, [x] Hilagus, Axion, [y] Biantes, Hippotrochus, [z] Deiopites, Meduſa, Hero, Creuſa.

XCI. [a] *Alexander Paris.*

PRIAMUS [b] Laodemontis filius, cum complures liberos haberet ex concubitu Hecubæ Ciſſei, [c] ſive Dymantis filia, uxor ejus prægnans in quiete vidit ſe facem ardentem parere, [d] ex qua [e] ſerpentes plurimos exiſſe. Id viſum [f] omnibus conjectoribus cum narratum eſſet, imperant quicquid pareret necaret, ne id patriæ exitio foret. Poſtquam Hecuba peperit Alexandrum, datur interficiendus. quem [g] ſatellites miſericordia expoſuerunt. Eum

t *Proneus*] Forte, *Ilioneus.* Vide Dictyn Lib. IV. pag. 104.

u *Aromachus*] *Archemachus* eſt Apollodoro & Dicty.

x *Hilagus*] Pro hoc *Glaucus* videtur reponendus ex Dicty & Apollodoro.

y *Biantes*] Apollodoro eſſe *Bias* recte videtur Scheffero. Etiam Dicty Lib. IV. pag. 103. eſt *Bias.*

z *Diophites*] *Deioptes* quidem eſt Apollodoro, ut notat Cl. Schefferus; malim tamen heic ex Hom. Iliad. λ. 420. & Dictyos Lib. III. p. 79. reſcribere, *Deiopites.*

Ad CAP. XCI.

a *Alexander Paris*] Schol. Hom. ad Iliad. M. 93. Ἐκλήθη Πάρις, οὐχ ὅτι, ὥς τινές φασιν, ἐν πήρᾳ ἐτράφη, ἀλλ' ὅτι τὸν μόρον παρῆλθεν. Ὕστερον δὲ Ἀλέξανδρος, ὅτι τῇ πατρίδι ἠλέξησεν, ὅ ἐστιν, ἐβοήθησεν. Confer eundem ad Iliad. Γ. 325. Tzetzen ad Lycophr. p. 28. ed. Steph. Etym. Auctorem in Πάρις. Diomed. Gram. Lib. I. qui ridiculè vult prænomine dictum *Alexandrum*, nomine *Dardanum*, cognomine *Paridem. Alexander appellatus eſt in Græcia, qui Paris fuerat apud paſtores.* Varro Lib. VI. L. L.

b *Laomedontis filius*] De matre diſſentiunt veteres, quorum opiniones recenſet Homer. Scholiaſt. ad Iliad. Γ, 250.

c *Sive Dymantis filia*] Ita repoſui pro *filia. Nam Hecuba ſecundum Euripidem filia Ciſſei fuit, quem Ennius, Pacuvius & Virgilius ſequuntur. Secundum Homerum filia Dymantis*, ut notavit Servius ad Æn. VII. 320. Adde Noſtr. cap. CXI. Corruptus ergo Tzetzes Proleg. in Lycophronem: Πρίαμος ὁ Λευκίππης ἢ Λαομέδοντος ἐξ Ἑκάβης τῆς Κύμαντος. leg. Δύμαντος. Ciſſeus autem ille rex Thracum fuit, ut inter alios auctor Servius ad Æn. V. 537.

d *Ex qua*] An *exque eâ?* Dubito. Similiter locutus eſt cap. 29. *Ex qua die non amplius cum ea concubuit*, pro *exque ea die.* Vide notas noſtras ad cap. 4.

e *Serpentes plurimos*] Cl. Schefferus *ſerpentes plurimas* mallet, ut ad *faces* referatur. Mihi N. L. Certe de ſerpentibus illis nihil hactenus apud alios comperi. Suſpicor tamen per ſerpentes illos deſignari flammas ſerpentium figuras ſimulantium, quod ferale omen fuit Menœceo apud Stat. X. Theb. 596. Heinſius conjectabat, *ex qua repente plurimas exiſſe.* ſc. alias faces. Quod non diſplicet.

f *Omnibus conjectoribus*] Inter illos *Æſacum* fuiſſe ait ad Lycophronem Tzetzes, quem ex Ariſba Meropis filia ſuſceperat Priamus. Vide eum pag. 47. & 59. ed. Steph. Unde lux non parva affulget Servio ad Æn. II. 32.

g *Satellites miſericordia*] Dictys ſub finem

Eum paſtores pro ſuo filio repertum expoſitum educarunt, eumque Parim nominaverunt. Is cum ad puberem ætatem perveniſſet, habuit taurum in deliciis: quo cum ſatellites miſſi à Priamo, ut taurum aliquis adduceret, veniſſent, qui in athlo funebri, quod ei fiebat, poneretur, cœperunt Paridis taurum abducere. Qui perſecutus eſt eos, & inquiſivit, quo eum ducerent. illi indicant, ſe eum ad Priamum [h] adducere, qui viciſſet ludis funebribus Alexandri. Ille amore incenſus tauri ſui, deſcendit in certamen, & [i] omnia vicit, fratres quoque ſuos ſuperavit. Indignans Deiphobus, gladium [k] ad eum ſtrinxit. at ille in aram Jovis [l] Hercæi inſiluit. Quod cum Caſſandra vaticinaretur eum fratrem eſſe, Priamus eum agnovit, regiaque recepit.

XCII. *Paridis judicium.*

Jovis, cum Thetis Peleo nuberet, ad epulum dicitur omnes deos convocaſſe, excepta Eride, [a] id eſt, diſcor-

finem Lib. III. refert *Hecubam more fœmineæ miſerationis clam alendum paſtoribus in Idam tradidiſſe.*

h *Adducere, qui*] Barth. Adverſ. Lib. VIII. cap. 6. & Cl. Tollius in ora cod. ſui: *Adducere ei, qui.* quod non diſplicet.

i *Omnia vicit*] Clariſſ. Schefferus, *Omnes.* Nec hoc improbo. Poſſis tamen ſubaudire *certamina*, & excuſare per helleniſmum. Schol. Pind. pag. 81. Ed. Francof. Δίαυλον ἐνίκησε, pro διαύλῳ. Et pag. 191. Πυκτικὴν αὐτὸν καὶ παγκράτιον νενικηκέναι. 336. νικᾷ Ἴσθμια. Hypoth. Pyth. γυμνικὸν ἀγῶνα νικήσαντες. Ælian. Var. Hiſtor. IV. 15. Ἐνίκησεν ἡμέρᾳ μιᾷ πάλην καὶ παγκράτιον. Antigonus Hiſtor. Mir. 133. νικᾷ στάδιον. Schol. Hom. ad Iliad. Δ. 376. Ὃς καταβαλὼν γυμνικὸν ἀγῶνα, καὶ συμμαχέσας Ἀθηνᾶς νικᾷ τὰ πάντα, *vincit omnia*, ut heic Hyginus loquitur. Iliad. Λ. 708. γυμνικοὺς ἐνίκων ἀγῶνας. Sententia ergo eſſet, omnium certaminum victor extitit. Juſt. XLI. I. *Longinqua bella viciſſe.*

k *Ad eum*] H. e. contra eum. Virgilius Æn. II. 443. *Clypeoſque ad tela ſiniſtris Protecti objiciunt.* Servius: *ad tela, contra tela.* Cyprianus Lib. II. ep. 2. *Pugnant ad beſtias non crimine, ſed furore.* Propert. Lib. II. el. 19. *Si libitum tibi erit, Lernæas pugnet ad Hydras.* Cæterum non tam mollis fuit, quam vulgo audit, Paris ille. Servius ad Æn. V. 370. *Paris ſecundum Troica Neronis fortiſſimus fuit, adeo ut in Troja agonali certamine ſuperaret omnes, ipſum etiam Hectorem: qui cum iratus in eum ſtringeret gladium, dixit ſe eſſe germanum; quod allatis crepundiis probavit, qui habitu ruſtici adhuc latebat.*

l *Hercæi Jovis*] Scribe potius ſine diphthongo *Hercei.* Ἑρκεῖος Ζεὺς Herodoto eſt. Meminerunt ejus Ovidius. Ib. 284. Senec. Agam. 448. Servius ad Æn. II. 506. *Jovem ædificialem* Dictys appellat Lib. V. Adde Feſtum in *Herceus Jupiter.* ubi codex Biblioth. Leid. habet *Hercius.* quod idem eſt.

Ad CAP. CXII.

a *Id eſt diſcordia*] Deleri ut gloſſe-

 ma-

diſcordia. quæ cum poſtea ſupervenisſet, nec admitteretur ad epulum, ab janua miſit in medium malum: [b] dicit, quæ eſſet formoſiſſima, attolleret. Juno, Venus, Minerva formam ſibi [c] vindicare cœperunt: inter quas magna diſcordia orta. Jovis imperat Mercurio, ut deducat eas [d] in Ida monte ad Alexandrum Paridem, eumque jubeat judicare. Cui Juno, ſi ſecundum ſe judicaſſet, pollicita eſt in [e] omnibus terris eum regnaturum, [f] divitem præ-

mata hæc jubet Cl. Schefferus. Etſi non ignoro *Diſcordiam* Latino vocabulo eam divam dici Capellæ Lib. I. Arnob. Lib. III. Fulgent. Lib. III. cap. 7. Claudian. Lib. I. in Ruf. verſ. 30. Et reperiri apud Juſtin. Lib. XII. cap. 15. *Malum diſcordiæ.* Petron. Carm. de bello civ. *Sciſſo diſcordia crine.* & ſub finem ejuſdem carminis: *Factum eſt in terris quicquid diſcordia juſſit.* Quem tamen verſum ſpurium exiſtimat Nob. Heinſius, & carmini mutilato tibicinem ab homine ſemilitterato additum. Licet hæc, inquam, ita habeant, amplector tamen Schefferi ſententiam. Servius, ſive ejus epitomator, Scholiaſtes Germanici, & alii, qui fabulas poëticas narrant, perraro ſuorum verborum agere ſolent interpretes. Ille ad Æn. III. 3. *Cetos, id eſt, bellnas marinas immiſit.* Hic fabula Centauri: *Ipſam in arborem Philyram, id eſt, tiliam converſam eſſe.* Adde quæ præterea notamus ad cap. 126. Feciſſe illam Eridem Jovis filiam nonnullos, diſces ex Schol. Æſchyl. εἰς τὰς ὅπλα. verſ. 434. De μήλῳ hoc longe aliter μυθολογεῖ Hephæſt. Lib. VI.

b *Dicit quæ*] Scriverius & Tollius ad oram librorum ſuorum *dicitque, quæ.* Mallem, *dixitque* &c. Heinſius: *adjecitque, quæ.*

c *Vendicare*] Scribe *vindicare.* Juſt. Lib. III. 2. *Cum regnum ſibi vindicare potuiſſet.* Infinita ſunt loca veterum, in quibus hoc verbum corruptum eſt.

d *In Ida monte*] Pro *in Idam montem.* Gargarum Idæ cacumen dicit Lucianus in Θεῶν κρίσει. Uſus eadem Syntaxi noſter etiam cap. 139. *Jovem in Cretenſi inſula detulit.* 166. *In concilio deorum adduxiſſet.* 192. *In adjutorio advocavit.* 254. *Sacra in monte duci.* Servius ad Æn. V. 118. *Filiam ſuam ei in matrimonio dedit.* Dictys Lib. I. *In voluntate traduxit.* Lib. III. *In flumine præcipitavit.* Lib. V. *Convivium in honore Deum publice cœptum.* Gregor. Dial. I. *In eodem loco veniſſet.* Sulpicius Severus Hiſtor. Sacr. Lib. I. *In matrimonio à patre poſtulans.* Et, *In matrimonio accepta.* Schol. German. Cane: *In monte Hymetto ſe contulit.* Ovid. III. Faſt. 664. *In ſacri vertice montis abit.* Vetus interpres Jobi cap. XIII. 16. *Non enim veniet in conſpectu ejus omnis hypocrita.* Phædrus Lib. V. cap. 2. *Quinam ille cinædus in conſpectu meo audet venire?* Vide ad illa, quæ Cl. Schefferus notavit, & quos ibi laudat; unde diſces nec politiores ſcriptores ab iſta abhorrere ſyntaxi. Adde, ſi plura deſideres, quæ ad Claud. Mamerti Lib. I. Barthius, & nos ſuperius ad cap. 51. congeſſimus. Inanis ergo metus Donati ad Terent. Eun. III. 4. *Coimus, conſenſimus ac pepigimus, ne ſit ſolœciſmus in Piræo pro in Piræum.* Cæterum locum, in quo illud judicium habitum eſt, Καλλικολώνην nominatum tradit apud Hom. Schol. ad Iliad. Υ. verſ. 3. Demetrius Scepſius, Stephanus autem *Alexandriam.* Ἔστι δὲ, inquit, τόπος ἐν Ἴδῃ τῇ Τρωϊκῇ Ἀλεξάνδρεια λεγόμενος, ἐν ᾧ φασὶ Πάριν δικάσαι ταῖς θεαῖς.

e *Omnibus terris regnaturum*] Nuntrum *regnis præeſſe dicitur Juno*, ut loquitur in hac fabula Fulgentius Lib. II. cap. 3. Verba Junonis apud Lucianum ſunt: ἢν γάρ με, ὦ Πάρι, δικάσῃς εἶναι καλὴν, ἁπάσης ἔσῃ τῆς Ἀσίας δεσπότης. Apud Coluthum Helenæ raptu: Ἤν με δικασπολίην φερεκυδέα τήνδε ἀείσῃς, Πάσης ἡμετέρης Ἀσίης ἡγήτορα θήσω.

f *Divitem*] Micyllus in margine. *Divitiis.* Sed quid eſt *præſtare præter cæ-*

te-

præter cæteros præſtaturum. Minerva, ſi inde victrix diſcederet, g formoſiſſimum inter mortales futurum, & h omni artificio ſcium. Venus autem Helenam Tyndarei filiam formoſiſſimam omnium mulierum ſe in conjugium dare promiſit. Paris donum poſterius prioribus antepoſuit, Veneremque pulcherrimam eſſe judicavit. ob id Juno & Minerva Trojanis fuerunt infeſtæ. Alexander Veneris impulſu Helenam à Lacedæmone ab hoſpite Menelao Trojàm abduxit, eamque in conjugio habuit cum ancillis duabus i Æthra & Thiſadie, quas Caſtor & Pollux captivas ei aſſignarant, aliquando reginas.

XCIII. *Caſſandra.*

Cassandra Priami & Hecubæ filia in Apollinis ſano

teros? Libenter legerem, ſi MSS. libri, quos fortuna mihi hactenus invidit, juvarent, *regnaturum, & divitiis præterea cæteros præſtaturum.*

g *Formoſiſſimum*] Præferam Barthii conjecturam, *famoſiſſimum*, quamquam aptius foret, ſi tam prope ad vulgatam ſcripturam accederet, *fortiſſimum* vel *bellicoſiſſimum*. Ita enim apud Coluthum Pallas: Πείθευ, ἐ πολέμυς τε ἐ ἠνορέλω σε διδάξω.

h *Omni artificio ſcium*] Non eſt neceſſaria Micylli correctio, *omnium artificioſiſſimum*. Ut *peritus juris & jure, conſultus juris & jure*; ita *ſcius artificii & artificio* cur non æque bene dicatur? Noſter ſupra cap. 14. *Idmon augurio prudens*. Hieronymus vita Hilarionis: *Loquendi arte gnarus*. Chariſ. Lib. I. *Scius artis*. Lactant. Lib. III. cap. 24. *Prudentes & ſcios mendacia defendenda ſuſcipere*. Vetus interpres Siracidæ cap. XXI. 18. *Verbum ſapiens quodcunque audierit ſcius, laudabit*. Gr. Cod. ἐπιςήμων. Quibus adde, quæ in ſua Stradæ defenſione congeſſit Cl. Borrichius pag. 303. Vindicat idem vocabulum Swertius Anal. Lib. II. c. 12. Iſidori gloſſario, ubi legas: *Anconiſcus, incaſtrare*. Scribit ergo, *Ancon*, *ſcius incaſtrare*. Sed legendum omnino cum Vulcanio: *Anconiſcus, incaſtratura*. Rationem emendationis, quam ille non dedit, ego tibi reddam ex Deuteron. cap. XXVI. vers. 17. ubi vulgatus interpres, *In lateribus tabulæ duæ incaſtraturæ fiunt, quibus tabula alteri tabulæ connectatur*. *Incaſtraturas* appellat, quas οἱ ό dixerunt ἀγκωνίσκυς. Non feliciores cæteræ ejus conjecturæ, quibus ibidem opem ferre intendit illis Gloſſis. *Anilia, amentia, fatuitas*. Legendum ait Gothicè accentu in ultimam ſyllabam robuſto impacto, *anilità*. Imo, me judice, legendum *anilitas*. Qua voce utitur Catullus epithalamio Mallii; vel cum Heinſio *anilis nenia, fatuitas*. *Balaſtrum, Balneum*. Scribendum ait Germanicè, *Badaſtrum* vel *Badſtratum*. Judicabam aliquando primam ſyllabam *ba*, ut ex ſequenti voce natam, delendam eſſe, & ſcribendum, *labrum, balneum*. Nob. Heinſius conjectaverat, *Alabaſtrum balneum* vel *balani*, h. e. unguenti. Sed illuc, unde digreſſi eramus, redeamus. Eadem, quâ heic *ſcius*, τὸ *ſcitus* notione uſurpat Ovidius Lib. v. Faſt. 54. *Scita Thalia lyræ*. & IX. Met. 108. *Neſſus adit membriſque valens ſcituſque vadorum*. Gloſſ. Cyrilli, Ε'ιδήμων, *gnarus, ſcitus, ſciens*. Omnes artifices ſub Palladis erant patrocinio. Unde Lib. III. Faſtor. vers. 815. Naſo: *Pallada nunc pueri teneræque ornate puellæ; Qui bene placarit Pallada, doctus erit*. Conſule & Vivem ad Auguſtin. C. D. Lib. VII. cap. 3.

i *Æthrâ & Thiſadie*] Vide quæ dicta ſuperius ad cap. 79.

ſano ludendo laſſa obdormiſſe dicitur. Quam Apollo cum vellet comprimere, [a] corporis copiam non fecit. ob quam rem Apollo fecit, ut [b] cum vera vaticinaretur, fidem non haberet.

XCIV. *Anchiſa.*

VENUS Anchiſam [a] Aſſaraci filium amaſſe, & cum eo concubuiſſe dicitur, ex quo procreavit Æneam: eique præcepit, ne id apud homines enunciaret. Quod Anchiſes inter ſodales [b] per vinum eſt elocutus: ob id à Jove fulmine eſt ictus. [c] Quidam dicunt eum ſua morte obiiſſe.

XCV. *Ulyxes.*

AGAMEMNON & Menelaus Atrei filii, cum ad Trojam oppugnandam conjuratos duces ducerent, in inſulam Ithacam ad Ulyxem Laertis filium venerunt: cui erat reſponſum, ſi ad Trojam iſſet, poſt viceſimum annum, ſolum, ſociis perditis, egentem domum rediturum. Itaque cum ſciret ad ſe oratores venturos, inſaniam ſimulans, [a] pileum ſumpſit, & [b] equum cum bove junxit

Ad CAP. XCIII.

a *Corporis copiam non fecit*] Promiſiſſe ſabulantur, ſi vaticinandi artem concubitus pretium acciperet: quod autem dictis non manſerit, ad hunc ei modum munus ſuum Apollinem reddidiſſe inutile. Vide Serv. ad Æn. II. 247. Tzetzen ad Lycophr. p. 64.

b *Cum vera* &c.] Propert. III. II. *Experta eſt veros irrita lingua Deos.*

Ad CAP. XCIV.

a *Aſſaraci filium*] Atqui ſecundum alios Capyos eſt filius, nepos Aſſaraci. Vide Serv. ad Æn. IX. 643. Philargyrium ad Georg. III. 35.

b *Per vinum*] H. e. per ebrietatem. Arnob. Lib. v. *Per vinum deinde confitetur.* Catull. c. 51. *Reddens mutua per jocum atque vinum.*

c *Quidam eum*] Utrumque verum, & ſua morte obiiſſe, & fulmine eſſe tactum. Serv. Æn. II. 648. *Cum inter aquales exultaret Anchiſes, gloriatus dicitur de concubitu Veneris: quod cum Jovi queſta eſſet, emeruit ut in Anchiſen fulmina mitterentur: ſed Venus cum fulmine poſſe vidiſſet interimi, miſerata juvenem, in aliam partem detorſit. Anchiſes tamen afflatus igne cœleſti, ſemper debilis vixit.* Illi afflati igne cœleſti *tacti* dicebantur. Virg. Ecl. I. vers. 17. *De cælo tactas memini prædicere quercus.* Vide ibi Servium. Feſtus Pauli: *Fanatica dicitur arbor fulmine tacta.* Ita habet Leid. Cod. non *icta*, ut editum hactenus. Confer Serv. ad Æn. I. 621.

Ad CAP. XCV.

a *Pileum ſumſit*] Pingere eum etiam ſolebant pileatum. Serv. ad Æn. II. 44. *Huic (Ulyxi) primus Nicomachus pictor pileo caput texiſſe fertur.* Talis etiam in familiis Romanis Fulvii Urſini exhibetur in vetuſto gentis Mamiliæ numiſmate, ut Nob. Heinſius me monuit. Cur autem pileatus pingatur, anquirit Meurſius Lacon. I. 17. Barthius adverſ. Lib. VIII. cap. 6. Solerius de pileo Sect. X. Dalechampius ad Plin. Lib. XXXV. cap. 10. unde ſua hauſit Servius. Quâ forma is fuerit, docte, ut ſolet, docet ὁ πολυΐστωρ Voſſius Vit. Sermon. pag. 125.

b *Equum cum bove junxit ad aratrum*] Et

xit ad aratrum. Quem Palamedes ut vidit, ſenſit ſimulare, atque Telemachum filium ejus, cunis ſublatum, [c] aratro ei ſubjecit, & ait: Simulatione depoſita, inter conjuratos veni. Tunc Ulyxes fidem dedit ſe venturum. ex eo Palamedi infeſtus fuit.

XCVI. *Achilles.*

Thetis [a] Nereis, cum ſciret Achillem filium ſuum, quem ex Peleo habebat, ſi ad Trojam expugnandam iſſet, periturum, commendavit eum [b] in inſulam Scyron ad Lycomedem regem. quem ille inter virgines filias habitu fœmineo ſervabat, nomine mutato. nam virgines Pyrrham nominarunt, quoniam capillis flavis fuit, & Græce rufum pyrrhon dicitur. Achivi autem cum reſciſſent ibi eum occultari, ad regem Lycomedem [c] oratores miſerunt, qui rogarent, ut eum adjutorium Danais mitteret. Rex cum negaret apud ſe eſſe, poteſtatem eis fecit,

Et *Salem ſevit*, auctore Servio ad Æn. II. 81. *Quum ille*, inquit, *junctis diſſimilis naturæ animalibus, ſalem ſereret, filium ei Palamedes oppoſuit.* Bochartus part. I. Hieroz. Lib. II. cap. 13. vel lapſus eſt memoriâ, vel *cum aſino* invenit in ſuo libro, cum ita ſcriberet: *Inde eſt, quod Ulyſſes, ut crederetur inſanus, equum cum aſino junxit ad aratrum. Ita narrant Hyg. fab. 95. Nicephorus Babylaces Hiſt. 4. Tzetzes in Lycophronem, & Mythologi fere quotquot ſunt.* De Tzetze quod ait, ex parte verum eſt: ita enim ille pag. 115. Ζεύξας ὄνον καὶ βοῦν, ἠρότρια. Cum Hygino Plinius Lib. 35. cap. 11. *Ulixes ſimulata inſania, bovem cum equo jungens* &c.

c *Aratro ei*] Schefferus *aratro ejus* mallet. Doctiſſimus Perizonius propius & verius putat, *aratori ei*. Tzetzes ad Lycophron. pag. 69. Τηλέμαχον γὰρ τὸν υἱὸν τοῦ Ὀδυσσέως τίθησιν ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἀροτριῶντος. Sed vulgatum æque rectum cenſeam. Servius: *Quo viſo Ulyxes aratra ſuſpendit.* Tzetzes pag. 130. Τίθεικε πρὸ τῆς ἀρότρου.

Ad CAP. XCVI.

a *Nereis*] Alii tamen illam Thetin Chironis filiam faciunt. Vide Apollon. Schol. ad Lib. I. 558. Dictys Lib. I. *Achilles Pelei & Thetidis, quæ ex Chirone dicebatur nata.* Tzetzes Chiliad. VII. 98. Ἥπερ ἦν θυγάτηρ Χείρωνος φιλοσόφου. Staphylus apud Scholiaſten Apollonii ad Lib. IV. 816. ubi originem fabulæ de Pelei & Thetidis conjugio aperit, ex Philomela natum Achillem memorat.

b *In inſulam Scyro*] *Scyron* Schefferus. Atque ita adducit quoque ſummus Gronovius Lib. III. Obſ. cap. 23. non male. *Commendare* eſt παρακατίθεσθαι. Schol. Hom. ad Iliad. 418. Ἣν αὐτὸν παραθεμένη εἰς τὸν Λυκομήδους παρθενῶνα ἐν τῇ Σκύρῳ. & ad vers. 144. Γ. παρακατίθενται εἰς ἀφυδίας τῇ Αἴθρῃ. Nec deterius foret, *in inſula Scyro*. Lactant. ad IV. Theb. Stat. vers. 785. *Commendatus dicitur in Ida monte.* Servius ad Æn. 11. 477. *Commendatus ibi à matre Thetide.* Noſter cap. 117. *Quem demandaverat in Strophide Phocio.* Adde not. ad cap. 3.

c *Oratores*] Hi fuerunt Ulyſſes, Phœnix, & Neſtor. Schol. Hom. ad Iliad. T. 332.

fecit, ut in regia quærerent. qui cum intelligere non poſſent, quis eſſet [d] eorum, Ulyſſes in regio veſtibulo [e] munera fœminea poſuit, in quibus clypeum & haſtam, & ſubito [f] tubicinem juſſit canere, armorumque crepitum & clamorem fieri juſſit. Achilles hoſtem arbitrans adeſſe, veſtem muliebrem dilaniavit, atque clypeum & haſtam arripuit. Ex hoc eſt cognitus, ſuaſque operas Argivis promiſit, & milites Myrmidones.

XCVII. *Qui ad Trojam expugnatum ierunt, & quot naves.*

AGAMEMNON [a] Atrei & Æropes filius, [b] Mycenis navibus centum. Menelaus frater ejus, Mycenis navibus LX. Phœnix Amyntoris filius Argivus, navibus L. [c] Achilles Pelei & Thetidis filius, inſula Scyro navibus LX. Automedon auriga Achillis, Scyro navibus X. Patroclus

d *Eorum*] *Earum*. Cl. Schefferus, quod inter virgines eum quærerent.

e *Munera fœminea*] Calathiſcos puta ſive quaſillos cum inſtrumentis textoriis. Schol. Hom. Ὅπλα καὶ ταλάρους ἔῤῥιψαν σὺν τοῖς ἱστουργικοῖς ἐργαλείοις ἔμπροσθεν τῆς παρθενῶνος. Tzetzes ad Lycophron. p. 54. Ἀτράκτους καὶ ἠλακάτας καὶ ὅσα τοιαῦτα γυναικῶν ἐργαλεῖα.

f *Tubicinam*] Scribendum, *tubicinem*. Virorum enim, non fœminarum eſt inflare tubas. Velut rem novam in Aglaide Megaclis filia id notat Ælianus Var. Hiſt. Lib. I. cap. 26. & Athenæus Lib. X. p. 415. Agyrten eum tubicinem appellat Stat. II. Achill. vers. 201. *Cum grande tuba (ſic juſſus) Agyrtes Inſonuit.*

Ad CAP. XCVII.

a *Atrei & Æropes*] Ita & Euripides Oreſt. vers. 16. Servius ad Æn. I. 462. ATRIDAS. *Atrei filios, Agamemnonem & Menelaum. Sed hoc uſurpatum eſt. Nam Pliſthenis fuerunt.* Apollod. Lib. III. *Ex his quidem Pliſthenes Æropen uxorem duxit: ex qua filios Agamemnonem & Menelaum ſuſtulit.* Pliſthenis filios appellat quoque Dictys Lib. I. Dictos Atridas cenſet Mercerus ad tegendam obſcuritatem paterni nominis. Altera cauſa ſit, quod ab Atreo fuerint educati. Schol. Eurip. ad Oreſt. vers. 5. Ἀτρεὺς Κλεόλαν τὴν Δίαντος ἀγαγόμενος, ἔσχε Πλεισθένην τὸ σῶμα ἀσθενῆ. Ὃς Ἐριφύλην γήμας, ἔσχεν Ἀγαμέμνονα καὶ Μενέλαον, καὶ Ἀναξιβίαν. Νέος δὲ τελευτῶν ὁ Πλεισθένης, καταλείπει τῷ πατρὶ τοὺς παῖδας. Idem tradit Hom. Schol. ad Iliad. B. 249.

b *Mycenis*] H. e. Μυκηναῖος. Helleniſmum reſipit. Marcus cap. XV. 43. Ἦλθεν Ἰωσὴφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας. Heſiod. Ἐργ. I. Μοῦσαι Πιερίηθεν. h. e. Πιερικαί. Vide ibi Heinſium. Talia ſunt. *Ex Ephyrâ Periander, ex Lacedæmone Chilon* apud Sidon. c. 2. apud Cyprianum, *Aurelius ab Utica, Junius à Neapoli, Cyprianus à Carthagine.* apud Hilarium pag. 408. *Alipius ab Achaia, Alexander de Theſſalia*, & complura alia. Anthol. Lib. I. Ἄνδρες ἀπ' Ἀρκαδίης, *viri Arcades.*

c *Achilles* 60.] Homerus & Dictys ei tantum 50. tribuunt.

d *Pi-*

clus Menœtii & [d] Philomelæ filius, Phthia navibus x. Ajax Telamonis ex [e] Erybœa filius, Salamine navibus xii. Teucer frater ex Heſiona Laomedontis filia, navibus xii. Ulyſſes Laertæ & Anticliæ filius Ithaca navibus xii. Diomedes Tydei & [f] Deipylæ Adraſti filiæ filius, Argis navibus xxx. Sthenelus Capanei & Euadnes filius, Argis navibus xxv. [g] Ajax Oilei & Rhenes nymphæ filius, [h] Locrus, navibus xx. Neſtor Nelei [i] & Chloridis filiæ filius, Pylius, navibus xc. [k] Thraſymedes frater ex Eurydice, Pylius, navibus xv. Antilochus Neſtoris filius, Pylius, navibus xx. Eurypylus Euæmonis & Opis filius, [l] Orchomeno navibus xl. [m] Machaon Aſclepii & Coronidis filius, [n] Attica, navibus xx. Podalirius frater

ejus

d *Pilomellæ*] Σθενέλη eſt ejus mater apud Apollodorum Lib. iii. & Schol. Pindari ad Olymp. ix. *Periapidem* alii vocarunt, ut auctor eſt Apollodorus. Scribendum heic eſſe *Philomelæ* didici ex Hom. Schol. ad Iliad. P. vers. 134.

e *Eribœa*] An ſcribendum, *Peribœa*? Græcis eſt Περίβοια. Vid. Apollod. Lib. iii. pag. 187. & Pauſan. Atticis. Sed Philoſtephanus apud Hom. Schol. ad Iliad. Π. 14. cum Hyginо Ἐριβοίαν eam appellat. Tzetzes in Lycophronem p. 15. Edit. Steph. Τελαμῶνος καὶ Περιβοίας Αἴας. Scripſerim, Περιβοίας. quanquam ipſe pag. 73. edit. Baſ. ſcribit Ἐριβοίας ἦν παῖς τοῦ Παρθάονος θυγατρός. Τεῦκρος δὲ Ἡσιόνης. Philoſtephanus Ἐρίβοιαν τὴν Ἀλκάθου dicit.

f *Deiphilæ*] Scrib. *Deipylæ*. Notavi jam ad cap. 69.

g *Ajax Oilei* 20.] Hom. Catal. vers. 21. & Dictys Lib. i. ei 40. adſignant.

h *Locrus*] Schol. Hom. Iliad. N. 66. Αἴας Λοκρὸς μὲν ἦν τὸ γένος, ἀπὸ πόλεως Ὀποῦντος, πατρὸς δὲ Ὀϊλέως.

i *Et Chloridis filiæ*] Scribe, *Chloridis Amphionis filiæ filius*. Vid. cap. 10. & 14.

k *Thraſymedes frater*] Cujus frater? an Neſtoris? non ſanè, ſed Antilochi filii Neſtoris. Tranſpoſita ergo heic ſunt nomina, & Thraſymedes poſt Antilochum collocandus, ut recte ſuſpicatur Cl. Schefferus. Dictys Lib. i. *Neſtor cum Antilocho & Thraſymede, quos ex Anaxibiâ ſuſceperat, ſupervenit.*

l *Orchomeno*] Ita habet etiam Dares. Sed legendum, *Ormenio*. Vide Hom. Catal. vers. 241. Dictys Lib. i. *Eurypylus Ormenius quadraginta.* Sic correxit Mercerus, cum antea legeretur, *Orchomenius.*

m *Machaon Æſculapii & Coronidis*] Atqui cap. 14. 161. & 202. Coronidem cum Homero & aliis Aſclepii matrem facit. Non nimis audacter forte fecero, ſi corrigam Hyginum & ſcribam, *Aſclepii & Epiones*. Ariſtides apud Pind. Schol. Pyth. od. iii. Ἀσκληπιὸς Ἀπόλλωνος παῖς καὶ Ἀρσινόης. αὕτη δὲ παρθένος οὖσα ἐπωνομάζετο Κορωνίς. Λευκίππου δὲ θυγάτηρ ἦν. Ἀσκληπιοῦ δὲ καὶ Ἠπιόνης Ποδαλείριος καὶ Μαχάων. Conſentit in Corinthiacis Pauſanias. Corrupte Ἡσιόνη dicitur Hom. Schol. ad Iliad. Δ. 163. Adſcribam ejus verba, quibus defendi poſſet Hyginus, ſi ipſe idoneos haberet auctores: Μαχάονα τὸν Ἀσκληπιοῦ καὶ Ἀρσινόης, ἢ Κορωνίδος. Κατὰ δέ τινας Ἠπιόνης τῆς Μέροπος. Κατὰ δὲ Ἡσίοδον Ξανθίππης. Secundum Hermippum Lamperie fuit Æſculapii conjux.

n *Atticâ*] Scribe, *à Tricâ*, ut exhibet etiam margo libri Salmaſiani. Dares, ſi Diis placet, Phrygius in Ducum Græcorum indiculo: *Podalirius & Machaon Æſculapii filii ex Trica navibus* 32. Dictys Lib. i. *Podalirius & Machaon Tricenſes, Æſculapio geniti, adſciti ad id bellum ob ſolertiam Medicinæ artis.* Idem Dictys in Catalogo Ducum: *Triginta Podalirius & Ma-*

ejus navibus IX. [o] Tlepolemus Herculis & Aſtyoches filius, Mycenis navibus IX. Idomeneus [p] Deucalionis filius, à Creta navibus XL. Meriones Moli & Melphidis filius à Creta, navibus XL. Eumelus Admeti & Alceſtis Peliæ filiæ filius, à [q] Perrhæbia navibus VIII. Philoctcta Pœantis & Demonaſſæ filius, Melibœa navibus VII. [r] Peneleus Hippalci & Aſteropes filius, Bœotia navibus XII. [s] Leitus [t] Lacreti & Cleobules filius, ex Bœotia navibus XII. [u] Chronius frater ejus, ex Bœotia navibus IX. Arceſilaus Lyci & Theobulæ filius, ex Bœotia navibus X. [x] Prothœnor frater, [y] ex Theſpiâ navibus VIII. [z] Ialmenus Lyci & Pernidis filius, Argis navibus XXX. Aſcalaphus frater ejus, Argis navibus XXX. Schedius Iphiti

ckaen. Quod convenit cum Hom. Catal. vers. 240. ubi *Τρίκκην* appellat urbem, quæ *Τρίκκη* eſt Stephano, unde *Trica* Dicty & Dareti. *Tricce* Senecæ Troad. 821. *Tricca* Plin. IV. 8. Unde *Triccai*. Avienus Ophiucho: *Triccai ſidus ſtat nominis, & cui pingui Thure Epidaurea fumant altaria ſedis*.

o *Tlepolemus Mycenis*] Ex Rhodo fuiſſe ait in Troicis Manaſſes. Ἐκ Κρίτης ἦν Ἰδομενεύς. Τριπτόλεμος ἐκ Ῥόδου. ſcribe Τληπόλεμος. Idem vult Hom. Catal. vers. 161.

p *Deucalionis*] Hic Minois fuit filius, ut & Molus, qui proxime ſequitur. Vide Dict. Lib. I. pag. 2.

q *Perrhebiâ*] Scrib. *Perrhabiâ*, ut recte exaratum eſt cap. 173. Græc. Περραιβία. Cretenſis Dictys: *Duas & viginti Guneus Perrhabis*. Idem habes in Catal. Hom. vers. 255. Hyginus manifeſto heic laborat defectu. Neque enim à Perrhæbiâ, ſed Pheris veniebat Eumelus, teſte Hom. Catal. vers. 208. Scribendum ergo ita: *Eumelus Admeti & Alceſtis Peliæ filiæ filius Pheris navibus* II. *Guneus à Perrhabis* 22.

r *Peneleus Hippalci*] *Hippalcus* dicitur quoque cap. 84. *Hippalcimos* cap. 14. *Hippalmus* Apollodoro & Apoſtolio. *Hippalcmus* Pind. Scholiaſtæ, ut oſtendi ad caput 14. Sed *Hippalcimus* cum & à Diodoro appelletur, ut ad hunc locum obſervavit Cl. Schefferus, optimum id omnium cenſeo.

s *Pithus*] *Leitus* ſcribendum ex Homero, Diodoro, Apollodoro, & Dicty.

t *Lacreti*] Cl. Schefferus ex Hom. *Alectryonis*. Et ſane ita patrem Leiti appellat Homer. Iliad. ρ. 602. ut & Diodorus Lib. IV. Mallem tamen ex Apollod. Lib. I. *Alectoris*, quod minus à vulgata ſcriptura diſcedat.

u *Chronius*] Scribe *Clonius*, ex Hom. Catal. vers. 2. & Diod. Lib. IV. apud quem hic non germanus Leiti, ſed patruelis eſt frater, natus Helegenore Alectryonis ἀυταδέλφῳ. Corrupte quoque infra cap. 113. *Chlonius* audit.

x *Prothænor*] Mallem ex Gr. Προθοήνωρ, *Prothoënor*. Videri tamen poteſt ſynæreſi fuiſſe uſus; de qua dictum ad cap. 86. *Prothenor* eſt Dicty & Dareti. Sed hic non Lyci, ſed *Archilyci* filius erat, ſi credimus Diodoro Lib. IV. pag. 270. quod bene obſervavit Schefferus.

y *Ex Haſtiple*] Rectè ex *Theſpiâ* Micyllus. Atque ita ſcribendum ex Hom. Cat. vers. 5.

z *Ialmenus Lyci & Pernidis*] Homero Catal. vers. 20. eſt Martis & Aſtyoches. Apollodoro Lib. I. vitioſe hic *Almenus* dicitur. *Ialmenum* rectè appellat Lib. III. & Euſtath. ad Dionyſ. p. 92. Atque ita etiam noſter cap. 159. ubi Ialmenum & Aſcalaphum Martis fuiſſe filios tradit.

a *Ar-*

ti & Hippolytes filius, [a] Argis navibus xxx. Epiſtrophus frater ejus [b] itidem navibus x. Elephenor, [c] Chalcodontis & Imenaretes filius, Argis navibus xxx. [d] Menœæ filius, Athenis navibus l. Agapenor [e] Ancæi & Iotis filius Arcadia navibus lx. Amphimachus Cteati filius, [f] Elea navibus x. [g] Eurychus Pallantis & Diomedæ filius, Argis navibus xv. [h] Amarunceus Oneſimachi filius, Mycenis navibus xix. [i] Polyxenus, Agaſthenis & Pelorides filius, Ætolia navibus xl. [k] Meges [l] Phylei & Euſtyoches filius à Dulichio navibus lx. [m] Thoas Andræmonis & Gorgidis filius Tyto navibus xv. Podarces frater ejus [n] itidem navibus x. Prothous Tenthredonis filius, Magneſia navibus

a *Argis*] Rectè vidit Cl. Schefferus hoc eſſe vitioſum. Nam præter illos, quos ipſe laudat, auctores, etiam Dictys eos Orchomenios facit. *Aſcalaphus*, inquit, & *Ialmenus Orchomenis*, *naves triginta*.

b *Itidem*] *Indidem* Cl. Schefferus. Mihi peccatum in numeris videtur. Scripſerim: *Argis navibus xx. Epiſtrophus frater ejus itidem navibus xx.* Vide Homerum.

c *Calchodontis*] Lege, *Chalcodontis*. Hom. Catal. 48. Χαλκωδοντιάδης. Uxorem ejus non *Imenareten*, ſed *Melanippen* vocat ad Lycophronem Tzetzes pag. 162.

d *Menea filius*] Scripſerim *Mneſtheus Petei filius* ex Hom. Catal. 59. Πετεῶο Μενεσθεύς. Apollod. Lib. III. Πετεω Μενεσθεύς. Ælian. Var. Hiſt. IV. 5. Μενεσθεὺς ὁ Πετεῶο. In margine libri Salmaſ. adſcriptum erat *Mneſtheus Peteonis*. perperam. An mater ejus *Menea* fuerit, dicere non habeo. Potuit omiſiſſe matrem, ut de aliis, qui ſequuntur, factum.

e *Ancai & Iotis*] Ancæum patrem fuiſſe Agapenoris Homerus quoque & Apollodorus atteſtantur. De matre nihil legi.

f *Elea*] Id eſt, *Elide*, quæ & Ἠλεία dicta; niſi mavis Elida ſcribere, ut apud Dictyn Lib. I. & ſexcenta alia apud alios, de quibus in diſſertatione egimus.

g *Eurychus*] An ſcribendum *Euryalus*? ſed ille Mecistei eſt filius Apollod. Lib. III. & Hom. Catal.

h *Amarunceus*] Non hic recenſetur inter duces, ſed filius ejus Diores, a Dicty Lib. I. & Hom. Catal. 129. Amarunceus autem, ut Euſtathius vult, non Oneſimachi, ſed Alectoris ex Diogeniâ erat filius.

i *Polyxenus Aſtionis*] Merito probat Cl. Schefferus Micylli conjecturam, quæ & mihi venerat in mentem, *Polyxenus Agaſthenis*. Ita enim Hom. Catal. 130. Sed naves ei tantum 10. adſignat.

k *Meges navibus* 60.] Hom. Catal. 137. quadraginta ei tribuit. An ergo tranſpoſitæ numerorum notæ, & pro LX. ſcribendum XL?

l *Phylei filius*] Rectè. Illum intellexit Heſychius. Φυλείδης, Φυλέως παῖς ὁ Μέγης.

m *Thoas*] Defectus eſt locus, ut viderunt jam Micyllus & Schefferus. Suppleo hunc in modum: *Thoas Andræmonis & Gorgidis filius ex Ætoliâ navibus* 40. *Proteſilaus Iphicli filius Itone navibus* 20. Sed illud *Gorgidis* ſuſpectum mihi. puto ſcriptum fuiſſe *Gorgis* pro *Gorges*. Γόργη enim Oenei filia ejus mater fuit. Vide Tzetz. ad Lycophr, pag. 160.

n *Itidem navibus* 10.] Imo 20. Nam Proteſilao occiſo 40 naves ſecutas eſſe Podarcem canit Homerus. Stirpem ejus notavit Euſtath. ad Iliad. Β. pag. 256. Τούτου (Μάγνητος) Ἀλέκτωρ. οὗ Αἵμων. οὗ Ὑπέροχος. οὗ ἔγονε Τενθρηδὼν ὁ τοῦ Προθόου πατήρ.

o *Ni-*

vibus XL. Cycnus Ociti & Aurophites filius, Argis navibus XII. [o] Nircus Charopi & [p] Nymphæ filius, [q] Argis navibus XVI. Antiphus [r] Mneſyli & Chalciopes filius Theſſalus, navibus XX. [s] Polypœtes Pirithoi & Hippodamiæ filius, Argis navibus XX. [t] Leophites Chroni filius, à Sicyone navibus XIX. Calchas Theſtoris filius, Mycenis, augur. [u] Phocus Danai filius architectus. Eurybates & Talthybius [x] internuncii, Diaphorus judex. Neoptolemus Achillis & Deidamiæ filius ab inſula Scyro: hic idem [y] Pyrrhus eſt vocitatus

o *Nireus* XVI.] Homerus ei tantum 3. adſignat Catal. vers. 178.

p *Nymphæ*] Aglaies nempe, ut appellant eam Homer. & Diod. Lib. V. pag. 325.

q *Argis*] *Syma* Homerus. quam inſulam eſſe Caricam annotat Euſtathius pag. 240. Olim Metapontis & Ægle dicta fuit, ut idem tradit. An ergo pro *Argis* ſcribendum *Ægle?*

r *Mneſyli*] *Theſſali*, quod volebat Micyllus, probo. Convenit id cum Hom. Catal. vers. 186. Erat autem hic Theſſalus Herculis filius, ut ibidem docet Poëta. Recte ergo Dictys Antiphum nepotem Herculis facit. Ad ſummam: totus hic locus legendus, ut conjecit Micyllus: *Antiphus Theſſali & Chalciopes filius Niſyro navibus* 30. Confer Schol. Hom. ad Iliad. ξ. 255. & Pind. ad Nem. IV. pag. 280. ed. Francof. Tzetzen in Lycophr. p. 147.

s *Polybœtes*] Recte *Polypœtes* Cl. Scheffer. ita enim Dares, & Homerus Catal. 247. Diodorus Lib. IV. & noſter ipſe cap. 102.

u *Phocus Danai*] Liber Salmaſ. *Epeus*. Atque ita Virgil. Æn. II. 265. noſter cap. 108. Ariſtoteles in Admirandis, Juſtinus Lib. XX. cap. 2. Lucianus Hippiâ, aliique. Feſtus: *Epeus nomen cujuſdam fabri, qui equum dureum fecit. Panopei* eum facit filium Servius. *Epios* eſt Dicty Lib. II. pag. 67. vers. 131. quod idem eſt. Nam Ἐπειός eſt Hom. Iliad. Ψ. 665. ubi item, ut apud Servium, etiam Panopei audit filius. An ergo pro *Danai* reſcribendum *Panopei*? Ita putem, & firmat Pauſanias. Videtur ille eſſe, cujus meminit Ovid. VIII. Metam. 312. Audiamus Lycophronis interpretem pag. 15. Φώκυ καὶ Ἀστερίας Κρίασος καὶ Πανοπεύς. Πανοπέως δὲ ὁ Ἐπειός, ὁ σὺν δούρειον ἵππον κατασκευάσας. Confer quæ idem habes pag. 150. ed. Steph.

t *Leophites Chroni*] Micyllus εὐστόχως, *Leonteus Coroni*. ita enim nominant Dictys, Apollodorus, & Hom. Catal. 252.

x *Internuncii*] Homer. Iliad. A. 320. Κήρυκας appellant Græci. Duos fuiſſe in Græcorum exercitu Eurybatas, Agamemnonis alterum, alterum Ulyſſis notavit Homeri Scholiaſtes ad Iliad. B. 183. & N. 658.

y *Pyrrhus eſt vocatus*] Vide Hephæſtion. apud Photium pag. 474. Hom. Schol. Iliad. T. 332. & caput præcedens. Gloſſ. Vett. *Birrus, rufus*. Πυῤῥός. Iſidor. Orig. I. cap. 26. *Pro Pyrrho Birrhum dicimus*. Imo & *Burrum* dicebant. Gloſſ. *Burrum*, πυῤῥὸν, ξανθόν. Corruptum ergo illud, *Batis*, ξανθός. Leg. *burrus*. Servius ad Æn. II. 469. *Pyrrhus à colore comæ dictus, qui latine byrrus dicitur. Ita & Salluſtius Criſpus*. Adde Feſtum in voce *balena* & *Burrum*. Hom. Iliad. A. 197. Ξανθῆς δὲ κόμης ἕλε Πηλείωνα. Schol. Καλῆς, πυῤῥᾶς. καὶ διὰ τοῦτο δέ φασιν αἰνίττεσθαι τὸ θερμὸν καὶ ὀργίλον τοῦ ἥρωος. οἱ γὰρ ξανθόχολοι τοιοῦτοι. Puto legendum, ξανθόκομοι. Qui ἀκρίβειαν affectant, πυῤῥὸν eſſe *rutilum*, ξανθὸν *ruſſum* dicunt.

z *Apa-*

tus [z] à patre Pyrrha. Summa [a] naves CCXLV.

XCVIII. *Iphigenia.*

AGAMEMNON cum Menelao fratre [a] Aſiæ delectis ducibus, Helenam uxorem Menelai, quam Alexander Paris avexerat, repetitum ad Trojam cum irent, in Aulide tempeſtas eos ira Dianæ retinebat, quod Agamemnon in venando cervam ejus violavit, [b] ſuperbiuſque in Dianam eſt locutus. Is cum aruſpices convocaſſet, & [c] Calchas ſe reſpondiſſet aliter expiari non poſſe, niſi [d] Iphigeniam [e] filiam

z *A patre Pyrrha*] Hoc ergo reſponſum ſibi habeat Tiberius apud Sueton. 71. quærens, *Quod Achilli nomen inter virgines fuiſſet.* Sed magnam de eo controverſiam fuiſſe videre eſt ex Hephæſt. Lib. 1. Sidon. *Inde Scyriadum datus parenti Falſæ nomina pertuliſſe Pyrrhæ.*

a *Naves* 245.] Hi numeri corrupti ſunt. Liber Salmaſii in margine, 1286. Scio Homer. Iliad. B. numerare CIↃ CLXXXVI. Sed cum præcedentes numeri variè corrupti ſint, quis certi aliquid ſtatuat? Euripides Oreſt. vers. 352. Χιλιόναυν στρατὸν, exercitum Græcorum appellat. Schol. Ἀπηρτισμένῳ ἐχρήσατο ἀριθμῷ. τοσαῦται γὰρ ἦσαν αἱ νῆες τῶν Ἑλλήνων χίλιαι πρὸς ταῖς ρπϛ. Item Alceſt. vers. 106. Χιλιόναυν Ἄρη. Ubi rurſus Scholiaſtes: Ἀπηρτισμένῳ ἐχρήσατο ἀριθμῷ. Εἰσὶ γὰρ αἱ νῆες χίλιαι ρϛ. Tzetzes in Lycophr. p. 43. ἦσαν γὰρ πᾶσαι αἱ νῆες τῶν Ἑλλήνων αρπϛ. Dares: *Adduxere naves* M CC II. Rotundo numero cum Euripide utuntur Corippus Lib. IV. *Tanta nec Inachides ſecuerunt robora plebes Armatas claſſes ratibus cum mille pararent.* Propertius II. el. 20. *Et Danaum Euboico littore mille rates.* Virg. Æn. II. 197. *Non anni domuere decem, non mille carinæ.* Senec. Troad. 709. *Hic puer, hic eſt terror, Ulyſſe, Mille carinis.* Adde eundem Agam. 40. 171. 430. Troad. 274. Epigrammatarius ille, quem Petronium Antigenidem quidam faciunt, Catal. Pith. Lib. II. *Nam Graji peterent Trojam cum mille carinis.* Oroſius Lib. 1. cap. 17. *Raptus Helenæ, conjuratio Græcorum, & concurſus mille navium.* Unde non inepte στόλον eum χιλιοστόλον dixit in Troicis Manaſſes. Cæterum ut navium, ita & militum incertus eſt numerus. Qua de re videndus Scholiaſt. Hom. ad Iliad. B. 122. Pertinet huc illud Varronis II. R. R. cap. II. *Si, inquam, numerus non eſt ad amuſſim, ut cum dicimus mille naves iiſſe ad Trojam.*

Ad CAP. XCVIII.

a *Aſiæ*] Micyllus, *aliiſque.* Schefferus, *& aliis.* Quam mox *cervam* Hyginus, *capream* vocat Dictys Lib. 1.

b *Superbius in Dianam locutus eſt*] Id cujuſmodi fuerit, diſcere potes ex Schol. Eurip. ad Oreſt. vers. 659. Gloriatus eſt, cum ſacram illam cervam fixiſſet, ne Dianam quidem tam certa vulnera ulli feræ dediſſe.

c *Calchas ſe reſpondiſſet*] Cl. Scheffertus, *ei reſpondiſſet.* Recte quidem, ſi quid eſſet mutandum. Videri tamen poteſt illud *ſe* heic pro *eum* poſitum, ut cap. 60. *Rurſum deorſum poſt ſe revolvitur ſaxum.* Vide quæ ibi annoto. Hephæſtion apud Photium pag. 483. Λυθῆναι τὸ δεινὸν εἰ θύσειε τὴν θυγατέρα Ἰφιγένειαν Ἀγαμέμνων Ποσειδῶνι.

d *Iphigeniam*] Eadem eſt, quæ Iphianaſſa. Vide Triclin. ad vers. 157. Electræ Sophoclis, & Schol. Euripidis ad Oreſt. vers. 659. Veterum nonnulli eam Iphigeniam non Agamemnonis filiam, ſed ex Theſeo & Helenâ natam voluerunt. Vid. Tzetz. ad Lycophr. pag. 40. & Anton. Liberal. cap. 27. *Iphis* eſt Etymologicographo in Γοῦν. Etiam ſororem ejus Electram dictam priu

[e] filiam Agamemnonis immolaſſet: re audita Agamemnon recuſare cœpit. tunc Ulyſſes cum conſiliis ad rem pulchram tranſtulit. [f] Idem Ulyſſes cum Diomede ad Iphigeniam miſſus eſt adducendam. Qui cum ad Clytemneſtram matrem ejus veniſſent, ementitur Ulyſſes eam Achilli in conjugium dari. Quam cum in Aulidem adduxiſſet, & parens eam immolare vellet, Diana [g] virginem miſerata eſt, & caliginem eis objecit, [h] cervamque pro ea ſuppoſuit: Iphigeniamque [i] per nubes in terram Tauricam detulit, ibique templi ſui ſacerdotem fecit.

XCIX. *Auge.*

[a] AUGE Alei filia ab Hercule compreſſa, cum partus adeſſet,

prius Laodicen auctor Xanthus eſt apud Ælian. Var. Hiſt. IV. cap. 26. Sed Hom. Schol. Electram aliam à Laodice facit, cum quatuor Agamemnoni filias tribuat ad Il. A. 7. Laodicen, Chryſoſthemin, Iphigeniam & Electram.

e *Filiam Agamemnonis*] Illud *Agamemnonis* exiſtimo a gloſſatore aliquo eſſe. Si retineri velis, *immolaſſent* eſſet legendum, pro *immolaſſet*. vel in præced. cum Barthio corrigendum *expiare*. Quod tamen placere non potuit viro docto, quod non ſacrificulus, ſed vates eſſet Calchas. At nec ſaga eſt ſacerdos, & tamen expiationem facit. Vide Martial. Lib. VII. 54. Dictys Lib. I. mulierem quandam Deo plenam hanc Dianæ iram fatam narrat, *nec leniri prinſquam auctor tanti ſceleris filiam natu maximam vicariam victimam immolaviſſet.*

f *Idem Ulyſſes*] Cl. Schefferus, *ideo Ulyſſes*. Dictys Lib. I. nullo conſilii participe profectum eum Mycenas narrat.

g *Virginem miſerata*] Bochartus Hieroz. 2. pag. 541. adducit ex Hygino: *Virginis miſerata eſt.* Si ita in vetere libro invenit, notanda eſt illa locutio. Hieron. Epitaph. Paulæ: *Miſerabatur omnium.* Prudent. Pſym. vers. 580. *Miſerari inopum.* Vetus interpres Eccleſ. Sirac. cap. V. 6. *Multitudinis peccatorum meorum miſerabitur.* Juſtin. XLIII. 4. *Miſerata formæ ejus.* Quod vereor ut merito tentent docti homines. Contra Minucius Felix Octavio: *Miſerentur miſeri, ſi fas eſt, ſacerdotum honores.* Sed ibi *miſerantur* forte ſcribendum. Idem tamen pag. 32. *Miſerantes eorum crudelius ſæviebamus.* Servius ad Æn. VIII. 68. *Hercules miſeratus Daphnidis.*

h *Cervam*] Ita Tragici. Liberalis autem cap. 27. μόσχον appellat. Tzetzes in Lycophronem. Ἡ δὲ Ἄρτεμις ἀντὶ αὐτῆς ἐλαίσασα κατὰ Φανόδημον τὸν ἱστορικὸν εἰς ἄρκτον μετέβαλε, κατὰ δὲ Νίκανδρον εἰς ταῦρον, καθ' ἑτέρους εἰς γραῦν, καὶ ἄλλως εἰς ἔλαφον. Ferme eadem habet Etymolog. magnum in Ταυροπόλον. Propert. Lib. III. 20. *Nec ſolvit Danaas ſubdita cerva rates.*

i *Per nubes in terram Tauricam*] Ad hiſtoricam magis fidem facit, quod ſcribit Dictys Lib. I. *Regi Scytharum, qui eo tempore aderat, commendatam.* vel quod Tzetzes tradit. Ἡ δὲ Ἰφιγένεια συνθεῖσα φθίγχ περὶ Σκυθίαν, ἡ προπόλος Ἀρτέμιδος γίνεται. Adde Euſtath. ad Dionyſ. p. 44. Ad non diſſimilem modum Helena immolanda evaſit necem. Qua de re videndus Meurſius in Laconicis. Tzetzes ad Lycophron. pag. 40. ed. Steph. Καὶ γὰρ ἡ Ἰταλίαν Λακίνιον Ῥωμαίαν αἰτεῖ· οὕτως ἴσασιν. &c.

Ad CAP. XCIX.

a *Auge Alei filia*] Ita & Apollod. Lib. II. Sed Jornandes Get. cap. 9.

Pria-

adeſſet, in monte Parthenio peperit, & ibi eum expoſuit. Eodem tempore [b] Atalante, Iaſii filia, filium expoſuit ex Meleagro natum. Herculis autem filium cerva nutriebat. [c] hos paſtores inventos ſuſtulerunt, atque nutrierunt, quibus nomina impoſuerunt, Herculis filio Telephum, quoniam cerva nutrierat; Atalantes autem Parthenopæum, [d] quoniam virgine ſimulante in monte Parthenio eum expoſuerat. Ipſa autem Auge patrem ſuum ti-

Priami eam facit ſororem. Falſo. Vide Not. ad cap. 101. Tzetzes in Lycophr. p. 43. Τήλεφος παῖς ἦν Ἡρακλέους καὶ Αὔγης τῆς Ἀλεοῦ θυγατρὸς τῆς Τεγεάτιδος καὶ Νεαίρας &c. Vero ſimilius eſt, quod Geticarum rerum ſcriptores tradunt, Sagilli Getarum regis fuiſſe filiam, & Herculi nuptam. Vid. Sheringham. de Orig. Anglor. p. 138.

b *Atalante, Iaſii filia*] Hinc *Iaſis* à Propert. appellatur Lib. 1. eleg. 1. De matre Parthenopæi Schol. Eurip. ad Phœniſſ. vers. 152. Αὕτη ἐστὶ Ἰάσου μὲν παῖς, Μειλανίωνος δὲ γυνή. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλη Σχοινέως θυγάτηρ, Ἱππομένους γυνή, Βοιωτική. Sane patrem Parthenopæi Milanionem facit etiam Servius Æn. VI. 480. *Hic Atalantæ*, inquit, *& Martis ſive Milanionis filius Rex Arcadiæ fuit.* Apollodor. Lib. 1. Ἐγεννήθη δὲ ἐκ Μειλανίωνος, ἢ ὡς ἄλλοι λέγουσιν, Ἄρεος, Παρθενοπαῖος. Atalantam illam, cujus amore captus fuit Meleager, noſter, nec ſine auctore, Schœnei facit filiam, ut demonſtramus ad cap. 173. Sed quo auctore cum heic, tum cap. 270. ex Meleagro natum tradat Parthenopæum, ignoro. Amplexus eſt tamen Hygini ſententiam Lutatius ille, ſive Lactantius eſt, ad Stat. Theb. 1. vers. 45. Confer not. ad cap. 185. & 270. Miratus ſum non ſemel, quæ idem interpres annotavit ad Theb. Lib. VI. vers. 563. *Atalantæ confundit hiſtoriam. Hanc Atalantam Hippomenis uxorem diximus filiam Siconei* (leg. *Schœnei*) *fuiſſe. Illam autem, qui* (leg. *quæ*) *cum procis curſu contendit, Oenomai filiam, uxorem Pelopis.* Confundit Atalantam & Hippodamiam.

c *Hos*] Barthius ad Stat. Tom. II. 989. *ambos* ex membranis Gruteri. Sed vulgatum æque rectum eſt.

d *Quoniam virgine ſimulante*] In membranis Gruteri, ut credere nos vult Barthius ad Stat. Tom. II. 989. viſebatur: *Quoniam virgine ſimulanter mater ignara* &c. Unde ipſe exſculpſit: *Quoniam virginem ſimulantem mater ignota.* hoc eſt, ipſo interprete, *ore pulcherrimo, & virgini, quam puero ſimiliorem.* Probo phraſin, & quam ejus dat explicationem. Ovid. VI. Met. 26. *Pallas anum ſimulat.* Iſidor. Orig. XVI. 4. *Aëris ſimulans qualitatem.* Statii Scholiaſtes ad III. Theb. 283. *Ea pulchritudine præditus fuiſſe dicitur, ut fœminam mentiretur.* Martial. III. 43. *Mentiris juvenem.* Willebrandus Itinerar. *Diverſas cortinas illic mentiuntur.* Apul. XI. Mileſ. *Inceſſu fœminam mentiebatur.* Claud. epigr. 44. *Mentitur gemma volatum.* Non diſſimile eſt illud *ſimulare figuram plauſtri* Aſtron. II. 2. Adſcribam ejus locum, ut in tranſcurſu corrigam. *Initio qui ſidera perviderunt, & numerum ſtellarum in unaquaque ſpecie corporis conſtituerunt, quod non arctum, ſed plauſtrum nominaverunt, ex ſeptem ſtellis duæ, quæ pariles & maximè in uno loco viderentur, pro bobus haberentur, reliquæ vero quinque figuram plauſtri ſimularent.* Illud *quod* non ſuo loco poſitum eſt. Scribe meo periculo: *Conſtituerunt non arctum, ſed plauſtrum nominaverunt, quod ex ſeptem* &c. Nec ſatis ſanum videri poſſit, quod ejuſdem Lib. cap. 1. legitur: *Jupiter ſimulatus effigiem Dianæ.* An corrigendum? *Simulans effigiem Dianæ.* putarem equidem, niſi *aſſimulare* pro *ſimulare* hunc ſcriptorem uſurpaſſe obſervaſſem. tanquam cap. 8. *Iubet Venerem aquilæ ſimulatam ſe ſequi.* Cap. 28. *Dianam cato ſimulatam. Simulatus* ergo *effigiem Dianæ* dicitur Jupiter, ut *formam aſſimulata*

timens, profugit [e] in Mœſiam, ad regem Teuthrantem: qui cum eſſet orbus liberis, hanc [f] pro filia habuit.

C. *Teuthras.*

TEUTHRANTEM regem in Mœſiâ Idas Apharei filius regno privare voluit. Quo cum Telephus, Herculis filius, ex reſponſo quærens matrem, cum comite Parthenopæo veniſſet, huic Teuthras regnum & [a] filiam Augen in conjugium [b] daturum promiſit, ſi ſe [c] ab hoſte [d] tutaſſet. Telephus conditionem regis non prætermiſit: cum

lata Camerti Virg. Æn. XII. 224. Juturna. Adde quæ de verbis *ſimulare* & *diſſimulare* ad Stat. obſervavit ſummus Gronovius Lib. I. cap. 6. Cæterum τὸ *ignara* non debebat mutari. *Ignarus* eſt ignotus præter alios etiam Hygino ipſi cap. 273. Tacitus XII. Ann. 45. *Nihil tam ignarum barbaris.* Dictys Lib. II. *Avidus ignara cognoſcendi.* Vide ibi Mercerum. Cl. Schefferus conjicit, *quoniam virginem ſimulans ſe.* Forſan non malè; quanquam qui ex iſtiuſmodi virginibus nati erant παρθένιοι proprie vel παρθενίαι vocitabantur. Commendant tamen ejus conjecturam Sophoclis verba Oedip. Colon. vers. 1316. Ἕκτος δὲ Παρθενοπαῖος Ἀρκὰς ὄρνυται Ἐπώνυμος τῆς πρόσθεν ἀδμήτης χρόνῳ. Idem vult Lactantius ad Stat. IV. Theb. 309. *Atalant Iaſi filia fugiens concubitus, in venando Dianæ comes facta eſt: ſed à Meleagro hoc adinſinuante compreſſa puerum edidit, cujus conceptum, quia diu ſub virginitate celaverat, Parthenopæum vocavit.* Subſcribo ergo conjecturæ viri Clariſſimi.

e *In Mœſiam*] Atqui *Myſorum* fuit Dynaſtes Teuthras, teſte Apollod. Lib. III. Senec. Troad. 216. Diod. Lib. IV. Tzetze ad Lycophr. pag. 43. Pauſan. Lib. X. Hom. Schol. ad Od. Λ. 520. Pind. ad Iſthm. od. V. Unde *Dux Myſus* audit apud Ovid. Lib. II. epiſt. de Ponto 2. vers. 26. *Myſus juvenis* apud Propert. Lib. II. el. I. Jornandes tamen cap. 9. cum Hygino: *Hujus (Telephi) regnum Mœſiam appellavere majores.* Et Servius Ecl. VI. 72. *A Gryno Eurypili filio, qui regnavit in Mœſiâ.* Scilicet *Myſiæ* & *Mœſiæ* vocabulum confudiſſe poſterioris ætatis ſcriptores, ut notatum jam ſuperius ad cap. 14. Confer cap. 100. 106. 121. *Myſiam* tamen rectè inſimæ ætatis ſcriptor Dares appellat. Et Schol. Horat. ad Epod. ult. *Telephus Rex Myſorum.* Capella Lib. VI. *Supra Troadem in mediterraneo Teutrania eſt, quæ regio Myſorum fuit.*

f *Pro filia habuit*] In conjugium adſumptum a Teuthrante ſcribit Apollodor. Lib. II. pag. 115. & Tzetzes in Lycophr. pag. 43. ed. Steph.

Ad CAP. C.

a *Filiam Augen*] *Argiopen* nominat Diodor. Lib. IV. pag. 239.

b *Daturum promiſit*] Curt. Lib. VIII. *Conſtituit daturum.* Terent. Eun. I. 2. *Venturum ad me conſtituit.* Juſtin. Lib. XXXI. cap. 4. *Auxilia miſſurum pollicetur.*

c *Ab hoſte*] Contra hoſtem. Ovid. IX. Met. 385. *A pecoris morſu frondes defendite noſtras.*

d *Tutaſſet*] *An tutatus eſſet?* ut voluit Micyllus. cap. 219. *Si ſe ab hoſte tutatus eſſet.* Sed ut alia non pauca, ita & hoc inter inſolentia Hygini reponam. Fulgentius *Tutulo. Dici ait pallium, quo ſacerdotes caput tutabant.* Pomponius patruo: *Non erat quod corpus ſemulâ tutaret togâ.* Ἀρχαΐζοντα id genus non pauca enumerat Popma in de uſu antiquæ Locut. cap. XI. quibus *furo* addere licet. Fulgent. II. 6. Mythol. *Cacus enim Herculis boves furaſſe dicitur.* Ita Commelinus edidit; Henricus autem Petri,

cum Parthenopæo Idam uno prælio ſuperavit: cui rex [e] pollicitam fidem præſtitit, regnumque & Augen [f] matrem inſcientem in conjugium dedit. Quæ quum mortalem neminem vellet ſuum corpus violare, Telephum interficere voluit, inſcia filium ſuum. Itaque cum in thalamum veniſſent, Auge enſem ſumpſit, ut Telephum interficeret. Tum deorum voluntate dicitur draco immani magnitudine inter eos exiſſe: quo viſo, Auge enſem projecit, & Telepho inceptum patefecit. Telephus re audita, [g] inſcius matrem interficere voluit: illa Herculem violatorem ſuum imploravit, & ex eo Telephus matrem agnovit, & in patriam ſuam reduxit.

CI. *Telephus.*

TELEPHUS Herculis & Auges filius, ab Achille in pugna [a] Chironis haſta percuſſus dicitur. Ex quo vulnere

Petri, *furatus eſſe.* Sed prius magis duco Fulgentianum. & agnoſcit codex Leidenſis. Gloſſ. Græcol. Κλέπτω, *furo, involo.* Gennadius Catalog. *Partem à quibuſdam furatam perdidit.* Ita *fruſtro* uſurpat Hieronymus Epiſt. Lib. III. de muliere ſepties icta. *Jam igitur & tertium ictum fruſtraverat ſacramentum trinitatis.* *Medito* Iſidor. Chron. Goth. *Fertur fugam meditaſſe.* Eginhartus vitâ Caroli: *Licet eum promiſſo fruſtraſſet auxilio.* Iſidor. de Prælatis, *Fruſtrare jura.* *Horto* & *exhorto* apud Leonem & Ælnothum. *Prælio* apud Feſtum Pauli: *Arma proprie dicuntur ab armis, id eſt, humeris dependentia, ut ſcutum, gladius, ſica, & ea, quibus prope præliatur.* Sed ibi malim *præliamur.* quemadmodum in membranis bibliothecæ Leid: repperi. Uſus ille importunus deſitarum vocum arguit deterius ſeculum.

e *Pollicitam fidem*] Gloſſ. MSS. in I. Georg. Virg. *Propter pollicitam Heſionam.* Lactant. Argum. Metam. Ovid. Lib. I. 9. *Quam cum neque pollicitis, neque precibus adire potuiſſet.* Noſter infra cap. 219. *Ab rege pollicita petit.* Ovid. II. Amor. El. xv. *Incipe pollicitis addere facta tuis.* Præterita deponentium, ut loquuntur, paſſivè ſæpenumero uſurpantur. Phædr. Lib. III. cap. 14. *pactam fidem* vocat. Certum interim *pollíceó* antiquos dixiſſe. Varro apud Non. *Ne dares, ne polliceres; quod datum eſt.*

f *Matrem inſcientem*] Heic mallem, *matrem inſcius eam,* ut ſubaudiatur *eſſe.* Cap. 86. *Quem Atreus imprudens filium ſuum occidit.* Niſi verius forte putas, *inſcienti ei in* &c.

g *Inſcius matrem interficere voluit*] Nihil heic mutem cap. 112. *Voluitque inſcia ſorori Iphigenia oculos eruere.* 184. *Inſcia ut filium ſuum interficeret.* Aſtron. II. 4. *Inſcius vidit matrem in urſæ ſpeciem converſam.* Et cap. 17. *Si in mare inſcii projecerant.* Phædr. Lib. IV. cap. 8. *Quum decidiſſet vulpis in puteum inſcia.* Ovid. Triſt. *Inſcius Actæon vidit ſine veſte Dianam.*

Ad CAP. CI.

a *Chironis haſtâ*] Apollodorus Lib. III. donatum eâ haſtâ Pelea refert patrem Achillis. Καὶ δίδωσι, inquit, Πηλεῖ Χείρων δόρυ μέλινον. Unde *Pelias haſta* & Πήλειον δόρυ dicitur poëtis. Ovid. Rem. Am. *Vulneris auxilium Pelias haſta tulit.* Ælian. Anim. I. cap. 5. Τῇ πηλειτιδι βοῇ, τοῦτο ἰσδότω.

nere cum indies tetro cruciatu angeretur, petit ſortem ab Apolline, quod eſſet remedium: reſponſum eſt, ei neminem mederi poſſe, [b] niſi eandem haſtam, qua vulneratus erat. Hoc Telephus ubi audivit, ad regem Agamemnonem venit, & monitu Clytemneſtræ Oreſtem infantem de cunabulis rapuit: minitans ſe eum occiſurum, niſi ſibi Achivi mederentur. Achivis autem quod reſponſum erat, ſine Telephi ductu Trojam capi non poſſe, facile cum eo in gratiam redierunt, & ab Achille petierunt, ut eum ſanaret. Quibus Achilles reſpondit, ſe [c] artem medicam [d] non noſſe. Tunc Ulyſſes ait: Non te dicit Apollo, ſed autorem vulneris haſtam nominat: quam cum raſiſſent, [e] remediatus eſt. A quo cum peterent, ut ſecum ad Trojam expugnandam iret, non impe-

Leg. Πηλιὰς δὴ. *Scyria haſta* fuit, quam accepit à legatis Græcorum in Scyro, de qua Vet. Epigram. Catal. Pith. Lib. II. *Occurrens Danais forti dum pugnat Achilli, Syria pugnanti percutit aſta femur.* Leg. *Scyria haſta.* Vide Schol. Hom. ad Iliad. Π. 140. Ovid. I. Art. A. 684. *Scyrias Hæmonio juncta puella viro.*

b *Niſi eandem haſtam*] Oraculi reſponſum fuit: Ὁ τρώσας ἐ ἰάσεται. Vide Apoſtol. Cent. XIII. 36. Euſtath. ad Iliad. Hom. pag. 35. Iſacium ad Lycophr. p. 44. Victor. variarum lect. Lib. V. cap. 12. Epigram. modo laudato: *Pro cujus cura conſultus dixit Apollo, Hoſtica quod ſalubrem cuſpis haberet opem.* Niſi in modulo ſyllabæ peccavit verſificator, ſcribendum *celebrem* vel *celerem.* Seductus forte hoc Buchananus mediam in *ſaluber* & ipſe corripuit Pſalm. 99.

c *Artem medicam*] Cap. 136. *Artem medicam primus inveniſſe dicitur.* Sed cap. 274. *Ars medicina.* ut apud Dictyn Lib. I. *Ob ſolertiam artis medicinæ.* Ita Mercerus correxit, cum antea legeretur, *artis medicæ.* quod vulgatius eſt. Auctor originis gentis Romanæ: *Circa peritiam artis medicæ præcipuus fuiſſe traditur.*

d *Non noſſe*] Ita edidit & Micyllus. *Non poſſe artem medicam*, quod Clar. Schefferus præfert, probare non poſſum. Solin. cap. 65. *Saltu ſic poteſt.* Cap. 16. *Prima mari potuit navibus.* Pſeudo-Muſa Præfat. *Hæc tantum poteſt effectu.* Sic *valere* & *pollere aliqua re*, non *aliquam rem*, dicitur Latine. Noſter infr. cap. 194. *Potens arte citharæ. Poſſum hanc artem*, quod pag. 557. Obſervat. Linguæ Latinæ pueris inculcat Goclenius, unde hauſerit neſcio.

e *Remediatus eſt*] Nimium hæc abrupta ſunt. Quis remediatus eſt? Achilles an Telephus? Telephus, opinor, cum ſequentia conſidero. Deponens, ut Technici loquuntur, *remedior* agnoſcit Priſcianus Lib. VIII. *Medeor*, inquit, *mederis*, *remedior*, *remediaris*, *teſte Capro.* Hier. Lib. I. epiſt. 38. edit. Canis. *Quod ſæpe medici remediantur.* Apulej. Junior cap. 2. *Potui ſi detur cum vino, mirè remediatur.* Feſtus in *Pæana*: *Quod remedians morbis finem faceret gravitatis.* Activo *remedio* uſus eſt Antonius Muſa Præf. de Herba Veronica: *Ut etiam ſeptem & quadraginta morbos remediet.* Sextus Platon. in de Medic. Animal. Part. I. cap. 5. *Sanguis capræ potus remediat.* Sed illi ambo, ſi quid judico, ſuppoſititii ſunt ſcriptores; vel certe ex Græcis ſcripta eorum tranſlata, ut ſuſpicatur Nob. Heinſius. Scribonium Largum, qui ſæpenumero eâ formâ iſtud verbi uſurpat, Tiberiani ævi eſſe ſcriptorem non

petrarunt, quod is [f] Laodicen Priami filiam uxorem haberet. ſed ob beneficium, quod eum ſanarunt, [g] eos deduxit: locos autem & itinera demonſtravit; inde in Mœſiam eſt profectus.

CII. *Philoctetes.*

PHILOCTETES Pœantis & Demonaſſæ filius, cum [a] in inſula Lemno eſſet, coluber ejus pedem percuſſit, quem ſerpentem Juno miſerat, irata ei ob id, quia ſolus præter cæteros auſus fuit Herculis pyram conſtruere, cum humanum corpus eſt [b] exuſtum, & ad immor-

non facile probaveris. Interim conſule Lexicon Scribonianum. in quo cum Hygino loquutum & Tertullianum aliquando oſtendit Doctiſſ. Rhodius. Confer & Voſſium in de Vitiis Sermon. & Borrichii in eum obſervationes, pag. 221. Addo ejus obſervatis locum ex libro de Reſurr. Carnis cap. 20. *Secundum comparationem vitiorum animalium à domino remediatorum.* Et ad Scapulam cap. 4. *Aut à Dæmoniis, aut valetudinibus remediati ſunt.* Sed quomodo ſanatus eſt à pulvere raſo ex haſtâ Achilleâ. Sammonicus: *Utque Lariſſæa curatus Telephus haſtâ.* Lege, *ut Lariſſæâ* cum Nob. Heinſ. ad Claud. epiſt. ad Hadrianum. Epigramm. modo laudato: *Mox precibus flexi Pelidæ robore ſacro Injecto membris pulvere plaga fuit.* Confer Plin. Lib. xxv. cap. 5. & Lib. xxxiv. cap. 15.

f *Laodicen*] Schol. Homer. ad Odyſſ. Λ. 520. & Dictys Lib. I. ubi hanc hiſtoriam invenies. *Aſtyochen* appellant ejus uxorem, Priamique faciunt filiam. At Servius ad Ecl. vi. 72. *Eurypylus namque filius Telephi, Herculis & Auges filii, ex Aſtioche Laomedontis filiâ fuit.*

g *Eos deduxit*] Cl. Schefferus, *eos non deduxit.* Deduxiſſe tamen volunt Dictys aliique, inter quos & Euſtathius loco modo adducto: Τὸν δὲ ἄρα μισθὸν ὑγείας τῶν εἰς Τροίαν ὁδηγίαν. Tzetzes in Lycophr. p. 44. Δεικνὺς τοῖς Ἕλλησι τὸν ἐπὶ Τροίαν πλοῦν. Vide & Victor. Lib. v. Var. Lect. cap. 12. *Id autem* heic eſſe ἐξηγηματικὸν, non adverſativum, exiſtimo. Continuat enim ſæpe orationem, nec tam ſignificat *ſed* quam *&*. Sic cap. 139. *Hi autem lares appellantur.* Cap. 154. *Heliades nominantur, ſunt autem* &c. Pro *enim* uſurpat Phædrus Lib. IX. cap. 21.

Ad CAP. CII.

a *In inſula Lemno*] Contigiſſe hoc narrat Dictys Lib. II. in ſacrificio Palamedis, quod Apollini Sminthio faciebat ille. Aliter quoque hæc narrat Servius ad Æn. III. 402. Cum Hygino in hac narratione convenit Scholiaſtes Homeri ad Catal. vers. 218. Sed Hygino ſecum non benè convenire videtur. Si in Lemno ictus fuit à ſerpente, ſequi debebat relictum illum ibi eſſe, non expoſitum. Sed remiſſum poſtea dicas, & dein ibi expoſitum. Tzetzes tamen ad Lycophr. p. 147. cum Dicty in urbe Chryſe contigiſſe id narrat. Corrupta ergo illa ejuſdem pag. 148. Τὸν δηχθέντα ἐν Χρύσῃ ἢ Λήμνῳ. Leg. Χρύσῃ ἢ Λήμνῳ.

b *Exutum*] Ita etiam Micyllus edidit. Sed in erratis correxit Commelinus *exuſtum*, quomodo excudendum curavi. Reſtituenda eadem vox Quintil. decl. XVIII. *Super vulnera amici, ſuper exutos artus metuendus aſſiſtis.* Leg. *exuſtos*. Infr. Decl. XIX. *Laceratis exuſtiſque illis ſanctioribus chariorbuſque viſceribus* &c. Cæterum ipſe apud Senecam ſic loquitur Hercules: *Quicquid in nobis tui Mortale fuerat, victus ignis abſtulit.* Ovid. IX. Met. 263. *In-*

ter-

mortalitatem traditum. c Ob id beneficium Hercules ſuas ſagittas divinas ei donavit. Sed cum Achivi ex vulnere tetrum odorem ferre non poſſent, juſſu Agamemnonis regis, d in Lemno expoſitus eſt cum ſagittis divinis. quem expoſitum paſtor regis Actoris, nomine Phimachus, Dolophionis filius, nutrivit. Quibus poſtea reſponſum eſt, e ſine Herculis ſagittis Trojam capi non poſſe. Tunc Agamemnon Ulyſſem & Diomedem exploratores ad eum miſit. f Cui perſuaſerunt, ut in gratiam rediret, & ad expugnandam Trojam auxilio eſſet, eumque ſecum ſuſtulerunt.

CIII. *Proteſilaus.*

ACHIVIS fuit reſponſum, qui primus litora Trojanorum attigiſſet, periturum. Cum Achivi claſſes applicuiſſent, cæteris cunctantibus, Iolaus a Iphicli & b Dio-

terea quicquid fuerat populabile flammæ, Mulciber abſtulerat. Non minus eleganter Cyprianus de Idolis: *Hercules ut hominem exuat, Oetæis ignibus concrematur.* Plinius Lib. xxxv. cap. xi. *Herculem ab Oetâ monte Doridos exuta mortalitate conſenſu Deorum in cælum euntem.* in MS. haberi *exuſta*, notavit Dalechampius. Lactant. Argum. Herculis Oetæi Senecæ: *Conſumpto, quod in eo mortale fuerat, in cælum tranſlatus eſt.* Sed forte rectius cum Nob. Heinſio legas: *Cum humanum corpus eſt exutus, & ad immortalitatem traditur.*

c *Ob id beneficium*] Quia Herculis rogum in Oeta ſuccendit. Schol. Hom. ad Catal. vers. 231. Vide quæ jam dicta ſunt ad cap. 36.

d *In Lemno expoſitus eſt*] Relictum in Lemno narrat Hom. Scholiaſtes, quod Vulcani ſacerdotes à ſerpentibus percuſſos ſanare ſcirent præter cæteros. Alii à Machaone ſanatum volunt, ut videre eſt apud Tzetzen in Lycophr. p. 147.

e *Sine Herculis ſagittis*] Vide præter Scholiaſt. Hom. Servium ad Æn. III. 402. & Schol. Pind. ad Pyth. od. I. ubi &, quomodo ſanatus ſit, narrat. Tzetzes in Lycophr. Ἔστι δὲ ἡ Λαίτρεια πόλις Ἤλιδος, ἔγκειται δὲ ἐν ταύτῃ τὰ τοῦ Πέλοπος ὀστᾶ, ἃ ἐδίδαξεν ὁ χρησμὸς ἀποκομίσαι. Καὶ τὰ Ἡρακλέους τόξα, ἅπερ Φιλοκτήτης εἶχε, εἰς τὴν Ἑλλάδα. Καὶ Νεοπτόλεμον τὸν Ἀχιλλέως υἱόν. εἰ μὴ γὰρ οὕτω γένηται, οὐκ ἂν πορθεῖν τὸ Ἴλιον. Confer quæ idem tradit p. 147. ed. Steph.

f *Cui perſuaſerunt*] *Qui* legit Nob. Heinſius.

Ad CAP. CIII.

a *Iphicli*] Herculis frater à pleriſque quidem Ἰφικλῆς, ſed ab Apollodoro Ἰφικλῆς modo, modo Ἴφικλος appellatur; & forte etiam ab aliis, ut Πάτροκλος & Πατροκλῆς, Νέοκλος & Νεοκλῆς, utraque terminatione agnoſcit Euſtachius. Certe Ἴφικλος dicitur quoque Diodoro Lib. IV. & Euripidis Scholiaſtæ, nec non Tzetzæ ad Heſiod. Aſp. 327. Τοῦ Ἀλκαίου Ἡρακλῆς ὁ Ἴφικλος. Ἰόλαος δὲ Ἰφίκλου. Male *Iphitus* ediderunt apud Serv. VIII. 803. Videri poſſunt Latini ab Ἴφικλος formaſſe *Iphiclus*, niſi malis ex Æolico Ἰφικλέης primo *Iphicleus*, deinde *Iphiclus* dictum. quemadmodum *Tyndareus* & *Tyndarus*, *Herculeus*, & in Gloſſis ac Notis Tyronis *Herculus* invenitur. Sic *Androclus* eſt

Gel-

b Diomedeæ filius primus è navi proſilivit, qui ab Hectore confeſtim eſt interfectus: quem cuncti c appellarunt Proteſilaum, quoniam primus ex omnibus perierat. Quod uxor Laodamia Acaſti filia cum audiſſet eum periſſe, flens petiit à diis, ut ſibi cum eo d tres horas colloqui liceret: quo impetrato, à Mercurio e reductus, tres horas cum eo colloquuta eſt. f Quod iterum cum obiſſet Proteſilaus, dolorem pati non potuit Laodamia.

CIV. *Laodamia.*

LAODAMIA Acaſti filia, amiſſo conjuge, cum tres horas conſumpſiſſet, quas à diis petierat, fletum & dolorem pati non potuit. Itaque a fecit ſimulacrum b æreum ſimile Proteſilai conjugis, & in thalamis poſuit, ſub ſimulatione ſacrorum, & eum colere cœpit. Quod cum

Gellio Lib. v. cap. 14. qui Ἀνδροκλῆς Ælian. VII. Animal. cap. 48. Adde quæ notavimus ad Anton. cap. 34. & ſupr. ad cap. 70. Sed neque Herculis hic Iolaus fratris filius, neque Iphiclus frater, quamvis cognomines & huic & illi. Audi Genealogiam ex Euſtath. ad Iliad. pag. 245. Εἷς τῶν Αἰολιδῶν Φύλακος κτίσας πόλιν Φυλάκην ὠνόμασεν. οὗ Ἴφικλος, οὗ Φύλακος, οὗ Ποίας καὶ Ἴφικλος. Ὧν Ποίαντος καὶ Μεθώνης, Φιλοκτήτης. Ἰφίκλου δὲ καὶ Ἀστυόχης, Πρωτεσίλαος καὶ Ποδάρκης.

b *Diomedea*] *Automeduſam* eſſe Apollodoro annotat Cl. Schefferus. Sed ille Iolaus, cujus ea mater erat, Herculis fuit ἀδελφιδοῦς, atque adeo alius ab hoc Hyginiano. *Aſtyoche* eſt Euſtathio, ut jam vidimus; unde heic poſſis *Aſtyochea* facere, ſi quid velis mutare.

c *Appellarunt Proteſilaum*] Auſon. epigr. xx. & Epitaph. Her. XII. & Lact. Arg. Ovid. Met. XII. 3. nomen hoc ab incunabulis à patre ei impoſitum innuunt. Dictys Lib. II. ab Ænea, alii ab aliis occiſum ferunt. Vide Schol. ad Catal. Hom. 208.

d *Tres horas*] Vide Nobiliſſ. Heinſ. notas in Epiſt. XIII. Heroid. vers. 35. & Add. pag. 444. Cum Hygino facit Minutius Felix.

e *Reductus, tres*] Deeſt & heic copulativa particula. Vide ſupra cap. 4.

f *Quod iterum cum*] Micyllus, *quare*. Nihil mutandum. Cap. 79. *Quod Jovis eas cum vidiſſet.* *Quod* valet *ob quod*. Notatum id jam ad cap. 16.

Ad CAP. CIV.

a *Fecit ſimulacrum*] De more hoc amantium apud veteres conſule Barth. Adv. Lib. IV. cap. 22. Simile huic exemplum habes apud Apul. Mileſ. VIII.

b *Æreum*] Cl. Schefferus *cereum* mallet, quod mox dicatur illud ſimulacrum combuſtum. Sed non diſſimile eſt, quod de aureo illo Aaronis vitulo à Moſe narratur Deut. cap. IX. Trimalchio in Fragment. Trag. p. 42. ed. Blau. *Omnes ſtatuas æneas, & aureas & argenteas in unum rogum congeſſit & eas incendit.* Sed τὸ *cereum* adſtruit epiſtola Laodamiæ Naſoniana, ut docuit me Nob. Heinſius. Vide vers. 152. & 154. Admonet me locus Petronii, ut heic moneam, eum κατὰ πόδα deſcriptum tranſtuliſſe in Origines ſuas Iſidor. Lib. XVI. cap. 19. *Nam dum hanc civitatem* (Corinthum) *Hannibal cepiſſet, omnes ſtatuas æneas & argenteas in unum rogum congeſſit & eas incendit. Ita ex hac commixtione fabri ſuſtulerunt & fecerunt paropſides. Sic Corin-*

cum famulus matutino tempore [c] poma ei attuliſſet ad ſacrificium, per rimam aſpexit, viditque eam [d] ab amplexu Proteſilai ſimulacrum tenentem, atque oſculantem: æſtimans eam adulterum habere, Acaſto patri nunciavit. Qui cum veniſſet, & in thalamos irrupiſſet, vidit effigiem Proteſilai: quæ ne diutius torqueretur, juſſit ſignum & ſacra, pyra facta, comburi: quo ſe Laodamia, dolorem non ſuſtinens, immiſit, atque uſta eſt.

CV. *Palamedes.*

ULYSSES, quod Palamedis Nauplii filii [a] dolo erat deceptus, in dies machinabatur, quomodo eum interficeret. Tandem inito conſilio, ad Agamemnonem militem ſuum miſit, qui diceret ei, in quiete vidiſſe, ut caſtra uno die moverentur. Id Agamemnon verum exiſtimans, caſtra uno die imperat moveri. Ulyſſes autem clam noctu ſolus magnum pondus auri, ubi tabernaculum Palamedis fuerat, obruit: item epiſtolam conſcriptam Phrygi captivo [b] ad Priamum dat perferendam, militemque ſuum priorem mittit, qui eum non longe à caſtris interficeret. Poſtero die cum exercitus in caſtra rediret, quidam miles epiſtolam, quam Ulyſſes ſcripſerat, ſuper cadaver Phrygis poſitam, ad Agamemnonem attulit: in qua ſcri-

rinthia nata ſunt, ex omnibus in unum, nec hoc nec illud. Agnoſcis rurſus verba Petronii.

c *Poma*] An *prunas*? Prunis enim nihil ſacrificio convenientius. Hor. III. od. 8. *Quid velint flores & acerra thuris Plena, miraris, poſituſque carbo In Ceſpite vivo.* Fulgent. Lib. I. Myth. cap. I. *In Domini adulationem aut coronas flectere, aut flores inferre, aut odoramenta ſimulacro ſuccendere conſueverat.* Ferri tamen aliquo modo τὸ *poma* videtur. Nam & variorum generum fructus Diis ſuis, quos inter defunctos quoque venerabatur ſtulta eorum credulitas, offerebant pagani. Conſule Saubert. de Sacrif. cap. 24. Notanda heic privata illa λατρεία, qua conjuges à conjugibus privata religione colebantur; de qua jam egit Kirchmannus in de Fun. Rom. Lib. IV. cap. 13.

d *Ab amplexu tenentem*] Id eſt, amplexantem, ut recte exponit Cl. Schefferus. Hinc illa apud Naſon. epiſt. vers. 154. *Amplexus accipit illa* (cera) *meos.* Mallem tamen exturbare τὸ *ab*, & legere, *amplexum.* Aſtron. II. 8. *Quem Nemeſis non aſpernata amplexum tenens.*

Ad CAP. CV.

a *Dolo erat deceptus*] Illum dolum habes cap. 95. & apud Serv. Æn. II. 81. Aliam cauſam affert Euripid. Scholiaſt. ad Oreſt. vers. 432. ubi hanc fabulam luculenter exequitur. Adde Dictyn Lib. II. Schol. Stat. I. Achill. 93.

b *Ad Priamum*] Cl. Schefferus mallet, *ad Palamedem.* Erat revera illa epiſtola ita ſcripta, ut à Priamo ad Pala-

ſcriptum fuit, *Palamedi à Priamo miſſa:* [c] tantumque ei auri pollicetur, quantum Ulyſſes in tabernaculum obruerat, ſi caſtra Agamemnonis, ut ei convenerat, proderet. Itaque Palamedes cum ad regem eſſet productus, & factum negaret, in tabernaculum ejus ierunt, & aurum effoderunt: quod Agamemnon ut vidit, vere factum eſſe credidit. Quo facto Palamedes, dolo Ulyſſis deceptus, ab exercitu univerſo innocens [d] occiſus eſt.

CVI. *Hectoris lytra.*

AGAMEMNON [a] Briſeidam, [b] Briſæ ſacerdotis filiam, [c] ex Mœſia captivam, [d] propter formæ dignitatem, quam Achilles ceperat, ab Achille abduxit, eo tempore, quo [e] Chryſeida [f] Chryſi ſacerdoti Apollinis [g] Zmin-

lamedem data videretur. Sed ſimulavit Ulyſſes ad Priamum eſſe ſcriptam, & propterea Phrygi captivo dedit perferendam.

c *Tantumque ei auri pollicetur*] Cl. Schefferus ſuſpicatur ſcriptum fuiſſe, *tantum qui ei*, vel *polliceri* paſſive accipi. Quid ſi ex præcedentibus ſubaudias Priamus? Sic cap. ſeq. *Cum Agamemnone redit in gratiam, Briſeidamque ei reddidit.* ſc. Agamemnon. Quanquam fateor hæc talia non tam eſſe latina, quam huic ſcriptori familiaria. Linguæ genius potius poſtularet, *Briſeidam qui ei.* Eadem tamen ratio eſt in illis Lactantii ad I. Achill. vers. 93. *Quia* (legendum *qua*) *invidiâ Ulyſſis auctis inimicitiis fictam epiſtolam ad Palamedem Priami nomine, per quam agebat gratias proditionis, & commemorabat certum pondus auri eſſe tranſmiſſum, dedit captivo, & eum in itinere juſſit occidi.* Vide notas ad cap. 8. ubi pluribus hanc loquendi rationem illuſtravi.

d *Occiſus eſt*] Lapidatum eum tradunt alii.

Ad CAP. CVI.

a *Briſeidam*] Terminationibus Latinis crebro uti Hyginum oſtendimus in diſſertatione noſtra. In Catal. Pith. Lib. IV. *Prodidit*] *atque urbem his Briſeida ſuam.* Dares ille, ſi Diis placet, Phrygius: *Briſeidam formoſam, altâ ſtaturâ* &c. Verum fuiſſe nomen ejus *Hippodamia* narrat Dictys Lib. II. ut & alii.

b *Briſa Sacerdotis*] Regem facit Dictys. Utrumque verum eſſe poteſt. cum antiquitus multi, qui reges, etiam ſacerdotes eſſent.

c *Ex Mœſia*] Ex oppido Lyrneſſo. quod Λυρνσὸν appellat Schol. Hom. ad Iliad. A. vers. 366. edit. Leid. & Camerarii. Sed Λυρνσὸς rectè editum à Bedrotio.

d *Propter formæ dignitatem, quam*] Inciſum eſt tollendum poſt τὸ *dignitatem*, vel tranſponenda verba: *Quam Achilles ceperat, propter formæ dignitatem ab Achille abduxit.* Dignitatem formæ muliebri tribuit etiam cap. 78. Qua de re vide Heinſ. ad Vellej. Lib. II. cap. 28.

e *Chryſeida*] Scribendum putem, non quod vitioſum ſit *Chryſeida*, ſed quod Latinas terminationes amet noſter. *Chryſeidam.* Cap. 121. *Chryſeidam abduxit.*

f *Chryſi*] Fratrem Briſis fuiſſe hunc, & in urbe Chryſe habitaſſe quidam tradidere. Dictys Lib. II. *Interfecto dein Eetione, qui his locis imperitabat, magnis opibus naves replet, abducens Aſtynomen Chryſi filiam, quæ eo tempore regi denupta erat.* Euſtath. ad Iliad. Γ. 58. edit. Baſ. Χρύση μὲν Συγάτηρ

[g] Zminthi reddidit. [h] quam ob iram Achilles in prælium non prodibat, ſed cithara in tabernaculo ſe exercebat. Quod cum Argivi ab Hectore fugarentur, Achilles objurgatus à Patroclo, arma ſua ei tradidit: quibus ille Trojanos fugavit, æſtimantes Achillem eſſe, Sarpedonemque [i] Jovis & Europæ filium occidit. Poſtea ipſe Patroclus ab Hectore interficitur, [k] armaque ejus ſunt detracta Patroclo occiſo. Achilles cum Agamemnone redit in gratiam, Briſeidamque ei reddidit. Tum contra Hectorem cum inermis prodiſſet, Thetis mater à Vulcano arma ei impetravit, quæ Nereides per mare attulerunt. Quibus armis ille Hectorem occidit, [l] aſtrictumque ad currum traxit [m] circa muros Trojanorum, quem ſepeliendum cum patri nollet dare, Priamus Jovis juſſu, duce [n] Mercurio

A'ςυνόμη, τὴν Βεῖσηϊ δὲ Ἱπποδάμεια. Confer Tzetz. in Lycophr. p. 57. ed. Steph.

g *Zminti*] Reſcribe *Zminthis* vel *Zminthi*. Z pro S ſæpe poni oſtendemus infr. ad cap. 251. ubi *Zmyrna* pro *Smyrna* habes. Ampelius cap. 8. *Quartus (Sol) qui Rhodi natus eſt, cujus etiam Zeminthus eſt filius*. Forte *Zmintheus* reſcribendum. Schol. Hom. ad Iliad. A. 39. Σμινθεῦ, ὦ Σμινθεῦ. ἔστι δὲ ἐπίθετον Ἀπόλλωνος Σμινθεύς. *Sminthium* appellat quoque Servius ad Æn. III. 113. ubi diſputat de origine hujus cognominis. Clemens Alexandrinus pag. 25. edit. Morell. *Polemo autem refert eos, qui habitant circa Troadem, colere mures, qui ſunt in iſtis regionibus, quos ipſi appellant Σμίνθους, quoniam arrodebant arcus ſuorum hoſtium; & Sminthium Apollinem ab illis muribus appellarunt*. Etymolog. magni auctor Cretenſes appellare mures σμίνθους ſcribit in Σμινθεύς. quod & apud Tzetzen legas in Lycophr. pag. 193. Ælian. Anim. Lib. XII. 5. Τοὺς Αἰολέας καὶ τοὺς Τρῶας τὸν μῦν προσκυνεῖν Σμίνθον. Macrob. I. Sat. 17. Smintheus appellatur, ὅτι ζέων θεῖ, *quia fervens currit*. Scopticè *Sminthiorum perniciem murium*, eum vocitat Arnob. Lib. III.

h *Quam ob iram*] Cl. Schefferus conjicit, *quare ob iram* vel *quam ob rem*. Quid ſi legas, *quam ob injuriam*? Notum enim quam multa, compendio ſcripturæ ſeducti, corruperint Vett. auctorum loca librarii. Dictys Lib. II. *Achilles memor injuriæ ſupra dictæ abſtinendum publico conſilio decreverat*.

i *Jovis & Europa*] Ita quidam voluerunt. Homerus autem ex Jove & Laodamiâ Bellerophontis filiâ, Dictys Lib. II. ex Xantho & Laodamia natum tradit.

k *Armaque ejus ſunt*] Clariſſ. Schefferus legit, & diſtinguit: *armaque et ſunt detracta. Patroclo occiſo, Achilles* &c.

l *Adſtrictum ad currum*] Balteo nempe, quem ei Ajax donaverat. Vide infr. cap. 112.

m *Circa muros*] Mallet forte aliquis, *circum*. Virg. Æn. II. 275. *Vulneraque illa gerens, quæ circum plurima muros Accepit patrios*. Pentadius, ſive Maximinianus eſt, in tumulo Hectoris Lib. III. Catal. Pith. *Hunc ferus Æacides circum ſua mœnia traxit, Quæ juvenis manibus texerat ante ſuis*. Sed circa eodem ſenſu uſurpat etiam Curtius Lib. IV. cap. 6. *Religatumque ad currum traxere circa urbem equi* &c. Servius ad Ecl. IX. 6. *Quo circa muros patriæ tractus eſt*.

n *Mercurio duce*] Vetus interpres Hor. ad Lib. I. od. 10. *Priamus Mercurio duce per caſtra Græcorum venit ad Achillem, à quo redemit corpus filii*.

o An-

rio in caſtra Danaorum venit, & filii corpus [o] auro repenſum accepit, quem ſepulturæ tradidit.

CVII. *Armorum judicium.*

HECTORE ſepulto, cum Achilles circa mœnia Trojanorum vagaretur, ac [a] diceret ſe ſolum Trojam expugnaſſe; Apollo iratus, Alexandrum Parin ſe ſimulans, [b] talum, quem [c] mortalem habuiſſe dicitur, ſagitta percuſſit, & occidit. Achille occiſo, ac ſepultræ tradito, Ajax Telamonius, quod [d] frater patruelis ejus fuit, poſtulavit à Danais, ut arma ſibi Achillis darent: [e] quæ ira Minervæ abjurgata ſunt ab Agamemnone & Menelao & Ulyſſi

o *Auro repenſum*] Pentadius, ſive alius ille eſt epigrammatarius, in Catal. Pith. *Sed raptum pater infelix auroque repenſum Condidit, & merens hac tumulavit humo.* Hor. Lib. III. od. 3. *Auro repenſus ſcilicet acrior Miles redibit.* Plinius Lib. XXXIII. cap. 3. *Auro repenſum caput ejus exciſum.* Vellej. II. cap. 6. *Quod capitis non dicam Gracchi, ſed civis Romani, pretium ſe daturum, idque auro repenſurum propoſuit.* Auſon. Perioch. 24. Iliad. *Ut auro rependat filium exanimum.* *Expendere* eo ſenſu cum Plauto utitur Victor Illuſtr. cap. 65. *Caput Gracchi ad Opimium relatum, auro expenſum fertur.* Tzetzes ad Lycophr. pag. 53. *Λυκόφρων δὲ ἐ ἄλλοι πολλοὶ (φασὶ) ζυγοσταθμηθῆναι αὐτὸν ἴσον χρυσῷ δοθῆναι τῷ βάρους.* Contra quam ſententiam ipſe tamen diſputat p. 54.

Ad CAP. CVII.

a *Diceret ſe ſolum*] Hæc eſt vox illa magna, cujus Horatius meminit Lib. IV. od. 6.

b *Talum*] Fulg. III. Myth. cap. 7. Hephæſtion apud Photium pag. 487. Servius ad Æn. VI. 57. *Achilles tinctus à matre in Styge palude toto corpore invulnerabilis fuit, exceptâ parte, qua tentus eſt.* Iiſdem verbis hæc narrat vet. Stat. Commentator ad Achill. Lib. I. vers. 134. niſi quod pro *Styge* exhibet *Stygem*, quod procul dubio mutandum in *Styges* vel *Stygiâ* potius. Elegans eſt hac de re vetus Epigramma: *Cauta quidem genetrix noceant ne vulnera nato, Confirmat Stygio fonte puerperium. Sed quia fas nulli eſt humanam vincere ſortem, In membris tincti dant ſibi fata locum.* Manum habuiſſe vulnerabilem autumat Dictys Lib. III. Sed cum Hygino vetus Horatii Comment. ad Epod. 13. Quintus Calaber Lib. III. aliique faciunt.

c *Mortalem*] H. e. vulnerabilem. Lactantius Arg. fab. 7. Lib. XII. Met. *Arcum Alexandri in Achillem convertit, ut ſagittam in eum dirigere poſſet, talumque, quod fuit in corpore ejus mortale, percuſſit, & interemit.* Ræmerius edidit: *Qui fuit in corpore ejus mortalis.* Sed perperam, ut oſtendo ad illum ſcriptorem. Dedit hoc Apollo Neptuni precibus, ut mortem filii Cycni ab Achille ulciſceretur.

d *Frater patruelis*] Ita etiam locuti Sueton. cap. 29. Cæſ. Juſtinus VII. 6. Lactant. Lib. XIII. Met. Arg. fab. I. Spartianus Caracalla cap. 3. Vellej. Lib. I. cap. I. Sulpicius Severus, & alii. Gloſſ. Steph. *Frater patruelis, ἀνεψιός.* Gloſſ. Nomicæ: *Φράτηρ πατρουέλις, ἐξάδελφος πρὸς πατρός.* Leg. *πατρός.*

e *Quæ irâ Minervæ abjurgata ſunt*] Supplet Cl. Schefferus, *quæ ei ira* &c. Et ſane id poſtulat orationis nexus. Micyllus fruſtra volebat *abjudicata* pro *abjurgata*. *Abjurgare* eſt jurgio ſeu litigio, abjudicare, ut bene interpretatur Barthius. *Iurgium* enim eſt judicium, unde *abjurgare* idem, quod abju-

Ulyſſi data. Ajax [f] furia accepta, per inſaniam pecora ſua & ſeipſum vulneratum occidit eo gladio, quem ab Hectore muneri accepit, dum cum eo in acie contendit.

CVIII. *Equus Trojanus.*

Achivi cum per decem annos Trojam capere non poſſent, Epeus monitu Minervæ equum miræ magnitudinis ligneum fecit, eoque ſunt collecti, Menelaus, Ulyſſes, Diomedes, Theſſander, Sthenelus, [b] Acamas, Thoas, Machaon, Neoptolemus. Et in equo ſcripſerunt, [c] *Danai Minervæ dono dant:* caſtraque [d] tranſtulerunt

judicare. Sulpitius Severus Lib. II. *Ithacius in jurgiis ſolitus* h. e. judiciis. Gloſſ. Vett. *Jurgium*, δίκη, ἀψιμαχία, ἀμφισβήτησις, φιλονεικισμὸς, ἀντιλογία. Feſtus: *Jurgatio juris actio.* Cæterum jurgium illud inter Ulyſſem & Ajacem ſuper Palladio fuiſſe narrat Dictys Lib. v. pag. 137. Sed ab Hygino ſtant Homerus Odyſſ. Λ. 544. Ovid. XII. Metam. Schol. Hypotheſ. Ajacis Flagell. Sophoclis, aliique.

f *Furiâ acceptâ*] H. e. dolore & inſania correptus, ut loquitur Schol. Vet. Hor. ad II. Sat. 3. Furia eſt furor. Martialis Lib. II. epigr. 43. *At me, quæ paſſa eſt furias* &c. Apulej. Junior cap. 4. *Mentes in furiam mittit.* Fulgent. I. Myth. cap. I. *Domini furiam evitantes.* & cap. 6. *Furiam concipere.* Sic Virgil. Æn. IV. 474. *Concepit furias.* Vide ibi Servium. Forte & heic *concepta* ſcribendum. Heſiod. Θεογ. 472. Τίσαιτο δ' Ἐριννῦς πατρὸς ἑοῖο. h. e. furorem.

Ad CAP. CVIII.

a *Theſſander*] *Therſander* audit cap. 69. Dictys in Catal. Græcorum ducum *Theſſandrum* appellat quoque. *Theſſandrus*, inquit, *Polynicis. Tiſandrum* Virgil. Æn. II. 261. ſed Servius *Theſſandrum*, ut edi curavit Nob. Heinſius: quod firmat auctor Orig. Gentis Romanæ. Videtur non heri ſane, vel nudius tertius illo loco vitium cepiſſe Virgilium, cujus ex eo loco verba ita adducit in Cruquii editione Vetus Horatii interpres ad Lib. IV. od. 9. *Tiſandrus Stenelusve duces.* Melius Badius & Henricus Petri in ſuis: *Terſandrus Sthenelusque duces.* Θέρσανδρος enim Græcis eſt. Vide Apollod. Lib. III. pag. 158.

b *Acamas*] Virgil. Æn. II. 260. eſt *Athamas.* quem Demophoontis filium facit Servius. Sed perperam, ut oſtendit Nob. Heinſius ad epiſtol. Sabini pag. 525. Tzetzes in Lycophronem pag. 79. edit. Steph. Ὁ Ἀκάμας ὁ υἱὸς τοῦ Θησέως. quod & pag. 87. repetit. Fuit ergo frater Demophoontis, non filius *Acamas.* Ita enim, non *Athamas*, ejus recenſio exhibet. quod procul dubio probandum. Acamas enim inter Græcorum duces fuit. Cretenſis Dictys Lib. I. *Poſtremi omnium Demophoon atque Acamas fuere.* Vitioſa ergo, quæ idem ſcribit, vel librarius Lib. v. pag. 135. *Æthram & Clymenam Demophoon atque Athamas habuere.* Auctoribus illis, quos ad Sabinum Vir illuſtris laudat, addendus & Diodorus Lib. IV. pag. 264. & Heſych. in Ἀκάμαντος. Eſt idem ille Acamas, qui ad Helenam repetendam mittitur cum Diomede apud Iſacium in Lycophr. & Parthenium cap. 16. Erot.

c *Danai Minervæ*] Titulus hic erat ferro inciſus. Accius in Deiphobo, ut refert Servius ad Æn. II. 17. inſcriptum eum ita fuiſſe prodit: *Minervæ donum armipotentes Danai abeuntes dicant.* Schol. Hom. ad Iliad. β. 278. Ulyſſem excogitaſſe lignei hujus equi fabricam, atque ideo à Poëtâ πολίπορθον appellatum memorat. Alii Prylin Mercurii filium Græcis monſtraſſe eam volunt. Vide Scholiaſt. Lycophron. pag. 45. ed. Steph.

d *Tranſtulerunt Tenedo*] *Tenedum* mal-

runt Tenedo. Id Trojani cum viderunt, arbitrati ſunt hoſtes abiſſe. Priamus equum in arcem Minervæ duci imperavit, [e] feriatique magno opere ut eſſent, edixit. [f] Id vates Caſſandra cum vociferaretur, ineſſe hoſtes, fides ei habita non eſt. Quem in arcem cum ſtatuiſſent, & ipſi noctu luſu atque vino laſſi obdormiſſent, Achivi ex equo, aper-

mallet Micyllus. Non opus eſt. Juſtinus Lib. xxv. 4. *Cum copias Cherſoneſo tranſpoſuiſſet.* Quod nolim à viro docto ſollicitari. Lact. Argum. Lib. XIII. Met. Ovid. fab. 2. *Thraciæ cum eſſet appulſa.* Nec hoc mutari à Rænerio merebatur. Vide Not. ad cap. 15. Cæterum an verum ſit, quod docent (liceat mihi uſurpare verbum Servii) artigraphi, dativum pro ablativo poni, de eo in multis, quæ adducunt, exemplis, haud immerito addubites. Diſſuadent id tot exempla, in quibus τὸ *in*, quod heic ſubaudiri poſſe recte cenſet Cl. Schefferus, in motu ad locum cum ablativo ponitur, de quibus egimus ad cap. 92. Suadere contra videntur cum illa, quæ ad cap. 15. diximus, tum illud Julii Obſequentis cap. 43. *Ne unquam Romæ reverteretur.* ut & hoc in Fragm. Trag. pag. 33. edit. Coner. *Forte Dominus Capuæ exierat.* & Iſidor. Orig. Lib. VI. 5. *Romæ primus librorum copiam advexit Æmilius Paulus.* Sed & iſta, modo mendâ vacent, ſi ellipſin ſuppleas, aliter explicare poſſis. Nimirum *reverti Romæ, exire Capuæ* eſſet *in* vel *ad urbem Romæ reverti*, *in* vel *ad urbem Capuæ exire.* Atque ita capio, quod ex vetere aliquo ſcriptore hauſiſſe is omnino videtur, illud Chariſii Lib. II. *Domi venit*, hoc eſt, inquam, *in ædes domi.* Quod ejuſdem illius modo laudati Fragmenti pag. 42. ſequitur corruptum eſt; ſed leviculâ mutatione reſtituas, ſi legas, *è gaſtris.* Amphoras enim modo appellaverat. Γάστρα & γάστρη, vas ventricoſum, à γαστὴρ ſic dictum. *Gaſtrum* vas æneum cum anguſto fundo exponi in Gloſſis Arabico-latinis invenit Voſſius, ut teſtatur ipſe in de Vitiis Sermon. Lib. III. cap. 13. Verum non ad ænea tantum, ſed & fictilia extendendum eſſe hoc vocabulum, vel ipſe Petronius pridem editus nos docet. Addam & hoc, ὡς ἐν παρέργῳ, excidiſſe videri viro magno, quæ Feſtus habet *in Cingulo*, & iſtos Horatii verſiculos Lib. I. epiſt. 13. *Faſciculum portes librorum, ut ruſticus agnum, Ut vinoſa glomos furtiva Pyrrhia lanæ.* cum ejuſdem operis Lib. I. cap. 10. *glomi* & *glomos* inter barbara numeraret. Tenedo, ut è diverticulo in viam redeamus, nomen dediſſe Tennem *Cyſis* filium ſcribit Servius ad Æn. II. 21. Corrige *Cycni* ex Homeri Schol. ad Iliad. A. 38. & Euſtath. in Dionyſ. p. 78. quibus dicas etiam perperam *Hemitheam* appellari Tenis ſororem à Servio, cum nomen ei *Leucothea* fuerit. Sed *Hemithea* vocatur à Conone. atque ita in Servio ſcribendum. Erat autem hic Cycnus Neptuni filius, ut idem tradit. Leucophrys ante appellata ea inſula: male enim Λευκόφρυ in Leidenſi & Baſileenſi iſtorum Scholiorum editionibus exhibetur, pro Λευκόφρυς, quomodo rectè Bedrotiana. Hiſtoriam prolixè narrat Tzetzes in Lycophron. pag. 46. edit. Baſ. Adde Ciceronem III. de natura Deorum. Cononem cap. 28. apud Photium, Heraclid. περὶ πολ. & quæ notavi ad cap. 276.

e *Feriati*] Hor. Lib. IV. od. 6. *Male feriatos Troas, & lætam Priami choreis Falleret aulam.*

f *Id cum vates*] Τὸ *id* velut natum ex ultimâ præcedentis vocis ſyllabâ, deleri jubet Cl. Schefferus. Videri tamen poteſt τὸ *id* pro *ob id* poſitum, ut cap. 122. *Id Aletes Ægiſthi filius cum reſciſſet, ex Atridarum genere neminem ſupereſſe, regnum Mycenis occupare cœpit.* 174. *Id Althæa mater, ut audivit filium ſuum tantum facinus eſſe auſum* &c. Terent. A. I. I. verſ. 130. *Et id nunc operam do.* Eun. V. 6. 4. *Nunc id prodeo.* Multa id genus congeſſit Popma in de Antiq. Locut. Lib. II. cap. 2. Adde quæ notavi ad cap. 16. & 34.

g *Si-*

aperto à g Sinone, exierunt, & portarum cuſtodes occiderunt, ſocioſque, ſigno dato, receperunt, & Troja ſunt potiti.

CIX. *Iliona.*

PRIAMO Polydorus filius ex Hecuba cum eſſet natus, Ilionæ filiæ ſuæ dederunt eum educandum, quæ a Polymneſtori regi Thracum erat nupta, quem illa pro filio ſuo educavit. Deiphilum autem, quem ex Polymneſtore procreaverat, pro ſuo fratre educavit, ut, ſi b alteri eorum quid foret, parentibus præſtaret. Sed cum Achivi, Troja capta, prolem Priami extirpare vellent, Aſtyanacta Hectoris & Andromachæ filium c de muro dejecerunt: & ad Polymneſtorem legatos miſerunt, qui ei Agamemnonis filiam nomine Electram pollicerentur in conjugium, & auri magnam copiam, ſi Polydorum Priami filium interfeciſſet. Polymneſtor legatorum dicta non repudiavit, Deiphilumque filium ſuum imprudens occidit, arbitrans ſe Polydorum filium Priami interfeciſſe.

Po-

g *Sinone*] Sinon hic nepos Autolyci fuit, filius Æſimi. Autolycus enim ex Amphithea genuit Æſimon & Anticliam. Vide Tzetzen ad Lycophr. pag. 58. Αἴσιμος δ' ὁ Αὐτολύκου ἀδελφὸς γυνὰ &c. Sinon ipſe apud Tryphiod. in Trojæ Haloſ. Αἰσίμου κλέϊσον ἐμὸν πολιὸν γενετῆρα. Mirifice corruptus in iſtâ genealogiâ Servius ad Æn. II. 79. *Autolycus quidam fuit fur, qui ſe varias formabat in ſpecies. Hic habuit liberos, Siſyphum, unde natus eſt Sinon, & Autolycum, unde Ulyſſes.* Scrib. *Æſimum & Anticliam.* Alioqui non conſobrini, ut mox ipſe ſubjungit, ſed patrueles forent Ulyſſes & Sinon.

Ad CAP. CIX.

a *Polymneſtori*] Ita & à Servio Æn. III. 49. Schol. Horat. ad II. Sat. 3. Lactantio Argum. Lib. XIII. Met. Ovid. aliiſque nonnullis hoc vocabulum ſcribitur. Sed Græcam originem ſi reſpicias, *Polymeſtor*, & mox *Deipylus*, præferas. quanquam Πολυμνήστωρ Græce quoque exaratum video apud Chariſium Lib. I.

b *Alteri eorum quid foret*] Mallem *altero*. Servius ad Æn. II. 77. QUODCUNQUE *vetuſtâ voce mortem ſignificari Lucilius docet in* XII. *Hunc ſi quid pueris nobis me & fratre fuiſſet. hoc eſt, ſi mors me vel fratrem oppreſſiſſet.* Ennius apud Feſtum in ME. *Si quid fuerit humanitus ut teneatis.* Vel legendum, ut Scheſſerus malebat, *fieret.* Ælius Stilo apud Feſtum in *Ordinarium. Quid mihi fieret, ſi non ego ſtipendia in ordine omnia ordinaria meruiſſem.* Parcit heic Hyginus verbis male ominatis, ut Vellejus Lib. II. cap. 32. *Si quid huic accideret.* Salluſt. V. Hiſtoriarum. *Si Pompejo humani quid eveniſſet.* In Teſtamento Cuſpidii: *Si quid de eo accidiſſet.* Item: *Si quid humanum Lampridio contigerit.* Ita παθεῖν τι pro *extinctum eſſe*, apud Schol. Apollon. I. vers. 1063.

c *De muro dejecerunt*] *Fatis enim prædictum fuerat, puerum, ſi ſupervixiſſet, ultorem patriæ & parentum futurum.* Servius ad Æn. II. 457.

d Et

Polydorus autem ad oraculum Apollinis de parentibus ſuis ſciſcitatum eſt profectus. cui reſponſum eſt, patriam incenſam, patrem occiſum, matrem in ſervitute teneri. Cum inde rediret, [d] & vidit aliter eſſe, ac ſibi reſponſum fuit, ſe Polymneſtoris eſſe filium, ab ſorore [e] Iliona inquiſivit, quid ita aliter ſortes dixiſſent? cui ſoror, quid veri eſſet, patefecit, & ejus conſilio Polymneſtorem luminibus privavit, atque interfecit.

CX. [a] *Polyxena.*

DANAI victores cum ab Ilio claſſem conſcenderent, & vellent in patriam ſuam quiſque reverti, & prædam quiſque ſibi duceret, ex ſepulchro vox Achillis dicitur prædæ partem expoſtulaſſe. Itaque Danai Polyxenam Priami filiam, quæ virgo fuit formoſiſſima, propter quam Achilles, cum eam peteret, & [b] ad colloquium veniſſet, ab Alexandro & Deiphobo eſt occiſus, ad ſepulcrum ejus eam immolaverunt.

CXI. *Hecuba.*

ULYSSES Hecubam Ciſſei filiam, vel, ut alii autores dicunt, Dymantis Priami uxorem, Hectoris matrem, in ſervitutem cum duceret, illa in Helleſpontum mare [a] ſe præcipi-

d *Et vidit*] Suſpicatur eruditiſſimus Perizonius ſcripſiſſe Hyginum, *ut vidit.* Etſi non de nihilo, non neceſſario tamen. Conjungit enim non ſemel noſter diverſos modos. Vide notas ad cap. 148. Sed recte idem ille amicus noſter in ſequentibus poſt *τὸ fuit* excidiſſe *ratus* cenſet.

e *Iliona*] Sic repoſui pro *Ilienta* ex Servio, Horatio, aliiſque.

Ad CAP. CX.

a *Polyxena*] Et hanc & alias de Polyxenâ fabulas congeſſit Servius ad Æn. III. 322.

b *Ad colloquium veniſſet*] Servius. *Quam cum Trojani fraude promiſiſſent, Paris poſt Tymbræi Apollinis ſimulacrum latuit, & venientem Achillem ad fœdus miſſâ vulneravit ſagittâ.* Deſcribit eam cædem non impolite Dictys Lib. IV. pag. 106. Tzetzes ad Lycophr. pag. 53.

Ad CAP. CXI.

a *Se præcipitavit*] Serv. ad Æn. III. 6. *Cum captiva duceretur, flendo in canem conversa eſt, cum ſe præcipitare vellet in maria.* Confer Schol. Eurip. ad Hecub. 1259. Tzetzen Chil. III. 74. Schol. Juv. ad Sat. X. 271. Plaut. Menæch. V. I. Ob rabiem nempe, qua in Græcos invehebatur, canis dicta eſt. Vet. Epigr. II. Catal. Pith. *A cane non mirum eſt ſubito periiſſe Pelaſgum, Nam rabies Hecubæ durat in Argolicos.* Hinc *Empuſa*, h. e. ſpectrum quoddam caninum

cipitavit, & canis dicitur facta eſſe, unde & [b] Cyneum eſt appellatum.

CXII. *Provocantes inter ſe, qui cum quo dimicarunt.*

MENELAUS cum Alexandro, Alexandrum Venus eripuit: Diomedes cum Ænea, Æneam ſervavit Venus. Idem [a] cum Glauco, [b] in hoſpitio cognito diſceſſerunt: idem cum Pandaro & Glauco alio: Pandarus & Glaucus occiduntur. Ajax cum Hectore [c] donificantes diſceſſere: Ajax Hectori donâvit balteum, [d] unde eſt tractus; Hector Ajaci gladium; unde ſe interfecit. Patroclus cum Sarpedone, Sarpedon occiditur. Menelaus cum Euphorbo,

num eſt Theocrito in Arâ, ut pridem ab aliis obſervatum. Vide Euſtath. in Dionyſ. p. 96. ed. Steph.

b *Cyneum*] Micyllus *Cynoſſema.* Ut hoc mihi non perſuadet, ita ſcio ſepulcrum Hecubæ dictum fuiſſe κυνὸς σῆμα. Vide Strabon. Lib. XIII. Auſon. Epitaph. Hecub. Tzetz. ad Lycophron. p. 59. Capellam Lib. VI. Dictys Lib. V. pag. 137. *Sepulcrum ejus apud Abydum ſtatuitur, appellaturque Cynoſſema, ob linguæ protervìam impudentemque petulantiam.* Ob quam & lapidatam vult Lycophron. Cæterum τὸ *mare* ex præcedentibus huc mallem revocare, & collocare poſt τὸ *Cyneum.* Hyginus infra cap. 243. *In mare ſe præcipitavit, unde Cyneum mare dictum eſt, quoniam in canem fuerat converſa.*

Ad CAP. CXII.

a *Cum Glauco*] Hippolochi filio. Hom. Iliad. Z. 206.

b *In hoſpitio cognito*] Cum Diomedes cognoviſſet Glaucum eſſe veterem patris ſui Tydei hoſpitem. Verba ejus ſunt apud Homerum: Ἦ ῥά νύ μοι ξεῖνος πατρώϊός ἐσσι παλαιός. Auſonius Perioch. Il. *Paterna inter ſe hoſpitia recordati.* Sed Nob. Heinſius monuit me legendum eſſe, *hi hoſpitio cognito diſceſſerunt*, & referendum ad teſſeram hoſpitalem. Poſſe tamen vulgatum defendi cenſet illo Petronii: *Dum in hoc dictorum æſtu totus incedo.* Et Hor. I. Sat. 9. *Ibam forte via ſacra, ſicut meus eſt mos. Neſcio quid meditans nugarum totus in illis.* In Petronio antiqua lectio fuit, *motus incedo*, quam defenſum it contra Duzam Sciopp. Veriſ. cap. 4. Frag. Trag. exhibet, *in mortis.* quod proxime ad τὸ *motus* accedit. Illis, quæ Scioppius adducit, addi poteſt locus Corippi Lib. III. pag. 49. *Commotus in ira.* Et quod Petronius ipſe paulo inferius habet, *in curſu fatigatus.* Conferendus Sanctius Minerv. Lib. IV. p. 366. ubi ablativum, quem abſolutum vocant, ſæpe à præpoſitione *in* diſertim expreſſâ regi oſtendit.

c *Donificantes*] H. e. dona invicem dantes. Dictum ut *Votifico.* Gloſſ. Iſid. *Votificantibus, dona libantibus.* Vide Hom. Iliad. H. 303. Daretem pag. 174. edit. Blaû.

d *Unde eſt tractus*] Pro, *à quo tractus eſt.* Servius ad Ecl. IX. 6. *Hector dedit Ajaci gladium, quo ſe Ajax poſtea interemit. Ajax vero Balteum, quo circa muros patriæ tractus eſt.* Idem ad Georg. I. 163. *Genus vehiculi omni parte dentatum, unde feruntur* (leg. *teruntur*) *frumenta.* Exſcripſit Iſidorus Lib. XX. Orig. cap. 14. *Tribula genus vehiculi, unde teruntur frumenta.* Deut. XXV. 4. *Os bovis terentis in areâ.* Ad Æn. I. 644. *Cælum eſt, unde operantur argentarii.* Georg. IV. 39. *Genus eſt herbæ, unde tinguntur veſtes.* Ecl. I. vers. 2. *Culmo, ſtipula: unde ruſtici cantare conſueverunt.* Horat. Lib. II. od. 12.

Unde

bo, Euphorbus occiditur, [e] qui poſtea Pythagoras eſt factus, & meminit ſuam animam in corpora tranſiſſe. Achilles cum [f] Aſteropæo, Aſteropæus occiditur. Idem cum Hectore, Hector occiditur: idem cum Ænea, Æneas fugatur: idem cum Agenore, Agenorem ſervavit Apollo: idem cum Pentheſilea Amazone [g] Martis & Otreræ filia, Pentheſilea occiditur: Antilochus cum Memnone, Antilochus occiditur: Achilles cum Memnone, Memnon occiditur: Philoctetes cum Alexandro, Alexander occiditur: Neoptolemus cum Eurypylo, [h] Eurypylus occiditur.

CXIII. *Nobilem quem quis occidit.*

ACHILLEM Apollo [a] Alexandri figura. Hector Proteſilaum, idem [b] Antilochum: Agenor Helenorem, idem [c] Clonium: Deiphobus Aſcalaphum, idem [d] Autonoum: Ajax

Unde periculum Fulgens contremuit domus. Schol. *Unde. à quibus.* Ter. *E prædonibus, unde emerat, ſe audiſſe dicebat.* Noſter cap. 58. *In ſpeciem arboris eam commutavit, unde Myrrha fluit.* Cap. 126. *Accipiet harundinem, unde victum ejiciat.* Ribuar. Tit. 5. *Digitum, unde ſagittatur.* Ovid. VI. Met. 719. *Sed tamen abſueram, ſed & hac erat, unde redibam. Criminis exemplum.* De Hectoris morte omnes conſentiunt. Ajacem autem Anticlides à Paride occiſum vult, ut refert Tzetzes ad Lycophron. p. 82.

e *Qui poſtea Pythagoras eſt factus*] Horat. vide Lib. 1. od. 28. & Scholiaſten ad eandem, Gelliumque Lib, IX. cap. 2.

f *Aſteropæo*] Ita ſcripſi pro *Aſteropeo* ex Gr. Ἀστεροπαῖος. Vide Hom. Iliad. Φ. 140.

g *Martis & Otreræ filia*] Ergo ſoror Hippolytæ erat. Vide notas ad cap. 30. Servius ad illa Virgil. Æn. I. *Pentheſilea furens. Martis & Otreres filia fuit* &c.

h *Eurypylus*] Occiſum à Pyrrho etiam Scholiaſtes Juvenalis narrat ad Sat. VI. 654. Sed quod Telephi eum facit filium, de eo dubitabam, cum vidi idem tradi à Servio ad Eclog. VI. 72. & Schol. Hom. Odyſſ. Λ. 520.

Ad CAP. CXIII.

a *Alexandri figurâ*] Vide ſupra cap. 107. & Virg. Æn. VI. 57.

b *Antilochum*] Atqui Antilochus eſt interfectus à Memnone; ut ſcripſit cap. 112. Quod confirmat Pindarus Pyth. od. VI. Hom. Odyſſ. Δ. 187. Dictys Lib. IV. Ab Hygino ſtat Ovidius I. Heroid. vers. 15. *Sive quis Antilochum narrabat ab Hectore victum, Antilochus noſtri cauſa doloris erat.* Vide ad illum locum Incomp. Heinſium. Si tam clarus eſſet, quam quos alii jam divinarunt, poſſet etiam *Anchialus* ex Hom. Iliad. E. 609. in locum Antilochi ſubſtitui; ſed ut in multis aliis, ita & in hac narratione diverſos videtur ſecutus auctores Hyginus. Voſſ. Lib. II. Art. Gram. p. 252. victum quidem ab Hectore Antilochum, etſi non occiſum, ex Homero oſtendit.

c *Chlonium*] Recte *Clonium* Cl. Scheſferus. Ita enim Hom. Iliad. O. 340. Notavimus idem vitium ſuperius cap. 97.

d *Autonoum*] De Autonoo nihil comperi. De Aſcalapho habes Iliad. N. Autonoos duos novit Homerus; quorum alter Trojanus erat, occiſus à Patroclo Iliad. Π. 694. alter Græcus occiſus ab Hectore Iliad. Λ. 301. Atque hunc eum ipſum eſſe arbitror, quem heic occiſum

Ajax [e] Hippodamum, idem [f] Chlonium: Agamemnon [g] Hippodamantem, idem Glaucum: Ajax Locrus [h] Carcanum, idem [i] Gavium: Diomedes Dolonem, idem [k] Rheſum: Eurypylus [l] Nireum, idem Machaonem: Sarpedon [m] Tlepolemum, idem [n] Antippum: Achilles Troilum: Menelaus Deiphobum: Achilles Aſtynomum, idem Pylachantum: Neoptolemus Priamum.

CXIV. *Achivi qui quot occiderunt.*

ACHILLES numero 72. [a] Antilochus numero 2. Proteſilaus numero 4. [b] Peneleus numero 2. [c] Eurypylus numero 1. Ajax Oilei numero 24. Thoas numero 2. [d] Leitus numero 20. Thraſymedes numero 2. Agamemnon numero 16. Diomedes numero 18. Menelaus 8. Philoctetа numero 3. Meriones numero 7. Ulyſſes numero 12. Idomeneus numero 13. Leonteus numero 5. Ajax Telamonius numero 28. Patroclus numero 53. Polypœtes numero 1. Teucer numero 30. Neoptolemus 6. [e] fit numerus 362.

CXV. *Tro-*

ſum à Deiphobo tradit Hyginus. Certe ſine ullo ſcrupulo *Antenorem* in *Antenoi* locum ſubſtituerim.

e *Hippodamum*] *Hippothoum* Cl. Scheſſeri probo. Habetur Iliad. P. 313.

f *Chlonium*] An & heic *Clonium* reponendum? Certe inter Priamidas eſt etiam Clonius apud Apollodorum. Sed cum de ejus cæde nihil legiſſe meminerim, non valde placet. *Calctor*. quem apud Hom. Iliad. O. 419. interficit Ajax, nimium abit à vulgatâ ſcripturâ. *Cleopolemum* conjicit Cl. Schefferus. *Chthonium* Nob. Heinſius.

g *Hippodamantem*] Niſi heic alios, quam Homerum, ſequutus eſt auctores, probo *Iphidamantem* Schefferi. Vide Hom. Iiad. Λ. 221.

h *Carcanum*] *Gargaſum* ex cap. 115. Schefferus.

i *Gavium*] *Agavum* ex Dicty idem.

k *Rheſum*] Eetionis hic erat filius. Vide Dictyn Lib. II. pag. 67. Hom. Iliad. K. Quanquam aliter Apollodorus. Adde Servium ad Æn. I. 473. & de Priami cæde eundem ad Æn. II. 506.

l *Nireum*] Apud Dictyn Lib. IV. interficit *Peneleum* & *Nirea*.

m *Tlepolemum*] Hic Herculis erat filius, de quo Homerus in Catalogo, & Diodorus Lib. IV.

n *Antippum*] Scripſerim *Antiphum*, cujus mentio facta inter duces cap. 97.

o *Pylachantum*] De hoc altum ſilentium apud Homer. Iliad. Y. ubi bene multos ab Achille occiſos recenſet.

Ad CAP. CXIV.

a *Antilochus num. 2.*] *Phalcem* & *Mermerum* occidit Iliad. Ξ. 513.

b *Peneleus*] *Choræbum* apud Virg. Æn. II. 424. *Ilionea* apud Homerum Iliad. Ξ. 496. occidit.

c *Eurypylus*] Apud Homerum duos interficit. *Apiſaonem* Iliad. Λ. *Hypſenorem* Iliad. E.

d *Linus*] Hic non numeratur inter Græcorum duces, ſed *Leitus*, quem libenter credo Cl. Scheffero in locum Lini eſſe ſubſtituendum.

e *Fit numerus 362.*] Cl. Schefferus 329. Sed numeros omnes præcedentes ſanos eſſe quis præſtare auſit?

CXV. *Trojani qui quot occiderunt.*

HECTOR numero 31. Alexander numero 3. Sarpedon numero 2. Panthous numero 4. Gargaſus numero 2. Glaucus numero 4. Polydamas numero 3. Æneas numero 28. Deiphobus numero 4. [a] Clitus numero 3. [b] Acamas numero 1. Agenor num. 2. [c] fit numerus 88.

CXVI. [a] *Nauplius.*

ILIO capto, & diviſa præda, Danai cum domum redirent, ira deorum, quod fana ſpoliaverant, & quod Caſſandram [b] Ajax Locrus à ſigno Palladio abripuerat, tempeſtate & flatibus adverſis [c] ad ſaxa Capharea naufragium fecerunt: in qua tempeſtate Ajax Locrus fulmine eſt à Minerva ictus, quem fluctus ad ſaxa illiſerunt, unde [d] Ajacis petræ ſunt dictæ. Cæteri noctu cum fidem deorum implorarent, Nauplius audivit, ſenſitque tempus veniſſe ad perſequendas filii ſui Palamedis injurias. Itaque, tanquam auxilium eis afferret, facem ardentem eo loco extulit, quo ſaxa acuta & locus periculoſiſſimus erat. Illi credentes humanitatis cauſa id factum, naves [e] eo duxerunt. Quo facto, plurimæ eorum confractæ ſunt, mili-

Ad CAP. CXV.

a *Clytus*] Κλεῖτος eſt Iliad. O. ubi interficitur à Teucro. Scribe ergo, *Clitus*.

b *Athamas*] Lege, *Acamas*, qui aliquoties memoratur Homero. Dux erat Thracum. Vid. Iliad. E. 462. M. vers. 100. eſt Antenoris filius. Conſentit Dictys II. pag. 58. Dares in copiarum Priami indiculo: *De Thracia Pyrus & Acamas.*

c *Fit numerus* 88.] Imo uno minor erit. Sed error, ut recte cenſet Cl. Schefferus, procul dubio eſt in numeris ſuperioribus.

Ad CAP. CXVI.

a *Nauplius*] Hujus argumenti fabula fuit Sophoclis, quam Ναύπλιος Πυρκαεὺς inſcripſit, cujus Heſychius meminit.

b *Ajax Locrus*] Cap. 97. *Ajax Oilei & Rhenes Nymphæ filius, Locrus.* De Palladio digna lectu habet Tzetzes in Lycophron. pag. 64.

c *Ad Saxa Capharea*] Virg. Æn. XI. 260. *Euboicæ cautes ultorque Caphareus.* Conſule ad eum locum Servii commentarium, & ad Æn. I. vers. 45. Adde Etymol. in Καφηρεύς. Corrupte apud Tzetzen in Lycophronem Καφηρίδες ἀκρωτήριον Εὐϐοίας dicitur. Scribe Εὐβοίας. Ovid. I. Triſt. *Quicunque Argolica de claſſe Capharea fugit, Semper ab Euboicis vela retorquet aquis.* Propert. Lib. III. El. 5. *Saxa triumphales fregere Capharea puppes.* Adde Sen. Agam. vers. 458.

d *Ajacis petræ*] Πέτραι Γυραὶ dicebantur. Vide Schol. ad Iliad. N. 66. Γυραῖαι ſunt Iſacio in Lycophr. p. 69.

e *Eo duxerunt*] Mavult *direxerunt* Nob. Heinſius.

militeſque plurimi cum ducibus tempeſtate occiſi ſunt, membraque eorum cum viſceribus ad ſaxa illiſa ſunt: ſi qui autem potuerunt ad terram natare, à Nauplio interficiebantur. At Ulyſſem ventus detulit ad [f] Maronem, Menelaum in Ægyptum, Agamemnon cum Caſſandra in patriam pervenit.

CXVII. *Clytemneſtra.*

CLYTEMNESTRA Tyndarei filia, Agamemnonis uxor, cum audiſſet [a] ab Oeace, Palamedis fratre, Caſſandram ſibi pellicem adduci: [b] quod ementitus eſt, ut fratris injurias exequeretur: tunc Clytemneſtra cum Ægiſtho filio Thyeſtis cepit conſilium, ut Agamemnonem & Caſſandram interficeret: quem [c] ſacrificantem ſecuri cum Caſſandra interfecerunt. At Electra, Agamemnonis filia, Oreſtem fratrem infantem ſuſtulit, quem demandavit in Phocide Strophio, cui fuit [d] Aſtyochea Agamemnonis ſoror nupta.

CXVIII. *Proteus.*

IN Ægypto Proteus ſenex marinus [a] divinus dicitur fuiſſe, qui in omnes ſe figuras convertere ſolitus erat. Quem

f *Ad Marathonem*] Omnino cum Cl. Scheffero corrigendum *Maronem*. Vid. cap. 125. ubi idem vitium eodem modo corrigitur à Micyllo, qui tamen heic tantum notat ad Iſmarum aliis dici perveniſſe. Sane Iſmarum habebat ille Maro. Vide Hom. Odyſſ. 1. 198. Sileni filium facit Nonnus Dionys. Lib. XIV. p. 255.

Ad CAP. CXVII.

a *Ab Oeace*] Mallet Cl. Schefferus *Orace* ex Apollod. Lib. III. Sed Apollodorus ille corruptus eo loco, & pro Ὀρακος reſtituendum ibi Οἴακος. Dictys Lib. VI. *Oeax Nauplii filius Palamedis frater*. Docuit hoc me ad Dictyos Lib. I. Mercerus. Confirmat ejus emendationem Schol. Eurip. ad Oreſt. vers. 432. Ναυπλίου γὰρ ϗ Κλυμένης τ̃ Ἀτρέως ἐγένοντο Οἴαξ ϗ Παλαμήδης.

b *Quod ementitus eſt ut fratris injurias exequeretur*] Includenda hæc parentheſi.

c *Sacrificantem*] Vulgatior eſt opinio, quam refert Triclinius ad Elect. 195. occiſum eum à Clytæmneſtra, cum induere vellet tunicam, nec capitis, nec manuum habentem exitum. Vide Senec. Agam. actu V. & quæ Voſſius habet Lib. I. Orator. p. 118.

d *Aſtyochea*] Scholiaſtes Euripidis ad Oreſt. vers. 764. & 1235. *Anaxibiam* appellat. At ad vers. 33. Κυνδραγόραν. In quo denuo à ſe ipſo diſſentit. Nam ad vers. 1235. Κυδραγόραν, & cum Strophii patre Criſo nuptam dicit.

Ad CAP. CXVIII.

a *Divinus*] H.e. futurorum præſcius, μάντις. Geneal. *Python draco divinus*. Ita

Quem Menelaus, [b] Idotheæ filiæ ejus monitu, catena alligavit, ut ſibi diceret, quando [c] domum repetitionem haberet: quem Proteus edocuit iram deorum eſſe, quod Troja eſſet devicta; ideoque id fieri debere, quod [d] Hecatombe Græce dicitur, cum [e] centum armenta occiduntur. Itaque Menelaus Hecatomben fecit. Tunc demum poſt octavum annum, quam ab Ilio deceſſerat, cum Helena in patriam redit.

CXIX. *Oreſtes.*

ORESTES Agamemnonis & Clytemneſtræ filius, poſtquam in puberem ætatem venit, ſtudebat patris ſui [a] mortem exequi. Itaque conſilium capit cum Pylade, & Mycenas venit ad matrem Clytemneſtram, dicitque ſe [b] Æolium hoſpitem eſſe, nunciatque Oreſtem eſſe mortuum, quem Ægiſthus populo necandum demandaverat. Nec multo poſt Pylades Strophii filius ad Clytemneſtram venit, [c] urnamque ſecum affert, [d] dicitque oſſa Oreſtis con-

Ita ſatis Latine ille alioqui ſatis barbarus Dares: *Calchas Theſtore natus divinus.* Vet. epigr. Lib. IV. Catal. Pith. *Nunc ſi nos audis, atque es divinus Apollo.* Gloſſ. Philox. *Divinus*, μάντις.

b *Idothea*] Eurynomen eam aliis dictam refert Zenodotus apud Euſtath. ad Hom. Odyſſ. Δ. pag. 174. edit. Baſ.

c *Domum repetitionem*] *Domus repetitio* una vox eſt κατὰ τὴν κρειττόνων Barthii. Immo *domum repetitio* dicendum diviſis vocibus, ut *domum reditio* apud Cæſar. B. G. Lib. I. Verbalia in IO, ut loquuntur technici, antique caſum verbi regunt, unde derivantur. Adde quæ præterea notabimus infra ad cap. 125.

d *Hecatombe*] Ita ſcripſi pro *Hecatomben*, quomodo perperam editi omnes præferunt.

e *Centum armenta*] Ergo armentum eſt quilibet bos, ut jumentum. Lactant. Argum. Lib. I. Met. *Quia erat ſpecioſior cæteris armentis*, i. e. bubus. Aliam ἐτυμολογίαν excogitat Hom. Schol. ὅτι ἀγρευτὸν βόσιμον, ὅ ἐστιν ἐξ ἀγρῶν ζῶον. Quam argutiorem puto, quam veriorem. Vide potius Heſychium, & Etymol. in Ἑκατόμβη. Hecatomben expreſſit Ovid. II. Triſt. el. I. *Sed tamen ut fuſo taurorum ſanguine centum, Sic capitur minimo thuris honore Deus.* Senec. Hippol. 499. *Fruge nec ſparſi ſacra Centena nivei colla ſubmittunt boves.*

Ad CAP. CXIX.

a *Mortem exequi*] Ἀντὶ τοῦ vindicare, ulciſci. Locutio eſt Hygino frequens. Cap. 116. *Perſequi injurias.* 117. *Exequi injurias*, & ſimilia, quæ congeſſi ad cap. 58. Ea phraſi præter Livium, & alios ſæpe uſos oſtendit ſummus Gronovius ad illius Lib. I. cap. 59.

b *Æolium hoſpitem eſſe*] Apud Sophoclem Electr. verſ. 44. jubetur ſimulare Phocenſem pædagogus.

c *Urnam*] Tzetzes ad Lycophron. pag. 67. Ἔθος ἦν τοὺς ἀλλαχοῦ τῆς πατρίδος τεθνηκότας καίειν, καὶ τὴν τέφραν αὐτῶν ἐν κεραμοῖς καὶ λάρναξι καὶ ἀμφορεῦσιν εἰς τὴν πατρίδα κομίζειν. Confer Cic. Lib. II. Leg. Propert. Lib. III. el. 10. *Neve aliquid de te flendum referatur in urna. Sic redeunt illis qui cecidere locis.*

d *Dicitque oſſa*] Cl. Schefferus, *dicitque ea oſſa.*

condita eſſe. quos Ægiſthus lætabundus hoſpitio recepit. qui occaſione capta, [e] Oreſtes cum Pylade, noctu Clytemneſtram matrem & Ægiſthum interficiunt. Quem Tyndareus cum accuſaret, Oreſti à Myccnenſibus [f] fuga data eſt propter patrem, quem poſtea furiæ matris exagitarunt.

CXX. *Iphigenia Taurica.*

ORESTEM furiæ cum exagitarent, Delphos ſciſcitatum eſt profectus, quis tandem modus eſſet ærumnarum: reſponſum eſt, ut in [a] terram Tauricam ad regem Thoantem, patrem Hypſipyles, iret, indeque de templo Dianæ ſignum Argos afferret: tunc finem fore malorum. Sorte audita, cum Pylade [b] Strophii filio ſodale ſuo navem conſcendit, celeriterque ad Tauricos fines devenerunt. [c] Quorum fuit inſtitutum, ut qui intra fines eorum hoſpes veniſſet, [d] templo Dianæ immolaretur. Ubi Oreſtes & Pylades cum in ſpelunca ſe tutarentur, & occaſionem captarent, à paſtoribus deprehenſi, ad regem Thoantem ſunt deducti. Quos Thoas ſuo more [e] junctos in templum Dianæ, ut immolarentur, duci juſſit, ubi Iphigenia Oreſtis ſoror fuit ſacerdos. Eoſque ex ſignis atque argumentis, qui eſſent, quid veniſſent, poſt-

e *Oreſtes cum Pylade*] Hæc gloſſam reſipiunt, & videntur delenda. Idem vitium jam alibi non ſemel notavimus. Vide quæ ſuperius dicta ad cap. 29.

f *Fuga data eſt*] Servius ad Æn. x. 497. *Sola Hypermeſtra ſervato Lynceo fugam dedit.* Schol. Hor. ad Lib. III. od. 2. *Ab omnibus factum eſt, præterquam ab Hypermeſtra, quæ Linum* (leg. *Lynceum*) *fuga data ſervavit.* Saluſt. Catilin. Cap. 51. *Non animam eripi, ſed exilium permitti jubent.*

Ad CAP. CXX.

a *Terram Taurinam*] Recte *Tauricam* Cl. Schefferus. Supra cap. 98. *In terram Tauricam detulit.* Cap. 261. *Tranſlata ad Tauricam civitatem.*

b *Strophii filio*] Vide cap. 117. Perperam *Strophicus* dicitur Servio ad Æn. III. 331.

c *Quorum fuit inſtitutum*] Taurorum nempe. Ita enim gentem eam appellant Lact. Lib. I. cap. 21. Salluſt. apud Juvenal. Scholiaſt. ad Sat. XV. vers. 116. Clemens Admonit. ad gentes pag. 2~. ed. Morell. Minutius Felix pag. 34. ed. Leid. aliique.

d *Templo Dianæ*] Valde ſanguine gaudebat illa Scythica Diva. Vide Caſſiod. Var. V. 42. Ovid. IV. Triſt. El. 4. III. P. El. 2.

e *Junctos*] Mallem, *vinctos*. Quod firmat luculentus locus Tzetzæ ad Lycophron. p. 200. Παραζευγνύμενος δὲ μετὰ Πυλάδε, καὶ κρατηθεὶς παρὰ βουκόλων, ἤχθη δέσμιος σὺν τῷ Πυλάδῃ πρὸς Θόαντα τὸν βασιλέα. Multa veterum loca idem vitium occupavit, quo-

poſtquam reſciit, [f] abjectis miniſteriis, ipſa cœpit ſignum Dianæ avellere. Quo rex cum interveniſſet & rogitaret, cur id faceret: illa ementita eſt, dicitque [g] eos ſceleratos ſignum contaminaſſe: quod impii & ſcelerati homines in templum eſſent adducti, ſignum expiandum ad mare [h] ferre oportere, & jubere eum interdicere civibus, ne quis eorum extra urbem exiret. Rex ſacerdoti dicto audiens fuit. Occaſione Iphigenia nacta, ſigno ſublato, cum fratre Oreſte & Pylade in navem aſcendit, ventoque ſecundo ad inſulam [i] Zminthum ad Chryſen ſacerdotem Apollinis delati ſunt.

CXXI. [a] *Chryſes.*

AGAMEMNON cum ad Trojam iret, [b] & Achilles in

quorum non exiguam partem alicubi à Nob. Heinſio correctam legiſſe memini. An inter illa etiam illud Pompejani de amne concreto Lib. IV. Catal. Pith. *Poſtquam triſtis hyems frigore junxit aquas*, manum ejus medicam expertum ſit. quoniam locus mihi excidit, neſcio: hoc certum habeo. *vinxit aquas* in illo verſiculo eſſe legendum. Ita *flumina necti*, & *unda alligari* dicuntur apud Petronium; nec non ὕδωρ πεδῆσαι à Græcis. Anthol. Lib. I. Sect. XXIII. epigr. I. Ἔϛρυ Θρηϊκίῳ κρυμῷ πεπεδημένον ὕδωρ.

f *Abjectis miniſteriis*] H. e. abactis miniſtris, ut bene Schefferus interpretatur, Miniſteria pro miniſtris, ut ſervitia pro ſervis, conjugia pro conjugibus, dominatio pro dominis, & id genus ſexcenta alia, eleganter dicuntur. Cyprianus Sermon. de Lapſis. *Non in ſacerdotibus religio devota, non in miniſteriis fides integra* Quintil. decl. 2. *Non terſit miniſteria cæci.* Et, *Miniſteria luminum ſumus.* Decl. 18. *Hoc miniſteria narrant.* Apulej. Mileſ. X. *Miniſteria publica annulum* &c. Sic *officia* pro officialibus dixit Corippus Lib. III. pag. 45. *Omnis ſacrorum vis affuit officiorum.* Et pag. 48. *Officia ſtratos juſſu monituque jubentis Erexere viros.* Tertull. de Anim. cap. 37. *Nos officia divina angelos credimus.* Cap. 40. *Cum officia pulſantur.* *Magiſterium* pro magiſtro Ambroſius: *Factus eſt cæteris magiſterium perſeverantia, qui electus erat ad infirmitatis exemplum.*

g *Eos ſceleratos*] Cl. Sheffero rectius videtur: *Eo ſcelerate ſignum contaminaſſe, quod impii & ſcelerati* &c. Ego δεικτικῶς iſta verba de Oreſte & Pylade acceperim, quos ſimulanter ſceleratos facit Iphigenia, ne fraudem ſtrui rex ſentiret. Sed ea, quæ ſtatim ſubduntur. *quod impii & ſcelerati homines in templum eſſent adducti*, videntur mihi gloſſam redolere; vel, ſi retinere velis, ita collocanda: *Illa ementita eſt eos ſceleratos ſignum contaminaſſe. dicitque, quod impii & ſcelerati homines in templum eſſent adducti, ſignum* &c.

k *Ferre oportere*] Cl. Schefferus. *ferre ſe oportere.* Ego antehac conjeci, unica literâ mutatâ, *ferri oportere.* Quid ſi illud *ſe* ſubaudiendum eſſe dicas? Non eſſe id inſolens, nemo ignorat, niſi qui veteres non legit. Tibull. I. el. 7. *Et ſimulat tranſire domum.* Ter. Eun. I. ſc. 2. *Venturum ad me conſtituit.* Curt. Lib. VIII. 11. *Conſtituit daturum.* Et ſexcenta id genus alia.

i *Zminten*] Lege, *Zminthum* vel *Sminthum.* Vide notas ad cap. 106.

Ad CAP. CXXI.

a *Chryſes*] Hoc caput non fuiſſe ita à Hygino diviſum à præcedentibus, ſicut nunc eſt, recte videtur cenſere Cl. Schefferus.

b *Et Achilles*] Illud *&*, ut natum ex

in Mœſiam venit, & [c] Chryſeidam Apollinis ſacerdotis filiam [d] adduxit, eamque Agamemnoni dedit in conjugium. Quod cum Chryſes ad Agamemnonem deprecandum veniſſet, ut ſibi filiam redderet, non impetravit. Ob id Apollo exercitum ejus [e] partim fame * prope totum conſumpſit. Itaque Agamemnon Chryſeida gravidam ſacerdoti remiſit. Quæ cum diceret ſe ab eo intactam eſſe, [f] ſuo tempore peperit Chryſen juniorem, & dixit ſe ab Apolline concepiſſe. Poſtea Chryſes Thoanti eos cum reddere vellet, Chryſes audiit ſenior, Agamemnonis Iphigeniam & Oreſtem filios eſſe, [g] qui Chryſi filio ſuo quid veri eſſet patefecit, eos fratres eſſe, & Chryſen Agamemnonis filium eſſe. Tum Chryſes, re cognita, cum Oreſte fratre Thoantem interfecit, & inde Mycenas cum ſigno Dianæ incolumes pervenerunt.

CXXII. *Aletes.*

AD Electram Agamemnonis & Clytemneſtræ filiam, ſororem Oreſtis, nuncius falſus venit, fratrem cum Pylade in Tauricis Dianæ eſſe immolatos. [a] Id Aletes Ægiſthi

ex ultima vocis præcedentis ſyllaba, dele cum eodem Scheffero.

c *Chryſeidam*] Aſtynome ejus erat nomen κύριον. Vide notas ad cap. 106.

d *Adduxit*] Schefferus, *abduxit*. Vide notas ad cap. 8.

e *Partim fame*] Suppleo *partim peſtilentiâ*. Cap. 2. *Civitas tota partim fame, partim morbo interiret*. Videre præter Micyllum Barthius quoque & Clar. Schefferus eum hiatum. Et quis non videat, qui unquam Homeri poëſin inſpexerit? Iliad. A. 61. Ε'ι δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμᾷ ϗ λοιμὸς Α'χαιούς. Quod autem Apollinem peſtilentiæ auctorem facit Poëta, ex Ægyptiorum id diſciplina habet, qui λοιμικὰς νόσους ἡλίῳ ἀνατιθέασι, teſte Clemente Alexandrino Lib. v. Strom. Confer Hom. Schol. Iliad. A. 50. Heraclid. in Homeri Allegoriis p. 14. Euſtath. p. 24.

f *Suo tempore*] H. e. menſibus actis, ut loquitur Phædrus; ἐν καιρῷ ἱκνουμένῳ ut Græci.

g *Qui Chryſi*] Quærit Cl. Schefferus, quis ſit ille *qui*? Quid ſi dixero eum eſſe Chryſen ſeniorem? ut hoc velit Hyginus: Qui Chryſes ſenior filio ſuo, αὐτῷ τῷ *ejus*, hoc eſt, filio Agamemnonis Chryſi, quid verum eſſet patefecit. *Suus* pro *ejus* uſurpatum huic ſcriptori etiam cap. 78. & 109. Ut *ſe* pro *eum* cap. 60. nec tamen non Latinè. Vide Mariangelum in Auctario pag. 68. ed. Amſtel. Gruteri Inſcript. pag. 112. 355. 557. 798. Addam & hoc, ſecundum quoſdam Iphigeniam etiam & Chryſen eſſe germanos. Tzetz. in Lycophr. Ἕτεροι δὲ οὐ τῆς Ἑλένης, οὐ Κλυταιμνήστρας λέγουσι τὴν Ἰφιγένειαν. φασὶ δὲ, ἐκ τῆς Χρυσηΐδος Ἀστονόμης (leg. Α'στυνόμης) ϗ Α'γαμέμνονος γένεσθαι παῖδας Χρύσην ϗ τὴν ῥηθεῖσαν Ἰφιγένειαν. Eadem legas apud Etymol. magni auctorem in Χρυσόπολις. Perperam Χρυσέπολις legitur apud Tzetzen.

Ad CAP. CXXII.

a *Id Aletes*] H. e. *ob id*. Vid. Not. ad cap. 108. Mox *ſupereſſe* repoſui ex Mi-

ſthi filius cum reſciſſet, ex Atridarum genere neminem ſupereſſe, regnum Mycenis obtinere cœpit. At Electra de fratris nece Delphos ſciſcitatum eſt profecta. Quo cum veniſſet, eodem die Iphigenia cum Oreſte venit eo. Idem nuncius qui de Oreſte dixerat, dixit Iphigeniam fratris interfectricem eſſe. Electra ubi audivit id, truncum ardentem ex ara ſuſtulit, voluitque inſcia ſorori Iphigeniæ oculos eruere, niſi Oreſtes interveniſſet. Cognitione itaque facta, Mycenas venerunt, & Aleten Ægiſthi filium Oreſtes interfecit, [b] & Erigonam ex Clytemneſtra & Ægiſtho natam voluit interficere: ſed Diana eam rapuit, & [c] in terram Atticam ſacerdotem fecit. Oreſtes autem Neoptolemo interfecto, [d] Hermionem Menelai & Helenæ filiam [e] abductam conjugem duxit. Pylades autem Electram Agamemnonis & Clytemneſtræ filiam duxit.

CXXIII. *Neoptolemus.*

NEOPTOLEMUS, Achillis & Deidamiæ filius, ex Andromacha [a] Eetionis filia, captiva, procreavit [b] Amphialum. Sed poſtquam audivit Hermionen ſponſam ſuam Oreſti eſſe datam in conjugium, Lacedæmonem venit, & à Menelao ſponſam ſuam petit. Cui ille fidem ſuam infirmare noluit, Hermionenque ab Oreſte abduxit, & Neoptolemo dedit. Oreſtes injuria accepta, Neoptolemum

Micylli editione, pro *ſupereſſet*. quod Commeliniana & Leidenſis exhibent.

b *Et Erigonam*] Ante hæc verba poſuerim τελείαν στιγμὴν, & ſcripſerim, *Etiam Erigonam.* Dictys Lib. VI. *Brevique denupta adultero Erigonem ex eo edit.* Scribe, ut heic habes, *Erigonam*. vel *Erigonen*. Adde Etymol. auctorem in Αἰώρα. Hephæſtion Lib. IV. *Helenam* vocatam tradit.

c *In terram Atticam*] Pro *in terra Atttica*. Dictum ea de Syntaxi jam ſuperius ad cap. 41.

d *Hermionen*] Hanc ſolam ex Menelao & Helenâ natam Homerus ſubindicat. Sed alii etiam filios Nicoſtratum, Æthiolam, Maraphium, & Diæthum ex illis ortos memorant, ut Euſtath. in Hom. Iliad. pag. 303. annotavit.

e *Adductam*] *Abductam* heic, & cap. ſeq. *abduxit* lege cum Cl. Schefferc. Adde notas ad cap. 8. Quidam Erigonam duxiſſe volunt. ut annotavit Tzetzes ad Lycophron. p. 200. ed. Steph.

Ad CAP. CXXIII.

a *Eetionis filia*] Ita & Homerus, Dictys. & Serv. ad Æn. II. 456.

b *Amphialum*] Quos heic auctores habeat Hyginus ignoro. Moloſſum cum aliis Servius eum appellat ad Æn. III. 297. & 319. ut & Iſidorus Orig. Lib. XIV. 4. Unde Moloſſia dicta pars Epiri.

mum Delphis ſacrificantem occidit, & Hermionen recuperavit; [c] cujus oſſa per fines Ambraciæ ſparſa ſunt, quæ eſt in Epiri regionibus.

CXXIV. [a] *Reges Achivorum.*

PHORONEUS Inachi filius, Argus Jovis filius, [b] Peranthus Argi filius, [c] Triops Peranthi filius, Pelasgus Agenoris filius, Danaus Beli filius, Tantalus Jovis filius, Pelops Tantali filius, Atreus Pelopis filius, Temenus Ariſtomachi filius, Thyeſtes Pelopis, Agamemnon Atrei, Ægiſthus Thyeſtis, Oreſtes Agamemnonis, Clytus [d] Temeni filius, Aletes Ægiſthi, Tiſamenus Oreſtis, Alexander Euryſthei.

CXXV. *Odyſſea.*

ULYXES cum ab Ilio in patriam Ithacam rediret, tempeſtate ad Ciconas eſt delatus, quorum oppidum Iſmarum expugnavit, prædamque ſociis diſtribuit. Inde ad Lotophagos, homines minime malos, qui Loton [a] ex foliis flore

Schol. Eurip. Hypoth. Andromachæ: Παῖδα ἔτικεν ἐκ αὐτῆς Μολοττόν. Idem ad vers. 24. Ἴδιος δὲ ἵνα φησὶ παῖδα γενέσθαι τῷ Νεοπτολέμῳ, ἄλλων τριῶν (leg. τρεῖς) λεγόντων, Πύῤῥον, Μολοσσὸν, Αἰακίδην. Schol. Pind. ad Nem. od. VII. Τὸ γένος δὲ ἀπὸ Μολοσσοῦ τοῦ Νεοπτολέμου καὶ Ἀνδρομάχης τοὔνομα ἔλαβεν ἡ Μολοσσία. Invenies ibidem varias cauſas, ob quas cum Delphos ſacrificatum iverit, tum & occiſus illic & ſepultus ſit.

c *Cujus oſſa*] Neoptolemi ſive Pyrrhi. Vide Ovid. Ib. vers. 303.

Ad CAP. CXXIV.

a *Reges Achivorum*] *Argivorum* Heinſius. Quod probandum omnino. Tatianus Orat. Contr. Græcos p. 172. Γεγόνασιν Ἀργείων βασιλεῖς οἵδε, Ἴναχος, Φορωνεὺς, Ἄπις, Κρίασις, Τριόπας, Ἀργεῖος, Φόρβας &c. Corrig. Κρίασος & Ἄργος. Vide Not. ad cap. 145.

b *Peranthus*] *Pirantus* cap. 145. audit. Græcis eſt Πείρανθος. Scribendum ergo utrobique *Peranthus* vel *Piranthus*. Nam Græcam dipthongum ει in E vel I vertunt Latini.

c *Triops*] Quod Cl. Schefferus conjecerat, *Triopas*; id noſter ipſe firmat cap. 145.

d *Temenei*] Lege *Temeni*. Vide notas ad cap. 219.

Ad CAP. CXXV.

a *Ex foliis rore procreatum*] Vexatiſſimus hic locus. Barthius ex membranis, laudante Scheffero, emendat, *ex foliis florem procreatum*. Ubi ita emendaverit Barthius, hauddum comperi. Adverſariorum Lib. VIII. cap. 6. membranas ſuas habere ait, *ex foliis rore procreatum*. Ego malim, *ex trifolii flore procreatum*. Gloſſ. Steph. *Trifolium*, Λωτὸς, τρίφυλλον. Dioſcorides Lib. IV. cap. 3. Λωτὸς ἥμερος, οἱ δὲ τρίφυλλον. Scio alios, inter quos & Pii-

flore procreatum edebant, [b] idque civibus tantam ſuavitatem præſtabat, ut qui guſtabant, oblivionem caperent [c] domum reditionis. Ad eos ſocii duo miſſi ab Ulyſſe, cum guſtarent herbas ab eis datas, ad naves obliti ſunt reverti; quos vinctos ipſe reduxit. Inde ad Cyclopem Polyphemum, Neptuni filium. huic reſponſum erat ab augure Telemo Eurymi filio, ut caveret, ne ab Ulyſſe excæcaretur. Hic media fronte unum oculum habebat, & carnem humanam epulabatur. Qui poſtquam pecus in ſpeluncam redegerat, molem ſaxeam ingentem ad januam opponebat. [d] Qui Ulyſſem cum ſociis incluſit, ſociosque ejus conſumere cœpit. Ulyſſes cum videret ejus immanitati atque feritati reſiſtere ſe non poſſe, vino, quod [e] à Marone acceperat, cum inebriavit, ſeque Utim vocari dixit. Itaque cum oculum ejus trunco ardenti exureret, ille clamore ſuo cæteros Cyclopas convocavit, eiſque ſpelunca præcluſa dixit, Utis me excæcat. Illi credentes eum deridendi gratia dicere, neglexerunt. At Ulyſſes ſocios ſuos ad pecora alligavit, & ipſe ſe ad

aric-

Plinius eſt Lib. XVII. 17. arborem fuiſſe velle. Sed cum Hygino herbam facit etiam Apoſtolius Cent. XII. 40. ad proverbium, Λωτῦ ἔφαγες. Ἔστι δὲ πόα, inquit, τὸ λωτὸν, λήθην ἐμποιοῦν. Diſpiciant, qui me ingenio & eruditione magis pollent. Moſchopulus pag. 48. ed. Steph. Λωτὸν καινῶς κατέξυλον, ὃ τὸ ἄνθος ἐρόεν καθ' Ὅμηρον, καὶ εἰς τροφὴν χρήσιμον τοῖς ζώοις. Tangit locum Homeri Iliad. ξ. quem & Plinius reſpexit Lib. XXII. 21. Verſus eſt 348. Λωτόν θ' ἑρσήεντα &c. Schol. Λωτὸς, εἶδος χόρτου ἐλείου, διὸ καὶ ἑρσήεντα, ὅ ἐστι δροσώδη.

b *Idque civibus*] Barthius ex MS. *Idque cibi genus.* quod probo.

c *Domi reditionis*] Correxeram, *Domum reditionis*, quod legiſſe memineram cap. 118. *Quando domum repetitionem haberet.* Et apud Dictyn Cretenſem Lib. II. *Domuitionem cupiebant.* Lib. I. *Domuitionem confirmans.* Cum video id jam olim feciſſe in Obſervationibus τῶν μονοκεράτων Gronovium. Gloſſ. Steph. *Domitionem*, ἐπάνοδον. Scrib. cum Vulcanio, *Domuitionem.* Apulejus Hermagora, laudante Fulgentio: *Pollincto ejus funere, domuitionem paramus.* Et in Metam. *Coragio itaque perfecto, omnis domuitionem parant.* Priorem locum adducit in POLLINCTOR; poſteriorem in CHORAGIUM. qui legitur ſub finem Lib. IV. ſed paulo aliter. Utitur & Lib. I. & XI. eadem voce. Alia exempla ex aliis tibi ſuppeditabunt Voſſius in de Conſtruct. cap. 8. & Schottus Nod. Cicer. Lib. IV. cap. 10. Verbalia illa in IO conſtruuntur ut verba, unde derivantur. Plautus Moſtell. II. 2. *Quid illi reditio etiam huc fuit?*

d *Qui Ulyſſem*] Cl. Schefferus ante hæc inciſum mallet poni, & legi *qua*, ut ad *molem* referatur.

e *A Marathone*] Micyllus, *Marone.* Nil pote melius. Ita enim eum appellat Hom. Odyſſ. I. 197. Vide Euſtath. pag. 347. ed. Baſ. Tibullus Panegyrico: *Ceſſit & Ætnææ Neptunius incola rupis Victa Maronæo fœdatus lumina Baccho.* Confer Plinium Lib. XIV. 4. *Merum Iſmarium* vocat Propert. Lib. II. 24.

arietem: & ita exierunt ad Æolum [f] Hellenis filium, cui ab Jove ventorum poteſtas fuit tradita. Is Ulyſſem hoſpitio [g] libere accepit, folleſque ventorum ei plenos muneri dedit: ſocii vero aurum argentumque credentes, cum accepiſſent, & ſecum partiri vellent, folles clam ſolverunt, ventique evolaverunt. Rurſum ad Æolum eſt delatus, à quo ejectus eſt, quod videbatur Ulyſſes numen deorum infeſtum habere. Ad Læſtrygonas, quorum rex fuit [h] Antiphates * devoravit, naveſque ejus undecim confregit, [i] excepta nave, qua ſociis ejus conſumptis, evaſit in inſulam [k] Ænariam ad Circen Solis filiam, quæ potione data homines [l] in feras beſtias commutabat. ad quam Eurylochum cum viginti duobus ſociis miſit, quos illa ab humana ſpecie immutavit. Eurylochus timens,

f *Hellenis filium*] Ita tradit etiam Aſtron. II. 18. in quo ὁμόφωνον habet Plin. Lib. VII. 56. Sed Æolum illum ventorum regem Hippotæ alii, alii Neptuni, quidam Jovis faciunt filium. Servium vide ad Æn. I. vers. 56. Schol. Hom. ad Odyſſ. K. vers. 2. Αἴολοι δὲ δύο. ἕτερος μὲν Ἱππότου τοῦ Μίμαντος. ἕτερος δὲ Ἕλλω (leg. Ἕλλωνος) ἐκ τοῦ Διὸς, οὗ καὶ Ἡσίοδος μέμνηται. Tres ad eundem locum facit Euſtath. quem conſule. Longe aliter, quam vulgus, hanc hiſtoriam narrat Parthenius Erot. c. 2.

g *Libere accepit*] Ἀντὶ τοῦ *liberaliter*. Rarum illud, nec uſquam legiſſe memini, niſi apud Servium ad illud Virg. Georg. I. 124. *Omnia liberius nullo poſcente ferebat. Alii*, inquit, *liberius pro liberalius accipiunt*. Ita *libertas* pro *liberalitas* & *abundantia* uſurpare idem videtur ad ejuſdem libri vers. 9. *Intellexit id pabuli libertate fieri*. Uſitatius foret *liberaliter hoſpitio excipere*, ut habes hoc ipſo capite inferius; vel *liberali hoſpitio*. Cap. 130. *In hoſpitium liberale venit*. In Servii loco poſteriori pro *libertate* puto legendum, *ubertate*. Caſſiod Var. Lib. VIII. epiſt. 10. *Ut quod ab illo Martio viro didicerat verbis, in camporum libertate monſtraret*. MS. Cod. cujus excerpta penes me ſunt, *in camporum ubertate*.

h *Antiphates * devoravit*] Quo loco aſteriſcus eſt poſitus, deſideratur, *deinde venit, qui ſocios ejus devoravit*, vel ſimile quid.

i *Exceptâ nave*] Mallem, *nave una*. Nam deeſſe aliquid bene vidit Micyllus Auſon. Perioch. X. *Ibi amiſſis unâ minus navibus, Circeum littus acceſſit*.

k *Ænariam*] Meminit ejus inſulæ Obſeq. cap. 114. Vellejus II. c. 10. Cicero ad Atticum X. 13. Sueton. Tiber. cap. 56. ut antiquæ editiones repræſentant. *Inarime* eſt Homero, auctore Solino cap. 9. Feſtus: *Ænariam appellavere locum, ubi Æneas à Troja veniens claſſem appulit*. Ita quidem & Plinius vult Lib. III. cap. 6. Sed falli utrumque, & *Enariam* ab enaribus, hoc eſt, ſimiis dictam contendit ad Solinum pag. 97. Salmaſius. In quo ei præivit ad Æn. IX. 715. Servius. Conferendus omnino Voſſius Etymol. in voce SIMIA. Lactantius ad Theb. IV. 550. *Hæc igitur Circe in inſulâ Maeniâ delatos ad ſe in feras mutabat*. Leg. *Maeniæ*. Livius enim Lib. 94. Inarimen in Mæoniæ partibus fuiſſe dicit apud Servium. Tzetzes in Lycophron. pag. 131. Ἦλθεν εἰς Αἰναρίαν νῆσον τῆς Κίρκης. Leg. Αἰαίαν. Adde notas ad cap. 127.

l *In feras beſtias*] Curt. V. 4. *Quaſi feras beſtias ipſos poſſe deprehendi*. Nepos in Datam. cap. 3. *Ut ſi feram beſtiam captam duceret*. Auſonius: *In ferarum ora converſi ſunt*.

m *Me-*

mens, qui non intraverat, inde fugit, & Ulyſſi nunciavit, qui ſolus ad eam ſe contulit: ſed in itinere Mercurius ei remedium dedit, monſtravitque quomodo Circen deciperet. Qui poſtquam ad Circen venit, & poculum ab ea accepit, remedium Mercurii [m] monitu conjecit, enſemque ſtrinxit, minatus, niſi ſocios ſibi reſtitueret, ſe eam interfecturum. Tunc Circe intellexit, non ſine [n] divina voluntate deorum id eſſe factum: itaque fide data, ſe nihil tale commiſſuram, ſocios ejus ad priſtinam formam reſtituit, ipſa cum eodem concubuit, ex quo filios duos procreavit, [o] Nauſiphoum & Telegonum. Inde proficiſcitur ad lacum Avernum, ad inferos deſcendit, ibique invenit [p] Elpenorem ſocium ſuum, quem [q] ad Circen reliquerat, interrogavitque eum quomodo eo perveniſſet. cui Elpenor reſpondit, ſe ebrium per ſcalam cecidiſſe, & cervices fregiſſe: & deprecatus eſt eum, cum ad ſuperos rediſſet, ſepulturæ traderet, & ſibi in tumulo gubernaculum poneret. Ibi & cum matre Anticlia eſt locutus de fine errationis ſuæ. Deinde ad ſuperos reverſus, Elpenorem ſepelivit, & gubernaculum, ita ut rogaverat, in tumulo ei fixit. Tum ad Sirenas [r] Melpomenes muſæ & Acheloi filias venit, quæ partem ſu-

m *Monitu conjecit*] Cl. Schefferus, *monitu eo conjecit*. h. e. in poculum. Quod amplector. Cæterum moly illud Homeri verbaſcum eſſe autumat Apulejus de Herbis cap. 7. E ſanguine natum in Circes inſulâ interfecti gigantis narrat Hephæſtion apud Photium p. 482. Tzetzes ad Lycophron. pag. 111. Μῶλυ δὲ ἐςὶν κατὰ τοὺς ἰατροὺς τὸ ἄγριον πήγανον. Adde quæ idem habet pag. 131. & Plin. Lib. xxv. cap. 4.

n *Divina voluntate deorum*] Illud *Deorum* Gloſſatoris eſſe cenſet Schefferus. Mihi magis ſuſpectum *divinâ*. Cap. 63. *Quod ſua voluntate noluit, id deorum factum*. cap. 273. *Deorum factum eſt numine*. Κατὰ δαίμονα, κατὰ θεῖαν βούλησιν dicerent Græci. Lactant. ad Theb. iv. *Tunc Circe ſenſit ſine voluntate Deorum non eſſe factum, fideque datâ ſocios ei reſtituit.*

o *Nauſiphoum*] Micyllus *Nauſithoum*. Id ab Homero ipſo firmari ait Cl. Schefferus. Locum Homeri fruſtra quæſivi. Sed apud Heſiodum Θεογ. 1016. *Nauſinoum* & *Nauſithoum* Ulyſſi ex Calypſone editos invenio; ex Circe autem vers. 1013. *Agrium* & *Latinum*. Tzetzes Chil. v. 16. ex Circe ſuſtuliſſe Ulyſſem hoſce tres ait *Auſonem*, *Telegonum* & *Caſiphonem*. Iſacius ad Lycophron. Κίρκης ἐξ Ὀδυσσέως Τηλέγονος ἐκ Κασιφόνη. Unius *Telegoni* tantum meminit ad Statium Lactantius.

p *Elphenorem*] *Elpenorem* ſcribendum, cum Græcis ſit Ἐλπήνωρ. Fabulam habes Odyſſ. K.

q *Ad Circen*] Pro *apud*, ut ſæpe noſter cum optimis. Fallit ergo & fallitur Donatus in libello de octo partibus: *Neque apud amicum vado recte dicitur, neque ad amicum ſum.*

r *Melpomenes*] Ita & infra cap. 141. & in Geneal. tradit. Lactantius autem Ar-

ſuperiorem muliebrem habebant, [s] inferiorem autem gallinaceam. [t] Harum fatum fuit tamdiu vivere, quamdiu earum cantum mortalis audiens nemo prætervectus eſſet. Ulyſſes monitus à Circe Solis filia, ſociis cera aures obturavit, ſeque ad [u] arborem malum conſtringi juſſit, & ſic prætervectus eſt. Inde ad Scyllam Typhonis filiam venit, quæ ſuperiorem corporis partem muliebrem, inferiorem ab inguine piſcis, & ſex canes ex ſe natos habebat: eaque ſex ſocios Ulyſſis, nave abreptos, conſumpſit. In inſulam Siciliam ad Solis pecus ſacrum venerat, quod ſocii ejus cum coquerent in aheno, mugiebat: monitus id ne attingeret, ab Tireſia, & à Circe Ulyſſes: itaque multos ſocios ob eam cauſam ibi amiſit. [x] Ad Charybdinque perlatus ter die obſorbebat, terque eructabat: [y] eo monitu Tireſiæ prætervectus eſt. ſed ira Solis, [z] quod pecus ejus erat violatum, cum in inſulam ejus veniſſet, & monitu Tireſiæ [a] vetuerat violari, cum Ulyſſes condormiret, ſocii involarunt pecus: [b] itaque cum coquerent, carnes ex aheno dabant balatus. Ob id Jovis navem

Argum. Lib. I. Met. Ovid. & Servius ad v. Æn. vers. 864. earum matrem Calliopen faciunt. Alii Terpſichoren. Vid. not. ad Geneal.

s *Inferiorem gallinaceam*] Pedes gallinaceos habuiſſe tradit Fulgentius Lib. I. Myth. Conſule Spanhem. in de Nummis pag. 224.

t *Harum fuit fatum*] Lactant. Argum. Lib. V. Met. fab. 9. *Harum ita fuit fatum* &c.

u *Arborem malum*] Tò *malum* à gloſſâ eſſe cenſet Cl. Schefferus. Non puto. Virg. Æn. V. 504. *Adverſique infigitur arbore mali.* Hieron. Lib. II. epiſt. 13. edit. Canis. *In ſummâ mali arbore ſedeat, & inde regenda & circumflectenda navis dictata prædicet.* Accedit huc, quod noſter id genus appoſitionibus delectetur, ut oſtendimus ad cap. 140. Servius ad Æn. V. 487. *Malus, arbor & navis, generis eſt maſculini.* Lege, *Malus, arbor navis, & generis eſt maſculini.*

x *Ad Charybdinque perlatus ter die abſorbebat*] *Ad Charybdin perlatus, quæ ter die abſorbebat*, ex MS. emendat Barthius, laudante Cl. Scheffero. Sed illud *obſorbebat* puto poſſe retineri, ut *obſorbere* dictum ſit, quemadmodum *obducere* pro exhaurire apud Plaut. & Petron. Nob. Heinſius legit *Ad Charybdin denique perlatus, quæ* &c. Conveniunt hæc Hyginiana cum illis, quæ in Charybdis deſcriptione apud Hom. habes Odyſſ. M. Virg. Æn. III. 420. Ovid. VII. Met. 62. Euſtath. pag. 481. παλίῤῥοιαν illam in Siculo freto quotidie bis tantum fieri oſtendit.

y *Eo monitu*] Recte, *eam monitu* Cl. Schefferus.

z *Quod pecus ejus erat violatum*] Theo in Aratum: Ὠργίσθη δὲ ὁ ἥλιος, ἐπεὶ οἱ ἀργῆτας βόας τὰς ἱερὰς τοῦ ἡλίου αἴτιοί εἰσι, πρώτως πορευθῆναι ὄντας &c.

a *Vetuerit*] *Vetuerat* Schefferus. Mallet tamen quis *vetuiſſet* propter præcedens *veniſſet*. Sed vide notas ad cap. 148. & 165.

b *Itaque cum*] *Idque cum* Nob. Heinſius.

vem ejus fulmine incendit. Ex his locis errans, naufragio facto, ſociis amiſſis, enatavit [c] in inſulam Ææam. Calypſo [d] Atlantis filia nympha, quæ ſpecie Ulyſſis capta, anno toto eum retinuit, neque à ſe dimittere voluit, donec Mercurius Jovis juſſu denunciavit Nymphæ, ut eum dimitteret. [e] Et ibi facta rate Calypſo omnibus rebus ornatum eum dimiſit; eamque ratim Neptunus fluctibus disjecit, quod Cyclopem filium ejus lumine privaverat. Ibi cum fluctibus jactaretur, [f] Leucothee, quam nos matrem Matutam dicimus, quæ in mari exigit ævum, [g] baltheum ei dedit, quo ſibi pectus ſuum vinciret, ne peſſum abiret; quod cum feciſſet, enatavit. Inde in [h] inſulam Phæacum venit, nuduſque ex arborum foliis [i] ſe obruit, qua [k] Nauſicaa Alcinoi regis filia, veſtem ad flumen [l] lavandam tulit. ille erepſit è foliis, & ab ea petit

c *In inſulam Ææam*] Atqui illa in Ogygia habitabat teſte Homero Odyſſ. A. 85. Plin. III. 10. Auſon. Perioch. Od. IV. & V. Tzetze ad Lycophr. pag. 232. aliiſque. Cum Hygino heic tamen facit Mela Lib. 1. cap. 7. *Circa Siciliam in Siculo freto Ææe, quam habitaſſe Calypſo dicitur.* Cæterum, ſi heic cum Cl. Scheffero *Ogygiam* reponi velis, non difficulter, ut in præcedentibus pro *Ænariam* reponam *Ææam*, mihi dabis.

d *Atlantis filia nympha*] Deeſſe poſt hæc verba *habitabant*, vel ſimile quid, arbitror.

e *Et ibi*] Τὸ *&* non male inducit Cl. Schefferus.

f *Leucothee*] *Leucothee*, vel *Leucothea* ſcribendum eſſe oſtendimus ad cap. 2. Λευκοθέα eſt Hom. Odyſſ. E. 334.

g *Balthenm*] Sine aſpiratione ſcribunt hoc nomen alii. *Calanticam* appellat Auſon. Odyſſ. Perioch. V. Κρήδεμνον Homerus vers. 346. Scholiaſtes κεφαλόδεσμον interpretatur. Immo & κρηδέμνον ad Iliad. ξ. vers. 184. Gloſſ. Steph. *Calantica*, εἶδος ζώνης. Lege cum Vulcanio *Calantica*, quæ explicatio valde huic loco eſt conveniens. Ζώνη enim ζωστήρ, hoc eſt, *balteus*. Sed Ciceroni apud Nonium eſt tegmen capitis: *Tunc cum vincirentur pedes faſciis, cum calanticam capiti accommodares.* Quanquam ibi *Calanticam* habet Merceri editio, ut & ultima Arnobii Lib. II. Servius in IX. Æn. *Pilea virorum ſunt, mitræ fæminarum, quas Calanticas dicunt.* Diſtinguit a mitris Ulpianus Pandect. Lib. 38. *Ornamentorum hæc, vitta, mitra & ſemimitra, calantica, acuſve* &c. Ἄμπυκα appellat Lycophr. p. 121. Ubi interpres: Ἔστι δὲ κεφαλοδέσμιον γυναικεῖον. Lege, κεφαλοδέσμιον. Et pag. 232. Δίδωσι τὸ κρήδεμνον αὐτῆς.

h *Inſulam Phæacum*] Corcyram puta. Vide Serv. ad Æn. III. 291.

i *Se obruit*] Barthius ex MS. profert Adverſ. VIII. 6. *operuit.* Homerus quidem Odyſſ. E. vers. 491. Ὣς Ὀδυσσεὺς φύλλοισι καλύψατο. Vulgatum tamen præfero, quia è foliis erepſiſſe mox ſequitur. Ad hoc *obruere* familiare huic ſcriptori eſt verbum. Cap. 147. *Clam in igne obruebat.* 171. *Titionem in media regia obruit.* 195. *Corium in terram obruerunt.* Apitius Lib. 1. *Si hordeo obruas, illæſas invenies.* Vellejus II. 19. *Nudus ac limo obrutus.*

k *Nauſicaa*] Ita recte ediderunt Micyllus & Commelinus. Perperam *Nauſica* Lugdunenſis.

l *Lavandum tulit*] Lego *lavandam.* Alluſit ad hanc fabulam Ovid. Priap. c. 69.

tit ut ſibi opem ferret. Illa miſericordia mota, pallio eum operuit, & ad patrem ſuum eum adduxit. Alcinous hoſpitio liberaliter acceptum doniſque decoratum, in patriam Ithacam dimiſit. Ira Mercurii iterum naufragium fecit. Poſt viceſimum annum, ſociis amiſſis, ſolus in patriam redit. Et cum [m] ab hominibus ignoraretur, domumque ſuam attigiſſet, procos, qui Penelopen in conjugium petebant, obſidentes vidit regiam, ſeque hoſpitem ſimulavit: at Euryclia nutrix ipſius, dum pedes ei lavat, ex cicatrice Ulyſſem eſſe cognovit. Poſtea procos, Minerva adjutrice, cum Telemacho filio & duobus ſervis interfecit ſagittis.

CXXVI. *Ulyſſis cognitio.*

Ulysses ab Alcinoo rege Nauſicaæ patre cum eſſet muneribus dimiſſus, naufragio facto, nudus Ithacam pervenit, ad quandam caſam ſuam, ubi erat nomine Eumæus ſybotes, [a] hoc eſt, ſubulcus pecoris. quem canis cum agnoſceret, & ei blandiretur, Eumæus eum non recognoſcebat, quoniam Minerva eum, & habitum ejus commutaverat. Eumæus eum rogavit, unde eſſet.

c. 69. *Hujus & Alcinoi mirata eſt filia membrum Frondenti ramo vix potuiſſe tegi.* Ἐγγεγένηται nempe, non προσέῤῥαπται. Hybreas in controverſia de illo, qui tribada deprehenderat, & occiderat, ut eſt apud Senecam Contr. 2. Lib. 1. Ἐγὼ δ' ἐκ ἐξέτασα πρότερον τὸν ἄνδρα, γεγένηται ἢ προσέῤῥαπται. Ita lego illum locum. Notus eſt helleniſmus. Ut *Vir* apud Latinos, ita & ἀνὴρ apud Græcos pro virilitate ponitur. Vide Lucian. p. 147. Tom. II. ed. Bened. Quod ſequitur in eadem controverſia, ἴδε φιλάῤῥενα μοιχὸν ἔλαβον, verterim, *ecce virorum amantem adulterum cepi.* Ita tribada appellat, quod mulier nata vir eſſe deſideraret, & virile negotium ageret. Dignum Thebano ænigmate monſtrum, de quo Martial. 1. 91. Hierocles in Facetiis: ἴδε ὡς τρώγει καὶ περιπατεῖ. *Vide ut comedat & ambulet.* Gloſſ. Philox. *Vide*, εἰδὲ, βλέπε, leg. ἴδε.

m *Ab hominibus ignoraretur*] Malim *omnibus*. Niſi forte putas homines opponere eum cani, à quo agnitus fertur cap. 126. Cicero Lib. 1. ep. 10. *Ille ſi veneris, tanquam Ulyſſes, cognoſces tuorum neminem.* Lepide ſermonem convertit ab Ulyſſe ad ipſius Valerii humilitatem ac ſolitudinem, ut recte animadvertit Manutius.

Ad CAP. CXXVI.

a *Hoc eſt, ſubulcus pecoris*] A gloſſa hæc eſſe ſuſpicor. Neque enim Hygini eſt interpretari ſemper Græcanica vocabula. Vide cap. 26. 30. 188. 190. 199. Facit id tamen cap. 12. *Monocrepis, id eſt, uno pede calceatus.* 71. *Epigoni, id eſt, filii.* 92. *Eride, id eſt, diſcordia.* 188. *In haliaetum, id eſt, aquilam marinam.* 200. *In Dædalionem, id eſt, accipitrem.* Barthius heic legit, *Quem canis pecoris.* Cl. Schefferus mutat tantum

eſſet. [b] & ille ait, ſe naufragio huc perveniſſe. quem cum paſtor interrogaret, an Ulyſſem vidiſſet: dixit ſe comitem ejus eſſe, & ſigna & argumenta cœpit dicere. quem mox Eumæus caſa recepit, cibo potuque animavit. Quo cum veniſſent famuli, miſſi ſolito more pecora petitum, & ille interrogaſſet Eumæum, qui eſſent: ait, Poſt Ulyſſis profectionem, cum jam [c] tempus intercederet, proci Penelopen in conjugium petentes venerunt. quos illa conditione ita differt: Cum telam [d] detexuero, nubam. [e] Quam interdiu detexebat, & ſic eos differebat. nunc autem illi cum ancillis Ulyſſis diſcumbunt,

tum diſtinctionem, *ſubulcus. pecoris quem canis*. Scio ſatis Latinè ita poſſe dici canem paſtoritium. Jobi cap. xxx. vers. 1. *Quorum non dignabar patres ponere cum canibus gregis mei*. Dubito tamen nonnihil, an tam levi medicinâ ſatis ſanatus ſit locus. Nam canis ille, qui Ulyſſem agnoſcebat, non Eumæi erat canis, nec cuſtos pecoris, ſed quem Ulyſſes, antequam ad bellum Trojanum proficiſceretur, enutriverat. Nomine *Argum* fuiſſe memorat Homerus Odyſſ. P. 291. Vide ibi Schol. & Etymol. in Ἄργος. Τὸ *ſybotes* nec Manilius uti eſt veritus Lib. v. *Et fidum Laertiadæ genuere ſyboten*.

b *Et ille ait*] Τὸ *&* delet, me non nolente, Schefferus.

c *Tempus intercederet*] Barthius Adv. x. 20. ex membranis, *tempus ingens intercederet*. Quod ſane vulgato longè eſt melius.

d *Detexuero*] H. e. texendo abſolvero. Titinnius Fullonibus: *Quæ inter decem annos nequiſti unam togam detexere*. Gloſſ. Cyrill. Ἐκτίμνω ἱςὸν, *detexo*. Philox. *Detexo*, Καθυφαίνω ἱςόν. Bene Servius in Ecl. II. 72. *Detexere, perficere, finire, multum texere. Nam DE modo non minuentis eſt, ſed augentis*. Μελαγογραφεῖς Nemeſianus Ecl. III. 15. *Jamque ego Baccheos ortus, & ſemina vitis Ordine detexam*. Et Virgil. Ciri: *Cœptum detexere munus*. Sulpicia in Satyrâ. *Fabellam permitte mihi detexere paucis*. Quo in verſu *pacis* legendum cenſet Illuſtris Heinſius, cum tota Satyra in pacem Domitiani invehatur. In eodem doctiſſimæ poëtriæ carmine, ut in tranſitu hoc dicam, vereor ne fruſtra exagitent illum verſum Douza in Schediaſmate ſuo, & Scioppius in Veriſimilibus, quem diſtinctione aliqua ita clariorem reddo: *Teque, quibus, princeps & facundiſſima, calles, Aggredior*. Aggredior te, inquit, ô princeps & facundiſſima Muſarum, iis numeris, quibus tu calles & perita es præ cæteris; heroicis puta. Facundiſſimam eſſe Calliopen nomen ipſum indicio eſt. Principem etiam facit Naſo v. Met. 662. *Finierat doctos è nobis maxima cantus*. Et merito *princeps* audit, cum ejus inventum dicatur ποίησις. Vide Tzetz. ad Heſiod. pag. 7. ed. Heinſ. Heſiodus ipſe Theog. Καλλιόπη θ'. ἡ δὲ προφερεςάτη ἐςὶν ἁπαςέων. Vide ibi παλ. σχολ. *Callere carminibus* ſatis Latinè dicitur. Juſtinus Lib. 24. 4. *Augurandi ſtudio callere*. Sol. in cap. 13. *Callere arte ſagittaria*. Petron. *His ego callens artibus*. Capella Lib. III. *Fœminam tali multarum curatione callentem*. Vigilius Lib. IV. contra Eutych. *Quem callens aſtris quæſivit cura magorum*. Valer. Max. VIII. 12. *Qui quotidiano ejus uſu callent*.

e *Quam interdiu detexebat*] Barthius ex conjectura non ex MS. ut vir Cl. putabat, *Noctu autem, quam interdiu texebat, retexebat*. Quod probo vehementer. *Retexere* eſt reſolvere. *Reſolvere ſtamen* dicunt Propertius, Silius & Seneca, ut obſervavit Illuſtris Heinſius ad Ovid. Met. p. 43. Propertius Lib. II. el. 7. *Conjugium falſâ poterat ſimulare Minervâ, Nocturno ſolvens tex-*

ta

bunt, & pecora ejus conſumunt. Tunc Minerva effigiem ſuam ei reſtituit. Subito ſybotes ut vidit Ulyſſem eſſe, tenens amplectenſque lachrymari cœpit præ gaudio, & admirari quid eſſet illud, quod eum immutaverat. Cui Ulyſſes ait, Craſtino die perduc me in regiam ad Penelopen. Quem cum duceret, Minerva [f] ei iterum faciem mendici transformavit. Quem cum Eumæus ad mneſteras perduxiſſet, & [g] cum ancillis diſcumberent, ait ad illos: Habetis ecce alterum mendicum, qui cum Iro vos delectet. Tunc Melanthius unus ex mneſteribus ait: Imo inter ſe luctentur, & victor accipiet [h] ventriculum fartum & harundinem, [i] unde victum ejiciat: qui cum luctati eſſent, & Ulyſſes [k] Irum apploſiſſet, atque eum ejeciſſet, Eumæus in mendici perſona Ulyſſem ad Eurycliam nutricem perduxit, dicitque eum ſocium Ulyſſis fuiſſe,

ta diurna dolo. Ovid. III. Am. El. 9. *Tardaque nocturno tela retexta dolo.* Eleganter Apulej. *Omnem calumniæ textum retexo.*

f *Ei iterum faciem mendici*] Barthius, *Ei iterum faciem in mendici.* Quod amplectitur Cl. Schefferus. Ego mallem tamen, *Eum iterum in faciem mendici.* Virg. Æn. XII. 623. *In faciem converſa Methyſci.* Noſter cap. 189. *Commutat eum in hoſpitis figuram.*

g *Cum ancillis diſcumberent*] Cl. Schefferus, *cum ancillis illi diſcumberent.* Eſt tamen, cur dubitare poſſis, ſi conſideres illa, quæ ad cap. 8. annotavi.

h *Ventriculum farſum*] An *fartum*? Auſon. Perioch. Odyſſ. 18. *Caprini ventris omentum.* Ἤνυςρον eſt τοῖς ὁ Deuter. XVIII. 3. Homer. vers. 44. *γαςέρα αἰγὸς* appellat. Gloſſæ Iſidor. *Scrutulus, ventriculus fartus.* In notis Tyronis p. 167. inter cibaria invenio numerari *Suericulum.* Fort. *ventriculum.* niſi *vericulum* mavis à veru. Sed verius videtur *utriculum.* Sanè *utriculum porcelli* habes apud Apit. Lib. VIII. cap. 7. Poſſis tamen excuſare *farſum* per archaiſmum. *Farſum* vetuſtiſſimos dixiſſe oſtendit *farſura*, quo Tertullianum uſum obſervat Scaliger ad Varron. pag. 242. Petron. Fragm. Trag. pag. 54. *Niſi epidipnis eſſet allata, turdis iligine,* (leg. *ſiligine* cum Nob. Heinſio) *uvis paſſis, nucibuſque farſis.* Ita antiquus codex habuit, non *fartis*, ut ediderunt. Apitius Lib. IV. cap. 2. *Mittes longanones* (leg. *longabones*) *porcinos ex jure Tarentino farſos, conciſos* &c. Lib. V. cap. 3. *Piſa farſilia.* VIII. 7. *Porcellus farſilis.* Adde, quæ obſervavit Borrichius in ſuis cogitationibus ad Voſſii Librum de Vitiis Sermon.

i *Unde*] I. e. quâ. Vide not. ad cap. 112.

k *Irum apploſiſſet*] Ita rectè Leidenſis & Schefferi editio, ut conjectaverat quoque Barthius, niſi quod *terræ* addi volebat. *Iterum* malè Commelinus & Micyllus ediderunt: quorum ille tamen in erratis, ita ut heic legitur, legendum eſſe benè monuit. Plena oratio eſt, *Irum terræ apploſiſſet.* Apulejus VI. Met. *Protinus terræ applodo.* Et IX. *Terræ graviter applodit.* Sueton. Aug. 96. *Afflixit & ad terram dedit.* Domit. cap. 23. *Solo affligi juberet.* Curt. IX. 7. *In terram arietavit.* Hom. de Iro Od. Σ. 97. Κὰδ δ' ἔπεσεν κονίῃσι μακὼν, σὺν δ' ἤλασ' ὀδόντας, Λακτίζων ποσὶ γαῖαν. Malui antehac *afflixiſſet.* Sed *affligo* & *applodo* idem. Gloſſ. Cyrill. Προσρήσσω, *inlido, applodo, adlido, adfligo.* *Plodo* archaicum eſt pro *plaudo.*

Dio-

fuiſſe, [l] * cui cum vellet, Ulyſſes ei os compreſſit, atque Penelopen [m] & eam præmonuit, ut arcum & ſagittas ejus daret procis, ut qui ex iis eum intendiſſet, eam uxorem duceret. [n] Quæ cum fecit inter ſe certarent. & nemo [o] poſt intenderet, [p] Eumæus ait deridendi gratia, [q] demus * non pateretur Melanthius qui erat * Eumæus arcum ſeni tradidit. Ille omnes procos confixit, excepto Melanthio ſervo. Is clam procis deprehenſus eſt, cui nares & brachia & reliquas partes membrorum minutatim ſecuit, [r] atque [s] domum ſuam cum conjuge potitus eſt. Ancillas autem ſuas juſſit corpora eorum ad mare deferre, in quas rogatu Penelopes poſt cædem procorum Ulyſſes animadvertit.

CXXVII. *Te-*

Diomedes Lib. I. *Plando frequens eſt apud veteres plodo, eâ conſuetudine, qua au ſyllaba cum o commercium habet, ut cum dicimus clauſtra & cloſtra, cauda & coda. & ſimilia.* Sanè coda, copo, plodo invenias etiam in Fragm. Petron. Trag. cui & *lotam* pro *lautam* puto reſtituendum pag. 36. *Etiam videte, quam porcus ille ſilvaticus lotam comederit glandem.* Ita lego, pro *totam glandem*. Intelligit autem *Thebaicas & caryotas*, de quibus loquutus erat in præcedentibus.

l * *Cui cum vellet*] Merito locus hic ἀστερίσκῳ. Deſunt enim heic illa, quæ habes capite præcedenti. Poſtularet hiſtoria & contextus fabulæ ex Hom. Odyſſ. vers. 477. & ſeqq. *At Euriclia, dum pedes ei lavat, ex cicatrice Ulyſſem eſſe cognovit. Quæ cum exclamare eum eſſe Ulyſſem vellet, Ulyſſes ei os compreſſit.* Vel cum Auſonio Periocho XIX. *Quæ cum multa alia quærere vellet* &c.

m *Et eam*] *Etiam* Cl. Schefferus. Accedo ejus conjecturæ, cum mox ſequatur, *quæ cum fecit.*

n *Quæ cum fecit inter ſe certarent*] Conjectavi antehac. *Quæ fecit. Cum inter ſe* &c. Cl. Schefferus in indice ſubaudiri per ellipſin *ut* putat. At in notis ad hunc locum emendat: *Quæ cum fecit. & inter ſe certarent.* Quod præfero, cum ſciam diverſos modos etiam alibi à noſtro copulari. Vide not. ad cap. 148. Sed Nobil. Heinſius emendat: *Qui cum confeſtim inter ſe certarent.*

o *Poſt intenderet*] In Micylli editione, *poſt intendere*. Inde fecerim, *poſſet intendere*. Quod & Micyllo viſum fuit. Confer Priap. c. 69.

p *Eumæus ait deridendi gratia*] Inciſum ponam poſt τὸ ait. Simulat Eumæus ſe favere procis.

q *Demus * non pateretur*] Locus palam defectus eſt. Forte ſcripſit, *Demus etiam huic mendico experiundi poteſtatem. Cum non pateretur Melanthius, qui erat fautor protervia procorum, Eumæus arcum* &c. Vide Hom. Odyſſ. XX. & XXI. apud quem non Eumæus, ſed Telemachus Ulyſſi tradit arcum.

r *Atque*] *Itaque* Cl. Schefferus, hoc eſt, *& ita*. Non malè.

s *Domum ſuam potitus eſt*] Plaut. Amphitr. I. I. *Ut ſalvi potiremur domum.* Ne corrigere velis cum Micyllo, *domo ſuâ*. Servius ad Æn. III. 278. *Legimus & per accuſativum, ſed uti non poſſumus.* Terentius: *Patriam potitur commodam.* Lege, *patria commoda.* quomodo rectè adducit Diomedes Lib. I. Locus eſt Adelph. V. ſc. 4. vers. 17. Creberrimè eâ ſyntaxi uſum Juſtinum oſtendit in Indice Freinshemius. Confer Sanctii Minerv. Lib. III.

CXXVII. *Telegonus.*

TELEGONUS Ulyſſis & Circes filius, miſſus à matre ut genitorem quæreret, tempeſtate in Ithacam eſt delatus: ibique fame coactus, agros depopulari cœpit. Cum quo Ulyſſes & Telemachus ignari arma contulerunt. Ulyſſes [a] à Telegono filio eſt interfectus: quod ei reſponſum fuerat, ut à filio caveret mortem. Quem poſtquam cognovit qui eſſet, juſſu Minervæ, [b] cum Telemacho & Penelope in patriam redierunt, in inſulam [c] Ææam ad Circen Ulyſſem mortuum deportarunt, ibique ſepulturæ tradiderunt. Ejuſdem Minervæ monitu Telegonus Penelopen, Telemachus Circen duxerunt uxores. [d] Circe & Telemacho natus eſt Latinus, qui ex ſuo nomine

Ad CAP. CXXVII.

a *A Telegono*] Hor. Lib. III. od. 29. *Telegoni juga parricidæ.* Ad quem locum, ut & ad Epod. I. conſule veterem Commentatorem. Parthenius Erot. cap. 3. alios ſecutus eſt auctores: Καὶ οὐ μετ᾽ πολλὸν χρόνον, ὁ τόδε ἀπειργάσθαι, πρὸς τοῦ αὐτὸς αὐτοῦ φύσεις προσθεὶς ἀκάνθῃ θαλασσίας τρυγόνος ἐτελεύτησεν.

b *Cum Telemacho & Penelope redierunt*] Diximus de iſtâ ſyllepſi ad cap. 6. Curt. IV. 5. *Pharnabazus cum Apollonide & Athenagora vincti traduntur.* Nepos Phocion. cap. 2. *Demoſthenes cum cæteris plebiſcito in exilium erant pulſi.*

c *Æacam*] Lege *Ææam*, ut habet margo editionis Micylli. Cretenſis Dictys Lib. VI. *Telegonum, quem Circe editum ex Ulyſſe apud Æœam inſulam educaverat.* Confer Servium ad Æn. VII. 10. VIII. 385. Perperam etiam Tzetzes in Lycophron. pag. 116. ed. Baſ. Εἰς τὴν Αἰαίαν νῆσον Κίρκης. Leg. Αἰαίην. Hom. Odyſſ. K. vers. 135. Αἰαίην δ᾽ ἐς νῆσον ἀφικόμεθ᾽· ἔνθα δ᾽ ἔναιε Κίρκη. Ibi Scholiaſtes: Αὐτὴν εἶναί φασι τὸ νῦν Κιρκαῖον ὄρος πρὸς τῇ Ἰταλίᾳ. Convenit hoc cum illis, quæ Strabo tradit Lib. V. pag. 255. edit. Xylandri. Idem Scholiaſtes ad Odyſſ. I. 32. *Ææam* dici Circen ait ἐξ Αἰαίας πόλεως τῆς Τυῤῥηνίας ἢ Κολχίδος. Αἰαία γάρ, inquit, ἡ πόλις τῆς Κολχίδος. An ſcribendum Αἶα? Ita putes. Strabo Lib. I. pag. 42. Ἤ τι Αἶα δείκνυται πρὸς Φάσιν πόλις. Nec aliter Scholiaſtes Pindari Pyth. od. IV. pag. 105. edit. Francof. aut Apollonius & ejus Scholiaſtes Argon. II. 419. Quibus & Tzetzes accedit ad Lycophr. pag. 161. Αἶα πόλις Κολχίδος. Facit tamen cum Homerico illo interprete Etym. magni auctor in Αἰαίη. Αἰαίη, inquit, ἡ Μήδεια, ὡς τὸ Αἰαίην δολόεσσαν. εἴρηται δὲ ἀπὸ Αἰαίης πόλεως Ἀπολλωνίας. Ad quem locum Sylburgius: *Ἀπολλωνίας ſi auctor ſcripſit, fortaſſe ſignificare voluit Ææam alio nomine Apolloniam fuiſſe dictam, aut legendum,* Ἀπολλώνιος. Poſterius verum eſt. Verba enim Apollonii ſunt, Αἰαίην δολόεσσαν. At ab *Æa* non poteſt formari adjectivum *Ææus*, ſed ab *Æa*, Αἶα. Hyginus cap. 125. *Ænariam* vocat Circes inſulam. Ænariam ponit inter illas inſulas Mela, quæ Italico littori objacent. An igitur Ænaria Circæa illa terra eſt, cujus Lib. VII. meminit Virgilius? Non memini hoc legiſſe. Puto apud Hyginum etiam illo loco *Ææam* reſcribendum.

d *Circe & Telemacho*] Ita & Galatas apud Feſtum in *Roma.* Conſtant. Geopon. Lib. XI. cap. 3. Cl. Schefferus corrigit. *Circe ex Telemacho.* Non video rationem. Servius ad Æn. XII, 164. di-

mine [e] Latinæ linguæ nomen impoſuit. Ex Penelope & Telegono natus eſt Italus, qui [f] Italiam ex ſuo nomine denominavit.

CXXVIII. *Augures.*

[a] AMYCUS Elati filius, [b] Mopſus Ampyci filius, Amphiaraus [c] Oeclei vel Apollinis filius, Tireſias [d] Eueris filius, [e] Manto Tireſiæ filia, Polyidus Cœrani filius, [f] He-

diverſus ab Hygino abit. *Latinus*, inquit, *ſecundum Heſiodum in ἀσπιδοποιΐα Ulyſſis & Circes filius fuit, quam multi etiam Maricam dicunt.* Scribe Θεογονίᾳ in Servio. Nam locus ille, ubi hoc tradit Heſiodus, legitur Θεογ. vers. 1013. Eandem genealogiam refert ad Æn. I. 277. In quo ὁμώνυμον habet Stephanum in Πραινεστός. & Euſtath. in Dionyſium. Ad Æn. III. 171. ſcribit: *Appellata Auſonia ab Auſonio Ulyſſes & Calypſus filio: & primo pars, poſtea omnis Italia nominata.* Lege, *Auſone.* Feſtus: *Auſoniam appellavit Auſon Ulyſſis & Calypſus filius* &c. Adde Schol. Apollon. IV. 557. Euſtath. in Dionyſ. pag. 17. Ulyſſi ex Circe natum ſcribit, additque Ethnicographum Atlantis eum & Calypſus facere filium. Callias Agathoclis prodidit, Latinum illum fuiſſe unum è manu Trojanorum fugientium, Ilio capto. Tzetzes ad Lycophron. Herculis filium ex Fauni uxore p. 183. & 186.

e *Latinæ linguæ*] Mallet Cl. Schefferus, *terræ*. Videri tamen poteſt linguam pro gente poſuiſſe. Zachar. cap. VIII. 23. Δέκα ἄνδρες ἐκ πασῶν γλωσσῶν τῶν ἐθνῶν. Lactant. III. 25. *Populumque ex omni linguâ, & conditione, & ſexu, & ætate conſtari.* Servius ad Æn. VIII. 322. *Quidam ferunt à Latino dictum Latium, alii ipſum Latinum à Latio.* Sed iſtum Latinum Fauni filium rectius faciunt alii. Vide Auguſtin. C. D. XVIII. 16.

f *Italiam*] Varro II. R. R. cap. 5. à bubus habere eam nomen exiſtimaſſe quoſdam ſcribit. *Græcia enim*, inquit, *antiqua, ut ſcribit Timæus, tauros vocabat* ἰταλούς. Unde Feſtus: *Italia dicta, quod magnos Italos, hoc eſt, boves habebat.* Et Tzetzes, qui ſe tam multæ lectionis eſſe gloriatur, Chiliad. I. 36. Τυῤῥηνοὶ γὰρ Ἰταλὸν καλοῦσι τὸν ταῦρον. Quibus adde, quæ Iſacius habet ad Lycophron. pag. 183. Servius ad Æn. I. 26. *Italus rex Siculorum profectus à Sicilia venit ad ea loca, quæ ſunt juxta Tiberim, & ex ſuo nomine appellavit Italiam.* Adde Jun. Animad. Lib. I. cap. 22. In alia omnia abit doctiſſimus Bochartus in Canaan Lib. I. cap. 33.

Ad CAP. CXXVIII.

a *Amycus Elati*] *Ampycus* Cl. Schefferus ex Pauſania. Sed ille non Elati, ſed Titæronis erat filius, ut vult Tzetzes ad Lycophron. pag. 127. ed. Baſ. Steph. pag. 143.

b *Mopſus Ampyci*] Vide ſupra cap. 14. Clemens Strom. Lib. I. Μόψος Ἀπόλλωνος ἢ Μαντοῦς. Sed ille alius fuit ab hoc Ampycide. Bene alterum ab altero diſtinguit Tzetzes in Lycophron. pag. 143. Lactantio ad Stat. Theb. III. 521. eſt *Apollinis & Himantis filius.* Scribe *Mantus* vel *Mantonis.* cujus & Conon cap. 6. meminit apud Photium. Tireſiæ facit filium Euſtath. in Dionyſ. p. 60. Cicero I. de Div. *Amphilochus & Mopſus Argivorum reges fuerunt, ſed iidem augures.*

c *Oeclei*] Cl. Schefferus *Iaclei*, quod Pauſaniæ ſit Ἰοκλῆς. Sane & apud Schol. Hom. Odyſſ. Λ. 326. invenio, Ἀμφιάραος ὁ Ἰοκλέους. Perperam. Scribe Ὀϊκλέους. Nihil in Hygino eſſe mutandum oſtendi ad cap. 70. Solinus cap. 8. *Catillus Amphiarai Oeclei avi juſſu* &c.

d *Eurymi*] *Eueris* vel *Eueri* ſcribendum eſſe monui ad cap. 68. & 75.

e *Manto*] Vide Scholiaſt. Eurip. ad Phœniſſ. vers. 846.

[f] Helenus Priami filius, Caſſandra Priami filia, Calchas Theſtoris filius, [g] Theoclymenus [h] Theſtoris filius, [i] Telemus Protei filius, Telemus [k] Eurymi filius, Sibylla Samia, alii [l] Cymæam dixerunt.

CXXIX. *Oeneus.*

LIBER cum ad Oeneum Parthaonis filium in hoſpitium veniſſet, Althæam Theſtii filiam, uxorem Oenei, adamavit. Quod Oeneus ut ſenſit, voluntate ſua ex urbe exceſſit, ſimulatque ſe ſacra facere. At Liber cum Althæa concubuit, ex qua nata eſt Deianira. Oeneo autem ob hoſpitium liberale muneri vitem dedit, monſtravitque quomodo ſereret: fructumque ejus ex nomine hoſpitis [a] Oenos ut vocaretur, inſtituit.

CXXX. *Ica-*

f *Helenus*] Schol. Eurip. Hecub. vers. 87. Ἑλένου καὶ Κασσάνδρας ἐν ναῷ Ἀπόλλωνος ὄντων, ἐλθόντας ὄφεις, καὶ τὰ αὐτῶν περιλείξαντας ὦτα, οὕτως ὀξυηκόους εἰργάσαντο, ὡς μόνους τὰς τῶν θεῶν ἀκούειν βουλάς, καὶ μάντεις ἀρίστους εἶναι.

g *Teoclimenus*] *Theoclymenus* eſt ſcribendum ex Homero, Clemente, & Auſonio Perioch. Odyſſ. xv.

h *Theſtoris filius*] Πολυφείδης eſt pater Theoclymeni Homero Odyſſ. O. 249. & Schol. ad Odyſſ. O. 223. An ergo *Polyphydis* pro *Theſtoris* ſcribendum? Non convenire heic Hygino cum Homero pridem & Micyllus animadverterat.

i *Telemus Protei filius*] Micyllus ex Euripidis Helenâ: *Theonoe Protei filia.* Agnoſcit ſane illam Conon cap. 8. Cl. Schefferus mallet *Telegonus*, qui inter Protei filios recenſetur ab Apollod. Lib. II. Tzetze in Chiliad. I. 36. & Iſacio in Lycophron. pag. 26. Niſi longiusculè à vulgata ſcriptura abiret, reponerem, *Tenerus Phœbi filius.* Hic enim vates audit apud Pind. Schol. ad Pyth. od. xx. & Lycophronianum interpretem.

k *Eurymi filius*] Hinc *Eurymides* eſt Ovid. XIII. Met. 771. & Ib. vers. 270. Cyclopum vates fuit, cujus & Theocritus meminit Eid. VI. 23. Schol. Οὗτός ἐστιν ὁ Τήλεμος, ὁ παρ' Ὁμήρῳ Εὐρυμίδης, ὁ Εὐρύμαχος, καλούμενος, ὃς μαντοσύνῃ ἐκέκαστο. Tolle illa, ὁ Εὐρύμαχος. Locus eſt Homer. Odyſſ. I. 509. Τήλεμος Εὐρυμίδης, ὃς μαντοσύνῃ ἐκέκαστο.

l *Cymæam*] *Cymæam* per diphthongum ſcribendum. Capella Lib. II. *Sibylla vel Erythræa, quæque Cumæa eſt, vel Phrygia.* Etiam ibi *Cymæa* MS. Cod. Leid. Bibl. quod archaicum eſt. Vide Popmam in de Antiq. Locut. Lib. I. cap. I. Plures augures ſi deſideres, recenſitos invenies à Clemente Lib. I. Strom. pag. 335. edit. Morell.

Ad CAP. CXXIX.

a *Oenon ut appellaretur*] Rectè *Oenos* Cl. Schefferus, hoc eſt, οἶνος. Conſimile vitium nos obſervavimus ad cap. 118. Illud præcedens *fructum* in errorem induxit librarium, qui helleniſmum non videbat. *Fructum inſtituit ut oenos appellaretur*, dictum eſt ἀντὶ τοῦ, *inſtituit ut fructus Oenos appellaretur.* Vide not. ad cap. 34. Servius ad Georg. II. 98. *Vinis de Græco traxit. nam οἶνον dicunt.* Et ad Georg. I. 9. *Circa hunc Staphylus Oenei paſtor cum animadverteret ex capris unam eſſe pinguiſſimam, intellexit id pabuli libertate fieri; ſecutus itaque eandem, cum vidiſſet uvis veſci, admiratus & novitatem & dulcedi-*

CXXX. *Icarius & Erigone.*

Cum Liber pater ad homines eſſet profectus, ut ſuorum fructuum ſuavitatem atque jucunditatem oſtenderet, ad [a] Icarium & Erigonam in hoſpitium liberale devenit. iis utrem plenum vini muneri dedit, juſſitque ut in reliquas terras propagarent. Icarius plauſtro onerato, cum Erigone filia & [b] cane Mæra in terram Atticam ad paſtores devenit, & [c] genus ſuavitatis oſtendit. Paſtores cum immoderatius biberent, ebrii facti, conciderunt: qui arbitrantes Icarium ſibi [d] malum medicamentum dediſſe, ſuſti-

cedinem, decerptum fructum pertulit regi. qui cum liquorem expreſſiſſet, a ſuo nomine vocavit Oenon, ab inventore Staphylen. Gloſſæ MSS. Bibliothecæ Leidenſis: *Oviſta filius Tuen* (leg. *Staphylus Oenei*) *regis paſtor cum videret caprum ſapius à grege diſcedere & pleniorem reverti, ſecutus, uvam depaſcentem invenit, quam decerpſit & guſtavit. Cujus dulcedine inductus eam expreſſit, & cum humorem ejus bibiſſet, quem* (leg. *eum*) *& ſuavem ſenſit, ac per hoc de Acheloo fluvio, in cujus ripa uva fuerat inventa, aquam miſcuit vino, atque ita cum potum optimum feciſſet, ſpeciem uvæ & potum optimum obtulit regi. Qui* (leg. *quem*) *cum ille probaſſet, uvam inventoris nomine vocari juſſit, vinum Græco verbo Tuen* (leg. *Oenon*) *à ſuo nomine appellavit.* Hinc ergo non *vinum* tantum, ſed & *vinus* dixerunt Latini. Petron. Fragm. Trag. *Vinus mihi in cerebrum abit.* Interp. Anonym. Coſmogr. Godofred. p. 17. *Vinum habundantem.*

Ad CAP. CXXX.

a *Icarium*] Infr. cap. 224. 243. 254. *Icarus* appellatur. Atque ita quoque ſcribitur apud Servium ad I. Georg. 68. Feſtum in *Oſcillum*. Tibullum Paneg. Propertium Lib. II. el. 24. Ovid. Ib. vers. 611. x. Met. 450. Scholiaſt. Germanici Fabulâ Canis, & Gloſſ. MSS. in Georg. Virg. I. Sed noſter ut heic, ita & Lib. II. Aſtron. cap. 4. *Icarium* cum Apollodoro Lib. III. Luciano Dial. Junonis & Jovis Tom. I. p. 156. ed. Bened. & Dial. de Saltat. pag. 931. Plutarch. Parall. 9. Tzetze ad Heſiod. p. 130. edit. Heinſianæ. Schol. Hom. ad Iliad. X. 29. Odyſſ. E. 272. & Ampelio cap. 2. vocitat. Moneo inſuper edit. Venet. anni 1482. & 3. MSS. Aſtron. Hyg. Lib. II. 4. & 40. diſertim repræſentare *Icarum* & *Icarus*, quæ temerè à Criticis poſtea mutata exiſtimes, præſertim cum & Morellius *Icarum* ſemper in ſuis legi teſtetur. Immo confudiſſe ſcriptores poſterioris ætatis patrum Penelopes & Erigones nomina non fruſtra exiſtimat Perizonius noſter.

b *Cane Mera*] *Mæra* ſcribendum ex Apollod. Lib. III. pag. 197. Aſtron. Hyg. loco modo laudato edit. Venet. & Heſychio, cujus verba opportunè heic laudat Cl. Schefferus. Fuit & Orionis canis Μαῖρα. Tzetzes ad Lycophron. p. 61. *Μαῖρα νῦν ὁ κύων ἀπὸ μιᾶς τῶν κυνῶν τοῦ Ὠρίωνος μαίρας καλουμένης.* Revera eadem eſt canis. Vide noſtrum Aſtron. II. 35. *Neæra* appellatur à Schol. Germanici ed. Hervag. quod benè in *Mæra* transformavit Sanctandreana. Meminit hujus canis præterea Ælian. Lib. VII. Anim. cap. 28. Schol. ad Iliad. Homeri X. 29. & Lucianus Θεῶν ἐκκλησία, ſed more ſuo *σκωπτικῶς*. An eadem ſit Mæra, cujus Naſo facit mentionem Lib. VII. Metam. vers. 363. dicere non habeo.

c *Genus ſuavitatis*] Infr. cap. 274. *Significantes ſuavitatem inveniſſe*, h. e. ſuavem potum vini. Sed Nob. Heinſio legendum videtur, *genus ſuave vitis*.

d *Malum medicamentum*] Ita & German. Scholiaſt. in hac fabula. Noſter

N 3 cap.

fuſtibus cum interfecerunt. Icarium autem occiſum canis ululans Mæra, Erigonæ monſtravit, [e] ubi pater inſepultus jaceret. Quo cum veniſſet, ſuper corpus parentis in arbore ſuſpendio ſe necavit. ob quod factum Liber pater iratus, Athenienſium filias [f] ſimili pœna afflixit. De ea re ab Apolline reſponſum petierunt: quibus reſponſum eſt, quod Icarii & Erigones mortem neglexiſſent. Quo reſponſo, de paſtoribus ſupplicium ſumpſerunt, & Erigonæ [g] diem feſtum oſcillationis peſtilentiæ cauſa instituerunt, & ut per vindemiam de frugibus Icario & Erigonæ

cap. 132. *Quod diceret illud malum medicamentum eſſe. Venenum* ſimpliciter in hac fabula appellat Servius ad Lib. II. Georg. 389. Venenum nempe quidlibet, quod efficit aliquid contra naturam. Vide Quintil. Declam. 246.

e *Ubi pater*] Mallet Cl. Schefferus, *& ubi* &c. Non arbitror eſſe opus. *Ululare aliquem*, ut *flere aliquem*, & Aſtron. II. 4. *Lacrymari obitum domini.* Petronius Frag. Trag. *Maligne illum uxor ploravit.* Apulej. III. Met. *Fortunas meas ejulabam.* Horat. II. od. 9. *Ploravit Antilochum.* Elegantiſſima eſſet oratio, & haud paulo eruditior, ſi illud *pater* deleretur. Sed Scholiaſtes Germanici, qui hæc partim tranſſcripſit, cum Hygino: *Icarum autem occiſum canis, qui cum eo fuerat, Mæra nomine, ululans, Erigonæ ejus filiæ monſtravit, ubi pater inſepultus jaceret.* Et cur non *ululare aliquem* rectè, cum *ululatus* rectè dicatur cum ululatu invocatus? Stat. III. Theb. 158. *Ululata Lucina.*

f *Simili pœna afflixit*] Servius: *Sed poſt aliquantum tempus Athenienſibus morbus immiſſus eſt talis, ut eorum filiæ furore quodam compellerentur ad laqueum.*

g *Diem feſtum oſcillationis*] Referendum hoc ad κωλυτήρια. Vide Servium ad illa Virgilii Georg. II. 389. *Oſcilla ex altâ ſuſpendunt mollia pinu.* Scholiaſtes German. *Quod factum eſt ab Athenienſibus, qui diebus feſtis inſtitutis aras conſtituerunt, ideo quia illam pendentem conſpexerunt, quod eſt apud Græcos, ex quo factum eſt ut ſoli oſcilo jactarentur homines.* Corrupta heic quædam & omiſſa. Primum pro *aras* repone *auras* vel αἰώρας. Vide Heſych. & Etym. magnum in Αἰώρα. Deinde poſt illa verba *apud Græcos*, interpone αἰωρεῖσθαι cum Leopardo Emendat. Lib. VI. cap. 14. Turneb. Adverſ. Lib. XX. 24. Nec illa ſana *ſoli oſcilo*, ex quibus binis vocabulis fecerim unum, *oſcillo*. *Oſcillum* autem eſt αἰώρα & κίνησις. Aliter *oſcilla* dicuntur larvæ & προσωπεῖα, de quibus Scaliger ad Auſon. pag. 160. Quo & illud ex Cyrilli Gloſſario pertinet, Προσωπεῖα, *oſcilla*. Et quod Varro ait apud Servium ad Æn. XII. 603. *Suſpendioſis, quibus juſta fieri fas non ſit, ſuſpenſis oſcillis veluti per imitationem mortis parentari.* Niſi & hoc potius ad αἰώρας & κινήσεις referendum eſt. Conſule Mercurial. in de Art. Gymnaſt. Lib. III. cap. 8. & ante omnes Salmaſium notis ad Tertull. Pall. pag. 130. Noſtrum Aſtron. II. 4. Feſtum in *Oſcillum*. *Laqueos penſiles* interpretantur Gloſſ. MSS. in I. Georg. Virg. *Et poſtmodum cum filia ejus Erigone mortem quæreret, quæ cum reperiſſet corpus ejus, laqueo finivit vitam. Unde Athenienſes filias ſuas laqueis infigebant. Poſt cujus interitum cum multi Athenienſes tali morte interirent, oraculum conſuluerunt, quibus reſponſum, Erigones mortem expediendam, (leg. expiandam) eandem placandam. Tunc inſtituerunt ludos, & dies feſtos agere, & arboribus laqueos penſiles inligare, in quibus ſe huc illuc * ferentur. quos laqueos oſcilla vocaverunt.* Pro oribus ad humanam ſpeciem arte ſimulatis accepit oſcilla Lactantius in XI. Theb. 644. *Pinus autem, in quâ pe-*

pen-

næ primum [h] delibarent: qui deorum voluntate in aſtrorum numerum ſunt relati. Erigone ſignum Virginis, quam nos Juſtitiam appellamus; Icarius arcturus in ſideribus eſt dictus; canis autem Mæra, canicula.

CXXXI. *Niſus.*

LIBER cum in Indiam exercitum duceret, [a] Nyſo nutricio ſuo, dum ipſe inde rediret, regni Thebani poteſtatem tradidit: ſed poſteaquam inde reverſus eſt Liber, Nyſus regno cedere noluit. Liber cum nutricio contendere noluit, paſſuſque eſt eum regnum obtinere, dum occaſio ſibi regni recuperandi daretur. Itaque poſt annum tertium cum eo redit in gratiam, ſimulatque in regno ſe ſacra facere velle, quæ Trieterica dicuntur, quoniam poſt tertium annum faciebat, militeſque muliebri ornatu pro Bacchis introduxit, & Nyſum cepit, regnumque ſuum recuperavit.

CXXXII. *Ly-*

pendit, (Erigone) *regionem illam umbra ſua vaſtabat. Ut placaretur exſtincta, ora in humanam ſpeciem ipſi formata in eadem arbore ſuſpendebant, & paſtorum congreſſibus cantibuſque diem illum celebrem faciebant.* quod Virgilius aliud *agendo perſtrinxit: Tibique Oſcilla ex altâ ſuſpendunt mollia pinu.* Confer Macrob. Saturn. 1. cap. 7. & 11. Etym. magni auctor originem ejus feſti deducit ab Erigonâ Ægyſthi & Clytemneſtræ filia in Αἰώρᾳ. Feſtus autem in *Oſcillum* & Gloſſographus MS. in 1. Georg. Virgil. à morte Latini regis. De Feſti loco videndus Vives ad Auguſtini C. D. Lib. XVIII. cap. 18.

h *Delibarent*] Ita repoſui pro *deliberarent*. quod in principe & Commelini editione conſpicitur. Atque ita ſcribendum eſſe cum in margine Micyllus, tum & in erratis Commelinus monuerat. Schol. German. *Ex oraculo reſponſum eſt ceſſaturam peſtilentiam, ſi per annos ſingulos de frugibus & vindemia Icaro & Erigonæ delibaretur.* Primum de frugibus delibare eſt ἀπάρχεσθαι. Heſych. Ἀπάρχει, ἀπαρχὰς προσφέρει. Ἀπαρχῇ *initia* tranſtulit vetus inerpres Siracid. cap. 7. vers. 35. *Libare, ſi proprietatem ſermonis reſpicias, ſundere ſignificat, tractumque de Libero quodam, qui in Græciâ uſum repperit vitis,* ut notat Iſidorus. At non ego credulus illi. Libare eſt ex Græco λείβειν. Melius Servius ad Georg. 1. 7. *Quamvis Sabini Cererem panem appellent, Liberum Lebaſium; dictum autem, quia Græce λείβειν res divina dicitur.* Feſtus: *Janual libi genus, quod Jano tantummodo libatur.* Leid. Cod. *delibatur.* Ælianus: Ὁ γοῦν Πύθιος ἔχρησεν, εἰ βούλονται τυχεῖν σωτηρίας, Ἰκαρίῳ θύειν, καὶ Ἠριγόνῃ τῇ τούτου παιδὶ, καὶ τῷ κυνὶ &c.

Ad CAP. CXXXI.

a *Niſo*] Melius per y ſcripſeris. ut factum cap. 167. ubi iterum de illo Bacchi nutricio agit.

CXXXII. *Lycurgus.*

LYCURGUS [a] Dryantis filius, Liberum de regno fugavit: quem cum negaret deum eſſe, vinumque bibiſſet, & ebrius matrem ſuam violare voluiſſet, tunc vites excidere eſt conatus, quod diceret illud malum medicamentum eſſe, quod mentes immutaret. Qui inſania ab Libero objecta, uxorem ſuam & filium interfecit, ipſumque Lycurgum Liber pantheris objecit in Rhodope, qui mons eſt Thraciæ, cujus imperium habuit. Hic traditur unum pedem ſibi pro vitibus excidiſſe.

CXXXIII. *Hammon.*

LIBER in India cum aquam quæreret, nec inveniſſet, ſubito ex harena aries dicitur [a] exiiſſe: quo duce Liber cum aquam inveniſſet, petit ab Jove, ut eum in aſtrorum numerum referret; qui adhuc hodie [b] æquinoctialis aries dicitur. In eo autem loco, ubi aquam invenerat, templum conſtituit, quod Jovis Hammonis dicitur.

CXXXIV. *Tyrrheni.*

TYRRHENI qui poſtea Tuſci ſunt dicti, cum piraticam

Ad CAP. CXXXII.

a *Driantis*] Δρύας Græce Lycurgi pater dicitur. Ergo *Driantis* ſcribendum, quemadmodum rectè exaratum eſt cap. 242. ut jam notavit Schefferus. Nimium nimirum multa ſunt cum in hoc ſcripto, tum apud Servium, Scholiaſten Germanici, alioſque id genus ſcriptores, in quibus iſta vocalium Y & I facta eſt confuſio, ſicut monui jam ſuperius quoque.

Ad CAP. CXXXIII.

a *Exiiſſe*] Sic cap. 9. *Ex qua ſerpentes plurimos exiiſſe. Exilire* eo ſenſu uſurpat Lactant. ad III. Theb. 476. vers. 357. *At ille ictu ſcorpii interiit, quem terra in ultionem Dianæ exilire compulerat.*

b *Æquinoctialis aries*] Alii illum eſſe autumant, qui Phrixum & Hellen vexerit. Ampelium vide Lib. Mem. cap. 2. Lactant. ad III. Theb. 476. Noſtrum Aſtron. II. 20. Schol. German. Ariete; quem non parum errare cenſet doctiſſ. Antonius Borremanſius Var. Lect. cap. 19. Cum Scholiaſte tamen illo facit Ampelius: *Aries eis aquam demonſtravit, & ob id à Libero Jovis Ammon eſt appellatus, eique fanum magnificum fecit ad eum locum, ubi aquam invenit.* Sed nec Feſtus ſatis Hammonem ab ariete diſtinguit: *Hamo*, inquit, *cognominatus, quia in arena putatur inventus, quæ Græcè hoc nomine ἄμμος appellatur. Cui cornua adfinguntur arietis à genere pecoris, inter quod inventus.* Pro *Hamo* Leidenſis Bibliothecæ codex rectius habet *Hammo*. Adde quæ Servius habet ad Æn. IV. vers. 196.

Ad

eam facerent, Liber pater impubis in navem eorum conſcendit, & rogat eos, ut ſe Naxum deferrent. Qui cum eum ſuſtuliſſent, atque vellent ob formam conſtuprare, Acœtes gubernator eos inhibuit, qui injuriam ab eis paſſus eſt. Liber ut vidit in propoſito eos permanere, remos in thyrſos commutavit, vela in pampinos, rudentes in hederam. deinde leones atque pantheræ proſiluerunt: [a] qui, ut viderunt, timentes in mare ſe præcipitaverunt, [b] quos & in mari in aliud monſtrum transfiguravit. nam quiſquis ſe præcipitaverat, in delphini effigiem transfiguratus eſt, [c] unde delphini Tyrrheni ſunt appellati, [d] & mare Tyrrhenum eſt dictum. Numero autem fuerunt duodecim, his nominibus: [e] Ethalides, Medon, Lycabas, Libys, Opheltes, [f] Melas, Alcimedon, Epopeus, Dictys, Simon, Acœtes. hic gubernator fuit, quem ob clementiam Liber ſervavit, & [g] Proreus.

CXXXV. *Laocoon.*

LAOCOON [a] Acœtis filius, Anchiſæ frater, Apollinis

Ad CAP. CXXXIV.

a *Qui ut viderunt*] Malim, *qua ut viderunt*. Sic fab. 201. *Qui cum ſolito more involaſſet*. lego *qua*, nempe pecora. Nob. Heinſius mallet *Tuſqui* pro *Tuſci*, quemadmodum ſæpe id vocabulum exaratum in membranis.

b *Quod &*] Scribendum, *quos &*. Quod & Micyllo notatum.

c *Unde delphini Tyrrheni*] Nob. Heinſius ita capiebat: *Ex hac nautarum transfiguratione ducunt originem delphini, qui adhuc in mari Tyrrheno ſunt frequentes*. Puto tamen *Tyrrhenum piſcem* κατ' ἐξοχὴν dictum delphina. Seneca Agamem. vers. 451. *Tyrrhenus omni piſcis exſultat freto*. h. e, delphin. De mari Tyrrheno vide quæ ad Æn. I. vers. 71. Servius, & Bœclerus ad Patere. Lib. 1. cap. I. congeſſere.

d *Et mare Tyrrhenum*] Melius *ut mare* cum Heinſio legas.

e *Ethalides*] Hic *Æthalion* eſt Ovid. III. Met. 647.

f *Melas*] Ovid. vers. 117. eſt *Melanthus*.

g *Proreus*] Ita Micyllus edendum curavit. Sed audi quid ad eum locum annotet: *Hic in veteri exemplari omiſſus erat, quemadmodum apud Ovidium contra Simonis nulla mentio fit*. Atqui *Proreus*, Plauto *Proreta*, Græcis πρωρεὺς dictus, apud Ovidium eſt Melanthus, cum audiat *proræ tutela*. Pro nomine ergo proprio, quod eſt officii, accepit Micyllus? Ita videtur Scheffero. Ego ut antehac dubitavi, ita adhuc vereor id affirmare. Fieri potuit, ut ex nomine officii proprium finxerit Ovidius. Certe præter alios etiam Nob. Heinſ. qui MSS. cum editis contulit, majuſculâ à capite literâ id vocabulum deſcribendum curavit. Accedit huc, quod illud *Proreus* magis Græcum ſit, quam ut pro appellativo uſurpare voluiſſe videatur Naſo: ne dicam jam, duodecim velle Hyginum in navi ea fuiſſe nautas. At Proreus hic ſi omittatur, undecim tantum comparebunt. Propter ea tamen, quæ ſequuntur, *Hic gubernator* &c. ante Acœten eum poſuerim.

Ad CAP. CXXXV.

a *Acœtis filius, Anchiſæ frater*] Atqui Anchiſæ pater erat *Capys*, ut poſt

linis ſacerdos, contra voluntatem Apollinis cum uxorem duxiſſet, atque liberos procreaſſet, [b] ſorte ductus ut ſacrum faceret Neptuno ad littus: Apollo occaſione data, [c] à Tenedo per fluctus maris dracones miſit duos, qui filios ejus [d] Antiphantem & Thymbræum necarent. quibus Laocoon cum auxilium ferre vellet, [e] ipſum quoque nexum necaverunt. Quod Phryges idcirco factum putarunt, quod Laocoon haſtam in equum Trojanum miſerit.

CXXXVI. *Polyidus.*

[a] GLAUCUS Minois & Paſiphaæ filius, dum [b] ludit pila, cecidit in dolium melle plenum; quem cum parentes quærerent, Apollinem ſciſcitati ſunt de puero. Quibus [c] Apollo reſpondit: Monſtrum vobis natum eſt, quod ſi quis ſolverit, puerum vobis reſtituet. Minos ſorte audita, cœpit monſtrum à ſuis quærere: cui dixerunt natum eſſe vitulum, qui ter in die colorem mutaret [d] per quaternas horas, primum album, ſecundo [e] rubeum, [f] dein-

Micyllum recte ex Apollodoro & aliis notavit Cl. Schefferus. An ergo *Capyos* reponendum pro *Acœtis*? Ennius apud Philargyrium ad Georg. III. vers. 35. *Aſſaraco natus Capys optimus, iſque pium ex ſe Anchiſen generat.* Supra cap. 94. Anchiſen Aſſaraci filium facit; in quo itidem abit ab aliis. Deinde Laocoon non Acœtis, ſed Antenoris erat filius, ſi Tzetzen audimus ad Lycophr. p. 95.

b *Sorte ductus*] Virgil. Æn. II. 201. *Laocoon ductus Neptuni ſorte ſacerdos.* Ad quem verſum conſule Servii commentarium.

c *A Tenedo*] Ita & Virgilius & Petronius. Sed Bacchylides apud Servium, loco modo laudato, *A Caledonis inſulis* veniſſe dicit. Lego *Calydnis*. Καλύδναι enim vocantur à Scholiaſte Lycophroniano.

d *Antiphantem & Thymbræum*] Theſſandrus apud Servium ad Æn. II. 211. Ethrōnem & Melanthum eos nominat. Quos autem angues *Curiſſin* & *Peribœam* appellat Lyſimachus, Πόρκης & Χαρίβοια dicuntur à Tzetze, ut utervis ex altero videatur emendandus.

e *Ipſum quoque nexum*] Hoc eſſet, voluminibus & ſpiris ſuis implicitum, tergoribus ligatum, ut loquitur Petronius Trojæ Haloſi. Sed Cl. Schefferus mallet *innexum* vel *nexu*.

Ad CAP. CXXXVI.

a *Glaucus Minois*] De tribus Glaucis conſule Palæphatum cap. 36. & duobus ſequentibus.

b *Ludit pila*] Apollod. τῷ μῦν διώκων. al. μυῖαν legitur.

c *Apollo reſpondit*] Reſponſum ita refert Tzetzes ad Lycophr. Ἐδόθη αὐτῷ χρησμὸς, ἐκεῖνον εἰπεῖν περὶ τοῦ παιδὸς τὸν αὐτὸν εὑρήσοντα, ἔτι δὲ ἀναστήσειν αὐτὸν, ὃς εἴπῃ τίνι ὅμοιός ἐστιν ὁ τρίχρωμος Μίνωος βοῦς ὁ ἐν τοῖς ἀγροῖς.

d *Per quaternas horas*] A gloſſatore hæc eſſe exiſtimat Tollius.

e *Rubeum*] Gloſſ. Steph. Κιῤῥὸς, *rubeus*. *Robeus*, ἐρυθρός. leg. *rubeus*. Capel-

[f] deinde nigrum. Minos autem ad monſtrum ſolvendum augures convocavit. qui cum [g] non invenirentur, Polyidus Cœrani filius [h] Bizanti monſtrum demonſtravit, [i] eum arbori [k] moro ſimilem eſſe: [l] nam primum album eſt, deinde rubrum, cum [m] permaturuit, nigrum: tunc Minos ait ei, Ex Apollinis reſponſo filium mihi oportet reſtituas. Quod Polyidus dum auguratur, vidit noctuam ſuper cellam vinariam ſedentem, atque apes fugan-

pella Lib. I. *Minio rubeoque igne rutilantes.* Palladius Mart. Tit. 14. *Marini maximè coloris, aut rubei.* Auctor Ovid. Vetulæ. *Sic tamen, ut rubens vincatur ab albo.* Comparet ea vox etiam in notis Tyronis. Adde Erythræum Indice Virgiliano, & Alciat. Parerg. II. I. Fulgentius Lib I. cap. II. *Erythræus Græcè rubens dicitur.* Iſidor. Orig. XVII. 9. *Rubia dicta, quod radix ejus ſit rubea.* Eugeſippus de diſtantiis locorum Terræ Sanctæ: *In Hebron habetur quidam ager, cujus gleba rubea eſt.* Et ſic ſæpe ille. Voſſio tamen ea vox ſe probare non potuit III. Vit. Serm. cap. 43. Nec valde Rodolpho Agricolæ epiſtolâ ad Alex. Hegium.

f *Deinde*] *Denique* ſcribendum eſſe cenſet Cl. Schefferus.

g *Non invenirentur*] *Inveniret* ſcribendum eſſe monui antehac, & ſubaudiendum monſtrum. *Invenire* enim, *demonſtrare* & *ſolvere monſtrum* idem eſt, τὴν θέαν nempe vituli illius εἰκάσαι, ut loquitur Apollodorus in hac fabulâ Lib. III. Εὑρεῖν αἴνιγμα non diſſimiliter dixit Palæphatus cap. 7. Cl. Schefferus hoc amplius cenſet legendum, *non invenirent, tum* &c. Sulpic. Sever. Hiſt. Sacr. Lib. I. *Quod cum à prudentibus Ægyptiorum non poſſet abſolvi.* Plane, ut *ſolvere monſtrum* heic Hyginus.

h *Bizanti*] Cl. Schefferus totum locum hunc ſatis obſcurum ſic conſtituit, *virenti demonſtravit eum arbori moris ſimilem eſſe.* Si ſatis conſtaret, quod vero tamen non diſſimile eſſe arbitror, Cœranum illum, cujus mentionem facit Apoſtolius Cent. VI. 95. hujus Polyidi fuiſſe patrem, reſcriberem *Byzantius.* Dices Argivum eum facere Palæphatum cap. 27. & Tzetzen ad Lycophron. pag. 129. ed. Steph. Corinthium Pind. Olymp. od. XIII. & Clementem ſcribere Lib. I. Strom. pag. 334. Πολύϊδος ἐν Ἄργει ἐν Μεγάροις. Reſpondere poſſum, origine Byzantium fuiſſe, & Byzantio habitatum conceſſiſſe Argos vel Corinthum.

i *Eum arbori*] Palam eſt reſpici ad vitulum. Quamobrem illud *monſtrum*, quod modo præceſſit, delendum cenſet Cl. Schefferus. Dubito nihilominus. Videtur mihi rem magis, quam proximè præcedentem vocem ſpectaſſe auctor, quemadmodum non uno feciſſe loco hunc ſcriptorem ipſe obſervat.

k *Arbori moro*] Veteres *arbori mori*, inquit Cl. Schefferus. Atqui princeps editio exhibet, *arbori moro.* quod non temerè mutaverim. Sic *arbor malus, arbor laurus, arboris populi* habes apud noſtrum. Vid. Not. ad cap. 140. Si quid mutandum eſſet, libenter reſcriberem *rubi moro.* Nam morus eſt rubus. Iſidor. XVII. 7. *Morus à Græcis vocata, quam Latini rubum appellant, eo quod fructus vel virgulta rubent.* Scholiaſt. Horat. ad Lib. I. od. 23. *Rubus ſpecies eſt mori. Sic in Italia nominantur à ruſticis.* Iſacius. εἶπεν ὁμοίαν εἶναι βάτου καρπῷ. Quam conjecturam firmant ſequentia, *nam primum album eſt.*

l *Nam primum*] Si præcedentia verba à vitio libera ſunt, ſcribendum, *nam morum primum.* Propter præcedens *moro* τὸ *morum* repetere ſupervacaneum duxit indoctus librarius.

m *Permaturavit*] Scribo, *permaturuit.* Ovid. IV. 165. *Nam color in pomo eſt, cum permaturuit ater.* Celſus II. 24. *Quæ in arbore bene permaturuerunt.* Lactant. Firm. Lib. II. cap. II. *Eoſque, cum maturaſſent, natura cogente, ruptos animalia tenera profudiſſe.* Legerim & illic, *maturuiſſent.*

n *An-*

gantem. [n] augurio accepto, puerum exanimem de dolio eduxit. Cui Minos ait, Corpore invento, nunc ſpiritum reſtitue. Quod Polyidus cum negaret poſſe fieri, Minos jubet eum cum puero in monumento includi, & gladium poni. qui cum incluſi eſſent, draco repente ad corpus pueri proceſſit. quod Polyidus æſtimans eum velle conſumere, gladio repente percuſſit, & occidit. altera ſerpens [o] pacem quærens, vidit eam interfectam, & progreſſa herbam attulit, atque ejus tactu ſerpenti ſpiritum reſtituit, idemque Polyidus fecit. Qui cum intus vociferarentur, quidam præteriens Minoi nunciavit, qui monumentum juſſit aperiri, & filium incolumem recuperavit, Polyidum cum multis muneribus in patriam remiſit.

CXXXVII. *Merope.*

POLYPHONTES Meſſeniæ rex Creſphontem Ariſtomachi filium cum interfeciſſet, ejus imperium & [a] Meropen uxorem poſſedit.

CXXXVIII. *Phi-*

n *Augurio accepto*] Ante hæc verba ponendam curavi τυλείας στιγμήν. Male enim hactenus conjuncta ſunt cum precedentibus.

o *Parem quærens*] Par eſt conjux. Ovid. Faſt. 32. *Potat & accumbit cum pare quiſque ſua.* Et Lib. IV. 98. *Et docuit jungi cum pare quemque ſuâ.* Art. A. II. 483. *Cerva parem ſequitur.* Gloſſ. Steph. *Compar*, σύζυγος. Catull. Carm. 69. *Nec tantum niveo gaviſa eſt ulla columbo Compar.* Et ita etiam Naſo Art. Am. III. 359. Amor. III. el. 5. Cæterum quæ heic Polyido Aſtron. II. 14. Æſculapio tribuuntur. Merentur cum hac fabula conferri, quæ ex Xantho refert Plin. Lib. XXV. cap. 2.

Ad CAP. CXXXVII.

a *Meropem*] Corrupte ſcriptum hoc, ut cap. 184. *Ad Meropem venit.* Μερόπη eſt Græcis. Vide Apollod. ſub finem Lib. II. Sæpe admiſſum id peccatum in his fabulis, ut cap. 126. *Penelopem.* 164. 251. *Eurydicem.* 179. 251. *Semelem.* 186. *Melanippem.* 67. 242. *Iocaſtem.* Dices apud Vellejum ſcriptum Lib. I. *Mitylenem.* Juſt. XII. 15. *Roxanem.* Et XIII. 7. *Cyrenem.* Petron. *Helenem.* Sidon. c. VI. *Calliopem*, & ſexcenta alia apud alios. Sed & illæ ſcriptiones mihi vitioſæ ſunt. Servium & cæteros Latinorum poëtarum Scholiaſtas, apud quos non minus frequenter, quam apud Hyginum, occurrunt, nihil moror. Sed unde illa ſcribendi ratio orta? Inde, opinor, quod barbaro ſæculo, quo ab indoctis hominibus deſcripti plerique libri, in recto caſu dixerint, *Meropis* vel *Meropes.* Certè *Syncopis* pro *Syncope* invenitur apud interpretem Bingyzlæ, *Helles*, *melotes*, aliaque apud Lactant. Caſſianum, & Iſidorum, pro *Helle* & *Melote.* Lactantium puta Statii interpretem. *Daphnis* pro *Daphne* eſt apud Servium ad Æn. III. 91.

Ad

CXXXVIII. *Philyra, quæ in tiliam verſa eſt.*

SATURNUS Jovem cum quæreret per terras, [a] in Thracia cum Philyra Oceani filia, in equum converſus, concubuit, quæ ex eo peperit Chironem centaurum. qui [b] artem medicam primus inveniſſe dicitur. Philyra poſtquam inuſitatam ſpeciem ſe peperiſſe vidit, petit ab Jove, ut ſe [c] in aliquam ſpeciem commutaret: quæ [d] in arborem Philyram, hoc eſt, tiliam, commutata eſt.

CXXXIX. *Curetes.*

POSTQUAM [a] Opis Jovem ex Saturno peperit, petit Juno ut ſibi eum concederet, quoniam Saturnus Orcum ſub Tartara dejecerat, & Neptunum ſub undas: [b] quod

Ad CAP. CXXXVIII.

a *In Thracia*] In Theſſalia contigiſſe hoc narrat Philargyrius ad Georg. III. 93. apud quem hanc fabulam invenies, ut & apud Apollon. Schol. in Argon. Lib. I. vers. 554. & 1235. Germ. Schol. in Centauro.

b *Artem medicam inveniſſe*] Vide infra cap. 274.

c *In aliquam ſpeciem*] Certum habeo ſcripſiſſe Hyginum, *in aliam ſpeciem.* Aſtron. II. 28. *In aliam figuram ſe convertiſſe.* Lycophronis interpres de Myrrha: Ηὔξατο τοῖς Θεοῖς εἰς ἑτέραν φύσιν μεταλλαχθῆναι.

d *In arborem Philyram*] Philargyrius: *Quidam Philyram in florem converſam eſſe dicunt, vel in arborem, unde liber philyrinus, quo coronæ illigantur.* Gloſſ. Philox. *Tilia*, Φίλυρα χάρτος. Fortè ſcripſit, Φίλυρα χάρτα. ut ad fabulam alludatur. Schol. Horat. ad Lib. I. od. 38. philyram corticem arboris tiliæ interpretatur: quo ſenſu Plinius Lib. XVI. 14. *philyras tenuiſſimas* dixit. Capella Lib. II. *Alia ex papyro quæ cedro perlita fuerant videbantur: alii carbaſinis voluminibus complicati* (MS. Leidenſis, *impliciti*) *libri; ex ovillis quoque multi tergoribus; rari vero in philyræ cortice ſubnotati.* Pro illis, *quæ cedro perlita fuerant,* membranæ Biblioth. Leidenſis exhibent, *quæ cedriâ perlita fuerat.* Longè optimè. *Cedria* eſt reſina ex cedro, ut interpretatur gloſſa interlinearis. Iſidorus Lib. XVII. Orig. cap. 7. *Hujus ligni reſina cedria dicitur, quæ in conſervandis libris adeo eſt utilis, ut perliti ex eâ nec tineas patiantur, nec tempore conſeneſcant.* Celſus Lib. V. XVIII. 35. *Cedriæ cyathus unus.* Servius ad Æn. VI. 180. *Cedris dicta eſt quaſi* κεκαυμένης δρυὸς ὑγρὸν, id eſt, *arboris humor ardentis.* Volebam idem vocabulum reſtituere Frag. Trag. pag. 35. edit. Blau. *Omnia domi naſcuntur, lana, credra, piper.* Volebam, inquam, *cedria.* Sed Nob. Heinſius docuit me legendum eſſe, *Lana, cera* &c.

Ad CAP. CXXXIX.

a *Opis*] Ἀρχαϊκῶς αἰτ. τ *Ops.* Gloſſ. Bened. *Opis*, Ῥέα. Feſtus: *Opis dicta eſt conjux Saturni.* Fulg. Lib. I. *Opis ejus uxor, eo quod opem eſurientibus ferret, dicta eſt.* Lactantius Lib. I. 13. *Idem ſororem ſuam Rheam, quam Latinè Opem dicimus, cum haberet uxorem,* Ita *trabis* pro *trabs* apud Jul. Obſ. cap. 60. *Bovis* pro *bos* in Fragm. Tragur. *Nucis* pro nux, *Suis* pro ſus apud antiquos, de quibus Scaliger ad Feſtum. Gloſſæ Latino-Græc. *Scrobis*, Βόθρος. Græco-Lat. Ἀποσκάλισμα, σκάφισμα, *Scobis.* Gracchus apud Servium ad II. Georg. 288. *Abunde foſſa ſcrobis eſt.* Servius ipſe ad ejuſdem libri vers. 372. apud antiquiores *frondis* nominativum eſſe obſervat. *Gruis*, *ſuis* in Not. Tyr. p. 179. Ennius apud Lactantium Lib. I. 14. *Pluton Latinè eſt Dieſpiter, alii Or-*

cum

b quod ſciret, c ſi quis ex eo natus eſſet, ſe regno privaret. Qui cum Opem rogaret, d ut eſſet, quod illa peperiſſet, illa e lapidem involutum oſtendit, eum Saturnus devoravit. Quod cum ſenſiſſet, cœpit Jovem quærere per terras.

eum dicunt. Sed antiquum MS. *diis pater* præfert, ut notat Iſæus. Unde ſuſpicio mihi incidit ſcripſiſſe Ennium *Ditis pater*. Quod quo eſt ἀρχαϊκώτερον, eo ei videtur convenientius. Petron. *Has inter ſedes Ditis pater extulit ora.* Adde notas ad cap. 40.

b *Quod ſciret, ſi quis ex eo natus eſſet, ſe interficeret*] An ſcribendum? *Quod ſciret, ut, ſi quis ex eo natus eſſet, ſe interficeret.* Non videtur id abhorrere ab Hygini ſtylo. Aſtron. II. 10. *Alii plures dixerunt, ut gloriata ſit, ſe forma Nereidas præſtare.* Cap. 42. *De quo plures ſcripſerunt, ut patris inſcienter curru vectus incenderit terras.* Supra cap. 63. *Huic fuit fatum, ut, quod peperiſſet, Acriſium tolleret.* Vide ibi Not. Si nihil mutandum putes, adducere poſſis illa cap. 166. *Optionem à Jove acceperit, ſi quid ab iis petiiſſet, impetraret.* Sed & ea mihi ὕπουλα viderentur, & eadem medicina curanda, niſi ita quoque Lactantius loqueretur Argum. Lib. XI. fab. 3. *Optandi Deus ei veniam dedit, ſi quid vellet, à ſe peteret.*

c *Si quis ex eo natus eſſet*] Cl. Schefferus, *ex eâ*. Non neceſſe exiſtimo, cum *ex eo* pro *ex ſe* poſuiſſe potuerit. Cap. 80. *Deprecatus eſt, ut liceret ei* αὐτὶ τ̃ *ſibi*. Scilicet Cœlum ac Tellurem cecinîſſe illum à filio ſuo deturbatum iri imperio. Apollod. vide Lib. I. & Heſiod. Θ. 464. Servius, neſcio quo auctore, vaticinatam ei hoc Themidem ſcribit ad Æn. III. 104. Scholiaſtes ad Stat. IV. Theb. 785. Proteum. Adde quæ eadem de re Lactantius prodit Lib. I. cap. 14. ſed longè ab his diverſa.

d *Ut eſſet, quod illa peperiſſet*] Ego antehac explicavi, *ut ederet*. Memineram enim legiſſe cap. 55. *Jecur exeſſet* 149. *Cor exeſſet*. In Gloſſ. Philox. *Eſſe*, ἐσθίειν, εἶναι. Apud Macrobium. Sat. II. cap. ult. *Se bibere & eſſe ut viveret.* Unde *comeſſe* apud Phædrum I. 20. apud Varronem *comeſt* pro comedit. Adhoc arbitrabar illa, quæ ſcripſi ad Antonini cap. 4. de ſexu nimirum, quod occultaretur, ſatis perſuaſum fuiſſe videri Saturnum. Atque ita quoque accepiſſe video hunc locum Nob. Heinſ. ad Ovid. III. Art. am. vers. 757. cum ex hoc loco laudaret *eſſet* pro *ederet*. Poſtea in mentem venit, latius, quam Schefferus volebat, illud *ut eſſet* poſſe accipi, pro *cujuſmodi* nempe. vel *quale eſſet*. Ter. Andr. *Sic hic eſt Crito.* Phorm. *Sic eſt ingenium.* Quod Barthius *eſſe* heic interpretatur *vivere*, plane ἄτοπον eſt. Verum interim, quod *eſſe* vivere, & *non eſſe* ſignificare interiiſſe obſervat. Innumera ſunt apud utriuſque linguæ ſcriptores exempla. Ovid. IX. Met. *Vellem nulla forem.* II. 579. *Qui nullus erat.* In Catal. Pith. Lib. III. *Oppia jam non eſt, erepta eſt Oppia Firmo.* Matth. Euang. II. 18. Οὐκ ἤθελε παρακληθῆναι, ὅτι οὐκ εἰσί. Ariſtot. Eth. I. cap. 2. Μὴ ποιεῖν εὐδαίμονας τοὺς μὴ ὄντας. Eurip. Hecub. 683. Ἀπωλόμην, οὐκέτ' εἰμὶ δή. Schol. Apollon. ad Lib. II. Argon. vers. 140. Ἀπόντος αἰζηοῦ ἔχεν τεθνηκότος, ὥσπερ ἢ τ̃ ἀφεόντος ζῶντος. Anton. Lib. cap. 2. Αὐτὸν ἔσεσθαι, *eum victurum eſſe*. Adducere hæc placuit, quoniam, quod Barthius producit, cum à fontibus diffideat, minus convenit. Forſan etiam non male hic reponi *ubi eſſet*, dixi ad Antoninum. Immo ita omnino legendum eſſe ſuadet Lactantius, qui identidem Hyginum exſcribit ad Theb. Stat. IV. 785. Hem tibi hominis verba: *Itaque cum Opem rogaſſet, ubi eſſet, quod pepererat, illa lapidem ei involutum veſte monſtravit, quem Saturnus voravit.*

e *Lapidem involutum*] Lactantium ſi reſpicias, dicas hinc excidiſſe quædam. De lapide illo Apoſtol. Cent. X. 71. Βαίτυλος δέ ἐστιν ὁ ἐσπαργανωμένος λίθος, ὃν Κρόνος κατέπιεν ἀντὶ Διός. Pithœus in Excerptis Vett. Gloſſ. *Acbis eſt lapis, per quem Saturnus Jovem devoravit.* Sed βαίτυλος etiam eſt Etymologicographo & Heſychio, quos vide in ea voce. Apud Heſiod. Schol. pag. 280. Ἀγαθοκλῆς ὁ Βαβυλώνιος φησὶ τὴν Ῥέαν ἐν Πεγμεντίοις δέξασθαι τ̃ λίθον.

ras. Juno autem Jovem [f] in Cretenſi inſula detulit. [g] Adamantæa pueri nutrix eum in cunis in arbore ſuſpendit, ut neque cœlo, neque terra, neque mari inveniretur. & ne pueri vagitus exaudiretur, impuberes convocavit, eiſque clypeola ænea & haſtas dedit, & juſſit eos circum arborem euntes [h] crepare, qui Græce Curetes ſunt appellati. aliis [i] Corybantes dicuntur; [k] hi autem Lares appellantur.

CXL. *Py-*

λίθον. Lactantius Firm. Lib. I. cap. 20. *Quid, qui colunt lapidem informem atque rudem, cui nomen eſt Terminus? Hic eſt, quem pro Jove Saturnus dicitur devoraſſe.* Aliter fabulatur Heſiodus Θεογ. vers. 98. in cujus Schol. leg. Πεγκαινέσ.

f *In Cretenſi inſula*] Vide notas ad cap. 92.

g *Adamantæa*] Scribendum cenſeo *Adraſtea*. quod & Cl. Scheffero venit in mentem. Apollod. Lib. I. Καὶ τοῦτον μὲν δίδωσι τρέφειν Κούρησί τε καὶ ταῖς Μελισσέως παισὶ νύμφαις Ἀδραστείᾳ καὶ Ἴδῃ. αὗται μὲν οὖν τὸν παῖδα ἔτρεφον τῷ τῆς Ἀμαλθείας γάλακτι. De Amalthea Schol. Callim. ad Hymn. I. Οὕτως ἐκαλεῖτο ἡ αἲξ τὴν Δία τρέψασα. leg. ἡ τὸν Δία &c. Si quis *Amalthea* heic legi malit, advocare poterit Lactant. Lib. I. cap. 22. *Didymus in libris* ἐξηγήσεως Πινδαρικῆς *ait Meliſſea quendam Cretenſium regem primum Diis ſacrificaſſe, ac ritus novos ſacrorumque pompas introduxiſſe. Hujus duas fuiſſe filias Amaltheam & Meliſſam, quæ Jovem puerum caprino lacte & melle nutrierunt.* Statianus interpres loco modo laudato: *Amalthea nutrix, ne vagitus pueri audiretur, Corybantes poſuit.* Confer German. Schol. Erichthonio, Anton. Lib. cap. 19. Schol. Hom. ad Iliad. Θ. 318. & quæ notavimus infra ad cap. 182. Hæc ſcripſeram, cum ita ad me Nob. Heinſius in literis: Pro *Adamantæa* utique corrigendum *Amalthea*, ut ex Naſone liquet copioſe hanc fabulam perſecuto in Faſtis Lib. IV. ubi Cybeles ſacra enarrat, & Jovis natalem.

h *Crepare*] Vide Lucian. περὶ ὀρχήσεως Tom. I. pag. 914. edit. Bened.

i *Alii Corybantes dicuntur*] Scripſerim, *aliis*. niſi mavis *dicunt* pro *dicuntur*. Serv. ad Æn. III. 104. *Sed nonnulli eoſdem Curetes & Corybantes dicunt.* Etiam *dactyli Idæi* iidem, qui Corybantes & Curetes, ſecundum nonnullos. Conſule Pauſaniam in Eliacis, Schol. Arat. pag. 112. Apollonii ad Lib. I. Argon. 1129. Strabon. Lib. X. Diomedem Lib. III. & ante omnes Arnobium Lib. III. extremo. Sed quia non omnes eoſdem faciunt, poſſit videri Hyginus velle alios eſſe Corybantes. Certe eorum tanquam diverſorum facit mentionem Ovid. IV. Faſt. 209. *Pars clypeos rudibus, galeas pars tundit inanes Hoc Curetes habent, hoc Corybantes opus.* Servius ad IV. Georg. 153. *Quem Ops Saturni uxor Curetibus, Corybantibus & Idæis Dactylis cuſtodiendum dedit in monte Cretæ.* Seneca Hercule Oet. vers. 1877. *Nunc Curetes, nunc Corybantes Arma Idæa quaſſate manu.* Lucian. περὶ Ὀρχησ. pag. 913. Ἐν Φρυγίᾳ μὲν τοὺς Κορύβαντας, ἐν Κρήτῃ δὲ τοὺς Κούρητας ὀρχεῖσθαι κελεύουσι. Tzetzes in Lycophron. pag. 19. Οἱ μὲν Κούρητες Δαιτίδος νύμφης Κρήσσης καὶ Ἀπόλλωνος παῖδες, οἱ δὲ Κορύβαντες, Θαλείας καὶ Ἀπόλλωνος. Idem legas apud Apollod. Lib. I. Quamobrem miror, quid Servius ad Æn. III. vers. III. ſibi velit, *Jaſonis* eos faciens filios. quam genealogiam legiſſe alibi haud memini. Putabam *Apollinis* corrigendum. Sed monuit me Nob. Heinſ. etiam apud Diod. Lib. V. Jaſionis & Cybeles conſtitui filium Corybantem. Scribe ergo apud Serv. *Jaſionis*. Sed ut quamplures eos diverſos faciant, non puto tamen eos heic ſequi Hyginum. Veteres Gloſſæ Curetes & Corybantes etiam confundunt. *Indigetes*, ἡμίθεοι, Κουρῆτες. Cyrill. Lex. Κουρῆτες, οἱ περὶ τὰ πυσᾶνα, *Indigetes*. *Corybantes*. Eos Cabiros aliter dictos fuiſſe docuit me Clemens Admon. ad Gentes pag. 12.

k *Hi autem lares appellantur*] Illud *autem* heic eſt ἐξηγηματικὸν, ut cap. 108.

CXL. *Python.*

a PYTHON Terræ filius, b draco ingens. Hic ante Apollinem c ex oraculo in monte Parnaſſo reſponſa dare ſolitus erat. huic ex Latonæ partu interitus erat fato futurus. Eo tempore Jovis cum Latona Poli filia concubuit. hoc cum Juno reſciit, facit ut Latona ibi pareret, quo Sol non accederet. Python ubi ſenſit Latonam ex Jove gravidam eſſe, perſequi cœpit, ut eam interficeret. At Lato-

101. Statianus interpres: *Ne vagitus pueri audiretur, Corybantes poſuit. quia Curetes Latine lares familiares appellantur.* Diomedes de Curetibus initio Lib. III. *Hos quidam tres putant, qui lares eſſe creduntur, Damnameneus, Acmon, Celmon.* Ita quidem edidit in corpore Vett. Grammat. Putſchius. Corrigit Nobil. Heinſ. ad Ovid. Metam. pag. 86. *Celmis.* Eſt mihi vetus editio, quam Soter dedit Coloniæ anno 1533. in qua legitur *Celmus.* quod annotandum duxi propter Ovidianum illud *Celme.* Firmat Nob. viri emendationem poëta ille Apolloniano Scholiaſtæ laudatus ad Lib. I. vers. 1129. Alius σκέλμις eſt, qui & σκέλμος dicitur à Nonno p. 371. Vetus ſane vitium ſit oportet, quod Ovidio oblatum eſt, cum & Lactantius in Argum. *Caſus relaturam Celmi* &c. Cicero libr. de univerſitate: *Quos Græci δαίμονας appellant; noſtri opinor, lares.* Adde Tzetz. ad Heſiod. p. 41. ed. Heinſ. Barthius ex ſuo MS. *Latine lares appellantur,* Hygino reſtituit. Sed vidi qui Barthii MSS. parum fidei haberent. Ad ſummam, lares iidem, qui genii; & genii, qui indigetes. Vide notas ad Fulg. Lib. III. cap. 5.

Ad CAP. CXL.

a *Python terra filius*] Vide Not. ad Geneal. Scholiaſtes in Hom. Catal. vers. 26. Πυθὼν πόλις Φωκίδος. τὸ πρότερον δὲ Παρνασία νάπη ἐκαλεῖτο, ἀπὸ παρακειμένου ὄρους, ἔπειτα Πυθών. ὕστερον δὲ Δελφοί. καὶ Πυθὼν μὲν ἐπεὶ κατεπύθετο (leg. κατεσάπη) αὐτόθι ὁ δράκων· ὁ τὸ μαντεῖον πρότερον φυλάσσων. Adde quæ idem habet ad Iliad. I. 405. Hypoth. Pyth. Pind. Scholiaſt. ad Od. I. Ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Νάπη, εἶτα Πετρήεσσα, εἶτα Ῥείανα. εἶτα Πυθώ. Plura ſuppeditabunt Etym. magni auctor in Πυθώ. Schol. Apollon. ad Lib. I. vers. 207. & Heinſius Ariſtarchi ſui cap. I. ubi veriorem Etymologiam eruit.

b *Draco ingens*] Δελφύνην eum draconem appellat Apollon. Argon. II. 708. ut & Heliodorus apud Iſacium. Apollodorus Lib. I. pag. 17. Δελφύνην δράκαιναν ſemiferam fuiſſe puellam autumat. Etym. auctor in Ἑκηβόλος Δελφῖνα vocat, ut & Tzetzes. Unde Δελφίνιος θεὸς Apollo Lycophroni p. 43. Schol. Callim. Hym. IV. 90. Τεϊπιδύϊος ὁ Δελφίνης. Exiſtimo ſcribendum Δελφύνης, & referendum ad ὄφιν, qui verſu proximo ſequitur. Non enim Δελφινὴν tantum, ſed & Δελφύνης dictum illud monſtrum. Vide Euſtath. in Dionyſ. p. 64.

c *Ex oraculo reſponſa dare*] Ælian. Ποικ. Ἱστ. Lib. III. cap. I. Ὅτι τὸν Πύθωνα τὸν δράκοντα κατετόξευσεν ἔτι φυλάττοντα τοὺς Δελφούς, τῆς Γῆς ἐχούσης τὸ μαντεῖον. Alii, ut Juvenalis Scholiaſt. ad Sat. I. vers. 82. Themidem ante Apollinem oracula tenuiſſe tradiderunt. Sed Themis eadem, quæ Tellus, ut didicimus ex Æſchyli Scholiaſte Prometh. vers. 209. & aliis. Pauſan. tamen in Phocicis diverſas facit, & primo Tellurem, deinde Themidem, tandem Phœbum reſponſa dediſſe Delphis refert. Aliter paulo, Scholiaſtes Pindari Hypoth. Pyth. Εἶτα ἦρχε δὲ τὸ μαντεῖον ἐν ᾧ πρῶτον Νὺξ ἐχρησμῴδησεν, εἶτα Θέμις. Πυθὼν δὲ τότε κυριεύσας τοῦ προφητικοῦ τρίποδος, ἐν ᾧ πρῶτος Διόνυσος ἐθεμίστευσεν.

d Ver-

Latonam Jovis juſſu [d] ventus Aquilo ſublatam ad Neptunum pertulit. ille eam tutatus eſt; ſed ne reſcinderet [e] Junonis factum, in inſulam eam Ortygiam detulit, quam inſulam fluctibus cooperuit. Quod cum Python eam non inveniſſet, Parnaſſum redit. At Neptunus inſulam Ortygiam [f] in ſuperiorem partem retulit, quæ poſtea inſula Delus eſt appellata. [g] Ibi Latona [h] oleam tenens, parit Apollinem & Dianam, quibus Vulcanus ſagittas [i] dedit donum. Poſt diem quartum quam eſſent nati, Apollo matris pœnas executus eſt. nam Parnaſſum venit, & Pytho-

d *Ventus aquilo*] Nepos cap. 2. Milt. *Vento boreâ.* Valde arriſiſſe patet huic ſcriptori id genus appoſitiones. Cap. 126. *Seque ad arborem malum adſtringi juſſit.* 136. *Eum arbori moro ſimilem eſſe.* 152. *In arbores populos converſa ſunt.* 103. *In arborem laurum commutavit.* Dictys. Lib. v. *Avis aquila cum ſtridore magno immittit ſe.* Macrob. I. Sat. 12. *Sacrificant ſub arbore caprifico.* Schol. Juvenal. Sat. xv. 3. *Ventum Africanum* dixit, quem abſolutè *Africum* dicunt alii. Adde his, quæ notavit ad rei venaticæ ſcriptores Ulitius pag. 375. Freinshem. ad Juſtinum Lib. xxxvi. 3.

e *Junonis factum*] Ovid. III. Met. 336. *Neque enim licet irrita cuiquam Facta Dei feciſſe Deo.*

f *In ſuperiorem partem retulit*] Emergere è fluctibus fecit, unde Δῆλος appellata. Vide Serv. Æn. III. 75. Ovid. VI. Met. 333.

g *Ibi*] In inſula Delo, unde Delius; & quidem in monte Cyntho, unde Cynthius. Schol. Hor. ad Lib. I. od. 21.

h *Oleam tenens*] Cur hoc fecerit, dicat Schol. Apollon. ad Lib. 1131. Ἔθος ἐστὶ ταῖς κυούσαις τῶν παρακειμένων λαμβάνεσθαι, καὶ ἀποκουφίζειν ἑαυτὰς τῶν ἀλγηδόνων. Varro apud Vibium Sequeſtrum: *Quos magno Anchiale partus adducta dolore, Et geminis capiens tellurem Oaxida palmis.* Diomedes Lib. III. *Ajunt in Idam montem inſulæ Cretæ fugiendo delatam, manus ſuas impoſuiſſe memorato monti, & ſic infantem ipſum edidiſſe, & ex manuum impreſſione emerſiſſe Curetas, ſive Corybantes, quos à montis nomine & à qualitate facti Idæos Dactylos appellarunt.* Catullus in Dian. carm. 35. *Magna progenies Jovis, Quam mater prope Deliam Depoſivit olivam.* Hoc eſt, μεγάλων ἀπεθήκαο κόλπων, ut loquitur Callimachus. A Theognide in Gnomis palmam tenuiſſe dicitur. Neuter falſum dicit. Palmam enim & olivam tenuit. Hom. Schol. ad Iliad. A. 9. Ἐκεῖσε δὲ ἐλθοῦσα δρεψαμένη (leg. δραξαμένη) δύο φυτῶν ἐλαίας καὶ φοίνικος διδύμους ἀπεκύησε. Tzetzes in Lycophron. p. 71. Δάφνης καὶ φοίνικος ἀψαμένη. Ovid. VI. Met. 335. *Illic incumbens cum Palladis arbore palmæ, Edidit invitâ geminos Latona novercâ.* Fuerunt etiam, qui duas amplexam illam laurus dicerent. Servius ad Æn. III. 92. *Aut quia traditur Latonam duas laurus amplexam Dianam & Apollinem enixam.* Sed cum Ovidio & Homeri Schol. facit Ælianus Var. Hiſt. Lib. v. cap. 4. In verſibus Varronis ex Vibio adductis ſcribendum *Oeaxida*, ut ſyllaba prima producatur. Sumſit eos Varro ex Apollon. I. vers. 1130. ubi legitur, Δραξαμένη γαίης Οἰαξίδος ἐβλάστησεν. Vide Schol.

i *Dedit donum*] Diſtinctionem pravam eſſe cenſet Cl. Schefferus, & poſt hæc verba inciſum, poſt τὸ *nati* ponit τελείαν ὑποστιγμήν. Non accedo. Sententia, quam ponit vulgata diſtinctio, non eſt inepta. Nam ſi Diana, ut fabulantur, potuit matri præſtare officium obſtetricis, ſimul eſſet nata, potuit Apollo die à partu quarto interficere Pythonem. Vide Schol. Hor. ad Lib. III. od. 22. Lactantium ad Stat. Achill. Lib. II. vers. 9. Macrob. I. Sat. 17. *Apollinem in primâ infantiâ belluam confeciſſe.* Lucian. Dial. Marin. Tom. I. pag. 205. ed. Bened. Τὴν ὠδῖ-

thonem ſagittis interfecit; [k] inde Pythius eſt dictus: oſſaque ejus in [l] cortinam conjecit, & in templo ſuo poſuit, ludoſque funebres ei fecit, qui ludi Pythia dicuntur.

CXLI. *Sirenes.*

SIRENES Acheloi fluminis & Melpomenes Muſæ filiæ, Proſerpinæ raptu aberrantes, ad Apollinis terram venerunt, ibique Cereris voluntate, quod Proſerpinæ auxilium non tulerant, volaticæ ſunt factæ. His reſponſum erat, tam diu eas victuras, quam diu cantantes eas audiens nemo eſſet prætervectus: quibus [a] fatalis fuit Ulyſſes. Aſtutia enim ſua cum prætern avigaſſet ſcopulos, in quibus morabantur, præcipitarunt ſe in mare: à quibus locus [b] Sirenides cognominatur, qui eſt inter Siciliam & Italiam.

CXLII. *Pandora.*

PROMETHEUS Iapeti filius, primus [a] homines [b] ex

κοντα δὲ, ὃς νυῶ ἐξοςρεῖ αὐτλὼ ἐκφεδῶν, τὰ νεογνὰ, ἐπειδὰν τεχθῇ, αὐτίκα μετεισι ἐ τιμωρίαν. Nec mirum hoc magis, quam quod de Mercurio narrant, eum tertio die à nativitate in cunis fabricaſſe lyram. Vide Schol. Arat. p. 35. ed. Lond.

k *Inde*] Malim *unde*. Lactant. Argum. Lib. I. Met. fab. 8. *Unde etiam Apollo Pythius eſt appellatus, ludique Pythii.* Ovidius: *Inſtituit ſacros celebri certamine ludos. Pythia perdomitæ ſerpentis nomine dictos.*

l *Cortinam*] Hinc *Cortinipotens* Apollo dictus Lucillio. Quid autem Cortina, & unde dicta ſit, anquirit Servius ad illa Virgil. Æn. III. 92. *Mugire ex adytis cortina recluſis.* Adde quæ notavi ad cap. 52.

Ad CAP. CXLI.

a *Fatalis*] Fatifer & exitialis. Flor. III. 15. *Fatale Capitolium Gracchis.* IV. 7. *Fatalis arena Pompejo.* Seneca Agam. 677. *Danaumque fatale munus* &c. Quo ſenſu *mortale* uſurpat Cyprianus Tract. de Bon. Patient. & Gregorius Dial. Lib. I.

b *Sirenides*] Ex hoc loco corrigit Auſonium Voſſius ad Melam pag. 169. & pro *Siredones* in eo reſtituit *Sirenides*. Sed omnia iſta verba: *His reſponſum erat* &c. uſque ad fabulæ finem ſub Servii nomine laudat. Lactantius Argum. Lib. V. Met. fab. 9. Plin. Lib. III. Ariſtoteles libro Θαυμασ. ἀκουσμ. & Iſacius in Lycophr. pag. 116. *Sirenuſas* appellant. Cl. Scheffero legendum videtur *Sirenitis* ex Strab. Lib. VI. Sed *Sirenitis* ibi regionis, non inſularum eſt nomen. Νῆσοι autem *Sirenuſæ* ſunt Ariſtoteli, Tzetzæ Τρεῖς ἄκραι τ̃ Ἰταλίας. Σειρῆνες Euſtath. ad Dionyſ. p. 49.

Ad CAP. CXLII.

a *Homines*] Mallet Cl. Schefferus *hominem*, ut *hominem* opponat mulieri. Sed illa oppoſitio nihilominus conſtabit, ſi *homines* retineas. Hominem mulieri cum alii opponunt non raro, tum & juriſconſulti. Paulus Recept. Sent. Lib.

[b] ex luto finxit. Poſtea Vulcanus Jovis juſſu ex luto mulieris effigiem fecit: [c] cui Minerva animam dedit, cæterique dii alius aliud donum dederunt; ob idque Pandoram nominarunt. Ea data in conjugium [d] Epimetheo fratri: inde nata eſt Pyrrha, quæ mortalis dicitur prima eſſe creata.

CXLIII. *Phoroneus.*

INACHUS Oceani filius [a] ex Archia ſorore ſua procreavit Phoroneum, qui [b] primus mortalium dicitur regnaſſe. Homines ante ſecula multa ſine oppidis legibuſque vitam exegerunt una lingua loquentes, ſub Jovis imperio. Sed poſtquam Mercurius ſermones hominum [c] in-

Lib. v. Tit. 24. *Quod ſi eo homo vel mulier perierit, ſupremo ſupplicio afficiuntur.* Et ſacri ſcriptores. Deuteron. xxii. vers. 22. Ἐὰν εὑρεθῇ ἄνθρωπος κοιμώμενος μετὰ γυναικὸς &c. Matth. cap. xix. vers. 10. Εἰ οὕτως ἐστὶν ἡ αἰτία τοῦ ἀνθρώπου μετὰ τῆς γυναικός. Adde Pſoch. Diatrib. tmem. 619. Druſ. ad Sulpic. Sever. Lib. 1. Meurſ. Crit. Part. ii. 6. Barth. Adverſ. Lib. xlii. 10. Dauſq. ad Baſil. Orat. pag. 151.

b *Ex luto*] Quod eleganter quidam non aqua, ſed lacrymis maceraſſe eum dixit. Vide Stobæum Sermon. 1. p. 21.

c *Cui Minerva animam dedit*] Lucianus de Prometh. pag. 16. Tom. 1. edit. Bened. Ἀρχιτέκτων αὐτῆς ἦν, συνειργάζετο δέ τι καὶ Ἀθηνᾶ ἐμπνέουσα τὸν πηλὸν, καὶ ἔμψυχα ποιοῦσα τὰ πλάσματα. Lactant. Argum. Lib. 1. Met. Ovid. fab. 2. *Hominem ex humo imbri mollita finxit, cui Minerva ſpiritum immiſit.* Aliter Fulgentius Lib. ii. cap. 9.

d *Epimetheo fratri*] Frater is erat Promethei, ut cum aliis tradidit ipſe etiam noſter in Genealogiâ. Sed heic ſeriem orationis poſtulare obſervat Cl. Scheſſerus, ut ipſius Pandoræ intelligamus fratrem. quod tamen cum omnibus mythologis pugnat. Ovid. Met. Lib. 1. fab 7. Pyrrha eſt Epimethei filia, ſoror patruelis Deucalionis. Euſtath. in Iliad. pag. 18. Pandora Deucalionis & Pyrrhæ filia. Melius cum Hygino convenit Scholiorum brevium auctori ad Hom. Iliad. A. vers. 10. & Proclo ad Heſiod. pag. 30. ed. Heinſ. cujus tamen verba miror pag. 46. Πανδώρας καὶ Ἐπιμηθέως γίνεται Δευκαλίων καὶ Πύῤῥα. Atqui Deucalion erat Promethei filius ex Aſiâ.

Ad CAP. CXLIII.

a *Ex Archiâ*] *Meliſſam* eam appellat Apollodorus initio Lib. ii. Schol. Euripid. ad Oreſt. vers. 933. *Meliam.* ut & Æſchyli ad Prometh. vers. 921. & Homeri Iliad. A. 30. Quod rectius videtur. Certe inter Oceaninas etiam noſter ſupra recenſuit Meliam. In alia omnia abit Hieron. Chron. Euſeb. *Phoroneus, Inachi filius & Niobes, leges primum judiciaque conſcripſit. Quidam hujus filiam arbitrantur.*

b *Primus dicitur regnaſſe*] Lact. ad iv. Theb. Stat. vers. 589. *Hic eſt, qui primus Junoni ſacrificaſſe dicitur, ut Dardanus Jovi. Phoroneus autem Inachi filius, qui primus mortalibus regnavit, cujus filiam Nioben, quia alia Tantali eſt, Jupiter primo mortalem dicitur compreſſiſſe.* Lege *e mortalibus* & *primam* pro *primo* ex Hygin. cap. 145. Idem Schol. ad Lib. 1. vers. 541. *Iaſus & Phoroneus antiqui reges Argivorum fuere, qui primi Junoni ſacrificaverunt.*

[c] interpretatus eſt, unde [d] Hermeneutes dicitur eſſe interpres (Mercurius enim græce Hermes vocatur) [e] idem nationes diſtribuit; tum diſcordia inter mortales eſſe cœpit: quod Jovi placitum non eſt. Itaque exordium regnandi tradidit Phoroneo, ob id beneficium, quod [f] Junonis ſacra primus fecit.

CXLIV. *Prometheus.*

HOMINES antea ab immortalibus ignem petebant, neque in perpetuum ſervare ſciebant: [a] quod poſtea Prometheus in [b] ferula detulit in terras, hominibuſque monſtravit, quomodo cinere obrutum ſervarent. [c] Ob hanc rem Mercurius Jovis juſſu deligavit eum in monte Caucaſo ad ſaxum clavis ferreis, & aquilam appoſuit, quæ cor ejus exeſſet. quantum die ederat, tantum nocte [d] creſcebat.

hanc

c *Interpretatus eſt*] H. e. interprete Scheffero, cœpit aliis linguis inſtituere ſermones, & ſic auctor exſtitit variarum linguarum. Schol. Horat. ad Lib. III. od. 10. *Notum eſt Mercurium haberi inventorem ſermonis, palæſtra, lyra & furtorum. Verborum excogitator & nominum* audit apud Arnobium Lib. III. Sed veriora ſunt, quæ de eo refert Diodorus Lib. V. pag. 342. Quem conſule.

d *Unde Hermeneutes dicitur eſſe interpres (Mercurius enim Græce Hermes vocatur)*] Facile credo Cl. Scheffero hæc omnia includenda eſſe parentheſi; nec refragor reponenti *& interpres.* quanquam non valde id neceſſarium. Videtur enim velle interpretis vocabulum apud Græcos a Mercurio ducere originem. Scholiaſtes Horatianus: *Qui pacem ambiunt, oratione utuntur, cujus ipſe Deus eſt: hinc caduceatores dicti, qui pacem petunt; quemadmodum feciales, qui bella denuntiant. Græce autem* Ἑρμῆς *dicitur* ἀπὸ τῆς Ἑρμηνείας. Adde Auguſt. C. D. Lib. VII. 14. Fulgent. Lib. I. Myth. cap. 22. Euſeb. Præp. Euang. p. 29. edit. Rob. Stephani.

e *Idem nationes*] Arbitratur *item* ſcribendum Cl. Schefferus. Videor idem vitium detexiſſe cap. 57. Heic tamen iſta correctione nihil opus videtur. Ovid. VIII. Met. 134. *An inania venti Verba ferunt; idemque tuas, ingrate, carinas?*

f *Junonis ſacra primus fecit*] Correxeram *Junoni ſacra*, quod librarium τὸ *s* geminaſſe exiſtimarem. Quid tamen dubitare me aliquantulum faciat dixi ad cap. 40. ubi ſimiliter ſcripſit, *Sacra Dea Veneris per aliquot annos non fecerat.* Sed quo magis examino, eo magis id mihi videtur nimium inſolens. Lactant. ad Stat. Theb. Lib. I. vers. 252. *Phoroneus rex Argivorum, qui primus dicitur Junoni templa dicaſſe, & ſacrificiorum inſtituiſſe ſolennia.* Clemens Parænef. pag. 28. *Seu Phoroneus ille fuerit, ſeu Merops, ſeu aliquis alius, qui iis poſuerunt templa & altaria, etiam ſacrificia eis primi obtuliſſe dicti ſunt.* Adde Arnob. Lib. VI. pag. 191. edit. Leid.

Ad CAP. CXLIV.

a *Quod poſtea*] H. e. ob quod. Cap. 136. *Quod Polyidus æſtimans* &c. Vide notas ad cap. 16.

b *Ferula*] Vide Serv. ad Eclog. VI. vers. 42. Ferula eſt νάρθηξ, de quo Proclus ad Heſiod. Ἔργ. A. pag. 24. edit. Heinſ. Ἔστι πυρὸς ὄντως φυλακτικὸς ὁ νάρθηξ, ἐντὸς ἔχων μαλακότητα καὶ τρέφειν τὸ πῦρ καὶ μὴ ἀποσβεννῦναι δυνάμενος.

c *Ob hanc rem*] Aliam præterea cauſam affert Schol. Æſchyli Prometh. 1021. & noſter Aſtron. II. 15.

d *Creſcebat*] Cl. Scheff. *recreſcebat.*

Sa-

hanc aquilam poſt [e] triginta annos Hercules interfecit, eumque liberavit.

CXLV. *Niobe ſive Io.*

[a] Ex Phoroneo & Cinna nati Apis & Nioba: hanc Jupiter [b] mortalem primam compreſſit: [c] ex ea natus eſt Argus, qui ſuo nomine Argos oppidum cognominavit. Ex Argo & Euadne [d] Crinus, [e] Piranthus, & [f] Baſus nati

Sane in re ſimili ita loquitur cap. 55. *Qui jecur ejus exeſſet, quod cum lunâ recreſcit.* Aſtron. II. 15. *Quæ aſſiduè noctu renaſcentia jecora exeſſet.* Audacius Paulinus *recretas vires* dixit pro *renatis*. Gloſſ. Steph. *Recrementum*, συνίζημα, ὑπότριμμα. leg. *retrimentum*.

e *Triginta annos*] Ex Æſchyli ſententia reponendum eſſet XXXIV. Vide Aſtron. II. 15. Alii dicunt ab ipſo Jove reſolutum, *quod eum monuiſſet à Thetide abſtinere, quod de ejus ſemine naſceretur, qui eum regno pelleret. ſicut ipſe Saturnum patrem, cui poſt ſacramentum, quod eum nunquam ſe ſoluturum juraverat, annulum de ipſis vinculis clauſo de monte Caucaſo lapide dedit, ad pœna præteritæ indicium*, ut ait Servius loco modo laudato. Pro *clauſo* mallem *clauſum*. Hyg. Aſtron. *Annulos lapide & ferro concluſos*. Vel *incluſo*. Iſidor. Orig. XIX. 32. *Prometheus fertur circulum ferreum incluſo lapide digito circumdediſſe*. Plin. Procem. Lib. 36. *Fragmentum ſaxi incluſum ferro ac digito, circumdatum. hoc fuiſſe annulum, & hoc gemmam.*

Ad CAP. CXLV.

a *Ex Phoroneo & Cinna*] *Laodice* eſt Apollod. Lib. II. *Telodice* Tzetzæ in Lycophron. pag. 38. Schol. Euripid. ad Oreſt. vers. 933. qui tamen multipliciter in Scholiis ad eum locum corruptus videtur, hunc in modum γενεαλογεῖ. Ἰνάχου δὲ καὶ Μελίας Φορωνεὺς καὶ Πηγεὺς ἐγένοντο. Φορωνέως δὲ καὶ Πειθοῦς ἐγένετο Αἰγιαλεὺς Ἄπις. ἀπὸ δὲ Εὐρώπης Νιόβη. Pro Ἄπις videtur ſcribendum, καὶ Ἄπις. Niſi mavis ἄπαις ex Tzetze. Sed non males. Eſt enim Apis Phoronei filius etiam Schol. Hom. A. 30. Unde Ἀπία Peloponneſus Euſtath. in Dionyſ. p. 59. Deinde *Ægialeus* Apollodoro & Tzetzæ non filius, ſed frater eſt Phoronei. Nec Πηγεὺς caret ſuſpicione. *Phegeus* eſt Auguſtino C. D. Lib. 18. cap. 3. Puto utrobique ſcribendum *Phegeus*.

b *Mortalem primam compreſſit*] Euſeb. Præpar. Lib. II. pag. 35. ed. Steph. Ζεὺς γὰρ πρώτῃ μὲν ἐμίγη γυναικὶ θνητῇ Νιόβῃ τῇ Φορωνέως. ἐσχάτῃ δὲ Ἀλκμήνῃ τῇ τοῦ Ἡρακλέους μητρί. Schol. Stat. Theb. IV. 589. *Phoroneus. Hic eſt qui primus Junoni ſacrificaſſe dicitur, ut Dardanus Jovi. Phoroneus autem Inachi filius, qui primus mortalibus* (leg. *è mortalibus*) *regnavit, cujus filiam Nioben, quia alia Tantali eſt, Jupiter primo mortalem dicitur compreſſiſſe.* Hieronym. Chron. Euſeb. *Nioba prima omnium mulierum mixtus eſt Jupiter, ut Græci perhibent, de quâ naſcitur Apis, quem Serapin cognominant.*

c *Ex ea*] Et Apide, ut vult Schol. Hom. ad Iliad. A. 115.

d *Crinus*] Κρίασος eſt Apollodoro & Euripidis Scholiaſtæ cum loco modo adducto, tum ad Phœn. vers. 1124. quanquam ibi de matre variat. Ἄργος inquit, ὁ Διὸς γαμεῖ Πειθὼ τὴν Ὠκεανοῦ θυγατέρα. τοῦ δὲ γίνεται Κρίασος &c. *Criaſus* ergo pro *Crino* reſtituendus Hygino; quod & Cl. Scheffero viſum. Nec aliter eum appellat Auguſtin. C. D. Lib. XVIII. cap. 8.

e *Pirantus*] Πείρανθος eſt Apollodoro. *Piranthus* ergo ſcribe potius. Euripid. Scholiaſt. cum Pauſaniâ Πείρασον appellat.

f *Baſus*] *Iaſus* exiſtimo ſcribendum. Ἔκβασον vocat Euripid. Scholiaſt. à quo hiſce tribus duo alii adjunguntur, *Epidaurus* nempe & *Tiryns*. Notavit Ægius ad Apollod. in antiquis codicibus inveniri Ἔκβασος, pro Ἴασος, ut videatur & ille Ἔκβασον hunc nominaſſe.

ti. [g] ex Pirantho Callirhoe, Argus, [h] Ariſtorides, [i] Triopas. [k] hic * [l] ex hoc Euriſabe Anthus, Pelaſgus, Agenor. ex Triope & Oreaſide Xanthus & Inachus, [m] ex Pelaſgo Laris, [n] ex Inacho & Argia Io. Hanc Jupiter dilectam compreſſit & in vaccæ figuram convertit, ne Juno eam cognoſceret. Id Juno cum reſcivit, Argum, cui undique oculi refulgebant, cuſtodem ei miſit. hunc Mercurius

g *Ex Pirantho Callirhoe*] Cl. Schefferus cum Scaligero reſcribendum ſuſpicatur, *ex Pirantho & Callirhoe.*

h *Ariſtorides*] Videtur hoc vocabulum olere gloſſam ejus, qui meminiſſet Argum. apud Ovid. I. Met. 624. Ariſtoridem dici, ut Ἀρίστορος υἱὸν ab Aſclepiade apud Apollodorum, qui hunc Agenoris facit filium. Ab Aſclepiade Stat. Eurip. Scholiaſtes ad Phœn. 1124.

i *Triopas*] Τριόπας Euripidis interpreti eſt Phorbantis & Eubœæ filius, cui calculum dat Pauſanias.

k *Hic* *] Illud *hic* delendum puto, ut ex ſeq. *hoc* natum.

l *Ex hoc Euriſabe*] Bene *&* interponit legitque, *ex hoc & Euriſabe* Schefferus. Sed quem per illum *hunc* intelligemus? *Iaſum*, ut putat Schefferus, ſuadente id Apollodoro p. 59. quod Iaſum Agenoris patrem faciat. Sed Pauſaniam, & Homeri ac Euripidis Scholiaſtas ſi reſpicias, *Triopam* dicas intelligendum. Pauſanias Corinthiacis: *Argo Piraſus eſt natus & Phorbas: Phorbanti Triopas: Triopa Iaſus & Agenor.* Homeri interpres ad Iliad. Γ. 75. Ἴασος καὶ Πελασγὸς Τριόπα παῖδες. quibus tertium Agenorem adjungit. Euripideus ad Oreſtem: Τριόπα δὲ ἐκ Σωΐδος ἐγένοντο δίδυμοι μὲν Πελασγὸς καὶ Ἴασος. νεώτεροι δὲ Ἀγήνωρ καὶ Ξάνθος. Cenſebam à primo ex his verbis corrigendum Hyginum, & reponendum, *ex hoc & Soide.* Sed turbare videtur, quod mox ſubnectit, *ex Triope & Oreaſide.* Ubi pro *Triope* ſcripſerim fidenter *Triopâ*, cujus mentionem etiam Aſtron. II. 14. facit. Dicamus duas habuiſſe uxores Triopam. ex priore natos Anthum, Pelaſgum, & Agenorem; ex poſteriore Xanthum & Inachum. Sed *Anthus* mihi ſuſpectus. Hieron. Chron. Euſeb. *Xanthus Triopa Lesbum condidit.* Leg. *Triopæ.* Vide Diodor. Lib. v. p. 347.

m *Ex Pelaſgo Laris*] Hic *Laris* nuſquam mihi inventus. An ſcribendum *Lycaon*? Infra cap. 176. *Ad Lycaonem Pelaſgi filium.* 225. *Lycaon Pelaſgi filius.* Firmant conjecturam meam illa Heſiodi ab Euſtathio & Strabone laudata, Υἱεῖς ἐξεγένοντο Λυκάονος ἀντιθέοιο, Ὅν ποτε τίκτε Πελασγός. Et Tzetzes in Lycophron. pag. 83. ed. Steph. Πέλαγος (leg. Πελασγὸς) ἦν παῖς τοῦ Διὸς καὶ Νιόβης. τοῦ δὲ Λυκάων παῖς ἦν ἐκ Μελιβοίας εἶπεν (leg. ἤγουν) Κυλλήνης. Adde Scholiaſt. German. Arctophylacis fabulâ.

n *Ex Inacho & Argia Io*] Schol. Euripidis: Ἴασου δὲ καὶ Λευκάνης Ἰὼ ἐγένετο. Cui, quod ad patrem attinet, accedit Pauſanias. Cum Hygino tamen Caſtor apud Apollodorum & compluresres tragici faciunt. Quam non inter ſe in caſcis hiſce hiſtoriis tradendis conſentiant veteres, videre potes ex ſubjecta tabella.

Stemma IUS.

Secundum Pauſaniam.	Secundum Hyginum.	Secundum Apollod.
Inachus.	Inachus.	Inachus.
Phoroneus.	Phoroneus.	Phoroneus.
Niobe.	Niobe.	Niobe.
Argus.	Argus.	Argus.
Phorbas.	Piranthus.	Iaſus.
Triopas.	Triopas.	Agenor.
Iaſus.	Inachus.	Argus Panoptes.
IO.	IO.	Iaſus.
		IO.

o Fu-

rius Jovis juſſu interfecit. At Juno [o] formidinem ei miſit, [p] cujus timore exagitata, coegit eam ut ſe in mare præcipitaret: quod mare Ionium eſt appellatum. Inde in Scythiam tranſnavit, unde [q] Boſphorus fines ſunt dictæ. inde in Ægyptum, ubi parit [r] Epaphum. Jovis cum ſciret ſuapte propter opera tot eam ærumnas tuliſſe, formam ſuam ei propriam reſtituit, deamque Ægyptiorum [s] eſſe fecit, quæ Iſis nuncupatur.

o *Formidinem ei miſit*] Pro, *immiſit.* Vide notas ad cap. 30. Ovid. 1. Metam. 725. *Horriferamque oculis animoque objectat Erinnyn Pellicis Argolicæ.* Apollodorus in hac fabula: *Τῇ βοῒ οἶστρον ἐμβάλλει.* Schol. Horat. ad Artem: *Oeſtro agitata & in vaccam mutata in Ægyptum pervenit.* Atque ita Virgilius quoque III. Georg. 152. *Hoc quondam monſtro horribiles exercuit iras Inachiæ Juno peſtem meditata juvencæ.* Servius: *Nota eſt fabula Io Inachi filiam a Jove Junonis adventu converſam eſſe in vaccam, cui Juno immiſit œſtrum: quo toto orbe fatigata, tandem aliquando venit ad Ægyptum, & illic in Iſin converſa eſt. Tranſit autem per mare anguſtum, quod boſphorum appellatum eſt, nunc autem Helleſpontum dicitur.* Oeſtrum *μύωπα βοῶν ἐλατῆρα* appellat Coluthus. *Quem Romani aſylum dicunt, Græci œſtrum.* Lactant. ad Stat. Theb. Lib. 1. vers. 32. Sed *μύωπα* ab œſtro diſtinguit Scholiaſtes Theocriti ad Eid. VI. 28. fruſtra ut puto. Vide Schol. Hom. ad Odyſſ. X. vers. 300. Sed ille ſecum diſſentit, & ad vers. 299. omnino diverſos eſſe vult *οἶστρον* & *μύωπα.* Gloſſ. Stephani. *Aſilus, furor, οἰστρομανία. Furioſus, οἰστροπλήξ.* Sophocles: *Τῆς οἰστροπλῆγος Ἰνάχου κόρης.* Schol. *Τῆς οἴστρῳ ἢ μανίᾳ πλανηθείσης.* Confer Tzetzen ad Lycophron. p. 72. Oeſtrum quoque furiam interpretatur Philargyrius. Nimirum formidinem incutere furiarum eſt. Formidinem autem idolum fecerunt pagani. In Genealogiâ habes ſuperius, *Ex Marte & Venere Harmonia & Formido.* Schol. Æſchyli ad Prometh. vers. 563. *φάσμα* interfecti Argi, quem canem facit fuiſſe, ei objectum ſcribit.

p *Cujus timore exagitatam coëgit eam*] Barth. ad Stat. Tom. III. pag. 46. legit, *Exagitatam coegit ut ſe.* Cl. Schefferus nihil mutat, ſed illis hæc accenſet, quæ, ut ait, non tam vitioſa, quam plebeio ſermonis generi propria ſunt. Ego unica literula addita ſcribendum putem *exagitatam coëgit eam ut ſe* &c. Amat noſter iſtas trajectiones vocum.

q *Boſphorus fines ſunt dictæ*] Cl. Schefferus, *Boſphori fines ſunt dictæ.* Nob. Heinſius conjectat, *unde Boſphorus ejus fines ſunt dictæ.* ut velit Scythiam Boſporo terminari. Ita ſane Tanais *Aſiam & Europam finis interfluere* dicitur apud Curt. Lib. VII. cap. 7. Vide tamen an placere & hoc poſſit, quod poſtea mihi in mentem venit, *unde Boſporus Mæotis fauces ſunt dictæ.* Nam Boſporum heic Cimmerium ſive Mæoticum intelligere debemus, de quo Euſtath. ad Dionyſ. p. 24. *Mæotis* autem pro *Mæotidis* potuiſſe ſcribere Hyginum, diſces ex iis, quæ dixi ad cap. 10. Schol. Horat. ad od. 13. Lib. II. *Boſporus Ponti ſunt fauces, ubi propter anguſtias aſſidua naufragia fiunt.* Capella Lib. VI. p. 221. *Dehinc Ponti ora, fauces Boſphori.* Uterque Boſporus fauces audiunt, ille Mæotidis, hic Ponti. *Στόμα Πόντου* Æſchylo Perſ. vers. 880. Adde Moſchopul. *περὶ σχεδῶν* pag. 84. Quod ait mare Ionium appellatum, de eo vide Tzetzen ad Lycophron. p. 504. De Boſpori vocabulo multis diſputat Schol. Apollon. ad Lib. II. 168. Poſſis etiam: *Unde Boſpori fauces* &c. *στόμα Βοσπόρου* apud Dionyſ.

r *Epaphum*] Ex Telegono. Euſeb. Chron. Ovid. 1. Met. 748. *Hinc Epaphus magni genitus de ſemine tandem Creditur eſſe Jovis.* Idem hic eſt, qui Oſiris, Apis, & Serapis ſive Sarapis. Vid. Herod. Thaliâ, & Lactant. Lib. 1. cap. 21.

s *Eſſe fecit*] Sedigitus apud Gellium Lib. XV. 24. *Nono loco eſſe facile facio*

CXLVI. *Proſerpina.*

PLUTON petit ab Jove Proſerpinam filiam ejus & [a] Cereris in conjugium daret. Jovis negavit Cererem paſſuram, ut filia ſua in Tartaro tenebricoſo ſit: ſed jubet eum rapere eam, [b] flores legentem [c] in monte Ætna, qui eſt in Sicilia. in quo Proſerpina dum flores cum Venere & Diana & Minerva legit, Pluton quadrigis venit, & eam rapuit. Quod poſtea Ceres ab Jove impetravit, ut dimidia parte anni apud ſe, dimidia apud Plutonem eſſet.

CXLVII. *Triptolemus.*

[a] CUM Ceres Proſerpinam filiam ſuam quæreret, devenit ad [b] Eleuſinum regem, cujus uxor [c] Co-

Luſcinum. Ovid. VI. Met. 75. *Stare Deum pelagi longoque ferire tridente Aſpera ſaxa facit.*

Ad CAP. CXLVI.

a *Cereris in conjugium daret*] Poſt τὸ *Cereris* excidiſſe *ſibi* arbitror.

b *Flores legentem*] Legiſſe narciſſos ajunt, cum raperetur. Vide Scholiaſt. Sophocl. ad Oedip. Colon. vers. 674.

c *In monte Ætnâ*] An in Ætna legebat flores, cum in raptoris manus incideret, Proſerpina? & hoc eſt, quod ad Nem. A. tradit Pindari Scholiaſtes? Περσεφόνη περὶ τὰς τῆς Αἴτνης διατρίβουσα λειμῶνας, ἡρπάσθη παρὰ τοῦ Πλούτωνος. Sed ibi urbem Ætnam intelligere videri poſſit, de quâ Barth. ad Stat. Tom. II. pag. 934. An potius ſcribendum *in nemore Ennæ*? Arnobius Lib. V. *Conſimiliter in alterâ fabula Hennæ nemus & flores quid ſunt?* Confer Jul. Firm. in de E. P. R. Ovid. IV. Faſt. 421. Diodorum Lib. V. Cic. IV. Verr. Sed mutare quicquam nos vetat luculentus locus Ariſtotelis libro περὶ θαυμ. ἀκουσμ. cap. 116. p. 101. edit. Sylburg. quem videre operæ erit pretium. Lactant. ad Stat. V. Theb. vers. 357. *Ut Proſerpinam circa cacumen Ætnæ flores legentem raperet.* In Argum. Lib. V. Met. Ovid. fab. 6. *Uti Proſerpinam circa Ætnam flores legentem cum Minerva atque Diana raperet.* Ad locum ergo, quo rapta eſt, reſpexit Seneca Herc. Fur. vers. 660. cum de Proſerpina diceret: *Quam tota irrita Quæſivit Ætnâ mater.* Columella Lib. X. *Æquoris Ætnæi vernantia lilia carpſit, Raptaque Lethæi conjux modo facta tyranni.*

Ad CAP. CXLVII.

a *Cum Ceres*] Hanc fabulam tantum non iiſdem verbis narrat Servius ad Georg. I. vers. 19. ut utrumvis ex altero deſcripſiſſe eam palam ſit. Lactantius, qui & ipſe ad II. Stat. Theb. 382. αὐτολεξεὶ Hyginum expreſſit, quin furti reus ſit, non eſt dubitandum.

b *Eleuſinum regem*] Vulgo tradunt Triptolemi patrem Celeum regem Eleuſiniorum, & ad eum divertiſſe Cererem. Πανύασις δὲ Τριπτόλεμον Ἐλευσῖνος λέγει. Φησὶ γὰρ Δήμητραν πρὸς αὐτὸν ἐλθεῖν, ut teſtatur Apollodorus Lib. I. Pauſanias Atticis: Ἐλευσῖνα δὲ ἥρωα, ἀφ' οὗ τὴν πόλιν ὀνομάζουσι. An ergo ſcribendum *Eleuſinem*? Non puto. *Eleuſinum* nominant quoque Servius, Lactantius, & noſter rurſus cap. 275. Ὠνομάσθη δὲ, ait Harpocration, ἡ πόλις Ἐλευσὶς ἀπὸ Ἐλευσῖνος τοῦ Ἑρμοῦ. quæ totidem verbis exhibet Etym. magni auctor in voce ΕΛΕΥΣΙΣ. Sive illud Ἐλευσῖνα re-

fe-

[b] Cothonea puerum Triptolemum pepererat, [c] ſeque nutricem lactantem ſimulavit. Hanc regina libens nutricem filio ſuo recepit. Ceres cum vellet alumnum ſuum immortalem reddere, [e] interdiu lacte divino alebat, noctu

[f] clam

ſeras ad rectum in ης, ſive in ις, parum referre exiſtimo. Novimus veteres dixiſſe Ἰόβαλος & Ἰοβάτης, *Aceſtes* & *Aceſtus*, *Zetes* & *Zetus*, & id genus alia valde ἀδιάφορα. Lactant. ad XII. Theb. 628. *Ceres a Dite filiam raptam dum quærit, hoſpitio regis Eleuſi fertur fuiſſe ſuſcepta*. Leg. *Eleuſini*. Non tamen valde ei repugnem, qui terminatione latina uſum Hyginum ſtatuere velit, ut *Titani* pro *Titanes* cap. 150. & 167. Sane adjective *Eleuſina lampas*, *Eleuſina Ceres* habemus apud Arnobium & Capellam. In loco illo Apollodori modo laudato τὸ Δήμητραν à mala videtur eſſe manu. Non ignoro quidem Tzetzen dixiſſe ad Heſiodum pag. 18. edit. Heinſ. Ἔπεισεν Δήμητραν εἰς Ἀθήνας ἐλθεῖν. Moſchopulum ad eundem pag. 5. Δήμητραν τὸν σῖτον & τοὺς καρπούς. Schol. Theocrit. ad Eid. XVII. Τὴν Δήμητραν λέγει & τὴν Περσεφόνην. Sed cultiori utitur dictione Apollodorus, quam ut barbarè cum poſterioris ævi Scholiaſtis loqui potuiſſe cenſendus ſit. Certe in Etym. magni auctore, qui & ipſe Δήμητραν & Δήμητρα in recto frequentat, atro id carbone notavit Sylburgius. Invenitur tamen Δήμητραν etiam apud Euſeb. Præp. Euang. p. 34. & 52. ed. Steph. apud Heſych. in ΑΓΡΑΙ Δημήτρας. Cæterum Panyaſis illius, quem heic ſequitur Hyginus, corruptum vocabulum non ſemel apud German. Scholiaſten; tanquam in Dracone, *Ut Pannaſis Heracleas refert*. Legendum eſſe *Panyaſis Heraclea*, oſtendi ad Antoninum Lib. cap. 20. atque ita quoque exhibet edit. Sanctandreana. Præter Panyaſin Heracleam ſcripſit etiam Herodorus, ut docet nos Heinſius ad Heſiod. pag. 84. Immo & Criſpinus, ſi Fulgentio fides in voce *Antiſtare*. Panyaſis reſtituendus quoque Tzetzæ Proleg. in Lycophron. Τεχνῖται δὲ ἐνομασθεῖ ποιηταὶ πέντε, Ὅμηρος, Ἡσίοδος, Παίνυσις, Ἀντίμαχος, & Πείσανδρος. Leg. Πανύασις. Cæterum Piſander ille ſurrogandus mihi videtur in Theſſandri locum qui Servii comment. occupavit ad Æn. II. 211. Scripſiſſe & eum Heracleam didicimus ex Suidâ & Athenæo. Cæterum Scholiaſtes Nicandri ab uxore Hippothoontis hoſpitio exceptam Cererem memorat, longe alios ſecutus auctores.

c *Cothonea*] Ita & Lactantius. Servius, *Cyntinea*. *Metaniram* dici à Pauſania notat Micyllus. Atque ita quoque eam appellat Apollodorus Lib. I. Lœſcherus Pauſaniæ interpres in ſuo codice inveniſſe Μεγάνειρα videtur. Atque ita legitur etiam apud Diomed. Lib. III. p. 113. ed. Soter. Vitioſam eam eſſe ſcripturam diſces ex Nobiliſſ. Heinſii notis ad Ovid. IV. Faſt. 537. Sed Tzetzes ad Heſiod. Ἐργ. pag. 7. docuit me quoſdam Triptolemi matrem facere *Polymniam*. Propius ergo à vulgata ſcriptura diſceſſerimus, ſi Hygino reſtituamus *Polymnia* vel *Polymnea*. MSS. certè Lactantii repræſentant *Hionia*. *Neæra* eſt in marmore Arundeliano. Νέαιρα Schol. Hephæſt. pag. 81. Nicandri Scholiaſtes illam Metaniram non Eleuſini, ſed Hippothoontis facit uxorem pag. 72. edit. Col. Cum Polymnia inventrix feratur φυτουργίας, optimè omnium heic *Polymnia* ſcribi exiſtimem.

d *Seque nutricem lactantem ſimulavit*] Τὸ *nutricem* deletum vellet Cl. Schefferus. Ego nil temerè putem mutandum. Servius habet: *Seque nutricem pueri amore ducta ſimulavit*. Lactantius: *Seque nutricem ſimulabat*. *Lactantem nutricem* exiſtimo dixiſſe Hyginum, quia & *aſſa nutrix* eſt, quæ lac non præſtat infantibus, ſed ſolum diligentiam adhibet, ut loquitur Schol. Juvenal. ad Stat. XIV. 208.

e *Interdiu lacte divino*] Servius; *cum lacte divino*. Mallem *cum lacte* &c. Immo ita legi debet etiam apud Hyginum, qui τὸ *cum* malè omiſit.

[f] clam in igne obruebat. Itaque præterquam ſolebant mortales, creſcebat. Et ſic fieri [g] cum mirarentur parentes, eam obſervaverunt. Cum Ceres eum vellet in ignem mittere, pater [h] expavit. Illa irata Eleuſinum exanimavit; at [i] Triptolemo alumno ſuo æternum beneficium tribuit. [k] nam fruges propagati * currum draconibus junctum tradidit, [l] quibus vehens orbem terrarum frugibus [m] obſevit. Poſtquam domum rediit, [n] Celeus cum pro benefacto in-

f *Clam in igne*] Deeſt *noctu*. Supplendum ergo, *noctu clam in igne*. Servius habet: *Noctu in ignem clam obruebat.* Lactantius: *Noctu clam igne tum obruebat.* Apollod. Lib. 1. Τὰς νύκτας εἰς πῦρ κατετίθει τὸ βρέφος. Idem feciſſe Thetidem Achilli ſuo idem refert, ut & Lycophron apud Hom. Schol. ad Iliad. Π. 36. & Tzetz. ad Lycophron. pag. 39. Geminum germanum eſt, quod in vita Eliæ memorat Epiphanius: Καὶ ὅτε, inquit, ἔτικεν αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ, εἶδεν Σαβαχὰ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ὀπτασίαν, ὅτι ἄνδρες λευκοφανεῖς προσηγόρευον, καὶ ὅτι ἐν πυρὶ αὐτὸν ἐσπαργάνουν &c.

g *Cum mirarentur parentes, eam* &c.] Ita diſtinguo. Male inciſum erat poſitum ante τὸ *parentes*. Servius: *Id ſic fieri cum pater admiraretur.* Unde vides Hygino in præcedentibus eſſe reſtituendum, *id ſic fieri*. Lactantius habet: *Cum hoc pater miraretur.*

h *Expavit*] Servius & Lactantius, *exclamavit*. quod puto rectius. Tzetzes in Lycophron. Ἰδόντος τοῦ Πηλέως τὴν Θέτιν βάλλουσαν αὐτὸν εἰς τὸ πῦρ, καὶ βοήσαντος, συνέβη ταύτην πρὸς Νηρηΐδας ὑποχωρῆσαι.

i *Triptolemo alumno*] Deiphontem Triptolemi fratrem Cereris alumnum facit Apollodorus. Schol. Nicandri Celeum conjectum in ignem à Cerere narrat pag. 32. Ἡ Δημήτηρ Κελεὸν λαβοῦσα ἀνέτρεφεν ὡς υἱόν. Βουλομένη δὲ ἀπαθανατίσαι, συνεχῶς εἰς τὸ πῦρ ἔβαλλεν &c.

k *Nam fruges propagati*] Servius habet: *Nam ad fruges portandas currum draconibus junxit, deditque* &c. Cenſeo ex Hygino in Servio reſcribas *propagandas*, præſertim cum & Lactantius exhibeat: *Fruges ei propagandas & currum draconibus junctum tradidit.* Schol. German. Fab. Canis: *Juſſit ut in reliquas terras propagaret.* Hyginum forte non male reſtituas, ſi *propagatum* legas pro *propagati*, quanquam non valde diſplicet, quod Cl. Schefferus conjecit, *propagare*, non tantum, quia legi cap. 27. *Reſponſum accepit mortem cavere.* 88. *Exit ſanguinem abluere.* 145. *Deam eſſe fecit.* Sed quod & optimi ſcriptores ita loquantur. Ovid. in hac fabulâ v. Met. 660. *Rurſuſque per aëra miſit Mopſopium juvenem ſacres agitare jugales.* Horat. I. od. 23. *Frangere perſequor.* Æn. v. 248. *Magnum dat ferre talentum.* Propert. Lib. I. el. XVI. *Mittit me quærere.* Cælius I. Hiſtor. *Mittit viſere.*

l *Quibus vehens*] Lactantius & Servius: *Quibus ille vectus.* Sed Hyginianum elegantius eſt. Sueton. Neron. 34. *Terra marique prætervehentes.* Apul. I. Mil. *Equo indigena peralbo vehens.* Nepos Timoth. cap. 2. *Circumvehens Peloponneſum.* Unde *vector* qui vehitur. Nec diſſimile *geſtans* de eo qui geſtatur apud Sueton. Domit. cap. XI. Adde quæ ad Juſtin. Lib. XI. cap. 7. congeſſit Freinshemius, & Anal. Lib. III. cap. 9. Voſſius.

m *Obſevit*] Servius, *obſeruit*. Lege ex Hygino & Lactantio *obſevit*. Idem vitium occurrit apud noſtrum cap. 277.

n *Peleus*] Servio eſt *Cephalus*, Lactantio *Cepheus*. Ubique emendandum eſſe *Celeus* vel tyrunculus non rudiſſimus videat. Apollodorus Lib. I. Δήμητρα μὲν Κελεὸς εἰς τὴν Ἐλευσῖνα ὑπεδέξατο. Virg. I. Georg. 165. *Virgea præterea Celei viliſque ſupellex.* Ad quem verſum Servius: *Id eſt, vaſa viminea, qualia Ceres Celeo quondam monſtravit.* Cubant ergo in vitio & illa ad vers. 19. *Quod munus ei Ceres dedit propter humanitatem patris Icari.* Lege *Celeo*.

interfici juſſit: [o] ſed re cognita, juſſu Cereris Triptolemo regnum dedit: [p] quod ex patris nomine Eleuſinum nominavit. [q] fierique ſacrum inſtituit, quæ Theſmophoria græce dicuntur.

CXLVIII. *Vulcanus.*

VULCANUS cum reſciit Venerem cum Marte clam concumbere, & ſe virtuti ejus obſiſtere non poſſe, catenam ex adamante fecit, & circum lectum poſuit, ut Martem aſtutia deciperet. Ille [a] cum ad conſtitutum veniſſet, concidit cum Venere in plagas, adeo ut ſe exolvere non poſſet. Id Sol cum Vulcano [b] nunciaſſet, ille eos nudos

lei. Vel *Rhari* potius cum doctiſſimo Perizonio noſtro ex Pauſaniâ in Atticis pag. 10. Confer Ovid. Lib. IV. Faſt. 508. & ſeqq. Voſſii notas ad Juſt. Lib. II. 6. Etym. magn. in Ἀ᾽ρὴν. Reſtituendum idem vocabulum Lactantio in Stat. Lib. VII. Theb. vers. 407. *Eleuſis civitas Atticæ regionis eſt, in qua regnavit Teleus, qui Cererem, dum filiam quæreret, liberaliſſimè ſuſcepit hoſpitio.* Legendum *Celeus* eſſe quis dubitet?

o *Sed re cognita, juſſu*] Ita & Lactantius habet. Corrigatur ergo Servius, in quo corrupte legitur: *Sed per cognita juſſa Cereris Triptolemo regnum tradidit.*

p *Quod ex patris nomine*] Servius auctior heic eſt: *Qui accepto regno oppidum conſtituit, quod ex patris nomine Eleuſinum nominavit.* Et Lactantius: *Ibique oppidum conſtituit, quod ex patris ſui nomine appellavit Eleuſinum.* Et ſane apud noſtrum quoque cap. 277. *Eleuſinum* oppidi non regni vocabulum. Sed ubique videtur ſcribendum *Eleuſinam.* Gloſſ. MSS. ad illa Georg. I. Virg. *Puer monſtrator aratri: Alii Triptolemum Celei filium dicunt, alii Oſirim putant; ob quam* (leg. *ob quam rem*) *ab Ægyptiis inter Deos ſit relatus; Triptolemus Celei regis Eleuſinæ filius fuit, qui uſum ſerendi primus mortalibus tradidit. Bene autem de nomine tacuit, & generaliter ait puer. Nam non unus in toto orbe monſtravit, ſed diverſi in diverſis locis.* Et paulo poſt: *Eleuſina civitas Græciæ haud longe ab Athenis, in qua cum regnaſſet Celeus, & Cererem quærentem filiam ſuſcepiſſet hoſpitio, pro remuneratione oſtendit ei omne genus agriculturæ.* Hieron. Chron. Euſeb. *Eleuſinæ regnavit Celeus.* Tullius ipſe I. Nat. Deor. *Omitto Eleuſinam ſanctam illam & auguſtam, ubi initiantur gentes &c.* Πόλιν Ἐλευσῖνα appellat Schol. Homer. Iliad. Σ. 491. *Eleuſinum* tamen οὐδετέρως invenitur apud Æthicum.

q *Fierique ſacrum inſtituit*] Legerim cum Servio: *Cererique ſacra primus inſtituit.* Quod & Lactantius ſuadet, qui in ſuos commentarios prorſus eadem transtulit: *Cererique ſacra primus inſtituit, quæ Theſmophoria Græcè appellantur.* Etiam agon Cereris celebratus fuit Eleuſine, de quo Pind. Schol. ad Iſthm. od. I. Ὅτι ἐν Ἐλευσῖνι Δήμητρός ἐστιν ἀγών, ὁ στέφανος ἐπὶ κεῖσθαι.

Ad CAP. CXLVIII.

a *Cum ad conſtitutum veniſſet*]. Ad conſtitutum puta locum vel tempus. Varro R. R. Lib. II. cap. 5. *Qui tam ſero ad conſtitutum veniſſet.* Petron. *Et nos metu criminis non veniremus ad conſtitutum.* Juvenal. III. 12. *Hic ubi nocturnæ Numa conſtituebat amicæ.*

b *Nunciaſſet, ille eos*] Cl. Schefferus, *& ille eos.* Sed hic pro *vidit* mallet aliquis *vidiſſet.* Neque enim ſatis bene tempora perfecta diverſorum modorum (de futuris obſervarunt id jam alii) vi-

dos cubantes vidit, [c] deos omnes convocavit, * viderunt. Ex eo Martem id ne faceret pudor terruit. Ex eo conceptu nata eſt Harmonia, cui Minerva & Vulcanus veſtem ſceleribus tinctam muneri dederunt: ob quam rem [d] progenies eorum ſcelerata extitit. Soli autem Venus ob indicium [e] ad progeniem ejus ſemper fuit inimica.

CXLIX. *Epaphus.*

JUPITER Epaphum, quem ex Io procreaverat, Ægypto oppida communire, ibique regnare juſſit. Is oppidum primum Memphim, & alia plura conſtituit: & [a] ex Caſſiopeia uxore procreavit filiam Libyen, à qua terra eſt appellata.

CL. *Ti-*

videntur poſſe copulari. Facit id tamen noſter cap. 165. *Minerva & Venus cum eam irriderent, quod & cæſia erat & buccas inflaret.* Cap. 27. *Cum productus eſſet, ut mendacium morte puniretur, & illa aliter eſſe vidit.* Aſtron. II. 24. *Quod prima fuerit Herculis hæc certatio, & quod eum inermis interfecit.* Lib. I. cap. 8. *Cum ſol pervenit & efficiat.* Quintil. Declam. XIV. *Si, quantum affirmas, miſercaris ac diligis.* Ita & Colonienſis ed. anni 1521. Sed legerim, *miſeraris ac diligis*, ut Colinæus edidit. Idem tamen Declam. XVIII. *Date, Judices, patrem, qui filium mori velit & credit.* Sic editi omnes. Fulgent. Mythol. II. 9. *Quod mundus & celeri quadam volucritate verſetur, & cadaverum naſcentium occidentiumque perennitate depaſcitur.* Capella Lib. I. *Et licet hic curſor Apollinei plerumque axis celeritate vincatur, ac remorata ſtatione conſiſtens captat demum feſtinata prævertere.* Florus Lib. II. 15. *Quod adverſus Numidas ſemel paraſſet claſſem, & exercitum, frequens autem Maſiniſſæ fines territabat.* Adde notas ad cap. 125. & 126. Notandum interim tamen, quod ad cap. 4. nobis dictum, copulativam particulam & tam ſæpe in hoc ſcripto omitti, ut non tam librarii vitio, quam ſtudio ab auctore ipſo factum id videri poſſit.

c *Deos omnes convocavit * viderunt*] Barthius ex MS. *Deos omnes convocat. Dii riſerunt.* Cl. Schefferus mavult, *Deos omnes convocavit: ii riſerunt.* Utraque correctio convenit cum circumſtantiis fabulæ. Hom. Odyſſ. θ. ubi adulterium hoc perquam feſtivè depingit: Α'σβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσι, Τέχνας εἰσορόωσι πολύφρονος Η'φαίστοιο.

d *Progenies eorum*] Armoniæ & cui nupta fuit, inquit Schefferus. Adi ejus notas ad cap. 7. Sed pro *Armonia* rectius ſcripſeris *Harmonia* ex Geneal. ubi rectè habet, *Ex Marte & Venere Harmonia & Formido.* Α'ρμονίη eſt Heſiodo Θ. 975. Nupſit autem Cadmo. Vid. cap. 6. & 155.

e *Ad progeniem ejus ſemper infeſta fuit*] Fulgent. Lib. II. *Illa dolens quinque filias Solis amore ſuccendit, id eſt, Paſiphaen, Medeam, Phædram, Circen, Dircen.* Et Servius de Paſiphae ad Ecl. VI. 52. *Ob iram ſcilicet Veneris, quæ irata Soli, quod ſe, ut quidam, Anchiſa, ut alii, Marti conjunctam prodidiſſet, ſobolem ejus inhoneſtis amoribus ſubjecit, ut Circen, Medeam, Paſiphaen.* Vide præterea Ovid. Epiſt. IV. Heroid. vers. 53. Senecam Hippol. vers. 124.

Ad CAP. CXLIX.

a *Ex Caſſiopeiâ*] Nihil heic mutandum. Illuſtrant hanc fabulam illa Lactantiana ad Theb. IV. 737. *Jupiter Epa-*

CL. *Titanomachia.*

POSTQUAM Juno vidit Epapho ex pellice nato tantam regni poteſtatem eſſe, curat in venatu ut Epaphus necetur: Titanoſque hortatur, Jovem ut regno pellant, & Saturno reſtituant. Hi cum conarentur in cœlum aſcendere, eos Jovis cum Minerva & Apolline & Diana præcipites in Tartarum dejecit. Atlanti autem, qui dux eorum fuit, cœli fornicem ſuper humeros impoſuit, qui adhuc dicitur cœlum ſuſtinere.

CLI. *Ex Typhone & Echidna nati.*

Ex Typhone gigante & Echidna [a] Gorgon, [b] canis Cerberus triceps, draco, qui mala Heſperidum trans oceanum ſervabat: Hydra, quam ad fontem Lernæum Hercules interfecit: Draco, qui pellem arietis [c] Colchis ſervabat: Scylla, quæ ſuperiorem partem mulieris, [d] inferiorem canis, & canes ſex ex ſe natos habebat: Sphinx, quæ in Bœotia fuit: Chimæra in Lycia, [e] quæ priorem partem leonis figuram, poſteriorem draconis habebat, media ipſa Chimæra. Ex Meduſa Gorgonis filia & Neptuno nati ſunt, Chryſaor, & equus Pegaſus: ex Chryſaore & Callirhoe, Geryon trimembris.

CLII. [a] *Ty-*

paphum, qui hoc petiverat, in Ægyptum oppida communire, ibique regnare juſſit. Oppidum Memphin & alia plura conſtituit, & ex Caſſiopâ uxore ſuſcepit filiam Libyen, quæ poſtea in Africa regnum poſſedit, cujus nomine terra Libyes (leg. *Libye*) *eſt appellata.*

Ad CAP. CLI.

a *Gorgon*] Hic in Genealogiâ ex Ceto Stheno, Euryalen, & Meduſam generaſſe dicitur.

b *Canis Cerberus triceps*] Heſiod. Θ. 312. & Tzetzes Chil. I. 36. quinquaginta. Horat. Lib. II. od. 13. centum ei capita tribuit ſequutus Pindarum. Vide Schol. Heſiod. ad Θεογ. pag. 277. ed. Heinſ. & Horatianum p. 114. ed. Cruq. qui centicipitem dici cenſet Cerberum *propter multitudinem anguium, qui è capite ejus eminebant,*

c *Colchos*] Subaudiri vult *ad* ſive *apud* Cl. Schefferus. Ego ex Geneal. *Colchis* legere malim. *Draco*, inquit, *qui pellem auream Colchis ſervabat.* Durum illud alterum, &, ut puto, ſine exemplo inauditumque.

d *Inferiorem canis*] Idem tradidit in Geneal. Cap. autem 125. *Inferiorem partem piſcis habuiſſe dicitur.* Quod convenit cum denariis gentis Pompejæ. Vide Spanhem. in de Numm. p. 233.

e *Quæ priorem partem*] H. e. ſecundum priorem partem. Heraclitus περὶ ἀπίστων cap. 15. Ταύτην Ὅμηρος εἰκονογραφῶν φησι, Πρόσθε λέων, ὄπιθε δὲ δράκων, μέση δὲ χίμαιρα. Lege ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα. Vide ſupra cap. 57.

Ad

CLII. [a] *Typhon.*

[b] Tartarus ex Terra procreavit Typhonem immani magnitudine, ſpecieque portentoſa, cui centum capita draconum ex humeris enata erant. Hic Jovem provocavit, [c] ſi vellet ſecum de regno certare. Jovis fulmine ardenti pectus ejus percuſſit. [d] cui cum flagraret, montem [e] Ætnam, qui eſt in Sicilia, ſuper eum impoſuit: qui ex eo adhuc ardere dicitur.

[f] Phæthon Solis & Clymenes filius, cum clam patris currum conſcendiſſet, & altius à terra eſſet elatus, præ timore decidit in flumen Eridanum. Hunc Jupiter cum fulmine percuſſiſſet, omnia ardere cœperunt. Jovis, ut omne genus mortalium [g] cum cauſa interficeret, ſi-

Ad CAP. CLII.

a *Typhon*] Anton. Liberalis cap. 28. Τυφὼν ἐγένετο γῆς υἱὸς ἐξαίσιος δαίμων περὶ ἰσχύν. κατὰ δὲ ὄψιν παρηλλαγμένος. ἐπεφύκεσαν γὰρ κεφαλαὶ πλεῖσται καὶ χεῖρες, καὶ πτέρυγες. Puto excidiſſe voculam οἱ. Lego, ἐπεφύκεσαν γὰρ οἱ. Lucianus Aſino: Καὶ αὖθις πτερὰ ἐκφύεται αὐτῷ. Schol. Eurip. ad Phœn. 1161. Τυφὼς τεράστιος δαίμων, καὶ τὸ σφοδρὸν τῶν ἀνέμων. Schol. Æſchyl. ad Prom. verſ. 331. Μετὰ ταῦτα ἡ γῆ εὐνῇ μιγεῖσα τῷ ταρτάρῳ τὸν ἑκατοντακέφαλον Τυφῶνα ἐγέννησεν, ἁπάντων θηρίων ἀγρίων ἔχοντα κεφαλάς. De ortu Typhonis quæ ad Iliad. β. p. 261. ed. Baſ. refert Euſtath. etſi nimium mira ſunt, quia tamen prolixiora ſunt, exſcribere operæ pretium non duxi. Adeat ipſum, qui volet, & Tzetz. in Lycophr. p. 38. ed. Steph.

b *Tartarus ex terrâ*] Etymol. Τυφωεύς. Ἡσίοδος αὐτὸν γῆς γενεαλογεῖ. Στησίχορος δὲ Ἥρας μόνης κατὰ μνησικακίαν Διὸς τεκούσης αὐτόν.

c *Si vellet ſecum de regno certare*] Lactant. ad Stat. 11. Theb. 595. *Ut, ſi vellet, ſecum de regno certaret.*

d *Cui cum flagraret*] Si vera eſt hæc ſcriptura, illa *ſuper eum* redundant, eſtque dictum ut illa Deuter. IV. 7. Ὅτι ποῖον ἔθνος μέγα, ᾧ ἐστιν αὐτῷ θεὸς ἐγγίζων αὐτοῖς. & IX. 28. Ὅθεν ἡμᾶς ἐξήγαγες ἐκεῖθεν. Pſal. XIX. 3. ὧν οὐχὶ ἀκούονται φωναὶ αὐτῶν. *Quorum non audiantur voces eorum*, tranſtulit vulgatus interpres. Sed rectius puto τὸ *cui* in *qui* mutaveris. Ita enim Lactantius ad Statii illum verſum modo laudatum, ubi hanc fabulam ex Hygino tranſcriptam inveni.

e *Ætnam ſuper eum impoſuit*] Lactantius, *Ætnam ei ſuperimpoſuit.* Statius: *Superimpoſito moles geminata Coloſſo.* Secundum Virgilium Æn. IX. 716. *Inarime Jovis imperiis impoſta Tiphœo.* Ætna autem Encelado Lib. III. 578. Sic idem pater ille Deorum Ophioni impoſuit montem ab eo dictum Ophionium. ut nos docet Hom. Schol. ad Iliad. Θ. 479. De verſu Virgiliano conſule Brodæum ad Q. Calabri Lib. XII. Claver. ad Claud. R. P. III. 184. Voſſ. Etymol. in SIMIA. Male legitur in Lycophronis interprete p. 179. ἐν Ἀρίθμοις ὄρεσι. Scrib. Ἀρίμοις. Fuerunt etiam, qui Ætnam Briareo impoſitum dicerent. Vide Schol. Callim. IV. 14.

f *Phaëthon*] Etiam heic peccatum ab illo eſſe, qui additis lemmatis in capita diſpeſcuit hanc mythologiam, recte obſervat Cl. Schefferus. Longè enim hæc alia à præcedenti fabula.

g *Cum cauſa*] H. e. *Cum Phaëthonte*, inquit Schefferus. Vide ſi verius ſit, *ſub prætextu vel obtentu aliquo.* Cauſa enim ſæpe quælibet πρόφασις dicitur.

h *In*

ſimulavit ſe id velle extinguere: amnes undique irrigavit, omneque genus mortalium interiit, præter Pyrrham & Deucalionem. At ſorores Phæthontis, quod equos injuſſu patris junxerant, [h] in arbores populos commutatæ ſunt.

CLIII. *Deucalion & Pyrrha.*

CATACLYSMUS, quod nos diluvium [a] vel irrigationem dicimus, cum factum eſt, omne genus humanum interiit, præter [b] Deucalionem & Pyrrham, qui [c] in montem Ætnam, qui altiſſimus in Sicilia eſſe dicitur, fugerunt. Hi propter ſolitudinem cum vivere non poſſent, [d] petierunt ab Jove, ut aut homines daret, aut eos pari cala-

h *In arbores populos*] Virgil. Ecl. VI. 62. in alnos converſas fuiſſe canit. Æn. autem X. 190. in populos, ut noſter heic vult, Schol. Germ. Eridano. Hom. ad Odyſſ. P. 208. & Diod. Lib. V. Nam in αἰγείρας eas converſas tradunt. Αἴγειρος autem propriè *populum nigram* denotat. Corrupte αἰχειρεσι dicuntur apud Homeri Scholiaſten. Confer. Not. ad Geneal. Iſidorus Orig. Lib. XVI. 9. *Electrum autem vocari fabuloſa argumentatio dedit. Namque Phaëtonte fulminis ictu interempto, ſorores ejus luctu mutatas in arbores populos, lacrymis electrum omnibus annis fundere juxta Eridanum amnem: & electrum appellatum, quoniam ſol vocitatus ſit alectron, plurimi poëtæ tradiderunt. Conſtat autem non eſſe ſuccum populi, ſed pineæ arboris.* Scrib. *elector.* Reſpexit Plin. Lib. XXXVII. 2. Perperam & cap. 23. ejuſdem libri Iſidor. *Sol enim à poëtis electron vocatur.* Plura infra ad cap. 154.

Ad CAP. CLIII.

a *Vel irrigationem*] Gloſſam eſſe autumat Cl. Schefferus. quod ſequatur, *factum eſt.* Ego hoc amplius τὸ *factum* mutaverim in *factus*, ut ad *Cataclyſmus* referatur: niſi *Cataclyſmum* neutro genere ſcripſit, ut *theſaurum*, *Peloponeſum*, & alia id genus inveni apud nonnullos deterioris ætatis ſcriptores. Certe *Cataclyſmum* neutro genere videtur poni in notis Tyronis pag. 194. ut *baptiſmum* apud Cyprianum in Sententiis Concilii Carthag. *Cum non ſit baptiſmum niſi in eccleſia unum.* Adde notas ad cap. 84. & 3.

b *Deucalionem*] Hic Promethei & Pandoræ filius fuiſſe traditur ab Heſiodo & Apollonio Lib. III. 1085. ad quem verſum conſule Scholia, & Lucianum in Deâ Syriâ; unde diſces, Deucalioni quæ tribuuntur, ea maximam partem convenire Noacho. Triclinius in Pind. Olymp. 9. matrem Deucalionis Clymenen facit. Ἰαπετῶ, inquit, παῖδες Προμηθεὺς καὶ Ἐπιμηθεύς. Προμηθέως καὶ Κλυμένης Δευκαλίων ὁ καὶ Ὀπεῦς κεκλημένος. Ἐπιμηθέως καὶ Πανδώρας, Πύῤῥα.

c *In montem Ætnam*] Servius ad Ecl. VI. 41. in monte Atho ſervatos eos prodit. Ovid. I. Met. 317. in monte Parnaſſo, quem Λαρνασσὸν vocatum primitus tradit Andron apud Apollon. Schol. ad Lib. II. vers. 713. & Etym. in Παρνασσός, quod ibi adhæſerit ἡ λάρναξ τοῦ Δευκαλίωνος, cujus Lucianus quoque meminit in de Saltatione p. 930. Tom. I. edit. Bened. Nihil tamen heic mutandum. Audi Scholiaſten Germanici Aquario: *Nigidius Hydrochoon ſive aquarium exiſtimat eſſe Deucalionem Theſſalum, qui maximo Cataclyſmo ſit relictus cum uxore Pyrrha in monte Ætna, qui eſt altiſſimus in Sicilià.*

d *Petierunt ab Jove*] Immo à Themide quæſierunt rationem genus huma-

calamitate afficeret. Tum Jovis juſſit eos lapides poſt ſe jactare. quos Deucalion jactavit, viros eſſe juſſit: quos Pyrrha, mulieres. Ob eam rem Laos dictus: [e] Laos enim græce lapis dicitur.

CLIV. *Phæthon Heſiodi.*

[a] PHAETHON [b] Clymeni Solis filii & Meropes nymphæ filius, quam Oceanitidem accepimus, cum [c] indicio patris avum Solem cognoviſſet, impetratis curribus male uſus eſt. nam cum eſſet propius terram vectus, vicino igni omnia conflagrarunt: [d] & fulmine ictus [e] in flumen Padum cecidit. Hic amnis à Græcis Eridanus dicitur, [f] quem Pherecydes primus vocavit. Indi autem quod calore vicini ignis ſanguis in atrum colorem verſus eſt, nigri ſunt facti. Sorores autem Phaethontis, dum interitum deflent fratris, in arbores ſunt populos verſæ. Harum

manum reparandi. Auctores Ovidius, Arnobius, Lactantius, aliique. Cum Hygino tamen faciunt Apollod. Lib. I. Tzetzes Chil. VIII. 134. Schol. German. Aquario. Euſtaht. ad Hom. Iliad. A. pag. 18. ed. Baſ. Non ergo cauſa erat. cur erroris à Barthio & Elmenhorſtio argueretur Hyginus. Majori jure notent Horat. commentatorem ad Lib. I. od 2. ubi Apollinem ab illis conſultum tradit.

e *Laos*] Scribo, λάας. Apollod. Lib. I. Ὅθεν καὶ λαοὶ ὠνομάσθησαν ἀπὸ τοῦ λάας λίθος. Schol. German. *Ob quam rem* λαὸς *Græcè populus dicitur, quia* λάας *antiquitus lapis dicitur.* Confer Schol. Hom. ad Iliad. A. 10. Etym. magnum in Λαοί. Alluſit huc Ovidius I. Met. *Inde genus durum ſumus experienſque laborum, Et documenta damus, qua ſimus origine nati.* Putes reſpexiſſe Virgil. I. Georg. 63. *Unde homines nati durum genus.* Ubi Servius: *Nam & Græcè populi* λαοὶ *dicuntur à lapidibus.* λάοι *enim lapides dicuntur.* Lege, λᾶες. Lapides autem iſtos nova hominum ſemina ſumſerunt ex petra Agdo, narrante Arnobio Lib. V. Cæterum Etymologiæ hujus alias cauſas affert Schol. Pindari ad Olymp. θ. & Euſtath. ad Homericum, quem laudavi modo, locum.

Ad CAP. CLIV.

a *Phaëthon Heſiodi*] In opere forte aliquo deperdito iſtam fabulam tradidit Heſiodus. In Θεογονίᾳ, quæ hodie exſtat, Phaëthontem Cephali & Auroræ facit filium.

b *Clymeni ſolis filii*] Cap. 152. *Ex Clymene & Sole* dicitur natus. Atque ita & Ovidius I. Met. Servius ad Ecl. VI. aliique. Quos heic ſecutus ſit auctores, nondum comperi.

c *Indicio patris*] *Matris* ſecundum Naſonem Met. I. Heinſius.

d *Et fulmine*] *At fulmine* mallet Cl. Schefferus. Vide notas ad cap. 8.

e *In Padum*] Ariſtoteles in Admirandis *in lacum vicinum illi flumini* cecidiſſe refert.

f *Quem Pherecydes primus vocavit*] Sententia eſt κατὰ Schefferum, Pherecydem primum excogitaſſe vocabulum Eridani. Ego ſententiâ non multum diverſâ volui antehac, *Quem Pherecydes Padum vocavit*: h. e. quo nomine Pherecydes Padum vocavit: niſi mavis, *quem Pherecydes Padum putavit.* Vel, *quem Pherecydes primus Padum vocavit.* Schol. Germanici Eridano. *Ab Arato & Pherecyde Eridanus Padus eſſe putatur,* Servius Æneid. VI. 659. *Qui*

rum lachrymæ, ut Heſiodus indicat, in [g] electrum ſunt duratæ: Heliades tamen nominantur. Sunt autem, Merope, Helie, Ægle, Lampetie, Phœbe, Ætherie, Dioxippe. Cygnus autem rex Liguriæ, qui fuit Phaethonti propinquus, dum deflet propinquum, in cygnum converſus eſt. Is quoque moriens flebile canit.

CLV. *Jovis filii.*

[a] LIBER ex Proſerpina, quem Titanes [b] carpſerunt: Her-

in Italia, id eſt, in Venetia Padus vocatur. Certum eſt à quodam poëta vocabulum Eridani eſſe fictum. Vide Herod. Thaliâ pag. 106. edit. Hervag. Euſtach. ad Dionyſ. p. 10. Cato ille ſuppoſititius in Originum libris: *Padus ante à duce Coloniarum Eridanus, ſed à profunditate Botigon ab Hetruſcis, & Botigum a Liguribus, & à circa arbore picea Gallicè Padus appellatur.* Βόδιγκος eſt Theoni ad Aratum pag. 144. ed. Valder. quod mutat in Βόδινκος Editor Londinenſis. Servius ab Eridano Solis filio adpellatum vult ad Æn. VI. 659. Capella Lib. V. *Italia etiam Pado flumine memoranda, quem Græcia dixit Eridanum.* Certè Eridani vocabulum eſt antiquius; Diodorus Lib. V. *In oſtia Padi delapſus eſt, qui quondam Eridani nomen habebat.* Si Βατραχομυομαχία Homerum, ut Martial. Apophoret. 183. & in voce Ἀλίσηε Thomas magiſter cenſent, habet auctorem; notum erat jam ante Pherecyden Eridani vocabulum. Legitur enim in eâ vers. 20. παρ' ὄχθαις Ἠριδανοῖο. Confer Plin. Lib. III. cap. 16.

g *Electrum*] Philargyrius ad Georg. III. 522. *Quod à nobis ſuccinum appellatur, electrum vocant Græci.* Servius ad Æn. VIII. 402. *Secundum Plinium in Naturali Hiſtoriâ ſunt tria electri genera; unum ex arboribus, quod ſuccinum dicitur* &c. Priſcianus Periegeſi: *Hic electra legunt alnis ſtillantia Celtæ, Succina quæ memorant, mellis vinive colore.* Videndi de electro Plin. Lib. XXXVII. cap. 2. Iſidorus Lib. XVI. cap. 23. & 9. Caſſiodorus Var. II. 2. Solinus cap. 33. Diodorus Lib. V. Alciatus Parerg. Lib. VII. cap. 4. Brodæus in Q. Calabri Lib. V. Hœlzlinus ad Apollon. IV. 604. Fabricius Commentario in poëtas Chriſtianos, in vocibus *Electrum* & *Succinum*. Etym. magni auctor in Ἤλεκτρον. Euſtach. in Dionyſ. vers. 293. Βερενίκην vocari à vulgo notat Euſtach. Odyſſ. pag. 150. ed. Baſ.

Ad CAP. CLV.

a *Liber ex Proſerpina*] Schol. Pind. ad Iſthm. od. 7. Ὁ ἐκ Περσεφόνης γεγονὼς Ζαγρεὺς Διόνυσος. Adde Etym. magnum in Ζαγρεύς. Tzetzen in Lycophron. pag. 64. Athenagoras in Legat. pro Chriſt. p. 20. *Poſtea etiam Proſerpinam filiam ſuam ſub draconis ſpecie violavit, & Dionyſum ex eâ genuit.* Ampelius cap. 9. *Liberi quinque. Primus ex Jove & Proſerpinâ. Hic agricola & inventor vini, cujus ſoror Ceres. Secundus Liber ex Merone & Flora, cujus nomine fluvius eſt Granicus. Tertius de Cabito, qui regnavit in Aſiâ. Quartus ex Saturno & Semela, dicunt. Quintus Niſi & Heſiona filius.* Non uno loco corruptus iſte Ampelii locus. Pro *Merone* vide an reſtitui debeat *Melone*, quo nomine dictus olim Nilus, ut teſtatur Feſtus. Nilo enim natus ſecundus Dionyſus à Cicerone dicitur Lib. III. de Nat. Deor. Pro *Cabito* reponam *Caprio* ex eodem: pro *Heſiona*, *Thyone*. Euſeb. Præpar. p. 34. ed. Steph. Τὸν ὑπὸ τινῶν Σαβάζιον ὀνομαζόμενον, ἐκ Διὸς καὶ Περσεφόνης γενόμενον. Idem eſt qui Oſiris. Vide Tzetzen in Lycophron. pag. 44. alioſque.

b *Carpſerunt*] H. e. διέσπασαν, diſcerpſerunt, diſtraxerunt. Simplex pro compoſito ſuo more uſurpat. Chryſol. Serm. XL. *Rabido dente carpuntur.* Cap. 167. *Liber Jovis & Proſerpinæ filius à*

P Ti-

Hercules ex Alcumena, Liber ex Semele Cadmi & [c] Harmoniæ, Caſtor & Pollux ex Leda Theſtii filia, Argus ex Nioba Phoronei filia, Epaphus ex Io Inachi filia, Perſeus ex Danae Acriſii filia, Zethus & Amphion ex Antiopa [d] Nyctei filia: Minos, Sarpedon, & Rhadamantus [e] ex Europa Agenoris filia. Helena ex [f] Pyrrhâ Epimeti filia, [g] Ethalion ex Protogenie Deucalionis filia, Dardanus ex Electra Atlantis filia, Lacedæmon ex Taygete Atlantis filia, Tantalus ex Plutone [h] Himantis filia, Æacus ex Ægina Aſopi filia, [i] Ægipan [k] ex capra Boetis *[l] Ar-

Titanis eſt diſtractus. Arnob. Lib. v. *Ut occupatus puerilibus ludis diſtractus ab Titanibus Liber ſit, ut ab iiſdem membratim ſectus, atque in ollulas conjectus, ut coqueretur.* Idem Lib. I. *Membratim ab Titanis diſcerptum fanorum conſecratione mactatis.* Confer Euſeb. Præp. Lib. II. pag. 41. ed. Steph. Aſtron. II. 7. *Quæ corpus ejus decerperent interfecti.* Ubi malim *diſcerperent*, quanquam videri poſſit *decerpere* poſuiſſe pro *carpere*, ut *detruncare* pro *truncare*. Vitalis tumulo Ciceronis: *Qui caſus graviter, qui detruncatus acerbè. Hoc Laniæ debet, quod jacet in tumulo.* Et Cyprianus Serm. de ſtellâ & magis: *Avulſi à matrum uberibus detruncantur.* Benè ergo gloſſæ Steph. *Detruncat*, ἀκρωτηριάζει. Sed *diſcerperent* edidit, ut video, illo Hygini loco pridem Soter. Cæterum *carpere* de Cicerone ad eundem modum uſurpat in ejus tumulo Vomanus: *Sed fortuna nocens miſerando funere raptum Carpſit, & hæc voluit membra jacere loco.* Et Severus ex emendatione ſummi Gronovii: *Tanquam ſola foret: carpti Ciceronis imago.* Videndus præterea de hac fabulâ Clemens Paræn. pag. 11. ubi διασπασμὸν habes, quod *diſcerpere* rectius, quam *decerpere* Latinè dicas. Gloſſ. Philox. *Diſcerptus*, διασπασθείς.

c *Hermonia*] Omnino *Harmoniæ* cum Scheffero reponendum. Vide Geneal. cap. 6. & 148.

d *Nictei*] *Nyctei* ſcribe ex cap. 7. Νυκτέως eſt Græcis. Sed jam ſupra monui e pro æ, i pro y., tenues pro adſpiratis, frequenter poni apud hunc ſcriptorem, tanquam ſtatim *Rhadamantus* pro *Rhadamanthus*.

e *Ex Europâ Agenoris filiâ*] Certè hos tres Europæ filios ex Jove facit quoque Homer. Scholiaſtes ad Iliad. M. 397. Servius autem ad Æn. I. 104. Sarpedonis matrem *Laodamiam*. Nimirum duo fuerunt Sarpedones, quorum alter Jovi ex Laodamiâ, alter ex Europâ natus.

f *Pyrrhe Pimeti filia*] Scribe, *Pyrrha Epimethei filia.* Schol. Pind. ad Olymp. Θ. Πύῤῥα ἡ Δευκαλίωνος γυνὴ, θυγάτηρ Ἐπιμηθέως. Adde notas ad cap. 142. An quiſquam alius hanc Helenæ matrem faciat, fateor me cum Cl. Scheffero neſcire.

g *Ethalion ex Protogenie*] Scribe, *Protogeniâ.* De Ethalionis vocabulo merito dubitat Cl. Schefferus. Longè certè aliter Schol. Pindari ad Olymp. od. Θ. Πύῤῥας ἡ Δευκαλίωνος Πρωτογένεια, ἧς ἡ Διὸς Ὀποῦς. Eadem legas apud Apollon. interpretem ad verſ. 1780. Lib. IV.

h *Himantis filiâ*] Saturni filiam facit Schol. Pindari ad Olymp. Γ. Πλουτὼ γὰρ, inquit, θυγάτηρ Κρόνου. ἐκ Ταντάλου ὁ πατὴρ Πέλοπος. Schol. Heſiod. ad Θεογ. verſ. 355. *Oceani.*

i *Ægippan*] Scribe *Ægipan* cum Scheffero. Vide Poët. Aſtron. II. 13. & 28. Schol. German. Capricorno. Lexic. Cyrilli. Αἰγίπαν, *Semicaper.* Meminit ejus quoque Apollod. Lib. I. cap. 18. Capella in rectoto *Ægipanas* videtur agnoſcere, cum ſcribit Lib. VI. pag. 215. *Satyris Ægipaniſque bacchantibus.* Adde not. ad Aſtron. II. cap. 13.

k *Ex caprâ Boetis*] Poët. Aſtron. II. 13. dicitur natus ex Ægâ Panos uxore. An ergo legendum, *ex caprâ Panos?* Etym. magni auctor Ægam Panos filiam facit, & eam primam Jovi nuptam

* l Arcada, ex Calliſto Lycaonis filia. m Etolus ex Protogenia Deucalionis filia; Pirithous ex n Dia Eionei filia.

CLVI. *Solis filii.*

CIRCE a ex Perſeide Oceani filia, b Paſiphae ex Clymene c Oceani filia, Phaethon, Lampetie, Ægle, Phœbe.

CLVII. *Neptuni filii.*

a BOOETUS & Hellen ex Antiopa Æoli filia, b Age-

ptam dicit. Vide eum in αἰγίοχος. Cl. Schefferus conjicit, *Bœotia* vel *Bœoti*. Sed ſic mallem, *Bœotiâ*.

l *Arcada*] Scribere debuiſſet, *Arcas*, & *Calliſto* pro *Caliſto*. Cretei filiam facit Calliſtonem Euripidis Scholiaſtes ad Oreſt. vers. 1649. Κρητὸς δὲ ἐκ Στίλβης ἔσχε Καλλιστώ. Ταύτην φασὶν ἐκ Διὸς Ἀρκάδα τετοκέναι. Videri poteſt recto caſu dixiſſe *Arcada*, ut *Perdica* Fulgentius Lib. III. cap. 2. *Atlanta* & *Heroida* Prolog. Lib. I. *Tripoda* pro tripus cap. 6. Adde notas ad caput 2. Lib. III. Schol. Stat. ad Lib. VII. Theb. 267. *Unam Arcadam, cujus Parthenopæus erat filius.* Plura dixi in Diſſertatione de Hygino, & ad Fulgent. Prol. Lib. I.

m *Etolus*] Micyllus ex Pauſania, *Aëtlius*. Scribe cum aſpiratione *Aëthlius* ex Gr. Ἀέθλιος Apollodori Lib. I. pag. 20. Fuit ille Aëthlius pater Endymionis. Vide Schol. Apollon. ad Lib. IV. 57. Corruptè *Aëthmum* appellat Conon cap. 14. apud Photium.

n *Dia Oenei filia*] Oſtendi ad Anton. Liberalis cap. 2. legendum eſſe *Diâ Deionei filiâ*. Quam conjecturam firmat etiam Homeri Scholiaſtes ad Iliad. A. 268. Addo jam nec malè poſſe reſcribi, *Eionei*. Tzetzes Chil. IX. 273. Ἔσχε πρὶν γάμον συνεύνον Δίαν Δηϊονέως. Ἄλλοις Ἠιονέως δὲ παρὲξ γεγονέναι τὴν Δίαν. Atque ita eum appellat quoque Apollon. Schol. ad Lib. III. 62. Perperam Ἠιονεὺς dicitur Diodoro Lib. IV. pag. 272. Sed idem ille modo ad partes vocatus Tzetzes ad Heſiod. Aſp. vers. 178. Diam Βουτέω facit filiam: quod tamen hactenus dictis fraudi eſſe nec debet, nec poteſt. Confer Euſtath. ad Iliad. pag. 75. ed. Baſ. Corrigendus in tranſitu etiam Horatii Scholiaſtes in Art. p. 626. ed. Cruq. *Ixion cum filiam Eponei accepiſſet uxorem* &c. Scrib. *Deionei* vel *Eionei*.

Ad CAP. CLVI.

a *Ex Perſide*] Scribendum *Perſeide* ex Heſiod. Θεογ. 356. & Apollod. Lib. III. pag. 131. *Perſen* appellat Tzetzes Chil. IV. 137. Iſacius ad Lycophron. pag. 35. & Schol. Hom. ad Odyſſ. K. 139.

b *Paſiphae ex Clymene*] Cum Paſiphae non ex Clymene, ſed Perſeide fuerit nata, ut præter Pauſaniam etiam Apollodor. Lib. III. & Schol. Hom. ad Odyſſ. Λ. 325. teſtantur, aſſentior Cl. Sheffero reſcribenti, *Circe ex Perſeide Oceani filia, ac Paſiphae. Ex Clymene* &c. Conſentit & Ovid. Met. I. Sunt tamen, qui Phaëthontem non ex Clymene, ſed Rhode Aſopi filiâ ortum tradiderint. Schol. Hom. ad Odyſſ. P. vers. 208. Ἥλιος Ῥόδῃ μιγεὶς τῇ Ἀσωποῦ, παῖδας ἔσχε, Φαέθοντα καὶ Λαμπετίαν, καὶ Φαέθουσαν.

c *Oceani filia*] Nonnulli apud Hom. Schol. ad Odyſſ. Λ. 325. hanc Minyæ Neptuni filii filiam faciunt. Quæ heic deſunt ſuppleri poſſunt ex Tzetz. Chil. IV. 137. Scholiaſte Pindari ad Olymp. Z. & Geneal. noſtri.

Ad CAP. CLVII.

a *Boetus & Hellen*] Scribe *Bœotus*. Corruptius infr. cap. 186. 252. *Boetus*.

[b] Agenor & Bellerophon ex [c] Eurynome Nyſi filia, Leuconoe ex Themiſto Hypſei filia, [d] Rias ex Alcyone Atlantis filia, Abas ex Arethuſa [e] Herilei filia, [f] Ephoceus ex Alcyone Atlantis filia: [g] Belus, [h] Actor, Dictys ex Agamede Augei filia: Euadne [i] ex Lena Leucippi filia, [k] Megareus ex Oenope Epopei filia, Cygnus [l] ex Calyce Hecatonis filia, [m] Ericlimenus & Antheus ex [n] Aſty-

Grotius, ut notavit Cl. Schefferus, ad imagines Arateas, ſuſpicatur ſcribendum, *Bœotus ex Melanippe Æoli filia*. Vide ſi magis forte placeat, ut reponatur ex cap. 186. & 252. *Bœotus & Æolus ex Melanippe Æoli filiâ*. Κατὰ Διόδωρον Lib. IV. eos ex Arne ſuſcepit Neptunus, quæ Æoli erat filia. Tres Æoli fuere inter Æolidas. Vide eorum genealogiam à Rhodomanno accuratè deſcriptam ad Diodor. pag. 361.

b *Agenor*] Hic ab Euripidis Scholiaſte ad Phœn. vers. 5. & Tzetze Chil. VII. 136. dicitur Neptuno natus ex Libye Epaphi filia.

c *Eurynome*] Ab Apollod. Lib. I. pag. 33. *Eurymede* dicitur Bellerophontis mater..

d *Rias*] Nob. Heinſius ad V. Faſt. Ovid. vers. 499. reſtituit *Hyrieus*. Micyllus ex Pauſania *Antas*. Heinſianam conjecturam præfero. Reſtituendum idem vocabulum Schol. Germanici fabulâ Pleiadum: *Cum Neptuno*, inquit, *Alcyone, ex qua Hireus*. Scrib. *Hyrieus*. Schol. Hom. ad Iliad. Σ. 488. Ὑριεὺς ὁ Ποσειδῶνος καὶ Ἀλκυόνης. Idem legas ad Catal. vers. 3. *Hyrea* noſter appellat Aſtron. II. 21.

e *Herilei filia*] Corruptum τὸ *Herile*: pro quo *Herilei* exhibent Micyllus & Commelinus. Quod quomodo reſtituerem hæſi aliquandiu. Arethuſa eſt inter Heſperidas Atlantis filias ex Heſperide, ut quidam voluerunt, Heſperi filia. Palæphatus ſimpliciter Heſperi filias facit, ut & Servius ad Æn. IV. 484. Unde ſuſpicabar ſcripſiſſe Hyginum, *Heſperi filia*. Niſi mavis, *Nerei filia*. Eſt enim Arethuſa etiam Nereidum una. Sed prius præferam.

f *Ephocens*] Hyperenorem appellat Apollod. Lib. III. pag. 168. Dicit enim ex Alcyone & Neptuno natos Ὑρίεα καὶ Ὑπερήνορα. Etiam illic Ὑρίεα ſcribere malim ex Anton. cap. 25.

g *Belus*] Hic à Pindari Schol. ad Pyth. Δ. Theon. in Aratum pag. 26. & Eurip. ad Phœn. vers. 5. Homeri ad Iliad. A. 42. nec non Tzetze Chil. VII. 136. ex Libye Epaphi filiâ natus dicitur. Quibus accedit Nonnus Dionyſ. Lib. III.

h *Actor*] Schol. Hom. ad Iliad. A. 749. Neptuni ex Molione eſt filius.

i *Ex Lenâ*] Emendo, *Pitanâ*. Schol. Pind. ad Olymp. VI. Εὐάδνη δὲ Πιτάνης μία μετὰ Ποσειδῶνος καὶ Πιτάνης. Ἔτεκε δὲ Ἴαμον &c.

k *Megareus*] Alius fuit Megareus, Jovis filius, cujus Etym. meminit in Γεράνεια,

l *Ex Calyce*] An legendum? *Cycnus ex Harpalyce* vel *Harpale*. Scholiaſtes Pindari ad illa Olymp. B. Κύκνον θανάτῳ πόρεν. παραδίδωσι. τὸν Ποσειδῶνος καὶ Σκαμανδροδίκης. οἱ δὲ Ἀρπάλης. *Scamandrodice* eſt etiam Iſacio in Lycophron. pag. 47. Sed duo fuerunt Cycni, ut de matribus eorum controverti nihil mirum ſit. Hæc ſcripſeram, cum Nob. Heinſium in notis ad Ovid. Heroid. p. 171. vidi corrigere, *ex Calyce Hecataonis filia*. Adi ipſum, & mecum propemodum perſuadebere ex Hygino corrigendum eſſe Scholiaſten Pindaricum.

m *Ericlimenus*] Cl. Schefferus conjicit, *Eurypylus & Ancæus*. Ancæum Neptuni fuiſſe filium præter noſtrum & Pauſaniam etiam Scholiaſtes Apollon. ad Lib. I. vers. 185. docet. De Eurypylo auctores Apollodorus & Tzetzes Chil. I. 36. Sed potuit noſter auctores alios ſequutus fuiſſe. Ego, antehac conjectaveram, *Periclymenum & Antæus*. Antæus ſanè Neptuni eſt filius Apollod. Lib. II. *Antæus* in hoc indi-

[n] Aſtyphile Phœnicis filia, [o] Neleus & Pelias ex Tyro Salmonei filia, [p] Euphemus & [q] Lycus & [r] Nyctæus ex Celæno Ergei filia: Peleus, Arprites, Ancæus, [s] Mœpus ex Chiona Aquilonis filia. [t] Amymone item. * Cyclops Euphemus, [u] Metus ex Melite Buſiris filia.

CLVIII. *Vulcani filii.*

[a] PHILAMMON, Cecrops, Erichthonius, [b] Corynetes, [c] Cercyon, [d] Philoctus * [e] Pinther.

CLIX. *Mar-*

diculo mox ſequitur; niſi ibi *Antæus* reponendum. quod verum puto.

n *Aſtyphile*] *Aſtypalæam* eam nominant Pauſanias & Apollodorus, ut jam notavit Cl. Schefferus. Addo illis Scholiaſten Apollonii & Homeri ad od. x. vers. 19. Tzetzen in Lycophron. p. 78. ubi tamen perperam Ἀςυπαλαιία editur.

o *Neleus & Pelias*] Firmant id Apollod. Lib. I. & Pind. Schol. ad Olymp. Θ. Alii Cretheo eos natos volunt. Schol. Theocrit. ad Eid. 2. Ἐξ ἧς (Τυρῦς) ἐ Κεϑέως Νηλεύς. leg. Κρηϑέως.

p *Euphemus*] Hic cap. 14. & à Schol. Apollon. ad Lib. I. vers. 179. dicitur natus ex Europâ Tityi filia. Aliter Heſiodus ἐν μεγάλαις ἠοίαις apud Pind. Schol. ad Pyth. od. IV. pag. 193. edit. Francof. Ἠοῖη Ὑ'ρίη πυκινόφρων Μηκιονίκη, Ἣ τίκεν Εὔφημον, γαιηόχῳ ἐννοσιγαίῳ Μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι πολυχρύσου Ἀφροδίτης Θεῷ ἀνέρι εἰδομένῳ.

q *Lycus*] Lycum Neptuni filium ex Celæno facit etiam Apollod. Lib. III. pag. 168. Sed illa Celæno non Ergei, ſed Atlantis erat filia. Eratoſth. Καταςερ. cap. 23. Κελαινῷ, ἐξ ἧς Λῦκος. Corrige Λύκος.

r *Nyctæus*] An *Nycteus*? Affirmares, niſi iſte Nycteus non filius, ſed nepos eſſet Neptuni. Nam Hyrieus Neptuni filius ex Nympha Cloniâ ſuſtulit Lycum & Nyctea, teſte Apollodoro. Tamen reſcribo *Nyctæus*. Non enim Νυκταῖος, ſed Νυκτεὺς viri eſt nomen Græcis.

s *Mœpus*] Puto ſcripſiſſe Hyginum *Eumolpus*. Hic enim ex Chionâ natus & Neptuno proditur ab Apollodoro Lib. III. p. 200. unde *Chionides* poëtis. Ovid. III. Pont. eleg. 3. *At non Chionides Eumolpus in Orphea talis.*

t *Amemone*] Caput 169. ſi reſpicias, defectum heic eſſe dicas, & ſcribendum, *Nauplius ex Amymone Danai filiâ.*

u *Metus ex Melite*] Heinſius in margine libri ſui: Forte, *Amycus ex Melite.*

Ad CAP. CLVIII.

a *Phillammon*] *Philammon*, qui in mentem venit Cl. Scheffero, inter Solis filios recenſetur, cap. 161. An legendum *Philacmon*? Sic apud Virgil. Æn. VIII. 425. eſt quidam *Pyracmon*. Aptiſſimum nomen utrique ab incude. Non tamen huc facere videtur. Reſcribendum putem *Palæmon* ex Apollod. Lib. I. pag. 43.

b *Corynetes*] Vide quæ notavimus ad cap. 38. ubi Neptuni eum facit filium.

c *Cercion*] Scribe *Cercyon* potius. Vide notas ad cap. 38. & Pauſaniam in Atticis.

d *Philoctus*] Schefferus *Philetus*. Ego putem *Philoncus* ſcribendum, ex ὄγκος.

e *Pinther*] Conjectaveram *Spinther* ex Gr. σπινϑήρ: quod cum & Cl. Scheffero veniſſe in mentem videam, hactenus retineo.

CLIX. *Martis filii.*

OENOMAUS [a] ex Aſterope, Harmonia ex Venere, [b] Leodice ex Ce * [c] Lycus, [d] Diomedes, Thrax, [e] Aſcalaphus, Ialmenus, Cycnus, Dryas.

CLX. *Mercurii filii.*

[a] PRIAPUS, [b] Echo, [c] Antian, Eurytus, Cephalus

Ad CAP. CLIX.

a *Ex Aſterope*] Harpinam Aſopi filiam facit Oenomai matrem Pind. Schol. ad Olymp. od. XIII. & Schol. Apollon. ad Lib. I. vers. 752. Οἰνόμαος Ἄρεος ὢν παῖς καὶ Ἁρπίνης τῆς Ἀσωποῦ, ἤτοι Εὐρυθόης τῆς Δαναοῦ. An ergo legendum *Eurythoe* pro *Aſterope*? Nihil minus. Vide notas ad cap. 84. Tzetzes ad Lycophron. Στερόπης, ἢ ὑπερόχου, ἢ Ἁρπίνης τῆς Ἀσωποῦ καὶ Ἄρεος Οἰνόμαος. Lege, τῆς Ὑπερόχου.

b *Leodice*] Locus hic corruptus ſine dubio. Princeps editio *Leodo ex Ce* *. Quod quomodo emendem nondum video. Commelinus, & eum ſecuti, ediderunt *Leodice*. Unde facile fieri poſſet, *Laodice*. Sed quod *Leodice* nomen ſit muliebre, recte ſe habere non credit Cl. Schefferus, titulo capitis non niſi filios promittente. Atqui denominatio fit à potiore ſexu non Latinè tantum, ſed & uſitatè ſatis. Serv. ad Æn. VIII. 130. *Tradunt Oenomaum, & Majam Martis & Aſteropes filios.* Fulgent. I. 2. *Cui etiam quatuor filios ſubjiciunt, primum Jovem, ſecundum Junonem* &c. Vide ibi not. Etiam in jure filii appellatione filia continetur. Vide Briſſon. de jure Connub. p. 113. Sic *ſoceri* pro ſocero & ſocru apud Ovid. *Patres* pro patre & matre in Vet. Inſcript. *Fratres* pro fratre & ſorore apud Lactant. ad Stat. III. Theb. 560. *Deucalion & Pyrrha fratres idemque* (leg. iidemque) *conjuges*. *Avi* pro avo & avia Epiſtol. Salviani p. 296. *Quæ avos ſuos ex parentum primum reatu cœpit agnoſcere.* *Reges* pro rege & regina apud Capellam pag. 15. edit. Grotii. *Regum conjugum uterque conſentit.* Et pag. 19. *His igitur uterque regum indumentis decenter ornati.* Ita habent membranæ codicis Leidenſis. Perperam vulgo omittuntur illa *uterque regum*. Senec. Hercul. Fur. vers. 1136. *Ite, iratos viſite reges.* Plaut. Bacchid. Act. II. 3. *Vulcanus, Sol, Luna, Dies, Dei quatuor.* Manilius apud Varron. L. L. VI. *Latona parit caſto complexu Jovis Deli Deos geminos*, id eſt, Apollinem & Dianam. Nec Græcis ignotum hoc loquendi genus. Baſilius orat. 2. in Adam. Ἐν τόποις μὲν ἦν οἱ τῶν ζῴων πατέρες. h. e. Adam & Eva.

c *Lycus*] Ex Celæno Atlantis filia. Schol. Germ. Hyg. Aſtron. II. 21. Perperam Λεῦκος legitur in Eratoſthenis Καταστερ. cap. 23.

d *Diomedes*] Hunc ſuſtulit ex Cyrene. Vide Apollod. Lib. II.

e *Aſcalaphus, Ialmenum*] Lyci & Pernidis facit filios cap. 97. Homerus autem Catal. vers. 20. Martis & Aſtyoches.

Ad CAP. CLX.

a *Priapus*] Hic aliis dicitur Bacchi & Veneris filius. Vide Schol. Apollon. ad Lib. I. vers. 932. Diodorum Lib. IV. Ex Venere & Adonide natum tradit Tzetzes in Lycophron. pag. 134. ed. Steph.

b *Echo*] Scribe *Echion* ex cap. 14.

c *Antian*] Puto *Antias* ſcribendum. Sic corruptè pariter infra cap. 165. *Marſyan* pro *Marſyas*.

d *Cren-*

lus ex [d] Creuſa Erechthei filia, Eureſtus, [e] Aptale, Libys ex Libye Palamedis filia.

CLXI. *Apollinis filii.*

[a] Delphus, Aſclepius [b] ex Coronide Phlegyæ filia, Euripides ex Cleobula. [c] Ilius ex Urea Neptuni filia, Argeus ex Eubœa Macarei filia, Philammon ex [d] Leuconoe Luciferi filia, Lycoreus [e] ex nympha, Linus ex Urania muſa, [f] Ariſtæus ex Cyrene Penei filia.

CLXII. *Her-*

d *Creuſa Erichthei*] Apollod. Lib. III. *Ex Herſe Cecropis.*

e *Aptale*] Haud ſcio, an ſcripſerit *Prylis.* Is enim filius fuit Mercurii ex Iſſa, ut tradit Lycophronianus interpres, quem corruptum cenſeo pag. 104. ed. Steph. Ἔνϑα ἐκ Διὸς Ἐπαφῆς Ἔπαφον γείνατο, ἣ Λιϐύη, ἧς Βῆλος &c. Cum loquatur ibi de Ione, deleam τὸ Ἐπαφῆς. Et in Hygino pro *Palamedis* forte reſcribendum *Epaphi.* Certe Epaphi filiam etiam pag. 106. idem Commentator facit. Et pag. 146. Λιϐύη ἡ χώρα λέγεται ἀπὸ Λιϐύης τῆς Ἐπάφου καὶ Μέμφιδος ϑυγατρός. Hieronym. Chron. Euſeb. *Buſiris Neptuni & Libya Epaphi filiæ filius.*

Ad CAP. CLXI.

a *Delphus*] Hunc Tzetzes, vel alium ei cognominem Neptuni & Melanthus facit filium.

b *Ex Coronide Phlegyæ*] Ita & inferius habes cap. 202. Scholiaſtæ Pindari Leucippus ejus pater eſt. Nam ex Phlegyâ præter Apollodorum Lib. III. etiam alii natum eum tradunt. Lactant. Argum. Lib. II. Met. fab. 7. *Coronidem Phlegyæ filiam, aut (ut alii volunt) Leucippi.* Phoronis eſt Euſeb. Lib. II. pag. 36. ed. Steph.

c *Ilius ex Urea*] Hæc corrupta eſſe perſuaſiſſimum habeo. Apollodorus Lib. III. cap. 10. de Alcyone à Neptuno compreſſa: Ἡ ϑυγάτηρ μὲν ἐτίκτετο Αἴϑουσαν, τὴν Ἀπόλλωνι Ἐλευϑῆρα τίκτουσαν κελλίστην. Forte κάλλιστον. vel pone inciſum poſt τὸ τίκτουσαν, ut ad Αἴϑουσαν referatur. Eleuther certe Apollinis & Æthuſæ filius, non filia, ut docent Pauſanias in Bœoticis, Stephanus in Ἐλευϑεραί. Schol. Heſiod. in Theog. pag. 235. edit. Heinſ. Meminerunt præterea Æthuſæ Julius Firmicus, Clemens Protreptico, & Arnobius Lib. IV. Tametſi longiuſculè abeunt à vulgata ſcriptura, ſuſpicatus tamen aliquando ſum pro *Ilio Eleutherem*, pro *Urea Æthuſam* reſtituendos Hygino. Nobil. Heinſius emendaverat in margine libri ſui, *Phylleus ex Hyria.*

d *Leuconoë*] Repono, etſi timidè, *Leucothoë* ex cap. 14. & Ovid. IV. Met. 196. quanquam ibi patrem ejus non Luciferum, ſed Orchamum facit. Noſter infr. cap. 200. ex Chione Philammonem natum refert.

e *Ex nympha*] *Corycia* nempe. Ita Scholiaſtes Apollon. ad Lib. II. vers. 713. Κόκλη) ἡ ἀπὸ Νύμφης Κωρυκίας. ὡς καὶ Ἀπόλλων Λυκωρεύς. Malim Κωρυκείας cum Etymol. in Λυκώρεια. Adde notas Cl. Schefferi.

f *Ariſteus*] Sic corruptè ſcribitur etiam cap. 180. 181. Aſtron. II. 4. & apud Lactant. ad Thebaid. IV. 565. Emenda *Ariſtæus* ex Græco Ἀρισταῖος. Vide Schol. Apollon. II. 502. Serv. ad I. Georg. 14. Juſt. XIII. 4. Quod E pro Æ interdum conſpici obſervat in nummis Vir Illuſtr. Ez. Spanhemius, id ad libros non transtulerim; certè non ad Græca nomina, licet hac in re nimium ſibi indulſerint poſterioris ætatis ſcriptores. Cæterum Cyrene ſecundum Diodorum Lib. IV. & Euſtath. in Dionyſ. p. 32. non Peneo, ſed Hypſeo Penei filio erat nata. Etym. auctor Agreum ex Cyrene & Apolline natum tradit.

CLXII. *Herculis filii.*

[a]HYLLUS ex Deianira, Tlepolemus [b]ex Aſtyoche, [c]Leucites, Telephus ex Auge Alei filia, [d]Leucippus, [e]Therimachus, [f]Creontiades, [g]Archelous, [h]Ophites, [i]Deucalion, [k]Euhenus, [l]Lydus, & [m]duodecim Theſpia-

Ad CAP. CLXII.

a *Hillus*] *Hyllus* ſcripſerim per Y. Ὕλλος enim Græcis eſt. Vide Phlegontem, Apollodorum, & alios. Ovid. IX. Heroid. 44. *Nec pater Amphitryon, nec puer Hyllus adeſt.* Quod Natalis Comes Myth. Lib. VII. cap. I. *Hyllum* è Melita Ægei fluminis filiâ, *Hylum* autem è Deianira tradit natum, in eo fallitur & fallit. Uterque enim Hyllus eſt dictus. Vide Schol. Apollon. ad Lib. IV. 1149. Etym. in Ὑλλεῖς.

b *Ex Aſtyoche*] Ita & Homer. Catal. vers. 165. Apollod. Lib. II. Euſtath. ad Iliad. P. 229. Scholiaſtes Hypotheſi Trachin. Sophoclis. Sed Pindarus Tlepolemum ex Aſtydamiâ Amyntoris filiâ natum vult Olymp. VII. Alia eſt Aſtyoche Actoris filia, unde Marti nati Aſcalaphus & Ialmenus in Catal. Hom. vers. 20.

c *Leucites*] Hunc nec Schefferus, nec ego alibi invenimus. An ſcripſit, *Lyſippus*? Ita dictus fuit, quem ex Praxitheâ ſuſcepit.

d *Leucippus*] Scio illum numerari inter Theſpiadas. Malim tamen heic *Cteſippus*, quo nomine duo de ejus filiis fuere appellati, quorum alterum ex Deianirâ, alterum ex Aſtydamiâ ſuſcepit Ormenii Regis filia. Diodor. Lib. V.

e *Theremachus*] Hunc *Theremachum* appellat cap. 31. 32. & 7. Sed *Therimachus*, vel *Therimachus* eſſe ſcribendum, demonſtravi ad cap. 31.

f *Leontiades*] Micyllus in margine *Creontiades*. Quod amplector. Firmant id Apollod. Lib. II. Schol. Hom. ad Odyſſ. Λ. 269. Schol. Pindari ad Iſthm. od. 4. ut & Tzetzes.

g *Archelous*] Cl. Schefferus, *Agelaus*. Certe is refertur ab Apollod. Lib. II. Herculi ex Omphale natus. Cæterum *Archelous*, non *Archeolus* præferunt Micylli & Commel. editiones. Unde minima mutatione fieri poſſet *Archelaus*, ſi is alicubi inter Herculis filios compareret. Apud Euſeb. Præp. Lib. II. pag. 35. ex ſervâ, cum Omphalæ ſerviret, natus ei *Cleolaus* proditur.

h *Ophites*] Etiam cap. 31. 32. & 72. hujus meminit. *Onites* corrigit Cl. Schefferus. Quo auctore, niſi Natal. Comit. Myth. VI. cap. I. cum diu me fugiſſet, inveni tandem *Oniten* & Iſacio dici in Lycophron. pag. 2. Τὰς τέσσαρας παῖδας αὐτοῦ τοξεύσας ἀνεῖλεν, Ὀνίτην, Θηρίμαχον, Δηικόωντα, καὶ Κρεοντιάδην. Lactant. in IV. Theb. Stat. vers. 570. *Hic eſt ille Lycus, qui Megaram filiam ſuam Herculi dedit uxorem, & ob hoc à Junone in furorem verſus eſt, & filios Herculis ex Megara ſuſceptos Oxea & Leontiadem occidit.* Lege, *Megara* & *Creontiadem*. Sed quis eſt ille *Oxeus*? an *Onites*?

i *Deucalion*] *Deicoon*. Cl. Schefferus. Numerat quidem eum inter natos ex Megarâ Apollodorus Lib. II. Sed nimium abire videtur à vulgatâ ſcripturâ. Amplector tamen, cum nihil, quod propius accedat, inveniam, & cum Apollodoro in Chiliadibus Tzetzes, Dionyſius, & Æneas Argivus faciant apud Pind. Schol. ad Iſthm. od. IV. Niſi mavis *Democoon* ex Iſacio in Lycophron. pag. 11.

k *Euhenus*] *Eueres* ſcribendum cenſet Cl. Schefferus ex Apollod. Lib. II. Nondum acceſſerim. Nam & cap. 242. Euhenum Herculis filium facit.

l *Lidus*] Scrib. *Lydus*. Unde *Lydia* dicta, quæ ante Mæonia erat.

m *Duodecim Theſpiades*] Atqui quinquaginta & unus fuerunt, τῆς πρώτης διδύμα τεκούσης. Vide Schol. Heſiod. p. 255.

n *The-*

ſpiades, quos ex [n] Theſpii regis filiabus procreavit.

CLXIII. *Amazones.*

OCYALE, Dioxippe, Iphinome, Xanthe, Hippothoe, [a] Otrere, [b] Antioche, Laomache, Glauce, Agave, Theſeis, Hippolyte, Clymene, Polydora, Pentheſilea.

CLXIV. *Athenæ.*

[a] INTER Neptunum & Minervam cum eſſet certatio, qui primus oppidum in terra Attica conderet, Jovem ju-

n *Theſpii regis*] Ita eum regem appellat quoque Tzetzes Chil. I. 38. Θέσπις eſt Diodoro Lib. IV. pag. 234. cap. 12. Θέσπιος Apollodoro Lib. III. Sed audi Ægium: *Nos autem* Θεστίῳ *per* τ *ſcribi fecimus per* π *in ſecundâ, quod alioqui contra hiſtoriæ fidem legebatur, etſi omnes, quos vidimus, codices,* Θεστίῳ *habebant.* Ergo non debebas mutaſſe. Plures enim illud Θεστίῳ, quam Θεσπίῳ, habet auctores. Nimium nimirum facilis eſt confuſio iſtorum vocabulorum. Sic Ledæ patrem, quem *Theſtium* vocant Apollod. Lib. III. pag. 173. & Hyg. cap. 14. *Theſpium* appellat Scholiaſtes Apollonii ad Lib. I. 143. Sed corruptè, ut opinor. Quintus Smyrnæus Anthol. Lib. IV. Sect. 8. Τὸ τρισκαιδέκατον τοῖον λυγρὸν ἔσχεν ἄεθλον, Μουνονυχὶ πεντήκοντα συνεπλέξατο κούραις. Sed apud Tzetzen, qui in cæteris heic ferme cum Anthologiâ facit, Chil. I. 36. idem Quintus ille tertium decimum laborem, ut reliquos, uno verſu abſolvit: Θεσπίου θυγατρῶν τρισκαιδέκατος πάλιν ἆθλος. Feciſſe illas quinquaginta omnes gravidas, ſed ſingulas ſingulis noctibus, & inde filios ſuſtuliſſe refert Apollodorus, qui eorum longum texit catalogum Lib. II. Pauſanias autem in Bœoticis, Clemens Protrept. Nazianzen. Orat. I. in Jul. & Arnobius Lib. IV. una extantlaſſe eum nocte laborem illum volunt. Adde Diodor. Lib. IV. Schol. Heſiod. Θεογ. 56. Athen. Lib. XIV. Antigonus Mirab. cap. 120. inter LXXII. liberos unicam tantum habuiſſe filiam Herculem refert. Ergo rotundo uſus numero eſt in *Cingulo* Feſtus, LXX. ſolummodo reliquiſſe liberos Herculem referens.

Ad CAP. CLXIII.

a *Othrepte*] Micyllus *Otrere*. Cl. Schefferus *Otrira*, quemadmodum exaratur cap. 30. 223. Gr. eſt Ὀτρήρη; unde *Otrere* vel *Otrera* eſſet formandum, quorum poſterius habes cap. 112. Sed ſolenne eſſe noſtro, η Græcorum vertere in ī Latinum notavi jam ſuperius ad cap. 31. *Orithya* eſt Juſtino Lib. II. Sed valde εὐστόχως *Otriria* inde exſculpſit Salmaſius. Nempe Ὀτρήρη & Ὀτρήρεια idem, ut Πλωιλόπη & Πλωιλόπεια. Ex Ὀτρήρεια ergo *Otreria* vel *Otriria*: quarum poſterior pronunciatio arguit tamen deterius ſæculum. Adde not. ad cap. 223. Nob. Heinſio duo in unum coaluiſſe vocabula videbantur, & corrigebat *Otrira*. *Clyte*. Quod amplector ambabus ulnis. Servius ad Æn. III. p. 310. ed. Gen. *Alii à Caulo Clita Amazonis filio conditum tradunt.*

b *Antioche*] *Antiope*, quod conjicit Cl. Schefferus, probo. Vide cap. 30. Alia earum vocabula invenies apud Diodorum Lib. IV. p. 224. ubi inter alia habes Ἀνδρομάχη, Γλαύκη, Ἀναία. Confer & Euſtath. in Dionyſ. pag. 109.

Ad CAP. CLXIV.

a *Inter Neptunum & Minervam*] Narrant hanc fabulam etiam Servius ad I. Georg. 13, & Lactantius ad Theb. Stat. VII. 19.

judicem ſumpſerunt. Minerva, quod primum in ea terra oleam ſevit, [b] quæ adhuc dicitur ſtare, ſecundum eam judicatum eſt. At Neptunus iratus, in eam terram mare cœpit [c] irrigare velle. quod Mercurius Jovis juſſu id ne faceret prohibuit. Itaque Minerva ex ſuo nomine oppidum Athenas condidit, quod oppidum in terris dicitur primum eſſe conſtitutum.

[d] ORPHEUS Eurydicen [e] nympham amavit, quam ſono citharæ mulcens uxorem duxit. Hanc [f] Ariſtæus paſtor dum amans ſequitur, illa fugiens in ſerpentem incidit, & mortua eſt: [g] poſtque maritus ad inferos deſcendit, & legem accepit, ne eam converſus aſpiceret. quam converſus aſpiciens, iterum perdidit. [h] Myrrha cum patrem ſuum amaret, inebriavit, & ſic cum eo concubuit. Quod pater reſciens, utero plenam cœpit evaginato perſequi gladio. illa in arborem myrrham eſt converſa: [i] quam pater gladio feriens, Adonis exinde natus eſt, quem Venus diligens * * * *

CLXV. *Mar-*

b *Quæ adhuc dicitur ſtare*] Hoc grande nimis ſonat. Mallem, *exſtare*. Ovid. I. Heroid. v. 67. *Utilius ſtarent etiam nunc mœnia Phœbi.*

c *Irrigare velle*] H. e. inundare. unde *irrigatio* pro cataclyſmo cap. 153.

d *Orpheus Eurydicem*] Scrib. *Eurydicen.* ex Gr. Εὐρυδίκην. Vid. not. ad cap. 137. Fuit illa Dryadum una, ut innuit Virgil. Georg. III. 460. Cæterum hanc fabulam aliam eſſe à præcedenti, & propterea ab ea ſeparandam, rectè cenſet Cl. Schefferus. Ego addo iiſdem planè verbis illam legi apud Fulgent. Mythol. III. Lib. cap. 10. adeo ut ab inepto quodam interpolatore Hygino ex Fulgentio aſſuta videatur. Certè in Hyg. fabularum indiculo nulla ejus fit mentio.

e *Nympham*] Dryada puta. Servius IV. Georg. 460.

f *Ariſtem*] *Ariſtæum* ſcribendum, ut oſtendi ad cap. 161.

g *Poſtque*] Fulgentii editiones heic exhibent, *poſt quam*. Corrigendus ex illis Hyginus. Sequitur enim in eodem capite apud Fulgentium, *Poſt hanc artem exquirendam & elevandam vox canora deſcendit.*

h *Myrrha*] Ita quoque eam nominat Servius ad Ecl. x. 18. & Æn. v. 72. Noſter *Smyrnam* cap. 58. ubi plenius hanc fabulam narrat, ut & cap. 275. capite autem 251. *Zmyrnam*. Vide notas ad cap. 58.

i *Quam pater gladio feriens* &c.] Solœca oratio eſt, quâ etiam in hac fabula Fulgentius Lib. III. cap. 8. unde huc videtur tranſlata, utitur. Adſcribam ejus verba. *Minerva patrem ſuum amaſſe dicitur, cum quo ebriato concubuit. Cumque eam pater utero plenam reſciiſſet, crimine cognito, eam evaginato cœpit perſequi gladio. Illa in arborem Myrrham converſa eſt. quam arborem pater gladio percutiens, Adon exinde natus eſt.* Vide ibi notas noſtras. Non puto illud ἀνακόλουθον ferendum in Petron. Fragm. Trag. p. 48. edit. Blau. *Dum hæc apophoreta jubemur ſumere, reſpiciens ad menſam* &c. Legebam, *ut reſpicimus*. Sed Nob. Heinſius *reſpicientibus* emendat. Cæterum cum nec hæc fabula in indice heic ſignata appare-

CLXV. *Marſyas.*

ᵃMINERVA tibias dicitur prima ex oſſe cervino feciſſe, & ad epulum deorum cantatum veniſſe. Juno & Venus cum eam irriderent, quod & cæſia erat, & ᵇbuccas inflaret, fœda viſa, & in cantu irriſa, in Idam ſylvam ad fontem venit: ibique cantans in aqua ſe aſpexit, & vidit ſe merito irriſam: unde tibias ibi abjecit, & imprecata eſt, ut quiſquis eas ſuſtuliſſet, gravi afficeretur ſupplicio. Quas Marſyas ᶜOeagri filius paſtor unus ᵈex *turis invenit: quibus aſſidue ᵉcommeletando, ſonum ſuaviorem indies faciebat, adeo ut Apollinem ad citha-

ræ

reat, perſuaſiſſimum habeo eam quoque à nimis liberali manu huic ſcriptori obtruſam.

Ad CAP. CLXV.

a *Minerva*] Quomodo Minerva tibias invenerit, non inſulſè narrat Pindari Scholiaſtes ad Pyth. od. XII. Hinc ergo tibicines Minervam colunt. Feſtus: *Minuſcula quinquatrus appellabantur Idus Juniæ, quod is dies feſtus erat tibicinum, qui Minervam colebant.* Scholiaſt. Horat. ad Lib. I. od. I. Euterpen inveniſſe tibiam autumat. Sed conſulendus de tibiarum & αὐλητικῆς inventoribus Caſaubonus ad Athen. Lib. XIV. cap. 2.

b *Buccas inflaret*] Graviter, ut ſolet, Arnobius Lib. II. *Idcirco animas miſit, ut inflandis bucculas diſtenderent tibiis, cantionibus ut praeirent obſcænis?* Ariſtænetus Lib. I. ep. 14. Τί ἂν μάτην ὦ νέοι διαῤῥήγνυσθε τὰς γνάθους ἐμφυσῶντες τῇ σύριγγι. Confer Fulgent. Lib. III. cap. 9.

c *Oeagri*] Sed Apulejo in Floridis. Nonno Dionyſ. Lib. X. Philippo Anthol. Lib. I. Sect. XI. Plutarcho in Libro de Muſic. & Tzetzæ Chil. I. hiſt. 15. ſi credimus, Hyagnis ejus pater fuit. Forte *Hyagni* ſcribendum αἰχαΐνιδος pro *Hyagnis*. Videtur *Marſum* ejus patrem facere Euſtath. in Dionyſ. p. 104. Ἐδίδασκε δὲ Μάρσυν τὸν αὐλητοῦ πατέρα. Quæ verba peſſimè vertit Bertrandus: *Qui Marſum Auletis patrem tubarum ludum docuerat.*

d *Ex * Turis*] Barthius conjicit *Curioſis* vel *Satyris*. Poſterius, quod etiam Micyllo viſum; probo. Vide Tzetzæ locum modo laudatum, & Philippum Anthol. Lib. I. Sect. XI. num. 5. qui eum Νυμφογενῆ Σάτυρον ſalutat. Ovid. VI. Faſt. 703. *Inventam Satyrus primum miratur; at uſum Neſcit, & inflatam ſentit habere ſonum.* Salmaſius ad Solinum heic legit, *ex Tityris*. Procul dubio ex ſua correctione, ut ſæpe ſolet ὁ ποιῶν. De Tityris Ælianus Ποικ. ἱσ. Lib. III. cap. 40. *Comites Bacchi fuerunt Satyri, quos nonnulli Tityros appellant.* Schol. Theocriti ad Eid. Z. vers. 72. Ὁ δὲ Τίτυρος ὄνομα κύριον αἰπόλου. τινὲς δὲ παρὰ Δωριεῦσι τοὺς σατύρους ἀποδεδώκασι λέγεσθαι. Puto legendum, Τιτύρους ἀποδεδώκασι λέγεσθαι. Servius ad Æn. IV. 58. *Marſyas miniſter ejus (Bacchi) per civitates in foro poſitus libertatis indicium eſt.*

e *Commeletando*] *Meditari* dictum eſſe quaſi *melitari*, obſervat Servius ad illum Virgilii verſum Ecl. I. *Sylveſtrem tenui muſam meditaris avenâ.* Μελέτη autem tibicinum eſt, dum artem diſcunt, docente ad Solinum Salmaſio. Etiam *meditari* de iis qui fidibus diſcunt, uſurpant Latini. Sueton. Neron. 20. *Paulatim meditari & ipſe exerceriqne cæpit.* Diomedes Lib. I. *Medito & meditor item differunt. Nam, ut putat Plinius, meditare eſt ſecum cogitare: meditari voce dicere.* Confer Sciopp. Suſpect. Lect. Lib. IV. cap. 2. & Reineſium in Scholiis ad Petron. Frag. Trag. p. 294.

f *Ci-*

ræ cantum in certamen provocaret: quo ut Apollo venit, Muſas judices ſumpſerunt. Et cum jam Marſyas inde victor diſcederet, Apollo [f] citharam verſabat, idemque ſonus erat: quod Marſya tibiis facere non potuit. Itaque Apollo victum Marſyan [g] ad arborem religatum [h] Scythæ tradidit, [i] qui eum membratim ſeparavit. Reliquum corpus [k] diſcipulo Olympo ſepulturæ tradidit, è cujus ſan-

f *Citharam verſabat*] H. e. ad aliud modulationis genus citharam accommodabat, ut interpretatur Salmaſius ad Solin. pag. 119. Apollod. Lib. I. Τὴν κιθάραν στρέψας ἠγωνίζετο ὁ Ἀπόλλων. Gloſſ. MSS. in Fulgentium: *Marſyas quidam paſtor erat, qui Apollinem Deum in certamen provocavit. Qui cum cum eo diu concertaret, cumque ſuperare nequiret, verſâ citharâ cantare cœpit. Quod cum Marſyas verſis tibiis agere non valeret, eum ad arborem religavit, ipſum cauda porcina damnavit.* Diodorus Lib. III. pag. 192. citharæ ſono congruam vocem applicuiſſe narrat, atque ita palmam meritum.

g *Ad arborem*] Pinum Longus in Paſtoralibus, & Apollod. Lib. I. fuiſſe volunt; alii φηγὸν faciunt.

h *Scythæ tradidit*] Defendit heic Hyginum Rubenius apud ſummum virum J. Fred. Gronovium ad Sen. de Irâ Lib. II. cap. 5. quem opportunè heic laudat Cl. Schefferus. Adde Salmaſ. ad Solin. p. 926. De Scythis miniſtris publicis apud Athenienſes conſule Meurs. Ceram. cap. 16. Etymol. Τοξόται, οἱ δημόσιοι ὑπηρέται. τοὺς δὲ αὐτοὺς καὶ Σκύθας ἔλεγον καὶ Σπευσινίους. In Τοξόται, Σπευσινίους appellat ἀπὸ Σπευσίνου τοῦ πρώτου καταστήσαντος αὐτούς. Puto ſcribendum eſſe Πευσινίους & Πευσίνου, vel Πευσῖνος ex Schol. Ariſtoph. in Acharn. act. I. ſc. 2. Nec ſanum τὸ Τοξόται.

i *Qui eum membratim ſeparavit*] *Membratim ſeparare* heic poſuiſſe videtur pro διχοτομεῖν κατὰ μέλος, quod Exod. 29. vel μελεϊστὶ δαΐειν, quod legitur apud Apollon. Lib. II. vers. 628. *Membratim laniare* id dicit cap. 184. & German. Schol. in Lyrâ, *Membratim diſcerpere.* Apulejus Lib. VI. Met. *Membratim diſſipare.* IX. *Membratim compilare.* Arnob. Lib. I. *Membratim lancinare.* Lib. V. *Membratim ſecare.* Julius Firm. in de E. P. R. *Artuatim lacerare, particulatim conſcindere.* Gloſſ. Philox. *Membratim*, κατὰ μέλος. Cyrill. Μελειδόν. *membratim, minutatim.* Gloſſ. Iſid. *Artuatim, membratim.* Utitur & Plinius eâ voce Natal. Hiſtor. XI. cap. 37. quæ deducta eſt à verbo *membro.* Cenſorinus cap. XI. *Infans membratur.* Cæterum διασπᾶν pro dilaniare etiam Græcis uſurpatum video. Apollod. Lib. I. pag. 33. Ὃν διαρτήσαντο ἀπολιπόντες ἔφυγον. Verum non dilaniatum Marſyan, ſed cutem ei detractam narrant Ovidius, Apollodorus, Hephæſtion, Palæphatus, Lucianus, Euſtathius, alii. Hinc Cl. Schefferus ſuſpicatur ſcribendum, *membratim cutem ei ſeparavit. Cutem à carne ſeparare id dicit* Apitius Lib. VIII. cap. I. Iſtam cutem Celænis in victoriæ ſuæ monimentum ſuſpendiſſe memorat Ælian. Var. Hiſtor. Lib. XIII. cap. 21. Stat. IV. Theb. 186. & Lucan. III. 206. In Apollinis æde Sicyone collocat eam Ampelius cap. 8. ſi verba ejus emendes: *Marti autem corium quoque, reum Argonautarum.* Legendum putem *Marſyæ corium.* Sed Celænis fuiſſe ſuſpenſum illud corium veriſimilius, cum Marſyas amnis juxta Celænarum oppidum fuerit, ut liquet ex Plin. Lib. XXXI. cap. 2. Confer Schol. Stat. Lib. II. Theb. 667.

k *Diſcipulo Olympo*] Vide Euſtath. ad Iliad. A. pag. 21. Meminit ejus quoque Ovidius cum VI. Met. 393. tum III. Pont. eleg. 3. *At non Chionides Eumolpus in Orphea talis, In Phryga nec Satyrum talis Olympus erat.* Adde noſtr. cap. 273. Plutarchus in libro de Muſica non μαθητὴν modo, ſed & παιδικὰ Marſyæ appellat.

l *Mar-*

ſanguine flumen [1] Marſyas eſt appellatum.

CLXVI. *Erichthonius.*

Vulcanus Jovi cæteriſque diis [a] ſoleas aureas ex adamante cum feciſſet, Juno cum ſediſſet, ſubito in aere pendere cœpit. Quod cum ad Vulcanum miſſum eſſet, ut matrem, quam ligaverat, ſolveret, iratus quod de cœlo præcipitatus erat, negat ſe matrem ullam habere. Quem cum Liber Pater ebrium in concilio deorum adduxiſſet, pietati negare non potuit. Tum optionem à Jove [b] accepit, ſi quid ab iis petiiſſet, impetraret. Tunc ergo Neptunus, quod Minervæ erat infeſtus, inſtigavit Vulcanum, Minervam petere in conjugium. Qua re impetrata, in thalamum cum veniſſet, Minerva, monitu Jovis, [c] virginitatem ſuam armis defendit, interque luctandum ex

1 *Marſyan*] Scrib. *Marſyas*. Solin. cap. 53. *Qui proximat fluvius Marſyas dicitur.* Curt. III. I. *Marſyas amnis fabuloſis Græcorum carminibus inclutus.* Plin. Lib. v. cap. 29. *Marſyas ibi redditur ortus, ac paulo poſt conditus, ubi Marſyas certavit tibiarum cantu cum Apolline.* Palæphat. cap. 48. Εἶδον ἐγὼ ποταμὸν ἐν Φρυγίᾳ. Μαρσύας ὄνομα ποταμοῦ. καὶ ἔλεγον οἱ Φρύγες, ὅτι τὸ ῥεῦμα ἐξ αἵματός ἐστι τοῦ Μαρσύου. Eadem habes apud Plutarch. Lib. de Flum. pag. 36. qui & Satyros ortos ex ejus ſanguine addit ex Alexandro Cornelio. Apud Lactant. Argum. Fab. VI. Lib. Met. Ovid. & poetam ipſum fluvius is natus dicitur ex lacrymis Satyrorum, Faunorum, & Nympharum.

Ad CAP. CLXVI.

a *Soleas aureas ex adamante*] Cl. Scheffferus non intelligere ſe ait, quomodo ſoleæ aureæ ex adamante fiant, & corrigit, *Solia aurea & ſoleas ex adamante.* Sanè ſoleæ nihil faciunt ad ſeſſionem. Ego puto ſufficere ad correctionem, ſi legas, *ſolia aurea*, vel *ſellas aureas*. Sanè χρύσειον ἑδέθλιον Junoni dat Callim. Hymn. IV. 228. Tò *ex* heic idem eſt quod *cum*, ut ipſe obſervat ad cap. 25. Gemina germana his ſunt illa cap. 73. *Monile aureum ex gemmis fecit.* Et cap. 25. *Coronam ex venenis fecit auream.* Feſtus: *Solia appellantur ſedilia, in quibus non plures ſingulis poſſunt ſedere.* Duriuſcula commenta mea ſi tibi videbuntur, mi lector, nec aſſenſum ſuum impetrare poſſunt, impetrabunt certè, quæ à ſe ad hunc locum obſervata mecum communicavit doctiſſimus Jacobus Perizonius: Corrigendum cenſeo, *ſolia aurea nexa adamante.* Infra fab. 223. *Lapidibus variis & candidis vinctis auro.* Virg. I. Æn. 452. *Nexa ære trabes.* Niſi forte quis præferat, *ſolia ex auro & ex adamante.* fab. 223. *Signum Jovis Olympii, quod fecit Phidias ex ebore & auro.* Virg. VI. Æn. 552. *Solidoque adamante columnæ.* Hæc ille. Cæterum de fabulâ hac videndus Servius ad Eclog. IV. vers. 62.

b *Accepit, ſi quid ab iis petiſſet, impetraret*] An legendum? *accepit, ut, ſi quid* &c. Vide quæ notavi ad cap. 139. Fulgentius in hac fabulâ Lib. II. cap. 14. *Promiſſum accepit, ut, quicquid vellet, præſumeret.* Cauſam hujus promiſſi longe aliam affert Etym. auctor in Ἐριχθεύς.

c *Virginitatem armis defendit*] Ita quidem vulgo tradunt. Antigonus autem Hiſt. Mir. cap. 12. Φησὶν Ἡφαίστῳ δοθεῖσαν Ἀθηνᾶν συγκατακλιθεῖσαν αὐτῷ ἀφανισθῆναι.

d *Quod*

ex ſemine ejus, quod in terram decidit, natus eſt puer, qui inferiorem partem draconis habuit: quem Erichthonium ideo nominarunt, [d] quod ἔρις Græce certatio dicitur, χθὼν autem terra dicitur. Quem Minerva cum clam nutriret, dedit in ciſtula ſervandum [e] Aglauro, Pandroſo & Herſæ Cecropis filiabus. Hæ cum ciſtulam aperuiſſent, [f] cornix indicavit. illæ à Minerva inſania objecta, ipſæ ſe in mare præcipitaverunt.

CLXVII. *Liber.*

Liber Jovis & Proſerpinæ filius à Titanis eſt diſtractus, cujus cor contritum [a] Jovis Semelæ dedit [b] in potionem. Ex eo prægnans cum eſſet facta, Juno in Beroen nutricem Semeles ſe commutavit, & ait: Alumna, pete à Jove, ut ſic ad te veniat, quemadmodum ad Junonem, ut ſcias [c] quæ voluptas eſt, cum deo concumbere. Illa autem inſtigata petit ab Jove, & fulmine eſt icta. ex cujus utero Liberum exuit, [d] & Nyſo dedit nu-

d *Quod* ἔρις] Ita & Fulgent. Myth. Lib. II. 14. Scholiaſtes autem Homeri ἀπὸ ἔριος ἢ χθονὸς, ad Catal. vers. 54. quod & apud Tzetzen invenies in Lycophron. pag. 24. ed. Steph. Vide apud eos lepidam fabulam. Nam exſcribere eam cui bono? Adde noſtrum Aſtron. II. 13. Servium ad III. Georg. 113. Schol. German. Erichthonio. Auguſtin. C. D. XVIII. cap. 2. Lactant. Lib. I. cap. 17. Cæterum Tzetzes hunc Erichthonium ex Minervâ Cranai filiâ ſuſceptum memorat à Vulcano. Sed alibi aliter. Vide notas ad Fulgent. II. 14.

e *Aglauro, Pandroſo*] Fulg. Lib. II. *Duabus ſororibus Aglauro & Pandoræ commendavit.* An legendum *Pandroſo*? Ita cenſeres, niſi mox ſubderet, *Pandora enim univerſale munus dicitur.* Sanè *Pandroſon*, non *Pandoram* eam appellant præter Hyginum Ovid. II. Met. 561. Schol. Homer. Iliad. A. 334. Antigonus Mirabilium cap. 12. Apollod. Lib. III. Schol. German. Erichthonio. Sed quam *Aglaurum* Pauſanias, Ovidius, Luctatius, ſive Lactantius in Argumentis Met. Ovid. Schol. German. & Fulgentius appellant, *Agraulos* dicitur Apollodoro, Antigono, Polluci, Philochoro, Heſychio, & Etymologicographo.

f *Cornix*] Coronis Coronei filia, quæ in cornicem converſa eſt. Vid. Ovid. II. Met. fab. 8.

Ad CAP. CLXVII.

a *Jovis Semelæ dedit*] Barthius ad Stat. Tom. III. pag. 670. *Jovi Semele dedit.* perperam. Cor diſtracti illius Liberi non poſſidebatur à Semele, ſed à Pallade Jovi fuit allatum, ut narrat Hom. Schol. Iliad. A. 200. Deinde, ex potione, quam Jupiter bibit, quomodo prægnans fieri Semele potuit?

b *In potionem*] Hoc eſt, in philtrum, ut idem ibidem explicat. quod probo. Sic *potionare* pro philtrum dare Suetonius uſurpat Calig. cap. 50.

c *Quæ voluptas eſt*] Politius eſt, quod legitur cap. 179. *Ut ſcias, inquit, quæ voluptas ſit.*

d *Et Nyſo*] Nutricium eum Bacchi fuiſſe ſcribit etiam cap. 131. & 179. qui-

nutriendum, unde Dionyſus eſt appellatus, [c] & Bimater eſt dictus.

CLXVIII. *Danaus.*

DANAUS Beli filius [a] ex pluribus conjugibus, quinquaginta filias habuit: totidemque filios frater Ægyptus, qui Danaum fratrem & filias ejus interficere voluit, ut regnum paternum ſolus [b] obtineret, filiis uxores à fratre popoſcit. Danaus re cognita, Minerva adjutrice, ex Africa Argos profugit. Tunc primum dicitur Minerva [c] navem feciſſe biproram, in qua Danaus profugeret. At Ægyptus ut reſciit Danaum profugiſſe, mittit filios ad perſequendum fratrem, & eis præcepit, ut aut Danaum interficerent, aut ad ſe non reverterentur. Qui poſtquam Argos venerunt, oppugnare patruum cœperunt. Danaus ut vidit ſe eis obſiſtere non poſſe, [d] pollicetur eis filias ſuas uxores, ut pugna abſiſterent. Impetratas ſorores patrueles acceperunt uxores, quæ patris juſſu viros ſuos inter-

quibus locis tamen malè *Niſus* ediderunt. Cæterum Servius ad Ecl. VI. 15. ex nutricio Nyſo *Nyſam* Bacchi nutricem facit, quam nec noſter ignorat cap. 182. Vide & Freinshem. ad Curt. Lib. VIII. 10. Juſtin. Lib. XII. cap. 7.

c *Et Bimater eſt dictus.*] Hoc vero falſum eſt, & ſcholion forte inepti gloſſatoris, niſi ante hæc verba nonnulla de Baccho femori inſuto exciderunt, ut Illuſtris Heinſius ſuſpicatur. Vid. Diodor. Lib. III. pag. 198. ubi omnia hæc accuratius referuntur, ut & initio Lib. IV. Adde notas noſtras ad Fulgent. Lib. II. cap. 15. Etymol. in Διόνυσος & Διώνυσος, ut & in διθύραμβος. Iſidor. Orig. Lib. VIII. cap. 2.

Ad CAP. CLXVIII.

a *Ex pluribus conjugibus*] Phlegon Trallianus Mirab. cap. 31. ex unâ Euryopâ Nili filiâ ſuſcepiſſe eas Danaum prodit. Atque ita etiam Hippoſtratus apud Tzetzen Chil. VII. 136. qui tamen *Europam* eam, non *Euryopam* appellat. Similius vero eſt, quod heic Hyginus, & Apollodorus Lib. II. pag. 63. & ex eo Schol. Hom. ad Iliad. A. 42. tradunt.

b *Obtineret, filiis*] Videtur deeſſe copula *&* à præcedenti ſyllaba abſorpta, & ſcribendum *& filiis.* Vide notas ad cap. 4.

c *Navem biproram*] Sic infra cap. 277. *Navem biproram Danao adificavit.* Schol. Apollon. ad Lib. I. vers. 4. de Argo: Ταύτην δέ φασι ναῦν πρώτην μακρὰν. Ἄλλοι δὲ λέγουσι Δαναὸν διωκόμενον ὑπὸ Αἰγύπτου πρῶτον κατασκευάσαι, ὅθεν καὶ Δαναΐς ἐκλήθη. Stat. Schol. in hac fabulâ ad Lib. II. 222. *Primum dicitur navem feciſſe, à cujus nomine Argo dicta eſt navis.* Leg. *dicta eſt Danais.* Schol. Hom. ad Iliad. A. 42. Danai navim πεντηκόντορον appellat. Athenæus Lib. V. pag. 204. de navi à Philopatore ædificatâ: Δίπρῳρος ἐγένετο καὶ δίπρυμνος. Cujuſmodi iſta ſtructura fuerit, non percipio.

d *Pollicetur ei filias uxores*] Collocaſſe eas ad metam circi canit Pindarus Pyth. od. IX. ut curſu inter ſe juvenes de optione concertarent.

e Hy-

terfecerunt. Sola [e] Hypermeſtra Lynceum ſervavit. Ob id cæteræ dicuntur apud inferos [f] in dolium pertuſum aquam ingerere. Hypermeſtræ & Lynceo fanum factum eſt.

CLXIX. *Amymone.*

[a] AMYMONE Danai filia, dum ſtudioſe in ſylva venatur, Satyrum jaculo percuſſit: eam Satyrus voluit violare. Illa Neptuni fidem imploravit. quo Neptunus cum veniſſet, Satyrum abegit, & ipſe cum ea concubuit, ex quo conceptu naſcitur Nauplius. Id in quo loco factum eſt, Neptunus dicitur [b] fuſcina percuſſiſſe terram, & inde aquam profluxiſſe, qui Lernæus fons dictus eſt, & Amymonium flumen.

AMYMONE Danai filia miſſa eſt à patre aquam petitum ad ſacrum faciendum: [c] quæ dum quærit, laſſitudine obdormiit: quam Satyrus violare voluit. Illa Neptuni fidem imploravit. quod cum Neptunus fuſcinam in Satyrum miſiſſet, illa ſe in petram fixit. Satyrum Neptunus fugavit. qui cum quæreret in ſolitudine à puella, illa ſe aquatum miſſam eſſe dixit à patre: quam Neptunus compreſſit. Pro quo beneficium ei tribuit, juſſitque ejus fuſcinam de petra educere. [d] quæ cum eduxiſſet, tres [e] ſi-

e *Hypermeſtra*] Ita & Servio appellatur in hac fabula ad Æn. x. 497. Ὑπερμνήστρα autem Apollodoro eſt & Schol. Euripid. pag. 200. edit. Steph. ſed corruptiſſime ibi Λυγεὺς audit, qui Heſiod. Aſpid. 327. Λυγεὺς, aliis Λυγκεὺς eſt. Sed in Heſiodo & ejus Scholiaſtis an non rectius Λυγκῆος ſcribatur quam Λυγῆος, viderit Clariſſ. Grævius. Λυγίως quoque ſcriptum inveni apud Euſtath. in Dionyſ. p. 104. *Hypermneſtram* & *Linum* eos appellat non minus vitioſè Horat. Schol. ad Lib. III. od. 2. quanquam τὸ *Linum* etiam in Scholiaſte Germanici invenias, ut animadverſum pridem Nob. Heinſio ad Heroid. 14. vers. 123. Cæterum præter Hypermneſtram etiam Bebrycen pepercisse ſponſo ſuo tradit modo laudato loco Euſtathius.

f *In dolium pertuſum*] Hinc proverbium ortum, εἰς τετρημένον πίθον ἀντλεῖν. de quo conſule Apoſtol. Cent. VII. 84.

Ad CAP. CLXIX.

a *Amymone*] A Gloſſatore repetitio hujus fabulæ eſt. Nam in Indice, ut recte obſervat Micyllus, ſemel tantum ponitur. Exſcripſit & heic Hyginum Lactantius ad Stat. II. Theb. vers. 433.

b *Fuſcina percuſſit terram*] Schol. Eurip. ad Phœn. v. 195. Τέτατα τόπος Ἄργους, ἔνθα τὴν τρίαιναν ὀρθὴν ἔστησεν ὁ Ποσειδῶν συγγενόμενος τῇ Ἀμυμώνῃ, καὶ εὐθὺς κατ' ἐκεῖνο ὕδωρ ἀνέβλυσεν. ὃ καὶ τὴν ἐπίκλησιν ἔσχεν ἐξ Ἀμυμώνης. Vide & ſeqq.

c *Quæ dum quærit*] Lege *quam dum* &c.

d *Quæ dum eduxiſſet, &c*] Dele τὸ *cum*

[e] ſilani ſunt ſecuti, qui ex Amymones nomine Amymonius fons appellatus eſt. ex qua compreſſione natus eſt Nauplius. Hic autem [f] fons Lernæus eſt poſtea appellatus.

CLXX. *Filiæ Danai quæ quos occiderunt.*

[a] IDEA Antimachum, Philomela Panthium, Scylla Proteum, Phicomone Plexippum, Euippe Agenorem, Demoditas Chryſippum, Hyale Perium, Trite Enceladum, Damone Amyntorem, Hippothoe Obrimum, Myrmidone Mineum, Eurydice Canthum, Cleo Aſterium, Arcania Xanthum, Cleopatra Metalcem, Philea Philinam, Hyparete Protheonem, Chryſothemis Aſteriden, Pyrante Athamantem, Armoasbus * Glaucippe Niavium, Demophile Pamphilum, Antodice Clytum, Polyxena Ægyptum, Hecabe Dryantem, Achamantis Echominum, Arſalte Ephialtem, Monuſte Euryſthenem, Amymone Midamum, Helice Evideam, Amoeme Polydectorem, Polybe Iltonomum, Helicta Caſſum, Electra Hyperantum, Eubule Demarchum, Daplidice Pugnonem, Hero Andromachum, Europome Atlitem, Pyranthis Plexippum; Critomedia Antipaphum, Pyrene Dolichum, Eupheno Hyperbium, Themiſtagora Podaſi-

cum Schеffero & Heinſio. Præterea *quam* pro *qua* reſcribe.

e *Silani*] Aquæ fiſtulæ. Varro IV. L. L. *Fiſtula aquæ, ſuſus aquæ. Fiſtulas aquarias* vocat Capitolinus in Macrino & Balbino. *Canales* interpretatur Barthius Adv. Lib. x. cap. 20. *tubos. unde aqua profluit*, Schefferus. Celſus Lib. II. cap. 19. *Confert etiam aliquid ad ſomnum ſilanus juxta cadens.* *Tullios* etiam dictos ex Feſto in ea voce didici. Reſtituendum id vocabulum Vett. Gloſſ. *Silvanus*, κρουνός. Putabat Græcam vocem eſſe vitioſam Stephanus, & propterea nullo accentu notavit. Sed vitioſa eſt Latina. Scrib. *Silanus*, κρουνός. Eſt autem κρουνός, σωλὴν, *aqua ductus, fiſtula.* Gloſſæ eædem: *Fiſtula.* σωλὴν, σύριγξ &c. *Tubus*, σωλὴν. *Silanus*, κρήνη. Multus eſt, ut poſtea vidi, in ſilani voca-bulo Gyraldus Part. II. Dialog. 18. Invenitur quoque in Not. Tyr. p. 178.

f [*Fons Lernæus*] Apollod. Lib. II. *Amymone autem cum hoc concubuit, eique Neptunus Lernaeos fontes indicavit.* Schol. Apollon. ad Lib. III. 1240. Λέρνα κρήνη τῆς Ἄργους, ἱερὰ Ποσειδῶνος. Heſiodeus in Θεογ. 257. ed. Heinſ. Λέρνη λίμνη ἐν Ἄργει. Servius ad Æn. VI. 287. *Lerna Argivorum palus.* Adde Schol. Hom. ad Iliad. Δ. 171. Propert. Lib. II. 20. *Teſtis Amymone, latices cum ferret in arvis, Compreſſa & Lerne pulſa tridente palus.*

Ad CAP. CLXX.

a *Idea Antimachum*] Multum ab his nominibus variant, quæ Apollodorus recenſet Lib. II. p. 64. Conferant, quibus tantum ab re ſua otii.

Q b *Lyn-*

ſimum, Palæno Ariſtonon, Itea Antiochum, Erate Eudæmonem, Hypermeſtra Lynceum ſervavit: qui, cum Danaus periſſet, primuſque Abas ei nunciaſſet, [b] Lynceus circumſpiciens in templo, quid ei muneri daret, caſu conſpexit clypeum, quem Danaus conſecraverat Junoni, [c] quem in juventa geſſerat: refixit, & donavit Abanti, ludoſque conſecravit, qui quinto quoque anno aguntur, qui appellantur [d] Aſpis en Argo. [e] è quibus ludis curſoribus [f] corona non datur, ſed clypeus. At Danaides poſt patris interitum, viros duxerunt Argivos, è quibus [g] qui nati, ſunt appellati.

CLXXI. *Althæa.*

Cum Althæa Theſtii filia una nocte concubuerunt Oeneus & Mars: ex quibus cum eſſet natus Meleager, ſubito in regia apparuerunt Parcæ, Clotho, Lacheſis, Atropos. Cui fata ita cecinerunt: Clotho dixit, eum generoſum futurum, Lacheſis fortem: Atropos titionem ar-

b *Lynceus circumſpiciens*] Abundat illud *Lynceus*. Vel leg. *Quod cum Danaus* &c.

c *Quem in juventa geſſerat*] Videtur hic tranſpoſitio facta. Mallem, *Quem Danaus in juventa geſſerat, & conſecraverat Junoni*: Infr. cap. 273. *Detraxit clypeum, quod Danaus in juventa geſſerat, & Junoni ſacraverat, & Abanti filio muneri dedit.*

d *Aſpis & Argo*] Infr. cap. 273. ἀσπὶς ἐν Ἄργει. Nob. Heinſ. in notis ad Ovid. Met. pag. 403. emendat ἀσπίδος ἐν Ἄργει. Ego conjectaveram, ἀσπὶς ἐν Ἄργει. quemadmodum poſtilla vidi etiam marginem libri Salmaſiani præferre. Non diſſimile eſt illud Aſtron, 11. 4. *Erid* (ſacrificium) *Aletidas appellant*. quanquam & ibi *Aletidas* minimâ mutatione reſcribere poſſis.

e *E quibus ludis*] Τὸ e deleam. vel in ejus loco reponam: Sed prius rectius puto. Cap. 273. *Quibus ludis qui vicit, accipit pro corona clypeum.*

f *Corona non datur*] Schol. Pindari ad illa Olymp. VII. ὅτ' ἐν Ἄργει χαλκὸς, etiam coronam illis datam teſtatur. Τὸ ἔπαθλον, inquit, ἐστὶ χαλκοῦ. ὁ δὲ στέφανος ἐκ μυρσίνης. Proverbium vetus eſt apud Zenobium Cent. VI. 52. Ὡς τιμὴ ἐν Ἄργει ἀσπίδα καθελεῖν συμβέβηκε. & alterum II. 3. Ἄξιος ὁ ἐν Ἄργει ἀσπίδος. Quod totidem verbis in ſuam συλλογὴν tranſtulit Apoſtolius Cent. III. 70. Sed ab illis parœmiographis proverbia iſta non eſſe intellecta rectè advertit Nob. Heinſius. Lactantius ad II. Theb. 2510. *Eurippus Rex Argivorum miræ felicitatis fuit, cujus clypeum, qui apud Argos nobiliter rem geſſiſſet, accipiebat, ut ille per urbem incedens honeſtaretur. Unde proverbium apud illos, cum alicujus ignaviam irriderent; ut Callimachus ait*, ὡς ἐν ΑΣΠΙΔΑ ΤΟΝ ΕΚ ΘΩΝ. Procul dubio corrigendum, ὡς τιμὴ ἐν Ἄργει ἀσπίδα καθελεῖν.

g *Qui nati, ſunt*] Deeſt aliquid. Legendum, *qui nati, Danai ſunt appellati*. Vide Serv. ad Æn. I. 5. Scheffeiri. Premo utrumque pollicem. Ad quæ idem Servius notavit ad Lib. x. 497. Scholiaſt. Hom. ad Iliad. A. 43. & 123.

ardentem aſpexit in foco, & ait: Tam diu hic [a] vivit, quam diu hic [b] titio conſumptus non fuerit. Hoc Althæa mater cum audiſſet, exiluit de lecto, atque titionem extinxit, & eum [c] in regia media obruit fatalem, ne ab igni [d] obrueretur.

CLXXII. *Oeneus.*

OENEUS [a] Parthaonis filius, Ætoliæ rex, cum omnibus diis [b] annua ſacra feciſſet, & [c] Dianam præteriiſſet, ea irata, [d] aprum immani magnitudine, qui agrum Calydonium vaſtaret, miſit. Tunc Meleager Oenei filius ſe pollicetur cum delectis Græciæ ducibus ad eum expugnandum iturum.

CLXXIII. *Qui ad aprum Calydonium ierunt.*

CASTOR & Pollux Jovis filii, [a] Veruſius Mercurii, [a] Parthecion Mercurii, Thebis, Æſculapius Apollinis,

Ad CAP. CLXXI.

a *Vivit*] *Vivet* Cl. Schefferus. quod probo. Meminerunt inter alios hujus fabulæ Apollodorus Lib. 1. pag. 25. Anton. Lib. cap. 2. Zenob. Cent. v. 33. Alii non δᾷδα, ſed φυλλάδα ἐλαίας fuiſſe volunt. Vide Iſacium in Lycophron. pag. 86. ed. Steph.

b *Titio*] Iſidorus Orig. XVII. 6. *Torris lignum adustum: quem vulgus titionem appellat, extractum ex foco ſemiuſtum & exſtinctum.* Hoc hauſit ex Lactant. Lib. IV. cap. 14. *Titionem enim vulgus appellat extractum foco torrem ſemiuſtum.* Apulejus Mileſ. VII. *Procurrit ad focum, ardentemque titionem gerens* &c.

c *In regiâ mediâ*] Ovid. VIII. 458. *Ille dou fuerat penetralibus abditus imis.*

d *Obrueretur*] Mallet Schefferus, *abſumeretur*. Sed *obruo* eſt ſepelio. Fulgent. *Niſi vanæ laudis pompam obrueris.* Sepelire autem rectè ignis dicitur. Vid. cap. 72. Nob. Heinſius tamen *comburetur* mallet. Quid ſi *amburereretur*? Hor. Lib. 1. Sat. ult. *Capſis quem fama eſt eſſe, librisque Ambuſtum propriis.*

Ad CAP. CLXXII.

a *Parthaonis*] *Parthaonis* forte legendum ex Ovidio, Statio, Apollodoro & Græcis nonnullis Scholiaſtis. Atque ita quoque noſter ipſe exhibet cap. 129. 175. 239. MS. tamen Pal. Apollodori Πορθέων exhibet. Nec deterius forſan, cum Πορθεὺς ſit Homero & Antonino.

b *Annua ſacra*] Lactant. Arg. Lib. VIII. Met. Ovid. fab. 4. *Quia in ſacrificio cogendorum fructuum conſulto prætericrat Dianam.*

c *Dianam præteriiſſet*] Lucianus Tragœdo: Ἠγανάκτησεν ἡ κλῃδοῦσα ἐφ' ἀθύτοισιν ὑπὸ τοῦ Οἰνέως.

d *Aprum*] Hic natus dicitur ex ſue Cromyoniâ, de qua cap. 38. Vide Lactant. Argum. VII. Met. fab. 23.

Ad CAP. CLXXIII.

a *Veruſius, Parthecion*] Suſpicor ſcripſiſſe Hyginum, *Eurytus*, *Echion*. Hi enim erant Mercurii filii. Vide cap. 14. & 160.

linis, [b] Iaſon Æſonis, Thebis, Alcon Martis, Thracia, Euphemus Neptuni, [c] Iolaus Iphicli, Lynceus & Idas Apharei, Peleus Æaci, Telamon Æaci, Admetus Pheretis, Laerta [d] Arceſii, Deucalion Minois, Theſeus Ægei, [e] Plexippus, Ideus, Lynceus, Theſtii filii, fratres Althææ: [f] Hippothous Cercyonis, [g] Cæneus Elati, [h] Mopſus Amyci, Meleager Oenei, [i] Hippaſus Euryti, Ancæus Lycurgi, [k] Phœnix Amyntoris, [l] Dryas Iapeti, [m] Enæ-

b *Iaſon Æſonis Thebis*] Apollod. Lib. 1. pag. 26. Ἰάσων Αἴσονος ἐξ Ἰωλκοῦ. An ergo *Iolco* ſcribendum?

c *Iolaus Iphicli*] Vide notas ad cap. 103.

d *Arcippa*] Conjicit Micyllus *Arceſii.* quod & Scheffero in mentem venit ex Apollod. Locum Apollodori habes Lib. 1. pag. 43. Λαέρτης Ἀρκεισίου. Addo & Homeri calculo eam conjecturam firmari Odyſſ. Π. 118. Μοῦνον Λαέρτην Ἀρκείσιος υἱὸν ἔτικτε. Quem verſum non intellectum peſſimè vertit Giphanius, *Solum Laërtem Arciſii filium genuit.* Hinc *Arceſiades* à patre dictus Ulyſſes. Ridiculus eſt Diomedes Gram. Lib. 1. *Ut eſt Ulyſſi agnomen Polytlas. Nam prænomen eſt, ut ait Ibycus, Ulyſſes, nomen Acriſiades, cognomen Odyſſeus.* Lege, *Arceſiades*, vel *Arciſiades.*

e *Plexippus, Idens, Lynceus*] Cl. Schefferus non tantum mutilum locum, ſed & in ordine peccatum ſuſpicatur, reſtituitque ita: *Theſeus Ægei, Idas, Lynceus Apharei, Plexippus, Iphiclus, Euhippus, Eurypylus Theſtii filii, fratres Althææ.* Recenſet quidem hos quatuor Theſtii filios Apollod. Lib. 1. pag. 24. Sed eadem, quæ heic, habes etiam capite ſequenti nomina. Ovidius duos tantum nominat, VIII. Met. 440. *Plexippum* & *Toxea*, quem in locum Lyncei ſubſtitui vellet Micyllus. Etiam Lactantius ad Stat. Thebaid. II. 481. & noſter quoque cap. 244. duos ſolummodo, *Plexippum* & *Agenora* memorant. Nimirum tres vulgo videntur fuiſſe numerati. Lactantius Argum. Lib. VIII. Met. Ovid. fab. 4. *Quas* (exuvias) *Plexippus, Toxeus, & Agenor Theſtii filii ereptas cum interitu rependerunt.* An ſcripſit igitur Hyginus, *Plexippus, Toxeus* & *Agenor*? Sed duo poſtrema vocabula cum plus juſto à vulgatâ abeant ſcripturâ, poſſit videri alios ſequutus auctores heic noſter. Homeri Scholiaſtæ dicuntur ad Iliad. I. 563. Ἴφικλος, Πολυφάντης, Φάνης, Εὐρύπυλος, Πλήξιππος.

f *Hippotas Geryonis*] Scribendum eſſe *Hippothous Cercyonis* notat Cl. Schefferus. Non addit, quo auctore nixa ſit ſua emendatio. De *Hippothoo* ego antehac advocavi Ovid. Met. VIII. 307. quem Cercyonis facere filium in Arcadicis Pauſaniam jam obſervo.

g *Cæneus Elati*] Cl. Schefferus *Cyllenes Elati.* Fruſtra heic eum eſſe oſtendi ad Anton. Liberal. cap. 17. Vide noſtrum cap. 14. & 242. Agnoſcit illum Elatiden inter apri Calydonii oppugnatores etiam Ovid. VIII. Met. 306. *Et velox Idas & jam non fœmina Cæneus.*

h *Mopſus Amyci*] Immo *Ampyci.* Unde *Ampycides* Ovidio. Ita enim ille in prælii illius deſcriptione VIII. Met. v. 316. *Ampycideſque ſagax & adhuc à conjuge tutus Oeclides.* Noſter ſupr. cap. 14. *Mopſus Ampyci & Chloridis filius.*

i *Hippaſſus*] *Hippaſus* ſcribe ex Ovidio: *Hippaſus & primis etiamnum Neſtor in armis.*

k *Phœnix Amyntoris*] Etiam de his dubitat Cl. Schefferus. Securos nos eſſe jubet Ovid. VIII. Met. 307. *Hippothouſque Dryaſque & cretus Amyntore Phœnix.* Confer noſtrum cap. 257. Ovid. Epiſt. Heroid. III. 27.

l *Dryas Iapeti*] Martis filius eſt Apollod. Lib. 1. Δρύας Ἄρεος. Etiam à noſtro cap. 159. inter Martis filios numeratur Dryas.

m *Ena-*

[m] Enæſimus, Alcon, Denuxippus, Hippocoon Amyci, [n] Atalante Schœnei. [o] Quæ civitates auxilium miſerunt Oeneo, [p] Tenerdos, Iolcos, Sparta, [q] Teurone, [r] Meſſe, [s] Perrhæbia, Phthia, [t] Magneſta, Salamin, Calydon, Theſſalia, Oechalia, Ithaca, [u] Tegea, Creta, Dolopea, Athenæ, Magneſia & Arcadia.

CLXXIV. *Meleager.*

ALTHÆA Theſtii filia ex Oeneo peperit Meleagrum. Ibi in regia dicitur titio ardens apparuiſſe. huc Parcæ venerunt ne-

m *Enatimus, Alcon*] Lege, *Enæſimus* ex Ovid. libri jam ſæpius laudati vers. 362. Hippocoontis hic erat filius, ut etiam *Alcon*, teſte Apollodoro Lib. III. p. 173. qui ibidem inter ejus filios numerat *Alcmeum* & *Derylea*. Ad ſummam; totus hic locus videtur mihi ita conſtituendus: *Enaſimus, Alcon, Derycleus, Alcinous Hippocoontis*. Alii excogitent alia.

n *Atlantes Pendei*] Et fabula & verba poſtulant *Atalante Schœnei*. Quod & Micyllus videtur voluiſſe, in cujus editionis margine viſitur, *Atalanta Schœnei*. Diodorus Lib. IV. *Inter venationis ſocios Atalanta Schœnei filia ſimul erat*. Adſentiuntur Apollod. Lib. I. pag. 27. & Zenobius Cent. V. 33. Lactant. Argum. VIII. Met. fab. 4. Quibus adde, quæ ad Stat. IV. Theb. vers. 248. congeſſit Bernartius. Corruptus in hoc vocabulo etiam Servius Danielis ad Æn. III. 113. *Scyros*, inquit, *civitas eſt, exinde fuit Atlantes Cyrinei filia*. Lege, *Atalante Schœnei*. Rectè heic reponi *Atalante Schœnei*, docet ipſe Hyginus cap. 244. & 270. Alii tamen hanc expeditionem tribuunt Atalantæ Iaſii filiæ; quos inter & Callimachus eſt Hymno in Dianam vers. 216. Κούρην Ἰασίοιο συνκτόνου Ἀρκασίδαο. quem ſecutus eſt Schol. Hom. ad Iliad. I. 544.

o *Quæ civitates*] Lemma hoc eſſe alterius capitis crede Cl. Scheffero.

p *Tenerdos*] Schefferus, *Tenedos*. Micyllus, *Thebæ*, *Argos*. Quod non omnino contemnendum.

q *Teurone*] Micyllus, *Pleuron*. Minori mutatione æquè benè ſcripſeris, *Pleurone*. Cl. Schefferus conjicit, *Teutrania*. Quod nimium abit à veteri ſcriptura. An ſcribendum *Teuthrone*? Τευθρώνη enim eſt urbs, cujus Pauſanias meminit. non dixerim. Rectum eſt *Pleurone*. Schol. Hom. ad Iliad. I. 525. Καλυδώνιοι ϗ Πλευρώνιοι ὁμοροῦντες ἐπὶ τούτων. Corruptè *Pleuros* à Lactant. I. Theb. 401. dicitur. Servius Æn. XI. 239. *Unde Diomedes habuit ſocios de tribus ejus civitatibus, quas habet Ætolia, Pleuron, Olenos, Calidona*. ſcrib. *Pleurona*.

r *Meſſe*] Reſtitui antehac *Meſſene*. Quod cum & Scheffero veniſſe in mentem videam, nondum diſplicet.

s *Perrhæbia*] Ita rectè Micyllus. Male Commelinus & alii ediderunt *Parrhæbia*.

t *Magneſta*] Hoc vocabulum non tantum heic, ſed & in ſine capitis repræſentat Micylli editio. Poſteriori loco non malè *Magneſia* reſtituit Commelinus. Quod & Vet. Comment. Horat. faciendum, apud quem ad Lib. III. od. 7. corruptè *Magneſſa* dicitur, vel *Magnes*, ut quædam editiones habent. Docuit me quidem duplicem eſſe Magneſiam Schol. Apollon. ad Lib. I. vers. 584. ut & Plinius Lib. I. cap. 29. non tamen ſit veriſimile bis nominaſſe eum noſtrum. Meminit etiam urbis Magneſiæ noſter Aſtron. II. 3. *Lariſſa*. quod antehac conjectaveram, non placet amplius, cum & Theſſalia heic exhibeatur. Cogitent eruditiores.

u *Tegea*] Scribe ſine diphthongo cum Vellejo Lib. I. cap. I. Apollodoro, & Strabone. Servius *Tegæum* appellat ad Æn. V. 299. *Tegæum*, inquit, *oppidum eſt à Tegæo Arcadis filio*. Gloſſ.

 MSS.

nerunt, & Meleagro [a] fata cecinerunt, cum tandiu victurum, quam diu is titio eſſet incolumis. Hunc Althæa [b] in arca clauſum diligenter ſervavit. Interim [c] ira Dianæ, quia Oeneus ſacra annua ei non fecerat, aprum miræ magnitudine, qui agrum Calydonium vaſtaret, miſit. quem Meleager cum delectis juvenibus Græciæ interfecit, [d] pellemque ejus ob virtutem Atalantæ virgini donavit, quam Ideus, Plexippus, Lynceus Althææ fratres eripere voluerunt. Illa cum Meleagri fidem imploraſſet, ille intervenit, & amorem cognationi antepoſuit, avunculoſque ſuos occidit. [e] Id Althæa mater audivit filium ſuum tantum facinus eſſe auſum: memor Parcarum præcepti, titionem ex arca prolatum in ignem conjecit. Ita dum fratrum pœnas vult exequi, filium interfecit. At ſorores ejus, [f] præter Gorgen & Deianiram, flendo, deorum voluntate, in aves ſunt transfiguratæ, quæ Meleagrides vocantur. At conjunx ejus [g] Alcyone mœrens in luctu deceſſit.

CLXXV. *Agrius.*

MSS. ad Georg. I. *Tegeens à Tegee oppido Arcadiæ. Item Tegea Arcadiæ civitas, ut apud Pacuvium in Atalanta* &c. Τεγία eſt Stephano.

Ad CAP. CLXXIV.

a *Fata cecinerunt*] Aſtron. II. 15. *Parcæ cecinisse feruntur fata.*

b *In arcâ*] In arcâ clauſum fuiſſe titionem iſtum fatalem etiam Apollodorus Lib. I. pag. 25. & Zenobius Cent. v. 33. teſtantur. Supra tamen alios auctores ſequutus in regiâ mediâ obrutum eum ab Althæâ dixit.

c *Ira Dianæ*] Cl. Schefferus mallet, *irâ Dianæ*. Niſi *ira Dianæ* heic idem valet, quod *irata Diana*, reſcripſeram *irata Diana*. Cap. 184. *Ob id irata Diana fecit* &c.

d *Pellem ejus*] *Et caput*, ut tradit Tzetzes in Lycophron. p. 86. Mox pro *eripere voluerunt*, malim, *ei eripere* &c.

e *Id Althæa*] Vel τὸ *id* expellendum cenſet Cl. Schefferus, vel legendum, *id Althæa mater ut audivit*. Poſterius præfero, niſi malis, *ut Althæa*. Lactantius: *Althæa mater Meleagri, ut fratrum necdum acceperit*. Sed non valde ſapit Hygini ſtylum. Infr. cap. 188. *Hoc Neptunus ut vidit, in pecora commutatos conſumi, procos in lupos convertit.* Lactantius Argum. fab. 26. Lib. VII. Metam. Ovid. *Quod ut illa comperit à marito ſe eſſe deceptam* &c. Juſtin. Lib. II. cap. 15. *Themiſtocles ut vidit ſpei urbis invideri.* Confer not. ad cap. 108.

f *Præter Gorgen & Deianiram*] Anton. Lib. cap. 2. *Duæ autem de filiabus Althææ Gorge & Deianira feruntur formam non mutaſſe beneficio Bacchi, cui eam gratiam Diana fecerit.* Quod & Ovidius firmat VIII. Metam. 543.

g *Alcyone mœrens deceſſit*] Althæa autem mater, filio extincto, ſibi manus attulit, ut refert Homeri Schol. ad Iliad. I. 558. Stat. II. Theb. 481. & Diodorus Lib. IV. nec non Ovid. VIII. Met. 532. & Heroid. IX. vers. 157. Sed hic ferrum per viſcera exegiſſe, illi laqueo gulam ſibi fregiſſe volunt. Cæterum quam Alcyonen heic Hyginus, Cleopatram vocat Antoninus cap. 2. Nimirum τὴν Κλεοπάτραν ὀνομαζομένην Ἀλκυόνην ἐκάλουν διὰ τὸ τὴν μητέρα Μάρπησσαν εἶναι Ἀλκυόνος κλαιούσης, ὅτι ἁρπάσειεν αὐτὴν Ἀπόλλων.

CLXXV. *Agrius.*

AGRIUS Parthaonis filius, ut vidit Oeneum fratrem [a] orbum liberis factum, egentem regno expulit, atque ipſe regnum poſſedit. Interim Diomedes Tydei filius & [b] Deipyles, Ilio devicto, ut audivit avum ſuum regno pulſum, pervenit in Ætoliam cum [c] Sthenelo Capanei filio, & armis contendit cum [d] Lycopeo Agrii filio. Quo interfecto, Agrium egentem è regno expulit, atque [e] Oeneo avo ſuo regnum reſtituit. poſtque Agrius regno expulſus, ipſe ſe interfecit.

CLXXVI. *Lycaon.*

AD Lycaonem [a] Pelaſgi filium Jovis in hoſpitium veniſ-ſe

λων, ut Scholiaſtes Homeri annotavit, qui turpi mendo inquinatus eſt loco modo laudato. Μελέαγρος, inquit, κατ' ἀρχὰς τῇ μητρὶ μηνίων, ἐκ ἐβοήθει τῇ πατρίδι. Leg. κατ' ἀρᾶς. Hom. Iliad. ι. 562. Ἐξ ἀρέων μητρὸς κεχολωμένος.

Ad CAP. CLXXV.

a *Orbum liberis*] Τὸ *orbum* expellit Cl. Schefferus, legitque, *ut vidit Oeneum liberis factum egentem regno expulit.* Ego nihil mutem. Duo enim notare mala mihi videtur Hyginus, orbitatem ſive ἀτυχίαν, & egeſtatem.

b *Deiphyles*] Scribe ſine aſpiratione, *Deipyles.*

c *Sthenelo*] Qui fuit amicus Diomedis, de quo cap. 257. & Euſtath. ad Iliad. p. 279. Alius fuit Sthenelus, cujus filius Cometes Ægialiam Diomedis uxorem vitiaverat, ut narrant Servius ad Æn. XI. 269. Tzetzes ad Lycophr. pag. 168. & 201. ed. Steph. & Schol. Hom. ad Iliad. E. 412. Sed corruptè *Ægialeam* Priſcianus in Periegeſi, & *Ægialam* appellat Servius, quæ *Ægialia* erat, ut ſcimus ex Antonino, Dionyſio Periegete & Homeri interprete. Euſtathius ad Iliad. p. 429. adulterum fuiſſe Sthenelum Cometæ filium refert. Lapſum putabam memoria minus fida, aut corruptum incuriâ μεταγραφέων: ſed video idem illum denuo tradere ad Dionyſ. p. 69. ed. Steph. Quod tamen pugnat cum narratione aliorum. Servius ad Æn. VIII. vers. 9. *Cum Cillabaro, ut Lucilius, cum Cometa, ut plerique tradunt.*

d *Opopa*] *Lycopeo* benè conjicit Schefferus. Λυκωπεὺς enim inter filios Agrii numeratur apud Apollodorum Lib. 1. pag. 30. Narrant præter Hyginum hiſtoriam hanc Antoninus Liberalis cap. 37. Apollodorus Lib. 1. Tzetzes ad Lycophron. pag. 91. & Homeri Scholiaſt. ad Iliad. ξ. 120. quanquam ibi non patri Diomedi, ſed filio Tydeo id facinus tribuit. Cæterum inter Agrii filios etiam deformitate ſua nobilem illum Therſiten numerat Hom. Schol. ad Iliad. β. 212. quicum & Heſychius facit in Ἄγριος.

e *Oeneo avo*] Ita & Antoninus. Apollodorus autem genero ejus Andræmoni regnum tradidiſſe tradit.

Ad CAP. CLXXVI.

a *Pelaſgi filium*] Ita & German. Schol. Arctophyl. Vide inſr. cap. 225. & ſupr. notas ad cap. 145. Mercurii filium facit Schol. Theocrit. ad Eid. 1. 124.

ſe dicitur, & filiam ejus [b] Calliſto compreſſiſſe, ex quo natus eſt Arcas, qui ex ſuo nomine terræ nomen indidit. Sed [c] Lycaonis filii Jovem tentare voluerunt, deuſne eſſet: carnem humanam [d] cum cætera carne commiſcuerunt, [e] idque in epulo ei appoſuerunt. Qui poſtquam ſenſit, iratus menſam evertit, Lycaonis filios fulmine necavit. Eo loco poſtea Arcas oppidum communivit, quod [f] Trapezos nominatur. Patrem Jupiter in lupi figuram mutavit.

CLXXVII. *Calyſto.*

Callisto Lycaonis filia urſa dicitur facta eſſe, ob iram Junonis, quod cum Jove concubuit. [a] Poſtea Jovis in ſtellarum numero retulit, quæ Septentrio appellatur. quod ſignum loco non movetur, neque occidit. Tethys enim Oceani uxor, nutrix Junonis, prohibet eam in Oceanum occidere. [b] Hic ergo ſeptentrio major, de qua [c] in Creticis verſibus:

d Tu-

b *Calyſto*] *Calliſto* ſcribendum ex Gr. Καλλιςώ.

c *Lycaonis filii*] Ipſum Lycaonem filium ſuum Nyctimum interfectum Jovi appoſuiſſe ex aliis tradit Clemens Protrept. pag. 23. & Tzetzes ad Lycophron. pag. 18. edit. Steph. Alii Arcadem fuiſſe voluerunt. Vide noſtr. cap. 4. Aſtron. II. Eratoſthenem in Καταςερ. cap. 8. Schol. ad Stat. VII. Thebaid. 414. *Lycaon pater Helice* (leg. *Helices*) *urſæ fuiſſe dicitur, qui dolore ſtupratæ à Jove filiæ Deos humanarum carnium cibis violavit.* Ex hoc facto παιδοβόρος dicitur Nonno Dionyſ. Lib. XVIII. Alii tamen ἕνα παῖδα τῶν ἐπιχωρίων fuiſſe volunt, quem mactaverint Lycaonis filii. Vide Schol. Lycophron. p. 84.

d *Carnem*] *Et carnem* Scheffetus. Vide tamen not. ad cap. 4.

e *Cum cætera carne*] Volui aliquando, *cum ſuilla carne.* Arnob. Lib. IV. *Invitatum ad jus menſa pro ſuillis viſceribus prolem neſcium Lycaoniam pranſitaſſe.* Sed nihil opus eſt. cum & II. Aſtron. cap. 4. ſcribat, *Cum alia carne conciſum pro epulis appoſuiſſe.* & Tzetzes in Lycophron. p. 84. Τὰ τούτου κρέατα συμμίξαντες τοῖς ἄλλοις κρέασι.

f *Idque in epulo*] Non repudio quidem, mallem tamen, *idque cibi epulo.* Cap. 88. *Epulis Thyeſti appoſuit.*

g *Trapezos*] Ita ſcribitur quoque apud German. Schol. Arctophylace. Mallem tamen *Trapezus*, ut eſt apud Melam Lib. I. cap. 19. & noſtrum cap. 275. *Arcas Jovis filius in Arcadia Trapezunta.* ex gr. Τραπεζοῦς. Non tamen valde videtur neceſſe. Sic Ovid. II. Met. 224. *Agriodos* format ex Gr. Ἀγριόδους. *Tripos* Lactant. ad I. Theb. Stat. vers. 509. ut & Servius ad Æn. III. 92. ex Τρίπους, vel Attico Τρίπος. *Propos* pro *propus* apud noſtrum Aſtron. III. 21. *Melampos* apud Chariſ. Lib. I. Malè Τραπεζοῦς & Τραπεζοῦντα dicitur apud Lycophronis interpretem p. 84. ed. Steph.

Ad CAP. CLXXVII.

a *Poſtea Jovis*] Forte, *poſt eam Jovis*, vel *poſtea eam Jovis.*

b *Hic ergo*] Malim. *hæc ergo*, ut ad Calliſtonem referatur. Sequitur enim, *de qua.* Lactant. ad III. Theb. 685. *Illa* ἄρκτος μείζων *Latinè ſeptentrio major appellatur. Eadem eſt, quæ Helice.*

c *In Creticis verſibus*] Barth. MS. habe-

[d] *Tuque Lycaoniæ mutatæ ſemine nymphæ,*
Quam gelido raptam [e] *de vertice Nonacrinæ*
Oceano prohibet ſemper ſe tingere Tethys,
Auſa ſuæ quia ſit quondam [f] *ſuccumbere alumnæ.*

Hæc igitur urſa à Græcis ἑλίκη appellatur. Hæc habet ſtellas in capite ſeptem non claras, in utraque aure duas, in armo unam, in pectore claram unam, in pede priore unam, in extrema coxa claram unam, in femine poſteriori duas, in pede extremo duas, in cauda tres, omnes [g] numero viginti.

CLXXVIII. *Eu-*

bere ait *Cretais.* quod idem eſt. Ovid. VII. Met. 435. *Cretai ſanguine tauri.* Veriſimilis quidem, neſcio tamen, an vera ejus correctio, *Aratais.* Certe neceſſaria non videtur. Forte innuit verſus, in quibus res Creticæ narrabantur. Sic *carmina Cypria* laudantur à Pauſania Lib. X. Homer. Schol. Iliad. A. vers. 5. & Agathoſtenes (leg. *Aglaoſthenes*) *Aſiatica carmina* ſcripſiſſe dicitur apud German. Scholiaſten. Apud eundem in Coronâ legas: *Qui Creticam conſcripſit refert,* Lege *Cretica,* ut Sanctandreanam poſtea vidi rectè præferre editionem. Hygin. II. Aſtron. *Ut ait, qui Cretica conſcripſit.* Eucrates Ῥοδιακὰ fecit apud Heſych. in Ἐλαφρόν.

d *Tuque Lycaonia*] Hunc verſum ita conſtituit Cl. Schefferus. *Tuque Lycaonio mutata è ſemine nympha.* Quid ſi apoſtrophe non ad Helicen, ſed ad Antophylacem inſtitui dicatur? Id ſi mihi des, nihil eſſe mutandum, ſed tantum è poſt *mutata* inſerendum, facile etiam dabis. Fuerunt enim, qui Calliſtonem in urſam mutatam enixam Arcada voluerint. Vide Schol. German. Theo in Aratum: Ὀρχεσθεῖσαν τὴν Ἄρτεμιν θηριῶσαι αὐτὴν, καὶ οὕτω τεκεῖν θῆλυν οὖσαν τὸν κληθέντα Ἀρκάδα. Idem ſcribunt cum noſter Aſtron. II. cap. I. tum Eratoſthenes in Cataſterismis. cujus verba in ſuum commentarium tranſtulit Theo. Hæc ſcripſeram, cum *mutatæ è ſemine* legendum ſibi videri Nob. Heinſius mihi indicavit. Refert ergo & ipſe verba illa ad Arcada.

e *De vertice Nonacrinæ*] Putem ſcribendum *Nonacrino*, hoc eſt, de vertice montis Nonacris. Aſtron. II. *Quæ res geſta in Nonacri monte Arcadiæ.* Lactant. Argum. Ovid. Lib. I. fab. 12. II. fab. 5. *Circa Nonacrinum montem Arcadiæ.* Et Lib. IV. fab. 11. *Dum igitur circa montem Nonacrinum moratur.* Sed vide ibi, quæ annotata à nobis. Meminit ejus montis & Plinius Lib. II. cap. 103. Loenſis Miſcell. Lib. III. 10. retinet *Nonacrinæ*, & ſubaudit *petra* vel *rupis.* Mihi nimis id durum videtur.

f *Succumbere alumnæ*] Id eſt, *Junonis pellicem agere*, quæ Tethyos erat alumna. Hinc illa apud Ovid. II. Met. 528. *At vos ſi læſæ tangit contemtus alumnæ.* Hygin. II. Aſtron. I. *Quod Tethys Junonis ſit nutrix, cui Calliſto ſuccubuerit, ut pellex.* Lexic. Cyrilli: Παλλακὴ. *Concubina, ſuccuba.* Gloſſ. Arabico-Lat. *Succuba, pellex.* Ovid. VI. Heroid. 153. *Quod gemit Hypſipyle lecti quoque ſuccuba noſtri.* Sed *ſubnuba* ibi reſtituit è melioribus codicibus Nob. Heinſius. Feſtus: *Pellices nunc quidem appellantur alienis ſuccumbentes, non ſolum feminæ, ſed etiam mares. Succubonem* dixit Titinnius. Apulejus V. Met. *Mea forma ſuccubam.* & X. *Velut æmulam tori ſuccubamque primo ſuſpicari.*

g *Numero viginti*] Aſtron. III. cap. I. numerat XXI. German. Schol. cum Theone in Aratum XXIV.

CLXXVIII. *Europa.*

EUROPA [a] Argiopes & Agenoris filia, Sidonia. Hanc Jupiter [b] in taurum converſus, à Sidone Cretam tranſportavit: & ex ea procreavit Minoëm, Sarpedonem, Rhadamanthum. Hujus pater Agenor ſuos filios miſit, ut ſororem reducerent, aut ipſi in ſuum conſpectum non redirent. Phœnix in Africam eſt profectus, ibique remanſit: inde Afri Pœni ſunt appellati. Cilix ſuo nomine Ciliciæ nomen indidit. Cadmus cum erraret, Delphos devenit: ibi [c] reſponſum accepit, ut à paſtoribus bovem emeret, qui Lunæ ſignum in latere haberet, eumque ante ſe ageret. ubi decubuiſſet, ibi fatum eſſe, eum oppidum condere, & ibi regnare. Cadmus ſorte audita, cum imperata perfeciſſet, & aquam quæreret, ad fontem Caſtalium venit, quem [d] Draco Martis filius cuſtodiebat: qui cum ſocios Cadmi interfeciſſet, à Cadmo [e] lapide eſt interfectus: [f] denteſque ejus, Minerva monſtrante, ſparſit & aravit, unde [g] Sparti ſunt enati. Qui inter ſe pugnarunt, ex quibus quinque ſuperfuerunt, id eſt, Chthonius,

Ad CAP. CLXXVIII.

a *Agriopes*] Apollod. Lib. III. pag. 128. Telephaſſam ejus matrem facit. Schol. Hom. ad Catal. vers. 1. Phœnicem ejus patrem, ex ſententiâ Heſiodi & Bacchylidæ, ut teſtatur ipſe ad Iliad. M. 397. Vid. not. ad cap. 6.

b *In taurum converſus*] Fulgent. Lib. Myth. I. *Sicut Europam in tauro rapuiſſe fertur, id eſt, in navem tauri picturam habentem, & Iſidem in vacca, ſimiliter in navem hujuſce picturæ.* Lege *in nave* & *habente* ex membranis Bibliothecæ Leidenſis, quas cum editis contulimus. Adde Feſtum in *Europam.*

c *Reſponſum accepit*] Reſponſum illud invenies apud Euripidis Scholiaſten ad Phœniſſ. vers. 641. ita ut fuiſſe narrat Hyginus. Scholiaſtes autem Æſchyli ad τ̃ Ἑπτὰ vers. 492. deum reſpondiſſe narrat, μὴ τὸ ἐξελθεῖν τῦ ἱερῦ τῷ ἐυρεθέντι ἀκολυθεῖν.

d *Draco Martis filius*] Vide Apollod. Lib. III. pag. 136. Schol. Euripidis ad Phœniſſ. vers. 5. & quæ ad Anton. Liberal. cap. 2. à nobis notata ſunt.

e *Lapide*] Ita & Hellanicus. Pherecrates apud Euripidis Schol. ad vers. 666. Phœn. gladio interfectum ait. Ovid. III. Met. 90. haſtâ.

f *Denteſque ejus*] Schefferus, *dentes qui ejus.* Non improbo quidem. Vide tamen quæ ad cap. 8. dixi.

g *Sparte*] Ita & Schottus Cononis cap. 37. tranſtulit. perperam. Legendum, *Sparti.* Σπαρτοὶ enim Græcis dicuntur. Vide Schol. Pind. ad Pyth. od. V. p. 222. edit. Francof. Etymol. in Φοινικάν. Σπαρτὸς ἄνθρωπος ſunt Theodoreto. Σπαρτὸς λαὸς Lycophroni Thebani. Hieronymus Chronico Euſebiano: *Propter repentinos quoſdam de terrâ contractus ex omni parte confluentes Spartos vocatos.* Lactant. Lib. III. cap. 4. *Tanquam Sparti illi poëtarum, ſic ſe invicem jugulant.* Adde Cenſorin. cap. 4. Gell. Lib. XVII. cap. 3.

h Pe-

nius, Udæus, Hyperenor, [h] Pelorus, & Echion. Ex bove autem, quem ſecutus fuerat, [i] Bœotia eſt appellata.

CLXXIX. *Semele.*

Cadmus Agenoris & Argiopes filius ex Harmonia Martis & Veneris filia procreavit filias quatuor, Semelen, Ino, Agaven, Autonoen, & Polydorum filium. Jovis cum Semele voluit concumbere. Quod Juno cum reſciit, ſpecie immutata in Beroen nutricem, ad eam venit, & perſuaſit, ut peteret ab Jove, ut eodem modo ad ſe, quomodo ad Junonem, veniret: Ut intelligas, inquit, quæ ſit voluptas cum deo concumbere. Itaque Semele petiit ab Jove, ut ita veniret ad ſe. Qua re impetrata, Jovis cum fulmine & tonitribus venit, & [a] Semelen con-

h *Pelorus*] Schol. Eurip. ad Phœn. vers. 675. eſt Πήλωρ. Sed ad vers. 946. Πήλωρος ex Æſchylo. Pro Ὑπερήνωρ apud Pauſaniam Ὑστερήνωρ videtur inveniſſe in ſuo codice Lœſcherus. Vertit enim *Hyſterenor*. Corruptè. Nam *Hyperenor* eſt etiam Hellanico ad Apollon. III. 1185. Reſtituendum idem nomen Lactantio ad Theb. III. 285. ubi corruptè *Hyperion* dicitur, & *Tydeus*, qui fuit *Udæus*. Iisdem nominibus, quibus heic ab Hygino recenſentur, appellantur etiam ad Iſthm. od. I. à Pindari Scholiaſte.

i *Bœotia*] Ovid. III. Met. v. 13. *Mœnia fac condas, Bœotiaque illa vocato.* Alii à *Bœoto* Neptuni filio appellatam Bœotiam prodiderunt. Vide Schol. Hom. ad Catal. vers. I.

Ad CAP. CLXXIX.

a *Semelem conflagravit*] Scribendum eſſet, *Semelen.* Vid. not. ad cap. 137. Sed heic legere malim *Semele. Conflagravit* eſt κατεκαύθη. Παθητικῶς enim hoc verbum uſurpat cap. 154. & 243. Certum interim activam antiquitus habuiſſe ſignificationem. Cicero Lib. IV. ad Her. 13. *Quomodo urbs acerbiſſime concidit incendio conflagrata?* Avienus Phænomenis Aratæis: *Nec cum flagratas emittunt marmora chelas.* Capella ſub initium Lib. VI. *Diſpendia lini perflagrata.* Schol. Horat. ad Epod. v. *Veſtem pellici ſua datam una cum ipſa & totâ domo conflagrari fecit.* Apulejus de mundo: *Cum Orientis regiones Phaëthontis ruina, ut quidam putant, conflagrata perierunt.* Gloſſ. Steph. *Flagro, flagratus ſum,* καίομαι. Propert. I. el. 13. *Flagrans amor Herculis Heben.* De fabula hac ita Scholiaſtes Hom. ad Iliad. ξ. 323. Ζεὺς δὲ μὴ δυνάμενος ἀνανεῦσαι, παραγίγνεται εἰς τὸν θάλαμον αὐτῆς ἐφ' ἅρματος καὶ βρονταῖς ὁμοῦ, καὶ κεραυνὸν ἵησι. Σεμέλης δὲ διὰ τὸν φόβον ἐκλειπούσης, ἑξαμηνιαῖον τὸ βρέφος ὁ Ζεὺς ἐκ τοῦ πυρὸς ἁρπάσας, ἐνέῤῥαψε τῷ μηρῷ. Totum hoc ſcholion, ut & quæ præceſſerunt proximè, κατὰ λέξιν deſcripta ſunt ex Apollod. Lib. III. pag. 138. Sed malè omiſſum ἐξαμβλωθὲν. Scribe ergo, ἑξαμηνιαῖον τὸ βρέφος ἐξαμβλωθὲν ἐκ τοῦ &c. Habet præterea pro παραγίγνεται Apollodorus παραγίνεται. Quod etſi parum refert, monendum tamen eſt. Quod autem femori Jovis inſutum Bacchum fingunt, eo ex ſemine Jovis natum eum innuere voluerunt. Femur enim pudendam partem viri & mulieris notare obſervavit Heinſius Ariſtarchi cap. I. ut & Feſſel. Adverſ. Sacr. Lib. II. cap. 24. Sibylla apud Lactant. Lib. I. cap. 8. Οὐ δυνατ' αἰδοῖς ἐκ μηρῶν μήτρας τε θεὸς τετυπωμένος εἶναι.

b *Et*

conflagravit. Ex utero ejus Liber eſt natus, quem Mercurius ab igne ereptum, Nyſo dedit educandum, [b] & Græce Dionyſus eſt appellatus.

CLXXX. *Actæon.*

ACTÆON [a] Ariſtæi & Autonoes filius, paſtor, Dianam lavantem ſpeculatus eſt, & eam violare voluit. Ob id irata Diana fecit, ut ei cornua in capite naſcerentur, & à ſuis canibus [b] conſumeretur.

CLXXXI. *Diana.*

[a] DIANA cum in valle opaciſſima, cui nomen eſt [b] Gargaphia, æſtivo tempore fatigata ex aſſidua venatione, ſe ad fontem, cui nomen eſt Parthenius, perlueret, Actæon Cadmi nepos, Ariſtæi & Autonoes filius, eundem locum petens ad refrigerandum ſe & canes, quos exercuerat, feras perſequens, in conſpectum deæ incidit: [c] qui ne loqui poſſet, [d] in cervum ab ea eſt converſus. Ita pro cervo laceratus eſt à ſuis canibus. quorum nomina, maſculi, Melampus, Ichnobates, * [e] Echnobas, Pamphagos, Dorceus, Oribaſus, Nebrophonos, Lælaps, The-

b *Et Græce Dionyſus*] Supr. cap. 167. *Unde Dionyſus eſt appellatus, & bimater eſt dictus.*

Ad CAP. CLXXX.

a *Ariſtei*] *Ariſtæi* ſcribendum eſſe dixi ad cap. 161. Fabulam notiſſimam luculenter narrat Ovid. III. Met. vers. 131. & ſeqq.

b *Conſumeretur*] Actæonem canes hi, ut equi dominum Diomedem, abſumſerunt. Vid. Fulg. III. Myth. Palæph. cap. 3. Nimirum viſcera noſtra ſunt opes, ut vita victus. Ovid. Heroid. I. *Viſcera noſtra tua diripiuntur opes.*

Ad CAP. CLXXXI.

a *Diana cum*] Omne hoc principium uſque ad canum nomina iiſdem pœne verbis legitur in Argum. Lactant. III. Met. Ovid.

b *Gargaphia*] Inter nobiles Bœotiæ fontes præter Plinium & alios etiam Capella Lib. VI. memorat Gargaphien valli cognominem. Adde Etym. in voce Ἀργαφίη. Corruptus eſt ergo Vibius Sequeſter, *Garga Eubœa, ubi Actæon laceratus eſt à canibus.* Lege *Gargaphie Bœotia.*

c *Qui ne loqui poſſet*] Lactant. ut ad Ovidium adduci à commentatoribus video, *qui ne eam rem eloqui poſſet.* Tu vide notas noſtras ad Lactantium, & lege heic. *Qua ne eloqui.*

d *In cervum*] Lactantius & Fulgent. Lib. III. *in cervum.* Quod præfero, cum ſequatur *pro cervo.* quanquam Lactantius *pro fera.*

e *Echnobas*] *Ichnobas* reponerem, niſi præceſſiſſet *Ichnobates.* Forte ſcripſit, *Chionabas.* Cl. Schefferus hunc, ut natum ex proximè præcedenti, deleri jubet.

[*The-*

Theron, Pterelas, Hylæus, Nape, Ladon, Pœmenis, [f] Therodanapis, * Aura, Lacon, [g] Harpyia, [h] Elion, Dromas, Thous, Canache, Cyprius, Sticte, Labros, Arcas, Agriodus, Tigris, Hylactor, Alce, Harpalus, Lyciſca, Melaneus, Lachne, Leucon. [i] Item tres qui cum Gnoſius * conſumpſerunt fœminæ, [k] Melanchætes, Agre, Therodamas, Oreſitrophos. Item alii autores tradunt hæc nomina: Acamas, Syrus, Æon, Stilbon, Agrius, Charops, Æthon, [l] Corax, [m] Boreas, Draco, Eudromus, Dromius, Zephyrus, Lampus, [n] Hæmon, Cyllopotes, Harpalycus, Machimus, Ichneus, [o] Omelympus, Ocydromus, [p] Borax, Ocythous, [q] Pachitos, Obrimus. Fœminæ, Argo, Arethuſa, Urania, Theriope, Dinomache, Dioxippe, Echione, Gorgo, [r] Cyllo, Harpyia, [s] Lyncæſte, Leæne, Lacæna, Ocypote, Ocydrome, Oxyroe, Orias, [t] Sagnos * Theriphone, [u] Volatos, Chediætros.

CLXXXII. *Ocea-*

f *Therodanapis*] Etiam hunc, ut ex *Theron* & *Nape* conflatum, idem inducit. Ego conjeci antehac *Therionachus*.

g *Harpya*] Scrib. *Harpyia*. Malè etiam inferius *Arpyia*.

h *Elion*] Micyllus ex Ovid. III. Met. 219. *Aello*. Quod niſi ſatis placet, poſſis etiam ſcribere, *Echion*.

i *Item tres, qui cum Gnoſius conſumſerunt*] Pro *cum Gnoſius* Barthius legit, *cum oſſibus*, quod in MS. inveniret *cum ſuis*. Sed illud *item tres* viſum mihi ſemper etiam ὕποπτον. An ſcripſit? *Hi mares, qui cum cum oſſibus* &c. Dices in præcedentibus multa eſſe fœminina nomina. non nego. Sed ſi conſideres, quod ſequitur, *Fœminæ* &c. facile vides id, quod volo, flagitare oppoſitionem. Confuſionem nominum diverſi ſexus imputa librario.

k *Melanchætes*] Scrib. *Melanchætes*, & mox *Theridamas* ex Ovidio.

l *Coran*] Conjicit *Coron* Cl. Schefferus. Malim *Corax*. Sic à celeritate *Coraces* dicti olim & *Phœnices* Cleoſthenis equi, ut refert Pauſan. Lib. VI.

m *Boreas*] An *Bores*? Apollod. Lib. III. Σπαρτόν τ' ἄν, Ἄργος τε Βόρης τ' αἰψηρὸς κέλευθος. Non putem. Sed ſcripſerim potius Βορῆς apud Apollod. pro Βόρης, ex Βορᾶς. Aptum id nomen ad velocitatem denotandam, & epitheto conveniens. Noſter ſupra cap. 84. *Equos aquilone velociores habuit*.

n *Hemon*] Scribe cum diphthongo *Hæmon*, & paulo inferius *Lacæna*.

o *Omelympus*] Reſcripſerim *Melampus*. At jam in priori indiculo fuit *Melampus*. Quid tum poſtea? Etiam Harpyia fuit; quæ tamen heic iterum ponitur.

p *Borax*] *Boras* ſuſpicatur ſcriptum fuiſſe Schefferus, quod apud Apollodorum ſit Βόρης. Mihi veriſimilius videtur *Borus* h. e. Βόρος, *vorax, edax*. niſi à Βόρος formatum eſt Βόραξ, ut à λάβρος λάβραξ lupus piſcis. Moſchopulus, Βόραξ λαίμαργος, pag. 84. περὶ σχεδῶν.

q *Pachitos*] An ſcripſit *Pachylus* ex παχυλὸς *craſſus*? Equidem ſic cenſeo. & mox pro *Aretuſa* ſcribo *Arethuſa*.

r *Cyllo*] Puto Hyginum ſcripſiſſe *Aëllo*. niſi ex Gr. κυλλὸς finxit hoc vocabulum.

s *Lyncaſte*] An *Lycaſte*?

t *Sagnos*] Cl. Schefferus emendat *Agnos*. Dubito. Mallem *Agrios*, vel *Lachnos*.

u *Volatos, chediatros*]. Etiam hæc cor-

CLXXXII. *Oceani filiæ.*

OCEANI filiæ, Idothea, Althæa, [a] Adraſta. alii dicunt [b] Meliſſei filias eſſe, Jovis nutrices, quæ nymphæ [c] Dodonides dicuntur. alii Naiades vocant: quarum nomina, Ciſſeis, Nyſa, Erato, [d] Eriphia, [e] Bromie, [f] Polyhymno: hæ in monte Nyſa [g] munere alumni potitæ ſunt

corrupta monſtroſè; ſed quo modo reſtituenda ſint, non habeo dicere.

Ad CAP. CLXXXII.

a *Adraſta*] Mallem *Adraſtea*, quanquam non ignorem ab Ἀδρήστη formari Ἀδράστεια. Apollod. Lib. 1. Ταῖς Νύμφαις παισὶ Ἀδραστείᾳ τε καὶ Ἴδῃ. Callim. Hymn. Jovis vers. 47. Σὲ δὲ κοίμισεν Ἀδρήστεια. Nec *Althæa* mihi ſatis placet. Vide an totus locus ita conſtitui non malè poſſit: *Ida, Amalthea, Adraſtea*. His enim appellantur nominibus Jovis nutrices ab aliis. Lactant. Lib. 1. *Capella eſt Amalthea nympha, quæ uberibus ſuis infantem aluit.* Germanici Scholiaſtes fabulâ Erichthonii *Themidiam Althæam* Jovis nutricem faciens, quid ſibi velit neſcias. Verba ejus adſcribam: *Datur Jovis infans nutriendus Themidiæ Althææ, quæ fuit domina capræ* &c. Sed credo legendum, *Themidi & Amalthea*. Muſæus, quem auctorem laudat Hygin. Aſtron. II. 13. *Athemidem & Amaltheam* eas vocat. Corrige *Themidem*, ut margo habet Micylli. Habet ea Hyginus ex Eratoſthenis καταστερ. cap. 13. Schol. Homeri ad Iliad O. 318. Τὸ δὲ παιδίον τῆς Κρήτης διακομίσαντα ἔδωκε Θέμιδι καὶ Ἀμαλθείᾳ, ἡ δὲ αἶξ &c. Vult Amaltheæ nomen capræ fuiſſe, cum alii diverſa faciant. Sed cum eo faciunt Nonnus Dionyſ. Lib. XVI. & noſter Aſtron. II. 13. Theo in Aratum pag. 23. qui & hoc addit, mulierem fuiſſe Arcadicam, quam poſt mortem ſtellis inſeruerit Jupiter.

b *Meliſſi*] Schefferus, *Meliſſa*. Imo *Meliſſei*. Hygin. II. Aſtron. *Parmeniſcus autem ait Meliſſea quendam fuiſſe Cretæ regem, ad cujus filias Jovem nutriendum eſſe delatum.* Confer Lactant. Firm. Lib. 1. cap. 22.

c *Dodonides*] Schol. Hom. ad Iliad. Σ. 486. Φερεκύδης δὲ τὰς Ὑάδας Δωδωνίδας νύμφας φησὶν εἶναι, καὶ Διονύσου τροφούς. Schol. German. Tauro: *In ſigno autem Tauri frons & facies Hyades appellantur, quas Phereades Athenaus nutrices Liberi dicit, quæ Dodonides nymphæ ſunt.* Pro *Phereades Athenaus* legendum *Pherecydes Athenaus*, ut rectè exaratum in Pleiadibus.

d *Eriphia*] Ἐρίφη dicitur Bacchi nutrix apud Etymol. auctorem in Ἔριφος. quod idem eſt. Ἐρίφη. Ἐριφεία. unde *Eriphia*.

e *Bromie*] Servio ad Ecl. VI. 15. eſt *Brome. Bacchus*, inquit, *à bacchatione, id eſt, inſaniâ dictus, unde & comites ejus Bacchæ. Alii à Bacche nymphâ, quæ cum Brome ſorore ſuâ eum nutriverat in monte Nyſâ Anyſa nutrice.* Lege *à Nyſa nutrice dicto*. Nuſa eſt auctori de Mundo pag. 11. Plinius Lib. V. 18. *Scythopolin, antea Nyſam a Libero patre ſepultâ nutrice ibi, Scythis deductis.* Ergo *Nyſa* urbi & monti commune nomen. Nemeſ. Ecl. 3. *Nos etiam viridi Nyſæ nutrimus in antro.* Euſeb. Præpar. Lib. 1. pag. 34. ed. Steph. Ἐς τὸ ἐν τῇ Νύσῃ ἄντρον, κείμενον μεταξὺ Φοινίκης τε καὶ Νείλου. Adde quæ ad cap. 139. notavi. Nec tamen non defendi *Bromie* poteſt. Nempe à Βρέμω Βρόμιος & Βρομίη, unde *Bromie*. Sed in Micylli editione viſitur *Bromia*; unde fecerim *Bromia*. Βρόμιος eſt Bacchus. Vide Etym. auctorem.

f *Polyhymno*] Cap. 192. *Polyxo* eſt. quod præfero. Vide illic annotata a nobis.

g *Munere alumni*] Bacchi videlicet. Vide infr. cap. 192. Rectè Micyllus ſuſpicatur deſiderari heic quædam, ex quibus intelligatur Bacchum ab his nutritum eſſe, & eundem poſtea Medeam rogaſſe, ut nutrices ſuas ex vetulis in ju-

ſunt, qui [h] Medeam rogaverat, & depoſita ſenectute [i] in juvenes mutatæ ſunt, conſecratæque poſtea inter ſidera, [k] Hyades appellantur. alii tradunt vocitatas, [l] Arſinoe, [m] Ambroſie, Bromie, Ciſſeis, Coronis.

CLXXXIII. *Equorum Solis & Horarum nomina.*

[a] Eos, per hunc cœlum verti ſolet: [b] Æthiops, quaſi flammeus eſt, concoquit fruges. Hi funales ſunt mares: fœminæ [c] Jugariæ, Bronte, quæ nos tonitrua appellamus, [d] Sterope, quæ [e] fulgitrua. Huic rei autor eſt Eu-

juvenes transformaret. Servius de Vergiliis ad I. Georg. 219. *Has alii volunt Jovis, alii Liberi nutrices, alii vero ipſas fuiſſe adſerunt Heſperidas.* Tangit hanc Bacchi nutricum transformationem Ovid. VII. Met. v. 297.

h *Medeam rogaverat*] Legendum eſſe *Tethyn* oſtendit Nob. Heinſius ad Met. Ovid. p. 371. Seductus ergo pravâ Ovidii lectione non Hyginus tantum, ſed & in Argumentis Lactantius.

i *In juvenes*] Phædr. Lib. II. cap. 3. *Annosque ejuſdem pulcra juvenis reperat.* Fruſtra ſignificatione, non ſtructura eſſe commune cenſet Voſſius Anal. Lib. I. cap. 15. Apulejus VII. Met. p. 197. edit. Elmenh. *Viſâ quadam honeſtâ juvene.* Capella Lib. III. *Feminini & communis, ut canis & juvenis.*

k *Hyades*] Ovid. V. Faſt. 167. *Ora micant tauri ſeptem radiantia flammis, Navita quas Hyadas Grajus ab imbre vocat. Pars Bacchum nutriſſe putant: pars credidit eſſe Tethyos has neptes Oceanique ſenis.* Gloſſ. Cyrilli, Ὑάδες, pluviæ. Philox. *Sucula*, Ὑάδες, ὑαδίδες. fort. Ἀσδωνίδες. Etymol. auctor in Ὕω. Ο δὲ Φερεκύδης τὰς Σεμέλης [illegible], ὡς Διονύσου τροφοὺς ὕδας. leg. Ὑάδας. Confer Gell. Lib. XIII. cap. 9.

l *Arſine*] Recte cum Grotio *Arſinoe* reponit Schefferus.

m *Ambroſie*] Cap. 192. *Ambroſia* dicitur. Sed Ἀμβροσίη eſt etiam Nonno Dionyſ. XXXX. vers. 3. Diodoro Lib. VI. p. 325. Bacchi nutrices dicuntur *Philia*, *Coronis*, *Cleis*. Pro *Cleis* putes reponendum ex Hygino, *Ciſſeis*. Sed nihil affirmo.

Ad CAP. CLXXXIII.

a *Eos*] *Eous* Micyllus. & ſic eum Ovidius nominat II. Met. 153.

b *Æthiops*] Pro hoc & præcedenti apud Euripidis Schol. ad Phœn. 2. nominantur Χρύσεος & Αἴθων. quorum poſteriorem videntur appellaſſe quoque *Phaëthontem*. Soph. Scholiaſtes ad Electr. vers. 825. Λέγει δὲ Φαέθων ὁ υἱὸς τοῦ Ἡλίου, ἢ ὁ ἵππος τοῦ ἡλίου αὐτοῦ. Sed *Æthiopem* unum ex Solis equis eſſe dictum legas etiam apud Athenæum Lib. XI. pag. 465.

c *Lucariæ*] Veravit divinius Salmaſius ad Solinum reſcribendo *Jugaria*, hoc eſt, Jugales. Jugales autem ἵπποι ὑπόζυγοι. Capella Lib. I. *Qui Phœbi antevolans ſæpe jugalibus.* *Jugarius* dictum, ut *ſumarius* in Vett. Gloſſis.

d *Sterope*] Ἀστερόπη eſt Scholiaſtæ Euripidis. Sed στεροπὴ, ἢ ἀστεροπὴ, ἢ ἀστεροπὴ ταυτό ἐστιν, ut ait Diaconus ad Heſiod. Aſp. p. 214. edit. Heinſ.

e *Fulgitrua*] Cl. Schefferus ex hoc loco *fulgitrua* dixiſſe veteres, ut *tonitrua* notari jubet. Ego *fulgetra* prætermiſerim. Servius ad Æn. VIII. 425. *Brontes a tonitruo dictus eſt*, ἀπὸ τῆς βροντῆς. *Steropes a fulgetra*, ἀπὸ στεροπῆς. Nempe *Fulgetram* & *Fulgetra* dixere. Idem Grammaticus ad vers. 431. *Fulgores terrificos, quas fulgetras dicunt.* Inter barbara τὸ *fulgitrua* ex hoc loco adducit Voſſius de Vit. Sermon. Lib. III. cap. 12.

f He-

Eumelus Corinthius. Item quos [f]Homerus tradit, [g]Abrax, Aſlo * Therbeeo. Item quos Ovidius, Pyrois, Eous, [h]Æthon & Phlegon. [i]Horarum vero nomina hæc ſunt, Jovis Saturni filii & Themidis filiæ, [k]Titanaide, Auxo, Eunomia, Pheruſa, Caria, [l]Odice, Euporie, Irene, Orteſie, [m]Thallo. Alii autores tradunt decem his nominibus Auge, Anatole, Muſia, Gymnaſia, Nimphes, Meſembria, Sponde, Elete, Acte, [n]& Hecypris, Dyſis.

CLXXXIV. *Pen-*

f *Homerus tradit*] Quis Homerus Hygine? O' παλαιὸς duos tantum auroræ equos nominat Odyſſ. ψ. 246. *Lampum* & *Phaëthontem*. de quibus Tzetzes ad Lycophron. pag. 4. De Solis equis nihil apud eum repperi. Nec aliæ iſtæ ſunt bigæ Auroræ, quarum meminit Pedo El. de obitu Mæcen. Forte ſcripſerat auctor *Herodorus*. Fulgentius eos Lib 1. Myth. facit *Erythræum*, *Actæonem*, *Lampon*, & *Philogeum*. Adſcribam verba Fulgentii; idque eo libentius, quod videor inde deprehendere poſſe ætatem Scholiaſtæ Germanici. Sic ergo ille Planciades, & totidem pœne verbis Scholiaſtes: *Unde & ipſius* (Schol. *ipſis*) *equis condigna ſic nomina poſuerunt, id eſt, Erythreus* (Schol. *Erythræus*) *Lampos* (Schol. malè, *Lampros*) *Actæon, Philogeus* (Schol. *Philogæus*). *Erythreus Græcè rubens* (Schol. *ruber*) *dicitur, quod à matutino lumine Sol* (amittit poſtremam vocem Scholiaſtes) *rubicundus exurgat: Actæon ſplendens* (Schol. *lucidus*) *dicitur, quod tertiæ hora momentis vehemens inſiſtens lucidior fulgeat* (Schol. *quod tertiâ horâ inſtante* &c.) *Lampos vero ardens, dum ad umbilicum diei centratum conſcenderit circulum.* (Schol. *Lampos vero lucens vel ardens dicitur, quod fit, dum ad umbilicum diei contra arcticum conſcenderit circulum:*) *Philogeus Græcè terram amans dicitur, quod horâ nonâ proclivior vergens occaſibus* (Schol. *occaſui*) *pronus incumbat.* Nec hæc tantum verba, ſed totum illud caput de Apolline, nec non de Lunâ & Endymione ex Fulgentii Mythologiâ deſumpta ſunt. Conferat, cui tantum ab re ſua otii eſt.

g *Abrax, Aſlo, Therbeeo*] Hæc vocabula procul dubio in mendo cubant. Quomodo corrigam non video. niſi pro *Abrax* ſuſpicor ſcribendum *Labrax*.

h *Æthon*] Dictus eo nomine & Pallantis equus apud Virgil. Æn. XI. 89. & Auroræ, ut notat Servius. Duos equos Solis nominat Martialis *Æthonem* & *Xanthum* Lib. VIII. ep. 21.

i *Horarum nomina*] Orpheus, Phornutus, Diodorus Lib. V. & Heſiodus tres tantum nominant, *Eunomiam, Irenen* & *Dicen*. Vide Schol. Pind. ad Olymp. XIII.

k *Titanaide*] Et vitioſum hoc nomen & trajectum mihi videtur. Legerim lubens: *Jovis Saturni filii & Themidis Titanidis filiæ*. Nam Themis erat μία τῶν τιτανίδων, ut eſt apud Clementem Lib. 1. Strom. p. 309. Nec ignotum Latinis hoc vocabulum. Ennius apud Varronem VI. L. L. *Ut tibi Titanis Trivia dederit ſtirpem liberum.* Lactant. ad Stat. Lib. 1. Theb. *Sic autem Titan Titanis dicitur, ut Phœbus & Phœbe.* Suſpicor tamen ſcripſiſſe Hyginum *Titanida* terminatione Latinè, ut *Chalcida*, *Aulida*, *Heroida* & ſexcenta alia. Ad hoc videtur mihi heic tantum novem voluiſſe enumerare, cum mox tanquam diverſam opinionem ſubjungat: *Alii auctores tradunt decem* &c.

l *Odice*] Ex Heſiodo & Orpheo aliisque *Dice* reſcribendum.

m *Thallo*] *Thalloten* hanc vocat Pauſanias in Bœoticis. Nihil tamen muto. Clemens Protreptico p. 16. Αὐξώ τε καὶ Θαλλώ. *Thallo* pro *Thallote* dictum ſit, ut Ὑψώ pro Ὑψιπύλη, Εἰδὼ pro Εἰδοθέα. Vide Etym. in Τιτώ.

n *Et Hecypris, Dyſis*] Poſterius vocabulum ſupervacuum, ut rectè cen-

ſet

CLXXXIV. *Pentheus & Agave.*

PENTHEUS, Echionis & Agaves filius, Liberum negavit deum eſſe, nec myſteria ejus accipere voluit. Ob hoc eum Agave mater cum ſororibus Ino & Autonoe, per inſaniam à Libero objectam, membratim laniavit. Agave ut ſuæ mentis compos facta eſt, & vidit ſe Liberi impulſu tantum ſcelus admiſiſſe, profugit ab Thebis, atque errabunda in Illyriæ fines devenit, ad Licoterſen regem, quam Licoterſes excepit. Cum qua Polyphontes, occiſo Creſphonte, regnum occupavit. Filium autem ejus infantem Merope mater, quem ex Creſphonte habebat, [a] abſconſe ad hoſpitem in Ætoliam mandavit. Hunc Polyphontes maxima cum induſtria quærebat, aurumque pollicebatur, ſi quis eum necaſſet. Qui poſtquam ad puberem ætatem venit, capit conſilium, ut exequatur patris & fratrum mortem. Itaque venit ad regem Polyphontem, aurum petitum, dicens ſe Creſphontis interfeciſſe filium & [b] Meropes, Telephontem. Interim rex eum juſſit in hoſpitio manere, ut amplius de eo perquireret. Qui cum per laſſitudinem obdormiſſet, ſenex, qui inter matrem & filium internuncius erat, flens ad Meropen venit, negans eum apud hoſpitem eſſe, nec comparere. Merope credens eum eſſe filii ſui interfectorem, qui dormiebat, [c] in Chalcidicum

cum

ſet Cl. Schefferus. Præceſſerunt enim jam decem, tum conjunctio eſt poſita ante *Hecypris.* quod & ipſum vocabulum non caret ſuſpicione vitii.

Ad CAP. CLXXXIV.

a *Abſconſe*] Improbaret hoc adverbium Servius, qui ad Georg. I. 135. *Sanè*, inquit, *abſconditum dicitur, non abſconſum, quia conditum facit, non conſum.* Lego. *quia condo conditum* &c. Sed Servium refellit aliorum auctoritas. Fulg. Lib. I. 21. *Quod omne negotium ſemper ſit abſconſum.* Hilarius in Pſalm. 54. *Abſconſus ab eo fuiſſet.* Gennad. Catal. *Abſconſo nomine ſuo.* Firmicus Aſtron. II. cap. 2. *Vides quam aptè, quam abconſe* &c. Cyprianus, ſive alius eſt auctor, in Revel. capitis Joan. Baptiſt. *In abſconſo uxor Herodis depoſuerat.* Vetus interpres Eccleſ. cap. I. vers. 39. *Et revelet abſconſa tua*, τὰ κρυπτά σου. Et IV. 21. *Denudabit abſconſa tua.* Plura vide ad Fulgent.

b *Meropis*] *Meropes* ſcribendum, & mox *Meropen*. Vide not. ad cap. 31. & 137. Meropes hujus mentionem facit Ariſtoteles Ethicor. Lib. III. cap. I.

c *In Chalcidicum*] Feſtus Pauli: *Chalcidonicum genus ædificii ab urbe Chalcidâ dictum.* Scribo, ut heic habetur, *Chalcidicum.* Atque ita quoque repræſentat Scaligeri editio ex officinâ Patiſſonianâ. Sed perperam ibi legitur. *Chalcidicâ* pro *Chalcidâ*. *Chalcida* dictum pro *Chalcis*, ut *Elida* pro *Elis*. & ſexcenta alia. Arnob. Lib. III. *In*

 Chal-

cum ſecuri venit, inſcia ut filium ſuum interficeret: quem ſenex cognovit, & matrem ab ſcelere retraxit. Merope poſtquam * [d] venit occaſionem ſibi datam eſſe, [e] ab inimico ſe ulciſcendi, redit cum Polyphonte in gratiam. Rex lætus cum rem divinam faceret, hoſpes falſo ſimulavit ſe hoſtiam percuſſiſſe, eumque interfecit, patriumque regnum adeptus eſt.

CLXXXV. *Atalanta.*

[a] SCHOENEUS Atalantam filiam virginem formoſiſſi-

Chalcidicis illis magnis & palatiis cæli. Et Lib. IV. *In Chalcidicis aureis cœnitare.* Lapis Ancyranus: *Curiam continens, & Chalcidicum templum Apollinis.* Turneb. Adverſ. Lib. XVIII. 34. Videor, inquit, obſervaſſe Chalcidicum pro cœnaculo poni. Quod enim Homerus ſcripſit, Γρηῦς δ᾽ εἰς ὑπερῷ᾽ ἀνεβήσετο καγχαλόωσα, convertit Auſonius Odyſſ. Perioch. XXIII. *Chalcidicum greſſu nutrix ſuperabat anili.* Idem & mihi venerat in mentem ex ejuſdem Perioch. Odyſſ. I. *Quem Penelope degreſſa Chalcidico, argumento tam miſerabilis offenſa materia, ut alia concinat hortatur.* Exprimere voluit illud Homeri vers. 328. Τοῦ δ᾽ ὑπερωϊόθεν φρεσὶ σύνθετο θέσπιν ἀοιδὴν Κούρη Ἰκαρίοιο περίφρων Πηνελόπεια &c. Florentius Chriſtianus ad Ariſtophanis Lyſiſtratam Chalcidicum ab ære dictum putat, ut ſit Homeri χαλκοβατὲς δῶ. In quo rationem eum fugiſſe liquet ex iis, quæ diximus modo. Cæterum quid ὑπερῷον ſit explicat Homer. Schol. ad Catal. vers. 21. Gloſſ. Steph. *Cœnaculum*, δειπνιστήριον, ὑπερῷον, δίαιτα. Act. cap. XX. vers. 8. Ἐν τῷ ὑπερῴῳ. Vulg. Interp. *In cœnaculo.* Hoc ergo Chalcidicum eſt. Sed quid eſt *Virginal?* Iſidorus in Gloſſis: *Virginal, membra virginis, in quo habitat.* Corrigit Vulcanius, *Camera, in quâ* &c. Sed ſufficiebat *membrum virginis, in quo* &c. Membra enim conclavia ſunt. Apulej. ſub initium Lib. VII. Met. *Membra, in queis omne patrimonium condi ſolebat, curioſe perſpexerat.* Horat. Schol. ad od. 15. Lib. II. *Inde & in Juvenal. de membro hiemali: Et algentem rapiat cœnatio ſolem.* Columella Lib. I. cap. 6. *Modus autem membrorumque numerus aptetur univerſo conſepto, & dividatur in tres partes, urbanam, ruſticam, & fructuariam.* Virginal ergo παρθενεῖον Iſidoro eſt, cum aliis idem ſit, quod κάρδυμα. De quo ad Phædri Lib. IV. cap. 14. Rigaltius & Rittershuſius. Nec aliter acciperem verba iſta, *membra virginis*, modo abeſſent altera illa, *in quo habitat.* quæ ab aliena manu videri poſſint profecta. Dixerat ſupra Iſidorus: *Cardulum, membrum fœminæ.* Lege, *Cadurcum.* Auſon. Epigr. 120. *Uxoris cœpit lingere membra ſuæ.* Sextus Platonicus in de Medicinis Anim. p. 30. Ed. Humelb. *Membrum vulpis.*

d *Venit*] Micyllus *vidit.* quod & ipſe videram. Firmat eandem conjecturam ex MS. ſuo Barthius. Cl. Schefferus tamen cogitare jubet lectorem, ſi forte ſcripſerit Hyginus, *poſtquam invenit*, h. e. intellexit. Non accedo.

e *Ab inimico ſe ulciſcendi*] Frontinus Lib. III. cap. 16. *Hannibal ſimili conſilio ſe ab inimicis ultus eſt.* Iſidorus Orig. XVI. 20. *A ferro ſanguis humanus ſe ulciſcitur.* Cyprianus Tractat. I. ex Proverb. cap. XIX. *Ulciſcar me de inimico meo.* Vet. Com. Horat. ad Epod. V. *Cum ſe de pellice ſuâ Creontis filia ulta eſt.* Joſu. cap. X. vers. 13. *Donec ulciſceretur ſe gens de inimicis ſuis.* Vellej. Lib. I. cap. I. *A Pyrrho Achillis filio virtute ſe vindicavit.*

Ad CAP. CLXXXV.

a *Schœneus Atalantam*] Duas fuiſſe Atalantas, alteram Schoenei, alteram Iaſi ſive Iaſii, notavi ex Euripidis Scholia-

ſimam dicitur habuiſſe, [b] quæ virtute ſua curſu viros ſuperabat. ea petiit à patre, ut ſe virginem ſervaret. Itaque cum à pluribus in conjugium peteretur, [c] pater ejus ſimultatem conſtituit, qui eam ducere vellet, prius in certamine, curſu cum ea contenderet, termino conſtituto, [d] ut ille inermis fugeret, hæc cum telo inſequeretur: quem [e] intra finem termini * conſtituta fuiſſet, interficeret, [f] cujus caput in ſtadio figeret. Pleroſque cum ſuperaſſet, & occidiſſet, noviſſime ab [g] Hippomene Mega-

liaſte ad cap. 99. Quibus ſcholiis addo, quæ prodit Apollonianus interpres ad Lib. I. vers. 769. Ἰάσονος θυγάτηρ, ἣν ἔγημε Μειλανίων. ἑτέρα γάρ ἐστιν ἡ Ἀργεία ἡ Σχοινέως, ἣν ἔγημεν Ἱππομέδων. Iaſii filia erat, quæ cum priſcis heroibus expeditionem in aprum Calydonium ſuſcepit, & Milanioni nupſit, ut voluit Propertius Lib. I. el. I. & alii, quos ſuperius laudavi ad cap. 99. & 173. Sed iſtam expeditionem Apollodorus Lib. I. Zenobius Cent. V. 33. Diodorus Lib. IV. Hyginus noſter cap. 244. & 270. Schœnei filiæ tribuunt. Quæ curſu cum procis certabat, erat Schœneo edita, & Hippomeni, à quo ſuperata erat, nupſit, ut heic, & apud Ovid. Lib. X. Met. Servium ad Æn. III. vers. 113. alioſque legimus. At enim & heic in alia omnia abeunt Palæphatus cap. 14. Apollodorus Lib. III. & Tzetzes Chil. XIII. 453. tribuuntque Iaſidi, quod erat Schœneidis, & Milanioni, quod Hippomenis erat. Adeo confundunt omnia, nec conſtant ſibi fabulatores. Lactantius ad Stat. Theb. Lib. VI. 563. avius à vera longè ratione vagatur. *Atalanta*, inquit, *confundit hiſtoriam. Hanc enim Atalantam Hippomenis uxorem diximus filiam Sconei* (leg. *Schœnei*) *fuiſſe. Illam autem, qui* (leg. *quæ*) *cum procis curſu contendit, Oenomai filiam, uxorem Pelopis.* Immo tu, mi homo, Atalantam cum Hippodamiâ confundis. Melius rem geſſit ad Lib. VII. 267. *Duas Atalantas eſſe certiſſimum eſt, unam Arcadam, cujus Parthenopæus eſt filius; aliam de Scyro nobilem curſu, quam Hippomenes curſu ſuperavit projiciendo tria mala.* Atque hæc me docuerunt fabulatores, ad quos ille, qui contra mulieres diſputare ſe non ait, me ablegabat, ut diſcerem *Hippomenem & Milanionem unius ejuſdemque viri eſſe nomina.* Id quod falſiſſimum eſt.

b *Quæ virtute ſua curſu*] Emendat Cl. Schefferus, *virtute ſua ac curſu.* Nihil mutem. Lactant. Argum. Ovid. Met. *Omnium virginum perniciſſima erat.*

c *Pater ejus ſimultatem conſtituit*] Mallet Schefferus, *pater eis* &c. Cui non tantum favet, quod ipſe legi notat cap. 22. *Iaſoni ſimultatem conſtituit.* Sed & illud cap. 67. *Creonti ſimultatem conſtituit.* Nihil tamen puto mutandum. Nam quod in textu eſt, convenit cum illo, quod in re ſimili dixit cap. 84. *Simultatem conſtituit, ſe ei daturum.*

d [*Ut ille*] Cl. Schefferus, *& ille.* Nihil opus eſt.

e *Intra finem termini conſecuta eſſet*] Ita legendum eſſe in erratis monuit Commelinus. Atque ita quoque ſuum MS. velle ait Barthius. *Conſequi* pro aſſequi crebrum eſt apud Curtium. *Conſtituta* perperam ediderat Micyllus.

f [*Cujus*] Ἀντὶ τοῦ *& ejus.* Vide not. cap. 21.

g *Hippomene Megarei*] *Hippomedon* eſt Apollon. Scholiaſtæ. Sed perperam, judice Nob. Heinſio ad Ovid. Artem pag. 350. An *Megareus* ejus pater fuerit, dubito. Edidir quidem ita in Argum. Lib. X. Met. Ovid. Rænerius. Sed *Macareus* præferunt aliæ editiones, quod præferat forte aliquis, cum Megareus apud Apollodorum Hippomenis dicatur fuiſſe filius. Niſi dicendum potius, nepotem avi habuiſſe nomen, ut Iphis habet apud Ovid. IX. Met. fab. ult. Quod verum puto. Vide Micyll. ad Ovidium p. 201. Hinc ergo *Megarei heres* vers. 659. Lib. X. Met.

garei & Meropes filio victa eſt. Hic enim à Venere [h] mala tria inſignis formæ acceperat, edoctus quis uſus in eis eſſet. [i] Qui in ipſo certamine jactando [k] puellæ impetum alligavit. illa enim dum colligit, & ammiratur aurum, declinavit, & juveni victoriam tradidit. Cui Schœneus ob induſtriam libens filiam ſuam dedit uxorem. Hanc cum in patriam duceret, oblitus beneficio Veneris ſe viciſſe, grates ei non egit. Irata Venere in monte Parnaſſo cum ſacrificaret Jovi victori, cupiditate incenſus, cum ea in fano concubuit. quos Jupiter ob id factum in leonem & [l] læam convertit, [m] quibus dii concubitum Veneris denegant.

CLXXXVI. [a] *Melanippe.*

MELANIPPEN Deſmontis filiam, ſive Æoli, ut alii poetæ dicunt, formoſiſſimimam Neptunus compreſſit,

Naſoni. Martis filius eſt Schol. Theocriti ad Eid. III. vers. 40. ubi itidem duas Atalantas habes.

h *Mala tria*] Tot etiam numerat Ovid. in Ibid. vers. 372. Hæc erant ex horto Heſperidum. Virg. Eleg. ad Meſſallam: *Felicem ante alias tanto ſcriptore puellam: Alter non fama dixerit ipſe prior. Non illa, Heſperidum ni munere capta fuiſſet, Quæ volucrem curſu vicerat Hippomenem.* Secundus verſus reſtituitur à Scaligero: *Altera non fama. dixerit ipſe, prior.* Mallem: *Altera non fama dixerit eſſe prior.* Notus helleniſmus. Etiam Schol. Theocrit. Eid. III. 40. ex Heſperidum horto ea fuiſſe narrat. Aliter Naſo vers. 644.

i *Qui in ipſo*] Reſcribo *quæ*, & refero ad mala.

k *Puellæ impetum alligavit*] H. e. tardavit puellam. In Catal. Pith. de malis Marianis: *Hæc poterant celeres pretio tardare puellas.* Lactant. Argum. X. Met. fab. XI. *Ut eorum cupiditate ejus tardaretur impetus.*

l *Læam*] Veteres *lenam* habere ait Schefferus, unde ipſe facit *leænam.* Atqui Micylli, hoc eſt, princeps editio exhibet *laam.* quod credo perperam ſcriptum pro *leam.* quâ voce cum alii, tum Ovidius quoque utitur II. Faſt. 88. *Et ſtetit infeſtæ proxima forma leæ.* Metam. IX. 649. *Pectus & ora leæ caudam ſerpentis habebat.* & Stat. V. Theb. 204. *Hircanæ clauſere leæ.*

m *Quibus dii concubitum Veneris denegant*] Falſiſſimum hoc eſſe ait Barthius Adverſ. Lib. XXVIII. 2. cum leones venere non minus utantur, quam quævis aliæ feræ. Defenderis Hyginum nullo negotio, ſi dixeris eum, *quibus* cum diceret, non omnes, ſed illos duos novos leones intellexiſſe: vel leones non inter ſe, ſed cum aliis animalibus coire. ut vult Servius ad Æn. III. 113. quem adire erit operæ pretium. De leone quod ſcribunt Antigonus Mir. cap. 25. & Firmicus in de E. P. R. ſatis refellunt Plinius Lib. VIII. cap. 16. & Leo Allatius ad Euſtath. Hexaem. p. 156. Sed priorem explicationem nullus dubito, quin præferas Serviano commento.

Ad CAP. CLXXXVI.

a *Melanippe*] *Menalippe* quidem Juvenali dicitur Sat. VIII. 229. Varroni II. R. R. pag. 77. Gellio Lib. XII. cap. II. & illis, quos laudat ibi Thyſius. nec non ab Hygino ipſo cap. 252. & Aſtron. II. 18. Sed cum *Melanippe* à Pauſa-

ſit, ex qua procreavit filios duos. Quod cum Deſmontes reſciſſet, & Melanippen excæcavit, & in munimento concluſit: cui cibum atque potum exiguum præſtari juſſit, infantes autem feris projici. Qui cum projecti eſſent, vacca lactans veniebat ad infantes, & ubera præſtabat. Quod cum armentarii vidiſſent, tollunt eos ut educarent. Interim [b] Metapontus rex Icariæ à conjuge Theano petebat, ut ſibi liberos procrearet, [c] aut regno cederet. Illa timens mittit ad paſtores, ut infantem aliquem [d] explicarent, quem regi ſubderet. qui miſerunt duos inventos. ea regi Metaponto pro ſuis ſuppoſuit. Poſtea autem Theano ex Metaponto peperit duos. Cum autem Metapontus priores valide amaret, quod formoſiſſimi eſſent. Theano quærebat ut eos tolleret, & filiis ſuis regnum ſervaret. Dies advenerat, ut Metapontus exiret ad Dianam Metapontinam ad ſacrum faciendum. Theano occaſione nacta, indicat filiis ſuis [e] eos ſuppoſititios priores eſſe. Itaque cum in venatione [f] exirent, [g] eos cultris interficite. Illi

ſaniâ & Strabone appelletur, ut recte obſervat Cl. Schefferus, & à Clemente quoque Protreptic. pag. 20. Athenæo Lib. XII. Eratoſthene Καταστερ. cap. 18. ut mihi notatum, nihil muto. Neſcio quid ſibi velint, qui Græca vertunt, quod Μελάνιππος qui Græcis eſt, Latinè appellent *Menalippum*, ut factum video ab interprete Apollod. Lib. I. p. 30. & Schol. Juvenal. ad Stat. VIII. 229. Sic apud Apollon. Argon. II. 968. ubi in Græco eſt Μελανίππην, tranſtulit interpres *Menalippe*. Quid quod & apud Julium Firmicum in de E. P. R. & Arnobium Lib. IV. *Menalippe* hæc audit, quæ Clementi eſt Μελανίππη? Cauſam exputare necdum quivi. Certe iſtam literarum μετάθεσιν non probavit ad Varron. pag. 139. Scaliger, ubi ex *Menalippâ* facit *Melanippum*. Moneo etiam Aſtron. II. 18. ubi nunc *Menalippa* editur, veterem editionem Venetam anni 1485. repræſentare *Melancippam*. unde apparet *Melanippam* eſſe faciendum. Diſertim enim Eratoſthenes, Εὐριπίδης δέ φησι Μελανίππην εἶναι τῆς Χείρωνος θυγατέρα. Recte ergo German. Scholiaſtes: *Euripides dicit Melanippen Chironis filiam eſſe.* Μεναλίππην tamen ediderunt apud Theophil. Lib. II. ad Autolyc. p. 85. Sed perperam, me judice.

b *Metapontus*] Siſyphi filius fuit, de quo Euſtathius ad Dionyſium p. 120. edit. Bertrandi.

c *Aut regno cederet*] Sic eſſe ſcribendum monuerunt Commelinus in Erratis, & Micyllus in margine ſuæ editionis, quæ exhibet * *ut regno cederet.*

d *Explicarent*] H. e. *aliunde eruerent.* Male ad hunc locum illuſtrandum Plauti verba ex Pœn. III. 5. *Rem meam explicavi poſtilla lucro*, adducit Barthius.

e *Eos ſuppoſititios priores eſſe*] Barthius ex MS. *eos priores ſuppoſititios eſſe.* Cl. Schefferus divinat, *eis priores ſuppoſititios eſſe*, vel *eos ſuppoſititiis priores eſſe.* Lector eligat, quod ei maxime arridet.

f *Exierint*] Ita legendum eſſe in erratis monuit Commelinus. *Exirent* ejus, ut & Micylli editio exhibent.

g *Eos cultris interficite*] Si quid mutandum ſit, legerim potius *interficerent*, quam *interficere jubet* cum Mi-

Illi autem matris monitu cum in montem exiſſent, prælium inter ſe commiſerunt. Neptuno autem adjuvante, Neptuni filii vicerunt, & eos interfecerunt. quorum corpora cum in regia allata eſſent, Theano cultro venatorio ſe interfecit. Ultores autem [h] Bœotus & Æolus ad paſtores, ubi educati erant, confugerunt. Ibi Neptunus eis indicat, ex ſe eſſe natos, & matrem in cuſtodia teneri. Qui ad Deſmontem pervenerunt, eumque interfecerunt, & matrem cuſtodia liberarunt, cui Neptunus lumen reſtituit. eam filii perduxerunt in Icariam ad Metapontum regem, & indicant ei perfidiam Theanus. Poſt quæ Metapontus duxit conjugio Melanippen, eoſque ſibi filios adoptavit, qui in Propontide ex ſuo nomine condiderunt, Bœotus Boetiam, Æolus Æoliam.

CLXXXVII. *Alope.*

Alope, [a] Cercyonis filia, formoſiſſima cum eſſet, Neptunus eam compreſſit: qua ex compreſſione peperit infantem, quem inſcio patre nutrici dedit exponendum. Qui cum expoſitus eſſet, equa venit, & ei lac præſtabat. Quidam paſtor equam perſequutus, vidit infantem, atque eum ſuſtulit. qui veſte regia indutum cum in caſam tuliſſet, alter [b] compaſtor rogavit, ut [c] ſibi eum infantem do-

na-

cyllo. Sed enim videtur, ut jam obſervavi ad cap. 88. rectam orationem immiſcere obliquæ.

h *Boetus*] Scribe, *Bœotus* & *Bœotiam*. Notavi ſuperius ad cap. 157. Confer Hom. Schol. ad Catal. vers. 1.

Ad CAP. CLXXXVII.

a *Cercyonis*] Vulcani hic erat filius. Vide ſupr. cap. 38. & infra cap. 238.

b *Compaſtor*] Ita *Compranſor* apud Cic. Philippicis. *Conſacerdos* apud Cyprianum Sermone de mortalitate, & Leon. epiſt. decret. 69. *Cohoſpes* apud Paulinum Cyth. *Conſocer* apud Sueton. Claud. cap. 29. *Compatrix* apud Ter. *Compoſſeſſor* in Gloſſis Steph. & Tertull. de Idol. cap. 14. *Conſponſor* in Gloſſis Iſid. *Colibertus* in Gloſſ. & Fragm. Trag. *Comperegrinus* apud Sidon. Lib. VIII, ep. 17. *Communiceps*, *compagani*, *compar* pro uxore aut marito in Vett. Inſcript. Minus Latine, ut & *Conservis* in Gloſſ. Steph. *Compresbyter*, *Condiaconus* & ſimiles voces ex diverſis linguis conflatas merito damnat Voſſius in de Vit. Sermon. Lib. IV, cap. 20. Repudianda ergo *Contheroletes* & *Coapoſtolus*, quorum illud apud Fulgentium, hoc apud Vincentium Lirinenſem invenio. Repudiandum etiam *Coëpiſcopus* apud Leon. & alios. *Coæqualis*, quod in Petronio quidam miratur, & barbarum cenſet Voſſius Lib. 1. cap. 19. eſt apud Juſtinum quoque Lib. XXIII. cap. 4. Hieronymum Epitaph. Nepotiani & Tertull. contra Hermog. cap. 9. de Anim. cap. 33. Refugerunt tamen ejus uſum politiores, & *æqualis* dicere maluerunt. Vide Græv. ad Luc. Solœciſt. pag. 62.

c *Sibi eum infantem*] Cl. Schefferus

no-

naret. Ille ei donavit ſine veſte. cum autem inter eos jurgium eſſet, quod qui puerum acceperat, [d] inſignia ingenuitatis repoſceret, ille autem non daret; contendentes ad regem Cercyonem venerunt, & contendere cœperunt. Ille autem qui infantem donatum acceperat, repetere inſignia cœpit. quæ cum allata eſſent, & agnoſceret Cercyon ea eſſe ex veſte ſciſſæ filiæ ſuæ Alopes, nutrix [e] timens regis judicium, fecit infantem eum Alopes eſſe, qui filiam juſſit ad necem includi, infantem autem projici. Quem iterum equa nutriebat. paſtores iterum inventum infantem ſuſtulerunt, ſentientes eum deorum numine educari, atque nutrierunt, nomenque ei impoſuerunt [f] Hippothoum. Theſeus cum ea iter faceret à Trœzene, Cercyonem interfecit. Hippothous autem ad Theſeum venit, regnaque avita rogavit. cui Theſeus libens dedit, cum ſciret eum Neptuni filium eſſe, unde ipſe genus ducebat. Alopes autem corpus Neptunus in fontem commutavit, qui ex nomine Alopes eſt cognominatus.

CLXXXVIII. *Theophane.*

THEOPHANE [a] Byſaltidis filia, formoſiſſima virgo. Hanc

notat perperam priores editiones habere, *ut ſibi cum infantem.* unde ipſe facit, *ut ſibi cum infante eam.* Atqui princeps editio, ut & Commeliniana, habent, *ut ſibi cum infantem.* Quod non putem ſollicitandum.

d *Inſignia ingenuitatis*] Monumenta, quæ Græci γνωρίσματα appellant. Vide Donat. ad Ter. Eun. IV. 6. Noſter ſupra cap. 37. *Indicium cognitionis* appellat. Vide ibi notas. Schol. Eurip. ſub finem Phœniſſ. Σπάργανα αὐτῷ ἐδείκνυε. Atque illa erant γνωρίσματα, unde agnoſcebatur Oedipus. *Crepundia* etiam appellabant. Gloſſ. Steph. *Crepundia*, γνωρίσματα, ἀρχαί. Corrigit Vulcanius, ἀρχαῖος. Dubito. Videtur voluiſſe exprimere Latinum, *initia. Initia*, crepundia, παίγνια. Catull. Att. *Tympanum, tubam, Cybele, tua, mater, initia.* Vetus interpres Siracidæ cap. VII. 35. *Initia ſanctorum* vocat τὰς ἀπαρχάς.

e *Timens regis judicium fecit*] Emenda, *Timens, regi indicium fecit*, ut legendum eſſe in Erratis benè monuit Commelinus. Quod & mihi in mentem venerat, cum adverterem illud *timens*, pro timore correpto eleganter dici. Cap. 186. *Illa timens mittit ad paſtores.* Phædrus Lib. IV. cap. 17. *Totam timentes concacarunt regiam.* Barth. ex MS. emendat, *Timens regis indicium fecit.* Hoc eſſet dictum, ut *metuens divûm matertera* apud Perſium Sat. II. 32. Præfero Commelinianam conjecturam. Quintil. Declam. XVIII. *Miſeremini, Judices, ne nefandas ſuſpiciones maritum ex ullius credatis traxiſſe judiciis.* Corrige, *ex ullius indiciis.* ut eſt in vetuſtis edd.

f *Hippothoum*] *Hippothoon* appellatur à Schol. Nicandri. Ὑποδέχεται δ' ἐν τοῖς οἴκοις τὸν Ἱπποθόωντα, ὃς ἦν υἱὸς τοῦ Ποσειδῶνος ἐξ Ἀλόπης τῆς Κερκύονος.

Ad CAP. CLXXXVIII.

a *Biſaltidis filia*] Ovid. VI. Met. 117. *Aries Biſaltida fallis.* Schol. German.

 Arie-

Hanc cum plures proci peterent à patre, Neptunus ſublatam tranſtulit in inſulam [b] Crumiſſam. Quod cum proci eam ſciſſent ibi morari, nave comparata Crumiſſam contendere cœperunt. Neptunus ut eos deciperet, Theophanem in ovem commutavit formoſiſſimam, [c] ipſe autem in arietem, cives autem Crumiſſenſes in pecora. quo cum proci veniſſent, neque ullum hominem invenirent, pecora mactare cœperunt, atque ea victu conſumere. Hoc Neptunus ut vidit, in pecora commutatos conſumi, procos inlupos convertit: ipſe autem, ut erat aries, cum Theophane concubuit: ex quo natus eſt aries [d] Chryſomallus, qui Colchos Phryxum vexit. cujus pellem Æeta in luco Martis [e] habuit poſitam; quam Iaſon ſuſtulit.

CLXXXIX. *Procris.*

PROCRIS [a] Pandionis filia. Hanc Cephalus [b] Deionis filius habuit in conjugio: qui cum mutuo amore tene-

Ariete: *Genitum hunc arietem dicunt ex Neptuno & Theophane Altidis filia.* Unde Loenſis Miſcell. III. 10. *Biſaltis* vel *Biſalta* putat faciendum. Quod ſic ſatis placet. *Biſaltas* populos Scythiæ, ut Servius vult, novit Virgilius III. Georg. 461. Thraciæ populi ſunt Cononi cap. 20. & Tzetzæ in Lycophron. pag. 73. Macedoniæ Lib. IV. cap. 10. Nomen habent à Biſalte Solis & Terræ filio. Conſule Stephanum.

b *Crumiſſam*] Schol. German. *Chriniſſam* appellat. Loenſis emendat *Criniſſam*, hoc eſt, inquit, arietis inſulam. Ita non deterius ſcriberes *Crionesum*; ſicut dicuntur *Macaronesus*, *Hieronesus*, *Cherſoneſus*, *Peloponeſus*. Certè optime convenit cum fabulâ. Sed cui nimium à vulgatâ ſcriptura recedere videbitur, ſcribere poterit *Crionuſſam*. Sic *Sirenuſæ* dicuntur Sirenum inſulæ à Lactantio & Ariſtotele. Ἀῤῥενοῦσα apud Etymol. Auctor. in Σκῦρος. Τέρμινε illam τοῦ ε in ι advertas etiam in aliis. Velut à κρίων eſt ὀνειρόκρινος. Sed αἱμοῤῥοοῦσα quæ eſt Marco cap. 5. *hæmorrhoiſſam* appellat Chryſologus Serm. 36. ut forſan dederit harum fabularum conſarcinator, *Crioniſſa*. Dubitet tamen non nihil aliquis, & omnium optimè ſcribi putet *Crioniſſon*. Sic *Proconiſſos* eſt Sidon. Lib. II. epiſt. 2. quæ aliis *Proconeſos*. Non accedo. Placet præ omnibus *Crioniſſa*.

c *Ipſe autem*] Deeſt *ſe*. Lege, *ſe ipſe*, vel *ipſe ſe*, ut placet Scheffero.

d *Chryſomallum*] Schol. Pindar. : Φυξίῳ γὰρ Διῒ τὸ δέρας ἀνιέρωσεν. ἔνιοι δέ φασιν ὑπὸ τοῦ φρίξου ἀνατεθῆναι τῷ Ἄρει τὸ τοῦ Χρυσομάλλου κριοῦ δέρας.

e *Habuit poſitam*] H. e. dedicatam. Julius Obſeq. Prodig. cap. 26. *Sacrificatum tum a Romanis, donaque in templo poſita.* Vide quæ notavi ad illa cap. 3. *Pellem ejus inauratam in templo Martis poſuit.*

Ad CAP. CLXXXIX.

a *Pandionis filia*] Servio ad Æn. VI. 445. eſt *Iphidis* filia. Noſtro cap. 253. *Erechthei*. Quod rectum eſt. Vide Anton. Liberal. cap. 41. Tzetz. Chil. I. 20. Apollod. Lib. 1. Ovid. VII. Met. 668. Schol. Hom. ad Odyſſ. Λ. 320.

b *Deionis filius*] Infra cap. 270. *Pandionis* filius dicitur. quod corruptum eſſe

nerentur, alter alteri fidem dederunt, ne quis cum alio concumberet. Cephalus autem cum ſtudio venandi teneretur, & matutino tempore in montem exiſſet, [c] Aurora Tithoni conjunx eum adamavit, petitque ab eo concubitum. cui Cephalus negavit, quod Procri fidem dederat. Tunc Aurora ait: Nolo ut fallas fidem, niſi illa prior fefellerit. Itaque commutat eum [d] in hoſpitis figuram, atque dat munera ſpecioſa, quæ Procri deferret. Quo cum Cephalus veniſſet, immutata ſpecie, munera Procri dedit, & cum ea concubuit. tunc ei Aurora ſpeciem hoſpitis abſtulit. Quæ cum Cephalum vidiſſet, ſenſit ſe ab Aurora deceptam, & inde profugit in Cretam inſulam, ubi Diana venabatur. Quam cum Diana conſpexiſſet, ait ei: Mecum virgines venantur, tu virgo non es, [e] recede de hoc * tu. cui Procris indicat caſus ſuos, & ſe ab Aurora deceptam. Diana miſericordia tacta, dat ei jaculum, quod nemo evitare poſſet: & canem Lælapem, quem nulla fera effugere poſſet: & jubet eam ire, & cum Cephalo [f] concedere. Ea capillis demptis, juvenili habitu Dianæ voluntate ad Cephalum venit, eumque provocavit: quem in venatione ſuperavit. Cephalus, ut vidit tantam potentiam canis atque jaculi eſſe, petit ab hoſpite, non æſtimans conjugem ſuam eſſe, ut ſibi jaculum & canem venderet. illa negare cœpit. regni quoque partem pollicetur: illa negat. Sed ſi utique, ait, perſtas id poſſidere, [g] da mihi id, quod pueri ſolent dare. Ille amore jaculi & canis

eſſe ex *Deionis* rectè cenſet Nob. Heinſius ad Ovid. Met. p. 187. Cl. Schefferus ex Pauſaniâ reponit *Deionei*. Nihil opus erat. Idem enim Δηΐων, qui Δηϊονεύς. Utroque vocabulo hunc hominem appellat Apollodorus. Δηΐων enim audit Lib. I. quem Lib. II. Δηϊονέα vocat. Κέφαλος Δηΐονος eſt etiam Anton. Liberali cap. 41. Callim. Hymn. in Dian. vers. 209. Καὶ Κεφάλου ξανθὴν ἄλοχον Δηϊονίδαο. Schol. ἔχων τὴν Πρόκλαν. leg. Πρόκριν.

c *Aurora*] De illâ Apollod. Lib. I. Ἐποίει γὰρ αὐτὴν Ἀφροδίτη συνεχῶς ἐρᾶν, ὅτι Ἄρει συνευνάσθη.

d *In hoſpitis figuram*] Ovid. VII. Met. 723. *Immutatque meam (videor ſenſiſſe) figuram.*

e *Recede de hoc * tu*] Micyllus volebat, *de hoc cœtu*. Nihil puto eſſe verius, quanquam Cl. Schefferus mallet *recede hoc tu*, pro *ab hoc loco*. Ovid. in fabula Calliſtonis Lib. II. Met. 465. *Deque ſuo juſſit ſecedere cœtu.* Contrarium eſt *recipere in cœtum* apud Phædrum Præfat. Lib. III.

f *Concedere*] Micyllus in margine, & in erratis Commelinus, *contendere*. Quod omnino probandum.

g *Da mihi quod pueri ſolent dare*] Aſtron. II. 15. *Mercedem petiiſſe ab eo, qua ſine detrimento ejus daretur. Puerile*

canis incenſus, promiſit ſe daturum. qui cum in thalamos veniſſent, [h] Procris tunicam levavit, & oſtendit ſe fœminam eſſe, & conjugem illius: cum qua Cephalus, muneribus acceptis, redit in gratiam. Nihilominus illa timens Auroram, matutino tempore ſecuta eum, [i] ut obſervaret, atque inter virgulta delituit. quæ virgulta cum Cephalus moveri vidit, [k] jaculum inevitabile miſit, & Procrin [l] conjugem ſuam interfecit. ex qua Cephalus habuit filium [m] Archium, ex quo naſcitur Laertes, Ulyſſis pater.

CXC. *Theo-*

le corollarium, poſtquam illa multa tam jocoſa facta eſſent, ad poſtremum quoque pro liberalitate ſuâ dediſſe ſibi Photidem gloriatur Apuleius. Martialis IX. 69. *Illud puerile popoſci.* Anton. Lib. 41. Ε'ς αὐτὴν τ̃ ὥρας ἐθελήσαι τ̃ ἑαυτῆ χαρίσαϑαι.

h *Procris tunicam levavit*] Ita infr. cap. 274. *Quibus Agnodice tunicam allevavit, & oſtendit ſe fœminam eſſe.* Petron. *Hæc locutus ſuſtuli tunicam Eumolpoque me totum approbavi.* Aſconius Argum. Orat. pro Milon. *Et ille ſine mora tunicam levaverat.* Tertull. Spect. 21. *Qui in publico neceſſitate veſicæ vix tunicam levet.* Α'νασύρεσϑαι τὴν ἀναβολὴν dixit Dionyſius Halicarnaſſeus. Α'νασύρεσϑαι πέπλυς Orpheus apud Euſeb. Præp. Lib. 11. pag. 42. Α'νασύρεσϑαι τὰς μηρὺς Tzetzes in Lycophron. pag. 202. *Reducere veſtem* Auſon. epiſt. 4. Confer Caſaub. not. ad Hipparchiam Laert. p. 88.

i *Ut obſervaret*] Intellige de obſervatione inſidioſa, quam *obſervantiam* nominat Aſtron. II. 42. Ter. Andr. I. 1. *Obſerves filium quid agat.* Quæ verba opportunè quoque adducit Servius ad IV. Georg. 212. ut probet *obſervare* interdum idem eſſe, quod *callidè advertere.* Donatus: *Obſervatio in duabus rebus eſt, in obſequio & ſpeculando.* Martial. Lib. VII. 51. *Num quid Nympharum notos obſervat amores?* Ovid. II. Met. 544. *Dum vel caſta fuit vel inobſervata.* Ita *ſervare* Plautus accipit Aſin. IV. 1. *Tuus ſervus ſervet, Veneri eas det, an viro. Cuſtodire* apud Quintil. Decl. v. *Tu cuſtodies utrum frequentius oſculer.* & XVIII. *Hujus ſuſpiria oculoſque cuſtodi.* Nec aliter τηρεῖν Græci interdum. Conſule Gatak. de ſtylo Novi Inſtrum. cap. 17. Eleganter Theano epiſt. ad Nicoſtr. Γαμετῆς ἀρετὴ ἐστὶν ὐχ ἡ παρατήρησις τἀνδρὸς, ἀλλ' ἡ συμπεριφορά. Nobilis eſt locus Gen. III. 15. Α'υτός σου τηρήσει κεφαλὴν, καὶ σὺ τηρήσεις αὐτῦ πτέρναν. Corrigit Iſaacus Voſſius, vir undequaque doctiſſimus, τρήσει & τρήσεις. Chr. Schotanus præceptor quondam meus τειρήσεις, à τειρέω per μεταπλασμὸν pro τείρω, tero, contero. Non putem poſterius membrum ullâ indigere ἐπανορϑώσει. Vetus ſanè interpres jam olim legit τηρήσεις, cum vertat, *Tu inſidiaberis calcaneo ejus*, Pſalm. LVI. 6. Τὴν πτέρναν μυ φυλάξυσι. Inſidioſe ſcilicet, ut Pſalm. LXXI. 10. Φυλάσσοντες τὴν ψυχήν μυ. Confer Donat. ad Prolog. Adelph. Heſiod. Ε'ργ. α. Οἷσι φυλάσσυσίν τε δίκας καὶ σχέτλια ἔργα.

k *Jaculum inevitabile*] Quod proverbio præbuit originem, Πρόκριδος ἀκόντιον. Vide Euſtath. ad Odyſſ. p.440. A Minoe jaculum hoc & canem accepiſſe narrant Anton. Liberal. cap.41. & Eratoſthenes Καταστ. cap. 33. Περὶ τύτυ, inquit hic, ἱστορεῖται, ὅτι ἐστὶν ὁ δοϑεὶς Εὐρώπῃ φύλαξ μετὰ τ̃. δεξάκοντος. (leg. ἄκοντος) ἀμφότερα δὲ ταῦτα Μίνως ἔλαβε. καὶ ὕστερον ὑπὸ Πρόκριδος ὑγιασϑεὶς ἐκ νόσυ ἐδωρήσατο αὐτῇ.

l *Conjugem ſuam interfecit*] Non diſſimile fuit fatum Leuconæ, quæ à mariti canibus lacerata periit. Parthen. cap. 10.

m *Archium*] *Arceſium* rectè corrigit Micyllus ex Hom. & Ovidio. Adjungere

CXC. *Theonoe.*

[a]THESTOR mantis habuit Calchantem filium, & Leucippen filiam, & Theonoen, quam ludentem [b] à mari piratæ rapuerunt, & detulerunt in Cariam, quam rex Icarus ſibi in concubinatum emit. Theſtor autem, filia amiſſa, inquiſitum profectus eſt, qui naufragio in terram Cariam venit, & in vincula eſt conjectus ibi, ubi & Theonoe morabatur. Leucippe autem patre & ſorore amiſſis, [c] Delphos petit, an eorum foret inveſtigatio. Tum Apollo reſpondit: [d] Pro meo ſacerdote per terras vade, & eos reperies. Leucippe ſorte audita capillos totondit, atque pro juvene ſacerdote circum terras exit inveſtigatum. Quæ cum in Cariam deveniſſet, & Theonoe eam vidiſſet, æſtimans ſacerdotem eſſe, in amorem ejus incidit, jubetque ad ſe perduci, ut cum eo concumberet. Illa autem, quia fœmina erat, negat id poſſe fieri. Theonoe irata, jubet ſacerdotem includi in cubiculum, atque [e] aliquem ex ergaſtulo venire, qui ſacerdotem interficeret. quem ad interficiendum mittitur ſenex Theſtor, imprudens ad filiam ſuam, [f]* quam Theonoe non agnovit, datque ei gladium, & jubet eum ſacerdotem interficere.

Qui

re illis potes Apollod. Lib. 1. Euſtath. ad Hom. Odyſſ. p. 197. Vide porro notas ad cap. 173.

Ad CAP. CXC.

a *Theſtor mantis*] Quos veteres illud *mantis* non agnoſcere dicat Schefferus, ignoro. Certe Micyllus, qui princeps has fabulas publicavit, agnoſcit. Cicero de Divin. *Divini ſacerdotes, quos mantes vocant.*

b *A mari*] Volui antehac *ad mare*, & referre ad τὸ *ludentem*, non quod ſyntaxis illa, cujus exempla ſexcenta apud alios reperire eſt, me offenderet, ſed quod tautologiam quandam reſipere videantur iſta *a mari pirata.* Piratas enim cum dicis *maritimos prædones*, ut eos appellat Arnob. Lib. VI. intelligis. Nunc dubito, cum videam Græcos *πειρατὰς* etiam *χερσαίους* quoslibet *κακούργους* & *λῃστὰς* appellare. Vide Heſych. in Πειρατάς. Οἱ δ' apud Job. cap. XVI. 9. Βίᾳ *πειρατῶν*. Adde Hoſ. VI. 9. Gloſſ. Cyrill. Πειρατὴς, *prædo.*

c *Delphos petit*] Plenius loquitur cap. 67. *Delphos profectus eſt ſciſcitatum.* Quod poſtremum vocabulum non malè heic inſereretur.

d *Pro meo ſacerdote*] H. e. induta ejus perſonâ, ut rectè explicat Barthius Adv. X. 20. Sic cap. 24. *Ipſa ad Pelia filias pro ſacerdote Dianæ venit.*

e *Aliquem ex ergaſtulo*] Servum de ergaſtulo, ut loquitur Juſtinus Lib. 1, cap. 6.

f* *Quam Theonoe*] *Quem* conjecit Micyllus. Atque ita ſententia eſſet, *quem patrem eſſe ſuum Theonoe non agnovit.* Cl. Schefferus retinet τὸ *quam*, & accipit de Leucippe,

Ad

Qui cum intraſſet, & gladium teneret, Theſtorem ſe vocitari dixit, duabus filiis Leucippe & Theonoe amiſſis: ad hoc exitium veniſſe, ut ſibi ſcelus imperaretur. quod ille in ſe cum convertiſſet, & vellet ipſum ſe interficere, Leucippe audito patris nomine, gladium ei extorſit. Quæ ad reginam interficiendam ut veniret, patrem Theſtorem in adjutorio vocavit. Theonoe patris nomine audito, indicat ſe filiam eſſe ejus. Icarus autem rex, agnitione facta, cum muneribus eum in patriam remiſit.

CXCI. *Rex Midas.*

Midas [a] rex Mygdonius filius [b] Matris Deæ, [c] à Timolo * ſum-

Ad CAP. CXCI.

a *Rex Mygdonius*] Cl. Schefferus, *Mygdonia*. Non opus eſt. Juſtin. Lib. v. 6. *Rex Cyprius*. II. cap. 3. *Vexoris rex Ægyptius*. Nepos Iphicrate cap. 2. *Regi Ægyptio bellum inferre*. Hannib. cap. 10. *Pergamenus rex Eumenes*. Jul. Firmicus in de E. P. R. *Filius ſcilicet regis Cretici*, Vellejus II. 18. & Solin. cap. 7. *Rex Ponticus*. Iſidorus Orig. Lib. IX. cap. 2. *Iaſon Peliaci regis frater*. Puto legendum, *Iolciaci*, vel *Peliæ Iolci*. Sed errat Iſidorus. Pelias enim non frater, ſed patruus erat Iaſonis.

b *Matris Deæ*] *Matris Deûm* vel *matris Idææ* legendum. Quorum poſterius Scheffero probatur, cui nos libenter accedimus, Epit. Liv. Lib. 29. *Si mater Idæa deportata Romam eſſet*. Minucius Felix: *Teſtis mater Idæa*. Juvenal. Sat. XI. 192. *Idæum ſolenne colunt*. Schol. *De Ida matre Deûm*. Lege *Idæa*. Lactant. Lib. II. cap. 7. *Cum ex libris Sibyllinis Idæa mater eſſet accita*. Atque ita mater Deum non Latinis tantum, ſed & Græcis cognominatur. Vide Apollon. Lib. II. 1127. Eurip. Oreſt. 1456. & ibi ſcholia. unde intelliges in Etym. magno eſſe ſcribendum. Ἀἰδαία, ἡ Ῥέα pro Ἀἰτία. Vide & Heſych. in Ἀἰδαία. *Idæa Ops* eſt Tibullo Lib. I. eleg. 4. *Deorum mater Idæa* Cypriano Tract. IV. *Alma parens Idæa Deûm*. Virg. Æn. X. 252. Nimirum eadem eſt, quæ terra, quam Cybelen alias appellant. Noſter cap. 274. *Midas Cybeles filius Phryx*. Abſolutè *matrem* vocat Virg. Georg. IV. 64. *Tinnitusque cie, & matris quate cymbala circum*. Κύβηλιν eam divam dixit Hipponax. Tzetzes ad Lycophron. p. 175. Ὁ Ἱππῶναξ Κύβηλιν τὴν Ῥέαν λέγει παρὰ τὸ ἐν Κυβέλλῃ πόλει Φρυγίας τιμᾶσθαι. ἔτος δὲ τὸ πέλεκυν. Unde intelligis, quid Heſychius velit: Κυβηλίς, μάχαιρα. ἄμεινον δὲ πέλεκυν, ᾧ τοὺς βοῦς καταβάλλουσι. muta accentum & ſcribe Κύβηλις. Pollux Lib. V. cap. 13. Ἴωνες δὲ ἐπεξήγησιν, ὡς Κύβηλον καλοῦσιν. leg. Κύβηλιν. Vid. Etymol. in Ἀγερσικύβηλις. Lactant. Argum. Lib. X. Met. fab. XI. *Deæ matri ex illo leones ſubjecti ſunt*. Leg. *Idææ*.

c *A Timolo * ſumptus*] Volui antehac *à Tmolo judex ſumptus*, nempe ut de ſuo judicio judicaret. Nunc verius puto, *cum Tmolo judex ſumtus*, vel potius *à Tmolo aſſumtus*. Quomodo vulgatam lectionem explicari poſſe Cl. Schefferus putat. quanquam hoc iſta fabula ut ab aliis narratur, non habet. Tantummodo adfuiſſe in illo certamine volunt. Ovid. *Aderat nam forte canenti*. De *Timolo* dubitò tamen, an quicquam ſit mutandum. Quem enim Τμῶλον Heſych. *Tmolum* Met. XI. 155. vocat Ovid. *Timolus* appellatur ab eodem Lib. VI. 15. *Deſeruere ſui nymphæ vineta Timoli*. Imo & XI. vers. 86. *Sui vineta Timoli Pactolonque petit*. Plinius Lib. V. cap. 29. *In latere Tmoli montis, qui ante Timolus appellabatur*. Sed *Tymolus* potius ſcribendum. Τυμῶλος enim Græcis eſt.

.d *A*

lo * ſumptus eo tempore quo Apollo [d] cum Marſya vel Pane fiſtula certavit. quod cum Timolus victoriam Apollini daret, Midas dixit Marſyæ potius dandam. Tunc Apollo indignatus, Midæ dixit: Quale cor in judicando habuiſti, tales & auriculas habebis. [e] quibus auditis, effecit ut aſininas haberet aures. Eo tempore Liber pater cum exercitum in Indiam duceret, [f] Silenus aberravit. [g] quem Midas exceptum hoſpitio liberaliter accepit, [h] atque ducem dedit, qui eum in comitatum Liberi deduceret. At Midæ Liber pater ob beneficium, [i] deoptandi dedit poteſtatem, ut quicquid vellet peteret à ſe. Quo Midas petiit, ut quicquid tetigiſſet, aurum fieret. quod cum impetraſſet, & in regiam veniſſet, quicquid tetigerat, aurum fiebat. Cum jam fame cruciaretur, petit à Libero, ut ſibi [k] ſpecioſum donum eriperet. Quem Liber juſſit in flumine Pactolo ſe abluere. cujus corpus [l] aquam cum tetigiſſet, facta eſt colore aureo. Quod flumen nunc [l] Chryſorrhoas appellatur in Lydia.

CXCII. *Hyas.*

ATLAS ex [a] Pleione ſive Oceanitide duodecim filias ha-

d *A Marſya vel Pane*] Poſterius verum eſſe docet nos Ovidius Lib. XI. fab. 4. Pan fiſtula, judice Tmolo, cum Apolline certavit: Marſyas autem tibiis, judicibus Muſis, ut noſter ipſe retulit cap. 165. Sed Fulgentius Lib. III. cap. 9. hoc poſterius certamen ſub Judice Midâ initum narrat, eumque tunc, quod Marſyæ victoriam adjudicaret, aſininis auribus depravatum.

e *Quibus auditis*] Cl. Schefferus ſuſpicatur ſcriptum fuiſſe, *quibus editis*, hoc eſt, *quibus dictis*.

f *Silenus aberravit*] Theopompus Silenum crapulâ madentem, & ex ea ſoporatum à Midæ regis paſtoribus apprehenſum refert apud Servium ad Ecl. VI. Narrat idem eandem fabulam ad Lib. X. vers. 142. & Conon cap. I. apud Photium. Baccho Silenum aufugiſſe ſcribit Lactant. Argum. Lib. XI. Met. fab. 3. Reſpexit fabulam hanc Tertull. de Anim. cap. 2. *Silenum Phrygem, cui à paſtoribus perducto ingentes aures ſuas Midas tradidit.*

g *Quem Midas exceptum*] Ita tranſpoſui vocabula, poſtulante id orationis contextu. Monuit in erratis Commelinus, & Barth. Adv. Lib. X. cap. 20.

h *Atque ducem dedit*] Cl. Schefferus, *Ducem ei dedit*. Ego vix audeo ſollicitare iſta. Vide not. ad cap. 77.

i *Deoptandi dedit poteſtatem*] Lactant. Argum. Lib. XI. fab. 3. *Optandi veniam dedit.*

k *Specioſum donum*] *Damnum*. Ovid. in hac fab. XI. Met. 133. *Sed miſerere, precor, ſpecioſoque eripe damno.*

l *Aquam cum*] Rectius *aqua*, ob ſequentia. Heinſius.

m *Chryſorrhoas*] Vide Euſtath. in Dionyſ. pag. 110. Mauſſac. in Plutarch. de Flum. p. 251.

Ad CAP. CXCII.

a *Pleione ſive Oceanitide*] Notat in margine

habuit, & filium Hyantem: quem ab apro [b] vel leone occiſum dum lugent ſorores, ab eo luctu conſumptæ ſunt. Ex his quinque primæ inter ſidera relatæ, locum habent inter cornua tauri, [c] Phæſyla, Ambroſia, Coronis, Eudora, [d] Polyxo, quæ à fratris nomine appellantur [e] Hyades, eaſdem Latine Suculas vocant: quidam ajunt in modum Y literæ poſitas, inde Hyadas dici. Nonnulli, quod, cum oriantur, pluvias efficiant. eſt autem Græce hyin pluere. Sunt qui exiſtiment ideo has in ſideribus eſſe, quod fuerint nutrices Liberi patris, quas Lycurgus ex inſula [f] Naxo ediderat. Cæteræ ſorores poſtea luctu conſumptæ, [g] ſidera facta ſunt: & quia plures erant [h] Pleiades dictæ, nonnulli exiſtimant ita nominatas, quia inter ſe conjunctæ, quod eſt pleſion: [i] ideo autem confertæ ſunt, ut vix numerentur: nec unquam ullius oculis certum eſt, [k] ſex an ſeptem exiſtimentur. Earum nomi-

gine Micyllus: *Legendum fortaſſis ex Æthrâ Oceanitide. Ita enim Græcus auctor Timæus habet.* Probo cum Scheffero, ſi τὸ *Æthra* poſt τὸ *ſive* inſeratur. Habere hoc Micyllum, ut ne planè heic aſymbolus ſim, moneo ex Hom. Schol. ad Iliad. Σ. 486. Invenies eandem hiſtoriam apud Proclum in Heſiod. p. 97. ed. Heinſ. Confer Aſtron. II. cap. 21.

b *Vel leone*] Ab aſpide occiſum modo laudatus Timæus tradit.

c *Phæſyla*] Schefferus malle ſe *Pheola* ex Heſiodo ait. Atqui Heſiodo eſt Φαισύλη. Suſpicor operas injuriam feciſſe viro doctiſſimo. Corruptè Aſtron. II. 21. *Pedile* appellatur. Sed *Phæſyle* rectè correxit Soter, qui illa Aſtronomica edidit annò 1534. Coloniæ. Αἰσύλη eſt Scholiaſtæ & Euſtach. ad Iliad. Σ. p. 1212.

d *Polyxo*] Rectè. Ea enim eſt Πολυξὼ Hom. Scholiaſtæ. Malè ſcrib. in Aſtron. *Poliſſo*. Corrige *Polyxo* cum Sotere. Pro hac poſtrema & Ambroſia ab Heſiodo in libro Aſtrico recenſentur Κλέεια & Φαιὼ apud Theonem ad Arat. pag. 133. quæ pro *Phileto* Hygin. in Aſtron. eſt reſtituenda cum Sotere. Longe illis alia nomina dat Schol. Theocrit. ad Eidyll. XIII. 25.

e *Hyades*] Unde id nominis habeant, non convenit inter veteres. Vide Aſtron. II. 21. Gellium XIII. 9. Schol. Hom. & Euſtath. loco modo laudato. Servium ad I. Georg. 138. & Æn. I. 748. Etym. in Ὑάδες. Tzetz. in Heſiod. Ἔργ. β. pag. 128. ed. Heinſ. Theon. in Aratum pag. 25. ed. Londin.

f *Naxo ediderat*] Barth. *edicto ejecerat*. Ego cogitaveram *exegerat*. Schefferus retinet τὸ *ediderat*, & explicat *ejecerat*. Sane *edere* pro relegare potuit uſurpaſſe, ut *dare* pro ablegare Fulg. III. 7.

g *Sidera facta ſunt*] *Facta ſunt* Nob. Heinſius.

h *Pleiades*] Conſule Etym. Auct. Hyg. Aſtron. II. 21. Homer. Schol. loco prædicto. Euſtach. ad Odyſſ. P. 475. ed. Baſil. Heſiod. Schol. ad Ἔργ. β. p. 92. & 96. ed. Heinſ. Virgil. Schol. Serv. ad Æn. I. 748. ubi corruptè eas *Priadas* & *Prionis* filias dici animadvertes. Gloſſ. Philox. *Virgiliæ*, Πλειάδες. Malim *Vergiliæ*. Adde Iſidor. Orig. Lib. III. cap. 70.

i *Ideo autem*] Barthius, *adeo autem*. Quod probo.

k *Sex an ſeptem exiſtimentur*] Sex enim tantum conſpiciuntur. Schol. Pind. in Nem. B. Αἱ γὰρ Πλειάδες ἑπτὰ

τινι

mina hæc ſunt. Electra, Alcyone, Celæno, Merope, [l] Sterope, Taygeta & Maja: ex quibus Electram negant apparere, [m] propter Dardanum amiſſum, Trojamque ſibi ereptam. alii exiſtimant [n] Meropen conſpicere erubeſcere, quia mortalem virum acceperit, cum cæteræ deos haberent. ob eamque rem [o] de choro ſororum expulſa, mœrens [p] crinem ſolutum gerit, quæ [q] cometes appellatur:

τὴν ἱστορίαν ἄστρον ἐστὶν ἐξ ἑπτὰ ἀστέρων συγκείμενον, κατὰ δὲ τὴν ὄψιν ἕξ. Confer Ovid. IV. Faſt. 169. Quod ſex tantum conſpiciantur, inde & *κοινῶς ἑξάστερον λέγουσι*), ut narrat Tzetzes in Heſiod. p. 94.

l *Sterope*] Apud Pind. Schol. in Nem. B. quidam Ἀστερόπην eam appellat, quæ Arato, Apollodoro, Eratoſtheni, Scholiaſtæ Homeri, Servio, aliiſque eſt *Sterope*. Sed *Aſteropen* vocat etiam German. Scholiaſt. Pleiadibus: *Cum Marte*, inquit, *Aſterope, ex qua Oenomaus.* Accedit illi Diodorus Lib. III. pag. 194. Sterope ergo & Aſterope eadem eſt.

m *Propter Dardanum amiſſum*] Qui ejus erat filius. Vid. cap. 155. Schol. Hom. *Φασὶ δὲ Ἠλέκτραν οὐ βουλομένην τὴν Ἰλίου πόρθησιν θεάσασθαι, τὸ* (leg. *τὴν*) *κτίσμα εἶναι τῶν ἀπογόνων, καταλιπεῖν τὸν τόπον, ἔνθεν κατηστέρισται· διόπερ οὔσας πρότερον ἑπτὰ φαίνεσθαι ἕξ.* Idem habes apud noſtrum Aſtronomico, Ovid. IV. Faſt. Quint. Calabr. Lib. XIII. Schol. Arat. p. 35. ed. Lond. Avien. Pleiadibus. Proclum in Heſiod. p. 97. ed. Heinſ. qui & *ἀλώπεκα* illam dictam narrat ibi *τὸ ζοφερὸν ἐοικέσαν*. Vide locum. Servius ad I. Georg. 138. *Sunt autem ſeptem, Taygete, Arcyone, Celanis* (leg. *Alcyone, Celano*) *Sterope, Merope, Electra, quæ exciſum* (malim *occiſum*) *filium dolens, lucere deſiit.*

n *Meropen conſpicere*] Barth. *conſpici ſe erubeſcere* ex MS. quod probo. Schol. Arati pag. 134. *Φασὶ φεύγειν τὴν Ἠλέκτραν, καὶ μὴ ὑπομεῖναι ἰδεῖν τὸν ἥλιον ἁλισκομένην.* leg. *τὴν Ἴλιον.* Diverſas refert opiniones de obſcurata illa ſtella. Electram illam eſſe quidam voluerunt, de qua jam vidimus; alii Meropen, de quâ Hellanicus apud Hom. Scholiaſt. *Μερόπην δὲ Σισύφῳ θνητῷ ὄντι συγγενέσθαι, διὸ καὶ ἀμαυρὰν εἶναι.* Adde noſtrum Aſtron. II. 21. Eratoſth. cap. 23. *Καταστ.* Avienum & German. Schol. Pleiadibus. Corrigam in tranſitu Servium, apud quem ad I. Georg. 138. legitur vulgo: *Quidam Steropen volunt non apparere, quod ſola è ſororibus cum Siſypho mortali concubuit.* Leg. *Meropen.* Alii Meropen Hyperocho nupſiſſe tradiderunt, & ex eo genuiſſe Oenomaum, ut ad Lycophron. Tzetzes annotavit.

o *De choro ſororum*] Ita loquitur, quia Pleiades exiſtimantur choream ducere ſtellis, ut ait ipſe Aſtron. II. 21. Vide Propert. Lib. III. el. 3. Horat. IV. Carm. od. 4. Adde Schol. Theocrit. ad Eid. XIII. 25. Sed non Pleiadibus tantum, ſed & omnibus ſtellis choreas adſcripſere. Apuleius libello de Socratis Dæmonio: *Radiantes Deos, quibus cœli chorum comptum & ornatum ſudâ tempeſtate viſimus.* Confer Schol. Heſiod. ad Θεογ. p. 256. ed. Heinſianæ. Lucian. de Saltat. Tom. I. p. 913. ed. Bened. Heraclid. Hom. Alleg. pag. 18. ed. Geſn. Tibull. II. el. I. Licentius ad Auguſtin. *Mundumque tonanti Diſſeruit canere & pariles agitare choreas.*

p *Crinem ſolutum gerit*] Alludere videtur ad morem Romanorum, quo conſtat in luctu fœminas ſolutis fuiſſe crinibus, ut apud antiquos Græcos tonſis. Virgil. Æn. I. 484. *Crinibus Iliades ſparſis.* Ovid. XIII. Met. 584. *Sed crine ſoluto, Sicut erat, magnigenibus procumbere non eſt* &c. Juſtinus de Arſinoe Lib. XXIV. 3. *Sciſſa veſte, & crinibus ſparſis.* Senec. Troad. vers. 84. *Per colla fluant Mœſta capilli tepido Trojæ Pulvere crines.* Hygin. II. Aſtron. *Lamentantem crine ſparſo videri.* Similia legas apud German. Schol. & quem non veterum? Conſule Plutarch. Quæſt. Rom. cap. 14. Schol. Hom. ad Iliad. ψ. 135.

q *Cometes*] *Stella comans* Ovidio, Plinio *ſidus crinitum.*

r *Lon-*

tur: ſive [r] longodes, quia in longitudinem producitur: ſive [s] xiphax, quia gladii mucronis effigiem producit. ea autem ſtella [t] luctum portendit.

CXCIII. *Harpalicus.*

HARPALICUS rex [a] Amymneorum Thrax, cum haberet filiam Harpalicen, amiſſa matre ejus, vaccarum equarumque eam uberibus nutrivit, & creſcentem armis exercuit, [b] habiturus ſucceſſorem regni ſui. Poſtmodum nec ſpes paternas puella decepit. nam [c] tantum bellatrix evaſit, ut etiam ſaluti fuerit parenti. Nam revertens à Troja Neoptolemus, cum expugnaret Harpalicum, gravique eum vulnere affeciſſet, illa periturum patrem impetu facto conſervavit, fugavitque hoſtem. Sed poſtea Harpalicus per ſeditionem civium interfectus eſt. Harpalice graviter tum ferens patris mortem, contulit ſe in ſylvas: ibique vaſtando jumentorum ſtabula, tandem concurſu paſtorum interiit.

CXCIV. *Arion.*

r *Longodes*] Quaſi ex *longus* eſſet factum, ut *Longinum* ex lanceario fecerunt, qui tam prodigioſè vitas Sanctorum expoſuerunt. Vide Eugeſippum. Volui antehac *lonchodes* cum Micyllo. Nunc probem magis *lonchotos* Schefferi. Λογχωτὲς eſt longus inſtar haſtæ ex Gr. λόγχη. Tertull. Coron. Mil. cap. XI. *Requieſcens ſuper lonche, qua perfoſſum eſt Chriſti latus.* Niſi mavis *lonchitis*; quanquam iſtud de herba uſurpatur ab Apuleio. Puto eam ſignificari, quæ alias *bolis* dicitur. Gloſſ. Iſidor. *Butis, ſtella cometes.* Lego, *bolis*. *Bolis* enim lancea Numer. cap. 33. vers. 55. U & O confundi in Gloſſis & MSS. libris notiſſimum eſt. Gloſſ. Steph. *Abdumen*, ὑπογάςριον. leg. *Abdomen*. Non diſſimiles huic ſunt ſtellæ illæ, quas δοκίδας Græci, *trabes* Seneca vocat, de quibus Ariſtoteles & Apuleius in de mundo ϖεϱὶ μετεώρων.

s *Xiphax*] *Xiphias* Scheff. ex Plin. Lib. II. 25. Ξιφηφόρος eſt Theoni. A Servio àd Æn. X. 272. Ξίφος appellatur. Perperam. Scrib. Ξιφίας.

t *Luctum portendit*] Vetus eſt ſenarius. Οὐδεὶς κομήτης, ὅςις οὐ κακὸν φέρει. Tibullus II. 15. *Ha fore dixerunt belli mala ſigna cometen.* Adde Iſidor. Orig. III. cap. 70. Claud. R. P. I. 232.

Ad CAP. CXCIII.

a *Amymneorum*] Ita etiam infr. cap. 252. An legendum *Amymoniorum*? Servius ad Æn. I. 321. *Quidam à patre Arpalico, qui rex Amymoniorum Thraciæ gentis fuit, ita nutritam dicunt.*

b *Habiturus ſucceſſorem regni*] Chariſ. Lib. I. *Succeſſor cum maſculino genere proferatur, Cor. Severus etiam fœmininum extulit. Ignea nam cælo ducebat ſidera Phœbo Fraternis ſucceſſor equis.* Ita *auctor* fœminino genere extulit Ovid. IV. Faſtor, VII. Met. 157. VIII. 108. X. 673. Juſtin. VII. I. Virgil. Æn. XII. 159. Ad quem locum conſulendus Servius, & Voſſius Anal. Lib. I. 27. Adde Scalig. ad Feſtum in *Auctor*. Ovidius: *Sponſor conjugii ſtat Dea picta ſui.*

c *Tantum bellatrix*] Suſpicatur Cl. Shefferus ſcriptum fuiſſe, *in tantum*. Certè præpoſitio illa non malè adderetur. Solin. cap. 14. *In tantum literarum amator extitit.*

CXCIV. *Arion.*

ARION [a] Methymnæus, cum eſſet arte citharæ potens, rex [b] Pyranthus Corinthius eum dilexit: qui cum à rege petiiſſet, [c] per civitatem artem ſuam illuſtrare, & [d] magnum patrimonium acquiſiſſet, conſenſerunt famuli cum nautis, ut eum interficerent. cui Apollo in quietem venit, eique dixit, ut [e] ornatu ſuo & corona decantaret; & eis ſe traderet, qui ei præſidio veniſſent. quem cum famuli & nautæ vellent interficere, [f] petit ab eis, ut ante decantaret. cum autem citharæ ſonus & vox ejus audiretur, delphini [g] circa navem venerunt. quibus ille viſis,

Ad CAP. CXCIV.

a *Methymnæus*] Probus ad II. Georg. vers. 90. *Lesbos eſt inſula Aſia in ſinu Ægeo, conſpicua Troadi & Thraciæ, à Lesbo filio Macharis appellata, in qua oppidum, quod appellatur Methymna, ex quâ Arion Citharœdus.* Adde Euſtath. in Hom. Odyſſ. γ. p. 120. Fuit Cyclonis filius, ut tradit Ælian. Animal. XIII. 45. Cæterum Inſula Lesbus dicta eſt ita à Lesbo Lapithæ filio. Urbs autem in eâ Methymna nomen accepit à Methymnâ Macarei filia, ut Diodorus narrat Lib. V. p. 347. In Probo pro *Macharis* ſcribendum *Macaris*. Vide Steph. in Ἀέσβῳ. Alii à Lesbo urbe dictam inſulam volunt.

b *Pyranthus*] Periander eſt Herodoto Lib. I. Lucian. Dialog. Marin. Gellio XVI. 19. Tzetzæ Ch. I. 17. Servio ad Ecl. VIII. Quamobrem perſuaſiſſimum mihi eſt illud *Piranthus* natum ex *Periandrus*, quod invenies infr. cap. 221. apud Sidon. Carm. 23. & German. Scholiaſt. Leone; ad quam formam *Euandrus*, *Theſſandrus*, *Meandrus* dicta ſunt in hoc ſcriptore, & *Ariſtandrus* apud Varronem, aliaque apud alios, de quibus egimus in diſſertatione noſtra. Dices Piranthum etiam vocari Germanici Scholiaſtæ Fab. Orionis. At ille totam hanc fabulam tantum non ad verbum ex Hygino tranſcripſit, vel certe Hyginus ex ipſo. Verum prius exiſtimo verius. Etiam Orionem peſſimè vocat ille Scholiographus, qui aliis omnibus eſt Arion.

c *Per civitatem artem ſuam illuſtrare*] Curruptum eum locum cenſeo. Servius ad Ecl. VIII. *Cum à Periandro rege petiiſſet, ut ſibi liceret peragrare alias civitates.* Schol. German. *Ut civitatem arte ſuâ illuſtraret.* Putes ſcripſiſſe Hyginum: *Cum à rege petiiſſet civitatem per artem ſuam illuſtrare.* Agnoſcis Græcam ſyntaxin, qua non uno loco hic utitur ſcriptor. Quanquam hiſtoriam, ut cum ab aliis, tum ab Anonymo in Arione diligenter expoſita eſt, ſi conſideres, malis forſan: *Ut per civitates alias artem ſuam illuſtraret.*

d *Magnum patrimonium*] Juſtinus Lib. XIV. 3. *Neque fugam ſe tentaturos dicunt poſt damna patrimoniorum.* h. e. præmiorum, quæ longâ militia quæſiverant. Ita optime eum locum emendat & explicat Celeb. Grævius. Servius: *Permiſſu ejus per multa oppida, collectis beneficio cantilenæ opibus, Corinthum petere cœpit.* Lege, *repetere*. Ovid. II. Faſt. 195. *Inde domum repetens puppim conſcendit Arion.* Forte tamen *petere* pro *repetere* poſuit, ut *venire* pro *redire* noſter cap. 157. Vide ibi not.

e *Ornatu ſuo*] Citharœdico ſcilicet, quem depingit Ovid. II. Met. 165. II. Faſtorum 105. ubi hanc fabulam exequitur.

f *Petit*] German. Schol. *petiit*.

g *Circa navem*] Schol. *Circum navem*. Quod idem eſt. Vide notas ad cap. 106.

ſis, ſe præcipitavit. qui eum ſublatum attulerunt [h] Corinthum ad regem Pyranthum. Qui cum ad terram exiſſet, cupidus viæ, delphinum in mare non [i] propulit, qui ibi exanimatus eſt. Qui cum caſus ſuos Pyrantho narraſſet, juſſit Pyranthus delphinum ſepeliri, & ei monimentum fieri. Poſt paucum tempus nunciatur Pyrantho, navem Corinthum delatam tempeſtate, in qua Arion vectatus fuerat. Quos cum perduci ad ſe imperaſſet, & de Arione inquireret, dixerunt eum obiſſe, & eum [k] ſepulturæ tradidiſſe. Quibus rex reſpondit, Craſtino die ad delphini monimentum jurabitis. Ob id factum eos cuſtodiri imperavit, atque Arionem juſſit ita ornatum, quomodo ſe præcipitaverat, in monimento delphini mane deliteſcere. Cum autem rex eos adduxiſſet, juſſiſſetque eos per delphini manes jurare Arionem obiſſe, Arion de monimento prodit. Quod illi ſtupentes, qua divinitate ſervatus eſſet, obmutuerunt. quos rex juſſit ad delphini momimentum [l] crucifigi. Apollo autem propter artem citharæ [m] Arionem & Delphinum in aſtris poſuit.

CXCV. *Orion.*

Jovis, Neptunus, Mercurius [a] in Thraciam [b] ad

h *Corinthum ad regem*] Tænarum eum transvexit Delphinus; unde cum deſcendiſſet, Corinthum eodem, quo cantaverat, habitu perrexit. Vide Servium, & noſtrum Aſtron. II. 17. Habes de hac fabulâ non inelegantia epigrammata Anthol. Lib. 1. Sect. 4.

i *Propulit*] Schefferus edidit, *protulit*. Commeliniana, inquit, *propulit*, quod non debuit: immo debuit, quia in Micylli editone inveniebat.

k *Sepulturæ tradidiſſe*] Cl. Schefferus putat ſcribendum *tradidiſſe ſe*. Non valde neceſſe eſt.

l *Crucifigi*] Schol. *Regis imperio crucifixi ſunt. Crucifigere* apud melioris notæ ſcriptores vix invenias. *In crucem agere* dixit Salluſt. Jug. 14. *In crucem figere* Juſtin. XXI. 4. Gloſſ. Philox. *Cruciat*, ςαυρεῖ. Servius: *Quos cum Rex de Arione requiſiſſet, illi eum mortuum mentirentur, produci Arionem juſſit * adfigi.* Suppleo, *& inſidiatores cruci adfigi.*

m *Arionem & Delphinum*] Schol. German. *Dein Jovis miſeratione dicitur Orion cum Delphino inter aſtra poſitus.* Servius: *Apollo tam Delphinum, quam Citharam inter ſidera collocavit.* Hoc convenit cum emendatione Cl. Schefferi: *Propter artem citharæ Citharam Arionis & Delphinum.* Facit tamen Scholiaſtes ille, ut nihil mutare audeam. Notavit & Grotius in notis ad imagines Arateas Oriona aliis Ariona appellari. Sed perperam, judice Meurſio. Lacon. IV. cap. XI. cujus judicio nos libenter ſubſcribimus. Cæterum ut fuere qui tam Ariadnen, quam ejus coronam κατηςέρισαν; ita forte olim nonnulli Arionem una cum citharâ ſideribus intulerunt.

Ad CAP. CXCV.

a *In Thraciam*] Atqui ille habitabat Tanagræ in in Bœotiâ. Vide Anton. Liberal. cap. 25. Palæph. cap. 8. Hom.

Scho-

[b] ad Byrſeum regem in hoſpitium venerunt: qui ab eo cum liberaliter eſſent excepti, optionem ei dederunt, ſi quid peteret. Ille liberos optavit. Mercurius de tauro, [c] quem Hercules Ypſeo ei immolarat, corium protulit. Illi in eum [d] urinam fecerunt, & in terram obruerunt, unde natus eſt [e] Orion. Qui cum Dianam vellet violare, [f] ab ea eſt

Scholiaſt. ad Iliad. Σ. 488. Euſtath. ad Iliad. P. 200. Ariſtonicus tamen apud noſtrum Aſtron. II. 24. Thebis eum, Pindarus in inſulaChio vixiſſe produnt. Nimirum ex Bœotiâ Chium venit, ut inſulam à feris beſtiis repurgaret, ut ſcribit Theo ad Aratum pag. 81. ed. Lond. Tzetzes in Lycophron. pag. 61. *Ποσειδῶνος παῖς Βοιωτίας, ὃ ἐς Ταπάγρα χαλκίδων.*

b *Ad Byrſeum*] Quos modo laudavi auctores, ut & Ovid. v. Faſt. 535. Eratoſthenes *κατας.* cap. 23. *Hyrieum* appellant, quod vocabulum etiam heic Hygino eſſe reſtituendum pridem monuit Nob. Heinſius ad Ovid. *Hyreum* quoque notari in margine curaverat Micyllus. Reſtituendum idem Scholiaſt. German. Orione, ubi *Muſteus*, & Pleiadibus, ubi *Herus* vel *Hereus* appellatur: *Orion* eſt Servio ad Æn. I. 539. *Oenopion* ad Lib. x. 763. Corruptè utrobique. De Oenopione vide noſtrum II. Aſtron. 34. Parthen. Eror. cap. 20. qui & ipſe *Hyrieum* ibi appellat, ut & ad Lycophronem Iſacius.

c *Quem Hercules Ypſeo*] Lego, *quem Hyrieus ipſis*. Ovid. v. Faſtor. 515. *Ut redit animus, cultorem pauperis agri Immolat, & magno torret in igne bovem.* Servius: *Intra corium oblati ſibi bovis urinâ facta.* Scholiaſt. Hom. *Λαβόντες ἐνεργηθέντος αὐτοῖς βοὸς βύρσαν.* Eadem habentur apud Palæphatum, unde totam illam fabulam tranſcripſit Scholiaſtes. Narrat eodem modo hanc fabulam German. Scholiaſtes, ut & Lactantius ad Stat. III. Theb. 27. in cujus MS. pro *Oenopionem* haberi *Orionem* notat Tiliobroga. Quod mutandum procul dubio in *Hyrieum*. *Pelaſgum* idem nominat ad Lib. VII. 256. ubi legas, *minxerunt numina in corium bovis, quem Pelaſgus Diis immolaverat.* Confer noſtr. Aſtron. II. 34. Hæc ſcripſeram, cum incidi in Doct. Tollii notas ad Palæphatum, ubi ſummum Gronovium locum hunc ita conſtituere video: *Quem Hyrieus ipſe eis.* Optimè. Schol. Stat. *Ut tauri corium, quem eis immolaverat, terra infoderet.* Atque ita planè etiam in margine libri ſui emendaverat Nob. Heinſius. Gaudeo tam propè à vera lectione abfuiſſe meam conjecturam. Scriverius in libro Goeſiano correxerat, *Hyrieus ei immolaverat.* Multus eſt in hac fabulâ illuſtrandâ Leopardus Emend. Lib. XIII. 22.

d *Urinam fecerunt*] *Facere* eſt excernere. Ita *ſanguinem facere*, *ventrem facere* dixiſſe Primum Valer. Lib. II. obſervat Barthius. Addo illis locum Scholiaſtæ Juvenal. ad Sat. VI. 308. *Apud pudicitiam concumbunt, & urinam faciunt.*

e *Orion*] Ovidius. *Quem Hyrieus, quia ſic genitus, vocat Oriona: Perdidit antiquum litera prima ſonum.* Noſter Aſtron. II. 34. *Quem Hyreus è facto Uriona nomine appellavit; ſed vetuſtate & conſuetudine factum, ut Orion vocaretur.* Etiam κατὰ Παλαίφατον prius fuit *Urion* dictus, ἔπειτα κατ' εὐφημισμὸν Ὠρίων. Servium nunc audiamus: *Cui nomen ab urina impoſitum, ut Οὐρίων diceretur. quod Dorica lingua mutatum eſt, ut ου dipthongus in ο verteretur.* Iſidorus Orig. Lib. III. 70. *Dictus Orion ab urinâ, id eſt, inundatione aquarum. Tempore enim hyemis obortus mare & terras aquis & tempeſtatibus turbat.* Lactantius ad Stat. VII. 257. Thebaid. *Ex urinâ nomen accepit. οὖρον enim Græcè urina dicitur.* Cæterum ſecundum Heſiodum ex *Brylle* Minois & Neptuno natus Orion, ut ad Arat. p. 140. Ed. Valder. notavit Theo. Sed corruptum eum locum puto, & legendum, *Euryale* ex Hygin. Aſtron. II. 34. & *Meropen* ex eodem.

f *Ab eâ*] Ab ſcorpione, quem prodire è terrâ ipſa fecerat, periiſſe Palæphatus, & Homeri, Germanici, Ara-

eſt interfectus. Poſtea ab Jove in ſtellarum numerum eſt relatus, quam ſtellam Orionem vocant.

CXCVI. *Pan.*

Dii in Ægypto cum Typhonis immanitatem metuerent, Pan [a] juſſit eos ut in feras beſtias ſe converterent, quo facilius eum deciperent, quem Jovis poſtea fulmine interfecit. Pan deorum voluntate, quod ejus monitu vim Typhonis evitarant, in aſtrorum numerum relatus: & quod ſe

ti, ac Statii Scholiaſtæ tradunt. Confer noſtrum Aſtron. II. 26. & 34. Cum Hygino facit Horatius Lib. III. od. 4. Schol. *Orion venator fuit, qui ſtuprare conatus Dianam, ejus ſagittis occiſus eſt.*

Ad CAP. CXCVI.

a *Juſſit eos. ut*] Apulejus Floridis: *Ægrum jubet. ut bono animo ſit.* Auſonius Ludo: *Rectè olim ineptum Delphicus juſſit Deus, Quærentem quiſnam primus ſapientum foret, Ut in orbe tereti nomina eorum inſcriberet.* Ita legit Scaliger Animad. Lib. II. cap. 2. Immerito ergo reprehendit Caſaubonum Scioppius (cui nollem in de Conſtruct. cap. 36. acceſſiſſet Voſſius) quod ſcripſerit, *juſſit me rex ut tibi ſignificarem.* Quintil. nepos Declam. I. *Quid imprecer homini, qui primus fecit, ut pietate juvaremur.* Corrigit vir ſummus, *pietatem juberemus.* Puto rectius eſſe, *pietatem juberemur.* Sequitur enim paulo inferius: *Quanquam & huic jubetur neceſſitati pietas veſtra ſuccurrere.* & Declam. III. *Ferres dicentem juſſit me tribunus?* XVII. *Ne mihi animum perimendi vel hoc faceret, quod putabam me juberi.* PſeudoCyprian. de Sing. Cleric. *Qui ergo nos juſſit. ut in ſacris ſuis cum fœminis triumphemus.* Martial. Lib. IX. 66. *Sed tu juſſiſſes Euryſthea.* Quod fruſtra unicum hujus conſtructionis eſſe exemplum affirmat, & propterea τὸ *Euryſthea* in *Euryſtheo* mutat vir magnus, Petron. Fragm. Trag. *Ædificas monumentum, quemadmodum te juſſi?* Immerito etiam in ſcriptis Lipſii *ut quid*, pro *quamobrem*. Symm. Lib. III. 41. epiſt. *Ut quid multa?* Hieron. vitâ Hilarionis, *Ut quid intrarem in eum?* & Epitaph. Paulæ: *Exurge, ut quid dormis domine?* Auguſtin. C.D. VII. 22. *Ut quid illi adjuncta eſt & Venilia?* Cyprian. Tract. II. *Ut quid exponis juſtificationes tuas?* Martial. Lib. XI. 75. *Ut quid, oro, Non ſit cum citharœdis aut choraules?* Ipſum Ciceronem eâ loquendi formulâ uſum exiſtimat Pareus, cum ſcripſit ad Atticum Lib. VIII. *Depugna, inquis, potius, quam ut ſervias. ut quid? Si victus eris, proſcribare, ſi viceris, tamen ſervias.* Ut non neſcio illum locum aliter poſſe explicari, ita perſuaſiſſimum habeo helleniſmum reſipere iſtam phraſin. Gloſſ. Steph. *Ut quid*, ἵνα τί. Joſ. VII. 7. Ἵνα τί διεβίβασεν ὁ παῖς σου τὸν λαὸν τοῦτον τὸν Ἰορδάνην; Crebro ita cum ſacri ſcriptores, cum & Plato. Imo nec ipſe Virgilius hunc Græciſmum refugit in Ciri: *Ut quid ego amens* &c. Vid. pag. 183. Potiori forſan jure in Voſſii commentariis de Vitiis Sermonis culpat *mutuo ſumere* pro *mutuari*. MS. tamen liber Biblioth. Leid. in Catil. Salluſtii: *Pecuniam ſuâ aut alienum fide mutuo ſumptam.* Juſtin. Lib. XVII. 2. *Ab Antigono naves ad exercitum in Italiam deportandum mutuo petit.* Sed Juſtinus non ſatis idoneus auctor Latinitatis. Vapulet ergo Scioppius, quod ejus auctoritate contra Voſſium ipſe utatur. *Mutuo accipere pecuniam* dixit Schol. Juv. ad vers. 46. Sat. XI. Niſi alienum eſſet ab inſtituto noſtro, complura poſſem proferre, in quibus nimis acrem inſtituit cenſuram ille Claræ vallenſis. Tanquam in illo Scaligeri, *aures erroribus perſonantur.* cum tamen Virgil. dixerit Æn. V. *Dum perſonat æquora conchâ.* Ovid. III. Triſt. *Scythico circumſoner ore.* Et in iſto Caſauboni, *omne mor-*

ſe [b] in capram eo tempore converterat, inde Ægocerus eſt dictus, quem nos Capricornum dicimus.

CXCVII. *Venus.*

In Euphratem flumen de cœlo ovum mira magnitudine cecidiſſe dicitur, [a] quem piſces ad ripam evolverunt: [b] ſuper quod columbæ conſederunt, [c] & excalfactum excluſiſſe Venerem, quæ poſtea dea Syria eſt appellata, [d] & juſtitia & probitate cum cæteros exſuperaſſet, [e] & ab Jove optio-

mortales omnium ævorum. cum apud Ovidium legamus III. Ponc. *Nulli datus omnibus ævis. Attaminare* citius inventurum aliquem in ſemidocti alicujus Grammatici Gloſſario autumat, quam apud claſſicum auctorem. Juſtinus tamen ab eo non abhorruit. Lib. XXI. 3. nec illi, quos laudat Caſaub. ad Capitolin. p. 432. Quibus addo Tertull. Coron. Mil. cap. ult. *Relinque Deo rem ſuam inattaminatam.* Turpem & fœdam vocem putat *defædus*, licet Cicero ipſe dixerit ad Atticum IX. *Defœdam moram.*

b *In capram*] Narrant hanc fabulam inter alios Eratoſthenes καταστ. cap. 27. Ampelius cap. 2. Sed corruptè pro *Typhone* exhibet *Pythonem.* Anton. Liberal. cap. 28. Theo ad Aratum pag. 156. ed. Valder. Noſter Aſtron. II. 28. Cæterum ex hac deorum transformatione in beſtias ortum earum cultum apud Ægyptios obſervat Euſebius Præp. Euang. p. 31. Ed. Steph. Addit Pignorius in Menſâ Iſiaca cultos ab illis arietem, piſces, hircum, Apin, quod hujusmodi ſigna in cœlo primi obſervaſſent. Vide ipſum pag. 6.

Ad CAP. CXCVII.

a *Quem piſces*] Micyllus, *quod piſces.* Barthius ex MS. *cum id piſces.* Schefferus, *quum piſces.*

b *Super quod columba*] Barthius, *ſuper columba quadam ſederunt*, quod in MS. ſuo inveniret, *ſuper columba quod conſederunt.* Schefferus, *ſuperque & columba conſederunt.* Mallem, *ſuperque id.*

c *Et excalfactum excluſiſſe*] Barth. *& excalfactum excluſit.* Schefferus totum locum ita conſtituit: *Cecidiſſe dicitur, quum piſces ad ripam evolverunt, ſuperque & columba conſederunt, excalfactum excluſiſſe Venerem.* Dilucidior erit ſententia, ſi ita ſcribas: *Cecidiſſe dicitur, & quum piſces ad ripam evolverunt, ſuperque id columba conſederunt, excalfactum excluſiſſe* &c. Atqui non ab ovis pulli, ſed avibus incubantibus excludi ab aliis dicuntur. An ſcripſit ergo? *Dicitur, quum piſces ad ripam evolverunt, ſuperque id columbæ conſederunt, & excalfacto eo excluſerunt Venerem.* Schol. German. Piſcibus: *Quod volventes ejecerunt in terram, atque ita columbam inſediſſe, & poſt aliquot dies excluſiſſe eam Syria, quæ vocatur Venus.* Lege *Deam Syriam*, ut video jam ante nos emendaſſe Rutgerſ. Var. lect. Lib. III. Grotius legit, *Deam Syriæ.* ad Imag. Arat. pag. 12. Ampelius cap. 2. *Dicitur & in Euphrate fluvio ovum piſcis in orâ fluminis columba aſſediſſe* (leg. *inſediſſe*) *dies plurimos, & excluſiſſe Deam benignam & miſericordem hominibus ad bonam vitam.* Lucis non parum huic fabulæ afferunt, quæ ad Lib. I. de Veritate Rel. Chriſt. annotavit Hugo Grotius.

d *Et juſtitia*] Barth. ex MS. *Hæc juſtitia.* Schefferus, *ea & juſtitia.* Quod non ſapit Hygini ſtylum, qui non ſolet uti polyſyndetis. Niſi ſatis placet Barthiana correctio, legere poſſis, *ea juſtitia* &c.

e *Et ab Jove*] Tò & delet Schefferus. Malim mutare in *ei.* Schol. German. *Rogata à Jove, quod ſibi optatum tribui poſtularet, illa ait, ut piſces, qui ſuam originem ſervaſſent, immortali præmio afficerentur.*

optione data, piſces, in aſtrorum numerum relati ſunt: & ob id Syri piſces [f] & columbas ex deorum numero habent, non edunt.

CXCVIII. *Niſus.*

Nisus Martis filius, ſive ut alii dicunt, [a] Deionis filius, rex Megarenſium, in capite crinem purpureum habuiſſe dicitur. Cui reſponſum fuit, tam diu eum regnaturum, quam diu eum crinem cuſtodiſſet. Quem Minos Jovis filius oppugnatum cum veniſſet, à Scylla Niſi filia, [b] Veneris impulſu, eſt amatus. quem ut victorem faceret, patri dormienti [c] fatalem crinem præcidit. Itaque Niſus victus à Minoe eſt. Cum autem Minos Cretam rediret, eum ex fide data rogavit, ut ſecum aveheret. Ille negavit Creten ſanctiſſimam tantum ſcelus recepturam. illa ſe in mare præcipitavit, [d] ne perſequeretur. Niſus au-

tem

f *Et columbas ex Deorum numero*] Schefferus legit: *Columbas, quas ex Deorum numero.* Atque ita quoque hunc locum adducit Cl. Ouzelius ad Minutium Felic. p. 178. Malim tamen, *quos.* Nam & piſces Diis annumerant. Quanquam nihil opus eſt τὸ *quos* inſerere, ſi *non* mutes in *nec.* Vide hac de re Clement. Protrept. pag. 25. edit. Morell. Aſtron. II. 41. Phornutum cap. περὶ τῆς Ῥέας. Diodor. Lib. II. pag. 92. Theon. ad Aratum pag. 131. Scalig. ad Manil. pag. 343. Owen. Theol. Moſaic. Lib. V. 8. Athenag. Legat. pro Chriſt. p. 33. Nonnl de Re Cib. Lib. III. cap. 2.

Ad CAP. CXCVIII.

a *Deionis*] Meurſius, ut notavit Cl. Schefferus, in Regno Attico corrigit, *Pandionis.* Etſi rationes ejus, quod liber ille ad manum mihi nunc non ſit, examinare non poſſum, non dubito tamen, quin verè corrigat. Vide Strab. Lib. IX. pag. 454. edit. Xyl. Schol. Theocriti ad Eid. XII. 27. Eurip. ad Hippol. vers. 35. & 1200. Venerat eadem emendatio in mentem Lindenbrogio ad Catal. p. 292.

b *Veneris impulſu*] Virgil. non Venere, ſed Junone iratâ, hoc Scyllæ accidiſſe ſcribit.

c *Fatalem crinem*] Χρυσοῦν πλόκαμον appellant Lucianus & Euripidis Scholiaſtes. Lactantius Argum. Lib. VIII. Met. Ovid. *Crinem purpureum abſcidit genitori dormienti, quo fata patriæ continebantur.* Noſter cap. 242. *Niſus Martis filius, crine fatali amiſſo, ipſe ſe interfecit.* Ovid. Lib. VIII. 85. *Fatali nata parentem Crine ſuum ſpoliat.* Similem hiſtoriam de Comæthone Pterelai filiâ habes apud Apollod. Lib. II. pag. 81. & Tzetzen in Lycophron. pag. 134.

d *Ne perſequeretur*] Barthius παθητικῶς accipit, ut apud Optatum: *Quem à nobis perſequutum eſſe aut dicere poſſis, aut probare?* Et ſic quoque German. Scholiaſt. Pleiad. *Quidam à ſole perſequutum arbitrantur.* Vincentius Lirinenſis: *Quem tanto ſacerdotum ſtudio proſequutum videret.* Nimirum quod activa olim erant, quæ nunc deponentia ſunt, hinc paſſivè iſta ſæpe uſurpari etiam ab optimis videas. Salluſt. Jug. cap. 31. *Quicquid ſine ſanguine civium ulciſci nequitur.* Cap. 25. *Ab iiſdem illis regis fautoribus ſummâ ope eniſum.* Omitto prudens ſexcenta alia. Cl. Schefferus emendat, *ne pater perſequeretur.* Quid ſi legas? *ut perſequeretur.* videl. Minoem. Ovid. VIII. vers. 142. *Inſilit undis, Conſequiturque rates, faciente cupidine vires.*

e In

tem dum filiam perſequitur, [e] in avem halieton, id eſt, aquilam marinam converſus eſt, Scylla filia [f] in piſcem, Cirim quem vocant. hodieque ſi quando ea avis cum piſcem natantem conſpexerit, mittit ſe in aquam, raptumque unguibus dilaniat.

CXCIX. *Scylla altera.*

SCYLLA [a] Cratetis fluminis filia, virgo formoſiſſima

e *In avem halieton*] Scribe *haliæton* vel *haliaeton*. Corruptius Lactantius in quibuſdam editionibus: *Patre jam in avem transfigurato, quam Græci alieton dicunt. Aquilam piſcarien* appellat Servius in Eclog. VI. Leg. *piſcariam*, vel *piſcatoriam* potius. *Avem* ſanè *piſcatoriam* vocat Lactant. Argum. Lib. VIII. fab. I. Ovidius: *Et modo factus erat fulvis haliæetos alis.* Inter accipitres recenſetur in epiſtola, quæ Symmacho & Theodotioni inſcribitur. Scaliger ad Catal. pag. 83. *Haliaetus Virgilii eſt Falco noſter.* At Falco accipiter magis, quam aquila videtur eſſe. Aquilam tamen facit Virgilius haliæetum. *Fecit & in terris haliaetus ales ut eſſet: Quippe aquilis ſemper gaudet Deus ille coruſcus.* Schol. Homer. ad Iliad. pag. 674. Αἰετός. Ὄρνις δερκτικὸς καὶ ὀξὺς ἐν τῷ ὁρᾶν, καὶ ἰσχυρός. Φασὶ γὰρ Ἀριστοτέλης ὡς ἵστησι τοὺς νεοσσοὺς πρὸς τὸν ἥλιον ἀναγκάζων βλέπειν, καὶ ὁ δυνηθεὶς ὁρᾶν, τοῦ αἰετοῦ ἐστιν υἱός. ὁ δὲ μὴ, ἐκβάλλεται, καὶ γίγνεται ἁλιαιετός. Leg. ἁλιαίετος. & δερκτικὸς pro δερκτικός. Id quod Scholiaſtes ille ipſe vult, quem ſcripſiſſe deprehendo ad v. 638. Iliad. Π. Φοξίδμων) δερκτικὸς, ὀξὺς, ἔμπειρος. Confer Plin. Lib. x. cap. 3. & quæ dixi ad Lactant. Lib. VI. fab. 20. &c.

f *In piſcem Cirim*] Avem eam Ovidius & Virgilius faciunt. Gloſſæ Stephani *Circum* appellant. *Circum*, ἱέραξ. ἔστι δὲ ὄρνεον μεταβληθεῖσα ἡ Σκύλλα ἡ τοῦ Μεγαρέων. Vulcanius emendat: Τῆς Νίσου βασιλέως. Malim legi, Νίσου τοῦ Μεγαρέως vel Μεγαρέων, ut ſubaudiatur βασιλέως, quemadmodum apud Ælian. ποικ. ἱστ. XIII. 18. Διονύσιος ὁ τῆς Σικελίας. Tzetzes in Lycophron. pag. 95. Μιξοπάρθενος, τῆς Σκύλλης, ἥτις καθ' ἑτέρα θυγάτηρ Νίσου τοῦ Μεγάλου. Leg. Μεγαρέως. Sed Scaliger, ut deprehendi poſtmodum, ad Catal. p. 83. Τῆς Νίσου Μεγαρέως. Confundit interim Scyllas, quo nihil apud Mythologos & Poëtas frequentius. *Circus* eſt Græcanica vox. Κίρκος enim ἀετὸς Græcis. Etym. magnum accipitrem eſſe vult. Πέλεια, inquit, καὶ κίρκος εἶδος ἱέρακος. Illis, quæ pro Hygino adduxit Cl. Schefferus, addo illa ex Etymologicographo: Κίρρις ὁ ἰχθύς. ἐπειδὴ κιρρός ἐστι τὴν χροιάν, Κηρὶς δὲ, διὰ τοῦ η ψιλοῦ. Κίρρις, εἶδος ἱέρακος. ὁμοίως δὲ λέγεται παρὰ Κυπρίοις Κίρρις ὁ Ἄδωνις. Accedit huc, quod piſces captare ſolenne eſt haliæeto: qua de re videndus Plinius Lib. x. 3.

Ad CAP. CXCIX.

a *Cratetis fluminis*] Servio ad Ecl. VI. eſt *Cretheidos nymphæ filia*. Ad Æn. autem III. 420. *Scylla Phorci & Cretidis Nymphæ filia fuit.* Scribo tum heic, tum apud Servium *Crataidis*, vel *Cratais*, ut inflexione Latinâ uſus ſit in vocabulo Græco: quod non eſſe inſolens ſequioris ævi ſcriptoribus alibi oſtendimus. Quanquam vir illuſtris ad Catal. pag. 50. τὸ *Cretheidos* non ſuſtinuit mutare: *Alii*, inquit, *Cratain dicunt matrem Scyllæ, alii Perſean, alii Lamiam, alii Cretheida, alii Ecaten.* Niſi de *Cretheide*, quæ ex τῷ *Cretæis* nata, verum eſt de cæteris. Non debebant ergo mutari ab illo verſus illi: *Ipſi ſen Lamie mater* &c. Schol. Apollon. ad Lib. 828. Ἀκουσίλαος Φόρκυνος καὶ Ἑκάτης τὴν Σκύλλαν λέγει. (Atque ita quoque Hom. Schol. ad Iliad. M. 85.) Ὅμηρος δὲ τὴν Σκύλλης μητέρα Κράταιιν καλεῖ. Secutus ergo Homerum Ovidius XIII. Met. 745. *Nereis his contra reſecuta Crataide natam.* Sed illo *fluminis* quid faciemus? A gloſſâ eſſe cenſet Cl. Schefferus. Mihi videtur corruptum ex *Phorcynis*, & tranſpoſitum. Lego itaque *Phorcynis & Cratai-*

ma dicitur fuiſſe. Hanc [b] Glaucus amavit, Glaucum autem Circe Solis filia. Scylla autem cum aſſueta eſſet in mari [c] lavari, Circe Solis filia [d] propter zelum, medicamentis aquam inquinavit. quo Scylla cum deſcendiſſet, ab inguinibus ejus [e] canes ſunt nati, [f] atque ferox facta,

quæ

dis filia. Apollonius: Σκύλλης Αὐσονίης ὀλοόφρονος, ἣν τέκε Φόρκυν Νυκτιπόλος δ' Ἑκάτη τλώ τε κλείουσι Κραταιΐν Gloſſ. MSS. in I. Georg. de duabus Scyllis: *Una Forci & Cretide filia fuit.* Scribe, *Crataide.* Lactant. Argum. Lib. XIII. fab. 9. Met. Ovid. *Ut Scyllam Phorci & nymphæ Grathεidis eodem mari verſantem conſpexit.* Lege, *Crataidis.* Quin veri hæc ſpeciem aliquam æquè tibi, ac mihi, habere videantur, nullus dubito. Nihil tamen mutandum, niſi τὸ *Cratetis* in *Crataidis.* Capella Lib. VI. pag. 205. *Scyllæum oppidum cum Crataide flumine, quæ Scyllæ mater fuit.* Ita ex MS. reſtituit Grotius. Solinus cap. VIII. *Cum Scyllæo oppido & Crataide flumine Scyllæ matre.* Quo loco vulgo *Crathide* legunt. Cæterum alios heic rurſus auctores ſecutus Hyginus, ac cap. 151. vel in Genealogiâ, ubi Typhonis & Echidnæ facit filiam Scyllam. Ita ego commentàbar. Sed Nob. Heinſii Not. in Met. Ovid. p. 352. ſi inſpexiſſem, potuiſſem ſuperſedere labore iſto.

b *Glaucus*] Hic Polybi filius fuit, qui factus eſt θαλάττιος δαίμων, de quo Schol. Apollon. ad Lib. I. 1310. Tzetzes ad Lycophron. pag. 107. Euſtath. ad Hom. Iliad. pag. 205. ed. Baſil. Palæphatus cap. 28. Anthedonis filius eſt Fulgentio Lib. II. cap. 12. An perperam? Fuit Ἀνθηδόνιος τὸ γένος, non filius Anthedonis aliis. Sed cum Fulgentio faciunt Gloſſ. MSS. in Lib. I. Georg. & Lactant. Argum. Lib. XIII. Met. fab. 9. Adde quæ notamus ad Fulgentium.

c *Lavari*] Etſi contra Varronis regulam, ex uſu tamen magis locupletum ſcriptorum eſſet *Lavare.* Vid. Ter. Eun. III. 5. 47. Plaut. Truc. II. 3. Petron. Fragment. Trag. cum Hygino pag. 13. edit. Corn. *Ec ego*, inquit, *non quotidie lavor.* Pag. 45. *Quibus lavari jam cœperat notum eſſe.* Plin. III. epiſt. 14. *Lavabatur in villâ Formianâ.* Nec refugit Celſus Lib. I. cap. 3. Imo nec Tullius ipſe Lib. X. Att. 13. *Lavari ſe velle.*

d *Propter Zelum*] Fulgent. Mythol. Lib. II. *Zelataque Scyllam fontem, in quo lavari erat ſolita, venenis infecit.* Idem Lib. I. *Odium tanſale eſt, ut amoris zelus atque invidia.* Inde *zelare* frequens Cypriano Sermone de Livore, & poëtis Chriſtianis, vocabulum. Zelum eleganter *rivalitatis dolorem* appellat Servius ad Æn. III. 420. *Furioſam amantium æmulationem* Petron. Gloſſ. Cyrill. Ζῆλος, *pellicatus, pellicatio, æmulatio, zelus.* Fulgent. Præfat. Lib. I. *Tam etenim libens zelo ſortitus ſum ex affectu conjugium, ut ſi hanc ſuis obluccentem, ut pellicem, voluptatibus repererit* &c. Ita omnino legendum cum membranis Vett. Bibliothecæ Leidenſis. Malè ab antiquis editionibus Micylli & Henrici Petri heic receſſit Commelinus. Aliter hanc fabulam narrat. Tzetzes ad Lycophron. p. 13. ed. Steph. Ἦν δὲ πρότερον ἡ Σκύλλα γυνὴ εὐπρεπής. Ποσειδῶνι δὲ συνοῦσα, Ἀμφιτρίτης ζηλοτυπησάσης, καὶ φάρμακα ἐμβαλούσης τῇ πηγῇ, ἐφ' ᾗ εἰώθει λούεσθαι ἀπεθηριώθη. Secutus hoc commentum Virgil. in Ciri: *Sive etiam ex-actis ſpeciem mutata venenis Infelix virgo, quid enim commiſerat illa? Ipſe pater timidam ſæva complexus arena Conjugium caræ violaverat Amphitrites: Attamen exegit longo poſt tempore pœnas; Ut cum cura ſui veheretur conjugis alto, Ipſa trucem multo miſceret ſanguine pontum.* Confer Ovid. I. Art. Amand. 331.

e *Canes ſunt nati*] Eleganti metaphorâ de obtrectatoribus Hieronymus vitâ Hilarionis: *Scyllæos canes obturatâ aure tranſibo.* Malè *obduratâ* habet Caniſii editio. Tzetzes in Lycophron. pag. 107. ed. Stephani Scyllæ ſex dat capita, & duodecim pedes. Sed denarii gentis Pompeiæ tres tantum imâ inguinum parte ei canes adſignant, ut obſervavit in de Num. Præſtant. pag. 233. illuſtris Spanhemius.

f *Atque ferox facta*] Turbatus heic videtur verborum ordo, quem ita reſti-

quæ injurias ſuas executa eſt. nam Ulyſſem [g] prænavigantem ſociis ſpoliavit.

CC. *Chione.*

CUM Chione, ſive, ut alii poetæ dicunt, [a] Philonide Dædalionis filia Apollo & Mercurius una nocte concubuiſſe dicitur. ea peperit ex Apolline [b] Philammonem, ex Mercurio Autolycum, quæ poſtea in venatione in Dianam [c] eſt locuta ſuperbius. Itaque ab ea ſagittis eſt interfecta. at pater Dædalion unicam filiam flendo, ab Apolline eſt converſus [d] in avem dædalionem, id eſt, accipitrem.

CCI. *Autolycus.*

MERCURIUS Autolyco, ex Chione quem procreaverat, muneri dedit, [a] ut furaciſſimus eſſet, nec deprehenderetur in furto: ut quicquid ſurripuiſſet, in quamcunque effigiem vellet, transmutaretur, ex albo in nigrum,

ſtituo: *Quæ ferox facta atque injurias ſuas executa eſt.*

g *Prænavigantem*] Sic *prælabi* apud Symmach. Lib. I. ep. 7. & Colum. XI. I. *Præfluere* apud Horat. IV. od. 3. & 14. *Prænatare* apud Virgil. Æn. VI. 705. *Prævehi* apud Plin. Lib. I. ep. 8. *Prævertere* Capell. Lib. II. In quibus *præ* idem quod *præter* valet, ut *ex* pro *extra* ponitur interdum. Plinius Junior: *Exiluit cathedram.* Quod nollem temerè in præfatione ſuâ damnaſſet Stephanus. Sall. *Raro egreſſa fines ſuos.* Curt. IV. 2. *Eminebat aquam.* Lactant. Phœn. vers. 8. *Eminet montes.* Interpres Apollon. Tyrii: *Evaſit cubiculum.* Capella Lib. I. *Tractus aërios jam Phœbus exierat.* Sen. Agam. 968. *Exiit Mycenas.*

Ad CAP. CC.

a *Philonide*] Pherecydes apud Schol. Hom. ad Odyſſ. T. 432. Φιλωνὶς ἡ Δηΐονος θυγάτηρ οἰκοῦσα τὸν Παρνασσὸν ἐν αὐτῷ παρεμίχθη καὶ Ἀπόλλωνι. Omiſſum eſt Ἑρμῇ, ut apparet ex illis, quæ mox ſubjungit. Adde Ovid. Lib. XI. Met. fab. 8.

b *Philammonem*] Ita & Ovidius eum & Pherecydes appellant. Corruptè *Philemon* dicitur in veteribus Lactantii Argum. editt. Rectè *Philámmon* Rænerius.

c *Eſt locuta ſuperbius*] Dianâ formoſiorem ſe jactavit.

d *In avem dædalionem*] Cl. Schefferus emendat *aſalonem* ex Plin. Lib. X. cap. 8. Sanè Αἰσάλων eſt etiam Ariſtotel. Lib. IX. cap. 46. Hiſtor. Animal. Ælian. Lib. XII. cap. 4. cum aliquot accipitrum vocabula enumeraſſet, ſubjicit tandem, γένη δ' ἱεράκων ἐϛὶ πάμπολλα. Octo facit Callimachus apud Etym. auctorem in Πέλεια. An inter illa etiam Dædaliones fuerint, dicere non habeo. Naſo ſimpliciter in accipitrem converſum narrat.

Ad CAP. CCI.

a *Ut furaciſſimus eſſet*] Vide Schott. Proverb. ex Suid. Cent. XII. 75. Pherecydes de Autolyco: Εἶχε γὰρ ταύτην τὴν τέχνην παρὰ τοῦ πατρὸς, ὥστε τοὺς αἰθερίους, ἔτι κλέπτοι τι, λανθάνειν, καὶ τὰ θρέμματα τῆς λείας ἀλ-

grum, vel ex nigro in album, in cornutum ex mutilo, [b] in mutilum ex cornuto. is cum Siſyphi pecus aſſidue involaret, nec ab eo poſſet deprehendi, ſenſit eum furtum ſibi facere, quod illius numerus augebatur, & ſuus minuebatur. qui ut eum deprehenderet, in pecorum ungulis [c] notam impoſuit. qui cum ſolito more involaſſet, & Siſyphus ad eum veniſſet, [d] & pecora ſua ex ungulis deprehendit, quæ ille involaverat, & abduxit. qui cum ibi moraretur, Siſyphus Anticliam Autolyci filiam compreſſit, quæ poſtea Laertæ data eſt in conjugium, ex qua natus eſt Ulyſſes: ideo nonnulli autores dicunt [e] Ypſipylon. ob hoc Ulyſſes verſutus fuit.

CCII. *Coronis.*

APOLLO cum Coronida Phlegyæ filiam gravidam feciſſet, corvum cuſtodem ei dedit, ne quis eam violaret. Cum ea & [a] Chylus Elati filius concubuit: ob id ab Jo-

λοπῶν εἰς ὃ θίλοι μορφῆς. Confer Sarisber. Curial. I. cap. 9. Ovid. XI. Met. 311. *Alipedis de ſtirpe Dei verſuta propago Naſcitur Autolycus, furtum ingenioſus ad omne.* Nimirum κλέπτης θεὸς Mercurius. Lactant. Lib. I. cap. 10. *Fur ac nebulo Mercurius.* Hinc de eo ruſticus ille apud Anton. Liberal. cap. 15. κλέπτην ἔλεγεν ὃ τιμῶν θεόν. Fulgent. Mythol. I. *Furatrinum Deum* ſalutat. Vide ejus imaginem apud Albricum cap. 6. Cur autem fur Mercurius? Ὅτι ὁ Ζεὺς κλέψας τὴν Ἥραν ἔμιξεν τῇ Μαίᾳ, ut notat Schol. Hom. ad Iliad. Ω. 24.

b *Mutilum*] Propriè locutus eſt. Horat. I. Sat. 5. *O tua cornu Ni foret exſecto frons, inquit, quid faceres, cum Sic mutilus minitaris?* Ovid. III. Art. A. 249. *Turpe pecus mutilum.* Donatus ad Hecyr. Ter. act. I. ſc. I. *Mutili dicti ſunt boves aut capri ſine cornibus.*

c *Notam*] Feſtus: *Nota nunc ſignificat ſignum, ut in pecoribus &c.* Schol. Sophocl. ad Ajac. Flagell. vers. 190. μετεγράμματον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. ubi hanc fabulam habes. Iſacius in Lycophron. pag. 62. Μετεγράμματο τουτέστι τὸ τοῦ ὄνομα ἐγχαράττειν ἐν τῇ ἑαυτοῦ ζώων ὁπλαῖς καὶ χηλαῖς ἐπιγέγραπται leg. αὐτοῦ ὄνομα.

d *Et pecora*] Τὸ &, ut natum ex ultimâ præcedentis vocis ſyllabâ delet Cl. Schefferus. Poſſit tamen videri polyſyndeton. Sed id cum frequentare non ſoleat Hyginus, amplector ejus conjecturam.

e *Ypſipylon*] Micyllus in margine *Siſyphium.* Quod & mihi venerat in mentem ex Ovid. Lib. XIII. Met. v. 31. & Avieno in allegoriâ Sirenum: *Sanguine Siſyphio magnus generatus Ulyſſes.* Nunc rectius puto *Siſyphiden* vel *Siſyphi filium.* Suidas loco ſuperius laudato, διὸ Σισυφίδης Ὀδυσσεύς. Lactantius ad Stat. III. Achill. v. 76. *Laerta & Antiocha (leg. Laerta & Anticlia) filius, alii dicunt Siſyphi & Anticlea filium, quæ ante nuptias cum Siſypho Coeli (leg. Æoli) filio concubuit, unde Ulyxes natus eſt.* Ovid. III. Art. A. 313. *His ſua Siſyphides auditis pæne reſolvit Corpora.*

Ad CAP. CCII.

a *Chylus*] Lactant. ad III. Theb. Stat. 506. *Lycus.* Utrobique legendum *Iſchys*

Jove fulmine eſt interfectus. Apollo Coronidem gravidam percuſſit, & interfecit, cujus ex utero exectum Aſclepium educavit. at corvum, qui cuſtodiam præbuerat, ex albo in nigrum commutavit.

CCIII. *Daphne.*

APOLLO Daphnen, [a] Penei fluminis filiam, cum virginem perſequeretur, illa à terra præſidium petit, quæ eam recepit in ſe, & in arborem laurum commutavit. Apollo inde ramum fregit, & in caput impoſuit.

CCIV. *Nyctimene.*

NYCTIMENE, [a] Epopei regis Lesbiorum filia, virgo formoſiſſima dicitur fuiſſe. hanc Epopeus pater amore incenſus compreſſit, quæ pudore tacta ſylvis occultabatur. quam Minerva miſerata, in noctuam transformavit, quæ pudoris cauſa in lucem non prodit, ſed [b] noctu patet.

CCV. [a] *Ar-*

Iſchys ex Scholiaſte Pindari in Pyth. od. 3. Pauſan. Lib. I. Apollod. Lib. III. Lactant. Argum. Met. Ovid. Met. II. 7. Immo ipſe Hyginus Aſtron. II. 40. *Iſchyn* eum appellat. Defendi tamen poſſit *Iſchus*, ut ſit dictum, quemadmodum *Rhadamanthus* ex Ῥαδάμανθυς, & *Ateus* ex Ἄτυς apud Varronem. *Tribrachus* ex τρίβραχυς apud Schol. Horat. ad epod. I. *Cotus* pro *Cotys* apud Nepot. Iphicrat. cap. 3. Vide Buchner. ad ejusdem Themiſt. cap. I. & quæ nos ſuperius diximus. Editio Leidenſis præfert *Alcionetus*. Malè. Scribi debuiſſet, *Alcyoneus*. Anton. Liberal. cap. 10. Ὅτι πρῶτος ἀπήγγειλε Κορωνίδα τὴν Φλεγύα θυγατέρα γαμηθεῖσαν Ἀλκυονεῖ.

Ad CAP. CCIII.

a *Penei*] Scribe *Penei*. Græcis enim eſt Πηνειός. Ovid. I. Met. 452. *Primus amor Phœbi Daphne Peneia.* Secutus eum Lactant. ad Stat. I. Theb. 554. Alii Ladonis filiam faciunt, ut Nonnus Dionyſ. XLII. Aphthon. Progymnaſmatis, Tzetzes in Lycophron. pag. 2. ed. Steph. Auctor Geopon. Lib. XI. cap. 3. Servius ad Æn. III. 91. *Daphnis Penei, vel, ut alii volunt, Latonis filia, ab Apolline adamata eſt.* Scrib. *Daphne* & *Ladonis* ut recte exaratum ad Æn. II. 514. *Daphne Ladonis fluvii terra Arcadiæ fuit.* Hom. Schol. ad Iliad. A. 14. Λάδωνος τοῦ ἐν Ἀρκαδίᾳ ποταμοῦ Δάφνη ὑπῆρχε θυγάτηρ εὐπρεπεστάτη. Fabula inde orta videtur quod Apollo τὸ φυτὸν τῆς δάφνης invenerit. Vide Euſeb. Præp. Euang. Lib. II. cap. I.

Ad CAP. CCIV.

a *Epopei*] Ita etiam infra habes cap. 253. In margine edit. Micylli viſitur, *Hyclei alii.* Quod mutem in *Nyctei*. Lactant. ad III. Theb. Stat. 507. *Nycteus Æthiopum Rex, felix ſi nunquam pater fuiſſet, filiam habuit Nyctaam nomine.* Scrib. *Lesbiorum* & *Nyctimenen* ex Ovid. II. Met. fab. 9. in cujus argumento Lactant. *Nyctimene Nyctei filia, virgo Lesbia.*

b *Noctu patet*] Barth. *paret*, vel *parit*. Prius probo. Matth. cap. XXIV. 30.

Καὶ

CCV. [a] *Arge.*

ARGE venatrix cum cervum ſequeretur, cervo dixiſſe fertur: Tu licet Solis curſum ſequaris, tamen te conſequar. Sol iratus, in cervam eam convertit.

CCVI. *Harpalice.*

CLYMENUS Schœnei filius, rex Arcadiæ, amore captus, cum Harpalice filia ſua concubuit. ea cum peperiſſet, in epulis [a] filiam appoſuit patri: Clymenus pater recognita, Harpalicen interfecit. * * *

CCXIX. *Archelaus.*

ARCHELAUS [a] Timeni filius exul, à fratribus ejectus, in Macedoniam ad regem Ciſſeum venit. qui cum à finitimis oppugnaretur, Archelao regnum & filiam in conjugium dare pollicetur, ſi ſe ab hoſte tutatus eſſet. Archelaus, [b] quia ab Hercule eſſet oriundus, [c] nam Timenus Herculis filius fuit, qui * hoſtes uno prælio fuga-

Καὶ τότε φανήσεται τὸ σημεῖον τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Vet. Interp. *Et tunc parebit ſignum* &c. Cato Scholaſticus, quem Ethicum ſalutat Sarisber. Polycrat. Lib. 11. *Temporibus peccata latent, ſed tempore parent.* Petronius: *Juris conſultus PARET non PARET habeto.* Feſtus: *Parret, quod eſt in formulis, debuit & productâ priore ſyllabâ pronuntiari, & non geminato R ſcribi, ut fieret paret, quod eſt invenistur* (leg. *invenitur*) *ut comparet, apparet.* Non ergo κατὰ παντὸς eſt effatum illud Agrætii: *Apparet qui videtur, paret qui obſequitur.* Idem legas in Iſidor. de Different. & apud Servium ad Æn. 1. 121. qui & hoc addit: *Et hæc obſervatio diligenter cuſtodiri debet, licet eam auctores metri cauſa, vel clauſulæ, plerumque corrumpant.* Sen. Agam. 457. *Et dubia parent montis Idæi juga.* Excerpta Feſti MSS. *Paret ſignificat apparebitur.* Scrib. *apparet.* Idem in *viatores. Qui magiſtratibus parebant.* Chryſolog. p. 172. ed. Pariſ. *Parebunt corda veſtra obſtructiora* &c. PſeudoCypr. de Sing. Cler. *Si juſtus vix ſalvus ſit, injuſtus ubi parebit?* Tertull. Exhort. Caſt. cap. 3. *Quod paruit cum magis velle.* Adde quæ Sciopp. obſervavit. Suſp. Lect. 11. cap. 20. & Cl. Daum. ad Caton. Diſtichi pag. 155.

Ad CAP. CCV.

a *Arge*] Vide Bochartum Hieroz. Part. 1. col. 883.

Ad CAP. CCVI.

a *Filiam appoſuit*] Lego *filium.* Cap. 238. *Quod ei filium ſuum in epulis appoſuit.* 239. *Ex eo quem conceperat interfecit.* 246. *Clymenus Schœnei filius ex Harpalice filiâ ſuâ filium ſuum.*

Ad CAP. CCXIX.

a *Timeni*] Scribendum *Temeni* ex Vellejo, Apollodoro, Strabone, Pind. Scholiaſte in Pyth. od. v. aliiſque. Gr. eſt Τημένου.

b *Quia ab Hercule*] Cl. Schefferus, *qui,* vel *ut qui* mallet.

c *Nam Timenus Herculis filius fuit*]

Si

gavit, & ab rege pollicita petit. Ille ab amicis diſſuaſus, fidem fraudavit, cumque per dolum interficere voluit. itaque foveam juſſit fieri, & multos carbones [d] eo ingeri & incendi, & ſuper virgulta tenuia poni. quo cum Archelaus veniſſet, [e] ut decideret, hoc regis ſervus Archelao patefecit. qui re cognita dicit, ſe cum rege colloqui velle [f] ſecreto, arbitris ſemotis. Archelaus regem arreptum in foveam conjecit, atque ita eum perdidit. inde [g] profugit ex reſponſo Apollinis in Macedoniam, [h] capra duce, oppidumque ex nomine capræ [i] Ægeas conſtituit. ab hoc Alexander Magnus oriundus eſſe dicitur.

CCXX. *Cura.*

CURA cum quendam fluvium tranſiret, vidit cretoſum lutum: ſuſtulit cogitabunda, & cœpit fingere hominem. Dum deliberat ſecum, quidnam feciſſet, inter-

Si hæc verba includas parentheſi, & τὸ *qui*, quod proximè ſequitur, deleas, tolli poterit aſteriſcus. Verum non pater Temeni Hercules, ſed atavus fuit, ut ſcribit Vellejus Lib. 1. cap. 1. Vide ibi Lipſium, & Voſſium. At Tzetzen in Lycophron. pag. 127. ed. Steph. ſi audimus, non abavus, ut Lipſius vult, nedum atavus, ut Vellejus, ſed proavus dicendus fuit. Ὁ Τήμενος ἔκτος, inquit, ἐγεγονὼς ἀπὸ Ἡρακλέους. Ἡρακλέους γὰρ καὶ Δηϊανείρας Ὕλλος. Ὕλλου δὲ καὶ Ἰόλης τῆς Εὐρύτου Κλεόδοτος, Αἴχας, καὶ Κῆυξ. Κλεοδότου καὶ Περιδίας ὁ Τήμενος ἦν, καὶ ἄλλοι. Sed errat Tzetzes ille. Ariſtomachi filium omnes faciunt Temenum. Theophilus ad Autolycum Lib. II. pag. 85. *Ex Baccho & Althea, quæ Theſtii fuit filia, orta eſt Deianira: ex hac & Hercule Jovis filio genitus eſt Hylus; ex hoc Cleodemus, ex hoc Ariſtomachus, ex hoc Temenus* &c. Etiam Hygino ipſi cap. 124. Ariſtomachi filius Temenus eſt.

d *Eo ingeri*] H. e. in eam foveam. Adverbium pro relativo pronomine poſuit. Cap. 199. *Aquam inquinavit, quo Scylla cum deſcendiſſet.* Juſtin. XII. 5. *Tranſlatis eo trium civitatum populis, quos Cyrus condiderat.* h. e. in eam urbem. Cl. Schefferus τὸ *eo* pronomen eſſe volebat ellipticè poſitum, pro *eo loco.* Nihil opus eſſe hoc ellipſios heic præſidio abunde demonſtravi ad cap. 3.

e *Ut decideret*] Cogitare lectorem jubet Cl. Schefferus, num legendum ſit, *ut ne decideret.*

f *Secreto. arbitris ſemotis*] Alterutrum à gloſſâ eſſe cenſet Cl. Schefferus. Ego putem poſt τὸ *ſecreto* τελείαν ςιγμὴν eſſe collocandam; & illa *arbitris ſemotis* referenda ad ſequentem periodum.

g *Profugit in Macedoniam*] Atqui jam venerat in Macedoniam, ut præceſſit. Credo in præcedentibus latere aliquid. Pauſan. Bœoticis: *Dicunt Macedones Caranum Macedoniæ regem pugna ſuperaſſe Ciſſeum, qui in vicinâ regione principatum obtinebat.*

g *Caprâ duce*] Tale quid de Carano Juſtin. Lib. VII. cap. 1. & Solinus cap. 14. narrant.

i *Ægeas*] Cl. Schefferus emendat, *Ægas.* Non erat neceſſe. Juſtinus: *Urbem Edeſſam ob memoriam muneris Ægeas, populum Ægeatas, vocavit.* Vide ibi Berneccerum. Sammonicus præfat. *Qui colis Ægeas, qui Pergama, quique Epidaurum.*

Ad

habuit, & filium Hyantem: quem ab apro [b] vel leone occiſum dum lugent ſorores, ab eo luctu conſumptæ ſunt. Ex his quinque primæ inter ſidera relatæ, locum habent inter cornua tauri, [c] Phæſyla, Ambroſia, Coronis, Eudora, [d] Polyxo, quæ à fratris nomine appellantur [e] Hyades, eaſdem Latine Suculas vocant: quidam ajunt in modum Y literæ poſitas, inde Hyadas dici. Nonnulli, quod, cum oriantur, pluvias efficiant. eſt autem Græce hyin pluere. Sunt qui exiſtiment ideo has in ſideribus eſſe, quod fuerint nutrices Liberi patris, quas Lycurgus ex inſula [f] Naxo ediderat. Cæteræ ſorores poſtea luctu conſumptæ, [g] ſidera facta ſunt: & quia plures erant [h] Pleiades dictæ, nonnulli exiſtimant ita nominatas, quia inter ſe conjunctæ, quod eſt pleſion: [i] ideo autem confertæ ſunt, ut vix numerentur: nec unquam ullius oculis certum eſt, [k] ſex an ſeptem exiſtimentur. Earum nomi-

gine Micyllus: *Legendum fortaſſis ex Æthrâ Oceanitide. Ita enim Græcus auctor Timæus habet.* Probo cum Scheffero, ſi τὸ *Æthra* poſt τὸ *ſive* inſeratur. Habere hoc Micyllum, ut ne planè heic aſymbolus ſim, moneo ex Hom. Schol. ad Iliad. Σ. 486. Invenies eandem hiſtoriam apud Proclum in Heſiod. p. 97. ed. Heinſ. Confer Aſtron. II. cap. 21.

b *Vel leone*] Ab aſpide occiſum modo laudatus Timæus tradit.

c *Phæſyla*] Schefferus malle ſe *Phæola* ex Heſiodo ait. Atqui Heſiodo eſt Φαισύλη. Suſpicor operas injuriam feciſſe viro doctiſſimo. Corruptè Aſtron. II. 21. *Pedile* appellatur. Sed *Phæſyle* rectè correxit Soter, qui illa Aſtronomica edidit annò 1534. Coloniæ. Αἰσύλη eſt Scholiaſtæ & Euſtath. ad Iliad. Σ. p. 1212.

d *Polyxo*] Rectè. Ea enim eſt Πολυξὼ Hom. Scholiaſtæ. Malè ſcrib. in Aſtron. *Poliſſo*. Corrige *Polyxo* cum Sotere. Pro hac poſtrema & Ambroſia ab Heſiodo in libro Aſtrico recenſentur Κλέεια & Φαιὼ apud Theonem ad Arat. pag. 133. quæ pro *Phileto* Hygin. in Aſtron. eſt reſtituenda cum Sotere. Longe illis alia nomina dat Schol. Theocrit. ad Eidyll. XIII. 25.

e *Hyades*] Unde id nominis habeant, non convenit inter veteres. Vide Aſtron. II. 21. Gellium XIII. 9. Schol. Hom. & Euſtath. loco modo laudato. Servium ad I. Georg. 138. & Æn. I. 748. Etym. in Ὑάδες. Tzetz. in Heſiod. Ἔργ. β. pag. 128. ed. Heinſ. Theon. in Aratum pag. 25. ed. Londin.

f *Naxo ediderat*] Barth. *edicto ejecerat*. Ego cogitaveram *exegerat*. Schefferus retinet τὸ *ediderat*, & explicat *ejecerat*. Sane *edere* pro relegare potuit uſurpaſſe, ut *dare* pro ablegare Fulg. III. 7.

g *Sidera facta ſunt*] *Facta ſunt* Nob. Heinſius.

h *Pleiades*] Conſule Etym. Auct. Hyg. Aſtron. II. 21. Homer. Schol. loco prædicto. Euſtath. ad Odyſſ. P. 475. ed. Baſil. Heſiod. Schol. ad Ἔργ. β. p. 92. & 96. ed. Heinſ. Virgil. Schol. Serv. ad Æn. I. 748. ubi corruptè eas *Priadæ* & *Prionis* filias dici animadvertes. Gloſſ. Philox. *Virgiliæ*, Πλειάδες. Malim *Vergiliæ*. Adde Iſidor. Orig. Lib. III. cap. 70.

i *Ideo autem*] Barthius, *adeo autem*. Quod probo.

k *Sex an ſeptem exiſtimentur*] Sex enim tantum conſpiciuntur. Schol. Pind. in Nem. B. Αἱ γὰρ Πλειάδες ἑπτὰ

τινὶ

mina hæc ſunt. Electra, Alcyone, Celæno, Merope, [l] Sterope, Taygeta & Maja: ex quibus Electram negant apparere, [m] propter Dardanum amiſſum, Trojamque ſibi ereptam. alii exiſtimant [n] Meropen conſpicere erubeſcere, quia mortalem virum acceperit, cum cæteræ deos haberent. ob eamque rem [o] de choro ſororum expulſa, mœrens [p] crinem ſolutum gerit, quæ [q] cometes appellatur:

τὴν ἱστορίαν ἄστρον ἐστὶν ἐξ ἑπτὰ ἀστέρων συγκείμενον, καὶ δὲ τὴν ὄψιν ἕξ. Confer Ovid. IV. Faſt. 169. Quod ſex tantum conſpiciantur, inde & *κοινῶς ἑξάστερον λέγουσι*), ut narrat Tzetzes in Heſiod. p. 94.

l *Sterope*] Apud Pind. Schol. in Nem. B. quidam Ἀστερόπην eam appellat, quæ Arato. Apollodoro. Eratoſtheni, Scholiaſtæ Homeri. Servio, aliiſque eſt *Sterope*. Sed *Aſteropen* vocat etiam German. Scholiaſt. Pleiadibus: *Cum Marte*, inquit, *Aſterope, ex qua Oenomaus*. Accedit illi Diodorus Lib. III. pag. 194. Sterope ergo & Aſterope eadem eſt.

m *Propter Dardanum amiſſum*] Qui ejus erat filius. Vid. cap. 155. Schol. Hom. Φησὶ δὲ Ἠλέκτραν οὐ βουλομένην τὴν Ἴλιον πορθουμένην θεάσασθαι, τὸ (leg. τὸν) κτίσμα εἶναι τῶν ἀπογόνων, καταλιπεῖν τὸν τόπον, ἔνθα κατηστέριστο διόπερ οὔσας πρότερον ἑπτὰ γενέσθαι ἕξ. Idem habes apud noſtrum Aſtronomico, Ovid. IV. Faſt. Quint. Calabr. Lib. XIII. Schol. Arat. p. 35. ed. Lond. Avien. Pleiadibus. Proclum in Heſiod. p. 97. ed. Heinſ. qui & ἀλώπηκα illam dictam narrat ibi τὸ ζυγόλωρον ἰδοῦσαν. Vide locum. Servius ad I. Georg. 138. *Sunt autem ſeptem. Taygete, Arcyone, Celanis* (leg. *Alcyone, Celano*) *Sterope, Merope, Electra, quæ exciſum* (malim *occiſum*) *filium dolens, lucere deſiit*.

n *Meropen conſpicere*] Barth. *conſpici ſe erubeſcere* ex MS. quod probo. Schol. Arati pag. 134. Φασὶ φθίγειν τὴν Ἠλέκτραν, καὶ μὴ ὑπομεῖναι ἰδεῖν τὸ Ἴλιον ἁλισκόμενον. leg. τὴν Ἴλιον. Diverſas refert opiniones de obſcurata illa ſtella. Electram illam eſſe quidam voluerunt, de qua jam vidimus; alii Meropen. de quâ Hellanicus apud Hom. Scholiaſt. Μερόπην δὲ Σισύφῳ θνητῷ ὄντι συγγενέσθαι, ἣν καὶ ἀμαυρὰν εἶναι. Adde noſtrum Aſtron. II. 21. Eratoſth. cap. 23. Κατας. Avienum & German. Schol. Pleiadibus. Corrigam in tranſitu Servium, apud quem ad I. Georg. 138. legitur vulgo: *Quidam Steropen volunt non apparere, quod ſola è ſororibus cum Siſypho mortali concubuit*. Leg. *Meropen*. Alii Meropen Hyperocho nupſiſſe tradiderunt, & ex eo genuiſſe Oenomaum, ut ad Lycophron. Tzetzes annotavit.

o *De choro ſororum*] Ita loquitur, quia Pleiades exiſtimantur choream ducere ſtellis, ut ait ipſe Aſtron. II. 21. Vide Propert. Lib. III. el. 3. Horat. IV. Carm. od. 4. Adde Schol. Theocrit. ad Eid. XIII. 25. Sed non Pleiadibus tantum. ſed & omnibus ſtellis choreas adſcripſere. Apuleius libello de Socratis Dæmonio: *Radiantes Deos, quibus cæli chorum comptum & ornatum ſudâ tempeſtate viſimus*. Confer Schol. Heſiod. ad Θεογ. p. 256. ed. Heinſianæ. Lucian. de Saltat. Tom. I. p. 913. ed. Bened. Heraclid. Hom. Alleg. pag. 18. ed. Geſn. Tibull. II. el. I. Licentius ad Auguſtin. *Mundumque tonanti Diſſernit canere & pariles agitare choreas*.

p *Crinem ſolutum gerit*] Alludere videtur ad morem Romanorum, quo conſtat in luctu fœminas ſolutis fuiſſe crinibus, ut apud antiquos Græcos tonſis. Virgil. Æn. I. 484. *Crinibus Iliades ſparſis*. Ovid. XIII. Met. 584. *Sed crine ſoluto, Sicut erat, magnigenibus procumbere non eſt* &c. Juſtinus de Arſinoe Lib. XXIV. 3. *Sciſſa veſte, & crinibus ſparſis*. Senec. Troad. vers. 84. *Per colla fluant Mœſta capilli tepido Trojæ Pulvere crines*. Hygin. II. Aſtron. *Lamentantem crine ſparſo videri*. Similia legas apud German. Schol. & quem non veterum? Conſule Plutarch. Quæſt. Rom. cap. 14. Schol. Hom. ad Iliad. ψ. 135.

q *Cometes*] *Stella comans* Ovidio, Plinio *ſidus crinitum*.

r Len-

tur: ſive [r] longodes, quia in longitudinem producitur: ſive [s] xiphax, quia gladii mucronis effigiem producit. ea autem ſtella [t] luctum portendit.

CXCIII. *Harpalicus.*

HARPALICUS rex [a] Amymneorum Thrax, cum haberet filiam Harpalicen, amiſſa matre ejus, vaccarum equarumque eam uberibus nutrivit, & creſcentem armis exercuit, [b] habiturus ſucceſſorem regni ſui. Poſtmodum nec ſpes paternas puella decepit. nam [c] tantum bellatrix evaſit, ut etiam ſaluti fuerit parenti. Nam revertens à Troja Neoptolemus, cum expugnaret Harpalicum, gravique cum vulnere affeciſſet, illa periturum patrem impetu facto conſervavit, fugavitque hoſtem. Sed poſtea Harpalicus per ſeditionem civium interfectus eſt. Harpalice graviter tum ferens patris mortem, contulit ſe in ſylvas: ibique vaſtando jumentorum ſtabula, tandem concurſu paſtorum interiit.

CXCIV. *Arion.*

r *Longodes*] Quaſi ex *longus* eſſet factum, ut *Longinum* ex lanceario fecerunt, qui tam prodigioſè vitas Sanctorum expoſuerunt. Vide Eugeſippum. Volui antehac *lonchodes* cum Micyllo. Nunc probem magis *lonchotos* Schefferi. Λογχωτὸς eſt longus inſtar haſtæ ex Gr. λόγχη. Tertull. Coron. Mil. cap. xi. *Requieſcens ſuper lonche, qua perfoſſum eſt Chriſti latus.* Niſi mavis *lonchitis*; quanquam iſtud de herba uſurpatur ab Apuleio. Puto eam ſignificari, quæ alias *bolis* dicitur. Gloſſ. Iſidor. *Butis, ſtella cometes.* Lego, *bolis*. *Bolis* enim lancea Numer. cap. 33. vers. 55. U & O confundi in Gloſſis & MSS. libris notiſſimum eſt. Gloſſ. Steph. *Abdumen*, ὑπογάστριον. leg. *Abdomen*. Non diſſimiles huic ſunt ſtellæ illæ, quas δοκίδας Græci, *trabes* Seneca vocat, de quibus Ariſtoteles & Apuleius in de mundo ἀργυρατεία.

s *Xiphax*] *Xiphias* Scheff. ex Plin. Lib. 11. 25. Ξιφηφόρος eſt Theoni. A Servio ad Æn. x. 272. Ξίφος appellatur. Perperam. Scrib. Ξιφίας.

t *Luctum portendit*] Vetus eſt ſenarius. Οὐδεὶς κομήτης, ὅςις οὐ κακὸν φέρει. Tibullus II. 15. *Hæ fore dixerunt belli mala ſigna cometen.* Adde Iſidor. Orig. III. cap. 70. Claud. R. P. I. 232.

Ad CAP. CXCIII.

a *Amymneorum*] Ita etiam infr. cap. 252. An legendum *Amymoniorum*? Servius ad Æn. I. 321. *Quidam à patre Arpalico, qui rex Amymoniorum Thraciæ gentis fuit, ita nutritam dicunt.*

b *Habiturus ſucceſſorem regni*] Chariſ. Lib. 1. *Succeſſor cum maſculino genere proferatur, Cor. Severus etiam femininum extulit. Ignea nam cælo ducebat ſidera Phœbo Fraternis ſucceſſor equis.* Ita *auctor* fœminino genere extulit Ovid. IV. Faſtor. VII. Met. 157. VIII. 108. x. 673. Juſtin. VII. I. Virgil. Æn. XII. 159. Ad quem locum conſulendus Servius, & Voſſius Anal. Lib. I. 27. Adde Scalig. ad Feſtum in *Auctor*. Ovidius: *Sponſor conjugii ſtat Dea picta ſui.*

c *Tantum bellatrix*] Suſpicatur Cl. Schefferus ſcriptum fuiſſe, *in tantum*. Certè præpoſitio illa non malè adderetur. Solin. cap. 14. *In tantum literarum amator extitit.*

Ad

CXCIV. *Arion.*

ARION [a] Methymnæus, cum eſſet arte citharæ potens, rex [b] Pyranthus Corinthius eum dilexit: qui cum à rege petiiſſet, [c] per civitatem artem ſuam illuſtrare, & [d] magnum patrimonium acquiſiſſet, conſenſerunt famuli cum nautis, ut eum interficerent. cui Apollo in quietem venit, eique dixit, ut [e] ornatu ſuo & corona decantaret; & eis ſe traderet, qui ei præſidio veniſſent. quem cum famuli & nautæ vellent interficere, [f] petit ab eis, ut ante decantaret. cum autem citharæ ſonus & vox ejus audiretur, delphini [g] circa navem venerunt. quibus ille viſis,

Ad CAP. CXCIV.

a *Methymnæus*] Probus ad II. Georg. vers. 90. *Lesbos eſt inſula Aſiæ in ſinu Ægeo, conſpicua Troadi & Thraciæ, à Lesbo filio Macharis appellata, in qua oppidum, quod appellatur Methymna, ex quâ Arion Citharœdus.* Adde Euſtath. in Hom. Odyſſ. γ. p. 120. Fuit Cyclonis filius, ut tradit Ælian. Animal. XII. 45. Cæterum Inſula Lesbus dicta eſt ita à Lesbo Lapithæ filio. Urbs autem in eâ Methymna nomen accepit à Methymnâ Macarei filia, ut Diodorus narrat Lib. V. p. 347. In Probo pro *Macharis* ſcribendum *Macaris*. Vide Steph. in Ἀ'ρίσβη. Alii à Lesbo urbe dictam inſulam volunt.

b *Pyranthus*] Periander eſt Herodoto Lib. I. Lucian. Dialog. Marini Gellio XVI. 19. Tzetzæ Ch. I. 17. Servio ad Ecl. VIII. Quamobrem perſuaſiſſimum mihi eſt illud *Piranthus* natum ex *Periandrus*, quod invenies infr. cap. 221. apud Sidon. Carm. 23. & German. Scholiaſt. Leone; ad quam formam *Euandrus*, *Theſſandrus*, *Meandrus* dicta ſunt in hoc ſcriptore, & *Ariſtandrus* apud Varronem, aliaque aptid alios, de quibus egimus in diſſertatione noſtra. Dices Piranthum etiam vocari Germanici Scholiaſtæ Fab. Orionis. At ille totam hanc fabulam tantum non ad verbum ex Hygino tranſcripſit, vel certe Hyginus ex ipſo. Verum prius exiſtimo verius. Etiam Orionem peſſimè vocat ille Scholiographus, qui aliis omnibus eſt Arion.

c *Per civitatem artem ſuam illuſtrare*] Corruptum eum locum cenſeo. Servius ad Ecl. VIII. *Cum à Periandro rege petiiſſet, ut ſibi liceret peragrare alias civitates.* Schol. German. *Ut civitatem arte ſuâ illuſtraret.* Putes ſcripſiſſe Hyginum: *Cum à rege petiiſſet civitatem per artem ſuam illuſtrare.* Agnoſcis Græcam ſyntaxin, qua non uno loco hic utitur ſcriptor. Quanquam hiſtoriam, ut cum ab aliis, tum ab Anonymo in Arione diligenter expoſita eſt, ſi conſideres, malis forſan: *Ut per civitates alias artem ſuam illuſtraret.*

d *Magnum patrimonium*] Juſtinus Lib. XIV. 3. *Neque fugam ſe tentaturos dicunt poſt damna patrimoniorum.* h. e. præmiorum, quæ longâ militia quæſiverant. Ita optime eum locum emendat & explicat Celeb. Grævius. Servius: *Permiſſu ejus per multa oppida, collectis beneficio cantilenæ opibus, Corinthum petere cœpit.* Lege, *repetere.* Ovid. II. Faſt. 195. *Inde domum repetens puppim conſcendit Arion.* Forte tamen *petere* pro *repetere* poſuit, ut *venire* pro *redire* noſter cap. 157. Vide ibi not.

e *Ornatu ſuo*] Citharœdico ſcilicet, quem depingit Ovid. II. Met. 165. II. Faſtorum 105. ubi hanc fabulam exequitur.

f *Petit*] German. Schol. *petiit.*

g *Circa navem*] Schol. *Circum navem.* Quod idem eſt. Vide notas ad cap. 106.

ſis, ſe præcipitavit. qui eum ſublatum attulerunt [h] Corinthum ad regem Pyranthum. Qui cum ad terram exiſſet, cupidus viæ, delphinum in mare non [i] propulit, qui ibi exanimatus eſt. Qui cum caſus ſuos Pyrantho narraſſet, juſſit Pyranthus delphinum ſepeliri, & ei monimentum fieri. Poſt paucum tempus nunciatur Pyrantho, navem Corinthum delatam tempeſtate, in qua Arion vectatus fuerat. Quos cum perduci ad ſe imperaſſet, & de Arione inquireret, dixerunt eum obiſſe, & eum [k] ſepulturæ tradidiſſe. Quibus rex reſpondit, Craſtino die ad delphini monimentum jurabitis. Ob id factum eos cuſtodiri imperavit, atque Arionem juſſit ita ornatum, quomodo ſe præcipitaverat, in monimento delphini mane deliteſcere. Cum autem rex eos adduxiſſet, juſſiſſetque eos per delphini manes jurare Arionem obiſſe, Arion de monimento prodit. Quod illi ſtupentes, qua divinitate ſervatus eſſet, obmutuerunt. quos rex juſſit ad delphini momimentum [l] crucifigi. Apollo autem propter artem citharæ [m] Arionem & Delphinum in aſtris poſuit.

CXCV. *Orion.*

JOVIS, Neptunus, Mercurius [a] in Thraciam [b] ad

h *Corinthum ad regem*] Tænarum eum transvexit Delphinus; unde cum deſcendiſſet, Corinthum eodem, quo cantaverat, habitu pertexit. Vide Servium, & noſtrum Aſtron. II. 17. Habes de hac fabulâ non inelegantia epigrammata Anthol. Lib. I. Sect. 4.

i *Propulit*] Schefferus edidit, *protulit*. Commeliniana, inquit, *propulit*, quod non debuit: immo debuit, quia in Micylli editone inveniebat.

k *Sepulturæ tradidiſſe*] Cl. Schefferus putat ſcribendum *tradidiſſe ſe*. Non valde neceſſe eſt.

l *Crucifigi*] Schol. *Regis imperio crucifixi ſunt. Crucifigere* apud melioris notæ ſcriptores vix invenias. *In crucem agere* dixit Salluſt. Jug. 14. *In crucem figere* Juſtin. XXI. 4. Gloſſ. Philox. *Cruciat*, σταυροῖ. Servius: *Quos cum Rex de Arione requiſiſſet, illi eum mortuum mentirentur, produci Arionem juſſit * adfigi.* Suppleo, *& inſidiatores cruci adfigi.*

m *Arionem & Delphinum*] Schol. German. *Dein Jovis miſeratione dicitur Orion cum Delphino inter aſtra poſitus.* Servius: *Apollo tam Delphinum, quam Citharam inter ſidera collocavit.* Hoc convenit cum emendatione Cl. Schefferi: *Propter artem citharæ Citharam Arionis & Delphinum.* Facit tamen Scholiaſtes ille, ut nihil mutare audeam. Notavit & Grotius in notis ad imagines Arateas Oriona aliis Ariona appellari. Sed perperam, judice Meurſio, Lacon. IV. cap. XI. cujus judicio nos libenter ſubſcribimus. Cæterum ut fuere qui tam Ariadnen, quam ejus coronam κατηστέρισαν; ita forte olim nonnulli Arionem una cum citharâ ſideribus intulerunt.

Ad CAP. CXCV.

a *In Thraciam*] Atqui ille habitabat Tanagræ in in Bœotiâ. Vide Anton. Liberal. cap. 25. Palæph. cap. 8. Hom. Scho-

[b] ad Byrſeum regem in hoſpitium venerunt: qui ab eo cum liberaliter eſſent excepti, optionem ei dederunt, ſi quid peteret. Ille liberos optavit. Mercurius de tauro, [c] quem Hercules Ypſeo ei immolarat, corium protulit. Illi in eum [d] urinam fecerunt, & in terram obruerunt, unde natus eſt [e] Orion. Qui cum Dianam vellet violare, [f] ab ea

eſt

Scholiaſt. ad Iliad. Σ. 488. Euſtath. ad Iliad. P. 200. Ariſtonicus tamen apud noſtrum Aſtron. II. 24. Thebis eum, Pindarus in inſula Chio vixiſſe produnt. Nimirum ex Bœotiâ Chium venit, ut inſulam à feris beſtiis repurgaret, ut ſcribit Theo ad Aratum pag. 81. ed. Lond. Tzetzes in Lycophron. pag. 61. *Ποιμανδρία πόλις Βοιωτίας, ἡ ϗ Τανάγρα καλουμένη.*

b *Ad Byrſeum*] Quos modo laudavi auctores, ut & Ovid. v. Faſt. 535. Eratoſthenes *καταστ.* cap. 23. *Hyrieum* appellant, quod vocabulum etiam heic Hygino eſſe reſtituendum pridem monuit Nob. Heinſius ad Ovid. *Hyreum* quoque notari in margine curaverat Micyllus. Reſtituendum idem Scholiaſt. German. Orione, ubi *Muſtus*, & Pleiadibus, ubi *Hereus* vel *Hereus* appellatur: *Orion* eſt Servio ad Æn. I. 539. *Oenopion* ad Lib. x. 763. Corruptè utrobique. De Oenopione vide noſtrum II. Aſtron. 34. Parthen. Erot. cap. 20. qui & ipſe *Hyrieum* ibi appellat, ut & ad Lycophronem Iſacius.

c *Quem Hercules Ypſeo*] Lego, *quem Hyrieus ipſis*. Ovid. v. Faſtor. 515. *Ut redit amnus, cultorem pauperis agri Immolat, & magno torret in igne bovem.* Servius: *Intra corium oblati ſibi bovis urinâ facta.* Scholiaſt. Hom. *Λαβόντες ἐνεούρησαν εἰς τὴν βύρσαν.* Eadem habentur apud Palæphatum, unde totam illam fabulam tranſcripſit Scholiaſtes. Narrat eodem modo hanc fabulam German. Scholiaſtes, ut & Lactantius ad Stat. III. Theb. 27. in cujus MS. pro *Oenopionem* haberi *Orionem* notat Tiliobroga. Quod mutandum procul dubio in *Hyrieum*. *Pelaſgum* idem nominat ad Lib. VII. 256. ubi legas, *minxerunt numina in corium bovis, quem Pelaſgus Diis immolaverat.* Confer noſtr. Aſtron. II. 34. Hæc ſcripſeram, cum incidi in Doct. Tollii notas ad Palæphatum, ubi ſummum Gronovium locum hunc ita conſtituere video: *Quem Hyrieus ipſe eis.* Optimè. Schol. Stat. *Ut tauri corium, quem eis immolaverat, terra infoderet.* Atque ita planè etiam in margine libri ſui emendaverat Nob. Heinſius. Gaudeo tam propè à vera lectione abfuiſſe meam conjecturam. Scriverius in libro Goeſiano correxerat, *Hyrieus ei immolaverat.* Multus eſt in hac fabulâ illuſtrandâ Leopardus Emend. Lib. XIII. 22.

d *Urinam fecerunt*] *Facere* eſt excernere. Ita *ſanguinem facere*, *ventrem facere* dixiſſe Plinium Valer. Lib. II. obſervat Barthius. Addo illis locum Scholiaſtæ Juvenal. ad Sat. VI. 308. *Apud pudicitiam concumbunt, & urinam faciunt.*

e *Orion*] Ovidius. *Quem Hyrieus, quia ſic genitus, vocat Oriona: Perdidit antiquum litera prima ſonum.* Noſter Aſtron. II. 34. *Quem Hyreus è facto Uriona nomine appellavit; ſed vetuſtate & conſuetudine factum, ut Orion vocaretur.* Etiam κατὰ Παλαίφατον prius fuit *Urion* dictus, ὕστερα κατ' εὐφημισμὸν Ὠρίων. Servium nunc audiamus: *Cui nomen ab urina impoſitum, ut οὐρίων diceretur. quod Dorica lingua mutatum eſt, ut ου diphthongus in ω verteretur.* Iſidorus Orig. Lib. III. 70. *Dictus Orion ab urinâ, id eſt, inundatione aquarum. Tempore enim hyemis obortus mare & terras aquis & tempeſtatibus turbat.* Lactantius ad Stat. VII. 257. Thebaid. *Ex urinâ nomen accepit. οὖρον enim Græcè urina dicitur.* Cæterum ſecundum Heſiodum ex *Brylle* Minois & Neptuno natus Orion, ut ad Arat. p. 140. Ed. Valder. notavit Theo. Sed corruptum eum locum puto, & legendum. *Euryale* ex Hygin. Aſtron. II. 34. & *Meropen* ex eodem.

f *Ab eâ*] Ab ſcorpione, quem prodire è terrà ipſa fecerat, periiſſe Palæphatus, & Homeri, Germanici, Ara-

eſt interfectus. Poſtea ab Jove in ſtellarum numerum eſt relatus, quam ſtellam Orionem vocant.

CXCVI. *Pan.*

DII in Ægypto cum Typhonis immanitatem metuerent, Pan [a] juſſit eos ut in feras beſtias ſe converterent, quo facilius eum deciperent, quem Jovis poſtea fulmine interfecit. Pan deorum voluntate, quod ejus monitu vim Typhonis evitarant, in aſtrorum numerum relatus: & quod ſe

ti, ac Statii Scholiaſtæ tradunt. Confer noſtrum Aſtron. II. 26. & 34. Cum Hygino facit Horatius Lib. III. od. 4. Schol. *Orion venator fuit, qui ſtuprare conatus Dianam, ejus ſagittis occiſus eſt.*

Ad CAP. CXCVI.

a *Juſſit eos, ut*] Apulejus Floridis: *Ægrum jubet, ut bono animo ſit.* Auſonius Ludo: *Rectè olim ineptum Delphicus juſſit Deus, Quærentem quiſnam primus ſapientum foret, Ut in orbe tereti nomina eorum inſcriberet.* Ita legit Scaliger Animad. Lib. II. cap. 2. Immerito ergo reprehendit Caſaubonum Scioppius (cui nollem in de Conſtruct. cap. 36. acceſſiſſet Voſſius) quod ſcripſerit, *juſſit me rex ut tibi ſignificarem.* Quintil. nepos Declam. I. *Quid imprecer homini, qui primus fecit, ut pietate juvaremur.* Corrigit vir ſummus, *pietatem juberemus.* Puto rectius eſſe, *pietatem juberemur.* Sequitur enim paulo inferius: *Quanquam & huic jubetur neceſſitati pietas veſtra ſuccurrere.* & Declam. III. *Ferres dicentem juſſit me tribunus?* XVII. *Ne mihi animum pertundi vel hoc faceret, quod putabam me juberi.* PſeudoCyprian. de Sing. Cleric. *Qui ergo nos juſſit, ut in ſacris ſuis cum fœminis triumphemus.* Martial. Lib. IX. 66. *Sed tu juſſiſſes Euryſthea.* Quod fruſtra unicum hujus conſtructionis eſſe exemplum affirmat, & propterea τὸ *Euryſthea* in *Euryſtheo* mutat vir magnus. Petron. Fragm. Trag. *Ædificat monumentum, quemadmodum te juſſi?* Immerito etiam in ſcriptis Lipſii *ut quid*, pro *quamobrem.* Symm. Lib. III. 41. epiſt. *Ut quid multa?* Hieron. vitâ Hilarionis, *Ut quid intrarem in eum?* & Epitaph. Paulæ: *Exurge, ut quid dormis domine?* Auguſtin. C.D. VII. 22. *Ut quid illi adjuncta eſt & Venilia?* Cyprian. Tract. II. *Ut quid exponis juſtificationes tuas?* Martial. Lib. XI. 75. *Ut quid, oro, Non ſit cum citharœdus aut choraules?* Ipſum Ciceronem eâ loquendi formulâ uſum exiſtimat Pareus, cum ſcripſit ad Atticum Lib. VIII. *Depugna, inquis, potius, quam ut ſervias. ut quid? Si victus eris, proſcribare, ſi viceris, tamen ſervias.* Ut non neſcio illum locum aliter poſſe explicari, ita perſuaſiſſimum habeo helleniſmum reſipere iſtam phraſin. Gloſſ. Steph. *Ut quid*, ἵνα τί. Joſ. VII. 7. Ἵνα τί διεβίβασεν ὁ παῖς σου τὸν λαὸν τοῦτον τὸν Ἰορδάνην; Crebro ita cum ſacri ſcriptores, tum & Plato. Imo nec ipſe Virgilius hunc Græciſmum refugit in Ciri: *Ut quid ego amens* &c. Vid. pag. 183. Potiori forſan jure in Voſſii commentariis de Vitiis Sermonis culpat *mutuo ſumere* pro *mutuari.* MS. tamen liber Biblioth. Leid. in Catil. Salluſtii: *Pecuniam ſuâ aut aliorum fide mutuo ſumptam.* Juſtin. Lib. XVII. 2. *Ab Antigono naves ad exercitum in Italiam deportandum mutuo petit.* Sed Juſtinus non ſatis idoneus auctor Latinitatis. Vapulet ergo Scioppius, quod ejus auctoritate contra Voſſium ipſe utatur. *Mutuo accipere pecuniam* dixit Schol. Juv. ad vers. 46. Sat. XI. Niſi alienum eſſet ab inſtituto noſtro, complura poſſem proferre, in quibus nimis acrem inſtituit cenſuram ille Claravallenſis. Tanquam in illo Scaligeri, *aures erroribus perſonantur.* cum tamen Virgil. dixerit Æn. V. *Dum perſonat æquora conchâ.* Ovid. III. Triſt. *Scythico circumſonor ore.* Et in iſto Caſauboni, *omne mer-*

ſe [b] in capram eo tempore converterat, inde Ægocerus eſt dictus, quem nos Capricornum dicimus.

CXCVII. *Venus.*

In Euphratem flumen de cœlo ovum mira magnitudine cecidiſſe dicitur, [a] quem piſces ad ripam evolverunt: [b] ſuper quod columbæ conſederunt, [c] & excalfactum excluſiſſe Venerem, quæ poſtea dea Syria eſt appellata, [d] & juſtitia & probitate cum cæteros exſuperaſſet, [e] & ab Jove optio-

mortales omnium ævorum. cum apud Ovidium legamus III. Pont. *Nulli datus omnibus ævis. Attaminare* citius inventurum aliquem in ſemidocti alicujus Grammatici Gloſſario autumat, quam apud claſſicum auctorem. Juſtinus tamen ab eo non abhorruit. Lib. XXI. 3. nec illi, quos laudat Caſaub. ad Capitolin. p. 432. Quibus addo Tertull. Coron. Mil. cap. ult. *Relinque Deo rem ſuam inattaminatam.* Turpem & fœdam vocem putat *defœdus*, licet Cicero ipſe dixerit ad Atticum IX. *Defœdam moram.*

b *In capram*] Narrant hanc fabulam inter alios Eratoſthenes καταστερ. cap. 27. Ampelius cap. 2. Sed corruptè pro *Typhone* exhibet *Pythonem*. Anton. Liberal. cap. 28. Theo ad Aratum pag. 156. ed. Valder. Noſter Aſtron. II. 28. Cæterum ex hac deorum transformatione in beſtias ortum earum cultum apud Ægyptios obſervat Euſebius Præp. Euang. p. 31. Ed. Steph. Addit Pignorius in Menſâ Iſiaca cultos ab illis arietem, piſces, hircum, Apin, quod hujusmodi ſigna in cœlo primi obſervaſſent. Vide ipſum pag. 6.

Ad CAP. CXCVII.

a *Quem piſces*] Micyllus, *quod piſces.* Barthius ex MS. *eum id piſces.* Schefferus, *quum piſces.*

b *Super quod columbæ*] Barthius, *ſuper columbæ quædam ſederunt*, quod in MS. ſuo inveniret, *ſuper columbæ quod conſederunt.* Schefferus, *ſuperque & columbæ conſederunt.* Mallem, *ſuperque id.*

c *Et excalfactum excluſiſſe*] Barth. *& excalfactum excluſit.* Schefferus totum locum ita conſtituit: *Cecidiſſe dicitur, quum piſces ad ripam evolverunt, ſuperque & columbæ conſederunt, excalfactum excluſiſſe Venerem.* Dilucidior erit ſententia, ſi ita ſcribas: *Cecidiſſe dicitur, & quum piſces ad ripam evolverunt, ſuperque id columbæ conſederunt, excalfactum excluſiſſe* &c. Atqui non ab ovis pulli, ſed avibus incubantibus excludi ab aliis dicuntur. An ſcripſit ergo? *Dicitur, quum piſces ad ripam evolverunt, ſuperque id columbæ conſederunt. & excalfacto eo excluſerunt Venerem.* Schol. German. Piſcibus: *Quod volventes ejecerunt in terram, atque ita columbam inſediſſe, & poſt aliquot dies excluſiſſe eam Syriæ, quæ vocatur Venus.* Lege *Deam Syriam*, ut video jam ante nos emendaſſe Rutgerſ. Var. lect. Lib. III. Grotius legit, *Deam Syriæ.* ad Imag. Arat. pag. 12. Ampelius cap. 2. *Dicitur & in Euphrate fluvio ovum piſcis in orâ fluminis columba aſſediſſe* (leg. *inſediſſe*) *dies plurimos, & excluſiſſe Deam benignam & miſericordem hominibus ad bonam vitam.* Lucis non parum huic fabulæ afferunt, quæ ad Lib. I. de Veritate Rel. Chriſt. annotavit Hugo Grotius.

d *Et juſtitia*] Barth. ex MS. *Hæc juſtitia.* Schefferus, *ea & juſtitia.* Quod non ſapit Hygini ſtylum, qui non ſolet uti polyſyndetis. Niſi ſatis placet Barthiana correctio, legere poſſis, *ea juſtitia* &c.

e *Et ab Jove*] Tò & delet Schefferus. Malim mutare in *ei.* Schol. German. *Rogata à Jove, quod ſibi optatum tribuê poſtularet, illa ait, ut piſces, qui ſuam originem ſervaſſent, immortali præmio afficerentur.*

optione data, piſces, in aſtrorum numerum relati ſunt: & ob id Syri piſces [f] & columbas ex deorum numero habent, non edunt.

CXCVIII. *Niſus.*

NISUS Martis filius, ſive ut alii dicunt, [a] Deionis filius, rex Megarenſium, in capite crinem purpureum habuiſſe dicitur. Cui reſponſum fuit, tam diu eum regnaturum, quam diu eum crinem cuſtodiſſet. Quem Minos Jovis filius oppugnatum cum veniſſet, à Scylla Niſi filia, [b] Veneris impulſu, eſt amatus. quem ut victorem faceret, patri dormienti [c] fatalem crinem præcidit. Itaque Niſus victus à Minoe eſt. Cum autem Minos Cretam rediret, eum ex fide data rogavit, ut ſecum aveheret. Ille negavit Creten ſanctiſſimam tantum ſcelus recepturam. illa ſe in mare præcipitavit, [d] ne perſequeretur. Niſus autem

f *Et columbas ex Deorum numero*] Schefferus legit: *Columbas, quas ex Deorum numero.* Atque ita quoque hunc locum adducit Cl. Ouzelius ad Minutium Felic. p. 178. Malim tamen, *quos.* Nam & piſces Diis annumerant. Quanquam nihil opus eſt τὸ *quos* inſerere, ſi *non* mutes in *nec.* Vide hac de re Clement. Protrept. pag. 25. edit. Morell. Aſtron. II. 41. Phornutum cap. περὶ τῆς Ῥέας. Diodor. Lib. II. pag. 92. Theon. ad Aratum pag. 131. Scalig. ad Manil. pag. 343. Owen. Theol. Moſaic. Lib. v. 8. Athenag. Legat. pro Chriſt. p. 33. Nonnl de Re Cib. Lib. III. cap. 2.

Ad CAP. CXCVIII.

a *Deionis*] Meurſius, ut notavit Cl. Schefferus, in Regno Attico corrigit, *Pandionis.* Etſi rationes ejus, quod liber ille ad manum mihi nunc non ſit, examinare non poſſum, non dubito tamen, quin verè corrigat. Vide Strab. Lib. IX. pag. 454. edit. Xyl. Schol. Theocriti ad Eid. XII. 27. Eurip. ad Hippol. vers. 35. & 1200. Venerat eadem emendatio in mentem Lindenbrogio ad Catal. p. 292.

b *Veneris impulſu*] Virgil. non Venere, ſed Junone iratâ, hoc Scyllæ accidiſſe ſcribit.

c *Fatalem crinem*] Χρυσῆν πλόκαμον appellant Lucianus & Euripidis Scholiaſtes. Lactantius Argum. Lib. VIII. Met. Ovid. *Crinem purpureum abſcidit genitori dormienti, quo fata patriæ continebantur.* Noſter cap. 242. *Niſus Martis filius, crine fatali amiſſo, ipſe ſe interfecit.* Ovid. Lib. VIII. 85. *Fatali nata parentem Crine ſuum ſpoliat.* Similem hiſtoriam de Comæthone Pterelai filiâ habes apud Apollod. Lib. II. pag. 81. & Tzetzen in Lycophron. pag. 134.

d *Ne perſequeretur*] Barthius παθητικῶς accipit, ut apud Optatum: *Quem à nobis perſequutum eſſe aut dicere poſſis, aut probare?* Et ſic quoque German. Scholiaſt. Pleiad. *Quidam à ſole perſequutum arbitrantur.* Vincentius Lirinenſis: *Quem tanto ſacerdotum ſtudio proſequutum videret.* Nimirum quod activa olim erant, quæ nunc deponentia ſunt, hinc paſſivè iſta ſæpe uſurpari etiam ab optimis videas. Salluſt. Jug. cap. 31. *Quicquid ſine ſanguine civium ulciſci nequitur.* Cap. 25. *Ab iiſdem illis regis fautoribus ſummâ ope enitſum.* Omitto prudens ſexcenta alia. Cl. Schefferus emendat, *ne pater perſequeretur.* Quid ſi legas? *ut perſequeretur.* videl. Minoem. Ovid. VIII. vers. 142. *Inſilit undis. Conſequiturque rates, faciente cupidine vires.*

e In

tem dum filiam perſequitur, [e] in avem halieton, id eſt, aquilam marinam converſus eſt, Scylla filia [f] in piſcem, Cirim quem vocant. hodieque ſi quando ea avis eum piſcem natantem conſpexerit, mittit ſe in aquam, raptumque unguibus dilaniat.

CXCIX. *Scylla altera.*

SCYLLA [a] Cratetis fluminis filia, virgo formoſiſſima

e In avem halieton] Scribe *haliaeton* vel *haliaeeton.* Corruptius Lactantius in quibuſdam editionibus: *Patre jam in avem transfigurato, quam Graeci alieton dicunt. Aquilam piſcarien* appellat Servius in Eclog. VI. Leg. *piſcariam*, vel *piſcatoriam* potius. *Avem* ſanè *piſcatoriam* vocat Lactant. Argum. Lib. VIII. fab. I. Ovidius: *Et modo factus erat fulvis haliaeetos alis.* Inter accipitres recenſetur in epiſtola, quæ Symmacho & Theodotioni inſcribitur. Scaliger ad Catal. pag. 83. *Haliaetus Virgilii eſt Falco noſter.* At Falco accipiter magis, quam aquila videtur eſſe. Aquilam tamen facit Virgilius haliæetum. *Fecit & in terris haliaetus ales ut eſſet: Quippe aquilis ſemper gaudet Deus ille coruſcus.* Schol. Homer. ad Iliad. pag. 674. Αἰετός. Ὄρνις δυσερκτικὸς καὶ ὀξὺς ἐν τῷ ὁρᾷν, καὶ ἐπιλαδής. Φασὶ γὰρ Ἀριστοτέλης ὡς ἔγνωσι τοὺς νεοσσοὺς πρὸς τὸν ἥλιον ἀναγκάζων βλέπειν, καὶ ὁ δυνηθεὶς ὁρᾷν, τῶν αὐτοῦ ἐστιν υἱός. ὁ δὲ μὴ, ἐκβέβληται, καὶ γίγνεται ἁλιαιετός. Leg. ἁλιαίετος. & δυσερκτικὸς pro δυσερκτικός. Id quod Scholiaſtes ille ipſe vult, quem ſcripſiſſe deprehendo ad v. 638. Iliad. Π. Φεράδμων) δυσερκτικὸς, ὀξὺς, ἔμπειρος. Confer Plin. Lib. X. cap. 3. & quæ dixi ad Lactant. Lib. VI. fab. 20. &c.

f In piſcem Cirim] Avem eam Ovidius & Virgilius faciunt. Gloſſæ Stephani *Circum* appellant. *Circum*, ἱέραξ. ἔστι δὲ ὄρνεον μεταβληθείσης τῆς Σκύλλης τῆς νίσου Μεγαρέων. Vulcanius emendat: Τῆς Νίσου βασιλέως. Malim legi, Νίσου τοῦ Μεγαρέως vel Μεγαρέων, ut ſubaudiatur βασιλέως, quemadmodum apud Ælian. ποικ. ἱσ. XIII. 18. Διονύσιος ὁ τῆς Σικελίας. Tzetzes in Lycophron. pag. 95. Μιξόθηρος, τῆς Σκύλλης, ἥτις κατ' ἐμὲ θυγάτηρ Νίσου τῶν Μεγάρων. Leg. Μεγαρέως. Sed Scaliger, ut deprehendi poſtmodum, ad Catal. p. 83. Τῆς Νίσου Μεγαρέων. Confundit interim Scyllas, quo nihil apud Mythologos & Poëtas frequentius. *Circus* eſt Græcanica vox. Κίρκος enim ἱέραξ Græcis. Etym. magnum accipitrem eſſe vult. Πέλεια, inquit, καὶ κίρκος εἶδος ἱέρακος. Illis, quæ pro Hygino adduxit Cl. Schefferus, addo illa ex Etymologicographo: Κίρρις ὁ ἰχθύς. ἐπειδὴ κιρρός ἐστι τὴν χροιάν. Κιρὶς δὲ, διὰ τοῦ ι ψιλοῦ Κίρρις, εἶδος ἱέρακος. ὁμοίως δὲ λέγεται παρὰ Κυπρίοις Κίρρις ὁ Ἄδωνις. Accedit huc, quod piſces captare ſolenne eſt haliæeto: qua de re videndus Plinius Lib. X. 3.

Ad CAP. CXCIX.

a Cratetis fluminis] Servio ad Ecl. VI. eſt *Cretheidos nymphæ filia.* Ad Æn. autem III. 420. *Scylla Phorci & Cretidis Nymphæ filia fuit.* Scribo tum heic, tum apud Servium *Crataidis*, vel *Crataeis*, ut inflexione Latinâ uſus ſit in vocabulo Græco: quod non eſſe inſolens ſequioris ævi ſcriptoribus alibi oſtendimus. Quanquam vir illuſtris ad Catal. pag. 50. τὸ *Cretheidos* non ſuſtinuit mutare: *Alii*, inquit, *Cratain dicunt matrem Scyllæ, alii Perſean, alii Lamiam, alii Cretheida, alii Ecaten.* Niſi de *Cretheide*, quæ ex τοῦ *Cretæis* nata, verum eſt de cæteris. Non debebant ergo mutari ab illo verſus illi: *Ipſi ſeu Lamie mater* &c. Schol. Apollon. ad Lib. 828. Ἀκουσίλαος Φόρκυος καὶ Ἑκάτης τὴν Σκύλλαν λέγει. (Atque ita quoque Hom. Schol. ad Iliad. M. 85.) Ὅμηρος δὲ τὴν Σκύλλης μητέρα Κραταιῒν καλεῖ. Secutus ergo Homerum Ovidius XIII. Met. 745. *Nereis his contra reſecuta Crataide natam.* Sed illo *fluminis* quid faciemus? A gloſſâ eſſe cenſet Cl. Schefferus. Mihi videtur corruptum ex *Phorcynis*, & tranſpoſitum. Lego itaque *Phorcynis & Crataidis*

ma dicitur fuiſſe. Hanc [b] Glaucus amavit, Glaucum autem Circe Solis filia. Scylla autem cum aſſueta eſſet in mari [c] lavari, Circe Solis filia [d] propter zelum, medicamentis aquam inquinavit. quo Scylla cum deſcendiſſet, ab inguinibus ejus [e] canes ſunt nati, [f] atque ferox facta, quæ

dis filia. Apollonius: Σκύλλης Αὐσονίης ὀλοόφρονος, ἣν τέκε Φόρκῳ Νυκτιπόλος δ' Ἑκάτη τήν τε κλείουσι Κραταιΐν. Gloſſ. MSS. in 1. Georg. de duabus Scyllis: *Una Forci & Cretide filia fuit.* Scribe, *Crataide.* Lactant. Argum. Lib. XIII. fab. 9. Met. Ovid. *Ut Scyllam Phorci & nymphæ Grathеidis eodem mari verſantem conſpexit.* Lege, *Crataidis.* Quin veri hæc ſpeciem aliquam æquè tibi, ac mihi, habere videantur, nullus dubito. Nihil tamen mutandum, niſi τὸ *Cratetis* in *Crataidis.* Capella Lib. VI. pag. 205. *Scyllæum oppidum cum Crataide flumine, qua Scylla mater fuit.* Ita ex MS. reſtituit Grotius. Solinus cap. VIII. *Cum Scyllæo oppido & Crataide flumine Scylla matre.* Quo loco vulgo *Crathide* legunt. Cæterum alios heic rurſus auctores ſecutus Hyginus, ac cap. 151. vel in Genealogiâ, ubi Typhonis & Echidnæ facit filiam Scyllam. Ita ego commentabar. Sed Nob. Heinſii Not. in Met. Ovid. p. 352. ſi inſpexiſſem, potuiſſem ſuperſedere labore iſto.

b *Glaucus*] Hic Polybi filius fuit, qui factus eſt θαλάσσιος δαίμων, de quo Schol. Apollon. ad Lib. I. 1310. Tzetzes ad Lycophron. pag. 107. Euſtath. ad Hom. Iliad. pag. 205. ed. Baſil. Palæphatus cap. 28. Anthedonis filius eſt Fulgentio Lib. II. cap. 12. An perperam? Fuit Ἀνθηδόνιος τὸ γένος, non filius Anthedonis aliis. Sed cum Fulgentio faciunt Gloſſ. MSS. in Lib. 1. Georg. & Lactant. Argum. Lib. XIII. Met. fab. 9. Adde quæ notamus ad Fulgentium.

c *Lavari*] Etſi contra Varronis regulam, ex uſu tamen magis locupletum ſcriptorum eſſet *lavare.* Vid. Ter. Eun. III. 5. 47. Plaut. Truc. II. 3. Petron. Fragment. Trag. cum Hygino pag. 13. edit. Corn. *Et ego*, inquit, *non quotidie lavor.* Pag. 45. *Quibus lavari jam cœperat notum eſſe.* Plin. III. epiſt. 14. *Lavabatur in villâ Formianâ.* Nec refugit Celſus Lib. 1. cap. 3. Imo nec Tullius ipſe Lib. X. Att. 13. *Lavari ſe velle.*

d *Propter Zelum*] Fulgent. Mythol. Lib. II. *Zelataque Scyllam fontem, in quo lavari erat ſolita, venenis infecit.* Idem Lib. 1. *Odium cauſale eſt, ut amoris zelus atque invidiæ.* Inde *zelare* frequens Cypriano Sermone de Livore, & poëtis Chriſtianis, vocabulum. Zelum eleganter *rivalitatis dolorem* appellat Servius ad Æn. III. 420. *Furioſam amantium æmulationem* Petron. Gloſſ. Cyrill. Ζῆλος. *pellicatus. pellicatio, æmulatio, zelus.* Fulgent. Præfat. Lib. 1. *Tam etenim libens zelo ſortitus ſum ex affectu conjugium, ut ſi hanc ſuis oblucentem, ut pellicem, voluptatibus repereris &c.* Ita omnino legendum cum membranis Vett. Bibliothecæ Leidenſis. Malè ab antiquis editionibus Micylli & Henrici Petri heic receſſit Commelinus. Aliter hanc fabulam narrat. Tzetzes ad Lycophron. p. 13. ed. Steph. Ἦν δὲ πρότερον ἡ Σκύλλα γυνὴ εὐπρεπής. Ποσειδῶνι δὲ συνῆσα, Ἀμφιτρίτης ζηλοτυπησάσης, ἐν φαρμάκοις ἐμβαλλούσης τῇ πηγῇ, ἐφ' ᾗ εἰώθει λούεσθαι ἀπεθηριώθη. Secutus hoc commentum Virgil. in Ciri: *Sive etiam exactis ſpeciem mutata venenis Infelix virgo, quid enim commiſerat illa? Ipſe pater timidam ſæva complexus arena Conjugium caræ violaverat Amphitrites: Attamen exegit longo poſt tempore pœnas; Ut cum cura ſui veheretur conjugis alto, Ipſa trucem multo miſceret ſanguine pontum.* Confer Ovid. 1. Art. Amand. 331.

e *Canes ſunt nati*] Eleganti metaphorâ de obtrectatoribus Hieronymus vitâ Hilarionis: *Scyllæos canes obturatâ aure tranſibo.* Malè *obduratâ* habet Caniſii editio. Tzetzes in Lycophron. pag. 107. ed. Stephani Scyllæ ſex dat capita, & duodecim pedes. Sed denarii gentis Pompeiæ tres tantum imâ inguinum parte ei canes adſignant, ut obſervavit in de Num. Præſtant. pag. 233. illuſtris Spanhemius.

f *Atque ferox facta*] Turbatus heic videtur verborum ordo, quem ita reſti-

quæ injurias ſuas executa eſt. nam Ulyſſem g prænavigantem ſociis ſpoliavit.

CC. *Chione.*

Cum Chione, ſive, ut alii poetæ dicunt, a Philonide Dædalionis filia Apollo & Mercurius una nocte concubuiſſe dicitur. ea peperit ex Apolline b Philammonem, ex Mercurio Autolycum, quæ poſtea in venatione in Dianam c eſt locuta ſuperbius. Itaque ab ea ſagittis eſt interfecta, at pater Dædalion unicam filiam flendo, ab Apolline eſt converſus d in avem dædalionem, id eſt, accipitrem.

CCI. *Autolycus.*

Mercurius Autolyco, ex Chione quem procreaverat, muneri dedit, a ut furaciſſimus eſſet, nec deprehenderetur in furto: ut quicquid ſurripuiſſet, in quamcunque effigiem vellet, transſmutaretur, ex albo in nigrum,

ſtituo: *Quæ ferox facta atque injurias ſuas executa eſt.*

g *Prænavigantem*] Sic *prælabi* apud Symmach. Lib. I. ep. 7. & Colum. XI. I. *Præfluere* apud Horat. IV. od. 3. & 14. *Prænatare* apud Virgil. Æn. VI. 705. *Prævehi* apud Plin. Lib. I. ep. 8. *Prævertere* Capell. Lib. II. In quibus *præ* idem quod *præter* valet, ut *ex* pro *extra* ponitur interdum. Plinius Junior: *Exſiluit cathedram.* Quod nollem temerè in præfatione ſuâ damnaſſet Stephanus. Sall. *Raro egreſſa fines ſuos.* Curt. IV. 2. *Eminebat aquam.* Lactant. Phœn. vers. 8. *Eminet montes.* Interpres Apollon. Tyrii: *Evaſit cubiculum.* Capella Lib. I. *Tractus aërios jam Phœbus exierat.* Sen. Agam. 968. *Exiit Mycenas.*

Ad CAP. CC.

a *Philonide*] Pherecydes apud Schol. Hom. ad Odyſſ. T. 432. Φιλωνὶς ἡ Δηΐονος θυγάτηρ οἰκοῦσα τὸν Παρνασσὸν ἐν αὐτῷ παρελέχθη ϗ Ἀπόλλωνι. Omiſſum eſt Ἑρμῇ, ut apparet ex illis, quæ mox ſubjungit. Adde Ovid. Lib. XI. Met. fab. 8.

b *Philammonem*] Ita & Ovidius eum & Pherecydes appellant. Corruptè *Philemon* dicitur in veteribus Lactantii Argum. editt. Rectè *Philammon* Rænerius.

c *Eſt locuta ſuperbius*] Dianâ formoſiorem ſe jactavit.

d *In avem dædalionem*] Cl. Schefferus emendat *æſalonem* ex Plin. Lib. X. cap. 8. Sanè Αἰσάλων eſt etiam Ariſtotel. Lib. IX. cap. 46. Hiſtor. Animal. Ælian. Lib. XII. cap. 4. cum aliquot accipitrum vocabula enumeraſſet, ſubjicit tandem. γύψ δ' ἱεράκων ἐστὶ πάμπολλα. Octo facit Callimachus apud Etym. auctorem in Πίλεια. An inter illa etiam Dædaliones fuerint, dicere non habeo. Naſo ſimpliciter in accipitrem converſum narrat.

Ad CAP. CCI.

a *Ut furaciſſimus eſſet*] Vide Schott. Proverb. ex Suid. Cent. XII. 75. Pherecydes de Autolyco: Εἶχε γὰρ ταύτην τὴν τέχνην παρὰ τοῦ πατρὸς, ὥστε τὰς αἰθερίους, ὅτι κλέπτει τι, λανθάνειν, ϗ τὰ θρέμματα τὰ λείας ἀλ-

grum, vel ex nigro in album, in cornutum ex mutilo, [b] in mutilum ex cornuto. is cum Siſyphi pecus aſſidue involaret, nec ab eo poſſet deprehendi, ſenſit eum furtum ſibi facere, quod illius numerus augebatur, & ſuus minuebatur. qui ut eum deprehenderet, in pecorum ungulis [c] notam impoſuit. qui cum ſolito more involaſſet, & Siſyphus ad eum veniſſet, [d] & pecora ſua ex ungulis deprehendit, quæ ille involaverat, & abduxit. qui cum ibi moraretur, Siſyphus Anticliam Autolyci filiam compreſſit, quæ poſtea Laertæ data eſt in conjugium, ex qua natus eſt Ulyſſes: ideo nonnulli autores dicunt [e] Ypſipylon. ob hoc Ulyſſes verſutus fuit.

CCII. *Coronis.*

APOLLO cum Coronida Phlegyæ filiam gravidam feciſſet, corvum cuſtodem ei dedit, ne quis eam violaret. Cum ea & [a] Chylus Elati filius concubuit: ob id ab Jo-

λοιπῶν εἰς ὃ θῆλυς μορφᾶς. Confer Sariſber. Curial. I. cap. 9. Ovid. XI. Met. 311. *Alipedis de ſtirpe Dei verſuta propago Naſcitur Autolycus, furtum ingenioſus ad omne.* Nimirum κλέπτης θεὸς Mercurius. Lactant. Lib. I. cap. 10. *Fur ac nebulo Mercurius.* Hinc de eo ruſticus ille apud Anton. Liberal. cap. 15. κλέπτην ἔλεγεν ὁ τιμῶν θεόν. Fulgent. Mythol. I. *Furatrinum Deum* ſalutat. Vide ejus imaginem apud Albricum cap. 6. Cur autem fur Mercurius? Ὅτι ὁ Ζεὺς κλέψας τὴν Ἥραν ὑπέθηκε τῇ Μαίᾳ, ut notat Schol. Hom. ad Iliad. Ω. 24.

b *Mutilum*] Propriè locutus eſt. Horat. I. Sat. 5. *O tua cornu Ni foret exſecto frons, inquit, quid faceres, cum Sic mutilus minitaris?* Ovid. III. Art. A. 249. *Turpe pecus mutilum.* Donatus ad Hecyr. Ter. act. 1. ſc. 1. *Mutili dicti ſunt boves aut capri ſine cornibus.*

c *Notam*] Feſtus: *Nota nunc ſignificat ſignum, ut in pecoribus &c.* Schol. Sophocl. ad Ajac. Flagell. vers. 190. μετοχετεύματος τὸ ὄνομα αὐτοῦ. ubi hanc fabulam habes. Iſacius in Lycophron. pag. 62. Μονογράμματα ποιήσαντι τὸ τούτου ὄνομα ἐγχαράττων ἐν τῷ ἐσωτέρῳ τῶν ζώων ὁπλαῖς ἢ χηλαῖς ἐπιγέγραφεν· leg. αὐτοῦ ὄνομα.

d *Et pecora*] Τὸ *&*, ut natum ex ultimâ præcedentis vocis ſyllabâ delet Cl. Schefferus. Poſſit tamen videri polyſyndeton. Sed id eum frequentare non ſoleat Hyginus, amplector ejus conjecturam.

e *Ypſipylon*] Micyllus in margine *Siſyphium.* Quod & mihi venerat in mentem ex Ovid. Lib. XIII. Met. v. 31. & Avieno in allegoriâ Sirenum: *Sanguine Siſyphio magnus generatus Ulyſſes.* Nunc rectius puto *Siſyphiden* vel *Siſyphi filium.* Suidas loco ſuperius laudato, διὸ Σισυφίδης Ὀδυσσεύς. Lactantius ad Stat. III. Achill. v. 76. *Lerta & Antiache* (leg. *Laerta & Anticlia*) *filius, alii dicunt Siſyphi & Anticliæ filium, quæ ante nuptias cum Siſypho Cœli* (leg. *Æoli*) *filio concubuit, unde Ulyxes natus eſt.* Ovid. III. Art. A. 313. *His ſua Siſyphides auditis pene reſolvit Corpora.*

Ad CAP. CCII.

a *Chylus*] Lactant. ad III. Theb. Stat. 506. *Lycus.* Utrobique legendum *Iſchys*

Jove fulmine eſt interfectus. Apollo Coronidem gravidam percuſſit, & interfecit, cujus ex utero exectum Aſclepium educavit. at corvum, qui cuſtodiam præbuerat, ex albo in nigrum commutavit.

CCIII. *Daphne.*

APOLLO Daphnen, [a] Penei fluminis filiam, cum virginem perſequeretur, illa à terra præſidium petit, quæ eam recepit in ſe, & in arborem laurum commutavit. Apollo inde ramum fregit, & in caput impoſuit.

CCIV. *Nyctimene.*

NYCTIMENE, [a] Epopei regis Lesbiorum filia, virgo formoſiſſima dicitur fuiſſe. hanc Epopeus pater amore incenſus compreſſit, quæ pudore tacta ſylvis occultabatur. quam Minerva miſerata, in noctuam transformavit, quæ pudoris cauſa in lucem non prodit, ſed [b] noctu patet.

CCV. [a] *Ar-*

Iſchys ex Scholiaſte Pindari in Pyth. od. 3. Pauſan. Lib. I. Apollod. Lib. III. Lactant. Argum. Met. Ovid. Met. II. 7. Immo ipſe Hyginus Aſtron. II. 40. *Iſchyn* eum appellat. Defendi tamen poſſit *Iſchus*, ut ſit dictum, quemadmodum *Rhadamanthus* ex Ῥαδάμανθυς, & *Atus* ex Ἄτυς apud Varronem. *Tribrachus* ex τρίβραχυς apud Schol. Horat. ad epod. I. *Cotus* pro *Cotys* apud Nepot. Iphicrat. cap. 3. Vide Buchner. ad ejusdem Themiſt. cap. I. & quæ nos ſuperius diximus. Editio Leidenſis præfert *Alcionetus*. Malè. Scribi debuiſſet, *Alcyoneus*. Anton. Liberal. cap. 10. Ὅτι πρῶτος ἀπήγγειλε Κορωνίδα τὴν Φλεγύα θυγατέρα γαμηθεῖσαν Ἀλκυονεῖ.

Ad CAP. CCIII.

a *Penei*] Scribe *Penei*. Græcis enim eſt Πηνειὸς, Ovid. I. Met. 452. *Primus amor Phœbi Daphne Peneia.* Secutus eum Lactant. ad Stat. I. Theb. 554. *Alii Ladonis filiam faciunt*, ut Nonnus Dionyſ. XII. Aphthon. Progymnaſmatis, Tzetzes in Lycophron. pag. 2. ed. Steph. Auctor Geopon. Lib. XI. cap. 3. Servius ad Æn. III. 91. *Daphnis Penei, vel, ut alii volunt, Latonis filia, ab Apolline adamata eſt.* Scrib. *Daphne* & *Ladonis* ut recte exaratum ad Æn. II. 514. *Daphne Ladonis fluvii terra Arcadia fuit.* Hom. Schol. ad Iliad. A. 14. Λάδωνος τοῦ ἐν Ἀρκαδίᾳ ποταμοῦ Δάφνη ὑπῆρχε θυγάτηρ ἀπαρθένευτος. Fabula inde orta videtur quod Apollo τὸ φυτὸν τῆς δάφνης invenerit. Vide Euſeb. Præp. Euang. Lib. II. cap. I.

Ad CAP. CCIV.

a *Epopei*] Ita etiam infra habes cap. 253. In margine edit. Micylli viſitur, *Hyclei alii.* Quod mutem in *Nyctei*. Lactant. ad III. Theb. Stat. 507. *Nycteus Æthiopum Rex, felix ſi nunquam pater fuiſſet, filiam habuit Nyctaam nomine.* Scrib. *Lesbiorum* & *Nyctimenem* ex Ovid. II. Met. fab. 9. in cujus argumento Lactant. *Nyctimene Nyctei filia, virgo Lesbia.*

b *Noctu patet*] Barth. *paret*, vel *parit*. Prius probo. Matth. cap. XXIV. 30.

Καὶ

CCV. [a] *Arge.*

ARGE venatrix cum cervum ſequeretur, cervo dixiſſe fertur: Tu licet Solis curſum ſequaris, tamen te conſequar. Sol iratus, in cervam eam convertit.

CCVI. *Harpalice.*

CLYMENUS Schœnei filius, rex Arcadiæ, amore captus, cum Harpalice filia ſua concubuit. ea cum peperiſſet, in epulis [a] filiam appoſuit patri: Clymenus pater re cognita, Harpalicen interfecit. * * *

CCXIX. *Archelaus.*

ARCHELAUS [a] Timeni filius exul, à fratribus ejectus, in Macedoniam ad regem Ciſſeum venit. qui cum à finitimis oppugnaretur, Archelao regnum & filiam in conjugium dare pollicetur, ſi ſe ab hoſte tutatus eſſet. Archelaus, [b] quia ab Hercule eſſet oriundus, [c] nam Timenus Herculis filius fuit, qui * hoſtes uno prælio fuga-

Καὶ τότε φανήσεται τὸ σημεῖον τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Vet. Interp. *Et tunc parebit ſignum* &c. Cato Scholaſticus, quem Ethicum ſalutat Sarisber. Polycrat. Lib. 11. *Temporibus peccata latent, ſed tempore parent.* Petronius: *Juris conſultus PARET non PARET habeto.* Feſtus: *Parret, quod eſt in formulis, debuit & productâ priore ſyllabâ pronuntiari, & non geminato R ſcribi, ut fieret paret, quod eſt invenitur* (leg. *invenitur*) *ut comparet, apparet.* Non ergo *κατὰ παντὸς* eſt effatum illud Agrætii: *Apparet qui videtur, paret qui obſequitur.* Idem legas in Iſidor. de Different. & apud Servium ad Æn. 1. 121. qui & hoc addit: *Et hæc obſervatio diligenter cuſtodiri debet, licet eam auctores metri cauſa, vel clauſulæ, plerumque corrumpant.* Sen. Agam. 457. *Et dubia parent montis Idæi juga.* Excerpta Feſti MSS. *Paret ſignificat apparebitur.* Scrib. *apparet.* Idem in *majores. Qui magiſtratibus parebant.* Chryſolog. p. 172. ed. Pariſ. *Parebunt corda veſtra obſtructiora* &c. PſeudoCypr. de Sing. Cler. *Si juſtus vix ſalvus ſit, injuſtus ubi parebit?* Tertull. Exhort. Caſt. cap. 3. *Quod paruit eum magis velle.* Adde quæ Sciopp. obſervavit. Suſp. Lect. 11. cap. 20. & Cl. Daum. ad Caton. Diſtichi pag. 155.

Ad CAP. CCV.

[a] *Arge*] Vide Bochartum Hieroz. Part. 1. col. 883.

Ad CAP. CCVI.

[a] *Filiam appoſuit*] Lego *filium.* Cap. 238. *Quod ei filium ſuum in epulis appoſuit.* 239. *Ex eo quem conceperat interfecit.* 246. *Clymenus Schœnei filius ex Harpalice filiâ ſuâ filium ſuum.*

Ad CAP. CCXIX.

[a] *Timeni*] Scribendum *Temeni* ex Vellejo, Apollodoro, Strabone, Pind. Scholiaſte in Pyth. od. v. aliiſque. Gr. eſt Τήμενος.

[b] *Quia ab Hercule*] Cl. Schefferus, *qui*, vel *ut qui* mallet.

[c] *Nam Timenus Herculis filius fuit*]

Si

gavit, & ab rege pollicita petit. Ille ab amicis diſſuaſus, fidem fraudavit, eumque per dolum interficere voluit. itaque foveam juſſit fieri, & multos carbones [d] eo ingeri & incendi, & ſuper virgulta tenuia poni. quo cum Archelaus veniſſet, [e] ut decideret, hoc regis ſervus Archelao patefecit. qui re cognita dicit, ſe cum rege colloqui velle [f] ſecreto, arbitris ſemotis. Archelaus regem arreptum in foveam conjecit, atque ita eum perdidit. inde [g] profugit ex reſponſo Apollinis in Macedoniam, [h] capra duce, oppidumque ex nomine capræ [i] Ægeas conſtituit. ab hoc Alexander Magnus oriundus eſſe dicitur.

CCXX. *Cura.*

CURA cum quendam fluvium tranſiret, vidit cretoſum lutum: ſuſtulit cogitabunda, & cœpit fingere hominem. Dum deliberat ſecum, quidnam feciſſet, inter-

Si hæc verba includas parentheſi, & τὸ *qui*, quod proximè ſequitur, deleas, tolli poterit aſteriſcus. Verum non pater Temeni Hercules, ſed atavus fuit, ut ſcribit Vellejus Lib. 1. cap. 1. Vide ibi Lipſium, & Voſſium. At Tzetzen in Lycophron. pag. 127. ed. Steph. ſi audimus, non abavus, ut Lipſius vult, nedum atavus, ut Vellejus, ſed proavus dicendus fuit. Ὁ Τήμενος ὑιὸς, inquit, ἔγγονος ἦν Ἡρακλέους. Ἡρακλέος γὰρ καὶ Δηιανείρας Ὕλλος. Ὕλλου δὲ καὶ Ἰόλης τῆς Εὐρύτου Κλεόδαιος, Αἴχμας, καὶ Κῆυξ. Κλεοδαίου καὶ Πηρεδίας ὁ Τήμενος ὑιὸς, καὶ ἕτεροι. Sed errat Tzetzes ille. Ariſtomachi filium omnes faciunt Temenum. Theophilus ad Autolycum Lib. 11. pag. 85. *Ex Baccho & Althea, quæ Theſtii fuit filia, orta eſt Deianira: ex hac & Hercule Jovis filio genitus eſt Hylus: ex hoc Cleodemus, ex hoc Ariſtomachus, ex hoc Temenus* &c. Etiam Hygino ipſi cap. 124. Ariſtomachi filius Temenus eſt.

d *Eo ingeri*] H. e. in eam foveam. Adverbium pro relativo pronomine poſuit. Cap. 199. *Aquam inquinavit, quo Scylla cum deſcendiſſet.* Juſtin. XII. 5. *Tranſlatis eo trium civitatum populis, quas Cyrus condiderat.* h. e. in eam urbem. Cl. Schefferus τὸ *eo* pronomen eſſe volebat ellipticè poſitum, pro *eo loco*. Nihil opus eſſe hoc ellipſios heic præſidio abunde demonſtravi ad cap. 3.

e *Ut decideret*] Cogitare lectorem jubet Cl. Schefferus, num legendum ſit, *ut ne decideret*.

f *Secreto, arbitris ſemotis*] Alterutrum à gloſſâ eſſe cenſet Cl. Schefferus. Ego putem poſt τὸ *ſecreto* τελείαν ςιγμὴν eſſe collocandam; & illa *arbitris ſemotis* referenda ad ſequentem periodum.

g *Profugit in Macedoniam*] Atqui jam venerat in Macedoniam, ut præceſſit. Credo in præcedentibus latere aliquid. Pauſan. Bœoticis: *Dicunt Macedones Caranum Macedoniæ regem pugna ſuperaſſe Ciſſeum, qui in viciná regione principatum obtinebat.*

h *Caprâ duce*] Tale quid de Carano Juſtin. Lib. VII. cap. 1. & Solinus cap. 14. narrant.

i *Ægeas*] Cl. Schefferus emendat, *Ægas*. Non erat neceſſe. Juſtinus: *Urbem Edeſſam ob memoriam muneris Ægeas, populum Ægeatas, vocavit.* Vide ibi Berneccerum. Sammonicus præfat. *Qui colis Ægeas, qui Pergama, quique Epidaurum.*

Ad

tervenit Jovis: rogat eum Cura, ut ei daret ſpiritum. quod facile ab Jove impetravit. [a] qui cum vellet Cura nomen ſuum imponere, [b] Jovis prohibuit, ſuumque nomen ei dandum eſſe dixit. Dum de nomine Cura & Jovis diſceptarent, ſurrexit & Tellus, ſuumque nomen ei imponi debere dicebat, quandoquidem corpus ſuum præbuiſſet. Sumpſerunt Saturnum judicem, quibus Saturnus [c] ſecus videtur judicaſſe: Tu Jovis quoniam ſpiritum dediſti, [d] corpus recipito: Cura quoniam prima eum finxit, quam diu vixerit, cura eum poſſideat. ſed quoniam de

Ad CAP. CCXX.

a *Cui*] Ita emendavit Micyllus, cum in MS. inveniſſet *qui*. Non improbo quidem. Scio tamen, utrum τὸ *qui* dandi caſu per Q an per C eſſet ſcribendum multum agitatam jam olim fuiſſe inter Grammaticos quæſtionem. Conſule Velium Longum de Orthogr. Donatum in Ter. Andr. 1. 1. Scalig. de cauſis linguæ latinæ 1. cap. 24. Bembum libro de Terentii fabulis. Sic in Gruter. Inſcriptionibus pag. 880. *aliqui* legas pro *alicui*.

b *Jovis prohibuit*] Perperam τὸ *Jovis* in *Jupiter* mutare intendit Micyllus, Κακοζηλία vulgi & infimæ ætatis ſcriptorum id ex antiquiſſimis imitandum ſibi duxit. Conſule Apuleium, Capellam, Statii & Germanici Scholiaſtas, alioſque id genus heroas. Petron. Fragm. Trag. *Hoc ſolum vetare ne Jovis poteſt*. Malim *nec Jovis*. Quintil. Declam. 107. edit. Hackian. *Ne quisquam probare in altero poteſt*. Lege, *nec quiſquam*, ut habet Commeliniana. Juſtinus Lib. 38. cap. 7. *Juſtitiæ atque liberalitatis ſuæ ne ipſos milites, qui experiantur, teſtes refugere*. Putem melius fore, *nec ipſos*. quanquam *ne* pro *nequidem* Ciceroni vindicat Stewechius de particulis Linguæ Latinæ Lib. 1. In Apuleio certè ego obſervavi Lib. 11. Met. *Ac ne omnino mihi notos illos latrones uſquam fuiſſe*. Et poſt paulo: *Ne ipſe, qui commiſit, poteſt diffiteri*. Et Tertull. p. 47. ed. Jun. *Qua nobis ne mentire conceditur*. Cæterum pariter κακόζηλον eſt *Jupitris* Aſtron. 11. 13. & *Jupitrem* cap. 28. pro quo *Jovem* poſtea ſuppoſuerunt. Sed nos illud alterum revocandum cenſemus ex editione Venetâ anni 1482. quam ignoravit Cl. Schefferus. Etiam cap. 14. ex eadem *ab Jupitre* forte pro *ab Jove* reponendum.

c *Secus videtur judicaſſe*] Emendat Cl. Schefferus: *Quibus Saturnus; cæcus videtur judicaſſe*. Vel, *Quibus Saturnus; videtur ſecus; judico ſic; tu Jovis*. Vide num *ſecus* rectius exponi poſſit κακῶς, *non benè*. Benè de hac particula Caſaubonus ad Suet. Tib. cap. 2. & Scioppius Famiani Infamiâ. Gloſſ. Iſid. *Secus, malum*. Salluſt. Jug. cap. 21. *Secus ceſſerat*. 25. *Secus procedit*. Sic & *aliter* uſurpabant. Feſtus Pauli: *Alter & pro non bono ponitur; ut in auguriis altera avis tum appellatur, quæ utique proſpera non eſt. Sic alter nonnunquam pro adverſo dicitur & malo*. Sed hoc poſteriori loco malim *aliter* ex MS. codice Leidenſi, quem cum editis contuli. Salluſt. Jugurth. *Providere, ne quid aliter eveniat*. Adde Don. ad Prolog. Andr.

d *Corpus recipito*] Barth. leg. *Cor ejus*. Cl. Schefferus retinet τὸ *corpus*, & mox ſcribit; *Cura animum poſſideat*. Imo τὸ *corpus*, cum intentius cogitavi, etiam mihi retinendum eſt viſum. Sed pro *cura eum poſſideat*, lego *cura animum poſſideat*. Hoc revera erat perverſum judicium, adſignare illi corpus, qui dederat ſpiritum, huic autem, quæ finxerat corpus, animum; quemadmodum rectè cenſuram inſtituit auctor verbis illis, *Quibus Saturnus ſecus videtur judicaſſe*. Quæ porro ſequuntur, verba ſunt Saturni, quæ nimium ex abrupto ſubjunguntur præcedentibus.

e *Quo-*

de nomine ejus controverſia eſt, Homo vocetur; [e] quoniam ex humo videtur eſſe factus.

CCXXI. [a] *Septem ſapientes.*

PITTACUS Mitylenæus, Periander Corinthius, Thales Mileſius, Solon Athenienſis, Chilon Lacedæmonius, Cleobulus Lindius, Bias Prieneus. Sententiæ eorum ſunt:

Optimus eſt, Cleobulus ait, modus, incola Lindi.
Ex [b] Ephyra Periandre doces, [c] cuncta & meditanda.
Tempus noſce, inquit [d] Mitylenis Pittacus ortus,
Plures eſſe malos, Bias autumat ille Prieneus.
Mileſiuſque Thales ſponſori [e] damna minatur.
[f] Noſce, inquit, tete, Chilon Lacedæmone cretus.
Cecropiuſque Solon, ne quid nimis, [g] induperabit.

CCXXII. [a] *Se-*

e *Quoniam ex humo*] Arator Lib. I. *Materies terrena ſumus, limumque parentem Nomine prodit homo.* Ita & Iſidorus Orig. Lib. I. cap. 28. & Lib. XI. cap. I.

Ad CAP. CCXXI.

a *Septem ſapientes*] Tot vulgo numerantur. Vide Lactant. Lib. IV. cap. I. Tzetzen Chil. II. Auguſtin. C. D. XVIII. 24. Porphyr. Abſtin. Lib. I. pag. 35. ed. Fogeroll. Proclum ad Heſiod. p. 19. In Gloſſis autem Stephani legas: *Reſponſa novem ſapientum*, ἀποφθέγματα ἐννέα σοφῶν.

b *Ephyrâ*] Cap. 275. *Ephyre Oceani filia Ephyren, quam poſtea Corinthum appellarunt.* Heſych. Ἐφύρη ἡ νῦν Κόρινθος. Unde *Ephyrea Lais* Propert. Lib II. el. 5.

c *Cuncta & meditanda*] Illud & nimis otioſè heic poſitum. Certe ſi abeſſet, non deſiderarem, cum ſine illo per cæſuram ſtare poſſit metrum. Velut ſtatim, *Noſce inquit tete Chilon* &c. Sed forte melius, *cuncta ut meditanda*, ut verbum ſubſtantivum ſubaudiatur. Exprimere voluit verſificator illud. Μελέτη τὸ πᾶν. Vet. Epigram. quod affictum Sidonio: *Ille nihil rerum fieri jubet immeditatum.* Ipſe Sidonius carm. II. *Ex Ephyrâ totum meditans quod Periander.* Ad quem verſum ex Hygino adducit Savaro, *Ex Ephyrâ Periandre notas* &c. Memoriæne vitio, an ex antiquo codice, incertum.

d *Mitylenis*] *Mitylenas* numero multitudinis urbem eam appellat quoque Suetonius Tiberio; alii *Mitylenen.*

e *Damna minatur*] Veteres habuiſſe *minantur* notat Cl. Schefferus. quam lectionem non exiſtimat repudiandam. Qui illi veteres ſint, neſcio. Micyllus, qui primus edidit, *minatur.* Quod longe elegantius.

f *Noſce tete*] Socrati tribuit Schol. Juvenal. ad Sat. XI. vers. 27. Sed Chiloni cum Hygino Plin. Lib. VII. 32. ut & ſequens, & quod proximè præceſſit.

g *Induperabit*] Scribendum cenſet *Induperavit* Cl. Schefferus. Mihi alterum nihilo deterius videtur. Cæterum cui illud μηδὲν ἄγαν tribuendum ſit, valde ambiguum eſſe diſcas ex Schol. ad Euripid. Hippol. 264. Ὅτι Χίλωνι ἀνατιθέασιν, ὡς Κριτίας καὶ Πίνδαρος. οἱ δὲ Σωδάμῳ, ὡς τὸ ἐν Τεγέᾳ ἐπίγραμμα δηλοῖ. Ταῦτ' ἔλεγεν Σώδαμος Ἐπηράτου ὅς μ' ἀνέθηκεν, Μηδὲν ἄγαν, καιρῷ πάντα πρόσεστι καλά. Οἱ δὲ Θεόφραστος, ὡς τὰ Σισύφου λεγόμενα καὶ Πιτθεύς, εἶπεν μηδὲν ἄγαν, μη-

CCXXII. [a] *Septem Lyrici.*

* * * *

CCXXIII. [a] *Septem opera mirabilia.*

Ephesi Dianæ templum, quod fecit Amazon [b] Otrira [c] Mar-

μηδὲ δίκην δικάσῃς. Commendat idem dictum, & Platonis verbis illuſtrat Iſidorus Peluſiota epiſt 73. Confer Plin. Lib. VII. cap. 32.

Ad CAP. CCXXII.

a *Septem Lyrici*] Atqui Lyrici vates *numero ſunt Mnemonidarum*, ut canit Auſonius Eid. XI. Sed & Muſarum quoque, quas novem vulgo numerant, non minus controverſus eſt numerus. Vide Servium ad Æn. I. 12. & ad Ecl. VII. 21. Arnob. Lib. III. apud quem Myrtilus numero eas eſſe ſeptem aſſeverat, ut & Eumelus apud Tzetzen ad Heſiod. Ἔργ. Adde Phornutum cap. 14. Vulgatam opinionem ſequitur Petronius: *Cum Pindarus novemque Lyrici Homericis verſibus canere timuerunt.* Quintil. Orat. Lib. X. cap. 1. *Novem vero Lyricorum longè Pindarus princeps.* Decem numerat, additâ Corinnâ, Tzetz. Prolegom. in Lycophronem.

Ad CAP. CCXXIII.

a *Septem opera mirabilia*] Tot etiam numerat Caſſiodorus Lib. VII. Variorum, Lactant. Lib. III. cap. 24. Vitruvius Procem. Lib. VII. 25. Multo autem plura Ampelius cap. 8.

b *Otrira*] Ita ſcriptum etiam cap. 30. & 225. Sed Græcum Ὀτρήρη ſi reſpicias, *Otrera* ſcribas oportet, ut rećte exaratum eſt cap. 112. Ὠτρηρὼ eſt Lycophroni. Operæ pretium puto me facturum, ſi huc transferam, quæ ad Valerianum de Bon. Diſciplinæ notavit Goldaſtus pag. 103. *Fortaſſe ſcribendum* Sirico *more illius ævi, Chriſtianis maxime uſitato, qui η Græcorum* (imo & ε ſæpe) *in ι breve commutarunt. Hinc illa paſſiva & prolctaria*, erimus, machiſis, energima, phreniſis, ecclifia, ichica, *& his ſimilia magis atque centum, quæ in eccleſiaſticis ſcriptoribus reperire eſt.* Atque hæc eo libentius adduxi, quod me in ſententiâ, quam ex veterum Chriſtianiſmi antiſtitum lectione jam dudum conceperam, non parum porro confirmant. Pro exemplis porro ſint illa Tyronis in notis pag. 21. *Paraclitum. Mathimaticus* 80. *Ephimeris* 124. *Sirapis* 135. *Jordanis* 183. Columbanus Monoſt. 110. *Vita aliena tua ſibi ſit Cathegita vita.* *Ipomanis*, genus veneni in Gloſſariolo à Barthio publicato Adverſ. Lib. XXVIII. 19. *Apocima*, genus potionis ex Ver. Membrana Lib. XXVII. 12. pro *apozema*. Plura notavi ad cap. 31. Videor illam mutationem etiam ad vertiſſe in Iſidori Gloſſis, *Apicioſus, calvus, calvaſter.* Lego, *alopicioſus.* Sunt enim *alopecia* capillorum defluvia. Qui illis laborat *alopecioſus* dicitur, ut *canceroſus*, qui morbo cancro in vitâ S. Othonis. Sanè *alopicia* dicitur is morbus ab interprete Byngizlæ. Eadem pronuntiatio permultis locis corrupit Gloſſas Stephani, ſive Philoxeni; tanquam *Diſcivit*, αὐτομόλησεν, pro *deſcivit*, ηὐτομόλησεν. Videntur ultimis temporibus verſificatores illi non meliores, quam poëtæ, etiam E Latinum ut I pronunciaſſe. Certe ES tanquam IS corripuerunt. Abbas Columbanus: *Ignotum nite numquam prepones amico.* Poëtaſter neſcio quis apud Spartianum Peſcen. Nigr. cap. 12. *Hunc reges, hunc gentes amant, hunc aurea Roma.* Catal. Pith. Lib. III. Epitaph. Vitalis: *Ut plures uno crederes ore loqui.* Capella Lib. VI. *Hic egitur furvæ oculos ſplendeſcere noctis Cerneres ex auro, ut ſacra flamma micat:* Refero huc ex eorundem Catal. Lib. IV. p. 157. *Queſo aliquid noſtris guſtatibus inde relaxis.* pro *relaxes*. Et ex Gloſſario Barthii: *Impetiginoſus, populoſus, hirnioſus.* Legendum, *papuloſus, hernioſus. Pontifix, Mircurius, diſtructus* ex Vett. Inſcript. Grut. Gloſſæ Iſidori, *Limbus navis piratica, vel clavo*

[c] Martis conjunx. Monimentum regis Mauſoli, [d] lapidibus lychnicis, [e] altum pedes 80. circuitus pedes 1340. Rhodi ſignum Solis æneum, id eſt coloſſus, altus pedibus 90. Signum Jovis Olympii, quod fecit Phidias ex ebore & auro ſedens, pedes 60. Domus Cyri regis

in veſte regia, vel veſtis ipſa. Nempe *lembus* ut *lombus* extulit. Ultimam ſyllabam in *Thales*, *Lyriſtes*, & *Ganymedes* correptam fuiſſe à quibuſdam jam diu eſt, cum obſervavit Scioppius Veriſ. Lib. II. cap. 8. Euphorbus, non Virgilius, ut ipſe putat, Epigram. de Livore: *Aut tradat Ganymedes ipſe nectar.* Quo loco tamen in Pithœi editione legitur, *Catamitus.* Sed perperam. De *Thales* & *Lyriſtes* obſervavit etiam Gretſerus in de Inſtit. linguæ Græcæ p. 123. Auſonius Ludo: *Thales ὀγδόα πάρεστ δ' ἄπο protulit.* Sidonius Lib. VIII. epiſt. XI. *Alcæo potior Lyriſtes ipſe.* Verum quod illi docti homines ad tria illa nomina reſtringunt, id generaliter de omnibus pronunciat Capella Lib. III. *Es terminatus*, inquit, *in Græcis nominibus brevis eſt, ut Anchiſes.* Unde hoc autem? quia *es* ut *is* pronunciabant, imo & ſcribebant interdum illo ævo. Et non de nihilo ſuſpicor in locis illis modo adductis Auſonii, Sidonii, & Euphorbi, ut deterioris ævi ſcriptorum, exaratum fuiſſe primitus *Thalis*, *Lyriſtis*, *Ganymedis*, ex corruptâ illâ pronunciatione, quâ *η* ut *ι* Latinum proferebant. Quæ quam vitioſa ſit, diſcas ex Platonis Cratylo: Οἱ μὲν ἀρχαιότατοι ἱμέραν τὴν ἡμέραν ἐκάλουν. οἱ δὲ ἑμέραν, οἱ δὲ νῦν ἡμέραν. Licet eam pronuntiationem animadvertere etiam in iſto marmore Arundeliano, quod ad Apul. Apologiam affert Pricæus pag. 148. Ἐνθάδε πατρίδα στέργων φίλην. Seductus eâ omnino eſt Probus in Catholicis, quando inter terminationes tertiæ declinationis e productam numerat, & pro exemplo affert *Euterpe Euterpis.* Si nondum perſuaſus es, mi lector, accedat hoc in cumulum, quod pro *Ines* & *Johannes*, in quibus ultimam corripi apud Prudentium notat Fabricius, ex MSS. *Inis* & *Johannis* reſtituit nobiliſſimus Heinſius. Eundem in modum exiſtimem ſuccurrendum Sedulio & Fortunato, quorum illum poſtremam in *Herodes*, hunc in *Moſes* corripuiſſe putes, ſi vulgatas editiones inſpicias.

c *Martis conjunx*] Vide notas ad cap. 30. & 112. De templo illo Dianæ Avienus deſcript. Orbis terræ pag. 417. ed. Pith. *Urbs Epheſus quæ tetræ ſuſtollit fana Dianæ, Munus Amazonidum memorabile.* Non conſtat metrum verſiculi prioris. Forſan ſcribendum, *tetricæ quæ attollit* &c. ut pag. 418. *Inclyta per nubes attollens mœnia Lyrbe.* Confer Plin. Lib. 36. 14.

d *Lapidibus Lychnicis*] *Lychnitis* ſcribendum, ut rectè habet margo libri Salmaſiani. Vel certè *lychnititis.* Not. Tyr. p. 165. *Lignitis*, *Lignithicis.* leg. *Lychnites*, *Lychniticis.* Marmor Parium, ſive alabaſtrum, ita olim vocatum obſervat Anſelmus Boëtius Hiſtor. Gemm. & Lapid. cap. 267. quod, Varrone teſte, ad lucernas in cuniculis cæderetur. Vide tu Plinium Lib. XXXVI. cap. 5. Dictus aliter lapis iſte λυχνεύς. Clemens Protrept. pag. 30. Τὰς μὲν δύο Σκόπας ἐποίησεν ἐκ τῆς καλουμένης λυχνέως λίθου. Schol. Pind. ad Nem. IV. p. 285. Πάριος δὲ λίθος ἐστὶν ὁ καλούμενος λυγδῖνος. Iſidor. Orig. XVI. 5. *Parius candoris eximii Lygdinus cognomento.* Sed ille alius eſt Plinio, qui de eo agit libri modo laudati cap. 8. Candens tamen ut Parius fuit. Anacr. od. 28. Περὶ λυγδίνῳ τραχήλῳ, h. e. candido inſtar Parii marmoris. Λυχνὶς alia eſt Periegetæ. Pyropi & carbunculi faciunt genus. Certe inter gemmas cum Dionyſio numerat Capella Lib. I. *Quippe tres fuerant à fronte gemmæ, Lychnis, Aſtrites, & Ceraunos.* MS. Leid. habet, *Licnus.* Unde forte *Lychnem* faciendum. Perperam etiam *lignis* exaratur apud Iſidor. XVI. 13. Priſcianus Periegeſi: *Et flammæ ſimilis ſplendenti lumine lychnis.* Dictus & Λυχνίτης, ut tradit Euſtath. ad Dionyſ. p. 47. ed. Steph.

e *Altum pedes 80.*] Plinius loco modo adducto: *Patet toto circuitu pedes quadringentos undecim; attollitur in altitudinem XXV cubitis.*

gis in Ecbatanis, quam fecit Memnon lapidibus [f] variis & candidis, vinctis auro. Murus in Babylonia, quem fecit Semiramis [g] Dercetis filia, [h] latere coćto & [i] ſulphure, [k] ferro vinctum, latum pedes 25. [l] altum pedes 60. in

f *Variis*] H. e. varii coloris. Ita *oves variæ* dicuntur à vulgato Interprete Geneſ. xxx. 32. *Veſtis varia* apud Terent. Eunuch. IV. 4. *Porcus varius* in Fragm. Trag. Petronii. *Variæ tigres* Senec. Hippol. 63. *Pica varia* in Petronianis pridem editis, & apud Plin. Lib. X. 29. Apud Ovid. Remed. Am. *Formido varia.* Proverbium eſt apud Juv. Scholiaſten ad Sat. II. 81. *Uva uvam videndo varia fit.* Varro de anſeribus Lib. III. R. R. 10. *Eſt enim alterum genus varium.* Propert. Lib. III. el. 11. *Aut variam plumæ verſicoloris avem.* Eodem ſenſu ποικίλος Græcis venit. Gloſſ. *Varia*, ποικίλη, παρδαλίς. nempe, quia varium colorem habet. Apollod. Lib. III. Βοῦς ποικίλος, *bos varii coloris.* Euſtath. in Dionyſ. p. 75. Μέταλλα δ' εἰσὶ ποικίλας λίθυς, Σκοπίας λεγομένης. Ælian. Var. Hiſt. IV. 22. Ποικίλους ἐνδύνοντες χιτῶνας. Iſidorus Lib. XV. 1. *Ibi eſt regia Cyri lapide candido & vario cum columnis aureis* &c. Ampelius cap. 8. *Domus illic Cyri regis, ædificata lapidibus candidis & nigellis, auro vinctis, ubi ſunt columnæ diverſis coloribus.* Scio *opus vermiculatum* etiam *lapidem varium* dici; eo tamen reſpicere Hyginum non dixerim. Papyrius apud Senec. Lib. II. contr. 1. *In hos ergo exitus ſecatur varius ille lapis, ut tenui fronte parietem tegat* &c. Lapides varietatis ab Hebræo ſcriptore I. Paralip. cap. XXIX. vers. 2. appellari obſervat vir reverendus, & juxta ſacras has etiam literas non vulgariter doctus, D. Petrus Texelius. Λίθους ποικίλους tranſtulerunt οἱ ό. *Lapides diverſorum colorum* vulgatus Interpres. Melius, ipſo judice, quam Belgæ, qui inde *een borduirſel* fecerunt. Et ſanè, cum ibi de ædificandâ domo agatur, ad quam magis faciunt lapides, quam neſcio quod acupictum, non poſſum non premere pollicem.

g *Dercetis filia*] Perperam *Cercetis filia* legitur apud Ampel. cap. 9. Δερκεῖτις & Δερκετὼ eſt Græcis. Vide Tzetzen. Chil. IX. 275. Ovid. IV. Met. 45. & quos ad eum verſum congeſſit Farnabii induſtria. Scalig. ad Varron. p. 25. Phornutum cap. 6.

h *Latere coćto*] Juſtin. I. 2. *Murumque urbi coćto latere circumdedit.* Vetus interpres Jeſai. cap. XVI. 7. *Qui lætantur ſuper muros coćti lateris.* *Ordinarium lapidem* dictum olim didici de Scholiaſte Juvenal. ad Sat. X. 171. *Babylonem*, inquit, *Perſarum civitatem, quam condidit Semiramis Nini uxor, & coćtili latere munivit, quem hodie dicimus ordinarium lapidem.* *Laterculum coćtilem* vocat Curt. Lib. V. cap. 1.

i *Sulphure*] Ita & Caſſiodorus Variar. Lib. VII. 25. *Latere coćto, ſulphure, ferroque conſtruxit.* Ampelius cap. 8. *Murus intus medio Babyloniæ, quem Memnon ædificavit lapide coćto*, (fort. *latere coćto*) *id eſt, calce & ſulfure, ferro intermixtus, ut ſunt* (leg. *ſint*) *juncturæ.* Alii, ut Juſtinus Lib. I. & Curtius V. bitumine interlitum fuiſſe iſtum murum tradunt. Sed ſulphuris & bituminis vicina eſt natura, ut ait Plinius Lib. XXXV. 15. Tertullian. de bitum. Sodom. *Quod vividus ardor Subter ſtagna coquens, de ſulphuris & ſalis æſtu Temperat, inque picem dat terra harere marinam.* Carpit tamen eo nomine Hyginum & Caſſiodorum Bulengerus Eclog. III. ad Arnobium.

k *Ferro*] Putabam id vocabulum à primo eſſe delendum, ut natum ex repetitione ſyllabarum præcedentium, cum librarius inveniret ſcriptum *ſulfore.* Frequenter enim librarii O pro U ponunt. Gloſſæ Cyrilli: Ἰθωμὸς, *Sternomentum, Sternotum*, & ſexcentis aliis locis. In fragmento Grammat. à Barthio publicato Adverſ. Lib. XXXVII. 13. *A ante ſ producitur, ut Afer. Præter vafer & ſcaſium, hoc eſt, orinale.* Leg. *urinale.* Juvenal. Sat. VI. 263. *Et ride, poſitis ſcaphium cum ſumitur armis.* Fruſtra ibi eſt Vet. Scholiaſtes. Sed Hyginum heic ſanum eſſe evincunt, quæ ex Ampelio & Caſſiodoro modo adduxi.

l *Altum pedes 60.*] Ampelius: *La-*

in circuitu [m] ſtadiorum 300. Pyramides in Ægypto, [n] quarum umbra non videtur, [o] altæ pedes 60.

CCXXIV. *Qui facti ſunt ex mortalibus immortales.*

Hercules Jovis & Alcumenæ filius. Liber Jovis & Semelæ filius. Caſtor & Pollux Helenæ fratres, Jovis & Ledæ filii. Perſeus Jovis & Danaes filius, in ſtellas receptus. Arcas [a] Jovis & Calyſto filius in ſtellas relatus. [b] Ariadnen Liber pater Liberam appellavit, Minois & Paſiphaes filiam. Calyſto Lycaonis filia in ſeptentrionem relata. Cynoſura Jovis nutrix, in alterum Septentrionem.

titudo ejus cubitis xxx. *altus cubitis* cxxx. Juvenalis ſtatim laudatus Scholiaſtes: *Quorum* (murorum) *latitudo* 200 *pedes detinet*, *altitudo* 50. Curt. v. 1. *Altitudo C. cubitorum.* Vide quæ ad eum locum congeſſit Freinshemius.

m *Stadiorum* 300.] Boſchartus in Phaleg. Lib. 1. cap. 12. emendat 360. In tanta auctorum diſcrepantia certi aliquid ſtatuere difficile eſt. Euſtath. in Dionyſ. p. 127. Περίμετρον αὐτῆς περιοχὰς ψάντα ςάδια τ φ ι fort. τξι. Vide Tzetz. Chil. ix. 275.

n *Quarum umbra non videtur*] Tempore ſolſtitii puta, & die medio, ut rectè obſervat Cl. Schefferus. In Catal. Pith. Lib. ii. *Pyramidaſque auſas vicinum attingere cœlum, Pyramidas, medio quas fugit umbra die.* Ammianus Lib. xxii. p. 240. ed. Boxh. *Quarum magnitudo quoniam in celſitudinem nimiam ſcandens gracileſcit paulatim, umbras quoque mechanicâ ratione conſumit.*

o *Altæ pedes* 60.] Strabo Lib. xvii. Ἐισὶ ςαδιαῖαι. Scripſerim ergo heic 600. Solinus cap. 45. *Pyramides turres ſunt in Ægypto faſtigiatæ ultra excelſitatem omnem, quæ fieri manu poſſit. Itaque menſuram umbrarum egreſſæ nullas habent umbras.* Quæ verba tranſſcripſit in Orig. Lib. xv. cap. 11. Iſidorus. Ubi tamen corruptè legitur *pyra* pro *pyramis*. Anonymus περὶ ἀπίςων cap. 2. Αἱ ἐν Αἰγύπτῳ Πυραμίδες, ὧν ἡ μείζων ἔχει πήχεις τετρακοσίας.

Ad CAP. CCXXIV.

a *Jovis & Calyſto*] *Calliſtus* eſſet ſcribendum vel *Calliſtonis*. Aſtron. ii. 4: *Arcas Calyſtonis & Jovis filius.* Sed ut heic, ita & cap. 14. *Gubernator navis Argo.* Apud Lactant. in Thebaid. Stat. vii. 186. *Jovis & Io filium.* In MS. codice Fulg. iii. Myth. cap. 4. *Fabula Ero & Leandri. Dido* in Cod. antiq. Priap. Carm. 76. pro *Didus*. Non minus mira ſunt illa apud Lactant. Arg. ii. Met. fab. 10. *Chironis & Chariclæ filia.* apud Iſidor. Orig. ix. 2. & xiv. 4. *Jovis & Calyſtæ filius.* Dicas & illis locis *Chariclo* & *Calliſto* ſcribendum eſſe. Niſi aliter in ſequentibus loqueretur, parva mutatione reſtitui poſſet locus reſcribendo, *Jovis ex Calliſto.*

b *Ariadnen*] Cl. Schefferus *Ariadne, eam.* quod non ſperno. Quod autem addit alibi non legi, quomodo facta ſit immortalis, in eo memoria ipſi impoſuit. Fuerunt enim, qui non Ariadnæ tantum coronam, ſed & ipſam in ſidera relatam dicerent, ut oſtendit ad Manil. pag. 412. Scaliger. Lucianus medium ſequitur, dum Ariadnen cœlo adſumptam, ſed coronam ejus aſtrorum choro inſertam narrat Θεῶν διαλόγοις. Ovid. Faſt. iii. *Occupat amplexu lacrymaſque per oſcula ſiccat, Et pariter cœli ſumma petamus ait. Tu mihi juncta thoro, mihi juncta vocabula ſumes, Nam tibi mutatæ Libera nomen erit.* Lactant. Firm. Lib. 1. cap. 10. *Illam patris proditricem, ab alio relictam*

nem. Aſclepius Apollinis & Coronidis filius. Pan [c] Mercurii & Penelopes filius. [d] Croton Panis & Euphemes filius, [e] conlactius muſarum in ſtellam ſagittarium. Icarus &

& repudiatam in conjugium ſibi vindicavit, & Liberam fecit, & cum eâ pariter in cælum aſcendit. Propertius Lib. III. el. 15. *Te quoque enim non eſſe rudem teſtatur in aſtris Lyncibus in cælum vecta Ariadna tuis.* Phædra apud Senec. Hippol. vers. 663. *Te, te, ſoror, quacunque ſiderei poli In parte fulges, invoco ad cauſam parem.* Oedip. vers. 477. *Ducitur magno nova nupta cælo.* Alia eſt Libera Cereris ex Jove filia, de quâ Arnobius Lib. V. Iſidor. Orig. XIV. Cicero IV. Verr. & II. nat. Deorum. Etiam Semele dicta *Libera*. Gloſſ. Cyrilli, Σεμέλη, *Libera*. Ariadnæ nomen, ut obiter hoc moneam, reſtituendum Servio Æn. III. 125. ubi de Naxo agit: *Aut ideo, inquit, gratam Baccho, quod ibi cum relicta Atheſiona duc * libentiſſime concubuerit, cui etiam coronam donavit, quæ poſtea inter ſidera collocata.* Lege. *cum relictâ a Theſeo Ariadnâ libentiſſimè* &c.

c *Mercurii & Penelopes*] Idem tradit Herodorus. Sed alii alia. Vide Natalem Myth. V. 6. & ante omnes Schol. Theocrit. ad Eid. I. v. 123. De Mercurio patre conſentit etiam Probus ad III. Georg. v. 391. Lucianus Dial. Deor. Tom. I. pag. 175. edit. Bened. Gloſſ. MSS. in Virgil. I. Georg. *Pindarus ex Apolline & Penelopâ in monte Lyceo editum ſcribit. qui a Lycaone rege Arcadiæ dictus. Alii ex Mercurio & Penelopâ natum, comitem Dianæ, feras ſolitum à cubilibus excitare, & ideo capripedem figuratum, quo facilius denſitatem curſu poſſet evadere. Cicero ait IV. Verrinarum Liberi eſſe filium: alii eum ex Æthere & Junone. Apollodorus ſine parentibus eum ſinit, quoniam univerſum, id eſt, τὸ πᾶν huic Deo ſit attributum.*

d *Croton*] *Crotus* appellatur Aſtron. II. 27. Eratoſth. καταστερ. cap. 28. Sed *Crotonem* appellat quoque German. Scholiaſtes Sagittario. Verba ejus adſcribam: *Hic autem homo equinis pedibus eſt, & caudam habet velut ſagittarii. Soſitheus autem tragœdiarum ſcriptor illum affirmat eſſe Crotonem Euſchemis Muſarum nutricis filium.* Pro *ſagittarii* lege *Satyri* ex Eratoſthene; pro *Euſchemis*, *Euphemes*. Poſtecius vidit etiam, & correxit, qui præfuit Sanctandreanæ editioni, vel Morellius potius. Ampelius cap. 2. *Sagittarius Crotopi filius nutricius Muſarum, quæ Muſa ſemper dilexerunt eum, quod plauſu & luſu ſagittarum eas avocaret.* Lege & heic *Croton Euphemes nutricis* &c. Sed rectius *Crotus* ſcribitur. Columell. Lib. X. *Spicula Phœbus Dira nepa tergoque Croti feſtinat equino.*

e *Conlactius*] H. e. σύντροφος. Gloſſ. Cyrill. Σύντροφος, *concibus*, *conlactaneus*. Συγγάλακτος, *conlactaneus*. Gloſſ. Latino-Græc. *Conlactaneus*, ὁμογάλακτος, σύντροφος. In Teſtam. Cuſpidii: *Ut ſingulis annis victum neceſſarium collactanea Dorycla ſuppeditet.* Lucas Act. cap. 13. v. 1. Ἡρώδου σύντροφος. Quod recte vertit vetus interpres, *Herodis collactaneus*. Nec à Bezâ debuerat ſperni. Hieronymus ad Furiam: *Nec formoſulus collactaneus, nec candidulus & rubicundus aſſecla.* Chariſius Lib. I. *Conlactaneus dici debet. Nam collactius nemo dicit.* Æquè verum hoc, bone magiſter, ac illud Lib. III. *Imperor nemo dicit.* Et quod ſub finem ejuſdem libri inculcas, *Dici non poteſt Sol occaſus.* Vana etiam diſtinctio Capri: *Collactaneus eſt, qui iiſdem mammis educatus eſt. Collacteus, qui uno eodemque lacte creatus.* Capella Lib. I. *Quod ſororis ejus collactea & indiſcreto amica fœdere videretur.* Et ſub initium Lib. II. *Utrum matre virginis miſſa, an ſuâ, ut pote ejus collactea, trepidatione ſollicita, quid ageret conſpicatur.* Gloſſ. Cod. Leid. *a matre virginis.* Atque ita legendum omnino. Adde quæ habet Pignorius de Servis pag. 188. ed. Patav. Ὁμοθήλακας & ὁμογάλακτας vocant Græci eodem lacte nutritos. Vide Heſychium. In margine Hygini ſui Heinſius adſcripſerat, *Juvenalis.* Voluit, puto, innuere locum illum Sat. V. vers. 306. *Quid dicat nigræ collactia Mauræ.* Ubi quidam *collactea* legunt.

f *Ica-*

& Erigone Icari filia in ſtellas, [f]Icarus in arcturi, Erigone in virginis ſignum. [g] Ganymedes, Aſſaraci filius, [h] in aquario duodecim ſignorum. Ino Cadmi filia in [i] Leucothoam, quam nos matrem Matutam dicimus. Melicertes Athamantis filius in deum Palæmonem. Myrtilus Mercurii & [k] Theobules filius in Heniochon.

CCXXV. *Qui primi templa deorum conſtituerunt.*

Ædem Jovi [a] Olympio primum fecit Pelaſgus Triopæ filius in Arcadia. Theſſalus templum quod eſt in Macedonia Jovis Dodonæi in terra Moloſſorum. Eleuther primus ſimulacrum Liberi patris conſtituit, & quemadmodum coli deberet oſtendit. Phoroneus, Inachi filius, templum Argis Junoni primus fecit. Otrira Amazon Martis conjunx templum Dianæ Epheſi prima fecit, [b] quod

f *Icarus in arcturi* &c.] Ita quidam voluerunt. Vide Servium Georg. I. 68. & noſtrum ſupr. cap. 130. Aſtron. II. 4.

g *Ganymedes*] Gloſſ. Vett. *Catamitus*, Γανυμήδης. Feſtus: *Catamitum pro Ganymede dixerunt, qui fuit Jovis concubinus.* Noſter infr. cap. 271. Erichthonii facit filium. Vide ibi notas noſtras.

h *In aquario*] Cur non *in aquarium*, quo caſu cætera extulit? Sed ut heic, ita etiam cap. 177. *Poſtea Jovis in ſtellarum numero retulit.* Poſſis tamen ſuſpicari ſupra literam o ductam fuiſſe lineolam à librario, & ſcribendum *aquarium & numerum.* Qui antiquos codices inſpexit, vel vetera gloſſaria attentè legit, o pro u nimis ſæpe poſuiſſe librarios, ignorare non poteſt. Quintil. declam. I. *Præterea cum manus ex parte* (leg. *ea parte* cum Gron.) *qua palmare veſtigium poteſt, plicetur in capulo, & ſe, dum telo occupat, claudat.* Ita editum Leidæ ann. 1665. Sed legendum ex Pariſ. & Colon. edd. *telum.*

i *Leucothoam*] *Leucotheam* eſſe ſcribendum demonſtravi ad cap. 2.

k *Theobules*] Cl. Schefferus corrigit *Eleobules.* Mercurium Myrtili patrem fuiſſe inter alios etiam Servius notavit ad I. Georg. 205. Schol. Apollon. ad I. 752. Sophoclis ad Electr. v. 509. Matrem noſter *Clytiam* appellat Aſtron. II. 13. Alii aliter. Vide notas ad cap. 84. Hic legendum *Cleobules.* Tzetzes in Lycophr. pag. 31. Ἑρμοῦ ϗ Κλεοβούλης τῆς Αἰόλου ἢ Αἰτόλου θυγατρός. Corrigendus ergo idem pag. 35. Κάδμιλος ὁ Ἑρμῆς Βοιωτικῶς, ὁ ϗ Κλεοβούλου υἱὸς ὁ Μύρτιλος. Lege, ὁ ϗ Κλεοβούλης υἱὸς ὁ Μύρτιλος.

Ad CAP. CCXXV.

a *Olympo*] *Olympio* ſcrib. Cap. 223. *Signum Jovis Olympii.* Fragment. Trag. *Licet me Hercules Jovem Olympum clames.* Ubi rectè Schefferus, *Olympium.* Atque ita quoque habuit vetus codex. Columell. Præfat. Lib. I, *Pulchritudine Jovis Olympii* &c. Cenſorinus cap. 18. *Agon Jovi Olympio celebratur.* Valerius Max. Lib. I. cap. I. *Detracto Jovi Olympio magni ponderis aureo amiculo.* Lactant. II. 4. *Cum Jovi Olympio aureum amiculum detraxiſſet.* Ζεὺς Ὀλύμπιος eſt Græcis. Arnob. non tantum Lib. III. *Olympium* vocat, ſed & VI. *Olympiacum.* Quomodo tamen *Olym-*

[b] quod poſtea à rege * reſtituerunt. Lycaon Pelaſgi filius templum Mercurio Cyllenio in Arcadia fecit. [c] Pierius.

* * * * *

CCXXXVIII. *Qui filias ſuas occiderunt.*

Agamemnon Atrei filius, Iphigeniam, quam Diana ſervavit, [a] id eſt * Calliſthenem Eubœæ filiam ex ſortibus, pro patriæ ſalute. [b] Clymenus Oenei filius, [c] Harpalycen, quod ei filium ſuum in epulis appoſuit. [d] Hyacinthus Spariantidem filiam ex reſponſo pro Athenienſibus. Erechtheus Pandionis filius, [e] Colophoniam ex ſortibus pro Athenienſibus. Reliquæ ipſius ſorores ipſæ ſe præcipitàverunt. Cercyon Vulcani filius, Alopen propter inceſtum cum Neptuno. Æolus [f] Canacen [g] pro-

lympus Jupiter defendi poſſit, diſces ex Salmaſii Comment. ad Tertull. Pall. pag. 262.

b *Quod poſtea à rege * reſtituerunt*] Cl. Schefferus emendat, *poſtea rege Alexandro reſtituerunt.* Conſule ejus notas.

c *Pierius*] Cl. Schefferus *Pierus.* Quod probo. Πίερον enim Græci, non Πιέριον vocant. Vide not. ad Anton. Lib. cap. 9. Hom. Schol. ad Iliad. ξ. 226. Pauſan. Lib. x. Tzetz. ad Heſiod. pag. 8. ed. Heinſ. Corruptus ergo & Servius ad Eclog. vii. 21. *Alii templum Libethridum Muſarum dicunt, quod à Pierio Apollinis filio conſecratum eſt.* Et Schol. Juvenal. ad Sat. vii. 8. *Pieria locus ſub radicibus Olympi montis, cui Pierius poëta nomen dedit* &c.

Ad CAP. CCXXXVIII.

a *Id eſt Calliſthenem*] Verba illa, *id eſt*, videntur inducenda, & deinde legendum, *Calliſthenes Eubœam filiam*, ut voluit Micyllus; quanquam fabulam ignoro.

b *Clymenus Oenei*] Micyllus in margine pingi curavit, *Schœnei.* Sanè ejus filius dicitur cap. 246. Sed perperam. Vide cap. 206. & Apollod. Lib. 1. pag. 25. ed. Commel. Corruptè etiam cap. 242. *Cenei* exhibetur.

c *Harpalycen*] Ita reſcripſi pro *Harpalicem*, & mox *Erechtheum* pro *Erichtheum*, *Alopen* pro *Alopem*, *Canacen* pro *Canacem.*

d *Hyacinthus Spariantidem filiam*] Puto reſpexiſſe Hyginum illud, quod refertur, ſed paulo aliter, ab Apollodoro Lib. iii. pag. 205. *Hinc cum peſtis & fames ſimul urbem invaſiſſent, primum quidem ex veteri oraculo Athenienſes Hyacinthi filias Antheidem, Æglidem, * Enthenidem & Lytæam ad Geræſti cyclopis tumulum jugularunt.*

e *Colophoniam*] *Chthoniam* eſſe ſcribendum jam ſuperius à nobis monitum. Meminit hujus ſacri exſecrandi etiam Clemens Protrept. pag. 27. Factum hoc Erechthei tragœdiæ argumentum dedit Ennio, quam laudat Gellius Lib. vi. cap. 16. Nec aliam ob cauſam Erechtheus & ejus filiæ Deorum in numerum relati ſunt. Vide Ciceron. iii. Nat. Deor.

f *Canacen*] *Canachen* rectius cenſet Cl. Schefferus, quod Κανάχη dicatur Apollodoro. Sed in Apollodoro ex Pal. codice reponendum Κανάκη. *Canache* canis nomen eſt apud Ovid. iii. Met. 217. Macarei autem ſororem *Canacen* appellat Ib. vers. 357. & ii. Tr. 1. 384. Atque ita quoque noſter cap. 242. & 243. Αἰολὶς Κανάκη eſt Callim. Hymn. Cer. vers. 100. Adde his

Au-

g propter inceſtum cum fratre Macareo admiſſum.

C CXXXIX. *Matres quæ filios interfecerunt.*

Medea Æetæ filia, [a] Marcareum & Pheretum filios ex Iaſone. Progne Pandionis filia, Ityn ex Tereo Martis filio. Ino Cadmi filia, Melicerten ex Athamante Æoli filio, dum eum fugit. Althæa Theſtii filia, Meleagrum ex Oeneo Parthaonis filio, quod is avunculos ſuos occiderat. Themiſto Hypſei filia [b] Plinthium & Orchomenum ex Athamante Æoli filio, impulſu Inus Cadmi filiæ. [c] Tyro Salmonei filia duos ex Siſypho Æoli filio ex reſponſo Apollinis. Agave Cadmi filia, Pentheum Echionis filium, impulſu Liberi patris. Harpalice Clymeni filia propter impietatem patris, quod cum eo invita concubuerat, ex eo quem conceperat, interfecit.

C CXL. *Quæ conjuges ſuos occiderunt.*

[a] Clytemnestra Theſtii filia Agamemnonem Atrei filium. Helena Jovis & Ledæ filia Deiphobum Priami filium. Agave [b] Lycotherſen in Illyria, ut regnum Cadmo patri daret. Deianira Oenei filia Herculem Jovis & Alcumenæ filium impulſu Neſſi. Iliona Priami filia Polymneſtorem regem Thracum. Semiramis Ninum regem in Babylonia.

C C X L I. *Qui*

Auſon. Cup. Crucif. v. 38. & epigr. 84. Diodor. Lib. v. pag. 331. Stobæum Sermon. 62. pag. 404. Sueton. Neron. 21.

g *Propter inceſtum*] Atqui Homerus Odyſſ. Lib. x. vers. 6. dediſſe filias ſuas fratribus uxores Æolum ipſum refert.

Ad CAP. CCXXXIX.

a *Marcareum*] Lege *Mermerum*. Vide notas ad cap. 25.

b *Plinthium*] *Sphincium* appellat cap. 1. quod heic præfert Cl. Schefferus. Sed vide noſtras notas ad cap. 1.

c *Tyros*] *Tyro* ſcribe ex cap. 60. & 254.

Ad CAP. CCXL.

a *Clytemneſtra*] Cum Κλυταιμνήστρα Græcis ſit, ſcribendum eſſet, *Clytæmneſtra*. Verum ſine diphthongo exarat etiam Dictys Lib. 1. & Auſonius Epit. Heroum 1. ut *Cytheron* Grypho Ternario. De quibus Scaliger Auſon. Lect. Lib. 1. cap. 17.

b *Lycotherſen*] Echioni nupſiſſe Agave dicitur Apollodoro Lib. III. pag. 138. Ovid. III. Met. 725. Scilicet ſecundum ejus maritum fuiſſe Lycotherſen. Vide cap. 184.

CCXLI. *Qui conjuges ſuas occiderunt.*

HERCULES Jovis filius, [a] Megaram Creontis filiam, per inſaniam. Theſeus Ægei filius, Antiopam Amazonam Martis filiam, ex reſponſo Apollinis. Cephalus Deionis [b] ſive Mercurii filius, Procridem Pandionis filiam imprudens.

CCXLII. *Qui ſe ipſi interfecerunt.*

ÆGEUS Neptuni filius in mare ſe præcipitavit, unde Ægeum pelagus eſt dictum. [a] Euhenus Herculis filius in flumen Lycormam ſe præcipitavit, [b] quod nunc Chryſorrhoas appellatur. Ajax Telamonis filius ipſe ſe interfecit propter armorum judicium. Lycurgus Dryantis filius, objecta inſania à Libero, ipſe ſe [c] interfecit. Macareus Æo-

Ad CAP. CCXLI.

a *Megaram*] Scribe *Megaram* ex Moſcho, & Apollodor. Lib. II. pag. 121. Atque ita quoque noſter ipſe vult cap. 32. Corrigendus ergo & Pindari Scholiaſtes ad I. Iſthm. od. 4. pag. 342. ed. Francof. ubi *Megera* appellatur.

b *Sive Mercurii*] Hinc *Cyllenia proles* Ovid. Art. A. III. 725.

Ad CAP. CCXLII.

a *Euhenus*] Hic Herculis filius eſt etiam cap. 162. Martis filium hoc nomine in Lycorman ſe præcipitaſſe narrat Apollod. Lib. I. pag. 24. Meminit quoque ejus fluminis Ovid. II. Met. 245. & Strabo Lib. VII. Ο' Ε'ύηνος, inquit, ὁ Λυκόρμας πρότερον καλούμενος.

b *Quod nunc Chryſorrhoas appellatur*] Gloſſatoris hæc eſſe videntur Cl. Scheffero. Sanè *Chryſorrhoas* fluvius Phœnices eſt Straboni Lib. XVI. Quo nomine & Pactolus dictus fuit, ut tradidit noſter cap. 191. & Plinius Lib. V. 29. Solin. cap. 53. Euſtath. ad Hom. Iliad. p. 1290. Inter aurifluos (nam Chryſorrhoæ cum in Aſia, tum in Europâ multi dicti fuere) numeratum fuiſſe Euenum nondum inveni. Debebat ſcripſiſſe, *quod nunc Euenus ab eo appellatur.* Lactant. Argum. Lib. IX. Met. fab. 2. *Ut eum Euenum amnem transveheret, qui initio Lycormas erat nominatus.* Nec aliud legas apud Stobæum Serm. 243. Plutarch. de Flum. p. 29.

c *Interficit*] Rectè *interfecit* emendat Cl. Schefferus. Apollod. Lib. III. pag. 141. ex Dionyſi voto ab equis dilaniatum eum ſcribit. Diodorus autem Lib. III. p. 199. à Baccho cruci adfixum. Apud Homerum Iliad. Z. 139. à Jove occiditur. Sed cum Hygino alii à ſemetipſo interemptum tradidere. Vide Servium ad Æn. III. 14. Vetus commentator Horatii ad Lib. II. od. 19. *Lycurgus Thracum rex cum videret per vini temulentiam in mores multa committi, abſcidi juſſit vineta: quare iracundia Dionyſii (Dionyſi ſcribere debuiſſet) in furorem verſus vinitoriâ falce ſibi crura amputavit.* Aliter hæc narrant Triclinius ad Sophocl. Antig. vers. 1071. Hom. Schol. ad Iliad. Z. 130. Etiam Hyginus ipſe cap. 132. Schol. Stat. Theb. IV. 742. *Lycurgi duo fuerunt, Thracius & Nemeus, de quo loquitur poeta. Ille in mari præcipitatus dicitur, quia primum aquis vina permiſcuit, & vem in hauſtu ſinceram pluribus venenis infecit.* Cæterum ex iſto Lycurgi caſu proverbium arceſſit Reineſius ad Trag. Fragm. Petron. *Ipſe mihi aſciam in crus impegi.* Moneo idem dictum occurrere apud

Æoli filius propter Canacen ſororem, [d] id eſt ſponſam, ipſe ſe interfecit. Agrius Parthaonis filius expulſus à regno à Diomede, ipſe ſe interfecit. Cæneus Elati filius ipſe ſe interfecit. Menicus Iocaſtes pater ſe de muro præcipitavit [e] Athenis, propter peſtilentiam. Niſus Martis filius, crine fatali amiſſo, ipſe ſe interfecit. Clymenus Cænei filius rex Arcadiæ ipſe ſe interfecit, quod cum filia concubuerat. Cinyras Paphi filius [f] rex Aſſyriorum, quod cum Smyrna filia concubuerat. Hercules Jovis filius ipſe ſeſe in ignem miſit. Adraſtus & Hipponous ejus filius ipſi ſe in ignem jecerunt, ex reſponſo Apollinis. Pyramus in Babylonia ob amorem Thisbes ipſe ſe occidit. Oedipus Laii filius propter Iocaſtem matrem ipſe ſe occidit, ablatis oculis.

CCXLIII. *Quæ ſe ipſæ interfecerunt.*

Hecuba Ciſſei filia, ſive Dymantis, uxor Priami, in mare ſe præcipitavit, unde [a] Cyneum mare eſt dictum, quoniam in canem fuerat converſa. Ino Cadmi filia in ma-

apud Apul. III. Met. p. 57. ed. Pric. *Meque ſponte aſciam cruribus meis illidere compellis?*

d *Id eſt ſponſam*] Barth. emendat, *idem ſponſam*. Quod probat Schefferus. Mihi iſta gloſſemata videntur. Si retinere vellem, ſcriberem, *itemque ſponſam*. Pro quo tamen politiores maluiſſent, *eandemque ſponſam*. h. e. quæ & ſponſa ejus erat. Plinius Lib. V. cap. 29. *Profluente Pactolo, eodemque Chryſorrhoâ*. Vellejus Lib. II. 112. *Patris atque ejuſdem avi ſui animum alienavit ſibi*. Juſtinus XXVIII. 1. *Amiſſo marito, eodemque germano*: Et Lib. XXX. 1. *Occiſâ Eurydice uxore eademque ſorore ſuâ*. Schol. Juv. Sat. VIII. 212. *Quia & matrem occiderit, & uxorem Octaviam eandemque ſororem adoptivam*. Lactant. Lib. I. cap. 22. *Sororem ſuam Fatuam Faunam eandemque conjugem conſecravit*.

e *Athenis*] Scribe *Thebis* cum Micyllo. Nec quicquam ante hæc verba excidit, ut ſuſpicabatur vir clariſſimus. Vide cap. 67. Ubi item *ſterilitatem frugum & peſtilentiam* cauſam fuiſſe retulit, propter quam ſe præcipitaverit Menœceus. Schol. Sophocl. Oedip. Tyrann. vers. 24. Οὐ μόνον ἀφορίαν φησὶν εἶναι, ἀλλὰ τὰς πρωτοτόκους γαστρὸς διαφθείρεσθαι. Cæterum ex ſterilitate cur peſtilentia oriatur, non malè explicat Moſchopulus ad Heſiod. Ἐργ. α. p. 62. ed. Heinſ.

f *Rex Aſſyriorum*] Ita tradit etiam cap. 58. & Apollodorus Lib. III. Cypriorum rex eſt Ovidio. Clementi Alexandrino. & Pindari Schol. in Pyth. od. II. Vide quæ notavimus ad Anton. Liberal. cap. 34.

Ad CAP. CCXLIII.

a *Cyneum*] Ita repoſui pro *Cynæum* ex Gr. Κύνειον. Vid. notas ad cap. III. Etiam paulo ante *Dymantis* ſcripſi pro *Dimantis* ex Gr. Δύμας. Minus religioſi in iſtarum vocalium diſtinctione fuerunt poſterioris ætatis ſcriptores: quam tamen in nominibus propriis minimè putem negligendam.

mare ſe præcipitavit cum [b] Melicerto filio. [c] Anticlia Autolyci filia, mater Ulyſſis, nuncio falſo audito de Ulyſſe, ipſa ſe interfecit. Sthenobœa [d] Iobatis filia, uxor Prœti, propter amorem Bellerophontis. Euadne [e] Philaci filia, propter Capaneum conjugem, qui apud Thebas perierat, in eandem pyram ſe conjecit. Æthra [f] Pitthei filia propter filiorum mortem ipſa ſe interfecit. Deianira Oenei filia propter Herculem, decepta à Neſſo, quod ei tunicam miſerat, in qua conflagravit. Laodamia Acaſti filia propter deſiderium Proteſilai mariti. Hippodamia Oenei filia, uxor Pelopis, quod ejus ſuaſu Chryſippus occiſus eſt. Megæra Autolyci filia propter Hippothoi filii mortem. Alceſtis [g] Pelei filia propter Admetum conjugem [h] vicaria morte obiit. Iliona Priami filia propter caſus parentum ſuorum. Themiſto Hypſei filia impulſu Inus, quod filios ſuos occidit. Erigone [i] Icari filia propter interitum patris ſuſpendio ſe necavit. Phædra Minois filia pro-

b *Melicerto*] Scribe *Melicerta*, vel *Melicerte*. Sunt enim illa Græca in ης primæ ſimplicium primæ vel tertiæ, vel etiam utriuſque inflexionis apud Latinos. Schol. Stat. tamen cum Hygin. ad II. Theb. 383. *Promontorium dicit, de quo ſe Ino cum Melicerto filio præcipitem dedit.*

c *Anticlia*] Pauſaniæ *Anticleam* eſſe notat Schefferus. Atqui hoc idem eſt. Ex Gr. εια, *ea* vel *ia* formant Latini. Servius ad Ecl. VI. 2. THALIA. *Muſa ſcil. & Græcè ait, ut Θάλεια. Nam Latinè Thalea dicitur. Sicut Cytheria Cytherea. Sed propter euphoniam contempſit jus regulæ, & in Græcitate permanſit.*

d *Iobatis*] Ad formam tertiæ inflexum eſt, licet apud Græcos ſit primæ ſimplicium. Sic *Thyeſtis* pro *Thyeſtæ* apud Servium ad Ecl. v. 89. & apud noſtrum cap. 244. *Æacidis* pro *Æacidæ* in Catal. Pith. Lib. II. & alia ſexcenta apud alios. Nec malè tamen *Iobati* ſcripſeris. Ἰόβατος enim Pindari Scholiaſtæ eſt Olymp. od. XIII. qui aliis eſt Ἰοβάτης.

e *Philaci*] Cap. 256. eſt *Philacis*. Forte *Iphidis* ſcribendum. Ejus enim eſt filia Apollod. Lib. III. p. 157. Æliano Hiſtor. Animal. Lib. I. cap. 15. Schol. Pindari ad Olymp. od. 6. Hinc *Iphias* Ovid. V. Triſt. el. 14. & Epiſtol. de Ponto. III. I. III. Art. A. vers. 24. dicta Euadne. Falli enim interpretes exiſtimo, qui utrobique annotant *Iphie* eſſe filiam. Prius dicta eſt *Iania*. Poſtea διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἴων nomen *Euadnes* accepit, ut docet Pindari interpres.

f *Pitthei*] Ita repoſui ex cap. 79. pro *Pithei*. Vide notas ad cap. 84.

g *Pelei*] Scribe *Peliæ*, ut rectè ſcriptum eſt cap. 24. & 57. Conſule Tzetzen Chil. I. 53. Hom. Schol. ad Odyſſ. Λ. 280.

h *Vicariâ morte*] Quintil. Declam. IX. *Una fingitur conjux, quæ jam perituri vitam conjugis vicariâ morte ſuâ redemit.* XVI. *Explebo, ſi videatur, vicariâ pœnâ locum recedentis.* Et paulo ante: *Amicitia plurimorum, unus animus, vicariæ manus, fortior quam matris affectus.* Corruptus locus. Lege. *fortiores*, vel *unius animi*. Quod malim.

i *Icari filia*] *Icarii* emendat Cl. Schefferus. Nihil opus erat. Vide notas ad cap. 130.

propter Hippolytum privignum ſuum ſuſpendio ſe necavit, [k] ob amorem. Phyllis propter Demophoonta Theſei filium ipſa ſe ſuſpendio necavit. Canace Æoli filia, propter amorem Macarei fratris, ipſa ſe interfecit. [l] Byblis Mileti filia propter amorem Cauni fratris ipſa ſe interfecit. Calypſo Atlantis filia propter amorem Ulyſſis ipſa ſe interfecit. Dido Beli filia, propter Æneæ amorem, ſe occidit. Iocaſta Menœcei filia propter interitum filiorum & nefas. Antigona Oedipodis filia [m] propter ſepulturam Polynices. Pelopeia Thyeſtis filia, propter ſcelus patris. Thisbe Babylonia propter Pyramum, quod ipſe ſe interfecerat. Semiramis [n] in Babylonia, equo amiſſo, in pyram ſe conjecit.

CCXLIV. *Qui cognatos ſuos occiderunt.*

THESEUS Ægei filius, Pallantem filium [a] Nilei fratris. Amphitryon Electryonem [b] Perſi filium. Meleager Oenei filius avunculos ſuos Plexippum & Agenorem, propter Atalantam Schœnei filiam. Telephus Herculis filius Hippothoum & Nerea aviæ ſuæ filios. Ægiſthus Atreum & Agamemnonem Atrei filios. Oreſtes Ægiſthum Thyeſtis filium. Megapenthes Prœti filius, Perſeum Jovis & Danaes filium propter patris mortem. Abas

k *Ob amorem*] A gloſſâ hæc eſſe cenſet Cl. Schefferus. Quod verum eſſe puto.

l *Byblis*] Confer Parthen. cap. XI. ubi hanc fabulam eleganter narrat. Se ipſa ſuſpendit. Adi Nob. Heinſ. notas ad Ovid. Met. pag. 248. Alii aliter narrant. Vide Anton. Liberal. cap. 30. Ovid. IX. Met. vers. 655. & ſeq.

m *Propter ſepulturam Polynices*] *Polynicis* ſcribendum. Sed falſum hoc, ipſam ſemet interfeciſſe. Vide cap. 72. Sophocles in Antigona, & Apollod. Lib. III. vivam defoſſam tradunt juſſu Creontis. Hæmon ſibi ipſe manus attulit. ut præter alios, & Propertius tradit Lib. II. el. 7.

n *In Babyloniâ*] Illud *in* ſuſpectum Cl. Scheffero. Mihi ſatis ſe probat. Juſtin. X. 5. *In Ilio quoque ad tumulos heroum parentavit.* Julius Obſequens: *Androgynus in Urbino natus.* Noſter cap. 254. *Anchiſes item in Ilio.* & 275. *Fecit in Ilio.*

Ad CAP. CCXLIV.

a *Nilei*] *Nelei* ſcribendum eſt ex Gr. Νηλέως. Vide quæ notavi ad cap. 223. Sed vereor ne majus ulcus heic lateat. Certè Schol. Eurip. ſi audis, ad Hippolyti vers 35. ſcribas oportet *Pandionis filium, Ægei fratrem.* Adde notas ad cap. 198. Meminit hujus cædis Pauſanias quoque Lib. I.

b *Perſi*] Scribe *Perſei* cum Micyllo. quod & Cl. Schefferus amplectitur. Dicere tamen poſſis *Perſi* genitivum antiquum eſſe ex *Perſes*, quod idem quod *Perſeus*. Sic pro Ἀχιλλεὺς Æoles dixerunt

bas propter patrem Lynceum [c] Megapenthem occidit. [d] Phegeus Alphei filius, Alpheſibœæ filiæ ſuæ filiam. [e] Amphion Terei filius, avi ſui filios. Atreus Pelopis filius, Tantalum & Pliſthenem Thyeſtis filios infantes in epulis Thyeſti appoſuit. [f] Phillus Herculis filius, Sthenelum Electryonis proavi ſui fratrem. [g] Medus Ægei filius, [h] Perſen Æetæ fratrem Solis filium. Dædalus Eupalami filius, [i] Perdicem ſororis ſuæ filium, propter artificii invidiam.

CCXLV. *Qui ſoceros & generos occiderunt.*

IASON Æſonis filius [a] Phlegyonam; Pelops Tantali filius, Oenomaum Martis filium.

Qui generos ſuos occiderunt.

PHLEGEUS Alphei filius, Alcmæonem Amphiarai fi-

runt Ἀχίλλης, unde *Achilles* Latini. Servius ad Æn. VIII. 383. *Omnia quæ in Eus exeunt hodie, apud majores in Es exibant, ut Nereus Neres, Tydeus Tydes.* Περσεὺς tamen eſt Apollodoro Lib. II. ubi hæc habes, ut & apud Diaconum ad principium Aſp. Heſiodi. Sed hoc iis, quæ dixi, nihil obeſt. Contra *Perſeus* dicitur Hecatæ pater à Lycophrone, in quem Iſacius: Καὶ τοῦτο ἀδείας ἐστὶ Λυκόφρονος, τὸ Πέρσην Περσέα καλεῖν.

c *Magapenthem*] Scribe *Megapenthem* ex Gr. Μεγαπένθης.

d *Phegeus*] Putavi antehac (quâ in re conſpiraſſe mecum etiam Cl. Schefferum video) *Phlegeus* eſſe reſcribendum ex cap. 245. Nunc nihil muto, & etiam illic pro *Phlegeus* reponendum eſſe *Phegeus* cenſeo. Vide Apollod. Lib. III. pag. 168. Lactant. Argum. fab. 10. Lib. IX. Ovid. Met. Quamobrem merito τὸ *Phegeius* pro *Phlegeius* reſtituit ibi poëtæ Nob. Heinſius. Rem. Amoris vers. 455. *Amphilochi frater ne Phegida ſemper amaret.*

e *Amphion Terei filius*] Terei filium Amphionem, ut Cl. Schefferus nondum, ita nec ego inveni. *Iaſi* reſcriberem, niſi longè nimis à vetere ſcriptura recederet. Certe Iaſi fuiſſe filium Amphionem Chloridis fratrem, quæ Neſtori nupſit, tradit Pherecydes apud Hom. Schol. ad Odyſſ. Λ. 280.

f *Phillus*] Imo *Hyllus*, non *Phillus* fuit Herculis filius. Vid. cap. 162. Vix tamen horum quicquam rectum putat Cl. Schefferus. Cauſam dubitandi non video. Stemma tale eſt:

Perſeus ——— Danae

Alcæus, Sthenelus, Neſtor, Electryon

Amphitryo

Hercules

Hyllus.

Confer Schol. Æſchyl. Prometh. vers. 702.

g *Medus*] Habes hæc ſuperius cap. 27. & apud Diodor. Lib. IV. pag. 259.

h *Perſen*] *Perſeus* dicitur Scholiaſtæ Apollonii Lib. III. v. 200. Quod ut diverſum videri poſſit, idem tamen eſt.

i *Perdicem ſororis ſuæ filium*] Nihil heic eſſe mutandum oſtendi ad cap. 39.

Ad CAP. CCXLV.

a *Phlegyonam*] Corruprum hoc; imo & quædam ante hanc vocem excidiſſe videntur.

Ad

filium. Idem & Eurypylum. Æeta Solis filius Phryxum Athamantis filium.

CCXLVI. *Qui filios ſuos in epulis conſumpſerunt.*

TEREUS Martis filius ex [a] Progne Ityn. Thyeſtes Pelopis ex [b] Aerope Tantalum & Pliſthenem. Clymenus Schœnei filius ex Harpalice filia filium ſuum.

CCXLVII. *Qui à canibus conſumpti ſunt.*

ACTÆON [a] Ariſtei filius: [b] Thaſius [c] Deloami ſacerdotis Apollinis filius: ex eo [d] Delo nullus canis eſt. Eu-

Ad CAP. CCXLVI.

a *Progne*] Ita ſcribitur etiam cap. 45. & 255. Scribendum erat *Procne* ex Græco Πρόκνη. Apparet quantopere G & C confundant librarii cum multis ex aliis, tum & hoc vocabulo. In cauſâ fuit pronuntiatio. Terent. Maurus. *Sic amurca, quæ vetuſtè ſæpe per c ſcribitur, Eſſe per g proferenda crediderunt plurimi* &c. Adde notas noſtras ad Geneal. & cap. 45.

b *Aerope*] Vide ad cap. 86.

Ad CAP. CCXLVII.

a *Ariſtei*] *Ariſtæi* ſcribe ex Gr. Ἀρισταῖος. Notavi jam ad cap. 181.

b *Thaſius*] *Thraſius* Ovid. Ib. v. 477. ed. Heinſianæ. Thaſus quidam Neptuni eſt filius apud Euſtath. in Dionyſ. pag. 74.

c *Deloami*] Coaluerunt in unam duæ voces. Scripſerim, *Delo Anii ſacerdotis filius. Ex eo Delo nullus canis eſt.* Virg. Æn. III. 80. *Rex Anius, rex idem hominum Phœbique ſacerdos.* Ad quem verſum Servius: *Anius rex Deli, Apollinis ſacerdos.* Etym. auctor in Δωρίμπαν. Ἀνίου Δήλου τοῦ ἱερέως τοῦ Δηλίου Ἀπόλλωνος. Meminit & Tzetzes ejus ad Lycophronem.

d *Delo*] Ἀντὶ τοῦ *in Delo* vel *Deli.* Ita *domo* pro *domi* apud Suet. Cæſ. cap. 20. Gloſſ. Vet. *Domi, domo,* κατ' οἶκον, ἐν οἴκῳ. Apuleius Apol. *Domo adſervantur.* Juſtin. Lib. XX. 3. *Corintho nunciata victoria.* & Lib. XVIII. 4. *Rex Tyro decedit.* Quod fruſtra in *Tyri* mutatum it Berneccerus. Ampelius cap. 8. *Rhodo ſignum marmoreum pulcherrimum.* Vet. Inſcript. apud Grut. pag. 660. *Edocatus Juliâ Emonâ.* Schol. German. *Sunt earum virginum, quæ Lesbo perierunt.* Flor. IV. 2. *Prima Arimino ſigna cecinerunt.* Iſidor. Orig. XVI. 5. *Corintho primum repertus.* Obſequens cap. 14. *Aſylo per ludos Romani trucidati.* *Aſculi* corrigit Freinsh. ad Flor. III. 18. Leg. *Aſculo.* Hyginus noſter cap. 67. *Corintho decedit.* Cap. 249. *Ægypto oppida communire.* Phædrus Lib. I. fab. 18. *Humo jacebat.* Deeſt in talibus præpoſitio, quam aliquando addi oſtendo ad cap. 143. Virg. Æn. XII. 344. *Nutrierat Lyciâ.* Ad quæ verba Servius: *Lyciâ autem pro in Lyciâ, ut non Libyæ* *. Adde *non ante Tyro.* Tangit locum Lib. IV. 36. *Non Libyæ non ante Tyro.* Ubi Servius: *Aut in Tyro, ac ſi diceret Tyri, aut certè* Τυρόθεν, *id eſt, de Tyro, ut, Dardanus Heſperia. Quidam autem Libya mariti Libyeſtero mariti Tyrii exponunt.* Poſtrema verba corrupta eſſe quilibet videt. Certum eſt maritos appellare poëtam, non qui erant, ſed qui eſſe cupiebant. Putabam ergo legendum eſſe, *Quidam autem Libyæ mariti Libyæ mneſteres, mariti Tyro, mneſteres Tyrii exponunt.* Nunc libenter diſcedo in ſententiam Doctiſſ. Jacobi Perizonii, qui uni-

Euripides tragœdiarum ſcriptor [e] in templo [f] conſumptus eſt.

CCXLVIII. *Qui ab apro percuſſi interierunt.*

ADONIS Cinyræ filius. Ancæus Lycurgi filius à Calydonio. Idmon Apollinis filius, [a] qui extra metam exierat cum Argonautis apud [b] Lycum regem. [c] Hyon ab apro vel leone, Atlantis & [d] Pleionis filius.

CCXLIX. *Faces ſceleratæ.*

[a] FACEM, quam ſibi viſa eſt parere Hecuba Ciſſei filia, ſive Dymantis. [b] Nauplii, ad ſaxa [c] Capharea, cum naufragium Achivi fecerunt. Helenæ, quam de muris

unica literulâ mutatâ, & diviſis vocibus, ita locum reſtituit, *Quidam autem Libyæ mariti, Libyes, Tyro mariti, Tyris exponunt.*

e *In templo*] Ante hæc verba poni πηλείας συγγενὴς jubet Cl. Schefferus. Cenſet enim deſiderari nomen ejus, qui in templo eſt conſumptus, cum non in templo, ſed à cœnâ rediens Archelai à canibus dilaceratus ſit Euripides. Vide Gell. Lib. XV. 20. Valerium Lib. IX. 12. & Apoſtol. Cent. XVI. 70. qui à Promero ſervo regio canes ei immiſſos memorat. Non ineptè forſan ſuſpiceris quatuor iſta vocabula *in templo conſumtus eſt*, pertinere ad præcedens exemplum, & à librario oſcitante huc translata, ut ſcripſerit Hyginus: *Delo Anii ſacerdotis Apollinis filius in templo conſumtus eſt.*

f *Conſumptus*] H. e. devoratus. Supr. cap. 67. *Cum à Sphinge eſſent conſumpti.* Vet. Interpr. Act. cap. XII. 23. *Conſumptus à vermibus expiravit.*

Ad CAP. CCXLVIII.

a *Extra metam*] Hoc vitioſum ſine dubio. Cap. 14. *Cum ſtramentatum exiſſet.* Cap. 18. *Cum extra venatum exiſſent.* Vide quæ notavi ad locum priorem.

b *Lycum*] Vide loca modo laudata. Male *Lyum* edidit Commelinus.

c *Hyon*] Micyllus *Hyas*. Vide cap. 192.

d *Pleionis*] Margo libri Salmaſiani, *Pleionæ*. Malim *Pleiones* ex Gr. Πληιόνης. Solenne eſt noſtro *i* ponere, ubi in Græco eſt η. Notavi ad cap. 31. Idem vitium occurrit Aſtron. II. 21. *Pleionis & Atlantis filias.* Et cap. 24. *Beronicis patrem.* Non vitioſum tamen *Pleionæ* ex *Pleiona*. quo utitur Dictys Lib. I. ut *Heſiona* Lib. IV. & apud Daretem ſcribitur.

Ad CAP. CCXLIX.

a *Facem, quam*] Deleam inciſum poſt τὸ *facem*. Dictum eſt pro, *quam facem viſa eſt parere.* Petronius: *Hunc adoleſcentem quem vides, malo aſtro natus eſt.* Infra cap. 274. *Caper vitem quam praeroſerat, abundantius fructum ferre cœpit.* Ad quem locum pluſcula annotavi.

b *Nauplii*] Ante hoc vocabulum quem poſuerant, ſuſtuli aſteriſcum. Non enim, ut recte animadvertit Cl. Schefferus, locus defectus eſt, cum ſubaudiatur *fax* ex capitis lemmate. Vide cap. 116.

c *Capharea*] Ita ſcripſi pro *Capharea*. Propert. III. el. 7. *Saxa triumphales fregere Capharea puppes.*

d *Qua*

ris oſtendit, & Trojam prodidit. Althæa, [d] quæ Meleagrum occidit.

C C L. *Quæ quadrigæ rectores ſuos* [a] *prodiderunt.*

P H A E T O N T A Solis filium ex Clymene. Laomedonta Ili filium [c] ex Leucippe. Oenomaum Martis filium ex [d] Aſterie, Atlantis filia. [e] Diomedem Atlantis filium, ex eadem. Hippolytum Theſei filium ex Antiope Amazone. Amphiaraum Oiclei filium ex [f] Clytemneſtra, Theſtii filia. Glaucum Siſyphi filium ludis [g] funebribus Peliæ [h] equæ ſuæ conſumpſerunt. [i] Iaſonem Jovis filium ex Ele-

d *Quæ Meleagrum*] *Quâ* emendat Cl. Schefferus. Fabulam habes cap. 171.

Ad C A P. C C L.

a *Prodiderunt*] *Perdiderunt* ex indiculo his fabulis præmiſſo reponit Cl. Schefferus. Sed *prodere* idem fermè interdum eſt, quod *perdere*. Auſon. Ephem. edit. Ald. *Sit ſatis antiquam ſerpens quod prodidit Evam.* Et in ludo: *Parcit quiſque malis, prodere vult bonos.* Quæ loca an rectè poſteriores editores mutaverint, judicent Critici. Ennius apud Feſtum: *Non in ſperando cupidi rem prodere ſummam.* Servius ad Æn. IV. 431. *Quidam* prodidit *pro* perdidit *accipiunt, ut*, unius ob iram prodimur. Quo accedit, quod *prodere rectorem* equi & aurigæ perquam eleganter dicantur, ut multis declarat Nob. Heinſius ad Faſt. Ovid. v. 715. & Gronov. Obſerv. Lib. III. cap. 20. Seneca Oedipo de equo vers. 143. *Dominumque prono Prodidit armo.* Sed hæc talia apud illos complura invenies.

b *Phaëthonta*] Ita ſcribere malim quam *Phaëtonta*. Notavi id vitium jam ad cap. 157.

c *Ex Leucippe*] Neſcio an hoc ſanum ſit. *Eurydicen* Laomedontis matrem facit Apollodorus Lib. III. pag. 181.

d *Aſterie*] Rectè *Aſterope* Cl. Schefferus. Vid. cap. 84.

e *Diomedem Atlantis filium, ex eadem*] Notavit quidem Servius ad Æn. VIII. 130. traditum à quibuſdam (Eratoſthene certè, Scholiaſte Germ. & aliis) Steropes & Atlantis filium fuiſſe Oenomaum. Sed qui dicant Diomedem ex Atlante & Aſterope editum jam diu eſt, cum fruſtra quæſivi. Diomedes ille, qui ab equis devoratus eſt, Martis & Cyrenes filius dicitur Apollodoro Lib. II. pag. 95. & Tzetzæ Chil. I. 36. Albricus cap. 20. *Quo comperto, illuc Hercules acceſſit, & illum clavâ peremit, ipſum in paſtum iiſdem equabus ſuis appoſuit.* Equas facit Schol. Ariſtophan. in Ἐκκλησ. Confer Ælian. Animal. Lib. XV. 25.

f *Clytemneſtra*] Cap. 70. & 73. *Hypermneſtra* dicitur. Quod rectius eſt. Pauſan. Argol. Ὑπερμνήστρας μνῆμα Ἀμφιαράου μητρός.

g *Funebribus Peliæ*] Ita correxi & diſtinxi hunc locum ex ſententiâ Cl. Schefferi. Accidit enim hoc, cum ludos funebres Peliæ faceret Acaſtus. Vide Pauſan. p. 384. edit. Wechel. & noſtrum cap. 273.

h *Equæ ſuæ conſumſerunt*] E gloſſa irrepſiſſe hæc videntur Cl. Scheffero. Dubito, cum diſertim ab equabus ſuis eum eſſe abſumptum etiam alii ſcripſerint. Vide Palæph. cap. 26. Schol. Euripid. ad Phœniſſ. 1131. Ποτνιάδες. τὰς τοῦ Γλαύκου φασὶν, αἳ λυσσήσασαι κατέφαγον τὸν δεσπότην Γλαῦκον ἐν Ποτνίαις τῆς Βοιωτίας. Adde noſtrum cap. 273. Virg. III. Georg. 367.

i *Iaſonem*] *Iaſionem* emendat Cl. Schefferus ex Pauſaniâ. Atque ita quoque Diodorus Lib. V. pag. 322. noſter Aſtron.

lectra Atlantis filia. Salmoneus, qui fulmina [k] in quadriga ſedens imitabatur, cum quadriga fulmine ictus.

CCLI. *Qui licentia Parcarum ab inferis redierunt.*

CERES Proſerpinam filiam ſuam quærens. Liber pater ad Semelem matrem ſuam Cadmi filiam deſcendit. Hercules Jovis filius ad canem Cerberum educendum. Aſclepius Apollinis & Coronidis filius. Caſtor & Pollux Jovis & Ledæ filii alterna morte redeunt. Proteſilaus Iphicli filius, propter Laodamiam Acaſti filiam. Alceſtis [a] Pelei fi-

Aſtron. II. 4. Homer, Odyſſ. E. 125. cum Scholiaſt. ſuo, ut & Heſiod. in Θεογ. p. 309. Stephanus in Παίριον. & alii appellant. *Iaſius* eſt Virg. Æn. III. 168. *Iaſon*, ut heic Hygino, etiam Cononi cap. 21. Quomodo & 3. MSS. exhibent II. Aſtron. cap. 4. & 22. & Venet. anni 1485. cum Morell. codicibus. Ad eundem modum Atalantæ Arcadicæ pater, qui *Iaſius* appellatur ab Hygino cap. 99. & Callim. Hymn. in Dian. vers. 28. Schol. Hom. Iliad. I. 544. *Iaſion* eſt Æliano Var. Hiſtor. Lib. XIII. cap. 1. *Iaſius* Apollodor. Lib. III. & Schol. Eurip. ad Phœn. vers. 152. *Iaſon* Apollon. Schol. Lib. I. 769.

k *In quadrigâ*] Ita reſcripſi ex editione Schefferi, quæ veſtigiis inſtitit edit. Lugd. anni 1608. Micyllus & Commelinus dederant *in quadrigas*. Perperam, me judice. Adhæſit τὸ S ex voce proximè ſequenti. Supra cap. 61. *Quadrigam ſedens*. Apollodorus Lib. I. Καὶ βύρσας ἐξηρημένας ἐξ ἅρματος μετὰ λεβήτων χαλκῶν σύρων. Volui antehac reſcribere ἐξηστημένας, hoc eſt, *de curſu ſuſpenſas*. Nunc video ex Palat. codice reponere Fabrum ἐξηρτημένας. quod præfero. Tzetzes eadem de re Chil. VII. 107. Ἐν βύρσαις τε ϗ λέβησι τοῖς δρόμοις τῶν ἁρμάτων Βροντὰς ἀπομιμούμενος Διὶ ἐκεραυνώθη. Interpres, *In pellibus atque Libycis curſibus equorum*. Ridiculè. Repone ex Apollodori Lib. I. λέβησι, hoc eſt, *lebetibus*. Sed occupaſſe hoc jam ſummum virum J. Fr. Gronovium monuit me quidam. Gratias habeo monitori. Peream, ſi ſciverim. Cæterum *in quadrigâ* legebat etiam apud Hyginum Scioppius, cum in diſſertatione de Stylo hiſtorico ſcriberet: *Hujus nota* (τῶν ἡμιπλεκτῶν) *vox eſt* quadriga *pro curru quatuor equis juncto apud plebeium ſcriptorem Hyginum, qui dicit*, in quadrigâ ſedere, *cum Cæſar, Cicero, Livius, & alii* quadrigas *dicant, quatuor equos junctos ſignificantes; & inde* quadrigarum currus *apud eoſdem*. Cum Hygino loquitur Fulgent. Mythol. Lib. I. *Hunc quoque quadrigam adſcribunt*. Et Schol. German. Erichthonio: *Hic primus currus homines junctis equis docuit ſimiles quadrigæ ſolis facere*. Servium audiamus ad II. Æn. 272. BIGIS. *Secundum artem dixit, quæ exigit, ut quæ de pluribus conſtant, plurali tantum dicantur, ut*, bigas, quadrigas, mappas. *Sed hæc plerunque confundit auctoritas, ut Horatius*, ne ſordida mappa. *Item Statius*, Rorifera gelidum tentaverat aëra biga. Nihil ergo cauſæ erat, cur *quadriga* barbarum eſſe pronunciaret Donatus; quanquam ille auctorem habet Varronem IX. L. L. Nec Philargyrius audivit Varronem ad Georg. III. 266. *Cum ad mimicum* (leg. *Iſthmicum*) *certamen quadrigam duceret*.

Ad CAP. CCLI.

a *Pelei*] *Peliæ* ſcribendum, ut jam aliquoties monui. Vide cap. 243. Poſt hoc exemplum alterum inſerit Barthius ex membranis: *Admetus propter Alceſtin conjugem, quam Hercules ei reſtituit, vel Proſerpina donavit.*

b *Vir-*

filia, propter Admetum conjugem. Theſeus Ægei filius, propter Pirithoum. Hippolytus Theſei filius, voluntate Dianæ, qui poſtea [b] Virbius eſt appellatus. Orpheus Oeagri filius; propter Eurydicem conjugem ſuam. Adonis Cinyræ & [c] Zmyrnæ filius, voluntate Veneris. Glaucus Minois filius, reſtitutus à Polyido [d] Cœrani filio. [e] Ulyſſes Laertæ filius, propter patrem. Æneas Anchiſæ filius, propter patrem. Mercurius Majæ filius, [f] aſſiduo itinere.

CCLII. [a] *Qui lacte ferino nutriti ſunt.*

TELEPHUS Herculis & Auges filius ab cerva. Ægi-

gi-

b *Virbius*] Fabulam habes apud Ovid. Lib. XV. Met. Lactantius: *Quem* (Hippolytum) *Æſculapius Dianæ voluntate, cujus initio comes fuerat, reduxit ad ſuperos. Hinc ab eadem Dianâ evocatus in nemus Aricinum, mortalitatem exuit. A converſo itaque nomine Deus Virbius eſt nominatus.* Schol. Perſ. ad Sat. VI. vers. 56. *Quatuor millibus ab urbe eſt Virbii clivus, qua iter eſt ad Ariciam, & ad nemus Dianæ, ubi Virbius colitur, id eſt Hippolytus, quod bis in vitam prolatus ſit.* Negat hoc Horatius Lib. IV. od. 7. *Infernis neque enim tenebris Diana pudicum Liberat Hippolytum.* Vetus commentator: *Revocare quidem illum potuit, at immortalem facere non potuit: quia licet dicatur Hippolytus revocatus, non potuit tamen à Junone in hac luce teneri.* Quid *Juno* heic agit? Aliter hæc exhibet Badiana editio anni 1519. Caſſiod. de Orthograph. cap. VI. *Alii Virbium Herobium, tanquam ſit ἥρως ἀναβεβιωκώς, alii Deum, qui viribus præſit, interpretantur.* De loco Horat. vide Torr.

c *Zmyrnæ*] Cl. Schefferus mallet *Smyrnæ*. Sed tueri ſe exemplis poteſt vulgata lectio. Ζμυρναίων pro Σμυρναίων in nummis quibuſdam viſitur, & *Zmyrnæorum* in Gruteri inſcriptionibus, ut obſervavit Ampliſſ. Spanhemius in de Num. Præſt. p. 75. Capella de litera Z. *Hæc præponitur M literæ, ut Zmirna.* Confer Alciatum Parergon Lib. V. cap. 14. ubi de literæ Z pronunciatione agit, & Euſtath. ad Hom. Iliad. pag. 164. qui multis oſtendit antiquos Græcos Z in multis vocabulis pro Σ adhibuiſſe. Referenda huc *Lezbia* pro *Lesbia*, & *Zmaragdus* pro *Smaragdus*. quorum exempla ex Vett. Inſcript. profert Pierius Valer. in VII. Æn. p. 137. ed. Steph.

d *Cœrani*] Ita reſcripſi pro *Cærani*. Apollodorus Lib. III. Πολύϊδος ὁ Κοιράνου. Palæph. cap. 27. Κατώρυξε τὸν τοῦ Κοιράνου Πολύειδον. Atque ita noſter ipſe habet cap. 128. & 136. Perperam ergo Plutarchus in libello de Flum. p. 74. Εἰς τὴν ὕλην ἔδραμεν συνεπομένου μάντεως τοῦ Κυρίνου Πολυΐδου. Quod miror non vidiſſe doctiſſimum Mauſſacum.

e *Ulyſſes propter patrem*] Schefferus ſuſpicatur ſcribendum, *propter matrem*. Sane cùm matre, non cum patre locutus eſt apud inferos. Vide Odyſſ. Λ. Forte ſcripſit *propter patriam*. Nam deſcendit χρησόμενος περὶ τοῦ νόστου, ut loquitur Tzetzes in Lycophr. pag. 112.

f *Aſſiduo itinere*] Hinc queritur apud Lucianum in Deorum Dialogis: *Soli omnium ne noctu quidem quietem agere licet. Sed oportet me etiam tunc defunctorum animas Plutoni adducere, manumque agere ducem.* Petron. *Mercurium, qui animas ducere & reducere ſolet.* Meritò ergo χθόνιος & ψυχοπομπὸς Græcis audit.

Ad CAP. CCLII.

a *Qui lacte ferino*] Notandum heic ſupra modum gaviſam antiquitatem figmentis, ut & ortum miraculoſum fa-

giſthus Thyeſtis & Pelopiæ filius ab capra. Æolus & [b]Boetus Neptuni & Menalippes filii, à vacca. Hippothous Neptuni & Alopes filius, ab equa. Romulus & Remus Martis & [c]Iliæ filii ab lupa. Antilochus Neſtoris filius expoſitus in Ida monte, ab cane. Harpalice Harpalici regis [d]Amymneorum filia, à vacca & equa. Camilla Metabi regis Volſcorum filia, ab equa.

CCLIII. *Quæ contra fas concubuerunt.*

IOCASTE cum Oedipo filio. Pelopea cum Thyeſte patre. [a]Harpalice cum Clymeno patre. Hippodamia cum Oenomao patre. Procris cum [b]Erechtheo patre, [c]ex quo natus eſt Aglaurus. Nyctimene cum [d]Epopeo patre, rege Lesbiorum. [e]Menophrus cum Cyllene filia in Arcadia, & cum Bliade matre ſua.

CCLIV. *Quæ*

cerent, & ſe divinitus enutritos demonſtrarent. Confer cum hoc capite, quæ habet Ælianus Hiſtor. Variæ Lib. XII. 42.

b *Boetus*] Lege, *Bœotus*. Vide notas ad cap. 186.

c *Iliæ*] *Silviæ* legit Cl. Schefferus. Ego nihil mutem. Ilia enim Romuli mater & aliis dicitur. Vide Schol. Juv. ad Sat. I. v. 7. Sat. IX. 53. Sat. XI. 106. Hieron. Chron. Euſeb. p. 45. Commentator vetus Horatii ad od. II. Lib. I. *Variæ poëtarum de Iliâ opiniones ſunt. Ea autem mater Romuli fuit, quem ex Marte ſuſcepit.* Et ad Sat. 2. Lib. I. *Ilia mater fuit Romuli & Remi.* Solin. cap. 2. *Nam, ut affirmat Varro, auctor diligentiſſimus, Romam condidit Romulus, Marte genitus & Rhea Silvia; vel ut nonnulli, Marte & Ilia.* Tibull. Lib. II. eleg. 5. *Te quoque jam video, Marti placitura ſacerdos, Ilia, Veſtales deſeruiſſe focos.* Adde Horat. Lib. IV. od. 8. Sidon. carm. 2. Tzetzes in Lycophron. p. 184. ed. Steph. Σιλβίαν, ἢ Ῥέαν Ἰλίαν ἱέρειαν τῆς Θεᾶς Ἑστίας ποιεῖ. Rectius Ἰλίαν ſcribit Conon cap. 48. Nec aliam, puto, quam matrem Romuli intellexit apud Chariſium Lib. I. Ennius: *Ilia dia nepos, quas ærumnas tetuliſti.* Auguſtin. C. D. XVIII. 21. *Numitoris filiam Rheam, quæ etiam Ilia vocabatur, Romuli matrem.* Nota Iliam eum cum Conone facere Numitoris filiam, id quod & Servius facit ad Æn. VI. 777.

d *Amymneorum*] Servius ad Æn. I. 321. *Amymoniorum.* qui & hoc ibidem addit, *Ita nutritam dicunt, ut ipſe Camillam à Metabo facit.* Vide ſupra cap. 193. Ex Serviano commentario ad Æn. XI. 543. tollam in tranſcurſu mendam haud tolerabilem. *Statius Tulianus, inquit, de vocabulis rerum libro primo ait dixiſſe Callimachum apud Camillum appellari Mercurium* &c. Scribe, Tuſcos Camillum appellare Mercurium. Sunt iſta deprompta ex Macrob. Satur. Lib. III. cap. 8.

Ad CAP. CCLIII.

a *Harpalice*] *Harpalyce* ſcribendum. Hiſtoria eſt apud Parthenium cap. 46.

b *Erechtheo*] Ita repoſui pro *Erichtheo*. Monui jam ad cap. 46.

c *Ex quo natus eſt Aglaurus*] Pro gloſſemate hæc habet Cl. Schefferus. Ego ut non pauca alia, ita & hoc inter aliis indicta numerandum cenſeam. Nam de Procridis cum patre concubitu altum quoque apud alios ſilentium.

d *Epopeo*] An *Nycteo*? Tollius. Ita ſane vult Lactant. Arg. Lib. II. Met. fab. 9.

e *Menophrus*] *Menephron* ſcribendum ex Ovid. Lib. VII. Met. 387. Monuit id jam Micyllus.

CCLIV. *Quæ piiſſimæ fuerunt, vel piiſſimi.*

ANTIGONA Oedipi filia Polynicem fratrem ſepulturæ dedit. Electra Agamemnonis filia, in fratrem Oreſtem. Iliona Priamı filia, in fratrem Polydorum, & parentes. Pelopea Thyeſtis filia in patrem, ut eum vindicaret. Hypſipyle Thoantis filia patri, cui vitam conceſſit. [a] Chalciope filia patrem non deſeruit, regno amiſſo. Harpalice Harpalici filia, in bello patrem ſervavit, & hoſtem fugavit. Erigone Icari filia, patre amiſſo, ſuſpendio ſe necavit. Agave Cadmi filia, in [b] Illyrica Lycotherſen regem interfecit, & patri ſuo regnum dedit. Xantippe [c] Myconi patri incluſo carcere lacte ſuo alimentum vitæ præſtitit. Tyro Salmonei filia propter patrem filios ſuos necavit. In Sicilia cum Ætna mons primum ardere cœpit, Damon matrem ſuam ex igne rapuit. Item [d] Pythia patrem, Æneas item in Ilio Anchiſem patrem humeris & Aſcanium filium ex incendio eripuit. [e] Cleops & Bitias Cidippæ filii. Cidippe ſacerdos Junonis Argivæ, cum boves in paſtionem miſiſſet, neque ad horam, qua ſacra [f] in monte ad templum Junonis duci & fieri deberent, apparerent, & [g] eſſent mortui: quæ niſi ad horam ſacra facta

Ad CAP. CCLIV.

a *Chalciope*] Ita repoſui pro *Calciope* ex Gr. Χαλκιόπη.

b *Illyricâ*] Scripſerim *Illyrico* vel *Illyridâ* ex cap. 240.

c *Myconi*] *Cimoni* ex Valer. Max. Lib. v. 2. reponit Micyllus. Ego contra Valerium ex Hygino correxerim. Nam Cimon ille Valerianus ex Cimonis Athenienſis exemplo, quod proximè ſequitur, natus videtur.

d *Pythia*] *Pinthias*, vel potius *Phintias*, ut placet Salmaſio ad Solinum, Turnebo Adverſ. xx. 13. Scaligero ad Manil. pag. 1-1. Sed terminatione *As* nihil opus. Æquè enim rectè qui Φιντίας eſt Græcis, Latinè *Phintia* dicitur, ac *Phintias*, ut *Perdicca*, *Mida*, *Pelia*. & ſimilia. Vide virum ſummum Gron. ad Sen. Med. vers. 101. Cæterum quod Hyginus Damoni & Phintiæ, id Anapo & Amphinomo; quod Mœro & Selinuntio, id Damoni & Phintiæ alii tribuunt, ut præter Micyllum etiam Salmaſius notavit.

e *Cleops & Bitias*] A Cicerone I. Tuſc. Theon. in Progymn. Herod. Lib. I. Luciano Charonte, Servio ad Georg. III. 532. & Philargyrio ad ejuſdem Libri v. 530. Triclinio in Trachin. Sophoclis vers. 1. *Cleobis & Biton* nominatur.

f *In monte*] In monte ergo erat illud templum: vel legendum *de more*. Bubus enim uſi videntur plerunque, cum ſacrorum cauſa ad templa veherentur. Propert. Lib. IV. el. 1. *Ducebant macra vilia ſacra boves.*

g *Eſſent mortui*] Peſtilentia ſcilicet, quæ tunc temporis Atticam affligebat.

cta eſſent, ſacerdos interficiebatur. Inter quam trepidationem Cleops & Bitias pro bubus ſub jugo ſe junxerunt, & ad fanum ſacra, & matrem Cidippem in plauſtro duxerunt: ſacrificioque peracto, Cidippe precata eſt Junonem, ſi ſacra ejus caſte coluiſſet, ſi filii adverſus eam pii fuiſſent, ut quicquid bonum mortalibus poſſet contingere, id filiis ejus contingeret. Precatione, peracta, plauſtrum & matrem filii domum reduxerunt, & [h] feſſi ſomno acquieverunt. At Cidippe diligenter agnovit nihil eſſe melius mortalibus, quam mori: & ob hoc obiit voluntaria morte.

CCLV. *Quæ impiæ fuerunt.*

SCYLLA Niſi filia patrem occidit. Ariadne Minois filia fratrem & filios occidit. Progne Pandionis filia filium occidit. Danaides conjuges ſuos patrueles occiderunt. Lemniades in Lemno inſula patres & filios occiderunt, Harpalice Clymeni filia filium, quem ex patris concubitu pepererat, occidit. [a] Tullia Romanorum ſuper paren-

h *Feſſi ſomno acquierunt*] Revera dormierunt, ſed non rurſus evigilarunt, ut narrat Herodotus; atque ita ſomno mortem junxerunt. Eleganter Quintilianus declam. 2. *Tanquam per illam quietem tranſierit in mortem.* Cicero: *Poſt epulas adoleſcentes ſomno ſe dediſſe, & mane eſſe inventos mortuos.* Palæphatus cap. 51. ubi hanc fabulam exequitur: Ὕπνος ἦν ὁ αὐτοῖς, (μυθεύει) ἐκ τοῦ βίου παραπομπὰ γενόμενος. Hyginus ita hæc narrat, quaſi ex κοιμήσεως ὕπνου collegiſſe κοίμησιν θανάτου Cydippen velit. Imago enim mortis ſomnus, de quo Senec. Hercul. Fur. 1076. *Pavidum leti genus humanum Cogis longam diſcere noctem.* Mortis ſpeculum vocat Tertull. de Anim. cap. 50. Maximinianus Eleg. 1. *Ipſa etiam cunctis requies gratiſſima ſomnus.* Etſi non valde eſt neceſſe, non male tamen iſto verſu ſcriberes *ſomni*, Vel *ipſe* pro *ipſa*. Curtius Lib. VI. 10. *Unde proditori tam alta quies ſomni?* B. Joann. cap. XI. 13. Ἐκεῖνοι δὲ ἔδοξαν ὅτι περὶ τῆς κοιμήσεως τοῦ ὕπνου λέγει. 1. Reg. 26. Καὶ ἰδοὺ Σαοὺλ καθεύδων ὕπνῳ ἐν λαμπήνῃ. Ὕπνον ἀνάπαυσιν appellat Homeri Schol. ad Iliad. 1. 709. De κοιμήσει mortis Hieron. Lib. 1. Epiſt. Sel. 7. [*Venerabilis Paula conſectus ſum dormitione.* & Lib. III. *Dormivit ſancta & beata Paula VI. Kal. Feb.* Jobi cap. XIV. 12. *Sic homo cum dormierit, non reſurget.* Corippus Lib. 1. *Requieſcere ſomno Credere quod poſſis, non duro funere corpus.* Confer Nepot. Hannib. cap. 13. Druſii Schol. in Jobi cap. III. vers. 3. Eleganter Chryſol. Serm. LIX. *Quoties dormis & vigilas, toties moreris & reſurgis.*

Ad CAP. CCLV.

a *Tullia Romanorum*] Sic & cap. 256. *Romanorum Lucretia*, pro *Romana*. Juſtin. Lib. 11. cap. 2. & 7. *Alexander Lynceſtarum*, pro *Lynceſtes*. Quod quanquam mutatum eunt homines docti, forte tueri ſe tamen hoc poterit exemplo, vel certè helleniſmo. Herodotus Lib. 1. pag. 27. edit. Baſ. Ἀλχίας τῶν ἀγαθοεργῶν καλεομένων Σπαρτιητέων. pro εἷς τῶν &c. *unus Spartiatarum, qui benefici vocantur.* Lactantius Lib. XI. Lib. IV. Me-

rentis corpus currum duxit, unde [b] vicus ſceleratus eſt dictus.

CCLVI. *Quæ caſtiſſimæ fuerunt.*

PENELOPE Icarii filia uxor Ulyſſis. Euadne [a] Philacis filia conjunx Capanei. Laodamia Acaſti filia conjunx Proteſilai. Hecuba Ciſſei filia uxor Priami. Theonoe Theſtoris filia uxor Admeti. Romanorum Lucretia Lucretii filia, conjunx Collatini.

CCLVII. *Qui inter ſe amicitia junctiſſimi fuerunt.*

PYLADES Strophii filius cum Oreſte Agamemnonis filio. Pirithous Ixionis filius cum Theſeo Ægei filio. Achilles Pelei filius [a] cum Patroclo Menœtii filio. Diomedes Tydei filius cum Sthenelo Capanei filio. Peleus Æaci filius cum Phœnice Amyntoris filio. Hercules Jovis filius cum Philocteta Pœantis filio. Armodius & Ariſtogiton [b] more fraterno. In Sicilia Dionyſius tyrannus crudeliſſimus cum eſſet, ſuoſque cives cruciatibus interficeret, Mœros tyrannum voluit interficere: quem ſatellites cum deprehendiſſent, armatum ad regem perduxerunt. qui interrogatus, reſpondit ſe regem voluiſſe interficere. quem rex juſſit crucifigi. à quo Mœrus petit [c] tridui commeatum, ut ſororem ſuam nuptui collocaret, & daret tyranno Selinuntium amicum ſuum & ſodalem, qui

Metam. *Salmacis Naiadum.* Et xvi. Lib. xiv. *Pomona Hamadryadum.*

b *Vicus ſceleratus*] Vide Liv. Lib. 1. 48. & Freinsh. ad Flor. Lib. 1. cap. 12.

Ad CAP. CCLVI.

a *Philacis filius*] Supra cap. 243. eſt *Philaci filia.* Quod eſſet ex Gr. Φύλακος. Sed Phylacum Euadnæ patrem fuiſſe non inveni, qui diceret. Videtur *Iphidis* ſcribendum. Vide notas ad cap. 243.

Ad CAP. CCLVII.

a *Cum Patroclo*] Vide Schol. Hom. ad Iliad. M. vers. 1.

b *More fraterno*] Cl. Tollius mallet, *amore fraterno.*

c *Tridui commeatum*] Barthius heic notat: *Commeatus eſt, quod itineri utile eſt & neceſſarium.* Tu audi potius Feſtum in *remeare. Commeatus dari dicitur, id eſt, tempus, quo ire & redire commode quis poſſit.* Minutius Felix: *Horarum ſaltem permiſſo commeatu.* In-

 ter-

qui ſponderet eum tertio die [d] venturum. cui rex indulſit commeatum ad ſororem collocandam, dicitque rex Selinuntio, [e] ut niſi ad diem Mœrus veniret, eum eandem pœnam paſſurum, [f] & dimitti Mœrum. Qui collocata ſorore cum reverteretur, repente tempeſtate, & pluvia orta, flumen ita increvit, ut nec tranſiri, nec tranſnatari poſſet. Ad cujus ripam Mœrus conſedit, & flere cœpit, ne amicus pro ſe periret. [g] Phalaris autem Selinuntium crucifigi cum juberet, ideo quod horæ ſex tertii jam diei eſſent, nec veniret Mœrus. cui Selinuntius reſpondit, diem adhuc non præteriiſſe. Cumque jam & horæ novem eſſent, rex jubet duci Selinuntium in crucem. Qui cum duceretur, vix tandem Mœrus, [h] liberato flu-

terpres vetus Hiſtor. Apollon. Tyrii: *Juvenis conturbatus, accepto commeatu, navim conſcendit, tendens in patriam Tyrum.* Commeatum dicit triginta dierum ſpatium, intra quod rediret. Quintil. Declam. XVI. *Ut tam abrupti commeatus diem contra tot incerta promitterem.* Dicitur ita etiam diſceſſus ab officio ad tempus. Plin. Lib. III. ep. 4. *Cum in Thuſcos excurriſſem, accepto, ut præfectus ærarii, commeatu.* Apulei. II. Mileſ. *Militia brevem commeatum indulſit.* Confer quæ de hac voce notavit vir ſummus Gronov. ad Sen. III. de irâ cap. 21. Pamelius ad Cyprian. Lib. I. epiſt. 34.

d *Venturum*] Malim, *reventurum.* Gloſſ. Steph. *Revenit, παλινδρομεῖ.* Utitur eo verbo aliquoties Plautus, ut & Solinus cap. 26. Apul. IX. Met. *Reveni Larem meum.* Unde *reventus* pro reditu in Moreto Suevii apud Macrob. Lib. II. cap. 14. Forſit. tamen *venire* pro *redire* uſurpavit ut Lucas Euang. cap. XIX. 13. Πραγματεύσασθε ἕως ἔρχομαι. Imo *venire* pro *redire* etiam Phædrus dixit Lib. IV. cap. 21. *Venire in patriam voluit curſu Pelagio.*

e *Ut niſi*] Præferam *quod niſi.* Sed rectius deleas τὸ *ut.*

f *Et dimitti Mœrum*] Cl. Schefferus emendat, *dimittit.* Quid ſi dicamus pro futuro eſſe poſitum præſens? Cap. 68. *Oppidum ex clade liberari*, pro *liberandum eſſe.* Cap. 98. *Eam Achilli in conjugium dari*, pro *datum iri.* Vide quæ præterea notavi ad cap. 41.

g *Phalaris*] Atqui modo Dionyſium appellaſti. Ergo *Phalaris* poſitus κατ' ἐξοχὴν pro Tyranno, ut apud Petron. *Hannibal* pro capitali hoſte. vel, ut quidam volunt, verſuto & callido. Ambo quidem Siciliæ tyranni fuere, ſed ὁ Φάλαρις παλαίτερος ἐπὶ τῷ Πυθαγόρῃ, ὁ δὲ Διονύσιος Πλάτωνι συνεχρόνει, ut loquitur Tzetzes Chil. XIII. 471. Ita mox rurſus *Phalarim* appellat, qui *Hipparchus* erat, ut notum eſt ex Ælian. Var. Hiſt. Lib. XI. 8. Talia ſunt iſta apud Velleium Lib. II. 18. *Odio in Romanos Hannibal.* Apud Sueton. Cæſ. I. *Cæſari multos Marios ineſſe.* Apud Juven. Sat. XIV. 4. *Et Catilinam Quocunque in populo videas.* Apud Plautum Pſeudolo: *Ut civitas mihi nomen commutet meque ut prædicet Lenone ex Ballione regem Iaſonem*, hoc eſt, regem ditiſſimum. Pertinet & huc vel in primis illud in verſiculis, qui à Juvenalis Scholiaſte ad Sat. VI. vers. 611. referuntur, *Quo rabidum Phalarim noſtro de rege dediſti.* Lactant. Lib. III. cap. 19. *Si nihil intereſt, utrumne Ariſtides ſit aliquis, an Phalaris? Utrum Cato, an Catilina?* Conf. Voſſ. Orat. IV. pag. 175.

h *Liberato flumine*] H. e. ſuperato. Frontinus Lib. IV. cap. 7. & 38. *Cum à Theſſalis in fugam verſus flumen liberaſſet.* Vide quæ ad eum locum annotavit vir doctiſſimus Samuel Tennulius, & Salmas. ad Solin. pag. 11.

flumine, conſequitur carnificem, exclamatque [i] à longe: [k] Suſtine carnifex, adſum [l] quem ſpopondit. Quod factum regi nunciatur. Quos rex ad ſe juſſit perduci, rogavitque eos, ut ſe in amicitiam reciperent, vitamque Mœro conceſſit. [m] Armodius & Ariſtogiton, idem in Sicilia [n] eundem Phalarim Armodius cum vellet interficere, ſimulationis cauſa ſcrofam porcellos habentem occidit; & venit ad Ariſtogitonem amicum ſuum enſe ſanguinolento, dicitque ſe matrem interfeciſſe, rogatque eum ut ſe celaret: qui cum ab eo celaretur, rogavit Ariſtogitonem, ut progrederetur, rumoreſque qui eſſent de matre ſibi [o] renuntiaret * nullos eſſe rumores: qui veſpere [p] ita litem contraxerunt, ut alius alio potiora ingererent: nec ideo Ariſtogiton voluit objicere, cum matrem interfeciſſe. Cui Armodius patefecit, ſe ſcrofam porcellos habentem interfeciſſe, & ideo matrem dixiſſe. cui indicat ſe regem vel-

i *A longè*] Ἀπὸ μακρόθεν. B. Marcus cap. xv. 40. *ἦσαν δὲ γυναῖκες ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι. De longe aſpicientes* Vet. interpres. Et Luc. xvii. 12. *Steterunt à longe.* Auguſtin. Soliloq. cap. 35. *Cujus lumen à longè irradiat.* Et, *A longè te videmus.* Auctor Ovid. Veculæ, *Ditior à longè.* Chryſol. Sermon. p. 49. *Videns Jeſum à longè cucurrit. De longinquo* diceret Cyprianus; cujus eſt Sermon. v. *Deus approximans, non Deus de longinquo.* Schol. Stat. Lib. 11. Theb. 558. *De longe eſſet timor, ne à tergo circumveniretur.* Eſai. x. 3. *In die viſitationis & calamitatis de longe venientis.*

k *Suſtine*] H. e. exſpecta. Interpres vetus Siracidæ cap. vi. 19. *Suſtine bonos fructus illius.* In Græc. eſt *ἀνάμενε.* Vel *differ.* Apulejus Apolog. *Suſtine pauliſper, quæ ſequuntur.* Senec. Thyeſt. 1046. *Suſtine, infelix manum.* Hippol. 794. *Dum ſpectat celeres ſuſtinuit vias.* Sed prius præferam. *Suſtineo* eſt Græcum *ὑπομένω.* At id non tantum *tolero*, ſed & *exſpecto* ſignificat. Hinc utroque ſignificatu etiam *ſuſtineo* venit Latinis. Vetus interpres Pſalm. xxiv. *Qui ſuſtinent te, non confundentur.* In Gr. eſt, Οἱ ὑπομένοντές σε. Actor. xx. 5. 5. *Suſtinuerunt nos Troade.* Gr. Cod. Ἔμενον ἡμᾶς. Matth. xxvi. 38. *Suſtinete hic.* In Gr. eſt *μείνατε.*

l *Quem ſpopondit*] Ita rectè Micyllus & Commelinus ediderunt. Tangit hanc fabulam Manilius Lib. 11. *Optavitque reum ſponſor non poſſe reverti, Sponſoremque reus timuit, ne ſolveret ipſum.*

m *Armodius & Ariſtogiton, idem*] Cl. Schefferus legit & diſtinguit. *Item Armodius & Ariſtogiton. In Sicilià* &c. Subaudire jubet lectorem ex præcedentibus, *amicitià conjunctiſſimi fuerunt.* Ego tria iſta vocabula *Armodius & Ariſtogiton* è margine in textu irrepſiſſe cenſeo. Jam enim eorum mentio initio capitis facta eſt. Lego itaque *vitamque Mœro conceſſit. Item in Sicilia* &c. De Armodio & Ariſtogitone videndi Lucianus Paraſ. pag. 374. Tom. 11. Plin. Lib. vi. 23. Ælianus loco modo laudato, Apoſtolius Cent. viii. 71, Pauſan. Atticis, Thucyd. Lib. vi.

n *Eundem Phalarim*] Atqui non idem erat, ſed Hipparchus, ut jam dictum eſt.

o *Renunciaret * nullos eſſe rumores*] Barthius legit, *renunciaret: ait nullos eſſe rumores.*

p *Ita litem contraxerunt*] Cl. Schefferus corrigit, *irâ ita litem contraxerunt.* Non puto eſſe neceſſe.

velle interficere: rogatque eum, ut ſibi adjutorio eſſet. Qui cum ad regem interficiendum veniſſent, deprehenſi ſunt à ſatellitibus armati, & cum perducerentur ad tyrannum, Ariſtogiton a ſatellitibus effugit. Armodius autem ſolus cum perductus eſſet ad regem, quærerentque ab eo, quis ei fuiſſet comes, ille ne amicum proderet, linguam dentibus ſibi præcidit, eamque regis in faciem inſpuit. Niſus cum Euryalo ſuo, pro quo & mortuus eſt.

CCLVIII. *Atreus & Thyeſtes.*

ATREUS & Thyeſtes germani cum in diſſenſione ſibi nocere non poſſent, in ſimulatam gratiam redierunt: qua occaſione Thyeſtes cum fratris uxore concubuit. Atreus vero ei filium [a] epulando appoſuit: [b] quæ ſol ne pollueretur, aufugit. [c] Sed veritatis hoc eſt: Atreum apud

Ad CAP. CCLVIII.

a *Epulando*] Melius foret *epulandum*. pro quo cap. 176. dixit *in epulo*. Cap. 206. *in epulis*. Cap. 41. *ad epulandum*. Totum hoc caput pœne iiſdem verbis legitur apud Servium ad Æn. 1. 572. ut alterum ex altero exſcripſiſſe hanc fabulam palam ſit. Atqui ibi *epulandum* habes, non *epulando*. Ut & apud Schol. Horat. ad od. 16. Lib. 1. & in Artem Poët. ubi etiam eadem leguntur. Calculum præterea dat & Lactant. in 1. Thebaid. Statii.

b *Quæ ſol ne pollueretur aufugit*] Servius habet: *Qua ſol ne videndo polluetur, radios ab eâ civitate deterſit.* Diſtinguo locum ita: *Quæ ſol, ne pollueretur, aufugit. Aufugere aliquid* ſatis Latinè dicitur, ut nihil neceſſe ſit confugere ad ellipſin. Cicero II. de Nat. Deor. *Andromeda aufugiens conſpectum mœſta parentis.* Propert. Lib. 1. el. 9. *Quiſquis es, aſſiduas aufuge blanditias.* Petronius: *Aufugi judicium.* Chryſol. Serm. XXXVII. *Formam propriæ deitatis aufugit.* Ita & ἀποδιδράσκειν dicunt Græci. Tzetzes in Heſiod. ἀποδιδράσκειν ἐπὶ τὸ ὄπισθεν ἢ [illegible] σελήνιον. Et ἀποδρᾶν. Proclus: Τὴν αἰσχρὰν ταύτην κοινωνίαν ἀποδράντες. Horatianus Scholiaſtes in hac fabulâ ad od. 16. Lib. 1. *Quod ſcelus & ſol fugiſſe narratur.* Oroſius Lib. 1. 12. *Quod etiam aſtra fugiſſe dicuntur.* Lactantius in Arg. Thyeſtæ Senecæ: *Super quo ſcelere ſol indignatus à Mycenis aufugit.* Thyeſtis umbra apud Sen. Agam. vers. 56. *Phœbum moramur. redde jam mundo diem.* Confer vers. 296. & 908. Solem putabant veteres & rebus hominum honeſtis exhilarari, & eorundem turpibus nefariiſque factis commaculari. Vide differentem hac de re Petrum Victorium Var. Lect. Lib. XXIV. 18. Ita Minervam ſcribit Homeri Scholiaſtes ad Iliad. N. vers. 66. imaginis ſuæ oculos avertiſſe à nefando Caſſandræ raptu. De lunâ Petron. *Et lucem ſceleri ſubduxit.* Ovid. X. Met. 448. *Ad facinus venit illa ſuum: fugit aurea cœlo Luna* &c. Si quid mutandum putes, lege, *Quo ſol ne pollueretur.* Atque ita habet Lactantius.

c *Sed veritatis hoc eſt.*] Pro adjectamento ſcioli alicujus hæc habet Cl. Schefferus. Sed apud Servium eadem legas, ut & apud veterem commentatorem Horatii in Artem pag. 625. edit. Cruquii; cujus verba adſcribam. *Quod ideo fingitur, quia Thyeſtes fertur reperiſſe rationem deliquii ſolis, & quare eclipſis contingat: quo frater comperto, inde receſſit.*

Ad

apud Mycenas primum ſolis eclipſim inveniſſe: cui invidens frater, ex urbe diſceſſit.

CCLIX. *Lyncus.*

LYNCUS [a] rex Siciliæ fuit, qui miſſum à Cerere Triptolemum, ut hominibus frumentum monſtraret, ſuſceptum hoſpitio, ut in ſe gloriam tantam [b] migraret, interimere cogitavit. Ob quam rem irata Ceres, eum convertit in lyncem varii coloris, [c] ut ipſe variæ mentis extiterat.

CCLX. *Eryx.*

[a] ERYX Veneris & Butæ filius fuit, qui occiſus ab Hercule eſt. monti ex ſepultura ſua nomen impoſuit, in quo Æneas [b] Veneris templum conſtituit. in hoc autem monte dicitur etiam Anchiſes ſepultus, licet ſecundum Catonem [c] ad Italiam venerit.

Ad CAP. CCLIX.

a *Rex Siciliæ*] Micyllus: *Scythia fortaſſe legendum. Sic enim & Bocatius legit.* Rectè. Vide Servium ad Æn. I. 377. Ubi omnia etiam hujus capitis habes, ut jam obſervavit Cl. Schefferus. Firmari poteſt emendatio illa ex Ovid. v. Met. vers. 649. *Scythicas advertitur oras, Rex ibi Lyncus erat.* Cubat ergo in eodem mendo Lactant. ad IV. Theb. 658. *Ad Lycum Siciliæ regem venit.* Scrib. *Lyncum Scythiæ.*

b *Migraret*] H. e. transferret. Titinnius: *Quot peſtes, ſenia, & jurgia ſemet ædibus emigrarunt.* Haimo in Amos cap. 6. *Secundum hiſtoriæ veritatem de Judæis dicit, qui in captivitatem tranſmigrati ſunt.* Fulg. Lib. III. Myth. 10. *Secretis inferis tranſmigratur.* Sic legas in lemmate canon. Eccleſ. Concil. Chalced. Exigui num. 20. *Quod minime cleros tranſmigrari conveniat.* Pſalm LI. vers. 5. *Emigrabit te tabernaculo tuo.* Tertull. de Cor. Mil. cap. I. *Nec dubito quoſdam ſcripturas emigrare.*

c *Ut ipſe variæ mentis exſtiterat*] Eleganter Lactantius: *In feram ſui nominis converſus morum ſuorum colore diſtinctus eſt.* Confer Argum. Lib. I. fab. 6.

Ad CAP. CCLX.

a *Eryx Veneris*] Et hæc quoque apud Servium ad Æn. I. vers. 574. legas. Alii Erycem Neptuni & Veneris faciunt filium, ut idem Servius cum prædicto loco, tum ad Æn. v. 24. annotat.

b *Veneris templum conſtituit*] An *Veneri?* Servius habet: *In quo matri fecerat templum, quod Æneæ adſcribit Poëta.* Lib. v. puta, vers. 759. Vide notas ad cap. 40.

c *Ad Italiam venerit*] Eadem habes apud Servium. Eutrop. II. *Is mox ad Italiam venit.* Et ſic paſſim ille pro *in Italiam*, ut & Servius. Vide eum ad Georg. III. 152. Æn. I. vers. 5. & VII. 207. &c. Vellej. Lib. II. 120. *Mittitur ad Germaniam.* Vet. Interpres Actor. XX. 2. *Ad Græciam venit.* Sic *a* pro *ex* apud Flor. I. 24. *Allatas à Græciâ leges.* Juſtin. Lib. I. 24. *A Siciliâ exercitum in Italiam trajeciſſe.* XII. 14. *Se quoque à Macedoniâ evocatum arbitrabatur* &c. Vet. interpret. Actor. VI. 9. *Qui erant à Ciliciâ & Aſiâ.* Et *de* apud Phryg. Daretem: *Si Alexander ſibi uxorem de Græciâ adduxiſſet.* Varias variorum ſententias de Anchiſæ morte Var. Lect. XIII. 3. congeſſit Muretus. Sed hoc

CCLXI. *Agamemnon, qui ignarus Dianæ cervam occidit.*

Cum de Græcia ad Aulidem Danai veniſſent, Agamemnon Dianæ cervam occidit ignarus: unde dea irata, flatus ventorum removit. Quare cum nec navigare poſſent, [a] & peſtilentiam ſuſtinerent, conſulta oracula dixerunt, Agamemnonio ſanguine eſſe placandam Dianam. Ergo cum ab Ulyxe, per nuptiarum ſimulationem, adducta Iphigenia in eo eſſet ut immolaretur, numinis miſeratione ſublata eſt, & cerva ſuppoſita, & tranſlata ad Tauricam [b] civitatem, regi Thoanti [c] tradita eſt, ſacerdoſque facta, *[d] ductum ne Dianæ ſecundum conſuetudinem ſtatutam humano ſanguine numen placaret, cognovit fratrem

jam fecerant ante ipſum Schol. Hom. ad Iliad. N. 459. Euſtath. ad Iliad. M. pag. 850. ed. Baſ. Conon. cap. 46. Cæterum in Italiam veniſſe Anchiſen præter Catonem etiam Strabo & Dionyſius tradunt.

Ad CAP. CCLXI.

a *Et peſtilentiam ſuſtinerent*] Servius ad Æn. II. 116. unde hæc omnia deſumpta videntur, habet: *Nec peſtilentiam ſuſtinerent*. Quod præfero. Eſt enim *non ſuſtinere* idem quod *pati non poſſe*. Cap. 104. *Quo ſe Laodamia dolorem non ſuſtinens immiſit*. Horat. Od. 9. Lib. I. *Nec jam ſuſtineant onus*. Apul. Mileſ. VII. *Moram non ſuſtinens*. Ambroſ. Serm. I. *Amaritudinem Judæ minimè ſuſtinentes*. Phædrus III. cap. 9. *Nec gloriantis ſuſtinet fratris jocos*. & 11. *Iræ furentis impetum non ſuſtinens*. Juſt. Lib. V. cap. I. *Sive conſcientiam ſive indignitatem rei non ferens*. Et Lib. 38. cap. 9. *Non ferens captivitatem*. Ovid. III. Triſt. el. 3. *Nec cælum patior*. III. Art. A. 583. *Dulcia non ferimus*. Lactant. Argum. Met. Ovid. VII. 26. *Cum ejus abſentiam ferre non poſſet*. Gregor. Dial. pag. 93. *Famis periculum ferre non poterat*. Pro quibus meliores mallent, *ferret* & *ferebat*. Latiniſſimè in mediâ barbarie Iſidor. de vita & morte Sanct. cap. 3. *Non ferens anguſtias*.

b *Civitatem*] *Regionem* habet Servius, quod idem eſt. Civitas enim pro regione nonnunquam ponitur. Vellej. I. 3. *Eam regionem armis occupavit, quæ nunc ab ejus nomine Theſſalia appellatur, ante Myrmidonum civitas appellata*. Juſtin. XXXVIII. cap. 9. *In Hyrcaniam penalem ſibi civitatem revertitur*. Et Lib. XLI. cap. 4. *Duarum civitatium imperio præditus*. h. e. Parthorum & Hyrcanorum. Schol. Horat. in Artem cum Servio: *Ara Dianæ fuit apud Scythopolitas in Taurica regione, ubi advenæ immolabantur*.

c *Tradita eſt, ſacerdoſque facta*] Lego & diſtinguo. *tradita eſt. Sacerdoſque facta Dictynnæ Dianæ, cum ſecundum &c.*

d *Ductus Dianæ*] Princeps editio habet *Dictamne*. Unde faciendum eſſe patet *Dictynnæ*. Exercuit hic locus viros doctiſſimos. Communicabo tecum, quæ duo ex illis ſuper eo ad me miſerunt. Alter eorum ita cenſebat: *Cum etiam hæc ex Servio deſcripta eſſe conſtet, ibique legatur* ſacerdoſque facta Orthiæ Dianæ, *nullum mihi eſt dubium, apud utrumque idem nomen eſſe reponendum, quod diverſimodè à librariis eorum fuit corruptum, ſicuti in Triptolemi fabula ex* Celeo *apud Hyginum fecerant* Peleum, *apud Servium* Cephalum. *Prorſus cenſeo legendum utrobique* Tauricæ Dianæ. *Originem erroris deprehendiſſe*

me

trem Oreſtem. qui accepto oraculo, [e] carendi * ſororis cauſa cum amico Pylade Colchos petierat, [f] & cum occiſo Thoante ſimulacrum ſuſtulit, abſconditum faſce ligno-

mo reor. Scilicet duæ priores literæ perierunt, quia eadem erant ultimæ præcedentis vocabuli, quo genere mendi nihil eſſe uſitatius omnes norunt, qui Critica ſcripta legere non faſtidiunt. Ita ex reſiduis URICÆ *in Servio facili mutatione natum eſt* ORCIÆ *vel* ORTIÆ, *in Hygino* DICTUS. Tauricam *certè omnes hanc Dianam vocant. Et ſi maximè in Hygino locum haberet* Dictynnæ, *quod tamen non exiſtimo, quid faciemus Servio, in quo etiam veſtigia vulgatæ lectionis illud planè reſpuunt.* At alter *Oria Diana* Servio reſtituendum putabat. Ut & ipſum audias excerpam ex ejus literis, quæ huc faciunt: *In Servio quæſivit quidam his diebus quid eſſet* Diana Ortia Lib. 11. Æn. v. 116. Sacerdos facta Dictynnæ, vel, ut quidam volunt, Orthiæ Dianæ, *ut habet editio Commelini:* Sacerdoſque facta Dictynnæ Dianæ, *ut Servius vetus:* Sacerdoſque facta Ortiæ Dianæ, *ut Servius Danielis. Reſpondi legendum videri,* Sacerdoſque facta Dictynnæ Dianæ vel Oriæ. *Nam verba, ut quidam dicunt, procul dubio ſunt à deſcriptore vel emendatore aliquo. Quid autem eſt* Diana Oria? *montana. Hanc meam lectionem probabam loco Euripidis ex principio Iphigeniæ in Tauris, ubi Iphigenia ipſa ita invocat Deam ſuam:* ὦ τῆς τᾶς Λατοῦς Δίκτυνν' Ὀυρεία. Quod ad priorem attinet emendationem, convenit illa quidem cum hiſtoriâ, ſed non item cum principe editione hujus mythologiæ, quæ diſertim *Dictamne*, ut dixi modo, præfert. Nec τὸ *Orthia*, quamvis valde acutè excogitatum ſit illud *Oria* à viro doctiſſimo, in Servio mutaverim, cum Ὀρθίαν Dianam in eâ voce agnoſcat Heſychius, Plutarchus in Libell. de Flum. p. 15. Orpheus initio Dianæ, & Pauſanias in Laconicis, immo in Arcadicis hoc amplius non aliam eſſe eam à Tauricâ oſtendat. Quo accedit, quod Ἀρκαδία Λακώνων fuerit, ut ſcribit Tzetzes in Lycophronem pag. 95. ed. Steph. Quod ideo addo, quia *Orthiam* dictam Dianam ἀπὸ τῆς ἐν Ἀρκαδία χωρίου, ait Heſychius. Etiam Ὀρθωσία dicta fuit. Tzetz. in Lycophron. pag. 152. Κυδωνία δ' Θρῃκῶν ἐπὶ Ἀθηνᾶς, εἰς δ' Ἀρτέμιδος Δικτύννα παρὰ Κρησὶν, Οὔπις παρὰ Θρᾳξὶν, Ὀρθωσία παρὰ Ἀρκάσιν ἀπὸ ὄρους Ὀρθωσίου Λακωνικοῦ. Confer Etym. in eadem voce. Τὸ Λακωνικοῦ in Tzetze mutaverim in Ἀρκαδικοῦ. Ita enim cum Heſychius, tum ipſe p. 137. Ὀρθωσία ἡ Ἄρτεμις, ἀπὸ Ὀρθωσίου ὄρους Ἀρκαδικοῦ. Sed Dictynna non dicebatur, quæ erat in Tauris, ſed *Taurica* & Ταυροπόλος. *Dictynnam & Britomartin* Cretenſes eam vocabant. Vide præter Tzetz. Pauſan. pag. 141. ed. Wechel. & Heſychium in Βριτόμαρτις. Euripides uſus videri poteſt antonomaſia poëtis familiari, quâ epitheton pro nomine κυρίῳ uſurpant. Scribere ergo debuit Servius, *Taurica vel Orthia Diana*. Nam *Orthia* vel *Orthoſia Diana* eadem quæ *Taurica*. Sextus Philoſ. Lib. III. Pyrrhon. Hypotyp. cap. 24. ex verſione Stephani: *At Lacedæmonii in arâ Orthoſiæ Artemidis flagris acerrimè cæduntur, ut multus in aram Deæ defluat ſanguis*. Etiam *Orſiloche* dicta fuit. Ammian. Lib. 11. p. 391. ed. Boxhorn. *Diis hoſtiis litantes humanis, & immolantes advenas Dianæ, quæ apud eos dicitur Orſiloche, cæſorum capita ſani parietibus præfigebant.*

e *Carendi ſororis*] Ex Servio optimè reſtituit ſummus Gronovius, *curandi furoris*. id quod & Cl. Schefferus vidit, & Scriverius quoque notaverat in margine libri Goeſiani. Nec mihi non viſum fuit, cum legerem quæ ad illa verba Horatii Lib. I. od. 7. *Patiens Lacedæmon*, ſcripſit vetus commentator. Firmat iſtam emendationem ipſe Hyginus cap. 120. Tzetzes ad Lycophr. p. 200. Ἔχρησεν ὁ θεὸς τῆς μανίας αὐτὸν ἀπαλλαγῆναι.

f *Et cum occiſo*] Lege cum Gronovio & Scheffero, *& cum his, occiſo* &c. Intelligo autem Oreſtem & Pyladem, & refero ad Iphigeniam, tametſi aliud velit vir eximius. Vide cap. 120, Schol. Horatii loco modo adducto.

g *Un-*

gnorum, ([g] unde & faſcelis dicitur, [h] non tantum à face, cum qua pingitur, propter quod & [i] lucifera dicitur) & Ariciam detulit. Sed cum poſtea Romanis ſacrorum crudelitas diſpliceret, quanquam ſervi immolarentur, [k] ad Laconas Diana tranſlata eſt, ubi ſacrificii conſuetudo adoleſcentum verberibus [l] ſervabatur, qui vocabantur Bomonicæ, quia [m] aris ſuperpoſiti contendebant, qui plura poſſet verbera ſuſtinere. Oreſtis vero oſſa de Aricia Romam tranſlata ſunt, & condita ante templum Saturni, quod eſt ante clivum Capitolinum juxta Concordiæ templum.

Hic iterum deſunt octo capita, ut videre eſt in indice.

Jovis & Europæ filius, [n] Cygnus alter Martis filius, quem idem Hercules occidit.

CCLXX. *Qui*

g *Unde & Faſcelis*] Ita habetur & apud Servium ad Æn. II. 116. Sed in Prœmio Comment. ad Bucol. *Faſcelitis*. Donato in vita Virgilii eſt *Faſcelina*. Ego omnium optime ſcribi putem *Facelitis* ex Gr. Φάκελ☉. Vide quæ notavi ad Anton. Liber. cap. 27. Faſciculus autem, quo abſconditum fuit ſimulacrum, viticum fuit, unde & vitice illud apud Lacedæmonios alligabatur, ut obſervavit Pierius Valerianus Hierogl. Lib. XLVIII. p. 347.

h *Non tantum à face*] Micyllus & Commelinus habent, *notandum à face*. Schefferi editio, *non tantum à facie*. Leidenſis, *non tantum à fate*. Atque ita Servius exhibet, & rectè quidem.

i *Lucifera*] Vide Nob. Heinſ. notas ad Heroid. p. 183. Scholiaſt. Horat. ad Lib. IV. od. 6. Martial. X. 70.

k *Ad Laconas Diana*] Cl. Schefferus emendat, *ad Laconum Dianam*. Sed vulgatam lectionem defendunt Servius, Commelinus, Micyllus, & alii. Scholiaſtes Horatii: *At poſteaquam videretur Italis numen immite & aſperum, illud orientem verſus miſerunt, atque à Lacedæmoniis ſuſceptum eſt.* Lactant. ad Stat. VIII. Theb. 437. *Cujus cum ſimulacrum in Laconiam delatum fuiſſet.* At culta jam fuit ea diva Laconibus, ut ſequentia teſtantur. Culta quidem illis Diana fuit; ſed non Taurica, nec eo ſacrificii genere. Vult, ni fallor, Hyginus, quod minus fecerint Romani, id olim feciſſe Laconas, ut nempe humano ſanguine eam placare pergerent. Loquitur, ut de re præterita & jam deſitâ. Pauſanias de Orthiâ: *Simulacrum illud eſſe tradunt, quod & Oreſtes olim & Iphigenia ex Tauricâ furtim abſtulerunt.*

l *Servabatur*] In Servio eſt *ſervatur*. Sed perperam, ut liquet ex τῷ *vocabantur*, quod ſequitur. Fuit ergo hic ſcriptor Tertulliani ætate inferior, cujus verba ſunt Lib. ad Martyr. cap. 4. *Nam quæ hodie apud Lacedæmonas ſolennitas maxima eſt διαμαςίγωσις, id eſt, flagellatio, non latet.*

m *Aris ſuperpoſiti*] Ita repoſui ex Servio & Lactantio aliiſque. Quomodo & legendum eſſe jam pridem Micyllus, Tiliobroga, & Gronovius conjecerant. Vetus Horatii commentator: *Hoc ſtatuerunt, ut juvenis ejus aras aſcenderet, quem alius tam diu loris cæderet, donec ſanguis è viſceribus manaret.* Cic. II. Tuſc. *Spartæ vero pueri ſic verberibus excipiuntur, ut multus è viſceribus ſanguis exeat; nonnunquam etiam, ut, cum ibi eſſem, audiebam, ad necem.* Confer quæ notavit Bernart. ad Stat. Theb. Lib. VIII. 439.

n *Cygnus alter Martis filius*] Duo Cycni fuerunt. Vide Schol. recent. Pind. pag. 112. & 143. edit. Francof. Fuit hic Cygnus Martis & Pelopiæ filius, de quo Apollod. Lib. II. pag. 128. edit. Commel.

Ad

C C L X X. *Qui formoſiſſimi fuerunt.*

[a] I A S I O N Ilithii filius, quem Ceres dicitur amaſſe, quod ipſum hiſtoriis creditur. Cinyras Paphi filius rex Aſſyriorum. Anchiſes Aſſaraci filius, quem Venus amavit. Alexander Paris Priami filius & Hecubæ, quem Helena ſecuta eſt. Nireus [b] Charopis filius. Cephalus [c] Pandionis filius, quem Aurora amavit. Tithonus [d] Laomedontis filius Auroræ conjunx. Parthenopæus [e] Meleagri & Atalantes filius. Achilles Pelei & Thetidis filius. Patroclus Menœtii filius. Idomeneus qui Helenam amavit. Theſeus Ægei & Æthræ filius, quem Ariadne amavit.

C C L X X I. *Qui ephebi formoſiſſimi fuerunt.*

A D O N I S Cinyræ & Smyrnæ filius, quem Venus ama-

Ad CAP. CCLXX.

a *Iaſion Ilithii*] Cl. Schefferus conjicit *Electra*. Et ſanè matrem ejus Electram fuiſſe teſtantur Apollod. Lib. III. Hygin. Aſtron. II. Schol. Apollon. ad Lib. I. vers. 917. ut & Pauſanias & Tzetzes. Sed cum in ſequentibus non matrum ſed patrum fiat mentio, malim cum Micyllo *Coriti*, vel *Corythi* potius ex Gr. Κόρυθος. Is enim ab Hygino ipſo Aſtron. II. 4. Servio ad Æn. III. 168. & Lactant. Firm. Lib. I. cap. ult. ejus pater fuiſſe dicitur. Scholiaſtes Theocriti filium Minois & Phroniæ nymphæ facit. Nonnus Dionyſ. LVIII. Cereris maritum. Heracl. Alleg. Hom. pag. 78. *Iaſion quidam fertur agriculturam excoluiſſe, & cum fructus ex agris ſuis abundè reciperet, occaſionem fabulæ dedit, ut à Cerere amatus exiſtimaretur.*

b *Charopis*] Merito *Charopi* ex cap. 97. præfert Cl. Schefferus. Χάροπος enim eſt Homero Catal. vers. 178. quemadmodum jam antehac obſervavi.

c *Pandionis filius*] *Deionei* vel *Deionis* legendum, ut monuit dudum Nob. Heinſius ad Ovid. Met. p. 187. Atque ita noſter ipſe habet cap. 198. 241. & 273. Confer quæ notavi ad cap. 189.

d *Laomedontis filius*] Frater Laomedontis eſt Servio ad Æn. I. 493. Sed ego magis Diodoro credo, qui cum Hygino Laomedontis eum facit filium, ut & Tzetzes in Lycophron. pag. 6. Ὁ Τιθωνὸς, inquit, *ἀδελφὸς τοῦ Πριάμου ἀμφιμήτριος. Ὁ μὲν γὰρ Πρίαμος τοῦ Λευκίππης, ὁ δὲ Τιθωνὸς τοῦ Στρυμοῦς ἢ Ῥοιοῦς τῆς Σκαμάνδρου.* Is ipſe eſt, unde proverbium ortum *Tithoni ſenectus*. Vide Zenob. Cent. VI. 18.

e *Meleagri & Atalantes*] Ita etiam tradidit cap. 99. Vide quæ ibi annotata à nobis ſunt. Quos auctores ſequutus ſit Hyginus neſcio. Fortè è furtivo concubitu fuit natus. Nam captam fuiſſe amore Atalantes Meleagrum ſatis conſtat. Conſule Ovid. VIII. Met. v. 324. Amplexus Hygini ſententiam eſt Schol. Statii ad I. Theb.

Ad

amavit. [a] Endymion [b] Ætoli filius, quem Luna amavit. Ganymedes [c] Erichthonii filius, quem Jovis amavit. Hyacinthus [d] Oebali filius, quem Apollo amavit. Narciſſus Cephiſi fluminis filius, qui ſe ipſum amavit. [e] Atlantius Mercurii & Veneris filius, qui hermaphroditus dictus eſt. Hylas [f] Theodamantis filius, quem Hercules amavit. Chryſippus Pelopis filius, quem [g] Theſeus ludis rapuit.

Deeſt

Ad CAP. CCLXXI.

a *Endymion*] *Endymion* κατ' ἐξοχὴν pro formoſo venit Juvenali Sat. x. 318. *Sed tunc Endymion dilecta fiet adulter.* Schol. *Endymion paſtor, quem luna adamavit.* Adde quæ ad Virgil. Georg. III. 391. notarunt Philarg. & Probus. Apulei. I. Met. *Hic eſt, ſoror Panthia, carus Endymion.* Fabulam optimè explicat Schol. Apollon. ad Lib. IV. vers. 57.

b *Ætoli*] Scribe *Aëthlii.* Apollod. Lib. I. Καλύκης δὲ καὶ Ἀεθλίου Ἐνδυμίων γίνεται. Idem habet Apollon. Scholiaſtes, & Etymol. in ἀεθλεύειν. Perperam Ἀέθλιον Conon narrat. 14. *Ætolus* autem Endymionis & Seidis nymphæ filius fuit, ut cum Apollod. & Conon. cap. 14. Euſtath. in Dionyſ. p. 62. ed. Steph. & Homeri Schol. ad Iliad. N. 218. tradunt. Pindari autem interpres ad Olymp. Θ pag. 72. ed. Francof. filium Endymionis etiam *Aethlium* vocat. Ad Olymp. autem γ. pag. 30. cum aliis *Ætolum.* An ergo in priori loco eſt mendum? dubito. Eſt enim Aëthlius etiam Tzetz. ad Heſ. p. 7. Ἐκ τοῦ δὲ καὶ Ἀεθλίου τοῦ Ἐνδυμίωνος, ὁ Φιλάμμονος Θάμυρις.

c *Erichthonii*] Cap. 224. *Aſſaraci* facit filium. Alii *Trois*, ut Servius in Æn. I. & V. Nepos ergo Erichthonii non filius eſſet. Schol. German. Aquario: *Quidam volunt Ganymeden cum Troili & Callirhoes filium.* Lege *Trois.* Lactant. ad Stat. Theb. I. 548. *Ganymedes Troeli regis & Callirhoes.* Lege *Trois.* Iſidorus Orig. Lib. XIV. 3. *Tros Trojanorum rex Ganymedis pater.* Hieron. Chron. Euſeb. *Ob raptum Ganymedis Trois patris Ganymedis & Tantali bellum exortum eſt.* Nimirum tres fuerunt Troi filii, Ilus, Aſſaracus, & Ganymedes. Vide Conon. cap. 12. Quid ergo ſibi vult Tzetzes ad Lycophr. pag. 10. Ganymedem Laomedontis faciens fratrem? Atqui Laomedon filius Ili fuit. Mirum in re tam protritâ tantas turbas dare ſcriptores veteres.

d *Oebali filium*] Apollo apud Lucianum pag. 149. Tom. I. Πέπονθα Λάκωνα τὸν Οἰβάλου. Oebalides ergo Ovid. X. Met. 196. Auſonio Cupidine crucifixo, aliiſque dicitur, non tam à patriâ Oebalia, quam à patre Oebalo. Alii *Amyclæ* faciunt filium, ut Tzetzes Chil. I. 11. vel *Amyclai*, ut Schol. Nicandri pag. 60. Apollodorus variat. Lib. I. Clionis & Pieri. III. autem Amyclæ & Diomedes facit filium.

e *Atlantius*] Nuſquam hoc nomen mihi lectum. *Hermaphroditus* eſt Luciano. Euſeb. Præp. Lib. 2. & aliis. Ab Ovid. IV. Met. 168. *Atlantiades* dicitur, ſed à proavo Atlante. Lactantius Lib. I. cap. 17. *Hac ex famoſo Martis ſtupro genuit Harmoniam, ex Mercurio Hermaphroditum, qui eſt natus Androgynus.*

f *Theodamantis*] Ceycis facit filium Anton. Liberal. cap. 26. Vid. ibi notas noſtras.

g *Theſeus rapuit*] Cap. 85. à Laio raptum dici notat Cl. Schefferus. Quod addo confirmari ab Æliano ποικ. ἱσ. Lib. XIII. cap. 5. & Animal. Lib. VI. 15. Athenæo Lib. XIII. p. 603. Piſandro, Suidâ, Apollinis oraculo apud Eurip. Scholiaſt. in Phœniſſas, Hieronymo in Chronico. Audi jam doctiſſim. Jacobum Perizonium: Rectè cenſet Doctiſſ. Schefferus corrupta hæc eſſe. Chryſippum enim non Theſeus, ſed Laius rapuit. Plutarch. Parall. 33. de Chryſippo: Λάϊος δὲ ὁ Θηβαῖος Νεμείοις ἥρπασεν αὐτόν. Ipſe Hyginus fab. 85. *Laius Labdaci filius Chryſippum*

Deeſt caput CCLXXII. *De iis qui in Areopago cauſam dixerunt.*

CCLXXIII. *Qui primi ludos fecerunt, uſque ad Æneam quintum decimum.*

* * *

QUINTO loco Argis, quos fecit Danaus Beli filius, filiarum nuptiis, cantu, unde [a] Hymenæus dictus. Sexto autem iterum Argis, quos fecit Lynceus Ægypti filius, Junoni Argivæ, qui appellantur [b] ἀσπὶς ἐν ἄργει: quibus ludis qui vicit, accipit pro corona clypeum, ideo quod Abas Lyncei & Hypermeſtræ filius nunciavit, [c] Danaum parentibus periſſe: cui Lynceus de templo Junonis Argivæ detraxit [d] clypeum, quod Danaus in juventa geſſerat, & Junoni ſacraverat, & Abanti filio muneri dedit. In his ludis qui ſemel vicit, & iterum [e] deſcendit ad certamen, ut niſi iterum vincat, ſæpe deſcendat. Septimo autem loco Perſeus, Jovis & Danaes filius, funebres Poly-

pum Pelopis F. notum propter formæ dignitatem Nemea ludis rapuit. Ex quo loco etiam hic mihi legendum videtur: *quem Nemeis Laius rapuit. Laius* obſcurius forſitan ſcriptum, quia *Nemeis* præcedebat, mutatum primo videtur in *Ludis*, dein, quia jam auctor facinoris non comparebat, ex *Nemeis* factum *Theſeus*, non magnâ utrinque mutatione.

Ad CAP. CCLXXIII.

a *Hymenæus eſt dictus*] Confer Servium ad Ecl. VIII. vers. 30. Æn. IV. vers. 99. & 127. Æn. I. vers. 165. Lactant. ad Stat. III. Theb. vers. 283.

b *Ἀσπὶς ἐν ἄργει*] Dictum de hoc loco ad cap. 170.

c *Danaum parentibus periiſſe*] Transponenda hæc ſunt: *nunciavit parentibus Danaum periiſſe.* Sed id jam pridem monuit Nob. Heinſius ad Met, v. 164.

d *Clypeum quod*] Micyllus, *Clypeum quem.* Ita quidem locutus eſt noſter in hac fabula cap. 170. Nihil tamen mutem. *Clypeus* enim & *Clypeum* dixere ut *balteus* & *balteum*. Servius ad Æn. III. 286. *Clypeum hic maſculino, at neutro alibi*, Clypeum ſuperintonat ingens. Gloſſ. Cyrilli: Ἀσπὶς τὸ ὅπλον, *Clypeum.* Ἀσπὶς λαιστικὴ, *citra*. leg. *cetra*. Noſter ſupra cap. 139. *Clypeola ænea.* Pomponius Capellâ: *Clypeum in medio fixum eſt.* In notis Tyronis pag. 126. *Clypeum*, *Clypeolum*. Adde Non. cap. de Indiſcretis Generibus.

e *Deſcendit ad certamen*] Cl. Scheffero poſt hæc verba deeſſe quædam videntur. Doctiſſ. Jacobus Perizonius locum hunc ita conſtituit: *In his ludis qui ſemel vicit, & iterum deſcendit ad certamen, is niſi iterum vincat, ſæpe deſcendit.* Ut ſenſus ſit, eum qui ſemel vicerit, ſi iterum aleam certaminis ſubeat, niſi iterum vincat, ſæpius in certamen deſcendere ſolere ac debere, ne qui ſemel jam victor fuerit, temere dein pro victo diſcedat. Ego in curis ſecundis hunc in modum eum tentaveram. *In his ludis qui ſemel vicit, iterum deſcendit ad certamen, & niſi iterum vincat, ſæpe deſcendit.* Ut nem-

lydectæ nutritori ſuo in inſula Seripho, [f] ubi cum luctatur, percuſſit Acriſium avum ſuum, & occidit. Itaque quod ſua voluntate noluit, in [g] Deorum factus eſt numero. Octavo loco fecit Hercules Olympiæ gymnicos, [h] Pelopi Tantali filio, in quibus ipſe [i] contendit * pammachum, quod [k] nos pancratium vocamus, cum Achareo. Nono loco facti ſunt in Nemea Archemoro [l] Lyci & Eurydices filio, quos fecerunt ſeptem duces qui Thebas ibant

nempe nemo juſtus victor cenſeatur, niſi qui duas palmas continuas adeptus fuerit. Nob. Heinſius poſt illa *ad certamen*, interſerebat *lex eſt*.

f [*Ubi cum luctatur*] Ad hunc locum ita commentatus eſt doctiſſ. Perizonius: Falſum hoc. Perſeus Acriſium diſco miſſo interfecit ſupra fab. 63. & apud Pauſan. in Argol. p. mihi 46. Ἀκρίσιος δὲ λαθὼν κατὰ δαίμονα ὑποπεσὼν τοῦ δίσκου τῇ ὁρμῇ. Neque facile exemplum hominis in luctâ occiſi inveniemus. Itaque credo abſorptas hic eſſe literas propter ſimilitudinem præcedentium, & lego, *ubi diſcum jaculatus percuſſit* &c. Ovid. 7. Met. v. 276. *Vel Danaum Phrygios jaculatus puppibus ignes*. Petron. *Urceolum fictilem in Eumolpi caput jaculatus eſt*. Ovid. Ib. v. 587. *Aëra ſi miſſo vacuum jaculabere diſco*. Prop. 3. 14. *Miſſile nunc diſci pondus in orbe rotat*. Ubi videndus Paſſeratius. *Diſco percutere*, ut *ſaxo ſilice* Liv. lib. 1. 24. *fulmine* Plaut. Amph. *Sparo eminus percutere* Nepos Epam. c. 9. Hæc ille; quæ nullus dubito, quin ſe omnibus, qui non fatui ſint ſtomachi, facile probaturi ſint. Sed pro *cum* malim *dum*. De diſco omnia pervulgata ſunt, ejuſque à Mercurial. Artis Gymnaſt. Lib. II. 12. variæ nobis repræſentatæ Icones. A σόλῳ eum diſtinguit Hom. Schol. ad Iliad. Ψ. Pro diſco tamen σόλον uſurpari videas ab auctore parvæ Iliados, & forte aliis etiam. Illud vero novum puto & indictum aliis, quod ad od. 8. Lib. 1. Horat. vetus commentator tradit: *Diſcus erat rotula quædam lignea apud Romanos inſtar ſcuti magni ponderis, qui diſjactabatur in altum, ſeu æqualiter ſuper terram, ut experirentur, quis fortius brachium haberet.*

g *Deorum factus eſt numero*] Scribendum exiſtimo: *Id Deorum factum eſt numine*. Græci κατὰ θεὸν vel κατὰ δαίμονα. Vide not. ad Antonin. Liberal. cap. 1. Parthenius cap. 9. κατά τινα δαίμονα. Quod non intellexit interpres. Cap. 63. *Quod ſua voluntate noluit, id Deorum factum eſt*. Cap. 125. *Intellexit, non ſine divinâ voluntate Deorum id eſſe factum*. Maro: *Non hæc ſine numine divûm Eveniunt*. Nepos Timoleonte: *Nihil rerum humanarum ſine Deorum numine agi putabat*.

h *Pelopi Tantali filio*] Vide Clement. Protrept. pag. 21. edit. Morell.

i *Contendit pammachum*] Lego, *contendit pammachio*. Barth. ad Stat. Tom. III. pag. 343. nihil mutat, niſi *pammachum* in *pammachium*. An ergo ἑλληνίζει Hyginus? Schol. Hypoth. Pyth. Pindari, ἀγωνίζεσθαι τὸν πυθικὸν ἀγῶνα. Sed ejus conſtructionis aliam reddere ſolent rationem technographi. Magis huc facit illud Schol. Sophocl. Electr. vers. 687. δόλιχον ἀγωνίζεσθαι. Apulej. de Dogmat. Platon. *Ut Pythia & Iſthmica deluctata certaverit*. De Pammachis vide Fabri Agoniſt. & Ambroſium in Pſ. XXXVI. Pancratiaſtas eſſe pammachos docet Pollux Lib. III. cap. 30. *Pammacharios* vocat interpres vetus Anonym. Perieгeſ. à Godofred. ed.

k *Nos pancratium*] Quibuſdam hoc idem eſt, quod πένταθλον, quod complectebatur ἅλμα, δίσκον, ἄκοντα, δρόμον, πάλην, ut ſcribit Sophoclis Scholiaſtes ad Electr. vers. 693. & Pind. ad Iſthm. od. I. Secundum Ariſtot. Rhetor. cap. 5. pancratium conſtabat luctâ & pugillatu.

l *Lyci & Eurydices*] Vide annotata à nobis ad cap. 74.

m *Poſt*

ibant oppugnatum. in quibus ludis [m] poſtea vicerunt curſu [n] Eunæus & Deiphylus Iaſonis & Hypſipyles filii. His quoque ludis [o] Pythaules, qui Pythia cantaverunt, ſeptem habuit palliatos, qui voce cantaverunt: unde poſtea appellatus eſt [p] Choraules. Decimo [q] Iſthmia Melicertæ Athamantis filio & Inus feciſſe dicitur Eratocles, alii poetæ dicunt Theſeum. Undecimo fecerunt Argonautæ in Propontide Cyzico regi una cum filio, quem Iaſon imprudens noctu in litore occiderat, ſaltu, luctatione, & jaculo. Duodecimo autem [r] Argivis, quos fecit Acaſtus [s] Pelei filius. His ludis vicerunt, Zethus Aquilonis filius [t] dolichodromo, Calais ejuſdem filius diaulo, Caſtor Jovis filius ſtadio, Pollux ejuſdem filius ceſtu, Telamon Æaci filius diſco, Peleus ejuſdem luctatione, Hercules Jovis filius [u] pammacho, Meleager Oenei filius jaculo; Cygnus Martis filius armis occidit Pilum Diodoti filium, Bellerophontes vicit equo. Quadrigis autem vicit Iolaus Iphicli filius Glaucum Siſyphi filium, quem equi [x] mordici diſtraxerunt. Eurytus Mercurii filius ſa-

gitta

m *Poſtea*] Barthius ad Stat. Tom. III. pag. 231. emendat *poſt alios*. Non enim primi, inquit, commiſſi curſores.

n *Eunaus & Deiphilus*] Lege, *Euneus & Deipylus*. Vide notas ad cap. 15. Qui præterea his ludis certaverint, invenies apud Apollod. III. pag. 153.

o *Pythaules*] Turnebus Adverſ. II. 25. ubi hanc vocem explicat, citat *Pythaula*. Perperam, ut liquet ex membro ſequenti. Lego: *Pythaules, qui Pythia cantaverat, ſeptem habuit palliatos*. De Pythaule vide Diomed. Lib. III. Brodæum Miſcell. Lib. II. 13. Scalig. ad Catal. p. 118. Salmaſium ad Carinum Vopiſci, & ad Pall. Tertull. p. 470. ubi hunc locum illuſtrat, & etiam adducit *cantaverat*. Atque ita omnino eſt legendum, quanquam ſuſpicor illa, *qui Pythia cantaverat*, à margine in textum irrepſiſſe.

p *Choraules*] Quia Choraules ſine Choro eſſe non poteſt.

q *Iſthmia*] Siſypho auctore inſtituta refert Iſthmia Apollod. Lib. III. pag. 139. Veriſimile eſt illa à Theſeo primitus Neptuno fuiſſe ſacrata, ſed poſtea à Siſypho in Melicertam tranſlata. Conſule Schol. Apollon. ad Lib. III. vers. 1239.

r *Argivis quos fecit*] Cl. Schefferus inciſum transfert ante τὸ *Argivis*, ut cohæreant, *quos fecit Argivis*. Ego reponerem *Argis*, niſi mavis *in Argivis*. Sed prius præfero.

s *Pelei filius*] Lego *Pelia*. Πελίας enim eſt Græcis. Vide notas ad cap. 251.

t *Dolichodromo*] Qui & *Dolichus* dictus. Vide Mercur. Gymn. II. 10. Philandrum ad Vitruv. Lib. V. 11. Benedict. ad Pind. Pyth. I. Tzetzen Chil. VI. 73. Schol. Sophoclis ad Electr. vers. 687. Τοὺς Δολιχὸν φασὶν ἀγωνίσασθαι Ὀρέστην (ὅς ἐστιν εἴκοσι στάδια) εἴκοσι ἐτῶν ὄντα.

u *Pammacho*] Lego, *Pammachio*. Παμμάχιον dictum, ut μονομάχιον apud Eurip. Schol. ad Phœn. vers. 1314.

x *Mordici*] H. e. *mordentes fræna & nec audientes regimen*, ait Cl. Schefferus.

gitta, Cephalus Deionis filius funda, Olympus Marſyæ diſcipulus tibiis, Orpheus Oeagri filius cithara, Linus Apollinis filius cantu, Eumolpus Neptuni filius ad Olympi tibias voce. Tertiodecimo fecit in Ilio Priamus cenotaphium Paridi, quem natum juſſerat interfici, [y] gymnicos, in quibus [z] certati ſunt curſu, [a] Neſtor Nerei filius, Helenus Priami filius, Deiphobus ejuſdem, Polites ejuſdem, Telephus Herculis filius, [b] Cygnus Neptuni filius, Sarpedon Jovis filius, Paris Alexander paſtor, Priami [c] ignarus filius. vicit autem Paris, & inventus eſt eſſe Priami filius. Quartodecimo Achilles Patroclo funebres, in quibus Aiax vicit lucta, & accepit lebetem au-

rus. Ego putem *mordicus* eſſe legendum, hoc eſt, morſu & dentibus. Schol. Homer. *β*. 418. Ὀδὰξ τοῖς ὀδοῦσι. Gloſſ. Cyrill. Ὀδὰξ, δηξίμως, *mordicus*. Ergo *mordicus* eſt idem, quod dentibus. Petron. Fragm. Trag. *Mordicus tollere*. Titinnius: *Arripuit colubram mordicus*. Noſter Aſtron. I. I. 23. *Pedem ejus mordicus arripuiſſe dicitur*. Schol. German. eadem fabula: *Morſu deprehendit*. Antiquiores *morſicatim* dixerunt. Barthius ad Statium *mordicibus* conjicit. Quod mihi nimis Plautinum videtur. Ne dicam, *mordicitus* in Plauto malle Scioppium Suſpect. Lect. I. 4. quomodo & heic in margine Hygini ſui adſcripſerat Nob. Heinſius. Apulej. III. Mil. *Mordicitus appetens*. At Lib. XIX. cap. 16. Adverſ. Idem Barthius etiam *mordicus* reſtituit Hygino, ita tamen, ut τὸ *mordici* eo non putet indignum. Diſcerptum fuiſſe à quadrigis ſuis Glaucum Palæphatus cap. 26. tum & Hyginus quoque cap. 250. tradiderunt. Servius in hac narratione ad Georg. III. 267. *Eum morſibus dilaceraverunt*. Philargyrius, *Morſibus laniaſſe dicuntur*. Advertit me protinus, quod hic ibidem dicit, accidiſſe id, *cum Glaucus ad Mimicum certamen quadrigam duceret*. Quod, malum, illud *mimicum certamen* eſt? Pierius Valerianus *inimicum certamen* vocat. Puto ſcripſiſſe *Iſthmicum*. Vide Pauſan. p. 247. ed. Loeſcheri. Nec ſcio an recte *Potniam* Servius vocet urbem, ſive vicum, ex quo, ut ipſe ait, erat Glaucus, cum Ποτνιὰς vocent Stephanus & ad Dionyſ. Euſtath. p. 204. Sotio in παραδόξοις. Κρήνη ἐν Ποτνιαῖς περὶ Θήβας ἐξ ἧς οἱ ἵπποι πίνοντες μαίνονται, ὡς ἱστορεῖ Ἀντίγονος ἐν δευτέρῳ ἀπίστων.

y *Gymnicos*] Leg. *& Gymnicos*.

z *Certati ſunt*] Infra cap. 274. *Gladio belligeratus eſt*. Paſſivam formam habentia ſæpe activè poni multis exemplis probat Lipſius ad Tac. Lib. I. Ann. cap. 5. ut & Salmaſius ad Solinum, Servius ad illa Virgil. Æn. II. 660. *Pictis bellantur Amazones armis*, & alii alibi, quos recenſere omnes operæ non eſt. Vetus interpres Siracidæ cap. XI. vers. 9. *De eâ re, quæ te non moleſtat, ne certeris*. μὴ ἔριζε Gr. Cod. Et cap. XXXVIII. 29. *In calore fornacis concertatur*. Fruſtra ergo in margine Micyllus, *certarunt*.

a *Neſtor Nerei*] Lege. *Nelei*. Hoc nomen tam obvium quis non miretur toties corruptè legi in ſcripto tam exiguo?

b *Cycnus Neptuni*] Hic eſt ille Κύκνος Τερινὸς aliquoties Euſtachio memoratus, ut ad Palæph. pag. 184. obſervat Tollius.

c *Ignarus filius*] H. e. ignotus. Iſidor. Orig. Lib. X. *Ignarus autem duo ſignificat, vel qui ignorat, vel qui ignoratur*. Contra *ignotus* pro eo, qui ignorat, apud Ciceronem obſervat Morus ad cap. I. Epiſt. Pauli ad Romanos. Adde notata à Cl. Scheffero ad Phædr. Lib. I. cap. 12. & quæ in Antiquario ſuo

aureum munus. deinde Menelaus vicit jaculo, & accepit muneri jaculum aureum. dimiſſo ſpectaculo eodem, Phrygas captivos duodecim in rogum Patrocli & equum & canem conjecit. Quintodecimo fecit Æneas Veneris & Anchiſæ filius [d] in Sicilia, [e] ad Aceſtem [f] Criniſi fluminis filium, hoſpitem. Ibi Æneas patris ornavit exequias, ludicroque certamine honores debitos manibus ſolvit, in quibus primum navale [g] certamen fuit de * Mneſtheo, navis, Piſtris, Gyas, [h] navis Chimæræ, Sergeſtus, navis Centaurus. Vicit autem [i] Cloanthus cum navi Scylla, & accepit præmium talentum argenti, auratam

ſuo congeſſit Laurenbergius. Pari modo *neſcius* dicitur & qui neſcit. & qui neſcitur. Arnob. Lib. IV. *Cum eſſet vobis ſimiliter neſcium.*

d *In Siciliâ*] Juxta Drepanum Siciliæ urbem, ubi Anchiſes ſepultus. Vide Savaronem ad Sidon. Lib. II. ep. 2. Virgil. Æn. I C I. 707.

e *Ad Aceſtem*] *Aceſtus* eſt Feſto in *Segeſta*, & Servio ad Æn. I. 554.

f *Criniſi fluminis filium*] Virgil. vide Æn. I. 554. & V. vers. 38. & ad eum Servium. Κριμισσὸς is fluvius dicitur Tzetzæ in Lycophron. Κριμισὸς Plutarcho & Dionyſio Halicarnaſſeo. Unde intelligis quid ſibi velit Servius ad priorem ex locis illis, quos adduxi ex Virgilio: *Hæc ad Siciliam delata à Crimiſo fluvio, quem Criniſum Virgilius poëtica licentia vocat, converſo in urſum, ut alii, in canem, compreſſa edidit Egeſtum.* Adde quæ idem Servius habet ad Æn. V. vers. 30. & Tzetzes ad Lycophron. pag. 83. edit. Steph. ubi fluvium Κριμισὸν, Aceſten Αἰγέσταν vocat, Sed corruptè, ut opinor. Κριμισὸς enim & Αἰγέστης appellantur pag. 154. Adde Heinſ. ad R. P. Claud. II, vers. 57.

g *Certamen fuit * de Mneſtheo*] Legendum forte, & diſtinguendum *certamen fuit. Decertarunt Cloanthus, navis Scylla, Mneſtheus, navis piſtris.* vel *priſtis* potius, ut eſt apud Virgil. Æn. V. 116. ἀπὸ τοῦ πρίζειν τὰ κύματα, ut annotat Servius. Nec in antiquis codicibus aliter invenit Pierius Valerianus. Idem Servius ad Æn. III. 427. *Si navem intelligis, hæc priſtis. hujus priſtis: ſi de belluâ dicas, hæc piſtrix, hujus piſtricis.* Legendum eſſe & ſcribendum *priſtrix* docet Salmaſius ad Flor. III. 5. Scaliger autem ad Manil. p. 466. *Sidera cett. Aliter* piſtricem *vocant Cicero & alii.* Piſtrix *enim pro* priſtis *ut diceretur, uſus obtinuit, item* priſtis *pro* priſtes. *Vera enim ſcriptura eſt* πρίστης. *In eodem aſteriſmo Feſtus Avienus* piſtrim *&* piſtricem *dixit.* Nonius: *priſtis navigii genus, à formâ priſtium marinarum, quæ longi corporis ſunt; ſed anguſti.* Non eſſe fictam corruptam illam pronunciationem à Scaligero docent nos veteres gloſſæ Steph. *Piſtrix*, κῆτος, αὐτοπρόσδε. Cyrilli: Κῆτος, *piſtrix, de belluâ.* Senec. Hippol. 1049. *Piſtrix citatas ſorbet aut reddit rates.* Schol. Horat. in Art. Poët. *Belluam marinam, id eſt, piſtricem,* Adde quæ de his vocibus obſervavit Junius Adverſ. Lib. II. cap. 13. Bayſius in de Re Nav. p. 79. Feſtus in *Balana.* Ad quem locum a ſe ipſo diſſentit Scaliger.

h *Navis Chimara*] Cl. Schefferus, *Chimara.* Et ſanè ita exigunt *Priſtis* & *Centaurus.*

i *Cloanthus cum navi Scyllâ*] Ita rectè Micyllus, quique eum ſecuti ſunt, ediderunt. Non moror illos veteres, quos habere ait Cl. Schefferus, *vicit autem tum Cloanthus.* Palæphatus Scyllæ fabulam fictam autumat ex veloce triremi, cui id vocabuli fuerit.

tam clamydem [k] ex purpura intextum Ganymeden. Mneſtheus loricam adeptus eſt, Gyas abſtulit lebetas, cymbiaque argento cælata, Sergeſtus captivam cum duobus filiis nomine Pholoen. [l] Secundo deinde certamine curſu Niſus, Euryalus, Diores, [m] Salius, Helimus, Panopes. vicit Euryalus, accepit præmium equum phaleris inſignem, ſecundo Helimus Amazoniam pharetram, tertio Diores galeam Argolicam: Salio exuvias leonis donavit, Niſo clypeum opus Didymaonis. Tertio deinde certamen ceſtibus Dares & Entellus. vicit Entellus, accepit præmium taurum; Dareti galeam & enſem tribuit. Quarto deinde certarunt ſagitta Hippocoon, Mneſtheus, Aceſtes, Eurytion, qui accepit muneri galeam, [n] quia judicis propter omen Aceſtæ honorem ceſſit Quinto Aſcanio puero duce [o] luſerunt pueri Trojani.

CCLXXIV. *Quis*

k *Ex purpura*] Cl. Schefferus legit, *& purpurâ*. Vide Virg. Æn. v. 252.

l *Secundo deinde certamine curſu*] Malim, *certamen*, ſc. fuit.. Sic ſtatim, *Tertio deinde certamen ceſtibus*. Ita Perizonius. Quid ſi legas utrobique *certarunt*? ſequitur enim, *quarto deinde certarunt*.

m *Salyus, Helimus*] Intercidit inter hos, omiſſus à librariis *Patron*, ut patet ex Virgil. v. Æn. vers. 299. Perizonius.

n *Quia judicis propter omen*] Ita repoſui ex editione, quam ſecutus eſt Cl. Schefferus, & Leidenſi. Atque ita ſcribendum monuerat quoque in Erratis Commelinus. Habet alioquin ejus editio ut & Micylli, *omne*. Cl. Schefferus emendat *judicio*. At doctiſſimus Perizonius, malim, inquit, *judicii*, ut ſenſus ſit, conceſſit Aceſtæ propter omen jaculi honorem judicii de victoria, ſeu ut victor appellaretur ex ſententia judicum. Virgil. Æn. v. 540. *Et primum ante omnes victorem appellat Aceſten, Nec bonus Eurytion prælato invidit honori*. Sed quid, ſi legas *Auſpicii propter omen* h. e. prodigii? Petron. *Venturaque damna Auſpiciis patuere Deûm*. Seneca Troad. v. 607. *Auſpicium noctis* pro omine. Certè Virgil. v. Æn. vers. 533. *auſpicium* vocat hanc ipſam rem. *Omen auſpicii* prorſus ut Plaut. Aſin. II. I. 15. *Augurium auſpicii*. Ita ille. Ego putem vulgatum non ineptam habere ſententiam, ſi dixeris *omen judicis* eſſe omen Æneæ, qui erat ἀγωνοθέτης, judex certaminis, & ex illo jaculi incendio omen cepit futurorum. Ἀγωνοθέτης rectè *judex* dicitur. Cyprian. Lib. IV. ep. 21. *Quanta eſt iſta gloria dignitas, quanta felicitas præſide Deo congredi, & Chriſto judice coronari*. Virgil. Æn. v. 530. *Nec maximus omen abnuit Æneas*. Servius: *Amplexus eſt & probavit, nam ſecundum augurum diſciplinam dixit ad ſe non pertinere*. Lego, *hoc pertinere*. Liv. Lib. I. cap. 7. *Accipere ſe omen impleturumque fata*. Flor. IV. 12. *Accepit omen*. Curt. Lib. v. cap. 2. *Accipe quoque omen*.

o *Luſere Trojani*] Salmaſ. in margine adſcripſerat, *Trojam*. Videtur reſpexiſſe quæ apud Servium leguntur ad Æn. v. verſ. 556. *Bebius tamen Macer dicit à Cæſare Auguſto pueris, qui luſerunt Trojam, donatas eſſe galeas & bina haſtilia; ad quod conſtat Virgilium alludere*. Suetonius apud eundem ad ejuſdem libri vers. 602. *Luſus ipſe, quam vulgo Pyrrhicam vocant, Troja vocatur*. leg. *Pyrricham*. Πυῤῥίχη eſt Græcis. Feſtus: *Troja & regio Priami & luſus puerorum equeſtris dicitur*. *Ludi Troici* dicuntur à Varrone apud Non. in *Nania*.

CCLXXIV. *Quis quid invenerit.*

NOMINE [a] Ceraſſus vinum [b] cum Acheloo flumine in Ætolia miſcuit, [c] unde miſcere κεράσαι eſt dictum. Antiqui autem noſtri in lectis triclinaribus in [d] fulcris capita

Ad CAP. CCLXXIV.

a *Ceraſſus*] Schefferus, *Ceraſus*. Sed Plinius Lib. VII. 56. Staphylo; apud Athenæum autem Lib. II. Melampodi quidam id inventum adſcribit. Lactantius ad Stat. IV. Theb. 742. Thracio Lycurgi filio.

b *Cum Acheloo flumine*] Schol. Stat. ad I. Theb. 457. *Achelous amnis in Theſſaliâ oriens Ætoliam præterfluens, Thetidis filius, qui primum vinum poculis miſcuit. Ut Virgil.* Poculaque inventis &c. Veteres Gloſſ. in I. Georg. Virgil. *Non quod Achelous ſolus vino ſit miſtus, ſed ipſum pro qualibet aqua poſuit, ſive quoniam ex Oceano & Thetide multis genitus fluviis, hic primus natus eſt, in honore ejus amnis omnis Achelοïa dicta eſt aqua.* Confer ad eundem locum Servium, qui terræ filium dicit Acheloum. Cæterum ex *Tethy* peſſimè iſti Scholiaſtæ *Thetin* faciunt. *Thetis* Pelei uxor, *Tethys* Oceani. Etiam apud Hyginum noſtrum hactenus excuſum fuit cap. 177. *Thetis enim Oceani uxor.* Et, *Oceano prohibet ſemper ſe tingere Thetis.* Perperam omnino. Emendavimus nos *Tethys.* Audiamus Schol. Hom. ad Iliad. Φ. 194. Δοκεῖ δὲ τοῖς (leg. τῶν) ἐν τῇ Ἑλλάδι ποταμῶν μέγιστος εἶναι ὁ Ἀχελῷος, διὸ καὶ πᾶν ὕδωρ τῇ τούτου προσηγορίᾳ καλεῖται. ἱστορεῖ Πίνδαρος. Non diſſimilia hiſce ſunt, quæ Schol. ad Æſchyl. Perſ. vers. 267. Euſtath. ad Iliad. Hom. pag. 267. Macrob. V. Sat. cap. 18. prodidere.

c *Unde miſcere κεράσαι dictum*] Veriorem etymologiam nos docet Hom. Scholiaſtes ad Iliad. Θ. 189. Ἐγκεράσασα εἰς κέρας. πρὶν γὰρ ἢ εὑρεθῆναι τὴν τῶν ποτηρίων χρῆσιν εἰς κέρας ἔπινον. Puto heic aliquid deeſſe, quod ita debeat ſuppleri: ἐγκεράσασα, ἐγχέασα εἰς κέρας. Porro pro εἰς κέρας ἔπινον vir illuſtr. in de Num. præſt. p. 358. reſtituit, κέρασιν ἔπινον. Non exiſtimem neceſſe. Ε'ις κέρας idem eſt, quod ἐν κέρατι. Sic apud eundem ad Iliad. Λ. 147. ὅλμος δέ ἐστι κοῖλος λίθος, εἰς ὃν κόπτεται ἐργασία. pro ἐν ᾧ. Et apud Eurip. interpret. in Phœniſſ. vers. 1116. Ω'ικησεν ὁ Περσεὺς εἰς τὰς Θήβας. Diacon. ad Heſiod. Aſp. pag. 214. edit. Heinſ. Ε'ις αὐτὸν δὲ ὠκεανὸν κύκνοι μεγάλως ἐβόων. Lucas Act. Apoſt. XXI. 13. Α'ποθανεῖν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἑτοίμως ἔχω. Loquuntur ita interdum & politiſſimi ſcriptores. Vide not. Stolb. ad Sophocl. Ajac. Flagellif. p. 122. Ἐν κέρατι πίνειν non deterius putem dici, quam Latine *in cornu bibere.* Senec. Thyeſt. 453. *Venenum in auro bibitur.* Flor. III. 4. *Bibere in oſſibus capitum.* Ad quæ verba conſule Freinsh. Si quicquam tamen mutare velis, ſcribe cum auctore Etymol. qui hunc, quo de agimus, locum ex Scholiaſte deſcripſit, ἐν τοῖς κέρασι. Verba ejus adducam, quæ leguntur p. 502. Κεράσαι δέ ἐστι τὸ ἐπιχεῖν οἶνον, ἀπὸ παλαιοῦ ἔθους. πάλαι γὰρ ἐχρῶντο κέρασιν ἀντὶ ποτηρίων. Οὕτω Πείσανδρος. καὶ Ὅμηρος Ἰλ. Θ. Οἶνόν τ' ἐγκεράσασα πιεῖν. ἀντὶ τοῦ ἐγχέασα εἰς κέρας. πρὶν γὰρ εὑρεθῆναι τὴν τῶν ποτηρίων χρῆσιν ἐν τοῖς κέρασιν ἔπινον. Poſſis etiam dicere excidiſſe vocem ἐγχέοντες. Schol. idem ad Odyſſ. Ε. 93. Κέρασσε δὲ νέκταρ) ἀπὸ τῆς ἀρχαίας συνηθείας. Ε'ις κέρας γὰρ ἐγχέοντες ἔπινον. Plura de more hoc antiquo ſuppeditabunt Nonnus Dionyſ. p. 226. & Schol. Nicandri p. 66. edit. Soteris.

d *Fulcris*] Ita reſcripſi pro *pulchris*, quod vitioſè Micylli & Comel. editiones præferunt. Monuerat tamen in margine Micyllus, & Marcilius apud Tiliobrogam in Stat. Comment. p. 505. Gloſſ. Iſidori: *Fulcralia, lecti ornamenta, quæ & reclinatoria dicuntur.* Capella: *Tardabo Fulcra lecti.* Gloſſ. Philox. *Fulcrum*, ἀνάκλιτον. leg. *Fulcrum.*

ta aſellorum vite alligata habuerunt, [e] ſignificantes * [f] ſuavitatem inveniſſe. Caper autem [g] vitem quam præroſerat plenius fructum protulit, unde etiam [h] putationem invenerunt. [i] Pelethronius frenos & [k] ſtratum equis primus in-

e *Significantes ſuavitatem inveniſſe*] Vexatiſſimus hic locus. Pauſan. Corinthiacis: *Hoc loco, quod à Nauplia incolis de aſino dicitur, abroſo palmite vitem multo feraciorem redditam, & aſellum, quod ſarmentorum putationem monſtravit, propterea in ſaxo effictum, tanquam minime, quod memoria prodatur, dignum, prætermitto.* Hinc locum Hygini ita reſtituendum cenſet Cl. Schefferus. *Capita aſellorum vite alligata habuerunt, ſignificantes ſatietatem vini inveniſſe caput. Nam vitem quam præroſerat plenius fructum protulit. Unde etiam putationem invenerunt.* Barthius conjectat, *ſuavitatem nocuiſſe*, vel *Alibidam inveniſſe*. Reineſius Var. Lib. III. 8. *Aſinum vitem inveniſſe.* Ego ἐπέχω. Niſi ab illis verbis *caper autem* &c. contra quam vir clariſſimus volebat, novam exiſtimo periodum inchoandam. Videtur enim illa opinio de capro vitem rodente apud pleroſque invaluiſſe. Vide noſtrum Lib. II. Aſtron. cap. 4. Martial. III. 24. Ovid. XV. Met. fab. 2. Schol. Stat. ad Theb. Lib. V. vers. 159. Si nihil ante verba illa, *caper autem* &c. intercidit, pedibus eo in ſententiam Tiliobrogæ, qui emendat & ſupplet Hyginum hunc in modum: *Capita capellarum vite alligata habuerunt, ſignificantes capram vini ſuavitatem inveniſſe.*

f *Suavitatem*] Putat τὸ *vini* hinc excidiſſe Tiliobroga. haud ſcio quam rectè. Supra cap. 130. de Icario: *Ad paſtores devenit, & genus ſuavitatis oſtendit.* h. e. ſuavem vini potum. quanquam ibi *genus ſuave vitis* mallet Nic. Heinſius. Forſan ergo & heic ſcribendum, *ſuavem vitem*.

g *Vitem quam præroſerat*] Ποιητικώτερον hoc. Virg. Æn. I. 577. *Urbem quam ſtatuo veſtra eſt.* Terentius: *Eunuchum quem dediſti nobis, quas turbas dedit!* Vetus verſio B. Marci cap. XII. 10. *Lapidem quem reprobarunt ædificantes, hic factus eſt in caput anguli.* Eſdr. cap. 4. 18. *Accuſationem quam miſiſti ad nos, manifeſtè lecta eſt coram me.* Petron. *Hunc adoleſcentem quem vides, malo aſtro natus eſt.* Sic οἱ ό Num. XXXII. 4. Τὴν γῆν ἣν παρέδωκε κύριος ἐνώπιον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, γῆ κτηνοτρόφος ἐστί. Adde Geneſ. XXXI. 16. Noſter ſupra cap. 249. *Facem quam viſa eſt parere Hecuba.* Ad quem locum plura notavi. Schema hoc de antiquioribus ſumtum eſſe notat Servius, & eo Catonem quoque uſum in legem Voconiam: *Agrum quem vir habet, tollitur.* Audiamus Diomedem Lib. II. *Atthis*, inquit, *quæ brevitati ſtudet, admittit ſolœciſmos, quos cum docti fecerint, non ſolœciſmi, ſed σχήματα λέξεως appellantur, ut eſt nuda genu: &, urbem quam ſtatuo, veſtra eſt.*

h *Putationem*] Ita repoſui pro *potationem*, quod omnes, quas vidi, occupavit editiones. Monitum tamen jam fuit à Tiliobroga. Virgil. Ecl. II. *Semiputata tibi frondoſa vitis in ulmo eſt.* Juſtin. XLIII. 4. *Putare vitem & ſerere oleam conſueverunt.* Gloſſ. Steph. *Putator*, κλαδευτής. Adde Paul. recept. Sent. Lib. V. Tit. 23. Donatus in Ter. Heaut. *Putare propriè purgare eſt, & arbores & vites dicimur putare.* Arnob. IV. *Putationibus arborum, inquitis, puta præſto eſt.* Gloſſ. Iſidor. *Falcitat, putat, ſecat.* Feſtus: *Imputatum, nondum purgatum. Putum enim eſt purum. Unde putare vites dicimus, hoc eſt, detrahere quæ impedimento ſunt ad fructum.* Adde quæ Servius ſcripſit ad Æn. VIII. 522. Iſidor. Orig. Lib. XVII. cap. 5.

i *Pelethronius*] Vide Virgil. III Georg. 113. & ibi Philargyrium, Pliniumque Lib. VII. cap. 56. Pindari Scholiaſtes in Pyth. Od. E. Κάλλει ὁ χαλινὸν πρῶτος Βελλεροφόντης κατέζευξε.

k *Stratum*] Ephippium. Ovid. VII. Met. vers. 33. *Purpureuſque albi ſtratis inſignia pictis Terga premebat equi.* Gloſſ. Steph. *Stratra*, ἐπίπαστον. Lege, *ſtrata*, ἐφίππιον.

invenit. [l]Bellone prima acum reperit, quæ Græcè belone appellatur. Cadmus Agenoris filius [m]æs Thebis primus inventum condidit. [n]Sacus Jovis filius in Panchaia in monte Taſo aurum primus invenit. [o]Indus rex in Scythia argentum primus invenit, [p]quod Erichthonius Athenas primum attulit. [q]Elide, quæ urbs eſt in Peloponneſo, certamina quadrigarum primum inſtituta ſunt. [r]Midas rex, Cybeles filius Phryx, plumbum album & nigrum primus invenit. Arcades res divinas primi diis fecerunt. Phoroneus Inachi filius [s]arma Junoni primus fecit,

l *Bellone*] Scribe *Belone*. Βελόνη enim *acus*, *ῥαφίς*.

m *Æs condidit*] Quomodo? Conflare forte & expolire docuit. Nam & eam ſignificationem admittit *τὸ condere*. Ita Joſephus apud Juſtin. Lib. xxxvi. 2. *Somniorum intelligentiam condidiſſe* dicitur, quod eam auxerit & expoliverit. Adde quæ notavit Freinsh. ad Flor. Lib. i. cap. 3. Sed rectius forte Cl. Schefferus: *Condidiſſe*, inquit, *intelligi poteſt admixtione terræ Cadmiæ ab eo ita dictæ*. Interpres tamen vetus Horatii à Siſypho primitus temperaturam æris repertam tradit. Cæterum, quod primus æris conflandi artificium apud Thebas invenerit Cadmus, factum inde exiſtimat Cl. Tanaq. Faber ad Anacr. p. 114. ut apud Heſychium Κάδμος pro clypeo, haſtâ & galea ſumatur. Schol. Hom. ad Iliad. Υ. vers. 18. æs à nonnullis primum omnium inventum dici obſervat, & inde pro σιδήρῳ χαλκὸν uſurpaſſe Homerum. Quod de Homero dicit veriſſimum eſt. Licet idem animadvertere ex quodam Heſychii loco, ſed corrupto. Ταναηπὶς, inquit, χαλκὸς, τῷ ἐκτεταμένῳ σιδήρῳ. Lege, Ταναήκεϊ. Eſt locus Hom. Iliad. H. 77. Confer Etym. in χαλκός. Hæc hactenus. Sed ex libro Heinſiano video virum illum correxiſſe *cudit*.

n *Sacus*] Turnebus Adverſ. Lib. xxi. cap. 9. ex Plinio reſcribit *Eaclis*. Plinii verba hæc ſunt Lib. vii. cap. 56. *Argentum invenit Erichthonius Athenienſis, ut alii, Æacus. Auri metalla & conflaturam Cadmus Phœnix ad Pangæum montem: ut alii, Thoas & Eaclis in Panchaiâ*. Sed *Æacus* non *Eaclis* in Hygino eſſe reponendum docuit me Caſſiodorus Var. iv. 34. *Primi dicuntur aurum Æacus, argentum Indus rex Scythia reperiſſe*.

o *Indus rex*] Cl. Schefferus mallet *Lydus*, quod Plinius ſcribat, *Æs conflare & temperare Ariſtoteles Lydum Scythen monſtraſſe putat*. Apud noſtrum cap. 259. rex quidam eſt Scythiæ *Lyncus*. Nihil eſſe tamen mutandum liquet ex illis, quæ è Caſſiodoro adduxi. Confer Clement. i. Strom. p. 307. ed. Morell.

p *Quod Erichthonio*] Ea, opinor, cauſa eſt, cur inveniſſe dicatur apud Plinium.

q *Elide*] Vide Caſſiod. Var. iii. 51. Sidon. Carm. ix. vers. 98.

r *Midas*] Clar. Schefferus ex Plinio *Midacritus* ſuſpicatur ſcribendum. Valde dubito. Midas enim, non Midacritus, Cybeles filius eſt ſupr. cap. 191. Sed & heic mutare quicquam nos vetat Caſſiodorus Lib. iii. 31. *Æs Ionos, Theſſaliæ rex, plumbum Midas regnator Phrygius repererunt*.

s *Arma Junoni*] Cogitavi aliquando *ſacra*. Cap. 143. *Exordium regnandi tradidit Phoroneo, ob id beneficium, quod Junonis ſacra primus fecit*. Propius ad veterem ſcripturam accedit, quod divinabat Schefferus, *aram*. Cap. 225. *Phoroneus Inachi filius templum Argis Junoni primus fecit*. Barthius Comm. Stat. Tom. iii. p. 150a. ad hunc locum ita commentatur. *Ἅρμα ſeu currum Junonis intelligi poſſe alibi oſtendimus. Virgil. tamen intercedit Æneidos ipſo initio, arma & currum Junonis ſimul celebrans*. Sed ceſſo dicere, quod ve-

cit, qui ob eam cauſſam primus regnandi poteſtatem habuit. Chiron Centaurus Saturni filius [t] artem medicinam chirurgicam [u] ex herbis primus inſtituit. Apollo artem ocularιam medicinam primus fecit. Tertio autem loco Aſclepius Apollinis filius [x] clinicen reperit. Antiqui obſtetrices non habuerunt, unde mulieres verecundia ductæ interierant. Nam Athenienſes caverant, ne quis ſervus aut fœmina artem medicinam diſceret. Agnodice quædam puella virgo concupivit medicinam diſcere, quæ cum concupiſſet, demptis capillis, habitu virili, ſe Herophilo cuidam tradidit in diſciplinam. quæ cum artem didiciſſet, & fœminam [y] laborantem audiſſet, ab inferiore parte

verum eſt, locum, inquam, nullâ prorſus indigere correctione. Caſſiodorus diſertim Var. VII. 18. *Hoc* (opus armorum) *primum Phoroneus Junoni dicitur obtuliſſe, ut inventum ſuum numinis, ut putabant, auſpicio conſecrarent.* Præter Maronem & Caſſiodorum vulgatam lectionem aſſerere etiam nummos veteres apud Urſinum in familiis Romanis, qui Junonem exhibent armis tectam clypeumque manu tenentem, docuit me Nob. Heinſius.

t *Artem medicinam chirurgicam*] Vide Iſidor. Orig. III. 9. Noſtrum ſupra cap. 138. Alii dicerent, *medicinam chirurgicam.* omiſſo τοῦ *artem.* Sed alterum defendit Sanct. Minervæ Lib. IV. Auguſtin. Confeſſ. Lib. IV. 3. *Vir ſagax medicinæ artis peritiſſimus.* Schol. German. Centauro: *Saturnus cum Jovem filium in Thraciâ quæreret cum Philyrâ Oceani filiâ in equum verſus dicitur concubuiſſe, & ea Centaurum natum artis medicinæ inventorem.* Niſi putas dixiſſe *ars medicina* in recto caſu, ut in Ophiucho, *Qui medicina arte uteretur.* Vibius Sequeſter: *Virbius Laconices, ubi Hippolytum Æſculapius arte medicinæ reddidit vitæ.* Firmicus E. P. R. *Textrina artis magiſtra.* Solin. cap. XI. *Dædalus fabra artis magiſter.* Malim legere, *fabricæ artis*, ut vetus codex habuit. cujus excerpta penes me ſunt. Non ignoro tamen ſatis rectè dici *fabra ars.* Ovid. VIII. Met. 159. *Dædalus ingenio fabræ celeberrimus artis.* *Fabrum* dixiſſe veteres quod eſſet perfectum, notavit Feſtus. Corrige ergo Gloſſas Iſidori: *Flabrum, perfectum.* lege, *fabrum.* Herbariæ medicinæ inventionem ei adſignat Galenus. Rectè ergo *ex herbis* addit Hyginus.

u *Ex herbis*] Hæc enim erat antiqua medicina. Vid. Plin. Lib. XXV. 2. Schol. Hom. Iliad. Λ. 845. Ἡ γὰρ ἀρχαία ἰατρικὴ ἐν βοτάναις ἦν. De Chirurgica Servius Æn. XII. 396. *Apud veteres medicina manibus magis tractata eſt, unde & chirurgia dicta.* Quibus herbis medicinam inſtituerit Chiron, docebit te Apulej. cap. 12.

x *Clinicen reperit*] Τελείαν ἰατρικὴν καὶ τοῖς ἑαυτῆς μέρεσιν συμπεπληρωμένην, ut loquitur Galenus. Hinc *clinicus* medicus apud Martial. I. 31. IX. 97. Sed eccleſiaſtici ſcriptores, ut Hieron. epitaph. Fabiolæ, & Cyprianus Lib. IV. ep. 7. aliique, etiam ægros lecto affixos dixere clinicos. Feſtivè Æſculapium hunc *Deum clinicum* appellat in Apotheoſi Prudentius pag. 220. edit. Giſel. quem vide in Comment. Cæterum clinicen Hippocrati tribuit Plin. Lib. XXIX. 1. Confer Celſum præf. Lib. I.

y *Laborantem audiſſet, ab inferiore parte veniebat ad eam*] Malè hæc diſtinguuntur. Τὰ *ab inferiore parte* cum prioribus ſunt conjungenda. Perizonius. Prava diſtinctio quantopere ſeducat interpretes, docuit me nuperrimè Priap. Carmen 23. *Fur habeas pœnam, licet indignere, feramque Propter olus, dicas, hoc ego? propter olus.* Quos verſi-

te veniebat ad eam: quæ cum [z] credere ſe noluiſſet, æſtimans virum eſſe, illa tunica ſublata, oſtendebat ſe fœminam eſſe: & ita eas curabat. Quod cum vidiſſent medici, ſe ad fœminas non admitti, Agnodicen accuſare [a] cœperunt, quod dicerent eum glabrum eſſe & corruptorem earum, & illas ſimulare imbecillitatem. Quo cum Areopagitæ conſediſſent, Agnodicen damnare cœperunt. quibus Agnodice tunicam allevavit, & ſe oſtendit fœminam eſſe. Et validius medici accuſare cœperunt. Quare tum fœminæ principes ad judicium convenerunt, & dixerunt: Vos conjuges non eſtis, ſed hoſtes: quia quæ ſalutem nobis invenit, eam damnatis. Tunc Athenienſes legem emendarunt, ut ingenuæ artem medicinam diſcerent. Perdix Dædali ſororis filius & circinum & ſerram ex piſcis ſpina reperit. Dædalus Eupalami filius deorum ſimulacra primus fecit. [b] Euhadnes, qui in Chaldæa de mari exiſſe dicitur, aſtrologiam interpretatus eſt. Lydi [c] ſurculis lanam fecerunt, [d] poſtea idem ſamen.* [e] Pan fiſtulæ cantum primus invenit. In Sicilia frumentum Ceres prima invenit. Tyrrhenus Herculis filius tubam primus invenit, hac ratione: quod cum carne humana comites ejus veſcerentur, ob crudelitatem incolæ circa regionem diffugerunt; [f] tunc ille quia ex eorum * deceſſerat,

ſiculos, cum malè diſtincti legerentur antehac, non intellexit Scioppius. Vide tu Anthol. Lib. IV. cap. XII. 88.

z *Credere ſe noluiſſet*] *Credere ſe ei.* Heinſius.

a *Cœperunt. Quare tum*] Ita hunc locum, ſublato aſteriſco poſt τὸ *quare*, diſtinxi cum Barthio. Sed pro *& validius* lege, *eo validius*, hoc eſt, vehementius. Marcellin. Lib. XV. *Vetita ex more humano validius cupiens.* Sæpe ita Phædrus. At per συγκοπὴν Horat. Lib. I. Epiſt. 9. *Novit me valdius ipſe.*

b *Euhadnes*] Liber Salmaſii habebat in margine, Ὠάννης. De Oanne illo videndus Seldenus de diis Syris Syntagm. II. cap. 3.

c *Surculis lanam fecerunt*] Correxeram, *Sardibus lanam infecerunt* ex Plinianis hiſce verbis: *Ægyptii textilia, inficere lanas Sardibus Lydi*; cum occupatum jam hunc locum vidi à Turnebo in Adverſariorum libris.

d *Poſtea idem ſamen*] Ita & Micyllus & Commelinus habent. Turnebus corrigit, *ſtamen.* quod malim, quam *ſemen*, ut cum Lugdunenſi habet Clar. Schefferi editio. Nam frumentum & ſementem apud Atticos Triptolemus, apud Ægyptios Iſis monſtravere, ut inter alios & Capella Lib. II. nos docet. *Sabai* reſtituerat in libro ſuo Scriverius. Cæterum pro *idem* reponendum omnino *iidem* vel *item.*

e *Pan fiſtula* &c.] Non ille Mercurii & Penelopes, ſed Διὸς καὶ Θύμβριος, vel Ὕβριος, ut alii malunt. Vide Schol. Hypoth. Pyth. Pindari. Tzetzes in Lycophron. p. 123. Ἐπίθετον δὲ Πανὸς Διὸς καὶ Ὕβρεως.

f *Tunc ille, quia ex eorum*] Barthius ad Stat. Tom. III. p. 505. legit: *Tunc ille*

rat, [g] concha pertuſa buccinavit, & pagum convocavit, teſtatique ſunt ſe mortuum ſepulturæ dare, nec conſumere. Unde tuba [h] Tyrrhenum melos dicitur. [i] Quod exemplum hodie Romani ſervant: & cum aliquis deceſſit, tubicines cantant, & amici convocantur, teſtandi gratia, eum neque veneno, neque ferro interiiſſe. Cornicines autem claſſici invenerunt. Afri & Ægyptii primum [k] fuſtibus dimicaverunt, poſtea Belus Neptuni filius gladio belligeratus eſt, [l] unde bellum eſt dictum.

CCLXXV. *Op-*

ille, ubi qui ex eorum numero deceſſerant. Schefferus: *Tunc ille, quum quis ex eorum numero deceſſerat.* Schefferi conjecturam præferam.

g *Concha buccinavit*] Κογχύλῃ ἐσάλπιζε. ἐπεὶ ᾗ παρὰ Τυῤῥηνῶν ἀφίδρυνται αἱ σάλπιγγες, ἐπειδὴ ἡ τῇ κογχύλῃ σαλπίζειν.

h *Tyrrhenum melos*] Et σάλπιγξ Τυῤῥηνικὴ Euripidi in Phœniſſis. Ridiculè tubæ inventionem tribuit Tirtæo Horatii vetus commentator in Artem. Virgil. Æn. VIII. 526. *Tyrrhenusque tuba mugire per æthera clangor.* Vide ad eum verſum Servium. Cum Servio faciunt Clemens I. Strom. p. 306. Pollux Lib. IV. II. & Plinius VII. 56. De Tyrrheno & Lydo quæ Servius narrat ad Lib. I. vers. 71. enotari merentur. *Conſilium igitur*, inquit, *habuerunt, ut partiti turbam, quam alere non poterant, alternis diebus abſtinerent à cibis, luſibuſque vacarent: atque hac laſcivia excogitaverunt talorum teſſerarumque jactus pilaque luſum, & tibiæ modulationem, & concentum ſymphoniæ tubarumque, quibus advocati cives facilius tolerarent jejunium.* Pro *advocati* in Servio procul dubio reponendum *avocati.* Hieron. Lib. II. ep. 7. ed. Caniſ. *Sudans meſſor pſalmis ſe avocat.* Apul. I. Met. *Fabula feſtivitate nos avocavit.* Non diſſimile vitium occupavit Cyprianum Tract. II. de habit. Virginum. *Hanc ſectari ſalubre, & adverſari ac negligere letale.* Repono, *et averſari.* Cæterum de talorum teſſerarumque jactu diverſum ſentiunt Iſidorus Lib. XVIII. cap. 60. Herod. Lib. I. Schol. Euripid. ad Oreſt. vers. 432. Stat tamen ab Hygino Tzetzes ad Lycophron. p. 198. Lactantius porro ad Stat. IV. Theb. vers. 404. *Meleum Tyrrhenorum imperatorem,* Plinius autem *Piſeum Tyrrhenum* tubæ æneæ facit inventorem. Sed in Statiano interprete pro *Meleum* reſcribendum eſſe *Maleum* ex ipſo diſces ad Lib. IV. vers. 224. De variis tubarum generibus vide Euſtath. ad Iliad. Σ. Aliam tubæ inventionis cauſam adſignat Iſidor. Lib. XVIII. 4. Etiam τειχωσίας invenerunt Tyrrheni, unde τύρσεις dictæ τὰ τείχη, ut annotat Tzetzes in Lycophron. pag. 117. ed. Steph.

i *Quod exemplum*] Hæc, ut & quæ ſequuntur, uſque ad illa, *Afri & Ægyptii*, pro adjectamentis habet Clar. Schefferus. Non ita viſum fuit Victorio, qui Variorum Lib. IX. cap. 14. illa. quæ de Romanorum conſuetudine heic narrantur, adducit; nec Kirchmanno, qui itidem Fun. Rom. Lib. II. 4. hunc Hygini locum laudat.

k *Fuſtibus dimicaverunt*] Plinius: *Prælium Afri primum fecere contra Ægyptios fuſtibus, quos vocant phalangas.* Confer Diodor. Lib. III. p. 183. Alardi Epiphyll. cap. XI.

l *Unde bellum eſt dictum*] Pro Gloſſematis hæc habet Barthius ad Stat. Tom. II. 889. Dubito nonnihil. Ecce enim eadem legas apud Caſſiodor. Var. I. 30. *Poſtea Belus ferreum gladium primus produxit, à quo & bellum placuit nominari.* Quæ quiſque arma invenerit, docet Servius ad Æn. IX. 505. ubi inter alia habes: *Arcas gladium longiore lamina produxiſſe; Peleus primus macharam inveniſſe narratur.*

Ad

CCLXXV. *Oppida qui quæ condiderunt.*

[a] Jovis in India Thebas Thebaidos, [b] nomine nutricis ſuæ: quæ Hecatompylæ appellantur, ideo quod centum portas habent. Minerva [c] in Chalcide Athenas, quas

Ad CAP. CCLXXV.

a *Jovis in India Thebas Thebaidos*] Atqui Ægyptias has faciunt alii, & ab Oſiride exſtructas volunt. Hom. Iliad. I. 382. Θήβας Αἰγυπτίας appellat. Ad quem locum Scholiaſtes: Τὰς νῦν καλουμένας Διόσπολιν. Hoc ex Strabonis Lib. XVII. habet. Diodorus Lib. I. Τὰς δὲ Θήβας καὶ Διόσπολιν τὴν αὐτὴν φασιν ὑπάρχειν. Euſeb. Præp. p. 29. de Oſiride: Κτίσαι τε πόλιν ἐν τῇ Θηβαΐδι Ἑκατόμπυλον, ἣν τινας μὲν Διὸς πόλιν, οὓς δὲ Θήβας προσαγορεύειν. Thebais provincia Ægypti eſt. Marcellin. Lib. XXII. p. 421. ed. Boxh. *Tres provincias Ægyptus fertur habuiſſe temporibus priſcis, Ægyptum ipſam, & Thebaidam. & Libyam.* Liberat tamen à culpâ Hyginum Turnebus Adverſ. XXI. 9. ubi ſuperior Ægypti pars, quam Thebaida dictam apud Tzetzen in Heſiod. legi, quomodo etiam India dici potuerit, nos docet: & rectè *Thebaidos*, non *Thebaidas*, legit. Thebais contermina Indorum genti. Anonymus in deſcriptione orbis, quam Godofredus edidit cap. 18. de Alexandriâ. Ἐπὶ κεφαλῆς γὰρ ἔχουσα Θηβαΐδος Ἰνδῶν γένος, καὶ λαμβάνουσα πάντα περιέχεται. Iſidorus Lib. XV. cap. I. Bœotias & Ægyptias Thebas eodem auctore exſtructas vult: quod legere haud memini uſquam alibi. Confer Tzetzen in Heſiod. Ἐργ. qui pag. 49. edit. Heinſ. Thebas ternas enumerat, ut & Diaconus ad Scut. vers. 49. Servius ad Æn. IX. 697. Schol. Juvenal. ad Sat. XV. vers. 6. *Thebas trans Ægyptum dicitur Liber condidiſſe.* Nempe Bacchus idem eſt, qui Oſiris.

b *Nomine nutricis*] Quærit Schefferus, quomodo de nomine nutricis Hecatompylæ ſint dictæ. Ego exiſtimem Thebas eum velle dictas à nutrice, cui nomen *Thebe* fuerit. Sanè à Thebe dictas ait Thebas Tzetzes ad Lycophron. quanquam ibi eam non nutricem fuiſſe Jovis, ſed à Jove conſtupratam narrat p. 180. ed. Stephan. Alii Jovis filiam fuiſſe volunt. Tzetzes ibidem: Λύκος δὲ ἐν τῷ περὶ Θηβῶν ἱστορεῖ, μετὰ τὸν κατὰ Δευκαλίωνα Ζεὺς μιγεὶς Ἰοδάμᾳ τῆς (leg. τῇ) Τιθωνοῦ τοῦ Ἀμφικτύονος, γεννᾷ Θήβην, ἣν δίδωσιν Ὠγύγῳ, ἀφ' οὗ Ὠγυγίη ἡ Θήβη. Ogygias autem Thebas eſſe Ægyptias ibidem idem docet Grammaticus, ut & Euſtathius ad Dionyſ. p. 36. Cæterum eos, qui à filiâ Jovis Thebe dictam illam urbem tradiderunt, ſecutus eſt Servius ad Æn. III. 466. *Jupiter quondam Thebæ filiæ duas columbas* &c. Ita omnino legendum, non *Hebæ*, ut editum hactenus. Firmat eam lectionem efficaciter Silius extremo libro III. *Nam cui dona Jovis non divulgata per orbem, In gremio Thebes geminas ſediſſe columbas?* Quem locum nobis ſuggeſſit doctiſſimus Jacobus Perizonius, cui & emendatio illa venerat in mentem, quanquam τὸ *filia* vel tollere mallet, vel mutare in *nutricia*.

c *In Chalcide*] Scribo, *Atthide*. quod & Meurſio eſſe viſum in de Fort. Atticâ didici ex Schefferi notis in hunc locum. Apollodorus Lib. III. *A filiâ ſuâ Atthide regionem cognominavit Cranaus.* Eadem habet Juſtin. Lib. II. 5. Hieronymus Chron. *Cranam indigena, ex cujus filia Attidis nomine Attica nominata.* Hoc cum vero non benè convenire fortè videatur, cum ab Atthide non Attica, ſed Atthis potius dicenda ſit. Euſtath. in Dionyſ. p. 60. Ἀττικὴ δὲ ἡ κατὰ Ἀθήνας χώρα λέγεται, καὶ Ἀτθίς. Τοῦτο μὲν ἀπὸ Ἀτθίδος τῆς θυγατρὸς Κραναοῦ &c. Tradunt tamen idem Strabo & Pauſanias. Adde Tzetzen in Lycophron. p. 88. Sidon. carm. V. *Atthis mel, Phœnix palmas, Lacedæmon olivum.* Iſidorus Lib. XV. I. in *Hellade* à Cecrope conditam tradit. quod idem eſt. Hellada enim propriè veram eſſe Græciam volunt, quæ nunc Attica, Acte prius dicta. ut loquitur Solinus cap. XII.

d *Epa-*

quas ex ſuo nomine appellavit. [d] Epaphus Jovis filius in Ægypto Memphim. Arcas Jovis filius in Arcadia [e] Trapezunta. Apollo Jovis filius Arnas. * [f] Eleuſinus Mercurii filius Eleuſinem. Dardanus Jovis filius [g] Dardaniam. Argus Agenoris filius Argos. [h] quæ * Cadmus Agenoris filius Thebas Heptapylas, quæ ſeptem portas [i] habuiſſe dicitur. Perſeus Jovis filius [k] Perſeida. Caſtor & Pollux Jovis filii [l] Dioſcorida. Medus Ægei & Medeæ filius in Ecbatanis [m] Medam. [n] Nilus Solis filius Carmentum.

* Li-

d *Epaphus Memphim*] Conſule noſtrum cap. 149. Apollod. Lib. II. p. 62. Clemens Strom. Lib. I. ejus urbis conditorem Apin facit. Sed ille idem, qui Epaphus.

e *Trapezunta*] Ante hoc vocabulum intercidiſſe quædam cenſet Cl. Schefferus. Non ego. Vide cap. 176.

f *Eleuſinus*] Cl. Schefferus, *Eleuſines.* Sed vide notas ad cap. 147. ubi *Eleuſinum* appellat oppidum.

g *Dardaniam*] *Dardanum* appellat Servius ad Æn. VIII. 134. *Dardanumque*, inquit, *oppidum in regione Dardaniâ*. Sane Δάρδανον Diodorus quoque Lib. 4. & 5. vocat. Euſtath. ad Iliad. β. pag. 267. Δαρδανία eſt τόπος. Δάρδανος πόλις. Nec aliter Stephanus docet. Sed Δαρδανίαν urbem appellant cum Hygino Hom. Schol. ad Iliad. Υ. vers. 215. Conon cap. 21. Tzetzes in Lycophron. p. 18. ut *Dardaniam* Hieron. Chronicis Euſeb. Meſſala Corvinus Lib. de Progenie Auguſti, & Iſidor. Lib. XV. I.

h *Quæ * Cadmus*] Illud *quæ* ex ſequentibus malè huc trajectum. Dele una cum aſteriſco.

i *Habuiſſe dicitur*] Lege, *dicuntur.* niſi in præcedentibus mavis *Thebam heptapylam*. Apollod. Lib. III. p. 145. Γαμεῖ δὲ Ζῆθος Θήβην, ἐξ ἧς ἡ πόλις Θῆβαι. Fuit illa Thebe nata ex Aſopo & Merope Ladonis filia, ut vult Schol. Pind. ad Iſthm. od. I. Dicta illa urbs etiam ἑπτάπυλος Θήβη, ut notum eſt ex Pindari & Euripidis Scholiaſtis, ſicut Μυκήνη & Μυκῆναι. Heſiod. Aſp. 49. Θήβῃ ἐν ἑπταπύλῳ. Adde quæ ſcripſit Euſtath. ad Hom. Iliad. p. 3-3. Senec. Oedip. vers. 112. *Reſpicis terras, miſeranda Thebe.* Apuleius Græcatur Lib. III. Met. *Thebas heptapylos acceſſimus.*

k *Perſeida*] Nullum invenio oppidum eo nomine, niſi in Macedoniâ apud Liv. Lib. XXXIX. cap. 54. A Perſe filio hujus Perſei dictos eſſe Perſas quidam voluere. Vide Euſtath. in Dionyſ. pag. 131. Suſpicor tamen ſcribendum *Perſida*. Sanè à Perſeo dicta *Perſis*, ut idem Scholiaſtes notavit p. 27. Forte & oppidum aliquod idem, quod tota regio, habuit olim nomen. Perſeis Macedonica à Perſeo dicta eſt non Jovis, ſed Philippi filio.

l *Dioſcorida*]. *Dioſcorum* appellat commentator barbarus barbari libelli Ovidii vetulæ. Cl. Schefferus ex Stephano & Strabone emendat *Dioſcoriada*. Iſidorus Lib. XV. I. *Dioſcoriam* dicit. unde fecerim *Dioſcoridam* vel, quod verius forſan, *Dioſcoriadem*, terminatione Latinâ. *Dioſcorias* illa urbs etiam à Solino nominatur cap. 25. & à Caſtoris & Pollucis aurigis condita dicitur. Aurigæ illi fuerunt Rhecas & Amphiſtratus. Vide Euſtath. ad Dionyſ. p. 92. Amphitus & Telchius ſunt Ammiano, apud quem iſta invenio Lib. XXII. p. :89. ed. Boxh. *Dioſcurias nunc uſque nota; cujus auctores Amphitus & Telchius Spartani traduntur, aurigæ Caſtoris & Pollucis, a quibus Heniochorum natio eſt inſtituta.*

m *Medam*] *Mediam* rectè Cl. Schefferus. Sed cur dubitaret, an urbs regioni cognominis inveniretur, cauſa non erat. *Medeam* appellat eam Juſtinus Lib. 42. 3. *Mediam* Iſidorus Orig. Lib. IX. cap. 2. & Lib. XV. cap. I. *Medus autem Ægei filius Mediam conſtruxit: unde & regio ejus Media nomen ſortita eſt.* Adde notas noſtras ad cap. 27.

n *Nilus Solis filius Carmentum*] Suſpicatur ſcribendum Cl. Schefferus,

Ca-

* Liber in India Hammonem. Ephyre nympha Oceani filia o Ephyren, quam poſtea Corinthum appellarunt. Sardo Stheneli filia Sardis. p Cinyras Paphi filius filiæ ſuæ nomine Smyrnam. Perſeus Jovis filius Mycenas. Semiramis Dercetis filia q in Syria Babylonem.

CCLXXVI. *Inſulæ maximæ.*

MAURITANIA poſita ad ſolis occaſum in circuitu ſtadia LXXVI. Ægyptus in ſole & auſtro poſita, a quam Ni-

Camirus Solis filius Camirum. Quam conjecturam mirificè confirmant, quæ Natalis ſcribit Lib. V. cap. 17. *Ea inſula*, inquit, *dicta eſt poſtea Tripolis, quia tres Rhodi & Solis filii, Lindus videlicet, Camirus, Ialyſus nomina urbibus à ſe conditis dederunt.* Putes reſpexiſſe Pindarum Olymp. VII. qui tamen illos tres non filios Solis, ſed nepotes facit. Editi nimirum hi tres erant Cercapho Solis filio, ut & Diodorus memorat Lib. V. p. 329. Certum interim Camirum oppidum à Camiro conditum, ut loco modo laudato etiam Pindarus tradit. Natalis, ut opportunè, dum hæc ſcribo in mentem venit, hauſit ſua ex Tzetz. in Lycophron. p. 149. ed. Steph. Λίνδος γὰρ καὶ Ἰάλυσος καὶ Κάμειρος, πόλεις εἰσὶ Ῥόδου. ἀπὸ τῶν ἐγγόνων Ἡλίου καὶ Ῥόδης καὶ Ποσειδῶνος. leg. Ῥόδης τῆς Ποσειδῶνος. Niſi & ille ἐγγόνους pro nepotibus poſuit. *Rhoden* appellat quoque Hom. Schol. ad Odyſſ. P. vers. 208. Scribendum ergo *Rhodes* apud Natalem.

o *Ephyren*] *Ephyræam* corrigit Cl. Schefferus, quod ita Pauſanias habeat. Nihil opus erat. Vide quæ notavi ad cap. 221. Quibus addo, quæ Hom. Scholiaſtes habet ad Iliad. N. 301. Ἰστέον ὅτι Ἐφύραι εἰσὶ τέσσαρες. μία μὲν ἡ κατὰ Θεσσαλίαν. δευτέρα δὲ ἡ κατὰ τὴν Ἤπειρον. Τρίτη δὲ τῆς Ἤλιδος. Schol. Pind. ad Nem. od. 7. Τέσσαρας δὲ ἀναγράφουσι τὰς Ἐφύρας. πρώτην μὲν τὴν αὐτῆς Κόρινθον ὀνομασθεῖσαν. ἑτέραν δὲ, τὴν περὶ Θεσσαλίαν. Τρίτην δὲ περὶ Μῆλιν, ἧς Ὅμηρος μνημονεύει. Τετάρτην τὴν ἐν Θεσπρωτοῖς. Scrib. Ἦλιν pro Μῆλιν. Vell. I. 3. *Corinthum, quæ antea fuerat Ephyre.* Hieronymus Chron. *Ephyra, quæ nunc Corinthus à Siſypho eſt.* Adde Gell. Lib. XIV. cap. 6. Corinthus autem dicta poſtea a rege Corintho, teſte Heraclid. περὶ πολ. *Ephyræa* apud Pauſaniam, ut rectè obſervavit Sylburgius, regionis eſt nomen, non urbis. Urbs *Ephyre* dicitur Straboni, Stephano, aliiſque, quos jam laudavi. Cæterum *Ephyren* urbis hujus auctorem alii non Oceani, ſed Epimethei faciunt filiam. Vide Schol. Apollon. IV. 1212. Stephani verba ſunt: Ἀπὸ Ἐφύρας τοῦ Μύρμηκος, τῆς Ἐπιμηθέως γυναικός. Videtur corrigendum ex Apolloniano Scholiaſt. Ἐφύρας τῆς Μύρμηκος &c. Eumelus illam Ephyren Epimethei uxorem facit. Euſtath. ad Hom. Iliad. p. 219. Ἐκαλεῖτο δέ φασι ποτὲ καὶ Ἐφύρα, ἀπὸ Ἐφύρης τινὸς Ἡρωΐνης.

p *Cinyras*] Ita reſcripſi pro *Cynaras*, ex Ovid. X. Met. vers. 297. & noſtro ſupra cap. 58. Κινύρας enim Græcis eſt.

q *In Syria*] Hoc eſt, Aſſyriâ. Vide Leonem Allatium in Euſtath. Hexaem. p. 7. Et Euſtath. in Dionyſ. pag. 102. ed. Steph. Contra *Aſſyria nardus* pro *Syria* ab Horatio dicitur Lib. II. od. XI.

Ad CAP. CCLXXVI.

a *Quam Nilus circumlavat*] Capella Lib. VI. *Cujus (Ægypti) inferiorem ſitum Nilus. dextra lævaque diviſus amplectitur, ut Ægyptum Nili poſſis vocare inſulam.* Euſtath. in Dionyſ. p. 34. Ἐς τοσοῦτον δὲ κλύζεται ὕδασιν ἡ Αἴγυπτος, ὥστε καὶ ποταμία νῆσος πρός τινων λέγεται.

b *Io*

Nilus circumlavat, circuitu ſtadia * Sicilia [b] in triſcelo poſita, circuitu ſtadia XXXDLXX. * Sardinia in circuitu ſtadia XCCI. Creta in [c] longitudine * & oppida utraque parte centum poſſidet, circuitu ſtadia XXC. Cyprus poſita eſt inter Ægyptum & Africam, ſimilis ſcuto Gallico, * circuitu ſtadia XLIC. [d] Rhodos in rotundo poſita, circuitu ſtadia XXC. Eubœa conſimilis arcui circuitu ſtadia XXCC. Corcyra, ager bonus, circuitu ſtadia XXC. Sicyon ager bonus, circuitu ſtadia mille centum. [e] Tenedos inſula contra Ilium circuitu ſtadia MCC. [f] Corſica, ager peſſimus, [g] circuitu ſtadia MCXX. [h] Cyclades inſulæ ſunt novem, id eſt Andros, [i] Micos, Delos, Tenedos, Naxos,

b *In triſcelo*] Memini hoc vocabulum etiam alibi legiſſe. Sed locus mihi excidit. Iſidorus Orig. XX. 4. Τρισκελεῖς *Græcè*, *Latinè tripedes dicuntur*. An *Triſcelum* ergo pro trigono poſuit? Poſſis parvâ mutatione reſcribere *triquetro*. Servius ad Æn. I. 200. *Latinè Triquetra dicitur*. Lucret. I. *Inſula quæ triquetris terrarum geſſit in oris*. Aliter *Deltoton* eam poſitionem appellarunt. Vide noſtr. Aſtron. II. 19. Nihil tamen muto. Ampl. Spanhemius in de Nummorum præſtantiâ pag. 144. *Vulgo in nummis urbium Siciliæ tria crura notum regionis inſigne ſolent denotare*. Quo accedit, quod latera etiam σκέλη vocent Græci. Theo in Aratum p. 31. Τὸ δὲ δέλτωτὸν τρίγωνόν ἐστιν ἰσοσκελὲς, ὡς ἰσόπλευρον. Cæterum ambitus Siciliæ ex Diodori ſententiâ eſt ſtadiorum εἰς τετρακισχιλίων τριακοσίων ἑξήκοντα. Apud Solinum cap. XI. *Ambitum claudit tribus ſtadiorum millibus*.

c *Longitudine * & oppida*] Hæc non mutila ſed trajecta cenſet Cl. Schefferus. & ita conſtituit: *Creta in longitudine & utraque parte oppida centum poſſidet, circuitu ſtadia XXC.*

d *Rhodos* &c.] Errare heic Hyginum oſtendit Meurſius in Rhod. Lib. I. cap. 10.

e *Tenedos inſula*] Servius ad Æn. II. 21. *Tenedos inſula eſt contra Ilium, quæ ante Leucophrys dicta eſt*. Idem Diodorus extremo libro quinto & Euſtath. ad Iliad. β. p. 233. referunt. Adde quæ notavi ad cap. 108. Perperam Cycladum unam facit Cragius, dum vertit Heracliden περὶ πολ. Heſych. Τένεδος. πόλις Τρωϊκὴ ἢ νῆσος. Τρίοδον à quibuſdam dictam notat Hom. Schol. ad Il. N. 33.

f *Corſica ager peſſimus*] Catal. Pith. Lib. I. *Barbarâ præruptis incluſa eſt Corſica ſaxis, Horrida deſertis undique vaſta locis*. Dionyſius tamen ἱμερόεσσαν appellat. Σαρδόντ' ἐρατεινὴν, ἡ ἱμερόεσσα εἶναι ἄλλὰ μείρονος. Etiam *Corſis* dicta hæc inſula. Priſcian. Perieg. *Cornuntur littora Cyrni*. *Corſida quam pariter geminato nomine dicunt*. Confer Euſtath. in Dionyſ. pag. 65. De Sardiniâ, Cretâ, Cypro & Rhodo conſule Georg. Agathem. à Clariſſimo Tennullio, amico noſtro, nuper editi cap. 5. qui de ſitu & ſpatio earum quædam non aſpernanda habet, ſed multum ab Hyginianis abeuntia.

g *Circuitu ſtadia MCXX*] Capella Lib. VI. *Circuitus ejus omnis diſtenditur millibus trecentis viginti quinque paſſuum*. Confer Æthici Coſmograph. ſub finem.

h *Cycladas*] *Ideo ſic appellatas, quod omnes ambiunt Delon patriam deorum inſignem*, ut ait Marcellin. Lib. XXII.

i *Micos, Tenedos, Tordos*] Optime ex Strabone emendat Micyllus, *Myconos, Tenos, Paros*. Vide Strabonem Lib. X. p. 550. edit. Xylandri. Firmat hanc emendationem Ovid. Heroid. XX. 81. *Et jam tranſieram Myconon, jam Tenon & Andron, Inque meis oculis con-*

xos, Seriphus, [k]Gyarus, Tardos, [l]Rhene.

CCLXXVII. *Rerum inventores primi.*

[a]PARCÆ Clotho, Lacheſis, Atropos, invenerunt literas græcas ſeptem A. B. H. T. I. Y. * Alii dicunt Mercurium, ex gruum volatu: quæ cum volant, literas exprimunt. [b]Palamedes autem Nauplii filius invenit æque literas undecim * [c]Simonides literas æque quatuor α. ι. ζ. φ.

candida Delos erat: Et Schol. Apollon. ad Lib. I. vers. 1300. Τῆνος Ἠρχιαλῆς αἰγιάλε ὕστερον ἀεὶ Τῆνον τὴν νῆσον, ἢ τετράχειται Δήλῳ. Vellejus Lib. I. 4. *Multaſque in Ægæo Icarioque occupavere inſulas, Samum, Chium, Andrum, Tenum, Pharum, Delum, aliaſque ignobiles.* An *Parum* ſcribendum pro *Pharum?* Sed Ampelius cap. 6. qui duodecim Cycladas cum Euſtathio in Dionyſ. p. 75. numerat, utramque *Paron* & *Pharon* inter eas recenſet. Quod autem *Tenedos* inter Cycladas ab Iſidoro Lib. XIV. 6. Ampelio cap. 6. & Oroſio Lib. I. recenſeatur, nihil me movet, qui ſæpicule id genus ſcriptores ἀϊστορησίᾳ peccare non neſciam.

k *Gyarus*] Cl. Schefferus *Syrus* mallet, quod à Mela & Plinio inter Sporadas numeretur Gyarus. Sed Artemidorus apud Strabonem Lib. X. etiam Cycladibus *Gyarum* accenſet, ut & Ampelius exſcriptor Veterum.

l *Rhene*] Micyllus *Rhenia*. Nihil eſt neceſſe. Vide Pompon. Lib. II. cap. 7.

Ad CAP. CCLXXVII.

a *Parcæ*] Cur literarum inventio illis tribuatur, cauſam reddit Voſſius Lib. de quatuor artibus popularibus cap. 2.

b *Palamedes undecim*] Tacitus XI. Annal. *ſexdecim* fuiſſe ait. Vide Voſſ. Art. Grammat. Lib. I. cap. 10. Scholiaſten Eurip. ſi audimus ad Oreſt. vers. 432. *Septendecim* ſcribamus oportet. Οὗτος, inquit, ὁ Παλαμήδης λέγεται εὑρηκέναι ιζ γράμματα μέχρι τότε ὄντα. Sed pro ιζ non malè ις reponit Voſſius. Nam ſexdecim cum Tacito ei etiam attribuit Tzetzes Chil. V. 28.

c *Simonides literas* α. ι. ζ. φ.] An hæc ſana ſint, valdè dubito. Maximus Victorinus in Corpore Vett. Gram. p. 1944. *Poſt eum Simonidem Elegum totidem* υ. ζ. ο θ. Vide apud illum reliqua. Plinium audiamus Lib. VII. cap. 56. *Literas ſemper arbitror Aſſyrias fuiſſe; ſed alii apud Ægyptios à Mercurio, ut Gellius; apud alii Syros repertas volunt; utique in Græciam intuliſſe è Phœnice Cadmum ſedecim numero: Quibus Palamedem Trojano bello adjeciſſe quatuor hac figurâ,* Θ. Ξ. Φ. Χ. *totidem poſt eum Simonidem Melicum* Ζ Η Ψ Ω. Patet, opinor, hinc in Victorino ſcribendum eſſe *Melicum*. Phædrus Lib. IV. cap. 21. *Simonides qui ſcripſit egregium melos.* Non enim *Elegum* dicere voluiſſe Simonidem arbitror propterea quod threnos, ſive nænias optimè ſcripſerit. Nam ἔλεγος *eſt luctus & lamentatio*, ut ait Horat. Scholiaſtes ad Artem. Unde *Elegum* pro miſero dixit Abbo. & *Elegiam mæſtam* Auſon. Parental. 29. Stobæus Sermon. II. pag. 32. Σιμωνίδης ὁ μελοποιός. Suidas: διαβέβληται ὡς Σιμωνίδην τὸν τῶν μελῶν ποιητήν. Schol. recent. Pind. ad Olymp. 2. Σιμωνίδης ὁ λυρικός. Schol. Horat. ad Lib. II. od. 2. *Simonides Græcus poeta Lyricus.* Marcellin. Lib. XIV. *Ut enim Simonides Lyricus docet, beatè perfectâ ratione victuro ante alia patriam eſſe convenit glorioſam.* Confer Iſidor. Lib. I. cap. 38. Minutius Felix: *Quid Simonidis Melici nonne admiranda omnibus & ſectanda cunctatio?* Servius de Palamede ad Æn. II. 81. *Secundum quoſdam ipſe reperit literas. quæ res ſi forte ſit dubia, tamen certum eſt* Θ. Φ. Χ. *ab hoc inventos cum aſpiratione.* Adde quartam Ξ ex Plinio. Tzetzes inter alias literas vocales longas à Simonide inventas refert Η & Ω. Exiſtimem ergo in Hygino, ut ei cum Plinio & Tzetze conveniat, pro ι reponendum η.

d *Li-*

ζ. φ. Epicharmus Siculus [d] literas duas π. & ψ. Has autem Græcas [e] Mercurius in Ægyptum primus detuliſſe dicitur, ex Ægypto Cadmus in Græciam, quas Euandrus profugus ex Arcadia in Italiam tranſtulit, quas mater ejus [f] Carmenta in Latinas commutavit [g] num. xv. * Apollo in cithara cæteras adjecit: idem Mercurius & palæſtram mortales primus docuit. [h] Ceres fruges ſerere, boves domare, & alumno ſuo Triptolemo fruges ſerere demonſtravit. qui cum [i] ſeviſſet, & ſus, [k] id eſt porcus, quod ſeverat effodiſſet, ſuem comprehendit, & duxit ad aram Cereris: & frugibus ſuper caput ejus poſitis, eidem Cereri immolavit. Inde primum inventum eſt, [l] ſuper hoſtias molam ſalſam imponere. Velificia primum invenit Iſis.

nam

d *Literas duas π & ψ.*] Plinius: *Ariſtoteles duas ab Epicharmo additas* Θ Χ, *quam à Palamede, mavult.* Videtur ergo etiam corrigendus Hyginus ex Plinio. Tzetzes tres duplices ei tribuit Ζ Ξ Ψ.

e *Mercurius*] Apollodorus Athenienſis apud Hom. Scholiaſten ad Odyſſ. ψ. 198. Τίσσαρα μέγιστα γράμματα inveniſſe Mercurium narrat.

f *Carmenta*] Ovidio, Servio, Virgilio, Capellæ & Solino eſt *Carmentis*, ut Καρμέντις Straboni. Nicoſtrata erat nomen ejus κύριον. Carmentem autem dictam ajunt, quia carminibus vaticinabatur, ut placet Servio ad Æn. VIII. 51. Sedalii, quod, ut fatidica, careat mente. Rectius illi forte, qui à Carmenis ejus nomen deducunt. Erant autem Carmenæ Deæ, quæ primæ ſcirent hominem natum, eique canerent futura; de quibus Varro conſulendus. Mercurii quidam filiam faciunt apud Servium, ad modo laudati libri vers. 130. Alii ex Mercurio peperiſſe eam Euandrum tradidere. In antiquis verſibus de repertoribus literarum apud Crinit. Lib. XVII. de honeſt. Diſcipl. *Mente Phœnices ſagaci literas condiderunt Atticas: Quas Latini ſcriptitamus, edidit Nicoſtrata.*

g *Numero* XV.] Si in tot Latinas eas commutavit, quot in Græciam attulit Cadmus, ſcribendum eſt XVI. Marius Victorinus Lib. I. *Repertores literarum Cadmus ex Phœnice in Græciam, & Euander ad nos tranſtulerunt a, b, c, d, e, i, k, l, m, n, o, p, q, r, s, t, literas numero* XVI. Adde Meherchum in de pronunciatione Linguæ Græcæ cap. 12. Voſſ. Gram. Art. Lib. I. cap. 10. & 25.

h *Ceres fruges ſerere*] Αἰς τὸ αὐτὸ cum ſtultè dicatur, ſcribe, ut Clar. Schefferus voluit, *Ceres boves domare, & alumno ſuo Triptolemo fruges ſerere demonſtravit.*

i *Seviſſet*] Ita rectè Lugdunenſis & Schefferi editio. Perperam cæteræ *ſeruiſſet.* Si nihil aliud, certe illud *ſeverat*, quod ſequitur ſtatim, ita eſſe reſcribendum nos doceret. Aliud, judice Voſſio, *ſero ſerui*, aliud *ſero ſevi.* Idem ergo vitium eſt in Servio ad Lib. I. Georg. vers. 19. *Orbem terrarum frugibus obſeruit.* Lege, *obſevit.* Obſervat tamen Gronovius à Vett. *Inſertus, conſertus* & *tranſertus* pro inſitus, conſitus, & tranſitus dicta, Diatrib. Stat. cap. 5. Αʼρχαΐζει ergo vetus interpres Epiſt. ad Rom. cap. XI. 24. *Contra naturam inſertus es in bonam olivam.*

k *Id eſt porcus*] Dele iſta cum Scheffero. Inter infinitas gloſſas, quibus hoc ſcriptum eſt oneratum, etiam hæc reponenda. Cæterum ex hoc Triptolemi facto ortus procul dubio mos ille porcos immolandi in Cereris initiis; de quo Varro inter alios Lib. II. R. R. meminit.

l *Super hoſtias molam ſalſam ponere*] Servius ad Æn. IV. 57. *Olim enim beſtiæ immolatæ dicebantur molâ ſalſâ tactæ:*

tum

nam dum quærit Harpocratem filium ſuum, rate velificavit. Minerva prima navem biproram Danao ædificavit, in qua Ægyptum [m] fratrem profugit.

Deſunt nonnulla.

cum vero iſta & aliquid ex illis in aram datum, mactata dicebantur &c.

m *Fratrem profugit*] Curt. x. 2. *Servi dominos profugere.* Senec. Agamem. vers. 121. *Vel Mycenaeas domos Conjuncta ſocio, profuge furtiva rate.* Vide ibi ſummum virum J. F. Gronovium, & Herc. Fur. 977. Hippol. vers. 243. & 835. quæque notavi ad Lactant. Argum. Lib. VII. fab. 4.

FINIS.

Iſidorus in de Nat. Rerum, cap. XVII.

Dicunt antiqui Aratus & Higinus, Solem per ſeipſum moveri, non cum mundo verti uno loco manentem.

Sariſberienſis Policrat. lib. II. cap. XVIII.

Eorum, qui ſcientiam profitentur aſtrorum, alii opinionis errore prolabuntur ad fabulas, in quo deprehenditur & Hyginus.

C. Jul. Hygini
POETICON
ASTRONOMICON.

VIRO

Plurimum reverendo, & pietate ac doctrinâ conſpiciendo in paucis,

BERNARDO SOMERO,

Eccleſiaſtæ Amſtelodamenſi diſertiſſimo graviſſimoque,

THOMAS MUNCKERUS

S. P. D.

E*Tſi uſus mihi tecum amicitiæ, quod ſedibus nimium dividimur, nunquam magnus fuit, ſed nupera hæc admodum eſt, quæcunque inter nos intercedit, notitia,* BERNARDE SOMERE, *vir doctiſſime; ita tamen, ex quo primum cum comitate ſermonis tui frui mihi, tum & literas legere literatiſſimas licuit, diligere te, immo amare occœpi, ut ſi à puero tecum vixiſſem. Nec mirabitur hoc quiſquam, niſi qui ignorat vis quanta virtutis ſit, cujus jam diu eſt cum non in alio, quam in te, imaginem vidi expreſſiorem. Verum cum in eâ locum & illud non infimum teneat, quod nemini minus, quam tibi, placeas, graviterque propterea ac iniquo animo patiaris, ſi quis in os te laudet, non committam, ut per me illud tibi laudatiſſimum, laudis cauſſâ nihil facere, intempeſtivâ blandiloquentiâ adimatur. Re ipſa certè moratum ita te comperi, ut beneficium accepiſſe te cenſeas, ſi homini forte non malo boni nonnihil feceris. Unde enim ortum putem, niſi ex inſitâ illâ tibi, & imitandâ potius, quam prædicandâ bonitate quemlibet promerendi, quod Callipedem illum typographum, ſegnius non ſine magno tædio noſtro in opere hoc excudendo pergentem, quaſi ἐργοδιώκτης aliquis non ſemel exſtimulaveris? Scilicet quod vel gratum id fore mihi non ignorabas, vel rei forte literariæ intereſſe credebas, ſatis*

cauſæ tibi viſum eſt, cur immemor prorſus dignitatis tuæ in eo literioni huic gratificandum exiſtimares. Quamobrem temeritati meæ fac ignoſcas, oro, quod dum ſollicitè nimis ejus fugio nomen, quo creare nihil terram pejus ajebat olim Menander, hoc inſcribere tibi neſcio quid notarum & animadverſionum in Hygini noſtri Aſtronomicon non ſim veritus, quo ad minimum, cum referre, ut velim, nullus poſſim, grati animi teſtimonium agnoſcendo beneficio meruiſſe videatur referendi voluntas. Sed quid theologo, dicat vitilitigator aliquis, & viro gravi cum fabulis poëticis? Immo qui hoc quærit, ille in iſtis fabulis theologiam conſiſtere paganorum, & poëtam te eſſe non humillimi ſpiritus, nec vulgariter juxta ſacras has etiam literas doctum, ignorat. Ne æquum eſſe nunc dicam, ut non neſciat, quam exſecranda profanarum gentium fuerint ſacra, qui Chriſtianis ſuis veræ religionis traditurus ſit ſacramentum. Sciat certè neceſſe eſt non fictos eſſe nos à Deo & inſpiratos, id quod Anaxagoras opinabatur, ut cœlum videremus & ſolem, qui artificem ſolis & cœli Deum purâ & integrâ mente venerandum prædicabit. Sed iſta & epiſtolæ modum excedunt, & iſtiuſmodi ſunt, ut perſuadere fruſtra intendas imperitis, quibus ut ſatisfaciam nemo, opinor, à me exiget, qui quidem æquus velit eſſe judex. Iniquis ut nihil ſcripſi, ita nec eos quicquam moror. Tu vale multum, σεβασμιώτατε ἀνδρῶν, *& literis hiſce, quemadmodum hactenus ſolitus es, favere fac ſemper pergas. Scribebam Delphis Bat. a. d.* XIV. *Cal. Majas A. C.* CIↃ IↃC LXXX.

[a]C. Jul. Hygini

[b]POETICON ASTRONOMICON.

De Mundi & Sphæræ ac utriuſque partium declaratione

Liber Primus.

HYGINUS M. FABIO [c]PLURIMAM SALUTEM.

ETSI te ſtudio grammaticæ artis inductum, non ſolum [e]verſuum moderatione, quam pauci perviderunt, ſed hiſtoriarum quoque varietate, qua ſcientia rerum perſpicitur, præſtare video, quæ facilius etiam ſcriptis tuis perſpici poteſt, [f]deſiderans potius ſcientem quam liberalem judicem: tamen quo magis exercitatus, & nonnullis etiam ſæpius in his rebus occupatus eſſe videar, [g]& ne

Ad Præfat. Lib. I.

a *C. Julii Hygini* &c.] Cum nec duo Morelliani codices, nec quatuor illi, quos cum editis contulit Janus Vlitius, hanc habeant inſcriptionem, quin à recentiore profecta ea manu ſit, nihil eſt quod dubitemus. Editio Veneta anni CIƆCCCCLXXXII. quâ antiquiorem haud putem inveniri, iſtam præfert: *Clariſſimi viri Hyginii Poeticon Aſtronomicon, opus utiliſſimum feliciter incipit.*

b *Poeticon Aſtronomicon*] Hoc eſſet, *Ποιητικῶν Α'στρονομικῶν*, ſi conſtaret hoc opuſculum eſſe ab Hygino ipſomet in libros quatuor tributum. Verum cum ſerie id continua in vetuſtis codicibus perſcriptum deprehenderint çum Vlitius, tum Morellius, *Poeticon Aſtronomicon* cum dicitur, *σύγγραμμα* exiſtimem, vel opus, vel ſimile quid ſubaudiendum eſſe. Ad eundem ſanè modum dicta ſunt *Halieuticon Ovidii*, *Cynegeticon Gratii*, *Ponticon Solini*, immo & *Aſtronomicon Manilii*, de quo Scaliger videndus.

c *Plurimam Salutem*] Ita & Vlitt. 3. & editio princeps, hoc eſt, Veneta illa modo laudata.

d *Etſi te ſtudio*] Confirmant eam lectionem præter Venetam etiam 3. ex Vlitianis codicibus. Perperam τὸ *te* expulerunt nonnulli.

e *Verſuum moderatione*] *Modulatione* cum Marone Ecl. x. quemadmodum heic à manu ſecundâ in A. exhibitum viſitur; vel *meditatione* cum Auſonio epigr. I. dixiſſent potius alii. Invenies tamen apud Horat. Lib. I. od. 24. *Auditam moderere arboribus fidem.* Et Cicer. v. Tuſcul. *Moderari cantus numerosque.* Immo Jul. Firmicus Aſtron. Lib. VI. cap. 31. planè, ut Hyginus: *Hæc genitura divinum lyrici carminis poetam reddit, qui choreas Libero, redimitus ederâ, religioſi carminis moderatione componat.*

f *Deſiderans potius* &c.] Ad ſcientiam, quam in Fabio laudat, referenda iſta exiſtimo, ne diſtorta evadat oratio.

g & ne nihil in adoleſcentia laboraſſe dicerer, & imperitorum judicio deſidiæ ſubirem crimen, [h] hoc velut rudimento ſcientiæ niſus ſcripſi ad te, [i] non ut imperito monſtrans, ſed ut ſcientiſſimum commonens:

Sphæræ figurationem, circulorumque qui in ea ſunt notationem, & quæ ratio fuerit ut non æquis partibus dividerentur.

Præterea, terræ mariſque definitionem, & quæ partes ejus non habitantur, ut multis juſtiſque de cauſis hominibus carere videantur, ordine expoſuimus.

Rurſuſque redeuntes ad ſphæram, duo & quadraginta ſigna nominatim pernumeravimus.

Exinde uniuſcujuſque ſigni hiſtorias cauſamque ad ſidera perlationis oſtendimus.

Eodem loco nobis utile viſum eſt, perſequi eorum corporum [k] deformationes, & in his numerum ſtellarum.

Nec prætermiſimus oſtendere ad ſeptem circulorum notationem quæ corpora aut partes corporum pervenirent, & quemadmodum ab his dividerentur.

Diximus etiam in æſtivi circuli definitione, quærentes quare non idem hiemalis vocaretur: & quid eos feſellerit, qui ita ſenſerint: & quid in ea parte ſphæræ ſolis efficiat curſus.

Præterea, quare circulos in octo partes divideremus, ordine expoſuimus.

Scripſimus etiam quo loco circulus æquinoctialis foret conſtitutus, & quid efficeret ad eum perveniens ſol.

In ejuſdem circuli demonſtratione oſtendimus, quare Aries inter ſidera celerrimus diceretur.

Pauca præterea de hiemali circulo diximus.

Exin-

g *Et ne nihil*] Dele copulam *&* cum Venetâ, altero ex Morellianis, & 3. Vlitianis.

h *Hoc velut*] *Hac velut* Veneta. Quaſi per appoſitionem dixiſſet Hyginus, *hac ſphæræ figurationem* &c. ut *hac tantum falſitatem* Fulgent. Lib. III. cap. 6. Vide ibi animadverſiones noſtras.

i *Non ut imperito monſtrans* &c.] Apul. Apol. *Admonendus es mihi, non docendus.* Ad quem locum conſule Priczi notas.

k *Deformationes*] H. e. *μορφώσεις*, formas. Infr. Lib. II. cap. 4. *In Aſtris corpora eorum deformavit.* Cap. 13. *Videntur deformati* &c. Admodum frequens Hygino iſta phraſis. Confer Scalig. ad Manil. p. 32.

l Qua-

Exinde zodiacum circulum definivimus, & ejus effe-ctus: & quare potius duodecim ſigna quam undecim numerarentur: quid etiam nobis de reliquis circulis videretur.

His propoſitis rebus, ad id loci venimus, ut exponeremus, utrum mundus ipſe cum ſtellis ſuis verteretur, an, mundo ſtante, vagæ ſtellæ ferrentur: & quid de eo nobis & compluribus videretur, & qua ratione ipſe mundus verteretur.

Præterea quare nonnulla ſigna celerius exorta ſerius occiderent: nonnulla etiam, cæteris tardius exorta, citius ad occaſum pervenirent: [l] quare etiam quæ ſigna pariter oriantur, non ſimul occidant.

Eodem loco diximus, quare non eſſent in ſphæra ſuperiora interioribus hemicycli æqualia: & quot modis ſtellas videre non poſſimus.

Præterea ſcripſimus in duodecim ſignorum ortu quæ de reliquis corpora exoriri, & quæ eodem tempore occidere viderentur.

Deinde ordine perſcripſimus, utrum ſol cum mundo fixus verteretur, an ipſe per ſe moveretur, & cum ipſe per ſe moveatur, & contra duodecim ſignorum ortus eat, quare videatur cum mundo exoriri & occidere.

Deinde protinus de Lunæ curſu pauca propoſuimus: & utrum ſuo, an alieno lumine uteretur: Eclipſis Solis & Lunæ quomodo fieret: quare Luna, per eundem circulum iter faciens, celerius ſole currere videatur: & quid fefellerit eos, qui ita ſenſerint.

Quinque ſtellæ quantum habeant intervallum: & utrum quinque ſint an ſeptem: & utrum quinque [m] certe errent, an omnes: & quinque quomodo currant.

Diximus etiam qua ratione priores aſtrologi non eodem tempore ſigna & reliquas ſtellas reverti dixerint: & quare [n] metam diligentiſſime obſervaſſe videantur. & quid reli-

[l] *Quare etiam qua ſigna*] *Signa que* Vlitt. 2.
[m] *Certè errent*] Ita & Venera & Vlitt. 3. Al. *certa*. Vide infr. Lib. IV. cap. 14.
[n] *Metam obſervaſſe videantur*] Vlitt. 4. *videatur*. Præterea pro *metam* varie me-

liquos feſellerit in eadem cauſa. In his igitur tam multis & variis rebus, non erit mirum aut pertimeſcendum, quod tantum numerum verſuum ſcripſerimus: neque enim magnitudinem voluminis, ſed rerum multitudinem [o] peritos convenit ſpectare. Quod ſi longior in ſermone viſus fuero, non mea [p] facunditate, ſed rei neceſſitate factum exiſtimato: nec ſi brevius aliquid dixero, minus idem valere confidito, quam ſi pluribus eſſet audiendum verbis. Etenim præter noſtram ſcriptionem ſphæræ, quæ fuerunt ab Arato obſcurius dicta, perſecuti planius oſtendimus: ut penitus id, quod cœpimus, exquiſiſſe videremur. Quod ſi vel optimis uſus auctoribus effeci, ut neque brevius neque verius diceret [q] quiſpiam, non immerito fuerim laudari dignus à vobis, [r] quæ vel ampliſſima laus hominibus eſt, doctis: ſi minus, non deprecamur in hac confectione noſtram ſcientiam ponderari. Ideoque majoribus etiam niti laboribus cogitamus, in quibus & ipſi exerceamur, [s] & in quibus volumus nos probare quid poſſimus. etenim [t] neceſſariis noſtris hominibus ſcientiſſimis maximas res ſcripſimus: non levibus occupati rebus, populi captamus exiſtimationem. Sed ne diutius de eo quod negli-

metron, *metan*, *meton*. Scribe, ut diſertim habuit codex Anonymi, *Meton diligentiſſimè obſervaſſe videatur*. Meton celeber Aſtrologus fuit, cujus præter Columellam Præfat. Lib. I. Vitruvium, Tzetzen ad Heſiod. *ἔργ. β.* p. 108. ed. Heinſ. alioſque etiam Servius meminit ad *Æn.* III. 284.

o *Peritos convenit ſpectare*] Confirmant etiam lectionem Veneta, Soter, & 3. codices ex Vlitianis.

p *Facunditate*] Ita & Veneta. Sed Vlit. I. & A. *fecunditate*. hoc eſſet, ubertate orationis vel eloquentiæ. Nova vox eſt *facunditas*, nec uſquam alibi, quod ſciam, occurrit, tametſi ad eandem formam à veteribus dicta ſunt *diſcorditas*, *differitas*, *dulcitas*, aliaque, de quibus Nonius.

q *Quiſpiam*] *Quiſquam* Vlitt. 3. & A.

r *Quæ vel ampliſſima laus eſt hominibus, doctis* &c.] Cl. Schefferus diſtinguit, *Quæ vel ampliſſima laus eſt, hominibus doctis*. ut cohæreant illa, *à vobis hominibus doctis*. Sed eandem ſententiam efficit diſtinctio Morellii.

s *Et in quibus volumus nos probare quid poſſimus*] Fœdè interpolatus locus iſte. Tolle protinus illud *in*, quod nec à MSS. Vlitianis, nec à Veneta vel aliis antiquioribus agnoſcitur. Deinde ſcito etiam τὸ *quid* non ab altero tantum Morelliano, ſed & 3. Vlitianis abeſſe. Et ſanè perquam venuſtè abeſt. Ordo enim eſt, *in quibus laboribus & ipſi exerceamur, & poſſimus probare nos illis, quibus volumus*. Miror neminem ex tot hujus libelli editoribus percepiſſe hactenus mentem auctoris.

t *Neceſſariis noſtris*] Ita non dubitavi reſcribere cum Veneta & altero ex Morellianis. Nec aliter in ſuis invenerat Vlitius. Perperam *neceſſarias* Morellius, vel *neceſſaria* Sanctandreana. Neceſſarii ſunt *ἀναγκαῖοι*. Curt. Lib. VII. cap. I. *Simpliciter ad neceſſarios ſuos quiſque ſcri-*

negligimus loquamur, ad propoſitum veniemus, & [u] initium rerum demonſtrabimus.

I. *De Mundo & Sphæra.*

MUNDUS appellatur is, qui conſtat ex ſole, & luna, [a] & terra, & omnibus ſtellis.

SPHÆRA eſt ſpecies quædam [b] in rotundo conformata, omnibus ex partibus æqualis apparens, unde reliqui circuli finiuntur. Hujus autem ſphæræ neque exitus, neque initium poteſt definiri, ideo quod in rotundo omnes tractus & initia & exitus [c] ſignificari poſſunt.

II. *De Centro.*

CENTRUM eſt, cujus ab initio circunductio ſphæræ terminatur, ac terræ poſitio conſtituta declaratur.

III. *De Axi.*

DIMENSIO, quæ totius oſtenditur ſphæræ, [a] eſt cum ex utriſque partibus ejus ad extremam circunductionem [b] recte

ſcripſerat. Salluſt. Jug. cap. 68. *Uti Romam ad ſuos neceſſarios aſpere in Metellum de bello ſcribant.* Vetus interpres Jobi cap. VI. 13. *Neceſſarii quoque mei receſſerunt à me.* Plenius *neceſſarii amici* dicuntur. Luc. cap. x. Actor. vers. 24. Συγκαλεσάμενος τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ, καὶ τοὺς ἀναγκαίους φίλους. Vet. Interp. *Convocatis cognatis ſuis, & neceſſariis amicis.*

u *Initium rerum*] *Initia rerum* Vlitt. 3. & A.

Ad CAP. I.

a *Et terra*] Cl. Schefferus emendat *& athere*, quod mundum pro cœlo uſurpet noſter. Capite tamen octavo terram in mundi regione collocat. Auctor libri de mundo, interprete Apuleio: *Mundus omnis ſocietate cæli & terræ conſtat, & eorum naturis, quæ utriusque ſunt.* Adoptavit eandem definitionem Cleomedes Lib. 1. Κόσμος ἐστὶ σύστημα ἐξ οὐρανοῦ καὶ γῆς, καὶ τῶν ἐν τούτοις φύσεων. Nihil heic eſſe mutandum ſatis oſtendit Hygini compilator Iſidorus Orig. Lib. III. cap. 28. *Mundus eſt his, qui conſtat ex cælo & terrâ & mari cunctiſque ſideribus.*

b *In rotundo*] *In rotunditate* A. Sed alterum adſtruit ex Hygino deſcriptus locus iſte Iſidori Orig. Lib. III. cap. 31. *Sphæra cæli eſt ſpecies quædam in rotundum formata, cujus centrum terra eſt ex omnibus partibus æqualiter concluſa.* Pertinent huc & iſta ex ejuſdem libr. de Nat. Rer. cap. 12. *Sphæram autem confirmant nec principium habere nec terminum, pro eo quod rotunditate ſua, quaſi circulo, unde incipiat, vel ubi deſinat, facile non comprehendatur.*

c *Significari poſſunt*] *Significare* Cl. Schefferus. Quam conjecturam ejus ſtabiliunt duo Vlitiani, qui & mox cum A. & Venetâ cap. 2. pro *centrum* exhibent *centron.*

Ad CAP. III.

a *Eſt cum ex utriſque*] Τὸ *eſt* nec in Venetâ, nec in 3. MSS. comparet. Unde

b recte ut virgulæ perducuntur: quæ dimenſio à compluribus Axis eſt appellata. Hujus autem cacumina, quibus maxime ſphæra nititur, Poli appellantur, quorum alter ad aquilonem ſpectans, Boreus: alter c oppoſitus auſtro, Notius eſt dictus.

IV. *De Significationibus.*

SIGNIFICATIONES quædam in circunductione ſphæræ circuli appellantur. E quibus a Paralleli dicuntur, qui ad eundem polum conſtituti finiuntur. Maximi autem ſunt, qui eodem centro, quo ſphæra, continentur. Horizon appellatur is, qui terminat ea quæ perſpici aut non videri poſſunt: hic autem incerta ratione definitur: quod modo polo ſubjectus, & circulis his, qui Paralleli dicuntur: modo duobus extremis & æqualibus nixus: modo aliis partibus adjectus terræ, pervidetur ita, utcunque fuerit ſphæra collocata.

V. *De Polo.*

POLUS is qui Boreus appellatur, pervideri poteſt ſemper: Notius autem ratione diſſimili, ſemper eſt à conſpectu remotus. Naturalis autem mundi ſtatio a *φυσικὴ* dicitur.

de liquet in capita hoc ſcriptum ab Hygino ipſo non fuiſſe diviſum, ſed *ἀπὸ κοινοῦ* illum voluiſſe id verbum repeti ex periodo proximè præcedenti.

b *Rectè ut virgulæ*] Ita quidem & Veneta & 3. Vlitt. Sed diphthongos ſcimus ſæpe negligi à librariis. Præfero quod alii dederunt, *recta ut virgula*, hoc eſt, rectæ quaſi lineæ. Iſidor. Orig. Lib. III. cap. 35. *Axis eſt ſeptentrionalis linea recta, quæ per mediam pilam ſphæræ tendit.* Auctor libri de mundo: *Δι' ὧν εἰ νοήσαιμεν ἐπιζευγνυμένην εὐθεῖαν, ἥν τινες ἄξονα καλοῦσι, διάμετρος ἔσται τοῦ κόσμου.* Contrarium huic vitium occupavit Quintil. Declam. VII. *Videlicet inter ignes ac flagella ſufficit mihi, ſi dixero, hic eſt inimicus animæ, qui nobis* &c. Lege, *hic eſt inimicus, anime, qui nobis* &c. Eſt elegantiſſima apoſtrophe, qualis illa ſub finem ejuſdem declamationis: *Sed dura paruméper, anime.*

c *Oppoſitus auſtro*] Sic & Veneta & MSS. 3. Perperam *appoſitus* alii. Vide quæ infra ad cap. 6. notamus. Hyginum reſpexit Iſidorus in de Nat. Rer. cap. 12. *Axis linea recta, quæ per mediam pilam ſphæræ tendit. Poli ex cæleſtibus circulis cacumina, quibus maximè ſphæra nititur. quorum alter ad aquilonem ſpectans boreas. alter terræ oppoſitus auſtro notus dictus eſt.* Pro *terræ* videtur reponendum *vero*, & præterea ex Hygino corrigendum *boreus* & *notius*, pro *boreas* & *notus*.

Ad CAP. IV.

a *Paralleli*] *Parallelæ* Vlitt. 2. & A. quod & Veneta volunt, in qua *parallelæ*. Adde not. ad cap. 2. Lib. II.

Ad CAP. V.

a *Φυσικὴ dicitur*] *Qua Phyſice dicitur*, Anonymi codex. Optime. Sed de-

ſta-

citur. Ea eſt in Boreo polo finita, ut omnia è dextris partibus exoriri, in ſiniſtris occidere videantur. Exortus enim eſt ſubita quædam ſpecies objecta noſtro conſpectui: Occaſus autem pari de cauſa, [b] ut erepta ab oculis viſa.

VI. *De figuratione circulorum ſphæræ.*

IN finitione mundi circuli ſunt Paralleli quinque, in quibus tota ratio ſphæræ conſiſtit, præter eum qui Zodiacus appellatur: qui quod non, ut ceteri circuli, certa dimenſione finitur, & inclinatior aliis videtur, [a] λοξὸς à Græcis eſt dictus. Quinque autem quos ſupra diximus, ſic [b] in ſphæra metiuntur, initio ſumpto à polo qui Boreus appellatur, ad eum qui Notius & Antarcticus vocatur. In triginta partes unumquodque hemiſphærium dividitur, ita uti dimenſio ſignificari videatur in tota ſphæra [c] per ſexaginta partes factas. Deinde ab eodem principio Boreo ſex partibus ex utraque finitione ſumptis, circulus ducitur, cujus centrum ipſe eſt Polus finitus: qui circulus, Arcticus appellatur, quod intra eum [d] Arcti ſimulacra ut incluſa perſpiciuntur: quæ ſigna à noſtris [e] urſarum ſpecie ficta, Septentriones appellantur.

Ab hoc circulo de reliquis partibus quinque ſumptis: [f] eodem centro quo ſupra diximus, circulus ducitur, qui

θερι-

ſtingue: *quæ phyſice dicitur, ea eſt in* &c. Male alii, *ea eſt enim*. Illuſtravimus copioſè eam loquendi rationem ad Fulgent. Lib. 1. cap. 1.

b *Ut erepta*] *Aut erepta* Vlitianorum unus. Perperam. Senſus eſt: Occaſus eſt ut ſpecies viſa ab oculis erepta. niſi mavis pro *ut* reponere *eſt*.

Ad CAP. VI.

a λοξὸς] Geminus: Λοξὸς δέ ἐςι κύκλος ὁ τῶν ιβ ζωδίων.

b *In ſphærâ metiuntur*] Παχυλικῶς. Æthicus præfat. Coſmogr. *Orbis terrarum metiri cœpit*. Plura exempla congeſſi ad Fulg. Prolog. Lib. 1.

c *Per* 60. *partes*] Τὸ *per* non agnoſcunt Vlitt. 3. Eſſet ergo in præcedentibus legendum *ſignificare*.

d *Arcti ſimulacra*] Veneta cum aliis antiquioribus *arcturi*. Lege cum Vlitt. 2. & A. *arctorum*. Ortum inde vitium, quod pro *arctorum* librarius aliquis *arcturum* exararat, quomodo & unus ex Vlitianis habuit. Confirmant hanc emendationem cum ea, quæ Lib. III. cap. 1. leguntur: *Igitur incipiemus à polo boreo protinus dicere, quo utraque arcti nixa vehuntur arctico circulo clauſa*; tum illa Iſidor. Lib. III. Orig. cap. 43. quod caput ex Hygino deſumtum eſt: *Quorum primus circulus ideo arcticus appellatur, eo quod inter eum arctorum ſigna incluſa perſpiciuntur*. Poſuit tamen ille Iſidorus *Arcturum* pro Arcto, cum ait de Nat. Rer. cap. 26. *Arcturus eſt ille, quem Latini Septentrionem dicunt* &c.

e *Urſarum*] *Urſorum*. A.

f *Eodem centro*] *Ab eodem centro*. A.

g *Am-*

θερινὸς τροπικὸς appellatur, ideo quod ſol cum ad eum circulum pervenit, æſtatem efficit eis qui in aquilonis finibus ſunt: hiemem autem eis quos [g] auſtri flatibus oppoſitos ante diximus. Præterea, quod ultra eum circulum ſol non tranſit, ſed ſtatim revertitur, τροπικὸς eſt appellatus.

Ab hac circuli ſignificatione quatuor de reliquis partibus ſumptis, ducitur circulus Æquinoctialis, à Græcis [h] ἰσημερινὸς appellatus, ideo quod ſol cum ad eum orbem pervenit, æquinoctium conficit. Hoc circulo facto, dimidia ſphæræ pars conſtituta perſpicitur.

E contrario item ſimili ratione à Notio polo ſex partibus ſumptis, ut ſupra de Boreo diximus, circulus ductus ἀνταρκτικὸς vocatur: quod contrarius eſt ei circulo, quem arcticon ſupra definivimus.

Hac definitione ſphæræ, centroque poli qui Notius dicitur, quinque partibus ſumptis circulus, χειμερινὸς τροπικὸς inſtituitur, à nobis Hiemalis, à nonnullis etiam Brumalis appellatus, ideo quod ſol cum ad eum circulum pervenit, hiemem efficit his [i] qui ad aquilonem ſpectant: æſta-

g *Auſtri flatibus oppoſitos*] Ita & Vlitt. 3. Ei fruſtra omnino eſt vir doctus, qui vulgato *oppoſitos* propugnat. Supra cap. 3. *Oppoſitus auſtro.* Catull. carm. 26. *Furi, villula noſtra non ad auſtri Flatus oppoſita eſt, nec ad faveni* &c. Pallad. Lib. I. Tit. 18. *Cellam vinariam debemus habere ſeptentrioni oppoſitam.* Tit. 20. *Olearia cella meridianis ſit objecta partibus.* Ammianus Lib. XXII. p. 413. ed. Boxh. *Septentrioni oppoſita terrarum ſitu cohaeret immenſo.* Lib. XXIII. p. 466. *Aquilonibus objecti ſunt & pruinis.*

h Ἰσημερινός] Vid. Iſidor. de Nat. Rer. cap. 10. ubi perperam *hyſmerinus* editur, & *excmerenus* pro χειμερινός.

i *Quæ ad aquilonem ſpectant*] *Qui aquilonem exſpectant* Vlitt. 2. Forte *aſpectant*, vel *reſpectant*. quanquam conſtanter codices iidem non heic tantum, ſed & paſſim Lib. III. & IV. *exſpectant* exhibent pro *ſpectant*. Sunt ſanè, qui *exſpectare* pro *ſpectare* Latio vindicare velint, quos inter & Gruterus ac Freinshemius ad Flor. Lib. II. cap. 7. Quam rectè, ipſi viderint. In Plinii loco, quem adducit Freinshemius, pridem *ſpectatione* eſſe legendum monuit Salmaſius. Ego certè id puto carere exemplo, tametſi & *ſpectare* pro *exſpectare* poni interdum notent viri docti. P. Syrus: *Ab alio ſpectes, alteri quod feceris.* Ita edidit Gruterus. Curt. Lib. VIII. & *Oculos ego primum illorum ſordida omnia & humilia ſpectantium capiam.* Freinshemius annotat: Si pro *ſpectantium* non ſcribas *exſpectantium*, nullus inde ſanus exeat ſenſus. Niſi tamen & ſimplex illud hoc ſignificatu capitur, quod pene adducor ut credam, cum toties hujus loco reperiam. Hæc ille. At ego credo, ubi *ſpectare* pro *exſpectare* ponatur, ſcribendum potius eſſe *ſperare*, quod Latini pro *expectare*, ut Græci ἐλπίζειν pro προσδοκᾷν, uſurpant. Matth. Evang. cap. XXIV. 50. Ἥξει ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου ἐν ἡμέρᾳ, ᾗ οὐ προσδοκᾷ. Vet. Interpr. *Veniet domi-*

num

æſtatem autem his, qui in auſtri partibus [k] domicilia conſtituerunt. Quanto enim abeſt [l] longius ab illis qui in aquilonis habitant finibus, hoc hieme majore conflictantur: æſtate autem hi, quibus ſol appoſitus pervidetur: itaque Æthiopes ſub utroque orbe neceſſario fiunt.

Ab hoc circulo ad æquinoctialem circulum reliquæ fiunt partes quatuor, ita uti ſol per octo partes ſphæræ currere videatur. Zodiacus autem circulus ſic vel optime definiri poterit, ut ſignis factis, ſicut poſtea dicemus, ex ordine circulus perducatur.

Qui autem Lacteus vocatur, contrarius æquinoctiali, [m] ubi oportet ut eum medium dividere, & bis ad eum pervenire videatur, ſemel in eo loco ubi aquila conſtituitur: iterum autem ad ejus ſigni regionem, quod σοχὸν vocatur. Duodecim ſignorum partes ſic dividuntur: Quinque circuli, de quibus diximus ſupra, ita finiuntur, ut unuſquiſque eorum dividatur in partes duodecim, & ita ex eorum punctis lineæ perducantur, quæ circulos ſignificent factos, in quibus duodecim ſigna deſcribantur. Sed à nonnullis imperitioribus quæritur, quare non æquis partibus circuli finiantur, hoc eſt, ut de triginta partibus quinæ partes dividantur, & ita circuli pari ratione ducantur: id facillime defendi poſſe confidimus. Cum enim media ſphæra diviſa eſt, ejus circuli nullus poteſt æqualis eſſe: qui quamvis proxime eum accedat, tamen minor eſſe videatur. Itaque qui primum ſphæram fecerunt, cum vel-

nus ſervi illius in die, qua non ſperat. Flor. Lib. III. I. *Quis ſperaret aliquod poſt Carthaginem in Africâ bellum?* Virg. Æn. XI. 275. *Hæc adeo ex illo mihi jam ſperanda fuerunt Tempore* &c. Lucianus in Tyrannicida: Τίς ἐλπὶς τῶ φόβου; *Quæ exſpectatio metus?* Confer Not. Caſaub. ad Spartian. in Did. Jul. cap. 6. Certè in Publiano iſto mimo, quem adduxi, ſcribendum eſſe *ſperes* docet nos vetus inſcriptio apud Gruter. p. 928. *Date terræ fructum ut terra poſſit reddere. Ab alio ſperes alteri quod feceris.* Agrætius de Orthogr. *Exſpectatur venturus, ſpectatur qui videtur vel probatur.*

k *Domicilia conſtituerunt*] Non eſt tam recens vox *domicilii*, quam quibuſdam viſum fuit. Apulejus in de mundo: *Ut è terreno domicilio illas regiones uſpicerent.* Florus Lib. I. cap. 13. *Deſtinata hominum ac deorum domicilio civitas.* Nepos Themiſt. cap. X. *Domiciliumque ſibi Magneſia conſtituit.* Feſtus in ROMA. *Ob inopiam domiciliorum profectos complures in cæteras regiones.* Immo & Tullius ipſe aliquoties eâ uſus eſt.

l *Longius ab illis*] *Ab his*, A.

m *Ubi oportet*] *Ibi oportet* Veneta & aliæ antiquiores cum A.

n *Li-*

vellent omnium circulorum æquas rationes eſſe, pro rata parte voluerunt ſignificare, ut quanto magis à polo diſcederetur, eo minorem numerum partium ſumerent in circulis metiendis, quo erat neceſſe his majorem circulum definire. Quod etiam ex ipſa ſphæra [n] licet intelligere: quanto magis à polo diſcedes, eo majores circulos fieri neceſſe eſt: & hac re minorem numerum duci, ut pares eorum videantur effectus. Et ſi non in triginta partes unumquodque hemiſphærium dividatur, ſed in alias quotlibet finitiones, tamen eo ratio pervenit ejus, ac ſi triginta partes feciſſet.

VII. *De Zodiaco circulo.*

ZODIACUS circulus tribus his ſubjectus, de quibus ſupra diximus, ex quadam parte contingit æſtivum & hiemalem circulum, æquinoctialem autem medium dividit. Itaque ſol per Zodiacum circulum currens, neque extra eum tranſiens, neceſſario cum his ſignis, quibus innixus iter conficere videtur, pervenit ad eos quos ſupra diximus orbes, & ita quatuor tempora definit. Nam ab Ariete incipiens, ver oſtendit: & Taurum & Geminos tranſiens; idem ſignificat. [a] Sed jam cap tibus Geminorum circulum æſtivum tangere videtur, & per Cancrum & Leonem tranſiens & Virginem, æſtatem efficit. Et rurſum à Virginis extrema parte tranſire ad æquinoctialem circulum perſpicitur. In Libra autem æquinoctium [b] conficit, & autumnum ſignificare incipit, ab hoc ſigno tranſiens ad Scorpium & Sagittarium. Deinde protinus incurrit in hiemalem circulum, & à Capricorno, Aquario, Piſcibus, hiemem tranſigit. Itaque oſtenditur non per tres ipſos circulos currere, ſed Zodiacum tranſiens ad eos pervenire. Sed quoniam de his rebus diximus, nunc Terræ poſitionem

n *Licet intelligere: quanto magis* &c. Anonymi codex: *Licet intelligi: qua quanto magis à polo diſcedit, hoc majores* &c. Quæ lectio nequaquam ſpernenda eſt.

Ad CAP. VII.

a *Sed jam capitibus* &c.] *In capitibus* Cl. Schefferus, ut mox *in librâ.*

b *Conficit*] *Efficit.* A. & mox, *non per quatuor ipſos* unus ex Vlitianis.

Ad

nem definiemus, & Mare quibus locis interfuſum videatur, ordine exponemus.

VIII. *De Terrâ & Mari.*

TERRA mundi media regione collocata, omnibus partibus æquali diſſidens intervallo, centrum obtinet ſphæræ. Hanc mediam dividit Axis in dimenſione totius terræ. Oceanus autem [a] regione circumductionis ſphæræ profuſus, prope totius orbis alluit fines. Itaque & ſigna occidentia in eum decidere exiſtimantur: ſic igitur & [b] terras contineri poterimus explanare. Nam quæcunque regio eſt, quæ inter Arcticum & Æſtivum finem collocata eſt, ea dividitur trifariam, è quibus una pars, Europa: altera, Aſia: tertia, Africa vocatur. Europam igitur ab Africa dividit mare ab extremis Oceani finibus & Herculis columnis. Aſiam vero & Libyam cum Ægypto diſterminat [c] os Nili fluminis quod Canopicon appellatur. Aſiam ab Europa Tanais dividit, bifariam ſe conjiciens in paludem quæ Mæotis appellatur. Hac igitur definitione facile pervidetur mare omnibus [d] adjectum finibus terræ.

Sed ne videatur nonnullis mirum, cum ſphæra in ſexaginta partes dividatur, ut ante diximus, [e] quare definimus ab æſtivo circulo ad arcticum finem dumtaxat habitari; ſic vel optime defendimus. Sol enim per mediam regionem ſphæræ currens, nimium his locis efficit fervorem. Itaque quæ finis eſt ab æſtivo circulo ad hiemalem, ea

Ad CAP. VIII.

a *Regione circumductionis*] Schefferus, *in regione*, Lege potius *è regione*, cum uno ex Vlicianis. Sed nihil eſt neceſſe. Apud Iſidor. enim de Nat. Rer. cap. 47. quod prope totum ex Hygino tranſcriptum eſt; præpoſitionem etiam omiſſam invenio. *Terra, ut teſtatur Hyginus, mundi media regione collocata, omnibus partibus æquali diſſidens intervallo, centrum obtinet. Oceanus autem regione circumductionis ſphæra profuſus, prope totius orbis abluit fines.* Leg. *adluit*: Sed non hoc ſolum, verum multa inſuper alia in iſto capite ex noſtro emendari & poſſunt & debent.

b *Terras contineri*] Ita & Veneta & Vlitt. 2. *Terram* volebat Cl. Schefferus.

c *Os Nili fluminis*] *Oſtium Nili* Vlitt. 2. Juvenal. Sat. XIII. 27. *Divitis oſtia Nili.* Στόματα & Græci appellant.

d *Adjectum finibus terræ*] *Objectum* A. cum edd. vetuſtis.

e *Quare definimus*] *Definivimus* rectius Veneta, Micylliana, & aliæ antiquiores.

ea terra à Græcis διακεκαυμένη vocatur: quod neque fruges propter exuſtam terram naſci, neque homines propter nimium ardorem durare poſſunt: extremæ autem regiones ſphæræ duorum circulorum, quorum alter Boreus, alter Notius vocatur, ſive Arctici circuli & ejus qui Antarcticus vocatur, non habitantur, ideo quod ſol ab his circulis [f] ſemper eſt longe, venti quoque aſſiduos habent flatus. Quamvis enim ſol perveniat ad Æſtivum circulum, [g] tamen longe ab Arctico videbitur fine. Id ita eſſe, hinc quoque licet intelligere: Cum enim ſol pervenit ad eum circulum qui Hiemalis vocatur, [h] & efficiat nobis, qui prope eum ſumus conſtituti, nimium frigus, quid arbitramur eis locis frigoris eſſe, qui longius etiam abſunt à nobis? Quod cum in hac parte ſphæræ fiat, idem in altera parte definitum putabimus, [i] ideo quod ſimiles ejus ſunt effectus. Præterea hinc quoque intelligimus illic maximum frigus, & in æſtivo circulo calorem eſſe, [k] quod quæ terra habitatur. Eos tamen videmus, qui proxime ſint Arcticum finem, uti braccis & ejuſmodi [l] veſtitu veſtium: qui autem proximi ſint æſtivo circulo, eos Æthiopas & [m] peruſto corpore eſſe. [n] Habitatur autem ſic temperatiſſimo cœlo, cum inter æſtivum circulum & Arcticum finem [o] hæc perveniat temperatio: quod ab Arctico circulo frigus, ab æſtivo fervor exortus in unum con-

f *Semper eſt longè*] *Abeſt longè* Vlitt. 2.

g *Tamen longè*] *Tamen tunc longè*. A.

h *Et efficiat nobis*] Ita & Veneta & Vlitt. 2. *Efficiet* Micyll. & nonnullæ aliæ. *Efficit* mallet Cl. Schefferus. Sed Hyginum copulare interdum diverſos modos oſtendi ad Mythol. cap. 125. 148. & 165.

i *Ideo quod*] *Ideoque quod* Vlitt. 2. Non ineleganter redundare nonnunquam τὸ *que* docet nos Nob. Heinſ. ad Vell. 1. 8.

k *Quod quæ terra habitatur. Eos* &c.] Miror hoc placuiſſe Morellio. Legendum enim cum Micyll. Paris. aliiſque antiquioribus, *Quod qua terra habitatur, eos* &c.

l *Veſtitu veſtium*] Ita & unus codicum Vlitianorum. Cæteri *veſtitu veſtitum*, vel *veſtitu veſtitudento*. Modius & Schefferus expungendum cenſent τὸ *veſtium*. Mihi ſcripſiſſe Hyginus videtur, *veſtium indumento*. Certè illuc aurigatur τὸ *veſtitudento*. Non diſſimiliter *velamen indumentum* dixit Caſſian. de Habit. Monach. cap. 5.

m *Peruſto corpore*] Horat. epod. 2. *Peruſta ſolibus Pernicis uxor Appuli.*

n *Habitatur autem ſic*] *Hic* emendat Cl. Schefferus. quod & ex Vet. ed. in margine notaverat Vlitius.

o *Hæc perveniat temperatio*] *Temperantia* unus ex Vlitt. Deinde *proveniat* malit forte aliquis. Sed mox rurſus *eodem perveniant* repræſentant cum Vlitt. 2. cum Morellio.

p Ef-

concurrens [p] efficit: media finem temperatam, quæ habitari poſſit. Itaque cum ſol ab eo loco [q] diſceſſit, hieme neceſſario conflictamur, quod ventum exorientem non reverberat ſol. [r] Quod cum veniat in hac definitione, illud quoque fieri poſſe videmus, ut Hiemali circulo nobis ad Antarcticum finem habitari poſſit: quod pares [s] eodem perveniant caſus. Certum quidem eſſe nemo contendit, neque pervenire eo poteſt quiſquam propter interjectum terræ, quæ propter ardorem non habitatur. Sed cum videmus hanc regionem ſphæræ habitari, illam quoque in ſimili cauſa poſſe conſtitui ſuſpicamur.

De Signorum cæleſtium hiſtoriis

LIBER SECUNDUS.

SED quoniam quæ nobis de terræ poſitione dicenda fuerunt, & [a] ſphæram totam definivimus, nunc quæ in ea ſigna ſunt ſingulatim nominabimus. E quibus igitur primum duas Arctos, & Draconem: deinde Arctophylaca cum Corona dicimus. [b] Ceteum, qui Engonaſin vocatur: Exinde Lyram cum Olore, & Cepheo, & ejus uxore Caſſiepeia, filiaque Andromeda, & genero Perſeo: dicimus etiam protinus Aurigam, à Græcis ἡνίοχον appellatum: Ophiuchum præterea cum Sagitta & Aquila, parvoque Delphine. Inde Equum dicimus cum eo ſidere, quod Deltoton vocatur. [c] His corporibus enumeratis, ad duodecim Signa perveniemus. Ea ſunt hæc, Aries,

p *Efficit: media finem temperatam*] Lege. *efficit mediam finem temperatam* cum Venetâ, Micyllianâ, Pariſinâ, aliiſque antiquitus cuſis. Etiam heic requiro diligentiam Morellii.

q *Diſceſſit*] *Diſcedit*. A.

r *Quod cum veniat in hac* &c.] Hoc eſt, *eveniat*. Quam phraſin fruſtra ſuſpectam eſſe nonnullis abunde oſtendi ad Fulg. Lib. III. cap. 6.

s *Eodem perveniant*] *Eodem fine perveniant*. A.

Ad Præfat. Lib. II.

a *Sphæram totam*] Vulgo *ſphæram tam totam*. Sed cum nec Veneta, nec Vlitt. 2. agnoſcant τὸ *tam*, rectè expulit illud Morellius, quanquam non malè in *jam* mutatum eat Cl. Schefferus.

b *Ceteum, qui Engonaſin*] Ita & Veneta. Vulgo *ceterum, qui Engonaſin* &c. Vlitt. 3. & A. *Et eum, qui* &c. quomodo & Modius volebat. Sed vide quæ ad cap. I. annotamus.

c *His enumeratis*] *Connumeratis* Veneta. Sed Morellii lectionem adſtruunt Vlitt. 3.

ries, Taurus, Gemini: deinde Cancer cum Leone & Virgine: præterea Libra, dimidia pars Scorpionis, & ipſe Scorpius cum Sagittario & Capricorno: Aquarius autem cum Piſcibus reliquas habet partes. His enumeratis, ſuo ordine eſt Cetus cum Eridano flumine, & Lepore. Deinde Orion cum Cane, & eo ſigno quod Προκύων dicitur. Præterea eſt Argo cum Centauro, & Ara: deinde Hydra cum Piſce qui Notius vocatur. Horum omnium non inutile videtur hiſtorias proponere: quæ certe aut utilitatem ad ſcientiam, aut jucunditatem ad delectationem afferent lectori.

I. *Arctos major.*

IGITUR, ut ſupra diximus, initium eſt nobis Arctos maxima.

HANC autem Heſiodus ait eſſe Calliſto nomine, Lycaonis filiam, ejus qui in Arcadia regnavit: eamque ſtudio venationis inductam, ad Dianam ſe applicuiſſe: à qua non mediocriter eſſe dilectam propter utriuſque conſimilem naturam. Poſtea autem ab Jove compreſſam, veritam Dianæ ſuum dicere eventum, quod diutius celare non potuit: nam jam utero ingraveſcente, [a] prope diem partus in flumine corpus exercitatione defeſſum cum recrearet, à Diana cognita eſt non conſervaſſe virginitatem: cui dea pro magnitudine [b] ſuſpicionis non minorem retribuit pœnam: erepta enim facie virginali, in urſæ ſpeciem eſt converſa, quæ Græce ἄρκτος appellatur. [c] In ea figura corporis Arcada procreavit. Sed, ut ait [d] Amphis comœdiarum ſcriptor, Jupiter [e] ſimulatus effigiem Dianæ,

Ad CAP. I.

a *Prope diem partus*] Inſtante partu. Gloſſ. Philox. *Prope partum*, ἐγγὺς τοκετῷ. Perperam junctim *propediem* complures editi.

b *Suſpicionis*] *Stoupitionis* unus ex Vlitianis. Forte *ſtuprationis*.

c *In eâ figura*] Schol. German. *Et dum eſſet urſa, arctum enixa eſt, quem Arcadem vocant.* Iſta ex Eratoſth. κατας. cap. 1. habet; cujus verba etiam Theo in ſuum commentarium tranſtulit. Cæterum pro *arctum* ſcribendum eſt *arcturum*, vel dicendum malè vertiſſe verba Eratoſthenis: Καὶ ὕτω τεκεῖν ἄρκτον γινομένην τ̀ κληθέντα Ἀρκάδα.

d *Amphis comœdiarum ſcriptor*] Schol. German. *Amphis Comicus poeta.* Idem Fabulâ Canis: *Amphianus tragœdiarum ſcriptor.* Emenda, *Amphis autem tragœdiarum* &c.

e *Simulatus effigiem dianæ*] Vide not. ad Mythol. cap. 99.

c A

næ, cum virginem venantem ut adjutans perſequeretur, amotam [f] à conſpectu aliarum compreſſit: quæ rogata à Diana quid ei accidiſſet, quod tam grandi utero videretur, illius peccato id eveniſſe dixit. itaque propter ejus reſponſum, in quam figuram ſupra diximus, eam Diana convertit. Quæ cum in ſilva ut fera vagaretur, [g] à quibuſdam Ætolorum capta, ad Lycaonem pro munere in Arcadiam cum filio eſt deducta. [h] Ibi dicitur inſcia legis, in Jovis Lycæi templum ſe conjeciſſe: [i] quam confeſtim filius eſt ſecutus. Itaque cum eos Arcades inſecuti interficere conarentur, Jupiter memor peccati, ereptam Calliſto cum filio inter ſidera collocavit, eamque Arctum, filium autem Arctophylaca nominavit, [k] de quo poſtea dicemus. Nonnulli etiam dixerunt, Cum Calliſto ab Jove eſſet compreſſa, Junonem indignatam in urſam eam convertiſſe: quam Dianæ venanti obviam factam, ab ea interfectam, & poſtea cognitam inter ſidera locatam. Sed alii dicunt, cum Calliſto Jupiter eſſet in ſilvam perſecutus, Junonem ſuſpicatam id quod evenit, contendiſſe ut eum manifeſto diceret deprehendiſſe. Jovem autem, quo facilius ſuum peccatum tegeretur, in urſæ ſpeciem converſam reliquiſſe: Junonem autem in eo loco pro virgine urſam inveniſſe, quam Dianæ venanti, ut eam interficeret, demonſtraſſe: quod factum ut perſpiceretur Jovem ægre tuliſſe, effigiem urſæ ſtellis figuratam conſtituiſſe. Hoc ſignum, [l] ut complures dixerunt, non occidit. Qui volunt aliqua de cauſa eſſe inſtitutum, negant Tethyn Oceani uxorem id recipere, cum reliqua ſidera eo perve-

f *A conſpectu aliarum*] Vulgatum *ceterarum* præferam, quanquam Vlitt. 3. exhibent *cæterorum*. Sed cum virgine Diana nonniſi virgines venantur. Lege ergo, *ceterarum*, ut etiam eſt in editione Veneta & A.

g *A quibuſdam Ætolorum*] Emenda *apolorum*, hoc eſt, caprariorum, ex Eratoſth. cap. 1. & Theone in Aratum p. 7. qui Eratoſthenem ad verbum deſcripſit. Schol. German. *Quæ dum in montibus vagaretur, à quibuſdam paſtoribus apprehenſa, cum puero adducta eſt ad Lycaonem.*

h *Ibi dicitur*] *Ibique* unus ex Vlitianis.

i *Quam confeſtim*] *Quo confeſtim* alter Morellianus.

k *De quo poſtea*] *Poſterius* Vlitt. 3. cum heic, tum paſſim infra.

l *Ut complures*] *Quamplures* unus Vlitianus. Quod idem eſt. Petronius: *Intraverunt palæſtritæ quamplures.* Capell. Nupt. Phil. Lib. VIII. *Eodem ſe quamplures convertere dii.*

 m *Sue-*

veniant in occaſum, quod Tethys Junonis ſit nutrix, cui Calliſto [m] ſuccubuerit ut pellex. [n] Ariethus autem Tegeates hiſtoriarum ſcriptor, non Calliſto, ſed [o] Megiſto dicit appellatam: & non Lycaonis ſed [p] Cetei filiam, Lycaonis neptem. Præterea Cetea ipſum Engonaſin nominari. Reliqua autem ſuperioribus conveniunt: quæ res in Nonacri monte Arcadiæ geſta demonſtratur.

II. *Arctos minor.*

Hanc [a] Aglaoſthenes qui Naxica conſcripſit, ait Cynoſuram eſſe unam de Jovis nutricibus ex Idæis nymphis: ab ejus quoque nomine & urbem quæ [b] Heſtiea vo-

m *Succubuerit ut pellex*] Vide not. ad Mythol. cap. 187.

n *Ariethus*] *Aratus* A. *Arietus* Veneta. *Arietibus* Sactandreana, ſed peccato, ut arbitror, operarum typographicarum, cum in cæteris religioſe ſequatur Morellium. Voſſius de Hiſtor. Græc. Lib. III. p. 253. emendat *Areithus* ex Græc. Ἀρήϊθος. quod vocabulum apud Homerum quoque occurrit Iliad. H. 138. Leopardus in margine libri ſui heic notaverat: Φερεκύδης δέ φησι ὁ Ἀρεΐθος eſt apud Tarrhæum pag. 41. Occurrit idem nomen etiam infr. cap. 6. ubi *Aritus* exhibet unus ex Vlitianis.

o *Megiſto*] Notaverat homo doctus in margine libri ſui, *Aliis* Θεμιστώ.

p *Cetei filiam*] Ita & Veneta. Micyllus & alii dederunt *Catei*. MSS. 2. ex Vlitianis *&* *Catei*. Putes ſcripſiſſe *Heraci*, & mox *Heraea*. Ἡραιεύς enim dictus fuit unus de filiis Lycaonis, ut docet nos Apollod. Lib. I. p. 163. Forſan & in prologo reſcribendum *&* *Heraeum* pro *Ceteum*.

Ad CAP. II.

a *Aglaoſthenes*] Vlitt. 3. *Gloſthenes*. Venet. *Aglaaſthenes*. Sed rectum eſt *Aglaoſthenes*. Vide Voſſ. Hiſtor. Græc. Lib. III. p. 240. Refert idem Agathoſthenes in Aſiaticis carminibus apud Schol. German. in hac fabula. Sed apud eum reſcribendum eſſe *Aglaoſthenes in Naxicis carminibus* docet nos in notis ad Parthen. pag. 126. vir Cl. Thomas Gale. Alii Cynoſuram Calliſtus fuiſſe canem volunt. Vide Theon. in Aratum pag. 7.

b *Heſtiea*] Soter *Hiſtiea*. Veneta *Iſtoe*. *Hiſtoe* Vlitt. 3. ut & uterque Morellianus. Atque ita omnino ſcribendum. Ἱστοὶ enim Græcis eſt. Eratoſthenes cap. 2. Ἀγλαοσθένης δὲ ἐν τοῖς Ναξικοῖς φησι, τροφὸν γενέσθαι Διὸς Κυνόσουραν, εἶναι δὲ μίαν τῶν Ἰδαίων Νυμφῶν, ἀφ᾽ ἧς ἐν μὲν τῇ πόλει τῇ κληθείσῃ Ἱστοῖς τοὔνομα τοῦτο εἶναι &c. *Hiſtoe* ergo Ἱστοί, ut *paralleloe*, παράλληλοι cap. 4. Lib. I. *Arctoe*, ἄρκτοι in Grotii Imaginibus Arateis, *Adelphoe*, ἀδελφοὶ apud Terentium, *Euthygrammoe*, Εὐθύγραμμοι, *Antoecoe*, ἄντοικοι cap. 2. & 4. Fragmenti veteris, quod Cenſorino aliquandiu tributum fuit. Forte & *Spartoe* ſcripſerat Hygin. fab. 178. ubi *Spartæ* editum hactenus. Sed *Sparti* dicuntur aliis, ut oſtendi ibi, Σπαρτοὶ Græcis. A Plinio Lib. V. cap. 31. inter Cypri oppida numerantur *Arſinoe*, *Carpaſium*, *Golgi*. Notant in Vet. cod. habere *Golga*. Unde apparet faciendum eſſe *Golgoe*. Γόλγοι *Golgoe*, ut Σόλοι *Soloe*, quod in eodem capite invenias, & apud Melam Lib. I. cap. 13. Servavit rectam ſcripturam Germanici Scholiaſtes: *A quâ in oppido Hiſtoe Nicoſtratus conſtituit portus, & circa eum locum fuiſſe Cynoſuram.* Pro *portus* repone *portum* ex Eratoſthene, unde hæc deſumpta. Videtur Hyginus in vitioſum codicem incidiſſe, & legiſſe apud Eratoſthe-

vocatur, [c] à Nicoſtrato & ſodalibus ejus conſtitutam, & portum qui ibi eſt, & agri majorem partem Cynoſuram appellatam. Hanc autem inter Curetas fuiſſe, qui Jovis fuerunt adminiſtri. Nonnulli etiam Helicen & Cynoſuram [d] nymphas eſſe Jovis nutrices dicunt: & hac re etiam pro beneficio in mundo collocatas, & utraſque Arctos appellatas eſſe, quas noſtri Septentriones dixerunt: ſed majorem arcton complures plauſtro ſimilem dixerunt, & ἅμαξαν Græci appellaverunt: cujus hæc memoriæ prodita eſt cauſa: In initio qui ſidera perviderunt, & numerum ſtellarum in unaquaque ſpecie corporis [e] conſtituerunt, & non Arctum, ſed Plauſtrum nominaverunt. Ex ſeptem ſtellis, duæ quæ pariles & maxime in uno loco viderentur, pro bobus haberentur: reliquæ autem quinque [f] figuram plauſtri ſimularent. Itaque & quod proximum huic eſt ſignum Bootem nominari voluerunt: de quo poſterius plura dicemus. [g] Aratus quidem non hac re Boo-

toſthenem vel alium ex Græculis, ὡσ' ὡς μὲν τῇ πόλει τῇ κληθείσῃ &c. Sed quomodo à nomine Cynoſuræ dici poteſt urbs Hiſtoe conſtituta? quæ in illis nominibus appellationis ſimilitudo? Scripſit ergo, vel certè ſcribere debuit: *Ab ejus quoque nomine in urbe, quæ Hiſtoe vocatur, à Nicoſtrato & ſodalibus ejus conſtitutâ, & portum, qui ibi eſt, & agri majorem partem Cynoſuram appellatam.*

c *A Nicoſtrato & ejus ſodalibus*] Υ'πὸ τῶν περὶ Νικόστρατον. Melius vertiſſet, *à Nicoſtrato*. Theod. Quæſt. 8. in Deuteron. Οἱ περὶ τὸν Ἀκύλαν καὶ Σύμμαχον, *Aquila & Symmachus*. Laertius in Zenone p. 456. Οἱ περὶ Κάσσιον τὸν Σκεπτικόν, *Caſſius Scepticus*. Παρονομασίας vitium incurrere nonnunquam hunc ſcriptorem, diſces ex iis, quæ annotata ſunt ad 3. 14. & 31. Myth. Sed monendum heic mihi, in eo quod cap. 14. dicit *Caunus Coroni*, deceptum videri corruptâ ſcriptura Græci codicis Apollodori. Notat enim Ægius inveniſſe ſe in antiquis libris Καυνὸς Κορώνι.

d *Nymphas eſſe*] *Fuiſſe* Vlitt. 2. Quam lectionem firmat Germanici Scholiaſtes.

e *Conſtituerunt, & non arctum, ſed plauſtrum nominaverunt, ex ſeptem ſtellis* &c. Locus procul dubio mendoſus, cum nulla inde commoda elici ſententia poſſit. Soter dedit, *conſtituerunt, non arctum* &c. Micyllus & alii, *conſtituerunt, quod non arctum, ſed* &c. Agnoſcet manum ſuam Hyginus, ſi τὸ *quod* ex alieno in ſuum locum revoces & ſcribas, *conſtituerunt, non arctum, ſed plauſtrum nominaverunt, quod ex ſeptem ſtellis* &c.

f *Figuram plauſtri ſimularent*] Apuleius de Herbis cap. 113. *Folia ſimulans cucumeris*. Ad rem facit, quod legitur apud Hom. Scholiaſten ad Odyſſ. E. 273. Καὶ ἅμαξα καλεῖται, ἐπεὶ ἐκ τεσσάρων, καὶ τῶν ἐφεξῆς τριῶν ὥσπερ ἐκ τροχῶν ἁμάξης σχῆμα ἀποτελεῖται. Sed defecta iſta partim, partim tranſpoſita. Cenſeo ſic redintegres: Ἐκ τεσσάρων ὥσπερ ἐκ τροχῶν, καὶ τῶν ἐφεξῆς τριῶν ὥσπερ ἐκ ῥυμοῦ ἁμάξης σχῆμα ἀποτελεῖται. Theo in Aratum pag. 7. ed. Morell. τῶν τεσσάρων αὐτῇ τροχῶν παραλαμβανομένων, τῶν δὲ τριῶν ἕλκε αὐτῇ ῥυμοῦ.

g *Aratus quidem*] *Autem* Anonymi codex. Quod probo.

Bootem, nec illud Plauſtrum dicit appellari: ſed quod [h] Arctos videatur ut Plauſtrum circa Polum, qui Boreus appellatur, verſari: & Bootes agitare eam dicatur. In quo non mediocriter videtur errare. [i] Poſtea autem de ſeptem ſtellis, ut Parmeniſcus ait, [k] quinque & viginti ſunt à quibuſdam aſtrologis conſtitutæ, ut Urſæ ſpecies, non ſeptem ſtellis perficeretur. Itaque & ille, qui antea plauſtrum ſequens Bootes appellabatur, Arctophylax eſt dictus, & iiſdem temporibus, quibus Homerus fuit, hæc Arctos eſt appellata. de Septentrionibus ille enim dicit, hanc [l] utroque nomine & Arcton & Plauſtrum nominari; [m] Bootem autem nuſquam meminit Arctophylaca nominari. Incidit etiam compluribus erratio, quibus de cauſis minor Arctos Phœnice [n] appelletur, & illi qui hanc obſervant, verius & diligentius navigare dicantur: & quare ſi hæc ſit certior quam major, non omnes hanc obſervent: qui non intelligere videntur de qua hiſtoria ſit profecta ratio, ut Phœnice appelletur. [o] Thales enim qui diligenter de his rebus exquiſivit, & hanc primus Arcton appellavit, natione fuit Phœnix, ut Herodotus Mileſius dicit. Igitur omnes qui Peloponneſum incolunt, priore utuntur Arcto. Phœnices autem quam à ſuo inventore acceperunt, obſervant: & hanc ſtudioſius perſpiciendo, [p] di-

h *Arctos videatur*] *Arctus* Venet. & unus Vlitianus. Sed alterum benè habet. Servavit Græcam terminationem. ut in *arcticos* nominandi caſu cap. 7. Lib. III. Verba Arati ſunt: Δοιαὶ δέ μιν ἀμφὶς ἔχουσαι Α'ρκτοι ἅμα τροχόωσι, τὸ δὴ καλέονται ἅμαξαι.

i *Poſtea autem*] *Poſtea enim* A.

k *Quinque & viginti*] Ita rectè etiam & Soter & Vlitt. 2. quanquam Hyginus infra Lib. III. cap. I. XXI. tantum, Scholiaſtes autem Germanici & Theo in Aratum pag. 7. XXIV. numerant. Quod non videre ſe ait vir doctus, unde ſtellæ iſtæ viginti quinque veniant, id ei ignoſcendum eſt, cùm vitium, quo ſequentia infecta ſunt, turbet ſenſum. Reſcribe ergo, ut videas quid velit auctor, *ſeptemſtellarum* ex MSS. 3. Vlitt. & codice Anonymi, pro *ſeptem ſtellis*. Sententia eſt, eos, qui ſigno illi figuram ſeptentrionum dederint, VII. id tantum, qui autem urſæ, XXV. deformaſſe ſtellis. Manilius de Helice Lib. I. *Septem illam ſtella certantes lumine ſignant.*

l *Utroque nomine*] Odyſſ. E. 273. Α'ρκτον θ', ἣν καὶ ἅμαξαν ἐπίκλησιν καλέουσιν.

m *Bootem*] *Bootes* Vlitt. 3. Perperam. Scribe *Booten*. German. Schol. *Bootem Homerus vocat.*

n *Appelletur*] *Diceretur* vulgo. Sed Vlitt. 3. *appellaretur*.

o *Thales enim* &c.] Soter: *Thales enim Mileſius* &c. Atque ita volebat etiam Voſſius Hiſtor. Græc. p. 375. qui & mox ἁπλῶς, *ut Herodotus dicit*, exiſtimat ſcribendum. Cl. Schefferus malebat, *nec, ut Herodotus dicit, Mileſius.*

[p] diligentius navigare exiſtimantur, & vere eam [q] ab inventoris genere Phœnicen appellant.

III. *Serpens.*

Hic vaſto corpore oſtenditur inter duas Arctos collocatus: qui dicitur aurea mala Heſperidum cuſtodiſſe, & ab Hercule interfectus, [a] ab Junone inter ſidera collocatus, [b] quod illius opera Hercules ad eum eſt profectus, qui hortum Junonis tueri ſolitus exiſtimatur. ait enim Pherecydes, Junonem cum duceret Jupiter uxorem, [c] Terram inveniſſe ferentem aurea mala cum ramis. [d] Quæ Junonem admiratam, petiiſſe à Terra ut in ſuis hortis ſereret, qui erant uſque ad Atlantem montem. Cujus filiæ cum ſæpius de arboribus mala decerperent, Juno dicitur hunc ibi cuſtodem poſuiſſe: hoc etiam ſigni erit, quod in ſideribus ſupra eum Draconem Herculis ſimulacrum oſtenditur, ut Eratoſthenes demonſtrat: [e] quare licet intelligere, [f] hunc maxime Draconem dici. Nonnulli etiam dixerunt hunc Draconem à gigantibus [g] Minervæ ob-

p *Diligentius navigare*] H. e. accuratius. Manilius Lib. 1. *Tam ſpatio, quam luce minor, ſed judice vincit Majorem Tyrio.* Germanicus: *Certior eſt Cynoſura tamen ſulcantibus æquor.* Aratus: Τῇ δ' ἄρα Σιδόνιοι ἰθύντατα ναυτίλλονται. Schol. German. p. 89. *Quam Sidones aſpicientes continue navigant.* Aut perperam legit in Græco exemplari ἀίθυς, aut imperitè τὸ ἀιθυ tranſtulit *continue.*

q *Ab inventoris genere*] Adſtruunt eam lectionem cum Micyllus & Soter, tum Vlitt. 3. Vulgo *nomine*, unde *natione* exſculpſit Cl. Schefferus. Theo: Ὁ' ἄρκτος αὐτῆς Θαλῆς εἰς Φοίνικας ἀνήγαγε τὸ γνῶμα. Majoris inventor Nauplius, ut idem docet pag. 7.

Ad CAP. III.

a *Ab Junone*] Vide Eratoſth. cap. 3. & Senec. Hercul. Oet. verſ. 74. Schol. German. *Juno cuſtodem horti pervigilem implicuit arbori, quem Hercules interfecit, & illa aſtris intulit.*

b *Quod illius opera* &c.] Junonis enim inſtinctu factum eſt, ut athla iſta decantatiſſima Herculi imperaverit Euryſtheus.

c *Terram inveniſſe ferentem*] Emenda, *veniſſe ferentem.* Eratoſthenes: Τὴν Γῆν ἐλθεῖν φέρουσαν τὰ χρύσεα μῆλα. Schol. German. *Eo quod, cum nuberet Jovi Juno, diis offerentibus munera, Terra quoque obtulerit aurea mala cum ramis.* Stabiliunt eam lectionem Vlitt. 2. Nec dubitare de eâ quenquam ſinunt, quæ ex Eratoſthene adduxi.

d *Quæ Junonem admiratam*] Ita & Vlitt. 3. Perperam τὸ *quæ* omiſit Sanctandreana. Veneta & aliæ habent, *Inde Junonem* &c.

e *Quare licet intelligere*] *Quare quodvis licet* editi ante Morellium. *Quare quoivis* inde effingit Schefferus. Rectius putem *quovis.* Ordo eſt: *Quovis intelligere licet*, hoc eſt, res licita eſt.

f *Hunc maximè*] *Hinc* Veneta. Hoc eſſet, ex hiſtoriâ modo narratâ.

g *Minervæ objectum eſſe*] Schol. German. *Hunc alii Jovem aſtris intuliſſe dicunt,*

objectum eſſe, cum eos oppugnaret: Minervam autem arreptum draconem contortum ad ſidera jeciſſe, & ad ipſum axem cœli fixiſſe: itaque eum adhuc implicato corpore videri, ut nuper ad ſidera perlatum.

IV. *Arctophylax.*

De hoc [a] fertur ut ſit Arcas nomine, Calliſtus & Jovis filius, quem dicitur Lycaon, cum Jupiter ad eum in hoſpitium veniſſet, cum alia carne conciſum pro epulis apposuiſſe. ſtudebat enim ſcire, ſi deus eſſet qui ſuum hoſpitium deſideraret. Quo facto non minore pœna eſt affectus. nam ſtatim Jupiter menſa projecta, domum ejus fulmine incendit: ipſum autem in lupi figuram convertit: at pueri membra collecta & compoſita in unum, dedit [b] cuidam Ætolorum alendum, qui adoleſcens factus, in ſilvis cum venaretur, inſcius vidit matrem in urſæ ſpeciem converſam, quam interficere cogitans, perſecutus eſt in Jovis Lycæi templum: [c] quo & qui acceſſiſſet, mors pœna erat Arcadum lege. Itaque cum utrunque neceſſe eſſet interfici, Jupiter eorum miſertus, ereptos inter ſidera collocavit, ut ante diximus. Hic autem è facto ſequens Urſam perſpicitur, & Arctum ſervans Arctophylax eſt appellatus. Nonnulli hunc [d] Icarium Erigones patrem dixerunt, cui propter juſtitiam & pietatem exiſtimatur Liber pater vinum & vitem & uvam tra-

cunt, ob memoriam virtutis Herculis, Minervæ objectu; quem illa contortum cœlo immiſit, & inter ſeptentriones collocavit. Pro *objectu* repone *objectum.* Plures fabulas de hoc dracone habes apud Theonem in Aratum pag. 11. Δράκων δὲ, inquit, οὗτος, ὃν ἀνεῖλε Κάδμος. Καθ' ἑτέρους δὲ, ὁ τὰ μῆλα φυλάσσων τῶν Ἑσπερίδων. ὡς δὲ ὁ πολὺς λόγος, ὁ ὑπὸ Ἀπόλλωνος ἀναιρεθεὶς Πυθίων. Lege, Πύθων.

Ad CAP. IV.

a *Fertur ut ſit*] Ita & Veneta & Vlitt. 3. Græcum eſt ὡς Ἄρκτος ἐςί. Vide Mariang. Auctar. epiſtol. 71. Noſter infra cap. 10. *Dicunt ut gloriata ſit* &c. Vopiſcus Florian. cap. 3. *De quo dictum eſt ut Probus diceretur.* Adde quæ notamus infr. ad cap. 7.

b *Cuidam Ætolorum*] Rectè *apolorum* ex Scholiaſte German. Schefferus. Firmat ejus conjecturam Theo in Aratum pag. 7. Θηρευθῆναι ὑπ' αἰπόλων τινῶν, καὶ παραδοθῆναι Λυκάονι.

c *Quo & qui acceſſiſſet*] *Quo ei qui* Modius & Schefferus.

d *Icarium*] *Icarum* ſemper Vlitt. 3. & Veneta. Nec mutari debuit. Germanicus: *Icarus ereptam penſavit munere vitam.* Confer quæ notavimus ad Mythol. cap. 130.

e *Cum*

tradidiſſe, ut oſtenderet hominibus quomodo ſereretur, & quid ex eo naſceretur; & [e] cum eſſet natum, quomodo eo uti oporteret. Qui cum ſeviſſet vitem, & [f] diligentiſſime adminiſtrando [g] floridam falce feciſſet, dicitur hircus in vineam ſe conjeciſſe, & quæ ibi tenerrima folia videret, decerpſiſſe: quo facto, Icarium irato animo tuliſſe, eumque interfeciſſe, & ex pelle ejus utrem feciſſe, ac vento plenum prægligaſſe, & in medium projeciſſe, ſuosque ſodales [h] circum eum ſaltare coegiſſe. Itaque Eratoſthenes ait: Ἰκαρίου ποσὶ πρῶτα [i] περὶ τράγον ὠρχήσαντο. Alii dicunt Icarium, cum à Libero patre vinum accepiſſet, ſtatim utres plenos in plauſtrum impoſuiſſe. hac re etiam Booten appellatum: qui cum perambulans Atticorum fines paſtoribus [k] oſtenderet, nonnulli eorum [l] aviditate pleni, novo genere potionis inducti, ſomno conſopiuntur: [m] atque alius aliam ſe in partem rejiciunt, ut ſemimortua membra jactantes, alia ac decebat loquebantur, reliqui eorum arbitrati venenum ab Icario datum paſtoribus, ut eorum pecora abigeret in ſuos fines, Icarium interfectum in puteum dejecerunt: [n] ſed ut alii demonſtrant, [o] ſecundum arborem quandam defoderunt. Qui autem obdor-

e *Cum eſſet natum, quomodo eo* &c.] Veneta aliæque, *cum eſſet natum id, quomodo* &c. Vlitt. 3. & A. *Cum eſſet natum, quomodo id uti.* Quod non debuit ſperni. Utor enim, quemadmodum vel pueri norunt, cum accuſandi caſu non minus Latinè, quam auferendi, conſtruitur.

f *Diligentiſſimè adminiſtrando*] Colendo, putando. Columella 11. 2. *Adminiſtrare ſementem.* Mamertus de Statu Anim. Lib. 1. cap. 12. *Adminiſtrare carnem.* Diomedes Præfat. Lib. 11. *Adminiſtrare loquendi materiam diſputandique ſubſtantiam.* Non valdè diſſimiliter *operari olivam* dixit Palladius Lib. 1. Tit. 6. *Operari terram* Vet. Interp. Geneſ. cap. 111.

g *Floridam facile feciſſet*] Ita & Modiani & duo ex Vlitianis codicibus. Anon. *reddidiſſet facile.* Antiquitus cuſi, *falce feciſſet.*

h *Circum eum ſaltare*] *Circa* Veneta & reliquæ antiquiores. Vide Schol. Ariſtoph. in Plutum pag. 108. & Tzetzen in Heſiod. p. 87. unde diſces non circa utres, ſed ſupra eos ſaltare fuiſſe ſolitos.

i Πεϱὶ τράγον] Ita & Soter edidit. Sed antiquiores & Vlitt. 2. πεϱὶ ϛράτον.

k *Oſtenderet*] *Oſtendiſſet* Vlitt. 3.

l *Aviditate pleni*] Tranſponit Scheſferus, *aviditate inducti, pleni novo genere potus.* Sed τὸ *potionis* Morellii, quod è gloſſa irrepſiſſe illi videbatur, adſtruunt Vlitt. 3.

m *Atque alius aliam ſe* &c.] Scribe, *Atque ut alius aliam* &c. cum Sotere, Venetâ & Vlitt. 3. Τὸ *ut* heic eſt poſtquam. Mox pro *ut ſemimortua* malebat *&* *ſemimortua* Cl. Schefferus. Quod probo. niſi cui magis arridet, *& ut* &c.

n *Sed ut alii*] *Seu ut alii* Cl. Schefferus. Non arbitror opus eſſe. Infr. cap. 5. *Sed ut ait, qui Cretica conſcripſit, quo tempore* &c.

o Se-

dormierant, experrecti cum ſe nunquam melius quieſſe faterentur, ac requirerent Icarium, ut pro beneficio [p] muneraretur, interfectores ejus animi conſcientia permoti, ſtatim ſe fugæ mandaverunt, & in [q] inſulam Ætolorum pervenerunt: à quibus ut hoſpites recepti, domicilia ſibi conſtituerunt. At Erigone Icarii filia permota deſiderio parentis, cum eum non redire videret, ac perſequi conaretur, canis Icarii, cui [r] Mera fuerat nomen, ululans ut videretur obitum domini lachrimari, rediit ad Erigonen, cui non minimam cogitatæ mortis ſuſpicionem oſtendit: neque enim puella timida ſuſpicari debebat niſi patrem interfectum, qui tot dies ac menſes abeſſet. At canis veſtem ejus tenens dentibus, perduxit ad cadaver. Quod filia ſimul ac vidit, [s] deſperata ſpe, ſolitudine ac pauperie oppreſſa, multis miſerata lachrimis, in eadem arbore [t] qua parens ſepultus videbatur, ſuſpendio ſibi mortem conſcivit. Cui canis mortuæ ſpiritu ſuo parentavit: nonnulli enim hunc in puteum ſe dejeciſſe dixerunt [u] Anygrum nomine: quare poſtea neminem ex eo puteo bibiſſe memoriæ tradiderunt. Quorum caſum Jupiter miſeratus, in aſtris corpora eorum deformavit. Itaque complures Icarium, Bootem: Erigonem, Virginem nominaverunt, de quo poſterius dicemus: Canem autem ſua appellatione & ſpecie Caniculam dixerunt: quæ à Græcis, quod ante majorem Canem exoritur, προκύων appellatur. Alii hos à Libero patre figuratos inter ſidera dicunt. Interim cum in finibus Athenienſium multæ virgines ſine cauſa ſuſpendio ſibi mortem conſciſcerent, quod Erigone moriens erat pre-

o *Secundum arborem*] *Eum ſub arborem* MSS. 2. ex Vlitt. Forte *ſub arbore*, ut præfert A. Infra: *Sub quâ parens ſepultus videbatur.*

p *Muneraretur*] *Munerarentur* Vlit. unus, quomodo & Cl. Schefferus conjecerat. *Munerarent* Veneta.

q *Inſulam Ætolorum*] Vlitiani codices diverſimodè, *Eolum*, *Eolorum*, *Eorum*. Quorum poſtremum prope accedit ad Salmaſianam conjecturam *Ceorum*.

r *Mera*] Scribe *Mæra* cum Venetâ. Vide not. ad Myth. cap. 130. Propriè eâ voce denotatur αἲξ λευκομέλαινα, ut docet Iſac. ad Lycophr. p. 61.

s *Deſperatâ ſpe*] Lactant. Argum. Ovid. Met. Lib. 11. fab. 1. *Cadmus deſperatâ ſpe reviſendi patris.*

t *Quâ parens*] Ita quidem & MSS. 3. cum Morellio. Antiquiores tamen editiones, etiam Veneta, *ſub quâ*.

u *Anygrum*] *Anigrum* al. *Anbigrum* Venet. *Ambigrum* Sot. Flumen *Anigrum* invenio apud Ovid. xv. Met. aliosque; nuſquam puteum eo nomine.

x *Pen-*

precata, ut eodem leto filiæ Athenienſium afficerentur, quo ipſa foret obitura, niſi Icarii mortem perſecuti, & eum forent ulti. Itaque cum id eveniſſet, ut ante diximus, petentibus eis Apollo dedit reſponſum: Si vellent eventu liberari, ſatisfacerent Erigonæ. Qui quod ea ſe ſuſpenderat, inſtituerunt, uti tabula interpoſita [x] pendente, funibus [y] ſe jactarent, ut qui pendens vento movetur: quod ſacrificium ſolenne inſtituerunt. Itaque & privatim & publice faciunt, & id [z] Aletidas appellant: quod eam patrem perſequentem cum cane, ut ignotam & ſolitariam oportebat, mendicam appellabant, quas Græci ἀλήτιδας nominant. Præterea Canicula exoriens æſtu [a] eorum loca & agros fructibus orbabat: & ipſos morbo affectos, pœnas Icario cum dolore ſufferre cogebat, eo quod latrones recepiſſent. Quorum rex Ariſteus Apollinis & Cyrenes filius, [b] Actæonis pater, petit à parente [c] quo facto à calamitate civitatem poſſet liberare: quem deus jubet multis hoſtiis expiare Icarii mortem, & ab Jove petere, ut quo tempore Canicula exoriretur, [d] dies quadraginta ventum daret, qui [e] æſtui caniculæ mederetur. Quod juſſum Ariſteus confecit, & [f] ab Jove impetravit ut Eteſiæ flarent: quas nonnulli Eteſias dixerunt, quod quotannis cer-

x *Pendente*] *Pendentes* mallet Clar. Schefferus.

y *Se jactarent*] Vlitt. *ſectarentur*, vel *ſectarent*. A. *ſecarentur*. Forte *jactarentur*, vel *ſe jactarent invicem*.

z *Aletidas*] Heſychius: Ἀλῆτις ἑορτὴ Ἀθήνησιν ἡ νῦν αἰώρα λεγομένη. ἐξ ἡμέρας ὄνομα, ὡς Πλάτων ὁ κωμικός. Pro ἡμέρας legit Ἠριγόνης Sopingius. Quæ ejus conjectura Hyginianis hiſce non parum confirmatur, ut & ab Heſychio ipſo in Αἰώρα. Οἱ δὲ ἐπὶ Ἠριγόνῃ Ἀλήτιδι τῇ Ἰκαρίου. Forte heic *Aletidas* reponendum. Vid. not. ad Mythol. cap. 270.

a *Eorum loca*] Legendum *Ceorum loca*. Vide Salmaſ. ad Solin. p. 144. Scalig. ad Manil. p. 406.

b *Actaonis pater*] Hæc procul dubio genuina eſt ſcriptura, cum eam in tribus etiam MSS. invenerit Vlitius. Peram *Actaonis tempore* repræſentant antiquitus cuſi. Sed pro *Ariſteus* ſcribendum *Ariſtaus*. Vide not. ad Mythol, cap. 161.

c *Quo facto*] Ita & Vlitt. 2. quanquam non diſplicet *quo pacto*, quod Veneta & aliæ habent.

d *Dies quadraginta*] *Diebus* A.

e *Æſtui Caniculæ mederetur*] *Æſtu* Vlitt. 2. Quod idem eſt. Maro Æn. 1. *Parce metu*. Propert. Lib. 1. El. 13. *Proxima Leda Et Leda partu, gratior una tribus*. Adi Gellium. Nec damnem *aſtum*, quod Veneta, Micyll. & Morellianus alter habent. Nam *mederi* cum accuſandi caſu conſtruxere etiam alii, ut Terent. Phorm. Act. v. ſc. 4. Gellius Lib. 1. cap. 9. Fulg. Lib. III. cap. 10. ubi plura huc facientia dixi.

f *Ab Jove*] *A Jupitre* Veneta.

g *Non-*

certo tempore exoriuntur: ἔτος enim Græce, annus eſt Latine. [g] Nonnulli etiam Eteſias appellaverunt, quod expoſtulatæ ſunt ab Jove; & ita conceſſæ. [h] Sed hoc in medio relinquamus, ne nos omnia præripuiſſe exiſtimemur. Sed ut ad propoſitum revertamur, Hermippus qui de ſideribus ſcripſit, ait Cererem [i] cum Iaſione Thuſci filio concubuiſſe: quamobrem fulmine percuſſum complures cum Homero dixerunt. Ex his, ut Petellides Gnoſius hiſtoriarum ſcriptor demonſtrat, naſcuntur filii duo Philomelus & Plutus: [k] quos negant inter ſe conveniſſe: nam Plutum, qui ditior fuerit, nihil fratri ſuo de bonis conceſſiſſe: Philomelum autem neceſſario adductum, quodcunque habuerit, [l] ex eo boves duos emiſſe, & ipſum primum plauſtrum fabricatum eſſe: itaque arando & colendo agros, ex eo ſe aluiſſe: cujus matrem [m] inventum miratam, ut arantem eum inter ſidera conſtituiſſe, & Boo-

g *Nonnulli etiam Eteſias*] Scribe per diphthongum *æteſias* cum Veneta & antiquioribus aliis. Tertia etymologia eſt apud Theon. in Arat. pag. 22. Ἢ παρὰ τὸ ἰτεῖν, διὰ τὸ μαθόντοτε μεταβάλλειν αὐτοὺς, ὅταν ὁ καιρὸς αὐτῶν ἐστί.

h *Sed hoc in medio relinquamus*] Vlitt. 3. *Sed de hoc in medio relinquetur.* Infr. cap. 8. *De quo in medio relinquimus.* Et Lib. IV. cap. 8. *Quoniam de hiſce rebus expoſuimus ordine.* Non diſſimili loquendi formâ Salluſt. Cat. cap. 4. *De Catilinæ conjuratione, quam veriſſimè potero, paucis abſolvam.* Quod imitatus eſt Jornandes de Reb. Get. cap. 2. *De Britannia inſulâ prius abſolvam.* Lactant. Lib. IV. 12. *Nunc de primo, ut cœpimus, explicemus.* Nepos Pelop. cap. 1. *Cujus de virtutibus dubito quemadmodum exponam.* Quamobrem non ineptè Cod. chartaceus Biblioth. Leid. in fine Prologi: *Et in hoc libro exponemus de vitis excellentium imperatorum.* Cæterum *relinquetur* pro *relinquamus* repræſentat etiam A.

i *Cum Iaſione Thuſci filio*] Veneta, *cum Iaſone Lætus cum filio.* Vlitt. 3. & A. *Cum Iaſone Lætis filio.* Ex Morellianis alter *Iaſone Oetæ filio*; alter *Iaſone Tetis filio.* Micyllus aliique dederunt, *cum Iaſione Electra & Coryti filio.* quæ emendatoris manum fatentur. Scripti libri videntur velle, *cum Iaſone Jovis filio.* Sane Iaſona dici quoque videas apud Conon. cap. 21. Nimirum quod notior librariis Argonautarum ille dux Iaſon, quam Iaſion eſſet, pro hoc obtruſiſſe nobis illum videntur. Sed hac de re egimus ad Mythol. cap. 250. ubi item *Iaſon* audit. Matrem ejus fuiſſe Electram conſtat inter omnes. De patre controvertitur. Servius ad Æn. III. 168. *Iaſius & Dardanus fratres fuerunt Jovis & Electræ filii: vel ut quidam volunt, Dardanum de Jove, Iaſium de Corytho procreatum.* Adde quæ idem Grammaticus notavit ad ejuſdem libri vers. 170. Iſacius: Ἠλίκτρας τῆς Ἀτλαντίδος καὶ Διὸς Ἰασίων καὶ Δάρδανος. Καὶ Ἰασίων μὲν Δήμητρος ἐρασθεὶς κεραυνοῦται. Immo & noſter Hyginus cap. 250. Myth. Jovis filium facit, ut de hac conjecturâ noſtrâ non videatur dubitandum. Plura dicentur infr. ad cap. 22.

k *Quos negant*] *Queis* malebat Clar. Schefferus.

l *Ex eo boves*] Ita & Vlitt. 3. Mythol. cap. 20. *Aves ex pennis ſuis eos conficerent.* Vide ibi annotata à nobis.

m *Inventum miratam*] Vlitt. variè, in-

Bootem appellaſſe. Ex hoc autem Pareanta demonſtran natum, qui de ſuo nomine [n] Parios & oppidum Paron appellavit.

V. *Corona.*

Hæc exiſtimatur Ariadnes fuiſſe, à Libero patre inter ſidera collocata. Dicitur enim in inſula Dia cum Ariadne Libero nuberet, hanc primum coronam muneri [a] à Venere & Horis accepiſſe, cum omnes dii in ejus nuptiis dona conferrent. Sed (ut ait qui Cretica conſcripſit) quo tempore Liber ad Minoa venit, cogitans Ariadnen comprimere, hanc coronam ei muneri dedit: qua delectata, non recuſavit [b] conditionem ſtupri. Dicitur etiam à Vulcano facta ex auro & Indicis gemmis, per quas Theſeus exiſtimatur de tenebris Labyrinthi ad lucem veniſſe: quod aurum & gemmæ in obſcuro fulgorem luminis efficiebant. Qui autem Argolica conſcripſerunt, hanc afferunt cauſam: quod Liber cum impetraſſet à parente ut Semelem matrem ab Inferis reduceret, & quærens ad eos deſcenſionem, ad Argivorum fines perveniſſet, obviam ei quendam factum nomine [c] Hypolipnum, hominem dignum [d] ejus ſeculi, qui petenti Libero deſcen-

inventam iratam, inventa miratam, inventam ut orantem. Primum exhibet etiam A. Sed rectum omnino eſt *inventa miratam.* Cap. 13. *Admiratus eſt ingenium hominis ad inventa Solis acceſſiſſe.*

n *Parios & oppidum Paron*] Ita quidem etiam Soter & Vlitt. 3. Videtur tamen *Parion* ſcribendum. Vide Steph. in Πάριον. Qui in eo tamen ab Hygino abit, quod conditorem ejus oppidi Parium Iaſionis faciat filium, non nepotem. Atque ita quoque Arrianus apud Euſtath. in Dionyſ. p. 74. Πάριος υἱὸς Ἰασίονος, ὁ ἐπώνυμον τὸ ἐν Ἑλλησπόντῳ Πάριον, ὡς οἰκιστής. Amm. Marcell. Lib. XXII. p. 383. ed. Boxhorn. *Parion, quam condidit Iaſonis filius Parius.*

Ad CAP. V.

a *A Venere & Horis*] Theo in Arat. p. 11. ed. Morell. ubi perperam editum, ὑφ' τῆ Ἀφροδίτης ἐ τῆ Ὡρῶν. Corrige ὑπό. Loco τῆ *muneri*, quod proximè præceſſit A. habuit, *pro munere.* Schol. Horat. ad Lib. II. od. 19. *Coronam nuptialem* appellat.

b *Conditionem ſtupri*] Poſterius vocabulum omittunt Vlitt. 2. Terent. Andr. Act. I. ſc. I. vers. 52. *Accepit conditionem; deinde quæſtum occipit.*

c *Hypolipnum*] Ex MSS. Vlitianis *Tpolimnum* vel *Ipolinum* nonnulli. *Ipolymnum* A. *Hypolimnum* Morelliani codices. Πολύυμνος eſt Tzetzæ in Lycophronem. Scribe Πολύυμνος apud Tzetzen, & heic cum Wouwerio *Polyhypnum.* Quæ corruptionis origo ſit, diſces ex iis, quæ dixi ad Fulgentii libellum de Priſco Sermone in voce *Scalponeas.* Etiam infr. cap. XII. *IGraa* pro *Graa* Vlitt. 3.

d *Ejus ſæculi*] *Hujus ſæculi* Vlitt. 3. *Hoc ſæculo* alter Morellianus. Notus eſt hel-

ſcenſionem monſtraret. Hunc autem cum vidiſſet Hypolipnus puerum ætate miranda corporis pulchritudine reliquis præſtantem, mercedem petiſſe ab eo [e] quæ ſine detrimento ejus daretur. Liberum autem matris cupidum, ſi eam reduxiſſet, juraſſe, quod vellet, ſe facturum: [f] ita tamen, quod Deus homini non pudenti juraret: [g] pro quo Hypolipnus deſcenſum monſtravit. Igitur cum Liber ad eum locum veniſſet & vellet deſcendere, coronam quam à Venere muneri acceperat, depoſuit in eo loco, qui στέφανος eſt è facto appellatus: noluit enim ſecum ferre, ne immortale donum mortuorum tactu coinquinaretur. Qui cum matrem incolumem reduxiſſet, Coronam dicitur inter aſtra collocaſſe, ut æterna memoria nominis efficeretur. Alii dicunt hanc Coronam Theſei eſſe, & hac re propter eum collocatam. Nam qui in aſtris dicitur Engonaſin, is Theſeus eſſe exiſtimatur, de quo poſterius plura dicemus. Dicitur enim, cum Theſeus Cretam ad Minoa cum ſeptem virginibus & ſex pueris veniſſet, Minoa de virginibus [h] Eribœam quandam nomine, candore corporis inductum, comprimere voluiſſe: quod cum Theſeus ſe paſſurum negaret, ut qui Neptuni filius eſſet, & valeret contra tyrannum pro virginis incolumitate decertare: Itaque cum jam non de puella, ſed de genere Theſei controverſia facta eſſet, utrum is Neptuni filius eſſet necne, dicitur Minos aureum anulum de digito ſibi detraxiſſe, & in mare projeciſſe: quem referre jubet Theſeum, ſi vellet ſe credi Neptuni filium eſſe: ſe enim ex Jove procreatum facile poſſe declarare. Itaque comprecatus patrem petiit aliquid ſigni, ut ſatisfaceret ſe ex eo natum: ſtatimque [i] tonitru & fulgure cœli, indicium ſignifica-

hellenismus. Balbus ad Ciceronem: *Suſcipe curam digniſſimam tuæ virtutis.*

e *Quæ ſine detrimento ejus daretur*] *Uxorias voluptates* puta, ut in hac fabulâ loquitur Arnobius. Priap. carm. 2. *Des licet aſſiduè, nil tamen inde peris.*

f *Ita tamen*] *Irâ tamen* Schefferus. Mallem, *iratè tamen.*

g *Pro quo*] To *pro* non habent 3. Vlitt.

h *Eribœam*] Ita & Vlitt. 3. Peribœam tamen, ut Micyllus heic habet, alii vocant. Vitioſè *Acribœam* Veneta.

i *Tonitru & fulgure*] Ita & Vlitt. MSS. 3. *Tonitru & fulgore* Modius. Veneta, *Tonitruum & fulgorem.*

k *Si-*

ficationis feciſſe. Simili de cauſa Theſeus, [k] ſine ulla precatione aut religione parentis, in mare ſe projecit: quem confeſtim delphinum magna multitudo mari provoluta, leniſſimis fluctibus ad Nereidas perduxit: à quibus anulum Minois, & à Thetide coronam, quam nuptiis à Venere muneri acceperat retulit, compluribus lucentem gemmis. Alii autem à Neptuni uxore accepiſſe dicunt. Coronam Ariadnæ Theſeus dono dicitur dediſſe, cum ei propter virtutem & animi magnitudinem uxor eſſet conceſſa: hanc autem poſt Ariadnes mortem Liberum inter ſidera collocaſſe.

VI. *Engonaſin.*

Hunc Eratoſthenes Herculem dicit, ſupra draconem collocatum, de quo ante diximus, cumque paratum ut ad decertandum, ſiniſtra manu pellem leonis; dextra clavam tenentem. Conatur interficere draconem Heſperidum cuſtodem, qui nunquam oculos operuiſſe ſomno coactus exiſtimatur, quo magis cuſtos appoſitus eſſe demonſtratur. De hoc etiam Panyaſis in Heraclea dicit. Horum igitur pugnam Jupiter admiratus, inter aſtra conſtituit. Habet enim draco caput erectum: Hercules autem dextro genu nixus; ſiniſtro pede capitis ejus dextram partem opprimere conatur: dextra manu ſublata ut feriens, ſiniſtra projecta cum pelle leonis, [b] ut quam maxime dimicans appareat: [c] etſi ſit, qui negat hoc quen-

k *Sine ulla precatione*] *Præfatione* alii. Sed alteram lectionem & Veneta & Vlitt. 3. ſtabiliunt.

Ad CAP. VI.

a *Panyaſis in Heraclea*] Videatur Scholiaſtes Germanici in Dracone.

b *Ut quam maxime*] *Ut cum maxime* Vlitt. 3. Eleganter. Vide Giphan. Obſervat. Ling. Lat. pag. 55. Mox pro *appareat* iidem codices *appareret*. Quod & librarius in A. videtur voluiſſe, cum *apparet* nobis reliquerit.

c *Etſi ſit, qui negat* &c.] Locus à malà manu tactus. Veneta, *etſi qui ſit hic negatin Aratus quicquam poſſe demonſtrare.* Morell. alter, *Etſi quis ſit hic, neget Aratus* &c. MSS. 3. Vlitiani, ut & Anonymi codex. *Etſi qui ſit hic negat Aratus quemquam poſſe demonſtrare.* Quæ ipſiſſima Hygini procul dubio manus eſt, niſi pro *qui* mavis *quis*. quanquam neceſſe haud eſt. Vet. Interpr. Marc.cap.1. 24. *Scio qui ſis, Sanctus Dei.* Catull. carm. 17. *Ipſe qui ſit; utrum ſit, an non ſit, id quoque neſcit.* Ruffinus Interpr. Euſeb. Hiſt. Lib. 1. *Prævidens qui ſibi præpararetur ſucceſſor.* Ovid. xi. vers. 279. *Qui ſit, Quoque ſatus memorat.* Germanicus: *Non illi nomen, non magni cauſa laboris.*

quenquam (ut Aratus) poſſe demonſtrare: tamen conabimur, ut aliquid veriſimile dicamus. [d] Ariethus autem, ut ante diximus, hunc Cetea Lycaonis filium, Megiſtus patrem, dicit: qui videtur ut lamentans filiam in urſæ figuram converſam, genu nixus [e] palmas diverſas tendere ad cœlum, ut eam ſibi dii reſtituant. Hegeſianax autem Theſea dixit eſſe, qui Trœzene ſaxum extollere videtur: quod exiſtimatur Ægeus ſub eo ſaxo [f] Ellopium enſem poſuiſſe, & Æthræ Theſei matri prædixiſſe, ne ante eum Athenas mitteret, quam ſua virtute lapide ſublato, potuiſſet gladium patri referre. Itaque niti videtur, [g] ut quam altiſſime poſſit lapidem extollat. Hac etiam de cauſa nonnulli Lyram, quæ proxima ei ſigno eſt collocata, Theſei eſſe dixerunt: quod ut [h] eruditus omni genere artium, [i] lyram quoque didiciſſe videbatur. Idque & Anacreon dicit: [k] ἀγχῦ δ᾽ ἐϛὶ τοῦ Θησέως ἐϛὶ λύρη. Alii autem [l] Thamyrin à Muſis excæcatum, ut ſupplicem ad genua jacentem

d *Ariethus*] *Aritus* unus ex Vlitianis. Vide quæ diximus ſuperius ad cap. I.

e *Palmas diverſas*] Vulgo *adverſas*. Verum τὸ *diverſas* adſerunt Vlitt. 3. ut & Germanicus: *Dextro namque genu nixus, diverſaque tendens Brachia, ſuppliciter panſis ad numina palmis*. Palmæ diverſæ ſunt, quæ in diverſas partes tenduntur. Ovid. XI. Met. vers. 262. *In partes diverſas brachia tendens.*

f *Ellopium enſem*] Veneta *Elopium*. Vlitt. diverſimodè. *Ellopii*, *Allopium*, *Hellopium*. Micyllus & alii, *Pelopium*. Non liquet. Forte Pelops ante eum enſem illum habuerat. Pittheus enim Pelopis filius erat. Nobiliſſimus Heinſius *Cecropium* ſcripſiſſe Hyginum ſuſpicatur. Verba ejus adſcribam ex literis, quas ad me dedit: *Pelopius enſis* in Hygini Aſtronomico, quod Mycillus dedit Lib. II. cap. 6. non fert à me conſenſum. Haud nego hæc Trœzene apud Pittheum Pelopis filium geſta. Sed non fit credibile Ægeum illic reliquiſſe enſem, quem à Pittheo accepiſſet, ſed potius ſuum, & à majoribus ſibi relictum, ut evidentiori ſigno poſſet agnoſci. Hunc ipſum enſem Theſeus poſtea videtur geſtaſſe. Vide Meurſium Regni Attici Lib. III. cap. I. Fors ſit ut ſcripſerit Hyginus *Cecropium enſem*. A Cecrope enim ſi non primo, certè ſecundo originem ducebat Ægeus. Videtur aberrans librarii manus olim dediſſe *Ceclopium*, ſolemni errore, unde poſtea *Celopium* & *Elopium* alii fecerint. Sed id pro re certâ haudquaquam aſſirmem.

g *Ut quam altiſſimè lapidem extollat*] Veneta, *quam altiſſimè poteſt ut extollat*. Vlitt. 3. *quam altiſſimè poſſit extollat*. Lege, *Ut quam altiſſimè poſſit extollat*. Tò *lapidem* eſt è gloſſâ.

h *Eruditus omni genere artium*] Ita & unus è Vlitianis codicibus. Sed duo, *omnium genere artium*. Veneta, *Eruditus omnium artium*. Quam ſecuti ſunt editores ante Morellium.

i *Lyram quoque didiciſſe*] *Lyrâ* unus ex Vlitianis. Atque ita quoque Modius volebat, cum Cicero dicat in de Senectute: *Diſcebant enim fidibus*.

k Ἀγχῦ δ᾽ ἐϛὶ τοῦ &c.] Al. Ἀγχοῦ Θησέως ἐϛὶ λύρη. Sed ἐϛὶ λύρη diſertim Vlitt. 2. Reliqua confuſa, ut legi neutiquam poſſint.

l *Thamyrin à Muſis excæcatum*] Vide Zenob. Cent. IV. 27.

m *Her-*

tem, dicunt. Alii Orphea à Thraciis mulieribus interfici; quod viderit Liberi patris initia. Æſchylus autem in fabula, quæ inſcribitur Προμηθεὺς λυόμενος, [m] Herculem ait eſſe, non cum dracone, ſed cum Liguribus depugnantem. Dicit enim; quod tempore Hercules à Geryone boves abduxerit, iter feciſſe per Ligurum fines: quos conatos ab eo pecus abducere, manus contuliſſe, & complures eorum ſagittis confixiſſe. Sed poſtquam Herculem tela deficerent, multitudine barbarorum & inopia armorum defeſſum, ſe ingeniculaſſe, multis jam vulneribus acceptis. Jovem autem miſertum filii, curaſſe ut circa eum magna lapidum copia eſſet: quibus ſe Herculem defendiſſe, & hoſtes fugaſſe. Itaque Jovem ſimilitudinem pugnantis inter ſidera conſtituiſſe. Hunc etiam nonnulli Ixiona brachiis vinctis eſſe dixerunt; quod vim Junoni voluerit afferre. Alii Promethea in monte Caucaſo vinctum.

VII. *Lyra.*

Inter aſtra conſtituta eſt hac, ut Eratoſthenes ait, de cauſa: quod initio à Mercurio facta de teſtudine, Orpheo eſt tradita; qui Calliopes & Oeagri filius, ejus rei maxime ſtudioſus. Itaque exiſtimatur ſuo artificio feras etiam ad ſe audiendum alliciuiſſe: qui querens uxoris Eurydices mortem, ad inferos deſcendiſſe exiſtimatur, & ibi deorum progeniem ſuo carmine laudaſſe, [a] præter Liberum patrem: hunc enim oblivione ductus prætermiſit, ut Oeneus in ſacrificio Dianam. Poſtea igitur Orpheus, ut complures dixerunt, in Olympo monte, qui Macedoniam dividit à Thracia: ſed, ut Eratoſthenes ait, in Pangæo ſedens, cum cantu delectaretur, dicitur Liber ei objeciſſe Bacchas, quæ corpus ejus [b] diſcerperent inter-

m *Herculem ait eſſe*] Hiſtoria hæc eſt apud Strabon. Lib. IV. p. 174. Dionyſ. Halicarnaſſ. Lib. I. p. 27. Theonem in Aratum p. 12. ed. Morell. Theonem emendabo in tranſitu. Οἱ δὲ, inquit, Ἡρμόσθαι λέγουσιν. οἱ δὲ Ταίτελον. ἄλλοι Θόβεσιν. ἄλλοι δὲ φασὶν αὐτὸν εἶναι τὸν Ἡρακλέα Λίβυσι πολεμοῦντα. Pro Θόβεσιν repone Θάμυριν. pro Λίβυσι autem Λίγυσιν.

Ad CAP. VII.

a *Præter Liberum patrem*] Videndi Germanici Scholiaſtes & Eratoſth. καταστερ. cap. 24.

b *Diſcerperent*] Ita recte etiam Soter

terfecti. Sed alii dicunt, quod initia Liberi ſit ſpeculatus, id ei accidiſſe: Muſas autem collecta membra ſepulturæ mandaſſe, & lyram, quo maxime potuerant beneficio, illius memoriæ cauſa figuratam ſtellis inter ſidera conſtituiſſe Apollinis & Jovis voluntate: quod [c] Orpheus Apollinem maxime laudaret, Jupiter autem filio beneficium conceſſit. Alii autem dicunt Mercurium, cum primum lyram feciſſet in Cyllene monte Arcadiæ, ſeptem chordas inſtituiſſe [d] ex Atlantidum numero, quod Maja una ex illarum numero eſſet, quæ Mercurii eſt mater. Deinde poſtea cum Apollinis boves abegiſſet, deprehenſus ab eo, quo ſibi facilius ignoſceret, petenti Apollini ut liceret dicere ſe inveniſſe lyram, conceſſit, & ab eo virgulam quandam muneri accepit: quam manu tenens Mercurius, cum proficiſceretur in Arcadiam, & vidiſſet [e] duos dracones, inter ſe conjuncto corpore, alium alium appetere, ut qui dimicare inter ſe viderentur, virgulam [f] inter utrunque ſubjecit; itaque diſceſſerunt: quo facto, eam virgulam pacis cauſa dixit eſſe conſtitutam. Nonnulli etiam cum faciunt caduceos, duos dracones implicatos virgula faciunt, [g] quod initium Mercurio fuerat pacis. Ejus exemplo [h] & athletæ, & in reliquis ejuſmodi certationibus virgula utuntur. Sed ut ad propoſitum revertamur; Apollo lyra accepta dicitur Orphea docuiſſe; & poſtquam ipſe citharam invenerit, illi lyram conceſſiſſe. Nonnulli etiam dixerunt, Venerem cum Proſerpina ad

& Veneta. Eratoſth. Αἴτιτις διέσπασαν αὐτόν. Perperam *decerperent* Micyllus, quique eum ſecuti ſunt.

c *Quod Orpheus* &c.] Vlitt. 2. *Quorum Orpheus Apollinem maximè laudaret. Jupiter autem filia* &c. Etiam Modius τὸ *filia* invenit in ſuis libris. Scribendum & diſtinguendum exiſtimem: *Quorum Orpheus Apollinem maximè laudarat, Jupiter autem beneficium filia conceſſit.*

d *Ex Atlantidum numero*] Ita & Vlitt. 3. Schol. German. *Qui intendit chordas Atlantidum numero.* Veneta & aliæ antiquiores, *ad Atlantidum numerum.* Eratoſth. Ἔχει χορδὰς ἑπτὰ ἀπὸ τῶν Ἀτλαντηγείδων. Leg. Ἀτλαντιάδων vel Ἀτλαντίδων. Confer Theonem in Aratum p. 37. ed. Lond.

e *Duos dracones*] *Duo* Vlitt. unus. ἀρχαϊκῶς, ut *ambo* pro *ambos*. De quibus Chariſius Lib. 1.

f *Inter utrumque ſubjecit*] *In utrumque* Vlitt. 3.

g *Quod initium*] Εὐςόχως Schefferus: *Quod ad initium.* Stabiliunt ejus conjecturam Vlitt. 2.

h *Et Athleta & in* &c.] Corrigit Faber Agoniſt. 1. 19. *Et Athlotheta*. Sed ſic poſterius *&* eſſet inducendum, quod tamen cum Veneta ac Soteriana, cum & 3. Vlitt. præferunt, in quibus legi-

ad judicium Jovis veniſſe, cui earum Adonin concederet: quibus Calliopen ab Jove datam judicem, quæ muſa Orphei eſt mater. Itaque judicaſſe, uti dimidiam partem anni earum unaquæque poſſideret. Venerem autem indignatam, [i] quod non ſibi proprium conceſſiſſet, objeciſſe omnibus quæ in Thracia eſſent mulieribus, ut Orphea, amore inductæ, ita ſibi [k] quæque appeteret, ut membra ejus diſcerperent: cujus caput in mare de monte perlatum, fluctibus in inſulam Lesbon eſt rejectum: quod ab his ſublatum & ſepulturæ eſt mandatum: pro quo beneficio ad muſicam artem ingenioſiſſimi exiſtimantur eſſe. [l] Lyra autem à Muſis, ut ante diximus, inter aſtra conſtituta eſt. Nonnulli ajunt, quod Orpheus primus puerilem amorem induxerit, [m] mulieribus viſum contumeliam feciſſe illis ab hac re interfectum.

VIII. *Olor.*

Hunc Græci κύκνον appellant, quem complures, propter ignotam illis hiſtoriam, communi genere avium [a] ὄρνιν appellaverunt: de quo hæc memoriæ prodita eſt cauſa: Jupiter cum amore inductus, Nemeſin diligere cœpiſſet, neque ab ea ut ſecum concumberet impetrare potuiſſet, hac cogitatione amore eſt liberatus: jubet enim Ve-

gitur, *& Athletis & in* &c. Lege, *Et Athleticis & in reliquis ejuſmodi certationibus.*

i *Quod non ſibi*] Veneta *ut non ſibi.* Indifferentem iſtarum particularum uſum pridem oſtendit Mariangelus Accurſ. epiſt. 6. Confer not. ad cap. 4.

k *Quæque appeteret*] *Appeterent* Vlitt. 3. Probè omnino. Maro Æn. VI. *Quisque ſuos patimur manes.* Curt. Lib. VI. 1. *In ſuos quiſque ordines currimus.* VII. 4. *In ſuos quiſque vicos dilapſi*: X. 10. *Et quidem ſuas quiſque opes diviſis imperii partibus tuebantur.* Varro apud Nonium p. 755. *Suum quiſque commodum diverſi focillantur.*

l *Lyra autem à Muſis*] Theo in Aratum p. 32. ed. Morell. Jovem precibus Muſæi motum lyram aſtris intuliſſe narrat.

m *Mulieribus viſum contumeliam feciſſe illis ab hac re interfectum.* Diſtorta illa oratio. Mutem diſtinctionem & unicam literulam: *Induxerit mulieribus, viſum contumeliam feciſſe illis, ac hac re interfectum.* Veneta, id eſt princeps editio, non malè: *Mulieribus viſum contumeliam feciſſe, & hac re ab eis interfectum.* MSS. tamen 3. omiſſa copula: *Contumeliam feciſſe; hac re ab his interfectum.* Vide Ovid. Lib. IX. Met. fab. 1. Conon. Narrat. 41. apud Photium.

Ad CAP. VIII.

a *Ornin nominaverunt*] Unde & Vitruvius ἁπλῶς *volucrem* vocat Lib. IX. cap. 6.

Venerem aquilæ [b] ſimilatam ſe ſequi, [c] ſeſeque ipſe in olorem convertit, & ut aquilam fugiens [d] ad Nemeſin confugit, & in ejus gremio ſe collocavit: quem Nemeſis non aſpernata, amplexum tenens, ſomno eſt conſopita: quam dormientem Jupiter compreſſit, ipſe autem avolavit: & quod ab hominibus alte volans cœlo videbatur, inter ſidera dictus eſt eſſe conſtitutus: quod ne falſum diceretur, Jupiter è facto eum volantem, & aquilam ſequentem, collocavit in mundo. Nemeſis autem, ut quæ avium generi eſſet juncta, [e] menſibus actis, ovum procreavit; quod Mercurius auferens, detulit Spartam, & Ledæ ſedenti in gremium projecit, ex quo naſcitur Helena, cæteras corporis ſpecie præſtans, quam Leda ſuam filiam nominavit. [f] Alii autem cum Leda Jovem concubuiſſe in olorem converſum dixerunt: de quo in medio relinquimus.

IX. *Cepheus.*

Hunc Euripides cum cæteris [a] Phœnicis filium, Æthiopum regem, eſſe demonſtravit, Andromedæ patrem, quam [b] Ceto propoſitam notiſſimæ hiſtoriæ dixerunt. hanc autem Perſeum à periculo liberatam uxorem duxiſſe. Ita-

b *Similatam*] Ita quidem & Soter. Sed *ſimulatam* cum princeps editio exhibeat, cur barbaro illi *ſimilatam* cedere debeat, cauſa non eſt.

c *Seſeque ipſe* &c.] Veneta, Soter & alter Cod. Morell. *Ipſe in olorem converſus, ut aquilam* &c. Nec aliter in ſuis invenit Vlitius.

d *Ad Nemeſin confugit*] Tzetzes in Lycophron. Ζεὺς ὁμοιωθεὶς κύκνῳ μίγνυται Νεμέσει τῇ Ὠκεανοῦ θυγατρὶ, εἰς χῆνα, ὥς λέγουσι, μεταβαλλούσης αὐτῆς. Confer Schol. ad Heſiod. p. 250. ed. Heinſ. & noſtri Hygini Mythol. cap. 77: quæque ibi annotavi.

e *Menſibus actis*] Phædr. Lib. 1. cap. 19. *Inſtante partu mulier, actis menſibus.* Plautus Amphitr. 1. 3. *Menſes jam tibi exactos vides.*

f *Alii autem cum Leda*] Vide Theon. in Arat. p. 33. ed. Morell. Atqui Nemeſis eadem eſt, quæ Leda, ut docet Lactant. Firm. Lib. 1. cap. 21. Atque id voluit etiam Virgilius Ciri: *Ciris Amyclaeo formoſior anſere Leda.*

Ad CAP. IX.

a *Phœnicis filium*] Agenoris filium facit Theo in Arat. p. 26. Beli Euripides apud Apollod. Lib. 1. p. 62. ed. Commel. Fuiſſe Cepheum Andromedæ patrem & regem Æthiopum dicit quidem Euripides apud Eratoſth. cap. 15. non autem Phœnicis filium. Nec apud German. Scholiaſten id invenias, qui heic, ut plerunque ſolet, κατὰ πόδα tranſtulit verba Eratoſthenis. *Iaſides* dicitur Arato.

b *Ceto propoſitam*] Παρατεθεῖσαν τῷ κήτει βοράν, ut Eratoſthenes. German. Schol. *Expoſtulatamque Andromeden & ceto propoſitam.* Varro ἀπὸ ἐξαγωγῆς. *Andromeda vincta & propoſita ceto.* Lactant.

Itaque ut totum genus eorum perpetuo maneret, ipſum quoque Cephea inter ſidera ſuperiores numeraſſe.

X. [a] *Caſſiepeia.*

De hac Euripides & Sophocles & alii complures dixerunt, ut gloriata ſit, [b] ſe forma Nereidas præſtare: pro quo facto inter ſidera ſedens [c] in ſiliquaſtro conſtituta eſt: quæ propter impietatem, vertente ſe mundo, reſupinato capite ferri videtur.

XI. *Andromeda.*

Hæc dicitur [a] Minervæ beneficio inter aſtra collocata, propter Perſei virtutem, quod eam Ceto propoſitam [b] à periculo liberarat: [c] nec enim ab ea minorem animi benevo-

ctant. Argum. Metam. Ovid. Lib. v. fab. 1. *Propoſitam belluæ marinæ.* Plin. Lib. v. cap. 31. *In Phœnicico deinde mari eſt ante Ioppen Paria, tota oppidum, in quâ objectam belluæ Andromedam ferunt.*

Ad CAP. X.

a *Caſſiepeia*] Vlitt. unus, *Caſſiepia*. quod idem eſt, ut & *Caſſiepea*, Κασσιπεια. *Caſſiopea* heic habet Veneta, quomodo & apud Scholiaſt. German. Lactant. Lib. iv. Metam. Ovid. fab. 19. Capellam Lib. viii. Vitruv. Lib. ix. cap. 5. Virgil. Eclog. ad Meſſallam, alioſque hoc vocabulum exaratum viſitur. Sed perperam, Scaligero judice ad Manil. p. 459. *Caſſiope*, inquit, *&* *Caſſiepea*, *non Caſſiopea*, dicitur. Sed Κασσιέπεια legitur etiam apud Lucian. περὶ Ὀρχήσ. pag. 933. ed. Bened. Sic Βερονίκη & Βερενίκη, Σθενέβοια & Σθενέβοια inventa à me ſunt tam apud Græcos, quam Latinos. Vide loca in notis ad Mythol. cap. 56.

b *Se formâ Nereidas* &c.] Non agnoſcit τὸ *ſe* unus de Vlitt. Et ſalvâ Latinitate abeſſe poteſt. Ter. Eun. 1. 2. *Venturum ad me conſtituit.* Curt. viii. 11. *Conſtituit daturum.* Tibull. 1. 7. *Et ſimulat tranſire domum.*

c *In ſiliquaſtro*] Δίφρον appellat Eratoſth. cap. 16. Καθέδραν Theo ad Arat. p. 27. *Sellam* Schol. German. *Sedile* noſter Lib. iv. cap. 6. & rectè quidem. Varro L. L. Lib. iv. cap. 6. *Ab ſedendo appellantur ſedes, ſedile, ſella, ſiliquaſtrum.* Confer Feſtum in *ſeliquaſtrum*. A ſiliqua formandum heic cenſet vir doctus, & pœnæ vult eſſe inſtrumentum. At pœnæ ſatis erat, quod in ſellâ reſupinato capite ferretur. Manil. Lib. 1. *In pœnas ſignata ſuas.* Manus autem extenſas cur habeat, explicat Theo in Aratum pag. 27. Ἡ δὲ Κασσιέπεια ἀποτεταμένας ἔχει τὰς χεῖρας εἰς ὀργυιάν. ἐσχημάτισται ὥσπερ σταυρουμένη. Καὶ εἴποις ἂν αὐτὴν ἐν τῷ τοιῷδε σχήματι ὥσπερ ὀπωλοφύρεσθαι τῷ παιδί. Scrib. τῇ παιδί. Aratus: Φαίνονται αὐτά ζειν ἐπὶ παιδί.

Ad CAP. XI.

a *Minervæ beneficio*] Eratoſthenes cap. 17. Διὰ τὴν Ἀθηνᾶν τῆς Περσέως ἄθλων ὑπόμνημα, vel ὑπόδειγμα, ut habet Theo in Aratum p. 28. Schol. German. *Beneficio Minervæ aſtris recepta eſt.*

b *A periculo liberaret*] Scrib. *liberarat* cum Venet. Sanct. & Micyll. Etiam præpoſitionem omittunt codices 2. ex Vlitt.

c *Nec enim* &c.] Delet τὸ *enim* Scheff
ferus. Ego mutare malim in *etiam*. Idem vitium occurrit ſupr. cap. 3.

volentiam pro beneficio accepit. Nam neque pater Cepheus neque Caſſiepeia mater ab ea potuerunt impetrare, quin parentes & patriam relinquens Perſea ſequeretur. Sed de hac Euripides hoc eodem nomine fabulam commodiſſime ſcribit.

XII. *Perſeus.*

Hic nobilitatis cauſa, & quod inuſitato genere concubitionis eſſet natus, ad ſidera dicitur perveniſſe: qui miſſus à Polydecte [a] Magnetis filio ad Gorgonas, à Mercurio qui eum dilexiſſe exiſtimatur, talaria & petaſum accepit: præterea galeam, qua indutus ex adverſo non poterat videri. Itaque Græci ἄϊδος galeam dixerunt eſſe: non, ut quidam inſcientiſſime interpretantur, eum [b] Orci galea uſum: quæ res nemini docto poteſt probari. Fertur etiam à Vulcano falcem accepiſſe ex adamante factam, qua Meduſam Gorgonem interfecit: quod factum nemo conſcripſit. Sed ut ait Æſchylus Tragœdiarum ſcriptor [c] in Phorcys, [d] Grææ fuerunt Gorgonum cuſtodes: de quo in primo libro Genealogiarum ſcripſimus: quæ utræque uno oculo uſæ exiſtimantur, & ita ſuo quæque tempore accepto oculo vigilias egiſſe. Hunc Perſeus, una earum tradente, exceptum in paludem [e] Tritonida projecit. Itaque cuſtodibus excæcatis, facile [f] Gorgonem ſomno conſopitam

Ad CAP. XII.

[a] *Magnetis filio*] Ita & Apollodorus Lib. I. Atqui Dictys ejus frater dicitur Periſthenis filius à Pherecyde apud Apollon. Schol. ad Lib. IV. vers. 1090. An ergo uterini fuere tantum? Non concedit hoc Apollodorus, cum utroſque ex Magnete & Nalde nymphâ natos tradat.

[b] *Orci galeâ*] Vide Zenobium Cent. I. 41. & ibi Schottum. Eraſm. Chil. II. Cent. X. 74.

[c] *In Phorcys*] *Phorcis* Veneta & aliæ antiquiores. Drama Æſchyli fuit Φορκίδες. Itaque heic videtur ſcribendum *Phorcidis*, ut in recto fuerit Latinâ inflexione *Phorcida*. quemadmodum hoc ipſo capite *Gorgona*, & *Tritonida*, aliaque ſexcenta alibi efferuntur, ut multis non uno loco oſtendi.

[d] *Grææ*] *Igrææ* Vlitt. 3. Africanum hoc. Vide not. ad cap. 5. & quæ diximus ad Fulgent. in de Priſco. Sermon. in voce *Sculponeas*.

[e] *Tritonida*] *Tritonidam* invenit in codicibus ſuis Vlitius. Quod neutiquam ſpreverim, cum ad eundem modum in recto caſu olim dixerint complures veterum, *Itonida*, *Perſida*, *Nereida*, *Mnemonida*; *Lemniada*, *Dromada*. *Chlamyda*, *Oedipoda*, *antipoda*, *lampada*, & complura alia id genus. Referendum ad illa etiam *Caſſida* pro *Caſſis* Æn. XI. 775. Ubi perperam Servius: *Accuſativum poſuit pro nominativo.*

[f] *Gorgonem*] *Gorgonam* Vetuſtiores. Quod vereor ne fruſtra mutaverint.

Gor-

tam interfecit: cujus caput Minerva in pectore dicitur habere collocatum. Euhemerus quidem Gorgonem à Minerva dicit interfectam: de quo alio tempore plura dicemus.

XIII. *Heniochus.*

Hunc nos Aurigam Latine dicimus, nomine Erichthonium, ut Eratoſthenes monſtrat: quem Jupiter cum vidiſſet primum inter homines equos quadrigis junxiſſe, admiratus eſt ingenium hominis [a] ad Solis inventa acceſſiſſe, quod is princeps quadrigis inter deos eſt uſus: ſed Erichthonius & quadrigas, ut ante diximus, & ſacrificia Minervæ, & templum in arce Athenienſium primus inſtituit: de cujus progenie Euripides ita dicit: Vulcanum Minervæ pulchritudine corporis inductum, petiiſſe ab ea ut ſibi nuberet, neque impetraſſe: & cœpiſſe Minervam ſeſe occultare [b] in eodem loco, qui propter Vulcani amorem Hephæſtius eſt appellatus: quo perſecutum Vulcanum, ferunt cœpiſſe ei vim afferre: & cum plenus cupiditatis ad eam ut complexui ſe applicaret ferretur, repulſus effudit in terram voluptatem. [c] Quo Minerva, pudore permota, pede pulverem injecit. Ex hoc autem naſcitur Erichthonius anguis, qui ex terra & eorum diſſenſione nomen poſſedit. Eum dicitur Minerva in ciſtula quadam ut myſteria contectum, ad Erechthei filias detuliſſe, & his dediſſe ſervandum; quibus interdixit, ne ciſtulam aperirent. Sed ut hominum eſt natura cupida, ut eo magis appetant, quo interdicatur ſæpius, virgines ciſtulam aperuerunt, & anguem viderunt: quo facto, inſania à Minerva

Gorgona pro *Gorgon* nominandi caſu dictum, ut *Lacedamona*, *Sirena*, *Crotona*, *Amazona*, *Eleuſina*, quæ cum multis aliis à me obſervata deprehendes in diſſertatione de Hygino.

Ad CAP. XIII.

a *Ad inventa Solis*] Iſidor. Orig. Lib. III. *Mirati ſunt enim ingenium ad imitationem Solis acceſſiſſe.*

b *In eodem loco*] Præfero lectionem 3. Vlitt. *in eo loco.*

c *Quo Minerva*] In quod σπέρμα à Vulcano effuſum. Infr. cap. 40. *Mare, quo ille projectus eſt.* Et poſt paullo: *Dolium eſſe, quo Mars ab oto & Ephialte ſit conjectus.* Adverbia locorum pro relativis pronominibus poni etiam ab optimis ſcriptoribus, proliхè probamus ad Myth. cap. 3.

va injecta, de arce Athenienſium ſe præcipitaverunt: anguis autem ad Minervæ clypeum confugit, & ab ea eſt educatus. Alii autem anguina tantum crura habuiſſe Erichthonium dixerunt, cumque primo tempore adoleſcentiæ ludos Minervæ Panathenæa feciſſe, & ipſum quadrigis concurriſſe, pro quibus factis inter ſidera dicitur collocatus. Nonnulli etiam, qui de ſideribus ſcripſerunt, hunc natione Argeum, [d] Orſilochum nomine, primum quadrigarum inventorem eſſe dixerunt, & pro inventione ſiderum locum poſſediſſe. Alii autem hunc Mercurii filium [e] ex Elicia natum, nomine Myrtilum, Oenomai aurigam definierunt, cujus poſt notam omnibus mortem parens corpus in mundo conſtituiſſe exiſtimatur. Hujus in humero ſiniſtro Capra inſtare & in manu ſiniſtra Hœdi [f] videntur formati: de quibus nonnulli ita dicunt: Olenum quendam fuiſſe nomine Vulcani filium: ex hoc duas nymphas Æga & Helicen natas, quæ Jovis fuerunt nutrices. Alii autem etiam ab his urbes quaſdam [g] appellari dixerunt, & Olenon [h] in Aulide, Helicen autem in Peloponneſo, & Ægam in Æmonia [i] ibi nominari: de quibus [k] Homerus in Iliados ſecundo dicit. Parmeniſcus autem ait, Meliſſea quendam fuiſſe Cretæ regem: ad ejus filias Jovem nutriendum eſſe delatum: quæ quod lac non habuerint, capram ei admiſiſſe, Amaltheam nomine, quæ eum dicitur educaſſe. Hanc autem geminos hœdos ſolitam eſſe procreare, [l] & fere eo tempore pe-

d *Orſilochum*] Vide Scheffer. de Re vehicularia Lib. 1. cap. 2. Paul. Leopard. Emend. Lib. 1. cap. 6.

e *Ex Elicia natum*] Malè. Rectum eſt *Clytia*, quod Soter & Micyllus dederunt. Vide not. ad Mythol. cap. 84. & 242. Dormitavit heic Morell. ut & mox cum *apparens corpus* &c. excudit pro *parens* &c.

f *Videntur formati*] Præfero *deformati*, quod in ſuis invenit Vlitius. Vide ſupr. cap. 4. & Præfat. Lib. 1.

g *Appellari dixerunt*] *Dicunt* Vlitt. 2.

h *In Aulide*] Imo in *Ætolide* ſive *Ætolia*. Vide Steph. in Ὤλενος. Sed hæc cum ſcripſiſſem, vidi Palmerium in deſcriptione Græciæ Lib. IV. cap. 10. emendare *Æolide*. Quod eodem redit, cum Æolis pars Ætoliæ fuerit.

i *Ibi nominari*] Fort. *Ab iis*.

k *Homerus Iliados ſecundo*] Euſtath. in Hom. p. 220. ed. Baſil. Ὁ δὲ γεωγράφος φησὶν ὅτι μετὰ Σικυῶνα Πελλήνη κεῖται. εἶτα Αἴγειρα δευτέρα. τρίτη Αἰγαί. εἰς ἃς καὶ Αἰγὰν λέγουσιν ἑνικῶς, Ποσειδῶνος ἱερὸν ἔχουσα. τετάρτη Βοῦρα. μεθ' ἣν Ἑλίκη. μετὰ δὲ αὐτὴν Αἴγιον καὶ Πατρεῖς. εἶτα Ὤλενος &c.

l *Et fere eo tempore*] Mallem, *forte eo tempore*.

m Te-

peperiſſe, quo Jupiter nutriendus eſt allatus. Itaque propter beneficium matris & hœdos quoque dicitur inter ſidera collocaſſe. Hos autem Hœdos Cleoſtratus [m] Tenedius dicitur primus inter ſidera oſtendiſſe. [n] Muſæus autem dicit Jovem nutritum [o] à Themide & Amalthea nympha, quibus eum mater Ops tradidiſſe exiſtimatur: Amaltheam autem habuiſſe capram quandam ut in deliciis, quæ Jovem dicitur aluiſſe. Nonnulli etiam Ægam Solis filiam dixerunt, multis candore corporis præſtantem, cui contrarius pulchritudini horribilis aſpectus exiſtebat: quo Titanes perterriti petierunt à Terra ut [p] ejus corpus obſcuraret: quam Terra ſpecu quodam celaſſe dicitur in inſula Creta: quæ poſtea [q] Jovis fuiſſe nutrix, ut ante oſtendimus, demonſtratur. Sed cum Jupiter fidens adoleſcentia, bellum contra Titanas appararet, reſponſum eſt ei, ſi vincere vellet, ut αἰγὸς pelle tectus & Capite Gorgonis, bellum adminiſtraret, quam Ægida Græci appellaverunt. Itaque facto eo, quod ſupra declaravimus, Jupiter Titanas ſuperans regnum eſt adeptus, & reliqua oſſa αἰγὸς caprina pelle contecta, anima donavit, & [r] ſtellis figuratam memoriæ commendavit: & poſtea, quibus ipſe vicerat tectus, Minervæ conceſſit. Euhemerus ait Ægam quandam fuiſſe Panos uxorem: eam ab Jove compreſſam peperiſſe, quem viri ſui Panos diceret filium. Itaque pue-

m *Tenedius*] *Teneus* MSS. 3. ex Vlitt. Non malè, ut arbitror. Vide Steph. in Τῆνος.

n *Muſæus autem*] Al. *Muaſeas*. Nihil mutandum mecum cenſebit, qui inſpexerit Eratoſthenis Aſteriſm. cap. 13. Puto innui Eumolpi filium Athenienſem, qui, auctore Laertio, primus Theogoniam ſcripſit. Laudat quoque hunc auctorem German. Schol. in Erichthonio, ut & Lactant. Lib. 1. cap. 21. nec non Hyginus infra denuo cap. 21. Alius Muſæus fuit, cujus ſcripta adducuntur à Plinio non uno loco.

o *A Themide & Amalthea*] Vide not. ad Myth. cap. 182.

p *Ejus corpus obſcuraret*] *Obſcurarent* Veneta. *Obſcuraretur* Vlitt. 3. Fabulam invenies apud Eratoſthenem.

q *Jovis fuiſſe nutrix*] *Jupitris* Veneta & Micyll. aliæque antiquiores.

r *Stellis figuratam*] *Figurata* Vlitt. 2. ut ad *oſſa* referatur. Sed perperam, opinor. Eratoſthenes: Τὰ ὀστᾶ δὲ τῆς αἰγὸς καλυψάμενος ἄλλῃ δορᾷ, καὶ ἔμψυχον αὐτὴν καὶ ἀθάνατον κατασκευάσαντος. Scholiaſtes Germanici heic mirificè corruptus eſt: *Eo tectus tegmento capræ, tergo alterius pellis tecta reſtituit, vita etiam immortalitate donavit, cœlique aſtris intulit, & ejus pellem nominavit.* Lego: *Eo tectus tegmento, capræ oſſa tergo alterius pellis tecta reſtituit vitæ, & eam immortalitate donavit cœlique aſtris intulit, & ejus pellem ægida appellavit.*

s Ægi-

puerum [s] Ægipana, Jovem vero Ægiochum dictum: qui, quod eum diligebat plurimum, inter aſtra [t] capræ figura memoriæ cauſa collocavit.

XIV. *Ophiuchus*.

Qui apud noſtros ſcriptores [a] Anguitenens dictus eſt, ſupra Scorpionem conſtitutus, tenens manibus anguem medium corpus ejus implicantem. Hunc complures [b] Carnabonta dixerunt nomine, [c] Getarum regem, qui ſunt in Myſia regione, fuiſſe: qui eodem tempore [d] regno eſt potitus, quo primum ſemina frugum mortalibus tradita eſſe exiſtimantur. Ceres enim cum ſua beneficia largiretur hominibus, Triptolemum, cujus ipſa fuerat nutrix, in curru draconum collocatum (qui [e] primus hominum una rota dicitur uſus, ne curſu moraretur) juſſit omnium nationum agros circumeuntem ſemina partiri, quo facilius ipſi poſterique eorum à fero victu ſegregarentur. Qui cum perveniſſet ad eum, quem ſupra diximus, Getarum regem, ab eo primum hoſpitaliter acceptus: deinde, non ut beneficus advena & innocens, ſed ut crudeliſſimus hoſtis, inſidiis captus, aliorum paratus producere, ſuam pene perdidit vitam. Carnabontis enim juſſu cum draco unus eorum eſſet interfectus, ne cum Triptolemus ſenſiſſet inſidias ſibi parari, curru præſidium ſibi conſtituere ſperaret, Ceres eo veniſſe, & ereptum adoleſcenti

s *Ægipana*] *Ægipan* Venet. cum 3. MSS. Vlitt. Sed rectum eſt alterum. Vide Mythol. cap 155.

t *Capræ figura*] *Figuram* Morell. alter. Præfero vulgatum, & refero ad τὸ *puerum*.

Ad CAP. XIV.

a *Anguitenens*] Ὀφιοῦχος. *Serpentarius* eſt Schol. Germanici.

b *Carnabonta*] Ita & 2. Vlitt. *Carnabuta* dicitur in Venetâ, & quæ eam ſecutæ ſunt.

c *Getarum regem*] Morellianus uterque, ut & 2. ex Vlitt. *Getarum, qui ſunt in Thraciâ, regem fuiſſe.*

d *Regno eſt potitus*] *Rerum* Morell. alter. *Regnum* unus ex Vlitt.

e *Primus hominum*] *Omnium* Vlitt. 2. & mox, *ne curru* unus. Quod ſenſum non incommodum facit. Cl. Schefferus de Re Veh. Lib. 1. cap. 2. emendat, *ne curſum*. Perquam facilis eſt meum *curſus* & *currus* permutatio. Certè Catal. Vett. poetar. Lib. III. ubi ortum ſolis deſcribunt Scholaſtici, perperam legitur in epigrammate Maximiniani: *Prævia flammiferi curſus Aurora rubebat.* Leg. *flammiferi currus.* Julianus: *Cum ſol igniferos currus è gurgite magno ſuſtulit. Portantes lumina currus* vocat Ovid. 11. Met. Quintus Cicero in Eclogario Auſonii: *At dextra lævaque ciet rota fulgida ſolis Mobile curriculum.*

f *Apud*

ti currum, dracone altero ſubjecto, reddidiſſe; regem pro cœpto maleficio pœna non mediocri affeciſſe narratur. Hegeſianax enim dicit, Cererem memoriæ hominum cauſa ita Carnabonta ſideribus figuraſſe, manibus tenentem draconem, ut interficere exiſtimetur: qui ita vixerat acerbe, ut jocundiſſimam ſibi conſciſceret mortem. Alii autem Herculem eſſe demonſtrant, in Lydia [f] apud flumen Sagarim anguem interficientem, qui & homines complures interficiebat, & ripam frugibus orbabat. Pro quo facto [g] ab regina Omphala, quæ ibi regnabat, multis ornatum muneribus Argos remiſſum; [h] ab Jove autem propter fortitudinem inter ſidera collocatum. Nonnulli etiam Triopam Theſſalorum regem dixerunt eſſe: qui cum ſuum domicilium [i] tegere conaretur, Cereris ab antiquis collocatum diruit templum. Pro quo facto à Cerere fame objecta, nunquam poſtea frugibus ullis ſaturari potuiſſe exiſtimatur. Noviſſime prope ad terminum vitæ dracone objecto, mala plurima perpeſſus, aliquando [k] mortem adeptus, inter aſtra Cereris voluntate eſt conſtitutus. Itaque adhuc videtur eum draco circumplexus æterna [l] mœrentem afficere pœna. [m] Polyzelus autem Rhodius hunc Phorbanta nomine demonſtrat, qui Rhodiis auxilio maximo fuiſſe demonſtratur. Nam cum eorum inſulam, ſerpentium multitudine occupatam, cives [n] Ophiuſam appellaſſent, & in ea multitudine ferarum draco fuiſſet ingenti magnitudine, qui plurimos eorum in-

f *Apud flumen Sagarim*] Aliter *Sangarius* dicitur hic fluvius. Vide Ortelium in eâ voce.

g *Ab reginâ Omphalâ*] *Ab Omphala.* Vlitt. 2. & rectè quidem. Manifeſtum enim gloſſema *regina*, cum ſtatim ſequatur, quæ ibi regnabat.

h *Ab Jove*] *Ab Jupitre* Veneta.

i *Tegere conaretur*] *Figere* edidit cum Pariſienſibus Cl. Schefferus. Sed alterum Veneta, Micylliana, & MSS. 2, ex Vlitt. tuentur.

k *Mortem adeptus*] Quæ pro munere nempe illi erat. Nam, *ut mors eſt neceſſaria omnibus hominibus, ita etiam eſt requies perpetua laborum*, quemadmodum loquitur Horat. Scholiaſtes ad Lib. II. od. 18. Morellianus alter, *morte ademptus*. Quod licet aptius Morellio & Scheffero viſum fuerit, mihi tamen probare ſe neutiquam poteſt.

l *Mœrentem*] *Merentem* Venet. Micyll. & Pariſienſis.

m *Polyzelus*] Meminit ejus Athenæus Lib. I. & VIII. Confer Voſſ. de Hiſtor. Græc. Lib. IV. p. 346. Perperam *Policem* Veneta. *Polizeius* Soter & Pariſienſis.

n *Ophiuſam*] Vide Euſtath. in Dionyſ. p. 73. Hieron. Chronico Euſebiano: *Telchines Rhodum condiderunt, quæ prius Ophiuſa dicebatur.*

o *Trio-*

interfeciſſet, & patria denique deſerta carere coegiſſet, dicitur Phorbas [o] Triopæ filius ex [p] Hiſcilla Myrmidonis filia natus, eo tempeſtate delatus, omnes feras & eum draconem interfeciſſe: qui cum maxime Apollini dilectus eſſet, locatus inter ſidera dicitur, ut interficiens draconem laudis & memoriæ cauſa videretur. Itaque Rhodii, quotieſcunque à litore longius [q] prodeunt, claſſes prius ſacrificant Phorbantis adventui, [r] talis ut illis eventus inopinatæ virtutis accidat civibus qualis inſcium Phorbanta futuræ laudis ad ſidera gloriæ pertulit caſus. Complures etiam aſtrologi hunc Æſculapium finxerunt, quem Jupiter Apollinis cauſa inter aſtra collocavit. Æſculapius enim cum eſſet inter homines, & tantum medicina cæteris præſtaret, ut non ſatis ei videretur hominum dolores levare, niſi etiam mortuos revocaret ad vitam, noviſſime fertur Hippolytum, qui iniquitate novercæ, & inſcientia parentis erat interfectus, ſanaſſe, ita uti Eratoſthenes dicit. Nonnulli Glaucum [s] Minois filium ejus opera revixiſſe dixerunt: pro quo, ut peccato, Jovem domum ejus fulmine incendiſſe: ipſum autem propter artificium & Apollinem ejus patrem inter ſidera anguem tenentem conſtituiſſe. Ut quidam dixerunt, hac de cauſa anguem dicitur tenere: quod cum Glaucum cogeretur ſanare, concluſus [t] quodam loco ſecreto, bacillum tenens manu, cum quid ageret cogitaret, dicitur anguis ad bacillum ejus arrepſiſſe: quem Æſculapius mente commotus interfecit, bacillo fugientem feriens ſæpius. Poſtea fertur alter anguis eodem veniſſe, ore ferens herbam, & in caput ejus impoſuiſſe: quo facto, utroſque loco fugiſſe:

o *Triopæ filius*] Vide not. ad Mythol. cap. 145. Malè *Triopi filius* dicitur à viro docto ad Eratoſth. pag. 18. Triopæ Phorbantis filio Lib. IV. id tribuit Diodorus Siculus, apud quem hanc hiſtoriam habes. Vide & Meurſ. Rhod. Lib. 1. cap. 5.

p *Hiſcilla*] Ita & in margine Micyllus, cujus editio *Hyscla* exhibet. *Hyſcella* Veneta. Vlitiani codices *Hiſcela* vel *Hiſchela*.

q *Prodeunt, claſſes* &c.] *Prodeunt claſſe* Vlitt. Quod conjectura aſſecutus quoque Schefferus eſt.

r *Talis ut illis*] *Ut illius talis* Veneta. Vlitt. variè, *ut aliis talis*, *ut talis*, expuncto τῷ *illis*.

s *Minois*] *Minoos* Veneta & aliæ antiquiores. Quod ἰδιωτικώτερον eſt.

t *Quodam loco ſecreto*] Tò *ſecreto* omittit alter Morellianus, ut & unus è Vlitianis.

n Qua

ſe: [u] qua re Æſculapium uſum, & eadem herba Glaucum revixiſſe. Itaque anguis & [x] in Æſculapii tutelam, & in aſtris dicitur collocatus: qua conſuetudine ducti poſteri ejus tradiderunt reliquis, ut medici anguibus uterentur.

XV. *Sagitta.*

Hanc unam de Herculis telis eſſe demonſtrant, qua Aquilam dicitur interfeciſſe, quæ Promethei jocinora fertur exediſſe: de quo [a] pluribus verbis dicere non inutile videtur. Antiqui cum maxima cerimonia deorum immortalium ſacrificia adminiſtrarent, ſoliti ſunt totas hoſtias in ſacrorum conſumere flamma. Itaque cum propter ſumptus magnitudinem ſacrificia pauperibus non obtingerent, Prometheus qui propter excellentiam ingenii miram, homines finxiſſe exiſtimatur, [b] recuſatione dicitur ab Jove impetraſſe, ut partem hoſtiæ in ignem conjicerent, partem in ſuo conſumerent [c] victu: idque poſtea conſuetudo confirmavit. Quod cum facile à deo, [d] non ut ab homine avaro impetraſſet, ipſe Prometheus immolat tauros duos. quorum primum jocinora cum in ara poſuiſſet, reliquam carnem ex utroque tauro in unum compoſitam corio bubulo texit: oſſa autem, [e] quæ circa fuerunt reliqua, pelle contecta in medio collocavit, & Jovi fecit poteſtatem, ut quam vellet eorum ſumeret partem. Jupiter autem

tem

u *Qua re Æſculapium uſum, & eadem*] Al. *Quare Æſculapium uſum eadem herbâ, & Glaucum* &c.

x *In Æſculapii tutelam*] Ita quidem & Soter. Præfero tamen *tutela*, quod Veneta, Micyll. & Sanct. exhibent. Mox Veneta & antiquiores, *tradiderunt, ut reliqui medici.* Sed alterum adſtruunt Vlitt. 3.

Ad CAP. XV.

a *Pluribus verbis*] Poſterior vox non comparet in Vlitt. 2. nec malè abeſt. Phædrus Lib. III. cap. II. *Hac executus ſum propterea pluribus.*

b *Recuſatione*] Cl. Schefferus ſuſpicatur ſcriptum fuiſſe *excuſatione*. Putarim rectius fore, *hac uſus ratione.* Nempe quod propter ſumptus magnitudinem non contingerent ſacrificia pauperibus.

c *Victu*] Ita & Soter & unus Vlitianorum. Al. *uſu.*

d *Non ut ab homine avaro*] Tò *ut* non agnoſcunt Vlitt. 2. Forte rectius eſt, *non, ut homine, avaro.* Qui non eſſet avarus, ut homo. Avaritia enim hominum, non Deorum vitium.

e *Quæ circa fuerunt reliqua, pelle* &c.] Soter dedit, *quæ circa reliqua fuerunt.* Veneta & aliæ antiquiores, *quæ circum fuerunt reliqua, pelle* &c. Mutat diſtinctionem Schefferus, *quæ circa fuerunt, reliquâ pelle.* Nec ſanè aliter in Micyllianâ vel Pariſienſi editione diſtingui-

tem etſi non pro divina fecit cogitatione, neque [f]ut deum licebat, omnia qui debuit ante providere: ſed (quoniam credere inſtituimus hiſtoriis) deceptus à Prometheo, utrunque putans eſſe taurum, delegit oſſa pro ſua dimidia parte. Itaque poſtea in ſolennibus & religioſis ſacrificiis carne hoſtiarum conſumpta, [g]reliquias, quæ pars fuit deorum, eodem igni comburunt. Sed ut ad propoſitum revertamur: Jupiter cum factum reſciſſet, animo permoto mortalibus eripuit ignem, ne Promethei gratia plus deorum poteſtate valeret, neve carnis uſus utilis hominibus videretur, [h]cum concoqui non poſſet. Prometheus autem conſuetus inſidiari, ſua opera ereptum mortalibus ignem reſtituere cogitabat. Itaque cæteris remotis, devenit ad Jovis ignem: quo diminuto & in ferulam conjecto, lætus ut volare, non currere videretur, ferulam jactans, ne ſpiritus interclusus [i]vaporis extingueret in anguſtia lumen. Itaque homines adhuc plerunque, qui lætitiæ fiunt nuncii, celerrime veniunt. [k]Præterea in certatione ludorum curſoribus inſtituerunt ex Promethei conſuetudine, ut currerent lampadem jactantes. Pro quo Jupiter facto mortalibus parem gratiam referens, mulierem tradidit his, quam à Vulcano factam [l]deorum voluntate omni munere donavit, itaque Pandora eſt appellata: Prometheum autem in monte Scythiæ nomine Caucaſo ferrea catena vinxit: quem alligatum ad triginta millia annorum Æſchylus tragœdiarum ſcriptor ait. Præterea admiſit ei aquilam, quæ aſſidue noctu renaſcentia jocinora exeſ-

guitur. Morellianus alter & Vlitt. 2. habent, *quæcunque fuerunt, reliquá* &c. Quod probo. Fabula eſt apud Heſiod. Θεογ. vers. 541. ubi tamen non pelle, ſed *ἀργέτι δημῷ* dicitur contexiſſe oſſa. Id quod & apud Lucianum legas, ad quem lectorem remittimus.

f [*Ut Deum licebat*] Nec Latinum hoc, nec aptum ad ſententiam videtur. Forte ſcripſerat, *decebat*.

g *Reliquias, quæ pars fuit Deorum*] Schol. Hom. Iliad. A. 461. Ἔκοψαν μικρὸν ἀπὸ πάντων μέρος, καὶ ἐπέθηκαν ἐπὶ τὰ μηρία, ὡς δηλοῦν ὅλα τὰ μηρία τῶν ἱερείων χαριοῦσθαι.

h *Cum concoqui*] Præferendum omnino *cum coqui*, quod Veneta, Micyll. & aliæ exhibent.

i *Vaporis*] Ita & Veneta & MSS. 3. Vlitt. Al. *vaporibus*.

k *Præterea in certatione ludorum*] Ita & MSS. 3. Vlitt. Morell. alter, *in concitatione ludorum*. Fort. *in concertatione*. Vulgo editur, *præterea totum a certatione ludorum*. Unde *votiva à certatione* facit Valeſius.

l *Deorum voluntate*] *Voluntas* MSS. 3.

m Com-

exceſſet. Hanc autem aquilam nonnulli ex Typhone & Echidna natam: alii ex Terra & Tartaro: [m] complures Vulcani factam manibus demonſtrant, animamque ei ab Jove traditam dicunt. Sed de ejus ſolutione hæc memoriæ prodita eſt cauſa: Cum Jupiter Thetidis connubium pulchritudine corporis inductus peteret, neque à timida virgine impetraret, neque ea re minus efficere cogitaret, illo tempore Parcæ feruntur ceciniſſe fata, quæ perfici natura voluit rerum. dixerunt enim, quicunque Thetidis fuiſſet maritus, ejus filium patre fore laude clariorem: quod Prometheus non voluntate, ſed neceſſitudine vigilans, auditum Jovi nunciavit: qui veritus id, quod ipſe Saturno patri feciſſet in ſimili cauſa, [n] ne patris regno privatus cogeretur, deſtitit Thetin velle ducere uxorem: & Prometheo pro beneficio meritam retulit gratiam, eumque vinculis liberavit: neque id, quod fuerat juratus, remiſit, vacuum omni alligatione futurum. Sed memoriæ cauſa ex utraque re, hoc eſt lapide & ferro, digitum [o] ſibi vinciri juſſit: qua conſuetudine homines uſi, quo ſatisfacere Prometheo viderentur, anulos lapide & ferro concluſos habere cœperunt. Nonnulli etiam coronam habuiſſe dixerunt, ut ſe victorem impune peccaſſe diceret. Itaque homines in maxima lætitia victoriiſque coronas habere inſtituerunt: id in exercitationibus & conviviis perſpicere licebit. [p] Sed, opinor, ad initium cauſæ & interi-

m *Complures Vulcani factam manibus demonſtrant*] Hanc lectionem non Modiani tantum, ſed & tres Vliciani codices ſtabiliunt. Veneta habet, *Alii ex Terrâ & Tartarô. Complures à Vulcano factam. Hanc complures* &c. Heic interſerit totam illam hiſtoriam de Carnobonte ex capite præcedente. Dein pergit, *Polyzelus autem Vulcani factam manibus demonſtrat, animamque* &c. Vides heic etiam illa duo prima vocabula ex eodem capite tranſlata. Sunt enim initium narrationis de Phorbante, quæ alteri illi de Carnobonte ibi ſtatim ſubnectitur. Hæc ergo cauſa eſt, cur vitioſè editi ante Soterem exhibeant, *complures à Vulcano factam. Polyzelus autem Vulcani factam manibus demonſtrat.* Soter primus locum hunc integritati reſtituit.

n *Ne patris regno*] Ita & Veneta & Soter, nec non 2. ex Vlitt. Sed pro *patris* mallet *pati* Cl. Schefferus.

o *Sibi vinciri*] Ita quidem & Soter. Sed *vincire* Veneta, Micylliana, & cæteræ antiquiores. De fabulâ vide quæ annotavi ad Mythol. cap. 144. & Stanleium ad Prometh. Vinctum Æſchyli p. 719.

p *Sed, opinor, ad* &c.] Al. *ſed opinio eſt. ad initium* &c. Frigent omnino illa, *ſed opinor*, *ſed opinio eſt*. Præferam, quod in uno de codicibus ſuis invenit Vlitius, *ſed potius ad initium.*

ritum Aquilæ revertamur. Hercules miſſus ab Euriſtheo ad Heſperidum mala, neſcius viæ, devenit ad Promethea, quem in Caucaſo monte vinctum fuiſſe ſupra diximus: q à quo via demonſtrata victoriæ, dum iter faceret, contendit ut & draconem, de quo ante diximus, interfectum diceret, & gratiam pro beneficio referret: nam confeſtim honorem quem potuit, reddidit merenti. r * Qua dimiſſa, homines inſtituerunt, ut hoſtiis immolatis jocinora conſumerent in deorum altaribus, ut s exſaturare eos pro viſceribus Promethei viderentur. Ut Eratoſthenes autem de Sagitta demonſtrat, hac Apollo Cyclopas interfecit, qui t fulmen Jovi fecerunt, quo Æſculapium interfectum complures dixerunt. Hanc autem ſagittam in Hyperboreo monte Apollinem defodiſſe. Cum autem Jupiter ignoverit filio, ipſam ſagittam vento ad Apollinem perlatam cum frugibus, quæ eo tempore naſcebantur. Hanc igitur ob cauſam inter ſidera demonſtrant.

XVI. a *Aquila.*

Hæc eſt quæ dicitur Ganymedem rapuiſſe, & amanti Jovi tradidiſſe: hanc etiam Jupiter primus ex avium genere ſibi delegiſſe exiſtimatur: quæ ſola tradita eſt memoriæ contra ſolis exorientis radios b contendere volare: itaque ſuper Aquarium volare videtur. Hunc enim complu-

q *A quo via demonſtrata victoria*] Veneta, *A quo via demonſtrata victoria dum iter facere contendit.* Sanè τὸ *victoria* ſervant etiam MSS. 3. Vitioſum tamen, & mutandum forte in *victor jam.* Micyllus & qui eum ſequuti ſunt dederunt, *via demonſtrata, partaque victoria ad eum iter facere contendit, ut & draconem.* Sed τὸ *partaque* non habent MSS. Lego, *A quo via demonſtratâ, victor jam ad eum iter* &c.

r * *Qua dimiſſâ* &c.] *Quo dimiſſo* Vlitianorum unus. quod eſſet ad Promethea referendum. Sed ante verba iſta excidiſſe nonnulla de aquilâ interfectâ non de nihilo ſuſpicatur Micyllus.

s *Ut exſaturare eos pro viſceribus*] Sic & Vlitt. 3. nec non Veneta, niſi quod pro *exſaturare* habet *ſaturare.* Forte ſcripſerat, *ut eis* (nempe jocinoribus) *ſaturare eos pro viſceribus.* Per jocinora intelligit σπλάγχνα.

t *Fulmen Jovi fecerunt*] Vid. Mythol. cap. 49. Eratoſth. cap. 29. Ubi perperam editum, τῦτο τὸ βέλος ἐςὶ περιχὸν, ὅ φασιν εἶναι Ἀπόλλωνα. Leg. Ἀπόλλωνος.

Ad CAP. XVI.

a *Aquila. Hæc eſt quæ dicitur*] Conciſius Vlitt. 2. *Aquila. Hæc dicitur* &c. Mox pro *primus* unus exhibet *primum.*

b *Contendere volare*] Ita & unus Vlitianus. Sed Veneta aliæque antiquiores, *contendere valere.* Unde *os contendere valere* Schefferus. Hygin. infr. cap. 18. *Cum ad cœlum contenderet evolare.*

c *Cor*

plures Ganymedem eſſe finxerunt. Nonnulli etiam dixerunt Meropem quendam fuiſſe, qui [c] Coon inſulam tenuerit regno, & à filiæ nomine Coon, & homines ipſos à ſe Meropas [d] appellaret. Hunc autem habuiſſe uxorem quandam nomine Ethemeam, genere Nympharum procreatam: quæ [e] cum deſierit colere Dianam, ab ea ſagittis figi cœpit, tandemque à Proſerpina viva ad inferos [f] arrepta eſt: Meropem autem deſiderio uxoris permotum, mortem ſibi conſciſcere voluiſſe: Junonem autem miſertam ejus in Aquilam corpus ejus convertiſſe, & inter ſidera conſtituiſſe: ne ſi hominis effigie eum collocaret, nihilominus memoriam tenens, conjugis deſiderio moveretur. Aglaoſthenes autem qui Naxica ſcripſit, ait Jovem Cretæ ſurreptum, Naxum delatum, & ibi eſſe nutritum: qui poſtquam pervenerit ad virilem ætatem, & voluerit bello laceſſere Titanas, ſacrificanti [g] ei Aquilam auſpicatam: quo auſpicio uſum eſſe, & eam inter aſtra collocaſſe. Nonnulli etiam dixerunt Mercurium, alii autem Anapladem pulchritudine Veneris [h] inductum in amorem incidiſſe: & cum ei copia non fieret, [i] animum, ut contumelia accepta, defeciſſe: Jovem autem miſertum ejus, cum Venus in Acheloo flumine corpus ablueret, miſiſſe aquilam quæ ſoccum ejus [k] in Amythaoniam Ægyptiorum delatum Mercurio traderet: quem perſequens Venus ad cupientem ſui pervenit: qui copia facta, pro beneficio Aquilam in mundo collocavit.

XVII. *Del-*

c *Coon inſulam*] *Coum* Vlitt. 2. *Coam* Veneta cum Micyll. & aliis. Sed rectum eſt *Coon*. Dicitur enim inſula illa non tantum Κῶς, ſed & Κόως, Κόως, & Κῶος, Euſtathio auctore in Iliad. K. Confer Steph. in Κῶς.

d *Appellaret*] Flagitat orationis nexus, ut rectè vidit Schefferus, *appellaverit*.

e *Cum deſierit*] Scribe *deſiiſſet* cum 3. Vlitt.

f *Arrepta eſt*]. Lego, *abrepta eſt*. Mox pro *Cretæ ſurreptum* malim *Cretâ* &c.

g *Aquilam ei auſpicatam*] In auſpicio apparuiſſe. Vide Schol. German. & quæ dixi ad Fulg. Mythol. Lib. 1. cap. 25.

h *Inductum*] Al. *ductum*. Sed illud ſtabiliunt iſta cap. 20. *Phryxi Athamantis filii corpore inductam in amorem incidiſſe.*

i *Animum defeciſſe*] Præfero *animo*, quod Morellianus uterque & unus ex Vlitt. habent.

k *In Amythaoniam*] Ita exhibuit quoque in margine Micyllus. Vulgata lectio eſt, quæ & in Veneta comparet, *Amitenea*. Vlitt. codices diverſimodè. *Aemitonea*, *Amythonea*, *Amithonea*. Amythaonia pars Elidis eſt Stephano.

XVII. *Delphinus.*

Hic qua de cauſa ſit inter aſtra collocatus, Eratoſthenes ita cum cæteris dicit: Neptunum quo tempore voluerit [a] Amphitritem ducere uxorem, & illa cupiens conſervare virginitatem, fugerit ad Atlanta, complures eam quæſitum dimiſiſſe: in his & Delphina quendam nomine, qui pervagatus inſulas, aliquando ad virginem pervenit, eique perſuaſit ut nuberet Neptuno, & ipſe nuptias eorum adminiſtravit: pro quo facto inter ſidera Delphini effigiem collocavit. Et hoc amplius: qui Neptuno ſimulacra faciunt, Delphinum aut [b] in manu, aut ſub pede ejus conſtituere videmus, quod Neptuno gratiſſimum eſſe arbitrantur. Aglaoſthenes autem qui Naxica conſcripſit, Tyrrhenos ait fuiſſe quoſdam navicularios, qui [c] puerum etiam Liberum patrem receptum, ut Naxum cum ſuis comitibus tranſvectum redderent nutricibus Nymphis: à quibus eum nutritum & [d] noſtri in progenie deorum eſſe, & complures Græci dixerunt. Sed ut ad propoſitum revertamur, navicularii ſpe prædæ inducti, navem avertere voluerunt: quod Liber ſuſpicatus, comites ſuos jubet ſymphoniam canere: quo ſonitu inaudito Tyrrheni cum uſque adeo delectarentur, ut etiam in ſaltationibus eſſent occupati, cupiditate ſaltandi ſe in mare projecerunt inſcii, & ibi delphini ſunt facti: quorum cogitationem cum Liber memoriæ hominum tradere voluiſſet, unius effigiem inter ſidera collocavit. Alii autem dicunt, hunc eſſe Delphina, qui Ariona citharœdum ex Siculo mari Tænarum tranſvexit. qui cum cæteros

Ad CAP. XVII.

a *Amphitritem*] Melius *Amphitriten* Schol. German. Confer Schol. Arati p. 42.

b *In manu*] Schol. German. *Quem* (Neptunus) *in aſtris intulit, & in manu ſua habere inſtituit.* Eratoſth. cap. 31. Ὅσοι δὲ αὐ τῷ Ποσειδῶνι χαρίσασθαι θέλουσιν, ἐν τῇ χειρὶ ποιοῦσιν ἔχοντα τὸν δελφῖνα.

c *Puerum etiam*] Ita & Vlitt. unus. Scriberent alii potius, *puerum etiamnum*, hoc eſt, adhuc.

d *Noſtri*] *Nos ipſi* Schefferus. Sed qui nollet ei accedere, diceret per *noſtros* intelligi Latinos, & opponi Græcis, ut infr. cap. 21. *Noſtri Vergilias dicunt.* Terent. Maurus: *Sic & Aineias Achaeus, noſter Æneam vocat.* Cæterum τὸ *eſſe* quod ſequitur vel deleverim, vel poſt *nutritum* poſuerim. In Vett. edd. de-

ros artificio præſtaret, & circum inſulas quæſtus cauſa vagaretur, ſervuli ejus arbitrati plus in perfidioſa libertate commodi, quam in placida ſervitute eſſe, cogitare cœperunt, ut domino in pelagus projecto, bona ejus inter ſe partirentur. Qui cum cogitationem eorum ſenſiſſet, petiit non ut dominus à ſervis, [e] & innocens ab improbis, ſed ut parens à filiis, [f] ut ſe liceret ornare, qua ſæpe viceratveſte, quoniam nemo eſſet alius qui, ut ipſe, ſuum [g] quæſtu proſequeretur eventum. Quod cum impetraſſet, cithara ſumpta, ſuam cœpit deflere mortem: quo ſonitu ducti delphines, è toto mari pronatant ad Arionis cantum. Itaque deorum immortalium poteſtate invocata, ſuper eos ſe dejecit: quorum unus Ariona exceptum pertulit ad Tænarium litus. Cujus memoriæ cauſa, quæ ibi [h] ſtatua eſt Arionis, in ea delphini ſimulachrum affixum videtur: pro qua re inter ſidera ab antiquis aſtrologis eſt figuratum. Servi autem, qui ſe putabant ſervitute elapſos, tempeſtate Tænarum perducti, à domino comprehenſi, non mediocri ſupplicio ſunt affecti.

XVIII. *Equus.*

Hunc Aratus & alii complures Pegaſum Neptuni & Meduſæ Gorgonis filium dixerunt: qui in Helicone Bœotiæ monte ungula feriens ſaxum, fontem aperuit, qui ex ejus nomine Hippocrene eſt appellatus. Alii dicunt, quo tempore [a] Bellerophontes ad Prœtum Abantis filium, Argivorum regem, devenerit, Antiam regis uxorem hoſpitis amore inductam, petiiſſe ab eo uti ſibi copiam faceret, promittens ei conjugis regnum. Quæ cum impetrare non poſ-

deſideratur, nec à Vlit. niſi in uno MS. inventum eſt.

e *Et ut innocens* &c.] Ita & cum Modio MSS. 3. ex Vlitianis. Veneta cum aliis. *ſed ut innocens ab improbis, ut parens à filiis.*

f *Ut ſe liceret ornare* &c.] Planè ita heic quoque iidem Vlitiani codices cum Modio.

g *Quæſtu proſequeretur*] Scribe *quæſtu* cum Scheffero.

h *Statua eſt*] Ita & Veneta, Micyll. & Pariſ. Vlitt. tamen 2. *ſtatuta eſt.* ut forſan ſcripſerit. *ſtatua erecta eſt*, vel *ſtatua ſtatuta eſt*, ut volebat Schefferus.

Ad CAP. XVIII.

a *Bellerophontes*] Unus Vlitt. *Bellerophons*, alius *Bellerofon.* Rectè dici *Bellerophon* diſces ex iis, quæ in Geneal. ad vocem *Geryon* annotavi.

poſſet, verita ne ſe ad regem criminaretur, occupat: cum ſibi vim afferre voluiſſe Prœto dicit. Qui quod eum dilexerat, noluit ipſe ſupplicium ſumere, ſed quod æquum eſſe ſciebat, mittit eum ad Iobatem Antiæ patrem, quam alii Sthenobœam dixerunt, ut ille filiæ pudicitiam defendens, Bellerophontem objiceret Chimæræ, quæ eo tempore Lyciorum agros flamma vaſtabat. Unde victor profugiens, poſt fontis inventionem cum ad cœlum contenderet evolare, neque longe jam abeſſet, deſpiciens ad terram, timore permotus decidit, ibique periſſe dicitur: equus autem ſubvolaſſe, & inter ſidera ab Jove conſtitutus exiſtimatur. Alii non criminatum ab Antia, ſed ne ſæpius audiret quod nollet, aut precibus ejus moveretur, profugiſſe Argis dixerunt. Euripides autem in Menalippa, [b] Hippen Chironis centauri filiam, [c] Thean antea appellatam, dicit: quæ cum aleretur in monte Pelio, & ſtudium in venando maximum haberet, quodam tempore ab Æolo Hellenis filio Jovis nepote perſuaſam, concepiſſe: cumque jam partus appropinquaret, profugiſſe in ſylvam, ne patri, cum virginem ſperaret, nepotem procreaſſe videretur. Itaque cum parens eam perſequeretur, dicitur illa petiſſe à deorum poteſtate, ne pariens à parente conſpiceretur. Quæ deorum voluntate poſtquam peperit, in equam converſa, inter aſtra eſt conſtituta. Nonnulli eam vatem dixerunt fuiſſe: ſed quod deorum conſilia hominibus ſit enunciare ſolita, in equam eſſe converſam. Callimachus autem ait, quod deſierit venari & colere Dianam, in quam ſupra ſpeciem diximus, eam Dia-

b *Hippen*] Ex Vlitianis *Hipen* duo exhibent, tertius *Hypen*, quartus *Hippen*. Atque ita quoque Soter & Veneta. *Euippen*. emendat Parrhaſius Syll. III. ep. 7. Pollux Lib. IV. Εὐίππην ἡ χείρωνος. Sed *Menalippen* appellat Germanici Schol. quomodo & Micyllus heic edendum curavit. At ſcribendum erat *Melanippen*. Eratoſth. cap. 18. Εὐριπίδης δὲ φησι Μελανίππην εἶναι τὴν τοῦ χείρωνος θυγατέρα. Nomen autem hoc accepiſſe, poſtquam eſſet mutata, innuit Ovid. II. Met. 6-6. *Nomen quoque monſtra dedere.* Dicta antea erat *Ocyroe*, ut apparet ex ejuſdem libri vers. 639.

c *Thean antea*] Ita & Soter & Vlitt. 2. tertius *Theantea*. Veneta. *Theantbea*. unde *Theane antea* faciebat Grotius ad Imag. p. 49. Perperam omnes. Vera ſcriptura eſt, quam Micyll. Pariſ. & nonnullæ aliæ exhibent. *Thetin antea*. Vide annot. noſtr. ad Mych. cap. 186.

Dianam convertiſſe. Hæc dicitur etiam hac re non eſſe in conſpectu Centauri, quem Chirona eſſe nonnulli dixerunt: & etiam [d] dimidiam apparere, quod noluerit ſciri, ſe fœminam eſſe.

XIX. *Deltoton.*

Hoc ſidus velut litera eſt Græca [a] in triangulo poſita, itaque appellatur; quod Mercurius ſupra caput Arietis ſtatuiſſe exiſtimatur ideo, ut obſcuritas Arietis hujus ſplendore, quo loco eſſet, ſignificaretur, & Jovis nomine Διὸς primam literam deformaret. Nonnulli [b] Ægypti poſitionem: alii, qua Nilus terminaret Æthiopiam & Ægyptum, dixerunt: alii Siciliam figuratam putaverunt: alii quod orbem terrarum ſuperiores trifariam diviſerunt, tres angulos eſſe conſtitutos dixerunt.

XX. *Aries.*

Hic exiſtimatur eſſe, qui Phrixum tranſtuliſſe & Hellen dictus eſt per Helleſpontum: quem Heſiodus & Pherecydes ait habuiſſe auream pellem: de qua alibi plura dicemus. Sed Hellen decidiſſe in Helleſpontum, & à Neptuno compreſſam, Pæona procreaſſe complures, nonnulli Hedonum, dixerunt. Præterea Phrixum incolumem ad Æetam perveniſſe, arietem Jovi immolaſſe, pellem in templo fixiſſe, & arietis ipſius effigiem ab Nube inter ſidera conſtitutam, habere tempus anni quo frumentum ſeritur: [a] ideo quod hortum ſeverit ante, quæ maxime fugæ

d *Dimidiam apparere*] Geminus pag. 43. Περίτομαι ἴσως, καθ᾽ Ι° παραρχθὲν ἴσως. Eratosth. cap. 18. Ταῦτα μόνε τὰ ἡμιμεγέθη φαίνεται ἕως ὀμφαλοῦ. Lege μόνα pro μόνε.

Ad CAP. XIX.

a *In triangulo poſita*] Unde *trigonum* illud ſidus appellat Vitruvius Lib. IX, cap. 6. *Literæ figuram* Plinius Lib. II. cap. 3. Ab ejuſdem literæ figura nominata & Delta inſula in Nilo. Vid. Ammian. Lib. XXII. p. 416. ed. Boxh.

b *Ægypti poſitionem*] Facit huc illud Euſtath. in Dionyſ. p. 26. ed. Steph. Οὕτω γὰρ τὴν Αἴγυπτον δελτωτὸν τρίγωνον ἱστορία φασίν. Et pag. 35. Δέλτα κυρίως μετὰ οἱ τόμοι, ὅσοι τριγωνοειδῶς ἐσχηματίζοντο. Tatianus Orat. contra Græcos p. 149. Τὸ κατὰ μέν τινας διὰ τὴν Σικελίαν ἀστροθετούμενον Δελτωτὸν, κατ᾽ ἐνίους δὲ τὸ τοῦ Διὸς προσωνυμίας πρωτότυπον στοιχεῖον.

Ad CAP. XX.

a *Ideo quod hortum ſeverit ante*] Dixi ad Mythol. cap. 2. legendum eſſe, *quod id Ino toſtum ſeverit ante.* Ratio-

 ni-

exercitum. Præterea XII. ſignorum principem voluit eſſe: quod illius optimus exercitui fuerit ductor. Sed de Hammonis ſimulacro Leon, qui res Ægyptias conſcripſit, ait: Cum Liber Ægyptum & reliquos fines regno teneret, & omnia primus hominibus oſtendiſſe diceretur, Hammonem quendam ex Africa veniſſe, & pecoris multitudinem ad Liberum adduxiſſe, quo facilius & ejus gratia uteretur, & aliquid primus inveniſſe diceretur. Itaque pro beneficio ei Liber exiſtimatur agrum dediſſe, qui eſt contra Thebas Ægyptias: & qui ſimulacra faciunt Hammonis, capite cornuto inſtituunt, ut homines memoria teneant, eum primum pecus oſtendiſſe. Qui autem Libero factum voluerunt aſſignare, quod non petierit ab Hammone, ſed ultro ad eum [q] ſit adductus, Liberi cornuta ſimulacra fecerunt, & Arietem memoriæ cauſa inter ſidera fixum dixerunt.

XXI. *Taurus.*

Hic dicitur inter aſtra eſſe conſtitutus, quod Europam incolumem tranſvexerit Cretam, [a] ut Euripides dicit. Nonnulli ajunt, [b] cum Io in bovem ſit converſa, ut Jupiter ei ſatisfacere videretur, inter ſidera conſtituiſſe: [c] quod ejus prior pars appareat ut tauri, [d] ſed reliquum corpus obſcurius videatur. [e] Spectat autem ad exortum ſo-

diſſimili de cauſa numini ſuo aſininam formam dediſſe Judæos narrat Tacitus. Vide Tertull. Apolog. cap. 16.

q *Sit adductus*] *Adductum* Vlict. 2. & Soter. Optimè. Referri enim debet ad *pecus*.

Ad CAP. XXI.

a *Ut Euripides dicit*] E'ν τῷ Φρίξῳ nempe. Vide Eratoſth. cap. 14. Idem narrat apud German. Schol. Nigidius.

b *Cum in bovem ſit converſa*] Ita & Venetæ, ſed perperam. Scribe, *cum Io in bovem* &c. Cum Micylliana, Lugdun. & Pariſienſi, Eratoſth. E'ντεῦθεν δὲ ... &c. Ovid. v. Faſt. *Hunc alii ſignum Phariam dixere juvencam.*

c *Quod ejus prior pars appareat*] Non emendatoris alicujus, quod vir doctus putabat, ſed Venetæ, Soter. ut & 2. Vlict. hæc eſt lectio. Argumentum hæc conficient illorum, qui vaccam, non taurum eſſe volunt.

d *Sed reliquum corpus obſcurius videatur*] Propter fœmineum nempe ſexum poſterior pars non apparet. Schol. German. *Eratoſthenes dicit hunc eſſe, qui duxit cum Paſiphae, cujus priores partes apparent, reliquum corpus non apparet propter femineum ſexum.* Sed hæc defecta ſunt. Exciderunt nonnulla de Ione ante illa verba, *cujus priores partes*. Idem in Equo: *Cujus poſteriores corporis non videntur propter feminei ſexus pudorem.* Quæ ex Eratoſthenis cap. 18. habet.

e *Spectat autem*] *Exſpectat* Vlitt. 2. & Veneta. Forte *reſpectat.* Sed conſtan-

ſolem: cujus oris effigiem quæ continent ſtellæ, Hyades appellantur. Has autem Pherecydes Athenienſis Liberi nutrices eſſe demonſtrat, numero ſeptem, quas etiam antea Nymphas Dodonidas appellatas. Harum nomina ſunt hæc: Ambroſia, Eudora, [f] Pheſyle, Coronis, Polyxo, Phæo, [g] Thyene. Hæ dicuntur à Lycurgo fugatæ, & præter Ambroſiam omnes ad Tethyn profugiſſe, ut ait Aſclepiades. Sed ut Pherecydes dicit, ad Thebas Liberum perlatum Junoni tradiderunt. Quam ob cauſam ab Jove gratia eis eſt relata, quod inter ſidera ſunt conſtitutæ. [h] Pleiades autem appellatæ ſunt, [i] ut ait Mnaſeas, quod [k] ex Atlante & Pleione Oceani filia ſint [l] quindecim filiæ procreatæ, quarum quinque Hyades appellatas demonſtrat, quod earum Hyas fuerit frater, à ſororibus plurimum dilectus: qui cum venans à leone eſſet interfectus, quinque, de quibus ſupra diximus, lamentationibus aſſiduis permotæ, dicuntur interiſſe: quare eas, quod plurimum de ejus morte laborarent, Hyadas appellatas. Reliquas autem decem ſorores deliberaſſe [m] de ſororum morte, & earum ſeptem ſibi mortem conſciſſe: quare, quod plures idem ſenſerunt, Pleiadas dictas. Alexander autem Hyadas ait dictas, quod [n] Hyantis & Bœotiæ ſunt filiæ: Pleiadas autem, quod ex Pleione Oceani filia & Atlante

ſunt

ſtanter *exſpectat* pro *ſpectat* paſſim exhibent illi codices. Monitum hoc jam ſupra ad cap. 6. Lib. 1.

f *Pheſyle*] *Phaſyle* cum Sotere ſcribe, & confer quæ notavi ad Mythol. cap. 192.

g *Thyene*] *Tyene* Vlitt. 2. Forte *Dione* ex Schol. Hom. Iliad. Σ. 486. *Cleeam* pro hac exhibet Heſiodus in Scholiis ad Aratum p. 133.

h *Pleiades autem*] *Hyades* Veneta cum aliis. Perperam.

i *Ut ait Mnaſeas*] *Muſeus* Veneta & aliæ antiquiores. Quod non auſim damnare, præſertim cum nec aliter in MSS. ſuis invenerit Vlitius. Vide quæ notavi ſupr. ad cap. 13.

k *Ex Atlante & Pleione*] *Platone* Micyllus, Pariſ. & Lugdun. pro quo *Pleione* erat ſcribendum. Πλειόνη enim inter Oceaninas eſt. Si Theonem in Aratum p. 30. ed. Morell. Tzetz. in Heſiod. p. 92. & Proclum in eundem p. 97. reſpicias, rectum eſt *Pleione*. Sed ex Vlitt. codicibus duo præferunt *Ethra*, tertius *Æthra*, ut & uterque Morellianus. *Hya* Veneta. Sane ex Æthra & Atlante natas eas nonnulli voluere. Vide Schol. Hom. ad Iliad. Σ. 486. Proclus: Ἄτλαντος τοῦ Ἰαπετοῦ, καὶ Αἴθρας τῆς Ὠκεανοῦ, ἢ καὶ Πληϊόνης εἰς πεντεκαίδεκα πλῆθος παίδων φησὶν ὁ [illegible].

l *Quindecim filiæ*] Timæus apud Hom. Scholiaſten: Θυγατέρες δώδεκα καὶ υἱὸς Ὑάς. Atque ita quoque Tzetzes, Proclus, aliique.

m *De ſororum morte*] *De ſua etiam morte* Schefferus.

n *Hyantis & Bœotiæ*] *Hyſes & Bœotia* Vlitt. 3. *Hyades & Bœotia* Veneta & Soter.

o *Am-*

ſunt natæ. Hæ numero ſeptem dicuntur: ſed nemo [o] amplius quam ſex videre poteſt: cujus cauſa proditur hæc, quod de ſeptem ſex cum immortalibus concubuerunt, tres cum Jove, duæ cum Neptuno, una cum Marte, reliqua autem Siſyphi fuiſſe uxor demonſtratur. Quarum ex Electra & Jove, Dardanum: ex Maja, Mercurium: ex Taygete Lacedæmona procreatum: ex Alcyone autem & Neptuno, [p] Hyrea: ex Celæno Lycum & Nyctea natum. Martem autem ex Sterope OEnomaum procreaſſe, quam alii Oenomai dixerunt uxorem: Meropem autem Siſypho nuptam Glaucum genuiſſe, quem complures Bellerophontis patrem eſſe dixerunt. Quare propter reliquas ſorores ejus inter ſidera conſtitutam; ſed quod homini nupſerit, ſtellam ejus obſcuratam. Alii dicunt Electram non apparere ideo quod Pleiades exiſtimentur choream ducere ſtellis: ſed poſtquam Troja ſit capta, & progenies ejus, quæ à Dardano fuerit, ſit everſa, dolore permotam, ab his ſe removiſſe, & in circulo qui Arcticus dicitur conſtitiſſe: [q] & quodam longo tempore lamentantem capillo paſſo videri, itaque è facto [r] Cometem eſſe appellatam. Sed has Pleiadas antiqui aſtrologi ſeorſum à Tauro deformaverunt, ut ante diximus, Pleiones & Atlantis filias, quæ cum per Bœotiam cum puellis iter faceret, Oriona concitatum voluiſſe ei vim afferre, illam fugere cœpiſſe: Oriona autem [s] ſecutum eſſe annis ſeptem, neque eam invenire potuiſſe. Jovem autem puellarum miſertum, inter aſtra conſtituiſſe: & poſtea à nonnullis aſtrologis caudam Tauri appellatas. Itaque adhuc Orion fugientes eas ad occaſum ſequi videtur. Eas ſtellas Vergilias noſtri appellaverunt, quod poſt ver exoriuntur: & hæ quidem am-

o *Amplius quam ſex*] Deleas licet τὸ *quam* cum Vlitt. 2.

p *Hyrea*] *Hyrica* ſcribendum. Ὑριεὺς enim Græcis eſt, ut Scholiaſtæ Homerico loco modo laudato, Anton. Liberali cap. 25. Eratoſth. cap. 23. aliisque.

q *Et quodam longo tempore*] Sic quidem etiam 3. Vlitt. & Veneta. Præfero tamen, quod Micyll. Pariſ. & Lugdunenſis habent, *ex quo tam longo* &c.

r *Cometen*] Ἀστέρα κομήτην Hom. Scholiaſtes. *Stellam cometen* Juſtin. Lib. XXXVII. 2.

s *Secutum eſſe annis ſeptem*] Ita & Vlitt. 3. Veneta cum aliis vetuſtioribus *annis* XII. Theo in Aratum p. 30. ed. Morell. Πέντε ὅλους ἐνιαυτούς. Et Tzetzes, Κατὰ Βοιωτίαν πέντε ὅλους ἐνιαυτοὺς Ὠρίων ἐδίωκε &c.

t Quod

ampliorem cæteris habent honorem, [t] quod in earum ſigno exoriente Sole, æſtas ſignificatur: occidente autem, hiems oſtenditur, quod aliis non eſt traditum ſignis.

XXII. *Gemini.*

Hos complures aſtrologi Caſtorem & Pollucem eſſe dixerunt: quos demonſtrant omnium fratrum inter ſe amantiſſimos fuiſſe, quod neque de principatu [a] contenderunt, neque ullam rem ſine communi conſilio geſſerunt. Pro quibus officiis eorum Jupiter inter notiſſima ſidera eos conſtituiſſe exiſtimatur. Neptunum autem pari conſilio muneraſſe: nam [b] equos his, quibus utuntur, donavit: & dedit poteſtatem naufragis ſaluti eſſe. Alii dixerunt Herculem eſſe & Apollinem. Nonnulli etiam Triptolemum, quem ſupra diximus, & [c] Iaſiona à Cerere dilectos, & ad ſidera perlatos. Sed qui de Caſtore & Polluce dicunt, hoc amplius addunt, ut Caſtor in oppido [d] Ariadnis ſit occiſus, quo tempore [e] Lacedæmonii cum Athenienſibus bellum geſſerunt. Alii autem, cum oppugnarent Spartam Lynceus & Idas, ibi periſſe dixerunt. Pollucem [f] ait Homerus conceſſiſſe fratri dimidiam vitam: itaque alternis diebus eorum quemque lucere.

XXXIII. *Cancer.*

Hic dicitur Junonis beneficio inter aſtra collocatus, quod

t *Quod in earum ſigno oriente ſole* &c.] Veneta, *Quod earum ſigno oriente.* Vlitt. 2. *Quod in earum ſigno oriente æſtas* &c. Venetam ſecutæ ſunt Micylliana, Lugdunenſis & Pariſina. Τὸ *ſole* de gloſſâ mihi ſuſpectum. Iſidor. de Nat. Rer. cap. 26. *Has Latini Vergilias appellarunt, eo quod vere oriantur, & eo magis cæteris prædicantur, quod his exorientibus æſtas ſignificatur, occidentibus hyems oſtenditur, quod aliis penitus non eſt traditum ſignis.*

Ad CAP. XXII.

a *Contenderunt*] *Contenderint*, & mox *geſſerint* Vlitt. 2.

b *Equos his*] *Equis his* Schefferus.

c *Iaſiona*] Vlitt. 2. *Iaſonem.* tertius *Iaſona.* Vide not. ſupr. ad cap. 4. & Mythol. cap. 250.

d *Ariadnis*] *Aphidnis* legendum, vel *Aphidna*, ut Modius volebat. Adde Heinſ. ad v. Faſt. 708. & quæ nos diximus ad Myth. cap. 79.

e *Lacedæmonii*] Ita & Soter ac Micyll. Sed *Lacedæmones* Veneta & Pariſ. Quod non audeo valde improbare propter ea, quæ ad Fulg. Lib. 1. cap. 1. obſervata à me ſunt. In uno ex codicibus ſuis *Lacedæmona*, in nullo *Lacedæmonii* invenit Vlitius.

f *Ait Homerus*] Iliad. Λ. 302. Α'λλοτε μὲν ζώουσ' ἑτερήμεροι, ἄλλοτε δ' αὖτε τεθνᾶσι, τιμὴν δὲ λελόγχασιν ἶσα θεοῖσι.

Ad

quod, cum Hercules contra Hydram Lernæam conſtitiſſet, ex palude pedem ejus mordicus arripuiſſet: [a] qua de re Herculem permotum eum interfeciſſe: Junonem autem inter ſidera conſtituiſſe, ut eſſet cum duodecim ſignis, quæ maxime ſolis curſu continentur. In ejus deformationis parte [b] ſunt quidam qui Aſini appellantur: à Libero [c] in teſta Cancri [d] duabus ſtellis figurati. Liber enim à Junone furore objecto, dicitur mente captus fugiſſe per Theſprotiam, cogitans ad [e] Jovis Dodonæi templum pervenire, unde peteret reſponſum, quo facilius ad priſtinum ſtatum mentis perveniret: ſed cum veniſſet ad quandam paludem magnam; quam tranſire non poſſet, de quibuſdam duobus aſellis obviis factis dicitur unum deprehendiſſe eorum, [f] & ita eſſe transvectus, ut omnino aquam non tetigerit. Itaque cum veniſſet [g] ad templum Jovis Dodonæi, ſtatim dicitur furore liberatus, [h] & aſellis gratiam retuliſſe, & inter aſtra eos collocaſſe. Nonnulli etiam dixerunt aſino illi, quo fuerat vectus, vocem humanam dediſſe. Itaque poſtea eum [i] cum Priapo de Na-

Ad CAP. XXIII.

a *Quâ de re*] *Quâ re* Vlitt. 3. Vide infr. cap. 26.

b *Sunt quidam qui*] Ita & Veneta & Soter. Al. *ſunt quadam*. ut ad ſtellas referatur. Quod præferam, cum nec aliter in ſuis invenerit Vlitius.

c *In teſtâ cancri*] Confer Schol. Arat. p. 113, ed: Lond. & Eratoſth. cap. 11. Schol. German. *Sunt in hoc ſigno altæ ſtellæ, quas Græci ὄνους vocant. Jugulas* appellant Manilius & Firmicus.

d *Duabus ſtellis figurati*] Vlitt. 3. & Morellianus uterque, *duabus ſtellis omnino figurati*. Quod perplacet. Cic. pro Cluentio: *Quinque omnino fuerunt, qui illum abſolverunt*. Aſcon. in orat. pro Milone: *Abſolutorias V omnino habuit*. Curt. Lib. x. cap. 8. *Senectute omnino, pueris regiæ cohortis comitatus*. Lib. VII, cap. 1. *Omnino duos ipſe habebam*.

e *Jovis Dodonæi templum*] Vlitt. 3. *Jovis Dodonæi oraculum*. Quod omnino probandum. Varro in Fragm. p. 275. ed. Popm. *Ex oraculo elimino me*. Curt. Lib. IV. cap. 7. *Hic quoque Dei eſt oraculum*. Catullus carm. 7. *Oraclum Jovis inter æſtuoſi Et Batti veteris ſacrum ſepulcrum*. Lactant. Lib. III. Argum. Ovid. Met. fab. 1. *Oraculum ingreditur*. Narrat ex Philiſco eandem fabulam Germanici Scholiaſtes: ſed pro *Philiſco* puto ei reſtituendum *Philiſtum*. Is enim Hiſtoricus fuit, laudatus Plutarcho in de Herodoti κακοηθείᾳ, aliiſque.

f *Et ita eſſe transvectus*] Unâ vocula auctius Vlitt. unus, *Et ita eam*.

g *Ad templum Jovis*] *Jupitris* Veneta, ut ſupr. cap. 13. & *Jupitre* cap. 14.

h *Et aſellis*] Τὸ *&* non agnoſcunt MSS. 3. ex Vlitt.

i *Cum Priapo de naturâ contendiſſe*] Ita & MSS. 3. Vlitt. Peſſimè Veneta. Micyll. aliæque, *cum Priapo deo natura*. Schol. Germ. *Cum Priapo contendere cœpit de membro naturali*. Ut φύσις Græcis, ita & Latinis *natura* idem interdum, quod naturalia ſive pudenda. Julius Obſeq. de Prodig. cap. 52. *Mulier duplici natura inventa*. Apulej. de ſe aſino: *Mihi jam nequeunti tenere Fetidem natura creſcebat*. Lib. VIII *Naturam iſti aſino demere*.

k *Et*

natura contendiſſe, [k] & victum ab eo interfectum. Pro quo Liberum ejus miſertum in ſideribus annumeraſſe. Et ut ſciretur id pro deo, non pro homine timido (quia Junonem fugerit) feciſſe, ſupra cancrum conſtituit, qui deæ beneficio fuerat affixus aſtris. Dicitur etiam alia hiſtoria de Aſellis: ut ait Eratoſthenes, Quo tempore Jupiter bello gigantibus indicto, ad eos oppugnandos omnes deos convocavit, veniſſe Liberum patrem, Vulcanum, Satyros, Silenos aſellis vectos: qui cum non longe ab hoſtibus abeſſent, dicuntur aſelli pertimuiſſe, & ita pro ſe quiſque magnum clamorem & inauditum gigantibus feciſſe, ut omnes hoſtes eorum clamore in fugam ſe conjecerint, & ita ſint ſuperati. Hujus ſimilis eſt hiſtoria de buccina Tritonis. Nam is quoque fertur, cum concham inventam excavaſſet, ſecum ad gigantes tuliſſe, & ibi ſonitum quendam inauditum per concham miſiſſe. Hoſtes autem veritos ne qua eſſet immanis fera ab adverſariis adducta, cujus eſſet ille mugitus, fugæ ſe mandaſſe, & ita victos in hoſtium poteſtatem perveniſſe.

XXIV. *Leo.*

Hic dicitur [a] à Jove conſtitutus, quod omnium ferarum princeps eſſe exiſtimatur: nonnulli etiam hoc amplius dicunt, quod Herculis prima fuerit hæc certatio, & quod eum inermis interfecerit. De hoc & [b] Piſandrus & complures alii ſcripſerunt: cujus ſupra ſimulacrum [c] proximum eſt virgini. Sunt aliæ VII. ſtellæ ad caudam

Leo-

k *Et victum ab eo interfectum*] Lactantius aſinum victorem facit Lib. 1. cap. 21. *Inter eum Priapumque ortum eſſe certamen de obſcœni membri magnitudine, Priapum victum, & iratum interemiſſe victorem.*

Ad CAP. XXIV.

a *A Jove*] *Ab Jove* MSS. codices cum heic, tum & cap. 26. Et ita etiam Virgil. Ecl. III. 60. Ovid. x. Met. 148. German. Phænom. vers. 1. Theo: Τὸν δὲ λέοντα εἰ μὲν φασιν ὅτι ὑπὸ τοῦ Διὸς ἐτιμήθη, εἰ δὲ, ὅτι πρῶτος ἆθλος Ἡρακλέους ἐστί.

b *Piſandrus*] Πείσανδρος ὁ Ῥόδιος, eſt Eratoſth. cap. 12. Perperam ergo Schol. Germ. *Periandrus Rhodius.* Corrige *Piſandrus.* Narrat apud eundem Nigidius nutritum leonem iſtum in ſpelunca, quæ *Mithdimon nomine fuerit, quem quidam Aphriſa dicunt.* Emendem. *Didymos nomine,* & mox. *quem quidam amphiſtomon.* Vide not. ad Myth. cap. 30.

c *Proximum eſt virgini*] Locus hic ex MSS. Viitianis ita conſtituendus: *Cujus*

Leonis in triangulo collocatæ, quas [d] crines Berenices eſſe Conon Samius mathematicus, & Callimachus dicit: cum Ptolemæus Berenicem Ptolemæi & [f] Arſinoes filiam ſororem ſuam duxiſſet uxorem, & paucis poſt diebus Aſiam oppugnatam profectus eſſet, voviſſe Berenicen, ſi victor Ptolemæus rediſſet, ſe detonſuram crinem: [e] quo voto damnatum crinem in Veneris Arſinoes [g] Zephyritidis poſuiſſe templo: eumque poſtero die non comparuiſſe: quod factum cum rex ægre ferret, Conon mathematicus (ut ante diximus) cupiens inire gratiam regis, dixit crinem inter ſidera videri collocatum: & quaſdam vacuas à figura ſeptem ſtellas oſtendit, quas eſſe fingeret crinem. hanc Berenicen nonnulli cum Callimacho dixerunt equos alere, & ad Olympia mittere conſuetam fuiſſe. Alii dicunt hoc amplius, Ptolemæum Berenices patrem multitudine hoſtium perterritum, fuga ſalutem petiſſe: filiam autem ſæpe conſuetam, inſiliiſſe in equum, & reliquam exercitus copiam conſtituiſſe, & complures hoſtium interfeciſſe, reliquos in fugam conjeciſſe, pro quo etiam Callimachus eam [h] magnanimam dixit. Eratoſthenes autem dicit & [i] virginibus Lesbiis dotem quam cuique relictam à parente nemo ſolveret, juſſiſſe reddi: & inter eas conſtituiſſe petitionem.

XXV. *Vir-*

jus ſupra ſimulacrum proximè virginem ſunt aliæ VII. *ſtellæ.* Mutat numerum Grotius in notis ad Imag. p. 43. & pro VII. vult reponi III. quod formam illis triquetram aſſignet Hyginus. Sed vetant nos quicquam mutare Schol. Germanici & Eratoſthenes, cujus verba ſunt: Ἐν τριγώνῳ κατὰ τὴν κέρκον ἀμαυροὶ ἑπτὰ &c.

d *Crines Berenices*] Βερενίκης πλόκαμον vocat apud Heſychium Conon. Sanè *Berenices* exhibet heic etiam Veneta, ut & Βερενίκην Theo in Arat. p. 21. Sed Eratoſth. cap. 12. Καλεῖται πλόκαμος Βερενίκης Εὐεργέτιδος. Priores ὀλακρήτην vocaſſe annotavit Theo.

e *Quo voto damnatum*] Scrib. *damnatam* cum Sotere. Neque enim crinis, ſed ipſa voto erat damnata. Vidit id quoque Cl. Schefferus.

f *Arſinoes*] Ex MSS. Vlitt. 2. *Ariſtonis.* tertius *Aſtonis.* Prius etiam Soter, Veneta, & Morelliana exhibent. *Ariſtotelis* corrigit Flavius. Perperam. Rectum eſſe *Arſinoes* diſcas ex Catull. Carm. 67.

g *Zephyritidis*] Firmant eam lectionem MSS. 3. Vlitt. & Catullus carm. 67. Quibus adde quæ Turnebus habet Adverſ. Lib. 1. cap. 7. & Modius Novantiq. ep. 117.

h *Magnanimam dixit*] Catullus: *Cognoram à parvâ virgine magnanimam.*

i *Virginibus Lesbiis*] Schol. German. *Videntur aliæ obſcuræ ſeptem juxta caudam ejus, quæ vocantur crines Berenices, & ſunt earum virginum, quæ Lesbo perierunt. Illa autem magna & clara, quæ in pectore eſt, appellatur Tyberone.* Suppleverat vir doctus in libro à Nob.

XXV. *Virgo.*

Hanc Heſiodus [a] Jovis & Themidis filiam dicit: Aratus autem Aſtræi & Auroræ filiam exiſtimari, quod eodem tempore fuerit cum aurea ſecula hominum, & eorum principem fuiſſe, demonſtrat: quam propter diligentiam & æquitatem Juſtitiam appellatam: neque illo tempore ab hominibus exteras nationes bello laceſſitas eſſe, neque [b] navigio quenquam uſum eſſe, ſed agris colendis vitam agere [c] conſueviſſe. Sed poſt eorum obitum qui ſint nati, eos minus officioſos, magis avaros cœpiſſe fieri: quare minus Juſtitiam inter homines fuiſſe converſatam. Denique eam perveniſſe uſque eo, dum diceretur: [d] Heu heu genus hominum natum. Itaque jam non potuiſſe pati amplius, & ad ſidera evolaſſe. Sed hanc [e] alii Fortunam, alii Cererem dixerunt: & hoc magis non convenit inter eos, quod caput ejus nimium obſcurum videtur. Nonnulli etiam Erigonen Icarii filiam dixerunt, de qua ſupra diximus. Alii autem Apollinis filiam ex Chryſothemi natam, & infantem Parthenon nomine appellatam: eamque, quod parva interierit, ab Apolline inter ſidera collocatam.

XXVI. *Scor-*

à Nob. Heinſio mihi commodato: *appellatur ſtella regia à Tuberone.* Venerat idem in mentem Grotio, quem vide in Notis ad Imagines Arat. pag. 43.

Ad CAP. XXV.

a *Jovis & Themidis*] Ita & Veneta, Soter, & Vlitt. 3. Perperam vulgo editur *Thetidis*. Schol. German. *Hanc Heſiodus Jovis & Themidis filiam eſſe dicit nomine Juſtam.* Lege, *Juſtitiam.* Eratoſth. cap. 3. Εἰρηνα θυγάτηρ Διὸς ἐ Θέμιδ☉, καλεῖται ϡ αὐτὴν Δίκην. Rectè ergo mox Hyginus, *Juſtitiam appellatam.* Ex Capella apparet etiam virginem ipſam Themidem dictam nonnullis. Sic enim ille Lib. II. *Verum Themis, aut Aſtræa, aut Erigone dicebatur.*

b *Navigio*] H. e. navigatione. Vide Gronov. Obſervat. in Eccleſ. Script. cap. 25. Giphan. Obſerv. Ling. Lat. pag. 145.

c *Conſueviſſe*] *Conſueſſe* Vlitt. 3.

d *Heu heu genus hominum natum*] Morell. alter & Mod. *æneum genus hominum natum.* Quam lectionem adſtruunt Vlitt. 3. Aratus Phænom. pag. 19: ed. Lond. Αλλ' ὅτε δὴ κἀκεῖνοι ἐτέθνασαν, οἱ δ' ἐγένοντο Χαλκείη γενεὴ &c.

e *Alii Fortunam*] Germ. Schol. *Nonnulli autem eam eſſe Cererem, eo quod ſpicas teneat, alii Atargatin: quidam vero Fortunam, pro eo quod ſine capite aſtris infertur.* Deprompta iſta ex Eratoſth. cap. 9. ubi malè Ἀταργάντω pro Ἀταργάτις editum.

ritum Aquilæ revertamur. Hercules miſſus ab Euriſtheo ad Heſperidum mala, neſcius viæ, devenit ad Promethea, quem in Caucaſo monte vinctum fuiſſe ſupra diximus: [q] à quo via demonſtrata victoriæ, dum iter faceret, contendit ut & draconem, de quo ante diximus, interfectum diceret, & gratiam pro beneficio referret: nam confeſtim honorem quem potuit, reddidit merenti. [r] * Qua dimiſſa, homines inſtituerunt, ut hoſtiis immolatis jocinora conſumerent in deorum altaribus, ut [s] exſaturare eos pro viſceribus Promethei viderentur. Ut Eratoſthenes autem de Sagitta demonſtrat, hac Apollo Cyclopas interfecit, qui [t] fulmen Jovi fecerunt, quo Æſculapium interfectum complures dixerunt. Hanc autem ſagittam in Hyperboreo monte Apollinem defodiſſe. Cum autem Jupiter ignoverit filio, ipſam ſagittam vento ad Apollinem perlatam cum frugibus, quæ eo tempore naſcebantur. Hanc igitur ob cauſam inter ſidera demonſtrant.

XVI. [a] *Aquila.*

Hæc eſt quæ dicitur Ganymedem rapuiſſe, & amanti Jovi tradidiſſe: hanc etiam Jupiter primus ex avium genere ſibi delegiſſe exiſtimatur: quæ ſola tradita eſt memoriæ contra ſolis exorientis radios [b] contendere volare: itaque ſuper Aquarium volare videtur. Hunc enim complu-

q *A quo via demonſtrata victoria*] Veneta, *A quo via demonſtrata victoria dum iter facere contendit.* Sanè τὸ *victoria* ſervant etiam MSS. 3. Vitioſum tamen, & mutandum forte in *victor jam.* Micyllus & qui eum ſequuti ſunt dederunt, *via demonſtrata, partaque victoria ad eum iter facere contendit, ut & draconem.* Sed τὸ *partaque* non habent MSS. Lego, *A quo via demonſtratâ, victor jam ad eum iter* &c.

r * *Qua dimiſſâ* &c.] *Quo dimiſſo* Vlitianorum unus. quod eſſet ad Promethea referendum. Sed ante verba iſta excidiſſe nonnulla de aquilâ interfectâ non de nihilo ſuſpicatur Micyllus.

s *Ut exſaturare eos pro viſceribus*] Sic & Vlitt. 3. nec non Veneta, niſi quod pro *exſaturare* habet *ſaturare.* Forte ſcripſerat, *ut iis* (nempe jocinoribus) *ſaturare eos pro viſceribus.* Per jocinora intelligit σπλάγχνα.

t *Fulmen Jovi fecerunt*] Vid. Mythol. cap. 49. Eratoſth. cap. 29. Ubi perperam editum, τοῦτο τὸ βέλος ἐστὶ τοξικὸν, ὅ φασιν εἶναι Ἀπόλλωνα. Leg. Ἀπόλλωνος.

Ad CAP. XVI.

a *Aquila. Hæc eſt quæ dicitur*] Conciſius Vlitt. 2. *Aquila. Hæc dicitur* &c. Mox pro *primus* unus exhibet *primum.*

b *Contendere volare*] Ita & unus Vlitianus. Sed Veneta aliæque antiquiores, *contendere valere.* Unde *os contendere valere* Schefferus. Hygin. infr. cap. 18. *Cum ad cœlum contenderet evolare.*

c Con

plures Ganymedem eſſe finxerunt. Nonnulli etiam dixerunt Meropem quendam fuiſſe, qui [c] Coon inſulam tenuerit regno, & à filiæ nomine Coon, & homines ipſos à ſe Meropas [d] appellaret. Hunc autem habuiſſe uxorem quandam nomine Ethemeam, genere Nympharum procreatam: quæ [e] cum deſierit colere Dianam, ab ea ſagittis figi cœpit, tandemque à Proſerpina viva ad inferos [f] arrepta eſt: Meropem autem deſiderio uxoris permotum, mortem ſibi conſciſcere voluiſſe: Junonem autem miſertam ejus in Aquilam corpus ejus convertiſſe, & inter ſidera conſtituiſſe: ne ſi hominis effigie eum collocaret, nihilominus memoriam tenens, conjugis deſiderio moveretur. Aglaoſthenes autem qui Naxica ſcripſit, ait Jovem Cretæ ſurreptum, Naxum delatum, & ibi eſſe nutritum: qui poſtquam pervenerit ad virilem ætatem, & voluerit bello laceſſere Titanas, ſacrificanti [g] ei Aquilam auſpicatam: quo auſpicio uſum eſſe, & eam inter aſtra collocaſſe. Nonnulli etiam dixerunt Mercurium, alii autem Anapladem pulchritudine Veneris [h] inductum in amorem incidiſſe: & cum ei copia non fieret, [i] animum, ut contumelia accepta, defeciſſe: Jovem autem miſertum ejus, cum Venus in Acheloo flumine corpus ablueret, miſiſſe aquilam quæ ſoccum ejus [k] in Amythaoniam Ægyptiorum delatum Mercurio traderet: quem perſequens Venus ad cupientem ſui pervenit: qui copia facta, pro beneficio Aquilam in mundo collocavit.

XVII. *Del-*

c *Coon inſulam*] *Coum* Vlitt. 2. *Coam* Veneta cum Micyll. & aliis. Sed rectum eſt *Coon*. Dicitur enim inſula illa non tantum Κῶς, ſed & Κόως, Κόως, & Κόω, Euſtathio auctore in Iliad. K. Confer Steph. in Κῶς.

d *Appellaret*] Flagitat orationis nexus, ut rectè vidit Schefferus, *appellarit*.

e *Cum deſierit*] Scribe *deſiiſſet* cum 3. Vlitt.

f *Arrepta eſt*] Lego; *abrepta eſt*. Mox pro *Cretæ ſurreptum* malim *Cretâ* &c.

g *Aquilam ei auſpicatam*] In auſpicio apparuiſſe. Vide Schol. German. de quo dixi ad Fulg. Mythol. Lib. 1. cap. 25.

h *Inductum*] Al. *ductum*. Sed illud ſtabiliunt iſta cap. 20. *Phryxi Athamantis filii corpore inductam in amorem incidiſſe.*

i *Animum defeciſſe*] Præfero *animo*, quod Morellianus uterque & unus ex Vlitt. habent.

k *In Amythaoniam*] Ita exhibuit quoque in margine Micyllus. Vulgata lectio eſt, quæ & in Veneta comparet, *Amitenea*. Vlitt. codices diverſimodè, *Amitonea*, *Amythonea* & *Amithonea*. Amythaonia pars Elidis eſt Stephano:

XVII. *Delphinus.*

Hic qua de cauſa ſit inter aſtra collocatus, Eratoſthenes ita cum cæteris dicit: Neptunum quo tempore voluerit [a] Amphitritem ducere uxorem, & illa cupiens conſervare virginitatem, fugerit ad Atlanta, complures eam quæſitum dimiſiſſe: in his & Delphina quendam nomine, qui pervagatus inſulas, aliquando ad virginem pervenit, eique perſuaſit ut nuberet Neptuno, & ipſe nuptias eorum adminiſtravit: pro quo facto inter ſidera Delphini effigiem collocavit. Et hoc amplius: qui Neptuno ſimulacra faciunt, Delphinum aut [b] in manu, aut ſub pede ejus conſtituere videmus, quod Neptuno gratiſſimum eſſe arbitrantur. Aglaoſthenes autem qui Naxica conſcripſit, Tyrrhenos ait fuiſſe quoſdam navicularios, qui [c] puerum etiam Liberum patrem receptum, ut Naxum cum ſuis comitibus tranſvectum redderent nutricibus Nymphis: à quibus eum nutritum & [d] noſtri in progenie deorum eſſe, & complures Græci dixerunt. Sed ut ad propoſitum revertamur, navicularii ſpe prædæ inducti, navem avertere voluerunt: quod Liber ſuſpicatus, comites ſuos jubet ſymphoniam canere: quo ſonitu inaudito Tyrrheni cum uſque adeo delectarentur, ut etiam in ſaltationibus eſſent occupati, cupiditate ſaltandi ſe in mare projecerunt inſcii, & ibi delphini ſunt facti: quorum cogitationem cum Liber memoriæ hominum tradere voluiſſet, unius effigiem inter ſidera collocavit. Alii autem dicunt, hunc eſſe Delphina, qui Ariona citharœdum ex Siculo mari Tænarum tranſvexit. qui cum cæte-

ros

Ad CAP. XVII.

a *Amphitritem*] Melius *Amphitriten* Schol. German. Confer Schol. Arati p. 42.

b *In manu*] Schol. German. *Quem* (Neptunus) *in aſtris intulit, & in manu ſua habere inſtituit.* Eratoſth. cap. 31. Ὅσοι δ᾽ αἱ τῷ Ποσειδῶνι χαριστήρια διάκουσι, ἐν τῇ χειρὶ ποιοῦσιν ἔχοντα τὸν δελφῖνα.

c *Puerum etiam*] Ita & Vlitt. unus. Scriberent alii potius, *puerum etiamnum*, hoc eſt, adhuc.

d *Noſtri*] *Nos ipſi* Schefferus. Sed qui nollet ei accedere, diceret per *noſtros* intelligi Latinos, & opponi Græcis, ut infr. cap. 21. *Noſtri Vergilias dicunt.* Terent. Maurus: *Sic & Αἰνείας Achaus, noſter Æneam vocat.* Cæterum τὸ *eſſe* quod ſequitur vel deleverim, vel poſt *nutritum* poſuerim. In Vett. edd.

de-

ros artificio præſtaret, & circum inſulas quæſtus cauſa vagaretur, ſervuli ejus arbitrati plus in perfidioſa libertate commodi, quam in placida ſervitute eſſe, cogitare cœperunt, ut domino in pelagus projecto, bona ejus inter ſe partirentur. Qui cum cogitationem eorum ſenſiſſet, petiit non ut dominus à ſervis, [e] & innocens ab improbis, ſed ut parens à filiis, [f] ut ſe liceret ornare, qua ſæpe vicerat veſte, quoniam nemo eſſet alius qui, ut ipſe, ſuum [g] quæſtu proſequeretur eventum. Quod cum impetraſſet, cithara ſumpta, ſuam cœpit deflere mortem: quo ſonitu ducti delphines, è toto mari pronatant ad Arionis cantum. Itaque deorum immortalium poteſtate invocata, ſuper eos ſe dejecit: quorum unus Ariona exceptum pertulit ad Tænarium litus. Cujus memoriæ cauſa, quæ ibi [h] ſtatua eſt Arionis, in ea delphini ſimulachrum affixum videtur: pro qua re inter ſidera ab antiquis aſtrologis eſt figuratum. Servi autem, qui ſe putabant ſervitute elapſos, tempeſtate Tænarum perducti, à domino comprehenſi, non mediocri ſupplicio ſunt affecti.

XVIII. *Equus.*

Hunc Aratus & alii complures Pegaſum Neptuni & Meduſæ Gorgonis filium dixerunt: qui in Helicone Bœotiæ monte ungula feriens ſaxum, fontem aperuit, qui ex ejus nomine Hippocrene eſt appellatus. Alii dicunt, quo tempore [a] Bellerophontes ad Prœtum Abantis filium, Argivorum regem, devenerit, Antiam regis uxorem hoſpitis amore inductam, petiiſſe ab eo uti ſibi copiam faceret, promittens ei conjugis regnum. Quæ cum impetrare non poſ-

deſideratur, nec à Vlit. niſi in uno MS. inventum eſt.

e *Et ut innocens* &c.] Ita & cum Modio MSS. 3. ex Vlitianis. Veneta cum aliis. *ſed ut innocens ab improbis, ut parens à filiis.*

f *Ut ſe liceret ornare* &c.] Planè ita heic quoque iidem Vlitiani codices cum Modio.

g *Quæſtu proſequeretur*] Scribe *queſtu* cum Schefferō.

h *Statua eſt*] Ita & Veneta, Micyll. & Pariſ. Vlitt. tamen 2. *ſtatuta eſt.* ut forſan ſcripſerit. *ſtatua erecta eſt*, vel *ſtatua ſtatuta eſt*, ut volebat Schefferus.

Ad CAP. XVIII.

a *Bellerophontes*] Unus Vlitt. *Bellerophons*, alius *Bellerofon.* Rectè dici *Bellerophon* diſces ex iis, quæ in Geneal. ad vocem *Geryon* annotavi.

 b *Hip-*

poſſet, verita ne ſe ad regem criminaretur, occupat: cum ſibi vim afferre voluiſſe Prœto dicit. Qui quod eum dilexerat, noluit ipſe ſupplicium ſumere, ſed quod æquum eſſe ſciebat, mittit eum ad Iobatem Antiæ patrem, quam alii Sthenobœam dixerunt, ut ille filiæ pudicitiam defendens, Bellerophontem objiceret Chimæræ, quæ eo tempore Lyciorum agros flamma vaſtabat. Unde victor profugiens, poſt fontis inventionem cum ad cœlum contenderet evolare, neque longe jam abeſſet, deſpiciens ad terram, timore permotus decidit, ibique periſſe dicitur: equus autem ſubvolaſſe, & inter ſidera ab Jove conſtitutus exiſtimatur. Alii non criminatum ab Antia, ſed ne ſæpius audiret quod nollet, aut precibus ejus moveretur, profugiſſe Argis dixerunt. Euripides autem in Menalippa, [b] Hippen Chironis centauri filiam, [c] Thean antea appellatam, dicit: quæ cum aleretur in monte Pelio, & ſtudium in venando maximum haberet, quodam tempore ab Æolo Hellenis filio Jovis nepote perſuaſam, concepiſſe: cumque jam partus appropinquaret, profugiſſe in ſylvam, ne patri, cum virginem ſperaret, nepotem procreaſſe videretur. Itaque cum parens eam perſequeretur, dicitur illa petiſſe à deorum poteſtate, ne pariens à parente conſpiceretur. Quæ deorum voluntate poſtquam peperit, in equam converſa, inter aſtra eſt conſtituta. Nonnulli eam vatem dixerunt fuiſſe: ſed quod deorum conſilia hominibus ſit enunciare ſolita, in equam eſſe converſam. Callimachus autem ait, quod deſierit venari & colere Dianam, in quam ſupra ſpeciem diximus, eam Dia-

b *Hippen*] Ex Vlitianis *Hipen* duo exhibent, tertius *Hypen*, quartus *Hippen*. Atque ita quoque Soter & Veneta. *Euippen*, emendat Parrhaſius Syll. III. ep. 7. Pollux Lib. IV. *Εὐίππην ἡ χείρωνος*. Sed *Menalippen* appellat Germanici Schol. quomodo & Micyllus heic edendum curavit. At ſcribendum erat *Melanippen*. Eratoſth. cap. 18. *Εὐριπίδης δὲ φησι Μελανίππην εἶναι τὴν τοῦ χείρωνος θυγατέρα*. Nomen autem hoc accepiſſe, poſtquam eſſet mutata, innuit Ovid. II. Met. 676. *Nomen quoque monſtra dedere*. Dicta antea erat *Ocyroe*, ut apparet ex ejuſdem libri verſ. 639.

c *Thean antea*] Ita & Soter & Vlitt. 2. tertius *Theantea*. Veneta, *Theanthea*. unde *Theano antea* faciebat Grotius ad Imag. p. 49. Perperam omnes. Vera ſcriptura eſt, quam Micyll. Pariſ. & nonnullæ aliæ exhibent. *Thetin antea*. Vide annot. noſtr. ad Myth. cap. 186.

d *Di-*

Dianam convertiſſe. Hæc dicitur etiam hac re non eſſe in conſpectu Centauri, quem Chirona eſſe nonnulli dixerunt: & etiam [d] dimidiam apparere, quod noluerit ſciri, ſe fœminam eſſe.

XIX. *Deltoton.*

Hoc ſidus velut litera eſt Græca [a] in triangulo poſita, itaque appellatur; quod Mercurius ſupra caput Arietis ſtatuiſſe exiſtimatur ideo, ut obſcuritas Arietis hujus ſplendore, quo loco eſſet, ſignificaretur, & Jovis nomine Διὸς primam literam deformaret. Nonnulli [b] Ægypti poſitionem: alii, qua Nilus terminaret Æthiopiam & Ægyptum, dixerunt: alii Siciliam figuratam putaverunt: alii quod orbem terrarum ſuperiores trifariam diviſerunt, tres angulos eſſe conſtitutos dixerunt.

XX. *Aries.*

Hic exiſtimatur eſſe, qui Phrixum tranſtuliſſe & Hellen dictus eſt per Helleſpontum: quem Heſiodus & Pherecydes ait habuiſſe auream pellem: de qua alibi plura dicemus. Sed Hellen decidiſſe in Helleſpontum, & à Neptuno compreſſam, Pæona procreaſſe complures, nonnulli Hedonum, dixerunt. Præterea Phrixum incolumem ad Æetam perveniſſe, arietem Jovi immolaſſe, pellem in templo fixiſſe, & arietis ipſius effigiem ab Nube inter ſidera conſtitutam, habere tempus anni quo frumentum ſeritur: [a] ideo quod hortum ſeverit ante, quæ maxime fugæ

d *Dimidiam apparere*] Geminus pag. 43. Περίτομος ἐστι, καθ' ὃ τυγχάνει ἵππος. Eratoſth. cap. 18. Ταῦτα μόνε τὰ ἐμπρόσθια φαίνεται ἕως ὀμφαλοῦ. Lege μόνα pro μόνε.

Ad CAP. XIX.

a *In triangulo poſita*] Unde *trigonum* illud ſidus appellat Vitruvius Lib. IX, cap. 6. *Literæ figuram* Plinius Lib. II, cap. 3. Ab ejuſdem literæ figura nominata & Delta inſula in Nilo. Vid. Ammian. Lib. XXII. p. 416. ed. Boxh.

b *Ægypti poſitionem*] Facit huc illud Euſtath. in Dionyſ. p. 26. ed. Steph. Οὕτω γὰρ τὴν Αἰγυπτίαν δελτωτὸν τρίγωνον ἱστορίᾳ φασίν. Et pag. 35. Δέλτα κυρίως μὲν οἱ τόμοι, ὅσοι τριγωνοειδῶς ἐσχηματίζοντο. Tatianus Orat. contra Græcos p. 149. Τὸ κατὰ μέν τινας διὰ τὴν Σικελίαν ἀστροθετούμενον Δελτωτὸν, κατ' ἐνίους δὲ τὸ τοῦ Διὸς προσωνυμίας περιλόγιστον στοιχεῖον.

Ad CAP. XX.

a *Ideo quod hortum ſeverit ante*] Dixi ad Mythol. cap. 2. legendum eſſe, *quod id Ino toſtum ſeverit ante.* Ratio-

 ni-

fugæ fuit cauſa. [b] Et Eratoſthenes ait arietem ipſum ſibi pellem auream detraxiſſe, & Phrixo memoriæ cauſa dediſſe, ipſum ad ſidera perveniſſe: quare, ut ſupra diximus, [c] obſcurius videatur. Hunc autem nonnulli dixerunt in [d] oppido Orchomenio, quod eſt in Bœotia, natum. Alii in [e] Salonum Theſſaliæ finibus procreatum. Alii dicunt Crethea & Athamantem cum aliis pluribus Æoli filios fuiſſe. Nonnulli etiam Athamantis filium Salmonea eſſe, Æoli nepotem, dixerunt. Crethea autem habuiſſe Demodicen uxorem, quam alii Biadicen dixerunt. Hanc autem Phrixi Athamantis filii corpore inductam, in amorem incidiſſe: neque ab eo, ut ſibi copiam faceret, impetrare potuiſſe: itaque neceſſario coactam, criminari eum ad Crethea cœpiſſe, quod diceret ab eo [f] vim ſibi pene illatam, & horum ſimilia mulierum conſuetudine dixiſſe. Quo facto Crethea, ut uxoris amantem [g] & regem decebat, permotum, Athamanti ut de eo ſupplicium ſumeret perſuaſiſſe. Nubem autem interveniſſe, & ereptum Phrixum & Hellen ejus ſororem in Arietem impoſuiſſe, & per Helleſpontum, quam longiſſime poſſet, profugere juſſiſſe. Hellen decidiſſe, & ibi debitum naturæ reddidiſſe, & ex ejus nomine Helleſpontum appellatum. Phrixum Colchos perveniſſe, & , ut ante diximus, Arietis interfecti pellem in templo fixiſſe: ipſum autem à Mer-

nibus hujus emendationis, quas ibi dedi, addi & hoc poteſt, quod in libro antiquo diſertim ſcriptum invenit Suſius, quemadmodum in margine codicis notaverat, *Quod Ino toſtum ſeverit.*

b *Et Eratoſthenes ait*] Cl. Schefferus, *At Eratoſthenes.* Vlitt. 2. non agnoſcunt illud *&.* Et rectius ſane abeſt. Vet. cod. Suſii perperam *Demoneſthenes* heic habuit. Fabula enim hæc legitur apud Eratoſth. in de *κριοῦ.* cap. 19.

c *Obſcurius videatur*] Addit Vlitt. unus, *carens pelle.* Quæ vereor, ne à gloſſatore ſint, cum in Eratoſthene, unde cætera hauſta, non compareant.

d *Oppido Orchomenio*] Hoc eſſet dictum, ut *urbi Romana.* & ſimilia. Vlitt. unus, *Othomeno.* In duobus ſuperſcripts fuerat altera lectio, *vel Orchomeno.* Scribe ergo, *oppido Orchomeno.*

e *Salonum*] *Salorum* Veneta.

f *Vim ſibi pene illatam*] Ita & Soter. *Allatam* Veneta cum aliis. Quod non eſt deterius. Vide quæ annoto ad Lactant. Argum. Metam. 7. fab. 9. Supr. cap. 18. *Eum ſibi vim afferre voluiſſe.* Permultis locis eam phraſin reſtituimus Lactantio illi, qui Naſonis Metamorphoſeon argumenta conſcripſit.

g *Et regem decebat*] Non agnoſcere libros veteres hæc verba ait vir doctus. Verum eſt à Veneta, quam ego primam omnium fuiſſe editionem arbitror, non agnoſci. Agnoſcunt tamen 3. Vlitiani.

h *Ham-*

à Mercurio ad Athamantem eſſe reductum, qui patri ejus ſatisfecerit, eum innocentia confiſum profugiſſe. Hermippus autem dicit, quo tempore Liber Africam oppugnaverit, deveniſſe cum exercitu in eum locum, qui propter multitudinem pulveris [h] Hammodes eſt appellatus. Itaque cum in maximum periculum deveniſſet, quod iter [i] neceſſario faciendum eſſe videbat, acceſſit eo, ut aquæ maxima penuria eſſet: quo facto exercitus ad defectionem maximam venire cogebatur. Qui quid agerent dum cogitant, Aries quidam [k] fortuitu ad milites eorum errans pervenit: quos cum vidiſſet, [l] fuga præſidium ſibi paravit. Milites autem qui eum fuerant conſpicati, etſi pulvere & æſtu preſſi vix progrediebantur, tamen [m] ut prædam ex flamma petentes, [n] arietem ſequi cœperunt uſque ad eum locum, qui Jovis Hammonis poſtea templo conſtituto eſt appellatus. Quo cum perveniſſent, arietem quem conſecuti fuerant, nuſquam invenire potuerunt: ſed quod magis his fuerat optandum, aquæ magnam copiam in eo loco [o] nacti ſunt, corporibuſque recuperatis, Libero ſtatim nunciaverunt. Qui gaviſus, ad eos fines exercitum deduxit, & Jovis Hammonis templum [p] cum arietinis cornibus ſimulacro facto conſtituit. Arietem inter ſidera figuravit, ita ut, cum Sol in ejus foret ſigno, omnia naſcentia recrearentur, quæ veris tempore conſiunt, hac re maxime, quod illius fuga Liberi recreavit exer-

h *Hammodes*] Scrib. *Ammodes* cum Venet. Micyll. aliiſque.

i *Neceſſario faciendum eſſe videbat*] Non Hygini hæc eſſe, ſed emendatoris, affirmare non dubitat vir doctus. Nollem hoc ei excidiſſet. Non enim Modii tantum membranæ, ſed & 3. ex Vlitt. codicibus iſta repræſentant.

k *Fortuitu*] Ita & Veneta cum 3. Vlitt. Vide Diomed. Lib. 1. Schol. Horat. ad Lib. 1. Satyr. 1. *Stoici namque dicunt omnia ratione fieri, Epicurei fortuitu.* Lactant. Firm. Lib. 1. cap. 2. *An fortuitu vel facta ſint omnia, vel regantur.* Et Lib. v. cap. 20. *Omnia fortuito fieri, quæ geruntur.*

l *Fuga præſidium*] *Fuga præſidium* Vlitt. 3. elegantiſſimè. Ammian. Lib. xvi. *Nihil præter fugæ circumſpectantes præſidia.*

m *Ut prædam ex flammâ petentes*] Proverbialis locutio eſt. Terent. Eunucho III. 2. *Ex flamma te petere cibum poſſe arbitror.* Vide ibi Donatum & Lindenbrogium.

n *Arietem quem conſecuti erant*] Ita & Veneta, Vlitt. 2. *Arietem quem ſecuti.* Corrigit *inſecuti* Freinshemius ad Curt. iv. 7.

o *Nacti ſunt: corporibuſque recuperatis*] *Recreatis* ex Vet. cod. Suſius in margine libri ſui. Sed Vlitt. 3. *Nacti, corpora recuperaverunt, & Libero* &c.

p *Cum arietinis cornibus* &c.] Non diſ-

exercitum. Præterea XII. ſignorum principem voluit eſſe: quod illius optimus exercitui fuerit ductor. Sed de Hammonis ſimulacro Leon, qui res Ægyptias conſcripſit, ait: Cum Liber Ægyptum & reliquos fines regno teneret, & omnia primus hominibus oſtendiſſe diceretur, Hammonem quendam ex Africa veniſſe, & pecoris multitudinem ad Liberum adduxiſſe, quo facilius & ejus gratia uteretur, & aliquid primus inveniſſe diceretur. Itaque pro beneficio ei Liber exiſtimatur agrum dediſſe, qui eſt contra Thebas Ægyptias: & qui ſimulacra faciunt Hammonis, capite cornuto inſtituunt, ut homines memoria teneant, eum primum pecus oſtendiſſe. Qui autem Libero factum voluerunt aſſignare, quod non petierit ab Hammone, ſed ultro ad eum [q] ſit adductus, Liberi cornuta ſimulacra fecerunt, & Arietem memoriæ cauſa inter ſidera fixum dixerunt.

XXI. *Taurus.*

Hic dicitur inter aſtra eſſe conſtitutus, quod Europam incolumem tranſvexerit Cretam, [a] ut Euripides dicit. Nonnulli ajunt, [b] cum Io in bovem ſit converſa, ut Jupiter ei ſatisfacere videretur, inter ſidera conſtituiſſe: [c] quod ejus prior pars appareat ut tauri, [d] ſed reliquum corpus obſcurius videatur. [e] Spectat autem ad exortum ſo-

diſſimili de cauſa numini ſuo aſininam formam dediſſe Judæos narrat Tacitus. Vide Tertull. Apolog. cap. 16.

q *Sit adductus*] *Adductum* Vlict. 2. & Soter. Optime. Referri enim debet ad *pecus*.

Ad CAP. XXI.

a *Ut Euripides dicit*] Ἐν τῷ Φρίξῳ nempe. Vide Eratoſth. cap. 14. Idem narrat apud German. Schol. Nigidius.

b *Cum in bovem ſit converſa*] Ita & Venetæ, ſed perperam. Scribe, *cum Io in bovem* &c. Cum Micylliana, Lugdun. & Pariſienſi, Eratoſth. Ἔτεροι δέ φασιν εἶναι τῆς Ἰοῦς μίμημα &c. Ovid. v. Faſt. *Hoc alii ſignum Phariam dixere juvencam.*

c *Quod ejus prior pars appareat*] Non emendatoris alicujus, quod vir doctus putabat, ſed Venetæ, Soter. ut & 2. Vlict. hæc eſt lectio. Argumentum hæc concinunt illorum, qui vaccam, non taurum eſſe volunt.

d *Sed reliquum corpus obſcurius videatur*] Propter fœmineum nempe ſexum poſterior pars non apparet. Schol. German. *Eratoſthenes dicit hunc eſſe; qui erat cum Paſiphae; cujus priores partes apparent, reliquum corpus non apparet propter femineum ſexum.* Sed hæc defecta ſunt. Exciderunt nonnulla de Ione ante illa verba, *cujus priores partes.* Idem in Equo: *Cujus poſteriores corporis non videntur propter femineæ ſexus pudorem.* Quæ ex Eratoſthenis cap. 18. habet.

e *Spectat autem*] *Exſpectat* Vlict. 2. & Veneta. Forte *reſpectat*. Sed conſtan-

ſolem: cujus oris effigiem quæ continent ſtellæ, Hyades appellantur. Has autem Pherecydes Athenienſis Liberi nutrices eſſe demonſtrat, numero ſeptem, quas etiam antea Nymphas Dodonidas appellatas. Harum nomina ſunt hæc: Ambroſia, Eudora, [f] Pheſyle, Coronis, Polyxo, Phæo, [g] Thyene. Hæ dicuntur à Lycurgo fugatæ, & præter Ambroſiam omnes ad Tethyn profugiſſe, ut ait Aſclepiades. Sed ut Pherecydes dicit, ad Thebas Liberum perlatum Junoni tradiderunt. Quam ob cauſam ab Jove gratia eis eſt relata, quod inter ſidera ſunt conſtitutæ. [h] Pleiades autem appellatæ ſunt, [i] ut ait Mnaſeas, quod [k] ex Atlante & Pleione Oceani filia ſint [l] quindecim filiæ procreatæ, quarum quinque Hyades appellatas demonſtrat, quod earum Hyas fuerit frater, à ſororibus plurimum dilectus: qui cum venans à leone eſſet interfectus, quinque, de quibus ſupra diximus, lamentationibus aſſiduis permotæ, dicuntur interiſſe: quare eas, quod plurimum de ejus morte laborarent, Hyadas appellatas. Reliquas autem decem ſorores deliberaſſe [m] de ſororum morte, & earum ſeptem ſibi mortem conſciſſe: quare, quod plures idem ſenſerunt, Pleiadas dictas. Alexander autem Hyadas ait dictas, quod [n] Hyantis & Bœotiæ ſunt filiæ: Pleiadas autem, quod ex Pleione Oceani filia & Atlante

ſtanter *exſpectat* pro *ſpectat* paſſim exhibent illi codices. Monitum hoc jam ſupra ad cap. 6. Lib. 1.

f *Pheſyle*] *Phaſyle* cum Sotere ſcribe, & confer quæ notavi ad Mythol. cap. 198.

g *Thyene*] *Tyene* Vlitt. 2. Forte *Dione* ex Schol. Hom. Iliad. Ε. 486. *Cleeam* pro hac exhibet Heſiodus in Scholiis ad Aratum p. 133.

h *Pleiades autem*] *Hyades* Veneta cum aliis. Perperam.

i *Ut ait Mnaſeas*] *Muſeus* Veneta & aliæ antiquiores. Quod non auſim damnare, præſertim cum nec aliter in MSS. ſuis invenerit Vlitius. Vide quæ notavi ſupr. ad cap. 13.

k *Ex Atlante & Pleione*] *Platone* Micyllus, Pariſ. & Lugdun. pro quo *Pleione* erat ſcribendum. Πλητὼ enim inter Oceaninas eſt. Si Theonem in Aratum p. 30. ed. Morell. Tzetz. in Heſiod. p. 92. & Proclum in eundem p. 97. reſpicias, rectum eſt *Pleione*. Sed ex Vlitt. codicibus duo præferunt *Ethra*, tertius *Æthra*, ut & uterque Morellianus. *Hya* Veneta. Sane ex Æthra & Atlante natas eas nonnulli voluere. Vide Schol. Hom. ad Iliad. Ε. 486. Proclus: Ἄτλαντος τοῦ Ἰαπετοῦ, καὶ Αἴθρας τῆς Ὠκεανοῦ, ἢ καὶ Πληιόνης ὡς ἐπὶ πλήθους παίδων φησὶν ὁ ποιητής.

l *Quindecim filiæ*] Timæus apud Hom. Scholiaſten: Θυγατέρες δώδεκα καὶ υἱὸς Ὑάς. Atque ita quoque Tzetzes, Proclus, aliique.

m *De ſororum morte*] *De ſua etiam morte* Schefferus.

n *Hyantis & Bœotiæ*] *Hyſes & Bœotia* Vlitt. 3. *Hyades & Bœotia* Veneta & Soter.

o *Am-*

ſunt natæ. Hæ numero ſeptem dicuntur: ſed nemo [o] amplius quam ſex videre poteſt: cujus cauſa proditur hæc, quod de ſeptem ſex cum immortalibus concubuerunt, tres cum Jove, duæ cum Neptuno, una cum Marte, reliqua autem Siſyphi fuiſſe uxor demonſtratur. Quarum ex Electra & Jove, Dardanum: ex Maja, Mercurium: ex Taygete Lacedæmona procreatum: ex Alcyone autem & Neptuno, [p] Hyrea: ex Celæno Lycum & Nyctea natum. Martem autem ex Sterope OEnomaum procreaſſe, quam alii Oenomai dixerunt uxorem: Meropem autem Siſypho nuptam Glaucum genuiſſe, quem complures Bellerophontis patrem eſſe dixerunt. Quare propter reliquas ſorores ejus inter ſidera conſtitutam; ſed quod homini nupſerit, ſtellam ejus obſcuratam. Alii dicunt Electram non apparere ideo quod Pleiades exiſtimentur choream ducere ſtellis: ſed poſtquam Troja ſit capta, & progenies ejus, quæ à Dardano fuerit, ſit everſa, dolore permotam, ab his ſe removiſſe, & in circulo qui Arcticus dicitur conſtitiſſe: [q] & quodam longo tempore lamentantem capillo paſſo videri, itaque è facto [r] Cometem eſſe appellatam. Sed has Pleiadas antiqui aſtrologi ſeorſum à Tauro deformaverunt, ut ante diximus, Pleiones & Atlantis filias, quæ cum per Bœotiam cum puellis iter faceret, Oriona concitatum voluiſſe ei vim afferre, illam fugere cœpiſſe: Oriona autem [s] ſecutum eſſe annis ſeptem, neque eam invenire potuiſſe. Jovem autem puellarum miſertum, inter aſtra conſtituiſſe: & poſtea à nonnullis aſtrologis caudam Tauri appellatas. Itaque adhuc Orion fugientes eas ad occaſum ſequi videtur. Eas ſtellas Vergilias noſtri appellaverunt, quod poſt ver exoriuntur: & hæ quidem am-

o *Amplius quam ſex*] Deleas licet τὸ *quam* cum Vlitt. 2.

p *Hyrea*] *Hyrica* ſcribendum. Υ῾ριεὺς enim Græcis eſt, ut Scholiaſtæ Homerico loco modo laudato, Anton. Liberali cap. 25. Eratoſth. cap. 23. aliisque.

q *Et quodam longo tempore*] Sic quidem etiam 3. Vlitt. & Veneta. Præfero tamen, quod Micyll. Pariſ. & Lugdunenſis habent, *ex quo tam longo* &c.

r *Cometen*] Α᾿ϛέρα κομήτην Hom. Scholiaſtes. *Stellam cometen* Juſtin. Lib. XXXVII. 2.

s *Secutum eſſe annis ſeptem*] Ita & Vlitt. 3. Veneta cum aliis vetuſtioribus *annis* XII. Theo in Aratum p. 30. ed. Morell. Πέντε ὅλως ἐνιαυτούς. Et Tzetzes, Κατὰ Βοιωτίαν πέντε ὅλους ἐνιαυτοὺς Ω᾿ρίων ἐδίωκε &c.

t *Quod*

ampliorem cæteris habent honorem, [t] quod in earum ſigno exoriente Sole, æſtas ſignificatur: occidente autem, hiems oſtenditur, quod aliis non eſt traditum ſignis.

XXII. *Gemini.*

Hos complures aſtrologi Caſtorem & Pollucem eſſe dixerunt: quos demonſtrant omnium fratrum inter ſe amantiſſimos fuiſſe, quod neque de principatu [a] contenderunt, neque ullam rem ſine communi conſilio geſſerunt. Pro quibus officiis eorum Jupiter inter notiſſima ſidera eos conſtituiſſe exiſtimatur. Neptunum autem pari conſilio muneraſſe: nam [b] equos his, quibus utuntur, donavit: & dedit poteſtatem naufragis ſaluti eſſe. Alii dixerunt Herculem eſſe & Apollinem. Nonnulli etiam Triptolemum, quem ſupra diximus, & [c] Iaſiona à Cerere dilectos, & ad ſidera perlatos. Sed qui de Caſtore & Polluce dicunt, hoc amplius addunt, ut Caſtor in oppido [d] Ariadnis ſit occiſus, quo tempore [e] Lacedæmonii cum Athenienſibus bellum geſſerunt. Alii autem, cum oppugnarent Spartam Lynceus & Idas, ibi periſſe dixerunt. Pollucem [f] ait Homerus conceſſiſſe fratri dimidiam vitam: itaque alternis diebus eorum quemque lucere.

XXXIII. *Cancer.*

Hic dicitur Junonis beneficio inter aſtra collocatus, quod

t *Quod in earum ſigno oriente ſole* &c.] Veneta, *Quod earum ſigno oriente.* Vlitt. 2. *Quod in earum ſigno oriente æſtas* &c. Venetam ſecutæ ſunt Micylliana, Lugdunenſis & Pariſina. Tò *ſole* de gloſſâ mihi ſuſpectum. Iſidor. de Nat. Rer. cap. 26. *Has Latini Vergilias appellarunt, eo quod vere oriantur, & eo magis cæteris prædicantur, quod his exorientibus æſtas ſignificatur, occidentibus hyems oſtenditur, quod aliis penitus non eſt traditum ſignis.*

Ad CAP. XXII.

a *Contenderunt*] *Contenderint*, & mox *geſſerint* Vlitt. 2.

b *Equos his*] *Equis his* Schefferus.

c *Iaſiona*] Vlitt. 2. *Iaſonem.* tertius *Iaſona.* Vide not. ſupr. ad cap. 4. & Mythol. cap. 250.

d *Ariadnis*] *Aphidnis* legendum, vel *Aphidna*, ut Modius volebat. Adde Heinſ. ad v. Faſt. 708. & quæ nos diximus ad Myth. cap. 79.

e *Lacedæmonii*] Ita & Soter ac Micyll. Sed *Lacedæmones* Veneta & Pariſ. Quod non audeo valde improbare propter ea, quæ ad Fulg. Lib. 1. cap. 1. obſervata à me ſunt. In uno ex codicibus ſuis *Lacedæmona*, in nullo *Lacedæmonii* invenit Vlitius.

f *Ait Homerus*] Iliad. A. 302. Ἄλλοτε μὲν ζώουσ' ἑτερήμεροι, ἄλλοτε δ' αὖτε τεθνᾶσιν, τιμὴν δὲ λελόγχασιν ἴσα θεοῖσι.

Ad

quod, cum Hercules contra Hydram Lernæam conſtitiſſet, ex palude pedem ejus mordicus arripuiſſet: [a] qua de re Herculem permotum eum interfeciſſe: Junonem autem inter ſidera conſtituiſſe, ut eſſet cum duodecim ſignis, quæ maxime ſolis curſu continentur. In ejus deformationis parte [b] ſunt quidam qui Aſini appellantur: à Libero [c] in teſta Cancri [d] duabus ſtellis figurati. Liber enim à Junone furore objecto, dicitur mente captus fugiſſe per Theſprotiam, cogitans ad [e] Jovis Dodonæi templum pervenire, unde peteret reſponſum, quo facilius ad priſtinum ſtatum mentis perveniret: ſed cum veniſſet ad quandam paludem magnam; quam tranſire non poſſet, de quibuſdam duobus aſellis obviis factis dicitur unum deprehendiſſe eorum, [f] & ita eſſe transvectus, ut omnino aquam non tetigerit. Itaque cum veniſſet [g] ad templum Jovis Dodonæi, ſtatim dicitur furore liberatus, [h] & aſellis gratiam retuliſſe, & inter aſtra eos collocaſſe. Nonnulli etiam dixerunt aſino illi, quo fuerat vectus, vocem humanam dediſſe. Itaque poſtea eum [i] cum Priapo de Na-

Ad CAP. XXIII.

a *Quâ de re*] *Quâ re* Vlitt. 3. Vide infr. cap. 26.

b *Sunt quidam qui*] Ita & Veneta & Soter. Al. *ſunt quædam.* ut ad ſtellas referatur. Quod præferam, cum nec aliter in ſuis invenerit Vlitius.

c *In teſtâ cancri*] Confer Schol. Arat. p. 113, ed: Lond. & Eratoſth. cap. 11. Schol. German. *Sunt in hoc ſigno aliæ ſtellæ, quas Græci ὄνους vocant. Jugulas* appellant Manilius & Firmicus.

d *Duabus ſtellis figurati*] Vlitt. 3. & Morellianus uterque, *duabus ſtellis omnino figurati.* Quod perplacet. Cic. pro Cluentio: *Quinque omnino fuerunt, qui illum abſolverunt.* Aſcon. in orat. pro Milone: *Abſolutorias V omnino habuit.* Curt. Lib. x. cap. 8. *Sexdecim omnino, pueris regiæ cohortis comitatus.* Lib. VII, cap. 1. *Omnino duos ipſe habebam.*

e *Jovis Dodonæi templum*] Vlitt. 3. *Jovis Dodonæi oraculum.* Quod omnino probandum. Varro in Fragm. p. 275. ed. Popm. *Ex oraculo eliminemus.* Curt. Lib. IV. cap. 7. *Hic quoque Dei eſt oraculum.* Catullus carm. 7. *Oraclum Jovis inter æſtuoſi Et Batti veteris ſacrum ſepulcrum.* Lactant. Lib. III. Argum. Ovid. Met. fab. 1. *Oraculum ingreditur.* Narrat ex Philiſco eandem fabulam Germanici Scholiaſtes: ſed pro *Philiſco* puto ei reſtituendum *Philiſtum.* Is enim Hiſtoricus fuit, laudatus Plutarcho in de Herodoti κακοηθείᾳ, aliiſque.

f *Et ita eſſe transvectus*] Unâ vocula auctius Vlitt. unus, *Et ita eum.*

g *Ad templum Jovis*] *Jupitris* Veneta. ut ſupr. cap. 13. & *Jupitre* cap. 14.

h *Et aſellis*] Τὸ *&* non agnoſcunt MSS. 3. ex Vlitt.

i *Cum Priapo de naturâ contendiſſe*] Ita & MSS. 3. Vlitt. Peſſimè Veneta, Micyll. aliæque, *cum Priapo deo natura.* Schol. Germ. *Cum Priapo contendere cœpit de membro naturali.* Ut φύσις Græcis, ita & Latinis *natura* idem interdum, quod naturalia ſive pudenda. Julius Obſeq. de Prodig. cap. 52. *Mulier duplici natura inventa.* Apulej. de ſe aſino: *Mihi jam nequeunti tenere Fœtidem natura creſcebat.* Lib. VIII *Naturam ſibi aſino demere.*

k *Et*

natura contendiſſe, [k] & victum ab eo interfectum. Pro quo Liberum ejus miſertum in ſideribus annumeraſſe. Et ut ſciretur id pro deo, non pro homine timido (quia Junonem fugerit) feciſſe, ſupra cancrum conſtituit, qui deæ beneficio fuerat affixus aſtris. Dicitur etiam alia hiſtoria de Aſellis: ut ait Eratoſthenes, Quo tempore Jupiter bello gigantibus indicto, ad eos oppugnandos omnes deos convocavit, veniſſe Liberum patrem, Vulcanum, Satyros, Silenos aſellis vectos: qui cum non longe ab hoſtibus abeſſent, dicuntur aſelli pertimuiſſe, & ita pro ſe quiſque magnum clamorem & inauditum gigantibus feciſſe, ut omnes hoſtes eorum clamore in fugam ſe conjecerint, & ita ſint ſuperati. Hujus ſimilis eſt hiſtoria de buccina Tritonis. Nam is quoque fertur, cum concham inventam excavaſſet, ſecum ad gigantes tuliſſe, & ibi ſonitum quendam inauditum per concham miſiſſe. Hoſtes autem veritos ne qua eſſet immanis fera ab adverſariis adducta, cujus eſſet ille mugitus, fugæ ſe mandaſſe, & ita victos in hoſtium poteſtatem perveniſſe.

XXIV. *Leo.*

Hic dicitur [a] à Jove conſtitutus, quod omnium ferarum princeps eſſe exiſtimatur: nonnulli etiam hoc amplius dicunt, quod Herculis prima fuerit hæc certatio, & quod eum inermis interfecerit. De hoc & [b] Piſandrus & complures alii ſcripſerunt: cujus ſupra ſimulacrum [c] proximum eſt virgini. Sunt aliæ VII. ſtellæ ad caudam

Leo-

k *Et victum ab eo interfectum*] Lactantius aſinum victorem facit Lib. 1. cap. 21. *Inter eum Priapumque ortum eſſe certamen de obſcœni membri magnitudine, Priapum victum, & iratum interemiſſe victorem.*

Ad CAP. XXIV.

a *A Jove*] *Ab Jove* MSS. codices cum heic, tum & cap. 26, Et ita etiam Virgil. Ecl. III. 60. Ovid. x. Met. 148, German. Phænom. vers. 1, Theo: Τὸν δὲ λέοντά φασί τινες ὅτι ὑπὸ τοῦ Διὸς ἐτιμήθη. οἱ δὲ, ὅτι πρῶτος ἆθλος Ἡρακλέους ἐστί.

b *Piſandrus*] Πείσανδρος ὁ Ῥόδιος, eſt Eratoſth. cap. 12. Perperam ergo Schol. Germ. *Periandrus Rhodius.* Corrige *Piſandrus.* Narrat apud eundem Nigidius nutritum leonem iſtum in ſpelunca, quæ *Mehdimon nomine fuerit, quem quidam Aphriſo dicunt.* Eratoſthenem, *Didymos nomine*, & mox, *quem quidem amphiſtomon.* Vide not. ad Myth. cap. 30.

c *Proximum eſt virgini*] Locus hic ex MSS. Vlitianis ita conſtituendus: *Cu-*

jus

Leonis in triangulo collocatæ, quas [d] crines Berenices eſſe Conon Samius mathematicus, & Callimachus dicit: cum Ptolemæus Berenicem Ptolemæi & [f] Arſinoes filiam ſororem ſuam duxiſſet uxorem, & paucis poſt diebus Aſiam oppugnatam profectus eſſet, voviſſe Berenicen, ſi victor Ptolemæus rediſſet, ſe detonſuram crinem: [e] quo voto damnatum crinem in Veneris Arſinoes [g] Zephyritidis poſuiſſe templo: cumque poſtero die non comparuiſſe: quod factum cum rex ægre ferret, Conon mathematicus (ut ante diximus) cupiens inire gratiam regis, dixit crinem inter ſidera videri collocatum: & quaſdam vacuas à figura ſeptem ſtellas oſtendit, quas eſſe fingeret crinem. hanc Berenicen nonnulli cum Callimacho dixerunt equos alere, & ad Olympia mittere conſuetam fuiſſe. Alii dicunt hoc amplius, Ptolemæum Berenices patrem multitudine hoſtium perterritum, fuga ſalutem petiſſe: filiam autem ſæpe conſuetam, inſiliiſſe in equum, & reliquam exercitus copiam conſtituiſſe, & complures hoſtium interfeciſſe, reliquos in fugam conjeciſſe, pro quo etiam Callimachus eam [h] magnanimam dixit. Eratoſthenes autem dicit & [i] virginibus Lesbiis dotem quam cuique relictam à parente nemo ſolveret, juſſiſſe reddi: & inter eas conſtituiſſe petitionem.

XXV. *Vir-*

jus ſupra ſimulacrum proximè virginem ſunt alia VII. *ſtellæ.* Mutat numerum Grotius in notis ad Imag. p. 43. & pro VII. vult reponi III. quod formam illis triquetram aſſignet Hyginus. Sed vetant nos quicquam mutare Schol. Germanici & Eratoſthenes, cujus verba ſunt: E'ν *περιγύτῳ ϰ͵ τὴν ϰέρϰον ἀμαυροὶ ἑπτά* &c.

d *Crines Berenices*] Βερενίϰης πλόϰαμον vocat apud Heſychium Conon. Sanè *Beronices* exhibet heic etiam Veneta, ut & Βερενίϰην Theo in Arat. p. 21. Sed Eratoſth. cap. 12. Καλεῖται πλόϰαμος Βερενίϰης Εὐεργέτιδος. Priores ϰαναϰήτην vocaſſe annotavit Theo.

e *Quo voto damnatum*] Scrib. *damnatam* cum Sotere. Neque enim crinis, ſed ipſa voto erat damnata. Vidit id quoque Cl. Schefferus.

f *Arſinoes*] Ex MSS. Vlitt. 2. *Ariſtonis.* tertius *Aſtonis.* Prius etiam Soter, Veneta, & Morelliana exhibent. *Ariſtotelis* corrigit Flavius. Perperam. Rectum eſſe *Arſinoes* diſcas ex Catull. Carm. 67.

g *Zephyritidis*] Firmant eam lectionem MSS. 3. Vlitt. & Catullus carm. 67. Quibus adde quæ Turnebus habet Adverſ. Lib. 1. cap. 7. & Modius Novantiq. ep. 117.

h *Magnanimam dixit*] Catullus: *Cognoram à parvâ virgine magnanimam.*

i *Virginibus Lesbiis*] Schol. German. *Videntur alia obſcura ſeptem juxta caudam ejus, quæ vocantur crines Berenices, & ſunt earum virginum, quæ Lesbo perierant. Illa autem magna & clara, quæ in pectore eſt, appellatur Tyberone.* Suppleverat vir doctus in libro

à Nob.

XXV. *Virgo.*

Hanc Heſiodus [a] Jovis & Themidis filiam dicit: Aratus autem Aſtræi & Auroræ filiam exiſtimari, quod eodem tempore fuerit cum aurea ſecula hominum, & eorum principem fuiſſe, demonſtrat: quam propter diligentiam & æquitatem Juſtitiam appellatam: neque illo tempore ab hominibus exteras nationes bello laceſſitas eſſe, neque [b] navigio quenquam uſum eſſe, ſed agris colendis vitam agere [c] conſueviſſe. Sed poſt eorum obitum qui ſint nati, eos minus officioſos, magis avaros cœpiſſe fieri: quare minus Juſtitiam inter homines fuiſſe converſatam. Denique eam perveniſſe uſque eo, dum diceretur: [d] Heu heu genus hominum natum. Itaque jam non potuiſſe pati amplius, & ad ſidera evolaſſe. Sed hanc [e] alii Fortunam, alii Cererem dixerunt: & hoc magis non convenit inter eos, quod caput ejus nimium obſcurum videtur. Nonnulli etiam Erigonen Icarii filiam dixerunt, de qua ſupra diximus. Alii autem Apollinis filiam ex Chryſothemi natam, & infantem Parthenon nomine appellatam: eamque, quod parva interierit, ab Apolline inter ſidera collocatam.

XXVI. *Scor-*

à Nob. Heinſio mihi commodato: *appellatur ſtella regia à Tuberone.* Venerat idem in mentem Grotio, quem vide in Notis ad Imagines Arat. pag. 43.

Ad CAP. XXV.

a *Jovis & Themidis*] Ita & Veneta, Soter, & Vlitt. 3. Perperam vulgo editur *Thetidis*. Schol. German. *Hanc Heſiodus Jovis & Themidis filiam eſſe dicit nomine Juſtam*: Lege, *Juſtitiam*. Eratoſth. cap. 3. Εἶρηκε θυγατέρα Διὸς & Θέμιδος, καλεῖσθαι δ' αὐτὴν Δίκην. Rectè ergo mox Hyginus, *Juſtitiam appellatam*. Ex Capella apparet etiam virginem ipſam Themidem dictam nonnullis. Sic enim ille Lib. II. *Verum Themis, aut Aſtræa, aut Erigone dicebatur.*

b *Navigio*] H. e. navigatione. Vide Gronov. Obſervat. in Eccleſ. Script. cap. 25. Giphan. Obſerv. Ling. Lat. pag. 145.

c *Conſuetviſſe*] *Conſueſſe* Vlitt. 3.

d *Heu heu genus hominum natum*] Morell. alter & Mod. *aneum genus hominum natum*. Quam lectionem adſtruunt Vlitt. 3. Aratus Phænom. pag. 19. ed. Lond. Ἀλλ' ὅτε δὴ κἀκεῖνοι ἐτέθνασαν, οἱ δ' ἐγένοντο Χαλκείη γενεὴ &c.

e *Alii Fortunam*] Germ. Schol. *Nonnulli autem eam eſſe Cererem, eo quod ſpicas teneat, alii Atargatin: quidam vero Fortunam, pro eo quod ſine capite aſtris infertur.* Deprompta iſta ex Eratoſth. cap. 9. ubi malè Ἀταγάντη pro Ἀταργάτις editum.

XXVI. *Scorpius.*

Hic propter magnitudinem membrorum in duo ſigna dividitur, [a] quorum unius effigiem noſtri Libram dixerunt. Sed omnino totum ſignum hac de cauſa ſtatutum exiſtimatur, quod Orion cum venaretur, & in eo exercitatiſſimum ſe eſſe confideret, [b] dixiſſe etiam Dianæ & Latonæ, ſe omnia, quæ ex terra exoriantur, interficere valere. Quare Terram permotam, Scorpionem miſiſſe, qui eum interficere demonſtratur. Jovem autem utriusque animum admiratum, Scorpionem inter aſtra collocaſſe, ut ſpecies ejus hominibus documento eſſet, ne quis eorum [c] de aliqua re ſibi confideret. Dianam autem propter ſtudium Orionis petiſſe à Jove, ut idem illi beneficium daret petenti, quod Terræ ultro tribuiſſet. [d] Itaque cum conſtitutum, ut, cum [e] Scorpius oriatur, Orion occidat.

XXVII. *Sagittarius.*

Hunc complures Centaurum eſſe dixerunt: alii autem hac de cauſa negaverunt, quod nemo Centaurus ſagittis ſit uſus. Hic autem quæritur, cur equinis cruribus ſit deformatus, & [a] caudam habeat ut Satyri. Dicunt enim nonnulli hunc eſſe [b] Crotum nomine, Euphemes Muſarum nutricis filium, ut ait [c] Soſitheus tragœdiarum ſcriptor: eum domicilium in monte Helicone habuiſſe, & cum Muſis ſolitum delectari, nonnunquam etiam ſtudio venationis exerceri. Itaque pro merita diligentia magnam lau-

Ad CAP. XXVI.

a *Quorum unius effigiem*] Non agnoſcunt τὸ *unius* Vlitt. 3. Sed perperam. Quare libram dixerint chelas. diſces ex Theone in Arat. p. 15. ed. Lond.

b *Dixiſſe etiam*] Τὸ *etiam* non habet unus ex Vlitt. Præterea malim *dixiſſet*, ut pendeat à τῷ *quod*, quod præceſſit.

c *De aliquâ re*] Præpoſitionem ignorant Vlitt. 3. Vide ſupr. cap. 23.

d *Itaque eum*] *Ita itaque eum* Clar. Schefferus.

e *Scorpius oriatur*] *Exoriatur* Vlitt. 3.

Ad CAP. XXVII.

a *Caudam habeat ut Satyri*] *Velut ſagittarii* peſſime Schol. German. Corrige ex Hygino & Eratoſth. cap. 28.

b *Crotum*] *Crotonem* Schol. Germ. Vide not. ad Hyg. Myth. cap. 224.

c *Soſitheus*] *Soſtheus* Vlitt. 3. cum Venetâ. Perperam. Vid. Schol. German. & Eratoſthenem.

d *De-*

laudem aſſecutum. nam & celerrimum in ſylvis, & acutiſſimum in Muſis factum eſſe. Pro quo ſtudio illius petiſſe Muſas ab Jove, ut in aliquo aſtrorum numero [d] deformaretur. Itaque Jovem feciſſe, [e] ut cum omnia illius artificia uno corpore vellet ſignificare, crura ejus equina feciſſe, quod equo multum ſit uſus: & ſagittas pro ingenio adjunxiſſe, ut ex his & acumen & [f] celeritas eſſe videretur: Caudam ſatyricam in corpore fixiſſe, quod non minus hoc Muſæ, quam Liber Satyris ſit delectatus. Ante hujus pedes ſtellæ ſunt paucæ in rotundo deformatæ, quas [g] coronam ejus [h] ut ludentis abjectam, nonnulli dixerunt.

XXVIII. [a] *Capricornus.*

Hujus effigies ſimilis eſt Ægipani: quem Jupiter, quod cum eo erat nutritus, in ſideribus eſſe voluit, ut Capram nutricem, de qua ante diximus. Hic etiam dicitur, [b] cum Jupiter Titanas oppugnaret, primus objeciſſe hoſtibus timorem qui πανικὸς appellatur, ut ait Eratoſthenes: hac etiam de cauſa ejus inferiorem partem [c] piſcis eſſe formationem, quod muricibus, [d] id eſt maritimis conchyliis, [e] hoſtes ſit jaculatus pro lapidum [f] jactatione. Ægyptii autem ſacerdotes & nonnulli poetæ dicunt, cum complures dii in Ægyptum conveniſſent, repente veniſſe eodem Typhona acerrimum giganta, & maxime [g] deorum inimicum:

d *Deformaretur*] *Deformaret* Vlitt. 3.
e *Ut cum*] *Et cum* Cl. Schefferus.
f *Celeritas eſſe*] *Ejus* idem. Optimè πας' ἰχθύος κεςκίς.
g *Coronam ejus*] Hæc corona auſtrina eſt, de quâ videndus Scalig. ad Manil. p. 411. & Theo in Aratum p. 51. ed. Lond. Geminus pag. 48. Νότιος στέφανος ὑπό τινων οὐρανίσκος προσαγορεύεται. Plura dabit nomina Theo.
h *Ut ludentis*] Ὡσεὶ κωμάζοντος, ut rectè interpretatur Scaliger.

Ad CAP. XXVIII.

a *Capricornus*] *Pan* dicitur ab Eratoſth. cap. 27. Schol. Arati p. 39. Ὁ δὲ Αἰγόκερως ὅμοιός ἐστι τῷ αἰγί. Κατηστερίσθη δὲ εἰς τιμὴν τοῦ Πανός. εἰς γὰρ τὴν μάχην μετῆλθε, δοκιμασθεὶς μετὰ τῶν ἄλλων θεῶν &c.
b *Cum Jupiter Titanas*] *Quod cum* Soter & Veneta.
c *Piſcis eſſe formationem*] *Formatione* Morelliani codices.
d *Id eſt, maritimis conchyliis*] Hæc nec Morelliani, nec 3. ex Vlitianis agnoſcunt. Deleantur ergo, ut gloſſemata.
e *Hoſtes ſit jaculatus*] Aliam cauſam afferunt Theo & Eratoſthenes locis modo laudatis.
f *Jactatione*] *Jactione* cum Morellianis 3. Vlitiani.
g *Deorum inimicum*] *Hoſtem* iidem codices cum Morellianis.

micum: quo timore permotos in alias figuras ſe convertiſſe, Mercurium factum eſſe Ibin, Apollinem autem quæ [h] Threicia avis vocatur; Dianam [i] merulam ſimulatam. Quibus de cauſis Ægyptios ea genera violari non ſinere demonſtrant, quod deorum imagines dicantur. Eodem tempore Pana dicunt in flumen ſe dejeciſſe, & poſteriorem partem corporis, effigiem piſcis, [k] alteram autem hirci feciſſe, & ita à Typhone profugiſſe: cujus cogitatum Jovem admiratum, effigiem ejus inter ſidera fixiſſe.

XXIX. *Aquarius.*

Hunc complures Ganymedem eſſe dixerunt: quem Jupiter, propter pulchritudinem corporis ereptum parentibus, deorum miniſtrum feciſſe exiſtimatur. Itaque oſtenditur ut aquam [a] aliquo infundens. Hegeſianax autem Deucaliona dicit eſſe, quod eo regnante tanta vis aquæ ſe de cœlo profuderit, ut cataclyſmus factus eſſe diceretur. [b] Eubulus autem Cecropem demonſtrat eſſe, antiquitatem generis commemorans, & oſtendens, antequam vinum traditum ſit hominibus, aqua in ſacrificiis deorum uſos eſſe, & ante Cecropem regnaſſe, quam vinum ſit inventum.

XXX. *Pi-*

h *Threicia avis*] *Threcia* Vlitt. 3.

i *Merulam ſimulatam*] Ita & unus ex Vlitt. Sed cæteri *heluro* vel *merulo*. Legendum omnino *eluro*, hoc eſt, feli ſive cato, ut ſuſpicatus eſt pridem Flavius Syllog. IV. quod *alaro* in codice quodam inveniſſet. Non ſinit nos de emendatione illâ dubitare Antoninus cap. 28. ubi de Typhone agit: Α'πόλλων μὲν ἐγένετο ἱέραξ, Ἑρμῆς δὲ ἶβις, Α'ρης δὲ λεπιδωτὸς ἰχθὺς, Α'ρτεμις δὲ αἴλουρος. Veneta exhibet *claro*. Unde vulgatum *cato* videtur ortum. Ovid. v. Met. 330. *Fele ſoror Phœbi, niveâ Saturnia vacca, Piſce Venus latuit.*

k *Alteram autem hirci*] Vide not. ad Lactant. Argum. Lib. v. Met. fab. 5. Germanici Schol. *Habet poſteriorem partem piſcis, priorem capricorni.* Addit idem, *item matrem ejus capram, quod dicolon inveniſſet in mari; ideo piſcis caudâ notatam.* Pro *dicolon* reſcripſerim *cochlon*. Eratoſthenes cap. 27. Οὗτος δὲ δοκεῖ εὑρεῖν τὸν κόχλον.

Ad CAP. XXIX.

a *Aliquo infundens*] *Caliculo* conjicit Cl. Schefferus. Quod non malè arridet. Eratoſth. cap. 26. Ε'χων γὰρ ἑστηκὼς οἰνοχόην.

b *Eubulus*] *Eubolus* Soter & Veneta. Sed perperam.

Ad

XXX. *Piſces.*

[a] Diogenetes Erythracus ait, quodam tempore Venerem cum Cupidine filio in Syriam ad flumen Euphratem veniſſe, & eodem loco repente Typhona giganta, de quo ſupra diximus, apparuiſſe. Venerem autem cum filio in flumen ſe projeciſſe, & ibi figuram piſcium forma mutaſſe: quo facto, periculo eſſe liberatos. Itaque poſtea Syros, qui his locis ſunt proximi, deſtiiuſſe piſces eſitare, quod vereantur eos capere; ne ſimili cauſa aut deorum præſidia impugnare videantur, aut eos ipſos captare. Eratoſthenes autem ex eo piſce [b] natos homines dicit: de quo poſt dicemus.

XXXI. *Cetus.*

De hoc dicitur quod à Neptuno ſit miſſus, ut Andromedam interficeret, [a] de qua ante diximus; [b] ſed à Perſeo ſit interfectus, propter immanitatem corporis, [c] & per illius virtutem inter ſidera collocatus.

XXXII. *Eridanus.*

Hunc alii Nilum, complures etiam Oceanum eſſe dixerunt. Qui autem Nilum volunt vocari, propter magnitudinem ejus & utilitatem, [a] æquiſſimum eſſe demonſtrant:

Ad CAP. XXX.

a *Diogenetes Erythracus*] Ita & Soter. Veneta, *Diogenites Erithrachus.* Unde corruptius vulgarunt nonnulli *Diagenites Brithacus.* Voſſius legit *Diogenetes Erythræus* Lib. III. Hiſtor. Græc. Sed mallet *Diogennetus* vel *Diogenes.* Vlitt. 2. *Dioguetus Erithracus.* Videtur omnino ſcripſiſſe auctor, *Diogennetus Erythræus*, vel *Diogenes Erythræus*, ut repræſentat Anonymi codex.

b *Natos homines dicit*] Optimè Vlitt. 3. *Natos hos dicit.* Nati hi duo piſces ex piſce illo magno, qui Notius appellatur, de quo cap. 41. Verba Eratoſthenis ſunt cap. 41. Τȣ́τȣ ϐ τὸς β̆ ἰχθύας εἶναι. Plura dicemus infr. ad cap. 41.

Ad CAP. XXXI.

a *De quâ ante*] *Quam ante* Veneta.

b *Sed à Perſeo*] *Sed quod à Perſeo* Vlitt. 3.

c *Et per illius virtutem*] Tò *per* non agnoſcunt MSS. Vlitiani. Veneta, *&* *illius virtute.* Quod probandum utique.

Ad CAP. XXXII.

a *Æquiſſimum eſſe*] Eratoſth. cap. 37. Ἔνιοι δέ φασιν δικαιότατον αὐτὸν εἶναι Νεῖλον.

ſtrant: præterea quod infra eum quædam ſtella ſit, clarius cæteris lucens, nomine [b] Canopos appellata: Canopos autem inſula flumine alluitur Nilo.

XXXIII. *Lepus.*

[a]Hic dicitur Orionis Canem fugere venantis. Nam cum, ut oportebat, eum venatorem finxiſſent, voluerunt etiam hoc ſignificare aliqua de cauſa; itaque leporem ad pedes ejus fugientem finxerunt: quem nonnulli à Mercurio conſtitutum dixerunt, eique datum eſſe præter cætera genera quadrupedum, ut alios pareret, alios haberet in ventre. Qui autem ab hac cauſa diſſentiunt, negant tam nobilem & tam magnum venatorem, de quo & ante in Scorpionis ſigno diximus, oportere fingi leporem venari. [b] Callimachum quoque accuſari, quod, cum Dianæ ſcriberet laudes, eam leporum ſanguine gaudere, & eos venari dixiſſet. Itaque Oriona cum Tauro decertantem fecerunt. Leporis autem hanc hiſtoriam memoriæ prodiderunt: Apud antiquos [c] in inſula Lero nullum leporem fuiſſe, ſed ex eorum civitate adoleſcentium quendam, ſtudio generis inductum, [d] ab exteris finibus leporem fœ-

b *Canopus*] Eratoſthenes: Ὑπόκειται δὲ αὐτῷ ὁ καλούμενος ἀστὴρ Κάνωβος, ὅς ἐστι παρὰ δεξιὰν Ἀργοῦς. Schol. German. *Subjacet ei ſtella, quæ vocatur Canopus, ſive Ptolemæon ſplendens, tangitque temonem navis.* Pro *Ptolemæon* lege *Ptolemæos* vel *Ptolemæus*. Capella Lib. VIII. *Et ſtellam, quam quidam Canopum, quidam Ptolemæum appellant, quæ ſuperioribus inconſpicua in confinio Alexandriæ incipit apparere, ad partem fluminis Eridani aſtimabo.* Vitruvius Lib. IX. cap. V. *Stella Canopi, quæ his regionibus eſt ignota.* Proclus in Sphærâ de Canobo ſub finem: Οὗτος μὲν ἐν Ῥόδῳ μόλις δυσθεώρητός ἐστιν, ἢ παντελῶς ἀφ' ὑψηλῶν τόπων ὁρατός. ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δὲ ἐστι παντελῶς ἀφανής. Immo ἐκφανής. Sed iſta videntur aſſuta Proclo à malâ manu.

Ad CAP. XXXIII

a *Hic dicitur*] Eadem verba habes apud Schol. Germanici in Daſypode.

b *Callimachum quoque accuſari*] Peſſimè in Scholiaſte Germanici: *Callimachiſque accuſat eum, quod* &c. Suſpicor ſcribendum in Hygino *accuſant*, & apud Scholiaſten illum, *Callimachumque*, vel *Callimachum quoque accuſant, quod* &c. Tangitur verſus ſecundus Hymni in Dianam: Τῇ τόξα λαγωβόλιαι τε μέμηλε. Perperam vertit Friſchlinus: *Cui tela & retia curæ ſunt.*

c *In inſulâ Lero*] Ita & Veneta. *In inſula Hiero* Scholiaſtæ Germanici editiones antiquiores. Sed perperam, ut puto, Leri inſulæ meminere præter alios Ælian. Hiſtor. Anim. Lib. IV. cap. 42. Plin. Lib. IV. cap. 12. & Strabo Lib. XIV. Verum nihil illi de leporibus. De Carpatho tantum non idem, quod heic de Lero Hyginus, narrat Euſtath. ad Dionyſ. p. 71.

d *Ad*

fœminam prægnantem attuliſſe, & [d] ad ejus partum diligentiſſime miniſtraſſe. Itaque cum peperiſſet, [e] compluribus ejus civitatis ſtudium incidiſſe, & partim precio, partim beneficio mercatos, omnes lepores alere cœpiſſe. Itaque non longo intervallo tantam multitudinem leporum procreatam, ut tota inſula ab his occupata diceretur: quibus cum [f] ab hominibus nihil daretur, in ſemina eorum impetu facto omnia comederunt. Quo facto incolæ calamitate affecti, cum fame forent oppreſſi, communi conſilio totius civitatis vix denique eos ex inſula abegiſſe dicuntur. [g] Itaque poſtea leporis figuram in aſtris conſtituiſſe, ut homines meminiſſent nil eſſe tàm exoptandum in vita, quin ex eo plus doloris, quam lætitiæ capere poſterius cogerentur.

XXXIV. [a] *Orion.*

Hunc Heſiodus Neptuni filium dicit, [b] ex Euryale Minois filia natum. Conceſſum autem ei, ut ſupra fluctus curreret, ut in terra: quemadmodum Iphiclo datum dicitur, ut ſupra ariſtas curreret, nec eas infringeret. [c] Ariſtomachus autem dicit [d] quendam Hyriea fuiſſe Thebis

d *Ad ejus partum diligentiſſimè miniſtraſſe*] Tò *diligentiſſimè* non agnoſcunt 2. Vlitt. Invenit tamen in Hygino olim Schol. German. *Et ad ejus partum diligentiſſimè, quæ opus eſſent, adminiſtravit.*

e *Compluribus civitatis* &c.] *Id compluribus* Schefferus.

f *Ab hominibus nihil*] *A dominis* unus Vlitt. & alter Morellianus.

g *Itaque poſtea leporis*] *Itaque pro eo leporis* Vlitt. unus. Sed alterum adſtruit Schol. German. *Itaque poſtea leporis figuram aſtris contulerunt.* Lege, *in aſtris conſtituerunt* ex Hygino.

Ad CAP. XXXIV.

a *Orion*] Hic & *Jugula* dictus eſt Latinis. Iſidor. Orig. Lib. III. cap. 20. *Hunc Latini Jugulam vocant, quod ſit armatus, ut gladius, & ſtellarum luce terribilis atque clariſſimus.* Corruptus ergo idem Iſidor. de Naturâ rerum cap. 26. *Hic autem Orion gladius dictus eſt. Unde etiam eum Latini jugulam vocant, ſidus, ut videtur, armatum, & terrarum luce terribile.* Corrige, *Jugulam.* Corruptus etiam in hac voce Schol. German. pag. 84. ed. Sanct. *A ſiniſtris Orionis, qui & Incola.* Et pag. 124. *Orion, qui & Incola vocatur.* Emenda utrobique *Jugula.*

b *Ex Euryale*] Ita & Eratoſthenes cap. 32. & Schol. Germanici. Perperam ergo Schol. Arati pag. 43. Βρύλλης τῆς Μίνωος. Perperam etiam Schol. Nicandri p. 3. ed. Soterianæ, Ἡσίοδος δέ φησιν αὐτὸν ἐξ Ὑίλης τῆς Μίνωος θυγατρὸς εἶναι.

c *Ariſtomachus*] Ita eum ſcriptorem appellat quoque Germanici Interpres: ſtabiliuntque eam lectionem 3. ex codicibus Vlitianis. Malè ergo *Ariſtonicus* alii.

d *Quendam Hyriea*] Ita non dubita-

bis, [e] Pindarus autem in inſula Chio. Hunc autem cum Jovem & Mercurium hoſpitio recepiſſet, petiſſe ab his ut ſibi aliquid liberorum naſceretur. Itaque quo facilius petitum impetraret, bovem immolaſſe, & his pro epulis appoſuiſſe: quod cum feciſſet, popoſciſſe Jovem & Mercurium quod corium de bove [f] fuiſſet detractum, & quod fecerant urinæ in corium infudiſſe, & id ſub terra poni juſſiſſe: ex quo poſtea natum puerum, quem Hyrieus [g] è facto Uriona nomine appellaret: ſed vetuſtate & conſuetudine factum eſt, ut Orion vocaretur. Hic dicitur Thebis Chium veniſſe, & Oenopionis filiam [h] Meropen per vinum cupiditate incenſus compreſſiſſe: pro quo facto ab Oenopione excæcatus, & de inſula ejectus, exiſtimatur Lemnum ad Vulcanum perveniſſe, & ab eo quendam ducem Cedaliona nomine accepiſſe: quem collo ferens ad Solem veniſſe, & ab eo ſanatus, ut ſe ulciſceretur, Chium revertiſſe; Oenopiona autem à civibus ſub terra cuſtoditum eſſe. Quem poſtquam ſe invenire poſſe deſperaret Orion, in inſulam Cretam perveniſſe, & ibi venari cœpiſſe cum Diana, & ei polliceri [i] quæ ſupra diximus, & ita ad ſidera perveniſſe. Nonnulli autem ajunt, Oriona cum Oenopione prope nimia conjunctum amicitia vixiſſe: & quod ei voluerit ſuum ſtudium in venando probare, Dianæ quoque pollicitum quæ ſupra diximus, & ita interfectum. Alii dicunt cum Callimacho, cum Dianæ vim voluerit afferre, ab ea ſagittis eſſe confixum, & ad ſidera propter venandi conſimile ſtudium

vi reponere pro *Erythrea*. quod Veneta, Soteriana, Morell. & Schol. German. exhibent. MSS. Vliet. *Chatrea* vel *Catrea* habebant. Quod propius accedit ad veram ſcripturam, ut & *Hyrea* Mycilli. Vide not. ad Hygin. Mythol. cap. 195. & Strabon. Lib. ix.

e *Pindarus*] In Dithyrambis, ut eſt apud Strabonem.

f *Fuiſſet detractum*] *Foret* MSS. 3.

g *E facto Uriona* &c.] Quod ſic genitus eſſet. Ovid v. Faſt. 535. *Hunc Hyrieus, quia ſic genitus, vocat Uriona; Perdidit antiquum littera prima ſonum.*

h *Meropen*] Ita & omnium antiquiſſimâ Veneta, & Schol. German. Malè ergo Μιρτὴν eam vocat Theo ad Aratum, Αἰρώ Parthenius, Αἰρόπην Nicandri Interpres.

i *Quæ ſupra diximus*] Cap. 26. *Se omnia, quæ è terrâ oriuntur, interficere valere.* Schol. German. *Cum in Celinio venaretur, Dianam irridens, contemnebat ejus opera, quæ in monte conſtituebat. Itaque Dianam miſiſſe ſcorpionem dicitur, qui Orionem vita privaret.* Idem in Scorpio: *Nigidius autem dicit Scorpionem ad perniciem Orionis in inſulâ Chio*

dium deformatum. [k] Iſter autem dicit Oriona à Diana eſſe dilectum, & pene factum ut ei nupſiſſe exiſtimaretur. Quod cum Apollo ægre ferret, & ſæpe eam objurgans [l] nihil egiſſet, natantis Orionis longe caput ſolum videri conſpicatus, contendit cum Diana, eam non poſſe ſagittam mittere ad id, quod nigrum in mari videretur. Quæ cum ſe vellet in eo ſtudio maxime artificem dici, ſagitta miſſa caput Orionis trajecit. Itaque eum cum fluctus interfectum ad litus ejeciſſet, & ſe eum Diana percuſſiſſe plurimum doleret, multis ejus obitum proſecuta lacrimis, inter ſidera ſtatuiſſe exiſtimatur. Sed quæ poſt mortem ejus Diana fecerit, in ejus hiſtoriis dicemus.

XXXV. *Canis.*

Hic dicitur ab Jove cuſtos Europæ appoſitus eſſe, & ad Minoa perveniſſe: quem Procris Cephali uxor laborantem dicitur ſanaſſe, & pro eo beneficio Canem [a] munere accepiſſe, quod illa ſtudioſa fuerit venationis: & quod Cani fuerat datum, ne ulla fera præterire eum poſſet. Poſt ejus obitum Canis ad Cephalum pervenit, quod Procris ejus fuerat uxor: quem ille ſecum ducens Thebas pervenit, ubi erat vulpes, cui datum dicebatur, ut omnes Canes effugere poſſet. Itaque [b] cum in unum perveniſſent, Ju-

Chio in Chelippio ortum, voluntate atque ope Dianæ. Nam cum in monte Celſionio venaretur, irridens Dianam &c. Pro *Celsnio, Chilippio, Celſionio* videtur reponendum *Colone* ex Eratoſth. cap. 7. Τῦτον φασὶν ἐποίησεν Ἄρτεμις ἀναφθῆναι τῆς Κολώνης τῆς Χίου νήσου.

k *Iſter autem dicit*] *Hiſtrius* Ven. & MSS, 3. ex Vlitianis. Scribe *Iſtrus* tum heic, tum cap. 35. Uſus eſt terminatione Græcâ, ut in *Periandrus, Meandrus, Evandrus*, àliiſque.

l *Nihil egiſſet*] Ita & MSS. 2. Vlitt. Elegans loquendi formula *nihil agere*. Euphorbus in tumulo Ciceronis: *Nil agis, Antoni. ſcripta diſerta manent.* Vell. II. 6. *Nihil tamen egiſti, M. Antoni.* Quint. Declam. XII. *Nihil agis afferendo frumentum, ſi poſt illum diem veneris.*

Ad CAP. XXXV.

a *Munere accepiſſet*] Malim, *muneri*, ut cap. 5. *Muneri accepiſſe à Venere & Horis.* quanquam ibi Anonymi codex, *pro munere accepiſſe.* Poſſis dicere heic ſubaudiri præpoſitionem, quam addit German. Scholiaſtes, *Procridi in munere datam.* Et poſt paulo: *Ei in munere utrem plenum vino tribuit.* Fabulam vide apud Anton. Liberal. cap. 41.

b *Cum in unum perveniſſent*] Ἐπὶ τὸ αὐτό. Salluſt. Jugurth. cap. 11. *Reguli in unum convenerunt.* Cap. 50. *Neque in unum ſeſe recipiebant.* Cap. 98. *In unum contrahit.* Vetus Interpres Matth. XXII. 34. *Convenerunt in unum.* Luc. cap. XVII. 35. *Duæ erunt mulieres in unum.*

Jupiter neſcius quid faceret, ut Iſter ait, utroſque in lapides convertit. Nonnulli hunc Canem Orionis eſſe dixerunt, & quod ſtudioſus fuerit venandi, cum eo Canem quoque inter aſtra collocatum. Alii autem [c] Icarii Canem eſſe dixerunt, de quo ante [d] diximus: quæ multa propoſita ſuos habent auctores. Sed Canis habet in lingua ſtellam unam, [e] quæ ipſa Canis appellatur: in capite autem alteram, quam Iſis ſuo nomine ſtatuiſſe exiſtimatur, [f] & Sirion appellaſſe propter flammæ candorem: quod ejuſmodi ſit, ut præter cæteras lucere videatur. Itaque [g] quo magis eam cognoſcerent, Sirion appellaſſe.

XXXVI. *Procyon.*

Hic ante majorem Canem exoriri videtur, ſed à nonnullis Orionis eſſe exiſtimatur. hac etiam de cauſa [a] Procyon eſt appellatus, ſed iiſdem omnibus hiſtoriis, quibus ſuperior Canis, [b] annumeratur.

XXXVII, *Ar-*

c *Icarii canem*] *Icari* Veneta & Schol. German. Vide not. ad cap. 4. & Lucian. in Θεῶν Ε'κκλησίᾳ.

d *Diximus: quæ multa*] Schefferus, *multa, quæ propoſita.*

e *Quæ ipſa canis*] Mallem, *quæ & ipſa canis* &c. Schol. Germ. *Habet autem ſtellas, in capite unam, quæ Iſidis dicitur, claram: in linguâ unam, quam Sirium vel canem vocant.* Etiam Eratoſthenes, contra quam Hyginus facit, à Sirio Iſidem diſtinguit. Adi ipſum cap. 33. In ore ſive linguâ canis Sirius, in capite Iſis eſt: Geminus p. 48. *Stella vero ſplendida, quæ eſt in ore canis majoris, quæque videtur incrementum æſtivum efficere, eodem nomine cum toto ſigno canis appellatur.*

f *Et Sirion appellaſſe*] Schol. Arati pag. 44. ed. Lond. Σείριος καλεῖται, παρ' ὅσον σίονπερ αὐτοῦ τὸ φῶς, καὶ ἔστι πυρσεύειζον ἐν τῷ παλμῷ τῆς λαμπηδόνος. Confer Etymol. magnum in Σειρίνω, & Voſſii in *Sirius*. Aratus: Ὀ'ξέα σειριάᾳ. καί μιν καλέοντ' ἄνθρωποι Σείριον.

g *Quo magis eam cognoſcerent*] Hyginum ante oculos habuit Iſidorus Etym. Lib. III. *Canis autem vocatur propterea quod corpora morbo afficiat: ſive propter flammæ candorem, quod ejuſmodi ſit, ut præ cæteris lucere videatur. Itaque quo magis eam cognoſcerent Sirion appellaſſe.* Germ. Schol. *Sirium autem ſtellam vocatam putant propter flammæ candorem.*

Ad CAP. XXXVI.

a *Procyon*] *Anticanis* Scholiaſtæ Germanici eſt. Sed rectius *antecanis* Plinio & Ciceroni, ut *anteſcholanus* προσχόλος Petronio. Appellatur autem eo nomine vel totum ſignum canis minoris, vel ſtella ſplendida, quæ eſt in cane minore. Vide Eratoſth. cap. 42. Geminum pag. 48. Theon. in Aratum p. 56. ed. Lond. *Minuſculus canis* eſt Vitruvio Lib. IX. cap. 7. *Canicula* Hygino ſupr. cap. 4. Sed perperam, ſi audias Scaligerum ad Manil. p. 405. Peccat etiam Capella *caniculam* appellans canem majorem Lib. VIII. Verba ejus adduximus infr. ad cap. 12. Lib. IV. Nec melius rem geſſit Schol. Horat. ad Lib. I. od. 17. Caniculæ. *Sirii ſtella in ore caniculæ afferentis nimios calores.*

b *Annumeratur*] *Enumeratur* mallet Schefferus.

XXXVII. *Argo.*

Hanc nonnulli propter celeritatem Græce dixerunt Argo appellatam: alii, quod Argus ejus fuerit inventor. Hanc autem [a] primam in mari fuiſſe complures dixerunt; & hac re maxime ſtellis eſſe figuratam. Hanc navim factam Pindarus ait in Magneſia oppido, cui Demetrias eſt nomen. Callimachus autem in iiſdem finibus ad Apollinis Actii templum, quod Argonautæ proficiſcentes ſtatuiſſe exiſtimantur in eo loco, qui Pagaſæ vocatur, ideo quod navis Argo ibi primum compacta dicitur, quod eſt Græce [b] *παγᾶσαι*. Homerus hunc eundem locum in Theſſaliæ finibus eſſe demonſtrat. Æſchylus autem, ut nonnulli ajunt, à Minerva quandam materiam loquentem eodem eſſe conjunctam. Sed hujus non tota effigies inter aſtra videtur: diviſa enim eſt à puppi uſque ad malum: ſignificans, ne homines fractis navibus pertimeſcerent.

XXXVIII. *Centaurus.*

Hic dicitur nomine Chiron Saturni & Philyræ filius eſſe, qui non modo cæteros Centauros, ſed homines quoque juſtitia ſuperaſſe, Æſculapium & Achillem nutriſſe, exiſtimatur: pietate igitur & diligentia effecit, ut inter aſtra numeraretur. Apud hunc Hercules cum diverteretur, & ſimul cum Chirone ſedens ſagittas conſideraret, fertur una earum decidiſſe ſupra pedem Chironis, & ita eum interfeciſſe. Alii autem dicunt Centaurum miratum, quod

Ad CAP. XXXVII.

a *Primam in mari fuiſſe*] Vide Eratoſth. cap. 35. & Schol. German. quæque annotavi ad Hygin. Mythol. cap. 14.

b Παγᾶσαι] Doricum hoc dicas pro πηγῆσαι. Sed quid eſt παγῆσαι? Forte, πηγῆναι. Tzetzes in Scutum Heſiodi pag. 104. ed. Heinſ. Πάγασος πόλις τῆς Θετταλίας. τόπος ὀνομασθεὶς παρὰ τὸ ἐκεῖ πεπῆχθαι Ἀργώ: Puto excidiſſe aliquid. Lego, Παγασαὶ τόπος &c. Nam Παγασαὶ ἐπίνειον Φερῶν eſt Straboni Lib. IX. Sic dictum ἀπὸ ναυπηγίας τῆς Ἀργοῦς. *Pagaſa* autem Plinio Lib. IV. 8. oppidum eſt Demetrias poſtea dictum. Verum an & Magneſia idem olim nomen habuerit, quod heic ait Hyginus, ignoro. Hoc ſcio Argos vocatum ab aliis illud oppidum, ubi ſabricata illa heroum navis ſit, & inde Argo dictam. Vide Etym. magnum in voce Ἀργώ. & Euſtath. in Homer. Iliad. p. 247. ed. Baſ.

quod tam ª brevibus ſagittis tam magna corpora Centaurorum interfecerit, ipſum contendere arcum conatum: itaque ex ejus manu ſagittam prolapſam in pedem ejus incidiſſe: pro qua re Jupiter ejus miſertus, inter ſidera eum conſtituit ᵇ cum hoſtia, quam ſupra aram tenens immolare videtur. Hunc alii Pholon eſſe Centaurum dixerunt, eum qui aruſpicio præter cæteros plurimum valuiſſet: itaque ad Aram cum hoſtia venire Jovis voluntate figuratum.

XXXIX. ª *Ara.*

In hac primum dii exiſtimantur ſacra & conjurationem feciſſe, cum Titanas oppugnare conarentur: eam autem Cyclopas feciſſe. Ab ea conſuetudine homines dicuntur inſtituiſſe ſibi, ut, cum aliquam rem efficere cogitarent, prius ſacrificarent, quam agere incepiſſent.

XL. *Hydra,*

In qua Corvus inſidere, & Crater poſitus exiſtimatur, de qua hanc habemus memoriæ proditam cauſam: Cor-

vus

Ad CAP. XXXVIII.

a *Brevibus ſagittis*] H. e. parvis. Sic infr. cap. 42. *Sed hac eſt brevis & clara.* Confer annot. ad Fulg. de Priſc. Serm. in voce TUTULI.

b *Cum beſtia*] *Pantheram* Capella appellat Lib. VIII. *Beſtiam* θυτικῶς Vitruvius Lib. IX. Schol. German. *Quidam arbitrantur tenere in ſiniſtrâ manu arma & leporem, in dextra vero beſtiolam, quæ Θηρίον appellatur; & βύρσαν, id eſt, utrem vini plenum, in quo libabat diis in ſacrario.* Non convenit ei per omnia cum Eratoſthene cap. 40.

Ad CAP. XXXIX.

a *Ara*] *Nectar* Eratoſtheni eſt cap. 39. *Sacrarium* Schol. German. Θυμιατήριον Proclo. Θυτήριον Arato & Theoni p. 52. *Thuribulum* Germanico; nimirum quia Θυτήριον λιβανωτίδι ὅμοιόν ἐστι, ut ait Theo. Capella in Catalogo ſignorum auſtrinorum, *cælulum, ara* &c. Gloſſa interlinearis interpretatur *cælulum thuribulum à cælando.* Atqui ara & thuribulum idem eſt ſignum. *Cælulum* eſt στεφάνιον, corona auſtrina. Vide annot. ſuperius ad cap. 27. Aſtron. Manil. Lib. I. *Ipſum hic mundi templum eſt. victrixque ſolutis Ara nitet ſacris* &c. Germanici Scholiaſten illuſtrat, quod ait Chryſologus Sermon. 87. *Inter ſacraria nativitas ſacra procuratur.* i. e. inter aras. Sacellum aliis eſt. Nepos Themiſt. cap. 8. *Cum eâ ſe in ſacrarium, quod ſummâ colebatur ceremoniâ, ſe conjecit.* Quid propriè *ſacrarium* ſit, docet Servius ad Æn. XII. 199. *Sacrarium*, inquit, *propriè locus eſt in templo, in quo ſacra reponuntur; ſicut donarium eſt, ubi collocantur oblata.* Sed in Gloſſ. Philox. *ſacrarium*, ναὸς ἱερόν. Quo ſenſu Ambroſius Hexaëm. Lib. III. cap. I. *Templum illud ſacrarium Trinitatis.*

Ad

vus Apollinis tutela uſus, eo ſacrificante, miſſus [a] ad fontem aquam puram petitum, vidit [b] arbores complures ficorum immaturas: eas exſpectans dum matureſcerent, in arbore quadam earum conſedit. Itaque poſt aliquot dies coctis ficis, & à Corvo compluribus earum comeſis, exſpectans Apollo Corvum, vidit eum cum Cratere pleno volare feſtinantem. [c] Pro quo admiſſo ejus dicitur, quod diu moratus ſit, Apollinem, qui coactus mora Corvi alia aqua eſt uſus, hac ignominia eum affeciſſe, ut quandiu fici coquerentur, Corvus bibere non poſſit, ideo [d] quod guttur habeat pertuſum illis diebus. Itaque cum vellet ſignificare ſitim Corvi, inter ſidera conſtituit Cratera, & ſuppoſuit Hydram, quæ Corvum ſitientem moraretur: videtur enim roſtro caudam ejus extremam verberare, [e] ut tanquam ſinat ſe ad Crateram tranſire. [f] Iſter autem & complures dixerunt, Coronida Phlegyæ filiam fuiſſe: hanc autem ex Apolline Æſculapium procreaſſe, ſed poſtea Iſchyn Elati filium cum ea concubuiſſe. Quod cum videret Corvus, Apollini nunciaſſe: qui cum fuerit antea candidus, pro incommodo nuncio eum nigrum feciſſe, & Iſchyn ſagittis confixiſſe. De cratera autem hanc hiſtoriam Philarchus ſcribit: In Cherſoneſo, quæ confinis eſt Trojæ, ubi Proteſilai ſepulchrum ſtatutum complures dixerunt, urbs Phlaguſa nomine dicitur, in qua Demiphon quidam cum regnaret, incidit eorum finibus repentina vaſti-

Ad CAP. XL.

a *Ad fontem*] *A fonte* Veneta cum aliis antiquioribus. Sed alteram lectionem non unus tantum ex MSS. Vlitii, ſed & German. Schol. adſtruit: *Miſſus*, inquit, *ad fontem ut diis ad libandam aquam deferret.*

b *Arbores ficorum immaturas*] *Arbores groſſos ficus habentes* appellat Schol. German. De groſſis vide Lib. 1. Chariſ. Vetus Interpres Cantic. Salom. cap. II. 13. *Ficus protulit groſſos ſuos.* Cato R. R. cap. 93. *Fici uti groſſos teneant* &c.

c *Pro quo admiſſo*] H. e. pro quo peccato. Ovid. XI. Heroid. *Ah miſer admiſſo plectitur ille meo.* Et XVI. *Matris in admiſſo falsâ ſub imagine luſa.* II. Art. Am. 381. *Conjugis admiſſum violataque jura mariti.*

d *Quod guttur habeat pertuſum*] Aliam cauſam adduxi ex Æliano ad Fulgent. Lib. 1. 12.

e *Ut tanquam ſinat*] Adſtruunt eam lectionem 3. Vlitt. Veneta tamen & aliæ antiquiores, *ut tanquam non ſinat.*

f *Iſter*] *Hiſtrius* Veneta & Vlitt. 3. Scribe *Iſtrus*. Retinuit terminationem Græcam, ut in *Periandrus*, *Theſſandrus*, aliiſque. Ἴϛρος eſt Græcis. Vide Heſych. in ἄγρωμα. & Plutarch. libr. de Muſicâ.

g Qua-

vaſtitas & civium internecio miranda: quare Demiphonta permotum ferunt miſiſſe ad Apollinis oraculum, [g] quærens remedium vaſtitatis. Reſponſo autem dato, ut quotannis una de nobilium genere virgo diis penatibus eorum immolaretur: Demiphon omnium filias præter ſuas ſorte ductas interficiebat, uſque dum cuidam civium loco nobiliſſimo eorum nato perdoluit inceptum Demiphontis: qui negare cœpit de ſua filia ſe paſſurum ſortiri, niſi eodem regis filiæ eſſent conjectæ. Quo facto rex permotus, illius filiam ſine ſorte ductam interfecit: quod [h] Matuſius nomine, virginis pater, [i] inſtanti tempore ſimulavit ſe patriæ cauſa non ægre ferre factum: potuiſſet enim poſtea ſorte ducta nihilominus interire: quod paulatim dies regi in oblivionem perduxit. Itaque cum ſe prope amiciſſimum regi virginis pater oſtendiſſet, ſolenne ſacrificium ſe habere dixit, eumque & filias ejus ad id conficiendum invitavit: qui nihil aliter futurum ſuſpicatus, filias ante miſit, [k] ut ipſe occupatus in re civili poſtea veniret. Quod cum exoptanti Matuſio accidiſſet, filias ejus interfecit, & ſanguinem earum cum vino in cratere mixtum advenienti regi pro potione dari juſſit. Qui cum filias deſideraret, & quid his factum eſſet reſciſſet, Matuſium cum cratere [l] in mare projici juſſit: quo facto mare, quo ille eſt projectus, memoriæ cauſa Matuſium mare vocatum eſt: portus autem adhuc Crater appellatur: quem antiqui aſtrologi ſtellis deformaverunt, ut homines meminiſſent, [m] maleficium neminem temere lucrari poſſe: neque oblivionem

g *Quærens remedium*] Vlitt. 3. *quærentis.* Lego, *quærentem.*

h *Matuſius*] Sic quidem & Veneta & Vlitt. 3. cum heic, tum & in ſequentibus. *Maſtuſius* tamen mallet ex Plinii Lib. IV. cap. 11. Micyllus.

i *Inſtanti tempore*] H. e. præſenti, ἐνεστῶτι. Utitur & Plinius eâ phraſi Lib. XXIX. cap. 1. Nepos Themiſt. cap. 1. Diomedes Lib. 1. Paul. Epiſt. ad Rom. VIII. 38. Οὔτε ἐνεστῶτα, οὔτε μέλλοντα. Vet. Interpr. *Neque inſtantia, neque futura.*

k *Ut ipſe*] *Ut & ipſe* Vlitt. 4.

l *In mare projici*] *In mari* Veneta cum aliis antiquitus excuſis cum heic, tum & cap. 17. Quod vereor ne fruſtra editores poſteriores mutarint, cum nec in MSS. ſuis aliter invenerit Vlitius. Lactant. Argum. Lib. XIII. Met. fab. 2. *In profundo præcipitavit.* Ita & ibi MS. Adde not. ad Fulg. Lib. 1. cap. 2. & Hygin. Mythol. cap. 92.

m *Maleficium lucrari*] Impune ferre. Quam phraſin quam immerito è Latio exturbare conetur Boxhornius, diſces ex iis, quæ ad Catonis diſticha annotavit Cl. Daumius. Addo ejus obſervatis

nem inimicitiarum fieri ſolere. Nonnulli cum Eratoſthene dicunt, eum Cratera eſſe, quo [n] Icarius ſit uſus, cum hominibus oſtenderet vinum. Alii autem dolium eſſe, quo Mars ab [o] Etho & Ephialte ſit conjectus.

XLI. *Piſcis, qui Notius appellatur.*

Hic videtur ore aquam excipere à ſigno Aquarii: qui laborantem quondam [a] Iſin ſervaſſe exiſtimatur: pro quo beneficio ſimulacrum piſcis, [b] & ejus filiorum, de quibus ante diximus, inter aſtra conſtituit. Itaque Syri complures piſces non eſitant, & eorum ſimulacra inaurata pro diis penatibus colunt. [c] De hoc & Hegeſias ſcribit.

XLII.

Reliquum eſt nobis de quinque ſtellis, quas complures ut erraticas, ita πλανήτας Græci dixerunt. Quarum una eſt Jovis nomine [a] Phaethon, quem Heraclides Ponticus ait, quo

tis ad eundem modum κερδαίνειν uſurpari interdum Græcis. Lucas Act. Apoſt. cap. XXVII. 21. Κερδῆσαί τε τὴν ὕβριν ταύτην καὶ ζημίαν. Vet. Interpr. *Lucrique facere injuriam hanc & jacturam.* Vide ibi Pricæum. Victor in de Perſecut. Vandal. Lib. III. *Ut imminentia adhuc tormenta lucreris.*

n *Icarius*] *Icarus* Veneta, Micyll. & Pariſ. Rectè. Vide not. ſupr. ad cap. 4. & Mythol. cap. 130.

o *Etho*] Ita & Soter. *Otho* Venet. & Micyll. Alii *Oeto.* Scribe, *Oto.* Ὦτος enim Græcis eſt. Vide not. ad Mythol. cap. 28.

Ad CAP. XLI.

a *Iſin*] Aliter Theo ad Aratum pag. 131. Οὗτος δὲ εἰσιν οἱ τῶ μεγάλου ἰχθύος ἔκγονοι, ὡσὶ ἐν τοῖς ἑξῆς ἐροῦ, οἵτινες Δέρκετω τὴν Ἀφροδίτης θυγατέρα ἐμπεσοῦσαν εἰς λίμνας ἔσωσαν. Pro Δέρκετω malit forte quis Δερκετοῦν, quam & *Phaetain* perperam appellat German. Scholiaſtes. Sed illud *Dercis proles*, quod Avieno reſtituit Grotius, facit ut nihil mutare audeamus. Δερκετοῦ eſt Eratoſtheni cap. 38. ex quo præterea liquet pro illis *in Boeth ſtagno* legendum eſſe *Bambyces ſtagno* apud Germanicianum interpretem. Confer quæ ad Eratoſth. cap. 9. annotavit vir doctus, & Hygini Mythol. caput 223.

b *Et ejus filiorum*] Intellige duos illos piſces Zodiaci, de quibus cap. 30. egit, qui filii hujus magni piſcis fuiſſe dicuntur. Ἐκγόνους appellant Eratoſthenes & Theo, *Nepotes* German. Scholiaſtes.

c *De hoc & Hegeſias*] *De hoc & Heſyas* Veneta. *Et Heſias* Vlitt. 3. Sanè *Heſias* invenit quoque in membranis ſuis Modius, qui rectè omnino inde *Cteſias* facit. Scribe ergo, *de hoc & Cteſias ſcribit.* Eratoſthenes in hac fabulâ: ὥς φησι Κτησίας.

Ad CAP. XLII.

a *Phaethon*] Sic & Soter. *Phaton* antiquiores cum Veneta. Quod idem eſt. Φαίνων, *Phanon* eſt Eratoſtheni cap. 43. Vide notas ad cap. 17. & 18. Lib. IV.

b *Enna-*

quo tempore Prometheus homines finxerit, hunc pulchritudine corporis reliquis præſtantem feciſſe, [b]eumque ſupprimere cogitare, [c]atque ut certum redderet Cupidinem, Jovi nunciaſſe. Quo facto miſſum Mercurium ad Phaethonta perſuaſiſſe ut ad Jovem veniret, & immortalis fieret: itaque eum inter aſtra collocatum.

SECUNDA ſtella dicitur Solis, quam alii Saturni dixerunt. Hanc Eratoſthenes à Solis filio [d] Phaethonta appellatam dicit: de quo complures ſcripſerunt, ut patris inſcienter curru vectus, incenderit terras: quo facto ab Jove fulmine percuſſus, in Eridanum [e] dejectus eſt, & à Sole inter ſidera perlatus.

TERTIA eſt ſtella Martis, quam alii Herculis dixerunt, Veneris ſequens ſtellam; hac (ut Eratoſthenes ait) de cauſa: Quod Vulcanus cum uxorem Venerem duxiſſet, & [f]propter ejus obſervantiam Marti ejus copia non fieret, ut nihil aliud aſſequi videretur, niſi ſua ſtella Veneris ſidus perſequi à Venere impetravit. Itaque cum vehementer eum amor incenderet, rem ſignificans, è facto ſtellam [g] Pyroenta appellavit.

QUARTA ſtella eſt Veneris, Lucifer nomine: quam nonnulli Junonis eſſe dixerunt. Hunc eundem Heſperum appellari multis traditum eſt hiſtoriis. Hic autem omnium ſiderum maximus eſſe videtur. Nonnulli autem hunc Auro-

b *Eumque ſupprimere cogitare*] Ita & MSS. 3. Vlitt. Perperam. Veneta cum antiquioribus, *eumque ſupprimere cogitaret*. Modius, *Eumque cum ſupprimere cogitaret*. Forſan rectius τὸ *hunc* ex præcedentibus huc revocaveris, & ſcripſeris, *eumque hunc* &c.

c *Atque ut certum redderet* &c] Ita & Veneta aliæque omnes. MSS. 3. Vlitt. *Neque Jovis ut cæteros redderet*. Lege, *neque Jovi ut cæteros redderet*. Quomodo fere & Modius hunc locum conſtituebat.

d *Phaethonta appellatam dicit*] Cap. nempe 43. Ὁ δὲ δεύτερος ἐκλήθη μὲν Φαέθων ὁ μέγας. οὗτος ὠνομάσθη ἀπὸ τοῦ ἡλίου.

e *Dejectus eſt, & à ſole*] Cum MSS. 3. habeant, *dejecerit, & à Sole*, legerim, *dejectus ſit, & à Sole*.

f *Propter ejus obſervantiam*] Παρατήρησιν. Vide not. ad Myth. cap. 189. Vet. Interpres Luc. VI. 7. *Obſervabant ſcribæ*. XX. 2. *Obſervantes miſerunt inſidiatores*. *Obſervantiam* ponit pro *obſervatione*, ut Caſſiod. in de Orthograph. *Quamvis antiquorum nulla obſervantia fuit cum N, an ſine N ſcriberent*.

g *Pyroenta*] Vlitt. 3. *Pyriona*. Videntur velle, *Pyroide*. Eratoſthenes: Ὁ δὲ τρίτος Ἄρεως πυροειδὴς καλεῖται. Sed vulgatum præter alios defendit Cicero II. Nat. Deor. & auctor libri de Mundo: Εἶθ' ὁ πυρόεις, ὁ Ἡρακλέους τε καὶ Ἄρεος προσαγορευόμενος. Sed cur πυρόεις Mars? *Quia igniteis ful-*

roræ & Cephali filium eſſe dixerunt, pulchritudine [h] multis præſtantem: ex qua re etiam cum Venere dicitur certaſſe; ut etiam Eratoſthenes dicit, eum hac de cauſa Veneris appellari: [i] exoriente ſole, & occidente videri: quare, ut ante diximus, jure hunc & Luciferum, & Heſperum nominatum.

QUINTA ſtella eſt Mercurii nomine Stilbon: ſed hæc eſt brevis & clara. hæc autem Mercurio data exiſtimatur, quod primus menſes inſtituerit, & perviderit ſiderum curſus. Euhemerus autem primam ait Venerem aſtra conſtituiſſe, & Mercurio demonſtraſſe.

XLIII.

PRÆ-

fulgorum ardoribus ſanguinolentes, & minaci luminis coruſcatione terribilis eſt. ut loquitur Firmicus Aſtron. Lib. I. cap. 2. Confer noſtrum infr. Lib. IV. cap. 19.

h *Multis præſtantem*] *Multos* Vlitt. 3. Quod mutari non debuit.

i *Exoriente ſole*] *Et oriente* mallet Schefferus. Quod non diſplicet.

Ad

PRÆTREA oſtenditur circulus quidam in ſideribus, candido colore, quem Lacteum eſſe nonnulli dixerunt. Eratoſthenes enim dicit Mercurio infanti puero inſciam Junonem dediſſe lac: ſed poſtquam eum reſcierit Majæ filium eſſe, rejeciſſe eum à ſe, & ita lactis profuſi ſplendorem inter ſidera apparere. Alii dixerunt dormienti Junoni [a] Herculem ſuppoſitum, & experrectam, id quod ſupra diximus, feciſſe. Alii autem Herculem propter nimiam aviditatem lactis multitudinem appetiſſe, neque in ore continere potuiſſe: quod ex ore ejus profuſum circulum ſignaſſe. Alii dicunt quo tempore Ops Saturno lapidem pro partu attulit, juſſiſſe ei lac præbere: quæ cum preſſiſſet mammam, profuſo lacte circulum deformatum, quem ſupra demonſtravimus. Nos autem omnium corporum deformationem dicere inſtituemus.

De deſcriptionibus Formarum Cæleſtium.

LIBER TERTIUS.

I. *Arcti.*

IGITUR incipiemus à polo Boreo protinus dicere, quo utræque Arcti [a] nixæ vehuntur, Arctico circulo clauſæ, & ita collocatæ, ut alternis unaquæque earum reſupinata caput alterius tegere videatur, ita tamen, ut caput ejus quæ ſuperior fuerit, ad caudam inferioris contendat. Harum major in extremo circulo pedes habet fixos. Præterea habet in capite ſtellas VII, omnes obſcuras, in utriſque auribus binas, in humero claram unam, in pede noviſſimo duas, [b] in ſummo interſcapilio unam, in crure de poſterioribus primo unam: in pede priori duas, in

Ad CAP. XLIII.

a *Herculem ſuppoſitum*] Fabula eſt apud Euſeb. II. Præp. Euang. p. 35. ed. Steph. Tzetz. in Lycophron. p. 195. Conſtantin. Geopon. Lib. XI. 20. Eratoſth. καταστερ. cap. 44.

Ad Lib. III. Cap. I.

a *Nixæ*] *Fixæ* volebat Modius. Sed alterum adſtruunt Vlitt. 3.

b *In ſummo interſcapilio*] *In armo* Schol. German. ἐπ' ὠμοπλάτων Eratoſthenes. Sed interſcapilii voce crebro

in cauda ipſa tres. Ita totius ſideris ſtellæ ſunt omnino XXI.

Minor autem habet [c] in ſtationis unoquoque loco ſtellas ſingulas clare lucentes, & ſupra caudam tres: omnino ſeptem: ſed in prioribus caudæ ſtellis [d] una eſt infima, quæ Polus appellatur, ut Eratoſthenes dicit, per quem locum ipſe mundus exiſtimatur verſari. Reliquæ autem duæ [e] χορϑῦται dicuntur, quod circum polum verſentur.

II. *Draco.*

DRA-

bro utitur noſter, ubi in Græco eſt ῥάχις vel νῶτος. Vide cap. 17. 19. 20. 23. 25. 26. 27. 34. &c. Gloſſ. Philoxeni: *Inter ſcapulam*, μεϑάφρενον. Legerim *interſcapilium*, vel *inter ſcapulas*. quemadmodum in üſdem Gloſſis habes, *Infra nares*, μύςαξ. *Interdita* (leg. *inter digita*) μεσοδάκτυλα. Sanè in Cyrilli Lexico invenias, Μεϑάφρενον, *interſcapilium*. Sed & illa, μεσομηρίον, *interfemus* (leg. *interfemur*.) Μεσόφρυον, *intercilium*: ut forſan in Philoxeno nihil mutandum ſit.

c *In ſtationis unoquoque loco*] Eratoſth. Ἐπὶ ἑκάςης γωνίας τῆ πλινϑίυ. h. e. in quadrilatero. Invenit, opinor, in Græco vocem βάσις Hyginus. Βάσεις autem pedes Græcis interdum. Atque ita eam vocem accepit heic Hyginus.

d *Una eſt infima, quæ Polus*] Firmant eam lectionem Vlitt. 3. & Eratoſth. Κατώτατος, inquit, ἄλλος ἐςὶν ἀςὴρ, ὃς καλεῖται πόλος. Vir doctus in margine emendatum iverat, *una eſt in imo*.

e χορϑῦται] Vide de illis Scalig. ad

 Ma-

DRACO inter duas Arctos collocatus, videtur corporis ſinu facto Arctum minorem ita concludere, ut pene pedes ejus tangere videatur: cauda autem flexa caput majoris attingere: & ſuo capite tanquam reducto circulum Arcticum tangens, corpus ut [a] in ſphæram complicari: & ſi quis diligentius attenderit, videre poterit caput Draconis ad majoris Urſæ regionem caudæ collocatum. Hic habet [b] in utroque tempore ſtellas ſingulas, in oculis ſingulas, in mento unam, & toto corpore reliquo paſſim diſpoſitas decem; ita ut omnino ſtellarum ſit X V.

III. *Bootes ſive Arctophylax.*

Hu-

Manil. p. 71. Schol. Germ. *Fiunt omnes ſeptem, ſupra alias decem, quæ præcedunt, & dicuntur Indentes*. Pro *alias* ſcripſerim *duas*, & deleam τὸ *decem*, vel *alias duas* pro utraque voce reponam.

Ad CAP. II.

a *In Sphæram complicari*] Modius & Grotius, *in ſpiram*. Optimè procul dubio. Nihil enim convenientius, quam ſpiræ, draconi. Capella Lib. II. *Et ſpiris torto nituerunt aſtra draconi.*

b *In utroque tempore*] Ἐπ' ἀμφοτέρῳ κροτάφῳ.

Ad

Hujus manum ſiniſtram circulus Arcticus includit ita, ut neque occidere neque exoriri videatur: ipſe autem poſitus ab Arctico circulo ad Æſtivum definitur, inclinatus in longitudinem, dextro pede Æſtivo circulo nixus. Hujus humeros & pectus à reliquo corpore dividit circulus, qui per utroſque polos tranſiens, tangit Arietem & Chelas. Hic quidem cum Tauro, & Geminis, & Cancro, & Leone occidit: ideo ſero occidere dicitur, quod magis erectus à pedibus pervenit ad terram: [a] at exoriens citius quam Chelæ videtur. Habet autem [b] in manu ſiniſtra ſtellas quatuor, quæ nunquam occidere dicuntur: in capite ſtellam unam; in utroque humero ſingulas, [c] in utraque mamma ſingulas, ſed clariorem dextram, & ſub ea alteram obſcuram, & in cubito dextro claram unam: [d] in zona unam clarius cæteris lucentem: hæc ſtella Arcturus appellatur: in utriſque pedibus ſingulas, quæ omnino ſunt XIV.

IV. *Corona.*

CORONAM humero ſiniſtro prope contingere Arctophylax videtur: [a] quæ autem Engonaſin dextri pedis calce conjungit: hæc Cancro & Leone exoriente occidere, cum Scorpione exoriri perſpicitur. Habet autem novem ſtel-

Ad CAP. III.

a *At exoriens*] *At plagius exoriens* Vlitt. 2.

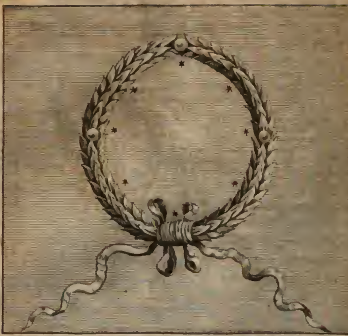
b *In manu ſiniſtrâ*] German. Schol. *in dextrâ*. Atque ita in Hygino reponendum eſſe liquet cum ex imaginibus Grotianis, tum ex Eratoſthenis cap. 8. Ἐπὶ μὲν δεξιᾶς χειρὸς β', οἱ δ' δύνουσι. Emenda δ'.

c *In utraque mammâ*] Ita & MSS. 3. Vlitt. & Veneta. Neç aliter in membranis ſuis invenit Modius. Schol. Germ. *In ſingulis mammillis claras ſingulas.* Eratoſth. Ἐπὶ τῶν μαστῶν ἑκατέρου α'. Perperam ergo alii, *in utraque manu.*

d *In zona*] *Inter utraque genua* Schol. German. ἀνὰ μέσον τῶν σκελῶν Proclus & Geminus. ἀνὰ μέσον τῶν γονάτων Eratoſthenes. Cum Hygino facit Theo in Aratum p. 15. ed. Lond. Ἕνα δὲ ἔχει ἐν μέσῃ ζώνῃ, ὅστις διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς λαμπρότητος ἰδίως καὶ αὐτὸς λέγεται Ἀρκτοῦρος &c.

Ad CAP. IV.

a *Quæ autem Engonaſin* &c.] Lege cum 3. Vlitt. *Qui autem Engonaſin dicitur dextri pedis calce conjungitur.*

ſtellas [b] in rotundo diſpoſitas: ſed ex his tres clarius cæteris lucentes.

V. *Engonaſin.*

Hic poſitus inter duos circulos, Arcticum & Æſtivum, utriſque pedibus & dextro genu, quem ante diximus, Arcticum circulum finit, ita tamen, ut dextero pede [a] prioribus digitis circulum terminet, ſiniſtro autem toto caput Draconis opprimere conetur: Humeris autem velut ſuſtinens circulum Æſtivum, & manu [b] dextra projecta tangens: lævam autem è regione ad ſiniſtrum genu por-

b *In rotundo*] *In circuitu* Schol. German. Κύκλῳ Eratoſthenes. Ovid. III. Faſt. *Dicta facit, gemmaſque novem transformat in ignes: Aurea per ſtellas nunc micat illa novem.*

Ad CAP. V.

a *Prioribus digitis*] *Primoribus digitis* Vlitt. unus. Latiniſſimè profecto. Vide infr. cap. 21.

b *Dextra projecta*] Infr. cap. 8. *Manibus utriſque projectis figuratus.* Ita *projectam haſtam* pro *porrectam* dixit Nepos in Chabriâ cap. 1. Schol. German. *Dextro pede contra draconem porrecto pingitur.* Et ibi non malè *projecto* reſcriberes.

c *Qui*

porrigens, æquali intervallo circuli Æſtivi & genu ſiniſtri. Hic occidens capite prius quam reliquo corpore devenit ad terram: [c] qui cum totus occidit, ut pendere pedibus ex Arctico circulo videatur: exoriens ante pedibus quam reliquis membris. Habet autem in capite ſtellam unam, in ſiniſtro brachio unam, in utroque humero ſingulas clare lucentes: in manu ſiniſtra unam, in dextro cubito alteram: in utroque latere ſingulas, ſed clariorem in ſiniſtro: [d] in dextero femore duas, in genu unam, in poplite unam, in crure duas, in pede unam, [e] quæ dicitur clara, in ſiniſtra manu quatuor, quas pellem Leonis eſſe nonnulli dixerunt.

VI *Ly-*

c *Qui cum totus occidit, ut pendere &c.*] Notat Micyllus: *Ita figuratur, vel ſimile quid deeſt.* Schefferus legit, *Qui cum occidit, occidit ut totus* &c. Malim, *Qui cum totus occidit, occidit ut pendere* &c. Neglexit geminare vocem librarius.

d *In dextro femore*] *Femine* Morell.

unus, & 3. Vlitt. Sulpicius Severus Hiſtor. Sacr. Lib. 1. *Contacto domini femine ſacramentum dedit.* Apulej. ἀ-νεχομ. *Stuuare ad Veneris uſum feminus.*

e *Qua dicitur clara*] *Clava* Grotius. Sed eam ſupra dextram collocat Eratoſth. Τὸν ἐπὶ τὴν δεξιὰν, inquit, χεῖρα α'. ὃς καλεῖται λαμπρόν.

VI. *Lyra.*

Hæc poſita eſt contra regionem ejus loci, qui eſt inter genu & manum ſiniſtram ejus, qui Engonaſin vocatur, cujus ipſa teſtudo ſpectat ad Arcticum circulum: ſummum autem cacumen ad polum Notium contendere videtur. Hæc Lyra Virgine exoriente occidere, cum Sagittario exoriri perſpicitur. Habet autem in ipſis teſtudinis lateribus ſingulas ſtellas: in ſummis cacuminibus eorum, quæ in teſtudine [a] ut brachia ſunt collecta, ſingulas: in mediis iiſdem, quos humeros Eratoſthenes fingit, ſingulas: in ſcapulis ipſius teſtudinis unam: [b] in ima Lyra, quæ ut baſis totius videtur, unam.

VII. *Olor.*

Ad CAP. VI.

a [*Ut brachia ſunt collecta*] Legerim *collocata.* quanquam Vitt. 3. habent, *in teſtudinem, ut brachia, ſunt conjecta.* *Conſulta* Venet. & aliæ antiquitus publicatæ.

b *In imâ lyrâ*] Non improbo quidem. Sed cum Veneta aliæque antiquiores repræſentent, *in imâ lyra*, videri poſſit ſcripſiſſe *in imo lyræ. Fundum* vocat German. Scholiaſtes, πυθμένα Eratoſthenes. Verba Scholiaſtæ ſunt, *in fundo unam, in modulo unam.*

Le-

VII. *Olor.*

Hujus una ala eſt ad circumductionem hujus circuli, qui [a] Arcticus vocatur, contingens extremum pedem ſiniſtrum ejus qui Engonaſin vocatur: ſiniſtram autem alam habet paululum extra circulum Æſtivum, pene conjungens pedibus Pegaſi. Æſtivus autem circulus roſtrum ejus à reliquo corpore dividit. Cauda jungitur extrema cum capite Cephei. Hic cum virgine & Chelis occidens, prius capite quam reliquis membris devenit ad terram: exoritur autem cum Capricorno. Hic habet in capite ſtellam clare lucen-

Lege, *in modiolo unam*, ut in libro Heinſii emendaverat neſcio quis doctus homo. Dictam & *lyram* nomine totius ſigni ſtellam illam, quæ in fundo eſt, docet nos Proclus, ut & Geminus p. m. 46. Cæterum in fine capitis hujus additur à Veneta & aliis, *& ita omnino ſunt novem*. Sed MSS. 3. Vlitt. non agnoſcunt illa. Diſertim alioquin & Eratoſthenes, τὰς πάσας θ'. Sed decem lyræ ſtellas tribuit Hipparchus, octo Timochares apud Theon. in Arat. pag. 37. ed. Lond.

Ad CAP. VII.

a *Arcticus*] *Arcticos* Græcâ terminatione MSS. 3. Vlitt. & Veneta cum heic, tum & infr. cap. 9. Sic *arctos* nominandi caſu habes Lib. 11. cap. 2.

centem unam: in collo alteram pari fulgore: in utriſque pennis quinas: ſupra caudam unam: omnino habet [b] ſtellas XIII.

VIII. *Cepheus.*

CEPHEUS, à tergo minoris Arcti conſtitutus, includitur Arctico circulo à pedibus [a] ad pectus, ut præter humeros & caput ejus nihil occidere videatur: neque longe abeſt à flexu Draconis, quem capite primum efficere videtur. Cepheus autem manibus utriſque projectis figuratus, tanto diſſidet intervallo à pedibus Arcti minoris, quantum ſpacium inter pedes Cephei videtur. [b] Hujus caput Scorpione exorto occidere, cum Sagittario exoriri perſpicitur. Hic autem habet in capite ſtellas duas, in ma-

b *Stellas tredecim*] Sic quidem & Veneta & Vlitt. 3. Al, XII. quot etiam numerat Eratoſthenes. Sed German. Schol. XIV.

Ad CAP. VIII.

a *Ad pectus*] *Uſque ad pectus* Vlitt. unus. Mox, *Quem capite efficere videtur*, omiſſo τῷ *primum*.

b *Hujus caput*] *Corpus* Vlitt. 3.

Ad

manu dextera unam: item in cubito obſcuram unam, in ſiniſtra manu & humero ſingulas, in dextero humero unam: in zona, quæ medium ejus dividit corpus, tres ſtellæ claræ videntur, in latere dextero obſcura una: in ſiniſtro genu duæ: in utriſque pedibus ſingulæ: ſupra pedes ſtellæ quatuor. Hic totus omnino eſt ſtellarum XIX.

IX. *Caſſiepeia.*

CASSIEPEIA ſedens in ſiliquaſtro collocata eſt, cujus ſedilis & ipſius Caſſiepeiæ [a] pedes poſiti in ipſa circunductione circuli, qui Arcticus vocatur: effigies autem corporis ad Æſtivum circulum pervenit, quem capite & dextera manu tangit. Hanc prope mediam dividit circulus is qui Lacteus appellatur, [b] proxime Cephei ſignum collocaca-

Ad CAP. IX.

a *Pedes poſiti*] *Poſiti ſunt.* Vlitt. 2.

b *Proximè Cephei ſignum collocatum*] *Collocatam* Vlitt. 3. ut referatur ad *Caſſiepeiam.*

c *Scor-*

catum. Hæc occidens [c] Scorpione exoriente, capite cum ſedili reſupina ferri perſpicitur, exoriri autem cum Sagittario. Hujus in capite ſtella oſtenditur una: in utroque humero una: [d] in papilla dextra clara una: in lumbis magna una, in ſiniſtro [e] femore duæ: in genu una, in pede dextro una, [f] in quadrato, quo ſella deformatur, in angulis utriſque ſingulæ clarius cæteris lucentes. Hæc igitur eſt omnino [g] ſtellarum XIII.

X. *Andromeda.*

ANDROMEDA proxime Caſſiepeiam, ſupra caput Perſei, brevi intervallo diſſidente collocata perſpicitur, mani-

c *Scorpione exoriente*] *Cum ſcorpione oriente* Vlitt. 1. qui & ſupr. cap. 7. repræſentat: *Hic cum virgine & chelis exorientibus occidens.* Nec non cap. 3. *Hic quidem cum tauro & geminis orientibus & cancro & leone occidit.*

d *In papilla dextra*] Ita & Vlitt. unus. Sed *mamilla* al. cum Veneta & Scholiaſte Germanici.

e *Femore*] *Femine* Vlitt. 2. Ut ſupra cap. 5. & infr. cap. 11.

f *In quadrato*] Ἐπὶ τοῦ πλινθίου ά, ut habet Eratoſthenes. Adde ergo poſt τὸ *deformatur* ex Vett. edd. *una.*

g *Stellarum* XIII.] XIV. MSS. 2. Vlitt. Sed & German. Schol. *Sunt omnes* XIII.

Ad

nibus diverſis vincta, ut antiquis hiſtoriis eſt traditum. Cujus caput equi Pegaſi [a] ventri conjungitur: eadem enim ſtella [b] & umbilicus Pegaſi & Andromedæ caput appellatur. Hujus medium pectus & manum ſiniſtram circulus Æſtivus dividit. Occidit autem cum Piſce de duobus ſecundo, quem Andromedæ ſubjectum brachio ſupra diximus, exoriente Libra & Scorpione, capite prius quam reliquo corpore perveniens ad terram. Exoritur autem cum Piſcibus & Ariete. Hæc, ut ſupra diximus, habet in capite ſtellam clare lucentem unam: in utroque humero unam: in cubito dextro unam, in ipſa manu unam: in ſiniſtro cubito unam, in brachio unam, in manu alteram: in zona tres, [c] ſupra zonam quatuor: in utroque genu unam, in pedibus autem binas. Ita omnino [d] eſt ſtellarum XX.

XI. *Perſeus.*

Hujus ſiniſtrum crus & humerum lævum circulus Æſtivus à reliquo corpore dividit. Ipſe manu dextra [a] Arcticum circulum tangit: dextro pede caput Aurigæ premere velut currens videtur. Idem occidens Sagittario & Capricorno exorto, inclinatur ad caput verſus, cum Ariete & Tauro rectus exoritur. Habet autem in utroque humero ſtellam unam: in manu dextra clare lucentem unam, [b] qua falcem tenere dicitur, quo telo Gorgonem interfecit: in ſiniſtra alteram, qua caput Gorgonis tenere exiſtimatur. Habet præterea in ventre ſtellam unam, in lumbis alteram: in dextro femore unam, in genu unam, in tibia unam, in pede unam obſcuram, in ſiniſtro femore unam, & in

Ad CAP. X.

a *Ventri conjungitur*] *Ventre* Vlitt. 2. Quod non auſim damnare. Vide not. ad cap. 16.

b *Et umbilicus Pegaſi &c.*] Cæſar: *Vertice & Andromedæ radiat quæ ſtella ſub ipſâ Alvo fulget Equi.*

c *Supra zonam*] *Sub zonâ* Grotius. Quam emendationem adſtruunt & German. Scholiaſtes, & Eratoſthenes.

d *Eſt ſtellarum* xx.] Schol. German. *Sunt omnes* xxi. Quod ſi numerum ſubducas, videbis ex illo emendandum eſſe Hyginum. xxii repræſentat pictura vetus.

Ad CAP. XI.

a *Arcticum circulum*] *Arctoum* MSS. 2.

b *Qua falcem tenere exiſtimatur*] Geminus: *Quæ in ſummâ dextrâ Perſei ſtellulæ crebræ & parvæ collocantur, hæ efficiunt conſtellationem falcis. Quæ vero in extremâ manu ſiniſtrâ ſunt ſitæ ſtellæ, vocantur ſtellæ Gorgonum.*

c *Quod*

& in genu alteram: in tibia duas, in ſiniſtra manu [c] quod Gorgonis caput vocatur, ſtellas quatuor. [d] Omnino eſt ſtellarum XIX. Caput ejus & falx [e] ſine ſideribus apparent. Hunc Aratus cum diceret inter ſidera κεκονισμένον figuratum, acceperunt complures, eum pulverulentum dicere: quod minime convenit, poſſe inter ſidera etiam pulverulentum apparere: quod ſi eſſet, dignior erat Orion, cui idem aſcriberetur. Primum, quod aſſidue eſt venatus, & ſemper in terra fuit: [f] denique quod adhuc inter ſidera venari videtur: Perſeus autem [g] qui aſſidue vola-

c *Quod caput Gorgonis vocatur, ſtellas quatuor*] Scholiaſtes Germanici: *In capite Gorgonis circumquaque tres.* Et Eratoſthenes, περὶ τὰς Γοργόνος πλοκάμους γ. Οἱ δὲ ἐν ἄκρᾳ τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ τοῦ Περσέως καλοῦνται ἀστέρες, γοργόνιον κεφαλῆς. Fort. Γοργόνειον, ut appellat Ptolemæus.

d *Omnino eſt ſtellarum* XIX.] Schol. German. *Fiunt omnes* XVIII. Veneta, & aliæ antiquiores, *Omnino eſt ſtellarum numerus decem & ſeptem.* Sed octodecim ſunt, ſi numeros Hygini ſubducas.

e *Sine ſideribus apparent*] Eratoſthenes: Ἡ δὲ κεφαλὴ, καὶ ἡ ἅρπη ἀνάστερος ὁρᾶται.

f *Denique quod adhuc*] *Deinde quod adhuc* MSS. 2. ex Vlitt.

g *Qui aſſidue volaret*] Ita & Vlitt. 2. Sed edd. antiq. *volabat.* Convenientius foret, *volarit.*

h Aſtro-

volaret, non poteſt pulverem habere. Quid igitur? Cum vellet Aratus eum currentem obſcure ſignificare, uſus Ætolorum conſuetudine, cum κεκονισμένον dixit: [h] Ætoli enim cum volunt aliquem decurrere ſignificare, [i] ἀποκονίσαι dicunt, id quod Aratus voluit demonſtrare, non ut illum volantem aſſidue pulverulentum dicat, quod à multis perperam eſt intellectum.

XII. *Heniochus.*

HENIOCHUS autem circulo Æſtivo genuum fine, præterea ab humero ſiniſtro uſque ad zonam dividitur ab eo, quem ſupra Lactęum orbem diximus. Hujus dexter pes Tauri

h Αἰτωλοὶ] Αἰολεῖ vel Αἰολεῖς mallet Grotius, quod Æolicâ utatur dialecto Aratus.

i Ἀποκονίσαι] Pariſ. & nonnullæ aliæ edd. κακονίσαι. Edit. Ven. anni 1482. Ceconiſſe. Forte, κεκονίσθαι. Euſtach. ad Hom. pag. 943. ed. Baſ. Ἔστι δὲ κονίειν πεδίοιο τὸ διὰ τοῦ πεδίου ἀδῶς κόνιν ἐγείρειν ἐν τῷ ταχέως θέειν. Confer Etym. in Κονία. Verſus Arati hi ſunt p. 33. ed. Lond. Καὶ οἱ δεξιτερῷ μὲν ὑπὸ κνήμῃ πελάγουσι Πωδοίην ἀόρητο. τῷ δ' ἐν ποσὶν αἶα διώκων Γυῖα μενοινᾷ, κεκονισμένος ἐν Διὸς πατρί. Schol. κεκονισμένος ὤν, ἤγουν κάτω ὤν, τὸ ἀπόδειξιν ἐγείρων.

A'd

Tauri ſiniſtro cornu ſtella conjungitur una. Manibus ut lora tenens figuratur. Cujus [a] in humero ſiniſtro Capra, [b] in manu autem duo Hœdi duabus ſtellis formati dicuntur. Totus autem pedibus Perſei ſubjectus, caput habens contra urſæ majoris aſpectum. Hic occidere Sagittarii & Capricorni exortu videtur: exoriri autem, Ophiucho & Engonaſin occidentibus. Habet præterea in capite ſtellam unam: in utroque humero unam, ſed in ſiniſtro clariorem, quæ Capra vocatur, in utroque cubito unam, in manu duas, quæ Hœdi appellantur, ſtellis prope occidentibus [c] facti.

XIII. *Ophiuchus.*

OPHIUCHUS inclinatus à capite, ut qui reſupinari videtur, manibus anguem tenere figuratus. Hujus autem humeri Æſtivo circulo dividuntur à reliquo corpore. Ipſe genuum fine ab Æquinoctiali circulo terminatur, pede ſiniſtro premens oculos, dextro autem teſtudini Scorpionis innixus. Anguis autem, qui ab eo tenetur, prope extremo ore Coronam contingit, medium ut præcingens Ophiuchum, à cauda brevior quam ſuperiori corpore, qua manus ſiniſtra ipſius ſigni figuratur: ita tamen, ut extrema cauda circulum Æquinoctialem cum Aquilæ cauda jungat. Occidens exortu Geminorum, Cancri, & Leonis, pervenit ad terram: exoriens autem cum Scorpione & Sagittario, apparet. Hic habet in capite ſtellam unam, in utroque humero ſingulas, in ſiniſtra manu tres, in dextra quatuor, in lumbis duas, in utroque genu ſingulas, in dextro crure unam, in utroque pede ſingulas, ſed clariorem in dextro. Itaque eſt omnino ſtellarum XVII.

An-

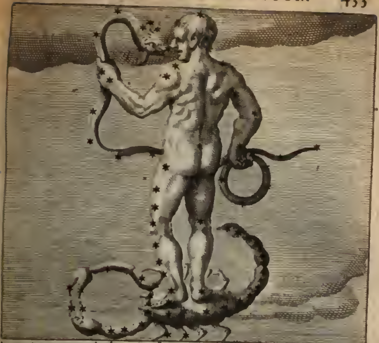
Ad CAP. XII.

a *In humero ſiniſtro capra*] Geminus pag. 45. Ὁ δὲ ἐν τῷ εὐωνύμῳ ὤμῳ τοῦ ἡνιόχου κείμενος, λαμπρὸς ἀστὴρ αἲξ προσαγορεύεται. Οἱ δὲ ἐν ἄκρᾳ τῇ αὐτοῦ χειρὶ κείμενοι ἀστέρες δύο, ἔριφοι καλοῦνται.

b *In manu duas, quæ hœdi*] In ſiniſtrâ manu puta. Ἐπ᾽ ἀριστερᾶς χειρὸς, ut loquitur Eratoſthenes. Schol. German. *Super ipſo brachio ſtellas duas, quæ vocantur hœdi.* Servius ad Æn. IX. 668. *Retinet autem auriga ſtellas duas in manu, quæ hœdi vocantur, & capram, quam Amalteam dicunt: quarum & ortus & occaſus graviſſimas tempeſtates faciunt.*

c *Facti*] Al. *formati*. *Ficti* alter Morell. Ut & unus de Vliet.

Ad

Anguis autem habet in ſummo capite duas, ſub capite quatuor, uno loco omnes. Ad manum ipſius Ophiuchi ſiniſtram duas, ſed quæ maxime ad corpus ejus accedit, clariorem: & in dorſo Anguis ad ipſam corporis conjunctionem quinque. Et in prima curvatura caudæ quatuor: in ſecunda, caput verſus, ſtellas ſex. Ita eſt omnino trium & viginti ſtellarum.

XIV.

SAGITTA inter duos circulos, Æſtivum & Æquinoctialem, ſuper Aquilæ ſignum poſita, dividitur ab eo circulo, qui utrique polo ſubjectus ad Cancrum & Capricornum pervenit. [a] Hujus acumen ad Equi pedum regionem ſpectat: altera pars ad humeros Ophiuchi tendit. Hæc occidit Virginis ortu: oritur autem cum Scorpione. Ha-

Ad CAP. XIV.

a *Hujus acumen*] Ita & Vlitt. 2. Malè *cacumen* editi vulgo. Vide infr. cap. 25. & Lib. IV. cap. 4. Lactant. De Opiſ. Dei cap. 7. *Acuminavit in caudam.*

Habet omnino ſtellas quatuor, quarum una [b] in principio materiæ, altera in medio, duæ reliquæ [c] in eo loco, quo ferrum ſolet affigi, diverſæ videntur.

XV. *Aquila.*

Aquila ala dextra non multum extra circulum Æquinoctialem prodire, ſiniſtra autem non longe à capite Ophiuchi figurata videtur. Præterea roſtrum ejus à reliquo corpore dividit circulus, quem ſupra diximus à Cancro ad Capricornum pervenire: media autem finitur ab eo quem ſupra Lacteum orbem demonſtravimus eſſe. Hæc occidit exorto Leone: exoritur autem cum Capricorno, habens in capite ſtellam unam, in utraque penna unam, in cauda unam.

XVI. *Delphin.*

Delphin non longe ab Aquilæ ſigno figuratus, incur-

b *In principio materiæ*] H. e. ligni, unde ſagitta erat facta.

c *In eo loco, quo ferrum ſolet affigi*] h. e. *in acumine*, ut loquitur German. Scholiaſtes, ἐν τῇ αἰχμῇ.

Ad

curvatione caudæ noviſſimæ tangit Æquinoctialis circuli circumductionem, capite [a] prope contingens equi Pegaſi roſtrum. Hic exoritur cum ſagittarii poſteriore parte. Occidit autem, cum Virgo exorta eſt ad capitis finem. Habet autem in capite ſtellas duas, ſupra caput [b] ad cervicem verſus duas: ad ea, quæ in ventre velut pennæ videntur, habet ſtellas tres: in ſcapulis autem unam; in cauda duas. [c] Omnino eſt ſtellarum decem.

XVII. *Equus.*

Ad CAP. XVI.

a *Prope contingens*] *Conjungens* unus ex Vlitt. Quod damnare haud auſim. Sic mox cap. 17. *Manum dextram cervice ſuâ conjungens.* Confer quæ diximus ad cap. 19. 28. 30. 34. 37. &c. Servius ad Æn. IX. vers. 668. *Hunc cum tauro una clara ſtella conjungit.*

b *Ad cervicem verſus*] Ita & Vlitt. 2. Tò *ad* notandum heic addi, quod omitti alias ſolet. Vellej. Lib. II. cap. 101. *Omnibus ad orientem verſus provinciis.* Non diſſimile eſt illud ejuſdem ſcriptoris Lib. I. cap. 15. *A lupercali in palatium verſus.* Et Curtii Lib. IV. cap. 7. *In meridiem verſus Arabes ſpectant.* Salluſt. Catil. cap. 56. *In Galliam verſus caſtra movere.* Schol. German. heic habet, *in ſolio duas.* Scripſerat, opinor, in *loſiá*, pro λοφιᾳ. Quam vocem ut ambiguam (verticem enim & cervicem notat) retinere illi ſatius viſum eſt, quam malè interpretari. Eratoſthenes, ἐπὶ τῆς λοφιᾶς β'. Scripſeram hæc, cum à Grotio in Notis ad Imag. reſtitui vidi Scholiaſtæ iſti, *in collo duas.*

c *Omnino eſt ſtellarum decem*] Vlitt. 3. *Eſt omnino ſtellarum* IX. Quod convenit cum Eratoſth. & Scholiaſte Germ.

XVII. *Equus.*

Equus Arcticum circulum ſpectans, pedibus Æſtivo orbe niti, extremo ore caput Delphini tangere videtur, Aquarii manum dextram cervice ſua conjungens, & utriſque Piſcibus clauſus, quos in duodecim ſignis poſtea demonſtrabimus. Hujus in ſtellis corpus apparet uſque ad umbilicum deformatum: qui occidit cum Piſce de duobus primo, qui ſupra tergum ejus eſt fixus. Exoritur cum Aquario toto, & cum Piſce, [a] cum quo & occidit manus Aquarii dextra. Hic habet in roſtro ſtellas duas obſcuras, in capite unam, in maxilla unam, in utriſque auribus ſingulas, in cervicibus quatuor obſcuras: ſed maxime lucet quæ capiti proxima apparet: in humero claram unam;

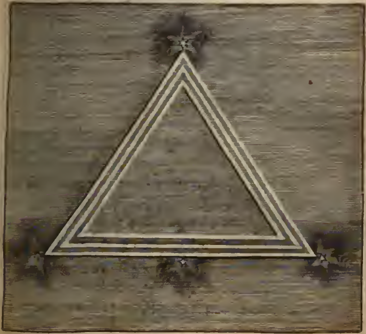
cujus hæc ſunt verba: *Habet autem ſtellas novem, & ideo muſicum ſignum dicitur, eo quod in numero muſarum ſtellas habet.*

Ad CAP. XVII.

a *Cum quo & occidit manus*] Vett. edd. *Cum quo occidit, & manu* &c. Unus ex Vlitt. *Cum quo occidit & manus* &c.

unam, in pectore unam, [b] in interſcapilio unam, in umbilico [c] noviſſimam unam, quæ Andromedæ caput vocatur, in genibus utriſque ſingulas, in utriſque poplitibus ſingulas. Ita eſt [d] omnino ſtellarum X V I I.

X V I I I. *Deltoton.*

DELTOTON autem in triangulum deformatur, [a] æquis lateribus duobus, uno breviore, ſed prope æquali reliquis, inter Æſtivum & Æquinoctialem circulum ſupra caput Arietis, non longe ab Andromedæ dextro crure, & Per-

b *In interſcapilio*] *In armo* Schol. German. Quod idem eſt. Vide quæ ad cap. I. annotavi.

c *Noviſſimam unam*] Eratoſthenes, ἐπ' ὀμφαλῷ ἔσχατον λαμπρὸν α'. Si eum locum reſpexit, interſerendum *claram*. Schol. Germ. *In ſpirâ unam, in umbilico claram unam.*

d *Omnino eſt ſtellarum* XVII.] Schol. German. *Fiunt omnes* XVIII. Qui numerus convenit cum ſtellis ab Hygino enumeratis.

Ad C A P. X V I I I.

a *Æquis lateribus duobus*] Theo in Aratum pag. 31. Τὸ δὲ δελτωτὸν ἰσοσκελὲς, οὐκ ἰσόπλευρον. Τὰς γὰρ δύο πλευρὰς ἴσας ἔχει, τὴν δὲ λοιπὴν τῶν ὑποτεινουσῶν βραχυτέραν ἐκείνων.

& Perſei manu ſiniſtra collocatum: cum Ariete toto occidens, exoriens autem cum ejuſdem dimidia priore parte. Habet ſtellam [b] in unoquoque angulo unam.

XIX. *Aries.*

NUNC protinus XII. ſignorum figurationem dicemus, quorum eſt princeps Aries.

ARIES in Æquinoctiali circulo conſiſtens, caput ad exortum habens converſum, occidens à primis pedibus, & exoriens caput infra Triangulum, quod & ſupra diximus, tenens collocatum, pedibus prope caput [a] contingens Piſtricis. Habet autem in capite ſtellam unam, [b] in cornibus

b *In unoquoque angulo*] Non habent præpoſitionem Vlitt. 2. Theo in Arat. p. 32. Ἔχει δὲ ἐφ' ἑκάστης γωνίας ἀσ-έρας τέσσαρας. Vel deeſt aliquid, vel ἀστέρα cum Grotio legendum, deleto τῷ τέσσαρας.

Ad CAP. XIX.

a *Contingens*] *Conjungens* Vlitt. 2. & Suſtinus.

b *In cornibus*] *In auriculis* Scholiaſt. Germanici. Eratoſth. ἐπὶ τῶν μυκτήρων. Hoc eſſet, *in naribus*.

c *In*

bus tres, [c] in cervice tres, in pede priore de primis unam, [d] in interſcapilio quatuor, in cauda unam, [e] ſub ventre tres, in lumbis unam, in pede poſteriore unam. Omnino eſt [f] ſtellarum XVIII.

XX. *Taurus.*

TAURUS ad ortum ſignorum dimidia parte collocatus, ut incipere genu ac defigere ad terram videtur, caput eodem habens attentum. Genua ejus à reliquo corpore dividit circulus Æquinoctialis. Cornu ſiniſtro, ut ſupra diximus, conjungitur [a] cum ſiniſtro pede ejus, qui Au-

c *In cervice tres*] Reſcribe *duas*, ut præferunt 4. Vlitt. & alter Morellianus. Firmant eam emendationem Eratoſthenes & German. Scholiaſtes.

d *In interſcapilio*] *In dorſo* Scholiaſt. Germ. ut ἐπὶ ῥάχεως Eratoſthenes cum heic, tum cap. 23. Præpoſitionem non agnoſcunt Vlitt. 3. nec Suſianus liber, in quo fuit, *inter ſcapula*. Vide not. ad cap. 1.

e *Sub ventre tres*] Sic & Vlitt. 2. cum Eratoſth. & Schol. German. Perperam ergo *ſub ventre unam* alii.

f *Stellarum* XVIII.] Si in cervice *duas* tantum colloces, erunt numero XVII, quomodo Vlitt. 2. & Suſianus exhibent.

Ad CAP. XX.

a *Cum ſiniſtro pede ejus*] Alter Morell. & unus ex Vlitt. *cum dextro* &c.

Auriga appellatur. [b] Inter hujus finitionem corporis & Arietis caudam ſtellæ ſunt ſeptem, quas Vergilias noſtri, Græci autem πλειάδας appellaverunt. Hic averſus oritur & occidit. Habet autem in cornibus ſingulas ſtellas, ſed in ſiniſtro clariorem: utriſque oculis ſingulas, in fronte media unam: [c] ex quibus locis cornua naſcuntur, ſingulas, quæ ſeptem ſtellæ Hyades appellantur: etſi nonnulli quas duas diximus noviſſime, ſtellas negaverunt eſſe, [d] ut omnino Hyades eſſent quinque. Præterea in ſiniſtro genu priore habet ſtellam unam, & ſupra ungulam unam; in dextro genu unam, & in interſcapilio tres, noviſſimam earum cæteris clariorem; in pectore unam. Quæ ſunt omnino, [e] præter Vergilias, XVIII.

XXI. *Ge-*

b *Inter hujus finitionem* &c.] In dorſo eas collocant Proclus & Geminus.

c *Ex quibus locis cornua naſcuntur*] Ἐν τῇ τῶν κεράτων ἐκφύσει.

d *Ut omnino Hyades eſſent quinque*] Geminus: Οἱ δὲ ἐπὶ τῷ βουκρανίῳ τοῦ ταύρου κείμενοι ἀστέρες, ὄντες ἀριθμὸν πέντε, καλοῦνται ὑάδες. Eadem habet Proclus in de Sphæra, ut & Hyginus ipſe Mythol. cap. 192.

e *Præter Vergilias* XVIII.] Ita & Vlitt. 2. tertius XVIIII. quartus XVII. Octodecim numerant quoque Eratoſthenes & Schol. German. Sed numerum earum

XXI. *Gemini.*

GEMINI ab aurigæ dextra parte ſupra Oriona collocati videntur, ita tamen, ut Orion inter Taurum & Geminos ſit conſtitutus. Capita eorum dividuntur à reliquo corpore circulo eo, [a] qui æſtivum definire ſupra eſt dictus. Ut complexa corpora inter ſe tenentes occidunt directi à pedibus: exoriuntur autem inclinati ut jacentes. Sed de his qui Cancro eſt proximus, habet in capite ſtellam unam claram, in utriſque humeris ſingulas claras, in dextro cubito unam, in genibus utriſque ſingulas, [b] in pedibus utriſque ſingulas: alter autem in capite unam, in utriſque mammis ſingulas, [c] in ſiniſtro humero unam, in

rum, quas Hyginus recenſuit, ſi ineas, malis XIV. ut Veneta & aliæ antiquiores exhibent.

Ad CAP. XXI.

a *Qui æſtivum definire*] *Æſtatem* Vlitt. 4. Quod omnino probandum. Vide cap. 7. Lib. I.

b *In pedibus utriſque*] Unâ voce auctius Vlitt. 3. *In pedibus utriſque primoribus.* Sic ſupr. cap. 5. *In digitis primoribus.*

c *In ſiniſtro humero unam*] Poſt hæc

 vere

in pedibus utriſque ſingulas, & infra ſiniſtrum pedem unam, quæ [d] πρόπους appellatur.

XXII. *Cancer.*

Hunc medium dividit circulus Æſtivus ad Leonem & ad exortus ſpectantem, paululum ſupra caput Hydræ collocatum, Occidentem & Orientem poſteriori corporis parte. Hic autem habet in ipſa teſta ſtellas duas, quæ Aſini vocantur, de quibus ante diximus: in dextris pedibus ſingulas obſcuras, in ſiniſtro primo pede duas, & in ſecundo duas obſcuras, in tertio unam, [a] in quarto primo unam obſcuram, in ore unam, in ea quæ [b] Chela dexterior

verba inſerenda iſta ex Vlitt. 3. *In ſiniſtro genu unam.*

d *Propus appellatur*] *Tropes* Vlitt. 4. & Schol. Germ. in Vett. editionibus. Nimirum *propes* pro *propus* dederant librarii, ut *Trapezos* pro *Tropezus* Myth. cap. 176. aliaque id genus, quæ ad illum locum congeſſimus. Geminus: Ὁ δὲ προηγούμενος τῶν ποδῶν τῶν διδύμων ἀστὴρ προσαγορεύεται πρόπους.

Ad CAP. XXII.

a *In quarto primo*] H. e. Ἐπ' ἄκρου αὐτοῦ τελέιου, ut loquitur Eratoſthenes.

b *Chela dexterior*] *Cornua* chelas appel-

terior dicitur, tres ſimiles, non grandes, in ſiniſtra ſimiles duas. Omnino [c] eſt ſtellarum XVII.

XXIII. *Leo.*

Leo ſpectans ad occaſum ſupra corpus Hydræ, à capite qua Cancer inſtat, uſque ad mediam partem ejus conſtitutus, medius æſtivo circulo dividitur, ut ſub ipſo orbe priores pedes habeat collocatos: occidens à capite & exoriens. Hic habet in capite ſtellas tres, in cervicibus duas, in pectore unam, [a] in interſcapilio tres, in media cauda unam, [b] in extrema alteram, ſub pectore duas, in pede

pellat Scholiaſtes Germanici cum Cancri, tum & Scorpii, de quo cap. 25. agitur, *Forta* Apuleio ſunt in Apologiâ, *Forficula* Plinio.

c *Eſt ſtellarum* XVII.] Ita & Vlitt. & Eratoſthenis. Schol. Germ. XVI. Perperam.

Ad CAP. XXIII.

a *In interſcapilio*] Delent ante hanc vocem præpoſitionem Vlitt. 3. cum heic, tum & paſſim ſupra infraque. Cæterum prò interſcapilio *ſpinam* exhibet Schol. Germanici, ut & ἐπὶ τ ῥάχεως Eratoſthenes. Vide ſupr. cap. 19.

b *In extremâ alteram*] Ita & Vlitt. 3. Sed Veneta & aliæ antiquiores addunt *magnam*. Rectius eſſet *claram*. Schol. Germ. *In ultimâ caudâ claram unam.* Eratoſth. Ἐπ' ἄκρας λαμπρὸν α'.

Ad

pede priore unam claram, in ventre claram unam, & infra alteram magnam: in lumbis unam, in poſteriori genu unam, in pede poſteriori unam claram. Ita omnino eſt ſtellarum XIX.

XXIV. *Virgo.*

VIRGO infra pedes Bootis collocata, capite poſteriorem partem Leonis, dextra manu circulum Æquinoctialem tangit: [a] ac inferiorem partem corporis ſupra Corvum & Hydræ caudam habere perſpicitur, [b] occidens capite prius quam cæteris membris. Hujus in capite eſt ſtella una obſcura, in utriſque humeris ſingulæ, in utriſque pennis binæ, quarum una ſtella, quæ eſt in dextra penna ad humerum defixa, προτρυγητὴς vocatur. Præterea habet in utriſque manibus ſingulas ſtellas, quarum una quæ eſt in dextra manu, major & clarior, [c] ea cum ſpicis eſſe dicitur.

Ad CAP. XXIV.

a *Ac inferiorem partem*] *Ad inferiorem* Vliet. 2. tertius, *at inferiorem* &c. Quod rectum eſt.

b *Occidens capite*] *A capite* Vliet. 2.

c *Ea cum ſpicis eſſe dicitur*] Immo & *ſpica*

tur. In veſte autem habet paſſim diſpoſitas [d] ſtellas ſeptem, & in utriſque pedibus ſingulas. Ita eſt omnino [e] ſtellarum XVIII.

XXV. *Scorpius.*

Hujus prior pars quæ Chelæ dicuntur, ita premuntur ab Æquinoctiali circulo, ut eum ſuſtinere videantur. Ipſe autem pedibus Ophiuchi, de quo ſupra diximus, ſubditus, extrema cauda circulum Hiemalem contingere videtur: neque longe eſt ab eo ſigno, quod pro hoſtia Centaurus ferre perſpicitur. Occidit autem inclinato corpore, exoritur autem erectus à Chelis. Hic habet ſtellas in his, quæ Chelæ dicuntur, in unaquaque earum binas, ex quibus primæ ſunt clariores: præterea habet [a] in fronte ſtellas tres, quarum media eſt clariſſima, [b] in interſcapilio tres, in ventre duas, in cauda quinque, in acumine ipſo, quo percutere exiſtimatur, duas. Ita eſt omnino ſtellarum XIX.

XXVI. *Sagittarius.*

SAGITTARIUS autem ſpectans ad occaſum Centauri corpore figuratur, velut [a] mittere incipiens ſagittas, à pedibus uſque ad humeros in Hiemali circulo collocatus, ita ut caput ſolum ejus extra eum circulum, quem ſupra diximus, apparere videatur: cujus arcus Lacteo circulo medius dividitur. Ante pedes hujus eſt quædam corona ſtellis effecta, [b] de qua prius diximus. Hic præceps occidit,

ſpica dicitur. Vide Eratoſth. Schol. German. Proclum, & Geminum.

d *Stellas ſeptem*] *Sex* Vlitt. unus. Quod adſtruunt German. Schol. & Eratoſthenes.

e *Stellarum* XVIII.] MSS. 4. Vlitt. *ſtellarum* XIX. Quæ lectio rurſus ſtabilitur ab Eratoſthene & Germaniciano Scholiaſte.

Ad CAP. XXV.

a *In fronte ſtellas tres*] Ita & Eratoſthenes. Perperam, *in fronte duas* Schol. Germanici.

b *In interſcapilio*] Etiam heic, ut & mox cap. 26. 27. &c. præpoſitionem ignorant. Vlitt. 4. Sed monitum hoc jam ſuperius. Cæterum *in dorſo* ſtellas iſtas collocat Schol. Germ. Vide ſupr. quæ ad cap. 1. à nobis dicta ſunt.

Ad CAP. XXVI.

a *Mittere incipiens ſagittas*] *Sagittam* MSS. 4.

b *De quâ prius diximus*] Forte *ſuperius diximus*. Videl. lib. II. cap. 28. Sed nihil ut mutemus ſatius eſt. Infr. cap. 34. *Sirion appellant, de quo prius diximus.*

c *In*

dit, exoritur directus. Habet autem in capite ſtellas duas, in arcu duas, in ſagitta unam, in dextro cubito unam, in manu priori unam, in ventre unam, in interſcapilio duas, in cauda unam, in priori genu unam, in pede unam, [c] in inferiori genu unam, in poplite unam. Omnino eſt ſtellarum X V. Corona autem Centauri eſt ſtellarum V I I.

XXVII. *Capricornus.*

CAPRICORNUS ad occaſum ſpectans, & totus in Zodiaco circulo deformatus, cauda & toto corpore medius dividitur ab Hiemali circulo: ſuppoſitus Aquarii [a] manui ſiniſtræ, occidit præceps, exoritur autem directus. Sed habet in naſo ſtellam unam, infra cervices unam, in pectore duas, in priore pede unam, in priore eodem alte-

c *In inferiori genu*] Sine præpoſitione *inferiore genu* Vlitt. 4.

Ad CAP. XXVII.

a *Manui ſiniſtræ*] *Manu ſiniſtrâ* MSS. 4. Putes ſcripſiſſe Hyginum, *manu ſini-*

teram, in interſcapilio ſeptem, in ventre quinque, in cauda duas. Omnino [b] eſt ſtellarum viginti.

XXVIII. *Aquarius.*

AQUARIUS pedes habet in Hiemali circulo defixos, manum autem ſiniſtram uſque ad Capricorni porrigens tergus, dextra jubam Pegaſi [a] prope contingens, ſpectat ad exortus. Qui cum ita ſit figuratus, neceſſe eſt corpore eum prope reſupinato videri. Effuſio aquæ pervenit ad eum Piſcem, qui ſolitarius figuratur, de quo poſterius dicemus. Sed Aquarius & occidit & exoritur capite prius quam reliquis membris. Hic habet in capite ſtellas duas obſcuras, in utriſque humeris ſingulas magnas, in ſiniſtro cubito unam grandem, in manu priori unam, in utriſque mam-

ſiſtra. Maro Æn. 1. *Parte mera.* Conſule Technicos, & Gellium.

b *Eſt ſtellarum viginti*] Stellarum xxII. Venet. *Stellarum* xxvI. Vliet. 4. & Scholiaſt. Germanici: Eratoſthenes xxIv.

Ad CAP. XXVIII.

a *Prope contingens*] *Conjungens* Vliet. 2. Vide ſupr. cap. 16.

b *In*

mammis ſingulas obſcuras, b in lumbo interiori unam, in utriſque genibus ſingulas, in dextro crure unam, in utriſque pedibus ſingulas. Omnino eſt ſtellarum quatuordecim. Effuſio aquæ c cum aquario ipſo eſt ſtellarum triginta. Sed in his omnibus prima & noviſſima clara.

XXIX. *Piſces.*

Horum alter Notius, alter Boreus appellatur, ideo quod unus eorum, qui Boreus dicitur, inter Æquinoctialem & Æſtivum circulum ſub Andromedæ brachio collocatus, & Arcticum polum ſpectans, conſtituitur: alter autem eſt in Zodiaco circulo extremo ſub ſcapulis Equi non longe ab Æquinoctiali circulo collocatus, ſpectans ad

b *In lumbo* &c.] Ante hæc verba inſere illa ex Vlitt. 3. *Infra mammas ſingulas.* Eratoſthenes: Ὑπὸ τοὺς μαστοὺς ἑκατέρωθεν α'. Schol. German. *Sub mammillis ſingulas.*

c *Cum aquario ipſo*] Ex Vlitianis duo *æquali*, cæteri *æqueli* exhibuerunt. Prius præfero. Intellige τὴν κάλπιν, ſive urnam, quam *aquimanarium* Juris conſulti vocant. Schol. Germ. *Effuſio vero aquæ dextra lævaque fit ſtellis* XXXI. *Quarum duæ ſplendidæ ſunt, cæteræ vero obſcuræ.* Confer Cujac. Obſerv. Lib. X. 17.

Ad

ad occaſum. Hi piſces quibuſdam ſtellis [a] ut lineola ab Arietis pede primo conjunguntur: quorum inferior ante occidere & exoriri videtur. Habet autem ſtellas XVII. Et Boreus omnino XII. Conjunctio eorum habet [b] ad Aquilonem ſpectans ſtellas tres, ad alteram partem tres, ad exortum tres, in commiſſura tres. Omnino duodecim. Horum conjunctionem, quæ à pede Arietis primo notatur, Aratus Græce σύνδεσμον ὑπουράνιον, Cicero [c] Nodum cœleſtem dicit: qui utrique volunt ſignificare, eum nodum non ſolum piſcium, ſed etiam totius ſphæræ eſſe: quo enim loco circulus ab Arietis pede μεσημβρινὸς dicitur, qui meridiem ſignificet: & quo loco is circulus Meſembrinos conjungitur, & tranſit Æquinoctialem circulum, in ipſa conjunctione circulorum nodus Piſcium ſignificatur:

Ad CAP. XXIX.

[a] *Ut lineola*] Vide de illa lineola Scalig. ad Manil. p. 62.

[b] *Ad aquilonem ſpectans ſtellas tres*] Emenda ex Vlitt. 2. *Spectantes ſtellas tres.*

[c] *Nodum cæleſtem dicit*] Schol. German. *luteum alligamentum.* Fort. *cæleſtium.* Niſi mavis, *linteum* cum Grotio, quod λίνον vocet id Ptolemæus;

d Cæ-

tur: quare eum non modo Piſcium, ſed etiam [d] cœleſtium nodum appellaverunt.

XXX. *Piſtrix.*

[a] PISTRIX à media cauda dividitur ab Hiemali circulo, ſpectans ad exortus, roſtro prope poſteriorem [b] Arietis pedem jungens: hujus priorem partem corporis, quæ ſpectat ad exortum, prope alluere flumen Eridanus videtur. Hæc occidit exorto Cancro & Leone: exoritur autem cum Tauro & Geminis. Sed habet [c] in extrema cau-

d *Cœleſtium nodum appellaverunt*] Vlitt. *Cœleſtium nodum verum appellaverunt.* Legerunt in Arato veteres pæne omnes σύνδεσμον ἐπουράνιον. Sed Grotius σύνδεσμον ὑπουράνιον legendum docet not. ad Imag. pag. 52. Atque ita editum à Londinatibus pag. 32. Καὶ τὰ μὲν εἷς ἀςὴρ ἐπέχει καλός τε μέγας τε, Ὃν ῥά τι ϗ σύνδεσμον ὑπουράνιον καλέουσιν. Theo: Εἷς ἀςήρ ἐςιν ἐν τῷ μέσῳ τῶν οὐραίων, ὅςις ὥσπερ συνδεῖ ἀμφοτέρους, ὃν καλοῦσιν οὐράνιον δεσμόν.

Ad CAP. XXX.

a *Piſtrix*] *Cetus* eſt Schol. Germ. ut κῆτος Eratoſtheni. Vide annot. ad Mythol. cap. 273.

b *Arietis pedem jungens*] *Conjungens* unus Vlitt. Fruſtra *tangens* malebat vir doctus. Infr. cap. 34. *Pedem dextrum Orionis pæne capite ſuo conjungens.*

c *In extrema cauda ſtellas duas obſcuras*]

cauda ſtellas duas obſcuras, ab eo loco uſque ad reliqui [d]corporis curvaturam quinque; ſub ventre ſex. [e]omnino ſunt tredecim.

XXXI. *Eridanus.*

ERIDANUS à ſiniſtro pede profectus Orionis, & perveniens uſque ad Piſtricem, rurſum diffunditur ad Leporis pedes, & protinus ad Arcticum circulum tendit. Hujus figurationem Hiemalis circulus dividit ab eo loco, quo prope conjungitur Ceto. Hic Scorpione & Sagittario exorto occidere: exoriri autem cum Geminis & Cancro videtur. Habet ſtellas in prima curvatura tres, in ſecunda tres, [a] item in tertia [b] uſque ad noviſſimam ſeptem. Omnino ſtellarum eſt tredecim.

XXXII. *Lepus.*

res] Schol. Germ. *In cauda extremo claras duas.* Verius, quam Hyginus, ait Grotius in not. ad Imag. pag. 65. De quo valde dubito. Nam cum Hygino Eratoſth. cap. 36. Ἐπὶ τῆς οὐρᾶς β᾽ ἀμαυρούς.

d *Corporis curvaturam*] *Gibbum* vocat Germ. Schol. Κύρτωμα Eratoſthenes.

e *Omnino ſunt tredecim*] Τὸ *ſunt* nullus ex codicibus Vlitianis agnoſcit.

Ad CAP. XXXI.

a *Item in tertia*] Τὸ *item* abeſt à Vlitt. 2.

b *Uſque ad noviſſimam*] Vlitianorum

XXXII. *Lepus.*

LEPUS autem infra ſiniſtrum pedem Orionis per Hiemalem circulum fugiens, & ab eo inferiori parte corporis diviſus, occidit Sagittario exorto, oritur cum Leone. Habet autem ſtellas in utriſque auribus ſingulas, in corpore paſſim diſpoſitas duas, in pedibus prioribus ſingulas. ita ſunt omnino ſex.

XXXIII. *Orion.*

Hunc à zona & reliquo corpore Æquinoctialis circulus

unus, uſque ad noviſſima. Quod haud ſpreverim. Eratoſthenes: Ἐπὶ τῆς πρώτης ἕως τῆς ἐσχάτων ζʹ. οὓς φασιν εἶναι τὰ στόματα τοῦ Νείλου. Τοὺς πάντας ιδʹ. Nimirum in capite Nili unam collocavit, quam omiſit Hyginus. Scholiaſtes Germanici mirificè heic eſt interpolatus: *Habet*, inquit, *ſtellas in primo flexu quatuor, in ſecundo tres, in tertio tres, uſque ad noviſſimam ſeptem, quas dicunt in ore Nili fluvii eſſe. Sunt omnes* XVII. Emendo ex Hygino & Eratoſthene, *in ſecundo tres, in tertio uſque ad noviſſima ſeptem, quas dicunt ora Nili fluvii eſſe. Sunt omnes* XIV. Fruſtra heic eſt Grotius in notis ad Imag. pag. 67.

Ad

las dividit, cum Tauro decertantem collocatum, dextra manu clavam tenentem, & incinctum enſe ſpectantem ad occaſum, & occidentem exortâ Scorpionis poſteriori parte, & Sagittario exoriente, cum Cancro autem toto corpore pariter exſurgentem. Hic habet in capite ſtellas tres claras, in utriſque humeris ſingulas, in dextro cubito obſcuram unam, in manu ſimilem unam, in zona tres, in eo quo gladius ejus deformatur, tres obſcuras, in utriſque genibus ſingulas claras, in pedibus ſingulas. omnino XVII.

XXXIV. *Canis.*

CANIS Leporem [a] fugientem perſequens, poſterioribus pedibus dividitur ab Hiemali circulo, pedem dextrum Orionis pene ſuo capite [b] contingens, capite ad oc-

ca-

Ad CAP. XXXIV.

a *Fugientem perſequens*] *Conſequens* edd. vetuſt. Sed Vlitt. 2. *proſequens.*

b *Contingens*] *Conjungens* eſt in 3. Vlitt. & utroque Morelliano.

c *Qua*

caſum ſpectans, ſed caput ad Æquinoctialem circulum tendit: occidens oriente Sagittario, exoriens autem cum Cancro. Hic Canis habet in lingua ſtellam unam, [c] quæ Canis appellatur: in capite autem alteram, quam nonnulli Sirion appellant, de quo prius diximus. Præterea habet in utriſque auribus ſingulas ſtellas obſcuras, in pectore duas, in pede priore tres, in interſcapilio tres: in ſiniſtro lumbo unam, in pede poſteriori unam, in pede dextro unam, in cauda quatuor. omnino viginti.

XXXV. Προκύων.

Hic in Lacteo circulo defixus, pedibus Æquinoctialem circulum tangit. Spectat ad occaſum, ut inter Geminos & Cancrum conſtitutus: qui quod ante majorem Canem exoritur, προκύων eſt appellatus. Hic autem occidit

c *Quæ canis*] Vitr. 2. *Quæ ſtella canis* &c. Vide ſupr. Lib. II. cap. 35.

Ad

dit exorto Capricorno, exoritur cum Leone. Sed omnino eſt ſtellarum trium.

XXXVI. *Argo.*

Hujus puppis Hiemalem circulum & majoris Canis caudam contingens inferiore parte, noviſſime navis inclinata Antarcticum circulum tangit. Occidens Sagittario & Capricorno exorto ut in mari collocata, exoriens autem cum Virgine & Chelis. Hæc habet in puppi ad ſingula gubernacula, ad primum ſtellas quinque, ad alterum quatuor, circum carinam quinque, & [a] ſub rejectu quinque, ad malum IV. Ita tota eſt ſtellarum viginti trium.

Ad CAP. XXXVI.

a *Sub rejectu*] Ita & Vlitt. 3, vulgo editi, *rejectum*. Unde *retinaculum* facit vir doctus ad Eratoſthenem. *Retectum* volebat Grotius, quod κατάστρωμα Eratoſthenes & Germ. Scholiaſtes appellant. Sed vulgatum *rejectum* à ſe defendi in curis ſecundis de militiá navali ait Schefferus. Præſtat ergo ἐπέχειν, donec illæ prodeant.

trium. Quæ quare non ſit tota in mundo collocata, prius diximus.

XXXVII. [a] *Centaurus.*

Hic ita figuratur, ut in Antarctico circulo niti pedibus, humeris Hiemalem ſuſtinere videatur: capite prope [b] caudam Hydræ contingens, hoſtiam dextra manu tenens ſupinam, quæ pedibus & extremo ore circulum Hiemalem tangit, inter eum & Antarcticum orbem collocata. Centauri autem crura à reliquo corpore dividit circulus qui Lacteus vocatur. Hic ſpectans ad ortus ſignorum, totus occidit Aquario & Piſcibus exortis. oritur au-

Ad CAP. XXXVII.

a *Centaurus*] Hic Chiron exiſtimatur à nonnullis, ut retulit Lib. 11. cap. 38. At Chiron Saturni & Phillyræ erat filius, qui inde Phillyrides a poetis dicitur. Propert. Lib. 11. el. 1. *Tarda Philoctetæ ſanavit crura Machaon, Phœnicis Chiron lumina Phillyrides.* Perperam ergo in Vett. edd. lemma hujus capitis habet *Phillyris.*

b *Caudam Hydræ contingens*] *Conjungens* Veneta cum aliis antiquioribus, quomodo & ſuos codices habere teſtatur Morellius. Nec aliter in ſuis Vlitius invenit.

c *Omni-*

autem cum Scorpione & Sagittario. Habet autem ſtellas ſupra caput tres obſcuras, in utriſque humeris ſingulas claras, in cubito ſiniſtro unam, in manu unam, in medio pectore equino unam, in prioribus poplitibus utriſque ſingulas, in interſcapilio quatuor, in ventre duas claras, in cauda tres, in lumbo equino unam, in genibus poſterioribus ſingulas, in poplitibus ſingulas. [c] Omnino ſunt XXIII. Hoſtia autem habet in cauda ſtellas duas, in pede de poſterioribus primo unam, & inter utroſque pedes unam, in interſcapilio unam claram, & in priore parte pedum unam, infra alteram: in capite tres diſpoſitas. Omnino ſunt numero decem.

XXXVIII. *Ara.*

[a] ARA propter Antarcticum circulum tangens inter Hoſtiæ

c *Omnino ſunt* XXIII.] XXIV. Veneta & antiquiores aliæ cum MSS. 2. ex Vlitianis, Κδ', etiam Eratoſthenes.

Ad CAP. XXXVIII.

a *Ara propter*] Ita & Vlitt. 2. Sed totidem *ara prope*. Quod præferam.

ſtiæ caput & Scorpionis caudam extremam collocatur, occidens Arietis exortu, exoriens cum Capricorno. Hæc habet [b] in ſummo cacumine circuli ubi formatur, ſtellas duas, [c] & in imo altaris duas. Et ita eſt omnino ſtellarum quatuor.

XXXIX. *Hydra.*

HYDRA trium ſignorum longitudinem occupans, Cancri, Leonis [a] & Virginis, inter æquinoctialem & Hiemalem circulum collocatur, ita tamen, ut caput ejus contendens ad ſignum id, quod προκύων vocatur, & totius Hydræ

b *In cacumine circuli ubi formatur*] Hoc non capio; nec quid MSS. velint, in quibus *qui* vel *quid formatur*. Schol. Germ. *In ſuperficie, in qua prunæ fuiſſe dicuntur*. Eratoſth. Ἐπὶ τῆς ἐσχαρίδος.

c *Et in imo altaris duas*] Ita & unus de Vlitianis. Reliqui *alteras duas*. Nempe ἐπὶ τῆς βάσεως, ut eſt apud Eratoſthenem. Corrige ergo Scholiaſten Germanici, qui corruptè, *duas in vaſe ejus*. Scrib. *in baſi ejus*. Οἱ ό. Deuteron. XII. 27. Πρὸς τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου.

Ad CAP. XXXIX.

a *Et virginis*] Copulam nullus ex Vlitt. agnoſcit.

b *Uſque*

dræ prope quarta pars inter Æſtivum & Æquinoctialem circulum videatur. Cauda autem extrema pene Centauri caput tegens, ſuſtinet in dorſo Corvum, roſtro corpus ejus tundentem, & toto corpore ad Cratera tendentem: qui ſatis longo diſſidente intervallo, prope inter Leonem & Virginem conſtitutus videtur, inclinatior ad caput Hydræ, quæ occidit Aquario & Piſcibus exortis: oritur autem cum his ſignis, de quibus ſupra diximus. Habet autem in capite ſtellas tres, in prima à capite curvatura, ſex, ſed earum noviſſimam claram: in ſecunda curvatura tres, in tertia quatuor, in quarta duas, in quinta [b] uſque ad caudam novem, omnes obſcuras: ita fiunt numero vigintiſeptem. Corvus autem habet [c] in gutture ſtellam unam, in pennis duas, [d] infra pennam caudam verſus duas,

b *Uſque ad caudam novem*] Ita & Ylitt. 3. Sed Veneta cum antiquioribus *octo*. Atque ita etiam German. Scholiaſtes. Morellianam tamen lectionem ſtabilit Eratoſthenes, cujus verba ſunt: Α'πὸ τῆς ς'. καμπῆς μέχρι τῆς κέρκου Ȣ'. Corrige, ὀκτὼ τῆς &c.

c *In gutture*] Ε'πὶ τ͂ ῥύγχȣς Eratoſthenes.

d *Infra pennam caudam verſus*] Obſcu-

duas, in utriſque pedibus ſingulas: omnino ſeptem. Supra primam à capite curvaturam Crater poſitus habet [e] in labris ſtellas duas, infra autem anſas duas obſcuras, in medio Cratere duas, ad fundum duas. [f] Omnino ſunt octo.

XL. *Piſcis Notius.*

Piscis autem qui Notius dicitur, inter Hiemalem & antarcticum circulum media regione collocatus, ſpectare ad exortum videtur, inter Aquarium & Capricornum, [a] ore excipiens aquam quæ funditur ab Aquario. Hic occi-

ſcurè dictum. Clarius Eratoſthenes, ἐπὶ τ̃ ὀρθοπυγίου. German. Schol. *In caudâ.*

e *In labris*] *Labis* ſuſpicabatur Grotius, hoc eſt, λαβαῖς, *anſis.* Perperam. *In labris* eſt ἐπὶ τ̃ χείλους Eratoſthenis.

f *Omnino ſunt octo*] Decem Vlitt. 2. cum Schol. Germanici. Sex numerat Eratoſthenes, omittens illas duas, quas infra anſas collocat Hyginus. Tanta veterum in his numeris diſcrepantia eſt.

Ad CAP. XL.

a *Ore excipiens aquam* &c.] Ὕδωρ τὸ ἀπὸ τ̃ ὑδροχόου, ut eſt apud Geminum pag. 45. Confer Scalig. ad Manil. p. 62.

b *Ad*

occidit oriente Cancro, exoritur autem cum Piſcibus. Sed eſt ſtellarum omnino duodecim.

Quæ ad figurationem ſiderum pertinent, [b] ad hunc finem nobis erunt dicta, reliqua protinus dicemus.

De quinque circulorum inter corpora cœleſtia notatione, & Planetis.

LIBER QUARTUS.

I.

QUONIAM in initio ſphæræ circuli quinque quomodo efficerentur oſtendimus, neque eos [a] corpore ſiderum notavimus: & ſi duo noviſſimi nihil ad Solis curſum pertinent, hoc eſt Arcticos & Antarcticos, de mediis tribus dicemus. Sed quoniam Aratus quatuor circulis ſphæ-

ram

b *Ad hunc finem*] Vlitt. unus ἀρχαί-ως, *ad hunc finem*.

Ad Lib. IV. Cap. I.

a *Corpore ſiderum notavimus*] Ita & Vlitt.

ram plurimum valere dicit, neque eorum aperte quenquam demonſtrat, voluntatem noſtram apertius oſtendemus. Et quemadmodum [b] in initio fecimus, [c] à Boreo polo dicemus.

IGITUR Æſtivum circulum unum de quatuor eſſe dicemus, qui θερινὸς τροπικὸς vocatur, quo circulo [d] æſtatem confici demonſtravimus: & ſi non nemo dubitat, quare non utrique circuli, hoc eſt Æſtivus & Hiemalis, uno nomine appellentur, ideo quod quem nos Æſtivum diximus, nonnullis Hiemalis fiat: & quo circulo hiemem effici diximus, eo circulo aliis æſtas ſit. Qui ſi voluerint intelligere id ad noſtram collocationem mundi eſſe demonſtratum, qui inter Æſtivum circulum & Arcticum ſumus conſtituti, non ad illorum ſphæram, qui ab Hiemali circulo Antarcticum habitantes, nobis Antipodes dicuntur, facilius ad noſtram acceſſerint voluntatem. Si quis enim voluerit eorum quos Antipodas diximus, quod inferiore à nobis circulo conſtituti videntur, ſphæram facere, non immerito noſtrum Hiemalem ſibi Æſtivum circulum finxerit: aut [e] ſi quis ſcriptor eorum mentionem faciens, obſcure voluerit Antipodas demonſtrare, & dixerit, quibus in Capricorno æſtas ſumma, aut in Cancro hiems maxima fiat, [f] non imperita ratione acutiſſime dixiſſe videbitur. quodcunque enim noſtris circulis contrarium dixerit, id illis erit rectum. Sed ne longiore ſermone præter conſuetudinem utamur, ad inceptum revertamur.

II. IN

Vlitt. 3. Sed Veneta & aliæ vetuſtiores *innotuiviſſes*; unde *innotavimus* facit Schefferus.

b *In initio*] Præpoſitionem heic ignorant Vlitt. 3.

c *A boreo polo dicemus*] Ita quidem etiam 3. Vlitt. Sed Veneta aliæque, *à boreo polo faciemus exordium*. An ſcripſerat *ducemus exordium*? Supr. Lib. III. cap. 1. *Igitur incipiemus à polo boreo protinus dicere*. Non ideo tamen Latine dicas, *in boreo polo dicemus*.

d *Æſtatem confici*] Vlitt. unus *confieri*, alius *effici*. *Confieri* etiam alter ex Morellianis.

e *Si quis ſcriptor eorum*] Ita & Vlitt. 2. at unus *ſcriptorum*.

f *Non imperitâ ratione*] *Nec imperitâ* Vlitt. 2. Ergo *nec* poſuit pro *non*, ut cum *nec opinans*, *nec opinatus* & ſimilia dicimus? Forte tranſpoſitio facta eſt, ut fuerit manus auctoris, *acutiſſimè nec imperitâ ratione* &c.

II.

IN ÆSTIVO circulo, de quo primum dicere inſtituimus, hæc ſigna ſive partes eorum perſpiciuntur: Capita Geminorum, Aurigæ genu utrumque, Perſei crus, & humerus ſiniſter. Andromeda autem à pectore, ſed manu ſiniſtra, dividitur. Atque ita evenit, ut caput ejus cum toto pectore & manu dextra videatur eſſe inter Æſtivum & Æquinoctialem circulum: reliquum autem corpus inter Æſtivum & Arcticum finem. Præterea in eodem Æſtivo circulo pedes equi Pegaſi poſiti videntur, [a] & caput à reliquo corpore dividitur Oloris, & alæ ſiniſterioris ut volantis pars non magna. Ophiuchus humeris ut circulum ſuſtinere videtur. Virgo prope contingens à capite, inter hunc & Æquinoctialem circulum collocata eſt, ut fulgens ad Auſtrum. Leo à pectore ad lumbos dividitur, ut caput ejus & corporis ſuperior à cruribus pars, inter hunc & Arcticum circulum videatur: inferior autem pars [b] inter Æſtivum & Æquinoctialem circulum. Cancer autem ſic dividitur medius, ut inter duos oculos ejus circulus trajectus exiſtimetur. In his ſignis, & hoc, ut ante diximus, circulo cum vehitur Sol, evenit ut nobis qui hac inclinatione mundi utimur, ſint diei de partibus octo partes quinque, noctis autem tres. Neque ita tamen ut ex horologiis, ſed ex ſphæræ ratione. Cum enim ſphæram ita conſtitueris, ut circulus is, qui Arcticus vocatur, ſemper appareat, nunquam autem Antarcticus exoriatur, [d] atque ita ſphæra eſt conſtituta: ſi voles Æſtivum circulum dividere in partes octo, ex his invenies partes quinque in ſphæra apparere, tres autem infra tanquam ſub terra eſſe.

Ad CAP. II.

a *Et caput à reliquo corpore*] *Sed caput* Vlitt. unus. Et mox, *hunc circulum ſuſtinere*.

b *Prope contingens à capite*] Lege cum Vlitt. 2. *Prope hunc conjungens capite*. Vide ſupr. Lib. III. cap. 26.

c *Inter æſtivum & æquinoctialem circulum*] Dele postremam vocem cum Vlitt. 3. & mox *duos* ante τὸ *oculos*.

d *Atque ita ſphæra eſt conſtituta*] Dele τὸ *eſt* ex auctoritate 3. Vlitt. & dein ſic diſtingue: *Atque ita ſphæra conſtituta, ſi voles* &c.

AT ALIQUIS dixerit, cur ſphæræ circulos dividamus in partes octo, potius quam duodecim, aut quot libuerit alias partes? Hic non ſphæram, ſed ſe fallere hac ratione invenietur fere. [e] Si enim ita fecerit ex æſtivo circulo partes duodecim, ex his partes ſeptem, & dimidium partis apparere; quatuor autem & dimidium ſub terra inveniet eſſe. Itaque evenit, ut cum ad ſeptem partes addita dimidia ſit, ſimili ratione ad partes quatuor accedat pars dimidia, & fiant ſupra terram partes ſeptem, & dimidium partis: reliquum autem ſub terra, quod eſt partes quatuor & dimidium. Igitur oportet intelligere, ut non [f] in minutis partibus & dimidiis fiat, ſed certis numeris conficiatur, ut evenit in partibus octo. Præterea quoniam ſphæra diviſa in partes triginta, evenit ut ab æſtivo ad Hiemalem ſint partes octo: nimirum certe eos circulos dividemus in partes octo. Præterea quoniam ab æſtivo circulo ad Æquinoctialem ſunt partes quatuor de XXX. & rurſus ab Æquinoctiali circulo ad Hiemalem de partibus triginta partes quatuor, & ita nihilominus Æquinoctialis ipſe per ſe circulus medius dividitur, ut dimidia pars ejus ſit ſub terra, de partibus octo partes quatuor, & totidem ſupra, & tota ratio ad octavam partem perveniat: non dubium eſt, quin recte dividatur in partes octo. Præterea cum Sol per hos circulos currens iter annuum conficere videatur, & ab omnium ſignorum octava parte, ut poſterius dicemus, incipiat exoriri, ut ad aliud ſignum transeat, neque ulla alia parte ſigni utatur, recte [g] ipſi quinque circuli dividuntur in partes octo. Præterea cum ſeptem ſidera ad eundem ſtatum revertantur, ut quibuſdam placuit, ut cujuſmodi dies hodiernus fuerit in Solis aut Lunæ tempeſtate, ejuſdem modi octavo anno ſit futurus, vere ſphæra quoque dividetur in partes octo. Præterea cum

e *Si enim ita fecerit*] Tò *ita* ignorant Vlitt. 2. Cæterum pro illo in fine præcedentis periodi *invenietur*, vulgati exhibent, *invenietur porro arbitror*. Sed illud *arbitror* non agnoſcunt 3. Vlitt. qui & pro *porro* exhibent *fero* vel *ferè*. Id quod monendum mihi duxi propter Cl. Schefferum, qui vulgatis lectionibus fere ubique propemodum temerè propugnat.

f *In minutis partibus*] Vlitt. 2. *imminutis partibus*.

g *Ipſi quinque circuli*] Vlitt. unus. *Ipſi quoque circuli*.

cum videamus octavo quoque die ejuſdem ſideris horam primam, aut quamlibet denique eſſe, [h] ut cujus hodie fuerit hora prima, ejuſdem octavam quoque futuram: veriſſimum eſt ipſam quoque ſphæram mundi, unde horæ ſumuntur, dividi in partes octo. Sed ne reliqua prætermittamus in hoc occupati, ad propoſitum revertamur.

III.

SECUNDUS ab Æſtivo Æquinoctialis eſt circulus, in quo hæc ſigna & partes eorum perſpici poſſunt: Aries totus omnibus pedibus innixus videtur.

Hunc autem Aratus omnium ſiderum celerrimum eſſe demonſtrat, etiam minori Arcto, quæ brevi ſpacio vertitur: [a] præſtare id quod velit eſſe ſic poterimus vel facillime intelligere. Cum ſit enim maximus circulus Æquinoctialis in ſphæra, [b] in eoque Aries ut affixus videatur, quomodocunque fuerint figuræ corporum collocatæ, ut ad eundem locum perveniant, neceſſe eſt ſemel verti ſphæram. Quod cum fiat, & Aries in maximo circulo, & eódem tempore ad locum quo reliqua ſidera perveniant, néceſſe eſt eum celerrimum dici. Sed nos [c] ad circuli effectionem veniemus, & reliqua dicemus. In eodem Tauri genua ut fixa perſpiciuntur, etſi nonnulli ita finxere, ut uno genu, hoc eſt dextro nixus, ſiniſtro [d] prope contingere videatur: de hoc in medio relinquemus. Sed in eódem circulo zona Orionis, ut ipſo circulo præcinctus exiſtimetur. Hydra flexu à capite primo, ut cervicibus erectis Cancrum contingere videatur: & ex inferiore corpore Hydræ Crater cum Corvo velut fixus eſſe circulo conſpicitur. Item paucæ ſtellæ Chelarum, eodem adjunguntur. Ophiu-

h *Ut cujus hodie fuerit hora* &c.] Sententia flagitat, *& cujus* &c.

Ad CAP. III.

a *Præſtare id quod velit eſſe*] Vlitt. unus. *quid velit eſſe*. Quod probo. Sed diſtinguendum cum Veneta, *etiam minori arcto, quæ brevi ſpatio vertitur. præſtare. Id quid velit eſſe* &c. Tí αὐ- θέλοι τοῦτο εἶναι, ut loquitur Lucas Digeſti cap. 11. vers. 2.

b *In eoque aries* &c.] *Inque eo aries* Vlitt. 3. Mox lege. *quo reliqua ſidera perveniat.*

c *Ad circuli effectionem*] *Definitionem* Vlitt. 2. & alter Morellianus.

d *Prope contingere videatur*] Vlitt. 2. & Veneta, *prope pede contingere.*

Ophiuchi genua eodem circulo à reliquo corpore dividuntur. Aquila ſiniſteriore penna pene contingens figurata eſt. Eodemque circulo caput Pegaſi cum cervicibus nititur. His corporibus ſignorum Æquinoctialis circulus finitur. Quo Sol cum pervenit, bis uno anno conficit æquinoctium, hoc eſt in Ariete & Chelis: in hac enim parte ſphæræ & ver & autumnus [e] confici exiſtimatur: ita ut ver ſit in Ariete, autumnus in priore parte Scorpionis, quod ſignum nonnulli Libram dixerunt. Per hunc circulum tranſiens Sol ab Ariete ad Chelas, efficit ſex menſium diem his locis, qui intra Arcticum videntur orbem: noctem autem his qui Antarctico circulo ſunt clauſi: quare magis his locis nemo poteſt durare. Et rurſus ab Autumno uſque ad ver, hoc eſt à Chelis uſque ad Arietem perveniens, efficit his locis, ſex menſibus perpetuis diem, in quibus ante noctem demonſtravimus: è contrario autem noctem his qui Boreo polo ſunt proximi: ſed de hoc ante diximus: neque enim mirum eſt [f] hac collocatione ſphæræ id evenire. Erecto enim Boreo polo neque unquam occidente evenit, ut corpora quoque, quæ ei proxima ſunt circulo, ſero occidere videantur. Id ex hoc intelligere licebit: Cum in his partibus ſphæræ habitetur, quæ pars eſt ab Æſtivo circulo ad orbem, qui Arcticos vocatur, & de Arctico circulo, hoc eſt de duabus Urſis & Dracone, caput Draconis maxime niti ipſo circulo videatur, ita ut is qui Engonaſin vocatur, [g] inter Æſtivum & Arcticum locatus, caput Draconis premere intelligatur: quicunque, ut ante diximus, ad ipſum caput Draconis habitant, ita longo die utuntur, ut ne tertia quidem horæ pars in unaquaque nocte his obtingat. Itaque Aratus ait:

> Κεῖται τῆ κεφαλὴ τῆ νίσσεται ἧχί περ ἄκραι
> Μίσγονται δύσιές τε καὶ ἀντολαὶ ἀλλήλῃσι.

h Item

e *Confici exiſtimatur*] *Conferri* Vlitt. 3. Etiam ſupr. cap. 1. *æſtatem conferri* pro *confici* unus habebat.

f *Hac collatione ſphæra*] Lege, *collocatione* cum edd. Vett. & Vlitt. 3. Supr. cap. 1. *Ad noſtram collocationem mundi.*

g *Inter æſtivum & arcticum locatus*] *Collocatus* Vlitt. 2.

h *Item*

[h] Item Cicero dicit:

Quod caput hic paulum ſeſe ſubitoque recondit,
Ortus ubi atque obitus parte admiſcentur in una.

De hoc [i] Homerus quoque in Odyſſea ita brevem noctem eſſe dicit, ut paſtores cum alii exigant, alii reducant pecus, poſſit alius alium audire, cum unus propter noctem pecus reducat, alter propter lucem exigat: ſed nos ad propoſitum revertamur.

IV.

TERTIUS ab Æſtivo circulo qui Hiemalis vocatur, his corporibus & eorum partibus finitur: nam medium Capricornum dividens & pedes Aquarii, per caudam Piſtricis ut trajectus videtur. Dividit etiam Leporem fugientem à cruribus, & quadam parte corporis, & Canis ſequentis pedes & Navis ipſius puppim, Centaurique cervices à reliquo corpore dividit. Scorpionis extrema cauda, [a] quod acumen vocatur, eodem circulo conjungitur. Sagittarii arcus eodem orbe deformatur. Hujus orbis infra terram ſunt de partibus octo partes quinque, ſupra terram autem tres. [b] Itaque fit brevior dies nocte, ut ante demonſtravimus.

V.

QUARTUM circulum Zodiacum eſſe Aratus demonſtrat, de quo ante diximus, & poſterius dicemus. Sed Aratus non, ut reliqui aſtrologi, ab Ariete duodecim ſigna demonſtrat, hoc eſt vere incipiente: ſed à Cancro, hoc eſt ipſa æſtate. Nos autem (quoniam ab Ariete incipi-

h *Item Cicero dicit*] *Idem* Vlitt. 2. & mox, *Quo caput* &c. Patricius & vulgati codices Ciceronis, *Hoc caput* &c. Pro *paulum* vir doctus reſcripſerat in libro Heinſiano *pandit*.

i *Homerus quoque in Odyſſea*] In K videlicet vers. 82. Ὅθι ποιμένα ποιμὴν Ἠπύει εἰσελάων, ὁ δέ τ' ἐξελάων ὑπακούει. Vide ibi Scholiaſten anonymum, & Euſtach. pag. 384. ed. Baſ. Theo in Aratum p. 12. ed. Lond. Ὅ ϑ᾽ Ἑρμῆς φησὶν, ὡς ὑπὸ τ᾽ ἐπιζεῦξαι μίξεις ἀμφοτέρων γένηται, ὡς καὶ Ὅμηρος, Ἐγγὺς γὰρ νυκτός τε καὶ ἤματός εἰσι κέλευθοι &c. Verſus iſte 86. eſt libri modo laudati in Odyſſeâ.

Ad CAP. IV.

a *Quod acumen vocatur*] Supr. Lib. III. cap. 25. *In acumine ipſo, quo percutere exiſtimatur.*

b *Itaque fit brevior*] Sic & Vlitt. 3. Vett. Cod. *It brevior* &c.

pimus) ita protinus dicemus. In hoc enim circulo ſic duodecim ſigna figurantur: Aries, Taurus, Gemini: in his tribus ſignis ver demonſtratur, & æquinoctium vernum. Cancer, Leo, Virgo: in his ſignis maxime æſtas conficitur: ſed ſol incipit à Virgine jam tranſire ad æquinoctium autumnale. Chelæ, Scorpius, Sagittarius: in his tribus ſignis autumnus efficitur & æquinoctium autumnale. Capricornus, Aquarius, Piſces: in his tribus ſignis ſol [a] hiemem conficere demonſtratur. [b] Etſi nulla ſunt ſigna XII. ſed XI. ideo quod Scorpio magnitudine ſui corporis duorum locum occupat ſignorum, è quibus prior pars Chelæ, reliqua autem Scorpio vocatur. Priores enim [c] aſtronomici, cum omnes res ad duodecim partes revocarent, ut menſes, & horas, & latitudinem ſignorum: itaque & ſigna, per quæ res omnes ſignificantur, duodecim voluerunt eſſe.

VI.

SED quoniam ſeptem circulis in procemio propoſitis, de quatuor circulis mentionem fecimus, ne ſeptem ex ordine demonſtratis, aliquid à nobis obſcurius dictum videatur, [a] de ſeptem ſuperant tres, Arcticus, Antarcticus, & ille qui Lacteus vocatur. Itaque de his dicere incipiemus. Arcticon igitur orbem ſuſtinet caput Draconis cum reliqua corporis parte. Cepheus autem pectore ſuo circulum jungit. Eodem orbe nituntur & pedes majoris Urſæ, præterea ſedile Caſſiepeiæ cum pedibus ejus [b] nititur ipſi circulo, [c] ſiniſtro pede, genuque dextro, & pedis

Ad CAP. V.

a *Hiemem conficere demonſtratur*] *Transfigere* 3. de Vlitt. quomodo & in ſuis Morellius invenit.

b *Etſi nulla ſunt ſigna* &c.] Vlitt. 3. *Etſi nonnulla ſunt* XII. *ſigna*. Forte, *nonnullis non ſunt* &c. Sed nihil mutare præſtat. *Nulla ſunt ſigna*, pro *non ſunt*, ſatis Latinè dictum eſt.

c *Aſtronomici*] Ita & Vlitt. unus. Vett. edd. *Aſtrologi.*

Ad CAP. VI.

a *De ſeptem ſuperant tres*] Lege cum Vlitt. 2. *Sed de ſeptem ſuperant tres, Arcticus, Antarcticus, & ille, qui Lacteus vocatur, itaque de his dicere incipiemus.* Ita diſtinguendum eſt.

b *Nititur ipſi circulo*] Rectius procul dubio eſt *ipſo circulo*, quod in Vlitianorum uno fuit.

c *Siniſtro pede genuque dextro*] Longe aliter Veneta aliæque antiquiores, *& de*

dis prioribus digitis ejus qui Engonaſin vocatur: & manus ſiniſtra [d] Bootis exteriori parte circuli pervenit conjuncta. Ad Antarcticon autem circulum pervenit extrema navis Argo, pedeſque Centauri poſteriores adjunguntur: priores autem prope contingere, & Ara videtur prope affixa: Eridanique fluminis extrema ſignificatio.

VII.

RELIQUUM eſt nobis definire quem ſupra Lacteum orbem demonſtravimus. Ipſe enim dividit Oloris extremam ſiniſtram pennam, quæ extra Æſtivum pervenit finem. Præterea tranſit manum dextram Perſei, & ab humero ſiniſtro Aurigæ perveniens ſub manum ejus dextram, & Geminorum genua, & pedes ejus ſigni quod προκύων vocatur. [a] Hic dividens Æquinoctialem & Æſtivum circulum, tangit extremum finem mali, qui in Argo nave defixus videtur: deinde rurſus revertens, genua Centauri dividit à reliquo corpore, & extremam caudam terminat Scorpionis, & arcum medium Sagittarii, & Aquilæ dimidiam partem, per ejus tranſiens pennas.

VIII.

QUONIAM [a] de hujuſce rebus expoſuimus ordine, mundi rationem, & quemadmodum moveatur, protinus dicemus: & in duodecim ſignorum exortu ea quæ deinde corpora conſequantur, & quæ perveniant ad occaſum. Convenit nobis mundum ab exortu ad occaſum verti, ideo quod videmus ſtellas exorientes ad occidentem converti. Sic enim primum poterimus ſcire, qui ſint exortus,

& de dextro pede genuque ſiniſtro. Notat & Morellius aliter legi. *extremo pede genuque ſiniſtro.* Vlitt. 2. *Et dextro plano genuque ſiniſtro* &c. Putes velle, *& dextra planta* &c.

d *Bootis*] *Booti* Vlitt. 2. & mox *pene contingere*, pro *prope contingere.*

Ad CAP. VII.

a *Hic dividens*] Rectius *hinc dividens* Vlitt. 2.

b *Qui in Argo nave*] Præpoſitio exulat a 2. Vlitt.

Ad CAP. VIII.

a *De hujuſce rebus*] Fateor ita prætuliſſe etiam 2. Vlitt. Præferam tamen *hiſce rebus*, quod in Vett. edd. viſitur.

tûs, & qui occaſus. Si enim noſtrum aliquis aſtiterit contra exorientem, neceſſe eſt Arctos nobis à ſiniſtris partibus eſſe. Cum id ita fiat, illud quoque neceſſe eſt, ut omnia à dextris partibus exorta, in ſiniſtris occidere videantur, de quo & ante diximus. Igitur cum videamus ſtellas exoriri & occidere, neceſſe eſt mundum quoque cum ſtellis verti. Sed nonnulli ajunt nihilominus id evenire poſſe, [b] ut ſi ſtante mundo, ſtellæ exoriantur & occidant, quod fieri non poteſt. Si enim ſtellæ vagæ feruntur, neque mundus ipſe vertitur, non poſſunt corpora ſtellis figurata incolumia [c] & certa permanere. Illud enim videmus, in toto mundo ſtellas erraticas eſſe quinque, neque horum curſum quenquam poſſe definire: Aratum ipſum negare, ſe difficiles eorum curſus interpretari poſſe. Quomodo igitur cum quinque ſtellas nemo poſſit obſervare, tot millia quiſquam poſſit pervidere, niſi qui [d] permittat, hic curſus ſtellarum poſſe eſſe, & nihilominus figuras corporum permanere: quod ſi non eſt, tota ſphæra ad irritum revocabitur. Quicunque enim ſphæram fecerit, non poterit efficere, ut ſphæra ſtante nihilominus ſtellæ verſentur. Illud etiam videmus in extrema cauda Draconis, ſtellam eſſe quæ in ſe vertatur, & in eodem loco conſtet. Quod ſi omnes ſtellæ vagæ feruntur, hanc quoque loco moveri neceſſe eſt, quod non evenit. Igitur neceſſe eſt mundum quoque, non ſtellas verti.

IX.

Quoniam oſtendimus mundum cum ſtellis potius quam ſtellas per ſe verti, nunc reliqua dicemus. Cum enim traditum ſit nobis, prius noctem quam diem fieri, noctem dicemus umbram terræ eſſe, eamque obſtare lumini ſolis. Et ſi nonnulli [a] dixerunt in ſolis curſu evenire, ut

cum

b *Ut ſi ſtante mundo*] Ita & Veneta. Sed τὸ *ut* ab uno Vlitt. abeſt. Ego potius τὸ *ſi* exturbem.

c *Et certa permanere*] *Aut certa* Vlitt. 2.

d *Permittat, hic curſus ſtellarum*] Lege cum Vlitt. 3. *Permittat hoc, curſu ſtellarum poſſe nihilominus figuras* &c.

Ad CAP. IX.

a *Dixerunt in ſolis curſu* &c.] Clar. Schefferus, *id ſolis occaſu evenire*. Puto rectius fore, *id ſolis curſu evenire, & cum*

cum pervenerit ad eum locum, ubi occidere dicatur, ibi montium magnitudine à nobis lumen averti ſolis, [b] & ita noctem videri: quod ſi ita ſit, nimirum eclipſin ſolis verius quam noctem dixerimus. Sed aliter eſſe ex ipſa ſphæra intelligere licebit.

X.

Horizon enim dividens ea quæ videntur, & quæ non apparent, ita definit ſphæram, ut ſemper ſex ſigna de duodecim in hemiſphærio videantur ſupra terram, ſex autem ſigna ſint infra ſub terra. Igitur cum in uno eorum Sol nixus ferri videatur, ab eo circulo qui Horizon vocatur, exoritur: itaque incipit lucere, cumque nihilominus ipſe mundus vertatur cum reliquis ſignis. Sed quo facilius intelligatur, ponamus ſolem eſſe in Ariete, à quo duodecim ſigna inſtituimus numerare. Igitur [a] cum ſol ſit in Ariete exoriente, dies eſt: qui cum vertente ſe mundo pervenit ad eum circulum qui Meſembrinus vocatur, efficit diei partem dimidiam. Sed ſic etiam facilius intelligitur, & rurſus ab eodem Ariete incipiemus. Cum Aries eſt exortus, præter eum hæc ſigna ſunt in ſuperiore hemiſphærio: Piſces, Aquarius, Capricornus, Sagittarius, Scorpio. Horum cum tria ſigna occiderint, hoc eſt, Scorpius, Sagittarius, Capricornus, exorta ſunt tria ſigna quæ Arietem ſequuntur, hoc eſt, Taurus, Gemini, Cancer. Tum fieri dimidium diem neceſſe eſt, & Arietem pervenire ad eum quem meſembrinum eſſe circulum ſupra diximus. Cum autem cum reliquis ſignis ipſe Aries occidit, & exortus eſt Leo, Virgo: tum Chelæ exoriuntur, & in ſuperiore hemiſphærio vehuntur. Quæ

cum

& cum pervenerit. Certè niſi *&* pro *ut* ſubſtituas, in ſequentibus legendum foret *avertatur* & *videatur*. Iſidorus Lib. de Rer. Naturâ cap. 28. *Sic cum dic ſol ad locum pervenerit, ubi occidere dicitur, ibi montium magnitudine à nobis ſeparatur: ſicque terræ objectu à ſeptentrionali parte obumbratur aer, adeo ut nobis noctem efficiat hæc ipſa umbra terrarum*. Et cap. 21. *Nam dicunt hiſterici omnem terram montibus claudi, quorum umbra fertur luna ſubito non apparere*.

b *Et ita noctem*] *Et jam noctem* Vlitt. 2.

Ad CAP. X.

a *Cum ſol ſit in ariete exoriente, dies eſt*] Ita & Veneta & Vlitt. 2. Micyllus & alii, *In ariete, eo oriente dies eſt*.

cum occiderint, rurſus Aries exortus efficiet lucem. Sed ne in dubium veniat, cum Ariete occidente dixerimus Chelas exoriri, quid [b] de reliquis ſignis ſine ſphæra poſſit intelligi, ſic invenietur: In quocunque ſigno Sol fuerit exoriens, quodcunque ab eo ſigno ſeptimo loco fuerit, id noctu primum exorietur, & ita conficiet curſum: mundus enim ipſe ſemel in die ac nocte verti videtur. Itaque evenit, ut ipſa ſigna duodecim ſemel in die ac nocte videri poſſint. Sed ne Solis curſus, de quibus poſtea ſumus dicturi, potius quam quod ante cœpimus enumeremus, [c] ad inceptum revertemur. Diximus enim principium mundi eſſe noctem, deinde diem. Inter noctem & diem, præter umbram terræ nihil intereſſe arbitramur. Sed quoniam ſignorum ſupra & corporum exortus inſtituimus, ad hoc perveniemus.

XI.

IGITUR vertente ſe mundo per utroſque Polos & per Axem, quem ſupra Dimenſionem ſphæræ diximus eſſe, & ita ſphæra collocata, ut unus Polus ſemper ſit ſupra terram, alter nunquam exoriatur, neceſſe eſt Arctos quoque & reliqua corpora, quæ ſunt in Arctico circulo, nunquam occidere, reliqua autem omnia exoriri & occidere, quod [a] inferiora ſunt ab eo circulo quem nunquam occidere diximus. Id enim poſſe fieri hæc edocet cauſa. Videmus caput extremum Draconis, quod maxime Arcticon extra circulum prominet, quodam tempore ita occidere exiſtimatur, ut exortus cum occaſu permiſceatur, ut & ante diximus. Si autem pars aliqua occidere de ſummo circulo videtur, neceſſe eſt omnia quæ ſunt inferiora, exoriri & occidere. Igitur convenit nobis ſidera vertente mundo occidere & exoriri. Præterea hac inclinatione cœli, cum unus circulus ita ſit erectus ut nunquam oc-

b *De reliquis ſignis ſine ſphæra*] Ita & Veneta & Vlitt. 2. Sed unus *in ſphæra*. Alii antiquitus editi, *ſive ſphæra*.

c *Ad inceptum revertemur*] *Revertamur* Vlitt. 2.

Ad CAP. XI.

a *Inferiora ſunt*] *Sint* Vett. edd. Quod præferam, cum nec Vlitius aliter in ſuis codicibus invenerit.

b *Præ-*

occidat, alter ita ſit terræ ſubjectus, ut nunquam exoriatur, quicunque circuli fuerint in ſphæra, hoc eſt ab Æquinoctiali ad polum qui Boreus appellatur, nullus erit eorum qui non majorem partem circunductionis habeat ſupra terram: qui autem ab Æquinoctiali fuerint circulo ad eum polum qui Notius appellatur, omnes inferiorem partem majorem habebunt quam ſuperiorem: & quanto magis ad Polum Notium acceſſerint, hoc majorem partem ſub terra habere perſpicientur: & quanto magis ad Boreum finem venerint, hoc majorem partem circuli ſupra terram tenere videbuntur: quo enim erectior ipſe Polus fuerit, hoc magis & circuli ejus erectiores videbuntur. Quod cum ita ſit, ſi duo ſidera ſimul fuerint orta, unum ab Arctico, alterum ab Antarctico circulo, ſerius occidet id ſidus, quod ab Arctico circulo fuerit exortum: ideo quod majorem habet circunductionem ſphæræ, quam quod à Notio polo eſt ortum. Si autem ſimul occiderint, ſerius exorietur id ſignum, quod ab Antarctico fuerit exortum, ideo quod tota illa collocatio mundi majorem partem habeat ſub terra, quam illa pars quæ in Boreo polo eſt finita. Et non modo ſigna quæ ſunt ad Arcticum finem collocata, [b] præſtantibus corporibus, aut ſerius occidunt & ante exoriuntur, quam ea quæ Notio polo depinximus: ſed ipſa quoque corpora inter ſe diſſentiunt: ut ſi quod inferius ſit ſignum, & id cum ſuperiore exoriatur, tamen ſerius occidat. E contrario itaque ſi qua ſunt ſigna ab Æquinoctiali circulo ad Notium polum figurata, horum ſi qua ſigna pariter exorta fuerint, citius occident quam ea quæ proxime Polum accedunt. Evenit etiam, ut non modo quæ ſimul ſint exorta ſidera, ex his ſerius occidant, quæ proxime Arcticum circulum ſunt collocata, ſed etiam ſi qua eorum ante exorta fuerint, quæ ſunt ad Notium polum finita, tamen ante occidant quam ea corpora, quæ in Boreo polo figurata eſſe ſupra demonſtravimus, ideo quod majore circunductione ſphæ-

ræ

[b] *Præſtantibus corporibus*] *Præſtantis* Vlitt. 2. Fort. *Præſtant iis* &c.

ræ utuntur ea corpora, quæ ab Æquinoctiali circulo ad Arcticum finem ſunt conſtituta. Igitur oſtendimus, qua inclinatione mundi ſphæra ſit conſtituta. Nunc ad duodecim ſigna revertemur. & quorum exortu quæ de reliquis corporibus occidant aut oriantur, commemorabimus, & initium ab Ariete faciemus.

XII.

ARIETIS exortu ſiniſtra pars Andromedæ provenire, Ara autem occidere videtur. Cum eodem ſidere exoritur & Perſei caput uſque ad umbilicum, ut dubium fere videatur, zona ejus utrum uſque extremo Ariete, an Tauro primum exoriente prodeat ad lucem.

Tauro autem exorto, quæ prius dubia fuerunt, omnia ſunt certa. Nam & Ara omnino occidit, & Perſeus totus eſt ortus, & Aurigæ caput cum reliquo corpore duntaxat ad ſiniſtrum pedem videtur, & Piſtrix à cauda exoriens perſpicitur. Hoc ſigno primum occidere Bootes videtur: etſi cum quatuor ſignis occidit, neque tamen totus ad terram poteſt pervenire: nam manus ejus ſiniſtra circulo Arctico concluſa, neque oritur neque occidit.

Geminis exorientibus, tota jam Piſtrix & fluminis Eridani prior pars apparet, & Orion exoriri videtur: occidit autem Ophiuchus à pedibus genuum fine.

Cancer exoriens obſcurat dimidiam partem Coronæ, Piſtricisque caudam, & Notium piſcem: & caput cum reliquo corpore ad umbilicum ejus qui Engonaſin vocatur. Ophiuchum à genibus ad humeros, & Anguem totum præter caput & cervicem, quæ ex Æſtivo circulo tendit ad coronam. Bootem prope totum terra tenet tectum. Exoritur autem & Orionis corpus ad zonam, & Eridanus totus apparet.

Exortu Leonis reliqua pars occidit Coronæ, cum capite & cervicibus Anguis & Ophiucho: Engonaſin autem qui vocatur, ejus præter ſiniſtrum genu & pedem nihil apparet, & Bootes totus obſcuratur: exoritur autem

caput Hydræ cum Lepore toto, & Procyon cum [a] pedibus prioribus Canis & Aquila tota.

Virgo autem exoriens non pauca ſidera obſcurat, nam ſtatim [b] Lyra occidit cum ſagitta & Delphino: & Oloris à capite corpus [c] ad caudam prope occidit, & Fluminis prior pars & Equi caput cum cervicibus: exoritur autem Hydra ſine Crateris; & Canis totus & navis Argo ſine totius veli.

Chelis exorientibus, videtur & Bootes exoriens totus, & tota navis apparet Argo Hydraque, [d] præter cacumen extremum caudæ, quod eſt ſub terra. Exoritur etiam genu & ſura ejus dextra qui Engonaſin vocatur. Hunc eadem nocte occidere & exoriri licet videre: reliquum autem corpus cum Scorpionis & Sagittarii provenit parte. Præterea cum Chelis exoritur cauda Centauri, occidit reliquum Pegaſi corpus: & Oloris extrema cauda, & Andromedæ caput cum umbilico Pegaſi: & Piſtrix reliquo corpore ad cervices, ut caput ejus ſolum videatur: & caput Cephei pendens ad Piſtricis occaſum, cum manibus & humeris pervenit ad terram.

Scorpione exoriente duæ partes Fluminis occidunt, & reliquum corpus Andromedæ cum capite Cephei. [e] Occidit etiam Cepheus capite ad humeros, quæ pars eſt extra Arcticum circulum conſtituta: obſcuratur etiam Caſſiepeia reſupina occidens: exoritur autem [f] Corona, quæ ante Centauri pedes jacere exiſtimatur: & Hydræ reliquum

Ad CAP. XII.

a *Pedibus prioribus canis*] Auctius Vlitt. 2. *Canis majoris*. Quod probo. Capella Lib. VIII. *Oriuntur vero Hydri caput, Lepus, Procyon, Caniculæque pars prima.*

b *Lyra occidit cum ſagitta*] *Sagittario* Vlitt. 2. Non accedo. Capella: *Oriente autem virgine occidunt lyra, delphinus, ſagitta* &c.

c *Ad caudam prope occidit, & Fluminis*] Vlitt. *Ad caudam prope occidentem*. Lego & diſtinguo: *Ad caudam prope. Occidit etiam* &c.

d *Præter cacumen extremum caudæ*] Scribe, *acumen*. Vide Lib. III. cap. 14.

e *Occidit etiam Cepheus capite ad humeros*] Tò *capite* ignorant Vlitt. 2. qui & pro *Cepheus* exhibent *Cephei*. Scribo ergo, *Ocidit etiam Cephei humerus.*

f *Corona, quæ ante pedes Centauri*] Illa eſt auſtrina Corona, quæ ante pedes Sagittarii, quem Centaurum nonnulli faciunt, ut abjecta viſitur. Vide Lib. II. cap. 27. Errat ergo Capella Lib. VIII. ed. Grot. p. 282. Ariadnes Coronam hanc appellans, quæ cum Scorpione oritur. Corona Ariadnæ eſt στέφανος βόρειος, uti loquitur Tzetzes ad Heſiod. p. 93. ed. Heinſ.

quum quod caudam eſſe ſupra diximus. Provenit etiam & corpus Centauri, quod equina figura videtur, & ipſius hominis caput, & hoſtia quam tenere eum ſupra diximus: denique ad id corpus qua fine pedes ejus ſunt priores: Ophiuchi autem duntaxat caput exoritur, & ipſius Anguis caput quod eſt contra Cancrum.

Sagittarium exorientem Ophiuchus totus exoriens inſequitur, & Anguis qui ab eo tenetur, caput ejus qui Engonaſin vocatur, & ſiniſtra manus ejuſdem: deinde Lyra tota cum Cephei capite & humeris exit ad lucem. Occidit autem Canis major cum Orione toto, & Lepore, & Aurigæ ſuperiore parte corporis: præterea caput & pedes ejus: occidit etiam totus Perſeus præter crus & pedem dextrum. Argo autem puppim ſolam relinquens, pervenit ad terram.

Capricornus exoriens hæc ſidera ad terram premere videtur, reliquam figuram navis, & ſignum quod Procyon vocatur. Eodem tempore & reliquum corpus occidit Perſei. Exoritur autem Olor cum Aquila, & Sagitta, & Ara, quam proximam eſſe Notio polo diximus.

Aquarius exoriens ad dimidiam partem corporis Equi pedes ſecum de terra ducit, & caput cum cervice Pegaſi. At contra Centaurus à cauda ad humeros virilis corporis occidit cum Hydræ capite & cervicibus.

Piſcibus exorientibus occidit reliquum Hydræ corpus, & ipſe Centaurus: exoritur autem Piſcis qui Notius vocatur, & Andromedæ dextra pars corporis.

XIII. *Sol.*

SIC igitur exorientibus duodecim ſignis, reliqua corpora occidere & exoriri videntur. Sed ut ante diximus, nunc protinus de ſolis curſu dicemus. [a] Neceſſe eſt enim ſolem, aut ipſum per ſe moveri, aut cum mundo verti uno

Ad CAP. XIII.

a *Neceſſe eſt enim ſolem aut ipſum per ſe moveri* &c.] Hunc locum exſcripſit Iſidorus de Nat. Rer. cap. XVII. *Dicunt antiqui Aratus & Hyginus, ſolem per ſe ipſum moveri, non cum mundo verti uno loco manentem. Nam ſi fixus maneret, neceſſe erat eodem loco occidere & oriri* &c.

uno loco manentem. Quod ſi maneret, neceſſe erat eodem loco occidere & exoriri, à quo pridie fuerat exortus, quemadmodum ſigna eodem loco ſemper oriuntur & occidunt. Præterea ſi ita eſſet, neceſſe erat dies & noctes omnes æquales eſſe: ut quam longus hodiernus fuerit, tam longus ſemper ſit futurus. Item nox ſimili ratione ſemper æqualis permaneat. Quod quoniam non eſt, illud quoque neceſſe eſt, cum videamus eſſe dies inæquales, & ſolem alio loco hodie occaſurum, & alio heri occidiſſe. Si igitur aliis locis oritur & occidit, neceſſe eſt eum moveri, non ſtare. Solem autem contra mundi motum currere, ſic poſſumus intelligere: evenit enim, ut [b] duabus ex cauſis ſidera non poſſimus videre. Quarum una eſt, cum abierint infra terram, noſtrum quoque effugere conſpectum, ita ut [c] inferiori hemiſphærio oſtenditur. Altera

b *Duabus ex cauſis*] *Duabus in cauſis* Vlitt. 3.

c *Inferiori hemiſphario oſtenditur*] Oſtendantur Cl. Schefferus, refertque ad ſidera. Vlitt. unus, *inferius hemiſpharium oſtendit.*

d *Præ-*

tera autem eſt ratio, quod propter fulgorem Solis, & vim maximam luminis, ſidera obſcurentur: ſive quod ſtellis obſiſtit, ne candor earum ad noſtros perveniat aſpectus: ſive ſui magnitudine luminis officit oculis noſtris, ne [d] præter ejus ignem aliam ſuperiorem rem perſpiciamus: quod magis veriſimile videtur. Neque enim Solis ignem ejuſmodi videmus, cujuſmodi reliquos ignes intelligimus: ſed ita lumen avertit noſtrum, ut ipſe quoque nobis non igneus, ſed albus videatur eſſe. Præterea [e] in unaquaque nocte undecim ſigna neceſſe eſt apparere, ideo quod uno ſigno Sol ipſe nixus, iter ſuum conficere videtur, cujus figuram corporis ipſe ſuo lumine obſcurat: cum eo enim ſigno & occidere & exoriri videtur. Nonnulli dicunt nos duodecim ſigna duntaxat hac ratione perſpicere poſſe, ſi in ejus ſigni [f] prima noviſſimaque parte conſiſtat. Habent enim duodecim ſigna partes ejuſcemodi, ut unumquodque eorum in longitudine habeat partes triginta, in latitudine autem [g] partes duodecim. Itaque evenit, ut [h] in longitudine ſignorum annus ſit, [i] in latitudine autem ſinguli dies ſint. In prima parte Signi nihilominus nos reliquum corpus ejus Signi videre poſſe nonnulli dicunt. Simili ratione, etſi fuerit in extrema parte Signi: quod fieri non poteſt. Nam cum ſol ſit in qualibet parte Signi, & exoriatur, ita magnum videtur habere fulgorem, ut omnia ſidera obſcuret. Illud tamen poteſt evenire, ut cum Sol ſit in prima parte Signi & occidat, reliquum corpus ejus Signi appareat. Sed certius & verius eſt, undecim Signa quam duodecim apparere poſſe. Præterea quæritur, quare Sol contra mundi inclinationem currens, videatur cum ipſa ſua ſphæra occidere & verti. Nam ſi

Sol

d *Præter ejus ignem*] *Propter* malebat Cl. Schefferus.

e *In unaquaque nocte*] *Die ac nocte* ſuſpicabatur Micyllus.

f *Prima noviſſimaque parte conſiſtat*] *Noviſſimave* Vlitt. unus. Et mox cum Venetâ *ejuſdemmodi* pro *ejuſcemodi*.

g *Partes duodecim*] XX. Vlitt. 2.

h *In longitudine ſignorum annus ſit*] Tò *ſit* exulat à Vlitt. 2. Nec ſane eo valde opus.

i *In latitudine autem ſinguli dies ſunt*] Pro *ſinguli* unus *ſigni*. & pro *ſint* præfert *ſit*. Videtur ſcripſiſſe, *in latitudine autem dies ſit*. Certè τὸ *ſinguli* ab uno codicum Vlitt. planè exulat.

k *Si*

Sol contra ſiderum occaſum curreret, de Ariete ad Piſces, non ad Taurum tranſiret. Exoriri etenim Piſces prius quam Aries, & occidere perſpiciuntur: & ita mundus verti videtur, ut prius Piſces quam Aries occidant. Itaque diebus triginta Sol in Ariete currens, & ejus corpus obſcurans, ſic duntaxat apparet Sol, ut ex eo loco, quo Aries ante, exoriri videatur: & poſt dies triginta Sol videatur ab eodem loco ſurgere, ex quo loco Taurus ante exoriri videbatur. Igitur apparet ſolem ab Ariete ad Taurum tranſire. Quod ſi ita eſt, neceſſe eſt eum contra mundi inclinationem currere. Quare autem evenit, ut ante diximus, quod videtur cum mundo Sol verti: ejus ſimilis hæc eſt cauſa: Ut ſi quis in naviculæ roſtro ſedens, inquirat ad puppim tranſire, & nihilominus ipſa navis iter ſuum conficiat: ille quidem videbitur contra naviculæ curſum ire, ſed tamen eodem perveniet quo navis. Hoc autem ſic etiam facilius intelligetur, ſi navim diviſeris in partes trecentas ſexaginta, quemadmodum Sol diebus trecentis ſexaginta ſimul mundum tranſigit. Eodem modo, ut ante diximus, [k] ſi navis ſit diviſa, & in una parte de trecentis ſexaginta conſtituatur quilibet eorum: navis autem habet unius diei curſum, ille quidem contra navim ire, ſed cum ea ad locum definitum pervenire intelligetur. Non enim extra navim eſt, [l] quia roſtro ad puppim tranſit, ſed ipſa navi continetur; item Sol cum per ipſum mundum iter conficiat, & eo contineatur, videtur contra mundum ire, ſed cum eo pervenit ad occaſum. Cum enim mundus trecenties & ſexagies ſe converterit, tunc Sol iter annuum conficit.

XIV. *Luna.*

QUONIAM de Sole quæ viſa ſunt nobis utiliſſima eſſe, literis mandavimus, nunc de Luna dicemus. Etſi alta conati perſcribere, velut natura voluminis ad hoc loci devenimus,

k *Si navis ſit diviſa*] Moneo, ne quis conjecturis heic indulgeat, ita & Venetam & 2. habere ex codicibus Vlitianis.

l *Quis roſtro*] Malim diviſim legere cum Scheffero, *Qui a roſtro.*

nimus, nenonnullis [a] incaute hujus rationem relinquentes, aut propter magnum laborem defeciſſe, aut inſcientia ſuperati non valuiſſe [b] perſequi videamur. Nos autem non illorum exiſtimationis timendæ cauſa perſequi [c] conſuetudinis noſtræ rationem demonſtraſſe inſtituimus, ſed quod alterius quæri volumen [d] hoc perlecto noluimus: neć tandiu rem cogitatam ſcripto aliorum ad deſiderium adducere. Præterea cum reliqua omnia diligentiſſime perſecuti fuerimus, alienum videtur eſſe, nos non eandem perſequi cauſam. Quare, ſicut ante diximus, ad inceptum revertemur, & neceſſario totidem verbis de Luna ac Sole dicemus, ita: [e] Lunam per alios exortus & occaſus neceſſe

Ad CAP. XIV.

a *Incantè hujus rationem*] Ex Vlitt. unus *inchoata*, alius. *In tantum hujus*. Modius ex ſuis *intactam*.

b *Perſequi videamur*] Præfero lectionem unius ex Vlitianis, *videremur*.

c *Conſuetudinis noſtræ rationem*] Lege cum Veneta, *& conſuetudinis* &c.

d *Hoc perlecto noluimus*] *Non voluimus* Veneta & aliæ antiquiores. Sed alterum adſtruunt Vlitt. 2.

e *Lunam per alios exortus & occaſus*] Exſcripſit etiam heic Hyginum Iſidorus in de Nat. Rer. cap. 19. *Lunam per alios ortus & occaſus. Hyginus ait*, ne-

ceſſe eſt moveri, non ſtare: idque facilius, quam de Sole, licet intelligere: neque enim tam magnus ardor ejus eſt, ut officiat oculis noſtris, neque, ut Sol, dies triginta unoquoque ſigno vehitur; ut difficile ſit intellectu, quanta particula luminis aut ipſius ſigni ſupereſſe videatur, cum ad aliud tranſierit ſignum. Luna enim cum duodecim ſigna diebus triginta percurrat, licet intelligere, duobus diebus & ſex horis Lunam in alio ſigno eſſe: hæc autem cum a Sole lumen accipiat, & ita nobis lucere videatur, non eſt veriſimile de tam multis cauſis, [f] potius eam conſtare quam moveri. Si enim ſuo lumine uteretur, illud quoque ſequebatur, eam ſemper æqualem eſſe oportere; nec die triceſimo tam exilem aut omnino nullam videri; cum totum tranſegerit curſum, ſola autem ad aliud tranſire ſignum intelligatur: Præterea, ſi ſuo lumine uteretur, hujus nunquam eclipſin fieri oportebat. Sed ne dubium fiat, quare ſolis eclipſis fieri poſſit, qui utriſque lumen dare ſupra ſit dictus: Lunæ autem non facile fiat; cum alieno lumine utatur: ejus hæc veriſſima; ut arbitramur, eſt cauſa. Luna enim cum ex toto mundo & omnibus ſtellis maxime terræ proxima videatur, & ad acies noſtras perveniat: & quodam tempore [g] torrens perveniat ad eundem locum ſigni, quo Sol vehitur, obſcurare lumen ejus à noſtro conſpectu videtur. Hoc autem maxime evenit die noviſſimo, cum Luna tranſierit in duodecim ſigna; [h] & cum Sol ad aliud ſignum tranſire videatur, & proxima fiet illi. Quod evenire ſic etiam poteſt intelligi: Ut ſi quis alicui manum planam ad oculos admoverit, quanto magis ſic fecerit, hoc minus ille videre poterit: & quanto longius ab eo diſceſſerit, hoc magis illi omnia poterunt apparere: ſimili ratione, cum Luna ad Solis locum pervenit, tunc proxima ejus videtur eſſe; & radios ejus [i] ob-

neceſſe eſt moveri, non ſtare, idque facilius, quam de ſole, licet intelligere &c.

[f] *Potius eam conſtare quam moveri*] Lege *ſtare* cum Vlitt. 2.

[g] *Torrens perveniat*] *Currens* Scheferus. *Velut torrens* Modius.

[h] *Et cum ſol ad aliud ſignum* &c.] Tò *cum* non agnoſcunt Vlitt. 2. qui & pro *fiet* exhibent *fiat*. Optimè procul dubio.

[i] obturare, ut lumen ejicere non poſſit. Cum autem Luna ab eo loco diſceſſerit, tunc Sol lumen ejicit, & ita [k] ad noſtra adjicit corpora.

Lunæ autem eclipſis ſic evenit: Cum prope una dimenſione ſit Luna, cum abierit Sol ſub terram, duntaxat hoc modo, ut per mediam terram, ſi quid directum trajeceris, [l] contingere poſſit Solem ſub terram, Lunam autem ſupra terram. Quod cum ita evenit, neceſſe eſt Solis radios propter magnitudinem terræ ita eſſe dimiſſos, ut lumen ejus, quo Luna lucet, non poſſit ad eam pervenire: & ita [m] exiſtimatur fieri eclipſis Lunæ. Quæ ſi ſuo lumine uteretur, licebat [n] ne apparere quidem nunquam Solem, ideo quod Luna nihilominus luceret. Sic namque accipit lumen, ut luceat cum Sol venerit per terras, ſed non ut aliquem locum concluſiorem totumque ſpacium impleat lumine. Si quis noſtrum ſteterit in eo loco, quo Sol maxime lucet, reliquis partibus lumen à Sole accipiens præbebit: id in Luna fieri invenitur, [o] eam Solis lumine accepto, lucere revibratione. Nonnulli exiſtimant, cum dicitur Sol in Ariete aut in quolibet ſigno eſſe, eum ſupra ipſas ſtellas Arietis iter facere. Qui autem hac ratione utuntur, longe à vera ratione errant. Nam neque Sol, neque Luna proxime ſidera apparent. Hac etiam de cauſa nonnulli ſeptem ſtellas erraticas finxerunt, adjungentes eodem Solem & Lunam, quod cum quinque ſtel-

i *Obturare, ut lumen ejicere*] Unus Vlitt. & alter Morell. cum Vett. edd. *obſcurare.*

k *Ad noſtra adjicit corpora*] *Adicit* Vlitt. 2. Nec repudiabit, qui inſpexerit, quæ ad Fulgent. Lib. II. cap. 4. & III. cap. 7. notavi.

l *Contingere poſſit Solem ſub terram*] *Terrâ* Vlitt. 2. Sed alteram lectionem defendit Iſidorus in de Nat. Rer. cap. 21. *Et quia eâ dimenſione diſtat à ſole, ut per mediam terram ſi quid directum inſpiciatur, contingere poſſit ſolem ſub terram, lunam autem ſupra terram* &c.

m *Exiſtimatur fieri eclipſis*] *Exiſtimari* vel *exiſtimare* Vlitiani codices. Si prius admittas, ſequitur ut ſcribas *eclipſin.*

n *Ne apparere quidem nunquam*] Sententia flagitat *unquam.* quod & Clar. Scheffero venerat in mentem. Interim non ignoro Græciſmum poſſe dici vulgatum, quo duo negativa fortius negant. Vetus Interpres Luc. XVIII. 8. *Nolebat nec oculos levare.* Varro apud Nonium pag. 532. ed. Mercer. *Quod à rege munera eorum noluerit nemo accipere.* Et p. 530. *Omnino omnes heroas negat neſciſſe.* In Vet. Inſcript. apud Gruter. pag. 875. *Nihil nunquam* pro *unquam.* Adde his, quæ habet Muretus ad Catull. carm. 4.

o *Eam ſolis lumine accepto*] *Eam à ſole lumine* &c. Vlitt. 2.

ſtellis feruntur: [p] Luna enim [q] proxime terram eſt: itaque triginta diebus totum mundum exiſtimatur tranſire. Id hac evenit ratione: [r] ſi circulos quis intra Zodiaci ambitum fecerit, eoſque hoc intervallo finxerit, ut terra ſit in medio, & unam à terra ad Lunam menſionem fecerit, quam Græci τόνον appellaverunt. Hunc autem, quia certum ſpacium non potuerunt dicere, tonon dixerunt. Igitur abeſt Luna à terra tono uno. Hac igitur re, quod breviſſimo circulo devehitur, diebus triginta [s] ad primum pervenit circulum. Ab hoc circulo abeſt circulus [t] ſemitonio, [u] quo Mercurii ſidus vehitur. Itaque diebus triginta ad alterum ſignum tranſiens tardius, ab hoc circulo [x] abeſt tono dimidio: quo loco iter ſuum Veneris dirigit aſtrum, [y] tardius quam Mercurii ſtella conficiens curſum. Tranſit enim ad aliud ſignum diebus triginta. Supra hujus ſtellam Solis eſt curſus, qui abeſt [z] ab Helpero, quæ eſt Veneris ſtella, medietate toni. Ita cum inferioribus pariter pervolans anno uno duodecim ſigna percurrit, triceſimo die ad aliud tranſiens ſignum. Supra ſolem igitur & ejus circulum Martis eſt ſtella, quæ abeſt à Sole tono dimidio. Itaque dicitur diebus ſexaginta ad aliud ſignum tranſire. [a] Supra hunc orbem Jovis eſt ſtella, quæ abeſt à Martis hemitonio. Itaque uno anno ad alterum tranſit ſignum. Noviſſima ſtella Saturni, quæ maxi-

p *Lana enim*] *Luna etiam* Cl. Scheſferus.

q *Proximè terram eſt*] Ita reſcripſi ex Vett. edd. pro *terra*, quod perperam Morell. & Sanctandr. exhibebant.

r *Si circulos quos intra Zodiaci* &c] Auctius una vocula Vlitt. 2. *Ut ſi.* Præterea pro *quos* iidem codices exhibent *quis*, ut & Veneta aliæque antiquitus excuſæ.

s *Ad primum pervenit circulum*] *Signum* Veneta, & aliæ deinceps vulgatæ. Quod vereor mutare, cum nihil ſubtent Vlitiani codices.

t *Semitonio*] *Tonon dimidium* vetuſtiores. Nec aliter in ſuis invenit Vlitius.

u *Quo Mercurii ſidus*]. *Quo circulo Mercurii ſtella* Vlitt. 2.

x *Abeſt tono dimidio*] *Tonon dimidium* Veneta, & aliæ etiam heic. Nec diſſentiunt Vlitiani codices, quorum 2. infrà quoque, *abeſt à ſole tonum dimidium*. Immo nunquam aliter, niſi accuſandi caſu, ſpatia iſta efferunt.

y *Tardius quam Mercurii ſtella*] Vlitt. 2. *Quam Mercurii ſtella tardiorem conficiens curſum.*

z *Ab Heſpero*] *A veſpero* Vlitt. 2. Et mox *tonum dimidium* pro *medietate toni.*

a *Supra hunc orbem Jovis eſt ſtella*] Per anaſtrophen Veneta, *hunc orbem ſupra* &c. Atque ita planè etiam unus Vlitt.

maximo vehitur circulo: hæc autem tono diſtat à Jove. Itaque annis triginta duodecim percurrit ſigna. Ab ipſorum tamen ſiderum corporibus Saturnus abeſt tono uno & dimidio. Hac igitur ratione potes ſcire, neque Solem neque Lunam contingere ſtellas, & nihilominus per zodiacum circulum verti. Hinc etiam poſſumus intelligere, [b] Lunam minorem eſſe Sole. Omnia enim quæ proxima ſunt nobis, majora neceſſe eſt eſſe, quam quæ longo diſſidente intervallo videmus. [c] Igitur Lunam videmus proxime nos eſſe. neque eam majorem noſtro aſpectui eſſe quam Solem. Illud quoque neceſſe eſt, cum Sol longe abſit à Luna, [d] & à nobis major videtur, ſi prope acceſſerit, multo majorem futurum. Præterea neceſſe eſt, ut ante diximus, aut nullam ſtellam erraticam eſſe, aut Solem pariter cum Luna ut reliquas ſtellas errare. Si enim quiſquam mihi poteſt demonſtrare quinque ſtellarum curſum, & dicere, quod hodie [e] coram earum quæque ad aliud tranſeat ſignum, quemadmodum de Sole & Luna fieri videmus, & nihilominus ſuum efficit curſum, non eſt erratica. Si autem dubium eſt, quod hodie tranſeat, & ad aliud ſignum compari ratione cum Luna feratur, & ſuum circulum dirigat, quemadmodum ſtellæ quæ ſunt dubiæ, neceſſe eſt has quoque errare: ſed non evenit ut errent, præſertim cum ſuo tempore ad curſum revertantur. Igitur ne ſtellæ quidem, cum certo tempore ad ſuum ſignum revertantur, poſſunt errare, niſi forte vo-

b *Lunam minorem eſſe ſole*] Ita edd. antiquiores cum Morellio. Perperam *majorem eſſe* Sanctandr. Tranſtulit Hygini verba in ſui libri de Nat. Rer. caput 16. Iſidorus: *Lunam minorem eſſe dicunt, quam ſolem. Omnia enim quæ ſunt proxima nobis, majora videntur. Longinquitate autem locorum viſus langueſcit. Lunam ergo videmus prope nos eſſe, nec eam majorem aſpectui noſtro, quam ſolem. Ideoque cum ſol longè ſuperior ſit, quam Luna, & tamen à nobis videtur: jam ſi prope nos acceſſerit, multo majorem futurum.* Eadem invenies apud eundem Orig. Lib. III. cap. 47.

c *Et à nobis major videtur*] Debebat ſcripſiſſe *videatur*. Ut & inferius, *& nihilominus ſuum efficiat curſum*. Nihil tamen mutandum eſſe liquet ex verbis Iſidori, in quibus τὸ *major* malè omiſſum eſt. Adde not. ad Mythol. cap. 148.

d *Igitur Lunam videmus*] Non malè Schefferus, *ſi igitur lunam* &c.

e *Quæque coram earum*] Delendum τὸ *coram*. Geminavit pravè vocem eandem librarius.

Ad

volumus accipere excuſationem, quod duo corpora magna facilius poſſint obſervari, quam ſingulæ ſtellæ, quæ non certos curſus conficientes videntur apparere.

XV. *Venus.*

STELLAS quinque nonnulli has ajunt eſſe: Veneris, Mercurii, Jovis, [a] Saturni, & Martis: E quibus eſſe maximam colore candido, nomine Heſperum, & eam appellari Venerem. Hæc ſtella non abeſt à Sole longius duobus ſignis [b] infra ejus circulum collocata, ſicut ante diximus: apparens maxime noctu, ſed toto menſe [c] non plus indeficiens poteſt videri. Sed totus Heſperus incertos efficit curſus, non eodem tempore ad præteritum tranſiens ſignum.

XVI. *Mercurius.*

SECUNDA ſtella eſt Mercurii, nomine στίλβων, totus acuto lumine, ſed [a] in aſpectu non magnus. hic autem à ſole non longius abeſt ſigno uno, qui ſemper eoſdem curſus efficiens, modo nocte prima, modo autem ad Solis exortus incipit apparere, nonnunquam etiam perpetuum ſignis quatuor eſt cum ſole: rediens autem, cum ſole [b] non amplius eſt, quam tertiam partem ſigni.

XVII. *Ju-*

Ad CAP. XV.

a *Saturni & Martis*] *Solis & Martis* Vlitt. 2. & Morell. alter. Solis ſanè & Saturni quidam eandem fecerunt ſtellam. Vide cap. 42. Lib. II.

b *Infra ejus circulum*] Al. *ſubter.* quod idem eſt. Geminus: κατώτερος δὲ τοῦ ἡλίου φωσφόρος ὁ τῆς Ἀφροδίτης ἀστήρ.

c *Non plus indeficiens*] Undevicies ex conjecturâ Modius. Quod non diſplicet. Capella Lib. VIII. *Quæ quidem in ortu matutino plerumque quatuor menſibus immoratur: in veſpertino vero nunquam plus viginti diebus.*

Ad CAP. XVI.

a *In aſpectu non magnus*] Ita & Veneta & Vlitt. 2. niſi quod perperam τὸ *non* omittunt. Eratoſthenes cap. 43. Πέμπτος δὲ Ἑρμοῦ στίλβων, λαμπρὸς καὶ μικρός. Vide Hygin. ſupr. Lib. II. cap. 42.

b *Non amplius eſt quam tertiam* &c.] Τὸ *quam* ignorant Vlitt. 2. & abeſſe poteſt eleganter.

XVII. *Jupiter.*

Jovis autem ſtella, nomine [a] *Φαίθων*, [b] corpore eſt magnus: figura autem ſimilis Lyræ, hic autem duodecim ſigna annis totidem [c] tranſire exiſtimatur: & unoquoque anno nuſquam apparere dicitur, non minus dies triginta, non plus quadraginta: ſed tum maxime obſcuratur, cum occidit cum ſole. Exoriens autem apparet ante quam ſol.

XVIII. *Saturnus.*

[a] Solis ſtella nomine *Φαίνων*, corpore eſt magno, colore autem igneo: ſimilis ejus ſtellæ, quæ eſt in humero Orionis dextro. Hic per duodecim ſigna aſſidue ferri videtur: nonnunquam etiam cum ſolis ipſius ſideribus apparet, modo aliis partibus adjectis circuli. Hanc ſtellam nonnulli Saturni eſſe dixerunt. Redire autem ad ſignum annis triginta, & quotannis non apparere, non minus dies triginta, nec amplius quadraginta.

XIX. *Mars.*

Reliquum eſt nobis de Martis ſtella dicere, quæ no-

Ad CAP. XVII.

a *Φαίθων*] Ita eum appellant quoque Geminus p. 14. Cleomedes p. 66. Cenſorinus cap. 13. Capella Lib. VIII. Firmicus Aſtron. II. cap. 2. *Qui à nobis*, inquit, *Saturnus dicitur, ab Ægyptiis Φαίνων vocatur; quem nos Jovem vocamus, Ægyptii Φαέθοντα vocant; qui à nobis Mars, ab illis πυρόεις dicitur; quæ à nobis Venus, ab illis Φωσφόρος vocatur; quem Mercurium dicimus, illi στίλβοντα vocant.* Φαίνων tamen Jovis ſtella eſt Eratoſtheni κατασ. cap. 43. Iſidor. de Nat. Rer. cap. 3. & 23.

b *Corpore eſt magnus*] *Magna* Vlitt. 2. Fort. *corpore eſt magno*, ut capite ſequenti.

c *Tranſire*] *Tranſigere* Vlitt. 2. cum Veneta. Catal. Pith. pag. 84. *Quisquis hanc pergis, Periandri tranſige thermas.* Sanè *tranſigere vitam* dixit Tertull. de Carn. Reſurr. cap. 15. pro eo, quod Salluſtio placuit Catil. cap. 1. *tranſire vitam.* Hyginus ipſe ſupr. cap. 13. *Simul mundum tranſigit.*

Ad CAP. XVIII.

a *Solis ſtella nomine Φαίνων*] *Phaton* edd. Vett. Sed *Phenon* unus Vlitt. cum Morell. Phænon ſanè Saturni ſtella eſt Ciceroni, Cenſorino, Gemino, Cleomedi, Apulejo, Auſonio, Capellæ, & aliis; quam noſter cum Solis ſtella confundit. Etiam Eratoſthenes, quanquam ei Phaethon eſt. Ὁ δεύτερος, inquit, καλεῖται μὲν Φαέθων ὁ μέγας. οὗτος ὠνομάσθη ἀπὸ τοῦ ἡλίου. Si eſt ὁ μέγας, cur ergo Hyginus, *corpore eſt magno*? An ſcripſerat, *corpore eſt non magno*? Confer cap. 42. Lib. II.

Ad

nomine πυρόεις appellatur. [a] Hic autem non magno eſt corpore, ſed figura ſimilis eſt flammæ. Nonnunquam autem cum ipſius ſolis ſideribus concurrens, omnia pervolat ſigna, ſedens ad primum ſignum non longius biennio.

QUOD ad quinque ſtellas attinet, [b] hucuſque ſatis arbitramur dictum: nunc autem demonſtrabimus, quibus de cauſis menſes intercalentur, quoniam tempus omne metimur die & nocte, menſe & anno. De quibus diem nobis diffinierunt, quamdiu ſol ab exortu ad occaſum perveniat: noctis autem ſpacium conſtituerunt eſſe, quamdiu ſol ab occaſu rurſum ad exortum revertatur: menſem autem, quamdiu Luna Zodiacum [c] circulum perducat: annum voluerunt eſſe cum ſol ab Æſtivo circulo redit, & Zodiacum ad id ſignum, unde incipiebat, permeatur.

Cætera Deſiderantur.

Ad CAP. XIX.

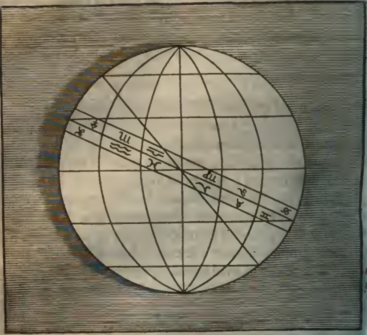
a *Hic autem*] Ita & unus Vlitt. Sed hæc edd. Vett.

b *Huc uſque ſatis arbitror*] *Ad hoc ſatis* &c. Vlitt. 2.

c *Circulum perducat*] *Percurrat* Modius.

Τῷ παναγάθῳ Θεῷ χάρις ϗ δόξα.

AO1 165636

I N.